

Türk Dişhekimleri Birliği
25. Uluslararası Dişhekimliği Kongresi

İstanbul Kongre Merkezi

4-7 Eylül 2019

Sözel Bildiriler

S-001**Florozisli Dişlerin Ofis-İçi Beyazlatma Ve Mikroabrazyon İle Tedavisi: 3 Vaka Raporu***Hatice Tepe, Özgür İrmak*

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Eskişehir

Amaç: Dental florozis, dişin oluşumu sırasında yüksek oranda florür iyonuna maruz kalması sonucu oluşan dişlerde porözite-lerle birlikte opak beyaz alanların ve sarı veya kahverengi renklenmelerin oluşmasına yol açan bir hipomineralizasyondur. Günümüzde hafif şiddetli florozis vakalarının tedavisinde çeşitli ağartma teknikleri kullanılabilmekte, daha ileri renklenmelerin tedavisinde ise laminate veneer restorasyonlar tercih edilmektedir.

Vaka 1: Alt ve üst tüm dişlerinde renklenme şikayetiyle kliniğe gelen 25 yaşındaki kadın hastanın klinik muayenesinde opak beyaz lekelerin yüzeyin en az 1/3'ünü kapladığı görüldü. Hastaya 3x15 dakika olmak üzere %35 hidrojen peroksit içeren ofis-İçi beyazlatma (Whiteness HP, FGM) ajanı uygulandı. Beyazlatma işlemi 1 hafta aralıklarla 5 seansta tamamlandı.

Vaka 2: Alt ve üst tüm dişlerinde renklenme şikayetiyle kliniğe gelen 28 yaşındaki kadın hastanın yapılan klinik muayenesinde bütün dişlerinde minede açık kahverengiden, koyu kahverengiye kadar değişebilen belirgin renklenmeler vardır. Hastaya 3x15 dakika olmak üzere %35 hidrojen peroksit içeren ofis-İçi beyazlatma (Whiteness HP, FGM) ajanı uygulandı. Beyazlatma işlemi 1 hafta aralıklarla 7 seansta tamamlandı.

Vaka 3: Ön dişlerinde renklenme şikayetiyle kliniğe gelen 24 yaşındaki kadın hastanın klinik muayenesinde tüm dişlerin mine yüzeylerinde kendisini çevreleyen mineden farklı renkte çukurcuklar görüldü. Hastaya 2 seans ofis-İçi beyazlatma (Whiteness HP, FGM) uygulandı. İstenilen etki sağlanamayan beyazlatma tedavisi sonrası %6,6 HCl içeren mikroabrazyon (Opalustre, Ultradent) pastası 60s uygulandı. Daha sonra üst çenede premolarlar, alt çenede anterior dişler arasına diş minesinde herhangi bir prepeparasyon yapılmadan kompozit (Estelite Quick, Tokuyama) ile tabakalama yöntemi kullanılarak restore edildi.

Sonuç: Florozisli dişlerin tedavisinde, beyazlatmayla sonuç alınamayan dişlerde mikroabrazyon yöntemi ve kompozit veneer uygulaması estetik sonuçlara ulaşılması mümkün olabilir ancak, florozisin şiddeti arttıkça daha invaziv tedavi yöntemleri gerekli olabilir.

Anahtar Kelimeler: Florozis, kompozit veneer, mikroabrazyon, ofis-İçi beyazlatma

S-001**Rehabilitation of Fluorosis with Office Bleaching and Microabrasion: 3 Case Reports***Hatice Tepe, Özgür İrmak*

Eskişehir Osmangazi University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Eskişehir

Aim: Dental fluorosis is a hypo-mineralization that leads to formation of opaque white areas and yellow/brown discolorations within the porosities in teeth resulting from high fluoride ion exposure during tooth formation. Various bleaching techniques can be used in treatment of mild to severe fluorosis cases and laminate veneer restorations are preferred in the treatment of further discolorations.

Case 1: A 25-year-old female patient consulted the clinic with a complaint of discolorations on her upper and lower teeth. Clinical examination revealed, opaque white spots covering at least 1/3 of the surfaces. In-office-type whitening agent (Whiteness HP, FGM) containing 35% hydrogen peroxide was applied to the patient for 3x15 minutes. Whitening was completed in 5 sessions at 1-week intervals..

Case 2: A 28-year-old woman who who consulted the clinic with the complaint of discolorations in her upper and lower teeth. Clinical examination revealed pronounced discolorations ranging from light brown to dark brown in all of her teeth. In-office whitening agent (Whiteness HP, FGM) containing 35% hydrogen peroxide was applied to the patient for 3x15 minutes. Whitening was completed in 7 sessions at 1-week intervals.

Case 3: A 24-year-old woman who consulted the clinic with the complaint of discolorations on her anterior teeth. Clinical examination revealed, pits with discolorations on the enamel surface of all teeth. Two sessions of in-office whitening agent (Whiteness HP, FGM) was applied. After unsatisfactory outcomes of the whitening treatment, microabrasion paste containing 6.6% HCl (Opalustre, Ultradent) was applied for 60s. Subsequently, between the premolars in the upper jaw and the anterior teeth in the lower jaw teeth were restored using the composite (Estelite Quick, Tokuyama) without any preparation on the tooth enamel.

Conclusion: In the treatment of teeth with fluorosis, the microabrasion method and veneer composite application may yield esthetic results. As the severity of fluorosis increases, more invasive treatment methods may be required..

Keywords: Fluorosis, microabrasion, office bleaching, veneer composite

S-002**Bir Diş Hekimliği Fakültesine Başvuran Hastalardaki Kök Kanal Tedavilerinin Niteliğinin Radyografik Olarak Değerlendirilmesi ve Mevcut Problemlerin Çözüm Yolları**

Sema Sönmez Kaplan, Güzide Pelin Sezgin, Tuna Kaplan

Biruni Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Türk alt popülasyonunda mevcut endodontik tedavilerin radyografik kalitesinin değerlendirilmesi ve tespit edilen hataların üstesinden gelebilme yolları hakkında bilgi verilmesidir.

Gereç-Yöntem: Çalışmadaki hasta örnekleri, Biruni Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne rutin kontrol için ilk kez başvurmuş hastaların 1024 adet panoramik ve 1780 adet endodontik tedavili diş bölgesine ait periapikal röntgenlerinden oluşmaktadır. Endodontik tedavinin radyografik kalitesi, obtürasyon uzunluğu, yoğunluğu, preperasyon açısı ve iatrojenik hata varlıklarına göre belirlenmiştir. İstatistiksel analiz için Ki-kare testi kullanılmıştır.

Bulgular: Diş tipi ve lokasyon ile obtürasyon kalitesi arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki olduğu tespit edilmiştir ($p<0.05$). Maksiller ve mandibular molar dişlerin radyografik obtürasyon kalitesi, aynı lokasyonda oldukları diğer diş tiplerinden anlamlı derecede daha düşüktür ($p<0.05$).

Sonuç: Endodontik tedavinin başarısında radyografik dolun kalitesi tek kriter olmamakla beraber hala oldukça önemli bir başarı kriteri olarak ele alınmaktadır. Başarısızlığın üstesinden gelebilmek için tedavi prosedürünün her aşamasına teorik olarak hakim olup, bunları klinik uygulamaya geçirebilmek büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kök kanal dolumu, endodontik tedavi kalitesi, periapikal radyografi, obtürasyon uzunluğu

S-002**Radiographic Evaluation of Root Canal Treatments' Quality in Patients Who Consulted a Faculty of Dentistry and Solutions to Available Problems**

Sema Sönmez Kaplan, Güzide Pelin Sezgin, Tuna Kaplan

Biruni University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, İstanbul

Objectives: The aim of this study was to examine the quality of root canal fillings of a Turkish subpopulation and present the ways to overcome the detected failures.

Materials-Methods: The sample in this study was formed of patients attending routine dental treatment at Faculty of Dentistry, University of Biruni. 1024 patients were examined with panoramic radiographs and 1780 endodontically treated teeth with present periapical radiograph. Endodontic treatment quality was evaluated by obturation length, density, taper quality and iatrogenic errors. The chi-square test was used for statistical analyses.

Results: Statistically significant relationship was found between both tooth type and location and obturation quality ($p:0.000$; $p<0.05$). Maxillary and mandibular molars' obturation quality are significantly less than the other tooth type in same location.

Conclusion: Even though radiographic obturation quality is not the only success criteria in endodontic treatment, it is still one of the most important criteria. To overcome the failure, each step of the procedure must known theoretically well and must applied in clinics according to this pathways.

Keywords: Root canal filling, endodontic treatment quality, periapical radiograph, obturation length

S-003**Farklı Yüzey İşlemlerinin Hibrit Seramiklerin Rezin Simana Bağlanma Dayanımına Etkisi***Ahmet Serkan Küçükekenci*

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ordu

Amaç: Güncel CAD/CAM restoratif materyallerinden hibrit seramiklerin (Vita Enamic) farklı yüzey işlemleri uygulandıktan sonra rezin simanla bağ dayanımının dört nokta eğme testi ile değerlendirilmesi.

Yöntem: Çalışmada Cad/Cam hibrit ceramic bloklardan toplam 24 adet bar örnek (4×1.2×12mm) hazırlandı. Örnekler yüzey işlemlerine göre 3 gruba (n = 8) ayrıldı; grup C: Kontrol grubu, primer (Clearfil Ceramic Primer); grup HF: %9,5 hidroflorik asit+primer; grup Plz: non termal plazma (piezobrush PZ2) + primer uygulandı. Yüzey işlemi sonrası bar örnekler özel olarak hazırlanmış bir aparat yardımıyla uç uca olacak şekilde rezin siman (Panavia SA) ile yapıştırıldı. Bağlanma dayanımını değerlendirmek için dört nokta eğme testi uygulandı. Elde edilen veriler ANOVA ve Tukey testi kullanılarak istatistiksel olarak analiz edildi (P=0.05).

Bulgular: Hibrit seramik üzerine uygulanan HF ve non termal plazma yüzey işlemleri, rezin siman ile bağlanma dayanımını istatistiksel olarak anlamlı derecede etkilemiştir (P <0.05). HF grubu en yüksek bağlanma dayanımı değeri (116.99 ± 21.78 MPa) gösterdi ve en düşük değerler kontrol grubu için elde edildi (73.87 ± 13.17 MPa).

Sonuç: %10 hidroflorik asit ve non termal plazma kullanılarak yapılan yüzey işlemi rezin simanın CAD / CAM hibrit seramik materyale bağlanma dayanımını önemli ölçüde arttırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dört Nokta Eğme Testi, Cad/Cam, Hibrit Seramik, Rezin Siman

S-003**Influence of Surface Treatments on Bond Strength of Hybrid Ceramic to Resin Cement***Ahmet Serkan Küçükekenci*

Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ordu, Turkey

Purpose: To evaluate the effects of different surface treatments on the bond strength of self-adhesive resin cement to novel CAD/CAM hybrid ceramic (Vita Enamic) restorative materials by four-point bending test (FPBT).

Methods: A novel CAD/CAM hybrid ceramic restorative material (Vita Enamic) was used in this study. A total of 24 bar specimens (4×1.2×12mm) milled from the CAD/CAM blocks and separated into three groups for each surface treatment method (n = 8); group C: control group, Primer (Clearfil Ceramic Primer); group HF: 10% hydrofluoric acid (HF)+ Primer; group Plz: Non-thermal plasma (NTP) (piezobrush PZ2) + Primer. The bar specimens were luted end-to-end on the prepared surfaces with a dual curing self-adhesive resin cement (Panavia SA) on the custom-made stainless steel mold. Bond strength was measured using a universal test machine (Shimadzu AGS-X), and one-way ANOVA and Tukey's test were used to analyze the data (P=0.05).

Results: The surface treatments by using HF and non-thermal plasma of Vita Enamic showed a significant effect on the four-point bending strength (FPBS) (P<.005). HF surface treatment showed the highest FPBS results (116.99± 21.78 MPa) and the lowest values were obtained for the control group (73.87 ± 13.17 MPa).

Conclusion: The surface treatment by using 10% hydrofluoric acid and Non-thermal plasma significantly enhanced the bond strength of resin cement to CAD/CAM hybrid ceramic restorative material.

Keywords: Cad/Cam, Four Point Bending Test, Hybrid Ceramic, Resin Cement

S-004**Farklı İçeceklerin Restoratif Materyallerin Renk Stabiliteleri ve Mikrosertlikleri Üzerine Etkisinin Değerlendirilmesi***Seda Özkanoğlu, Emine Gülşah Göktolga Akın*

Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Sivas

Bu in vitro çalışmanın amacı günlük hayatta sıklıkla tüketilen içeceklerin çeşitli restoratif materyallerin renk stabilitesine ve mikrosertliğine etkisinin incelenmesidir. Çalışmada direkt kompozit rezin, indirekt kompozit rezin ve yüksek viskoziteli cam iyonomer siman gruplarına ait renklenme ve yüzey sertliği için 24' er adet örnek hazırlandı. Deney gruplarında siyah çay, kahve, kola kullanıldı; kontrol grubu olarak distile su seçildi. İçecekler standart bir şekilde hazırlandıktan sonra her materyale ait örnekler 4 gruba ayrıldı. (n=6) Daha sonra örnekler kendi grubuna ait içeceklerde, her gün yenilenmesi suretiyle bir hafta boyunca oda sıcaklığında bekletildi. Bir haftanın sonunda spektrofotometre ve yüzey sertliği ölçüm cihazı ile başlangıçta alınan renk değerleri ve sıvılarda bekletme sonrası alınan renk ve mikrosertlik değerleri istatistiksel olarak Kruskall-Wallis ve Mann-Whitney U testi ile değerlendirildi. Renk stabilitesi değerlendirildiğinde; materyaller birbirleri ile karşılaştırıldığında en yüksek renk değişimi yüksek viskoziteli cam iyonomer simanda, en az renk değişimi ise Z550 grubunda gözlemlendi. Sıvılar arası renk değişimi incelendiğinde ise en çok değişim kompozit gruplarında kahve, cam iyonomer grubunda kolada gözlemlendi. Yüzey sertliği sonuçları incelendiğinde; yüzey sertliğinde en düşük değer Solidex grubunda, en yüksek değer ise Z550 grubunda gözlemlendi. Sıvıların yüzey sertliğine etkisi incelendiğinde ise en çok değişim kahve ve kola grubunda tespit edildi.

Anahtar Kelimeler: renklenme, mikrosertlik, restorasyon**S-004****Evaluation of the Effect of Different Beverages on the Color Stabilities and Microhardness of Restorative Materials***Seda Özkanoğlu, Emine Gülşah Göktolga Akın*

Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment, Sivas

The aim of this in vitro study is to investigate the effects of frequently consumed beverages on the color stability and microhardness of various restorative materials. In this study, 24 samples were prepared in each group for coloration and surface hardness of direct composite resin, indirect composite resin and high viscosity glass ionomer cement groups. Black tea, coffee and cola were used in the experimental groups; distilled water was chosen as the control group. After the beverages were prepared in a standard way, samples of each material were divided randomly into 4 groups. (n=6) Then samples were stored at beverages at room temperature for one week by daily renewed. At the end of one week, the color values taken at the beginning with spectrophotometer and the color and microhardness values taken after the storing in the beverages were evaluated by Kruskal-Wallis and Mann-Whitney U test. When color stability is evaluated; the highest color change was observed in high viscosity glass ionomer cement, while the least color change was observed in Z550 group. When the color change between the beverages was examined, the most change was observed in the composite groups of coffee and in the glass ionomer group in the cola. When the surface hardness results were examined; the lowest value of the surface hardness was in the Solidex group and the highest in the Z550 group. When the effect of beverages on the surface hardness was examined, the most change was detected in coffee and cola group.

Keywords: discoloration, microhardness, restoration

S-005**Protez Temizleyici Ajanın Bar Matriks Bağlantılarının Tutuculuk Kuvvetine Etkisi: İn-vitro Çalışma***Ayça Tulqa*

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ordu

Amaç: Overdenture protezlerde tutuculuk hasta memnuniyeti açısından önemlidir. Bu çalışma bir protez temizleyici ajanının polietereterketon (PEEK) ve polioksimetilenden (POM) üretilmiş implant bar matriks bağlantılarının tutuculuk kuvvetine etkisini değerlendirmiştir.

Materyal-Metod: Bu çalışmada iki farklı plastik tutucunun (PEEK/POM) bulunduğu toplam 40 örnek ve her bir tutucu matriks sistemi için uygun üretilmiş iki adet Hader bar patriks kullanılmıştır. Bar patrikslerin hazırlanmasında, 4.1 mm çapında iki adet implant analoğu akrilik rezin içerisine gömülmüştür ve bu analoglara iki multi-unit abutmentla beraber Hader bar yerleştirilmiştir. Plastik tutucu örnekler (n=10) ya distile suda ya da alkalın-peroksit içerikli solüsyonda 3 aylık klinik kullanımı simule eden bir süre boyunca bekletilmiştir. Matriks bağlantılarının tutuculuk kuvvetinin ölçümünde universal test cihazı kullanılmıştır. Tutuculuk dayançları solüsyonda bekletme prosedüründen önce ve sonra ölçülmüştür. Bar matriks bağlantılarının kimyasal yapısı ile temizleme prosedürlerinin, bu sistemlere ait tutuculuk kuvvetleri üzerindeki etkilerinin incelenmesinde iki-yönlü varyans analizi (ANOVA) ve Tukey HSD testleri kullanılmıştır ($\alpha=.05$). Her bir gruba ait temizleme öncesi ve sonrasına ait tutuculuk kuvvetlerinin karşılaştırılmasında ise Paired Sample t-test kullanılmıştır.

Bulgular: ANOVA sonuçlarına göre farklı matriks bağlantı sistemlerinin tutuculuk dayançlarına önemli bir etkisinin olmadığı görülmüştür ($P>.05$). Matriks bağlantılarının tutuculuğu alkalın-peroksit solüsyonunda bekletme sonrasında istatistiksel olarak önemli miktarda azalmıştır ($P<.001$).

Sonuç: PEEK ve POM matriks bağlantılarının tutuculuk kuvveti, alkalın-peroksit içerikli protez temizleme ajanından etkilenmemektedir.

Anahtar Kelimeler: Overdenture, Polietereterketon, Polioksimetilen

S-005**The Effect of Denture Cleaning Agent on Retention Force of Bar Matrice Attachments: In-vitro Study***Ayça Tulqa*

Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ordu

Objectives: Retention of overdentures is important for patients' satisfaction. The study evaluated the effect of a denture cleaning agent on retention force of bar matrice attachments made of poly-ether-ether-ketone (PEEK) and poly-oxy-methylene (POM) on implant bars.

Materials-Methods: In this study, a total of 40 specimens for two types of plastic clips (PEEK/POM) and two hader bar patrixes fabricated for each type of matrice attachment systems were used. For the preparation of bar patrixes, two implant analogs with a diameter of 4.1 mm were embedded into acrylic resin and the Hader bars were placed onto the analogs with two multi-unit abutments. Plastic clips specimens (n=10) were soaked in either distilled water or alkaline-peroxide solution for a time simulating 3 months of clinical use. Universal test machine was used to test the attachments' retention forces. The retention strengths were measured before and after cleaning procedure. Two-way analysis of variance (ANOVA) and Tukey HSD tests were used to evaluate the effects of the chemical structure of the bar matrix attachments and the cleaning procedure on the retention forces of these systems ($\alpha =.05$). Paired Sample t-test was used to compare the retention forces of pre and post-cleaning of each group.

Results: ANOVA showed that the type of matrice attachment systems had no significant effect on the retention strengths ($P>.05$). The retention of the matrice attachments was significantly less after they had been soaked in alkaline-peroxide solution ($P<.001$).

Conclusions: Retention force of PEEK and POM matrice attachments are affected by the denture cleansing agent of alkaline-peroxide.

Keywords: Overdenture, poly-ether-ether-ketone, poly-oxy-methylene

S-006**Ortognatik Cerrahi Sonrası Burundaki Projeksiyon ve Tipping Değişikliklerinin Goode Metodu ile Değerlendirilmesi**

Gülşilay Sayar¹, Delal Dara Kılınç²

¹İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, İstanbul

²Bahçeşehir Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu çalışmanın amacı ortognatik cerrahi sonrası burundaki projeksiyon ve tipping değişikliklerinin Goode metodu kullanılarak değerlendirilmesidir.

Gereç-Yöntem: Retrospektif olarak yapılan bu çalışmada, çift çene cerrahisi(Lefort I Maxiller İlerletme+Mandibular Set Back) uygulanmış olan 21 erişkin hastada(12 erkek, 9 kadın) ameliyat öncesi ve sonrası fotoğrafları üzerinde Goode metodu ile nazal projeksiyon ve NLA(Nasolabial Angle) ölçümleri ile nazal rotasyon değişiklikleri değerlendirilmiştir.

Bulgular: NLA başlangıç ve sonuç ortalama değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmazken (p: 0.519), Goode başlangıç ve sonuç değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark vardır. (p: 0.025) "NLA ve Goode değişiklikleri" ile "Yaş, Max-İlerletme, Mandibular Setback ve İmpaction" arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunamamıştır. NLA ve Goode değerlerindeki değişiklikler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunamamıştır. Cinsiyetin, NLA ve Goode değerlerinde meydana gelen değişiklikler üzerinde etkisi bulunamamıştır.

Sonuç: Ortognatik cerrahinin nazal yapılar üzerinde klinik etkisi olduğu gözlenirse de; nazal rotasyon üzerinde istatistiksel bir etki tespit edilemezken; nazal projeksiyon üzerinde istatistiksel bir etkisi olduğu gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Goode Metodu, Nazal projeksiyon, Nazal tipping, Ortognatik cerrahi

S-006**Evaluation of Changes in Nasal Projection and Nasal Tipping After Orthognathic Surgery by Using Goode's Method**

Gülşilay Sayar¹, Delal Dara Kılınç²

¹İstanbul Medipol University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, İstanbul, TURKEY

²Bahçeşehir University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, İstanbul, TURKEY

Objective: The aim of this study was to evaluate the projection and tipping changes in the nose after orthognathic surgery using the Goode method.

Materials-Methods: In this retrospective study, nasal projection and tipping changes of 21 adult patients (12 males, 9 females) who had double jaw surgery (Lefort I Maxillary Advancement + Mandibular Set Back + Impaction) was evaluated by using Goode's method(nasal projection) and by evaluation of NLA(Nasolabial Angle)(Nasal rotation) on pre-op and post-op standardized photographs.

Results: There was no statistically significant difference between NLA baseline and outcome mean values (p:0.519) while there was a statistically significant difference between Goode baseline and outcome values (p:0.025) There was no statistically significant relationship between "NLA and Goode changes" and "age, Max-Ad, Set-Back and Impaction". There was no statistically significant relationship between NLA and Goode changes. Gender did not have an effect on the changes of NLA and Goode values.on nasal structures; no statistical effect on nasal rotation was detected; It was observed that there was a statistical effect on nasal projection.

Keywords: Goode's Method, Nasal Projection, Nasal Tipping, Orthognathic Surgery

S-007**Ozonlu Su ve Borik Asit Farklı Adeziv Sistemlerin Dentine Bağlanma Dayanımını Etkiler mi?**

Esra Aktürk, Özden Özel Bektaş, Seda Özkanoğlu, Emine Gülşah Göktolga Akın

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Sivas

Amaç: Bu in vitro çalışmanın amacı, üç farklı kavite dezenfektanının bir self-etch ve iki farklı universal adeziv sistemin dentine mikro makaslama bağlanma dayanımı üzerine etkisini karşılaştırmaktır.

Yöntem: Çalışmada yüz yirmi adet çürüksüz insan daimi molar dişi kullanıldı. Orta-koronal dentin yüzeyleri oklüzal mine kesilerek ortaya çıkarıldı ve 600-800-1200 gritlik silikon karbit zımpara kağıtlar kullanılarak standart bir smear tabakası elde edildi. Örnekler kullanılan dezenfektana göre rastgele dört gruba ayrıldı: Grup 1: kontrol (dezenfektan yok); Grup 2: %2 klorheksidin içerikli (Consepsis Scrub); Grup 3: 10 ppm ozonlu su (TeknO3zone); Grup 4: %5 borik asit (el yapımı). Her grup adeziv tipine göre (Clearfil SE Bond, OptiBond XTR ve Tokuyama Universal) üç alt gruba ayrıldı. Örneklerle üretici firmanın talimatlarına göre Clearfil SE Bond, OptiBond XTR ve Tokuyama Universal uygulandı. μ -SBS testi için Tygon® tüpü kullanılarak kompozit rezin (Estelite Σ Quick Shade A1, Tokuyama Dental, Japonya) mikro silindirler hazırlandı. Örnekler 24 saat 37 °C distile suda bekletildikten sonra μ -SBS test değerleri universal test cihazı (LF Plus, Lloyd, Instrument) ile ölçüldü. μ -SBS değerleri tek yönlü ANOVA ve Tukey testleri kullanılarak analiz edildi.

Bulgular: Kontrol grubu ortalama μ -SBS değerleri karşılaştırıldığında alt gruplar arasında fark anlamsız bulunmuştur ($p>0,05$). CHX, ozonlu su ve borik asitin ortalama μ -SBS değerleri karşılaştırıldığında, Clearfil SE Bond ve Tokuyama Universal arasındaki fark anlamlıyken ($p<0,05$) diğer gruplar arası fark anlamsız bulunmuştur ($p>0,05$).

Sonuç: Ozonlu su ve borik asit diğer kavite dezenfektanlarına alternatif olabilir.

Anahtar Kelimeler: Adeziv sistemler, borik asit, ozonlu su

S-007**Do Ozonated Water and Boric Acid Affect the Bond Strength to Dentin in Different Adhesive Systems?**

Esra Aktürk, Özden Özel Bektaş, Seda Özkanoğlu, Emine Gülşah Göktolga Akın

Sivas Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Sivas, Turkey

Aim: The aim of this in vitro study was to compare the effect of application of three different disinfecting agents to dentin on the micro-shear bond strength (μ -SBS) of one self-etch and two universal adhesive systems.

Material-Method: One hundred twenty caries-free human permanent molar teeth were used in his study. Mid-coronal dentin surfaces were revealed by cutting occlusal enamel and a standard smear layer was obtained by using 600-800-1200 grid silicon carpid abrasive papers. Specimens were randomly assigned to four groups according to the disinfectant used: Group 1: Control (no disinfectant); Group 2: 2% chlorhexidine based (Consepsis); Group 3: 10 ppm ozonated water (TeknO₃zone); Group 4: 5% boric acid (Handmade). Each group was divided into three subgroups according to the type of adhesive (Clearfil SE Bond, OptiBond XTR and Tokuyama Universal). Specimens were bonded using either Clearfil SE Bond, OptiBond XTR or Tokuyama Universal, which were employed according to the manufacturer's instructions. Resin composite (Estelite Σ Quick Shade A1, Tokuyama Dental, Japan) microcylinders were bonded using Tygon® tubes for μ -SBS testing. After specimens were stored for 24 h, at 37 °C in distilled water, the micro shear bond strength test was measured with a universal test machine. μ -SBS results were analyzed by one-way ANOVA and Tukey's tests.

Results: When the mean microshear bond strenght values of the control group were compared, the difference between the subgroups was not significant ($p>0,05$). When the mean microshear bond strenght values of the chx, ozonated water and boric acid were compared, the difference between Clearfil SE Bond and Tokuyama Universal was significant ($p<0,05$) and the difference between the other groups was not significant ($p>0,05$).

Conclusion: Ozonated water and boric acid may be as an alternative to other materials used as cavity disinfectants.

Keywords: Adhesive systems, boric acid, ozonated water

S-008**Aşırı Madde Kaybı Olan Dişlerin İndirekt Yöntem ile Konservatif Tedavisi: 5 Olgu Sunumu**Gencay Genç Çalışkan

İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Aşırı kuron harabiyetine uğrayan posterior dişlerin restorasyonunda, geleneksel tedavi yaklaşımlarına alternatif olarak indirekt kompozit onley restorasyonları geliştirilmiştir. Bu olgu sunumunun amacı, aşırı madde kaybı bulunan dişlere, konservatif yaklaşım ile indirekt kompozit restorasyonlar yapılarak, bu tedavi seçeneğinin bir yıl süreli klinik başarısının değerlendirilmesidir.

Olgu: Kliniğimize başvuran 5 farklı hastanın 5 molar/premolar dişi, indirekt yöntem ile restore edilmeye karar verilmiştir. Laboratuvarında yapılan indirekt kompozit restorasyonların (Gradia, GC, Japonya) kaviteye uyumlandırılmasının ardından, etch and rinse adeziv rezin siman (Variolink II, Ivoclar Vivadent) ile yapıştırılmış ve cila işleminin tamamlanması ile restorasyonlar bitirilmiştir. Hastalar bir yıl süre ile takip edilmiştir. Tüm restorasyonlar; anatomik form, kenar uyumu, renk uyumu, yüzey pürüzlülüğü, kenar renklenmesi, sekonder çürük ve postoperatif hassasiyet açısından FDI kriterlerine göre kontrol zamanlarında (yerleştirildikten 2 hafta, 6 ay ve 1 yıl sonra) değerlendirilmiştir.

Sonuç: İndirekt kompozit rezinlerin aşırı madde kaybı olan posterior dişlerin tedavisinde başarılı olduğu gösterilmiştir ancak 1 yıllık klinik değerlendirme süresince kalitatif parametrelerde başarısızlık gözlenmiştir. Klinik olarak direkt yöntem ile ideal estetik, kontak ve uyumun sağlanamadığı aşırı madde kayıplı dişlere, ağız dışında hazırlanarak uyumlandırılan metaryallerin uygulanması, immedat dönemde klinik olarak başarılı ve kabul edilebilir bir sonuç sergilemiştir.

Anahtar Kelimeler: İndirekt kompozit restorasyonlar, onleyler, vaka raporu

S-008**The Indirect Conservative Treatment for the Teeth with Having Excessive Substance Loss: 5 Case Reports**Gencay Genç Çalışkan

İstanbul Medipol University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İstanbul

Aim: Indirect composite onlay restorations were developed as an alternative to conventional treatment approaches in the restoration of posterior teeth with severe crown damages. The aim of this study is to evaluate the performance of conservative approach for the teeth which have excessive material loss, restored with indirect method and the clinical success of this treatment option up to 1 year.

Case: Five different patients admitted to our clinic and their 5 molar/premolar teeth were decided to restore with indirect method. After adopting the onlay restorations to the cavities, which were made of laboratory-processed indirect composite (Gradia, GC, Japan), they were luted with an etch and rinse adhesive resin cement (Variolink II, Ivoclar Vivadent). Restorations were completed after polishing and finishing procedures. Patients were followed up to 1 year. All restorations were evaluated at the recall time (placement after 2 weeks, 6 months and 1 year) according to FDI criteria for anatomic form, marginal adaptation, color match, surface roughness, marginal discoloration, secondary caries and postoperative sensitivity.

Results: The indirect resin composite tested demonstrated to be successful for the treatment of the posterior teeth with having excessive substance loss but deteriorations in qualitative parameters were observed during 1-year clinical evaluation. The materials that were prepared out of the mouth exhibited successful conclusions clinically at immediate period with ideal esthetics, contact and compliance which is not achieved with direct method to teeth which have excessive loss of material.

Keywords: Indirect composite restorations, onlays, case report

S-009**Ortodontik Bozukluk Algısı Hastaların Benlik Saygısını Etkiler mi?***Zeynep Çoban Büyükbayraktar, Cenk Doruk*

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Sivas

Amaç: Bu çalışmanın amacı ortodontik tedavi olma isteği ile kliniğimize başvuran hastaların ortodontik bozukluk algısı ile benlik saygısı arasında bir ilişki olup olmadığını belirlemektir. Çalışmada aynı zamanda ortodontik bozukluk algısının hasta ve hekim açısından karşılaştırması da yapılmıştır.

Yöntem: Çalışma yaşları 14-18 arasında olan, 74 erkek ve 78 kız toplam 152 birey üzerinde yürütülmüştür. Çalışmamızda ortodontik bozuklukların algılanmasında Ortodontik Tedavi Gereksinimi İndeksi (OTGI) estetik skalası, benlik saygısının değerlendirilmesinde Rosenberg Benlik Saygısı Ölçeği ve o anki duygu durumunun tespiti için Yüz Görüntü Ölçeği (YGÖ) kullanılmıştır. Sonuçların cinsiyet ile ilişkisinin değerlendirilmesinde ki kare testi kullanılmıştır. Hastaların ve hekimin IOTN estetik skalasına verdikleri puanlarla, benlik saygısı düzeyi ve YGÖ arasındaki ilişki için Spearman korelasyon testi, bu parametreleri cinsiyet değişkeniyle beraber incelemek için 2x2 tekrarlı ölçümler Anova testi kullanılmıştır.

Bulgular: Hastaların ortodontik bozukluk algısı ile benlik saygısı arasında anlamlı ilişki bulunmamıştır ($p>0,05$). Hastaların ve hekimin IOTN estetik skalasına verdikleri puanlar arasındaki ilişki anlamlıdır ($p<0,05$). Cinsiyet değişkeniyle diğer parametreler arasında anlamlı ilişki bulunmamıştır ($p>0,05$).

Sonuç: Bulgularımız hastaların ortodontik bozukluk algısı ile benlik saygısı arasında bir ilişki olmadığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Benlik saygısı, maloklüzyon, Ortodontik Tedavi Gereksinimi İndeksi

S-009**Do the Perception of Orthodontic Malocclusions Affect Patients' Self-Esteem?***Zeynep Çoban Büyükbayraktar, Cenk Doruk*

Sivas Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Sivas

Aim: The aim of this study is to determine whether there is a relationship between the perception of orthodontic malocclusion and self-esteem in the patients admitted to our clinic. At the same time, the comparison of the perception of orthodontic malocclusion between the patient and the orthodontist has been made.

Method: This study was performed on 152 (74 males and 78 females) orthodontic patients aged between 14-18 years. In our study, Index of Orthodontic Treatment Need (IOTN) aesthetic scale was used for the perception of orthodontic malocclusions, the Rosenberg Self-Esteem Scale was used for the evaluation of self-esteem and the Facial Image Scale (FIS) was used to determine the current mood. Chi-square test was used to evaluate the relationship between the results and gender. The Spearman Correlation test was used for the relationship between the self-esteem level and FIS and the scores of patients and orthodontist on the IOTN aesthetic scale. To examine these parameters with gender, 2x2 repetitive measurements Anova test was used.

Results: There was no significant relationship between the perception of orthodontic malocclusion and self-esteem ($p>0.05$). The relationship between the points given by the patients and the orthodontist to the IOTN aesthetic scale was significant ($p<0.05$). No significant relationship was found between gender and other parameters ($p>0.05$).

Conclusion: Our findings demonstrate that there is no significant relationship between the perception of orthodontic malocclusion and self-esteem.

Keywords: Self-esteem, malocclusion, Index of Orthodontic Treatment Need

S-011

Tek-Üye İmplant Uygulamalarında Farklı Ağız İçi Tarayıcıların Dijital Ölçü Hassasiyeti*Aygül Sevda Atalay Onur, Gülce Çakmak*

İstanbul Okan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu çalışmanın amacı tek-üye implant uygulamalarında yeni bir dijital ölçü postu kullanıldığında farklı ağız içi tarayıcıların tarama hassasiyetinin incelenmesidir.

Yöntem: Mandibular 1. molar pozisyonda tek-üye implant (Neoss ProActive Tapered 4.0, Neoss) yerleştirilen kısmi dişsiz model poli(metil metakrilat) (PMMA) materyalinden üretildi. İmplant gövdesi üzerine estetik bir iyileşme başlığı ve bir dijital ölçü postundan (ScanPeg) oluşan yeni bir dijital ölçü postu sistemi yerleştirilerek sabitlendi. Tüm model yüzeyi kalibre edilmiş bir optik 3D koordinat ölçüm cihazı (ATOS Core 80) kullanılarak tarandı ve bir master referans modeli (MRM) üretildi. Dijital taramaları elde etmek için dört farklı ağız-içi tarayıcı (IOS) kullanıldı: Trios (3 Shape A/S; TS), Omnicam (Cerec-Dentsply Sirona; OM), Primescan (Cerec-Dentsply Sirona; PS) ve Cares (Strauman AG; SC). Aynı operatör tarafından üreticinin tarama talimatları doğrultusunda her bir tarayıcı için arka arkaya sekiz dijital tarama yapıldı. Test taramaları, hassasiyeti değerlendirmek için üç boyutlu (3D) bir metroloji yazılımı (GOM Inspect 2018; GOM GmbH) kullanılarak MRM ile karşılaştırıldı. Çakıştırılan modellerin değerlendirilmesinde implant-iyileşme başlığı bağlantı alanları kullanıldı. Seçilen alanların uzaklık sapması ve açıl sapması sırasıyla x, y, z eksenlerinde hesaplandı. Total uzaklık sapması değerleri, aşağıdaki formül kullanılarak hesaplandı: $3D = (\sqrt{x^2 + y^2 + z^2})$. Uzaklık sapması ve açıl sapma analizinden elde edilen veriler 1-yönlü ANOVA ve Tukey HSD Post-Hoc analiziyle karşılaştırıldı ($\alpha = .05$).

Bulgular: Farklı ağız içi tarayıcıların uzaklık sapması değerleri incelendiğinde, X ($P < .001$) ve Z ($P = .001$) eksenlerinde istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edilirken, Y ekseninde ($P = .341$) ve total uzaklık sapması değerlerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($F = .560$; $P = .646$). Farklı ağız içi tarayıcılar arasında açıl sapma değerleri bakımından istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar saptanmıştır ($P = .029$). PS, TS'den daha yüksek açıl sapma değerleri göstermiştir ($P = .028$).

Sonuç: Tek-üye implantların dijital tarama hassasiyeti açıl sapma değerleri bakımından farklı ağız içi tarayıcılarından etkilenirken, uzaklık sapma değerleri etkilenmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Hassasiyet, ağız içi tarayıcı, dijital ölçü, dijital tarama

S-011

Accuracy of Different Intra-Oral Scanners in Digital Scans of Single-Implants*Aygül Sevda Atalay Onur, Gülce Çakmak*

İstanbul Okan University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İstanbul

Purpose: To evaluate the accuracy of different intra-oral scanners in digital single-implant scans conducted with a novel scan body system.

Materials & Methods: A poly(methyl methacrylate) (PMMA) mandibular partially edentulous model was fabricated with a single implant in the first molar position (Neoss ProActive Tapered 4.0, Neoss). A novel scan body system comprising of an esthetic healing abutment and a scan body (ScanPeg) was fixed on the implant. The entire model surface was scanned using a calibrated optical 3D coordinate measuring machine (ATOS Core 80) and a master reference model was generated (MRM). Four different intra-oral scanners (IOS) were used to acquire digital scans: Trios (3 Shape A/S; TS), Omnicam (Cerec-Dentsply Sirona; OM), Primescan (Cerec-Dentsply Sirona; PS) and Cares (Strauman AG; SC). Eight consecutive digital scans were made by the same operator. To evaluate accuracy, test scans were superimposed over the MRM with a three-dimensional (3D) metrology software (GOM Inspect 2018; GOM GmbH) using the best fit algorithm. Implant-healing abutment connection areas were used for intersection. Distance and angular deviation of the selected areas were calculated in x,y,z axes, respectively. The overall distance deviation values were calculated using the following formula: $3D = (\sqrt{x^2 + y^2 + z^2})$. The data obtained from 3D distance and angular deviation analysis were compared with 1-way ANOVA and Tukey HSD Post-Hoc analysis ($\alpha = .05$).

Results: In terms of distance deviation results among different IOSs, there were significant differences in X ($P < .001$) and Z ($P = .001$) axes, whereas there was no significant difference in Y axis ($P = .341$) and in overall distance deviation values ($F = .560$; $P = .646$). For angular deviation, significant differences were found between different IOSs ($P = .029$). PS had higher angular deviation values than TS ($P = .028$). al scans in terms of angular deviation, whereas had no significant effect in terms of distance deviation.

Keywords: Accuracy, intra oral scanner, digital impression, digital scan

S-012**Kötü Alışkanlıkların Dentofasiyal Sistem Üzerine Etkileri**

Zeynep Çoban Büyükbayraktar¹, Hasan Camcı²

¹Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Sivas

²Afyon Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Afyon

Amaç: Literatürde kötü alışkanlıkların ortodontik anomalilere sebep olabileceği bildirilmektedir. Bu çalışmada amacımız kötü alışkanlıkların dentofasiyal sistem üzerine olan etkilerini incelemektir.

Yöntem: Çalışmamız, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti ve Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı'na muayene olmak amacıyla başvuran çocuklar üzerinde yürütülmüştür. Çalışmamıza, 64'ü erkek, 71'i kız olmak üzere toplamda 135 çocuk dahil edilmiştir. Çalışmaya dahil edilen çocukların yaşları 9-12 arasındadır. Araştırmacı tarafından çocukların ağız içi ve ağız dışı muayenesi yapılarak hastalar yaş, cinsiyet, dentisyon, overjet, overbite, molar ilişki, maksiller transvers genişlik ve profil açısından değerlendirilmiştir. Aynı zamanda hastada son 6 ayda parmak emme, tırnak yeme, dudak emme, diş sıkma ve gıcırdatma gibi kötü alışkanlıklardan herhangi birinin mevcut olup olmadığı araştırmacı tarafından sorgulanmıştır.

Bulgular: Erkek çocukların %62,5'inde, kız çocukların ise %52,1'inde kötü alışkanlık görülmüştür ancak elde edilen bu sonuç istatistiksel olarak anlamlı değildir ($p>0,05$). Çalışmamızda en sık rastlanılan kötü alışkanlık tırnak yeme olarak bulunmuştur (%31,1). Overjet ile kötü alışkanlıklar arasındaki ilişki istatistiksel olarak anlamlıdır. ($p<0,05$). Ancak diğer verilerle kötü alışkanlıklar arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır.

Sonuç: Erkek çocuklarında daha yüksek oranda kötü alışkanlık görülmüştür ancak bu durum istatistiksel olarak anlamlı değildir. Tırnak yeme en sık rastlanan kötü alışkanlık olarak bulunmuştur ve kötü alışkanlıklarla overjet miktarı arasında anlamlı bir ilişki saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Dentofasiyal sistem, kötü alışkanlıklar, tırnak yeme

S-012**The Effects of Deleterious Oral Habits on Dentofacial System**

Zeynep Çoban Büyükbayraktar¹, Hasan Camcı²

¹Sivas Cumhuriyet University, Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Sivas

²Afyon University of Health Sciences Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Afyon

Aim: It is reported in the literature that deleterious oral habits (DOH) may cause orthodontic anomalies. The aim of this study is to investigate the effects of DOH on dentofacial system.

Method: A total of 135 children including 64 boys and 71 girls, who applied to the Department of Orthodontics and Child Dentistry of Sivas Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, were included. Children included in the study are aged between 9 and 12 years. The patients were evaluated by age, sex, dentition, overjet, overbite, molar relationship, maxillary transverse width and profile. At the same time, the patient and parent were questioned by the researcher whether any of the DOH such as finger sucking, nail biting, lip sucking and bruxism were present in the last 6 months.

Results: 62.5% of boys and 52.1% of girls had DOH, but this result was not statistically significant ($p>0,05$). The most common DOH in our study was found to be nail biting (31.1%). The relationship between overjet and DOH is statistically significant. ($P<0.05$). However, no significant relationship was found between other data and DOH ($p>0,05$).

Conclusion: A higher incidence of DOH was observed in boys, but this was not statistically significant. Nail biting was found to be the most common DOH and a significant relationship was found between DOH and overjet amount.

Keywords: Dentofacial system, deleterious oral habits, nail biting

S-013**Hidrotermal Yaşlandırma ve Ytria Konsantrasyonunun Monolitik Zirkonyanın Mekanik Özelliklerine Etkisi***Nazmiye Şen*

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu in vitro çalışmanın amacı; hidrotermal yaşlandırmanın farklı ytria konsantrasyonlarına sahip monolitik zirkonya seramiklerin mekanik özelliklerine etkisinin incelenmesidir.

Gereç Ve Yöntemler: Üç farklı ytria konsantrasyonuna sahip zirkonya seramik [Vita YZ HT (HT), Vita YZ ST (ST) ve Vita YZ XT (XT)] kullanılarak 15.0mm çapında ve 1.2 ±0.1mm kalınlığında 90 adet test örneği hazırlandı. 3 alt gruba ayrılan örneklere (n=10) otoklavda (134 °C ve 0.2 MPa); 0 (kontrol), 5 veya 10 saat yapay yaşlandırma uygulandı. Örneklerin biaksiyal bükülme dayanımı, universal test cihazında 0,5 mm/dk hız ile test edildi (ISO 6872). Malzemenin kimyasal bileşimi EDS analizi ve mikroyapısal özellikleri SEM ile incelendi. Elde edilen veriler iki yönlü varyans analizi (ANOVA) ve Tukey HSD post hoc testi kullanılarak istatistiksel olarak karşılaştırıldı. İstatistiksel anlamlılık düzeyi (p<0.05) olarak belirlendi.

Bulgular: Bu çalışmada, farklı ytria konsantrasyonlarının ve hidrotermal yaşlandırmanın zirkonya seramiklerin biaksiyal bükülme dayanımını etkilediği belirlendi (p<0.05). En yüksek ortalama biaksiyal bükülme dayanımı HT-kontrol grubunda elde edilirken (1126 ±192MPa), en düşük ortalama bükülme dayanım değeri; 10 saat süreyle yaşlandırma işlemi uygulanan ST grubunda (745 ±96MPa) saptandı.

Sonuç: Hidrotermal yaşlandırma, farklı ytria konsantrasyonlarına sahip monolitik zirkonya seramiklerin mekanik özelliklerini etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: Y-TZP, hidrotermal yaşlandırma, biaksiyal bükülme dayanımı

S-013**Effect of Hydrothermal Aging and Ytria Concentration on the Mechanical Properties of Monolithic Zirconia***Nazmiye Şen*

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İstanbul

Purpose: The purpose of this in vitro study is to investigate the effect of hydrothermal aging on the mechanical properties of monolithic zirconia ceramics with different ytria concentrations.

Material-Methods: A total of 90 test specimens with a diameter of 15.0 mm and a thickness of 1.2 ±0.1mm were prepared from zirconia ceramics with three different ytria concentrations [Vita YZ HT (HT), Vita YZ ST (ST) and Vita YZ XT (XT)]. Specimens were divided into 3 subgroups (n=10) and artificially aged in autoclave (134°C and 0,2 MPa) for 0 (control), 5 or 10 hours. The biaxial flexural strength of the specimens were tested in an universal testing machine with a speed of 0,5 mm/min (ISO 6872). The chemical composition of the materials were analyzed by EDS and microstructural properties were examined by SEM. The obtained data were statistically compared using two-way analysis of variance (ANOVA) and Tukey HSD post-hoc test. Statistical significance was set at p<0.05.

Results: In the present study, it was determined that the biaxial flexural strength of the zirconia ceramics were affected by different ytria concentrations and hydrothermal aging (p<0.05). The highest mean biaxial flexural strength was obtained in the HT-control group (1126 ±192MPa), and the lowest mean flexural strength was obtained in the ST group aged for 10 hours (745 ±96MPa).

Conclusion: The mechanical properties of monolithic zirconia ceramics with different ytria concentrations were affected by hydrothermal aging.

Keywords: Y-TZP, hydrothermal aging, biaxial flexural strength

S-014**Yüz Bölgesi Travmasına Bağlı Gelişen TME Disfonksiyonunda Faz I Tedavi Yaklaşımı***Tamer Çelakıl*

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi AD, İstanbul

Amaç: Bu olgu sunumunda; 23 yaşındaki erkek hastanın yüzüne aldığı darbe sonucu gelişen TME ağrısının ve ağız kısıtlılığının DC/TMD klinik tanı yöntemi ile teşhisi, MR görüntülemesi ile takibi ve Faz I tedavilerinden olan oklüzal stabilizasyon splinti ile tedavisi açıklanmaktadır.

Olgu: Hastanın yapılan klinik muayenesinde sağ TME bölgesinde yoğunlaşan bir ağrı olduğu ve aynı zamanda ağız kısıtlılığının geliştiği görüldü. Sağ TME bölgesinden alınan açık/kapalı MR görüntülerinde diskin anterior bölgede konumlandığı ve kondil başının diskin posterior bölgesinde pozisyonlandığı görüldü. DC/TMD anketi ile hastanın yardımsız/yardımlı ve ağrısız/maksimum ağız açıklıkları, sol ve sağ lateral kaydırma değerleri, ve protrüzyon kaydırma değerleri mm cinsinden kayıt altına alındı. Ayrıca sağ masseter, temporal, postmandibula, submandibula, dış kulak ve posterior ataşman bölgelerinin (toplam 6 bölge) palpasyon ile değerlendirilmesi yapıldı (Var: 1, Yok: 0). Algometre ile masseter, temporal ve posterior ataşman bölgelerinin ağrı değerleri kg/cm² cinsinden kayıt altına alındı. Subjektif değerlendirmelerden olan VAS skalası ile ağrı skoru değerlendirilmesi yapıldı (0: Hiç ağrı yok, 10: Dayanılmaz bir ağrı var) Bu değerlendirmelerin tamamı oklüzal stabilizasyon splinti tedavisinden önce (T0), splint uygulamasından 1 ay sonra (T1) ve splint uygulamasından 3 ay sonra (T2) uygulandı. Oklüzal stabilizasyon splinti ile hastanın dikey boyutu yaklaşık olarak 4 mm (ön keser dişler arası mesafe) yükseltildi. Üst çeneye uygulanan splintin karşıt çene ile ilişkisinde optimum oklüzyon kriterleri uygulanarak sentrik oklüzyon pozisyonunda maksimum noktasal temas ve kanin koruyuculu oklüzyon kurallarına dikkat edildi. VAS skalası değerleri T0: 9, T1: 4 ve T2: 1 olarak kaydedildi. Toplam palpasyon ağrısı değerleri T0: 6, T1: 2 ve T2: 0 olarak bulundu. Tüm bölgelerde, algometre değerleri ve çene hareketi değerlerinde de artış olduğu görüldü.

Sonuç: Travmaya bağlı gelişen TME disfonksiyonunda Faz I tedavi yaklaşımı, ağrı değerlerinin düşmesini ve çene hareketi değerlerinin artmasını sağlayan önemli bir tedavi protokolüdür.

Anahtar Kelimeler: TME disfonksiyonu, Travma, DC/TMD, Oklüzal stabilizasyon splinti

S-014**Phase I Treatment Approach in TMJ Dysfunction Due to Facial Trauma***Tamer Çelakıl*

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İstanbul

Objective: The diagnosis of 23-year-old male patient with TMJ pain and mouth restriction as a result of trauma by using DC / TMD questionnaire, MRI monitoring, and the treatment by applying occlusal stabilization splint was explained.

Case: On clinical examination, there was intense pain in the right TMJ region with restricted mouth opening. Open and closed-mouth MR images which were taken from the right TMJ region revealed that the disc was located on the anterior region and the condyle was positioned on the posterior region of the disc. The non-assisted/assisted mouth opening without pain, maximum mouth opening, left and right lateral extrusion, and protrusion values were recorded in mm by using DC / TMD questionnaire. Right masseter, right temporal, postmandibula, submandibula, posterior attachment and lateral pole regions (total 6 regions) were evaluated by applying palpation (Exist: 1, None: 0). Pain values of the masseter, temporal and posterior attachment regions were recorded in terms of kg/cm² by using an algometer and subjective VAS pain scores were also noted (0: no pain, 10: irresistible pain). All of these evaluations were performed prior to occlusal stabilization splint treatment (T0), 1 month after splint application (T1) and 3 months after splint application (T2). Vertical dimension was increased approximately 4 mm at anterior teeth region by using an occlusal stabilization splint. Optimum occlusion criteria including maximum intercuspation on centric relation and canine-protected occlusion was applied. VAS pain scores were recorded as T0: 9, T1: 4 and T2: 1, respectively. Total palpation pain scores were found as T0: 6, T1: 2 and T2: 0, respectively. Sufficient improvements were found in algometer values and mandibular movements.

Conclusion: Phase I therapy is an important treatment protocol for decreasing the pain values and increasing mandibular movement values in TMJ dysfunction due to facial trauma.

Keywords: TMJ dysfunction, Trauma, DC/TMD, Occlusal stabilization splint

S-015**Süt Dişlerinde Farklı Yapıştırma Materyalleriyle Uygulanan Zirkonya Kronların Bağlanma Dayanımının İn Vitro İncelenmesi***Zekiye Efe, Zeynep Aslı Özkaya*

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Kayseri

Son yıllarda çocuk diş hekimliğinde aşırı madde kaybı görülen süt dişlerinin restorasyonunda zirkonya kronların kullanımı yaygınlaşmaktadır. Restoratif materyallerin klinik başarısını etkileyen önemli etmenlerden biri de kullanılan yapıştırma simanlarıdır. Çalışmamızda zirkonya kronların farklı yapıştırma materyalleriyle kullanımlarının süt dişlerine bağlanma dayanımına etkisini değerlendirmek amaçlanmıştır.

Çalışmada 80 adet çekilmiş süt azı dişi, her grupta yirmi örnek olacak şekilde rastgele dört gruba ayrılmıştır. 80 adet zirkonyum oksit numune, bilgisayar destekli tasarım / bilgisayar destekli üretim (CAD / CAM) kullanılarak üretilmiştir. Numuneler dentin yüzeyine çinko polikarboksilat siman (PK), geleneksel cam iyonomer siman (GCIS), rezin modifiye cam iyonomer siman (RMCIS) ve self adeziv rezin siman (RS) ile simante edilmiştir. Simante edilen zirkonya numuneler, distile su içerisinde oda sıcaklığında üç gün bekletilmesinin ardından 1000 devir termal döngü işlemine tabi tutulmuştur. Termal döngü sonrası, bağlanma dayanımları üniversal test cihazında ölçülmüştür. Kopma yüzeyleri, ışık mikroskopunda incelenmiştir. Grupların ortalama bağlanma kuvvetleri karşılaştırılmasında tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve post-hoc Tamhane's testi kullanılmıştır ($p < 0,05$).

Çalışma sonunda RMCIS grubunun ortalama bağlanma kuvveti RS, GCIS ve PK siman göre daha düşük bulunmuştur ($p < 0,05$). RS, GCIS ve PK siman grubunun ortalama bağlanma kuvveti arasında istatistiksel olarak fark bulunmamıştır ($p > 0,05$). Zirkonya numunelerin, farklı yapıştırma simanlarıyla simantasyonu sonrası kopma yüzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p > 0,05$).

Sonuçlar göz önünde bulundurulduğunda, in vitro ortamda RS, GCIS ve PK simanların başarılı olduğu görülmüştür. Tedavi süreleri uzun olmayan ve nem kontaminasyonunun sağlanması zor olan çocuk hastalar için zirkonya kronların self adeziv RS ile yapıştırılmasının daha avantajlı olabileceği düşünülebilir ancak konunun klinik çalışmalarla desteklenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Retansiyon, süt azı dişleri, yapıştırma simanı, zirkonya kron.

S-015**In Vitro Evaluation of the Shear Bond Strength of Different Luting Cements on Zirconia Crowns in Primary Teeth***Zekiye Efe, Zeynep Aslı Özkaya*

Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Paediatric Dentistry, Kayseri

Nowadays in pediatric dentistry clinics, zirconia crowns has become one of the widespread restoration choice of primary teeth with extensive decay. One of the important factors that affecting the clinical success of restorative materials is adhesive material. The aim of this study was to evaluate the shear bond strength of different luting cements on zirconium oxide crowns in primary teeth.

Eighty extracted primary molar teeth were selected for the study and teeth were randomly divided into four groups (n=20). Eighty Zirconium oxide specimen were fabricated using computer- aided design / computer-assisted manufacturing (CAD/CAM) technology. The samples were cemented with zinc polycarboxylate cement (PK), conventional glass ionomer cement (GCIS), resin modified glass ionomer cement (RMCIS) and self adhesive resin cement (RS). The cemented zirconium oxide specimen were 3 day storage in distilled water and then thermal cycled 1000 cycles. After artificial aging shear bond strength was determined using universal testing machine. Debonded specimen surfaces were examined using a stereomicroscope. The data were evaluated by ANOVA and Post-hoc Tamhane's for comparing data.

The mean bond strength of RMCIS group was statistically lower than RS, GCIS and PK cements ($p < 0,05$). There was no statistically significant difference between the mean binding strength of RS, GCIS and PK cement group ($p > 0,05$). Considering the results, it seems that adherence of the zirconia crowns with self adhesive RS would be more advantageous in the pediatric patients who have difficulty in providing moisture contamination and need short chair-time, has to be proven with further clinical studies.

Keywords: Luting cement, retention, posterior primary teeth, zirconia crown.

S-016**Diş Hekimliği Öğrencilerinin Eğitimi Sırasında Yaşadıkları Stres Faktörlerinin Analizi**

Mustafa Kılıç, Ahmet Serkan Küçükkekenci, Doğu Ömür Dede, Sinan Tevkir

Ordu Üniversitesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ordu

Amaç: Bu çalışmanın amacı Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde eğitim gören öğrencilerin karşılaştıkları stres faktörlerini farklı eğitim dönemlerinde ve cinsiyete göre değerlendirmektir.

Yöntem: Kesitsel tarzda yapılan bu çalışmaya 2018-2019 akademik yılında eğitimine devam eden 75 erkek ve 135 kadın olmak üzere toplam 210 Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi öğrencisi dahil edilmiştir ve toplamda 31 sorudan oluşan Modifiye Edilmiş Diş Hekimliği Çevresel Stres Anketi (Dental Environment Stress Questionnaire/DES)'ni cevaplamaları istenmiştir. Elde edilen veriler eğitim dönemi (preklinik - klinik) ve cinsiyet olarak değerlendirilmiştir. Bazı sorular (9,15 ve 21) istatistiksel olarak analiz edilmiştir ($P<0,05$).

Bulgular: Çalışmamızda klinik öncesi preklinik eğitimi alan öğrencilerde en fazla stres oluşturan faktörün sınavlar, klinik eğitimi alan öğrencilerde ise randevusuna gelmeyen veya geç gelen hastalar olduğu görülmüştür. Önceden istatistiksel analizi yapılmaması belirlenen 9, 15 ve 21. sorulardan 9. soruda (İyi bir diş hekimi olmakla ilgili güven eksikliği) klinik öncesi ve sonrası eğitim gören öğrenciler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark görülmemiştir ($P=0.868$). 15. ve 21. sorularda ise (Mezuniyetten sonra iş bulamama korkusunda ve Kişisel fiziksel sağlık) klinik öncesi ve klinik eğitimine devam eden öğrenciler arasında istatistiksel olarak anlamlı fark görülmüştür ($P=0.01$).

Sonuç: Bu çalışmanın bulgularına göre Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği fakültesinde eğitim gören öğrencilerde stres faktörleri farklı dönem ve cinsiyete göre etkiler göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Anket, Çevresel Stres Faktörleri, Diş Hekimliği Eğitimi.

S-016**The Analysis of the Stress Factors Experienced During the Education of Dental Students**

Mustafa Kılıç, Ahmet Serkan Küçükkekenci, Doğu Ömür Dede, Sinan Tevkir

Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ordu

Aim: The aim of this study was to evaluate the stress factors faced by the dentistry students in the Ordu University Faculty of Dentistry according to the preclinical-clinical period and gender.

Methods: In this cross-sectional study, 75 men and 135 women (totally 210) who continue their education in the Ordu University Faculty of Dentistry in 2018- 2019 academic year were included. The students were answered the Modified Dentistry Environmental Stress Questionnaire(DES) consisting of 31 questions. Obtained data were evaluated as educational period, gender, preclinical and clinical periods. Some questions (9,15 ve 21) were analyzed statistically ($P <0.05$).

Results: The most stressing factor in the students who are in preclinical period was the examinations, and the students who are clinical period was patients who do not arrive or come late. There was no statistically significant difference between the preclinical and clinical students in the 9th question (Lack of confidence about being a good dentist) ($P = 0.868$). In the 15th and 21st questions (Fear of not finding a job after graduation and Personal physical health) a statistically significant difference was observed between preclinical and clinical students ($P=0.01$).

Conclusion: According to the results of this study, stress factors in the students in Ordu University Faculty of Dentistry show different effects according to different periods and gender.

Keywords: Dental Education, Environmental Stress Factors, Questionnaire.

S-017**Gıdaları Taklit Eden Solüsyonların Bulk-Fill Kompozitlerin YüzeY Pürüzlülüğü ve Mikrosertliğine Etkisi***Özge Gizem Cabadağ, Nihan Gönülo*

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi-Restoratif Diş Tedavisi AD, Samsun

Amaç: Bu çalışmanın amacı, gıdaları taklit eden solüsyonların bulk-fill kompozitlerin yüzeY pürüzlülük ve yüzeY sertlik değerleri üzerindeki etkilerini karşılaştırmalı olarak incelemektir.

Yöntem: Çalışmada, 4 farklı yüksek viskoziteli bulk-fill kompozit (SonicFillTM, Tetric® EvoCeram Bulk Fill, Beautifil-Bulk Restoratif, FiltekTM Bulk Fill Posterior Restoratif) ve 1 adet geleneksel tipte mikrohibrit kompozit (FiltekTM Z250) kullanılarak 8 mm çap ve 4 mm kalınlıkta toplam 200 adet örnek hazırlandı. Başlangıç yüzeY pürüzlülük ölçümleri profilometre (Perthometer M2, Mahr, Almanya) ile yapıldı. Örnekler gıdaları taklit eden 4 farklı solüsyonda (yapay tükürük, sitrik asit [%10], etanol [%96], heptan) 7 gün bekletildi, ardından profilometre ile ikinci yüzeY pürüzlülük değerleri belirlendi. Daha sonra Vickers mikrosertlik ölçme cihazı (HM-112, Mitutoyo Corporation, Tokyo, Japan) kullanılarak örneklerin yüzeY sertlik değerleri belirlendi. Son olarakta, her gruptan birer adet olmak üzere önceden belirlenmiş olan rastgele seçilen temsili 20 örnek 3D optik profilometre ve taramalı elektron mikroskopu (SEM) ile yüzeY morfolojisi açısından değerlendirildi. Veriler iki-yönlü ANOVA ve Bonferroni testleri ile analiz edildi ($p<0.05$).

Bulgular: Gıdaları taklit eden solüsyonlara maruz kalmaları sonucu yüzeY pürüzlülüğü açısından en çok etkilenen grup Beautifil Bulk Restoratif olmakla birlikte, en fazla yüzeY pürüzlülüğü bu grubun sitrik asitte bekletilen numunelerinde (0.698 ± 0.12) tespit edilmiştir ($p<0.05$). YüzeY sertliği açısından Beautifil Bulk Restoratif (112.27 ± 36.35) ve Filtek Z250 (107.94 ± 11.29) grupları en yüksek yüzeY sertlik değerlerini gösterirken, Tetric EvoCeram grubu (64.38 ± 5.72) en düşük sertlik ortalamasına sahiptir.

Sonuç: Gıdaları taklit eden solüsyonların bulk-fill kompozitler üzerindeki etkisi materyale bağlıdır. Test edilen diğer kompozitlerden farklı olarak, Beautifil Bulk Restoratif, gıdaları taklit eden solüsyonlarda depolama sonrasında yüzeY pürüzlülüğü ve mikrosertlik açısından en fazla etkilenen grup olup; bu fark Beautifil Bulk Restoratif'in S-PRG partikülleri ile ilgili olabilir. Bu konuda daha fazla in vitro çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Bulk-fill kompozit, profilometre, SEM, yüzeY pürüzlülüğü, yüzeY sertliği

S-017**Effect of Food-Simulating Liquids on Surface Roughness and Microhardness of Bulk-Fill Composites***Özge Gizem Cabadağ, Nihan Gönülo*

Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Samsun

Aim: The aim of this study was to compare the effects of food-simulating liquids (FSLs) on the surface roughness and microhardness of bulk-fill composites.

Materials-Methods: Two hundred samples (8 mm×4 mm) were prepared from 4 bulk-fill composites (SonicFill, Tetric EvoCeram Bulk Fill, Beautifil Bulk Restorative, Filtek Bulk Fill Posterior) and a conventional composite (Filtek Z250). After initial roughness values were measured with a contact profilometer (Perthometer M2, Mahr, Germany), twenty samples were randomly chosen for 3D imaging with a noncontact optical profilometer (Contour GT-K, Bruker, Tucson, AZ, USA). Afterward, samples were subdivided into 4 subgroups and stored in FSLs (artificial saliva, citric acid [10%], ethanol [96%], and heptane) for 7 days. The second surface roughness values were measured and previously imaged 20 samples were screened again with the 3D optical profilometer and scanning electron microscope. The microhardness test was carried out using a digital Vickers microhardness tester (HM-112, Mitutoyo Corporation, Tokyo, Japan). Data were analyzed with two-way ANOVA and Bonferroni tests ($p<0.05$).

Results: In terms of surface roughness, Beautifil Bulk Restorative was the most affected group among all the tested composites after storage in FSLs and citric acid caused the highest Ra values in this group (0.698 ± 0.12) ($p<0.05$). In terms of surface hardness Beautifil Bulk Restorative (112.27 ± 36.35) and Filtek Z250 (107.94 ± 11.29) groups showed the highest surface hardness values after storage in FSLs, while Tetric EvoCeram group had the lowest (64.38 ± 5.72).

Conclusion: The effect of FSLs on bulk-fill composites is material dependent. Differ from the other tested composites, Beautifil Bulk Restorative was the most effected group after storage in FSLs in terms of surface roughness and microhardness. This difference might be related to the S-PRG particles of Beautifil Bulk Restorative composite. Further in-vitro studies are needed on this subject.

Keywords: Bulk-fill composite, profilometer, SEM, surface hardness, surface roughness.

S-018

Periodontal Hastalıklı Bireylerde Tükürük Nötrofil Jelatinaz İlişkili Lipokalin Seviyeleri*Beral Afacan¹, Veli Özgen Öztürk¹, Gülnur Emingil², Nagihan Bostancı³*¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Aydın²İzmir Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İzmir³Karolinska Enstitüsü Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Stokolm

Amaç: Nötrofil jelatinaz ilişkili lipokalin (NGAL), doğal bağışıklığın bakteriyostatik özelliğe sahip immünoregülatör bir proteindir. Bu çalışma, gingivitisli ve periodontitisli bireylerin tükürüğündeki NGAL seviyelerini, periodontal sağlıklı bireylerinkine karşılaştırma amaçlamaktadır.

Yöntem: Tükürük örnekleri, yaygın kronik periodontitis (Y-KP) (n=20), yaygın agresif periodontitis (Y-AgP) (n=20), gingivitis (n=20) ve periodontal sağlıklı (n=20) tanısı konmuş, sistemik sağlıklı ve sigara kullanmayan 80 bireyden elde edildi. Periodontal durum, sondalanan cep derinliği (SCD), klinik ataşman seviyesi (KAS), gingival indeks ve plak indeks değerleri kaydedilerek değerlendirildi. Tükürükteki NGAL seviyeleri ELISA ile ölçüldü ve total protein seviyelerine göre normalize edildi. NGAL seviyeleri (ortalama \pm standart sapma) ng/mg protein olarak verildi. Gruplar arası karşılaştırmalarda Kruskal-Wallis ve Dunn Testi kullanıldı.

Bulgular: Y-KP ve Y-AgP gruplarının SCD ve KAS değerleri, gingivitis ve periodontal sağlıklı gruplarından anlamlı yüksek bulundu ($p<0.05$). Y-KP, Y-AgP ve gingivitis gruplarının tükürük NGAL seviyeleri, periodontal sağlıklı gruptan istatistiksel anlamlı yüksekti ($p<0.05$) (Y-KP: 1080 ± 806.2 , Y-AgP: 798.5 ± 583.7 , Gingivitis: 601.3 ± 239.2 , Periodontal sağlıklı: 324.8 ± 154.1). Her iki periodontitis grubunun tükürük NGAL seviyeleri gingivitis grubundan sayısal olarak yüksekti ancak fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmadı ($p>0.05$).

Sonuç: Bu bulgular tükürük NGAL seviyelerinin periodontal hastalıkların tanısında faydalı olabileceğini göstermiştir. Sonuçlarımızın daha büyük ölçekli kohort çalışmaları ile doğrulanmasına ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: gingivitis, inflamasyon, lipokalin, nötrofil, periodontitis, tükürük

S-018

Salivary Neutrophil Gelatinase-Associated Lipocalin Levels in Patients with Periodontal Disease*Beral Afacan¹, Veli Özgen Öztürk¹, Gülnur Emingil², Nagihan Bostancı³*¹Department of Periodontology, School of Dentistry, Aydın Adnan Menderes University, Aydın, Turkey²Department of Periodontology, School of Dentistry, İzmir Ege University, İzmir, Turkey.³Section of Periodontology, Division of Oral Diseases, Department of Dental Medicine, Karolinska Institutet, Stockholm, Sweden.

Objective: Neutrophil gelatinase-associated lipocalin (NGAL) is an innate-immune regulatory protein with bacteriostatic properties. This study aimed to compare the salivary levels of NGAL in patients with gingivitis and periodontitis to periodontally healthy individuals.

Methods: Saliva samples were collected from eighty non-smoker systemically healthy individuals diagnosed with generalized chronic periodontitis (G-CP) (n=20), generalized aggressive periodontitis (G-AgP) (n=20), gingivitis (n=20) and periodontal health (n=20). Periodontal status was evaluated by measuring probing pocket depth (PPD), clinical attachment level (CAL), gingival index and plaque index. Salivary NGAL levels were measured by ELISA and normalized by total protein levels. The levels (mean \pm standard deviation) were expressed as ng/mg protein. Comparisons among all groups were performed by the Kruskal-Wallis test and corrected by Dunn's test.

Results: G-AgP and G-CP groups had significantly higher PD and CAL scores than gingivitis and periodontally healthy groups ($p<0.05$). Salivary NGAL levels in the G-CP, G-AgP and gingivitis groups were significantly higher than the periodontally healthy group ($p<0.05$) (G-CP: 1080 ± 806.2 , G-AgP: 798.5 ± 583.7 , Gingivitis: 601.3 ± 239.2 , Periodontally healthy: 324.8 ± 154.1). Both periodontitis groups exhibited numerically higher salivary NGAL levels compared to the gingivitis group, however, this trend did not reach statistical significance ($p>0.05$).

Conclusion: The present findings suggested that the salivary NGAL levels could be useful in the diagnosis of the periodontal diseases. Further studies are needed to validate these results in larger cohorts.

Keywords: gingivitis, inflammation, lipocalin, neutrophil, periodontitis, saliva

S-019

Türkiye’deki Tıp ve Diş Hekimliği Öğrencileri Hariç Son Sınıf Üniversite Öğrencilerinin Ağız Diş Sağlığı Alışkanlıklarının Değerlendirilmesi*Tuğrul Kırtıloğlu, Burçin Çevik*

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Samsun

Amaç: Bu çalışmanın amacı Türkiye’deki tıp ve diş hekimliği hariç son sınıf öğrencilerin ağız diş sağlığı alışkanlıklarını incelemektir.**Materyal-Metod:** Samsun’da Ondokuzmayıs Üniversitesinde öğrenim gören tıp ve diş hekimliği öğrencileri hariç üniversite son sınıf öğrencilerinden (n=7185) 986 öğrenci randomize olarak seçilmiştir. Öğrencilere günlük diş fırçalama ve diş ipi kullanma sıklıkları, oral hijyen ürünleri kullanımı (kürdan vb), diş fırçası değiştirme sıklıkları, antibakteriyel gargaralar ve oral hijyene yardımcı diğer ürünlerin kullanımı, diş fırçalamayı ve diğer bakım ürünlerinin kullanımını nereden öğrendikleri ve ne sıklıkla diş hekimi ziyareti yaptıklarını içeren anket soruları yöneltilmiştir. Veriler, SPSS versiyon 12.0.1 istatistiksel yazılım paketi kullanılarak analiz edilmiştir.**Bulgular:** Öğrencilerin çoğu (% 93,8) günde en az bir kez dişlerini fırçalarken, öğrencilerin% 60,6’sı günde iki kez, öğrencilerin% 13,5’i dişlerini günde üç kez fırçalamaktadır. Çok az öğrenci (% 15,5) günde en az bir kez diş ipi kullanmaktadır. Öğrencilerin %69’unun sadece şikayetleri olduğunda diş hekimini ziyaret ettiği ve öğrencilerin %55,4’ünün diş fırçasını her üç ayda bir değiştirdiği öğrenilmiştir.**Sonuç:** Çalışmamıza dahil edilen öğrencilerin oral hijyen bakımı açısından zayıf olduğu görülmüştür. Üniversite öğrencilerinin ağız diş sağlığı bakımını iyileştirmek için tüm öğrencilere düzenli aralıklarla oral hijyen eğitimi ve motivasyonu verilmelidir.**Anahtar Kelimeler:** Ağız diş sağlığı, Oral hijyen, Oral hijyen ürünleri, Diş fırçalama, Diş ipi

S-019

Assessment of Oral Health Behavior in the Last Term of Turkish University Students Except Dental and Medical Students*Tuğrul Kırtıloğlu, Burçin Çevik*

Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Samsun

Objectives: The aim of this study was to determine oral health behavior of last term Turkish university students, excluding dental and medical students.**Method:** A sample of 986 non-dental and non-medical university students attending the University of Ondokuz Mayıs in Samsun were randomly selected from the whole last term student population (n=7185). The students were asked to fill out a standardized self-completion questionnaire about daily frequency of toothbrushing and dental flossing, use of oral hygiene devices and products, frequency of toothbrush replacement, use of antibacterial rinse, and any other oral hygiene aid, receiving of oral hygiene instruction and frequency of oral check-up. The data were analysed using the SPSS version 12.0.1 statistical software package.**Results:** Most of the students (93.8%) brushed their teeth at least once a day, 60.6% of the students brush their teeth twice a day and 13.5% of the students brush their teeth three times a day. Few students (15.5%) used dental floss at least once a day. Sixty nine percent of the students visited a dentist only when they had complaint and 55.4% of the students change their tooth brush every 3 months.**Conclusion:** Oral health behavior is poor in this study population. To improve oral health care of Turkish university students oral health education and motivation should be given all of the students at regular time intervals.**Keywords:** Oral health, Oral hygiene and products, Toothbrushing, Dental floss

S-020**Redüksiyonlu Anterior Disk Deplasmanı Olan Hastalarda Sabit Fonksiyonel Aparey Tedavisi Olarak Kullanılan Forsus ve Etkileri***Aylin Paşaoğlu Bozkurt*

Beykent Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Giriş: Disk eklem bozuklukları, eklem diskinin incinmesiyle beraber, kapsüller ve diskal ligamanların uzamasından kaynaklanmaktadır. Sınıf II div 2 maloklüzyonu ortopedik dengesizlik ve disk düzensizliğine ilişkin etiyojik bir faktör ile ilişkilendirilmiştir. Disk öne doğru yer değiştirdiğinde ligamanlar uzar ve kondil retrodiskal dokular ile artiküle eder. Bu durumun kesin tedavisi normal bir kondil-disk ilişkisinin yeniden oluşturulmasıdır. Fonksiyonel apareyler kondil başının yeniden konumlandırılması amacıyla anterior konumlandırma splinti olarak kullanılabilir.

Materyal-Metod: Ağrı ve eklem sesi, açma yolunda sapma (ortalama yaş, 15.19 ± 1.02 yıl) olan 15 hasta manyetik rezonans (MR) görüntüleme ile tedavi öncesi ve tedavi sonrası izlendi. Disk-kondil ilişkisi, habitual oklüzyon ve maksimum ağız açma pozisyonunda alınan (lateral, merkezi, medial) parasagittal MR görüntülerinin incelenmesiyle değerlendirildi. MR görüntüleri, eklem diskinin sagittal pozisyonunu belirlemek için metrik olarak analiz edildi. Tedaviden önce çapraşıklık, Sınıf II div 2 dental ilişki, retrokline keser dişler, şiddetli derin kapanış ve artan spee eğrisi görülen hastalar incelemeye dahil edildi. Forsusun çıkarılmasından 10-12 hafta sonra tedavi sonrası veriler elde edildi.

Bulgular: Eklem diskinin pozisyonuna göre sınıflandırılmasından sonra tedavi öncesi ve tedavi sonrası bulguların karşılaştırılması sonucunda eklem diskinin başlangıçta anterior disk deplasmanı sergileyen eklem diskinde, tedavi sonrası disk pozisyonlarında belirgin bir iyileşme olduğu görülmüştür. Maksimum ağız açma pozisyonu, protrüzyon ve laterotrüzyon için tedavi sonrası bulgular, ısırmadan önce kaydedilen temel değerlere karşılık gelmiştir ve maksimum aktif retrüzyon önemli ölçüde artmıştır.

Sonuç: Sabit fonksiyonel ortodontik apareyler, mandibulayı önde konumlandırarak diski yakalamak ve retrodiskal dokunun onarılması için zaman sağlamak amacıyla anterior konumlandırma splinti olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Forsus, Redüksiyonlu Anterior Disk Deplasmanı, Sabit fonksiyonel aparey

S-020**Forsus as a Fixed Functional Appliance Treatment on Patients Who Have Anterior Disc Displacement with Reduction***Aylin Paşaoğlu Bozkurt*

Beykent University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, İstanbul

Introduction: Disc derangement disorders result from elongation of the capsular and discal ligaments coupled with thinning of the articular disc. Class II div 2 malocclusion is associated with orthopedic instability and an etiologic factor related to disc derangement. When the disc is anteriorly displaced, ligaments are elongated and the condyle articulates on the retrodiscal tissues. Definitive treatment of this situation is to reestablish a normal condyle-disc relation. Functional appliances can be used like anterior repositioning splint to reposition the condyle.

Material-Method: 15 patients who had pain and joint sound, deviation in the opening pathway (mean age, 15.19 ± 1.02 years) were monitored at pretreatment and posttreatment time by magnetic resonance (MR) imaging. The disc-condyle relationship was assessed by examining the parasagittal MR images made up of three slices each (lateral, central, medial) taken in habitual intercuspation and maximum-open mouth position. The MR images were metrically analyzed to determine the sagittal positional relationship of the articular disc. Crowding, Class II div 2 dental relationship, retroclined incisor, severe deepbite and increased curve of spee were seen before treatment. 10-12 weeks after the fixed appliances (Forsus) were removed posttreatment data were gained.

Results: Comparison of pretreatment and post-treatment findings after categorization of the joints according to disc position, metric analysis of the MR images showed significantly-improved post-treatment disc positions in the joints that had initially exhibited anterior disc displacement. Post-treatment findings for maximum-open mouth position, protrusion, and laterotrusion corresponded to the baseline values recorded before bite-jumping, and the extent of maximum active retrusion increased significantly.

Conclusion: Fixed functional orthodontic appliance can be used like anterior repositioning splint to protrude mandible for recapture the disc and give time for retrodiscal tissue to be repaired.

Keywords: Anterior Disc Displacement with Reduction, Functional Appliance, Forsus

S-021**Maksiller Kanin Diş Tipping Açısının Ortopantomogram ve Dijital Modeller Arasında Kıyaslanarak İncelenmesi***Tuğba Haliloğlu Özkan, Selim Arıcı*

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Samsun

Amaç: Ortopantomogramlardan (OPG) ve dijital modellerden (DM) elde edilen maksiller kanin diş tipping açısı (KTA) ölçümlerinin güvenilirliğinin değerlendirilmesi.

Gereç-Yöntem: Ortodontik olarak tedavi edilen 30 hastanın tedavi sonrası OPG ve DM'leri toplandı. Maksiller kanin dişlerin uzun eksenini boyunca çizilen çizgi ile oklüzal düzlem arasında oluşan açı hem OPG'lerde (DolphinImaging, California, ABD) hem de DM'lerde (Orthoanalyzer, 3Shape, Kopenhag, Danimarka) iki taraflı olarak ölçüldü. Elde edilen veriler t-testi ile istatistiksel olarak değerlendirildi.

Bulgular: İstatistiksel analizler, her iki yöntem için de sağ ve sol taraflar arasında anlamlı bir fark olmadığını ortaya koydu. Bu nedenle, her yöntemin sağ-sol verileri toplandı. Ortalama KTA, DM'lerde $95,71 \pm 2,85^\circ$ ve OPG'lerde $95,68 \pm 3,95^\circ$ bulundu. Sonuçlar ayrıca OPG ve DM ölçümleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığını gösterdi. ($P < 0.05$)

Sonuç: DM'ler, kanin diş tipping açısının belirlenmesinde OPG'ler kadar güvenilir görünmektedir. Bu sonuç, tipping açısı ölçümü için, OPG olmayan durumlarda da dijital model üzerinden ölçüm yapılabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: kanin tippingi, dijital model, ortopantomogram

S-021**Comparison of the Maxillary Canine Inclination Angle Between Orthopantomograms and Digital Models***Tuğba Haliloğlu Özkan, Selim Arıcı*

Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Samsun

Aim: To evaluate the reliability of the maxillary canine inclination angle (CIA) measurements determined from orthopantomograms (OPG) and digital models (DM).

Material-Method: Post-treatment OPGs and DMs of 30 orthodontically treated patients were collected. The angle formed between the line through the long axis of canine tooth and the occlusal plane was measured bilaterally both on OPGs (DolphinImaging, California, USA) and DMs (Orthoanalyzer, 3Shape, Copenhagen, Denmark). The data gained were statistically evaluated by t-test.

Results: The statistical analysis revealed that there was no significant difference between the right and left sides for the both methods. Therefore right-left datas of each method were pooled. The mean CIA was found $95,71 \pm 2,85^\circ$ in DMs, and $95,68 \pm 3,95^\circ$ in OPGs. Results also showed that there is no statistically significant difference between in the OPG and DM measurements. ($p > 0.05$).

Conclusion: DMs can be used to determine the canine inclination angle as accurately as OPGs. These results suggest that, DMs can be used to measure the canine inclination angle instead of OPGs.

Keywords: canine inclination, digital model, orthopantomograms

S-022

Periodontal Hastalığı Olan Bireylerde Komorbidite Prevalansının Değerlendirilmesi*Tuççe Paksoy¹, Gülbahar Ustaoglu²*¹Beykent Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye²Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Bolu, Türkiye**Amaç:** Bu kesitsel retrospektif çalışmanın amacı sosyodemografik, medikal ve dental veriler kullanılarak periodontal hastalıklı bireylerde komorbidite prevalansının değerlendirilmesidir.**Yöntem:** Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalına 2014-2016 tarihleri arasında başvuran 3638 hastanın kaydedilmiş sosyodemografik özellikleri ve sistemik hastalık durumları değerlendirildi. Hastalar periodontal hastalık durumlarına göre gingivitis ve periodontitis teşhisi konularak 2 gruba ayrıldı. Periodontal hastalık durumu sistemik hastalık sayısı, durumu ve sosyodemografik özellikler (yaş, cinsiyet) açısından karşılaştırıldı. Çalışmada elde edilen bulgular değerlendirilirken, istatistiksel analizler için IBM SPSS Statistics 22 (IBM SPSS, Türkiye) programı kullanıldı.**Bulgular:** Toplam 3638 olgunun, 1738'i (%47.8) komorbiditeli iken, 1900'ü (%52.2) komorbidesizdi. Komorbidite sayısı 1 olan olguların yaş ortalaması, komorbidite sayısı 2, 3, 4 ve üzeri olan olgulardan anlamlı şekilde düşük bulundu ($p<0.05$). Komorbiditelerin dağılımları incelendiğinde; %40.9'unun kalp damar bozuklukları ve girişimleri, %27.8'inin endokrinolojik ve metabolik bozukluk, %8.3'ünün akciğer hastalıkları, %4.6'sının karaciğer bozuklukları, %3.4'ünün kas, iskelet ve bağ dokusu bozuklukları, %3.1'inin nörolojik bozukluklar, %2.8'inin psikiyatrik bozukluk, %2.5'inin alerjik bozukluk, %1.8'inin gastrointestinal hastalık, %1.4'ünün kanser, %1.3'ünün genitoüriner bozukluk, %1.1'inin hematolojik bozukluk, %0.3'ünün enfeksiyon hastalıkları, %0.3'ünün kulak-burun-boğaz hastalıkları, %0.3'ünün safra bozuklukları, %0.1'inin dermatolojik bozukluklar olduğu görüldü. Erkeklerde kalp damar bozuklukları ve girişimleri görülme oranı (%47.4), kadınlardan (%36.6) yüksekken; kadınlarda akciğer hastalıkları görülme oranı (%10.3), erkeklerden (%5.3) anlamlı şekilde yüksek bulundu. Komorbidite sayısı 1 olan olgularda gingivitis görülme oranı (%15.4), komorbidite sayısı 2 (%5.2), 3 (%3.3), 4 ve üzeri (%0) olan olgulardan anlamlı şekilde yüksek olarak tespit edildi ($p<0.05$). Komorbiditeli kadın olgu oranı (%59.7), komorbidesiz kadın olgu oranından (%55.3) anlamlı düzeyde yüksek olarak belirlendi. Komorbiditeli olgularda periodontitis görülme oranı (%88.4), komorbidesiz olgulardan (%48.7) anlamlı düzeyde yüksekken; Komorbidesiz olgularda gingivitis görülme oranı (%51.34), komorbiditeli olgulardan (%11.6) anlamlı şekilde yüksek bulundu.**Sonuç:** Bu araştırmanın sonuçlarına göre periodontitisi olan hastaların çoğunda komorbidite bulunmaktadır. Periodontitis, sistemik hastalık varlığı için bir risk faktörü olabilir.**Anahtar Kelimeler:** Cinsiyet, Gingivitis, Komorbidite, Periodontitis, Periodontal Hastalık, Yaş

S-022

Evaluation of Prevalence of Comorbidity in Patients with Periodontal Diseases*Tuççe Paksoy¹, Gülbahar Ustaoglu²*¹Beykent University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul²Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Bolu**Objective:** The aim of this retrospective cross-sectional study is to evaluate the prevalence of comorbidity in individuals with periodontal diseases using sociodemographic, medical and dental data.**Method:** Recorded sociodemographic characteristics and systemic disease status of 3638 patients who referred to Bolu Abant İzzet Baysal University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology between 2014-2016 were evaluated. The patients were divided into two groups according to their periodontal disease status and diagnosed as gingivitis and periodontitis. Periodontal disease status was compared in terms of systemic disease number, status and sociodemographic characteristics (age, gender).**Results:** Of the total 3638 cases, 1738 (47.8%) were with comorbidities, and 1900 (52.2%) were without comorbidities. The mean age of the cases with 1 comorbidity was significantly lower than those with 2, 3, 4 and above comorbidities ($p<0.05$). When the distribution of comorbidities was examined, it was found that 40.9% were cardiovascular disorders and interventions, 27.8% were endocrinological and metabolic disorders and 8.3% were lung diseases. While the prevalence of cardiovascular disorders and interventions in males (47.4%) was higher than females (36.6%), the prevalence of pulmonary diseases in females was significantly higher (10.3%) than males (5.3%). The prevalence of gingivitis in cases with 1 comorbidity was found to be significantly higher than the cases with 2, 3, 4 and more comorbidities ($p<0.05$). The rate of female patients with comorbidities (59.7%) was significantly higher than the rate of females without comorbidities (55.3%). While the prevalence of periodontitis in cases with comorbidities (88.4%) was significantly higher than those without comorbidities (48.7%), the prevalence of gingivitis in cases without comorbidities (51.34%) was significantly higher than those with comorbidities (11.6%).**Conclusions:** According to the results of this study, the majority of patients with periodontitis presented with comorbidities. Periodontitis may be a risk factor for systemic diseases.**Keywords:** Age, Comorbidity, Gender, Gingivitis, Periodontitis, Periodontal Disease

S-023**Lipit Fraksiyonlarının Farklı Titanyum Yüzeylerdeki İslanabilirliğe Etkilerinin İncelenmesi***Revan Birke Koca¹, Onur Güven², Mehmet Sabri Çelik², Erhan Fıratlı³*¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı; İstanbul

Girne Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, KKTC

²İstanbul Teknik Üniversitesi Maden Fakültesi, Mineral Hazırlama Mühendisliği Anabilim Dalı, İstanbul³İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Kan, yeni kemik yapımı uyarıcı sitokin, kemokin ve büyüme faktörleri ile biyolojik etkileşimi başlatmak için implant yüzeyine temas eden ilk dokudur. Kan, implant yüzeyini doğru şekilde ıslatamazsa, osseointegrasyon veya yara iyileşmesi yetersiz olabilir. Bu nedenle ıslanabilirlik, implantın ağızda kalması için önemli bir özelliktir. Kanın viskozitesini değiştirebilen kolesterol, implant yüzeyinin ıslanabilirliğini etkileyebilir. Bu çalışmanın amacı, kolesterol ve tedavisinin farklı titanyum yüzeyler üzerindeki etkilerini ıslanabilirlik açısından değerlendirmektir.

Yöntem: Üç farklı zaman zarfında (sağlıklı, hiperlipidemik hale getirilmiş ve tedavi edilmiş) sekiz adet tavşandan kan alındı ve bu kan örneklerinin beş farklı implant yüzeyi (Grade 4 Machined, Grade 4 SLA, Grade 4 SLActive, Roxolid SLA ve Roxolid SLActive) ile yaptıkları açı, temas açısı gonyometresiyle ölçüldü.

Bulgular: Çalışmanın sonuçlarına göre, hiperlipidemik kan, yüzeyi diğer durumlara göre daha az ıslatmaktadır. Grade 4 Machined ve Grade 4 SLA grupları arasında dönemsel değerlendirmede istatistiksel olarak anlamlı bir ıslanabilirlik farkı bulunmuştur. En düşük temas açıları sağlıklı durumda, en yüksek ise hiperlipidemik durumdayken elde edilmiştir. Machined implant yüzeylerde hiperlipidemik ve statinin ıslanabilirliğe etkisi, diğer yüzeylere göre anlamlı derecede fazladır.

Sonuç: Temas açısı, hem kanın hem de yüzeyin özelliklerine göre farklılıklar gösterir. Bu çalışmada, hiperlipidemik, yüzey ıslanabilirliğini azalttığı, statinin artırdığı gösterilmiştir. Çalışma, ticari olarak temin edilebilir implant yüzeylerinin hiperlipidemik ve tedavi edilmiş kanla ıslanabilirliğini ölçen ilk çalışmadır.

Anahtar Kelimeler: hiperlipidemi, ıslanabilirlik, implant yüzeyi, temas açısı, titanyum.

S-023**Investigation of Wettability of Lipid Fractions on Different Titanium Surfaces***Revan Birke Koca¹, Onur Güven², Mehmet Sabri Çelik², Erhan Fıratlı³*¹İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul

University of Kyrenia Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, KKTC

²İstanbul Technical University Faculty of Medicine, Department of Mineral Processing Engineering, İstanbul³İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul

Objective: Blood is the first tissue contacting to the implant surface to initiate the biological interactions with the new bone-making stimulating cytokine, chemokine, growth factors. If the blood does not wet the implant surface properly, osseointegration or the wound healing may be inadequate, accordingly, wettability is important feature for survival of the implant. Cholesterol, which may change the viscosity of the blood, can affect the wettability of the implant surface. The aim of this study was to evaluate the effect of cholesterol and its treatment on different titanium surfaces in terms of wettability.

Method: Blood samples were taken from eight rabbits in three different time periods (healthy, hyperlipidemic and treated). Contact angles were measured with contact angle goniometer between the blood samples and five different implant surfaces (Grade 4 Machined, Grade 4 SLA, Grade 4 SLActive, Roxolid SLA and Roxolid SLActive).

Results: According to results of the study, hyperlipidemic blood wets surfaces less than other conditions. There was a significant difference of wettability between the Grade 4 Machined and Grade 4 SLA groups by period. The lowest contact angles were obtained in healthy condition and the highest in hyperlipidemic condition. The effect of hyperlipidemia and statin on wettability on Machined surfaces is significantly higher than other surfaces.

Conclusion: It has been shown in this study, hyperlipidemia decreases the surface wettability while statin increases. The study was the first study to measure the wettability of many commercially available implant surfaces with hyperlipidemic and treated blood.

Keywords: contact angle, hyperlipidemia, implant surface, titanium, wettability

S-024**Lazer Sinterleme ile Üretilen Metal Altyapılarda Lazer Hızının Mutlak Marjinal Uyumsuzluk Üzerindeki Etkisi***Necati Kaleli*

İstanbul Medeniyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu çalışmanın amacı; farklı lazer tarama hızı parametreleri ile üretilen metal altyapılarda mutlak marjinal uyumsuzluk miktarlarının karşılaştırmalı olarak incelenmesidir.

Gereç ve Yöntemler: Prepare edilmiş molar dişi taklit eden metal bir day laboratuvar tarayıcısı ile tarandıktan sonra elde edilen tarama datası 4 farklı metal altyapı grubunun (n=10) üretiminde kullanılmıştır. Grup C, geleneksel döküm yöntemi ile; grup S1, 1 m/s lazer tarama hızında direk metal lazer ergitme (DMLE) yöntemi ile; grup S3, 3 m/s lazer tarama hızında DMLE yöntemi ile; grup S6, 6m/s lazer tarama hızında DMLE yöntemi ile üretilmiştir. Metal altyapıların üretimi tamamlandıktan sonra mutlak marjinal uyumsuzluk analizi amacıyla her bir örnek için 3 tarama datası kullanılmıştır: metal daya ait tarama datası, metal altyapının iç yüzeyine ait tarama datası, metal altyapı metal day üzerine yerleştirildikten sonra birlikte alınan tarama datası. Tüm tarama dataları bilgisayar yazılımına aktarıldıktan sonra her bir metal altyapı için mutlak marjinal uyumsuzluk analizi yapılmıştır. Her bir metal altyapı için 8 farklı noktadan ölçüm yapılmıştır. Ölçümlerin ortalaması o metal altyapıya ait mutlak marjinal uyumsuzluk değeri olarak kaydedilmiştir. Elde edilen veriler istatistiksel olarak 0,05 anlamlılık düzeyinde değerlendirilmiştir.

Bulgular: Grup C ($133 \pm 29 \mu\text{m}$), grup S1 ($169 \pm 22 \mu\text{m}$) ve grup S3 ($153 \pm 32 \mu\text{m}$) arasında mutlak marjinal uyumsuzluk yönünden istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmazken ($p > 0,05$); grup S6 ($308 \pm 45 \mu\text{m}$), diğer çalışma gruplarına göre istatistiksel anlamlı olarak ($p < 0,001$) daha yüksek mutlak marjinal uyumsuzluk değerleri göstermiştir.

Sonuç: Lazer sinterleme ile üretilen metal altyapılarda lazer hızının marjinal uyumu etkilediği gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: direkt metal lazer ergitme, lazer tarama hızı, mutlak marjinal uyumsuzluk

S-024**Effect of Laser Speed on the Absolute Marginal Discrepancy of Laser-Sintered Metal Frameworks***Necati Kaleli*

İstanbul Medeniyet University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İstanbul

Objective: The aim of this study was to compare the amount of absolute marginal discrepancy in metal frameworks fabricated by using different laser scanning speed parameters.

Material-Methods: A master metal die that represents prepared molar tooth was scanned, and the scan data was used in fabrication of 4 different metal framework groups (n=10): group C, fabricated by conventional casting technique; group S1, fabricated by direct metal laser melting (DMLM) at laser scan speed of 1 m/s; group S3, fabricated by DMLM at laser scan speed of 3 m/s; group S6, fabricated by DMLM at laser scan speed of 6 m/s. After fabrication process completed, three scan data were created for each specimen to evaluate absolute marginal discrepancy: metal die; internal surface of metal framework; and metal framework seated on the master die. All scan data was transferred to the computer software and an absolute marginal discrepancy analysis was conducted for each metal framework. Eight absolute marginal discrepancy measurements were recorded at different points for each metal framework. Arithmetic mean of 8 measurements was considered as the mean absolute marginal discrepancy of each metal framework. The obtained data were statistically evaluated at 0.05 significance level.

Results: There was no statistically significant difference ($p > 0.05$) among the absolute marginal discrepancy values obtained from the Group C ($133 \pm 29 \mu\text{m}$), Group S1 ($169 \pm 22 \mu\text{m}$), and Group S3 ($153 \pm 32 \mu\text{m}$); however, group S6 ($308 \pm 45 \mu\text{m}$) showed significantly ($p < 0.001$) higher absolute marginal discrepancy values than the other study groups.

Conclusions: It was observed that laser speed affected the marginal discrepancy of metal frameworks fabricated by laser sintering.

Keywords: absolute marginal discrepancy, direct metal laser melting, laser speed

S-025**Novaloc Tutucu Sistemin Kullanıldığı ve Sentetik Fiberlerle Güçlendirilen Mandibular Overdenture'larda Oluşan Stresin Değerlendirilmesi***Senay Çetintaş, Özgül Karacaer*

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Çalışmamızda, mandibular modele farklı sayı ve lokasyonda yerleştirilmiş implantlar üzerine novaloc tutucu sistem kullanılarak, farklı sentetik fiberlerle güçlendirilen overdenture tasarımların; implant ve implant parçaları üzerinde oluşturdukları Von Mises stres değerlerinin, kortikal ve trabeküler kemik üzerinde oluşturdukları Principal stres değerlerinin incelenmesi ve karşılaştırılması amaçlandı.

Yöntem: İki implantın; 33 ve 43 numaralı kanin diş bölgesine, dört implantın; 33, 43 numaralı kanin diş ve 35, 45 numaralı 2. premolar diş bölgesine yerleştirildiği mandibular modeller oluşturuldu. İmplant – protez bağlantısı novaloc tutucu sistem ile sağlandı ve 4 farklı sentetik fiber (karbon, polietilen, cam ve aramid fiberler) ile overdenture'ların güçlendirmesi yapıldı. Mandibular sağ birinci molar diş bölgesinden food stuff yöntemi ile 200 N kuvvet uygulandı. Elde edilen sonuçlar üç boyutlu sonlu elemanlar stres analizi yöntemi ile değerlendirildi.

Bulgular: İki implantla desteklenen modellerde en yüksek stres değerleri aramid fiber ile güçlendirilen modellerde elde edilirken, dört implantla desteklenen modellerde ise karbon fiber ile güçlendirilen modellerde elde edildi.

Sonuç: Elastik modülün ve poisson oranının oluşan stres miktarı üzerinde etkili olduğu, implant, implant parçaları, kortikal ve trabeküler kemikte oluşan stresin dört implantla desteklenen modellerde daha yoğun olduğu saptandı.

Anahtar Kelimeler: İmplant destekli overdenture, İmplant sayısı, Sentetik fiberler, Sonlu elemanlar stres analizi

S-025**Evaluation of Stress in Synthetic Fiber Reinforced Mandibular Overdentures Retained by Novaloc Attachment System***Senay Çetintaş, Özgül Karacaer*

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara

Objective: In our study it was aimed to examine and compare the Von Misses stress values of implant and implant components, the Principal stress values of cortical and trabecular bone in the different numbers and location of implants placed in mandibular models which retained with novaloc attachment systems and reinforced with different synthetic fibers.

Methods: Mandibular models were created in which 2 implants were placed in the 33, 43 canine tooth region, and 4 implants were placed in 33, 43 canine tooth and 35, 45 second premolar tooth region. The implant - prosthesis connection was provided by the novaloc attachment system, and overdenture prostheses were reinforced with 4 different synthetic fibers (carbon, polyethylene, glass and aramid fibers). 200 N force was applied from the mandibular right first molar tooth region by food stuff method. The results were evaluated by three dimensional finite element stress analysis.

Results: The highest stress values were obtained; in two implant supported overdenture models reinforcing with aramid fibers, in four implant supported overdenture models reinforcing with carbon fibers.

Conclusion: The elastic modulus and poisson ratio were effective on stress values. It was determined that the stress on the implants, implant components, cortical and trabecular bone were more intense in four implant supported models.

Keywords: Finite element stress analysis, Implant supported overdenture, Number of implants, Synthetic fibers

S-026**Kahvenin Akışkan Resin Kompozitlerin Renk Stabiliteleleri Üzerine Etkisi***Kübra Değirmenci*

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Akışkan kompozitlerin tanıtılması, estetik klinik uygulamaları kolaylaştırmıştır. Akışkan kompozitler başlangıçta sınıf V kaviteleler için tercih edilmelerine rağmen, son dönemde üretilen self-adhesive, veya zirkonyum partikülleri içeren yeni nesil akışkan kompozitler porselen tamiri gibi çeşitli klinik uygulamalarda kullanılabilir. Geniş klinik kullanım alanı olan bu akışkan kompozitlerin renk stabiliteleleri de estetik başarı açısından önemlidir. Bu in vitro çalışmanın amacı, üç farklı akışkan kompozitin kahve solüsyonunda bekletildikten sonraki renk stabilitelelerini değerlendirmektir.

Yöntem: Bu çalışmada üç farklı tipte akışkan kompozit kullanıldı; konvansiyonel resin kompozit (3M Filtek Ultimate), self-adhesive kompozit (Nova Compo SF) ve nano hybrid zirkonyum kompozit resin (Any-com Flow). 10 mm çapında ve 1.1 mm kalınlığında toplam 42 adet disk şeklinde örnek hazırlandı (n=7). İki farklı çalışma ortamı hazırlandı: distile su ve kahve (Nescafe Classic, Nestle, Turkey). Ölçümler spektrofotometre (Vita Easyshade, Vita Zahnfabrik, Bad Sackingen, Germany) kullanılarak üç farklı zaman aralıklarında; solüsyonlarda bekletilmeden önce (t0), bekletildikten sonraki 1.günde (t1) ve 7.günde (t2) olmak üzere ölçümler yapıldı. Renk farklılıkları ($\Delta E1$ ve $\Delta E2$) hesaplandı.

Bulgular: Kahve tüm kompozit gruplarında tüm zaman aralıklarında distile suda anlamlı derecede yüksek renk değişikliğine neden oldu ($p<0.05$). Nova Compo SF kompozitin kahve ve distile suda belirlenen $\Delta E1$ değerleri Any-com Flow ve Filtek Ultimate örneklerin $\Delta E1$ değerlerinden anlamlı derecede yüksek bulundu ($p<0.05$). Any-com Flow ve Filtek Ultimate örneklerinin distile suda ve kahvedeki renk değişimleri arasında tüm zaman aralıkları için değerlendirildiğinde anlamlı bir farklılık belirlenmemiştir ($p>0.05$).

Sonuç: Nova Compo SF diğer kompozitlere göre her iki solüsyonda da renklenmeye karşı daha az dayanıklılık göstermiştir. Kahve tüm değerlendirilen kompozitlerde klinik olarak farkedilebilir renk değişikliklerine neden olmuştur ($\Delta E2>3.3$).

Anahtar Kelimeler: Akışkan kompozit, renk stabilitesi, spektrofotometre.

S-026**Effect of Coffee on Color Stability of Flowable Resin Composites***Kübra Değirmenci*

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Bolu

Aim: Introduction of flowable composites facilitate esthetic clinical applications. Although flowable resin composites are initially preferred for class V cavities, recently produced new generation flowable resin composites which is self-adhesive, or including zirconium particles can be used in various clinical applications such as repair of porcelain. The color stability of flowable composites, which have wide clinical use, is also important for esthetic success. The aim of this in vitro study was to evaluate the colour stability of three different flowable resin composites after coffee immersion.

Material-Method: Three different types of flowable resin composites; a conventional resin composite (3M Filtek Ultimate), a self-adhesive composite (Nova Compo SF) and a nano hybrid zirconium composite resin (Any-com Flow) were used in this study. A total of 42 disc shaped specimens were prepared from the resin composites with 10 mm in diameter and about 1.1 mm thickness (n=7). Two types of studying media were prepared: distilled water and, coffee (Nescafe Classic, Nestle, Turkey). Measurements were acquired by using a spectrophotometer (Vita Easyshade, Vita Zahnfabrik, Bad Sackingen, Germany) for three different intervals: before being immersed in solutions (t0), 1 day (t1) and 7 days (t2) after aging in the solutions. The colour differences ($\Delta E1$ and $\Delta E2$) were calculated.

Results: Coffee caused significantly higher color changes at all time intervals than distilled water for all groups ($p<0.05$). The colour change observed in Nova Compo SF composite is more significant in Any-com Flow and Filtek Ultimate specimens for $\Delta E1$ values in coffee and distilled water ($p<0.05$). There was no significant color change between Any-com Flow and Filtek Ultimate specimens in distilled water and coffee for all intervals ($p>0.05$).

Conclusion: Considering first day measurements, Nova Compo SF showed less resistance to composite coloration in both solutions. Coffee led to clinically noticeable colour changes in all evaluated composites ($\Delta E2>3.3$).

Keywords: Flowable composite, color stability, spectrophotometer

S-027**Diş Hekimliğinde Botulinum Toksin Uygulamaları**

Melek Koltuk, Melike Baygın, Banu Gürkan Köseoğlu

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Botulinum toksin uygulamaları, tıpta olduğu gibi diş hekimliğinde de yoğun olarak tedavi amacıyla kullanılmaktadır. Bu enjeksiyonlar sayesinde özellikle yüksek gülüş hattının düzeltilmesi (gummy smile), benign masseter hipertrofilerinin giderilmesi, fasiyal asimetri ve diğer tedavi seçeneklerine yanıt alınamayan (oklüzal splint, fizik tedavi, medikal tedavi gibi) bruksizm vakalarında oldukça tatmin edici sonuçlar elde edilebilmektedir.

Olgu: Sunulan olgularda hastalara klinik işaretleme ve ultrason görüntüleme rehberliğinde salinle dilue edilerek hazırlanan botulinum toksin enjeksiyonları yapılmış, hastalar endikasyonlarına, yaş ve kullanılan ünitelere göre gruplandırılarak işlem öncesi ve sonrası fotoğraflar ve ultrason ölçüm sonuçları ile değerlendirilmiştir. Gummy smile hastalarında uygulamayı takiben 20 gün içerisinde görünen gingival dokunun oldukça etkin bir biçimde azaldığı gözlenmiştir. Masseter bölgesi uygulamaları incelendiğinde ultasonik ölçümlerde masseter kas kalınlıklarının 6 aya kadar olan periyotta azaldığı; hastanın diş sıkma, baş ağrısı gibi şikayetlerinde belirgin düzelmeye olduğu, incelenen masseter kalınlığı sebebiyle oluşan daha ince yüz görünümünden memnun oldukları gözlenmiştir.

Sonuç: Sonuç olarak diş hekimliğinde botulinum toksin enjeksiyonları; endikasyonları doğru koyulması şartı ile oldukça etkin ve başarılı olarak değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: diş hekimliği, botulinum toksin, gummy smile, masseter hipertrofisi

S-027**Botulinum Toxin Applications in Dentistry**

Melek Koltuk, Melike Baygın, Banu Gürkan Köseoğlu

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Objective: Botulinum toxin applications are used for treatment in dentistry such as their medical use. In conditions like; gummy smile correction, benign masseter hypertrophies, facial asymmetries and bruxism (in cases which can't be managed by medical therapies, occlusal splint therapies or physiotherapy) satisfactory results can be achieved by these injections.

Case: In presented cases botulinum toxin injections made with both clinical marking method and under the guidance of ultrasound imaging. Patients grouped by their indications, age, used units and evaluated by their pre and post-injection photographs. It is noticed that gingival exposure decreased within 20 days after injection in gummy smile patients. And it is also noticed that in masseter applications, masseter muscle thickness in ultrasound images decreased in 6-month period following injection. Patients were pleasant due to pain relief and thinner face appearance as a consequence of decreased masseter thickness.

Conclusion: Consequently, botulinum toxin injections are concluded as effective and successful as long as correct indication.

Keywords: dentistry, botulinum toxin, gummy smile, masseter hypertrophy

S-028**Halitosis Gargaralarının Reçine Kompozit Restorasyonların Yüzey Özellikleri Üzerine Etkisi***Ezgi Altuntaş*

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu in-vitro çalışmanın amacı halitosis şikayeti olan hastalarda kullanılan terapötik ajanların reçine kompozitlerin yüzey pürüzlülüğü ve renk stabilitesi özellikleri üzerine olan etkisinin incelenmesidir.

Materyal-Metod: Çalışmada nano-hibrit (Filtek Z550, 3M ESPE) ve giomer (Beautifill II, Shofu Dental) yapıda olan iki çeşit reçine kompozit kullanılmıştır. Her iki kompozit materyalden test edilmek üzere toplam 120 adet kompozit disk üretici talimatları doğrultusunda 10x2mm ebatlarında silindirik kalıplar kullanılarak hazırlanmıştır. Örnekler 1 mm mesafeden halojen ışık cihazı (Optilux 501, Kerr, West Collins Orange, CA) ile 40 sn süre ile polimerize edilmiş ardından 37 derecedeki distile suda 24 saat etüvde bekletilmiştir. Yüzey bitim ve cila işlemleri için sırasıyla 600 gritlik silikon karbid kağıt zımpara (Metaserv SIC Paper, Buehler) ve silikon bitim cila diskleri (Super-Snap Rainbow Technique Kit, Shofu Dental) kullanılmıştır. Başlangıç renk değerleri spektrofotometre (Easyshade, VITA) ile CIELAB sistemine göre ölçülmüş, pürüzlülük değerleri profilometre (SURTRONIC) ile ölçülmüştür. Başlangıç ölçümleri sonrası her iki kompozit tipinden rastgele seçilmiş 10'ar kompozit örnek 1 grup kontrol grubu (distile su) olacak şekilde 5 farklı gargara grubuna ayrılmıştır. Gargaralar ve distile suda 37 derecede 24 saat bekletilen örneklerin yüzey pürüzlülüğü ve renk değeri ölçümleri aynı prosedürde gerçekleştirilmiştir. Elde edilen veriler, SPSS 24.0 programı ile 0.05 anlamlılık düzeyinde iki-yönlü ANOVA testi kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Gargaralarda bekletilen reçine kompozit materyallerinin renk değişimi değerleri istatistiksel olarak anlamlıdır ($P < 0.05$). Fakat test edilen kompozit materyallerinin renk değişimleri birbirinden istatistiksel olarak farklı bulunmamıştır. Renk değişimi değerleri klinik olarak kabul edilebilir seviyededir ($\Delta E > 3.3$). Gargaralar içinde bekletilen kompozit materyallerin yüzey pürüzlülüğü değerlerindeki değişim istatistiksel olarak anlamlı düzeyde değildir ($p > 0.05$).

Sonuç: Bu çalışmanın bulguları neticesinde gargaralarının her iki kompozit materyalin de yüzey pürüzlülüğü ve renk değerlerinde değişim yarattığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Halitosis, Gargara, Kompozit Resin, Giomer, Yüzey Pürüzlülüğü

S-028**Effect of Mouth Rinses on Surface Properties of Resin Composites***Ezgi Altuntaş*

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İstanbul

Aim: This in-vitro study aimed to investigate the effect of five different types of mouth rinses that used in patients with halitosis on color stability and surface roughness of two types of resin composites.

Material and Methods: In this study, 240 disk-shaped specimens were prepared each of the following materials: nano-hybrid (Filtek Z550, 3M ESPE, St. Paul, MN, USA) and giomer (Beautifill II, Shofu Dental Inc., Japan). The specimens were polymerized with halogen light-device (Optilux 501, Kerr, West Collins Orange, CA) at a distance of 1 mm for 40 second and all the specimens were incubated in distilled water at 37° C for 24 hours. 600 grit silicon carbide paper and silicone finishing polishing discs were used for surface finishing and polishing. The initial surface roughness measurements (Ra) and color were measured with a profilometer (SURTRONIC) and spectrophotometer (Easyshade, VITA). After initial color and surface roughness measurements of incubated samples during 24 hours in distilled water were taken, 10 randomly selected composite specimens were divided into 5 different groups of mouth rinses with one of the control group. All specimens were incubated distilled water and mouth rinses at 37° C for 24 hours were performed in the same procedure. Data were analyzed with SPSS 24.0 program using a Two-Way ANOVA at a significance level of 0.05.

Results: The results of this study showed that there was a statistically significant color change difference between composite materials in mouth rinses ($P < 0.05$). The interaction between the effect of mouth rinses and type of restorative materials was not statistically significant ($P > 0.05$). Studied composites were not exhibited color change with values above the clinically acceptable limit ($\Delta E > 3.3$). When comparing the average roughness of different types of mouth rinses, there was no statistically significant difference ($p > 0.05$).

Conclusion: All the composite resin materials showed a color difference after different mouth rinses.

Keywords: Halitosis, Mouth rinses, Resin Composite, Giomer, Surface Roughness

S-029

Hızlı Üst Çene Genişletmesinin Koku Fonksiyonuna Etkilerinin Değerlendirilmesi*Betül Duran Yılmaz¹, Yasemin Nur Korkmaz¹, Tuğberk Sebit²*¹Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Bolu²Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı, Bolu

Çalışmamızın amacı hızlı üst çene genişletme (HÜÇG) tedavisinin nazal hava yolu üzerine etkisinin anterior rinomanometri (ARM) ve Nasal Obstruction Symptom Evaluation Scale (NOSE) ile, koku fonksiyonu üzerine etkisinin "Sniffin' Sticks" TDI test ile değerlendirilmesidir.

Çalışmamıza, yaşları 12-16 arasında değişen 48 hasta dâhil edilmiştir. HÜÇG tedavisi uygulanması gereken ve burun solunumu yapan 17 hasta B grubunu, hem ağız hem burun solunumu yapan 16 hasta ise A grubunu oluşturmuştur. Kontrol grubuna (K) burun solunumu yapan maksiller darlığı bulunmayan 15 hasta dâhil edilmiştir. Maksiller genişletmede tam kaplı akrilik bonded tipi HÜÇG aпараты kullanılmıştır. Genişletme gruplarında tedavisi öncesinde (T0), aktif tedavi bitiminde (T1) ve tedavi bitiminde (T2) ölçümler yapılmış, testler uygulanmıştır. Kontrol grubunda eş zamanlı olarak aynı ölçümler yapılmış, testler uygulanmıştır. Verilerin grup içi karşılaştırılmasında tek-rarlı varyans ve Friedman analizleri, Post-hoc Holm-Sidak ve Bonferroni düzeltmeli Wilcoxon testleri; gruplar arası karşılaştırılmasında tek yönlü varyans analizi ve Post-hoc Tukey testi kullanılmıştır. Kategorik veriler Fisher Exact testi ile değerlendirilmiştir.

Kontrol grubuna ait ARM, NOSE ve "Sniffin' Sticks" TDI verileri incelendiğinde T0, T1 ve T2 zamanlarında anlamlı bir farklılık saptanmamıştır ($p>0.05$). A ve B grubuna ait ARM ve NOSE verilerine göre tedavi sonucu nasal dirençte anlamlı bir azalma kaydedilmiştir ($p<0,001$). A ve B "Sniffin' Sticks" TDI değerleri istatistiksel olarak anlamlı bir artış göstermiş olup koku fonksiyonunda iyileşme gözlenmiştir ($p<0,001$). ARM verileri gruplar arası karşılaştırıldığında A ve B grubundaki bireylerde tedaviyle meydana gelen değişim, K grubundaki bireylerden anlamlı şekilde daha yüksektir ($p<0,05$). Olfaktör fonksiyon gruplar arası karşılaştırıldığında T2-T1 ve T2-T0 zamanları arasındaki fark, A ve B gruplarında K grubuna göre anlamlı olarak yüksektir ($p<0,001$).

Çalışmamızın sonucunda HÜÇG tedavisi ile hava yolunda iyileşme elde edilmiştir. Nasal solunumun rahatlamasıyla hastaların burun tıkanıklığı semptomlarında azalma ve hayat kalitelerinde artış gözlenmiştir. Nasal tıkanıklığın hafiflemesiyle olfaktör bölgeye ulaşan hava miktarı ve taşınan koku molekülleri artmış; iletim tipi koku bozukluğunun azalmasıyla koku fonksiyonunda iyileşme kaydedilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Burun tıkanıklığı, HÜÇG, Koku fonksiyonu, NOSE, Rinomanometri.

S-029

Assesment of the Effects of Rapid Maxillary Expansion on Olfactory Function*Betül Duran Yılmaz¹, Yasemin Nur Korkmaz¹, Tuğberk Sebit²*¹Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Bolu²Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Medicine, Department of Ear Nose and Throat, Bolu

The aim of our study was to evaluate the effect of rapid maxillary expansion (RME) treatment on nasal airway with anterior rhinomanometry (ARM) and Nasal Obstruction Symptom Evaluation Scale (NOSE) and on olfactory function with "Sniffin' Sticks" TDI (SS) test.

Our study consisted 48 patients aged between 12 and 16. Group B comprised 17 patients that required RME treatment and who were nasal breathers, while group A consisted of 16 patients who also required RME but who were both nasal and oral breathers. The control (K) group consisted of 15 patients who were nasal breathers and did not need treatment. Full coverage acrylic bonded expander was used for RME. Measurements were performed before treatment (T0), at the end of active treatment (T1) and at the end of treatment (T2). The measurements were also performed simultaneously in the control group. Repeated measures ANOVA and Friedman analysis with Post-hoc Holm-Sidak and Bonferroni-corrected Wilcoxon tests were used for the intra-group comparisons while One-way ANOVA and Post-hoc Tukey tests were used for inter-group comparison.

No significant difference was observed in the measurements of group K between T0, T1 and T2 ($p>0.05$). Significant decreases in nasal resistances were recorded after RME, in terms of ARM and NOSE measurements ($p<0.001$). In treatment groups, SS values increased significantly and olfactory function was observed ($p<0.001$). ARM measurements changes in treatment groups were significantly higher than control group ($p<0.05$). When olfactory function was compared, the increases in treatment groups were significantly higher than control group in T2-T1 and T2-T0.

As a result of our study, improvement in nasal airway has been achieved with RME treatment. Relief of nasal respiration decreased the symptoms of nasal obstruction and increased quality of life. An improvement in the olfactory function was observed with the decrease in the transport-type olfactory disorder.

Keywords: Nasal obstruction, NOSE, Olfactory Function, Rhinomanometry, RME.

S-030

Dijital Model Ölçümlerinin Manuel Teknikle Karşılaştırılarak; Doğruluğu, Güvenilirliği, Tekrarlanabilirliğinin Değerlendirilmesi*Sevil Kulabaş, Yasemin Nur Korkmaz*

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Çalışmamızın amacı, dijital modeller üzerinde yapılan lineer ölçümlerin, altın standart yöntem olan manuel alçı model ölçümleriyle karşılaştırılarak; doğruluğu, güvenilirliği ve tekrarlanabilirliğinin değerlendirilmesidir.**Yöntem:** 200 hasta, bitim grubu ve basit, orta ve şiddetli çapraşıklık grubu olmak üzere 4 eşit gruba ayrılmıştır. Hastaların ağız içi taramaları 3Shape TRIOS3 (Kopenhag, Danimarka) ve alçı model taramaları 3Shape R700 (Kopenhag, Danimarka) cihazlarıyla yapılmıştır. Dijital model verileri üzerinde OrthoAnalzer yazılımı ve alçı modeller üzerinde dijital kumpas ile 18 adet lineer ölçüm, Hays-Nance, Bolton ve Korkhaus-Schwartz analizleri, spee, overjet, overbite ve oklüzal yükseklik ölçümleri yapılmıştır. Her gruptan 20 hastanın ölçümleri 2 hafta sonra aynı araştırmacı tarafından tekrarlanmıştır. Doğruluğun, güvenilirliğin, tekrarlanabilirliğin değerlendirilmesi amacıyla sırasıyla eşleştirilmiş t-testi, Cronbach's Alpha ve sınıf içi korelasyon katsayıları kullanılmıştır.**Bulgular:** Dijital ölçümler, manuel teknikle kıyaslandığında ölçüm doğruluğu açısından istatistiksel anlamlı farklar tespit edilmiştir. Genel olarak dijital model ölçümleri, manuel teknik ölçümlerine göre daha küçüktür. Tüm gruplarda model taramada, ağız içi tarama cihazına göre daha fazla sayıda ölçüm altın standarda benzer bulunmuştur. Anlamlı fark bulunan ölçümlerde ortalama farkların hemen hepsi 0,5 mm'nin altında kalarak klinik olarak gözardı edilebilir kabul edilmesine rağmen numaralandırılmış 18 adet lineer ölçümden bazıları 0,5 mm'lik sınırı aşmıştır. 18 adet lineer ölçüm, tekrarlanabilirlik ve güvenilirlik açısından düşük, orta ve yüksek değerler gösterirken, diğer ölçümler tekrarlanabilirlik ve güvenilirlik açısından oldukça yüksek bulunmuştur. Ölçüm yöntemlerinin doğruluğunun çapraşıklık miktarından büyük oranda etkilenmediği, tekrarlanabilirlik ve güvenilirliğin ise bitim grubunda diğer gruplara kıyasla daha yüksek olduğu tespit edilmiştir.**Sonuç:** Dijital model ölçümleri, manuel teknik ile karşılaştırıldığında, ölçümlerin büyük çoğunluğunda doğru, güvenilir ve tekrarlanabilir değerler sağlamıştır. 3Shape dijital modeller, klinik uygulamalarda altın standarda alternatif olarak kullanılabilir, ancak geliştirilmesi gereken parametrelerin bulunduğu unutulmamalıdır.**Anahtar Kelimeler:** Alçı model, Dijital model, Doğruluk, Güvenilirlik, Tekrarlanabilirlik.

S-029

Evaluation of the Validity, Reliability, Reproducibility of Digital Model Measurements*Sevil Kulabaş, Yasemin Nur Korkmaz*

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Bolu

Aim: The aim of our study was to evaluate the validity, reliability and reproducibility of linear measurements made on digital models by comparing them with the gold standard method of manual plaster model measurements.**Method:** 200 patients were divided into 4 equal groups: finished group and mild, moderate and severe crowding groups. Intraoral scans of patients were performed with 3Shape TRIOS3 (Copenhagen, Denmark) and plaster model scans with 3Shape R700 (Copenhagen, Denmark) devices. With the OrthoAnalzer software on the digital model data and with the digital caliper on the plaster models, 18 linear measurements, Hays-Nance, Bolton and Korkhaus-Schwartz analysis, spee, overjet, overbite, and occlusal height measurements were made. Measurements of 20 patients from each group were repeated 2 weeks later by the same investigator. To evaluate validity, reliability and reproducibility, paired t-test, Cronbach's Alpha and intraclass correlation coefficients were used, respectively.**Results:** In general, digital model measurements provided smaller values than manual technique. In all groups, more numbers of measurements were found to be similar to gold standard in model scanning compared to intraoral scanning. Although the mean differences were found to be clinically negligible, with almost all of the mean differences being less than 0.5 mm. 18 linear measurements showed low, medium and high values in terms of reproducibility and reliability, while reproducibility and reliability were found to be high in other measurements. It was found that the validity of the measurement methods among the groups was not affected by the amount of crowding, while the reproducibility and reliability were higher in the finished group compared to the other groups.**Conclusion:** Digital model measurements have provided accurate, reliable and reproducible values in the majority of measurements compared to manual technique. However, it should be noted that there are measurement parameters that still need to be developed.**Keywords:** Digital model, Plaster model, Reliability, Reproducibility, Validity.

S-031**Fiziksel Yorgunluğun, Cinsiyetin ve Eğitimin Renk Tonu Eşleştirmeye Etkisi**

Burcu Dedaş Çelebi¹, Muharrem Erhan Çömlekoğlu¹, Pınar Ateş², Mine Dünder Çömlekoğlu¹

¹Ege Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İzmir

²Efes Özel Ağız ve Diş Sağlığı Polikliniği, Kuşadası

Amaç: Görsel renk eğitim aracı kullanarak fiziksel yorgunluğun, cinsiyetin ve deneyim düzeyinin renk eşleşmesi üzerindeki etkisini değerlendirmek.

Yöntem: Elli son sınıf diş hekimliği öğrencisi ve 10 protez uzmanı (ortalama 11 (3-19) yıl klinik deneyimi olan (25 erkek; 35 kadın; ort. Yaş 25), görsel eğitim enstrümanı (Diş Eğitim Kutusu TTB, Vita Zahnfabrik, Almanya) kullanılarak kalibre edildi. Değerlendirmeler bağımsız bir şekilde yapıldı ve aynı optimize edilmiş ışık kaynağı altında 60 gözlemci tarafından TTB eğitimi öncesi ve sonunda, aynı gün 08:30 ve 16:00'da toplam 60 final testi yapıldı. TTB skorlarının eldesi için geçen süre, katılımcıların parlaklık (V), doygunluk (C) ve renk tonuna (H) ilişkin yanlış cevapları kaydedildi. Veriler Wilcoxon İşaretli Sıralar testi ve Mann-Whitney U testi kullanılarak istatistiksel olarak analiz edildi.

Bulgular: Sabah ve öğleden sonra final skorları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmadı (P = 0,887). Zaman ve yaşın renk tonu eşleştirilmesine etkisi önemsizdi (P > 0,05), fiziksel yorgunluk sonrası kadınlarda (34,93), erkeklerden (24,30) daha yüksek ortalama puanlar elde edildi (P = 0,02). Eşleşen renk boyutundaki (V, C, H) ve renk gruplarındaki hatalar arasındaki farklar önemsizdi (P > 0,05).

Sonuç: Fiziksel yorgunluk, renk tonu eşleştirmede önemli bir rol oynamamıştır ve kadınlar erkeklerden daha yüksek puanlar elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: cinsiyet, fiziksel yorgunluk, renk eşleştirme

S-031**Influence of Physical Fatigue, Gender and Education on Shade Matching**

Burcu Dedaş Çelebi¹, Muharrem Erhan Çömlekoğlu¹, Pınar Ateş², Mine Dünder Çömlekoğlu¹

¹Ege University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Izmir

²Efes Özel Ağız ve Diş Sağlığı Polikliniği, Kuşadası

Objectives: To evaluate the influence of physical fatigue, gender, level of experience on shade matching by using a visual colour training instrument.

Methods: Fifty senior-year dental school students and 10 specialists in prosthodontics with a mean clinical experience of 11 (range 3 - 19) (25 male; 35 female; mean age 25, range 22 - 50) were calibrated on using a visual training instrument Tooth Training Box (TTB), Vita Zahnfabrik, Germany). The evaluations were made independently and a total of 120 final tests were made by 60 observers under the same optimized light source before and at the end of training of TTB, at 08:30 am and 16:00 pm for same days. Time used to take TTB, scores, wrong answers for lightness (V), chroma (C) and hue (H) selection of participants (colour groups 1,2,3,4,5) were recorded. The data were statistically analyzed (Wilcoxon Signed Ranks Test and Mann-Whitney Test).

Results: No statistical significance between morning and afternoon final scores were determined, respectively (P=0.887). The influences of time and age on shade determination were insignificant (P>0.05) while higher mean rank scores for females (34.93) were obtained than males (24.30) in the afternoon (P=0.02). The differences among the mistakes in matching color dimension (V,C,H) and colour groups (1,2,3,4,5) were insignificant (P>0.05).

Conclusion: Physical fatigue did not play an important role in shade matching and females achieved higher scores than males.

Keywords: gender, physical fatigue, shade matching

S-032

Biyoaktif Cam İlave Edilmiş Akrilik Rezinlerin *S. Mutans* ve *L. Acidophilus* Üzerine Antibakteriyel Etkisi*Hazal Özer¹, Fatih Tulumbacı²*¹Konya Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Konya²Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Ankara,

Amaç: Hareketli apareylerin pürüzlü yüzeyi, plak birikimi için uygun bir ortam oluşturarak, minere demineralizasyona yol açar. Bu çalışmanın amacı, akrilik rezinlerde antibakteriyel aktiviteyi güçlendirmek için biyoaktif cam nanopartiküllerinin polimetil metakrilat (PMMA) 'a eklenmesinin etkilerini değerlendirmektir.

Yöntem: 20 mmx20 mmx1 mm ebatlarında % 2 ve % 5 oranlarında biyoaktif cam içeren akrilik numuneler, nanopartiküller ve akrilik tozu içeren akrilik sıvı karışımından hazırlandı. Numunelerin *S. Mutans* ve *L. Acidophilus*'a karşı antibakteriyel aktivitesi, XTT redüksiyon testi ve koloni oluşturan birimler (CFU'lar) konfokal lazer mikroskop ile incelendi. Veriler, tek yönlü varyans analizi ve Tukey'in post hoc analizi kullanılarak analiz edildi.

Bulgular: % 5 biyoaktif camın eklenmesi, *S. Mutans* ve *L. Acidophilus*'un metabolik aktivitesini önemli ölçüde azaltmıştır. Her iki grupta da CFU değerlerinde azalma gözlenmiştir. % 5 biyoaktif cam içeren PMMA'ya maruz bırakılan *L. Acidophilus* seviyesinde istatistiksel olarak anlamlı bir düşüş gözlenmiştir ($P < 0.001$). Biyoaktif cam partikülleri içermeyen PMMA'taki *S. mutans* ve *L. acidophilus* sayısında istatistiksel olarak anlamlı bir azalma gözlenmemiştir ($P > 0.05$).

Sonuçlar: Hareketli apareylerin akrilik rezinlerine biyoaktif cam nanoparçacıkların eklenmesi karyojenik bakterilere karşı antibakteriyel etkisini güçlendirmiştir. Ancak fiziksel etkilerinin de değerlendirildiği kapsamlı çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Pedodonti, Hareketli Apareyler, Karyojenik Bakteriler, Antibakteriyel Etki

S-032

Antibacterial Effect of Acrylic Resins Incorporated with Bioactive Glass Against *S. Mutans* and *L. Acidophilus**Hazal Özer¹, Fatih Tulumbacı²*¹Konya Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Konya²Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Ankara

Aim: The rough surface of removable appliances provides an environment for plaque accumulation, leading to enamel demineralization. The aim of this study is to assess the effects of adding nanoparticles of bioactive glass to polymethyl methacrylate (PMMA) to reinforce the antibacterial activity in acrylic resins.

Material-Methods: Acrylic specimens in size of 20 mmx20 mmx1 mm of 2% and 5% bioactive glass were prepared from the mixture of acrylic liquid containing nanoparticles and acrylic powder. The antibacterial activity of the samples against *S. Mutans* and *L. Acidophilus* was investigated by XTT reduction test and colony-forming units (CFUs) are measured with confocal microscopy. Data were analyzed using one-way analysis of variance and Tukey's post-hoc analysis.

Results: The incorporation of 5% bioactive glass significantly reduced the metabolic activity of *S. Mutans* and *L. Acidophilus*. There was a reduction in CFU values for both groups. *L. acidophilus* exposed to PMMA containing 5% of bioactive glass showed a significant decrease ($P < 0.001$). No statistically significant reduction ($P > 0.05$) was observed in the counts of *S. mutans* and *L. acidophilus* in PMMA without the bioactive glass particles.

Conclusions: Incorporating bioactive glass nanoparticles to the acrylic plate of removable appliances has a stronger antibacterial effect against cariogenic bacteria. However, further studies are also needed to evaluate the physical effects.

Keywords: Pediatric Dentistry, Removable Appliances, Cariogenic Bacteria, Antibacterial Effect

S-033

Travmaya Uğramış Genç Daimi Kesici Dişlerde MTA ile Tedavi: İki Olgu Sunumu*Nil Ceren Mungan, Serap Akyüz*

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Travmaya bağlı görülen dental yaralanmalarla özellikle çocukluk çağında çok sık karşılaşılmaktadır. Bu olgu raporlarında travma alan genç daimi üst kesici dişlerin Mineral Trioksit Agregat (MTA) materyali kullanılarak yapılan kök kanal tedavilerinin 2 yıllık takibi sunulmaktadır.

Olgu Sunumu: Olgu 1: 9 yaşındaki kız hasta 6 ay önce üst ön kesici dişlerindeki travma sebebiyle Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti ABD' na başvurdu. Yapılan radyolojik ve klinik muayene sonucu 11 ve 21 no'lu dişlerde travmayla ilişkili renk değişikliği saptandı. Kök gelişimi tamamlanmadığından dolayı apikalde bariyer oluşturmak amacıyla MTA kullanılarak apikal tıkaçlama sağlanmasına karar verildi. MTA ile yapılan apikal tıkaçlama uygulamasından sonra 6 aylık, 1 ve 2 yıllık kontrollerde alınan radyografilerde 11 ve 21 no'lu dişlerin apekslerinin kapandığı ve herhangi patolojik bulgu vermedikleri görüldü.

Olgu 2: Fakültemize başvuran 10 yaşındaki kız hastanın anamnezine göre üst sağ ön kesici dişine 1 yıl önce travma aldığı kaydedildi. Radyografik muayene sonucu dişin kök gelişimini tamamlayamadığı ayrıca travma sonrasında 11 no'lu dişe daha önce yetersiz kök kanal tedavisi yapıldığı görüldü. Kanal tedavisinin yenilenmesi amacıyla kalsiyum hidroksit ile pansuman yapıldı. Apikal bariyer oluşturabilmek amacıyla MTA ile kök kanal tedavisi tamamlandı. Hasta 2 yıllık süre ile takip edildi. Yapılan incelemelerde radyografik olarak apikal lezyon oluşmadığı ve klinik olarak dişin asemptomatik olduğu gözlemlendi.

Sonuç: Her iki olguda da MTA materyalinin travma gören açık apeksli genç daimi dişlerde başarılı olduğu saptandı. Ancak bu sonuç klinik olarak daha uzun süreli olgu sunumlarıyla desteklenmelidir.

Anahtar Kelimeler: MTA, dental travma, kök kanal tedavisi

S-033

Two Case Reports: Management of Traumatized Immature Permanent Teeth with MTA*Nil Ceren Mungan, Serap Akyüz*

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul

Aim: Trauma-related dental injuries are very common, especially in childhood. In these case reports it is presented that, 2-years follow-up of root canal treatments using Mineral Trioxide Aggregate (MTA) material of immature permanent upper incisor teeth that have been traumatized.

Case Reports: Case Report 1: A 9-year-old girl was applied to Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry six months ago due to trauma to her upper front incisor. After radiological and clinical examination it was observed that 11 and 21 numbered teeth had discoloration related with the trauma. It was decided to provide apical plug using MTA in order to form a barrier in apices due to incomplete root development. Apical plug of the MTA showed that the apices of the teeth 11 and 21 were closed and no pathological findings were found in the radiographs at 6 months, 1 and 2 years follow-up.

Case Report 2: A 10-year-old girl was applied to our faculty. She had a trauma to her right upper incisor one year ago. As a result of the radiographic examination, it was seen that the tooth could not complete root development and was treated with inadequate root canal treatment. In order to retreatment, calcium hydroxide paste was applied. Root canal treatment with MTA was completed in order to form an apical barrier. The patient was followed for 2 years. In the examinations, there wasn't any apical lesion and the tooth was asymptomatic.

Conclusion: In both cases, the MTA material was found to be successful in the permanent immature teeth in trauma. However, this results should be supported by clinically long-term case reports.

Keywords: MTA, dental trauma, root canal treatment

S-034

Zirkonya içerikli CAD-CAM blokların farklı yüzey işlemleri sonrası bağlanma dayanımlarının karşılaştırılması*Bike Altan¹, Şevki Çınar², Betül Tuncelli¹*¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul**Amaç:** Bu çalışmanın amacı, zirkonya içerikli CAD-CAM blokların, farklı yüzey işlemleri sonrasında reçine simanla olan bağlanma dayanımının incelenmesidir.**Materyal-Metod:** Monolitik zirkonya (Vita YZ HT, Sirona inCoris TZI), yitrium ile stabilize zirkonya (IPS e.max ZirCAD), zirkonya ile güçlendirilmiş lityum silikat seramik (Vita Suprinity) bloklara; kontrol, HF asit (%9,5), kumlama (50 µm Al₂O₃), kumlama+lazer, lazer (Er:YAG) ve tribokimyasal silika kaplama (CoJet) olmak üzere 6 farklı yüzey işlemi uygulanmıştır. Kompozit diskler yüzey işlemi uygulanan örneklerle self-adeziv reçine simanla (Theracem) yapıştırılmıştır. Örneklerle termal döngü işlemi (5000 devir, 5-55 °C) uygulandıktan sonra makaslama testine tabi tutulmuştur. Başarısızlık tipleri SEM’de değerlendirilmiştir. Bağlanma dayanım değerleri çift yönlü ANOVA ve post-hoc Tukey testleri kullanılarak istatistiksel olarak analiz edilmiştir.**Bulgular:** Çalışmamızdaki 4 farklı CAD-CAM blok ile reçine siman arasındaki bağlanma dayanımları arasında, kullanılan blok tipi ve yüzey işlemleri açısından anlamlı bir ilişki saptanmıştır (p<0,001). Tüm gruplar arasında en yüksek bağlanma dayanım değeri Vita YZ HT bloklarda Cojet işlemi uygulandıktan sonra elde edilmiştir (19,43±0,76 MPa). Vita YZ HT, Sirona inCoris TZI ve IPS e.max ZirCAD bloklar için CoJet işleminin oluşturduğu bağlanma dayanım değerinin, kumlama işleminin oluşturduğu değerden istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek olduğu görülmektedir. Vita Suprinity için en yüksek bağlanma dayanım değeri, HF asit işleminden sonra bulunmuştur. Lazer işlemi sonrası kontrol gruplarına göre daha yüksek değerler elde edilmiştir. Tüm bloklarda kumlama işlemi sonrası lazer uygulaması ile elde edilen bağlanma dayanım değeri, kumlama işlemi ile elde edilen değerden düşük bulunmuştur. Monolitik zirkonya blokların, Y-TZP bloklara göre kumlama ve CoJet işlemlerinden sonra elde edilen bağlanma dayanım değerleri istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek bulunmuştur.**Sonuçlar:** Monolitik ve Y-TZP zirkonya bloklarda klinik kullanımda CoJet işlemi, kumlama işlemine tercih edilebilir. Monolitik zirkonyanın bağlanma dayanım değerleri, Y-TZP zirkonyaya alternatif olması ve klinik başarısı açısından umut vericidir.**Anahtar Kelimeler:** bağlanma dayanımı, CAD-CAM, monolitik zirkonya, self-adeziv reçine siman, yüzey işlemleri

S-034

Evaluation of bond strength of zirconia-based monolithic CAD-CAM materials after surface treatments*Bike Altan¹, Şevki Çınar², Betül Tuncelli¹*¹İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İstanbul²University of Health Science Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İstanbul**Purpose:** To compare the shear bond strength of resin cement to zirconia-based monolithic CAD-CAM materials subjected to different surface treatments.**Materials-Methods:** Two brands of monolithic zirconia (Vita YZ HT, Sirona inCoris TZI), yttrium-stabilized tetragonal zirconia (IPS e.max ZirCAD) and zirconia-reinforced lithium silicate ceramic (Vita Suprinity) blocks were divided into six groups according to the surface treatment received: no treatment (control), 9.5% HF acid etching, sandblasting with 50 µm Al₂O₃, sandblasting with 50 µm Al₂O₃ + Er:YAG laser irradiation, Er:YAG laser irradiation and tribochemical silica coating (CoJet). Composite resin cylinders were bonded to blocks with self-adhesive resin cement (Theracem). All specimens were thermocycled (5000 cycles at 5°C/55°C). Shear bond test was performed using universal testing machine. Failure modes were examined using SEM. Data were analyzed statistically by using two-way ANOVA and post-hoc Tukey’s test.**Results:** The bond strength was significantly affected by the surface treatment and the type of CAD-CAM blocks (p<0,001). The highest shear bond strength for Vita YZ HT was reported in group CoJet (19,43±0,76 MPa). Surface treatment with CoJet revealed significantly higher bond strength compared to sandblasting in Y-TZP and monolithic zirconia specimens. HF acid etching resulted in the highest bond strength for Vita Suprinity. Laser irradiation group showed higher bond strength values compared to control group. Specimens that are lased after sandblasting exhibited lower bond strength than sandblasted specimens. Monolithic zirconia blocks showed higher bond strength values compared to Y-TZP zirconia block in sandblasting and CoJet groups.**Conclusions:** Tribochemical silica coating can be preferred to sandblasting in clinical practise. Monolithic zirconia may be a promising alternative to conventional zirconia.**Keywords:** bond strength, CAD-CAM, monolithic zirconia, self-adhesive resin cement, surface treatment

S-035**Sleep medicine knowledge among dental interns in northern Jordan***Mustafa Alkhader¹, Rami Saadeh²*¹Jordan University of Science and Technology Faculty of Dentistry, Department of Oral Medicine and Oral Surgery, Irbid, Jordan²Public Health and Family Medicine, Jordan University of Science and Technology, Faculty of Medicine, Department of Community Medicine, Irbid, Jordan**Objective:** The aim of this study was to assess the knowledge among dental interns in northern Jordan about sleep medicine and sleep disorders.**Methods:** This cross sectional study was performed using the Assessment of Sleep Knowledge in Medical Education (ASKME) questionnaire. The questionnaire was given to 88 dental interns (52 females and 36 males) in northern Jordan, and Chi-square test was used for data analysis.**Results:** The mean score of the ASKME questionnaire was 12 out of 30 (40%). The majority of dental interns (88.6%) correctly answered $\leq 50\%$ of the questions. There was no association between gender and score results.**Conclusions:** Dental interns in northern Jordan have a low level of knowledge about sleep medicine and sleep disorders. Dental faculties should provide courses related to sleep medicine throughout undergraduate education.**Keywords:** sleep medicine knowledge, dental interns, ASKME questionnaire

S-036

Farklı Yöntemlerle Hazırlanmış Metal Alaşım Alt Yapıları Ve Porselen Arasındaki Bağlantıya Fırınlama Sırasındaki Soğutma Sürelerinin Etkisi*Emine Ünal, Faik Tuğut*

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Sivas

Amaç: Bu çalışmada farklı yöntemlerle hazırlanan kobalt-krom (Co-Cr) metal alt yapıları ile farklı markalardaki porselenlerin pişirilmesi sırasında farklı soğutma sürelerinin bağlantıya olan etkisinin incelenmesi amaçlandı. Böylece hem farklı yöntemlerle elde edilen alt yapı materyallerinin hem de farklı porselen markası ve soğutma sürelerinin bağlanma dayanımına olan etkileri karşılaştırılmalı olarak incelendi.

Yöntem: Çalışmada; döküm, milleme ve lazer sinterizasyon gibi farklı teknikler kullanılarak elde edilen Co-Cr içerikli metal alt yapılar ile iki farklı porselen markası (Noritake EX3 ve G-Ceram) kullanıldı. Porselenlerin pişirilmesi sırasında farklı soğutma süreleri uygulandı. Bağlanma çeşitleri SEM analizi ile tespit edildi.

Bulgular: Çalışmada farklı yöntemlerle elde edilen metal alt yapılarının bağlanma dayanımları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı olduğu görüldü ($p<0,05$). Tüm metal altyapı gruplarının yavaş soğutmalı G-Ceram markalı porselen haricinde ($p>0,05$) diğer gruplarla yapmış oldukları bağlanma dayanımları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p<0,05$). İstatistiksel olarak anlamlı olan en iyi bağlanma dayanımları sırasıyla lazer sinterizasyon ile üretilen metal alt yapısı ile hızlı soğutmalı G-Ceram ($19,65\pm 2,65$ MPa), milleme ile üretilen metal alt yapı ile hızlı soğutmalı Noritake ($19,17\pm 2,91$ MPa) ve döküm ile üretilen metal alt yapı ile yavaş soğutmalı Noritake'de ($12,99\pm 2,08$ MPa) görüldü ($p<0,05$).

Sonuç: CAD/CAM milleme ve lazer sinterizasyon teknikleri, döküm yöntemine göre üretimde sağladıkları avantajlar ve porselen ile kabul edilebilir düzeyde bağlantı dayanımına sahip altyapıların üretimine olanak tanımaları nedeniyle dental restorasyonlarda güvenli ve pratik olarak kullanılabilir. Ayrıca hızlı ve yavaş soğutma protokolleri de bağlanma dayanımını etkilediği sonucu da çıkarılabilir.

Anahtar Kelimeler: Milleme, Lazer Sinterizasyon, Soğutma, Porselen, CAD-CAM, Döküm

S-036

The Effect of Cooling Times on the Bonding Between the Metal Alloy Substructure and Porcelain Prepared by Different Methods*Emine Ünal, Faik Tuğut*

Sivas Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Sivas

Objective: The aim of this study was to research the effect of different cooling times on the bonding of Co-Cr (Cobalt-Chromium) metal substructures prepared by different methods and porcelain of different brands. In this way, both the effects of different materials and different porcelain brands and cooling times on bond strength were compared.

Material-Methods: In this study; two different porcelain brands (Noritake EX3 and G-Ceram) were used with Co-Cr metal substructures obtained by using different techniques such as casting, milling and laser sintering. During the firing of porcelain different cooling times were applied. SEM analysis was performed on bonding types.

Results: As a result of the study, it was seen that the difference between the bond strengths of the metal substructures obtained by different methods was statistically significant ($p<0.05$). All groups except for difference between the bond strengths of all the substructures metal groups with G-Ceram brand porcelain were statistically significant ($p<0.05$). The best bond strengths that were statistically significant were fast cooling G-Ceram ($19,65 \pm 2,65$ MPa) with metal substructure prepared by laser sinterization, fast cooling with metal substructure prepared by milling Noritake ($19,17 \pm 2,91$ MPa) and the metal substructure produced by casting was found to be slow cooling Noritake ($12,99 \pm 2,08$ MPa) ($p < 0,05$) were seen.

Conclusion: CAD/CAM milling and laser sintering techniques can be used safely and practically in dental restorations because of the advantages they provide in production according to the casting method and the production of substructures with acceptable bond strength with porcelain. It can also be concluded that fast and slow cooling protocols affect the bond strength.

Keywords: Milling, Laser Sintering, Cooling, Porcelain, CAD-CAM, Casting

S-037

Periodontitis hastalarında gingival sıcaklık seviyelerinin periodontal enflamasyon indikatörü olarak değerlendirilmesi*Mehmet Murat Taşkan*

Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Tokat

Amaç: Enflamasyonun işaretlerinden biri olan doku sıcaklığı artışı, periodontal hastalığın potansiyel bir göstergesidir. Tersine, normal değerlerdeki gingival doku sıcaklıkları periodontal sağlığın göstergesi olabilir. Bu bağlamda etkin bir periodontal tedavi sonucunda gingival doku sıcaklıklarının normal değerlere dönmesi beklenmektedir. Bu çalışmanın amacı periodontal olarak sağlıklı ve periodontitisli bireylerde (tedavi öncesi ve sonrası olmak üzere) gingival sıcaklık değerlerinin karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: Çalışmaya 25-40 yaş aralığında; sistemik ve periodontal olarak sağlıklı 20 erkek birey ve sistemik olarak sağlıklı, 3.- 4. evre periodontitisli 20 erkek birey olmak üzere toplam 40 birey dahil edildi. Sıcaklık ölçümleri dijital, temassız kızılötesi termometre (Optris GmbH, Manuel LS, Berlin, Almanya) ile periodontal sağlıklı bireylerin alt ve üst çenede santral, 1. premolar ve 1. molar dişlerde ve periodontitisli bireylerde tedavi öncesi ve tedavi sonrası olmak üzere alt ve üst çenede periodontal cep derinliği 5 mm ve üzeri olan dişlerde, vestibül yüzeylerde yapışık dişetinden, palatinal yüzeylerinde serbest dişeti kenarından yaklaşık 5 mm mesafedeki çiğneyici mukozadan, dilaltından ve ekstra-oral kontrol amaçlı olarak alın bölgesinden yapıldı.

Bulgular: Periodontal sağlıklı ve periodontitisli bireylerin gingival sıcaklık ölçümleri arasında ve periodontitisli bireylerin tedavi öncesi ve sonrası gingival sıcaklık değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur ($p < 0,05$). Periodontitisli ve periodontal sağlıklı bireyler arasında ekstra-oral sıcaklık değerlerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p > 0,05$).

Sonuç: Çalışmamız sonucunda periodontitisli bireylerin gingival enflamasyona bağlı olarak gingival sıcaklık değerlerinin yükseldiği ve periodontal tedavi sonrasında enflamasyonun eliminasyonuna bağlı olarak normal değerlere geri döndüğü ve bu bilgilerin ışığında kızılötesi termometreler ile gingival sıcaklık ölçümünün periodontitis teşhisinde güvenilir bir diagnostik yöntem olduğu bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: periodontitis, gingival sıcaklık, enflamasyon, kızılötesi termometre

S-036

Evaluation of gingival temperature in periodontitis patients as a gingival inflammatory indicator*Mehmet Murat Taşkan*

Gaziosmanpaşa University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Tokat

Aim: Elevated temperature, normally a characteristic of inflammation due to periodontal disease, is a potential indicator of periodontal disease. Conversely, local periodontal site temperatures within normal variation could suggest relative periodontal health. In this context, gingival tissue temperatures are expected to return to normal values as a result of effective periodontal treatment. The aim of this study is to compare the gingival temperature values in healthy and periodontitis patients (before and after treatment).

Methods: Our study was conducted on 40 systemically conducted males (20 periodontally healthy individuals and 20 patients who had stage 3 or stage 4 periodontitis) aged between 25-40 years. Temperature measurements were performed in vestibular side of mandible and maxilla on attached gingiva at central, first premolars and first molars as well as sublingual area and chewing mucosa approximately 5 mm to the edge of the free gingiva on palatal region of centrals and molars in healthy individuals and from the teeth of periodontitis patients who had periodontal pockets ≥ 5 mm before and after treatment, and at forehead regions of all individuals for extra-oral control by using a digital infrared non-contact thermometer (Optris GmbH, Manuel LS, Berlin, Germany).

Findings: There was a statistically significant difference between the gingival temperature measurements of periodontal healthy and periodontitis individuals and the gingival temperature values before and after treatment of the individuals with periodontitis ($p < 0.05$). There was no statistically significant difference in extra-oral temperature values between periodontitis and periodontal healthy individuals ($p > 0.05$).

Result: It was found that the gingival temperature values of the individuals with periodontitis increased and returned to normal values due to elimination of inflammation after periodontal treatment, and in the light of this information gingival temperature measurement with infrared thermometers was found to be a reliable diagnostic method in the diagnosis of periodontitis.

Keywords: periodontitis, gingival temperature, inflammation, infrared thermometer

S-038

Periodontal Hastalıklar ve Preeklampsisi: Bir ilişki var mı?*Didem Ekiz¹, Nurcan Altas¹, Ali Ekiz²*¹İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, İstanbul²İstanbul İstinye Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Perinatoloji Bilim Dalı, İstanbul

Bu çalışmanın amacı Preeklampsisi (PE) ile Periodontal Hastalık (PH) arasında bir ilişki olup olmadığını araştırmaktır.

Yöntem: Preeklampsisi 32, preeklampsisi olmayan 54 gebe üzerinde prospektif vaka kontrol çalışması yapıldı. Tüm hastalar tarama sırasında gebelik yaşı (GY), tütün kullanımının varlığı, obezite varlığı, erken doğum öyküsü, kronik hipertansiyon varlığı ve diyabet açısından değerlendirildi. Klinik periodontal parametreler değerlendirildi. Fizik muayeneye, plak indeksi (PI), dişeti indeksi (DI) ve sondalama derinliği sonuçlarına göre hastalar periodontitis, gingivitis (G) ve sağlıklı (S) olmak üzere üç gruba ayrıldı.**Bulgular:** Her iki grup arasında Tablo 1’de de gösterilen demografik parametreler açısından anlamlı fark yoktur. İki grup GY açısından benzerdi ve hastalarda değerlendirilen tüm parametreler PE’li hastalarda anlamlı olarak daha kötüydü. PE Grubu kontrol grubuna göre anlamlı derecede daha fazla plak ($p = 0.027$), belirgin şekilde daha yaygın dişeti enflamasyonu ($p = 0.004$) ve derin sondalama derinliğine ($p = 0.008$) sahiptir. Bu sonuçlara dayanarak PE grubunda 15 (% 46,8) hasta periodontitis tanısı almış, kontrol grubunda 13 (% 24) hasta periodontitis tanısı almış ve böylece PE grubunda periodontitis anlamlı olarak sık saptanmıştır ($p = 0,035$). Her ne kadar dişeti iltihabı PE’de kontrol grubuyla karşılaştırıldığında daha sık saptansa da (11’e 9), fark istatistiksel olarak anlamlı değildi ($p = 0.054$). Sağlıklı oral hijyeni olan hastalar kontrol grubunda anlamlı derecede sıkı ($p < 0.001$).**Sonuç:** Sonuçlarımıza göre, preeklampsisi olan gebe kadınların kontrol grubuna göre anlamlı derecede daha sık periodontitis olduğu görülmüştür. Preeklampsisi grubunda periodontal hastalık parametrelerinin görülme sıklığı, periodontal hastalık varlığının preeklampsisi gelişiminde etyolojik bir faktör olarak rol oynayabileceğini göstermektedir.**Anahtar Kelimeler:** periodontal hastalık, preeklampsisi, periodontitis, gingivitis

S-038

Periodontal Disease and Preeclampsia: is there an association?*Didem Ekiz¹, Nurcan Altas¹, Ali Ekiz²*¹İstanbul Medipol University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, İstanbul²İstanbul İstinye University Faculty of Medicine, Department of Obstetrics and Gynecology, Division of Maternal Fetal Medicine, İstanbul

The aim of this study was to investigate if there is an association between Preeclampsia (PE) and Periodontal Disease (PD) or not.

Methods: A prospective case control study was carried out on 32 pregnant women with preeclampsia and 54 without preeclampsia. All patients were evaluated in terms of Gestational Age (GA) at screening, presence of tobacco use, presence of obesity, history of preterm birth, presence of chronic hypertension and Diabetes. Clinical periodontal parameters were evaluated. According to the physical examination, Plaque Index (PI), Gingival Index (GI) and Probing Depth results, patients were divided in to three groups as Periodontitis, Gingivitis (G) and Healthy (H).**Results:** There is no significant differences between the two groups in terms of investigated demographic parameters which also shown in Table 1. The two group were similar in respect of GA and all parameters evaluated in the patients were significantly worse in patients with PE. PE Group has significantly more Plaque ($p=0.027$), significantly more common gingival inflammation ($p=0.004$) and significantly deep probing depth ($p=0.008$) when compared with the control group. On the basis of these results, 15 (46.8 %) patients were got diagnosis with Periodontitis in PE group and 13 (24 %) patients were got diagnosis with Periodontitis in control group and thus Periodontitis were detected significantly common in PE group ($p=0.035$). Although gingivitis is determined more frequent in PE when compared with control group (11 vs 9), the difference was not statistically significant ($p=0.054$). Patients with healthy oral hygiene were significantly common in control group ($p<0.001$).**Conclusion:** According to our results, pregnant women who already have preeclampsia have significantly more common periodontitis compared with the control group. The higher incidence of periodontal disease parameters in preeclampsia group suggests that presence of periodontal disease may play a role as an etiologic factor in developing preeclampsia.**Keywords:** periodontal disease, preeclampsia, periodontitis, gingivitis

S-039

Bulk-Fill Kompozitlerin Tamirinde Farklı Yüzey Pürüzlendirme İşlemlerinin Makaslama Bağlanma Dayanımı Üzerine Etkisi*Duygu Hisarbeyli, Rumeysa Hatice Özlen, Evrim Eligüzeloğlu Dalkılıç, Mağrur Kazak, Nazmiye Dönmez*

Bezmi Alem Vakıf Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bulk-fill kompozitlerin tamirinde uygulanan farklı yüzey pürüzlendirme işlemlerinin makaslama bağlanma dayanımına etkisini belirlemektir.**Yöntem:** Bu çalışmada bulk-fill kompozit (Estelite Bulk Fill Flow, Tokuyama, Japonya) kullanılarak 99 adet disk şeklinde örnek (10 mm x 4 mm) hazırlandı. Tüm örnekler yapay tükürük içerisinde termal yaşlandırmaya (10,000 siklus) tabii tutulduktan sonra 9 gruba ayrıldı: Grup 1'de (kontrol) herhangi bir yüzey işlemi gerçekleştirilmedi. Grup 2: elmas frez, Grup 3: elmas frez + % 35 ortofosforik asit, Grup 4: elmas frez + %10 hidroflorik asit, Grup 5: % 35 ortofosforik asit, Grup 6: %10 hidroflorik asit, Grup 7: Er:YAG lazer, Grup 8: Er:YAG lazer + %10 hidroflorik asit, Grup 9: Er:YAG lazer + %35 ortofosforik asit. Her gruptan bir adet örnek SEM incelemesi için ayrıldı. Diğer örnekler üni-versal bonding ajan (Tokuyama Universal Bond, Japonya) uygulanarak aynı bulk fill kompozit materyali ile (5 mm x 4 mm) tamir yapıldı. Örneklerin makaslama bağlanma dayanımları üni-versal test cihazında (AGS-X, Shimadzu, Tokyo, Japonya) ölçüldü. Kırık yüzeyleri, x10 büyütme altında stereomikroskop kullanılarak incelendi.**Bulgular:** Tüm gruplar arasında en yüksek bağlanma dayanımı Grup 2'de, en düşük bağlanma dayanımı ise Grup 7'de gözlemlendi. Grup 2'nin bağlanma dayanımı Grup 4,5,7 ve 9'dan istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek saptandı ($p<0,05$). Grup 8 ve 9'un bağlanma dayanımları Grup 5 ve 7'den; Grup 6'nın bağlanma dayanımı Grup 7'den istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek saptandı ($p<0,05$). Diğer gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık belirlenmedi ($p>0,05$). Gruplara ait SEM görüntüleri de çalışmanın bulguları ile paralellik gösterdi.**Sonuç:** Er:YAG lazer ile pürüzlendirme sonrası ilave ortofosforik / hidroflorik asit uygulanmasının veya tek başına frez ile pürüzlendirmenin bulk fill kompozitlerin tamirinde makaslama bağlanma dayanımını olumlu yönde etkilediği söylenebilir.**Anahtar Kelimeler:** bulk-fill kompozit, lazer, makaslama kuvveti, tamir, üni-versal bond

S-039

The Effects of Different Surface Preparation Processes on the Shear Bond Strength on the Repaired Bulk Fill Composites*Duygu Hisarbeyli, Rumeysa Hatice Özlen, Evrim Eligüzeloğlu Dalkılıç, Mağrur Kazak, Nazmiye Dönmez*

Bezmi Alem Vakıf University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İstanbul

Objective: To determine the effects of different surface processes on shear bond strength on the repaired bulk-fill composites.**Method:** In this study, 99 disc shaped specimens (10 mmx4 mm) were prepared using bulk-fill composite (Estelite Bulk Fill Flow, Tokuyama, Japan). All samples were divided into 9 groups after thermal aging (10.000 cycles) in artificial saliva: No surface treatment was performed in Group 1 (control). Group 2: diamond bur, Group 3: diamond bur+35% orthophosphoric acid, Group 4: diamond bur+10% hydrofluoric acid, Group 5: 35% orthophosphoric acid, Group 6: 10% hydrofluoric acid, Group 7: Er:YAG laser, Group 8: Er:YAG laser+10% hydrofluoric acid, Group 9: Er:YAG laser+35% orthophosphoric acid. One sample from each group was allocated for SEM examination. Other samples were repaired with the same bulk fill composite material (5 mm x 4 mm) by applying an universal bonding agent (Tokuyama Universal Bond, Japan). Shear bond strengths of the samples were measured on an universal test device (AGS-X, Shimadzu, Tokyo, Japan). Fracture surfaces were examined using a stereomicroscope under x10 magnification.**Results:** The highest bond strength was observed in Group 2 and the lowest bond strength was observed in Group 7. The shear bond strength of Group 2 was significantly higher than Group 4,5,7 and 9 ($p<0,05$). The shear bond strengths of Groups 8 and 9 were significantly higher than Groups 5 and 7; the shear bond strength of Group 6 was significantly higher than Group 7 ($p<0,05$). There was no statistically significant differences between the other groups ($p>0,05$). The SEM images of the groups were in parallel with the findings of the study.**Conclusion:** The application of additional orthophosphoric / hydrofluoric acid after roughening with Er: YAG laser, or by milling with a single bur, may affect the shear bond strength positively in the repair of bulk fill composites.**Keywords:** bulk-fill composite, lazer, shear bond strength, repair, universal bond

S-040**farklı yüzey cila ajanları uygulanmış kompozit rezinlerde fırçalamanın yüzey özelliklerine etkisinin değerlendirilmesi**

Gizem Halis¹, Ayşegül Köroğlu², Onur Şahin²

¹Güngören Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, İstanbul

²Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Zonguldak

Amaç: Bu çalışmanın amacı, fırçalamanın farklı yüzey cila ajanı uygulanmış kompozit rezin materyallerinin yüzey pürüzlülüğü üzerine etkisini değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmada; dört farklı nano hibrid kompozit rezin materyalinin her grubu için; 10 mm çapında ve 2 mm kalınlığında toplam 160 örnek hazırlandı. Örneklerin yüzeylerine konvansiyonel polisaj işlemleri ve üç farklı yüzey cila ajanı uygulanmıştır. Örneklerin yüzey pürüzlülük değerleri Ra0 olarak ölçülmüş ve kaydedilmiştir. Örnekler, fırçalama simülatöründe 1 yıllık diş fırçalamaya karşılık gelen 10.000 devirlik uygulama gerçekleştirildi ve örneklerin yüzey pürüzlülük değerleri Ra1 olarak ölçüldü ve kaydedildi. Örneklerin yüzey özellikleri SEM ile değerlendirildi.

Bulgular: Ra0 ve Ra1'in iki yönlü ANOVA sonuçlarına göre, kompozit rezin materyali, yüzey işlemi ve kompozit rezin materyali-yüzey işlemi etkileşimi anlamlıydı (p <0.01). Ra0 ve Ra1 yüzey pürüzlülük değerlerinin eşleştirilmiş iki grup-t testi ile karşılaştırılmasına göre, tüm test ve kontrol grupları için Ra1 değerlerinin istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek olduğu bulundu (p <0.05). SEM görüntüleri, fırçalama simülatörü uygulamasından sonra örneklerin yüzey pürüzlülüğünün arttığını göstermiştir.

Sonuçlar: Diş fırçalamanın, nanohibrid kompozit rezinlerde yüzey pürüzlülüğünü arttırdığı bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: nanohibrit kompozit, yüzey cila ajanı, yüzey pürüzlülüğü, fırçalama abrazyonu

S-040**Evaluation of the Effect of Toothbrush Abrasion on the Surface Roughness of Different Sealant Agent Coupled Composite Resin**

Gizem Halis¹, Ayşegül Köroğlu², Onur Şahin²

¹Güngören Oral and Dental Health Center, İstanbul

²Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Zonguldak

Purpose: The aim of this study was to evaluate the effect of toothbrush abrasion on the surface roughness of different sealant agent coupled composite resin materials.

Materials-Methods: In this study; for each group of four different nanohybrid composite resin materials; a total of 160 specimens, 10 mm in diameter and 2 mm in thickness, were prepared. Conventional polishing processes and three different surface sealant agents were applied to the surfaces of the specimens. The surface roughness values of the specimens were measured and recorded as Ra0. The specimens were subjected to 10,000 cycles corresponding to 1-year toothbrushing in the toothbrush simulator and the surface roughness values of the specimens were measured and recorded as Ra1. The surface properties of the specimens were evaluated by SEM.

Results: According to the two-way ANOVA results of Ra0 and Ra1, composite resin material, surface treatment and composite resin material-surface treatment interaction were significant (p<0.01). According to the comparison of Ra0 and Ra1 surface roughness values with paired sample -t test, it was found that Ra1 values for all test and control groups were statistically significantly high (p <0.05). The SEM images showed increased surface roughness of the specimens after the brushing simulator application.

Conclusions: Toothbrushing was found to increase surface roughness in nanohybrid composite resins.

Keywords: nanohybrid composite, surface sealant agent, surface roughness, toothbrush abrasion

S-041**Beyazlatılmış Dentine Uygulanan Er,Cr:YSGG Lazerin İki Adezivin Bağlanma Dayanımına Etkisi***İzgen Karakaya, Tağmaç Özberk*

Yakın Doğu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Lefkoşa, KKTC

Amaç: Beyazlatma yapılan dentine farklı güç ve sürelerde Er,Cr:YSGG lazer uygulanması sonrasında bir self-etch ve bir total-etch adezivin mikro-makaslama bağlanma dayanımlarının incelenmesi.**Yöntem:** Çekilmiş molar dişlerden 36 adet dentin örneği elde edildi ve cilalanarak distile suda (37°C,24 saat) bekletildi.Negatif kontrol(Grup 1) grubu olarak ayrılan 6 örnek çalışma boyunca distile suda bekletildi. Geriye kalan 30 örneğin bir yüzeyine Opalescence Endo (%35 H2O2, 1 mm) uygulanarak üzeri pamuk pelet ve Cavit ile kapatıldı.Daha sonra örnekler 72 saat distile suda (37°C) bekletilerek beyazlatma uygulamasının 1 seanslık süresi simüle edilmeye çalışıldı.Süre sonunda Cavit yüzeyden uzaklaştırılıp örnekler yıkandı ve beyazlatma için gerekli prosedür tekrarlandı.İkinci uygulama sonrasında örnekler iki farklı adezivin (Clearfil SE Bond[SEB] ve Prime&Bond NT[PBNT]) her biri için 5 grup (Grup 2:pozitif kontrol;Grup 3:1W,60sn lazer;Grup 4:1W,120sn lazer;Grup 5:2W,60sn lazer;Grup 6:2W,120sn lazer) olmak üzere toplam 10 gruba(N=3) ayrıldı.Yüzey pürüzlendirme ve adeziv uygulamaları sonrasında her örnek yüzeyinde 3 adet silindirik şekilli(d=0,75mm) kompozit örnek oluşturuldu ve 40sn polimerize edilip distile suda(37°C,24 saat) bekletildi.Süre sonunda Universal test makinesi kullanılarak 1mm/dk hızla makaslama kuvvetleri uygulandı ve mikro-makaslama bağlanma dayanımı (µMBD) MPa olarak hesaplandı.İstatistiksel analiz, 3 yönlü varyans analizi (ANOVA) ve Tukey ikili karşılaştırma analizi kullanılarak yapıldı.**Bulgular:** En yüksek µMBD, SEB'un negatif kontrol grubunda gözlenirken grup içi karşılaştırmalarda sadece Grup 6 (2W,120sn) ile anlamlı bir fark gözlenmedi (p>0,05).PBNT'nin grup içi karşılaştırmalarında ise en düşük µMBD pozitif kontrol grubunda gözlenirken (p<0,05) diğer gruplar arasında anlamlı bir fark bulunmadı. Uygulanan adezivin türü göz ardı edildiğinde 2W güç 1W'a göre, 120 sn ise 60 sn'ye göre daha yüksek µMBD değerleri gösterdi.Kontrol grupları göz ardı edildiğinde ise adezivler arasında anlamlı bir fark gözlenmedi.**Sonuç:** Elde edilen veriler, kullanılacak adezivin türüne bağlı olarak uygun güç ve sürelerde Er,Cr:YSGG lazer ile pürüzlendirme sonucu adezyonun artırılabilirliğini gösterdiğinden özellikle devital olarak beyazlatılmış dişin aynı seansta daimi olarak restore edilmesi gerekliliğinde diş hekimleri için alternatif bir yöntem olarak düşünülebilecektir.**Anahtar Kelimeler:** Adeziv, Bağlanma Dayanımı, Beyazlatma, Dentin, Er,Cr:YSGG**S-041Effect of Er,Cr:YSGG Laser Applied to Bleached Dentin on Bond Strength of Two Adhesives***İzgen Karakaya, Tağmaç Özberk*

Near East University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Nicosia, TRNC

Aim: Evaluation of micro-shear bond strength of a self-etch and a total etch adhesive to bleached dentin after application of Er,Cr:YSGG laser with different powers and time.**Method:** 36 dentin specimens were obtained from extracted molars,polished and immersed in distilled water(37°C,24 hours).6 specimens as negative control group(Group1) were immersed in distilled water during the study.For remaining 30 specimens,Opalescence Endo(35%H2O2,1mm) was applied to one surface and covered by cotton and Cavit. Then the specimens were immersed in distilled water(37°C) for 72 hours to simulate a session period of bleaching. After that, Cavit is removed, specimens were washed and bleaching was repeated. Finally, specimens were totally divided into 10 groups(N=3) where it was 5 groups(Group2:positive control;Group3:1W,60s laser;Group4:1W,120s laser;Group5:2W,60s laser;Group6:2W,120s laser) for each adhesive (Clearfil SE Bond [SEB]-Prime&Bond NT[PBNT]).After etching and adhesive applications,3 cylindrical shaped (d=0,75mm) composites were applied to the surface of each specimen, polymerized for 40s and immersed in distilled water(37°C,24 hours).After this period, shear forces were applied with a speed of 1mm/min by a universal testing machine and micro-shear bond strengths(µSBS) were calculated.Three-way ANOVA and Tukey tests for pairwise comparisons were used for statistical analysis.**Results:** While highest µSBS was observed at negative control of SEB,intragroup comparisons showed no significant difference with Group 6(2W,120s)(p>0,05).According to intragroup comparisons of PBNT while the lowest µSBS was observed at positive control group(p<0,05),there was no significant difference between other groups.Regardless from type of adhesives, higher µSBS was observed at 2W than 1W and 120s than 60s.Regardless from the control groups, there was no significant difference between the adhesives.**Conclusion:** Results are showing that etching by Er,Cr:YSGG laser with an appropriate power and time related with type of adhesive, can increase adhesion and can be thought as an alternative method for clinicians especially when there is need for permanently restoring of devitaly bleached tooth at the same session.**Keywords:** Adhesive, Bleaching, Bond Strength, Dentin, Er,Cr:YSGG

S-042

İmmün ile İlişkili Gen Polimorfizmlerinin Diş Çürüğü Üzerindeki Etkileri; Sistematik Derleme ve Meta-Analiz

Ömer Hatipoğlu¹, Faruk Saydam²

¹Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Kahramanmaraş

²Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı, Rize

Amaç: Bu çalışmanın amacı, immün sistem ile ilişkili gen polimorfizmlerinin diş çürüğü üzerindeki etkilerini araştıran çalışmaların sistematik bir incelemesini ve meta-analizini yapmaktır.

Gereç-Yöntem: Meta-analiz için Prisma Statement rehberi takip edildi. Elektronik veri tabanları 2 bağımsız araştırmacı tarafından tarandı. Yayın yanlılığının belirlenmesinde Funnel Plot, Egger Regresyonu ve Begg & Mazumdar Rank Korelasyon istatistik analizleri kullanıldı. Cohen'in d etkisi etki büyüklüğünün ölçülmesinde kullanıldı. Verileri elde etmek için DMFT / dmft çürük indeksleri kullanıldı.

Bulgular: Meta-analize 12 çalışma dahil edildi. Egger regresyonuna ve Begg Mazumdar analizlerine göre meta-analizin anlamlı yayın önyargısı yoktu ($P > 0.05$). Rs1799946 (TT vs CC) ($d = -0.27$, 95% CI: -1.96, 1.42) ve rs1799946 (TT vs TC) ($d = -0.31$, 95% CI: -1.75, 1.14) polimorfizmleri diş çürüğüne karşı koruma ile önemli ölçüde ilişkili bulundu ($p < 0.05$). Rs1800450 (G vs A) ise çürüğe karşı duyarlılıkla ilişkili şekilde ilişkili bulundu ($d = 0.81$, 95% CI: -5.14, 6.76) ($p < 0.05$). Cochrane Q istatistiğine göre anlamlı heterojenite tanımlandı ($PQ < 0.001$).

Sonuç: Beta-defensin 1 gen polimorfizmleri olan Rs1799946 (TT vs CC) ve rs1799946 (TT vs TC) polimorfizmleri diş çürüğüne karşı korunma ile ilişkili bulunmuştur. Mannoz bağlayıcı lektin-2 polimorfizmi olan rs1800450 (G vs A) ise diş çürüğüne duyarlılıkla ilişkili bulunmuştur. Bu polimorfizmlerin diş çürüğü ile ilişkisinin olup olmadığı hipotezini desteklemek için daha ileri çalışmalar yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Diş Çürüğü, Gen Polimorfizmi, Meta-analiz

S-042

Effects of Immune-Related Gene Polymorphisms on Dental Caries; Systematic Review and Meta-Analysis

Ömer Hatipoğlu¹, Faruk Saydam²

¹Kahramanmaraş Sütçü İmam University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Kahramanmaraş

²Recep Tayyip Erdoğan University Faculty of Medicine, Department of Medical Biology and Genetics, Rize

Objectives: The purpose of this study was to make a systematic review and meta-analysis of the studies which investigated the effects of gene polymorphisms related to the immune system on dental caries.

Materials-Methods: Prisma statement guide was followed for the meta-analysis. Electronic databases were scanned by 2 independent investigators. The Funnel plot, The Egger Regression, and Begg & Mazumdar Rank Correlation statistical analyzes were used in determining the publication bias. Cohen's d was used in measuring the effect size. DMFT/dmft caries indexes were used to extract data.

Results: 12 studies were included in the meta-analysis. According to Egger regression and Begg Mazumdar analyzes, meta-analysis had no significant publication bias ($P > 0.05$). Rs1799946 (TT vs CC) ($d = -0.27$, 95% CI: -1.96, 1.42) and rs1799946 (TT vs TC) ($d = -0.31$, 95% CI: -1.75, 1.14) were associated with caries protection significantly ($p < 0.05$). Rs1800450 (G vs A) was associated with caries susceptibility significantly ($d = 0.81$, 95% CI: -5.14, 6.76) ($p < 0.05$). Significant heterogeneity was also identified according to the Cochrane Q statistic ($PQ < 0.001$).

Conclusion: Rs1799946 (TT vs. CC) and rs1799946 (TT vs. TC) which were beta-defensin 1 gene polymorphisms were found to be associated with protection against tooth decay. Rs1800450 (G vs A) which was Mannose-binding lectin-2 polymorphism was found to be associated with sensitivity to tooth decay. Further studies should be conducted to support the hypothesis that these polymorphisms are associated with tooth decay.

Keywords: Dental Caries, Genetic Polymorphism, Meta-Analysis

S-043

Kendi Kendine Bağlanabilen Akışkan Bir Kompozitin ve Universal Bir Adezivin Kesme Bağlanma Dayanıklılığının İn Vitro İncelenmesi*Fatma Dilşad Öz*

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu in vitro çalışmasının amacı kendi kendine bağlanabilen akışkan bir kompozitin (Constic, DMG, Hamburg, Almanya) kesme bağlanma dayanıklılığının (KBD) bir universal adezivin (G-Premio Bond, GC Cooperation, Tokyo, Japonya) iki farklı uygulama şekliyle kullanılan yüksek dolduruculu akışkan kompozit ile karşılaştırarak incelenmesidir.

Gereç-Yöntem: Kırk mine örneği hazırlanmış ve rastgele 4 gruba ayrılmıştır (n = 40): (1) Constic (CS), (2) 30 saniye fosforik asit + Constic (P-CS), (3) G-Premio Bond /self-etch + G G-ænial Universal Flo (GP-SE), (4) G-Premio Bond/etch&rinse + G-ænial Universal Flo (GP-ER). Teflon kalıp (3mm genişlik and 2mm uzunluktaki) mine yüzeylerine dik olacak şekilde yerleştirilmiş ve bu kalıp kullanılarak mine yüzeyine restoratif materyaller uygulanmıştır. Örnekler 24 saat distile duda bekletildikten sonra üniversal bir cihazda kesme bağlanma dayanıklılığı testine maruz bırakılmıştır. Örneklerin kırılma şekilleri de belirlenmiştir. Veriler iki yönlü ANOVA ve Tukey HSD testi kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: G-Premio Bond /G-ænial Universal Flo self-etch uygulama şeklinde CS'den daha yüksek KBD değerleri göstermiştir. Fosforik asit uygulaması sonrası, Constic, G-Premio Bond'dan daha düşük KBD değerleri göstermiştir (p<0.001). Constic materyalinin uygulandığı gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık görülmemiştir (p=0.77). Bununla birlikte, G-Premio Bond etch&rinse uygulama şeklinde self-etch uygulama şekline göre daha yüksek KBD değerleri göstermiştir (p<0.001). En yüksek KBD'ları G-Premio Bond'un etch&rinse uygulama şeklinde görülmüştür [26.2 MPa].

Sonuçlar: Kendi kendine bağlanabilen akışkan kompozit, üniversal adezivle kullanılan akışkan kompozitten daha düşük KBD değerleri göstermiştir. Üniversal adeziv ise, etch&rinse uygulama şeklinde, self-etch uygulama şekline göre daha iyi bağlanma performansı, sergilemiştir.

Anahtar Kelimeler: kendi kendine bağlanabilen kompozit, kesme bağlanma dayanıklılığı, üniversal adeziv

S-043

In Vitro Bond Strength Evaluation of a Self-Adhering Flowable Composite and an Universal Adhesive*Fatma Dilşad Öz*

Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Ankara

Objective: The aim of this in vitro study is to evaluate the shear bond strength of a self-adhering flowable composite resin (Constic, DMG, Hamburg, Germany), a universal adhesive (G-Premio Bond, GC Cooperation, Tokyo, Japan) used with two different application modes in combination with a highly filled flowable composite.

Materials-Methods: Fourty enamel specimens were prepared and then randomly divided into four groups (n = 40): (1) Constic (CS), (2) Phosphoric acid treatment for 30 s + Constic (P-CS), (3) G-Premio Bond /self-etch + G G-ænial Universal Flo, (4) G-Premio Bond/etch&rinse + G-ænial Universal Flo (GP-ER). A Teflon tube (3mm wide and 2mm high) was placed perpendicularly against the flattened enamel surfaces and either a highly filled flowable composite resin (G-ænial Universal Flo, GC Cooperation, Tokyo, Japan) or the self-adhering composite resin were placed incrementally. Specimens were subjected to shear bond strength (SBS) test at a universal testing machine. Failure modes were determined. Data were analyzed using two-way ANOVA followed by Tukey HSD test.

Results: G-Premio Bond exhibited higher shear bond strength values than CS at self-etch mode. Constic showed lower shear bond strength values than G-Premio Bond after phosphoric acid treatment (p<0.001). No significant differences were seen between treatment groups with Constic material (p=0.77). However, G-Premio Bond exhibited higher shear bond strength values at etch&rinse mode than self-etch mode (p<0.001). G-Premio Bond at etch&rinse mode showed the highest shear bond strength value [26.2 MPa]. adhesive was found to be better with the etch and rinse mode application to enamel than self-etch mode.

Keywords: self-adhering composite, shear bond strength, universal adhesive

S-044**Bir Diş Hekimliği Fakültesi Öğrencilerinde Meslek Seçim Özellikleri, Gelecek Beklentileri ve İlişkili Faktörler***Gulaiym Batyrbekova¹, Merve Büke², Tülin Çoban², Dilek Yıldırım², Canan Hekimoğlu¹, Barış Güncü¹, Banu Çakır²*¹Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara²Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı, Ankara**Amaç:** Diş Hekimliği Fakültesindeki öğrencilerin bazı sosyodemografik özellikleri, meslek seçim nedenleri, meslekten beklentilerini ve bunlarla ilişkili faktörleri irdelemek, sınıflar arasındaki (varsa) farklılıkları belirlemek hedeflenmiştir.**Yöntem:** 2018-2019 döneminde, Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne kayıtlı tüm 1-5 sınıf öğrencileri (n=754) çalışmaya davet edilmiş ve katılmayı kabul edenler toplam 55 soru içeren standart bir anket formunu gözlem altında doldurmuşlardır (n= 629, %83,4). Verilerin analizlerinde, SPSS ver.23 istatistik paketi kullanılarak, tanımlayıcı istatistikler; Ki-kare, kesin ki-kare; Student's t-testi ve ANOVA analizleri ile, odds oranı (%95 güven aralığı) hesaplamaları yapılmıştır.**Bulgular:** Kesitsel tipteki çalışmada grubun %66'sı kadın, yaş aralığı 18-30 (ortalama = 21,2 ± 1,7) yaştır. Bu mesleği seçimde etkili olarak en sık belirtilen 3 neden, diş hekimliğinin "maddi kazancı iyi", "ileride iş bulma şansı yüksek" ve "toplumda saygın" bir meslek olmasıdır. Okuldaki eğitim, öğrencilerin %56,9'nun mesleki beklentisini karşılamaktadır. Öğrencilerin mezuniyet sonrası kısa dönem beklentilerin başında "bir branşta uzman olmak" (%80,2) gelmekte; en sık belirtilen iki uzun dönem beklentisi ise "özel klinik sahibi olmak" (%57,9) ve "uzmanlık eğitimi tamamlamak" (%56,0)'tır. Öğrencilerin %82,5'inin uzmanlığı gerekli bulması ve %75,7'inin özel sektörde çalışmak istemesi, mezuniyet sonrası kamuda çalışma isteği (%15,5) ile (%4,3) diş hekimliği dışında bir alanda çalışma yüzdelerinin benzer düşük boyutta olması dikkat çekicidir. Mezuniyet sonrası çalışma planını etkileyen en önemli faktörler iş-özel hayat dengesi ve ekonomik istikrardır. Öğrencilerin sadece beşte biri kariyer yolları hakkında "yeterli" bilgi sahibi olduğunu belirtmiştir.**Sonuç:** Öğrencilere kariyer yolları hakkında erken dönemde yeterli danışmanlığın/eğitimin verilmesi ve yol gösterilmesi önerilmektedir. Sınıflar arasındaki farklılıkların izlenmesi için kohort izlemlerin yapılması değerli olacaktır. Öğrencilerin eğitim sürelerindeki beklentilerinin karşılanma yüzdesini artırmak, ileride kamuda çalışmasını ve pratisyenliği motive edecek faktörlerin belirlenmesi için niteliksel çalışmalar yararlı olacaktır.**Anahtar Kelimeler:** Diş hekimliği öğrencileri, meslek seçim nedenleri, mesleki beklentiler**S-044****Profession Selection Characteristics, Future Expectations and Related Factors Among Dental Students of a Selected School of Dentistry***Gulaiym Batyrbekova¹, Merve Büke², Tülin Çoban², Dilek Yıldırım², Canan Hekimoğlu¹, Barış Güncü¹, Banu Çakır²*¹Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara²Hacettepe University Faculty of Medicine, Department of Public Health, Ankara**Purpose:** The aim of this study was to determine sociodemographic characteristics of dental students, their career selection criteria, future career expectations and related factors, (if there is) difference among grades.**Method:** During the period of 2018-2019, all 1-5 grade students (n = 754) of Hacettepe University Faculty of Dentistry were invited to participate and those who accepted had filled under observation a standard questionnaire form of 55 questions (83.4%). In the analysis of the data, descriptive statistics were made by using SPSS ver.23 statistical package; Chi-square, exact chi-square, Student's t-test and ANOVA analysis, Odds ratio (95% confidence interval) was calculated.**Results:** In this cross-sectional study, 66% of the group were female, age range was 18-30 (average= 21.2 ± 1.7). The most common reasons for choosing dentistry were "financial benefits", "job security" and "professional status". Education met the professional expectations of 56.9% of the students. "Undertake specialist training" (80.2%) was the most common short-term expectation after graduation; two most common long-term expectations were "having a private clinic" (57.9%) and "completing specialization training" (56.0%). It is noteworthy that 82.5% of the students found the specialization necessary and 75.7% wanted to work in private sector, the percentage of student wishing to work in governmental hospitals and in a field other than dentistry after graduation is similarly low (%15,5) and (%4,3). The most important factors affecting the post-graduation working plans were work-life balance and economic stability. Only 1/5 of the students stated they had "sufficient" knowledge about career paths.**Conclusion:** It is recommended to give students adequate counseling about career paths. It will be valuable to conduct cohort study to monitor differences between grades. To increase the percentage of meeting expectations of students during education and to determine factors that will motivate the general practicing in the future, qualitative studies will be useful.**Keywords:** Career expectations, dental students, profession selection criteria

S-045**Azalmış Dikey Boyut Vakalarında Okluzal Morfolojinin Dijital İş Akışıyla Yeniden Oluşturulması: Olgu Sunumu***Gözde Özköylü, Şeyda Ulaşlı, Mesut Köksal, Çağrı Ural*

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Samsun

Amaç: Bireylerin kraniyofasiyal sisteme uygun ideal okluzyon dikey boyutunun(ODB) saptanması başarılı bir protetik restorasyon için önemlidir. ODB azalması, estetik görünüm kaybına, çiğneme etkinliğinde azalmaya, temporomandibuler eklem(TME) sorunlarına ve kas tonusu kaybına yol açabilir. Bu nedenlerle protetik tedavi sırasında ODB’de değişiklikler yapılması gerekebilir. Bu olgu sunumunun amacı, ODB’nin yeniden düzenlenmesinde, güncel materyaller ve dijital iş akışı kullanılarak yapılan protetik tedavinin sunulmasıdır.

Olgu: Hastamız Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi kliniğine anterior dişlerinin salınması ve estetik şikayetle başvurmuştur. Hastanın klinik ve radyolojik muayenelerinde anterior 14-24 numaralı dişler arası mobilitenin yanısıra ODB’nin azalmış olduğu, karşılıklı koruyucu oklüzyonun kaybedildiği görüldü. Radyografik bulgular sonucunda anterior segment için yumuşak doku augmentasyonu ve implant tedavisi planlandı. 2-2,5 ay osseointegrasyon sürecini takiben protetik aşamaya geçildi. Hastanın istirahat ve ODB muayenelerinden sonra, teşhis modelleri facebow transferi yapılarak tam ayarlanabilir artikülatöre alındı. Hastanın alınan fotoğrafları üzerinde gülüş tasarımı çalışmaları ve nihai ODB tespiti yapıldı. Hedeflenen dikey boyutta tam ayarlanabilir artikülatör ayarlandı ve laboratuvar tarama cihazı ile taranarak elde edilen stl verilerle dijital wax-up çalışması yapıldı ve restorasyonların üretimine geçildi. Üretim aşaması anterior segment ve posterior segment olarak iki aşamada gerçekleştirildi. Anterior rehberlik oluşturulurken dikey boyutun ve anterior restorasyonların korunması için posterior bölgeye Cad-Cam polimetilmetakrilat bloklardan geçici restorasyonlar üretildi. Anterior restorasyonların uygun dikey boyut ve rehberliklerinin sağlanmasını takiben hastaya posterior restorasyonları yaklaşık 3 hafta kullanıldı. Bu restorasyonlar sürenin sonunda IOS (Ağız içi tarama) cihazı ile polimetilmetakrilat restorasyonlar üzerindeki aşınmalar kopyalanarak nihai restorasyona aktarıldı. Hastanın 1. ve 3. ay takipleri yapıldı. Hasta estetik açıdan memnundu ve herhangi bir TME komplikasyonu gözlenmedi.

Sonuç: Tedavinin dijital iş akışı ile yapılmasının sunduğu avantajlar:

-Ciddi diş aşınmaları ve ODB kayıplarının tedavisinde daha öngürülebilir ve standart bir tedavi sunar.

-Uygulanan kademeli üretim ve ilk olarak anterior restorasyonların teslimi ile anterior rehberliğin sağlıklı şekilde oluşturulmasını sağlarken, posterior restorasyonların üretiminden önce aşınma yollarının dijital olarak kopyalanması ile chipping riskinin azaltılması hedeflendi.

Anahtar Kelimeler: CAD-CAM teknolojisi, okluzal dikey boyut, estetik

S-045**Reconstruction of Occlusal Morphology with Digital Workflow in Decreased of Vertical Dimension Cases: Case Report***Gözde Özköylü, Şeyda Ulaşlı, Mesut Köksal, Çağrı Ural*

Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Samsun

Purpose: Decreased of occlusal vertical dimension(OVD) can lead to loss of esthetic appearance, decreased masticatory activity, temporomandibular joint problems, and loss of muscle tone. For these reasons, changes in OVD may be required during prosthetic treatment. The purpose of this case report is to present the prosthetic treatment using current materials and digital workflow in the reconstruction of OVD.

Case: The patient was referred to Ondokuz Mayıs University, Oral and Maxillofacial Radiology Clinic with the mobility of anterior teeth and esthetic complaints. In the clinical and radiological examinations, anterior 14-24 inter-teeth excess mobility as well as the OVD decreased, and mutually protected occlusion was lost. As a result of radiographic findings, soft tissue augmentation and implant treatment were planned for the anterior segment. After 2-2.5 months of osseointegration, the diagnostic models were transferred to an adjustable articulator by facebow. The smile design studies and final OVD detection were performed on the patient’s photographs. An adjustable articulator was set in the targeted OVD and digital wax-up study was performed with the stl data obtained by scanning with the laboratory scan device and the restorations were started to be produced. The production phase was performed in two stages as anterior and posterior segments. Temporary restorations were made from CAD/CAM polymethylmethacrylate blocks to the posterior region to protect the OVD and anterior restorations while providing anterior guidance. Posterior restorations were used for approximately 3 weeks after providing appropriate OVD and guidance of the patient’s anterior restorations. At the end of these restorations, the IOS (Intraoral scanning) device and the wear on polymethylmethacrylate restorations were copied and transferred to the final restoration. The patient was followed up for 1 and 3 months.

Conclusion: While the applied gradual production enabled the anterior guidance to be formed in a healthy manner, the risk of chipping was reduced by digital replication of the wear paths prior to the production of posterior restorations.

Keywords: CAD-CAM technology, occlusal vertical dimension, esthetics

S-046**Düşük Sıcaklık Dejenerasyonun Yeni Jenerasyon Monolitik Zirkonyumun Translülentlik Değerine Etkisi***Murat Alkurt*

Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Priyotetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Rize

Giriş: Bu çalışmanın amacı düşük sıcaklık dejenerasyonun (LTD) farklı monolitik zirkonyum kalınlıklarındaki zirkonyumun faz değişimine ve translüensliğine olan etkisini değerlendirmektir.

Materyal-Metod: Monolitik zirkonyum bloklarından (Ceramill Zolid FX White) 4 farklı kalınlıkta olmak üzere (0.4 mm, 0.8 mm, 1.2 mm ve 1.5 mm n = 5 her grupta) toplam 20 adet disk şeklinde (10 mm çap) örnek hazırlandı. Örnekler 134 C° 'de ve 0.2 MPa basınç altında hidro-termal ortamda 5 saat boyunca bekletildi. Örneklerin düşük sıcaklık dejenerasyonu (LTD) öncesinde ve sonrasında bir spektrofotometre yardımıyla CIELab koordinatlarını (L* a* b*) kullanarak ölçüm işlemleri yapıldı. Örneklerin translüensliğini beyaz ve siyah arka fonda üçer kez ölçüm işlemleriyle belirlendi. X ışını kırınım (XRD) analizi kullanılarak zirkonyum monoklinik faz oranı bulundu. Veriler 2-way ANOVA ve Tukey testi kullanılarak analiz edildi ($\alpha=0.05$).

Bulgular: LTD öncesinde ve sonrasında örneklerin translüensliği ve restorasyon kalınlıkları arasında ters yönde bir korelasyon olduğu gözlemlendi. En yüksek ortalama translüenslik değerleri 0.5 mm kalınlığında monolitik zirkonyum örneklerde, en düşük ortalama translüenslik oranı 1.5 mm kalınlığında örneklerde görüldü ($p<0.05$). 0.8 mm kalınlığında monolitik zirkonyum örneklerin ortalama translüenslik değerleri, 1.2 mm kalınlığında monolitik zirkonyum örneklerin ortalama translüenslik değerlerinde önemli oranda yüksek olduğu belirlendi ($p<0.05$). LTD öncesinde ve sonrasında monoklinik faz değişim miktarında ve ortalama translüenslik değerlerinde önemli bir değişiklik görülmedi ($p>0.05$).

Sonuç: Monolitik zirkonyum translüenslik derecesi ve zirkonyum kalınlığı arasında ters ilişki olduğu belirlenmiştir. Monolitik zirkonyumun optik özelliği ve mikro yapısı düşük sıcaklık dejenerasyondan (LTD) etkilenmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Düşük sıcaklık dejenerasyonu, Monolitik zirkonyum, Translülentlik, X ışını kırınımı (XRD)

S-046**Effect of Low-Temperature Degradation on Translucency of New Generation Monolithic Zirconia***Murat Alkurt*

Recep Tayyip Erdogan University Faculty of Medicine, Department of Prosthodontic Dentistry, Rize

Purpose: The aim of the present study was to evaluate the effects of low-temperature degradation (LTD) on phase transformation and translucency of different thickness of monolithic zirconia.

Material and Methods: I conditions of 134 C° and 0.2 MPa at 5 hours. CIELab coordinates (L* a* b*) were measured with a spectrophotometer before and after low-temperature degradation (LTD). Three measurements were made to obtain the translucency of the specimens over a white background and a black background. X-ray diffraction (XRD) analyses were used to measure relative amount of monoclinic phase. Data were analyzed using 2-way ANOVA followed by the Tukey test ($\alpha=.05$).

Results: A reverse correlation between translucency value and restoration thickness at before and after LTD. Mean translucency value of the 0.5 mm-thick monolithic zirconia showed highest translucency value, while 1.5 mm-thick showed the lowest translucency value ($p<0.05$). Also, 0.8 mm -thick of monolithic zirconia exhibited a significantly higher translucency than that of 1.2 mm-thick ($p<0.05$). There is no significantly change in mean translucency value and amount of monoclinic phase compared to before and after LTD ($p>0.05$).

Conclusions: Monolithic zirconia displayed degrees of translucency that were inversely related to the zirconia thickness. Optical properties and microstructures of monolithic zirconia were not affected by low-temperature degradation.

Keywords: Low-temperature degradation, Monolithic zirconia, Translucency, X-ray diffraction (XRD)

S-047**Efficacy of Er,Cr:YSGG Laser on Removing Filling Materials after Retreatment***Mohamad Abduljalil*

Near East University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Nicosia, TRNC

Objective: Our study evaluated the effect of Erbium Chromium: Yttrium Scandium Gallium Garnet (Er,Cr:YSGG) laser on removing the smear layer and filling residues from the root canal after retreatment by rotary files.

Methods: Eighty-four mandibular premolars were selected and divided into six groups (n=14). Group 1, 2, and 3 were obturated with cold lateral compaction technique, while group 4, 5, and 6 were obturated using thermo-plasticized injectable technique. The retreatment procedure was performed by rotary retreatment system for all teeth before applying Er,Cr:YSGG laser in the root canals at 1.5 W output power for groups 2 and 5, and at 3.0 W output power for groups 3 and 6. The retreatment procedure was performed for the teeth in groups 1 and 4 without laser application. All teeth were then split longitudinally into two halves and observed under stereomicroscope and scanning electron microscope. The smear layer and residual filling materials were evaluated at the coronal, middle, and apical thirds of the root canal. The data were analyzed statistically using three-way analysis of variance and Tukey tests.

Results: According to 3-way ANOVA; the obturation techniques and their interactions did not affect the smear layer score values ($p > 0.05$). Er,Cr:YSGG laser at 3.0 W was significantly more effective in removing smear layer than the other retreatment procedures in the coronal and middle thirds, while there was no significant difference between the retreatment procedures in the apical third ($p > 0.05$). Carbonizations were observed in some specimens of 3.0 W laser groups. Cracks were shown in the teeth of 3.0 W laser groups more than the other groups.

Conclusion: None of the retreatment procedures removed completely the smear layer and filling remnants from the root canal. The additional use of lasers improved cleaning the canal after retreatment with rotary files.

Keywords: Er,Cr:YSGG laser, Smear layer, Retreatment, Obturation technique, SEM

S-048

Zirkonya Köprülerinin 3 Boyutlu Tarama Yöntemi ile Uyumunun Değerlendirilmesi*Diler Özkan İrem*

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu çalışmanın amacı, üç boyutlu tarama yöntemini kullanarak 4 üyeli zirkonya köprü protezlerinin iç ve kenar uyumunu değerlendirmek ve karşılaştırmaktır.

Yöntem: 4 üyeli zirkonya alt yapı (ICE Transluzent, Zirkonzahn, Almanya; Grup Z, n = 10) ve monolitik zirkonya köprüleri (Prettau, Zirkonzahn, Almanya; Grup M, n = 10) CAD-CAM (DentalWings7, Montreal, QC H1V, Kanada) kullanılarak üretildi. Ana model, bir 3 boyutlu tarama cihazı (SolutionX, Seul, Kore) ile tarandı. İnce kıvamlı A- tipi silikon (Zhermack Elite HD, Badia Polesine, İtalya), protezlerin her iki dayanağına uygulandı ve siman aralığını elde etmek için ana modele yerleştirildi. Ana model ince kıvamlı silikon ile beraber 3 boyutlu bir tarama cihazı tarafından tekrar tarandı. Bilgisayardaki model görüntüsü ve silikon model görüntüsü GOM Inspect Software Program ile eşleştirildi. Her grupta, premolar ve molar dişler için mezio-distal (p.Zm-d, m.Zm-d, p.Mm-d, m.Mm-d) ve bukko-palatinal (p.Zb-p, m.Zb-p, p.Mb-p, m.Mb-p) yönde kesitler elde edildi. Her protezdeki siman aralığı ölçümleri ve siman hacimler elde edildi ve sonuçlar istatistiksel olarak analiz edildi (SPSS for Windows 19.0). Bu çalışma İstanbul Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimi tarafından desteklenmiştir. Proje numarası 30062.

Bulgular: Tüm kesitlerin aralık ölçümlerinde iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı (p.Zm-d: $78.83 \pm 25.03 \mu\text{m}$, p.Mm-d: $67.95 \pm 22 \mu\text{m}$ p.Zb-p: $68.34 \pm 26.55 \mu\text{m}$, p.Mb-p: $57.59 \pm 21.05 \mu\text{m}$, m.Zm-d: $104.7 \pm 57.16 \mu\text{m}$, m.Mm-d: $78.22 \pm 31.53 \mu\text{m}$, m.Zb-p: $97.82 \pm 55.99 \mu\text{m}$, m.Mb-p: $75.39 \pm 28.25 \mu\text{m}$). Bununla birlikte, siman hacimlerinin karşılaştırılmasında iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulundu (Zp: $5.289349 + 0.47\text{mm}^3$, Mp: $5.139903 + 0.69\text{mm}^3$, Zm: $20.159034 + 3.2\text{mm}^3$, Mm: $15.7225200 + 1.27\text{mm}^3$, Zp + m: $25.448374 + 3.47\text{mm}^3$, Mp + m: $20.862423 + 1.58\text{mm}^3$).

Sonuç: 4 üyeli zirkonya ve monolitik zirkonya köprü protezlerinin uyumunun klinik olarak kabul edilebilir olduğu bulundu. Monolitik zirkonya protezlerinin siman hacminin, zirkonya altyapı protezlerinin siman hacminden önemli ölçüde düşük olduğu bulundu.

Anahtar Kelimeler: İnternal, Marjinal, Monolitik, Uyum, Zirkonya

S-048

Evaluation of Fit of Zirconia Bridges with 3D Scanning Method*Diler Özkan İrem*

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry, İstanbul

Objectives: The aim of this study was to evaluate and compare the internal and marginal fit of 4-unit fixed prostheses using three-dimensional scanning method.

Methods: 4-unit zirconia substructures (ICE Transluzent, Zirkonzahn, Germany; Group Z, n=10) and monolithic zirconia bridges (Prettau, Zirkonzahn, Germany; Group M, n=10) were fabricated by using CAD-CAM (DentalWings7, Montreal, QC H1V, Canada). The master model was scanned with a 3D scanning device (SolutionX, Seoul, Korea). The light body A-silicone (Zhermack Elite HD, Badia Polesine, Italy) was applied to the both retainers of the prostheses and placed in the master model to obtain the range of cement. The light-body silicone on the master model was scanned again by a 3-D scanning device. The model image on the computer and the silicone model image were matched with the GOM Inspect Software Program. In each group, mesio-distal (p.Zm-d, m.Zm-d, p.Mm-d, m.Mm-d) and bukko-palatinal (p.Zb-p, m.Zb-p, p.Mb-p, m.Mb-p) cross sections were obtained for premolar and molar teeth. Gap measurements and the cement volume of the teeth in each prostheses were obtained and results were statistically analyzed (SPSS for Windows 19.0). This work was supported by Scientific Research Projects Coordination Unit of İstanbul University. Project number 30062.

Results: There was no statistically significant difference between the two groups in the gap measurements of all cross sections (p.Zm-d: $78.83 \pm 25.03 \mu\text{m}$, p.Mm-d: $67.95 \pm 22 \mu\text{m}$ p.Zb-p: $68.34 \pm 26.55 \mu\text{m}$, p.Mb-p: $57.59 \pm 21.05 \mu\text{m}$, m.Zm-d: $104.7 \pm 57.16 \mu\text{m}$, m.Mm-d: $78.22 \pm 31.53 \mu\text{m}$, m.Zb-p: $97.82 \pm 55.99 \mu\text{m}$, m.Mb-p: $75.39 \pm 28.25 \mu\text{m}$). However, in the comparison of cement volume, there was a statistically significant difference between the two groups (Zp: $5.289349 + 0.47\text{mm}^3$, Mp: $5.139903 + 0.69\text{mm}^3$, Zm: $20.159034 + 3.2\text{mm}^3$, Mm: $15.7225200 + 1.27\text{mm}^3$, Zp+m: $25.448374 + 3.47\text{mm}^3$, Mp+m: $20.862423 + 1.58\text{mm}^3$).

Conclusion: The fit of 4-unit zirconia and monolithic zirconia bridge prostheses was found to be clinically acceptable. The volume of cements of monolithic zirconia prostheses was found to be significantly lower than the cement volume of zirconia substructure prostheses.

Keywords: Fit, Internal, Marginal, Monolithic, Zirconia

S-049**Pratisyen Diş Hekimlerinin Döner Alet Sistemlerinin Kullanımı ile İlgili Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi: İnternet Tabanlı Bir Anket Çalışması***İhsan Furkan Ertuğrul*

Pamukkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Denizli

Amaç: Bu çalışmanın amacı pratisyen diş hekimlerinin döner alet sistemleri (DAS) üzerine bilgi ve farkındalık düzeylerini anket formu ile değerlendirmek ve incelemektir.

Gereç ve Yöntemler: Serbest ve Ağız Diş Sağlığı Merkezlerinde (ADSM) çalışan diş hekimlerine DAS ile ilgili sorular içeren bir anket, internet ortamında iletildi. 130 diş hekiminin doldurduğu anket formları yine internet ortamından toplandı ve veriler SPSS programı ile değerlendirildi. Sürekli değişkenler ortalama \pm standart sapma ve kategorik değişkenler sayı ve yüzde olarak verildi. Kategorik değişkenler arasındaki farklılıklar ise Ki Kare analizi ile incelendi.

Bulgular: Pratisyen diş hekimlerinin DAS ile ilgili kullanım hataları ve bilgi düzeyinde eksikler tespit edildi. Anlamli düzeyde birçok diş hekimi DAS ile ilgili eğitime ihtiyaç duyduklarını belirtti.

Sonuç: Diş hekimlerinin DAS ile ilgili bilgi düzeylerinde eksikler tespit edildi. Lisans düzeyinde DAS ile ilgili eğitimin verilmesi veya artırılması önerildi.

Anahtar Kelimeler: NiTi ege, döner alet sistemi, anket, endodonti

S-049**Evaluation of Knowledge Levels Related to the Use of Rotary Instrument Systems by Practitioner Dentists: A Web Based Survey***İhsan Furkan Ertuğrul*

Pamukkale University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Denizli

Objective: The purpose of this study is to evaluate and examine the level of knowledge and awareness of dental practitioners on the rotary systems (RS) with a questionnaire form.

Material-Methods: A questionnaire containing RS questions was sent to the dentists working at the self-employment and Government Dental Health Centers (ADSM) in the internet platform. The questionnaires filled by 130 dentists were collected on the internet and evaluated by SPSS program. Continuous variables were presented as mean \pm standard deviation and categorical variables as number and percentage. Differences between categorical variables were analyzed by Chi square analysis.

Results: Deficiencies in the level of knowledge of dentists regarding RS were identified.

Conclusions: At a significant level, many dentists indicated that they needed training in RS.

Keywords: NiTi files, rotary system, questionnaire, endodontics

S-050**Polikristalin Seramik Yüzeyine Farklı Resin Esaslı Yapıştırma Simanlarının Bağlanma Dayanıklılığının Karşılaştırılması**

Ece İrem Oğuz¹, Merve Erdoğ Özgür², Sercan Sungur¹, Sadullah Üçtaşlı¹

¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

²Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Bu çalışmanın amacı kendinden adeziv (RelyX Unicem, 3M-ESPE) ve kendinden pürüzlendirmeli (Panavia F2.0, Kuraray) olmak üzere iki farklı resin esaslı yapıştırma simanının polikristalin seramik materyal (Lava Frame, 3M-ESPE) iç yüzeyine bağlanma dayanımının değerlendirilmesidir.

Yöntem: Polikristalin seramik materyalden 10x10x1mm boyutunda 20 adet örnek hazırlandı. Test örnekleri akrilik blokların içine gömüldü ve üst yüzeyleri 10 mm mesafeden 2.5 bar basınçla 125 µm partikül büyüklüğündeki alüminyum oksit ile pürüzlendirildi. Resin yapıştırma simanları üretici firmanın önerileri doğrultusunda hazırlandı ve pürüzlendirilmiş olan polikristalin seramik yüzeyine silindir oluşturacak şekilde politetrafloroetilen kalıplar (4 mm çap ve 3 mm yükseklik) içine uygulandı. Grup 1: örneklerin yarısı kendinden adeziv resin siman ile (n = 10) ve Grup 2: örneklerin diğer yarısı kendinden pürüzlendirmeli resin siman ile (n = 10) muamele edildi. Makaslama bağlanma dayanımı testi universal test makinesi kullanılarak kafa hızı 1 mm/dk olacak şekilde yapıldı ve değerler Newton (N) olarak elde edildi. MPa cinsinden bağlanma kuvveti, elde edilen N değerinin kompozit silindirin yüzey alanına bölünmesi ile hesaplandı. Elde edilen bağlanma dayanımı değerleri, %95 güven aralığında student t-testi kullanılarak istatistiksel olarak analiz edildi (p<0.05).

Bulgular: Grup 1 ve Grup 2 için ortalama değerler sırasıyla 4.22 MPa ve 4.87 MPa olarak elde edildi ve istatistiksel olarak aralarında anlamlı bir fark bulunamadı (p> 0.05).

Sonuç: Kullanılan farklı tip resin esaslı yapıştırma simanlarının polikristalin seramik materyal yüzeyine simanın bağlanma kuvveti üzerinde herhangi bir etkisi olmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Bağlanma dayanımı, Polikristalin seramik, Resin esaslı yapıştırma simanı

S-050**Comparison of Different Types of Resin Based Luting Cements on the Bond Strength of Polycrystalline Ceramic Material**

Ece İrem Oğuz¹, Merve Erdoğ Özgür², Sercan Sungur¹, Sadullah Üçtaşlı¹

¹Ankara University of Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara

²Başkent University of Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara

Purpose: The aim of this study was to evaluate the bond strength of two types of resin based luting cements such as self adhesive resin cement (RelyX Unicem, 3M-ESPE) and self etch resin cement (Panavia F2.0, Kuraray) on intaglio surface of polycrystalline ceramic material (Lava Frame, 3M-ESPE).

Methods: Twenty test specimens of polycrystalline ceramic material were prepared with the dimensions of 10x10x1mm. Test specimens were embedded into acrylic block and upper surface of the test specimens were air abraded by aluminum oxide with a particle size of 125 µm for 10 seconds at a pressure of 2.5 bar at a distance of 10 mm. Resin luting agents were manipulated according to manufacturers instructions and applied on the abraded polycrystalline ceramic surface using polytetrafluoroethylene molds to form a cylinder (4mm diameter and 3 mm height). Group 1: half of the specimens surface were treated by self adhesive resin cement (n=10) and Group 2: the other half of the specimens surface were treated by self etch resin cement (n=10). The shear bond strength test was accomplished using a universal test machine at a crosshead speed of 1 mm/min and the load at failure was recorded in Newton. Bond strength in MPa was calculated by dividing the load in N by the surface area of the composite cylinder. The obtained bond strength values was statistically analysed by using student t-test at 95% confidence level (p<0.05).

Results: The mean values for Group 1 and Group 2 were 4.22 MPa and 4.87 MPa, respectively and without statistically significant difference (p>0.05).

Conclusion: Different types of resin based luting cements did not have different affect on the bond strength of luting cements to polycrystalline ceramic material.

Keywords: Bond strength, Polycrystalline ceramic, Resin-based luting cement

S-051

Ailesel Akdeniz Ateşi ve Sistemik Juvenil İdiyopatik Artrit Hastalarında Periodontal Durumun Değerlendirilmesi*Buket Acar¹, Selcan Demir², Cansu Özşin Özler³, Seza Özen², Rahime Meral Nohutcu¹, Ezel Berker¹*¹Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Ankara²Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Romatoloji Ünitesi, Ankara³Hacettepe Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Ailesel Akdeniz ateşi (AAA) ve sistemik juvenil idiyopatik artrit (SJİA), inflamatuvar yanıtta dengeszlikten kaynaklanır ve periodontitis patogenezi ile benzer yönleri vardır. Bu hastalıklar hem direkt olarak hem de kullanılan ilaçların etkisiyle indirekt olarak periodonsiyumu etkileyebilirler. Bu çalışmanın amacı, AAA veya SJİA hastalığı olan çocuklarda periodontal durumun değerlendirilmesidir.

Yöntem: Bu çalışma, AAA veya SJİA tanısı almış hastalar (çalışma grubu) ve sistemik olarak sağlıklı bireylerle (kontrol grubu) gerçekleştirilmiştir. Çalışma grubu sistemik hastalıkları nedeniyle kullandıkları ilaçlara göre 3 alt gruba ayırmıştır (Anti-IL1, kolşisin ve ilaç kullanmayan). Klinik muayenede tüm katılımcıların sondlama derinliği (SD), klinik ataçman düzeyi (KAD), plak indeksi (Pİ), gingival indeks (Gİ), sondlamada kanama (SK) değerleri ve anterior dişlerden toplanan dişeti oluşu sıvısı (DOS) hacimleri kaydedilmiştir. Ayrıca, AAA ve SJİA hastalarının kan CRP, sedimentasyon ve granüosit düzeyleri değerlendirilmiştir.

Bulgular: Bu çalışmada 54 hasta (25 kız, 29 erkek; 6-17 yaş, ort.13±4) ve 25 sistemik sağlıklı (13 kız, 12 erkek; 7-17 yaş, ort. 11±3) çocuk yer almıştır. Cinsiyet açısından gruplar arasında anlamlı bir fark yoktur (p>0.05). İlaç kullanımına göre oluşturulan alt gruplar (anti-IL1 n=28, ort. yaş 14±4, kolşisin n=19, ort. yaş 13±3 ve ilaç kullanmayan n=7, ort. yaş 10±4) arasında yalnızca anti-IL1 kullananlar ile kontrol grubu arasında yaş ve Pİ açısından anlamlı fark vardır. Pİ anti-IL1 grubunda kontrol grubuna göre daha yüksek bulunmuştur (p<0.05). Bununla birlikte Gİ, anti-IL1 kullanan hastalarda kontrol grubuna (p=0.017) ve kolşisin kullanan hastalara (p=0.012) göre anlamlı olarak daha düşüktür. SD, KAK, DOS hacmi ve SK gruplar arasında farklılık göstermemektedir. Sedimentasyon düzeyi ile SD, KAK ve CRP arasında pozitif yönde anlamlı korelasyon bulunmaktadır (p<0.05).

Sonuç: Tedavi gören ve düzenli kontrolleri yapılan AAA ve SJİA hastalarında periodontal inflamasyon şiddetinin sistemik olarak sağlıklı bireylerden farklı olmadığı görülmekle birlikte hem SJİA ve AAA hem de periodontal hastalık patogenezinde önemli role sahip IL-1'in antagonist ilaçlarını kullanan hastalarda periodontal inflamasyonun baskılandığı gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ailesel Akdeniz ateşi, Sistemik juvenil idiyopatik artrit, Periodontal hastalık

S-051

Evaluation of Periodontal Status in Patients with Familial Mediterranean Fever and Systemic Juvenile Idiopathic Arthritis*Buket Acar¹, Selcan Demir², Cansu Özşin Özler³, Seza Özen², Rahime Meral Nohutcu¹, Ezel Berker¹*¹Hacettepe University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Ankara²Hacettepe University Faculty of Medicine Department of Pediatric Rheumatology, Ankara³Department of Pediatric Dentistry, Faculty of Dentistry, Hacettepe University, Ankara, Turkey

Objective: Familial Mediterranean fever (FMF) and systemic juvenile idiopathic arthritis (SJIA) are caused by an imbalance in the inflammatory response and have similar aspects with the pathogenesis of periodontitis. The aim of this study was to evaluate the periodontal status in children with FMF or SJIA.

Methods: This study was performed in FMF or SJIA (study group) patients and systemically healthy children (control group). The study group was divided into 3 subgroups (anti-IL-1, colchicine and unmedicated) according to the medications used for systemic diseases. In clinical examination, the probing depth (PD), clinical attachment level (CAL), plaque index (PI), gingival index (GI), bleeding on probing (BoP) values and volume of gingival crevicular fluid (GCF) were recorded. Also, blood CRP, sedimentation and granulocyte levels of the patients were evaluated.

Results: The study included 54 patients (25 females, 29 males; 6-17 years; 13 ± 4 years) and 25 systemically healthy subjects (13 females, 12 males; 7-17 years; 11±3 years). There was no significant difference between the groups in terms of gender. (p>0.05) Compared with control group and medication-based subgroups (anti-IL-1 n=28, 14±4 years, colchicine n=19, 13±3 years, unmedicated n=7,10±4 years), there were significant differences between anti-IL-1 group and control group in terms of age and PI which was higher in anti-IL-1 group (p<0.05). However, GI was significantly lower in patients receiving anti-IL-1 compared to the control group (p=0.017) and colchicine (p=0.012). PD, CAL, GCF volume and BoP did not show any differences between groups. There were positive correlations between sedimentation level and PD, CAL and CRP (p <0.05).

Conclusion: Although periodontal inflammation severity was not different between systemically healthy children and FMF or SJIA, it was observed that periodontal inflammation was suppressed in patients taking IL-1 antagonist medication which have an important role in the pathogenesis of both FMF-SJIA and periodontal disease.

Keywords: Familial Mediterranean fever, Systemic juvenile idiopathic arthritis, Periodontal disease

S-052**Temel Yaşam Desteği Hakkında Diş Hekimliği Öğrencilerinin Bilgi ve Farkındalığı***Ömer Ekici*

Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Afyonkarahisar

Amaç: Hayatı tehdit edici acil durumlar herhangi bir zamanda, herhangi bir yerde ve herhangi biri için ortaya çıkabilir. Diş hekimliği öğrencilerinin normal yaşamlarında hayati tehlike oluşturan acil durumlara karşılaştıklarında temel yaşam desteği hakkında bilgi sahibi olmaları önemlidir. Bu çalışmanın amacı, diş hekimliği öğrencilerinin temel yaşam desteği konusunda bilgi, beceri ve farkındalıklarını belirlemektir.

Yöntem: Tanımlayıcı, kesitsel çalışma Ocak 2019 - Mart 2019 tarihleri arasında Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde yapıldı. Çalışmaya toplam 80 birinci sınıf diş hekimliği fakültesi öğrencisi katıldı. Birinci sınıf diş hekimliği öğrencilerinin bilgi ve beceri düzeylerini değerlendirmek için 21 sorudan oluşan temel yaşam desteği anketi kullanıldı. Sonuçlar SPSS 20.0 programı ile analiz edildi.

Bulgular: Öğrencilerin % 15,6'sı bilinç kontrolünü, % 56,8'i solunum kontrolünü doğru bir şekilde yapabildiklerini belirtti. Katılımcıların % 41,1'i göğüs kompresyonunda hasta pozisyonunu doğru cevaplarırken, % 37,2'si göğüs kompresyon derinliğini doğru cevapladı. Katılımcıların %19,6'sı solunum hızına doğru yanıt verirken, % 3,9'u göğüs kompresyon hızına doğru yanıt verdi. Öğrencilerin sadece % 1,9'u göğüs kompresyonu / solunum hızını doğru şekilde yanıtladı. Katılımcıların % 9,8'i temel yaşam desteği eğitimi aldığını, % 88,2'si ise temel yaşam desteği konusunda eğitim almak istediklerini belirtti.

Sonuç: Araştırma bulguları, diş hekimliği öğrencileri arasında temel yaşam desteği konusunda önemli bir bilgi eksikliği olduğunu ortaya koymaktadır. Temel yaşam desteği eğitimi, diş hekimliği müfredatının bir parçası olmalıdır. Bu çalışma, diş hekimliği öğrencilerinin temel yaşam desteği ile ilgili bilgi ve becerilerini düzenli olarak güncellemeleri gerektiğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Temel yaşam desteği, kardiyopulmoner resüsitasyon, diş hekimliği öğrencileri

S-052**Knowledge and Awareness of Dental Students about Basic Life Support***Ömer Ekici*

Afyonkarahisar Health Sciences University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Afyonkarahisar

Objective: Life-threatening emergencies can arise anytime, anywhere, and to anyone. It is important for dental students to know about basic life support as they come across life-threatening emergencies in their usual life. Aim of this study to determine knowledge, skills and awareness of dental students about basic life support.

Materials and Methods: Descriptive, cross-sectional study was conducted at Afyonkarahisar Health Sciences University, Faculty of Dentistry, from January 2019 to March 2019. A total of 80 first class dental students participated in the study. A basic life support questionnaire consisting of 21 questions was used to assess the knowledge and skills levels of first class dental students. The results were analyzed with SPSS software version 20.0.

Results: Of students 15,6 % indicated that they were able to accurately perform consciousness control, 56,8 % respiratory control. While 41,1% of the participants answered the position of the chest compression correctly, 37,2% answered the chest compression depth correctly. 19.6% of the participants answered the respiratory rate correctly, while only 3.9% responded correctly to chest compressions rate. Only 1.9% answered rate of chest compression / respiratory correctly.

9.8% of the participants stated that they had received basic life support training while 88.2% of they stated that they want to get an education about basic life support.

Conclusion: Study findings concludes that there is a significant lack of knowledge among dental students about basic life support. Basic life support training should be a part of dental curriculum. This study highlight the need for dental students to regularly update the knowledge and skills regarding basic life support.

Keywords: Basic life support, cardiopulmonary resuscitation, dental students.

S-053

XP-endo Finisher ve XP-endo Finisher R Eğelerinin Kök Kanal Dolgusunun Uzaklaştırılmasına Katkısı: İn Vitro Çalışmaların Sistemik Derlemesi*Emel Uzunoglu Özyürek, Selen Küçükkaya Eren*

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Ankara

Giriş: XP-endo Finisher (FKG Dentaire, La Chaux-de-Fonds, İsviçre) ve XP-endo Finisher R (FKG Dentaire), kök kanalı temizliğini arttırmak için piyasaya yeni sürülmüş eğe sistemleridir. Bu eğe sistemleri, sıcaklığa göre şeklini değiştiren özel bir telden (Max-Wire; Martensite-Austenite Electropolish Flex, FKG Dentaire) üretilmiştir. Bu eğe sistemlerinin, kök kanal tedavisinin yenilenmesinin ardından kök kanallarının temizliğini arttırdığı birkaç kez bildirilmiştir. Bu nedenle, bu çalışmanın amacı, XP-endo Finisher ve XP-endo Finisher R eğelerinin kök kanal dolgu malzemelerinin uzaklaştırılmasına katkısı ile ilgili yayınlanan çalışmaları sistematik olarak gözden geçirmek ve eleştirel olarak analiz etmektir.

Gereç-Yöntem: Medline (Pubmed, Ovid), Scopus, Web of Science ve Cochrane veritabanları kullanılarak elektronik bir tarama yapılmıştır. Dahil edilen makalelerin referansları kontrol edilerek manuel arama da yapılmıştır. Çalışmaların dahil etme ve hariç tutma kriterlerine uygunluğu açısından eleştirel değerlendirmesi ve uygun çalışmalardan verilerin elde edilmesi 2 araştırmacı tarafından yapılmıştır. Çalışmaların yanlışlık riski de değerlendirilmiştir.

Bulgular: Elektronik taramayla toplam 114 sonuç elde edilmiştir, manuel aramayla hiçbir makale bulunmamıştır. Tekrarların çıkarılmasının ve başlık ile özete dayalı verilerin değerlendirilmesinin ardından, dahil etme kriterlerine göre sistematik derlemeye 8 tam metin dahil edilmiştir. Çalışmalarda kullanılan diş tipleri, kök kanal dolgu malzemeleri, XP-endo Finisher sistemlerinden önce kullanılan şekillendirme sistemleri ve çalışmalarda kullanılan değerlendirme yöntemleri farklılık göstermiştir. Çalışmaların çoğu, XP-endo Finisher sistemlerinin kullanımının kök kanal dolgu malzemesinin uzaklaştırılmasını önemli ölçüde arttırdığını bildirmiştir. Ancak, çalışmaların hiçbirinde düşük yanlışlık riski bulunmamıştır.

Sonuç: Kanıtlar orta düzeyde olsa da XP-endo Finisher sistemlerinin kullanımı kök kanal dolgu maddelerinin kök kanal sisteminden uzaklaştırılmasında etkilidir.

Anahtar Kelimeler: derleme, yenileme, XP-endo Finisher

Contribution of XP-endo Finisher and XP-endo Finisher R files to the Root Canal Filling Removal: A Systematic Review of in vitro Studies*Emel Uzunoglu Özyürek, Selen Küçükkaya Eren*

Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Ankara

Introduction: XP-endo Finisher (FKG Dentaire, La Chaux-de-Fonds, Switzerland) and XP-endo Finisher R (FKG Dentaire) are newly introduced files for improving root canal cleaning. These file systems are manufactured from a special wire (MaxWire; Martensite-Austenite Electropolish Flex, FKG Dentaire), which changes its shape according to the temperature. It has been reported several times that these file systems improved the cleanliness of root canals following root canal retreatment. Therefore, the aim of this study was to systematically review and critically analyze the published data regarding the contribution of XP-endo Finisher and XP-endo Finisher R files to the removal of root canal filling materials.

Materials-Methods: An electronic search was performed by using the Medline (Pubmed, Ovid), Scopus, Web of Science and Cochrane databases. A manual search was also done by checking the references of identified articles. Critical assessment of the studies for eligibility against inclusion and exclusion criteria and data extraction were done by 2 reviewers. The risk of bias of the studies was also evaluated.

Results: A total of 114 results were obtained by electronic search and there were no additions from the manual search. Following removal of duplicates and evaluation of data based on title and abstract, 8 full-texts were included in systematic review according to the inclusion criteria. There were variables in the selected tooth type, filling materials, instrumentation systems used before XP-endo Finisher systems and evaluation method among the studies. Majority of the studies reported that the use of the XP-endo Finisher systems significantly enhanced the removal of root canal filling material. However, none of the studies had a low risk of bias.

Conclusion: Although the evidence is moderate, the use of the XP-endo Finisher systems is effective in further removal of root canal filling materials from root canal system.

Keywords: retreatment, review, XP-endo Finisher

S-054**Dört Farklı Kompozit Kor Materyalinin Dentin Dokusuna Bağlanma Dayanımlarının İncelenmesi***Seval Başpınar Alper¹, Burcu Dereli İnan², Neslihan Tekçe¹, Serkan Sarıdağ²*¹Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Kocaeli²Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Kocaeli**Amaç:** Bu in vitro çalışmanın amacı dört farklı kompozit kor materyalinin yüzeyel dentin dokusuna olan bağlanma dayanımlarının incelenmesidir.**Yöntem:** Bu çalışmada yeni çekilmiş 40 adet çürüksüz molar diş kullanıldı. Mine dokusu su soğutması altında Micracut 151(Metkon) cihazı ile kaldırıldı. Arkasından 2mm lik dentin kesitleri oluşturuldu. Oluşturulan kesitler akrilik kalıplara gömüldü. Yüzeyel dentin düz bir alan oluşturmak için akan su altında 600 gritlik zımpara ile 60 saniye süresince zımparalandı. Elde edilen örnekler rastgele 4 gruba ayrıldı (n=10). Grup-1: Clearfil Majesty Posterior (A2, Kuraray Noritake), Grup-2: Light Core (translucent, Bisco), Grup-3: Filtek Bulk Fill Posterior (A3, 3M ESPE), Grup-4: EverX Posterior (fiber destekli kompozit, GC Corporation). Bağlayıcı ajan olarak Clearfil Universal Bond (Kuraray Noritake) üretici talimatlarına göre uygulandı. Ardından 10 saniye Elipar LED ışık cihazı ile polimerize edildi. Kompozitler düz dentin yüzeyine bir teflon silindir kalıp (2,3mm genişlikte; 3mm yükseklikte) yardımı ile tek tabaka halinde uygulanıp 40sn polimerize edildi. Polimerize edilen örnekler distile suda 24 saat bekletildi. Daha sonra Shear Bond Tester (Bisco) cihazı ile makaslama bağlanma dayanım testine tabi tutuldu ve değerler ayrı ayrı kaydedildi (Mpa). Kırılma yüzeyleri Zeiss marka stereomikroskop ile incelendi ve adeziv, koheziv, mix olarak değerlendirildi. Veriler istatistiksel olarak tek yönlü ANOVA ve post-hoc Tukey testleri kullanılarak analiz edildi.**Bulgular:** İstatistiksel analizler sonucunda elde edilen bağlanma değerleri Grup-1: 14,30±2,31MPa, Grup-2: 16,79±2,52MPa, Grup-3: 18,56±3,74MPa, Grup-4: 20,58±6,55MPa olarak belirlendi. Gruplar arasında sadece Grup-1 ile Grup-4 arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulundu (p<0,05). Diğer gruplar arasında anlamlı bir fark bulunmadı.**Sonuç:** Test edilen dört farklı kompozit kor materyali arasında yüzeyel dentin dokusuna en yüksek bağlanma dayanım değerleri EverX Posterior'da gözlenmiştir. En düşük bağlanma dayanım değerleri ise Clearfil Majesty Posterior'da tespit edilmiştir. Bu iki değer arasında anlamlı farklılık vardır.**Anahtar Kelimeler:** dentin, kompozit, kor**S-054****Investigation of Four Different Composite Core Materials Shear Bond Strength to Dentin Tissue***Seval Başpınar Alper¹, Burcu Dereli İnan², Neslihan Tekçe¹, Serkan Sarıdağ²*¹Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Kocaeli,²Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics Dentistry, Kocaeli**Aim:** The aim of this in vitro study was to investigate the shear bond strength of four different composite core materials to superficial dentin tissue.**Method:** New extracted forty noncarious molar teeth were used for this study. Enamel tissue was removed under water cooling with Micracut151 (Metkon). Then 2mm dentin sections were revealed. The sections were embedded in acrylic molds. Superficial dentin was sanded for 60 seconds with 600 grit sandpaper under running water to obtain a flat surface. The samples were randomly divided into groups (n=10). Group-1: Clearfil Majesti Posterior (A2, Kuraray Noritake), Group-2: Light Core (translucent, Bisco), Group-3: Filtek Bulk Fill Posterior (A3, 3M ESPE), Group-4: EverX Posterior (fiber reinforced composite, GC Corporation). Clearfil Universal Bond (Kuraray Noritake) used as adhesive agent and was applied according to the manufacturer's instructions. Then polymerized 10 seconds with the Elipar LED light. The composites were applied as a single layer on the dentin surface with the help of teflon cylinder mold (2,3mm width, 3mm height) and polymerized for 40 seconds. The polymerized samples were kept in distilled water for 24 hours. Then the samples were subjected to shear bond strength test with the Shear Bond Tester (Bisco) and the values were recorded separately (MPa). Fractured surfaces were examined by Zeiss stereomicroscope and evaluate as adhesive, cohesive, mix. The data were statistically analyzed using one-way ANOVA and post-hoc Tukey test.**Results:** According to results of statistical analysis as follow: Group-1 (14,30±2,31MPa), Group-2 (16,79±2,52MPa), Group-3 (18,56±3,74MPa), Group-4 (20,58±6,55MPa). Only significant difference was observed between Group-1 and Group-4 (p<0,05). There was no significant difference between the other groups.**Conclusion:** Among the four different core materials, the highest bond strength values were observed at EverX Posterior. The lowest bond strength values were found at Clearfil Majesty Posterior. The difference was significant for these two materials.**Keywords:** composite, core, dentin

S-055**Trombositten Zengin Biyomateryallerin Mandibular Üçüncü Molar Cerrahisi Sonrası Yaşam Kalitesi Üzerine Etkilerinin Araştırılması***Damla Torul*

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ordu

Amaç: Gömülü üçüncü molar dişlerin çekimi, genellikle postoperatif morbiditelerin eşlik ettiği en yaygın minör cerrahi işlemdir. Bu morbiditeler iyileşme döneminde yaşam kalitesini olumsuz yönde etkiler. Bu çalışmanın amacı, Gelişmiş Trombositten Zengin Fibrin (A-PRF) ve Konsantrasyon Büyüme Faktörü (CGF)'nin üçüncü molar cerrahisi sonrası yaşam kalitesi üzerindeki etkilerini araştırmaktır.

Yöntem: Çalışmaya 30 hasta dahil edildi. Hastalar 3 gruba ayrıldı: A-PRF, CGF ve Kontrol. Çekim sonrasında çalışma gruplarında sokete A-PRF ve CGF uygulanırken kontrol grubunda sokete herhangi bir şey uygulanmadı. Post-operatif 7. günde yapılan postoperatif semptom şiddeti ölçeği ile yaşam kalitesi değerlendirildi.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 30 hastanın 14'ü erkek, 16'sı kadındı. Hastaların yaş ortalaması 24,03 idi. İstatistiksel analiz sonucunda CGF-Kontrol ve A-PRF-Kontrol grupları arasında anlamlı fark gözlemlendi. Ancak, CGF-A-PRF grupları arasında anlamlı bir fark gözlemlenmedi.

Sonuç: Kesin sonuçlara varmak için daha geniş örneklemeler ile daha fazla çalışmaya ihtiyaç duyulmasına rağmen, bu çalışmanın sonuçlarına dayanarak CGF ve A-PRF'nin üçüncü molar cerrahi sonrası postoperatif rahatsızlığı en aza indirmek için kullanılabilir etkili biyomateryaller olduğu sonucuna varılabilir.

Anahtar Kelimeler: Trombositten zengin biyomateryaller, Üçüncü molar cerrahisi, Yaşam kalitesi

S-055**Evaluation of the Effects of Platelet Rich Biomaterials on Quality of Life After Mandibular Third Molar Surgery***Damla Torul*

Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ordu

Objective: Extraction of the impacted third molar teeth is the most common minor surgical procedure which usually accompanied by post-operative morbidities. These morbidities negatively affect the quality of life in healing period. The aim of this study is to explore the effects of Advanced Platelet Rich Fibrin (A-PRF) and Concentrated Growth Factor (CGF) on the quality of life after impacted third molar surgery.

Patients and Methods: 30 patients were included in this study. The patients were divided into 3 groups: A-PRF, CGF and Control. A-PRF and CGF were applied to the socket in study groups, and nothing was applied in control group, after extraction. Quality of life was measured with post-operative symptom severity scale that performed at postoperative 7th day.

Results: 14 of the 30 patients included in the study were male, and the remaining 16 patients were female. The average age range of the patients was 24.03 years. As a result of statistical analysis significant differences were observed between CGF-Control and A-PRF-Control groups. However, no significant difference was observed among CGF- A-PRF groups.

Conclusions: Although more studies with larger samples are needed to draw definitive conclusions, based on the results of this study it may be concluded that CGF and A-PRF are effective biomaterials that can be used to minimize postoperative discomfort after third molar surgery.

Keywords: Platelet-rich biomaterials, Quality of life, Third molar surgery

S-056

Hipodonti ile Taurodontism, Mikrodonti ve Makrodonti Arasında Bir İlişki Var Mı ? Retrospektif Çalışma*Berna Gökkaya¹, Özlem Gürbüz Oflezer¹, Nihal Yetimoğlu Özdi¹, Betül Kargül²*¹Bahçelievler Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Çocuk Diş Hekimliği Kliniği, Protez Kliniği, Oral Diagnoz ve Radyoloji Kliniği, İstanbul²Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Hipodonti sıklıkla süt ya da daimi dişlerin doğuştan eksikliği için kullanılan ve 20 yaş dişleri haricinde birden altı diş eksikliğine kadar gözlenebilen diş eksikliklerini tanımlayan müşterek bir terimdir. Hipodonti çeşitli toplumlarda %0.01 den %10.1'a kadar değişen sıklıkta gözlenmektedir.

Yöntem: Bu retrospektif çalışmada 01.01.2017-01.01.2018 tarihleri arasında Bahçelievler Ağız ve Diş Sağlığı Merkezine tedavi amacıyla başvuran 7-12 yaş arasındaki 2348 hastanın radyografileri değerlendirilmiştir. İstatistiksel analiz için SPSS 20 programı kullanılarak Chi-Square testi uygulanmıştır.

Bulgular: 1126 kız (%48) ve 1222 (%42) erkek olmak üzere toplam 2348 hastanın röntgenleri incelenmiştir. Hipodonti 93 kız (%53) ve 84 erkek hastada (%47) tespit edilmiştir. Hipodontili hastaların sayısı ve cinsiyeti arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilmemiştir (Chi-square=1.56; p=0.21). Hipodonti prevalansı %7.5 bulunmuştur. Hipodontili hastalarda en çok gözlenen dental anomali taurodontizm (%39) ve sonrasında mikrodontidir (%10). Taurodontizm hipodontili kız hastalarda (%42) hipodontili erkek hastalardan (%36.5) daha fazla bulunmuştur. Mikrodonti hipodontili 10 hastada (7 kız,3 erkek), makrodonti ise hipodontili 9 hastada (4 kız,5 erkek) tespit edilmiştir.

Sonuç: Hipodonti estetik, maloklüzyon, fonksiyonel ve psikolojik problemlere neden olabilmektedir. Hipodonti ile beraber taurodontizm, mikrodonti ve makrodonti gibi dental anomalilerin gözlenmesi daha komplike bir tedavi planlamasını gerektirebilmektedir. Erken teşhis ve multidisipliner bir tedavi yaklaşımı ile vakaların yönetimi tavsiye edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hipodonti, Taurodontizm, Mikrodonti, Makrodonti

S-056

Is There any Relationship between Hypodontia with Taurodontism, Microdontia and Macrodonia? Retrospective Study*Berna Gökkaya¹, Özlem Gürbüz Oflezer¹, Nihal Yetimoğlu Özdi¹, Betül Kargül²*¹Bahçelievler Oral and Dental Health Hospital, Clinic of Pediatric Dentistry, Clinic of Prosthodontics, Clinic of Oral Diagnosis and Radiology, İstanbul²Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul, Turkey

Aim: Hypodontia is often used as a collective term for congenital absence of primary or secondary teeth, although specifically it describes the absence of one to six teeth excluding third molars. The prevalence of hypodontia varies from 0.03 to 10.1% in various populations.

Methods: In this retrospective study, the dental records were reviewed by screening the files for the presence of panoramic images, of 2348 Turkish patients who aged from 7 to 12 years treated between 01.01.2017 and 01.01.2018 in the Bahçelievler Oral and Dental Health Hospital, İstanbul, Turkey. Data were collected and differences in the distribution of hypodontia with taurodontism, microdontia and macrodonia in hypodontia patients were analysed. For statistical analysis; the Chi-square test was carried out to analyze differences in the distribution of hypodontia, sex and malocclusion type using SPSS 20 program.

Results: Of the total sample of 2348 patients [1126 (48 %) were girls, 1222 (52 %) were boys]. Hypodontia was found in 177 children, including 93 girls (53%) and 84 boys (47%). There is no relationship between number of patients with hypodontia and gender (Chi-square=1.56; p=0.21). The prevalence of hypodontia was 7.5 %. Taurodontism is the most common dental anomalies in hypodontia patients (39%) followed by microdontia (10%). Taurodontism in girls (42%) more prevalent dental anomalies than in boys (36.5%). Microdontia was found 10 hypodontia patients (7 girls, 3 boys). Macrodonia observed 9 patients (4 girls, 5 boys) in hypodontia patients.

Conclusion: Hypodontia may lead to some clinical problems including malocclusions, esthetic and functional complaints, and also psychological problems. On the other hands, hypodontia with taurodontism, microdontia and macrodonia need much more complex treatment plan. All cases should be evaluated by an interdisciplinary approach for appropriate treatment choice. This helps in longterm and effective treatment planning according to a child's individual requirements.

Keywords: Hypodontia, Taurodontism, Microdontia, Macrodonia

S-057

Genel Diş Hekimleri, Endodontistler ve Pedodontistlerin Dental Travmalar Hakkındaki Bilgi Düzeyleri: Anket Çalışması

Selen İnce Yusufoğlu¹, Fatih Tulumbacı²

¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Ankara

²Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu çalışmanın amacı genel diş hekimlerinin, endodontist ve pedodontistlerin dental travmalarda acil durum yönetimi bilgisi düzeylerinin değerlendirilmesidir.

Yöntem: Demografik veriler ve bilgiler hakkında sorular içeren iki bölümden oluşan bir anket URL bağlantısı kullanılarak sosyal medya aracılığıyla gönderilmiştir. 258 katılımcı için anket verileri, uygulayıcıların bilgisi için One Way Anova ve cinsiyet, mesleki tecrübe, çalışılan kurum ve alınan eğitimler arasındaki ilişki için Mann-Whitney U testleri kullanılarak istatistiksel olarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Yapılan istatistiksel analiz sonucunda bilgi düzeylerinde pedodontistler ile endodontistler arasında istatistiksel olarak fark yok iken ($p>0,05$), her iki meslek grubunun genel diş hekimlerinden daha yüksek bilgi düzeyine sahip olduğu görülmüştür ($p=0,0001$). Üniversitede çalışanlar ile ağız ve diş sağlığı merkezinde çalışanlar arasında önemli fark görülürken ($p=0,0001$), üniversite hastanesinde çalışanlar ile özel muayenehanede çalışanlar arasında ($p=0,065$) ve yine ağız ve diş sağlığı merkezinde çalışanlar ile özel muayenehanede çalışanlar arasında bilgi düzeyleri arasında fark görülmemiştir. Travma konusunda eğitim alanlar ve bu konuda tecrübeli olanlar ile eğitim almayanlar ile aralarında istatistiksel olarak fark görülmüştür ($p=0,0001$).

Sonuç: Sonuç olarak, ankete katılan dişhekimleri arasında genel diş hekimlerinin yetersiz bir diş travması yönetimi bilgisine sahip oldukları ve ağız ve diş sağlığı merkezinde çalışan diş hekimlerinin dental travma alanındaki bilgi düzeylerinin düşük olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: bilgi düzeyi, dental travma, diş hekimi

S-057

Knowledge of General Dentists, Endodontists and Pedodontists About the Management of Dental Trauma: Questionnaire Study

Selen İnce Yusufoğlu¹, Fatih Tulumbacı²

¹Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Ankara

²Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Ankara

Aim: The purpose of this study was to determine endodontists, pedodontists and general dentists' knowledge of management of dental trauma.

Methods: A two-part questionnaire containing questions on demographic data and knowledge were sent via social media using URL link. One-Way Anova for practitioners' knowledge and the statistical analysis of the relationship between gender, vocational training and training by using Mann-Whitney U tests for 258 participants.

Results: As a result of statistical analysis, although there was no statistical difference between pedodontists and endodontists in their knowledge levels, it was found that both occupational groups had higher knowledge level than general dentists ($p=0,0001$). While there was a significant difference between practitioners at university and oral and dental health hospital ($p = 0.0001$), there was no difference between practitioners in university hospital and private office ($p = 0.065$), and between practitioners in the private office and practitioners in oral and dental health hospital. There was a statistically significant difference between those who received training in trauma and those who were experienced in this field and those who did not ($p=0,0001$).

Conclusion: In conclusion, this survey showed that among the dentists participating in the survey, general dentists had knowledge of inadequate dental trauma management and the knowledge level of dentists working at oral and dental hospital was lower.

Keywords: knowledge, dental trauma, dentists

S-058**Endodontide Nikel Titanyum Döner Alet Kullanımı: Diş Hekimleri Arasında Yapılan Anket Çalışması***Seda Falakaloğlu¹, Ahmet Demirhan Uygun¹, Latife Altınok Uygun²*¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Afyonkarahisar²Afyonkarahisar Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Afyonkarahisar

Amaç: Son yıllarda kök kanallarının preparasyonunda oldukça popüler olan nikel-titanyum döner eğe sistemleri kullanılmaktadır. Bu eğe sistemleri ile kök kanallarının orjinal anatomik yapıları korunarak preparasyon işlemi daha kolay ve hızlı bir şekilde yapılmaktadır. Bu çalışmanın amacı; Türkiye’de farklı kliniklerde kök kanal tedavisi yapan diş hekimlerinin nikel-titanyum döner eğe sistemleri ile ilgili kullanım bilgileri hakkında bilgi sahibi olmaktır.

Yöntem: Anket hazırlandı ve diş hekimlerine e-posta ile gönderildi. Anketin ilk kısmındaki sorular katılımcıların yaş, cinsiyet, çalışma hayatının süresi, haftada yaptığı kök kanal tedavisi sayısı ile ilgiliydi. İkinci kısımda ise döner alet kullanımı, kullandıkları sistem, kullanım sırasında yaşanan sıkıntılar, kanal dolumunda tercih ettikleri yöntem üzerine sorular soruldu. Toplam 208 katılımcı anket için geri dönüş yaptı. Elde edilen sonuçlar istatistiksel olarak değerlendirildi.

Bulgular: Katılımcıların %90.9’u nikel-titanyum döner eğe sistemini kullanmaktadır. Döner alet kullanmayı tercih etmeyen hekimlerin tercih etmemelerinin sebebi olarak %56.3’ünün cevabı kanal içerisinde alet kırma korkusu olmuştur. Katılımcıların %49.2’si şekil hafızasına sahip olmayan eğe kullanırken, %11.1’i bu konuda bilgi sahibi değildir. Kanal tedavisi yenileme işleminde işleme özel döner eğe sistemi kullanımı %38.3’tür. Katılımcıların %81’i döner alet ile kanal preparasyonu sırasında kayganlaştırıcı (lubrikant) ajan kullanmaktadır. Döner eğe sistemleri ile ilgili yaşanan sıkıntılar arasında en fazla %44.7 ile aletin kırılması, %37.8 ile fiyatlarının yüksek olması sonucu elde edilmiştir. Döner eğe sistemi ile genişletilen kanalların dolumunda da katılımcıların %51.6’sı tek kon yöntemini tercih etmektedir.

Sonuç: Nikel-titanyum döner eğe sistemleri farklı kliniklerde çalışan kök kanal tedavisi yapan hekimler tarafından tercih edilmektedir. Döner eğe sistemi kullanan hekimlerin kullanım sırasında en sık karşılaştıkları problem alet kırıkları olmuştur. Kırılma oranını azaltmak amacıyla kayganlaştırıcı (lubrikant) ajan kullanmayı tercih etmektedirler.

Anahtar Kelimeler: Anket, Döner eğe sistemleri, Kök kanal tedavisi.

S-058**Use of Rotary Nickel-Titanium Instruments in Endodontics: A Survey among Dentists***Seda Falakaloğlu¹, Ahmet Demirhan Uygun¹, Latife Altınok Uygun²*¹Afyonkarahisar Health Science University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Afyonkarahisar²Afyonkarahisar Oral and Dental Health Center, Afyonkarahisar

Aim: In recent years, nickel-titanium rotary file systems, which are very popular in the preparation of root canals, are used. The aim of this study; to have information about the usage information about nickel-titanium rotary file systems of dentists who are working different clinics in Turkey.

Methodology: A survey was prepared and disseminated via e-mail. The first part of the questionnaire asked for information regarding gender, age, year of professional activity, and the average number of root canal treatments performed per week. In the second part, questions were asked about the use of rotary system, the problems during use and the method they preferred when filling the root canal. A total of 208 questionnaires were returned. Descriptive statistics were used to analyze the data.

Results: Rotary NiTi instruments were used by 90.9% of the surveyed dentists. The reason why dentists who prefer not to use a rotary system do not prefer 56.3% of the answer was the fear of broken file in the root canal. While 49.2% of the participants use the control memory, 11.1% of them do not have any information about it. In the root canal retreatment, the use of special rotary file system is 38.3%. 81% of the participants use lubricant agent during the root canal preparation with rotary system. Among the problems experienced with rotary file systems, the broken file answer was 44.7% and high price answer was 37.8%. 51.6% of the participants prefer the single cone method when filling the root canal preparation with the rotary file system.

Conclusion: Nickel-titanium rotary file systems are preferred by dentists who are working in different dental clinics. The most common problem which is broken file is encountered by dentists who use a rotary file system. They prefer to use lubricant agent to reduce the rate of broken file.

Keywords: Rotary file systems, Root canal treatment, Survey.

S-059**Fokal Epitelyal Hiperplazili Hastanın Nötral Zon Tekniği Kullanılarak Protetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu***Buse Çebi Gül, Özge Erarlan, Ayşe Karabaş, Mesut Tuzlalı*

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Malatya

Amaç: Fokal epitelyal hiperplazi (Heck hastalığı), human papilloma virüslerin (HPV) yol açtığı, esas olarak oral, nadiren de genital ve anal mukozayı tutabilen, az görülen, kronik bir deri hastalığıdır. Asemptomatik, mukoza ile aynı veya daha beyaz renkte, 1-4 milimetrelik yumuşak papüller şeklinde ortaya çıkar. Bu olgu sunumu, 45 yaşında, Heck hastalığına sahip kadın hastanın nötral zon tekniği ile protetik rehabilitasyon prosedürünü anlatmayı amaçlamaktadır.

Olgu: 45 yaşında, fokal epitelyal hiperplazili, bimaxiller total dişsiz kadın hasta estetik ve fonksiyonel rehabilitasyon talebi ile kliniğimize başvurdu. Yapılan muayenede, oral mukozada yaygın ve dağınık yerleşimli mukoza renginde papüller saptandı. İskeletsel sınıf 3 malokluzyonu olan hastanın üst çenesinde mesnetsiz kret varlığı tespit edildi. Ölçüler alındıktan sonra, üst çeneye kaide plağı ve mum duvar hazırlandı ve alt kaide plağı üzerine de Viscogel (Dentsply, Germany) materyali uygulandı. Dudak, dil ve yanakların fonksiyonel hareketleri yaptırılarak nötral zon tespit edildi. Viscogel kaydının negatifini elde etmek için alçıdan anahtar-kilit şeklinde bir indeks hazırlandı ve oluşturulan negatif boşluğa erimiş mum akıtıldı. Elde edilen alt mum duvarın etrafında kondensasyon tipi silikon materyali kullanılarak bir indeks oluşturuldu. Yeni mum duvar kaydına göre diş dizimi yapıldı.

Sonuç: Nötral zon tekniği ile protezin çevre kasların fonksiyonel hareketleriyle uyum içinde olması sağlanarak, tutuculuğu ve stabilitesi daha yüksek protezler elde edilir. Heck hastalığında da olduğu gibi oral mukoza yüzeyinin düzensiz olduğu vakalarda, nötral zon tekniği kullanılarak fonksiyonel açıdan tatmin edici sonuçlara ulaşılabilir.

Anahtar Kelimeler: nötral zon, fokal epitelyal hiperplazi, Heck hastalığı, protetik rehabilitasyon

S-059**Prosthetic Rehabilitation of Patient with Focal Epithelial Hyperplasia with Using Neutral Zone Technique: A Case Report***Buse Çebi Gül, Özge Erarlan, Ayşe Karabaş, Mesut Tuzlalı*

Inonu University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Malatya

Introduction: Focal Epithelial Hyperplasia (Heck's disease) is a rare, chronic disease caused by Human Papilloma Virus (HPV) which can mostly affect the oral, rarely genital and anal mucosa. It appears like 1-4 mm in diameter, asymptomatic papules which can be the same color with the oral mucosa or be whiter. This case report aims to describe of the treatment procedure of rehabilitation of the patient with Heck's disease with neutral zone technique.

Case: 45 year old, female patient who has bimaxillary total edentulism, was applied to our clinic to compensate the esthetic and functional demands. In oral examination, diffuse and scattered papules with same color as the mucosa were detected. Also flabby ridges was detected on maxilla of the patient who has skeletal Class III malocclusion. After taking impressions, wax-rim was prepared for upper record base and Viscogel (Dentsply, Germany) was applied on the lower record base. Functional movements of the lips, tongue and cheeks were recorded on Viscogel to determine the neutral zone. To obtain the negative impression of the Viscogel record, a key-lock index was prepared from dental stone material and melted wax was poured to the negative neutral zone area. An index was prepared from condensation silicon impression material around of new wax-rim record. In guidance of new wax-rim record, denture teeth set-up was made.

Summary: By using the neutral zone technique, prosthesis with higher retention and stability is achieved by ensuring that the prosthesis is in harmony with the functional movements of the surrounding muscles. In cases where the oral mucosal surface is irregular, as in Heck's disease, it is possible to achieve satisfactory functional results using the neutral zone technique.

Keywords: Neutral zone, focal epithelial hyperplasia, Heck's disease, prosthetic rehabilitation

S-060**Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Öğrencilerinin Protetik Diş Tedavisi Uzmanlığı Hakkındaki Görüşlerinin Değerlendirilmesi**

Yakup Kaptı, Alper Özdoğan

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Erzurum

Amaç: Bu çalışmanın amacı Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde 2018/2019 akademik döneminde eğitim gören öğrencilerin Protetik Diş Tedavisi uzmanlığı hakkındaki görüşlerini değerlendirmektir.

Materyal-Metod: 22 sorudan oluşan bir anket 1-5. sınıfta eğitim gören 491 öğrenciye uygulandı. Anket soruları Protetik Diş Tedavisinin prelinik, klinik ve teorik eğitimine yönelik sorular ve bazı faktörlere göre diğer uzmanlık dallarına göre sıralama isteyen sorulardan oluşmaktadır. Verilerin istatistiksel analizinde deskriptif, frekans analizleri, crosstabs ve independent sample t testi kullanıldı.

Bulgular: Protetik Diş Tedavisi uzmanlığı ile ilgili görüşlerin öğrencilerin yaş, cinsiyet, eğitim dönemine göre farklılık göstermediği görüldü ($p>0.05$). Protetik Diş Tedavisinin tüm faktörler eşliğinde değerlendirildiğinde tercih sırasının ortalama olarak 3.11 olduğu bulundu.

Sonuç: Protetik Diş Tedavisi uzmanlığı ile ilgili düşüncelerin genel olarak olumlu ve tercih edilme durumunun iyi bir yerde olduğu sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: Diş Hekimliği, Protetik Diş Tedavisi, Uzmanlık

S-060**Evaluation of the Views of the Expertise in Prosthodontics, of Students in the Faculty of Dentistry, Atatürk University**

Yakup Kaptı, Alper Özdoğan

Atatürk University Faculty of Dentistry, Erzurum

Purpose: The aim of this study is to evaluate the views of the students studying in the academic year of 2018/2019 at Atatürk University Faculty of Dentistry about their expertise in Prosthodontics.

Material-Methods: A questionnaire consisting of 22 questions was applied to 491 students in 1-5 class. The questionnaire questions consist of questions related to preclinical, clinical and theoretical training of Prosthodontics, and questions that require ranking according to some other specialties. Descriptive, frequency analysis, crosstabs and independent sample t test were used for statistical analysis.

Results: It was observed that the opinions about the expertise of Prosthodontics did not differ according to the age, gender and education period of the students ($p>0.05$). When the prosthetic dental treatment was evaluated with all factors, it was found that the order of preference was 3.11 on average.

Conclusion: It is concluded that the positive and preferential status of the ideas about Prosthodontics are in a good place.

Keywords: Dentistry, Prosthodontics, Speciality Training

S-061**Van ve Çevresindeki Gömülü Diş Prevalansının Retrospektif Olarak İncelenmesi***Volkan Kaplan, Levent Ciğerim*

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Van

Amaç: Bu çalışmada, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine başvuran bireylerdeki dişlerin; gömülü kalma oranlarının, lokalizasyonlarının, dişlerin gömülü kalma pozisyonlarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Bu retrospektif çalışmada; 2017 yılında Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne, çeşitli sebeplerle başvuran 1349 hastanın panoramik radyografları incelenmiştir. Mandibula ve maksillada gömülü kalmış dişler kaydedilmiştir. Hastaların yaşları, cinsiyetleri belirlenip; dişlerin gömülü kalma oranları, lokalizasyonları ve gömülü kalma pozisyonları kayıt altına alınmıştır.

Bulgular: Hastaların 691'i kadın, 658'i erkekti. Hastaların yaş dağılımı 18-80 arasında olup % 44,55'inde gömülü diş tespit edilmiştir. Dişlerin gömülü kalma sıklığı sırasıyla mandibular 3. molar diş (% 65,40), maksiller 3. molar (% 31,75), maksiler kanin (% 2,77), mandibular kanin (% 0,08) olarak bulunmuştur. Üst çenedeki tam gömülü yirmi yaş dişlerinin % 60,95'inin vertikal, alt çenedeki tam gömülü yirmi yaş dişlerinin %42,06'sının ise meziobukkal pozisyonda olduğu tespit edilmiştir.

Sonuç: Araştırmaya göre; bireylerin %44,5'inde gömülü diş bulunması ve bu dişlerin farklı komplikasyonlara sebep olabilemelerinden dolayı hastalardan en azından 1 kez panoramik radyograf alınması ve değerlendirilmesi önemi arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gömülü diş, retrospektif çalışma, prevalans, radyograf

S-061**Retrospective Investigation of the Prevalence of Impacted Teeth in Van and Its Around***Volkan Kaplan, Levent Ciğerim*

Van Yuzuncu Yil University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Van

Purpose: The purpose of this study was to evaluate the prevalence, location and the position of the impacted teeth in the patients who applied to the Faculty of Dentistry of Van Yuzuncu Yil University.

Method: The panoramic radiographs of 1349 patients who applied to the Faculty of Dentistry of Van Yuzuncu Yil University for various reasons in 2017 were reviewed retrospectively. The mandibular and maxillary teeth were recorded. Records of the patients age and gender were scripted. Radiographs were reviewed to determine the impaction teeth prevalence, location and position.

Results: 691 of the patients were females and 658 were male patients; both aged between 18-80 years old, and 44.55% of them had impacted teeth. It was found in the impacted teeth that there was a high incidence of mandibular 3rd molar tooth impaction (65.40%), followed by maxillary third molar tooth impaction (31.75%), followed by maxillary canine impaction (2.77%) and finally mandibular canines (0.08%). It was found that 60.95% of the maxillary teeth were vertically impacted and 42.06% of the mandibular teeth were mesio-buccally impacted. Each, awareness of the impacted teeth using panoramic radiographs is very important to avoid any future complications that these teeth may cause.

Keywords: Impacted teeth, retrospective study, prevalence, radiograph

S-062**Konsantre Büyüme Faktörünün Diş Hekimliğinde Kullanım Alanları***Emine Adalı¹, Meltem Özden Yüce²*¹İzmir Demokrasi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir²Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Trombositler hemostaz ve yara iyileşmesinde çok önemli bir rol oynamaktadır. İçerdikleri büyüme faktörleri ve sitokinler sayesinde rejeneratif tedavinin potansiyel hücreleri arasında yer almaktadırlar. Bu nedenle 2006 yılında Sacco tarafından geliştirilen son trombosit konsantrasyon ürünü olan konsantre büyüme faktörü (CGF)' nün diş hekimliğinde çeşitli alanlarda kullanımı gündeme gelmiştir. Bu bildirinin amacı; CGF'nin özelliklerini açıklayarak diş hekimliğinde kullanım alanlarını değerlendirmektir.

Yöntem: CGF'nin histolojik karakterini anlayabilmek ve içerdiği CD34 kök hücreleri ve büyüme faktörlerinin klinik uygulamalarındaki etkinliğini görebilmek adına literatür taraması yapılmıştır. Bu literatürler ışığında Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim dalında CGF kullanılarak tedavi edilen vakalar değerlendirilmiştir.

Bulgular: CGF; baş ve boyun cerrahisi, otolaringoloji, kardiyovasküler cerrahi, yanık tedavileri, plastik ve rekonstrüktif cerrahi, maksilofasiyal cerrahi ve periodontal hastalıklar gibi geniş bir kullanım alanına sahiptir. Yüksek gerilim direnci, yüksek viskozite, yüksek adeziv direnci gibi özellikleri, içerdiği büyüme faktörleri (TGF-β1, PDGF-AB, IGF-1, VEGF) ve CD 34 kök hücreleri sayesinde membran olarak yumuşak doku iyileşmesini arttırmak için ya da kemik greftleri ile karıştırılarak yeni kemik oluşumunu hızlandırmak için kullanılabilir. Bu nedenle; sinüs yükseltme operasyonlarında, alveolar kemik agumentasyonlarında, peri-implantitis defektlerinin tedavisinde, diş çekimlerinden sonra çekim soketlerinin doldurulmasında, kemik içi ve periodontal defektlerin tedavisinde, dişeti çekilmelerinin tedavisinde, implant uygulamalarında CGF kullanımı gündeme gelmiştir.

Sonuç: CGF; sinüs agumentasyonu, kemik defektlerinin rekonstrüksiyonu, yönlendirilmiş doku rejenerasyonu, dental implant, diş çekimi gibi uygulamalarda yeni kemik yapımını desteklemek ve iyileşmeyi hızlandırmak için kullanılabilir güvenli bir materyaldir.

Anahtar Kelimeler: CGF, konsantre büyüme faktörü, trombosit ürünleri

S-062**Concentrated Growth Factor in Dentistry***Emine Adalı¹, Meltem Özden Yüce²*¹İzmir Demokrasi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İzmir²Ege University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İzmir

Objective: Platelets play a very important role in hemostasis and wound healing. Due to their growth factors and cytokines, they are among the potential cells of regenerative therapy. Therefore, the use of concentrated growth factor (CGF), which was the last platelet concentrate product developed by Sacco in 2006, has been used in various fields in dentistry. The purpose of this review is to explain the properties of CGF and evaluate the areas of use in dentistry.

Method: Literature researched to understand the histological character of CGF and to evaluate the efficacy of CD34 stem cells and growth factors in clinical applications. In the light of this literature, the cases treated with CGF in Ege University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery were evaluated.

Results: CGF has a wide range of applications including head and neck surgery, otolaryngology, cardiovascular surgery, burn treatments, plastic and reconstructive surgery, maxillofacial surgery and periodontal diseases. Due to features such as high tensile strength, high viscosity, high adhesive strength, including growth factors (TGF-β1, PDGF-AB, IGF-1, VEGF) and CD 34 stem cells, CGF can be used with bone grafts to accelerate new bone formation or as membrane to increase soft tissue healing. Therefore; CGF has been used in the treatment of sinus lifting operations, alveolar bone augmentation, peri-implantitis defects, filling of the area after tooth extraction, treatment of bone and periodontal defects, treatment of gingival recessions, and immediate implant applications.

Conclusion: CGF is a safe material that can be used to support new bone formation and accelerate healing in applications such as sinus augmentation, reconstruction of bone defects, directed tissue regeneration, dental implant and tooth extraction.

Keywords: CGF, concentrated growth factor, platelet products

S-063**105 Adet Porselen Laminanın Değerlendirilmesi: 5 Yıllık Klinik Takip**

Muhittin Toman, Suna Toksavul, Güven Güç

Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Bu klinik çalışmanın amacı, porselen laminaların (PL) klinik performansını 12 ile 132 aylık süre zarfında (ortalama 56.97 aylık süre) değerlendirmektir.

Yöntem: 2002-2013 yılları arasında 17 hastaya estetik amaçlı 105 adet PL uygulanmıştır. Tüm PL'ler, adeziv yapıştırıcı sistem (Variolink II) ile yapıştırılıp sonrasında hastalar kontrol seanslarına çağırılmıştır. Tüm PL'ler vital dişlere uygulanmıştır. Takip seansları simantasyondan 6 ay sonra ve takip eden kontroller, yıllık kontroller şeklinde yapılmıştır. Restorasyonun yenilenmesi başarısızlık olarak tanımlanmıştır (Desimante olmuş laminalar tekrar yapıştırılmıştır). Marjinal bütünlük, marjinal renk değişikliği, sekonder çürük, hassasiyet, kırık değerlendirmelerinde modifiye California Dental Association / Ryge kriterleri izlenmiş, PL'lerin sağkalım oranları Kaplan-Meier istatistiksel analizi ve uzun dönem testi kullanılarak belirlenmiştir (p = 0.05).

Bulgular: Ortalama 56.97 aylık takip süresinden sonra, PL'lerin% 99'unun tatmin edici klinik başarı gösterdiği değerlendirilmiştir. Servikal bölgede çatlak ve renk değişimi ise yalnızca 1 adet PL'de kaydedildi.

Sonuç: Bu in vivo çalışmada, PL'ler, 1 ila 11 yıl arasında değişen bir gözlem süresinden sonra başarılı bir klinik performans sergilemiştir.

Anahtar Kelimeler: porselen lamina, adeziv simantasyon, dentin bonding sistemleri, klinik çalışma

S-063**Clinical Evaluation of 105 Porcelain Laminate Veneer: A 5-Year Prospective Study**

Muhittin Toman, Suna Toksavul, Güven Güç

Ege University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İzmir

Aim: The aim of this prospective clinical study was to evaluate the clinical performance of porcelain laminate veneers (PLV) for a period from 12 to 132 months (56.97-month mean period).

Methods: One hundred and five PLVs were applied to 17 patients between 2002-2013. All PLVs were luted with an adhesive luting system (Variolink II). Patients were re-called. All PLVs were applied on the vital teeth. Follow-up appointments were performed 6 months after luting, then annually. Replacement of a restoration was defined as failure. PLVs that are decemented re-luted. Marginal integrity, marginal discoloration, seconder caries, sensitivity, fracture were evaluated following modified California Dental Association/Ryge criteria. Survival rate of the PLVs were determined using Kaplan-Meier statistical analysis and long-rank test (p=0.05).

Results: After a mean follow-up period of 56.97 months, 99% of the PLVs were rated satisfactory. Crack and discoloration at the cervical region were registered in 1 PLVs.

Conclusion: In this in vivo study, PLVs exhibited a satisfactory clinical performance after a variable observation period ranging from 1 to 11 years.

Keywords: porcelain laminate veneer, adhesive cementation, dentin bonding, prospective study

S-064

Dişeti Çekilmelerinin Tedavisinde Serbest Dişeti Grefti ve Trombositten Zengin Fibrin Kullanımının Değerlendirilmesi*Gökhan Kasnak¹, Fatma Öner², Erhan Fıratlı¹*¹Istanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul²Özel Muayenehane, İstanbul

Amaç: Diş ve implant çevresi veya daha sonra protez yapılacak dişsiz alanlardaki yetersiz keratinize dişeti genişliğini (KDG) arttırmak amacı ile serbest dişeti grefti (SDG) sıklıkla uygulanmaktadır. SDG'nin boyutunun korunmasında ve yara iyileşmesinin hızlandırılmasında büyüme faktörleri etkin rol oynayabilir. Çalışmamızda, SDG'nin çeşitli büyüme faktörlerini içeren trombositten zengin fibrin (TZF) membran ile birlikte uygulanmasının KDG artırılması ve yara iyileşmesi üzerine etkisi değerlendirilmiştir.

Yöntem: Alt çene ön bölgede Cairo sınıf 2-C çekilmeye sahip 36 sistemik sağlıklı, sigara içmeyen birey çalışmaya dahil edilmiştir. SDG alıcı bölgeye 6-0 mono-filaman non-rezorbe dikişle sabitlenmiş ve rastlantısal olarak a) greft üzerine uygulama yapılmamış (C) b) greft üzerine lökosit ve trombositten zengin fibrin (L-TZF) membran c) greft üzerine titanyum tüpte hazırlanmış TZF (T-TZF) membran 6-0 mono-filaman non-rezorbe dikişle sabitlendiği üç gruba ayrılmıştır. SDG ile alıcı bölgenin boyutsal değişimleri ameliyat günü, 30, 90 ve 180 günlerde lügol solüsyonu ile boyanarak izlenmiştir. Ölçümlerde kesici dişler üzerine konumlandırılan bir splintin kenar noktası referans olarak alınmıştır. 30, 90 ve 180 günlerdeki bukko-lingual yöndeki doku kalınlığı da (DK) ölçülmüştür. Hastaların operasyon sonrası konforlarının değerlendirilmesinde McGill ağrı soru formunun Türkçe çevirisi kullanılmıştır. Gruplar arası karşılaştırma Friedman ile değerlendirilmiş, p<0.05 anlamlılık değeri olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Tüm gruplarda başlangıç değerine göre KDG ileri derecede anlamlı olarak artmıştır (p<0.01). T-TZF ve L-TZF grubuna ait 30. gündeki KDG değerleri C grubuna göre daha yüksek iken (p<0.05) 90 ve 180 günde bu fark gözlemlenmemiştir. 90 ve 180 gündeki T-TZF ve L-TZF grubuna ait DK ölçümleri C grubuna oranla daha yüksektir (p<0.05). T-TZF ve L-TZF grupları arasında DK ve KDG açısından bir fark gözlemlenmemiştir (p>0.05). Ağrı şiddeti karşılaştırıldığında T-TZF ve L-TZF grubunun C grubuna oranla daha düşük olduğu görülmüştür (p<0.05).

Sonuç: Çalışmamızın sonuçlarına göre SDG ile birlikte uygulanan T-TZF veya L-TZF'nin yara iyileşmesinin hızlandırılmasında ve operasyon sonrası şikayetlerin azaltılmasında etkin olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dişeti çekilmesi, yetersiz yapışık dişeti, yara iyileşmesi, titanyum trombositten zengin fibrin

S-064

Effectiveness of the free gingival graft and platelet rich fibrin in the treatment of gingival recessions*Gökhan Kasnak¹, Fatma Öner², Erhan Fıratlı¹*¹Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul²Private Practice, İstanbul

Objectives: Free gingival grafts (FGG) are mainly used to increase the keratinized tissue width (KTW) around the teeth and dental implants. Growth factors may take part in the dimensional stabilization of the FGG and enhancement of healing. Our aim was to evaluate the effect of the combinational use of FGG and platelet rich fibrin (PRF) membrane and FGG on wound healing and KTW.

Materials-Methods: Systemically healthy, non-smoking 36 patients, who had Cairo class two-C gingival recessions at the mandibular anterior site, were recruited. After FGG was sutured with a 6-0 monofilament non-absorbable suture to the recipient site of each patient, all individuals were divided into three groups randomly as follows: a)sole application of FGG b)FGG was covered with Leukocyte-PRF(L-PRF) membrane c)FGG was covered with Titanium-PRF(T-PRF) membrane. On the 30th, 90th, and 180th days after the surgery dimensional changes of the recipient site and FGG was detected via Lugol's staining and the thickness of the keratinized tissue was recorded. To prevent bias during the measurements an intra oral splint was served as a reference point. Moreover, McGill survey was performed to evaluate the post-operative pain and discomfort. Friedman test was used for statistical evaluation and p<0.05 was set as significance point.

Results: In all groups the KTW was significantly increased in comparison to base line. 30th day KTW scores of the group B and C was higher than group A, whereas KTW scores of 90th and 180th days showed no difference between groups. On the 90th and 180th days keratinized tissue thickness of group B and C was higher in comparison to group A. The pain scores of group B and C was significantly lower when compared to group A.

Conclusion: We may conclude that combinational use of L-PRF or T-PRF with FGG can precipitate wound healing and reduce post-operative discomfort.

Keywords: Gingival recession, insufficient attached mucosa, wound healing, titanium platelet rich fibrin

S-065**Rejeneratif Tedavi Sonucu Renklenen ve Aşırı Madde Kaybına Uğrayan Dişlerin Rehabilitasyonu**

Lena Almasifar, Nihan Gönülo

Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Samsun

Amaç: MTA ile rejeneratif tedavi sonucu renklenen ve aşırı madde kaybı gösteren anterior diş restorasyonlarına sahip bir vakada, dişlerin vitalitesi ve oluşan dentin köprüsü korunarak, intrakoronal ağartma sonrası CAD/CAM sistem ile yapılan tam seramik kuron restorasyonların sunulması amaçlanmıştır.

Olgu: 14 yaşındaki kadın hasta 11-21 numaralı dişlerindeki estetik şikayet sebebiyle Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na başvurmuştur. Alınan anamnez sonucunda hastanın 7 yaşında iken aldığı dar-beden dolayı 11,21 numaralı dişlerinde pulpa ekspoz olacak şekilde kırıldığı ve yapılan kontroller sonucunda dişlerin vitalite testine pozitif yanıt verdiği ve kök gelişiminin tamamlanması için MTA ile rejeneratif tedavi uygulandığı öğrenilmiştir. Tedavi planlanmasında ilk olarak, dentin köprüsüne zarar vermeden renklenen MTA kaldırılmıştır. Ardından rezin modifiye cam iyonomer siman ile kapatılan dentine, 3 seans intrakoronal ağartma yapılmıştır, her seansta dişlerin vitalitesi kontrol edilmiştir. Dental ağartma başarıyla tamamlandıktan sonra, hastaya CAD-CAM sistem ile seramik tam kuron yapılarak ve 1.-3.ve 6. aylarda kontrolleri gerçekleştirilmiştir.

Sonuç: Non-invaziv bir tedavi işlemi olan intrakoronal ağartma ile dişin renklenmesi giderilmiş, CAD-CAM sistem kullanılarak uygulanan tam seramik kuronla hastanın estetik ve fonksiyon kaybı giderilmiştir.

Anahtar Kelimeler: MTA, İntakoronal Ağartma, CAD-CAM Sistem, Aşırı Madde Kaybı, Rejeneratif Tedavi

S-065**Rehabilitation of Anterior Teeth with Excessive Structure Loss and Discoloration at the Consequent of Rejenerative Treatment**

Lena Almasifar, Nihan Gönülo

Ondokuz Mayıs University, Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Samsun

Aim: This case presents the restorations of the teeth performed with CAD / CAM system after intracoronal bleaching by preserving the vitality and the dentin bridge which formed by the regenerative treatment.

Case: A 14-years-old female patient applied to the Restorative Dentistry Department of Ondokuz Mayıs University due to the aesthetic complaints in her anterior teeth. As a result of the clinical and radiographic examination and anamnesis, it was learned that the patient had fractured and pulp expose in the teeth #11,21 due to trauma when she was 7 years old and regenerative treatment was performed with MTA for apex maturation. The treatment started with the removal of MTA without damaging the dentin bridge. Then, the dentin bridge was covered by resin modified glass ionomer. Intracoronal bleaching was applied for three times, and in each appointment teeth vitality was verified. Finally, ceramic full crowns were performed with CAD-CAM system and the patient was followed upen at 1th, 3th And 6th Months.

Conclusion: The discoloration of the teeth was removed by intracoronal bleaching, which is a non-invasive treatment. The aesthetic and functional anxiety of the patient was eliminated with the full ceramic crown by using CAD-CAM system.

Keywords: MTA, Intracoronal bleaching, CAD_CAM System, Excessive Structure Loss, Regenerative Treatment

S-066**Mevcut Köprüdeki Dayanak Diş için Kor Üst Yapı Oluşturma Tekniği***Gökçe Soğanlı Ünsal*

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Koronal diş yapısında meydana gelen kayıplarda prefabrike post sistemleri popülerdir çünkü hem zaman kazandırıcıdır hem de kabul edilebilir sonuçlar sağlar. Marjinal uyumu iyi olan bir kron ya da köprüdeki dayanak dişin koronal yapısında herhangi bir sebeple meydana gelen kayıplarda post ve kor yapısının yenilenmesi ve protezin tekrar kullanılması zaman ve maliyet açısından avantajlıdır. Bu tekniğin amacı uyumu iyi olan bir köprü protezinde dayanak dişte meydana gelen kırığın prefabrike post ve kimyasal sertleşen kompozit rezinle yeniden yapılandırılmasının anlatılmasıdır.

Olgu Sunumu: Koronal kırığı olan dayanak diş için post yuvası hazırlanır. Uygun çap ve boyda prefabrike post seçilerek simante edilir. İnce uçlu bir fırça yardımıyla kron içine silikon esaslı akışkan ölçü maddesi sürülür ve sertleşmesi beklenir. Dayanak diş kor üst yapı için hazırlanır. Kimyasal kompozit rezin karıştırılarak içinde 2.ölçünün bulunduğu metal destekli porselen kronun içine konularak yerine yerleştirilir. Resin sertleştikten sonra köprü yerinden çıkarılır. Dayanak dişin marjinal kenarlarındaki fazla rezin temizlenerek eski köprü simante edilir.

Sonuç: Silikon esaslı akışkan ölçü maddesi kompozit rezinin kron iç yüzeyine yapışmaması için bir ayırıcı görev yapar ve siman boşluğu için aralık sağlar. Bu teknik kronun iç yüzeyine kompozit rezinin yapışmadan üst yapının oluşturulmasını ve uyumu iyi olan eski köprünün yeniden kullanılmasına böylece hasta başında işlemin hızlı bir şekilde tamamlanmasına olanak sağlar.

Anahtar Kelimeler: kor üst yapı, prefabrike post, akışkan ölçü maddesi, kimyasal kompozit rezin

S-066**Core Constructing Technique for Abutment Tooth Under Existing Fixed Partial Denture***Gökçe Soğanlı Ünsal*

Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara

Objective: Prefabricated post systems are popular when coronal tooth structure is missing because they save time and can provide satisfactory results. When the coronal tooth part was missing due to some reasons, refabrication of post and core under existing crown or fixed partial denture with the satisfying marginal integrity can be time consuming and cost effective. This technique aimed to describe core build-up method with prefabricated post and self cure composite resin under existing fixed partial denture that failed due to fracture of the abutment tooth.

Case Presentation: Root canal of the missing coronal part of abutment tooth was prepared for post. An appropriate size prefabricated post was selected and cemented into the prepared root canal. Light-body impression material was mixed and applied inside the crown with the help of a little brush and let for polymerization. The tooth was prepared for core foundation. The self cure composite resin was mixed and put into the metal fused porcelain crown and placed on abutment teeth. After setting was completed the fixed partial denture was removed. Marginal area of the abutment tooth was refined with a bur and crown was cemented.

Conclusion: Light body impression material acts as a separator and ensures adequate cement space for bonding. This technique enables to prevent possible bonding of composite resin to inside surface of the existing crown while building up the core and to save the chairside time.

Keywords: core build-up, prefabricated post, light body impression material, self cure composite.

S-067**Air Abrazyon ve Lazerle Yüzey Pürüzlendirme Sonrası Farklı Universal Adeziv Uygulamalarının Hibrit Seramik Tamirine Etkisi***Emine Şirin Karaarslan¹, Hüseyin Hatırlı¹, Zülal Tekiroğlu Yelken¹, Gülşah Tonga¹, Osman Demir²*¹Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Tokat²Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyoistatistik Anabilim Dalı, Tokat

Amaç: Çalışmanın amacı hibrit seramiğe farklı yüzey hazırlıkları ve universal adezivler uygulanmasının ardından kompozit rezin ile makaslama bağlantı dayanımını değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntemler: Prizma şeklinde 40 adet hibrit seramik blok (6mm x 6mm x 6mm) (Vita Enamic, Vita, Almanya) hazırlandı. Bloklar yüzey hazırlama işlemlerine önce 2 gruba daha sonra adezyon protokollerine göre tekrar 2 alt gruba ayrıldılar (n=10). Yüzeyleri kalıbın üst yüzeyine paralel olacak şekilde akrilik silindir kalıplara gömüldü. Örneklerin üst yüzeyleri air abrazyon (50 µm boyutlarında Al₂O₃ partikülleri ile-Korox, Bego, Bremen, Germany) ve Er:YAG (KEY 3, KaVo, Germany) lazerle hazırlandı ve Single Bond Universal (SBU-3M ESPE, St Paul, MN, ABD), Tokuyama Universal Adeziv (Tokuyama Dental, Tokyo, Japonya) uygulandı. Hazırlanan yüzeylere mikrohibrit kompozit rezin (3 mm çapında-5 mm yüksekliğinde) uygulandı. Örnekler 5-55°C'de 10.000 kez termal döngüye maruz bırakıldı. Daha sonra universal test cihazında makaslama bağlanma dayanımı testine tabi tutuldular. Elde edilen veriler ve kırılma tipleri istatistiksel olarak analiz edildi.

Bulgular: Lazer uygulanan grupların ortalama makaslama bağlanma dayanımı değerleri (12,86 ±3,59) air abrazyon değerlerinden (10,89±2,75) istatistiksel olarak anlamlı derecede daha yüksek bulunmuştur (p<0,05). Fakat adeziv ajanların bağlanma dayanımı değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır. En yüksek bağlanma değeri lazer+SBU adeziv grubunda izlendi. Lazer uygulanan gruplarda yüksek oranda adeziv başarısızlık görülürken, air abrazyon yapılan gruplarda karışık ve koheziv başarısızlıklar tespit edildi.

Sonuç: Hibrit seramik restorasyonların kompozit rezin ile tamirinde yüzey hazırlama işlemi olarak lazer uygulaması air abrazyona alternatif olarak tercih edilebilir. Bununla beraber değerlendirilen universal adezivler arasında fark bulunmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Hibrit Seramik, Makaslama Bağlanma Dayanımı, Single Bond Universal, Tokuyama Universal

S-067**The Effect of Different Universal Adhesive Applications on Hybrid Ceramic Repair after Surface Abrasives with Air Abrasion and Laser***Emine Şirin Karaarslan¹, Hüseyin Hatırlı¹, Zülal Tekiroğlu Yelken¹, Gülşah Tonga¹, Osman Demir²*¹Tokat Gaziosmanpaşa University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Tokat, Turkey²Tokat Gaziosmanpaşa University Faculty of Medicine, Department of Biostatistics, Tokat, Turkey

Aim: The aim of this study was to evaluate the shear bond strength of hybrid ceramic material repaired with a composite resin after different surface preparations and universal adhesives.

Materials-Methods: Prism shaped 40 ceramic blocks (6x6x6mm-Vita Enamic, Germany) were prepared. After the blocks were divided into 2 groups for surface preparation, they were divided into 2 subgroups according to adhesion protocols (n=10). The surfaces were embedded in acrylic cylinder molds, parallel to the upper surface of the mold. The upper surfaces of specimens were prepared with air abrasion (50µm with Al₂O₃ particles-Korox, Bremen, Germany) and Er: YAG laser (KEY3, KaVo, Germany). Then the roughened surfaces were treated as Single Bond Universal (SBU-3M ESPE, St Paul, USA) and Tokuyama Universal Adhesive (T-Tokuyama Dental, Japan). The microhybrid composite resin (3mm diameter-5mm high) were applied to prepared surfaces with with cylindrical plastic molds. The specimens were thermocycled 10.000 times between 5±2 °C and 55±2 °C. They were then subjected to shear bond strength test on the universal test device at a 1 mm/min crosshead speed. Data were obtained and fracture types were analyzed statistically.

Results: The mean shear bond strength values of the laser groups (12,86±3,59) were significantly higher than those of air abrasion groups (10,89±2,75) (p<0,05). However, there was no statistically significant difference between the bond strength values of adhesive agents. The highest bonding value was observed in the laser+SBU group. A high rate of adhesive failure was seen in laser treated groups, mixed and cohesive failures were detected in groups with air abrasions.

Conclusion: When it is planned to repair the hybrid ceramic restorations with composite resin, laser application can be preferred as an alternative to air abrasion. However, there was no difference between the evaluated universal adhesives.

Keywords: Hybrid Ceramic, Shear Bond Strength, Single Bond Universal, Tokuyama Universal

S-068**Bruksizm Hastalarında Bir Stres Göstergesi Olan Tükürük Kortizol Seviyelerinin Değerlendirilmesi**Özkan Karataş

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Tokat

Amaç: Myofasial ağrı ve işlev bozukluğu, temporomandibuler eklem bozukluğu olan hastaların yaklaşık olarak %60'ında gözlenen en önemli belirtidir. Bu durum çiğneme sistemine ait bir kas işlevi bozukluğu olup, miyofasial ağrı sendromu (MAS) olarak bilinir ve diş sıkma (bruksizm) veya diş gıcırdatma, tırnak, kalem, dudak yeme gibi ağız bölgesi ile ilgili alışkanlıklarla birlikte görülebilir. Ayrıca, stres, anksiyete ve depresyon, tüm bu hastalıklarda temel özelliklerden birisidir. Bu çalışmanın amacı; periodontal açıdan sağlıklı ve periodontitisli bruksizm hastalarında stres göstergesi olan tükürük kortizol seviyelerinin değerlendirilmesidir.

Yöntem: Çalışma grubu, sistemik olarak sağlıklı 80 kişiden oluşmaktadır. Çalışma grupları şu şekilde gibi oluşturulmuştur: Grup 1; okluzal travması olmayan sağlıklı bireyler (Grup 1, n = 20), Grup 2; Okluzal travması olmayan periodontitis hastaları (Grup 2, n = 20), Grup 3; okluzal travmalı sağlıklı bireyler (Grup 3, n = 20) ve Grup 4; okluzal travmalı periodontitis hastaları (Grup 4, n = 20). Okluzal travma teşhisi klinik ve radyolojik tetkikler sonucu koyulmuştur. Plak indeksi, gingival indeks ve klinik ataçman seviyeleri kaydedilmiş, bireylerin tükürük örnekleri alınmıştır. Toplanan örneklerde tükürük kortizol seviyeleri ELİZA metodu ile incelenmiştir.

Bulgular: ELİZA sonuçlarına göre tükürük kortizol seviyeleri bruksizmi olan hastalarda bruksizmi olmayan eşdeğer gruplarına göre istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek bulunmuştur ($p<0,05$).

Sonuç: Stresin tespit edilmesinde kullanılan en önemli indikatör olan kortizol seviyesinin, bruksizmi olan hastalardan alınan tükürük örneklerinde artış gösterdiği tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Bruksizm, kortizol, stres, tükürük

S-068**Evaluation of Salivary Cortisol Levels in Patients with Bruxism as a Stress Indicator**Özkan Karataş

Department of Periodontology, Faculty of Dentistry, Tokat Gaziosmanpaşa University, Tokat

Aim: Myofascial pain and dysfunction is the most important symptom observed in approximately 60% of patients with temporomandibular joint disorders. This condition is a muscle dysfunction of the chewing system and is known as myofascial pain syndrome (MPS) and may be associated with oral incontinence, such as clenching or bruxism, nail, pen, lip. In addition, stress, anxiety and depression is one of the main features of all these diseases. The aim of this study was to evaluate salivary cortisol levels in bruxism patients.

Methods: Study sample consisted of 80 systemically healthy individuals. Study groups were created as: Group 1; healthy individuals without occlusal trauma (Group 1, n=20), Group 2; periodontitis patients without occlusal trauma (Group 2, n=20), Group 3; healthy individuals with occlusal trauma (Group 3, n=20) and Group 4; periodontitis patients with occlusal trauma (Group 4, n=20). Clinical and radiological examinations were used to diagnose occlusal trauma. Plaque index, gingival index, and clinical attachment levels were recorded and saliva samples were taken. Salivary cortisol levels were evaluated via Enzyme-Linked ImmunoSorbent Assay (ELISA) method in the collected samples.

Results: According to ELISA findings, salivary cortisol levels were significantly higher in patients with bruxism than the non-bruxist equivalent groups ($p<0.05$).

Conclusion: Cortisol levels, which are the most important indicator used in the detection of stress, were found to increase in saliva samples taken from patients with bruxism.

Keywords: Bruxism, cortisol, saliva, stress

S-069

Aşırı Madde Kayıplı Dişlerin Farklı Preperasyonlarla Tedavisi: Cad-Cam Restorasyonları*Mesut Köksal, Şeyda Ulaşlı, Gözde Özköylü, Çağrı Ural*

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Samsun

Amaç: Aşırı madde kaybına uğramış dişlerin restorasyonlarında birçok farklı tedavi yaklaşımı kullanılabilir. Bunlardan post-kor restorasyonlar, onlay restorasyonlar, kron restorasyonları ve endokronlar en çok tercih edilenlerdir. Bu restorasyonların üretim tekniği olarak ise teknolojinin gelişimi ile birlikte CAD-CAM üretim teknolojisi diş hekimliği pratiğinde rutin kullanılır hale gelmiştir. Materyal çeşitliliğinin artması ve rezin simanların gelişmesi ile birlikte üretilen restorasyonların bağlantı başarılarında mekanik etkilerden çok mikromekanik ve kimyasal bağlantıların oluşturulması, restorasyonların başarısında direk rol oynamaktadır. Bu durum tedavi sürecinde preparasyon tekniklerinde de bazı değişikliklerin olması durumunu doğurmuştur. Bu doğrultuda, sunulan vakalarımızda aşırı madde kayıpları olan dişlerin tedavilerinde farklı yaklaşımlar dijital iş akışı kullanılarak tamamlanmıştır. Bu vakaların sunumunda amacımız, aşırı kron harabiyetine sahip dişlerde farklı tedavi yaklaşımlarının klinik başarılarının değerlendirilmesinin yanı sıra, dijital iş akışı ile üretim basamakları ve kullanılan rezin nano seramik materyalinin 3 farklı tedavi yöntemindeki başarısının gözlemlenmesi ve sunulmasıdır.

Olgu: Aşırı madde kaybı olan 3 farklı vakada 3 farklı tedavi yaklaşımı uygulandı. Vakalarımız Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na dişlerinde meydana gelen kırık ve aşırı kron harabiyeti şikayetleri ile başvurdu. Bu 3 vakanın klinik muayeneleri tamamlandıktan sonra onlay, tam kron ve endokron tedavi endikasyonları konulan hastalarımız için dijital iş akışı kullanılarak tedaviler tamamlandı. Restorasyonlarda kullanılacak olan materyal olarak CAD-CAM teknolojisinde kullanılan prefabrik rezin nanoseramik bloklar tercih edildi. Üretilen restorasyonlar adeziv rezin siman ile simante edildi. Restorasyonların hastalara teslimini takiben hastalar 15 gün, 1 ay ve 3 aylık kontrollere çağırılarak muayeneleri yapıldı.

Sonuç: Dijital iş akışıyla üretilen restorasyonların hastaya teslimini takiben marjinal uyumlarında, oklüzal ve proksimal kontaktlarında 1. ve 3. ay kontrollerinde herhangi bir problem görülmedi. Hastalardan restorasyonları ile ilgili olarak alınan geri bildirimlerinde major bir şikayet bulgusuna rastlanmadı. Hastaların takipleriyle, farklı tedavi yöntemlerinin, farklı preparasyon şekillerinin ve kullanılan prefabrike rezin nano seramik materyalinin 3 farklı kullanım alanında klinik başarıya etkilerinin gözlemlenmesi sağlanmıştır. Tüm restorasyonlar başarılı bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: CAD-CAM restorasyonları, Dijital iş akışı, Rezin nanoseramik blok

S-069

Treatment of Extensively Damaged Teeth with Various Preparation: CAD-CAM Restorations*Mesut Köksal, Şeyda Ulaşlı, Gözde Özköylü, Çağrı Ural*

Department of Prosthodontics, Ondokuz Mayıs University, Samsun, Turkey

Objective: Various treatment approaches can be used in restoration of extensively damaged teeth. Post-core, onlay, crown restorations and endocrowns are the most preferred. CAD-CAM manufacturing technology has become routine in dentistry practice. With the increase in variety of materials and the development of resin cements, micromechanical and chemical connections rather than mechanical effects play a direct role in the success of restorations. This situation caused some changes in the preparation techniques during the treatment process. In the presentation, our aim is to evaluate the clinical successes of different treatment approaches in extensively damaged teeth, as well as to observe manufacturing stages with digital workflow and the success of the resin nano ceramic material applied in three different treatment methods.

Case: Three different treatment methods were applied in 3 different cases with extensively substance damaged. Our cases were applied to the Department of Prosthodontics, Faculty of Dentistry, Ondokuz Mayıs University with the complaints of fracture and excessive crown damage in their teeth. After the clinical examinations of these 3 cases were completed treatment with digital workflow for our patients who had onlay, full crown and endokron treatment indications. Prefabricated resin nanoceramic blocks used in CAD-CAM technology were preferred as the materials to be used in restorations. The restorations were cemented with adhesive resin cement. Following the completion of the restorations to the patients, 15. day, 1. and 3. month follow-up examinations were performed.

Conclusion: The restorations produced by digital workflow, have not seen any problems in the marginal adaptation, occlusal and proximal contacts in the 1st and 3rd month controls. There was no major complaint in the feedback received from patients regarding their restorations. With the patients follow-up, the effects of different treatment methods, different preparation forms and the prefabricated resin nano ceramic material used in the 3 different usage areas were observed. All restorations were found successful.

Keywords: CAD-CAM restorations, Digital workflow, Resin nanoceramic block

S-070**Rebilda Post GT ve Reforpost Sistemlerin Kök Kanal Dentinine Push-out Bağlanma Dayanımı Açısından Karşılaştırılması***Esmâ Sarıçam¹, Merve Arslan²*¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Ankara²Kırıkkale Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Dişçilik Hizmetleri Bölümü, Kırıkkale

Amaç: Rebilda Post GT farklı sayılarda 0.3 mm çapındaki postların demet haline getirilmesi ile elde edilen 4 ayrı ebatla posttan oluşan cam fiber destekli kompozit post sistemidir. Reforpost ise tek parça, paralel yapılı ve yatay oluklu üç ayrı kalınlıkta posttan oluşan cam fiber sistemdir. Bu çalışmanın amacı bu iki sistemin tek bir yapıştırıcı siman ile uygulaması sonrası kökün koronal, orta ve apikal üçlülerinden elde edilen yatay kesitlerinde postların dentin yüzeyine bağlanma dayanımını test etmektir.

Yöntem: 20 adet çekilmiş alt çene insan premolar dişi kök boyu 17 mm olacak şekilde dekorone edildi. Kök kanallarının genişletme ve doldurma işlemlerinden sonra kökler rastgele 2 gruba ayrıldı: Rebilda Post GT ve Reforpost. Kanal dolum materyali post sistemlerinin özel drilleri ile uzaklaştırıldı. Postlar, Panavia SA Cement Plus ile kök kanallarına simante edildi. Dişlerin kökleri silindirik akrilik bloklara gömüldü. Kökün koronal-orta-apikal üçlülerinden 1 mm yükseklikte 2'şer adet olmak üzere bir diştan 6 adet kesit elde edildi. Post yüzeyine uygulanan push-out testi ile postun dentin yüzeyinden ayrılma değeri Newton cinsinden kaydedildi ve megapascal değerine formül yardımıyla dönüştürüldü. İki grubun koronal, orta ve apikal üçlülerinde bağlanma değerleri istatistiksel olarak karşılaştırıldı (p <.05).

Bulgular: Grup içi ve gruplar arası koronal, orta ve apikal üçlüler arasında push-out bağlanma dayanımı açısından istatistiksel açıdan fark görülmedi (p>.05; ANOVA).

Sonuç: Rebilda Post GT, kök kanal dentine push out bağlanma dayanımı açısından Reforpost ile benzer özellikler gösterdi.

Anahtar Kelimeler: Cam fiber post, fiberle güçlendirilmiş kompozit post, push-out bağlanma dayanımı

S-070**Rebilda Post GT vs Reforpost Systems for Push-out Bond Strength to Root Canal Dentin***Esmâ Sarıçam¹, Merve Arslan²*¹Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Ankara²Vocational School Of Health Services, Kırıkkale University, Kırıkkale

Aim: Rebilda Post GT is a glass fiber-reinforced composite post which consists of a bundle of fine individual posts (0.3 mm in diameter) in varying numbers dependent on the post size. This system consists of 4 sizes that each size has different number of fine individual posts. Reforpost is parallel-shaped with horizontal grooves and one-piece glass fiber system that consists of three different sizes. The aim of this study was to compare these post systems for the push-out bond strength to the root canal dentin.

Materials-Methods: 20 single-rooted human mandibular premolar teeth were decoronated to standardize the root lengths at 17 mm. After the preparation and filling of the root canals, the roots were randomly divided into 2 groups: Rebilda Post GT and Reforpost. Root canal filling material was removed by special drills of systems. The posts were cemented to root canals with Panavia SA Cement Plus. The roots were embedded in cylindrical acrylic blocks. From the coronal-middle and apical third of each root, two sections with 1 mm-thick were obtained. The push-out test was performed and the bond strength values of the posts from the dentin surface was recorded in Newton and converted to the megapascal by a formula. In the coronal, middle and apical thirds of the two groups, the dislocation values were statistically compared (p <.05).

Results: >.05; ANOVA).

Conclusion: Rebilda Post GT showed similar features with Reforpost for push out bond strength to root canal dentin.

Keywords: Fiber-reinforced composite post, glass fiber post, push-out bond strength

S-071**Serbest Dişeti Grefti Operasyonu Sonrası Hasta Morbiditesinin Değerlendirilmesi**

Hande Güntan Erdemir¹, Serap Karakış Akcan²

¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

²İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu çalışmanın amacı, keratinize dişeti genişliğini arttırmak amacıyla uygulanan serbest dişeti grefti (SDG) operasyonunun "hasta yaşam kalitesine(Quality of Life-QoL)" olan etkisinin ölçekler yardımı ile operasyon sonrasındaki ilk bir hafta ve 1. ay için değerlendirilmesidir.

Yöntem: 36 hastanın (25 kadın, 11 erkek) QoL operasyon öncesi, operasyon sonrası ilk 7 gün boyunca ve 1. ay için "Oral Health Impact Profil-14(OHIP-14)" ölçeği kullanılarak değerlendirildi. Operasyon sonrası ilk 7 gün için tüketilen analjezik sayısı kayıt edildi, ağrı düzeyi "Vizüel Analog Skala(VAS)" ile belirlendi. Greftte ait yatay genişlik ve dikey boyut ile operasyon süresi kaydedildi.

Bulgular: Toplam ortalama skorlarının değerlendirme sonucuna göre, operasyon sonrası ilk 3 gün hasta QoL skorları öncesine göre istatistiksel olarak anlamlı artış gösterdi, QoL olumsuz etkilendi; operasyon sonrası 1. ayda ise anlamlı olarak azalma gösterdi, QoL olumlu etkilendi. En olumsuz etki fonksiyonel sınırlama kategorisinde, operasyon sonrası ilk 7 gün için görüldü. Ağrı kategorisinde operasyon sonrası ilk iki gün için anlamlı artış görüldü. Analjezik tüketimi artışı operasyon sonrası ilk gün için OHIP-14 toplam ortalama skorlarındaki artış ile anlamlı korelasyon gösterdi.

Sonuç: Çalışma sonucuna göre SDG operasyonu sonrası özellikle ilk üç gün için QoL olumsuz yönde etkilenmektedir. Operasyon sonrası ilk gün ağrı düzeyinin artışı, yaşam kalitesi seviyesinin azalması ve analjezik tüketiminde görülen artış en belirgindir. SDG operasyonu sonrası QoL değerlendirmesinde OHIP-14 alternatif bir yöntem olarak önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Serbest dişeti grefti, yaşam kalitesi, ağrı düzeyi

S-071**Evaluation of Patient Morbidity After Free Gingival Graft Operations**

Hande Güntan Erdemir¹, Serap Karakış Akcan²

¹Bezmialem University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul

²İstanbul Aydın University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul

Aim: The aim of this study is to evaluate the patient's quality of life(QoL) with different scales during one week and in one month after the operation of free gingival graft(FGG) applied to increase keratinized gingival width.

Method: The QoL of 36 patients(25 Females, 11 Males) was assessed using the "Oral Health Impact Profil-14(OHIP-14)" before surgery, for the first 7 days and in first month postoperatively. Analgesic consumption was recorded and pain level was assessed by a horizontal scale(VAS) for the first 7 days postoperatively. FGG dimensions(vertical height and horizontal width) and operation time were recorded.

Results: Assessment of total mean scores of OHIP-14: The QoL scores for first 3 days postoperatively showed a statistically significant increase and QoL was adversely affected, in the first month after the operation, scores showed a significant decrease and the QoL was affected positively, compared to baseline. The most negative effect was seen in the functional limitation category for the first 7 days. There was a significant increase for the first two days after the operation in the pain category. There was a significant positive correlation between the increase in OHIP-14 total mean scores and analgesic consumption for the first day postoperatively.

Conclusion: According to the study result; the QoL of patients was affected negatively for first three days postoperatively. The increase in pain level, decrease in QoL and increase in analgesic consumption were seen most apparent for the first postoperative day. The use of scales in QoL evaluation after SDG operation can be considered as an alternative method.

Keywords: Free gingival graft, quality of life, pain level

S-072**Solid-Akantomatöz Ameloblastom Tedavi Yaklaşımı: Olgu Sunumu***Neşet Akay, Koray Onur Şanal, Adem Ali Akdere*

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Çenelerde yer alan ameloblastomalar; dental lamina kalıntısı, odontojenik kist kapsülü ve oral epitelden kaynaklandığı düşünülen artmış rekürrens eğiliminde lokal agresif ve iyi huylu lezyonlardır. Tutulum en çok mandibulaya olmaktadır. Tedavide en blok rezeksiyon önerilir. Bu yaklaşım, bazen çenenin bir bölümünün çıkarılması ve sonrasında rekonstrüksiyon gerektirebilir. Her ne kadar tümörün doğası gereği agresif olmayan cerrahi tartışmalı olsa da, bazı hastaların rekonstrüktif cerrahi kabul etmemesi sebebiyle agresif yaklaşıma karşı tercih edilebilir.

Olgu: 26 yaşında kadın hasta, sağ mandibular yirmiyaş dişin çekiminden iki ay sonra, operasyon bölgesinde ağrı ve şişlik şikayeti ile Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Bölümüne başvurdu. Panoramik radyograf ve CT yardımıyla ikinci moları da içine alan bir lezyonun varlığı görüldü. İnsizyonel biyopsi ile histopatolojik değerlendirme sonucunda kesin tanı akantomatöz ameloblastoma konuldu. Genel anestezi altında 0,5 cm güvenlik sınırı içinde intraoral yaklaşımla marjinal rezeksiyon uygulandı. İnférieur alveolar sinir korundu. Mandibulanın olası fraktür riski sebebiyle 2.7mm-kilitsiz rekonstrüksiyon plağı kullanıldı.

Sonuç: Ameliyat sonrasında paraesteziye artış gözlenmedi. Ek olarak, 7.gün ve 1.ay takipte başka bir komplikasyon gözlenmedi. Cerrahi planlama yaparken önemli kriterlerden tümörün klinik ve histolojik tipi kadar hastanın beklentileride göz önünde tutulmaktadır. Bu nedenle, hastanın beklentileri nedeniyle agresif olmayan bir cerrahiye karar verilirse, kesinlikle sıkı bir klinik takip önerilir.

Anahtar Kelimeler: Ameloblastom, Marjinal Rezeksiyon, Odontojenik Tümör

The Management of the Acanthomatous – Solid Ameloblastoma: a Case Report*Neşet Akay, Koray Onur Şanal, Adem Ali Akdere*

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu

Aim: The ameloblastomas in jaws are locally aggressive and benign lesions with an increased tendency for recurrence that are thought to originate from a residue of dental lamina, capsule of an odontogenic cyst and oral epithelium. The majority occur in the mandible. The en bloc resection is recommended in the surgery. This approach may sometimes require partial removal of the jaw and then reconstruction. Even if the nonaggressive surgery is controversial due to nature of the tumour, it could be preferred against aggressive approach because some patients do not agree with possibility of the reconstructive surgery.

Case: A 26-year-old woman admitted to Bolu Abant İzzet Baysal University, Department of Maxillofacial Surgery with complaints of pain and swelling in operation area two months after extraction of the embedded mandibular third molar in another clinic. The paresthesia was observed on the right side of the mandible. The tumoral lesion was detected involving mandibular right second molar by panoramic radiography and CT. The incisional biopsy indicated a diagnosis of the acanthomatous ameloblastoma. Under general anesthesia, the marginal resection was performed with a safe margin of 0,5 cm along the tumor as seen on the radiography by the intraoral approach. The inferior alveolar nerve was preserved. The 2.7mm-nonlocking reconstruction plate was used to prevent mandibular fracture.

Conclusion: The paresthesia did not increase postoperatively. Additionally, no another complication occurred on the 7th day and 1st-month follow-ups. Important considerations in planning surgical include the expectations of the patient as well as the clinical and histological type of the tumour. Thus, if it is decided to perform a nonaggressive surgery because of social reasons, frequently follow-ups are certainly recommended.

Keywords: Ameloblastoma, Marginal Resektion, Odontogenic Tumor

S-073

Farklı Frenektomi Teknikleri Uygulanmış Hastaların Oral Hijyen Durumlarının ve Rahatsızlık Algılarının Karşılaştırılması*Özge Göktürk*

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Yüksek frenulum bağlantıları ilgili bölgede dişeti çekilmesi, diastema, papil kaybı, estetiğin bozulması ve üst anterior dişlerin oral hijyeninde zorluk gibi sorunlara yol açabilir. Frenektomi, frenulumun tamamen çıkarılmasıdır ve frenektomi işlemi için çeşitli teknikler kullanılmaktadır. Bu çalışmanın amacı konvansiyonel teknik ve yeni tanımlanan paralelleme tekniği ile frenektomi yapılmış hastaların ameliyat sonrası ağrı, konuşma, çiğneme ve oral hijyen durumlarının karşılaştırılmasıdır. **YÖNTEM:** Lokal anestezi altında, aynı cerrah tarafından konvansiyonel teknik veya paralelleme tekniği ile frenektomi yapılmış 22 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastalardan ameliyat günü ve ameliyat sonrası 1. 2. 4. 7. ve 10. günlerde görsel analog skala (VAS) kullanarak ağrı, konuşma, çiğneme rahatsızlıklarını belirtmeleri istendi. Ayrıca hastaların operasyon öncesi ve sonrası oral hijyen durumları değerlendirildi.

Bulgular: İki frenektomi tekniği karşılaştırıldığında, VAS sonuçları, paralelleme tekniği ile frenektomi yapılmış hastaların 1. ve 2. gün ağrı, çiğneme ve konuşmada rahatsızlıklarının daha düşük olduğunu ($p < 0.05$), 4-10. gün arasında anlamlı bir fark olmadığını gösterdi ($p > 0.05$). Frenektomi sonrası oral hijyen göz önüne alındığında, her iki teknikle de 10 gün sonra üst anterior bölgenin oral hijyeninde belirgin bir iyileşme gözlenmiştir.

Sonuç: Bu çalışmanın verileri, paralelleme tekniği ile frenektominin, konvansiyonel tekniğe kıyasla operasyon sonrası hasta konforunu arttırdığını ve daha az ağrıya neden olduğunu göstermektedir. Bununla birlikte, yüksek frenulum bağlantısına sahip olan kişilerde oral hijyen bakımlarının yetersiz kaldığı gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: konvansiyonel teknik, yüksek frenum, oral hijyen

Comparison of Oral Hygiene Conditions and Discomfort Perceptions of Patients Treated with Different Frenectomy Techniques*Özge Göktürk*

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Bolu

Objective: High frenum attachment can lead to problems such as gingival recession, diastema, papillary loss, aesthetic problems and difficulty of oral hygiene maintenance of the upper anterior region. Frenectomy is complete removal of the frenum attachment and the various techniques are used for this procedure. The aim of this study is to compare the postoperative pain, speech, chewing and oral hygiene status of the patients who treated with conventional frenectomy and new paralleling technique.

Methods: Twenty-two patients who treated under local anesthesia with conventional frenectomy or paralleling technique were included in the study. Patients were asked to define pain, talking and chewing discomfort by using a Visual Analog Scale (VAS) on the day of surgery and on the 1st, 2nd, 4th, 7th and 10th days postoperatively. In addition, the oral hygiene status of the patients before and after the operation was evaluated.

Results: Compared to the two techniques, the VAS results showed that pain, talking and chewing discomfort within the first 2 days for paralleling technique was lower than conventional frenectomy ($p < 0.05$). There was no significant difference between 4 and 10 days ($p > 0.05$). When oral hygiene was considered after the frenectomy, a significant improvement was observed in the oral hygiene of the upper anterior region after 10 days with both techniques.

Conclusion: The results of present study show that the paralleling technique for frenectomy provides better patient comforts and less postoperative pain compared to the conventional technique. However, it was observed that oral hygiene maintenance was insufficient in patients with high frenum attachment.

Keywords: Conventional technique, high frenum, oral hygiene

S-074**Mandibular Alveolar Kret Ogmentasyonu için İntraoral Otojen Kemik Grefti Uygulamaları: Vaka Serisi Sunumu*****Nihat Laçın***

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Oral ve maksillofasiyal cerrahide geniş horizontal kemik defektlerinin rekonstrüksiyonu için etkili cerrahi protokol, ramus veya simfizden intraoral olarak alınan otojen kortikokansellöz blok greftlerin kullanılmasıdır. Bu spesifik endikasyonlarda otojen blok greftler altın standart olarak kabul edilir ve bu nedenle çoğu klinisyen için ilk seçenektir. Otojen blok greftler osteojenik ve osteoindüktif özelliklere sahiptir, hücrelerin ve konakçı kemiğe greftin dahil edilmesini sağlayan yeni kemik oluşumunu indüklemek için kemik morfogenetik proteinleri gibi biyoaktif moleküller sağlar. Bu önemli özellikleri sayesinde otojen blok greft uygulamaları, atrofik çene kemiğine sahip hastalara da implant destekli sabit protez yapılabilmesini mümkün kılar.

Olgu 1: Sabit bir proteze ihtiyaç duyulan 26 yaşında bir kadın hasta kliniğimize başvurdu. Hastanın mandibular anterior bölgesi, implant uygulaması için vertikal ve horizontal olarak yetersizdi. Kret augmentasyon işlemi için simfiz bölgesinden alınan blok greft atrofik mandibulaya sabitlendi. 4 ay bekledikten sonra implantlar uygulandı.

Olgu 2: Sabit bir proteze ihtiyaç duyulan herhangi bir sistemik hastalığı olmayan 57 yaşında bir kadın hasta kliniğimize başvurdu. Hastanın mandibular posterior bölgesi, implant uygulaması için vertikal ve horizontal olarak yetersizdi. Kret augmentasyon işlemi için mandibula ramus bölgesinden alınan blok greft atrofik mandibulaya sabitlendi. 4 ay bekledikten sonra implantlar uygulandı.

Olgu 3: Sabit bir proteze ihtiyaç duyulan herhangi bir sistemik hastalığı olmayan 51 yaşında bir kadın hasta kliniğimize başvurdu. Hastanın mandibular posterior bölgesi, implant uygulaması için vertikal ve horizontal olarak yetersizdi. Kret augmentasyon işlemi için mandibula ramus bölgesinden alınan blok greft atrofik mandibulaya sabitlendi. 4 ay bekledikten sonra implantlar uygulandı.

Sonuç: Hastaların mandibulaları implant cerrahisi için uygun hale getirilerek sabit protetik rehabilitasyonu sağlandı.

Anahtar Kelimeler: implant, augmentasyon, simfiz, ramus

S-074**Intraoral Autogenous Bone Graft Application in Mandibular Alveolar Crest Augmentation: A Case Series Report*****Nihat Laçın***

Katip Çelebi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İzmir

Objective: An effective staged surgical protocol for the reconstruction of large horizontal bone defects in oral and maxillofacial surgery is the use of autogenous corticocancellous block grafts harvested intraorally from the ramus or the symphysis. In these specific indications, autogenous block grafts remain the gold standard and therefore the first choice for most clinicians. Autogenous block grafts have osteogenic and osteoinductive characteristics, providing cells and bioactive molecules such as bone morphogenetic proteins to induce new bone formation leading to graft incorporation into host bone. Thanks to these important features, autogenous block graft applications provide implant supported fixed prosthesis in patients with atrophic jaw bone.

Case 1: A 26-year-old female patient applied to our clinic with a need for a fixed prosthesis. The mandibular anterior region of the patient was insufficient implant application. The block graft taken from the symphysis site for crest augmentation was fixed to the atrophic mandible. After waiting for 4 months, the implants were applied.

Case 2: A 57-years old female patient without any systemic disease applied to our clinic with a need for a fixed prosthesis. The mandibular posterior region of the patient was insufficient for vertical and horizontal implant application. The block graft taken from the mandibular ramus site for crest augmentation was fixed to the atrophic mandible. After waiting for 4 months, the implants were applied.

Case 3: A 51-year-old female patient without any systemic disease applied to our clinic with a need for a fixed prosthesis. The mandibular posterir region of the patient was insufficient for vertical and horizontal implant application. The block graft taken from the mandibular ramus site for crest augmentation was fixed to the atrophic mandible. After waiting for 4 months, the implants were applied.

Conclusion: Patients mandibles were made suitable for implant surgery and fixed prosthesis application was made possible.

Keywords: implant, augmentation, symphysis, ramus

S-075**Antioksidanlı Hyalüronik Asitin Wistar Ratlarda Yara İyileşmesini Arttırması**

Mehmet Murat Taşkan¹, Hatice Balcı Yüce¹, Özkan Karataş¹, Fikret Gevrek², Gözde Işiker Kara¹, Melike Çelt¹, Elif Sırma Taşkan³

¹Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Tokat

²Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, Tokat

³Uzman Eczacı, Tokat

Amaç: Hyalüronik asit (HA) bağ dokusu ve yara iyileşmesi sürecinde önemli bileşenlerden biridir. Bu çalışmanın amacı Wistar ratlarda palatinal yaraların yara iyileşmesinde hyalüronik asit jelinin etkinliğini belirlemektir.

Yöntem: Kontrol grubu (40 rat) ve hyalüronik asit, benzokain ve antioksidanlardan oluşan bir jel uygulaması olan çalışma grubu (32 rat) olarak iki çalışma grubu oluşturuldu. Kontrol grubu beş alt gruba ayrıldı ve çalışma grubu sakrifikasyon günlerine göre dört alt gruba ayrıldı; 0, 3, 7, 14 ve 21 gün. Yara; 5 mm çapında, yuvarlak bir punch ile tam kalınlık kaldırılarak oluşturuldu. Yara bölgesine 0,2 ml taşıyıcı veya jel uygulandı. Sakrifiye edildikten sonra, maksilla çıkarıldı ve formalin çözeltisinde fikse edildi. Standart fotoğraflar çekildi yara bölgesi iyileşti ve yara bölgesinde iyileşmemiş alanlar ölçüldü. Dokular, histolojik prosedürlerle birlikte hemotoksilen-eozin (HE) ile boyanan bölümlerde fibroblast hücre yoğunluğu ölçüldü. Transforme edici büyüme faktörü (TGF) - β , insülin benzeri büyüme faktörü (IGF), kolajen I ve kolajen III değerleri immünohistokimya ile belirlenmiştir.

Bulgular: Stereomikroskopik ölçümler 3., 7., 14. ve 21. günlerde yara iyileşmesini gösterdi. HA grubunda 7. günde fibroblast hücrelerinin daha fazla olduğu bulundu. HA gruplarında 3. ve 7. günlerde daha düşük enflamatuvar hücreye sahipti. TGF- β ve IGF'de 0., 3. ve 21. günlerde önemli bir fark gözlemlendi. HA grubunda 3. günde kollajen I ve III kontrol grubuna göre daha yüksekti bulundu.

Sonuç: Mevcut sonuçlar, yedi gün içerisinde HA ile tedavi edilen ratlarda histolojik parametrelerde daha iyi bir yara iyileşmesi gösterdi ve yara bölgesi stereomikroskopik ölçümlerde test edilen bütün zamanlarda daha iyi bir kapanma gösterdi.

Anahtar Kelimeler: Koenzim Q10, Hyalüronik asit, E Vitamini, Yara iyileşmesi.

S-075**Hyaluronic Acid with Antioxidants Improved Wound Healing in Wistar Rats**

Mehmet Murat Taşkan¹, Hatice Balcı Yüce¹, Özkan Karataş¹, Fikret Gevrek², Gözde Işiker Kara¹, Melike Çelt¹, Elif Sırma Taşkan³

¹Tokat Gaziosmanpaşa University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Tokat

²Tokat Gaziosmanpaşa University Faculty of Medicine, Department of Histology and Embryology, Tokat

³Specialist Pharmacists, Tokat

Backgrounds: Hyaluronic acid (HA) is one of significant components in connective tissue and wound healing process. Objective of present study was to determine efficacy of a hyaluronic acid gel on wound healing of palatal wounds in Wistar rats.

Methods: Two study groups were created as a control group (40 rats) which had vehicle application and test group (32 rats) which had a gel application composed of hyaluronic acid, benzocaine, and antioxidants. Control group was divided into five subgroups, and test group was divided into four subgroups according to sacrifice days; 0 th, 3 rd, 7 th, 14 th, and 21 st. Wound was created by elevating a full-thickness flap with a round punch with 5mm- diameter. 0.2 ml of either vehicle or gel were applied to wound area. After sacrifice, maxilla was removed and fixed in formalin solution. Standardized photographs were taken and healed, and unhealed area in wounds was measured. Tissues were processed with histological procedures and inflammation, and fibroblast cell density was measured in Hematoxylin-eosin (HE)-stained sections. Transforming growth factor (TGF)- β , insulin-like growth factor (IGF), collagen I collagen III expressions were determined via immunohistochemistry.

Results: Stereomicroscopic measurements showed improved wound healing on 3 rd, 7 th, 14 th, and 21 st days. HA group had higher fibroblast cells in 7 th day. HA groups had a lower inflammatory cell in 3 rd, and 7 th days. Both TGF- β and IGF significant difference was observed among 0 th, 3 rd, and 21 st days. Collagen I and III were higher in HA 3 rd day compared to control group.

Conclusion: Present results showed an improved wound healing in histological parameters in HA-treated rats within seven days, and wound area exhibited a better closure in all tested times in stereomicroscopic measurements.

Keywords: Coenzyme Q10, Hyaluronic acid, Vitamin E, Wound healing.

S-076**Temporomandibular Bozukluklarla İlişkili Oklüzal Risk Faktörlerinin T-Scan III ile Değerlendirilmesi***Yeşim Kaya¹, Özer Alkan²*¹Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Van²Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu araştırmada üç farklı retansiyon protokolü uygulanan bireylerde temporomandibular bozukluklarla ilişkili oklüzal risk faktörlerinin değerlendirilmesi amaçlanmaktadır.

Materyal-Metod: Araştırmaya toplam 30 birey dahil edildi. Dahil edilen bireyler rastgele üç eşit gruba ayrıldıktan sonra Vakuum-şekillendirici, Hawley ve Bonded pekiştirme apareyleri uygulandı. Oklüzal kayıtlarının analizinde T-Scan III kullanıldı. Oklüzal kuvvet dağılımı, disklüzyon süresi, oklüzyon süresi, çalışan taraf sürtünmesel kontaklar ve çalışmayan taraf sürtünmesel kontaklar değerlendirildi. Değerlendirmeler debondingden hemen sonra (T0) ve retansiyon fazının 3. (T1), 6. (T2) ayları ile 1. yılında (T3) yapıldı. Gruplar ve zamanların karşılaştırılmasında tekrarlanan ölçümlü varyans analizi (iki faktör) kullanıldı.

Bulgular: Oklüzal kuvvet dağılımındaki değişimin Bonded grubunda sağ-sol yarım çenelerde T0-T1, T0-T2 ve T0-T3 zaman aralıklarında, sağ anterior kadranda T0-T1 zaman aralığında ve sol posterior kadranda ise T0-T1, T0-T3 ve T2-T3 zaman aralıklarında anlamlı olduğu belirlendi. Debondingden hemen sonra genel olarak tüm gruplarda uzamış disklüzyon süresi gözlemlendi. Retansiyon fazı süresince, bu uzamış disklüzyon süresindeki azalmanın sadece Hawley grubunda sol bölgede T0-T2 ve T0-T3 zaman aralıklarında, sağ bölgede ise T0-T2, T1-T2 ve T1-T3 zaman aralıklarında anlamlı olduğu saptandı. Tüm gruplarda oklüzyon süresinde bir azalma gözlenmesine rağmen bu azalmanın Vakuum-şekillendirici grupta sol bölgede T2-T3 zaman aralığında, Hawley grubunda ise sol bölgede T0-T1, T0-T2 ve T0-T3 zaman aralıklarında anlamlı olduğu bulundu. Çalışan taraf sürtünmesel kontaklar ve çalışmayan taraf sürtünmesel kontaklardaki değişimin ise Vakuum-şekillendirici grupta sırasıyla sol ve sağ bölgelerde T1-T3 zaman aralığında anlamlı olduğu görüldü.

Sonuç: Retansiyon fazı süresince oklüzal kuvvet dağılımındaki değişim Bonded grubunda ilk üç ay boyunca anlamlı bulunmuştur. Uzamış disklüzyon ve oklüzyon sürelerinin ise tüm gruplarda azaldığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Temporomandibular bozukluklar, T-Scan III, Oklüzal Risk Faktörleri

S-076**Evaluation of the Occlusal Risk Factors Associated with Temporomandibular Disorders with T-Scan III***Yeşim Kaya¹, Özer Alkan²*¹Van Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Van²Yıldırım Beyazıt University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Ankara

Aim: The aim of this study was to evaluate the occlusal risk factors associated with temporomandibular disorders with T-Scan III in subjects who had undergone three different retention protocols.

Materials-Methods: A total of 30 subjects were included in this study. After these subjects were randomly divided into three equal groups Vacuum-formed, Hawley and Bonded retainers were applied. T-Scan III was used in the analysis of occlusal records. Occlusal force distribution, disclusion and occlusion times and working and nonworking frictional contacts were evaluated. The evaluations were made after debonding(T0) and in the 3rd month(T1), 6th month(T2) and 1st year(T3) of the retention phase. Repeated Measures ANOVA with two factors was performed to compare groups and time.

Results: The changes in percentage of occlusal force distribution were significant in the Bonded group for left-right half jaws at T0-T1, T0-T2 and T0-T3 time-intervals, for right anterior quadrant at T0-T1 time-interval and for left posterior quadrant at T0-T1, T0-T3 and T2-T3 time-intervals. Initially after debonding, generally prolonged disclusion times were observed in all groups. During the retention phase, the decrease in this prolonged disclusion times was significant only in the Hawley group for left side at T0-T2 and T0-T3 time-intervals and for right side at T0-T2, T1-T2 and T1-T3 time-intervals. Although a decrease in occlusion time was found in all groups, this was significant in the Vacuum-formed group for left side at T2-T3 time-interval and in the Hawley group for left side at T0-T1, T0-T2 and T0-T3 time-intervals. The changes in working and nonworking frictional contacts were significant only in the Vacuum-formed group for left and right sides at T1-T3 time-interval, respectively.

Conclusion: During the retention phase, the changes in occlusal force distribution were significant in the Bonded group during the first 3 months. Prolonged disclusion and occlusion times were decreased in all groups.

Keywords: Temporomandibular Disorders, T-Scan III, Occlusal Risk Factors

S-077**TME Osteoartriti Hastalarında Klinik Belirtiler ile CBCT Bulguları Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi***Esra Yüce*

Acıbadem Sağlık Grubu, Ağız ve Diş Sağlığı, Ağız ve Diş ve Çene Cerrahisi Bölümü, İstanbul

Amaç: Temporomandibular eklem osteoartriti (TME-OA), kondil ve fossanın artiküler yüzeylerinde görülen kademeli bozulma (dejenerasyon) ile karakterize kronik, ilerleyici ve dokuları tahrip edici nitelikte bir eklem hastalığıdır. Konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (CBCT), TME osseöz yapılarında meydana gelen değişimlerin incelenmesinde yaygın olarak kullanılan bir görüntüleme yöntemidir. Bu çalışmanın amacı, TME-OA olan hastalarda CBCT bulguları ile klinik semptomlar arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Yöntem: Retrospektif kohort olarak dizayn edilen çalışmaya, TME-OA teşhisi bulunan kırk iki hasta dahil edildi. Hastalara ait klinik ve CBCT kayıtları incelendi. TME-OA hastalarının radyolojik bulguları RDC/TMD baz alınarak; kondiler hipoplazi, kondiler hiperplazi, eklem yüzeyinde düzleşme, subkortikal skleroz, subkortikal psödokistler, kondilde erozyon, osteofitler, kemik ankilozu ve fossa/eminente artiküler yüzeyin düzleşmesi, fossa/eminente subkortikal sklerozu ve erozyonu olarak belirlenen 10 farklı osseöz değişikliğin varlığı ya da yokluğu açısından değerlendirildi. Klinik bulgular ile CBCT’de izlenen osseöz yapılarıdaki değişiklikler arasındaki korelasyon değerlendirildi.

Bulgular: Çalışmamıza belirtilen kriterler doğrultusunda 27-68 yaş arası 14 erkek ve 28 kadın olmak üzere toplam 42 hastada 84 TME dahil edilmiştir. CBCT değerlendirmesi sonucunda en çok karşılaşılan osseöz değişiklik sırasıyla kondilde erozyon (76 eklem, %90), kondilde düzleşme (72 eklem, %86) ve osteofit (30 eklem, % 36) oluşumu olduğu görüldü. ($p < 0.05$). En sık rastlanan klinik bulgular ağrı ve eklem sesleri idi. Klinik veriler ile CBCT’de izlenen osseöz yapılarıdaki değişikliklerin arasındaki korelasyon zayıf olarak değerlendirildi.

Sonuç: Bu çalışmadan elde edilen sonuçlar, TME hastalıklarında klinik bulgular, her zaman TME dejenerasyonunu yansıtmadığı ve/veya bu bölgede mevcut olan dejeneratif değişikliğin her zaman klinik semptomlar ile bulgu vermeyeceği yönündedir. CBCT, temporomandibular eklem osteoartriti tanısı için güvenilir bir görüntüleme aracıdır.

Anahtar Kelimeler: CBCT, Osteoartrit, Temporomandibular Eklem

S-077**Evaluation of the Relationship Between Clinical Symptoms and CBCT Findings in Patients with TMJ-Osteoarthritis***Esra Yüce*

Acıbadem Healthcare Group, Dentistry, Department Of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Purpose: Osteoarthritis is a chronic, progressive, destructive disease characterized by gradual deterioration (degeneration) on the articular surfaces of the condyle and fossa. Cone-beam computed tomography (CBCT) is a commonly used imaging technique for detecting osseous changes in TMJ structures. The aim of this study was to analyze the relationship between CBCT findings and clinical symptoms in patients with TMJ-OA.

Method: Forty two patients with TME-OA were included in this retrospective cohort study. Data were extracted from the clinical records and CBCT images of patients. The radiological findings of TMJ-OA patients were evaluated according to RDC/TMD for the presence or absence of each of the osseous changes: condylar hypoplasia, condylar hyperplasia, articular surface flattening, subcortical sclerosis, subcortical pseudocysts, surface erosion, osteophytes, bony ankylosis, articular surface flattening of the fossa/eminence, subcortical sclerosis and erosive changes of the fossa/eminence. The clinical data and changes in osseous structures of TMJ observed on CBCT images were correlated.

Results: According to the criteria specified in our study, 84 TMJs in a total of 42 patients (14 male and 28 female) aged between 27-68 years were reviewed. As a result of the CBCT evaluation, the most common osseous changes were respectively, condyle erosion (76 joints, 90%), condyle flattening (72 joints, 86%) and osteophytes (30 joints, 36%) ($p < 0.05$). The major clinical symptoms included pain and joint sounds. The correlation between clinical symptoms and changes in osseous structures observed in CBCT was considered to be poor.

Conclusion: Clinical findings of TMJ diseases may not accurately reflect the degree of the degenerative joint disease and also degenerative changes of TMJ may not be always accompanied by pain or other clinical symptoms. CBCT is a reliable and accurate method for the diagnosis of temporomandibular joint osteoarthritis.

Keywords: CBCT, Osteoarthritis, Temporomandibular Joint

S-078**Radyoterapinin ve Dolum Materyalinin Kök Kanal Tedavisi Görmüş Alt Çene Küçük Azı Dişlerinin Kırılma Direncine Etkisi**Sevinç Aktemur Türker¹, Sena Kaşıkçı¹, Emel Uzunoğlu Özyürek², Keziban Olcay³, Özlem Elmas⁴¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Zonguldak²Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Ankara³İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, İstanbul⁴Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Radyasyon Onkolojisi Anabilim Dalı, Zonguldak

Amaç: Bu ex vivo çalışma radyoterapi (RT) uygulama zamanının, Biodentine veya gutta-perka/kök kanal dolgu patı (GKP) ile doldurulmuş alt çene küçük azı dişlerinin kırılma direnci (KD) üzerine etkisini araştırmak için planlandı. Çalışmanın hipotezi, endodontik tedavi sırasında kullanılan dolum malzemelerinin yanı sıra RT zamanının, endodontik olarak tedavi edilen mandibular premolarların kırılma direncini (KD) etkileyebileceği idi.

Yöntem: Bu çalışmada 72 adet alt çene küçük azı dişleri kullanıldı. Rastgele seçilen 24 diş kontrol gruplarını (radyasyon uygulanan ve uygulanmayan) temsil etmesi için sağlam bırakıldı. Daha sonra geriye kalan 48 diş RT uygulama zamanına (kök kanal tedavisinden önce ya da sonra) ve kullanılan dolum materyaline göre rastgele 4 gruba ayrıldı: Grup RT+GKP, Grup: GKP+RT, Grup RT+Biodentine ve Grup Biodentine+RT. Örnekler ya önce kök kanal tedavisi yapıldı sonra radyoterapi uygulandı ya da önce radyoterapi uygulandı sonra yukarıda belirtilen materyaller ile kök kanal tedavisi yapıldı. Örnekler toplam doz 60 Gy olacak şekilde 6 hafta boyunca, haftada 5 kez, her fraksiyonda 2 Gy, toplam 30 fraksiyon radyoterapi uygulandı. Kökler kendiliğinden sertleşen akrilik rezin içerisine gömüldü. Kırılma direnci bir mekanik test cihazında değerlendirildi. Veriler tek yönlü Anova ve Games-Howell post-hoc testi kullanılarak analiz edildi.

Bulgular: Radyoterapi sağlam dişlerin kırılma direncini anlamlı derecede azalttı ($p<0.05$). Radyoterapi uygulama zamanının etkisinin, kök kanal dolgu maddesi olarak GKP tercih edildiğinde anlamlı olmadığı ($p>0.05$); Biodentine kullanıldığında ise anlamlı olduğu görüldü ($p<0.05$).

Sonuç: Hem RT uygulama sırası hem de tercih edilen kök kanal dolgu materyali kanal tedavili dişlerin kırılma direncini etkiledi. Radyoterapi sonrası endodontik tedavi her iki materyal de kullanılarak tamamlanabilir, fakat Biodentine'nin radyoterapi öncesi uygulandığı örneklerde kırılma direncinin azaldığı görüldü.

Anahtar Kelimeler: Biodentine, Kırılma direnci, Kök kanal tedavisi, Radyoterapi

S-078**The Effect of Radiotherapy and Obturation Material on the Fracture Resistance of Endodontically Treated Mandibular Premolars**Sevinç Aktemur Türker¹, Sena Kaşıkçı¹, Emel Uzunoğlu Özyürek², Keziban Olcay³, Özlem Elmas⁴¹Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Zonguldak²Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Ankara³İstanbul Medipol University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, İstanbul⁴Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Medicine, Department of Radiation Oncology, Zonguldak

Aim: This ex vivo study was conducted to investigate the effect of radiotherapy (RT) time on the fracture resistance of mandibular premolars filled with Biodentine or gutta-percha/sealer (GPS). The null hypothesis was that the time of RT as well as filling materials that were used during endodontic therapy could affect fracture resistance (FR) of endodontically treated mandibular premolars.

Methodology: Seventy-two mandibular premolars were used in the present study. Randomly chosen 24 teeth were saved intact for presenting control groups (with and without irradiation). Then the remaining 48 teeth were assigned randomly into 4 groups according to RT sequence (irradiated before or after root canal treatment) and obturation materials as follows: Group RT+GPS, Group: GPS+RT, Group RT+Biodentine and Group Biodentine+RT. Samples were either endodontically treated initially and then exposed to radiation or exposed to radiation initially and then endodontically treated with one of abovementioned materials. Samples were irradiated at 2 Gy per fraction, 5 times per week, for a total dose of 60 Gy in 30 fractions during 6 weeks. Roots were embedded in self-polymerizing acrylic resin. FR was assessed in a mechanical testing machine. Data was analyzed by one-way Anova and Games-Howell post-hoc test.

Results: Radiation therapy significantly reduced the fracture resistance of intact teeth ($p<0.05$). The effect of RT time was insignificant when GPS was preferred as root canal filling material ($p>0.05$); while it was significant when Biodentine was used ($p<0.05$). ntine were decreased when endodontic treatment completed first and then samples were exposed to RT.

Keywords: Biodentine, Fracture resistance, Root canal treatment, Radiotherapy

S-079

İnternal ve Eksternal Kök Rezorpsiyonlarının Görülme Sıklığının Radyografik Olarak Değerlendirilmesi*Dursun Ali Şirin, Celalettin Topbaş*

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Kök rezorpsiyonları genellikle asemptomatiktirler ve çoğunlukla rutin radyografiler alındığında teşhis edilirler. Bu araştırmadaki amacımız, internal ve eksternal kök rezorpsiyonlarının toplumda görülme sıklığının radyografik olarak araştırılması ve etyolojik faktörlerin değerlendirilmesidir.

Yöntem: Rutin muayene ve tedaviler için diş kliniğine başvuran hastalardan dijital panoramik röntgen filmi çekilmiş olanların radyografileri, detaylı olarak internal ve eksternal kök rezorpsiyonları varlığı açısından değerlendirildi. Çalışmada 720 adet panoramik röntgen filmi ve 18005 adet diş incelenerek kaydedildi. Rezorpsiyon görülen dişlerdeki dolgu ve kanal tedavisi kalitesi, çürük, fraktür ve lezyon varlığı incelenerek etyolojik olarak rezorpsiyonlarla ilişkileri değerlendirildi.

Bulgular: İncelenen 720 adet hastanın panoramik filminin 65 (% 9,02)'inde, 18005 adet dişin 77 (% 0,427)'sinde kök rezorpsiyonuna rastlanmıştır. Bunların 12 (% 0,066)'si internal, 65 (% 0,36)'i ise eksternal kök rezorpsiyonudur. Eksternal kök rezorpsiyonları internal rezorpsiyona göre yaklaşık 5 kat daha fazla bulunmuştur. En fazla eksternal kök rezorpsiyonunun 27(% 35,06) ile üst anterior bölgede olduğu saptanmıştır. Rezorpsiyon olan vakalarda aynı zamanda; % 40'ında apikal lezyon, % 22'sinde çürük, % 26'sında kötü restorasyon, %20'sinde eksik doldurulmuş kök kanalı, % 15'inde kron-köprü ayağı olduğu tesbit edildi. % 15 vakada ise hiçbir etyolojik neden tesbit edilemedi.

Sonuç: Diş rezorpsiyonları diş kaybıyla sonuçlanabilen ve dişhekimleri içinde teşhis ve tedavisi oldukça karmaşık bir durumdur. Hekimlerin radyografileri değerlendirirken hastada hiçbir semptom olmasa bile rezorpsiyon varlığını gözönünde bulundurmaları gerekir. Ayrıca etyolojik sebepler ve tedavi yöntemleri açısından bilgi sahibi olunması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Eksternal kök rezorpsiyonu, İnternal kök rezorpsiyonu, Panoramik radyografiler

S-079

Radiographic Evaluation of the Frequency of İnternal and External Root Resorptions*Dursun Ali Şirin, Celalettin Topbaş*

University of Health Sciences Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, İstanbul

Aim: Root resorptions are usually asymptomatic and diagnosed when routine radiographs are taken. The aim of this study is radiographic investigation of the frequency of internal and external root resorption in the community and evaluation of etiological factors.

Method: The panoramic radiographs of the patients who applied to the dental clinic for routine examinations and treatments were evaluated in detail for the presence of internal and external root resorptions. In this study 720 panoramic x-rays and 18005 teeth were examined and recorded. Filling and root canal treatment quality, caries, fractures and lesion presence were investigated and their relationship with resorptions was evaluated.

Results: Root resorption was observed in 77 (0.427%) out of 18005 teeth, in 65 (9.02%) out of 720 patients who were taken panoramic x-rays. Of these, 12 (0.066%) were internal and 65 (0.36%) were external root resorption. External root resorption was approximately 5-fold higher than internal resorption. The highest external root resorption was found in the upper anterior region with 27 (35,06%). In cases with resorption also; Apical lesion in 40%, caries in 22%, poor restoration in 26%, incomplete root canal in 20% and crown-bridge foot in 15% was observed. In 15% cases, no etiological cause could be detected.

Conclusion: Dental resorption can result in loss of teeth and the diagnosis and treatment of dentists is a very complicated situation. Dentists should consider the presence of resorption even if there is no symptom from the patient when evaluating the radiographs. In addition, it is important to have knowledge about etiology and treatment methods.

Keywords:External root resorption, İnternal root resorption, Panoramic x-rays

S-080**Prelinik Eğitimi Sonrasında Diş Hekimliği Öğrencilerinde Tükenmişlik Sendromu**

Muhammet Kerim Ayar, Pınar Güvenç, Hafize Gamze Demirbaş

Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Uşak

Amaç: Tükenmişlik sendromu azalmış kişisel başarı, duygusal tükenme ve duyarsızlaşma ile karakterizedir. Bu çalışmanın amacı, Türk kamu üniversitesindeki prelinik diş hekimliği öğrencileri arasında tükenmişlik sendromunun prevalansını araştırmaktır.

Yöntem: Çalışmaya ikinci ve üçüncü sınıf prelinik öğrencilerinin tümü davet edildi. Tükenmişlik sendromunu değerlendirmek için Maslach Tükenmişlik Ölçeği - Öğrenci Araştırması (MBSS) kullanıldı. MBSS, üç tükenmişlik bölümünün ölçümü ile ilgili 15 maddeden oluşur: Duygusal tükenme (EE) (5 madde), duyarsızlaşma (D) (4 madde) ve kişisel başarı (PA) (6 madde). Hem duygusal tükenme hem de duyarsızlaşma toplam puanlarının yüzde 66'sından fazlasını alanların ve kişisel başarı bölümünden yüzde 33'ten daha az puan alanların tükenmişlik sendromu olduğu kabul edildi.

Bulgular: 129 katılımcının araştırmaya cevap verme oranı% 90,6, % 72,2'si kadın (n = 66) ve yaş ortalaması 20,72 ± 0,9 idi. Tükenmişlik sendromu öğrencilerin% 4.27'sinde (n = 5) tespit edilmiştir. Kız öğrenciler, erkek öğrencilere göre anlamlı derecede daha yüksek bir duygusal tükenme puanı (p = 0,045) ve akademik etkinlik ile ilgili anlamlı olarak daha düşük bir ortalama puanı sunmuşlardır (p = 0,003). Sınıf ve ders tercihinin MBI-SS'nin herhangi bir seviyesinde önemli bir etkisinin olmadığı görülmüştür.

Sonuçlar: Dişhekimliği öğrencileri arasında sendrom prevalansının orta düzeyde olduğu sonucuna varılabilir. Duygusal tükenme ve azalmış akademik etkinlik, prelinik diş hekimliği öğrencilerini, özellikle kız öğrencileri etkileyen ana bölümlerdi.

Anahtar Kelimeler: Diş hekimliği, Öğrenci, Prelinik eğitimi, Tükenmişlik sendromu

S-080**Burnout Syndrome Among Dental Students After Preclinical Education**

Muhammet Kerim Ayar, Pınar Güvenç, Hafize Gamze Demirbaş

Uşak University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Uşak

Purpose: Burnout syndrome is characterized by decreased personal accomplishment, emotional exhaustion and depersonalization. The purpose of the present study was to investigate the prevalence of burnout syndrome among preclinical dental students from Turkish public university.

Methods: All students of second- and third-year preclinical students were invited to the study. Maslach Burnout Inventory – Student Survey (MBSS) was used to assess burnout syndrome. The MBSS consists of 15 items regarding to the measurement of the three burnout divisions: Emotional exhaustion (EE) (5 items), depersonalization (D) (4 items) and personal accomplishment (PA) (6 items). Those who scored more than 66 percent of the total scores from both emotional exhaustion and depersonalization and those who scored less than 33 percent from the personal accomplishment division were considered to have burnout syndrome.

Results: Of the 129 participants, the study's response rate was of 90.6%, 72.2% were female (n=66) and the mean age was 20.72 ± 0.9 years. Burnout syndrome was identified in 4.27% (n=5) of the students. The female students presented a significantly higher emotional exhaustion scores (p=0.045) and a significantly lower mean score concerning academic efficiency, than male students (p=0.003). It was seen that class and course preference had no significant effect at any level of MBI-SS.

Conclusions: It can be concluded that the prevalence of the syndrome among dentistry students was moderate. Emotional exhaustion and reduced academic efficacy were the main divisions affecting preclinical dental students, especially female students.

Keywords: Burnout syndrome, Dentistry, Preclinical education, Student

S-081**Tip 2 Diabetes Mellitus Hastalarında Endodontik Tedavi Sonrasında Fraktel Boyut Değişiminin Değerlendirilmesi***Zeliha Uğur Aydın¹, Mehmet Görkem Ocak¹, Seval Bayrak², Duygu Göller Bulut², Kaan Orhan³*¹Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Bolu²Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Oral Diagnoz ve Radyoloji Anabilim Dalı, Bolu³Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Oral Diagnoz ve Radyoloji Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu çalışmanın amacı Tip 2 Diabetes Mellitus hastalarında ve sağlıklı bireylerde endodontik tedavi sonrasında lezyon alanının fraktal boyut (FD) değişiminin karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: Çalışma iki gruptan oluşturuldu; DM grubu: Tip 2 Diabetes Mellitus dışında başka bir sistemik hastalığı olmayan 37 hastaya ait (yaş ortalaması 38 ± 6.5 yıl, 19 kadın ve 18 erkek) toplamda 46 mandibular molar diş, Kontrol grubu: Sistemik hastalığı bulunmayan 41 hastaya ait (yaş ortalaması 43 ±4.7 yıl, 24 kadın, 17 erkek) toplamda 52 mandibular molar diştten oluşturuldu. Endodontik tedavi öncesi ve tedavinin 1 yıl sonrası alınan radyografiler değerlendirildi. Fraktal analizi periapikal radyografi üzerinde lezyonun tamamını içerecek şekilde ilgili alan belirlenerek kutu sayma metoduyla gerçekleştirildi. Her iki grup için de lezyon alanındaki alveol kemiğin fractal boyutundaki değişiklik hesaplandı ve kıyaslandı.

Bulgular: Her iki grupta da tedavi öncesi ile kıyaslandığında 1 yıl sonrasında FD anlamlı derecede arttı (p<0.05). FD' nin zaman bağlı artışı kontrol grubunda anlamlı derecede daha fazla bulundu (p <0.05). Cinsiyetler arasında FD' nin zamana bağlı artışında fark gözlenmedi (p> 0.05).

Sonuç: Endodontik tedaviden sonra her iki grupta da FD başlangıç ile karşılaştırıldığında artmıştır. Tip 2 Diabetes Mellitus'a sahip hastalarda FD' nin zamana bağlı artışı sağlıklı bireylere kıyasla daha az bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Fraktal boyut, periapikal iyileşme, periapikal radyografi, Tip 2DM

S-081**Evaluation of Fractal Dimension Change in Type 2 Diabetes Mellitus Patients After Endodontic Treatment***Zeliha Uğur Aydın¹, Mehmet Görkem Ocak¹, Seval Bayrak², Duygu Göller Bulut², Kaan Orhan³*¹Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Endodontic, Bolu²Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, Bolu³Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, Ankara

Aim: The aim of this study was to evaluate the fractal dimension (FD) changes in lesion area by fractal analysis in healthy individuals and Type 2 diabetic patients with apical periodontitis.

Materials-Methods: The study data consisted of two groups; DM group: A total of 46 mandibular molar teeth of 37 patients (38 ±6.5, 19 women and 18 men) with no systemic disease other than Type 2 DM, Control group: A total of 52 mandibular molar teeth of 41 patients (43 ±4.7 24 women and 17 men) without any systemic disease. Periapical radiographs were obtained before the endodontic treatment of the teeth and 1 year after the treatment. Fractal analysis was performed by box-counting method by selecting a region of interest (ROI) on periapical radiographs to cover the entire lesion of the related teeth. For both groups, the fractal dimension (FD) changes in lesion area was calculated and compared.

Results: In both groups, FD values were significantly increased after 1 year compared to pretreatment (p <0.05). The amount of time-related increase in FD was significantly higher in the control group (p <0.05). Time-related increase in FD did not differ between genders (p> 0.05).

Conclusion: FD was increased in both groups after endodontic treatment compared to initial. The time-dependent increase of FD was less in the DM group compared to the control group.

Keywords: Fractal dimension, periapical healing, periapical radiography, Type 2 DM

S-082**Final İrrigasyon Aktivasyon Sistemlerinin Kalsiyum Hidroksit Uzaklaştırma Etkinliklerinin Değerlendirilmesi**Esin Özlek, [Elif Akkol](#)

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı, Van

Amaç: Ca(OH)₂ yüksek antimikrobiyal etkiye sahip olmasına rağmen kök kanallarından uzaklaştırılmayan Ca(OH)₂ kök kanal tedavisinin başarısını negatif yönde etkileyebilmektedir. Bu çalışmanın amacı, farklı final irrigasyon aktivasyon sistemleri kullanıldıktan sonra kök kanal duvarlarında kalan kalsiyum hidroksit miktarının değerlendirilmesidir.

Yöntem: 30 adet çekilmiş tek köklü dişin kök kanalları Protaper Next X3'e (Dentsply-Maillefer, Ballaigues, Switzerland) kadar şekillendirildi ve kök kanalları kalsiyum hidroksit patı (Calsin, Spot, İzmir) ile dolduruldu, kanal ağızları geçici dolgu maddesi ile kapatılarak 37°C 'de 7 gün boyunca bekletildi. Dişler kullanılacak final irrigasyon aktivasyon sistemine göre rastgele 3 gruba ayrıldı; G1: 27 G şırınga, G2: EndoActivator (Dentsply-Maillefer, Ballaigues, Switzerland), G3: ErCr:YSGG lazer (Waterlase, Biolase Technology, San Clemente, CA) (n=10). Steril paper pointlerle kurutulan dişler uzun aksları boyunca ikiye ayrıldı, stereomikroskop kullanılarak fotoğrafları çekildi ve bilgisayar programı ile fotoğrafların analizi yapıldı. Veriler Kruskal-Wallis ve Post-Hoc Tukey testleri ile istatistiksel olarak analiz edildi (p<0,05).

Bulgular: Final irrigasyon aktivasyon sistemlerinden sonik aktivasyon ve lazerle aktivasyon sistemleri, konvansiyonel şırınga yöntemine kıyasla kök kanal duvarlarında anlamlı derecede daha az kalsiyum hidroksit kalmasını sağlamıştır (p<0,05). Sonik aktivasyon ve lazer ile aktivasyon yöntemleri arasında ise istatistiksel olarak bu açıdan anlamlı farklılık bulunmamıştır (p>0,05).

Sonuç: Kök kanallarından kalsiyum hidroksit patının etkili bir şekilde uzaklaştırabilmek için final irrigasyon aktivasyon yöntemlerinden yararlanılabilmektedir. Kök kanalından Ca(OH)₂'in uzaklaştırılmasında lazerle aktivasyon ve sonik aktivasyon yöntemi konvansiyonel şırınga yöntemine göre daha iyi sonuç vermiştir.

Anahtar Kelimeler: ErCr:YSGG lazer, irrigasyon aktivasyon sistemleri, kalsiyum hidroksit

S-082**Efficacy of Final Irrigation Activation Systems on Removing Calcium Hydroxide**Esin Özlek, [Elif Akkol](#)

Van Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Van

Aim: Although Ca(OH)₂ paste has a high antimicrobial effect; if Ca(OH)₂ is not removed from the root canal properly, the success of root canal treatment may be negatively affected. The aim of this study was to evaluate the amount of calcium hydroxide remaining in the root canal walls after using different final irrigation activation systems.

Methodology: Thirty single-rooted teeth were instrumented until Protaper Next X3 (Dentsply-Maillefer, Ballaigues, Switzerland) and the root canals were filled with calcium hydroxide paste. The access cavities sealed with temporary restoration and kept at 37oC for 7 days. To remove Ca(OH)₂ medication from the root canals, the teeth were randomly divided into three groups based on final irrigation activation system; G1: 27G needle, G2: EndoActivator (Dentsply-Maillefer, Ballaigues, Switzerland), G3: ErCr:YSGG laser (Waterlase, Biolase Technology, San Clemente, CA) (n=10). After the teeth were dried with sterile paper points, the roots were splitted in the buccal-lingual direction. Each part of the root photographs have taken with stereomicroscope. The amount of remaining Ca(OH)₂ in the canal walls was measured and statistical analysis was performed using Kruskal-Wallis and Post-Hoc Tukey test (p<0,05).

Results: Significantly less Ca(OH)₂ residues were observed with sonic activation and laser activation systems compared to the conventional syringe technique (p<0.05). There was no statistically significant difference between sonic activation and laser activation system (p> 0.05).

Conclusion: Final irrigation activation methods can be used to effectively remove the calcium hydroxide paste from the root canals. Laser activation and sonic activation system in the removal of Ca(OH)₂ from the root canal is better than the conventional syringe method.

Keywords: calcium hydroxide, ErCr:YSGG laser, irrigation activation systems

S-083**Farklı Açıdaki Estetik Dayanakların Monolitik Zirkonya Kronlara Bağlanma Dayanımının Değerlendirilmesi***İrem Salgıncı, Güler Yıldırım Avcu*

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Malatya

Amaç: Bu tez çalışmasının amacı, kullanıma yeni sunulan ve halen yaygın şekilde kullanılan, farklı açıda üç estetik abutment materyalinin titanyum taban ve monolitik zirkonya kronlar ile bağlanma dayanımının değerlendirilmesidir.

Materyal-Metod: 0° açılı ve 15° açılı PVDF abutmentler, üretici firmadan prefabrike olarak temin edilirken, zirkonya ve PEEK kopingler CAD/CAM sistemi ile üretildi (n=12). Kopinglerin titanyum tabana simantasyonunda self-cure siman kullanıldı. Numunelerin bağlanma yüzeyine simantasyon öncesinde alüminyum oksit partikülleri ile kumlama ardından metal primer uygulandı. Her abutmenta, monolitik zirkonyadan kronlar üretildi (n=72). Kronların bağlanma yüzeyinin kumlanmasının ardından self-adeziv dual-cure siman ile simante edildi. Monolitik zirkonya kronlara 0.5 mm/dk hız, abutmentlere ise 2 mm/dk hız ile çekme testi uygulandı. Elde edilen sonuçlar, Kruskal Wallis ve Mann Whitney U testleriyle analiz edilerek, materyaller arasındaki bağlanma değerleri kıyaslandı.

Bulgular: Abutmentlerin kronlarla bağlanma dayanımının değerlendirilmesinde gruplar arası karşılaştırmada, 0° açılı abutmentlerde materyaller arasında anlamlı farklılık bulunmadı (p>0.05). 15° açılı abutmentlerde en yüksek bağlanma dayanımı, zirkonya abutmentlerde bulundu (p>0.05). Yapılan grup içi değerlendirmelerde, zirkonya grubunda 15° açılı abutmentlerin bağlanma dayanım değerleri (44.23 N), PEEK (19.98 N) ve PVDF (20.5 N) abutmentlere göre daha yüksek bulundu (p<0.05). Abutmentlerin titanyum tabanla bağlanma dayanımının değerlendirilmesinde üç abutment materyali arasındaki bağlanma dayanımlarında istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu (p<0.05). PVDF abutmentlerin titanyum tabana bağlanma dayanım değerinin, diğer iki abutment materyalinden daha yüksek olduğu tespit edildi.

Sonuç: Monolitik zirkonya kronların bağlanma dayanımları, klinikte rutin kullanılan restorasyonlardan daha düşük bulundu. Zirkonya abutmentlerin bağlanma dayanımları, kabul edilebilir değerlerdeyken PEEK abutmentlerin bağlanma dayanımlarının geliştirilmesi için çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Abutment, bağlanma dayanımı, monolitik zirkonya, PEEK, PVDF, zirkonya

S-083**Evaluation of the Bond Strength of Monolithic Zirconia Crowns with Different Angled Aesthetic Abutments***İrem Salgıncı, Güler Yıldırım Avcu*

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Malatya

Aim: The aim of this study is to evaluate the bond strength of three aesthetic abutment materials at different angles with ti-base and monolithic zirconia crowns.

Material-Method: 0° and 15° angled PVDF abutments were supplied prefabricated from the manufacturer while zirconia and PEEK copings were produced with CAD/CAM system (n=12). Sandblasting with aluminum oxide particles and metal primer were applied to the bonding surfaces of titanium soles and copings. Self-cure cement was used to cementation the copings to the titanium base. Monolithic zirconia crowns were produced for each abutment (n=72). The bonding surface of the crowns was air-abraded and cemented with self-adhesive dual-cure cement. Crowns were applied a tensile test with a speed of 0.5 mm/min and abutments with 2 mm/min. The results were analyzed by Kruskal-Wallis and Mann-Whitney-U tests.

Results: In the comparison between groups in the evaluation of abutments bond strength with crowns, no significant difference was found between abutments at 0° angled (p>0.05). The highest bond strength at 15° angled abutments was found in zirconia abutments (p> 0.05). Within group evaluations, the bond strength values of the abutments at 15° angled were higher in the zirconia group (44.23 N) than in the PEEK (19.98 N) and PVDF (20.5 N) abutments (p<0.05). In the evaluation of the bond strength of abutments with ti-base, a statistically significant difference was found between the bond strengths of the three abutment materials (p<0.05). The bond strength of PVDF abutments to the titanium base was found to be higher than the other two abutment materials.

Conclusion: The bond strengths of monolithic zirconia crowns were found to be lower than restorations which routinely used in the clinic. There is a need for studies to improve the bonding strength of PEEK abutments while the bonding strengths of zirconia abutments are acceptable.

Keywords: Abutment, bond strength, monolithic zirconium, PEEK, PVDF, zirconia

S-084**Kurkumin, Aloin, MTA'nın İnsan Dental Pulpa Kök Hücrelerinde Sitotoksitelerinin İncelenmesi***Dilara Dinç¹, Mehmet Fatih Seyhan², Oya Aktören¹*¹İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul²Yeniüyüyl Üniversitesi, Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü, İstanbul

Amaç: Bitkisel ajanların son yıllarda süt dişleri ve genç sürekli dişlerin vital pulpa tedavilerinde kullanıldığı görülmektedir. Bu çalışma, kurkumin, aloin ve MTA'nın insan dental pulpa kök hücreleri üzerinde oluşturdukları sitotoksitelerinin değerlendirilmesi amacı ile gerçekleştirildi.

Yöntem: İnsan dental pulpa kök hücreleri (Lonza Group AG, İsviçre) 37 °C, %5 CO₂ ve nemli ortamdaki inkübatörde inkübe edildi; deney materyalleri olarak Curcuma Longa ve Aloe Vera bitkilerinden elde edilen kurkumin ile aloin (Sigma Aldrich, ABD) ve Pro-Root MTA (Dentsply International, ABD) kullanıldı. Kurkumin ve aloin etanol ile dilüe edilerek 2.5, 6.75, 12.5, 25, 50, 100 µg/ml konsantrasyonlarda, MTA ise %25, %50, %75, %100'lük dozlarda DMEM ile hazırlandı. Deney materyali uygulanmayan inkübe edilmiş hücreler kontrol grubu olarak kullanıldı. Her materyalin tüm konsantrasyonları inkübe edilmiş insan dental pulpa kök hücresi ekili 96 kuyucuklu plaka üzerine eklendi. 1. ve 7. günde hücre canlılık düzeyleri, WST-1 sitotoksitesite testi ile ölçüldü. Absorbanslar 450 nm'de mikropulpa okuyucuda okundu; bulgular One Way ANOVA ve Sidak testleri ile istatistiksel olarak analiz edildi.

Bulgular: 1.günde, aloinin tüm konsantrasyonları, kurkuminin 2.5 µg/ml, MTA'nın %25 ve %50'lik dozlarının anlamlı derecede hücre canlılığını artırdığı; kurkuminin 12.5, 25, 50 µg/ml dozlarının ve %100'lük MTA'nın ise biyoaktiviteyi düşürdüğü saptandı. 7.günde, 25 µg/ml aloin'in ve %25'lik MTA'nın anlamlı derecede yüksek hücre yaşayabilirliği gösterdiği; 12.5, 25 ve 50 µg/ml kurkuminin, 12.5 ve 50 µg/ml aloinin ve %75 ve %100'lük MTA'nın ise anlamlı derecede sitotoksitesite oluşturduğu belirlendi. Düşük dozlardaki tüm deney materyallerinin 1.günde hücre canlılığını kontrol grubuna göre anlamlı derecede arttırdığı, yüksek dozlarının ise 7.günde anlamlı derecede sitotoksik etki gösterdiği belirlendi.

Sonuç: Bu çalışmada elde edilen bulgular kurkumin, aloin ve MTA düşük dozlarda insan dental pulpa kök hücrelerine uygulandığında olumlu sonuçlar oluşturduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: sitotoksitesite, bitkisel ajanlar, aloin, kurkumin, MTA, biyoaktivite

S-084**Cytotoxicity of Curcumin, Aloin, MTA on human dental pulp stem cells***Dilara Dinç¹, Mehmet Fatih Seyhan², Oya Aktören¹*¹İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, İstanbul²Yeniüyüyl University, Department of Moleculer Biology and Genetics, İstanbul

Aim: Herbal agents have being used in vital pulp therapies of primary or young permanent teeth in recent years. The aim of this study was to analyze the cytotoxicity of curcumin, aloin and MTA on human dental pulp stem cells.

Method: Human dental pulp stem cells (Lonza Group AG,Switzerland) cultured at 37°C in a humidified atmosphere of 5% CO₂ and 95% air in incubator were used for cytotoxicity assay. As materials, curcumin, aloin extracted from Curcuma Longa, Aloe Vera (Sigma Aldrich,USA) and Pro-Root MTA (Dentsply,USA) were used. The concentrations of 2.5,6.75,12.5,25,50,100 µg/ml for curcumin and aloin were prepared by diluting the materials with ethanol; and 25,50,75,100% of Pro-Root MTA were prepared with DMEM. Dental pulp cells treated with no materials were used as the control group. Each concentration of materials were added to 96 well plate containing human dental pulp stem cell culture. The number of viable cells after 1., 7. days incubation was determined with WST-1 cytotoxicity assay. Absorbances were read at 450 nm on a microplate reader. The data was statistically analyzed with One Way ANOVA and Sidak tests.

Results: On 1st day; all concentrations of aloin, 2.5 µg/ml of curcumin, 25% and 50% of MTA increased significantly the cell viability; 12.5, 25, 50 µg/ml of curcumin and 100% MTA reduced the bioactivity. On 7th day, 25 µg/ml of aloin, 25% MTA showed significantly high cell survival; 12.5, 25 and 50µg/ml of curcumin, 12.5 and 50 µg/ml of aloin, 75% and 100% of MTA presented significant cytotoxicity. It is determined that all tested materials with low concentrations increased significantly the cell viability on 1st day and high concentrations showed cytotoxicity on 7th day.

Conclusion: The data of this study has revealed that low concentrations of curcumin, aloin and MTA have shown favorable results on human dental pulp stem cells.

Keywords: cytotoxicity, herbal agents, aloin, curcumin, MTA, bioactivity

S-085

Diş Çürüğü Deneyimi ile Ergen Bireyler ve Anneler Arasındaki Tutarlılık Duygusu İlişkisinin Saptanması*Ceren İlisulu¹, Öykü Hızlıoğlu², Erkut Bolat³, Mine Koruyucu¹, Figen Seymen¹*¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, İstanbul³İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biostatistik Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Diş çürüğü deneyimi ile ergen bireyler ve anneler arasındaki tutarlılık duygusu(SOC) ilişkisinin saptanması ve tutarlılık duygusunun bireylerin oral alışkanlıkları, çürük deneyimleri üzerindeki etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Bu çalışmada 11-14 yaş grubunda sağlıklı 100 ergen bireyin ve annelerinin tutarlılık duygusu, tutarlılık duygu skalasının 13 sorudan oluşan Türkçe'ye uyarlanmış kısa anket versiyonu uygulanarak değerlendirilmiştir ve anket sorularının eksiksiz bir şekilde yanıtlamaları sağlanmıştır. Yanıtlar, her soru için 7 noktalı Likert ölçeği(1-7) kullanılarak değerlendirilmiştir. Ergen bireylerin ve annelerinin oral klinik muayenesi DMFT indeksi ve Silness - Loe indeksi kullanılarak yapılmıştır. Demografik verilerden kardeş sayısı, anne eğitim durumu, baba eğitim durumu ve aile gelirin bakılmış ve bu değerlerle anne ile çocuk tutarlılık duygusu arasındaki korelasyonun istatistiksel olarak değerlendirilmesinde Spearman Korelasyon Analizi ve Mann Whitney U testi kullanılmıştır (p<0.05).

Bulgular: Çalışmamızın sonucunda; çocukların SOC değeri ile annelerin SOC değeri arasında pozitif yönde orta düzeyde anlamlı ilişki olduğu bulunmuştur (p<0.05). Kardeş sayısı ve aile geliri ile çocukların SOC ve annelerin SOC değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamıştır (p>0.05). Anne eğitim durumları ile çocukların SOC değeri arasında zayıf düzeyde anlamlı ilişki bulunurken (p<0.05), anne eğitim durumları ile annelerin SOC değeri arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır (p>0.05). Baba eğitim durumları ile çocukların SOC ve anne SOC değerleri arasında ise anlamlı bir ilişki yoktur (p>0.05). Çocukların DMFT değeri ile çocukların SOC ve annelerin SOC değerleri arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır (p>0.05). Annelerin DMFT değeri ile çocukların SOC, annelerin SOC ve annelerin plak indeks değerleri arasında anlamlı bir ilişki saptanmazken (p>0.05), çocukların DMFT değeri ile çocuk plak indeks değeri arasında ise pozitif yönde zayıf düzeyde anlamlı bir ilişki bulunmuştur (p<0.05).

Sonuç: Çalışmanın sonucunda; anne ve çocuk arasındaki tutarlılık duygusu arasında bir ilişki gözlenirken, diş çürüğü ve tutarlılık duygusu arasında bir ilişki bulunmamıştır. Yaş, tutarlılık duygusu, diş çürüğü arasındaki ilişkinin saptanabilmesi için daha geniş yaş grubu içeren çalışmalara gereksinim duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: tutarlılık duygusu, diş çürüğü, DMFT, plak indeksi

S-085

Association Between Dental Caries Experience and Sense of Coherence Among Adolescents And Mothers*Ceren İlisulu¹, Öykü Hızlıoğlu², Erkut Bolat³, Mine Koruyucu¹, Figen Seymen¹*¹İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Paediatric Dentistry, İstanbul²İstanbul University Faculty of Dentistry, İstanbul³İstanbul University Faculty of Medicine, Department of Biostatistics, İstanbul

Aim: The aim of this study was to investigate relationship between caries experience and sense of coherence among adolescent and their mothers and to investigate effects of sense of coherence on oral habits of individuals and their experience of caries.

Method: In this study, sense of coherence of 100 adolescents and mothers in 11-14 age group was evaluated by applying short questionnaire adapted to Turkish with a 13-item sense of coherence scale. The answers were given by using 7point Likert scale(1-7). Oral clinical examination of adolescents and their mothers was performed using DMFT index and Silness- Loe index. Demographic data included number of siblings, mother's and father's educational status and family income, and correlation between these values and mother and child sense of coherence was evaluated. Statistical analysis was performed using Spearman Correlation Analysis and Mann Whitney U test.

Result: It was found that there was moderately significant relationship between child SOC and mother SOC(p<0.05).There was no statistically significant relationship between number of siblings, family income and child SOC, mother SOC(p>0.05).There was weak significant correlation between mother education level and child SOC(p<0.05), but there was no significant relationship between mother education level and mother SOC(p>0.05). There was no significant relationship between father education level and child SOC, mother SOC(p>0.05). No significant relationship was found between children's DMFT and child SOC and mother SOC(p>0.05). There was no significant relationship between mother DMFT and child SOC, mother SOC and mother plaque index(p>0.05).There was weak significant positive correlation between children's DMFT and children's plaque index(p<0.05).

Conclusion: As a result of the study; while there is significant relationship between mother SOC and child SOC,there was no relationship between caries experince and sense of coherence. More studies included wider age group are needed to determine the relationship between age, sense of coherence and tooth decay.

Keywords: sense of coherence, dental caries, DMFT, plaque index

S-086

Nazopalatin Kanal Kisti: Olgu Sunumu*Abdullah Alalwani, Mehmet Gagari Caymaz, Ali Temelci*

Yakın Doğu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Lefkoşa, KKTC

Amaç: Nazopalatin kanal kisti, en yaygın odontojenik olmayan gelişimsel kisttir. Nazopalatin kanal kisti, aynı zamanda insiziv kanal kisti olarak da adlandırılır, nazopalatin kanalının embriyolojik kalıntılarından kaynaklanır. Bu kistlerin çoğu insiziv foramen yakınında anterior maksilla orta hattında gelişir. Bu vaka raporunda bir nazopalatin kanal kisti vakasının klinik ve radyolojik özelliklerini sunmak ve uygulanan tedavi yaklaşımının anlatılması amaçlanmıştır.

Olgu: 35 yaşında erkek hasta, üst çene anterior palatal bölgede ağrısız şişlik şikayeti ile Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Kliniğimize başvurmuştur. Hastadan alınan anamnezde şişliğin yavaş yavaş mevcut boyutuna geldiği öğrenilmiştir. Ekstra oral olarak herhangi bir farklılık saptanmamıştır. Ağız içi muayenede palatin papillanın posteriorunda yer alan yaklaşık 15 mm x 20 mm'lik bir şişlik görülmüştür. Palpasyonda şişlikte yumuşak olmayan flüktüasyon hissedilmiştir. Oklüzal radyografide anterior maksilla orta hattında merkezi kesici dişlerin kökleri arasında olan iyi sınırlanmış oval şekilli radyolüsent izlenmiştir. Diş köklerinin rezorpsiyonuna dair herhangi bir bulgu tesbit edilmemiştir. Dişlerin, vitalite testi sonucu vital olduğu görülmüştür. Klinik ve radyografik kanıtlara dayanarak, geçici bir Nasopalatin kanal kisti tanısı konulmuş ve kistin tam olarak çıkarılmasıyla cerrahi enükleasyon gerçekleştirilmiştir. Enükle edilen kist bölgesine bölgedeki iyileşmeyi hızlandırmak için hastanın kendi kanından elde edilen İleri (Advanced) Trombositten Zengin Fibrin' yerleştirilerek operasyon bölgesi primer olarak kapatılmıştır. Enükle edilen lezyon histopatolojik inceleme için gönderilmiştir. Histopatolojik inceleme sonucunda 2-3 hücre tabakası kalınlığında tabakalı skuamöz epitelle çevrili kistik bir yapı sonucu çıkmış ve bu sonucun Nazopalatin Kanal Kisti tanısı için yeterli olduğu belirtilmiştir.

Sonuç: Nazopalatin Kanal Kist'lerinin teşhisinde klinik, radyolojik ve histolojik tetkikler birlikte değerlendirilerek yapılmalıdır. Gereksiz endodontik tedavi veya diş çekiminden kaçınmak için, radiküler kist, geniş insiziv foramen gibi ayırıcı tanılar göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Cerrahi Enükleasyon, İleri Trombositten Zengin Fibrin, Nazopalatin Kanal Kisti,

S-086

Nasopalatine Duct Cyst: Case Report*Abdullah Alalwani, Mehmet Gagari Caymaz, Ali Temelci*

Near East University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Nicosia, TRNC

Objective: The nasopalatine duct cyst (NPDC) is the most common non-odontogenic developmental cysts. Nasopalatine duct cyst also termed as incisive canal cyst, arises from embryologic remnants of nasopalatine duct. Most of these cysts develop in the midline of anterior maxilla near the incisive foramen. In this case report, it was aimed to present the clinical and radiological features of a nasopalatine duct cyst and to explain the treatment approach.

Case: A 35-year-old male reported to the dental clinic with the chief complaint of painless swelling over the palate and anterior maxilla. The swelling gradually increased to the present size. Extra orally no abnormality was detected. Intra oral examination revealed a well-defined swelling approximately 15 mmx20 mm located posterior to the palatine papilla. On palpation the swelling was fluctuant and non-tender. Occlusal radiograph showed well circumscribed oval shaped radiolucency in the midline of anterior maxilla between the roots of central incisors. No evidence of resorption of the tooth roots. The teeth were found to be vital as a result of vitality test. On the basis of clinical and radiographic evidence a provisional diagnosis of Nasopalatine duct cyst was made. Surgical enucleation was performed with complete removal of the cyst. To accelerated healing at the region of enucleated cyst they placed Advanced Platelet Rich Fibrin which obtained from the patient's own blood. Then the operative region closed primarily. The enucleated lesion was sent for histopathological examination. Histopathological examination revealed a cystic structure surrounded by stratified squamous epithelium with a thickness of 2-3 cells. This result was reported to be sufficient for the diagnosis of NPDC.

Conclusion: Clinical, radiological and histological examinations should be performed together in the diagnosis of NPDC. To avoid unnecessary endodontic treatment or tooth extraction, differential diagnoses such as radicular cyst, large incisive foramen should be considered.

Keywords: Advanced Platelet Rich Fibrin, Nasopalatine Duck Cyst, Surgical Enucleation

S-087

Vanilik Asidin Wistar Ratlarında Ligatür ile İndüklenen Periodontal Hastalık Üzerindeki Etkisi

Özkan Karataş¹, Hatice Balcı Yüce¹, Mehmet Murat Taşkan¹, Fikret Gevrek², Fatma Uçan Yarkaç¹, Aslı Keskin¹, Şukriye Firuze Ocak Karataş³, Hülya Toker⁴

¹Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Tokat

²Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, Tokat

³Tokat Devlet Hastanesi, Radyoloji Departmanı, Tokat

⁴Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Vanilik asit (4-hidroksi-3-metoksi benzoik asit), kemik metabolizması üzerinde güçlü bir etkiye sahiptir. Bu çalışmanın amacı, deneysel periodontitiste vanillik asidin (VA) enflamasyon ve kemik yıkımının önlenmesi üzerindeki etkilerini belirlemektir. VA'nın, osteoblast, osteoklast ve enflamatuar hücrelerdeki etkilerini değerlendirmek için iNOS, CD68, MMP-1 ve TIMP-1 düzeyleri belirlendi.

Yöntem: 32 dişi Wistar ratı, dört deney grubuna ayrıldı; Grup 1: sağlıklı kontrol (C, n = 8), grup 2: Periodontitis (P, n = 8), grup 3: Periodontitis ve 50 mg / kg VA uygulanan grup (P + VA-50, n = 8) ve grup 4: periodontitis ve 100 mg / kg VA verilen grup (P + VA-100, n = 8). Ligatür ile indüklenen deneysel periodontitis, sağ kadranda mandibuler birinci molar dişlere, submarjinal 4-0 ipek sütün yerleştirilerek gerçekleştirildi. VA, 0-14. günler boyunca oral gavaj yoluyla verildi. Ratlar 15. günde sakrifiye edildi. Alveoler kemikteki morfolojik değişiklikler stereomikroskopta değerlendirildi. Osteoblastlar, tartrat dirençli asit fosfataz sentezleyici osteoklastlar ve enflamatuar hücreler sayıldı. İndüklenebilir nitrik oksit sentaz (iNOS), farklılaşma kümesi (CD)-68, matrix metaloproteinaz (MMP)-1, MMP-1'in doku inhibitörü, Runt ile ilişkili x faktörü-2 (RUNX2) ve siklooksijenaz (COX)-2 ekspresyonları immünohistokimya ile belirlendi.

Bulgular: Periodontitis grubundaki ratlarda en yüksek alveoler kemik kaybı gözlemlendi. Her iki VA dozu alveoler kemik kaybını azalttı ancak kontrol seviyelerine düşürmedi. TRAP pozitif osteoklast ve enflamatuar hücre sayıları P grubunda en yüksekti ve hem 50 hem de 100 mg / kg VA bu sayıları azalttı. Kontrol fareleri en düşük osteoklast ve enflamatuar hücre sayımına sahipti. P grubunda en yüksek osteoklast sayısı, MMP-1, iNOS, CD68 ve COX-2 ekspresyonu vardı. Her iki VA dozu da bu seviyeleri azalttı. Osteoblast hücreleri VA gruplarında kontrol ve periodontitis gruplarına göre daha yüksekti. RUNX2 düzeyleri periodontitis grubunda kontrol grubuna göre düşüktü. TIMP-1 seviyelerindeki fark P ve VA100 grupları arasında anlamlıydı.

Sonuç: VA uygulaması, kollajen yıkımını ve periodontal inflamasyonu azalttı; osteoblastik aktiviteyi artırdı ve periodontitis semptomlarını başarıyla düzeltti.

Anahtar Kelimeler: Alveolar Kemik, Antioksidanlar, CD68, Deneysel Periodontitis, iNOS, Vanilik Asit

S-087

The Effect of Vanillic Acid on Ligature-Induced Periodontal Disease in Wistar Rats

Özkan Karataş¹, Hatice Balcı Yüce¹, Mehmet Murat Taşkan¹, Fikret Gevrek², Fatma Uçan Yarkaç¹, Aslı Keskin¹, Şukriye Firuze Ocak Karataş³, Hülya Toker⁴

¹Gaziosmanpasa University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Tokat

²Gaziosmanpasa University Faculty of Medicine, Department of Histology and Embryology, Tokat

³Tokat State Hospital, Department of Radiology, Tokat

⁴University of Medical Sciences Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Ankara

Objective: Vanillic acid (4-hydroxy-3-methoxy benzoic acid), has a potent effect on bone metabolism. The purpose of the present study was to specify the effects of vanillic acid (VA) on preventing inflammation and bone destruction in experimental periodontitis. To evaluate the effects of VA, osteoblast, osteoclast and inflammatory cell counts, iNOS, CD68, MMP-1, and TIMP-1 levels were determined.

Methods: 32 female Wistar rats were divided into four experimental groups as; Group 1: healthy control (C, n=8), group 2: Periodontitis (P, n=8), group 3: periodontitis and 50 mg/kg VA administered group (P+VA-50, n=8) and group 4: periodontitis and 100 mg/kg VA delivered group (P+VA-100, n=8). Ligature-induced experimental periodontitis was carried out at mandibular first molar teeth of the right quadrant by placing submarginal 4-0 silk ligatures. VA was administered by oral gavage during 0-14. days. Rats were sacrificed on the 15th day. Osteoblasts, tartrate-resistant acid phosphatase synthesizing osteoclasts and inflammatory cells were counted. Inducible nitric oxide synthase (iNOS), cluster of differentiation (CD)-68, Matrix metalloproteinase (MMP)-1, tissue inhibitor of MMP-1, runt-related x factor-2 (RUNX2), and cyclooxygenase (COX)-2 expressions were determined by immunohistochemistry.

Results: The periodontitis group had the highest alveolar bone loss. Both doses of VA significantly decreased alveolar bone loss. TRAP-positive osteoclast and inflammatory cell counts were also highest in the P group and both 50 and 100 mg/kg VA reduced these counts. MMP-1, iNOS, CD68, and COX-2 expressions were the highest in the P group. Both doses of VA significantly decreased these levels. Osteoblast cells were higher in the VA groups. RUNX2 levels were lower in the periodontitis group compared to the control group. The difference in the TIMP-1 levels was significant only between P and VA100 groups.

Conclusion: VA administration successfully ameliorated periodontitis symptoms by decreasing alveolar bone and collagen destruction, periodontal inflammation, and increasing osteoblastic activity.

Keywords: Alveolar bone, Antioxidants, CD68, Experimental Periodontitis, iNOS, Vanillic acid

S-088

Periimplantitis ve Periimplantitis Mukozitisin Dişeti Dokularında Histolojik DeğerlendirilmesiÖzkan Karataş¹, Hatice Balcı Yüce¹, Mehmet Murat Taşkan¹, Fikret Gevrek², Emre Lafcı¹, Hayrunnisa Kasap¹¹Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Tokat²Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, Tokat**Amaç:** Bu çalışmanın amacı, diş ve implantların etrafındaki sağlıklı ve hastalıklı bölgelerden elde edilen diş eti doku örneklerini hipoksi ve doku yıkımı açısından değerlendirmektir.**Yöntem:** Dört çalışma grubu oluşturuldu. Grup-1; sağlıklı bireyler (S), Grup-2; seviye 3 derece B (P) periodontitis hastaları, Grup-3; periimplant mukozitis (PI-M) hastaları, Grup-4; periimplantitis (PI) hastaları. Hastaların plak indeksi (PI), gingival indeksi (GI) ve klinik ataçman seviyeleri (CAL) kaydedildi. Dişeti doku örnekleri alındı. Fibroblast ve enflamatuvar hücreler sayıldı. Hipoksi-indüklenebilir faktör (HIF) -1 α , prolin hidroksilaz (PH), matriks metalloproteinaz (MMP) -8, MMP'lerin doku inhibitörü (TIMP) -1, siklooksijenaz (COX) -2 ve indüklenebilir nitrik oksit sentaz (iNOS) seviyeleri immünohistokimya ile belirlendi.**Bulgular:** Fibroblastların sayısı periodontitis ve periimplantitis örneklerinde diğer gruplardan daha düşüktür. Grup-1'de fibroblast hücre sayısı en yüksek ve enflamatuvar hücre sayısı en düşüktür. Hastalıklı grupların dişeti örneklerindeki bağ dokusu, çoğunlukla enflamatuvar hücrelerden oluşmaktadır. Bu gruplardaki enflamatuvar hücre sayısı ve fibroblast sayılarının zıt miktarda olduğu gözlemlenmiştir. HIF-1 α düzeyleri grup 1'de en düşük, grup 3'te en yüksek, hastalıklı bölgelerde yüksektir. PH ekspresyonu periodontitis grubunda grup 1 ve 3'e göre daha düşüktür. MMP-8 düzeyleri grup 1'de grup 2 ve 3'e göre daha düşüktür. TIMP seviyelerinin tüm gruplarda benzer olduğu gözlemlenmiştir.**Sonuç:** Dental implantların etrafındaki hastalıklı bölgelerin, dişlerin etrafındaki hastalıklı bölgelere kıyasla farklı histolojik sonuçlar gösterdiği sonucuna varılabilir. Periodontitis örnekleri, periimplantitis örnekleriyle karşılaştırıldığında artmış doku yıkımı, hipoksi ve enflamasyon gözlemlenmiştir.**Anahtar Kelimeler:** Hipoksi, enflamasyon, MMP-8, Periimplantitis, Periodontitis

S-088

Histological Evaluation of Gingival Tissues in Periimplantitis and Periimplant MucositisÖzkan Karataş¹, Hatice Balcı Yüce¹, Mehmet Murat Taşkan¹, Fikret Gevrek², Emre Lafcı¹, Hayrunnisa Kasap¹¹Gaziosmanpaşa University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Tokat²Gaziosmanpaşa University Faculty of Medicine, Department of Histology and Embryology, Tokat**Objective:** The aim of the present study was to evaluate gingival tissue samples obtained from healthy and diseased sites of teeth and dental implants in terms of hypoxia and tissue destruction.**Methods:** Four study groups were created as Group-1; healthy individuals (H), Group-2; periodontitis patients with stage 3 grade B (P), Group-3; patients with peri-implant mucositis, (PI-M). Group-4; patients with peri-implantitis, (PI). Plaque index (PI), gingival index (GI) and clinical attachment levels (CAL) were recorded. Gingival biopsies were obtained. Fibroblast and inflammatory cells were counted. Hypoxia-inducible factor (HIF)-1 α , prolyl hydroxylase (PH), matrix metalloproteinase (MMP)-8, tissue inhibitor of MMPs (TIMP)-1, cyclooxygenase (COX)-2 and inducible nitric oxide synthase (iNOS) levels were determined via immunohistochemistry.**Results:** Fibroblast cell counts were lower in periodontitis and periimplantitis samples than other groups. Group-1 had highest fibroblast cell counts and lowest inflammatory cell counts. Connective tissue composition in diseased samples was mainly composed of inflammatory cells, and inflammatory cell counts and fibroblast cell counts exhibited a reverse pattern in groups. HIF-1 α levels were lowest in group-1 and increased in diseased sites. The highest value was observed in group-3. PH expression was lower in the periodontitis group compared to the groups 1 and 3. MMP-8 levels were lower in the group-1 compared to groups 2 and 3; however, TIMP levels were similar in all groups.**Conclusion:** It can be concluded that diseased sites around dental implants exhibited different histological results compared to the diseased sites around teeth. Periodontitis samples tend to have increased tissue destruction, hypoxia and inflammation compared to the periimplantitis samples.**Keywords:** Hypoxia, Inflammation, MMP-8, Periimplantitis, Periodontitis

S-089

Tekrarlayan Fırınlamaların ve Rezin Siman Renginin Monolitik Zirkonyanın Rengi Üzerine Etkisi*Fatih Sarı, Pelin Açık*

Gaziantep Üniversitesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Gaziantep

Amaç: Bu in vitro çalışmanın amacı tekrarlayan fırınlamaların ve iki farklı renkteki yapıştırma simanının monolitik zirkonyanın rengi üzerindeki etkisini değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Transludent zirkonya bloklar (inCoris TZI) 1 mm. kalınlığında dilimlenerek 60 adet örnek hazırlandı. Tekrarlayan fırınlamalar (1, 3, 5 fırınlama) uygulandı. A1 ve A2 renklerinde RelyX Unicem 2 rezin simanlar 100 µm kalınlığında film tabakası oluşturmak üzere seramik örneklerin altında üretici firmanın önerileri doğrultusunda uygulandı (n=10). Seramik Örneklerin renk değişimleri (ΔE) bir spektrofotometre yardımıyla CIEL*a*b* renk değerleri ölçülerek hesaplandı. Renk değişimleri üzerinde her iki değişkenin etkisini değerlendirmek üzere iki yönlü varyans analizi ve grupların karşılaştırılmasında ise Tukey's HSD testi kullanıldı.

Bulgular: Fırınlama sayısı ve rezin siman rengi (ΔE) and CIELab değerlerini etkilemiştir. Artan fırınlama sayısı (ΔE) değerlerinin artmasına yol açmış; L* değerlerinin artmasına, a* ve b* değerlerinin azalmasına neden olmuştur (p<0.001). En düşük ΔE değeri 1 fırınlama ve A1 renk kombinasyonunda görülürken en yüksek ΔE değeri 5 fırınlama ve A3 renk kombinasyonunda görülmüştür.

Sonuçlar: Rezin siman rengi ve tekrarlayan fırınlamalar monolitik zirkonyanın rengini etkilemektedir. Bu iki faktör estetiği etkilemektedir ve başarılı uygulamalar için dikkate alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Monolitik zirkonya, Tekrarlayan fırınlama, Renk değişimi

S-089

The Effect of Multiple Firings and Resin Cement Shades on the Color Difference of Monolithic Zirconia*Fatih Sarı, Pelin Açık*

Department of Prosthodontics, Gaziantep University, Gaziantep, Turkey

Objective: The purpose of this in vitro study was to examine effect of the number of firings and two different shades of luting cements on the color of monolithic zirconia.

Materials-Methods: Sixty sliced pre-shaded translucent zirconium oxide sinter ceramic (inCoris TZI) samples (1 mm thickness) were prepared. Repeated firings (1, 3, 5 firings) were performed. Rely X Unicem 2 resin cement (A1 and A3 shades) applied to create thin resin cement films (100 µm thick) under the ceramics according to manufacturer's instructions (n=10). Color change (ΔE) of ceramic specimens were measured according to CIEL*a*b* system using a spectrophotometer (VITA Easyshade). Color variation was calculated for each variable (resin cement and number of firings). Data were statistically evaluated using 2-way and multifactorial analysis of variance, and the Tukey HSD test and paired 2-tailed tests were used to perform multiple comparisons.

Results: The number of firings and resin cement shades affected the (ΔE) and CIELab values. Increased number of firings; led to increased (ΔE) values, produced an increase L* values and decrease a* and b* values (p<0.001). The lowest ΔE value was observed for 1 firing and A1 shade combination. The highest ΔE value for was observed for 5 firing and A3 shade combination. Furthermore final color differed between the firings and shades tested. a. These two factors affected the esthetic result and should be considered in for success

Keywords: Monolithic zirconia, multiple firings, Color difference

S-090**İki Farklı Mental Sinir Yaralanmasında Uygulanan Farklı Tedavi Protokolleri**Mehmet Gagari Caymaz

Yakın Doğu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Lefkoşa, KKTC

Amaç: Bu olgu sunumunda amacımız kliniğimizde meydana gelen iki farklı mental sinir yaralanmasında uygulanan tedavi protokollerinin anlatılmasıdır.

Olgu: Ortodontik tedavi görmekte olan 24 yaşındaki kadın hastaya ortodontik mini-vida yerleştirilmesi sırasında mental sinirde hasar meydana gelmiştir. Anestezinin etkisinin geçmesiyle hasta dudağının ve çenesinin sol yarısında uyuşukluk hissettiğini belirtmiştir. İğne kullanılarak yapılan muayene sonucu hastada hipoestezi meydana geldiği görülmüş ve sinir hasarının tipinin Sunderland Tip 2 (Seddon Axonotmesis) olduğu düşünülmüştür. Hastaya işlemden 8 saat sonra Deksamet (2 ml IM) uygulanmıştır. Hastaya ertesi gün sabah başlaması için Kordexa (4 mg) reçete edilmiş ve ilk 3 gün her sabah 8 mg, daha sonraki 3 gün ise 4 mg alması söylenmiştir. Buna ek olarak hastaya 2 hafta boyunca 12 saatte bir 8 dk. düşük doz diyet lazer uygulanmıştır. 2 hafta sonunda iğne ile yaptığımız muayene sonucunda hasta her bölgede ağrıyı normal hissettiğini belirtmiş ve uyuşukluk hissi geçmiştir. Benzer başka vakada 71 yaşındaki erkek hasta sağ alt çenesinde şişlik şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Yapılan muayenede hastanın 45 numaralı dişinde mandibular ve mental sinire yakın lezyon olduğu görülmüştür. Dişin çekilmesinin ardından bölge dikkatlice kürete edilip lezyon çıkarılmıştır. Hasta bir hafta sonra kontrol için geldiğinde uyuşukluğun halen geçmediğini belirtmiştir. Yapılan muayene sonucu bu hastadada mental sinirde hasar olduğu anlaşılmış ve sinir hasarı tipinin Sunderland Tip 2 (Seddon Axonotmesis) olduğu düşünülmüştür. Bu hastaya sinir hasarının ardından 1 hafta geçtiği için kortikosteroid tedavisi uygulanmamış sadece toplamda 5 hafta farklı periodlarda düşük doz diyet lazer uygulanmıştır. Hasta bu uygulamalar sonucunda dudağındaki uyuşukluğun geçtiğini fakat çene bölgesinde devam ettiğini belirtmiştir. Hasta 4. ay sonunda çenesinin altında çok ufak bir noktada farklı bir hissettiğini diğer bölgelerin normal olduğunu belirtmiş yapılan muayenede uyuşukluğun neredeyse tamamının geçtiği görülmüştür.

Sonuç: Bu tip sinir yaralanmalarında müdahalenin erken dönemde yapılması durumunda iyileşmenin daha hızlı gerçekleşeceği ve düşük doz diyet lazer ile iyileşmenin hızlandırılabilceği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Düşük Doz Diyet Lazer, Kortikosteroid, Sinir Yaralanması

S-090**Different Treatment Protocols in Two Different Mental Nerve Injuries**Mehmet Gagari Caymaz

Near East University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Nicosia, TRNC

Objective: In this case report, our aim is to describe the treatment protocols applied in two different mental nerve injuries in our clinic.

Case: A 24-year-old female patient had damage to the mental nerve during orthodontic mini-screw placement. The patient stated that she felt numbness in lip and jaw. It was seen that the patient had hypoesthesia as a result of the needle examination. 'Dexamate' was administered to the patient 8 hours after the procedure. The patient was prescribed 'Kordexa' to start the morning and was told to take 8 mg every morning for the first 3 days and 4 mg for the next 3 days. In addition, a low dose diode laser was administered to the patient for 8 minutes twice a day. At the end of 2 weeks after the examination with the needle, the patient stated that he felt normal pain in every area and the feeling of numbness was passed. A 71-year-old male patient presented to our clinic with complaints of swelling of the right lower jaw. In the examination, it was observed that the lesion in the premolar tooth. After extracted the tooth, the region was curved and the lesion removed. When the patient came for control a week later, he stated that numbness still does not pass. As a result of the examination, the type of nerve damage was thought to be Seddon Axonotmesis. Only low dose laser was applied to the patient. At the end of the fourth month, the patient felt that he had a different sensation at a very small point under his chin and that the other regions were normal.

Conclusion: In the case of early intervention of this type of nerve injuries, the recovery will be faster and the recovery with low dose diode laser can be accelerated.

Keywords: Corticosteroid, Low Dose Diode Laser, Nerve Injury

S-091**Apikal Cerrahi Uygulanmış Dişlerde Farklı Kalınlıkta Uygulanan Retrograd Dolguların Kırılmaya Direncine Etkisi***Mehrdad Koohnavard, Ayşenur Öncü, Berkan Çelikten*

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu çalışmanın amacı apikal rezeksiyon tedavisi görmüş dişlerde farklı kalınlıklarda uygulanan retrograd dolgu materyalleri ile kırılma dayanımlarının değerlendirilmesidir.

Yöntem: Bu çalışmada 50 adet çekilmiş tek köklü benzer kalınlığa sahip alt premolar dişler kullanıldı. Tüm örnekler kök boylarında standardizasyonu sağlamak amacı ile 13 mm olacak şekilde dekronize edildi. 10 numaralı K tipi eğenin ucu apikalden görülene kadar ilerletildi ve bu boydan 1 mm çıkartılarak çalışma boyu hesaplandı. ProTaper Universal sistem döner aletleri ile kök kanalları F3'e kadar genişletildi. Kök kanalları lateral kompaksiyon yöntemi ile AH Plus ve gutaperka kullanılarak kök kanal dolgusu yapıldı. 1 hafta sonra dişlerin kök uçları fissur frez ile 3 mm kesildi. Elde edilen örnekler her bir grupta 10'ar diş olacak şekilde 4 deneysel gruba ayrıldı. Daha sonra örnekler 2 mm ila 4 mm derinliğinde retrograd kavimler hazırlandı. 2 mm'lik derinlikte hazırlanan kavimlere MTA (n=10), biodentin (n=10) ile, aynı şekilde 4 mm'lik derinlikte hazırlanan kavimlere ise MTA (n=10), biodentin (n=10) kullanarak retrograd dolguları yapıldı. Dişlerin kırılma dayanımı testi için tüm örnekler Universal Test makinesine yerleştirildi. Elde edilen sonuçların istatistiksel analizi için kruskal wallis ve post-hoc testinden yararlanıldı.

Bulgu: MTA ve Biodentine arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamadı $p>0.05$., ancak Biodentin rakamsal olarak kırılma dayanımına daha dirençli sonuçlar verdi.

Sonuç: Bu çalışmanın sınırları dahilinde Biodentine retrograd dolgu materyali olarak kullanıldığında dişlerin kırılma direncine etkisi MTA'ya benzer çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: Biodentine, Kırılma Direnci, Retrograd

S-091**Evaluation of Fracture Resistance for Different Thickness Retrograde Fillings in Apical Surgically Treated-Teeth***Mehrdad Koohnavard, Ayşenur Öncü, Berkan Çelikten*

Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Ankara

Aim: Applied at different thicknesses in apical surgery treated teeth.

Method: A total of 50 extracted single rooted mandibular premolar teeth were selected for this study. These samples were decoronized to provide standardization at root lengths. All samples were decontaminated to provide standardization at the root length of 13 mm. Type K was pushed until the tip of the file was seen from the apical and the working length was calculated by subtracting 1 mm from this length. The root canals of the ProTaper Universal system with rotary tools have been extended to F3. Root canal was performed by lateral compaction method using AH Plus and gutta-percha. After 1 week, the root ends of the teeth were cut with a 3 mm fissure bur. The samples were divided into 4 experimental groups with 10 teeth in each group. Then, retrograde cavities of 2 mm to 4 mm deep were prepared. In the cavities prepared at 2 mm depth, for MTA (n = 10), biodentin (n = 10) and the cavities prepared at the depth of 4 mm in the same way were made retrograde fillings using MTA (n = 10) and biodentin (n = 10). All samples were placed in the Universal Test machine for the fracture strength test of the teeth. For the statistical analysis of the results, kruskal wallis and post-hoc test was used.

Results: There was no statistically significant difference between MTA and Biodentine $p > 0.05$. However, Biodentin has a numerical better result than MTA.

Conclusion: In limitation of this study, Biodentine results were similar to MTA results when used as a retrograde filling material

Keywords: Biodentine, Fracture Resistance, Retrograde

S-092**Reciproc Eğeden Önce Glide-path Preperasyonunun Post-operatif Ağrıya Etkisi***Sait Güllü*

Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Gaziantep

Amaç: Bu çalışmanın amacı, akut pulpitisli ve kronik apikal periodontisli dişlerde, Reciproc eğeler ile yapılan kanal preperasyonu öncesi, Glide-path preperasyon eğesi kullanılmasının, post-operative ağrı üzerine etkisinin in-vivo olarak değerlendirilmesidir.

Yöntem: Çalışmamıza, 30 kronik apikal periodontitis (Grup A), 30 akut pulpitis (Grup B) teşhisi olan tek kök ve tek kanallı dişler dahil edilmiştir. Herbir grup, Reciproc (R25) eğenin tek başına kullanılması (1) veya G-file 17/03 eğeyi müteakip kullanılmasına (2) göre alt gruba ayrıldı (n=15). Hastaların, post-operatif ağrıları, işlemden 6 saat, 12 saat, 1 gün ve 1 hafta sonra, 10 kademeli Vizüel Analog Skalası kullanılarak değerlendirildi. Tüm sonuçlar istatistiksel olarak karşılaştırıldı.

Bulgular: A1, A2, B1, B2 alt gruplarına ait post-operatif ağrı değerleri sırasıyla (zaman dilimlerine göre), 0,06-0,26, 0,46-1,33, 0,13-1,66, 0,40-1,06 aralıklarında bulunmuştur. Herbir zaman diliminde gruplar arasında anlamlı fark bulunamıştır ($p > 0.05$). Kronik apikal periodontitli dişlerde, tüm zaman dilimlerinde benzer düzeyde ağrı değerleri var iken ($p > 0.05$), akut pulpitislerde, ağrı düzeyi, başlangıçtan 1 haftaya doğru belirgin düzeyde azalmıştır ($p < 0.05$).

Sonuç: Reciproc eğelerin Glide Path eğelerinden sonra kullanılması, post-operatif ağrı düzeyini belirgin derecede etkilememiştir.

Anahtar Kelimeler: resiprok,G-file,tedavi sonrası ağrı,başlangıç yol bulucu eğe,

S-092**Effect of Glide-path Preparation Before Reciproc Instrument on Post-operative Pain***Sait Güllü*

Gaziantep University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Gaziantep

Aim: The aim of the present study is to evaluate the effect of using Glide-path preparation instruments prior to Reciproc files on post-operative pain in teeth with acute pulpitis and chronic apical periodontitis.

Methods: The present study included 30 subjects with chronic apical periodontitis (Group A) and 30 subjects with acute pulpitis (Group B) with single roots and canals. Each group was subdivided into 2 based on using of Reciproc (R25) instrument alone (1) or following 17/03 Glide-path file (2) (n = 15). Post-operative pain was recorded 6 hours, 12 hours, 1 day and 1 week after instrumentation by using a 10 graded Visual Analogue Scale. Data was analyzed statistically.

Results: Post-operative pain values belong to subgroups A1, A2, B1, B2 (according to each visit) ranges between; 0,06-0,26, 0,46-1,33, 0,13-1,66, 0,40-1,06. There was no significant difference between A1 and A2, B1 and B2 at each visit ($p > 0.05$). While similar degrees of pain were detected in teeth with chronic apical periodontitis at all visits ($p > 0.05$), the teeth with acute pulpitis represented a gradually decreasing pain ($p < 0.05$) at recall visits.

Conclusions: Using Reciproc instruments following Glide-Path files did not influence the degree of post-operative pain significantly.

Keywords: reciproc,G-file,post-operative pain,glide-path file

S-093

Uzun Süreli Antiepileptik İlaç Kullanımının Kemik Yoğunluğuna Etkisinin Dental Volumetrik Tomografi ile DeğerlendirilmesiBekir İlyas, Rıdvan Güler, Kamil Serkan Ağaçaayak

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Diyarbakır

Epilepsi uzun yıllar devam edebilen kronik bir hastalıktır. Birçok hastanın uzun süre ve bazen ömür boyu antiepileptik ilaç kullanması gerekmektedir. Epilepsi dışında başka hastalıklarda da antiepileptikler kullanılmakta, bunlar: trigeminal nevralsi, nöropatik ağrı sendromları, migren, esansiyel tremor, fibromiyalji.

Antiepileptik ilaç kullanan hastalarda diğer yan etkilerin yanı sıra uzun süreli kullanımında osteopeni ve osteoporoz gelişme riski vardır. Antiepileptik ilaçların kullanımı ile ilişkili biyokimyasal değişiklikler (hipokalsemi, hipovitamin D, sekonder hiperparatiroidizm) düşük kemik mineral yoğunluğunun gelişmesi için bir risk faktörüdür. İki yıldan uzun süre ve aynı anda birden fazla antiepileptik kullanımı, yaşın 50 ve üzeri olması ve enzim indükleyici görevi olan antiepileptik kullanımı gibi özellikler de kemik yoğunluğunu etkileyebilecek risk faktörlerinden sayılabilir.

Bu tez çalışmada, antiepileptik ilaçların mandibulanın kortikal ve trabeküler kısımları üzerindeki etkilerini DVT görüntüleri üzerinde radyomorfometrik ölçümler yapılarak değerlendirmeyi amaçladık.

Çalışmamız D. Ü. Diş Hekimliği Fakültesine başvuran ve herhangi bir neden ile DVT çekirmiş olan hastaların verileri kullanılarak yürütüldü. 1.Grup- kontrol, 2. Grup- yeni kuşak antiepileptikler, 3. Grup- eski kuşak antiepileptikler. İki nokta üzerinde HU değerleri belirlendi. Formüle (DVT-MI=BMK/MFU) göre DVT-MI değerleri hesaplandı. Yapısal bütünlüğe göre 1'den 3'e kadar olan mandibular kortikal indeks DVT-Kİ değerleri saptandı.

Yapılan çalışmanın sonuçlarına göre DVT-MI parametresinde tüm gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.05$); HU-KORTİKAL parametresinde ise kontrol ile YAEİ grupları arasında anlamlı fark bulunmazken ($p>0,05$), kontrol ile EAEİ ve YAEİ ile EAEİ grupları arasında anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.05$). DVT-Kİ parametresinde YAEİ ile EAEİ ve kontrol ile YAEİ grupları arasında anlamlı fark bulunmazken ($p>0,017$), kontrol ile EAEİ grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmıştır ($p<0.001$). HU-SPONGİOZ parametresinde YAEİ ile EAEİ grupları arasında anlamlı fark bulunmazken ($p>0,017$), kontrol ile hem EAEİ hem YAEİ grupları arasında anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.001$).

Tez çalışmamızın sonuçlarına göre hem yeni kuşak hem de eski kuşak AEİ uzun süreli kullanımında kemik dokusuna olumsuz etkilerinin olduğunu radyomorfometrik yöntemler ile saptadık.

Anahtar Kelimeler: antiepileptik ilaç, osteoporoz, radyomorfometrik indeks, mandibula, dental volumetrik tomografi

S-093

Evaluation of long-term antiepileptic drug use on bone density by dental volumetric tomographyBekir İlyas, Rıdvan Güler, Kamil Serkan Ağaçaayak

Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Diyarbakır, Turkey

Epilepsy is a chronic disease that lasts for many years. Other diseases other than epilepsy also use antiepileptics: trigeminal neuralgia, neuropathic pain syndromes, migraine, essential tremor, fibromyalgia..

Patients on antiepileptic medications have a risk of developing osteopenia and osteoporosis in long-term use as well as other side effects.

The aim of this thesis study was to evaluate the effects of antiepileptic drugs on the cortical and trabecular parts of the mandible by radiomorphometric measurements on DVT images.

Data were obtained from patients who applied to the D. Ü. Dentistry Faculty and who had dental volumetric tomography for any reason. Group 1-control, Group 2-new generation antiepileptics, Group 3-old generation antiepileptics. The HU values obtained from these areas were determined. DVT-MI values were calculated according to the formula (DVT-MI = BMK / MFU). Mandibular cortical index values ranging from 1 to 3 according to structural integrity.

According to the results of the study, a statistically significant difference was found between all groups in the DVT-MI parameter ($p<0.05$); In the HU-CORTICAL parameter, there was no significant difference between the control and the NAED groups ($p>0.05$), however, there was a significant difference between the control and OAED and the NAED groups ($p<0.05$). There was no significant difference between the NAED and the OAED groups in the DVT-KI parameter ($p>0.017$) and there was a statistically significant difference between the control and OAED groups ($p<0.001$). In the HU-SPONGİOZ parameter, there was no significant difference between the NAED and the OAED groups ($p>0.017$), but there was a significant difference between the control group and NAED groups ($p<0.001$).

According to the results of our study, we found by radiomorphometric methods that both the new generation and the old generation AED had adverse effects on bone tissue during long-term use.

Keywords: antiepileptic drug, osteoporosis, radiomorphometric indices, mandible, dental volumetric tomography

S-094**Derin Gömülü Mandibular Yirmi Yaş Dişlerine Cerrahi Yaklaşım: Komplikasyonlar ve Önleyici Tedbirler**

Meltem Özden Yüce¹, Emine Adalı², Tayfun Günbay¹

¹Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir

²İzmir Demokrasi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Gömülü yirmi yaş dişlerinin operatif çekimi ağız, diş ve çene cerrahisi departmanında terapötik ya da profilaktik sebeplerle sıklıkla gerçekleştirilen cerrahi işlemlerdir. Güvenli bir cerrahi işlem olduğu bilinmekle birlikte cerrahi sırasında ve/veya sonrasında birçok komplikasyon meydana gelebilmektedir. Operasyon sırasında ya da operasyonu takip eden dönemde meydana gelen çene kırıkları çoğunlukla alt çenede zorlu diş çekimleri ile ilişkili olmakla birlikte meydana gelebilecek komplikasyonlar arasında en nadir ve en büyük komplikasyondur ve literatürde 0.0034%-0.0075% oranlarında görüldüğü rapor edilmiştir. Bu bildirinin amacı derin gömülü mandibular yirmi yaş dişi çekimleri öncesi alınabilecek önlemleri değerlendirmektir.

Yöntem: Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ABD'nda Ocak 2017-Ocak 2019 tarihleri arasında çeşitli sebeplerle derin gömülü mandibular yirmi yaş dişi çekimi yapılan 42 hasta retrospektif olarak değerlendirmeye alınmış ve ilgili literatür taraması yapılmıştır.

Bulgular: Kemik direncinin azalması; fizyolojik atrofi, osteoporoz, patolojik süreçler (kistik lezyon, malign lezyon, enflamatuar durum) veya cerrahi müdahaleye ikincil olabilir. Mandibula kırığı genellikle kemiğin dayanıklılığı ve buna etki eden kuvvetler dengelenmediğinde meydana gelmektedir. Mandibulada yer alan derin gömülü dişler çeneyi zayıflatarak bu komplikasyonun meydana gelmesine zemin hazırlar, bu nedenle bu komplikasyonun önüne geçilmesi için ek görüntüleme yöntemleri ve önleyici cerrahi tekniklere ihtiyaç olabilmektedir.

Sonuç: Ortodonti destekli çekim, koronektomi ya da profilaktik olarak osteosentez plağı uygulanması gibi teknikler bu komplikasyonu önlemek için literatürde rapor edilmiş tekniklerdir. Cerrahi işlem öncesi hekim, vakayı doğru görüntüleme teknikleri ile detaylı olarak değerlendirmeli ve gerekli tüm önleyici tedbirleri almalıdır.

Anahtar Kelimeler: derin gömülü mandibular diş çekimi, mandibula kırığı, önleyici tedavi

S-094**Surgical Management of Deeply Impacted Mandibular Third Molars: Complications and Preventive Measures**

Meltem Özden Yüce¹, Emine Adalı², Tayfun Günbay¹

¹Ege University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Izmir

²Izmir Demokrasi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Izmir

Objective: The surgical removal of impacted mandibular third molars is one of the routine dental operations carried out in oral and maxillofacial surgery either for therapeutic or prophylactic purpose. Although it is generally considered a safe procedure; several possible complications may be encountered during the peri and postoperative period. Immediate or late fracture of mandible are the rare and also the major complication associated with difficult surgical extractions in the lower arch with a reported incidence ranging from 0.0034% to 0.0075%. The aim of this paper is to evaluate the precautions that can be taken before the deeply impacted mandibular third molar surgery.

Method: Forty two patients who undergone deeply impacted third molar surgery in the Department of Oral and Maxillofacial Surgery of Ege University between January 2017 and January 2019 were retrospectively examined and related literature researched.

Results: The reduction of bony strength may be caused by physiologic atrophy, osteoporosis, pathologic processes (cystic lesion, malignant lesion, inflammatory condition), or be secondary to surgical intervention. Fracture of the mandible occurs when the strength of the bone and the forces acting on it do not match. Deep inclusion is one of the major factors that identify the difficulty of the surgery. Surgical removal of deeply impacted tooth in the lower arch may impair the strength of mandible therefore some time additional surgical diagnosis and preventive surgical techniques may be needed to avoid complications.

Conclusion: Some surgical techniques such as orthodontic assisted extraction, staged removal of tooth or coronectomy have been developed to prevent this complication. Before surgery it was recommended for surgeons to consider all preventive measures carefully.

Keywords: deeply impacted mandibular third molar extraction, mandibular fracture, prevention

S-095

Aşırı Kron Harabiyeti Olan Dişlerin CAD/CAM ile Rehabilitasyonu*Sinem Bayram, Serkan Sarıdağ*

Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş tedavisi Anabilim Dalı, Kocaeli

Amaç: Bilgisayar destekli tasarım/bilgisayar destekli üretim (CAD/CAM) sistemi ilk olarak 1980’de kullanılmış ve sonrasında hızla gelişim göstermiştir. Bu sistem ile daha iyi kenar uyumuna sahip restorasyonların daha hızlı bir şekilde üretimi sağlanmaktadır. Bunlara ek olarak laboratuvar işlemlerine bağlı hataların ortadan kaldırılması, kırılma dayanımı daha yüksek materyallerin kullanılabilmesi gibi avantajlara sahiptir. Bu çalışmamızın amacı madde kaybı derecesi farklılık gösteren dişlerin, tam kuronlara göre daha koruyucu bir yaklaşımı temsil eden inley, onley ve endokuronlar ile restorasyonu ele alınmıştır.

Yöntem: Protez kliniğine başvuran aşırı madde kayıplı 20 ayrı vaka üç kategoriye göre değerlendirildi. Post-kor ve kuron endikasyonu mevcut olan vakalarda endokuron, post-kor yapılmaksızın kuron endikasyonu olan vakalarda onley, kuron endikasyonu olmayan vakalarda inley vakası olarak planlanmış ve CAD/CAM ile tek seansta restore edilmiştir. Hazırlanan preparasyonlar sonrasında hasta başında intraoral olarak ya da elde edilen alçı modeller üzerinden dijital ölçüler (Bluecam, Cerec AC, Sirona) alındı. Farklı blok tiplerinde dijital tasarımı ve üretimi gerçekleştirildi (Cerec MCXL, Sirona). CEREC sisteminin biyogenerik özelliği sayesinde hastanın mevcut dişlerine uyumlu morfolojide restorasyonlar üretildi. Ağız içi uyumlandırma ve okluzyon kontrolü işlemleri sonrasında glazür uygulandı. Restorasyonlar Panavia F2.0 (Kuraray, Japan) ile üreticinin önerileri doğrultusunda simante edildi.

Bulgular: CAD/CAM sistemi ve beraberinde kullanılan dayanıklı materyaller ile tek seansta da uygulanabilen daha düşük marjinal ve internal aralığa sahip restorasyonların üretimi sağlanmıştır. Klinik olarak daha estetik ve daha uyumlu sonuçlar elde edilebileceği gösterilmiştir.

Sonuç: Bitirilen restorasyonlar ile hastaların fonksiyonel ve estetik beklentileri karşılandı. 1. Aylık, 3. aylık ve 6. aylık kontrolleri yapıldı.

Anahtar Kelimeler: CAD/CAM, tam seramik restorasyonlar, endokuron

S-095

Severe Crown Damaged Teeth’s Rehabilitation by CAD/CAM*Sinem Bayram, Serkan Sarıdağ*

Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Kocaeli

Aim: Computer-aided design / computer-aided manufacturing (CAD / CAM) system was first used in 1980 and then rapidly developed. With this system, restorations with better edge harmony are produced more quickly. In addition to these, it has the advantages of eliminating errors due to laboratory processes, using materials with higher fracture strength. The aim of this study was to examine the restoration of inlays, onlays and endocurons, which represent a more conservative approach compared to the complete crowns.

Method: 20 cases with severe substance loss were evaluated according to three categories. In cases with post-core and crown indications, endocrown, with crown indication without post-core, onlay, with no crown indication inlay was planned as a case and in a single session with CAD / CAM. After the prepared preparations, digital measurements (Bluecam, Cerec AC, Sirona) were taken intraorally at the patient or by models obtained. Digital design and production in different block types (Cerec MCXL, Sirona). Due to the biogenic properties of the CEREC system, restorations in the morphology of the patient’s existing teeth were produced. After intraoral adaptation and occlusion control, glazur was applied. Restorations were cemented with Panavia F2.0 (Kuraray, Japan) according to the manufacturer’s recommendations.

Results: The CAD / CAM system and the durable materials used together with the low marginal and internal restorations that can be applied in a single session were produced. It has been shown that clinically more aesthetic and more concordant results can be obtained.

Conclusion: The functional and aesthetic expectations of the patients were met with the completed restorations. 1. Monthly, 3-month and 6-month controls were performed.

Keywords: CAD / CAM, all ceramic restorations, endocrown

S-096

Locator Tutuculu Mandibular Overdenture Protezlerin Retansiyon Özelliklerinin DeğerlendirilmesiDuygu Taşkın Gedik, İlgi Baran

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Kırıkkale

Amaç: Dişsiz mandibulanın 2 implant tutuculu overdenture ile tedavisi, protezler ve implantlar için uzun süreli başarılı sonuçlar göstermiş bir tedavi yöntemidir. Bu çalışmanın amacı, iki veya dört implant tutuculu mandibular overdenture protezde locator ataşmanın retatif kuvvetlerini ölçmek ve iki implantın kullanıldığı durumda implant açısının locator tutuculu overdenture protezlerin retansiyonuna etkisini değerlendirmektir.

Yöntem: Çalışmamızda üç değişik dişsiz mandibular model şeffaf akrilik rezinden üretildi. Birinci modelde iki implant, kanin bölgelerine aralarındaki mesafe 22 mm olacak şekilde paralel yerleştirildi. İkinci modelde, birinci modelle aynı konumda yerleştirilen implantlar 15'er derece distale açılı olarak yerleştirildi. Son modelde dört implant birbirine paralel olarak hizalandı ve mandibulada interforaminal bölgeye yerleştirildi. Locator ataşmanlar, universal test cihazında (LRX, Lloyd Instruments Ltd.) en yüksek ayrılma kuvvetinin belirlenmesi için test edildi ve başlangıç, 3. ay ve 6. ay sonuç değerleri kaydedildi. 6 aylık klinik fonksiyonu test etmek için beş yüz kırk kez tekrarlanan yerleştirme ve çıkarma işlemi gerçekleştirildi. Verilerin değerlendirilmesinde tekrarlı ölçümler varyans analizi kullanıldı (IBM SPSS Statistics 23).

Bulgular: Başlangıç retansiyon kuvvetleri ortalaması ikili düz implantlı modelde 35.32 N, ikili açılı implantlı modelde 63.74 N, dörtlü düz implantlı modelde 97.89 N olarak bulunmuştur. 6. ay sonunda retansiyon kuvvetleri ikili düz implantlı modelde 23.42 N, ikili açılı implantlı modelde 47.37 N, dörtlü düz implantlı modelde 67.45 N' dur.

Sonuç: Tüm tasarımlarda retansiyon değerleri, başlangıçtan son çekme testine kadar azalma göstermiştir. Hasta memnuniyetini sağlayan minimum retansiyon kuvvetinin, hareketli bir protez için yaklaşık 8 ila 20 N arasında olduğu bildirilmiştir. Bu çalışma sonucunda locator ataşmanlar; 6 aylık aşınma testlerinde, bu kuvvet aralığının üstünde retansiyon göstererek hasta memnuniyeti sağlar. İmplantlar paralel olarak yerleştirilmediğinde bile locator ataşmanlar, fazla retansiyon kaybı olmadan kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: locator tutucu, overdenture protezler, retansiyon kuvveti

S-096

Evaluation of retention properties of locator-retained mandibular overdenture prosthesesDuygu Taşkın Gedik, İlgi Baran

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Kırıkkale

Objective: The treatment of the edentulous mandible with the 2-implant-retained overdenture is a treatment with long-term successful outcomes for prostheses. The aim of this study was to measure the retentive force of the locator attachment in two or four implant-supported mandibular overdentures and evaluating the effect of the implant angle on the retention of overdenture prosthesis with locator attachments in the case of two implants.

Material&Method: Three different acrylic resin models of an edentulous mandible were fabricated. In the first model, two implants were placed in the canine regions and the interimplant distance was 22 mm and paralel to each other. In the second model, two implants were aligned 30° to each other at the same location. In the last model, four implants were aligned paralel to each other and placed in the interforaminal region of mandible. The attachments were tested to determine peak load-to-dislodgement in the universal testing machine. Five hundred forty cycles of repeated insertions and removals were performed to simulate 6 months of clinical function. Repeated-measures analysis of variance was used to analyze the data (IBM SPSS Statistics 23).

Results: Initial retention forces ranged from 35.32 to 97.89 N. Retentive values of the locator attachments on the four-implant model were higher than other models. In two-angled implants model retention measurements at all time intervals were statistically significantly higher than two-parallel implants model.

Conclusion: Retention values in all designs decreased from the initial test to the final pull-out test. The minimal amount of retention that provides patient satisfaction has been reported to be around 8 to 20 N for a removable prosthesis. As a result of this study, the peak retentive forces of the locator attachments are sufficient to ensure patient satisfaction. Even when implants are not installed in paralel, locator attachments can be used without involving great loss of retention.

Keywords: locator attachment, overdenture prostheses, retention force

S-097

Tüketilen Kahvenin Sıcaklığının Restoratif Materyallerin Renk Stabilitesine Olan Etkisi*Benin Dikmen*

İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Çalışmamızın amacı farklı sıcaklıklardaki kahvelerde bekletilen farklı restoratif materyallerin renk stabilitesini değerlendirmektir.

Yöntem: İki farklı kompozit rezin (bir nanohibrit kompozit rezin [Herculite Ultra-Kerr Corporation], bir nanofil kompozit rezin [Filtek Ultimate Universal-3M ESPE]) ve üç farklı kompomerden [Compoglass-Ivoclar, Dyract-Dentsply, Glasiosite-Voco], 11 mm çapında ve 2 mm derinliğinde 21'er adet disk şekilli örnekler hazırlanmış (toplam 105 adet) ve başlangıç renk ölçümleri yapılmıştır. Her bir materyal grubunda hazırlanan örnekler bekletildikleri solüsyona göre üç alt gruba ayrılmıştır (n=7): 4°C'de kahve, 37°C'de kahve, 70°C'de kahve. Örnekler 30 gün boyunca günde üç kere 15'er dakika solüsyonlarda bekletilmiş ve sonunda ikinci renk ölçümleri alınmıştır. Renk değişimleri (ΔE) hesaplanıp, Kruskal Wallis H ve Mann Whitney U testleri kullanılarak istatistiksel olarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Nanofil kompozitler dışında test edilen bütün materyaller için anlamlı derecede en yüksek ΔE değerleri örnekler 70°C'de kahve solüsyonunda bekletildiğinde, en düşük ΔE değerleri ise örnekler 4°C'de kahvede bekletildiğinde elde edilmiştir (P<0.05). Nanofil kompozit rezin için ΔE değerlerinin 37°C ve 4°C'deki kahvelerde benzer olduğu (P>0.05) ve bu değerlerin de 70°C'deki kahvelerde elde edilen sonuçlardan anlamlı derecede daha düşük olduğu saptanmıştır (P<0.05). Restoratif materyallerin renk değişimi karşılaştırıldığında, 37°C'de ve 70°C'de kahvelerde bekletildiğinde kompomerler anlamlı derecede daha yüksek renk değişimi göstermiştir (P<0.05). 4°C'deki kahvede bekletilen Glasiosite ise nanofil kompozit ile benzer (P>0.05), nanohibrit kompozitten ise yüksek (P<0.05) renklenme değeri vermiştir. Diğer kompomerler de düşük sıcaklıktaki kahvede bekletildiğinde yine kompozitlerden daha yüksek renk değişimi göstermiştir (P<0.05).

Sonuç: Tüketilen kahvenin sıcaklığı restoratif materyalin renk değişiminde etkili bir faktördür. Hem kompozit rezin hem de kompomer materyallerinin rengi en çok yüksek sıcaklıklardaki kahve tüketildiğinde değişmektedir. Kompozitlerin renk stabilitesi her sıcaklıktaki kahve tüketiminde Glasiosite haricindeki kompomerlerden daha iyidir. Glasiosite ise düşük sıcaklıktaki kahve tüketiminde Ultimate ile benzer renk değişimi göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Kahve, Kompomerler, Kompozit rezinler, Renk stabilitesi, Sıcaklık

Effect of the Temperature of Coffee on the Color Stability of Restorative Materials*Benin Dikmen*

İstanbul Medipol University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İstanbul

Objective: The aim of the study was to evaluate the effect of coffee's temperature on the color stability of different restorative materials.

Methods: One hundred and five disc-shaped specimens (11 mm diameter, 2 mm deep) of a nanohybrid (Herculite Ultra-Kerr Corporation), a nanofilled (Filtek Ultimate Universal-3M ESPE) composite resins and three compomers (Compoglass-Ivoclar, Dyract-Dentsply, Glasiosite-Voco) were prepared (21 from each) and initial colors were measured. Specimens of each material were divided into three subgroups of 7 specimens each (n=7): Coffee at 4°C, coffee at 37°C, coffee at 70°C. After samples were subjected to 15 min×3 cycles per day of exposure to the solutions for 30 days, final measurements were recorded. Data were statistically analyzed using Kruskal-Wallis and Mann-Whitney U tests.

Results: When ΔE measurements were examined, 70°C coffee group showed the highest and 4°C coffee group showed the lowest color change among all groups (P<0.05) except for nanofill composites. The 37°C coffee and 4°C coffee groups showed similar color change to each other (P>0.05) and these groups were lower than 70°C coffee group (P<0.05) for nanofill composite. Comparing color changes of restorative materials, compomers showed significantly higher color change than composites when they are stored in coffee at 37°C and 70°C (P<0.05). The color change of Glasiosite was similar to nanofill composite (P>0.05) but higher than nanohybrid composite (P<0.05) when they are stored in coffee at 4°C. Other compomers also showed higher color change than composites when they are stored in coffee at low temperatures (P<0.05).

Conclusion: The temperature of coffee is an important factor in color change of restorative materials. Consumption of coffee at high temperatures caused more discoloration of both composite resins and compomers. The color stability of composite resins is better than compomers except for Glasiosite. Glasiosite shows similar color change with Ultimate in low-temperature coffee consumption.

Keywords: Coffee, Color stability, Compomers, Composite resins, Temperature

S-098

Konsantre Büyüme Faktörü ve Trombositten Zengin Fibrin Uygulamalarının Dişeti Kalınlığı Üzerine Etkisinin Değerlendirilmesi*Ömer Alperen Kırmızıgül¹, Mustafa Özay Uslu¹, İsmail Marakoğlu²*¹Inönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Malatya²Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Dişeti çekilmesi, etiolojisinde birçok faktörün rol oynadığı kompleks bir süreçtir. İnce dişeti biyotipi de dişeti çekilmelerinin etiyojik faktörlerinden biridir. Bu çalışmanın amacı, ince dişeti biyotipine sahip hastalarda konsantre büyüme faktörü (CGF) ve trombositten zengin fibrin (PRF) gibi farklı trombosit konsantrasyonlarının ve bağ dokusu grefti (BDG) uygulanmasının dişeti kalınlığı üzerine etkisini değerlendirmektir.

Yöntem: Çalışmamıza sistemik olarak sağlıklı ve sigara kullanmayan 15 hastadan; 20 bölgeye BDG, 20 bölgeye PRF ve 20 bölgeye de CGF olmak üzere toplam 60 bölge dahil edilmiştir. Hastaların başlangıç periodontal tedavileri tamamlandıktan sonra, operasyon öncesi; Pİ, Gİ, SD, dişeti çekilme miktarı (DÇ), keratinize dişeti dikey boyutu (KDDG) ve dişeti kalınlığı (DK) gibi periodontal parametreleri kaydedildi. Operasyon esnasında kullanılan greft ve membranların kalınlıkları not edildi. Bütün periodontal parametreler 1. ve 3. aylarda yeniden değerlendirildi.

Bulgular: Çalışmamızda, dişeti kalınlıklarının artırılması için uygulanan BDG, PRF ve CGF yöntemlerinin ortalama kalınlık artış miktarları sırası ile 0.86, 0.55 ve 0.51 mm olmak üzere dişeti kalınlığının artırılması açısından etkili yöntemler olduğu gözlemlenmiştir. Uygulamalar dişeti çekilmesindeki azalmalar açısından değerlendirildiğinde aralarında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0.05$). Operasyonlar sonrası 3. ayda keratinize dişeti dikey genişliğindeki artış, BDG grubunda PRF ve CGF gruplarına göre anlamlı derecede daha yüksek bulunmuştur ($p<0.05$).

Sonuç: Bu araştırmanın sınırları dahilinde, her ne kadar PRF ve CGF, dişeti kalınlığını artırmak açısından BDG kadar başarılı olmasa da, 1. ve 3. aylarda başlangıç düzeylerine göre kalın biyotip oluşmasını sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: Bağ dokusu grefti, gingival biyotip, konsantre büyüme faktörleri, trombosit konsantrasyonları, trombositten zengin fibrin

S-098

Evaluation of Effects of Concentrated Growth Factor and Platelet Rich Fibrin Applications on Gingival Thickness*Ömer Alperen Kırmızıgül¹, Mustafa Özay Uslu¹, İsmail Marakoğlu²*¹Inonu University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Malatya²Selçuk University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Konya

Aim: Gingival recession is a complex process and many factors play a role in its etiology. Thin gingival biotype is one of the etiological factors of gingival recession. The aim of this study was to evaluate the effect of CTG and different platelet concentrations such as concentrated growth factor (CGF) and Platelet Rich Fibrin (PRF) on gingival thickness (GT) in patients with thin gingival biotypes.

Method: The study included a total of 60 operation regions from 15 healthy and non-smoker patients. CTG, PRF and CGF were applied to each 20 regions. After the initial periodontal treatments of the patients, periodontal parameters such as PI, GI, PD, gingival recession (GR), vertical weight of keratinized gingiva (WKG) and initial GT were recorded. The thickness of the grafts and membranes used during the operation were noted. All the periodontal parameters were reevaluated in the 1st and 3rd months.

Results: In our study, it was observed that the average GT increase values of CTG, PRF and CGF methods were 0.86, 0.55 and 0.51 mm, respectively. These methods were found to be effective in increasing the thickness of gingiva. No significant difference was found between the applications when evaluated in terms of decrease in GR ($p>0.05$). The increase in vertical WKG was significantly higher in the CTG group than in the PRF and CGF groups at the 3rd month after the operations ($p<0.05$).

Conclusion: Within the limitations of this study, although PRF and CGF were not as successful as the CTG in terms of increasing the GT, they provided a thick biotype formation according to the initial value in the 1st and 3rd months.

Keywords: Concentrated growth factors, connective tissue graft, gingival biotype, platelet concentrations, platelet-rich fibrin

S-099**Farklı Kalınlıkta ve Sürelerde Polimerize Edilen Akışkan Kompozitlerin Suda Çözünürlük Değerlerinin Karşılaştırılması***Mağrur Kazak¹, Safiye Selin Köymen², Nazmiye Dönmez²*¹Bahçeşehir Üniversitesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul²Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Kompozit restorasyonlarda akışkan kompozitler kaide materyali olarak kullanıldığında polimerizasyon ile oluşan stresleri azaltarak diş ve restorasyon arasındaki ayrılmaları engelleyebilmektedir. Kaide materyali olarak kullanılan akışkan kompozitlerin optimal kalınlığı ve ideal polimerizasyon süresi ile ilgili literatürde çok az çalışma bulunmaktadır. Bu in vitro çalışmanın amacı farklı kalınlıkta ve sürelerde polimerize edilen üç farklı akışkan kompozitin, suda çözünürlük değerlerinin birbiriyle kıyaslanmasıdır.

Yöntem: Çalışmada viskoziteleri farklı üç adet akışkan kompozit; yüksek viskoziteli; IGOS Flow, (Yamakin, Japonya), medium viskoziteli; Es Flow, (Spident, Kore), düşük viskoziteli Estelite Flow Quick (Tokuyama, Japonya) kullanıldı. Akışkan kompozitlere göre 3 grup oluşturuldu. Gruplar kalınlıklarına göre 2 gruba, polimerizasyon sürelerine göre de 2 alt gruba ayrıldı. Her grupta 7 örnek olacak şekilde toplam 12 grup elde edildi. Disk şeklinde örnekler, 1x10mm ve 2x10mm ebatlarındaki paslanmaz çelik kalıplar içerisinde 20 sn ve 40 sn LED ışık cihazı (D Light Pro, GC, Tokyo, Japonya) ile polimerize edildi. Örneklerin üst yüzeyleri cila diskleri ile (Sof-Lex, 3M ESPE, ABD) polisaj yapıldıktan sonra 37°C de 24 saat distile su içerisinde bekletildi. Her bir grubun ve suda çözünürlük değerleri ISO standartlarına (ISO 4049:2009) göre elde edildi. Elde edilen veriler Kruskal Wallis ve Post hoc Dunnet testleri ile analiz edildi.

Bulgular: Akışkan kompozitlerin suda çözünürlük sayısal değerleri karşılaştırıldığında; Es-Flow<IGOS Flow< Estelite Flow Quick olarak belirlendi. Es-Flow materyalinde her iki kalınlık ve sürede istatistiksel olarak anlamlı fark görülmedi (p>0.05).

Sonuç: Medium viskozite özelliği taşıyan akışkan kompozit materyalinin yapısında bulunan hidrofobik karakterdeki monomerin materyalin suda çözünürlüğü üzerine olumlu etkisi olduğu belirlendi. Bu yüzden bu tip akışkan kompozit materyali fissür örtücü ve kuron içi restorasyonlarda güvenle kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Akışkan kompozitler, viskozite, suda çözünürlük

S-099**Comparison of Water Solubility Values of Flowable Composites Polymerized at Different Thicknesses and Times***Mağrur Kazak¹, Safiye Selin Köymen², Nazmiye Dönmez²*¹Bahçeşehir University Faculty of Dentistry, Department of Restoratif Dentistry, İstanbul²Bezmialem Vakıf University Faculty of Dentistry, Department of Restoratif Dentistry, İstanbul

Aim: When flowable composite is used as base material under composite restoration, it can prevent the gap between tooth and restoration by reducing stresses caused by polymerization. There are few studies in literature about optimal thickness and ideal polymerization time of flowable composites used as base material. Purpose of this in vitro study was to compare water solubility values of three different flowable composites prepared at different thicknesses and polymerized at different times.

Materials-Methods: Three flowable composite materials with different viscosity; high viscosity (IGOS Flow, Yamakin, Japan), medium viscosity (Es Flow, Spident, Korea), low viscosity (Estelite Flow Quick, Tokuyama, Japan) were used. 3 groups were created according to flowable composites. Groups were divided into 2 groups according to thicknesses and 2 subgroups according to polymerization times. Total of 12 groups were obtained with 7 samples in each group. Disc-shaped specimens were prepared in stainless steel molds at two different thicknesses (1x10mm - 2x10mm), polymerized at two different times (20 sec - 40 sec) with a LED light curing unit (D Light Pro, GC, Tokyo, Japan). Top surface of the samples were polished (Sof-Lex, 3M ESPE, USA) then stored in distilled water at 37°C for 24 hours. Water solubility values of each group were obtained according to ISO standards (ISO 4049: 2009). Data were analyzed by Anova and Post hoc Tamhane's tests (p<0.05).

Results: Water solubility numerical values of flowable composites were as follows: Es-Flow<IGOS Flow<Estelite Flow Quick. There was no statistically significant difference in Es-Flow material at both thicknesses and polymerization times (p>0.05).

Conclusion: Hydrophobic monomer containing flowable composite with a medium viscosity, had a positive effect on water solubility. This type of flowable composite material can be used safely as a fissure sealant and a core material.

Keywords: Flowable composites, viscosity, water solubility

S-100

Alt Çenede Keratokisti Bulunan Olgunun Protetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu*Betül Arkan Kalaycı¹, İpek İşcan¹, Zeynep Çukurova²*¹Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul²Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu olgu sunumu, kliniğimize başvuran alt çenesindeki keratokist operasyonu sonucu kist boşluğu bulunan hastanın, protetik rehabilitasyonunun açıklanmasını amaçlar. Böylece hem kist boşluğunun korunarak kapanmasını sağlamak hem de hastanın bu süreçte kaybolan estetik, fonasyon ve fonksiyonunun karşılanmasını amaçlamıştır.

Olgu: 75 yaşında erkek hasta kliniğimize sol mandibular bölgede uyuşukluk şikayeti ve alt çene tam protezinin uyumsuzluğu sebebiyle başvurmuştur. İntraoral ve radyografik muayenede hastada alt-üst tam dişsizlikle beraber sol mandibular bölgede lokalize şişlik ve uyuşukluk gözlenmiştir. Alınan dental anamnezde, hastanın mevcut protezlerini 8 yıldır kullandığı ve son 1 aydır alt protezinde uyumsuzluk şikayeti bulunduğu tespit edilmiştir. Hastanın şikayetleri ve yapılan cerrahi ve protetik muayenesi sonucu teşhis için hastadan CT istenmiştir. Alınan CT nin cerrahimiz tarafından değerlendirilmesi sonrası hastadan biyopsi alınmış ve patoloji raporuna göre alt çenede keratokist teşhis edilmiştir. Hastanın yaşı ve sistemik durumu da göz önüne alınarak kistin cerrahi kliniğimizde marsupiyalizasyon yöntemiyle tedavisi kararlaştırılmıştır. Hasta cerrahimiz tarafından, kist operasyonu sonrası oluşan kist boşluğunun hızlı ve fonksiyonel olarak kapanmasının sağlanması ve hastanın estetik fonksiyon ve fonasyonunun devamını sağlamak için var olan tam protezinin uyumlandırılması için bize yönlendirilmiştir. Hastanın defekt varlığı kontrol edilmiş, eski protezleri hem oklüzyon hem de kenar uyumları açısından değerlendirilmiştir. Hastanın oluşan kist boşluğunun iyileşme süreci tamamlanana kadar geçici olarak, eski alt protezine defekti kapatacak ek bir parça yapılması planlanmış ve uygulanmıştır. İyileşme sürecinde hastanın rutin kontrollerinde defekt bölgesini kapatan ek akrilik parça tarafımızdan kontrol edilerek küçültülmüştür. Uyuşukluğun geçmesiyle birlikte kemik oluşumu CT den izlenmiş, intraoral muayenede defekt bölgesi tamamen kemikleşme gösterdikten ve kapandıktan sonra yeni bir alt-üst tam protez rutin prosedürler izlenerek hazırlanmıştır.

Sonuç: Bu tedavi şekli ile hastanın iyileşme sürecinin hızlanması sağlanmış olup bunun yanı sıra kaybolan fonksiyon ve fonasyon da rehabilite edilmiştir. Hastanın yapılan 6 ay sonraki kontrolünde intraoral defekt bölgesinin tamamen iyileştiği ve hastanın var olan tam protezlerinden son derece memnun olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: keratokist,marsupiyalizasyon,tam protez

S-100

The Prosthetic Rehabilitation of a Patient With Keratocyst in Lower Mandibular Region: A Case Report*Betül Arkan Kalaycı¹, İpek İşcan¹, Zeynep Çukurova²*¹Medipol University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İstanbul²Medipol University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Objective: In this case report, the prosthetic rehabilitation of a patient who have a cyst space in his lower mandibular region following a keratocyst surgery was intended to be explained. This prosthetic rehabilitation aims both the healthy closure of the defect created by the cyst space and the recovery of functionality and esthetic appearance of the patient.

Case: A 75 year-old male patient who was presented to our clinic with chief complaint of numbness in her lower mandibular region and discordance between his prosthesis and jaw. His oral examination and radiographic findings showed loss of all the eth and localized swelling in the left lower mandibular region. When he was further questioned, he stated that he had been using his prosthesis for 8 years and felt discordance for the last month. Following his physical examination, a CT was asked and biopsy was performed. The histopathology of the suspected lesion was consistent with a keratocyst. Taking his medical status and age into consideration, the patient was found to be appropriate for a marsipualization procedure. The patient was transferred to us to adapt to his prosthesis as well as to fill the space left by the keratocyst. The prosthesis of patient was evaluated in terms of both occlusion and margins. A transient acrylic patch was placed to his old prosthesis to close the defect so as to allow the space to heal. The acrylic patch was evaluated in the following visits, and the size of patch was decreased accordingly. After the ossification in the defect site was observed in both the CT and the intraoral examination, new prosthesis was prepared.

Conclusion: This treatment enabled a faster healing process and recovery of functionality with phonation. 6 Months later, an intraoral examination showed complete healing of the defect and the patient was quite satisfied.

Keywords: keratocyst,marsipualization,complete denture

S-101**Ağız İçi Uygulanabilen Farklı Yüze İşlemlerinin ve Yaşlandırma İşleminin Estetik Veneer Materyallerin Rengine Etkisi***Sedanur Turgut, Asena Aydın*

Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Trabzon

Amaç: Çalışmanın amacı; ağız içinde uygulanabilen farklı yüze işlemlerinin ve yaşlandırma işleminin, farklı estetik veneer materyallerin renk özelliklerine etkisini değerlendirmektir.**Materyal ve Method:** 3 adet farklı kimyasal yapıdaki estetik materyal Grup 1; lityum disilikat seramik (IPS E.max Press, Ivoclar); Grup 2: lösit seramik (IPS Esthetic, Ivoclar), Grup 3; rezin nano-seramik (Lava, 3M ESPE) 2 mm kalınlığında ve 10 mm çapında elde edildi. Her bir materyale 4 farklı yüze işlemi: (1) glaze; (2) cila lastiği uygulama; (3) cila lastiği ve elmas pat uygulama; (4) porselen lastik ve glazür uygulama yapıldı. Örneklerin renk değerleri CIE(L*a*b) sistemine göre spektrofotometre (Vita EasyShade) kullanılarak elde edildi. Örneklere 300 saatlik UV yaşlandırma uygulandı. Yaşlandırma sonrası tekrar renk ölçüm değerleri elde edildi ve renk değişim miktarı (ΔE^*) hesaplandı. İstatistiksel analizler ANOVA ve Tukey HSD, eşleştirilmiş iki grup t-test ile yapıldı ($p < 0.05$).**Bulgular:** Örnek yüzeylerine uygulanan farklı yüze bitim teknikleri L*, a*, b* değerlerinde anlamlı farklılıklar oluşturdu ($p < 0.05$). Farklı materyal grupları arasında da L*, a*, b* değerlerinde anlamlı farklılıklar gözlemlendi ($p < 0.05$). Glaze işlemleri sonrası tüm örneklerde L* değerinde artış gözlemlenirken; Grup 1 ve 2 için a* ve b* değerleri arasında anlamlı farklılık bulunamadı. Yaşlandırma işlemi en çok Grup 3 için glaze işleminde ($\Delta E^*=5.3$) renklenmeye neden olduğu halde; en düşük renklenme glaze işleminde Grup 1 ($\Delta E^*= 2.2$); ve Grup 2'de ($\Delta E^*=2.4$) görüldü. Grup 3 için en az renklenme porselen lastik ve elmas pat uygulanan örneklerde görüldü ($\Delta E^*=3.7$). Tüm gruplarda glaze işlemi diğer işlemlere göre L*, a*, b* parametrelerinde anlamlı farklılıklar oluşturdu ($p < 0.05$).**Sonuçlar:** Estetik materyal yüzeylerine uygulanan farklı yüze bitim teknikleri optik değerlerini etkileyebilmektedir. Uzun dönem renk stabilitesi için lityum disilikat ve lösit içerikli seramikler için glaze uygulamak; rezin nano-seramik içerikli materyaller için ise porselen lastik ve sonrasında elmas pat uygulamak uzun dönem renk stabilitesi için daha iyi sonuçlar verecektir.**Anahtar Kelimeler:** estetik veneer, yüze işlemi, renk, UV yaşlandırma**S-101****Effect of Intraorally Applied Different Surface Treatments and Aging Process on Color Values of Aesthetic Veneer Materials***Sedanur Turgut, Asena Aydın*

Karadeniz Technical University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic, Trabzon

Objective: The aim of this study was to evaluate the effect of different surface treatments that can be applied intraorally and aging processes on the color values of aesthetic veneer materials.**Material-Method:** 3 different aesthetic materials with different chemical structure Group 1; lithium-disilicate ceramic (IPS E.max Press, Ivoclar); Group 2: leucite ceramic (IPS Esthetic, Ivoclar), Group 3; resin nano-ceramic (Lava, 3M ESPE) with 2 mm thickness and 10 mm diameter was obtained (n=10). 4 different surface treatments (1) glaze; (2) polishing rubber; (3) polishing rubber and diamond pat; (4) polishing rubber and glaze were applied per material. The color values of the samples were obtained by spectrophotometer (Vita EasyShade) according to CIE(L*a*b) system. UV aging of 300 hr was applied to the samples. Color measurement values were obtained again after aging and color changes (ΔE^*) were calculated. Statistical analyzes were performed by ANOVA and Tukey HSD, Paired Sample T-test ($p < 0.05$).**Results:** Different surface finishing techniques applied to surfaces exhibited significant differences of L*, a*, b* ($p < 0.05$). Significant differences were also observed in L*, a*, b* values between different material groups ($p < 0.05$). L* value increased after glaze treatments for all groups; no significant difference was found between a* and b* values for groups 1 and 2. The aging process caused more discoloration in the glaze treatment for Group 3 ($\Delta E^*=5.3$); lowest discolorations for glaze treatment in Group 1 ($\Delta E^*=2.2$); and in Group 2 ($\Delta E^*=2.4$). For Group 3, the lowest discoloration was observed in rubber polishing and diamond pat samples ($\Delta E^*=3.7$).**Conclusions:** Different surface finishing techniques applied to the surfaces of aesthetic materials can affect the optical values. For long-term color stability to apply glaze for lithium disilicate and leucite containing ceramics; polishing rubber and diamond paste for resin nano-ceramic materials would give better results for long-term color stability.**Keywords:** asthetic veneer, surface treatment, color, UV aging

S-102**Yüzey Islatıcı Rezinlerin, Kompozitlerin Su Emilimi Ve Çözünürlük Değerlerine Etkisi**Suzan Cangül, Begüm Erpaçal

Dicle Üniversitesi, Diyarbakır

Amaç: Yüzey ıslatıcı rezinler kompozitlerin kolay manipüle edilmesi için kullanılırken, yüzeydeki kusurların azalmasını sağlar. Bu çalışmanın amacı yüzey ıslatıcı rezin ile uygulanan kompozitlerin su emilimi ve çözünürlük değerlerinin karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: Çalışmada iki farklı kompozit rezin (Clearfil Majesty ve Essentia LE) ve iki farklı modelling rezin (Composite Wetting Resin, Ultradent Products, ve Modelling Liquid, GC) kullanıldı. Kompozit rezinler her grupta 10 tane olmak üzere 2 mm derinliğinde 8 mm çapında disk şeklinde hazırlandı. 1a ve 2a gruplarında sadece kompozit rezinler, modelling rezin olmaksızın yerleştirildi. 1b ve 2b gruplarında iki farklı kompozit rezin Composite Wetting Resin Ultradent kullanılarak yerleştirildi. 1c ve 2c gruplarında ise kompozit rezinler yerleştirilirken Modelling Liquid, GC modelling rezini kullanıldı. Örnekler 40 sn LED ışık kaynağı ile polimerize edildi ve tüm grupların bitirme ve polisaj işlemleri tamamlandı (Sof-lex, 3M ESPE). Daha sonra tüm örnekler sabit ağırlıklarına ulaşabilmesi için 37 ± 1 °C'de desikator içinde 24 saat süreyle bekletildi. Sonrasında ağırlık ölçümleri için 10 mikrograma kadar tartım yapabilen hassas teraziye konuldu. Örnekler distile suda bekletilerek, 24 saat ve 7 gün sonra ölçümler tekrarlandı. Verilerin istatistiksel değerlendirmesinde one way ANOVA ve Wilcoxon Signed Ranks testleri kullanıldı.

Bulgular: Sudaki çözünürlükler arasında 1. ve 7. günlerde 6 grup anlamlı bir farklılık bulunamamıştır. 1. ve 7. günlerdeki sudaki çözünürlük en iyi GC modelling rezin kullanılarak kullanılan Essentia kompozitte görülmüştür. Su emilimi açısından değerlendirildiğinde de gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığın olmadığı fakat 1. ve 7. gün ikili karşılaştırmalarında Clearfil kontrol grubunun su emilimi değerlerinin anlamlı bir şekilde değiştiği gözlenmiştir. En yüksek su emilimi değerleri 7. gün sonunda Clearfil kontrol grubunda, en düşük değerler ise GC modelling rezin ile yapılan Essentia kompozitte görülmüştür.

Sonuç: Sonuçta, GC modelling rezinin Essentia kompozitin su emilimi ve çözünürlüğünü olumsuz etkilediği görülmüştür. Materyallerin bozulmasına sebep olabilen su emilimi ve sudaki çözünürlük, daha fazla çalışmayla dikkatle incelenmesi gereken konular arasındadır.

Anahtar Kelimeler: su emilimi, çözünürlük, yüzey ıslatıcı rezin

S-102**The Effect of Surface Wetting Resins on Water Absorption and Solubility of Composites**Suzan Cangül, Begüm Erpaçal

Dicle University, Diyarbakır

Aim: Surface wetting resins are used for easy manipulation of composites, reducing defects on the surface. The aim of this study is to compare water absorption and solubility values of composites applied with surface wetting resin.

Methods: Two composite resins [(Clearfil Majesty), (Essentia LE)] and two modelling resins [(Composite Wetting Resin, Ultradent Products), (Modelling Liquid, GC)] were used. Samples were prepared in the form of a disc (n=10 for each, 10 mm in diameter, 2 mm in height). Groups 1a and 2a composite resins were placed without modeling resin. Composite resins were placed in Composite Wetting Resin Ultradent in 1b and 2b; Modelling Liquid GC in 1c and 2c. After polishing procedure (Sof-lex, 3M ESPE) all samples were kept in a desiccator at 37 ± 1 °C for 24 hours to reach their fixed weights. Subsequently, the samples weighed out on a precision scale. The samples were kept in distilled water and repeated after 24 hours and 7 days. One way ANOVA and Wilcoxon Signed Ranks tests were used in the statistical evaluation of the data.

Results: There were no significant differences between the 6 groups on the 1st and 7th days. The solubility in water has been best in the Essentia composite with GC modeling resin. It was observed that there was no significant difference between the groups on water absorption but Clearfil control group changed significantly. The highest water absorption values were observed in the Clearfil control group at the end of the 7th day and the lowest values were observed in the Essentia composite made with GC modeling resin.

Conclusion: As a result, it was observed GC modeling resin is effective in water absorption and solubility of Essentia composite. Water absorption and solubility are among the issues that need to be studied with further.

Keywords: solubility, surface wetting resin, water absorption

S-103**Hipnozun Diş Hekimliğinde Kullanımı***İrem Sezen¹, Bozkurt Kubilay Işık²*¹Necmettin Erbakan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, 3. sınıf öğrencisi, Konya²Necmettin Erbakan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Konya

Hipnoz popüler kültürde oldukça yanlış bilinen bir fenomen olmakla birlikte aslında odaklanmış bir zihin, çevresel uyaranlara karşı ilginin azalması ve verilen telkinlere karşı artmış yanıt verme kabiliyeti ile karakterize bir bilinç halidir.

Hipnoz tıpta yüzyıllardır kullanılmaktadır. Daha çok korku, anksiyete ve depresyon tedavisinde uygulansa da astım, kronik ağrı, obezite, enürezi ve tırnak yeme, parmak emme gibi çok farklı sorunların tedavisinde hipnoz etkili bir yöntemdir.

Hipnozun diş hekimliğinde de bir çok kullanım alanı vardır. Spesifik adıyla "hipnodonti" dental anksiyete ve korkuyu azaltma, brüksizm, salya akışının kontrolü sağlamaktadır. Hipnotik müdahale uygun vakalarda lokal anestezi dozunu azaltma hatta bazen tek başına anlamlı bir anestezi ve analjezi sağlamaktadır. Ayrıca öğürme refleksini baskılamak, protetik ve ortodontik aperlere tolerasyonu arttırmak, parmak emme, yanlış yutkunma gibi alışkanlıkların çözümüne yönelik uygulamalar da hipnozun kullanım alanlarına örnek verilebilir.

Bu sunumda hipnodontinin kullanım imkanları ve tekniği hakkında bilgi verilecektir.

Anahtar Kelimeler: Hipnoz, Hipnodonti, Medikal hipnoz

S-103**The Use of Hypnosis in Dentistry***İrem Sezen¹, Bozkurt Kubilay Işık²*¹Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry, 3rd grade student, Konya²Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry, Department of Oral & Maxillofacial Surgery, Konya

Although hypnosis is a quite misunderstood phenomenon in popular culture, it is described as a state of consciousness that characterized by focused mind, decreased interest in stimuli and increased responsiveness to against the given suggestions.

Hypnosis has widely been used in medicine for centuries. It is mostly applied in the treatment of fear, anxiety and depression but it is also an effective method in the management of different problems such as asthma, chronic pain, obesity, enuresis, nail biting and thumb sucking.

Hypnosis has been used in dentistry in many areas as well. Specifically termed as "hypnodontics", can decrease dental anxiety and fear, bruxism and can control of salivary flow. Hypnotic intervention can reduces the dose of local anesthesia, sometimes even alone, provides a significant anesthesia and analgesia. Other uses of hypnodontics are inhibiting gagging reflex, enhancing tolerance to prosthetic and orthodontic appliances and solving destructive habits like thumb sucking and tongue thrust.

In this presentation, an abstract information about the usage and technique of hypnodontics will be given.

Keywords: Hypnosis, Hypnodontics, Medical hypnosis

S-104**Nano Hibrit Kompozit Materyal Kalınlığının Işıklı Polimerize Edilen Dual-Cure Reçine Simanın Polimerizasyon Etkinliğine Olan Etkisinin Değerlendirilmesi**

Soner Şişmanoğlu

Altınbaş Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Aim: The aim of this in vitro study was to evaluate the curing efficiency of a dual-cure resin cement polymerized through nano hybrid restorations with 3 different thicknesses. Curing efficiency was evaluated by determining the surface microhardness (VHN) of the resin specimens.

Methods: A dual-cure resin cement (RelyX Unicem Clicker, 3M ESPE) was cured through two different CAD/CAM materials: Lava Ultimate (LU) and CeraSmart (CS) with different thicknesses (0, 3 or 6 mm) using a LED curing device. Vickers microhardness (VH) values were recorded after storage at dark in distilled water (24 h/37°C). Three indentations were made both on the top and the bottom surface of each specimen using microhardness tester (Innovatest 412A). Two-way ANOVA was used to analyse the data, and Tukey test was used to perform multiple comparisons ($p<0.05$).

Results: The specimens under the LU have significantly higher VH values compared to the other materials ($p<0.05$). The bottom surfaces have significantly lower hardness values for all ceramic materials ($p<0.05$). The VH value of 0 mm thickness was significantly higher than the groups of 3 and 6 mm thickness ($p<0.05$).

Conclusion: Nano hybrid materials thickness is an important factor to be considered for achieving adequate polymerization.

Anahtar Kelimeler: reçine kompozitler, dual-cure reçine simanlar, polimerizasyon, mikrosertlik

S-104**Evaluation of the Influence of Nano Hybrid Composite Thickness on Dual-Cure Resin Cement Curing Efficiency**

Soner Şişmanoğlu

Altınbaş University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İstanbul

Amaç: Bu in vitro çalışmanın amacı, farklı kalınlıktaki nano hibrit kompozit materyallerin üzerinden polimerize edilen dual-cure reçine simanın polimerizasyon etkinliğinin değerlendirilmesidir. Polimerizasyon etkinliğinin belirlenmesinde yüzey mikrosertlik değeri ölçümü ile gerçekleştirilmiştir.

Yöntem: Dual-cure reçine siman farklı kalınlıklarda (0, 3 ve 6 mm) hazırlanan iki farklı nano hibrit kompozit materyali (Lava Ultimate (LU) and CeraSmart (CS)) üzerinden LED ışık cihazı ile polimerize edilmiştir ($n=10$). Örneklerin Vickers sertlik değerleri, polimerizasyondan sonra karanlık ortamda, distile suda bekletildikten ve (24 saat / 37°C) sonra yapılmıştır. Mikrosertlik test cihazı (Innovatest 412A) ile her örneğin alt ve üst yüzeylerinden, üç farklı noktadan ölçüm yapılmıştır. Verilerin analizi iki yönlü varyans analizi ile yapılmıştır. Çoklu karşılaştırmalar için Tukey testi kullanılmıştır ($p<0,05$).

Bulgular: LU altında polimerize edilen örneklerin sertlik değerleri, CS'ye oranla istatistiksel olarak anlamlı derecede daha yüksek bulunmuştur ($p<0,05$). Tüm gruplarda alt yüzeyin sertlik değerleri üst yüzeye göre anlamlı düzeyde düşük bulunmuştur ($p<0,05$). 3 ve 6 mm kalınlıkta materyal üzerinden polimerize edilen örneklerin VH değerleri 0 mm kalınlığa göre anlamlı olarak daha düşük bulunmuştur ($p<0,05$).

Sonuç: Yeterli polimerizasyon sağlanabilmesinde kullanılan nano hibrit kompozit materyalinin kalınlığının önemli bir faktör olduğu sonucuna varılmıştır.

Keywords: resin composites, dual-cure resin cements, polymerization, microhardness

S-105

Diş Hekimliğinde Enjeksiyon Korkusunun Değerlendirilmesi: Kesitsel Bir Çalışma*Makbule Tugba Tuncdemir, Muhammet Fidan*

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Diş hekiminin amacı, hastanın ağrı ve rahatsızlık duymasını önleyerek diş tedavilerini gerçekleştirmektir. Etkin lokal anestetikler kullanılmasına rağmen, birçok hastada enjeksiyonla ilgili endişe ve korku bulunmaktadır. Çalışmanın amacı; Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi'ne başvuran hastaların dental enjeksiyona yaklaşımları ve korkularını araştırmaktır.

Yöntem: Kliniğe başvuran 18 yaş üstü, son 3 yılda dental işlemleri için enjeksiyon yapılmış, 334 kişi çalışmaya katılmayı kabul etmiştir. 18 yaş altı, daha önce diş işlemleri için enjeksiyon yapılmamış hastalar çalışmaya dahil edilmemiştir. Katılımcılardan Milgrom ve arkadaşlarının hazırladığı genel enjeksiyon, ağrı, bedensel yaralanma, çapraz enfeksiyon korkusu gibi konular ile ilgili 13 soru içeren bir anket formu doldurmaları istenmiştir. Cinsiyet ve yaş gruplarının enjeksiyon korkusuyla ilişkisi Ki-kare testi kullanılarak SPSS 22 veri analiz programında analiz edilmiştir ($p < 0,05$).

Bulgular: Araştırmaya katılan 334 kişinin %56,3'ü kadın, %43,7'si erkektir. Katılımcıların %42,5'i 18-30 yaş arasında, %47'si 30-50 yaş arasında, %10,5'i 50 yaş ve üzerindedir. "İğneyi görmek korkunç" görüşünde kadın ve erkek arasında istatistiksel farklılık tespit edilmiş ve erkekler daha fazla oranda bu görüşe katıldıklarını bildirmişlerdir ($p = 0,04$). "Diş hekiminin eli kayabilir ve beni yaralayabilir" görüşünde 18-30 yaş aralığındaki hastaların diğer yaş gruplarına oranla istatistiksel olarak anlamlı derecede daha fazla korku duydukları tespit edilmiştir ($p = 0,02$). Kadın ve erkek katılımcılarda en fazla korku "Hareket edebilirim ve diş hekiminin bana zarar vermesine neden olabilirim" görüşünde sırayla %27,1 ve %30,1 oranında tespit edilmiştir. En az korku ise "İğne korkusu nedeniyle randevumu geçirdim" görüşünde kadın ve erkekte sırasıyla %87,3 ve %92,4 oranında tespit edilmiştir.

Sonuç: Bu kesitsel çalışmada hastaların randevularını enjeksiyon korkusu nedeniyle geçirme oranlarının düşük olduğu gözlemlendi. Anesteziden önce iğne girişini daha az hissetmelerini sağlamak amacıyla topikal anestetikler kullanmak ve hastaları bu konuda bilgilendirmek enjeksiyon korkusunu azaltmaya ve daha rahat bir tedavi süreci yaşamalarına yardımcı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Dental enjeksiyon, diş hekimliği, korku

S-105

Evaluation of Injection Fear in Dentistry: A Cross Sectional Study*Makbule Tugba Tuncdemir, Muhammet Fidan*

Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Konya

Purpose: The aim of the dentist is to prevent dental pain and discomfort. Although effective local anesthetics have been used, many patients have anxiety and fear of injection. The aim of this study was to investigate the approaches and fears of the patients.

Material: Injection was made in the last 3 years over the age of 18, totally 334 people agreed to participate. Patients under 18 years of age who had not previously been injected for dental procedures were excluded. The participants were asked to fill out a questionnaire form about general injection, pain, physical injury, fear of cross infection prepared by Milgrom et al. The relationship between sex and age groups with fear of injection was analyzed using the Chi-square test ($p < 0.05$).

Results: Participants were 56.3% women and 43.7% men. 42.5% of the participants were between the ages of 18-30, 47% between 30-50 and 10.5% over 50 years. There was a statistically significant difference between males and females in the opinion of 'It's terrible to see the needle' and men reported that they were more likely to participate ($p = 0,04$). 'Dentist's hand can slip and hurt me' in the 18-30 age group in patients with a statistically significantly higher level of fear than other age group was determined ($p = 0.02$). The most fear of male and female participants is 'I can move and cause the dentist to hurt me' item of 27.1% and 30.1% respectively. 'I missed my appointment due to the fear of needles' was the least feared item were determined women and men 87.3% and 92.4%, respectively.

Conclusion: It was observed that the postponement rates of the patients were low due to fear of injection. Using topical anesthetics and informing patients about anesthesia will help reduce the fear of injections and a more comfortable treatment.

Keywords: Dental injection, dentistry, fear

S-106

Engelli Çocuğa Sahip Annelerin Depresyon Düzeyinin Ölçülmesi

Serap Akyüz¹, Selin Yıldırım¹, Selçuk Mert Özçelik¹, Uğurcan Azizoğlu³, Dilşad Save²

¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

²Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı, İstanbul

³Serbest Diş Hekimi

Amaç: Aileye engelli bir bireyin katılmasıyla ebeveynlerin yeni duruma uyum sağlamada güçlüklerle karşılaşması psikososyal ve ekonomik zorlukları beraberinde getirmektedir. Engelli çocuğa sahip annelerin (EÇSA) diğer annelerden farklı birçok sorumluluğu ve problemleri mevcuttur. Çalışmamızın amacı yaşanan güçlüklerle mücadelede annelerin depresyon durumlarının değerlendirilmesidir.

Materyal-Metod: Araştırmamız Mart-Mayıs 2018 tarihleri arasında İstanbul'un farklı ilçelerinde bulunan 3 ayrı özel eğitim ve rehabilitasyon merkezinde; otizm, serebral palsi, down sendromu ve mental retardasyonlu çocuğa sahip 85 anneyle yürütüldü. Etik kurul onayı alındıktan sonra katılımcılara 30 soruluk sosyodemografik form ile beraber Beck Depresyon Ölçeği (BDÖ) uygulandı ve veriler t-testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve ki-kare testi kullanılarak değerlendirildi.

Bulgular: Araştırma kapsamındaki engelli çocukların yaş ortalaması 11,38±4,5 olup bu çocukların %65,1'i erkek, %34,9'u kızdır. Çocukların engel tiplerine göre dağılımı %40,5'i mental retarde, %29,1'i otizmlı, %18,6'sı serebral palsili, %11,6'sı down sendromludur. EÇSA'nın doğum yaşı ortalaması 29,95±7,12, anne-baba akraba evliliği bulunma oranı %29'dur. Annelerin %61'i ilköğretim mezunudur. Annelerin %6'sının ve babaların %82'sinin çalışmakta olduğu bu grupta ailelerin %74'ünün düzenli geliri vardır. Engelli çocuğa sahip annelerin BDÖ-skor ortalamaları 16,22±8,83'dür. Bu ailelerde düzenli geliri olanların (p=0,006) ve toplam çocuk sayısı 2 olanların (p=0,02) BDÖ-skor ortalamaları diğer gruplara göre anlamlı olarak düşük bulunmuştur. BDÖ-skorları yok-hafif ve orta-şiddetli olarak 2 grupta incelenmiştir. Ailelerin düzenli gelirinin olduğu (p<0,001) ve babaların çalıştığı (p=0,02) durumda BDÖ yok-hafif grubunun yüzdeleri anlamlı olarak fazladır. Annelerin engelli çocukları hakkında geleceğe dair beklentisi %64 oranında olumlu bulunmuştur.

Sonuç: Araştırmada EÇSA'nın depresyon düzeyleri yüksektir ve bunun üzerine çocukların engel tipleri, aile eğitim durumunun etkisi görülmezken, düzenli bir gelirin olması, babanın çalışması ve toplam çocuk sayısının etkisinin olduğu görülmüştür. Engelli bir çocuğun sorumluluğunun yanı sıra metropolde yaşamın getirdiği ekonomik sıkıntıların annelerin duyu durumunu olumsuz yönde etkilediği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Engelli Çocuğa Sahip Anne, Beck Depresyon Ölçeği, Depresyon

S-106

Measurement of Depression Status of Mothers with Disabled Children

Serap Akyüz¹, Selin Yıldırım¹, Selçuk Mert Özçelik¹, Uğurcan Azizoğlu³, Dilşad Save²

¹Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul

²Marmara University Faculty of Medicine, Department of Public Health, İstanbul

³General Dentist

Aim: With the addition of a disabled person into a family, parents' difficulties in adapting to the new situation brings with them psychosocial and economic challenges. Mothers with disabled children (MWDC) have many different responsibilities and problems than others. The aim of our study is to evaluate the depression status of mothers in the fight against all these difficulties.

Material-Method: Research was conducted in three different special education and rehabilitation centers in different districts of İstanbul between March and May 2018; 85 MWDC with autism, cerebral palsy, down syndrome and mental retardation participated. After the Ethics Committee approval, a questionnaire including 30-item sociodemographic form and Beck Depression Scale (BDS) was applied to participants and data was evaluated by using t-test, ANOVA and chi-square test.

Results: Of the disabled individuals, 65.1% male, 34.9% female, 40.5% mental retarded, 29.1% autistic, 18.6% cerebral palsy, 11.6% down syndrome and the average of age was 11.38±4.5. The mean age of giving birth of MWDC was 29.95±7.12, and the ratio of having consanguineous-marriage was 29%. 6% of mothers work while 82% of fathers work. 74% of the families have regular income. The mean BDS-score of MWDC was 16.22±8.83. BDS-scores of those with regular income (p=0.006) and mother of 2 children (p=0.02) were significantly lower in these families. BDS-scores were categorized into 2 groups as normal-mild and moderate-severe. The regular income (p<0.001) and fathers' working status (p=0.02) showed a significant difference on the level of depression in MWDC. Mother's expectation about their children were positive by 64%.

Conclusion: In the study, types of disability and family education status didn't have an effect on the depression levels of MWDC while regular income, father's working status, total number of children had an effect. In addition to the responsibility of a disabled child, economic problems caused by living in a metropolis are thought to negatively affect the emotional state of mothers.

Keywords: Mothers with Disabled Children, Beck Depression Scale, Depression

S-107**Ultrasonik Uyarımın Cam Karbomer Simanının Mekanik Özellikleri Üzerinde Olan Etkisi***Burak Gümüştas*

İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Tedavi Anabilim dalı, İstanbul

Amaç: Çalışmamızın amacı cam karbomer simanların ve cam iyonomer simanların sertleşmesi esnasında uygulanan ultrasonik uyarımın materyalin bükülme dayanımı ve mikro sertliğine olan etkisini incelemektir.

Yöntem: Bir cam karbomer (GCP Dental) ve iki geleneksel cam iyonomerden (Aqua Ionofil Plus, Voco)(Ketac Molar Easymix, 3M ESPE) 2mm x 2mm x 25mm boyutlarında yirmişer çubuk üretilmiştir. Bu çubukların yarısına sertleşme aşamasındayken 60 saniye süre ile ultrasonik uyarım verilmiştir. Materyallerin sertleşmeleri tamamlandıktan sonra üniversal test makinesinde bükülme dayanımları ölçülmüştür. Sonrasında teste tabi tutulmuş parçaların mikro sertlikleri belirlenmiştir. Elde edilen verilerin istatistiksel analizinde ANOVA ve Tukey testi kullanılmıştır.

Bulgular: Tüm gruplar bükülme dayanımı ve mikro sertlik değerleri açısından birbirlerinden anlamlı olarak farklıdır ($p<0.05$). Gruplar arası karşılaştırılmada ultrasonik uyarım almış gruplar almayanlara göre daha yüksek bükülme ve mikro sertlik değerlerine sahiptir ($p<0.05$). Tüm gruplar karşılaştırıldığında en yüksek kırılma ve mikro sertlik değerlerini ultrasonik uyarım almış cam karbomer grubu göstermektedir. ($p<0.05$)

Sonuç: Ultrasonik uyarım, mekanik özelliklerinin düşük olduğu bilinen cam karbomer ve cam iyonomer simanlarında bu özellikleri arttırabilecek önemli bir faktördür.

Anahtar Kelimeler: Cam İyonomer, Cam Karbomer, Ultrasonik Uyarım, Bükülme Dayanımı, Mikrosertlik

S-107**The Effect of Ultrasonic Excitation on the Mechanical Properties of Glass Carbomer Cement***Burak Gümüştas*

İstanbul Medipol University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İstanbul

Objective: The aim of this in vitro study was to assess the influence of ultrasonic wave propagation on the flexural strengths and microhardness of glass ionomer cements (GIC) and glass carbomer cements (GCP).

Method: A total of twenty bar shaped specimens (2mm x 2mm x 25mm) for each material, were prepared from Ketac Molar Easymix (3M ESPE Seefeld, Germany), Voco Ionofil (Aqua Ionofil Plus, Voco, Cuxhaven, Germany) and GCP (GCP Dental, VD Ridderkerk, The Netherlands). Half of these specimens ($n = 10$) received 60 s of ultrasonic excitation during the initial cement setting. After completion of the material setting, specimens were tested by universal testing machine for flexural strength. Microhardness measurements were taken the parts of fractured materials. Data were statistically analyzed using ANOVA and Tukey's test.

Results: Statistical data analysis revealed that ultrasonic excitation has increased the flexural strength and the microhardness of the all material groups ($p \leq 0.05$). For comparison of in groups ultrasonic excitation taken GCP showed the highest flexural and microhardness values ($p<0.05$).

Conclusion: The mechanical properties are important for the restorative materials especially in glass ionomers which is the materials mechanical properties relatively low. Using ultrasonic excitation during early set time could increase both glass carbomer and glass ionomer cements.

Keywords: Glass ionomer, Glass Carbomer, Ultrasonic excitation, Flexural strength, Microhardness

S-108**Postpolimerizasyon Yöntemlerinin Akrilik Yapay Dişlerin Sertliğine Etkisi***Elif Aydoğan Ayaz, Seda Üstün*

Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Trabzon

Amaç: Akrilik dişler, akrilik protez kaidesine kimyasal olarak bağlanabilmesi nedeniyle sıklıkla tercih edilmektedir. Bu materyallerin fiziksel özellikleri hareketli protezlerin klinik performanslarını etkilemektedir. Akrilik kaide rezinlerin yapısındaki monomerler polimere tam olarak dönüşemeyebilir, bu nedenle kalan artık monomerler kaide maddesinin fiziksel ve mekanik özelliklerin olumsuz etkilemektedir. Postpolimerizasyon yöntemlerinin akrilik kaide rezinindeki artık monomer miktarını azalttığı bildirilmiştir. Akrilik protezlerin postpolimerizasyonu klinik kullanım boyunca daha iyi fiziksel özelliklerin kazanımı açısından tavsiye edilir. Bu çalışmanın amacı, postpolimerizasyon yöntemlerinin akrilik rezin dişlerin sertlik özelliklerine etkisini incelemektir.

Yöntem: Çalışmada üç farklı marka olmak üzere, toplamda 360 adet maksiller santral kesici yapay diş kullanıldı: Ivoclar Vivodent PE, Imident Lux, Acry Rock. Dişler postpolimerizasyon yöntemlerine göre 3 gruba ayrıldı: (1) postpolymerizasyon uygulanmayan kontrol grubu, (2) mikrodalga postpolimerizasyon (500 W 3 dakika) ve (3) suda bekletme ile postpolimerizasyon (60 de 30 dakika bekletme). Sertlik ölçümü universal sertlik test cihazında (Struers Duramin, Struers A/S, Ballerup, Denmark) Vickers elmas penetran uç ile 50-gf kuvvet altında 10 saniye süreyle gerçekleştirildi. Veriler iki yönlü varyans analizi ve post hoc Fisher LSD test ile istatistiksel olarak değerlendirildi ($p<0.05$). Değerler %95 güven aralığında değerlendirildi.

Bulgular: Akrilik diş ve postpolimerizasyon grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı etkileşimler görüldü ($p<0.001$). Sertlik ortalama değerleri kontrol grubunda; Ivoclar Vivodent PE (20,08), Imident Lux (15,57), Acry Rock (14,28). Akrilik rezin diş grupları arasında sertlik özelliği açısından anlamlı farklılıklar bulundu ($p<0.05$). Postpolimerizasyon yöntemleri akrilik rezin dişlerin sertlik özelliklerini anlamlı olarak etkiledi ($p<0.05$).

Sonuç: Hareketli protezlerin postpolimerizasyon işlemleri akrilik yapay dişlerin sertlik özelliklerini etkileyebilir.

Anahtar Kelimeler: postpolimerizasyon, akrilik diş, sertlik

S-108**Effects of Postpolymerization Methods on Hardness of Acrylic Denture Teeth***Elif Aydoğan Ayaz, Seda Üstün*

Karadeniz Technical University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry, Trabzon

Background: Acrylic resin denture teeth are widely used due to the chemical bond to the acrylic resin denture base. Physical properties of these materials affect the clinical performance of removable dentures. Monomers in acrylic base resins may not be converted to polymers completely, so that residual monomers affect the physical and mechanical properties of base material negative. It has been reported that postpolymerization methods decrease the residual monomer content in acrylic base resins. Postpolymerization of acrylic dentures are recommended to obtain optimal physical properties during clinical use. The purpose of this study was to evaluate the effects of postpolymerization methods on the hardness of acrylic resin denture teeth. three different manufacturers: Ivoclar Vivodent PE, Imident Lux, Acry Rock. Denture teeth were divided into three groups according to postpolymerization

Methods: (1) no postpolymerization as control, (2) microwave postpolymerization (500W 3 dakika) and (3) water immersion postpolymerization (60 de immersion for 30 minutes). Hardness was determined using an universal hardness tester (Struers Duramin, Struers A/S, Ballerup, Denmark) equipped with a Vickers diamond penetrator using a 50-gf load for 10 seconds. Data were subjected to two way ANOVA and post hoc Fisher LSD test ($p<0.05$) statistically. Values were evaluated at %95 confidence interval.

Results: Statistical interactions were found in hardness values among denture teeth and postpolymerization methods ($p<0.001$). mean hardness values in control group; Ivoclar Vivodent PE (20,08), Imident Lux (15,57), Acry Rock (14,28). There was a significant difference between the acrylic resin teeth groups in terms of hardness ($p<0.05$). Postpolymerization methods affected the hardness of acrylic denture teeth significantly ($p<0.05$)

Conclusion: Postpolymerization of acrylic dentures may affect hardness properties of acrylic denture teeth.

Keywords: postpolymerization, acrylic teeth, hardness

S-109**Farklı Rezin Simanların Dentine Bağlanmasında Geçici Siman Uzaklaştırma Yöntemlerinin Etkisi**

Zeynep Yeşil Duymuş, Murat Alkurt, [Gülşah Hediye](#)

Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Rize

Amaç: Bu in vitro çalışma iki farklı rezin simanın dentin yüzeyine bağlanma dayanıklılığına geçici siman (Cavex) uzaklaştırma yöntemlerinin etkisinin incelenmesi amacıyla yapıldı.

Gereç-Yöntem: Çalışmada 40 adet yeni çekilmiş insan molar dişlerinin oklüzalleri dentin yüzeyine ulaşıncaya kadar aşındırıldı. Dene grubunu oluşturan dişlerin her biri 15 mm çap ve 10 mm yüksekliğindeki polimerik tüplere oklüzal yüzeyleri paralelometrenin dikey eksenine dik olacak şekilde yerleştirildi ve dişler otopolimerizan şeffaf akrilik silindir bloklar içerisine gömüldü. Bir grup (n=5) örnek kontrol grubu olarak ayrıldıktan sonra diğer örnek yüzeylerine çapları 3 mm olan kalıplar içerisinde üretici firmanın talimatlarına uygun olarak öjenolsüz geçici siman yerleştirildi. 37°C'de distile suda 7 gün süreyle bekletilen örneklerin yüzeyindeki siman artıkları 10 sn süreyle keskin bir el aleti, air-flow ve fosforik asit olmak üzere üç farklı teknikle uzaklaştırıldı. Daha sonra tüm dentin yüzeylerine 5 N luk yük altında, Panavia F2.0 ve Panavia SA rezin simanlar 3 mm lik kalıplar ile yapıştırıldı. Kesme tipi (shear bond strength) bağlanma dayanıklılıkları Universal test makinası kullanılarak dakikada 1,0 mm başlık hızı ile ölçüldü. Bağlanma değerleri ve standart sapmalar hesaplandı. Elde edilen sonuçlar varyans analizi ve Tukey çoklu karşılaştırma testi ile değerlendirildi.

Bulgular: Sonuçların istatistiksel olarak anlamlı olduğu (p<0.05) saptandı.

Sonuç: Rezin simanların iyi bir şekilde yapışması isteniyorsa geçici simanların tam olarak temizlenmesi gerekir.

Anahtar Kelimeler: Geçici siman, rezin siman, dentine bağlanma, temizleme yöntemleri

S-109**The Effect of Temporary Cementation Removal Methods on Different Resin Cements Dentine Bonding**

Zeynep Yeşil Duymuş, Murat Alkurt, [Gülşah Hediye](#)

Recep Tayyip Erdoğan University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Rize

Background: In this in vitro study was carried out to investigate the effect of temporary cements (Cavex) removal methods on the bond strength of two different resin cements to the dentin surface.

Material-Methods: In the study, 40 fresh extracted human molar teeth were occluded until they reached the dentin surface. Each of the teeth forming the experimental group was placed into polymeric tubes of 15 mm diameter and 10 mm height and their occlusal surfaces were placed perpendicular to the vertical axis of the parallelometer and the teeth were embedded in autopolymerizing transparent acrylic cylinder blocks. After separating a group (n = 5) as the sample control group, the non-eugenic temporary cement was placed in the molds with diameters 3 mm on the other sample surfaces in accordance with the manufacturer's instructions. The cement residues on the surface of the samples which were kept in distilled water at 37 ° C for 7 days were removed with three different techniques as a sharp hand tool, air-flow and phosphoric acid for 10 sec. Then, under 5 N load on all dentin surfaces, Panavia F2.0 and Panavia SA resin cements were bonded with 3 mm molds. Resistance to shear bond strength bonding was measured using a universal test machine with a head speed of 1.0 mm per minute. Attachment values and standard deviations were calculated. The results were evaluated by variance analysis and Tukey multiple comparison test.

Results: The results were statistically significant (p <0.05).

Conclusion: If the resin cements are to be adhered to well, the temporary cements must be thoroughly cleaned.

Keywords: Temporary cement, resin cement, dentin binding, cleaning methods

S-110**Farklı CAD/CAM Dental Materyallerinin Polisaj Tekniğinin Yüzey Sertliği Etkisi**

Murat Alkurt, Zeynep Yeşil Duymuş, Emel Arslan

Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Rize

Amaç: Bu çalışmanın amacı CAD/CAM materyallerinin mōöleme ve polisaj prosedürlerinin yüzey sertliğine etkisini değerlendirmektir.

Materyal ve Metod: Toplamda 150 disk şeklinde (15 mm çapında, 1.2 mm kalınlığında) üretilen Katana Multi Layered (ML), Katana Ultra Translucent Multilayered (UTML), Katana Super Translucent Multilayered (STML), Vita Enamic ve Vita Suprinity (VS) (n=30) kullanıldı. Daha sonra bu materyaller 3 gruba ayrıldı. Grup 1: Kontrol Grubu: Glaze yapılan (VE, VSML, STML, UTML), Grup 2: 30 µm elmas dönen aletle aşındırma yapılan, Grup 3: Aşındırma ve polisaj kiti ile polisaj yapıldı. Bu materyallerinin yüzey sertliği ölçüldü. Daha sonra, tüm gruplar ayrı ayrı analiz yapıldı ve çoklu karşılaştırma testi ile karşılaştırıldı.

Bulgular: Yüzey özellikleri sonuçları ile ilişkili olarak, CAD/CAM materyalleri ve grupları arasında istatistiksel olarak belirgin fark bulunmuştur. (p<0.05). Ayrıca, CAD/CAM materyallerinin yüzey sertliğini, polisaj kiti ile polisaj uygulamak belirgin azaltmıştır. (p<0.05).

Sonuç: CAD/CAM materyallerinin yüzey özellikleri farklı efekt ve farklı yüzey parametresi sergilemiştir. Ek olarak, yüzey sertliğine ilişkin polisaj protokolleri klinik olarak kabul edilebilir.

Anahtar Kelimeler: CAD/CAM, Polisaj, Yüzey Sertliği

S-110**Effect of a Rotary Polishing Technique on the Surface Roughness of Different CAD/CAM Dental Materials**

Murat Alkurt, Zeynep Yeşil Duymuş, Emel Arslan

Recep Tayyip Erdoğan University Faculty of Dentistry, Department of Prosthesis, Rize

Objective: The aim of this study is to evaluate surface roughness of CAD-CAM materials subjected to grinding and polishing procedures.

Materials-Methods: A total of 150 disc-shaped specimens (15 mm diameter, 1.2 mm thickness) were fabricated from Katana Multi Layered (ML), Katana Ultra Translucent Multi Layered (UTML), Katana Super Translucent Multi Layered (STML), Vita Enamic (VE) and Vita Suprinity (VS) (n=30). Then, specimens were divided into three groups; Group 1: Control group: Glazing (VE, VS, ML, STML, UTML), Group 2: Grinding by using 30-µm grit diamond rotary instruments, and Group 3: Grinding and polishing by using a polishing kit. The specimens of surface roughness was measured. Then, all data individually analyzed and compared with multiple comparisons test (p<0.05).

Results: was found among the CAD-CAM materials and groups (p<0.05). Also, polishing protocol using with polishing kit reduced significantly the roughness of CAD-CAM materials (p<0.05).

Conclusions: Surface properties of CAD-CAM materials were differently affected and exhibited different surface parameters. Additionally, polishing protocol could be a clinically acceptable procedure concerning about surface roughness.

Keywords: CAD/CAM, Polishing, Surface Roughness

S-111

Kimyasal ve Lazerle Aktive Edilen Devital Ağartma Yöntemlerinin Karşılaştırılması*Nadire Pınar Koç¹, Derya Sürmelioğlu², Uğur Aydın¹*¹Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Gaziantep²Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Gaziantep**Amaç:** Çalışmanın amacı; MTA esaslı kanal patına bağlı oluşan diş renklenmesinde, farklı yöntemlerle uygulanan internal ağartmanın etkisini araştırmaktır.**Yöntem:** Kırk adet çekilmiş üst keser dişe kavite açıldı. Extirpasyon sonrası pulpa odasına MTA Fillapex yerleştirildi. Pat yerleştirilmeden önce ve 7 gün pulpa odasında bekletildikten sonra, spektrofotometre ile renk ölçümleri yapıldı ve değerler kaydedildi. Ardından 5 gruba ayrılan (n = 8) dişlere internal ağartma işlemi uygulandı. Grup 1; % 10' luk, sodyum perborat, pulpa odasında 3 gün bekletilerek kimyasal ağartma uygulandı. Grup 2; sodyum perborat Er-Cr:YSGG lazer ile aktive edildi. Giriş kavitesi geçici dolguyla kapatılıp, ajan 3 gün pulpa odasında bekletildi. Grup 3; sodyum perborat Er-Cr:YSGG lazerle aktive edilerek tek seans ağartma uygulandı. Grup 4; sodyum perborat, 940 nm Diod lazerle aktive edilerek tek seans ağartma uygulandı. Grup 5; sodyum perborat, Diod lazerle aktive edilip üzeri geçici dolguyla kapatılarak, 3 gün pulpa odasında bekletildi. Ağartma işlemlerinden hemen sonra, Grup 2 ve 5 de ise, 3 günlük bekleme süreci sonrasında da renk değişimleri (ΔE) kaydedildi. Veriler ANOVA ve Tukey testleri ile analiz edildi. İstatistiki anlam düzeyi 0.05 olarak belirlendi.**Bulgular:** MTA Fillapex, belirgin düzeyde renklenmeye (ΔE) neden olmuştur. ($p < 0.05$) Grupların ortalama ΔE değerleri sırasıyla; 12.0743, 13.7659-14.6504 (2 ölçüm), 9.2386, 15.6065, 10.2171-14.7740 (2 ölçüm) ölçülmüştür. Gruplar arasında belirgin bir fark görülmemiştir. ($p > 0.05$) Çift aşamalı yöntemlerde, ajanın pulpa odasında bekletilmesi ilave beyazlama sağladı ise de bu belirgin düzeyde fark göstermemiştir. ($p > 0.05$)**Sonuç:** Devital ağartmada, lazerler ile aktivasyon yapılması, işlemin klinikte, tek seansta bitirilerek birkaç dakikada sonuç elde edilmesini sağlamaktadır. Bu yöntemin, ev-tipi ağartma ile kombine edilmesi, ilave beyazlama sağladı ise de bu fark belirgin düzeyde olmamaktadır. Yine de, ileri derecede renklenmiş dişlerde, klinikte uygulanan, lazerle aktive ağartma, istenen düzeyde hasta memnuniyeti sağlamaz ise, ev-tipi ağartma ile kombine edilebilir.**Anahtar Kelimeler:** Ağartma, Lazer, MTA

S-111

Comparison of Chemical and Laser Activated Devital Bleaching Techniques*Nadire Pınar Koç¹, Derya Sürmelioğlu², Uğur Aydın¹*¹Gaziantep University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Gaziantep²Gaziantep University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Gaziantep**Aim:** The aim of this study is to evaluate the effectiveness of different internal bleaching techniques in teeth stained with MTA based sealer.**Methods:** Access cavities of 40 extracted maxillary incisors were prepared. Following extirpation, pulp chambers were filled with MTA Fillapex. Color changes were determined with spectrophotometer before and 7 days after placement sealer and recorded. Then the teeth divided into 5 groups underwent internal bleaching. Group 1; chemical bleaching by keeping 10% sodium perborate in pulp chambers for 3 days. Group 2; sodium perborate was activated with Er-Cr: YSGG laser. Access cavities were filled with temporary filling and the agent was kept in pulp chamber for 3 days. Group 3; Single-session bleaching was performed by activating sodium perborate with Er-Cr: YSGG laser. Group 4; Single-session bleaching was applied by activating sodium perborate with 940 nm Diode laser. Group 5; Sodium perborate was activated with Diod laser. Cavities were filled with temporary filling and the agent was kept in pulp chambers for 3 days. Color change values (ΔE) were evaluated just after bleaching. For groups 2 and 5, a second measurement was performed 3 days later. Data was statistically analyzed with ANOVA and Tukey's tests. Significance was set to 0.05.**Results:** MTA Fillapex caused significant discoloration (ΔE) ($p < 0.05$). Mean ΔE values of the groups were as follows; 12.0743, 13.7659-14.6504 (2 measurements), 9.2386, 15.6065, 10.2171-14.7740 (2 measurements). There was no significant difference among the groups. ($p > 0.05$) In dual-visit methods, further bleaching provided by keeping the agent in pulp chamber was insignificant. ($p > 0.05$).**Conclusion:** Activation of bleaching agents with lasers provides the completion of the session in a few minutes. Combination of this method with home-type bleaching provides insignificant additional whitening. Nonetheless, if unsatisfactory results are obtained with laser-activated bleaching in extremely discolored teeth, combination can be preferred.**Keywords:** Bleaching, Laser, MTA

S-112

RvE1`in Periodontitiste Görülen Doku Yıkımını Artıran Th17 Hücreleri Üzerine Etkisi*Fatma Öner¹, Alpdoğan Kantarcı², Erhan Fıratlı¹*¹Istanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul²Forsyth Enstitüsü, Harvard Üniversitesi, Boston, MA

Giriş: Periodontitis, konak savunması tarafından yönetilen kronik enflamatuvar bir hastalıktır. Kronik karakterli hastalıklarda konak savunması, T lenfositlerinin egemen olduğu kazanılmış bağışık yanıt tarafından belirlenmektedir. Yardımcı T hücrelerinden olan Th17 hücreleri salgıladıkları IL-17 sitokini ile kronik enflamatuvar hastalıklarda yıkıcı karakterde görev yapmaktadırlar. Periodontitisli bireylerde artmış Th17 hücre popülasyonu pek çok hayvan ve klinik çalışma ile gösterilmiştir. Diyetle alınan omega-3 doymamış yağ asitlerinin enzimlerle metabolize olması sonucu oluşan resolvinler enflamasyonun çözünmesini sağlayıp vücudun enfekte olmadan önceki duruma dönmelerini kolaylaştırmaktadırlar. Resolvinler; E grubu (RvE1) ve D grubu (RvD1) olmak üzere iki alt grupta incelenmektedirler.

Amaç: Çalışmamızda RvE1`in Th17 hücre farklılaşmasını önlediği hipotezini test ettik. Bu hipotezden yola çıkarak in vitro olarak farklılaşmamış CD4+ T hücrelerinin Th17 hücrelerine dönüşmesi sırasında RvE1`in etkisini araştırmayı amaçladık.

Yöntem: Çalışmamızın laboratuvar işlemleri ABD`de bulunan The Forsyth Institute`de yapılmıştır. Yaşları 6 ile 10 hafta arasında değişen genetiğinde değişiklik yapılmamış fareler sakrifiye edilerek dalakları alınmıştır. Elde edilen dalak hücreleri manyetik olarak aktive edilmiş hücre ayırıştırma sistemi kullanılarak farklılaşmamış T hücrelerine ayırıştırılmıştır. T hücreleri anti-CD3/CD28 ile aktive edilip, IL-6/TGFβ ile Th17 hücrelerine dönüştürülmüştür. Tedavi gruplarına üç farklı dozda RvE1 eklenmiştir. Hücreler 5 gün boyunca 37°C`de inkübe edildikten sonra flow cytometry ile reseptör analizi, LUMINEX ve AYOXXA ile sitokin tayini yapılmıştır.

Bulgular: RvE1`e bağlı olarak görülen azalmış CD25 reseptör sentezi ve ligandı IL-2 salınımı, T hücre aktivitesinin baskılandığını göstermektedir. Th17 transkripsiyon faktörü RORγ ve IL-17 reseptör sentezi RvE1 ile anlamlı şekilde azalması ortamda daha az Th17 hücresi sentezlendiğini belirtmektedir. Paralel olarak Th17`nin salgıladığı iki sitokin IL-17 ve IL-21 de düşüş göstermiştir. Th17 hücrelerinin enflamasyon bölgesinde toplanmasını sağlayan CCR6 reseptörü ve ligandı CCL20 proteini de RvE1 ile anlamlı düşüş göstermiştir.

Sonuç: Bu bulgular ışığında RvE1`in Th17 hücrelerinin farklılaşmasını ve kemoatraktivitesini baskıladığı görülmektedir. Diyetle alınan öncü maddelerinin vücutta endojen olarak sentezlenmesi sonucu oluşan resolvinler baskıladıkları Th17 üretimi ile periodontal hastalıkta görülen doku yıkımını azaltacaktır.

Anahtar Kelimeler: Periodontitis, Th17, IL-17, Resolvin, RvE1

S-112

RvE1 Effects Th17 Differentiation That Increases Tissue Loss in Periodontitis*Fatma Öner¹, Alpdoğan Kantarcı², Erhan Fıratlı¹*¹Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul²The Forsyth Institute, Harvard University, Boston, MA

Introduction: Periodontitis is chronic inflammatory disease mediated by host response and T lymphocytes dominating acquired immune response orchestrate the host response. Th17 cells, as a distinct group of T helper cells, have destructive functions in chronic inflammatory diseases via the secretion of specific cytokine IL-17. Increased Th17 cell populations in periodontitis lesions have been showed by many clinical and animal studies. Resolvins are biosynthesized by specific enzymatic reactions from the omega-3 unsaturated fatty acids taken by diet and help to maintain the homeostasis back again by resolving inflammation. They are categorized in two subtypes; group E (RvE1) and group D (RvD1).

Aim: We tested the hypothesis that RvE1 inhibits Th17 differentiation. For that purpose we aimed to investigate the effect of RvE1 in Th17 polarization from naïve CD4+ T cells in vitro.

Method: Study was done in the Forsyth Institute, USA. Aged 6-10 weeks mice without any genetic differences were sacrificed for spleen excision. Splenocytes isolated into naïve T cells through magnetically activated cell sorting system. For activation anti-CD3/CD28 and for differentiation IL-6/TGFβ reagents were used. Three different doses of RvE1 was applied to the treatment groups. Cells were incubated at 37°C for five days, then receptor expressions by flow cytometry and cytokine secretions by AYOXXA and LUMINEX were determined.

Results: Decreased CD25 receptor expressions and IL-2 secretions due to RvE1 shows its inhibitor effect over T cell activation. Th17 transcription factor RORγ and IL-17 receptor expression with IL-17 and IL-21 secretions decreased significantly by RvE1, indicating that RvE1 blocks Th17 differentiation. RvE1 reduced CCR6 receptor expressions and CCL20 secretions responsible for migration of Th17 cells.

Conclusion: Our results show that RvE1 inhibits Th17 differentiation and chemoattraction. Resolvins are synthesized endogenously from the precursor substances taken by diet. Blocking Th17 differentiation will lead to decrease tissue loss occurring in periodontitis.

Keywords: Periodontitis, Th17, IL-17, Resolvin, RvE1

S-113

Üç Farklı Retrograd Dolgu Materyali Marjinal Adaptasyonunun SEM Kullanılarak Değerlendirilmesi*Büşra Zengin, Seda Aydemir Mutlu*

Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Kocaeli

Amaç: Bu çalışmanın amacı, lazer ve ultrasonik uç kullanılarak hazırlanmış kök-ucu kavitelere yerleştirilen ProRoot MTA, Biodentine ve TotalFill BC RRM retrograd dolgu materyallerinin marjinal adaptasyonunun taramalı elektron mikroskobu (SEM) kullanılarak değerlendirilmesidir.

Yöntem: Çalışmamızda 90 adet çekilmiş tek kök tek kanallı üst çene santral insan dişi kullanıldı. Kök kanallarının şekillendirme ve dolum işlemlerinden sonra; kök-uçları rezeke edilen dişler her grupta 15 adet olacak şekilde üzere rastgele altı gruba ayrıldı: Grup 1: Ultrasonik uç+MTA, Grup 2: Ultrasonik uç+Biodentine, Grup 3: Ultrasonik uç+TotalFill, Grup 4: Lazer uç+MTA, Grup 5: Lazer uç+Biodentine ve Grup 6: Lazer uç+TotalFill. Frez ve zımpara kullanılarak açığa çıkarılan dolgu materyallerinin dentin ile adaptasyonu SEM ile incelendi. x34 büyütmede alınan mikrografların materyal ve dentin arası boşluklu alanların toplamı Image J programı kullanılarak hesaplandı. İstatistiksel analizler için NCSS (Number Cruncher Statistical System) 2007 (Kaysville, Utah, USA) programı kullanıldı.

Bulgular: Ultrasonik ile açılan kavitelere, üçlü karşılaştırma sonucu gruplar arası istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu saptandı ($p<0,001$). Biodentine grubu değerlerinin, TotalFill grubu değerlerinden istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek olduğu görüldü ($p<0,001$). ProRoot MTA grubunun ise hem TotalFill hem de Biodentine grupları ile arasında anlamlı bir farklılığa rastlanmadı (sırasıyla $p=0,549$, $p=0,052$). Lazer ile açılan kavitelere, üçlü karşılaştırma sonucu gruplar arası istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu tespit edildi ($p=0,002$). ProRoot MTA grubu değerlerinin, Biodentine grubu değerlerinden istatistiksel olarak anlamlı düzeyde düşük olduğu görüldü ($p=0,002$). TotalFill grubunun ise hem Biodentine hem de ProRoot MTA grupları ile arasında da anlamlı bir farklılık bulunmadı (sırasıyla $p=0,744$, $p=0,071$). Materyal ile dentin arasındaki boşluklu alanlar, kök-ucu kavite açım tekniği açısından karşılaştırıldığında ise ProRoot MTA için ultrasonik grubunun lazer grubundan anlamlı derecede daha yüksek olduğu tespit edilmiştir ($p=0,026$).

Sonuç: Çalışmamızın sonuçlarına göre; dentin ve dolgu materyali arası en düşük boşluklu alan değerleri, lazer ve ultrasonik ile açılan kavitelere ProRoot MTA veya TotalFill yerleştirildiğinde tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Apikal rezeksiyon, Er,Cr:YSGG lazer, marjinal adaptasyon, retrograd dolgu materyali, ultrasonik

S-113

Comparison of the Marginal Adaptation of Three Different Retrograde Filling Materials*Büşra Zengin, Seda Aydemir Mutlu*

Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Kocaeli

Aim: The aim of this study was to evaluate the marginal adaptation of ProRoot MTA, Biodentine and TotalFill BC RRM applied in root-end cavities prepared by ultrasonic and laser tips using SEM.

Methods: Ninety extracted single-rooted, human maxillary anterior teeth were used. After the preparation and obturation of the root canals, the root-end resections were performed. Specimens in experimental groups were randomly divided into six groups each having 15 specimens as follows: Group 1: Ultrasonic tip+MTA, Group 2: Ultrasonic tip+Biodentine, Group 3: Ultrasonic tip +TotalFill, Group 4: Laser tip+MTA, Group 5: Laser tip+Biodentine, Group 6: Laser tip+TotalFill. Each specimen was prepared longitudinally with burs and subsequently with sandpapers to expose the filling material. Total gap area was calculated using Image J program on x34 magnificated micrographs. For statistical analysis, NCSS 2007 (Number Cruncher Statistical System) program (Kaysville, Utah, USA) was used.

Results: There was a statistically significant difference among all three groups in the ultrasonic cavities ($p<0.001$). Biodentine group was significantly higher than TotalFill group in root-end cavities prepared by ultrasonic tip ($p<0.001$). There was no significant difference between ProRoot MTA&TotalFill groups and ProRoot MTA&Biodentine groups (respectively, $p=0.549$, $p=0.052$). There was a statistically significant difference among all three groups in the laser cavities ($p=0.002$). Biodentine group was significantly higher than ProRoot MTA group in root-end cavities prepared by laser tip ($p=0.002$). There was no significant difference between TotalFill&Biodentine groups and TotalFill&ProRoot MTA groups (respectively, $p=0.744$, $p=0.071$) In comparison for the root-end cavity preparation technique of total gap areas, the ultrasonic group was significantly higher than the laser group for ProRoot MTA ($p=0.026$).ies prepared with laser tip and filled with ProRoot MTA or TotalFill.

Keywords: Apical resection, Er,Cr:YSGG laser, marginal adaptation, retrograde filling material, ultrasonik

S-114**Besin Taklidi Sıvıların Self Adeziv Rezin Simanların Renk Değişimine Etkisi***Meral Kurt, Yiğit Yamalı, Merve Bankoğlu Güngör, Seçil Karakoca Nemli, Bilge Turhan Bal*

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı besin taklidi sıvıların dört farklı self adeziv rezin simanın renk değişimine etkisini incelemektir.**YÖNTEM:** Çalışmada dört farklı self adeziv rezin simandan (Zenitcem, Totalcem, High Q Bond SE, Zirconite) 80 adet örnek hazırlandı. Disk şeklindeki kalıplara yerleştirilen simanlar şeffaf bantla kapatıldıktan sonra üretici firma talimatları doğrultusunda ışıkla polimerize edildi. Her bir simandan hazırlanan örnekler distile su, heptan, sitrik asit (0.02N) ve %50'lik etanol olmak üzere dört alt gruba ayrıldı (n=5). Test örnekleri oda sıcaklığında 7 gün boyunca besin taklidi sıvılarda bekletildi. Örneklerin başlangıç ve 7. günlerde renk ölçümleri spektrofotometre ile gerçekleştirildi ve ΔE_{00} değerleri hesaplandı. Veriler, iki yönlü ANOVA ve Tukey HSD testleri kullanılarak istatistik olarak analiz edildi ($\alpha=0,05$).**BULGULAR:** Totalcem grubu hariç tüm materyaller için etanolün diğer sıvılara kıyasla anlamlı derecede daha yüksek renk değişikliğine sebep olduğu gözlemlendi ($P<0,05$). Totalcem materyalinde ise en yüksek renk değişiminin heptan grubunda gerçekleştiği, ancak heptan ve etanol grubu arasında anlamlı farkın gözlenmediği tespit edildi ($P>0,05$). Distile suyun, Zirconite'in rengi üzerine Totalcem'e kıyasla daha fazla etkisinin olduğu tespit edildi ($P<0,05$). Sitrik asitte bekletilen siman grupları arasında anlamlı fark bulunmadı ($P>0,05$). En yüksek renk değişimi değerleri etanol solüsyonunda bekletilen Highbond'da ($4,27 \pm 2,34$) bulunurken, en düşük renk değişimi değeri ise distile suda bekletilen Totalcem'de ($0,34 \pm 0,07$) tespit edildi.**SONUÇ:** Besin taklidi sıvıların self adeziv rezin simanların renk değişimi üzerine farklı etkilerinin olduğu bulundu. Genel olarak etanolün self adeziv rezin simanlarda daha fazla renk değişikliğine neden olduğu gözlemlendi.**Anahtar Kelimeler:** besin taklidi sıvılar, renk, rezin siman**S-114****Effect of Food-Simulating-Liquids on the Color Change of Resin Cements***Meral Kurt, Yiğit Yamalı, Merve Bankoğlu Güngör, Seçil Karakoca Nemli, Bilge Turhan Bal*

Department of Prosthodontics, Gazi University, Faculty of Dentistry, Ankara

Objective: The purpose of this study was to evaluate the effect of food-simulating liquids on the color change of the four different self-adhesive resin cements. em, Totalcem, High Q Bond SE, and Zirconite) were prepared. The materials were placed into disc-shaped molds covered with mylar strips, and cured according to manufacturers' instructions. The specimens of each cement were divided into four subgroups as (n=5): distilled water, heptane, citric acid (0.02N), and 50% aqueous ethanol. The specimens were stored in the solutions for seven days at room temperature. Color measurements were performed by using spectrophotometer before and after 7 days of storage and ΔE_{00} values were calculated. Data were analyzed using two-way ANOVA and Tukey HSD tests ($\alpha=0.05$).**Results:** For all materials except Totalcem, it was observed that ethanol caused significantly higher color change than other liquids ($P<0.05$). However, in Totalcem the highest color change was observed in heptane group, but no significant difference was found between heptane and ethanol groups ($P>0.05$). It was observed that distilled water was more effective on the color change of Zirconite than Totalcem ($P<0.05$). There was no significant difference among the cement groups after storing in citric acid solution ($P>0.05$). The highest color change value was found in HighBond (4.27 ± 2.34) which was stored in ethanol solution, while the lowest color change value was observed in Totalcem (0.34 ± 0.07) stored in distilled water.**Conclusion:** It was found that food-simulating liquids had different effects on the color change of self-adhesive resin cements. In general, it was observed that ethanol caused more color change in self-adhesive resin cements.**Keywords:** color, food-simulating liquids, resin cement

S-115**SARPE Cerrahisi Güvenli mi?***Esençül Şen*

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Tokat

Amaç: Cerrahi yardımcı palatal genişletme (SARPE) yetişkinlerde transvers maksiller yetersizlik tedavisinde kullanılan bir yöntemdir. Bu çalışmanın amacı, SARPE uygulanan hastalarda komplikasyonları değerlendirmektir.

Yöntem: 2015-2019 yılları arasında kliniğimize transvers maksiller yetmezlik sebebiyle başvuran 14 hastaya genel anestezi altında SARPE operasyonu yapıldı. Hastalara operasyon öncesi diş-doku destekli genişletme apareyi uygulandı ve günlük 2X0,25 mm olarak aktive edildi.

Bulgular: Ortalama takip süresi 29 ay idi. Hastalarda ciddi komplikasyon görülmedi. Hastaların %57'sinde ağrı, %36'sında apareyin palatinal yumuşak dokuya gömülmesi ve %7'sinde üst santral dişler arasında yara dehissensi gibi minör komplikasyonlar gözlemlendi.

Sonuç: SARPE sonrası ciddi komplikasyonlar nadir yaşanmaktadır. Bu çalışmada daha çok apareye bağlı komplikasyonlar ve ağrı yaşanmıştır. Hastalar operasyon öncesi risk faktörlerine göre değerlendirilip daha güvenli bir cerrahi operasyon yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: sarpe, maksilla, ortognatik

S-115**Is SARPE Surgery Safe?***Esençül Şen*

Tokat Gaziosmanpaşa University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Tokat

Objective: Surgically assisted palatal expansion (SARPE) is a method used to treat transverse maxillary insufficiency in adults. The aim of the study was to evaluate the complications in patients undergoing SARPE.

Methods: Between 2015-2019, 14 patients who were admitted to our clinic with transverse maxillary insufficiency, underwent SARPE operation under general anesthesia. The patients were treated with a dental tissue-assisted expanding device before the operation and were activated daily at 2X0.25 mm.

Results: The mean follow-up period was 29 months. No serious complications were observed in the patients. Minor complications such as 57% pain, 36% implantation of the device into the palatal soft tissue and 7% wound dehiscence of upper incisors teeth were observed.

Conclusion: Severe complications following SARPE are rare. In this study implantation of the device into the palatal soft tissue and pain were the most common minor complications. Patients can be evaluated according to pre-operative risk factors and a safer surgical operation can be performed.

Keywords: sarpe, maxilla, orthognathic

S-116**Maksiller Alveolar Defektlerin İliak Greft ile Rekonstrüksiyonu: 2 Vaka Sunumu***Fatih Taşkesen¹, Tolga Aksan²*¹Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD. Erzincan²İstanbul Medeniyet Üniversitesi Tıp Fakültesi, Plastik ve Rekonstrüktif Cerrahi AD. İstanbul

Amaç: Maksiller alveolar defekte sahip iki hastanın dental implant uygulaması öncesi iliak greft ile rehabilitasyonu sunulmaktadır.

Olgu: İlk vakada, periodontal hastalık nedeni ile maksiller ön dişlerini ve alveolar kemiğini kaybeden 25 yaşında bayan hasta sunulmaktadır. İlgili dişlerinin çekiminden sonra iliak greft elde edilerek 4 fiksasyon vidası ile maksillaya sabitlenmiştir. İkinci vakada, maksiller santral dişlerini kaybetmiş ve maksilla anterior bölgede santral dev hücreli granülom gelişen 38 yaşında bayan hasta sunulmaktadır. Lezyonun eksizyonu ile eş zamanlı iliak greft elde edilerek 3 fiksasyon vidası ile maksillaya sabitlenmiştir. Her iki vakada 6 ay kemik maturasyonu beklendikten sonra komplikasyonsuz olarak implantlar yerleştirilmiştir.

Sonuç: Rekonstrüksiyondan 6 ay sonra implant operasyonunda iliak greftlerde minimal rezorpsiyon izlenmiştir. Büyük kemik defektlerinde iliak greft altın standart olarak geçerliliğini korumaktadır.

Anahtar Kelimeler: kemik grefti, iliak kemik, defekt, maksilla

S-116**Maxillary Alveolar Defect Reconstruction with Iliac Bone: Report of 2 Cases***Fatih Taşkesen¹, Tolga Aksan²*¹Erzincan Binali Yıldırım University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Erzincan²İstanbul Medeniyet University Faculty of Medicine Department of Plastic and Reconstructive Surgery, İstanbul

Objective: Two patients with maxillary alveolar defect are treated with iliac grafts prior to dental implant.

Case: In the first case, a 25-year-old female patient who lost her maxillary anterior teeth and alveolar bone due to periodontal disease is presented. The iliac graft was obtained after the extraction of the relevant teeth and fixed to the maxilla with 4 fixation screws. In the second case, a 38-year-old female patient who lost her maxillary central teeth and developed central giant cell granuloma in the maxilla anterior region is presented. Excision of the lesion was accomplished with concomitant iliac graft and fixed to the maxilla with 3 fixation screws. In both cases, after 6 months of bone maturation, implants were placed without complications.

Conclusion: Six months after reconstruction, minimal resorption was observed in iliac grafts during implant surgery. In large bone defects, iliac graft remains the gold standard.

Keywords: bone graft, iliac bone, defect, maxilla

S-117**Farklı Beyazlatıcı Ajanların Farklı Üниверsal Yapıştırıcıların Mine ve Dentin İçin Yapışma Dayanımı Üzerine Etkisi**

Murat Alkurt, Zeynep Yeşil Duymuş, Berkay Bozca

Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Rize

Amaç: Bu çalışma,% 10 karbamid peroksit (CP) ve% 35 hidrojen peroksitin (HP), farklı üниверsal yapıştırıcıların mine ve dentinle bağlanma kuvvetleri üzerindeki etkisini değerlendirmiştir.

Materyal Metod: İnsan üçüncü azı dişlerinden, 150 mine ve dentin yüzeyi elde edildi ve üç gruba bölünerek randomize edildi: Grup C: Kontrol, Grup CP: Uygulanan% 10 karbamid peroksit (CP) ve Grup HP: Uygulanan% 35 hidrojen peroksit. Yapıştırma prosedürleri, düzleştirilmiş mine ve açığa çıkan dentin yüzeylerinde üreticinin talimatlarına göre gerçekleştirildi. G-Premio Bond Üниверsal yapıştırıcı (GC), Clearfil Bond Üниверsal yapıştırıcı (KURARAY), Single Bond Üниверsal yapıştırıcı (3M ESPE), Tokuyama Bond Üниверsal yapıştırıcı (TOKUYAMA) ve Gluma Bond Üниверsal yapıştırıcı (KULZER) dentin ve mine yüzeylerine uygulandı ve ardından rezin kompozit uygulandı (Palfique Estelite Paste, TOKUYAMA). Kesme dayanımı değerleri ölçülmüş ve gruplar arasında karşılaştırılmıştır. Tüm veriler ayrı ayrı analiz edildi ve çoklu karşılaştırma testi ile karşılaştırıldı (p <0.05).

Bulgular: Kesme dayanımlarının sonuçlarıyla ilgili olarak, üниверsal yapıştırıcılar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu (p <0.05). Ayrıca, ortalama SBS değerlerinde ağartma grupları (% 35 hidrojen peroksit,% 10 karbamid peroksit ve işlem grubu yok) arasında istatistiksel olarak fark vardı. (P <0.05).

Sonuç: % 10 karbamid peroksit (CP) ve% 35 hidrojen peroksit, farklı üниверsal yapıştırıcıların mine ve dentin ile bağlanma kuvvetini etkileyebilir.

Anahtar Kelimeler: Beyazlatma, Hidrojen peroksit, Karbamid peroksit

S-117**Effect of Different Bleaching Agents on Shear Bond Strengths of Different Üниверsal Adhesives to Enamel and Dentin**

Murat Alkurt, Zeynep Yeşil Duymuş, Berkay Bozca

Recep Tayyip Erdoğan University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Rize

Objective: This study evaluated the effect of 10% carbamide peroxide (CP) and 35% hydrogen peroxide (HP) on the shear bond strengths of different üниверsal adhesives to enamel and dentin.

Materials-Methods: Fifty enamel and dentin surface were obtained from human third molars and randomized divided into three groups: Group C: Control-no treatment, Group CP: Applied 10% carbamide peroxide (CP) and Group HP: Applied 35% hydrogen peroxide. Bonding procedures were performed on the flattened enamel and exposed dentin surfaces according to the manufacturer's instructions. G-Premio Bond Üниверsal adhesive (GC), Clearfil Bond Üниверsal adhesive (KURARAY), Single Bond Üниверsal adhesive (3M ESPE), Tokuyama Bond Üниверsal adhesive (TOKUYAMA) and Gluma Bond Üниверsal adhesive (KULZER) applied dentin and enamel surface and followed by resin composite post fabrication (Palfique Estelite Paste, TOKUYAMA). The shear bond strength values were measured and compared between groups. All data individually analyzed and compared with multiple comparisons test (p<0.05).

Results: Concerning the results of shear bond strengths, statistically significant difference was found among the üниверsal adhesives bond (p<0.05). Also, there was statistically difference among bleaching groups (35% hydrogen peroxide, 10% carbamide peroxide, and no treatment groups) in the mean SBS values. (p<0.05).

Conclusions: 10% carbamide peroxide (CP) and 35% hydrogen peroxide might affect bond strength of different üниверsal adhesives to enamel and dentin.

Keywords: Bleaching, Hydrogen peroxide, Carbamide peroxide

S-118

Çeşitli Simanlar Kullanılarak Farklı Yükseklik ve Genişlikteki Abutmentlere Simante Edilen İmplant Destekli Kronların Retansiyonlarının İn-Vitro Değerlendirilmesi

Emine Ayça Kırman, Neşet Volkan Asar

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Daimi ve geçici simanlar kullanılarak farklı yükseklik ve genişlikteki titanyum abutmentlere simante edilen implant üstü metal kron kopinglerin retansiyonlarının değerlendirilmesidir.

Gereç-Yöntem: 12 adet standart çaplı (4,2 mm) ve 6,5 mm uzunluğunda, 12 adet geniş çaplı (5,5 mm) ve 6,5 mm uzunluğunda toplam 24 adet yeni prefabrike titanyum abutmentin 12 tanesinin boyu 4 mm olacak şekilde kısaltıldı. Sonuçta standart çaplı-uzun ve kısa, geniş çaplı-uzun ve kısa olmak üzere dört farklı abutment grubu (n=6) elde edildi. Bu abutmentlerin üzerine 144 adet metal koping ürettirildi. Simantasyon için cam iyonomer, çinko fosfat, kompozit rezin ve kalsiyum alüminat-cam iyonomer gibi daimi simanlar ve implant üstü restorasyonlarda geçici simantasyon amacıyla kullanılan iki farklı üretan dimetakrilat siman kullanıldı. Örnekler 24 saat oda ısısında, 24 saat 37° suda bekletildi ve sonra universal test cihazı yardımıyla uniaksiyal çekme testine tabi tutuldu.

Bulgular: Tüm abutment grupları üzerine uygulanan tüm siman tipleri için elde edilen retansiyon değerleri havuzlandığında simanların arasında retansiyon açısından anlamlı fark bulunmuştur. Çinko fosfat ve kalsiyum alüminat-cam iyonomer simanlar arasında anlamlı fark olmamasına rağmen, bu simanlar diğer simanlara kıyasla anlamlı derecede daha yüksek retansiyon değerlerine sahip olduğu görülmüştür. Abutmentlerden elde edilen tüm retansiyon değerleri havuzlanıp, birbirleri ile kıyaslandığında, uzunluk aynı tutulduğunda genişlik anlamlı fark oluşturmazken, genişlik aynıken uzunluk anlamlı fark oluşmasına neden olmuştur.

Sonuç: Abutmentin uzunluğunun artması daimi simanların retansiyonunu önemli derecede arttırmasına rağmen; uzunluğun ve çapın değişmesi, geçici simanların retansiyon değerlerinde önemli değişikliğe neden olmamıştır. Genel olarak daimi simanlar, geçici simanlardan daha yüksek retansiyon değerleri göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: İmplant destekli kron protezleri, simantasyon, retansiyon, çekme dayanımı

Evaluation of the Retention of Implant Supported Crowns Luted With Various Cements to Abutments Having Different Heights and Widths

Emine Ayça Kırman, Neşet Volkan Asar

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontic Dentistry, Ankara

Aim: To evaluate of the retention of implant supported metal copings which were cemented with permanent and temporary cements to titanium abutments of different heights and widths.

Materials-Methods: Of the totally used prefabricated titanium abutments 12 were standart-diameter abutments(4,2 mm) with 6,5 mm in height and 12 were wide-diameter abutments (5,5 mm) with 6,5 mm in height. Heights of the 12 of the 24 abutments were reduced to 4mm and finally, four groups (n=6), which involved standart diameter-short and long, wide diameter-short and long abutments were generated. For the cementation of the metal copings, four permanent cements (glass ionomer, zinc phosphate, composite resin, calcium aluminate-glass ionomer) and two temporary cements (urethane dimethacrylate) were used. 144 metal copings were produced on these abutments. Samples were stored at room temperature for 24 hours, 37° water for 24 hours and subjected to a uniaxial tensile test at a universal test machine.

Results: When the retention values obtained for all types of cement applied on all abutment groups were pooled, there were a significant differences among the cements in terms of retention. Although there was no significant difference between zinc phosphate and calcium aluminate-glass ionomer cements, these cements had significantly higher retention values than other cements. When all the retention values obtained from abutments were pooled and compared the change in width didn't result in a significant difference when the length was kept the same, however when the width was kept the same, and the length caused a significant difference.

Conclusion: Although the increase in the length of abutments increased the retention of crowns luted with permanent cements significantly, the change in length and width of abutments didn't cause any significant change in the retention values of copings luted with temporary cements. Generally, permanent cements showed higher retention values than temporary cements.

Keywords: Implant supported crown prosthesis, cementation, retention, tensile strength

S-119

Farklı Periodontitisli Hastalarda İnflamasyonun Yeni Bir Belirteci Olarak Dişeti Oluk Sıvısı İnterlökin-34 Seviyesinin Değerlendirilmesi

Şeyma Bozkurt Doğan¹, Umut Ballı², Figen Öngöz Dede², Erdim Sertoğlu⁴, Kübra Çelen²

¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Ankara

²Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Ordu

³Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Zonguldak

⁴Ankara Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Yeni bir sitokin olan interlökin 34(IL-34), makrofaj koloni sitümüle edici faktör reseptörünün (CSF-1R) ikinci bir alternatifi olarak tanımlanmaktadır. Bu çalışmanın amacı; 1) periodontal hastalıkların patogeneğinde IL-34'ün etkisini periodontitisde önemli kemik rezorbsiyon belirteçleri olarak kabul edilen dişeti oluk sıvısındaki (DOS) nükleer faktör kappa B ligand (RANKL) ve osteoprotegerin (OPG) seviyeleri ile karşılaştırarak belirlemek ve 2) cerrahi olmayan periodontal tedavinin kronik periodontitis (KP) ve agresif periodontitisli (AgP) bireylerde DOS IL-34 seviyeleri üzerine olan etkisini değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmaya 20 KP, 20 AgP ve 20 periodontal sağlıklı (KTRL, kontrol) olmak üzere toplamda 60 kişi dahil edildi. Klinik veriler ve IL-34, RANKL ve OPG seviyelerini değerlendirmek için örnekler başlangıçta ve cerrahi olmayan periodontal tedaviden 6 hafta sonra toplandı. DOS IL-34, RANKL ve OPG seviyeleri ELİSA yöntemi ile analiz edildi.

Bulgular: Total ve konsantrasyon IL-34 ve RANKL seviyeleri başlangıçta her iki periodontitis grubunda da kontrol grubuna göre istatistiksel olarak önemli derecede yüksek bulunurken, OPG seviyeleri düşük bulundu. (P<0.05) IL-34 ve RANKL seviyeleri periodontitis gruplarında periodontal tedaviden sonra önemli derecede azalırken, OPG seviyelerinde artış görüldü. (P<0.05). Her iki periodontitis grubunda anlamlı farklılık saptanmadı. (P>0.05) IL-34 ile RANKL, klinik ataşman seviyesi ve periodontal cep derinliği arasında anlamlı pozitif korelasyon bulunurken, OPG ile negatif korelasyon saptandı. (P<0.05).

Sonuç: Bu çalışma DOS IL-34 seviyesinin periodontitisli bireylerde DOS RANKL ve OPG seviyesi gibi kemik rezorbsiyon belirteci olarak ele alınabileceğini önermektedir.

Anahtar Kelimeler: Periodontitis, İnterlökin-34, dişeti oluk sıvısı, RANKL, OPG, kemik rezorbsiyonu

S-119

Interleukin-34 Levels in Gingival Crevicular Fluid as a New Potential Markers of Inflammation in Patients with Different Periodontitis

Şeyma Bozkurt Doğan¹, Umut Ballı², Figen Öngöz Dede², Erdim Sertoğlu⁴, Kübra Çelen²

¹Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Ankara

²Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Ankara

³Zonguldak Bülent Ecevit University Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Ankara

⁴Ankara Sağlık Bilimleri University Faculty of Medicine, Department of Medical Biochemistry, Ankara

Aim: A novel cytokine interleukin 34(IL-34), is a second alternative functional ligand of macrophage colony-stimulating factor receptor (CSF-1R), was identified. The objective of this research is to 1) identify the impact of IL-34 on the pathogenesis of periodontal disease in relation to the gingival crevicular fluid (GCF) level of RANKL/OPG ratio, which exhibit a recognized markers of bone resorption 2) to analyze the impact of non-surgical periodontal therapy on GCF IL-34 levels in patients with chronic periodontitis (CP) and aggressive periodontitis (AgP).

Material-Methods: The study consisted of 60 participants: 1) 20 healthy controls (CTRL), 2) 20 CP patients, 3) 20 AgP patients. Clinical parameters were recorded and GCF samples were obtained at baseline and 6 weeks after the non surgical periodontal treatment. GCF IL-34, RANKL and OPG levels were analyzed by using ELISA.

Results: The total and concentration amount of GCF IL-34 and RANKL were significantly higher in CP and AgP groups than control group at baseline (P<0.05). However, OPG levels in GCF were lower in the both of periodontitis groups than control group. The levels of IL-34 and RANKL decreased and OPG levels were increased after periodontal treatment in CP and AgP groups. (P<0.05). There were no statistically differences between the periodontitis groups (P>0.005). A statistically positive correlation was found between IL-34 with RANKL, clinical attachment level, probing depth and negative correlation was found OPG in all groups. (P<0.05).

Conclusion: GCF IL-34 levels may be considered as a potential bone resorption biomarker, such as RANKL and OPG, for periodontitis.

Keywords: Periodontitis, interleukin-34, Gingival crevicular fluid, RANKL, OPG, bone resorption

S-120**Farklı Ön İşlemler Sonrası Dentine İki Farklı Adezivin Bağlanma Dayanımı***Taha Yasin Sarıkaya, Zeynep Bilge Kütük*

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Dentine lazer veya air-abrazyon ön işlemleri uygulandıktan sonra bir universal adezivin self-etch yöntemi ile ve bir yedinci jenerasyon self-etch adezivin kesme bağlanma dayanımını incelemek amaçlandı.**Gereç-Yöntem:** Seksen dört adet çürüksüz alt molar diş kullanıldı ve bukkal yüzeyleri SiC kağıtlar ile polisaj makinası kullanılarak düz dentin yüzeyleri oluşturmak için aşındırıldı. Örnekler adezivlere göre 2 gruba (Prime&Bond Universal/Dentsply Sirona ve BeautiBond/Shofu) ayrıldı. Sonra, her grupta 14 diş olacak şekilde farklı ön işlem uygulamalarına göre rastgele 3 gruba ayrıldı: Grup I-kontrol, Grup II-lazer, Grup III-air abrazyon. Adezivler üretici talimatlarına uygun olarak uygulandıktan sonra nano-hibrit kompozit (Tetric N-ceram/Ivoclar Vivadent) silindirler şeffaf plastik kapsüller (2.0 mm çap; 2.0 mm yükseklik) ile dentin yüzeylerine bağlandı ve polimerize edildi. Tüm örnekler distile suda 37oC'de 24 saat saklandı. Kesme bağlanma dayanım testi Universal test cihazı ile kafa hızı 1 mm/dak olacak şekilde yapıldı. Veriler iki yönlü Anova ve Bonferroni post-hoc testleri ile analiz edildi (p=0.05). Örneklerin kırılma yüzeyleri kırılma tiplerini (adeziv, kompozite koheziv ve karma) belirlemek üzere incelendi.**Bulgular:** Her iki adeziv için kontrol ve air-abrazyon grupları istatistiksel olarak lazer ön işlemine göre daha yüksek kesme bağlanma dayanım değerleri gösterdi (p<0.05). Kontrol ve air-abrazyon grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmadı (p>0.05). Test edilen 2 adezivin kontrol (p=0.252) ve lazer (p=0.066) gruplarının kesme bağlanma dayanımları arasında anlamlı fark görülmezken, air-abrazyon gruplarının kesme bağlanma dayanımları arasında anlamlı fark görüldü (p=0.027). Tüm gruplarda en sık görülen kırılma tipi adeziv kırılma iken sadece birkaç örnekte kompozite koheziv kırılma ya da karma tipte kırılma izlendi.**Sonuç:** Yüzeylerin lazer ile ön işleminden geçirilmesi test edilen adezivlerin kesme bağlanma dayanımlarını olumsuz etkilerken, air-abrazyon ön işlemi kesme bağlanma dayanımına etkide bulunmadı.**Anahtar Kelimeler:** Lazer, Air-abrazyon, Kesme bağlanma dayanımı, Universal Adeziv, Self-adeziv**S-120****Bond Strengths of Two Adhesives to Dentin After Different Pre-treatments***Taha Yasin Sarıkaya, Zeynep Bilge Kütük*

Hacettepe University Faculty of Dentistry, Restorative Dentistry Department, Ankara

Objective: To evaluate the shear bond strength (SBS) of a universal adhesive with self-etch mode and a seventh-generation adhesive to dentin pre-treated with laser or air-abrasion.**Materials & Methods:** Eighty-four non-cariou mandibular molars were used and their buccal surfaces ground with SiC papers using polishing machine to obtain the flattened dentin surfaces. Specimens were divided into 2 groups according to adhesives (Prime&Bond Universal/Dentsply Sirona and BeautiBond/Shofu). Then, the teeth were randomly divided into 3 groups of 14 teeth according to the different dentin surface pre-treatments: Group I-control, Group II-laser, Group III-air-abrasion. After the application of adhesives according to manufacturers' recommendations cylinders of a nanohybrid composite (Tetric N-ceram/Ivoclar Vivadent) were bonded to the dentin surfaces by transparent gelatin capsules (2.0 mm diameter; 2.0 mm high) and then polymerized. All specimens were stored in distilled water at 37oC for 24 hours. SBS test was done with a Universal testing machine with a cross-head speed of 1.0 mm/sec. Data were analyzed using the two-way Anova and Bonferroni post-hoc tests(p=0.05). The fracture surfaces of the specimens were also examined to determine the failure modes (adhesive, cohesive in composite, mixed).**Results:** The SBS of the control and air-abrasion groups were statistically higher than laser pre-treatments (p<0.05) for both adhesive. No statistically significant differences were found in SBS between surfaces pre-treated with the control and air-abrasion group (p>0.05). There was no significant difference in SBS between the 2 adhesives tested in the control (p=0.252) and laser (p=0.066) groups, whereas significant difference was observed between the SBS of the air-abrasion groups of 2 adhesives (p=0.027). Adhesive failure was predominantly observed in all groups, and only a few specimens showed cohesive in composite or mixed failure.**Conclusion:** Surfaces pre-treated with laser adversely affected the SBS of the tested adhesives, while pre-treatment with air-abrasion had no effect on SBS.**Keywords:** Laser, Air-abrasion, Shear bond strength, Universal adhesive, Self-adhesive

S-121

Farklı Viskoziteye Sahip Akışkan Kompozitlerin Mikrosertlik Değerlerine Kalınlık ve Sürenin Etkisi*Safiye Selin Köymen¹, Mağrur Kazak², Nazmiye Dönmez¹*¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul²Bahçeşehir Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Kompozit restorasyonlarda akışkan kompozitler kaide materyali olarak kullanıldığında polimerizasyon ile oluşan stresleri azaltarak diş ve restorasyon arasındaki ayrılmaları engelleyebilmektedir. Kaide materyali olarak kullanılan akışkan kompozitlerin, optimal kalınlığı ve ideal polimerizasyon süresi ile ilgili literatürde çok az çalışma bulunmaktadır. Bu in vitro çalışmanın amacı farklı kalınlıkta ve sürelerde polimerize edilen farklı viskoziteye sahip üç akışkan kompozitin mikrosertlik değerlerinin birbiriyle kıyaslanmasıdır.

Yöntem: Çalışmada; yüksek viskoziteli IGOS Flow (Yamakin, Japonya), medium viskoziteli Es Flow (Spident, Kore), düşük viskoziteli Estelite Flow Quick (Tokuyama, Japonya) kullanıldı. Akışkan kompozitlere göre 3 grup oluşturuldu. Gruplar kalınlıklarına göre 2 gruba, polimerizasyon sürelerine göre de 2 alt gruba ayrıldı. Her grupta 7 örnek olacak şekilde toplam 12 grup elde edildi. Disk şeklinde örnekler, 1x10mm ve 2x10mm ebatlarındaki paslanmaz çelik kalıplar içerisinde 20 sn ve 40 sn LED ışık cihazı (D-Light Pro, GC, Tokyo, Japonya) ile polimerize edildi. Örneklerin üst yüzeylerine cila diskleri ile (Sof-Lex, 3M ESPE, ABD) polisaj yapıldı ve sonrasında 37°C de 24 saat distile su içerisinde bekletildi. Örneklerin Vickers mikrosertlik ölçümleri 5 sn boyunca 1.961 N yük uygulanarak (HMV Microhardness Tester, Shimadzu, Japonya) gerçekleştirildi. Elde edilen veriler Anova ve Post hoc Tamhane's testleri ile analiz edildi (p<0.05).

Bulgular: Hem IGOS Flow hem de Es Flow akışkan kompozit materyalleri farklı kalınlık ve sürelerde mikrosertlik açısından grup içi değerlendirildiğinde, istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık elde edilmedi (p>0.05). Estelite Flow Quick materyali 2 mm uygulanıp 20 sn polimerize edildiğinde, istatistiksel olarak daha yüksek sertlik değeri elde edildi (p<0.05). Aynı materyal 1 mm uygulandığında ise farklı polimerizasyon sürelerinin mikrosertlik değeri üzerinde etkisinin olmadığı görüldü (p>0.05). En yüksek mikrosertlik değeri sayısal olarak Estelite Flow Quick materyalinde görülürken, en düşük değer Es Flow materyalinde belirlendi.

Sonuç: Geniş kompozit restorasyonların altında, stres kırıcı ve polimerizasyon büzülmesini azaltıcı özelliğe sahip olan silica-titania fiber içerikli düşük viskoziteli akışkan kompozit materyali güvenle kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: akışkan kompozitler, mikrosertlik, viskozite

S-121

Effects of Thickness And Polymerization Times on the Microhardness of Flowable Composites with Different Viscosity*Safiye Selin Köymen¹, Mağrur Kazak², Nazmiye Dönmez¹*¹Bezmialem Vakıf University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İstanbul²Bahçeşehir University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İstanbul

Aim: When flowable composite is used as base material under composite restoration, it can prevent the gap between tooth and restoration by reducing stresses caused by polymerization. There are few studies in literature about optimal thickness and ideal polymerization time of flowable composites used as base material. The purpose of this in vitro study was to evaluate the effects of thickness and polymerization times on the microhardness of flowable composites with different viscosity.

Method: In this study; high viscosity (IGOS Flow, Yamakin, Japan), medium viscosity (Es Flow, Spident, Korea), low viscosity (Estelite Flow Quick, Tokuyama, Japan) flowable composites were used. 3 groups were created according to flowable composites. Groups were divided into 2 groups according to thicknesses and 2 subgroups according to polymerization times. Total of 12 groups were obtained with 7 samples in each group. Disc shaped specimens were prepared in stainless steel molds at two different thicknesses (1x10mm-2x10mm) and polymerized at two different times (20 sec-40 sec) with a LED light curing unit (D-Light Pro, GC, Tokyo, Japan). Top surface of the samples were polished (Sof-Lex, 3M ESPE, USA) then stored in distilled water at 37°C for 24 hours. Vickers microhardness measurements of samples were performed by applying 1,961N loads for 5sec (HMV Microhardness Tester, Shimadzu, Japan). Data were analyzed by Anova and Post hoc Tamhane's tests (p<0.05).

Results: There was no statistically significant difference in terms of microhardness when both IGOS Flow and Es Flow flowable composite materials were evaluated in intra groups prepared at different thicknesses and polymerized at different times (p>0.05). Statistically higher microhardness was obtained when Estelite Flow Quick material was applied at 2mm and polymerized for 20sec (p<0.05). It was seen that different polymerization times had no effect on microhardness when 1mm of Estelite Flow Quick was applied (p>0.05). The highest microhardness was found in Estelite Flow Quick material while the lowest value was seen in the Es Flow material.

Conclusion: Under large composite restorations, clinicians can safely use a low viscosity flowable composite material containing silica-titania fiber inorganic particle which can reduce stress and polymerization shrinkage.

Keywords: flowable composites, microhardness, viscosity

S-122**Kök Kanalı Çalışma Uzunluğu Tespitinde Kullanılan İki Farklı Apeks Bulucu Cihazın Ex-Vivo Karşılaştırmalı Çalışması**

Nergiz Bolat¹, Cevat Emre Erik¹, Ayşe Aydoğmuş Erik²

¹Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Isparta

²Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Isparta

Amaç: Bu çalışmanın amacı iki farklı apeks bulucu cihazın kök kanalı çalışma boyu uzunluğunun tespitinin elle ölçüm yöntemiyle ve kendi içlerinde elde değerlerin benzerliklerinin karşılaştırılmasıdır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma için çekilmiş 40 adet insan tek köklü alt küçük azı dişi kullanıldı. Elle ölçüm ve iki farklı apeks bulucu cihazla beraber üç farklı çalışma grubu oluşturuldu. Tüm dişler için 10 numaralı K tipi eğe apikalden görülünceye kadar ilerletildi ve daha sonra 1 mm geri çekilerek boy ölçümü yapıldı. Periodonsiyumu taklit etmek için aljinat kullanılarak hazırlanmış bir ağız modeline dişler yerleştirildi. Ağız modeli üzerinde sırasıyla Propex Pixi(Grup 1) ve Root ZX Mini(Grup 2) apeks bulucu cihazlar kullanılarak ölçümler yapıldı ve kaydedildi. Apeks bulucu cihazların ölçüm sonuçları sınıf içi korelasyon katsayısı (intra-class correlation coefficient, ICC) kullanılarak ölçümlerin benzerlikleri istatistiksel olarak değerlendirildi.

Bulgular: Kök kanalı çalışma boyu belirlemek için kullanılan 3 farklı yöntem ile elde edilen veriler birbirlerine göre uyumları karşılaştırıldığında sınıf içi korelasyon katsayısının (ICC) 0,780 olduğu bu değere göre kullanılan tüm yöntemlerin birbirleri oldukça benzer sonuçlar verdiği görülmüştür.

Sonuç: Propex Pixi ve Root ZX Mini gibi yeni nesil apeks bulucuların birbirleri ile oldukça benzer ölçümler verdiği öğrenilmiştir ancak detaylı değerlendirme için üç boyutlu görüntüleme teknikleri kullanılarak değerlendirme yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Çalışma uzunluğu, Propex Pixi, Root ZX Mini

S-122**Ex-Vivo Comparative Study Of Two Different Apex Locator Devices Used In The Determination Of Working Length**

Nergiz Bolat¹, Cevat Emre Erik¹, Ayşe Aydoğmuş Erik²

¹Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Endodonti, Isparta

²Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Isparta

Objective: The aim of this study is to compare the length of root canal using two different apex locator devices by the method of manual measurement and to compare the similarities of the values obtained within them.

Materials-Methods: 40 human lower premolar teeth were used for this study. Three different working groups were created including manual measurement and two different apex locator devices. For all teeth, K-type file No. 10 was advanced until it was seen from the apical and then, pulling it 1 mm back the height was measured. To simulate the periodontium, an oral model was prepared using alginate. The measurements were performed and recorded on the oral model using Propex Pixi (Group 1) and Root ZX Mini (Group 2) apex locator devices, respectively. The similarities of the measurements were evaluated statistically by using the intra-class correlation coefficient (ICC).

Results: When the data obtained by 3 different methods which are used for determining the root canal length were compared to each other, the intra-class correlation coefficient (ICC) was 0.780 and all the methods which were used according to this value were found to be very similar.

Conclusion: It is found that the measurements of the new generation apex locators such as the Propex Pixi and the Root ZX Mini are quite similar to each other, but they should be evaluated using three-dimensional imaging techniques for detailed evaluation.

Keywords: Propex Pixi, Root ZX Mini, Working length

S-123**Yüzey Bitirme İşlemlerinin Hibrit Seramik Materyalde Renk Stabilitesine Etkisi**

Senem Ünver¹, Gamze Mandali², Zeynep Yıldırım Biçer¹, Özlem Oflezer³

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

²Ataşehir Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi, Protetik Diş Tedavisi Kliniği, İstanbul

³Bahçelievler Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Protetik Diş Tedavisi Kliniği, İstanbul

Amaç: Bu çalışmanın amacı, dört farklı yüzey bitirme metodunun ve yaşlandırma işleminin dental hibrid seramik materyalde yüzey pürüzlülüğü ve renk stabilitesi üzerine etkisinin değerlendirilmesi.

Yöntem: Hibrid seramik örnekler (Vita Enamic) 12x14x1 mm boyutlarında hazırlandı ve örnekler yüzey bitirme metodlarına göre; teknik kitle polisaj (ET), klinik kitle polisaj (EC), kumlanan yüzeye glaze (ES) ve asitlenen yüzeye glaze (EA) olmak üzere 4 alt gruba ayrıldı (n=10). Renk parametreleri (L*a*b*) ve yüzey pürüzlülük değerleri (Ra) ölçüldü. Yaşlandırma işlemi 5°C-50°C sıcaklıkları arasında 60 sn bekleme süresiyle 5000 siklus olmak üzere tüm örnekler uygulandı. Yaşlandırma işlemi sonrasında renk ve yüzey pürüzlülük değerleri tekrar ölçüldü. Renk değişim (ΔE) değerleri hesaplandı ve verilerin analizi Kruskal Wallis, Bonferroni Dunn ve Wilcoxon signed ranks testleri kullanılarak yapıldı. Her gruptan 2 örnekte Taramalı Elektron Mikroskopuyla (SEM) yüzey analizi yapıldı.

Bulgular: Farklı yüzey bitirme işlemi uygulanan grupların ΔE değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark gözlenmedi ($p>0,05$) ve renk değişim miktarları klinik olarak kabul edilebilir değerlerdedi. Yaşlandırma işlemi öncesi ve sonrasında, EA grubu en düşük yüzey pürüzlülük değerlerini gösterdi ($p<0,05$). Yaşlandırma işlemi sonrasında ES grubunun yüzey pürüzlülük değerleri yükseldi ($p<0,05$).

Sonuç: Hibrit seramik materyalin renk stabilitesi yüzey bitirme metodundan etkilenmedi ve en düşük yüzey pürüzlülük değerleri asitlenmiş yüzeye glaze uygulanan grupta görüldü.

Anahtar Kelimeler: Hibrit seramik, yüzey işlemi, yaşlandırma, renk, pürüzlülük

S-123**Effect of Surface Finishing Methods on Color Stability of Hybrid Ceramic Material**

Senem Ünver¹, Gamze Mandali², Zeynep Yıldırım Biçer¹, Özlem Oflezer³

¹Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara

²Ataşehir Oral and Dental Hospital, Clinic of Prosthodontics, İstanbul

³Bahçelievler Oral and Dental Hospital, Clinic of Prosthodontics, İstanbul

Aim: The aim of this study was to evaluate the effect of four different surface finishing methods and aging on the surface roughness and color stability of a dental hybrid ceramic.

Methods: Hybrid ceramic specimens (VITA Enamic) were prepared with dimension of 12x14x1 mm and specimens were divided into four groups according to the different surface finishing procedures as; polishing with technical kit (ET), polishing with clinical kit (EC), glazing of sandblasting surface (ES) and glazing of etching surface (EA) (n=10). Color parameters (L*a*b*) and surface roughness (Ra) values were measured. Thermocycling procedure was applied each of the specimens for 5000 cycles from 5°C to 50°C temperatures with 60 seconds waiting time. After artificial aging, color and surface roughness values were re-measured. ΔE values were calculated and data was analyzed with Kruskal Wallis, Bonferroni Dunn and Wilcoxon signed ranks tests. Surface analysis were performed with Scanning Electron Microscope to 2 specimens of each group.

Results: Significant difference was not observed between ΔE values of the groups with different types of surface finishing procedure ($p>0,05$) and the color differences of the specimens were acceptable for clinical use. Before and after aging, EA group had lowest surface roughness values ($p<0,05$). After aging, surface roughness values increased for ES group ($p<0,05$).

Conclusion: Color stability of hybrid ceramic material were not affected by type of surface finishing method and the lowest surface roughness values were observed for glazing of etching surface group.

Keywords: Hybrid ceramic, surface treatment, aging, color, roughness

S-124**Farklı Yüzey İşlemlerinin Akrilik Resin ile Titanyum Arasındaki Makaslama Bağlantı Dayanımına Etkisi***Selin Ayçan, Fatih Mehmet Korkmaz*

Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Trabzon

Amaç: Bu çalışmanın amacı, farklı yüzey işlemlerinin akrilik resin ile titanyum arasındaki makaslama bağlanma dayanımı üzerine etkisini incelemektir.

Yöntem: Disk şeklindeki yetmiş iki adet titanyum örnek hazırlandı ve bu örnekler rastgele altı gruba ayrıldı: Grup 1, kuşlama; Grup 2, metal primer; Grup 3, fiber lazer (10 W); Grup 4, fiber lazer (20 W); Grup 5, fiber lazer (10 W) + metal primer; ve Grup 6, fiber lazer (20 W) + metal primer. Örneklerin makaslama bağlanma dayanımları termal döngüden sonra (5000 döngü, 5 °C ile 55 °C) üniversal test cihazı ile belirlendi. Makaslama bağlanma dayanımı verileri tek yönlü ANOVA ve Tukey'in post-hoc ikili karşılaştırmaları ile analiz edildi ($p < 0.05$).

Bulgular: Grup 2'de oluşan bağlantı dayanım değerleri Grup 5 hariç tüm gruplardan yüksek tespit edilmiştir. Metal primer uygulanan gruplar (Grup 2, 5 ve 6), Grup 1'den anlamlı olarak daha yüksek değerler göstermiştir ($p < 0.05$). Grup 3 ve 4'ün makaslama bağlantı dayanım değerleri benzer olarak bulundu.

Sonuçlar: Metal primer uygulaması akrilik resin ve titanyum arasındaki bağ kuvvetini arttırmada önemli bir etki oluşturmuştur. Fiber lazer uygulaması, akrilik resinin titanyuma bağlanma dayanımını artırmak için kuşlamaya alternatif bir yöntem olabilir.

Anahtar Kelimeler: fiber lazer, akrilik resin, bağlanma dayanımı, titanyum

S-124**Effect of Different Surface Preparation on the Shear Bond Strength of Acrylic Resin to Titanium***Selin Ayçan, Fatih Mehmet Korkmaz*

Karadeniz Technical University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Trabzon

Objectives: The purpose of this study is to evaluate the effect of different surface treatments on the shear bond strength of acrylic resin to titanium.

Material-Methods: Seventy-two disc-shaped titanium alloy specimens were prepared and randomly assigned to six equal groups: Group 1, sandblasting; Group 2, metal primer; Group 3, fiber laser (10 W); Group 4, fiber laser (20 W); Group 5, fiber laser (10 W) + metal primer; and Group 6, fiber laser (20 W) + metal primer. The shear bond strengths of the specimens were determined with a universal testing machine after thermal cycling (5000 cycles, 5 °C to 55 °C). The shear bond strength data were analyzed with one-way ANOVA and Tukey's post hoc pairwise comparisons ($p < 0.05$).

Results: Group 2 specimens exhibited higher bond strength values than all the other groups except Group 5. The groups in which a metal primer was applied (Group 2, 5, and 6) showed significantly higher values than Group 1 ($p < 0.05$). The shear bond strength values of Group 3 and 4 were found similar.

Conclusions: The metal primer application had a significant effect on improving the bond strength between acrylic resin to titanium. Fiber laser application may be an alternative method to sandblasting for improving the bond strength of acrylic resin to titanium.

Keywords: fiber laser, acrylic resin, bond strength, titanium

S-125**Oral Surgeries without Modifying Anticoagulant Treatment: About 82 Cases**

Hamid Boukais, Selma Maouene, Imene Selatnia, Amina Taoug, Mounia Zoubiri, Nadia Djelloul, Affaf Ibrir, Rafik Hamroun, Mahmoud Blidi, Walid Foudhil, Asma Aoudj

CHU Blida, Blida University Saad Dahlab, Department of Oral Surgery, Algeria

Objective: The management of patients taking oral anticoagulants, before oral surgeries, is a controversial subject. Stopping or reducing oral anticoagulants before the acts, expose to a high thromboembolic risk, maintaining these medications expose to a theoretical risk of bleeding. The aim objective of this study was to perform oral surgeries in these patient without modifying the anticoagulant treatment, by using local hemostasis technics.

Methods: Oral surgeries were performed on local anaesthesia. Before the acts, INR was evaluated. The acts have been performed when INR was between: 2 – 4,5. After the acts, local hemostasis techniques were systematically applied. (Surgical, sutures). The patients were controlled during 8 days after the act.

Results: A total of 82 acts were performed on 57 patients. 45 (54,87%) cases of multiple teeth extractions (3 teeth and more), 22 impacted teeth (26,82%), 8 cysts (9,75%), 7 cases (8,53%)preprosthetic surgery. In peroperative periode, there was not complications, during the postoperative period, some complications occurred: 8 cases of infections, 20 cases of pain, 32 cases of edema, and only 04 cases of bleeding, treated by local hemostasis.

Conclusion: Oral surgeries as teeth extractions can be performed, without altering the regime of anticoagulation, only by using simple local hemostasis techniques.

Keywords: oral surgeries, anticoagulant treatment, bleeding, local hemostasis technics

S-126**Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi öğrencilerinin kaygı ve depresyon düzeylerinin değerlendirilmesi***Duygu Recen, Buse Kesgin*

Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Uşak

Amaç: Bu çalışmanın amacı Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi prelinik öğrencilerinin Spielberger Durumluk Kaygı Envanteri (STAI-I), Spielberger Sürekli Kaygı Envanteri (STAI-II) ve Beck Depresyon Envanteri (BDI) düzeyleri ile demografik özellikler arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Yöntem: Araştırmaya Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde öğrenim gören (76 birinci, 64 ikinci sınıf olmak üzere), 19-25 yaş arası, toplam 140 öğrenci katılmıştır. Veri toplama aracı olarak STAI-I, STAI-II, BDI ve demografik soruları içeren formlar kullanılmıştır. Sonuçlar IBM SPSS Statistics 22 programı ile değerlendirilmiş ve Shapiro Wilk testi, bağımsız gruplarda t testi, Levene testi, Mann Whitney U testi, ANOVA, Kruskal Wallis testi, Spearman korelasyon testi kullanılmıştır.

Bulgular: Analizler, (1) STAI-I'e göre öğrencilerin %66,4'ünün orta derecede, %13,6'sının ise üst düzey kaygıya sahip olduğunu, (2) STAI-II' ye göre %60'ının orta derecede ve %10,7'sinin üst düzey kaygılı olduğunu, (3) BDI'ye göre ise %28,6'sının depresif olduğunu göstermiştir. İkinci sınıfta olan katılımcıların STAI-I puan ortalamaları, birinci sınıfta olan katılımcılara göre istatistiksel olarak anlamlı ölçüde fazla bulunmuştur ($p<0,05$). Cinsiyet açısından değerlendirildiğinde STAI-I ve STAI-II skorlarının kadın katılımcılarda daha yüksek olduğu görülmüştür ($p<0,05$). BDI'ye göre ikinci sınıftaki öğrencilerin, birinci sınıf öğrencilerinden istatistiksel olarak anlamlı ölçüde daha fazla puan aldığı bulunurken; cinsiyet, anne ve baba eğitim düzeyine göre puanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0,05$). Katılımcıların BDI - STAI-I ortalama puanları ile BDI - STAI-II ortalama puanları arasında pozitif yönlü ve orta şiddetli bir ilişki bulunmuştur ve istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0,05$). Ayrıca STAI-I ile STAI-II ortalama puanları arasındaki ilişkiyi bakıldığında pozitif yönlü ve yüksek dereceli bir ilişki bulunmuştur ($p<0,05$).

Sonuç: Bu çalışmanın bulguları, anksiyete ve depresyon düzeylerinin diş hekimi adayları arasında yaygın olduğunu göstermektedir. Diş hekimi adaylarının anksiyete ve depresyon düzeylerini düşürmeye yönelik önleyici çalışmaların yapılması; ağız ve diş sağlığı hizmeti kalitesinin geliştirilmesi açısından yararlı olabilir.

Anahtar Kelimeler: anksiyete, diş hekimliği öğrencileri, depresyon

S-126**Evaluation of the Anxiety and Depression Levels of Usak University Faculty of Dentistry Students***Duygu Recen, Buse Kesgin*

Usak University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Usak

Aim: The aim of this study is to investigate the relationship between demographic characteristics of preclinical students and Spielberger State Anxiety Inventory (STAI-I), Spielberger Trait Anxiety Inventory (STAI-II), Beck Depression Inventory (BDI) scores.

Method: 140 students, aged between 19 and 25, at Usak University Faculty of Dentistry (76 first-year, 64 second-year) participated in this study. Demographic information and STAI-I, STAI-II, BDI questionnaire were used. The results were evaluated with IBM SPSS Statistics 22 program and Shapiro-Wilk test, Independent Samples t Test, Levene's test, Mann Whitney U test, ANOVA, Kruskal-Wallis test and Spearman's correlation were used.

Results: The analyzes revealed that (1) 66.4% of the students had moderate anxiety and 13.6% of them had high anxiety according to the STAI-I scores; (2) due to the STAI-II scores, 60% had moderate and 10.7% had high anxiety, (3) according to the BDI scores; 28.6% of the students were found depressive. The STAI-I scores of the second-year students were significantly higher than the first-year students ($p<0.05$). When evaluated according to gender, STAI-I and STAI-II scores were higher in females ($p<0.05$). According to the BDI, second-year students had statistically significantly higher scores than first-year students, while there was no statistically significant difference between the scores according to gender and parents' education levels ($p>0.05$). A positive and moderate relationship was found between BDI - STAI-I mean scores and BDI - STAI-II mean scores of the participants and it was found statistically significant ($p<0.05$). In addition, the relationship between STAI-I and STAI-II mean scores showed positive and considerably high relationship ($p<0.05$).

Conclusion: The results showed that anxiety and depression are common among future dentists. Preventive studies to reduce anxiety and depression may be beneficial to improve the quality of oral and dental health services.

Keywords: anxiety, dentistry students, depression

S-127

Kronik Şizofreni Hastalarında Bruksizm ile Psikotropik İlaçların İlişkisiÖzlem Oflezer

Bahçelievler Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Protetik Diş Tedavisi Kliniği, İstanbul

Amaç: Psikiyatrik bozukluklarla ilişkili motor fonksiyon bozuklukları nedeniyle, psikiyatrik hastalığı olan birçok kişinin, bruksizm gibi parafonksiyonel alışkanlıklar gelişmesi olasıdır. Şizofreni, psikiyatrideki en ciddi mental hastalıklardan birisidir. Dünya nüfusunun yaklaşık % 1'ini etkilemektedir. Bu çalışmada, bir grup kronik şizofreni hastasındaki bruksizm oranını incelemek ve kullanılan psikotropik ilaçların bu istenmeyen etki ile ilişkili olup olmadığını değerlendirmeyi amaçladık.

Yöntem: Toplam olgu grubuna 153 kronik şizofreni hastası dahil edilmiştir (86 erkek, 67 kadın). Demografik ve tıbbi veriler kurumsal klinik dosyalardan alınmıştır. Şizofreni hastalarının yaş ortalaması $51,18 \pm 11,33$, ortalama hastalık süresi $14,11 \pm 10,47'$ dir. Bruksizm teşhisi, beyan ve klinik muayene ile yapılmıştır. Bruksizmi olan ve olmayan şizofreni hastalar, ilaçlar ve demografik özellikleri yönünden istatistiksel olarak karşılaştırılmıştır.

Bulgular: Şizofreni olan 153 hastanın 66'sında (% 43.1) bruksizm tanısı konurken, 86 hasta (% 56.9) bruksizm kriterlerini karşılamamıştır. Bruksizmi olan ve olmayan iki şizofreni grubu arasındaki yaş ($P = 0.056$), cinsiyet ($p = 0.1$), ortalama hastalık süresi ($p = 0.9$) ve ortalama günlük psikotropik ilaç sayısı ($p = 0.1$) açısından istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmamıştır ($p > 0.05$). Duygu durum dengeleyici ilaç kullanan kronik şizofreni hastalarında ($p = 0.005$) bruksizm olan kişi oranı, istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha fazla bulunmuş, diğer psikotropik ilaçlar ve kombinasyonlar açısından gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p > 0.05$).

Sonuç: Bu çalışmanın bulguları, bruksizmin duygu durum düzenleyici ilaç kullanımıyla, en azından bazı şizofreni hastalarında ilişkili olabileceğini ileri sürmekte ve şizofreni hastalarındaki bruksizm etyolojisinin altında yatan mekanizmaları değerlendiren daha kapsamlı çalışmalara ihtiyaç olduğunu altını çizmektedir.

Anahtar Kelimeler: Şizofreni, Bruksizm, Psikotropik ilaç

S-127

Association Between Psychotropic Medications and Bruxism Among Chronic Schizophrenic PatientsÖzlem Oflezer

Bahçelievler Oral and Dental Center, Clinic of Prosthodontics, İstanbul

Aim: Due to motor dysfunctions associated with psychiatric disorders, it is likely that many patients with mental illness develop parafunctional habits such as bruxism. Schizophrenia is one the most severe mental illness in psychiatry. It affects about 1% of the population around the world. In this study, we aimed to investigate the incidence rate of bruxism and to examine whether psychotropic medication use is associated with this adverse effect in a group of chronic schizophrenic patients.

Methods: The total group included 153 patients with schizophrenia (86 men and 67 women). Demographic and medical data were retrieved from the institutional clinical files. The mean age of the patients with schizophrenia was 51.18 ± 11.33 years, mean duration of illness was 14.11 ± 10.47 years. Diagnosis of bruxism was based upon the on 'self-reports' plus the outcome from the clinical examinations. Statistical comparisons were made the medication and demographic characteristics of schizophrenic patients with and without bruxism.

Results: The presence of bruxism was diagnosed in 66 (43.1%) of 153 patients with schizophrenia while remaining 86 patients (56.9%) did not meet criteria for bruxism. The differences in age ($p = 0.056$), gender ($p = 0.1$), the mean duration of illness ($p = 0.9$) and the mean number of daily psychotropic drug ($p = 0.1$) between two schizophrenic groups were not statistically significant ($p > 0.05$). Statistically analysis also showed no significant difference with respect to psychotropic medications ($p > 0.05$) between two schizophrenic groups except that the patients who were on mood stabilizer had higher rates of bruxism than schizophrenic patients who were not on mood stabilizer ($p = 0.005$).

Conclusion: The findings of the present study suggest that bruxism seems to be associated with mood stabilizer use at least in some schizophrenic patients and also, highlighted the need for further studies evaluating mechanisms underlying aetiology of bruxism among schizophrenic patients.

Keywords: Schizophrenia, Bruxism, Psychotropic drug

S-128**Cam Fiberle Güçlendirilmiş Geçici Kompozit Rezin Köprü Restorasyonu: Olgu Sunumu**Handan Yıldırım, Aylin Çilingir

Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Edirne

Amaç: Tek seansta yapılan, hastaların estetik ve fonksiyonel beklentilerini karşılayan fiberle güçlendirilmiş adeziv köprüler, gerek hastanın kırılan ve/veya çekilmek zorunda kalınan doğal dişiyle gerekse kompozitle hazırlanan dişlerle uygulanabilmektedir. Bu olgu sunumunun amacı, ortodontik tedavi gören hastanın cam fiberle güçlendirilmiş adeziv köprü restorasyonunun implant destekli sabit protez tedavi süreci bitene kadar ki klinik takibinin rapor edilmesidir.

Olgu: Ortodontik tedavisi devam eden 28 yaşındaki kadın hasta, gömülü ve ankiloze 13 numaralı dişinin boşluğunun giderilmesi için kliniğimize başvurdu. Hasta ağız içi ve radyografik muayenesinin ardından tedavi seçenekleri hakkında bilgilendirildi. Ortodontik tedavisi bitirilip, dişsiz boşluğa implant destekli sabit protetik tedavi uygulanana kadar, fiberle güçlendirilmiş adeziv köprü restorasyonu yapılmasına karar verildi. Öncelikle indirekt kompozit rezin (Gradia Plus, GC, Belçika) ile simetriğinin formuna uygun bir kanin diş pontik olarak hazırlandı ve dişin lingual yüzeyine fiber materyalin yerleştirileceği oluk açıldı. Destek diş yüzeyi (12) %37'lik fosforik asit (Condac37, FGM, Brezilya) ile pürüzlendirildi. Bağlayıcı ajan (OptiBond All-In-One, Kerr, ABD) uygulandı. Fiber adeziv materyali (Interlig Fiber Splint, Angelus, Brezilya) akışkan kompozit ile dişlerin lingual yüzeylerine sabitlendi. LED ışık cihazı (VALO Cordless LED, Ultradent, ABD) ile 20 sn polimerize edildi. Tüm oluk bölgesi kompozit rezin materyal ile kapatılarak şekillendirildi. Bitirme ve parlatma işlemleri ile restorasyon tamamlandı.

Sonuç: Tek diş eksikliklerinin tedavisinde fiber ile güçlendirilmiş kompozit köprüler gelişen adeziv sistemlerle, geleneksel protetik tedavi metodlarına kıyasla kısa ve uzun dönemde başarısını kanıtlamıştır. Bu olguda kaybedilmiş diş yerine, planlanan implant süreci bitene kadar bu teknik başarı ile kullanılmıştır. Ön bölgedeki diş eksikliklerinin fiberle güçlendirilmiş adeziv köprü ile tedavisi daha ucuz, daha az zaman alan ve konservatif bir yaklaşımdır.

Anahtar Kelimeler: estetik, fiberle güçlendirilmiş adeziv köprü, geçici sabit restorasyon, kompozit rezin

S-128**Glass Fiber Reinforced Composite Resin Temporary Fixed Partial Dentures: Case Report**Handan Yıldırım, Aylin Çilingir

Trakya University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Edirne

Aim: Fiber-reinforced adhesive bridges, can be performed in a single session and satisfy the aesthetic and functional expectations of patients. They can be prepared both with the patient's broken or/and extracted tooth or with composite. The aim of this study was to report the clinical follow-up of the patient under going orthodontic treatment with glass fiber-reinforced adhesive bridge restoration until the end of the implant supported fixed prosthetic treatment.

Case: A 28-years-old female patient with the orthodontic treatment in progress was admitted to our clinic for replacing the impacted and ankylosed canine tooth (13). After intraoral and radiographic examinations, patient was informed about treatment options. It was decided to perform fiber-reinforced temporary adhesive bridge restoration until orthodontic treatment was completed and implant supported fixed prosthetic treatment was performed. Initially, indirect composite resin was prepared in the form of symmetrical as the pontic (Gradia Plus, GC, Belgium). Then, the grooves were prepared on the lingual surface to place the fiber material (Interlig Fiber Splint, Angelus, Brasil). The abutment (12) and the pontic were roughened with 37% phosphoric acid (Condac37, FGM, Brazil). After adhesive application (OptiBond All-In-One, Kerr, ABD), fiber adhesive material was bonded to the lingual surfaces of the teeth with the flowable composite and polymerized for 20 sec with LED light source (VALO Cordless LED, Ultradent, ABD). Restorations were finished and polished after the entire groove was sealed with composite resin material.

Conclusion: Fiber-reinforced composite bridges in the treatment of missing single tooth have proved their success in the short and long term with developing adhesive systems compared to traditional prosthetic treatment methods. In this case, this technique was successfully used until the planned implant process was completed. Treatment of missing single tooth in the anterior region with fiber-reinforced adhesive bridge is a cheaper, less time consuming and conservative approach.

Keywords: aesthetics, composite resin, fiber reinforced composite adhesive bridge, temporary fix prosthesis

S-129**Tek Taraflı Sürme Problemi Olan Bireylerde Mandibular Asimetri Değerlendirmesi**

Ayşe Selenge Akbulut¹, Ahmet Ertan Soğancı²

¹Özel Sektör

²Konya Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Bu çalışmanın amacı daimî ikinci molar dişlerinde tek taraflı sürme problemi olan bireylerde mandibulada meydana gelebilecek asimetriyi değerlendirmektir.

Yöntem: Bu çalışmaya daimî ikinci molar dişlerinde tek taraflı, gecikmiş sürme veya gömülü kalma gibi sürme problemi gösteren 52 birey dahil edildi. Bireylerin panoramik radyografları üzerinde gonial açı, kondil başı, kondil boynu, ramus uzunluğu, korpus uzunluğu ile birlikte bazı önemli anatomik noktaları birleştiren düzlemlerin her iki tarafta yüz orta hattı ile yaptığı açılar ölçüldü. Paired t-testi ile bireylerde sürme problemi olan ve olmayan tarafların karşılaştırması yapıldı. İstatistiksel anlamlılık düzeyi için P değeri 0,05 olarak belirlendi.

Bulgular: Sürme problemi olan tarafta olmayan tarafa göre gonial açıda artış, kondil başı uzunluğunda artış, ramus uzunluğunda artış gözlemlendi ($P<0,05$). Kondil boynu ve korpus uzunluğu arasında ise anlamlı bir fark bulunamadı ($P>0,05$). Artiküler eminens noktalarını, sigmoid notchları ve gonion noktalarını birleştiren üç ayrı düzlemin yüz orta hattı ile yaptığı açılar sürme problemi olmayan tarafta karşı tarafa göre istatistiksel olarak anlamlı derecede daha yüksekti ($P<0,05$).

Sonuç: Bu retrospektif çalışmanın bulgularına göre daimî ikinci molarlardaki sürme problemleri mandibular asimetri ile ilişkili olabilir.

Anahtar Kelimeler: Asimetri, İkinci Molar, Sürme Problemi

S-129**Mandibular Asymmetry Evaluation of Patients with Unilateral Eruption Disturbances**

Ayşe Selenge Akbulut¹, Ahmet Ertan Soğancı²

¹Private Practice

²Department of Orthodontics, Necmettin Erbakan University, Konya

Objective: The aim of this study was to evaluate mandibular asymmetry in patients showing unilateral eruption disturbances of permanent second molar teeth.

Methods: Fifty-two patients showing unilateral eruption disturbances such as delayed tooth eruption or impaction of permanent second molar teeth were included in this study. Gonial angle, length of condyle head, length of condyle neck, ramus length, corpus length, angles between facial skeletal midline and transversal lines formed by connection of some important anatomical points on both sides were measured on orthopantomograms. Normally erupted side and eruption disturbance side were statistically compared using paired t-test. P value was set at 0.05 for statistical significance.

Results: Increase in gonial angle, length of condyle head and ramus length was observed on eruption disturbance side when compared to normally erupted side ($P<0.05$). No significant difference of corpus length and length of condyle neck between both sides was found ($P>0.05$). Angles between facial skeletal midline and three separate lines formed by connection of articular eminence points, sigmoid notches and gonion points were significantly higher on normally erupted side when compared to eruption disturbance side.

Conclusion: According to results of this retrospective study, eruption disturbances of permanent second molars could be associated with mandibular asymmetry.

Keywords: Asymmetry, Eruption Disturbance, Second Molar

S-130

Kompleks ve Kompaund Odontoma: Vaka Serisi (Altı vaka)*Müfide Bençü Erden Şahin, Güray Gümüşel, Yağmur Şahin, Hüseyin Koca*

Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Odontomalar çenelerde en sık görülen odontojenik tümörlerdir, ameloblast ve odontoblastların oluşturduğu ileri derecede farklılaşma gösteren epitelyal ve mezenşimal hücrelerin birlikte gelişimi ile meydana gelen benign, gelişimsel anomalilerdir. Ektodermal ve mezenkimal kökeni nedeniyle mikst odontojenik tümörler sınıfına giren odontomalar, mikroskobik ve makroskobik özelliklerine göre kompleks ve kompaund odontoma olarak ikiye ayrılmaktadır. Kompaund tip, radyolüsent alan içerisinde multipl, diş benzeri radyoopasiteler içerir. Kompleks tip ise radyolüsent aralık içerisinde non-spesifik, amorf kitle ya da kitleler şeklindedir. Odontomaların etiyojisi tam olarak bilinmemekle birlikte travma, enfeksiyon ve genetik faktörlerin etkili olabileceği düşünülmektedir. Genellikle asemptomatik olmaları nedeniyle, odontomaların teşhisi rutin radyografik muayeneler sırasında konmaktadır. Ancak nadiren şişlik, ağrı, enfeksiyon, kemikte ekspansiyona neden olabilirler. Bu sunumda 2' si kompaund, 4' ü kompleks 6 adet odontomanın cerrahi tedavisinin gösterilmesi amaçlanmıştır.

Olgular: Yaş aralığı 12-40 olan; 5'i kadın 1'i erkek, 6 hasta odontoma ön tanısı ile kliniğimize yönlendirilmiştir. Üçü maksillada ve diğer 3'ü mandibulada olan odontomaların tamamı gömük bir diş ile ilişkili idi. Radyolojik ve klinik muayene sonrasında eksize edilen kitlelerin 4'ünün kompleks ve 2'sinin kompaund odontoma olduğu histopatolojik olarak doğrulanmıştır. İki hastada mandibula fraktürü riski nedeniyle derin pozisyonda gömülü olan dişler bırakılmış ve operasyon öncesi ilgili çene monomaksiller arch-bar ile fikse edilmiştir. Diğer 4 hastada ise odontoma eksizyonu ile diş çekimleri birlikte yapılmıştır.

Sonuç: Odontomaların tedavisi konservatif cerrahi eksizyondur ve rekürrens olasılığı düşüktür. Odontomalar, buldukları bölgede dişlerde germ eksikliği, malpozisyon, gömük kalma, çapraşıklık, rezorpsiyon veya yer değiştirme, devitalizasyon, malformasyon, kist oluşumu, gibi patolojilere neden olmaktadır. Cerrahi tedavi sırasında odontoma içindeki gömülü diş çekilebilir veya yerinde bırakılabilir. Erken tanı sayesinde prognoz daha iyileşir ve hastaya daha düşük maliyetle, daha az komplike bir tedavi sunulabilir.

Anahtar Kelimeler: odontojenik tümör, kompaund-kompleks odontoma, gömük diş

S-130

Complex and Compound Odontoma: Case Series (Six-cases)*Müfide Bençü Erden Şahin, Güray Gümüşel, Yağmur Şahin, Hüseyin Koca*

Ege University Faculty of Dentistry, Department of Oral Maxillofacial Surgery, İzmir

Objectives: Odontomas are the most common type of odontogenic tumors and considered to be developmental anomalies resulting from the growth of completely differentiated epithelial and mesenchymal cells that produced by ameloblasts and odontoblasts. Odontomas divided into complex and compound according to their microscopic and macroscopic properties. The complex odontoma appears as an irregular mass of calcified material surrounded by a thin radiolucent area, and the compound type shows tooth-like calcified structures in the center of a well-defined radiolucent lesion. The etiology of odontomas is unknown, trauma, infection and genetic factors are thought to be effective. Since they are usually asymptomatic discovered accidentally on radiographic examination, but can rarely cause swelling, pain, infection, and bone expansion.

Case Presentation: Five female and 1 male patient age range between 12-40 years referred to us due to clinical diagnosis with odontoma. Three of all odontomas were located in the maxilla, and the other 3 were in the mandible. All of the odontomas associated with an impacted tooth. Odontomas were excised after radiological and clinical examination and diagnosis were confirmed histopathologically, 2 of odontomas were compound and 4 were complex odontoma. In 2 cases the impacted tooth were left in its original position due to jaw fracture risk. These patients had mono-maxillary arch-bar fixation before the surgery in related jaw. Four of the odontomas and impacted teeth were excised at the same surgery.

Results: Odontomas are treated by surgical excision and there is little possibility of recurrence. Odontomas frequently lead to impaction or delayed eruption of permanent teeth, malposition, cyst formation, root resorption and/or devitalization of adjacent tooth. Surgical removal with or without extraction of the impacted tooth has been usually performed for treatment of odontoma. The early diagnosis of odontomas allows the adoption of less complicated and expensive treatment, and ensures better prognosis.

Keywords: odontogenic tumor, compound-complex odontoma, impacted tooth

S-131**İzole İnfraorbital Kenar Kırıkları: 4 Olgu Sunumu***Adalet Çelebi Bektaş*

Bingöl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bingöl

Trafik kazaları, spor yaralanmaları ya da farklı nedenlerle ortaya çıkan travmaların çoğu maksillofasial alanı etkilemektedir. maksillofasial travmalar sonucu birçok kemikte kırık meydana gelmektedir. çoğu zaman birden fazla alanda kırık görülürken bazen izole alanda da kırık meydana gelmektedir. Maksillar kemikte infraorbital alan, infraorbital kanal, sulkus ve foremandan oluşmaktadır. Bu anatomik yapılarda avn. infraorbitalis seyretmektedir. İnfraorbital kenar kırıklarında kırık bölgesinde hematoma, göziçinde kızarıklık, diplopi, göz küresinde kayma gibi semptomlar görülmektedir. infraorbital kenar kırıklarında n.infraorbitalisin zarar görmesi kaçınılmazdır. infraorbital kenar kırıkları çoğunlukla zigoma kırıklarına dahil olup "tripod kırık" larını oluşturmaktadır. bazen de izole infraorbital kenar kırıkları ile karşılaşabiliriz.

Kliniğimize başvuran dört izole infraorbital kenar kırığı vakamızda, birinci vakamız; 21 yaşında trafik kazası sonucu izole sağ infraorbital kenar kırığı. İkinci vakamız; 31 yaşında yüksekten düşme nedeni ile oluşan izole sol infraorbital kenar kırığı. Üçüncü vakamız; 52 yaşında trafik kazası izole sol infraorbital kenar kırığı. Dördüncü vakamız; 38 yaşında trafik kazası nedeni ile oluşan izole sol infraorbital kenar kırığı hastası.

Hastalarımızda detaylı anamnez alınıp, bilgisayarlı tomografi görüntüleri incelendikten sonra genel anestezi altında tedavileri yapıldı. Hastalarımızın dördünde de yumuşak doku ezilmeleri ve hematomdan kaynaklı parastezi vardı.

Maksillofasial travmalar birçok kemiğin karıştığı kompleks kırıkları içerdiği gibi sadece bir bölgeyi etkileyen kırıklarda içerebilmektedir. İnfraorbital kenar kırıkları n. infraorbitalis ve göz küresi açısından riskler içermektedir.

Anahtar Kelimeler: İnfraorbital Kenar Kırığı, Maksillar kırık, Travma

S-131**Isolated Infraorbital Edge Fractures: 4 Case Reports***Adalet Çelebi Bektaş*

Bingöl University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bingöl

Traffic accidents, sports injuries or affect most areas of the maxillofacial trauma occur for different reasons. maxillo-facial traumas occur in many bone fractures. most of the time, fractures occur in more than one area and sometimes fractures occur in isolated areas. Infraorbital area in the maxillary bone, infraorbital channel is formed from the sulcus and forename. In these anatomical structures, avn. infraorbitalis. In infraorbital margin fractures, symptoms such as hematoma at the fracture site, intraocular redness, diplopia and ocular gliding are seen. In infraorbital margin fractures, damage to n.infraorbitalis is inevitable. infraorbital margin fractures are mostly involved in zygoma fractures and constitute tripod fractures. sometimes we may encounter isolated infraorbital margin fractures.

In our four isolated infraorbital margin fractures, our first case was; Isolated right infraorbital margin fracture as a result of a 21-year-old traffic accident. Our second case; Isolated left infraorbital margin fracture due to fall from a height of 31 years. Our third case; Isolated left infraorbital margin fracture in a 52-year-old traffic accident. Our fourth case; A 38-year-old patient with isolated left infraorbital rupture due to a traffic accident.

After detailed anamnesis and computerized tomography images were examined in our patients, they were treated under general anesthesia. Four of our patients had soft tissue crushes and parasthesia due to hematoma.

Maxillofacial traumas may involve complex fractures involving many bones, as well as fractures affecting only one region. Infraorbital margin fractures n. infraorbitalis and eyeball.

Keywords: Infraorbital Edge Fracture, Maxillary Fracture, Trauma

S-132

Türk Toplumunda Alt Ön Dişlerin Kök Kanal Yapısı: Bir Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi Çalışması*Erhan Erkan¹, Keziban Olcay¹, Tan Fırat Eyüboğlu¹, Elif Şener²*¹İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, İstanbul²Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İzmir**Amaç:** Bu çalışmanın amacı Türk toplumunda alt çene ön dişlerin kök kanal yapısının konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) görüntüleriyle incelenmesidir.**Yöntem:** İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde hastalardan çekilmiş olan KIBT görüntüleri geriye dönük incelendi. Alt ön dişlerin kök kanal yapısı, kök sayısı, kanal sayısı, kanalların ayrılma seviyesi, kök kanalının kesitsel yapısı Vertucci sınıflamasına göre değerlendirildi. İstatistiksel analizde Ki-Kare testi, Fisher's Exact Ki-Kare testi ve Fisher Freeman Halton Testi kullanıldı.**Bulgular:** Değerlendirilen 198 hastanın (1155 diş) 113'ü (% 57,1) erkek, 85'i (% 42,9) kadını ve yaş ortalaması $42,26 \pm 13,87$ idi. En sık görülen kök kanalı morfolojisi Tip I (n = 976, % 84,5), ardından Tip III (n = 103, % 8,9) idi (p < 0,05). 1122 (% 97,1) dişte tek kanal; 33'ünde (% 2,9) ise çift kanal gözlemlendi. Tüm dişlerin % 82,3'ünde (n = 950) kök kanalı ayrılmamasına rağmen; kök orta üçlüde ayrılma ikinci sırada gözlemlendi (n = 146, % 12,6). Kök kanalının kesit şekli tüm diş gruplarında çoğunlukla yuvarlaktı (n = 1110, % 96,1). Tüm diş grupları ayrı ayrı değerlendirildiğinde; kanal sayısı, kök sayısı, kök kanalı ayrılma düzeyi ve kesit şekli dağılımları cinsiyete göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermedi (p > 0,05). Bununla birlikte, santral kesici dişlerde Tip III kök kanal morfolojisi insidansı kadınlarda istatistiksel olarak daha yüksekti (p < 0,05).**Sonuç:** Türk popülasyonunda alt ön dişlerde en sık görülen kök kanalı morfolojileri Tip I ve Tip III idi. Klinisyenler, kök kanal tedavisinin uzun vadeli başarısı için kök kanalı morfolojisindeki değişikliklerin farkında olmalıdır. Bu noktada, KIBT, tek kök kanal anatomisinin yüksek doğrulukla tanımlanmasında yardımcı olabilir.**Anahtar Kelimeler:** Alt çene ön dişler, endodonti, konik ışınlı bilgisayarlı tomografi, kök kanal morfolojisi, kök kanal tedavisi

S-132

Root Canal Morphology of Mandibular Anterior Teeth in a Turkish Population: A Cone Beam Computerized Tomography Study*Erhan Erkan¹, Keziban Olcay¹, Tan Fırat Eyüboğlu¹, Elif Şener²*¹İstanbul Medipol University, Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, İstanbul²Ege University, School of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, İzmir**Objective:** To investigate the root canal morphology of the mandibular anterior teeth in Turkish population by cone-beam computed tomography (CBCT) imaging.**Methods:** The CBCT images taken from patients at İstanbul Medipol University School of Dentistry were retrospectively analyzed. Number of roots and root canals, root canal separation level, and cross-sectional shape of the root canal of the mandibular anterior teeth were evaluated according to Vertucci classification (VC). Chi-square test, Fisher's Exact Chi-square test and Fisher Freeman Halton Test were used for statistical evaluation.**Results:** Of 1155 teeth in 198 patients evaluated, 113 patients were (57.1%) male and 85 (42.9%) were females, with the mean age of 42.26 ± 13.87 years. The most common root canal morphology was Type I (n=976, 84.5%), followed by Type III (n=103, 8.9%) (p<0.05). Single canal was observed in 1122 (97.1%) of teeth; while double canals were observed in 33 (2.9%). Even though 82.3% (n=950) of all teeth have no root canal separation; separation at the middle third was observed in the second order (n=146, 12.6%). The cross-sectional shape of the root canal was mostly round (n=1110, 96.1%) in all tooth groups. When all tooth groups were evaluated separately, there was no statistically significant difference between the number of canals, root number, root canal separation level and cross-sectional shape distributions according to gender (p> 0.05). However, the incidence of Type III root canal morphology in the central incisors was statistically higher in women (p < 0.05).**Conclusion:** Type I and the Type III were the most common root canal morphologies of the mandibular anterior teeth in Turkish individuals. Clinicians should be aware of the variations of root canal morphology for the long-term success of root canal treatment. At this point, CBCT may be helpful in the identification of single root canal anatomy with high accuracy.**Keywords:** Cone-beam computed tomography, endodontics, mandibular anterior teeth, root canal morphology, root canal treatment

S-134**Diş Hekimliği Öğrencileri Tarafından Yapılan Kanal Dolgularının Radyografik Kalitesinin Değerlendirilmesi***Şifa Tatlı, Burak Sağsen*

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Kayseri

Amaç: Bu çalışmanın amacı Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi lisans öğrencileri tarafından yapılan kök kanal dolgularının radyografik kalitesini değerlendirmektir.

Yöntem: Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde 2018 ve 2019 yılları arasında endodontik tedavi uygulanan hastalara ait rastgele seçilen 359 kayıt incelendi. Lastik örtü kullanılmayan ve hamile hastalar çalışma dışı bırakıldı. Her kök kanal tedavisi aşağıdaki kriterlere göre değerlendirildi: Konisite, çalışma uzunluğu, yoğunluk, kök eğimi. Karşılaştırmalar ki-kare testi ile yapıldı ($\alpha = 0.05$).

Bulgular: Değerlendirilen diş grupları arasında konisite, çalışma uzunluğu ve yoğunluk açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmadı ($p < 0,05$).

Sonuç: Endodontik tedavi sırasında, kök kanal uzunluğunun belirlenmesi için apeks bulucunun kullanımı ve kök kanal preperasyonu için döner aletlerin kullanılması tedavinin başarısını artıracaktır.

Anahtar Kelimeler: kök kanal tedavisi, radyografik kalite, lisans öğrencileri

S-134**Radiographic Quality of Root Fillings Performed by Dental Students***Şifa Tatlı, Burak Sağsen*

Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Kayseri

Aim: Aim of this study to evaluate the radiographic quality of root fillings performed by undergraduate students at Erciyes University Faculty of Dentistry.

Method: ent at the Faculty of Dentistry, University of Erciyes between 2018 and 2019 were investigated. Patients who couldn't use rubber dam and pregnant were excluded from the study. Each root canal treatment was evaluated according to the following criteria: Taper, working length, density, and curvature of the root. Comparisons were made with chi-square test ($\alpha = 0.05$).

Results: No statistically significant differences were detected among the assessed tooth groups in means of taper, working length and condensation ($p < 0.05$).

Conclusion: During endodontic treatment, the use of apex locator for the determination of the root canal length and the use of rotary instruments for root canal preparation will increase the success of the treatment.

Keywords: root canal treatment, radiographic quality, undergraduate students

S-135

Nadir Görülen Yumuşak Doku Kalsifikasyonu Flebolit: Olgu Sunumu*Mine Tural¹, Fatma Nur Konarlı², Güzin Neda Hasanoğlu Erbaşar², Hilal Altay Turgut²*¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara²Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Yumuşak doku kalsifikasyonları/ossifikasyonları normalde kemikte birikmesi gereken minerallerin yumuşak dokuda birikmesidir. Sıklıkla 40 yaş üzerindeki bireylerde, %2 ile %5 arasında gözlenmekte ve genellikle radyografik muayene sırasında tesadüfen tespit edilmektedir. Enfeksiyon, travma ve vasküler lezyonlar oral mukoza kalsifikasyonlarının başlıca nedenleridir. Flebolitler; ven ve venüllerde görülen, radyografik olarak kalsifiye lenf nodları, sialolitler, yabancı cisimler ve diğer radyopasitlerden ayırt edilmesi gereken kalsifiye trombuslardır. Multipl kalsifiye trombusların (flebolitler) oluşması oral ve çene-yüz bölgesinde hemanjiom ve vasküler malformasyonlar için patognomonik olarak kabul edilir. Fakat oral mukozada izole flebolit oluşumu çok nadirdir ve bundan dolayı özellikle altta yatan vasküler lezyonlar olmadığı için tanısı zorlaşmaktadır.

Olgu: 62 yaşındaki erkek hasta Mayıs 2019'da AYBÜ Cerrahi kliniğine implant muayenesi için başvurdu. Alınan tıbbi anamnezinde herhangi bir sağlık problemi ve geçirilmiş bir operasyon hikayesi olmadığı öğrenildi. Yapılan ekstraoral muayene normal olup ağız içi muayenede de yumuşak dokularda herhangi bir anormal bulguya rastlanmadı. Rutin olarak hastadan alınan panoramik radyografide bilateral alt çene angulus ve yükselen ramus bölgelerinde rastgele dağılım gösteren, multiple, çapı 4mm'den küçük, oval şekilli radyopak oluşumlar izlendi. İmplant muayenesi için istenen CBCT görüntüleri flebolit açısından tekrar değerlendirilip ön tanısı koyulan yumuşak doku kalsifikasyonu için ileri görüntüleme yöntemlerinden olan MR istendi. MR sonuçlarına göre flebolit tanısı konuldu ve hemanjiom açısından değerlendirilmesi amacıyla dahiliye bölümüne konsülte edildi. Hastaya kalsifikasyonlar için herhangi bir tedavi gerekmediği açıklandı ve takip randevuları planlandı.

Sonuç: Yumuşak doku kalsifikasyonları tespit edildiğinde öncelikli amaç, kalsifikasyonu tanımak ve tedavi gerekip gerekmediğini belirlemektir. Rutin alınan dental radyografik görüntülerde sıklıkla görülen sialolitiazislerle karışma ihtimali olan ve çene yüz bölgesinde nadir karşılaşılan flebolitin ayrıntı tanısını yapabilmek önemlidir. Flebolit varlığı, hemanjiom varlığı için bir işaret olabilir.

Anahtar Kelimeler: flebolit, hemanjioma, intravasküler trombus, kalsifiye doku

S-135

Rare Soft Tissue Calcification Phlebolitis: Case Report*Mine Tural¹, Fatma Nur Konarlı², Güzin Neda Hasanoğlu Erbaşar², Hilal Altay Turgut²*¹Department of Prosthodontic Dentistry, Ankara Yıldırım Beyazıt University, Ankara²Department of Oral Maxillofacial Surgery, Ankara Yıldırım Beyazıt University, Ankara

Aim: Soft tissue calcifications / ossifications are the accumulation of minerals in the soft tissue, which should normally accumulate in the bone. It is frequently observed between 2%-5% in individuals over the age of 40 and is usually detected by radiographic examination. Infection, trauma and vascular lesions are the main causes of oral mucosal calcifications. Flebolitis; should be differentiated calcified lymph nodes, sialolithiasis and foreign bodies. The occurrence of multiple calcified thrombi (phleboliths) is considered pathognomonic for oral and maxillofacial hemangiomas and vascular malformations. However, the formation of isolated phlebolite in the oral mucosa is very rare and therefore difficult to diagnose, especially since there are no underlying vascular lesions.

Case: A 62-year-old male patient presented to the our clinic for implant examination. It was learned that he did not have any medical problems and history of operation. The extraoral examination was normal and no abnormal findings were found in the soft tissues during intraoral examination. Panoramic radiographs of the patient revealed a random, oval-shaped radiopaque form with a diameter of less than 4 mm in the lower jaw angulus and rising ramus regions. MRI was requested for implantation of soft tissue calcification, which was reevaluated for phlebolitis. According to MRI, the patient was diagnosed with phlebolitis and consulted the internal medicine department to evaluate the hemangioma. The patient was not required any treatment for calcifications and follow-up appointments were planned.

Conclusion: When soft tissue calcifications are detected, the primary objective is to recognize calcification and determine whether treatment is required. It is important to make a differential diagnosis of phlebolite, which is rare in the face of the jaw, which is likely to interfere with the frequently seen sialolithiasis in routine radiographic images. The presence of Flebolit may be a sign for the presence of hemangioma.

Keywords: calcified body, hemangioma, intravascular thrombus, phlebolith

S-136

Beyazlatma Ajanlarının Hibrit Seramik Materyallerde Renk ve Yüze Pürüzlülüğüne Etkisi*Senem Ünver, Arzu Zeynep Yıldırım Biçer*

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu çalışmanın amacı, 2 farklı ev tipi diş beyazlatma ajanının hibrit seramiklerde renk ve yüze pürüzlülüğüne etkisinin değerlendirilmesidir.

Yöntem: Çalışmada 3 farklı dental hibrit seramik; Lava Ultimate (A2-HT), GC Cerasmart (A2-HT), Vita Enamic (2M2-HT) ve 2 farklı ev tipi beyazlatma ajanı (%9.5 Hidrojen peroksit, %22 Karbamid peroksit) kullanıldı. Her bir hibrit seramik materyalden 30 örnek 12x14x1 mm boyutlarında hazırlandı. Örneklerin yüze bitirme işlemleri teknik polisaj kitleri kullanılarak yapıldı. Tüm örneklerin renk parametreleri ($L^*a^*b^*$) spektrofotometre cihazı ile ölçüldü. 1. grup kontrol (C), 2. grup hidrojen peroksit (HP) ve 3. grup karbamid peroksit olmak (CP) üzere 3 alt grup belirlendi (n=10). Ev tipi beyazlatma ajanları üretici firma önerileri doğrultusunda seramik örneklerin polisajlanan yüzeylerine uygulandı (%9.5 hidrojen peroksit; günde 2 kez 30 dk 2 hafta, %22 karbamid peroksit; günde 2 saat 1 hafta). Tüm örneklerin renk parametreleri tekrar ölçüldü ve renk değişim miktarı (ΔE) hesaplandı. Yüze pürüzlülük ölçümleri profilometre cihazı ile yapıldı. Yüze analizi değerlendirmesi için her gruptan 1 örnekte SEM analizi yapıldı. Verilerin değerlendirilmesi iki yönlü varyans analizi ve Tukey testleri kullanılarak yapıldı.

Bulgular: İstatistiksel analiz sonucunda, materyal ve beyazlatma ajanı faktörleri arasında etkileşim bulundu ($p<0,05$). En yüksek ΔE değerleri CP gruplarında, en düşük ΔE değerleri kontrol gruplarında bulunmuştur. Yüze pürüzlülüğü değerlerinde ise materyal ve beyazlatma ajanı faktörleri arasında etkileşim bulunmadı ($p>0,05$). Materyal ve beyazlatma ajanı faktörlerinin yüze pürüzlülüğü değerleri üzerinde anlamlı etkisi bulundu ($p<0,05$). En yüksek yüze pürüzlülüğü değerleri HP gruplarında, en düşük yüze pürüzlülüğü değerleri ise kontrol gruplarında tespit edilmiştir.

Sonuç: Ev tipi beyazlatma ajanları hibrit seramik materyallerde klinik olarak kabul edilebilir düzeyde renk değişimine sebep olmuştur. Hidrojen peroksit beyazlatma ajanı yüze pürüzlülüğünü arttırmıştır.

Anahtar Kelimeler: Hibrit seramik, beyazlatma, renk, yüze pürüzlülüğü

S-136

Effect of Bleaching Agents on Color Stability and Surface Roughness of Hybrid Ceramics*Senem Ünver, Arzu Zeynep Yıldırım Biçer*

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara

Purpose: The aim of this study was to evaluate the effect of two different home bleaching agents on color stability and surface roughness of dental hybrid ceramics.

Materials-Methods: In this study three dental hybrid ceramics; Lava Ultimate (A2-HT), GC Cerasmart (A2-HT), Vita Enamic (2M2-HT) and two different home bleaching agents; hydrogen peroxide (9,5%), carbamide peroxide (22%) were used. Thirty specimens for each material were prepared with dimensions of 12x14x1 mm. Surface treatments were made with technical polishing kits. Color parameters ($L^*a^*b^*$) were evaluated with spectrophotometer of each specimen. Three subgroups were determined such as; 1. group; control (C), 2. group; hydrogen peroxide (HP) and 3. group; carbamide peroxide (CP) (n=10). Hydrogen peroxide (twice a day for 30 min, during 2 weeks) and carbamide peroxide (once a day for 2 hours, during 1 week) were applied to polishing surface of ceramic specimens according to the manufacturer's recommendation. Color parameter measurements were repeated and color differences (ΔE) were calculated each of the specimens. Surface roughness values of the specimens were measured with profilometer. Surface analysis were performed with scanning electron microscope to 1 specimen of each group. Data was analyzed with two way ANOVA and Tukey tests.

Results: There was an interaction between material and bleaching agent type ($p<0,05$). The highest ΔE values were observed in CP groups and the lowest ΔE values were observed in control groups. For surface roughness, there was not an interaction between material and bleaching agent type ($p>0,05$) but material and bleaching agent factors had a significant effect on surface roughness values ($p<0,05$). The highest surface roughness values were detected in HP groups and the lowest values were detected in control groups.

Conclusion: Home bleaching agents caused clinically acceptable color difference on hybrid ceramic materials. Hydrogen peroxide increased the surface roughness of hybrid ceramics.

Keywords: hybrid ceramic, bleaching, color, surface roughness

S-137**Uyku Bruksizminin Ağız Sağlığıyla İlgili Yaşam Kalitesi Üzerine Etkisi**

Serpil Koşçin Bakkal, Yasin Atakan Benkli

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Ordu

Amaç: Bruksizm, özellikle uzun süreli ve şiddetli olması halinde bireyin temporomandibular eklem bölgesinde birtakım değişikliklere neden olabilen, oldukça sık rastlanan parafonksiyonel bir durumdur. Bununla birlikte, bruksizmin lokal etkilerinin yanı sıra genel etkileri de olduğu bilinmektedir. Bu çalışmanın amacı uyku bruksizminin, ağız sağlığı ile ilişkili yaşam kalitesi (OHRQoL) üzerine etkisinin değerlendirilmesidir.

Yöntem: Çalışmaya, Amerikan Akademisi Uyku Birimi (AASM) kriterlerine göre bruksizmi olan 19-35 (Ort. Yaş:23,8) yaş arası 20 birey (13 kız, 7 erkek) ve bruksizmi olmayan 20 birey (13 kız, 7 erkek) dâhil edilmiştir. Veriler aşağıdaki indeksler kullanılarak elde edilmiştir; Ağız Sağlığıyla İlişkili Yaşam Kalitesi İndeksi (OHIP-14), Ortodontik Tedavi Gerekliklik İndeksi (ICON), Çürük Prevalans İndeksi (DMFT). Verilerin değerlendirilmesinde bağımsız t testi, Kruskal-Wallis analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Bruksizmin, OHRQoL üzerine olan etkisini değerlendirmek için OHIP-14 indeksi incelenmiş ve iki grup arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0,05$). Bruksizm, yaşam kalitesini olumsuz etkilemektedir. Gruplardan elde edilen DMFT skoruna göre çürük, kayıp ve dolgulu diş sayısı, OHRQoL ile ilişkili bulunmamıştır. Maloklüzyonun şiddeti ile (ICON) yaşam kalitesi (OHRQoL) arasında da anlamlı ilişkili gözlemlenmemiştir.

Sonuç: Bruksizm, diğer faktörlerden bağımsız olarak bireylerin, yaşam kalitesini düşürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ağız Sağlığı, Bruksizm, OHIP-14, Yaşam Kalitesi

S-137**The Effect of Sleep Bruxism on Oral Health-Related Quality of Life**

Serpil Koşçin Bakkal, Yasin Atakan Benkli

Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Ordu

Aim: Bruxism is a very common parafunctional condition, that can cause changes in the temporomandibular joint region of the individual, especially if it is long term and severe. However, it is known that bruxism has general effects as well as local effects. The aim of this study was to evaluate the effect of sleep bruxism on oral health-related quality of life (OHRQoL).

Method: 19-35 years old (mean age:23,8) 20 individuals (13 female, 7 male) with bruxism and 20 individuals (13 female, 7 male) without bruxism according to American Academy Sleep Medicine criteria (AASM) were included in the study. Data was collected by applying the following instruments; Index of Oral Health-Related Quality of Life (OHIP-14), The Index of Complexity, Outcome and Need (ICON), Caries Prevalence Index (DMFT) (D: Decayed, M: Missing, F: Filled, T: Teeth). Independent t test and Kruskal-Wallis analysis were used for the evaluation of the data.

Results: OHIP-14 index was examined to evaluate the effect of bruxism on OHRQoL and the difference between the two groups was found as statistically significant ($p<0,05$). Bruxism negatively affects the quality of life. The number of decay, missing and filled teeth was not associated with OHRQoL according to DMFT score obtained from the groups. There was no significant relationship between the severity of malocclusion (ICON) and quality of life (OHRQoL).

Conclusion: Bruxism reduces the life quality of individuals, independent of other factors.

Keywords: Oral Health, Bruxism, OHIP-14, Quality of Life

S-138

Farklı Kanal İçi İrrigasyon Yöntemlerinin Kalsiyum Hidroksit Uzaklaştırma Etkinliklerinin Karşılaştırılması*Fatih Aksoy*

Adıyaman Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Adıyaman

Amaç: Kalsiyum hidroksit (Ca(OH)_2) kök kanalında en sık kullanılan medikamentlerden birisidir. Ancak sızdırmaz bir kanal dolumu elde edebilmek için Ca(OH)_2 'nin kanaldan tamamen uzaklaştırılması gerekmektedir. Bu çalışmanın amacı geleneksel şırınga ve ultrasonik irrigasyon yöntemlerinin kök kanalında oluşturulan yapay düzensizliklerden kalsiyum hidroksit uzaklaştırma etkinliklerinin karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: Çalışmada yeni çekilmiş 30 adet tek köklü ve tek kanallı diş kullanıldı. Dişlerin kronları mine-sement sınırından uzaklaştırıldı. Elde edilen köklerin kanalları Protaper Next ege sistemiyle şekillendirildi. Şekillendirme sonrası kökler kök kanalı boyunca uzunlamasına iki parçaya ayrıldı. Parçalardan birinin apikal üçlüsüne kök kanal sistemindeki düzensizlikleri taklit etmek için standardize bir oluk açıldı. Sonra kökler yapıştırıcı mum ile yapıştırılıp ortodontik lastiklerle sabitlenerek tekrar bir araya getirildi ve dişlerin apikali mum ile kapatıldı. Spiral bir lentülo yardımıyla kök kanalları Ca(OH)_2 ile dolduruldu. Dişler 10 gün boyunca 37°C ' de nemli ortamda bekletildi ve sonrasında rastgele biri kontrol birisi deney grubu olmak üzere iki gruba ayrıldı (n=15). Kontrol grubunda, 20 ml %2,5 sodyum hipoklorit ve 20 ml %17 EDTA kullanılarak kalsiyum hidroksit uzaklaştırması yapıldı. Deney grubunda ise ultrasonik cihazla kök kanallarına irrigasyon yapıldı. İrrigasyon işlemlerinden sonra kökler tekrar ikiye ayrıldı. Yapay oluk bulunan kökler stereo mikroskopa yerleştirildi ve x15 büyütmede yapay oluklardaki Ca(OH)_2 miktarı incelendi. Elde edilen görüntüler 4'lü (0-3) skora sistemiyle skorlandı.

Bulgular: Ultrasonik cihazla yapılan irrigasyon da ortalama skor 0,7, iğneyle yapılan irrigasyonda ise 1,8 olarak bulundu ve istatistiksel olarak gruplar arası anlamlı fark tespit edildi ($p<0,05$).

Sonuç: Her iki grupta da Ca(OH)_2 kalıntıları izlendi. Hem geleneksel şırınga irrigasyonu hem de ultrasonik irrigasyon kök kanalındaki düzensizlikleri taklit etmek için oluşturulmuş yapay oluklardaki kalsiyum hidroksiti tamamen uzaklaştıramadı. Fakat ultrasonik irrigasyon Ca(OH)_2 uzaklaştırmada kontrol grubuna göre anlamlı derecede daha etkili bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Kalsiyum hidroksit, kök kanalı, ultrasonik irrigasyon

S-138

Comparison of Calcium Hydroxide Removal Effectiveness of Different Intracanal Irrigation Methods*Fatih Aksoy*

Adıyaman University Faculty of Dentistry Department of Endodontics, Adıyaman

Aim: Calcium hydroxide (Ca(OH)_2) is one of the most commonly used medications in root canals. Ca(OH)_2 must be completely removed from the root canals before the obturation. The aim of this study was to compare the efficacy of conventional syringe and ultrasonic irrigation methods in removing calcium hydroxide from simulated root canal irregularities.

Methods: Thirty single rooted recently extracted teeth were used in this study. The crowns were removed from the cemento-enamel junction. The root canals were instrumented with Protaper Next system. The roots were split out into 2 halves longitudinally. A standardized groove was prepared in the apical part of one segment for simulating the root canal irregularities. Then the root halves were reassembled with wax and fixed with orthodontic tires and apices of roots were coated with wax. Ca(OH)_2 was placed into the root canals using a spiral lentulo. The specimens were kept at 37°C with humidity for 10 days. Teeth were randomly divided into two groups (n = 15) as control and experimental arms. Calcium hydroxide removal was performed using 20 ml of 2.5% sodium hypochlorite and 20 ml of 17% EDTA in the control group. In the experimental group ultrasonic irrigation was performed to the root canals. The roots were disassembled after irrigation procedures. The roots with artificial groove were placed on stereo microscope and the amount of Ca(OH)_2 in artificial grooves was examined at a x15 magnification. The images were scored with 4 (0-3) scoring system.

Results: The mean score was 0.7 for ultrasonic and 1.8 for needle irrigation. Statistically significant difference was found between the groups ($p<0.05$).

Conclusion: Ca(OH)_2 residues were observed in both groups. Both ultrasonic and conventional syringe irrigation were not completely remove calcium hydroxide from artificial grooves. However, ultrasonic irrigation was significantly more effective than control group in Ca(OH)_2 removal.

Keywords: Calcium hydroxide, root canal, ultrasonic irrigation

S-139**Rezin simanların cad/cam altyapı materyallerine makaslama bağlanma dayanımının in vitro değerlendirilmesi**

Ayşe Karabaş, Güler Yıldırım Avcu, Buse Çebi Gül

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Malatya

Amaç: Bu çalışmanın amacı üç farklı rezin simanın farklı CAD/CAM altyapı materyallerine makaslama bağlanma dayanımının karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: Numuneler (12x2 mm) materyallere göre üç ana gruba ayrıldı. (n=10); Cr-Co diskler (Hard metal; HM), titanyum diskler (T), ve zirkonyum diskler (Z). Akrilik rezine gömüldü, yüzeyi pürüzsüzleştirildi ve 50 µm alüminyum oksitle kumlandı. Numuneler 3 alt gruba ayrıldı; (1) Universal rezin siman, (2) enjekte edilebilir rezin iyonomer siman ve (3) Self-adeziv rezin siman uygulandı. Universal test cihazında makaslama bağlanma dayanımı testi uygulandı.

Bulgular: Veriler (MPa) ANOVA, Kruskal Wallis testi ve post-hoc testi kullanılarak analiz edildi. Her bir materyal için universal rezin siman ve self adeziv siman arasında makaslama bağlanma dayanımı değerleri arasında anlamlı fark bulunamadı. (P > 0.05). Resin iyonomer siman en düşük makaslama bağlanma dayanımını gösterdi. (P < 0.05). Altyapı materyallerinin makaslama bağlanma dayanımı değerleri arasında anlamlı fark bulunamadı. Self-adeziv simanın makaslama bağlanma dayanımı değerleri sert metal, titanyum ve zirkonyum destekli restorasyonlar için universal rezin siman kadar yüksektir.

Sonuç: Bu çalışmanın sonuçlarına göre, self-adeziv simanların bağlanma dayanımı universal rezin siman kadar yüksektir.

Anahtar Kelimeler: hard metal, makaslama bağlanma dayanımı, titanyum, zirkonyum

S-139**In Vitro Evaluation of Shear Bond Strength Of Resin Cements to Computer-Aided Design/Computer-Aided Manufacturing (CAD/CAM) Framework Materials**

Ayşe Karabaş, Güler Yıldırım Avcu, Buse Çebi Gül

Inonu University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry, Malatya

Aim: The aim of this in vitro study was to compare the shear bond strength (SBS) of three different resin cements to different computer-aided design/computer-aided manufacturing (CAD/CAM) framework materials (cobalt-chromium, titanium, and zirconia). metal; HM), titanium discs (T), and zirconia discs (Z) and embedded in acrylic resin, and smoothed with silicon carbide papers and sandblasting with 50 µm aluminum oxide. Specimens of each framework materials were divided into three subgroups; (1) Universal resin cement, (2) Syringeable resin ionomer cement, and (3) Self-adeziv resin cement. The shear bond strength test was conducted using a universal testing machine. tests. There was no statistically significant difference between SBS value of universal resin cement and self-adhesive cement for each material (P > 0.05). Resin ionomer cement showed the lowest SBS value (P < 0.05). No significant differences in SBS were found between framework materials. The SBS values of self-adhesive cements are as high as universal resin cements for hard metal, titanium and zirconium supported restorations.

Conclusions: According to the results of this study, the bond strength of self-adhesive cements is as high as universal cements.

Keywords: hard metal milling, Shear bond strength, titanium, zirconia.

S-140

Mini Vida Destekli Hızlı Üst Çene Genişletmesi: 3 Boyutlu FEM Çalışması*Özge Uslu Akçam¹, Saimir Hoxha², Abdelrahman Sawafta², Mehmet Okan Akçam³*¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Ankara²Özel Muayenehane³Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Sonlu Elemanlar Analizi (FEM) yöntemi kullanılarak yapılan bu çalışmanın amacı mini vida destekli ve hibrit (diş ve mini vida destekli) hızlı üst çene genişletmesi yöntemlerinin kraniyofasiyal yapılar üzerindeki biomekanik etkilerini incelemektir.

Yöntem: Maksiller darlık şikayetiyle kliniğe başvuran 12 yaşındaki kız hastanın gömülü kanin dişi nedeniyle alınan konik ışınli bilgisayarlı tomografi (CBCT) görüntülerinden faydalanılmıştır. CBCT görüntüleri kafatasının FEM modelini oluşturmak için kullanılmıştır. Maksiller darlığın düzeltilmesi için 2 farklı genişletme tekniği kullanılmıştır: 4 mini vida destekli RME apareyi ve 2 mini vida ve 2 üst birinci molar diş destekli hibrit RME apareyi. Her iki yöntemde de 3 mm ve 5 mm genişleme elde etmek için 100 N kuvvet uygulanmıştır.

Bulgular: 2 mini vida ve diş destekli RME apareyinin 4 mini vida destekli RME apareyinden daha fazla miktarda dişsel kuvvet (molar tipping) uyguladığı saptanmıştır (3 mm eksp; 9.08-2.45mm, 5 mm eksp; 15.32-4.09mm). Kraniyofasiyal suturalardaki stres dağılımına bakıldığında en yüksek Von Misses streslerinin zigomatikomaksiller, frontomaksiller ve frontonazal suturalarda meydana geldiği tespit edilmiştir.

Sonuç: 4 mini vida destekli RME apareyi, ekspansiyon kuvvetini kraniyofasiyal yapılara daha etkili iletmektedir. 2 mini vida ve diş destekli RME ile kıyaslandığında, 4 mini vida destekli RME apareyinin daha fazla iskeletsel genişleme sağladığı saptanmıştır, bu nedenle iskeletsel maksiller darlıklarda klinik bir yöntem olarak önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: FEM, Hızlı Üst Çene Genişletmesi, Mini Vida

S-140

Mini Screw Anchored Rapid Maxillary Expansion: A 3-Dimensional FEM Study*Özge Uslu Akçam¹, Saimir Hoxha², Abdelrahman Sawafta², Mehmet Okan Akçam³*¹Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Ankara²Private Practice³Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Ankara

Aim: The purpose of this finite element model (FEM) study was to evaluate stress distribution on craniofacial structures and the biomechanical effects of 2 different rapid maxillary expansion methods, i.e., mini screw anchored and tooth and mini screw anchored expander.

Method: Cone beam computed tomography (CBCT) images of a 12 years old female patient having maxillary impacted canine who applied to our clinic with a major complaint of transverse maxillary deficiency was used. The CBCT images were used to create a FEM model of the skull. 2 different expansion techniques were used for the correction of transverse maxillary deficiency: 4 mini screw anchored and 2 mini screw and teeth (2 upper first molars) anchored hybrid RME appliances. 100 N force applied to achieve 3mm and 5mm expansions in both methods.

Results: Findings indicated that the hybrid 2 mini screw and tooth supported RME appliance delivered more force to the teeth which caused more dental displacement than the 4 mini screw supported appliance (3 mm exp; 9.08-2.45mm, 5 mm exp; 15.32-4.09mm). Regarding the stress distribution on craniofacial sutures, maximum von Mises stresses were found at zygomaticomaxillary, frontomaxillary and frontonasal sutures.

Conclusion: Consequently, the 4 mini screw supported RME transmits forces to the craniofacial structures more efficiently, resulting with skeletal rather than dental expansion when compared to 2 mini screw and tooth supported expansion appliance. Therefore, it may be recommended as a clinical method in skeletal maxillary transverse deficiency cases.

Keywords: FEM, Rapid maxillary Expansion, Mini Screw

S-141

Engelli Çocuğa Sahip Annelerin Yaşam Kalitesinin Değerlendirilmesi*Serap Akyüz¹, Selçuk Mert Özçelik¹, Selin Yıldırım¹, Dilşad Save², Selin Biçen³*¹Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul²Marmara Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı, İstanbul³Serbest Diş Hekimi

Amaç: Aileye engelli bir bireyin katılması, ailenin yaşam kalitesini ciddi şekilde etkileyebilmektedir. Engelli çocuk sahibi annelerin (EÇSA) diğer annelerden farklı birçok sorumluluğu ve problemi mevcuttur. Çalışmamızın amacı tüm bu güçlüklerle mücadele sırasında annelerin yaşam kalitelerinin değerlendirilmesidir.

Yöntem: Tanımlayıcı tipte olan araştırmamız etik kurul onayı alınıp 2018 yılında İstanbul'daki farklı ilçelerde bulunan 3 ayrı okulda yürütüldü. Araştırmaya otizm, serebral palsi, down sendromu ve mental retardasyonlu EÇSA dâhil edildi. Araştırmaya 86 ebeveyn katıldı. Katılımcılara sosyodemografik form ve "Yaşam Kalitesi Ölçeği (SF-36)" uygulandı, verilerin istatistiksel analizinde Ki-kare, Kruskall Wallis ve Mann Whitney U testleri kullanıldı.

Bulgular: Araştırmamızdaki engelli çocukların yaş ortalaması 11,38±4,5 ve engelli bireylerin %65,1'i erkektir. Engel tipi incelendiğinde tüm grubun %40,5'ini mental retarde çocuklar oluşturmaktadır. EÇSA doğum şekilleri %55 oranında normal doğum ve doğum yaşı 21-30 arasında olanların oranı %45,3'dür. EÇSA eğitim durumu ve düzenli gelir durumu değerlendirildiğinde %61'i ilkokul mezunu ve ailelerin %74'ünün düzenli bir geliri bulunmaktadır. Araştırmamızda SF-36'nın 8 alt başlığa ait skor ortalamalarının tamamı Türk toplumu için kabul edilen norm değerlerinin altında bulunmuştur. Araştırmada EÇSA normal doğumla çocuk sahibi olmaları, anne olma yaşlarının 21-30 yaş arasında olması, düzenli gelire sahip olmaları, annelerin çocuklarıyla ilgili gelecekteki beklentilerinin iyi olması durumunda SF-36'nın fiziksel rol güçlüğü, emosyonel rol güçlüğü ve ağrı değerlerinin düşük olmasına neden olmuştur(p<0,05). Annelerin ilkokul mezunu olmaları, çocuğun bakımına yardımcı olan bir kişinin bulunmaması; enerji-vitalitenin, sosyal fonksiyonun, fiziksel fonksiyonun, mental sağlığın, genel sağlık algısının SF-36 değerlerinin düşük olmasına sebep olmuştur(p<0,05). Cinsiyetin EÇSA yaşam kalitesini etkilediği saptanmış ve erkek EÇSA fiziksel fonksiyon, ağrı, enerji değerlerinin yüksek olduğu bulunmuştur(p<0,05). Engelli çocuğa sahip annelerin geleceğe dair beklentisi %64 oranında olumlu bulunmuştur.

Sonuç: EÇSA diğer annelerden farklı birçok sorumluluğu ve problemi mevcuttur. Bu annelerin çalışmamızda da görüldüğü gibi yaşam kalitelerinde belirgin bir düşüş saptanmıştır. Sağlık çalışanları ailelerin başa çıkma stratejilerini belirlemeli ve uygun girişimlerle ailelerin duruma uyumunda yardımcı olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Engelli çocuk, Yaşam kalitesi, SF-36

S-141

Evaluation of the Quality of Life of Mothers with Disabled Children*Serap Akyüz¹, Selçuk Mert Özçelik¹, Selin Yıldırım¹, Dilşad Save², Selin Biçen³*¹Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul²Marmara University, School of Medicine, Department of Public Health, İstanbul³Dental Practitioner

Introduction: The participation of a disabled person in family can seriously affect the quality of life of the family. Mothers of children with disabilities (MCD) have much more different responsibilities and problems. The aim of our study is to evaluate the quality of life of MCD.

Material-Methods: Our descriptive study was conducted in 3 different schools in İstanbul. 86 mothers of children with autism, cerebral palsy, down syndrome and mental retardation were included to study. Sociodemographic form and The Short Form Health Survey (SF-36) were applied to the participants. Chi-square, Kruskal-Wallis and Mann-Whitney U tests were used for statistical analysis.

Results: The mean age of the disabled children was 11.38 ± 4.5 years and 65.1% were male. 40.5% of children had mental retardation. The rate of giving natural birth in MCD is 55% and the age of births between 21-30 is 45,3%. 61% of MCD were primary school graduates and 74% of families have a regular income. In our study, the mean scores of SF-36 for 8 sub-titles were found below the norms accepted for Turkish society. Also, giving birth naturally, age of birth between 21-30, having a regular income and having positive future expectations decreases the physical functioning, emotional role functioning and bodily pain sub-titles of SF-36 (p<0,05). Being primary school graduate decreases the vitality, social role functioning, physical functioning, mental health and general health perceptions sub-titles of SF-36 (p<0,05). It has been found that mothers of male disabled children has high physical functioning, bodily pain, and vitality scores(p<0,05). It has been found that 64% of mothers with disabled children have positive future expectations.

Conclusion: There is a significant decrease in the quality of life of MCD. Health workers should identify the coping strategies of families and help them to yield to the situation with appropriate initiatives.

Keywords: Disabled children, Quality of Life, SF-36

S-142

Protetik Tedavi Planlamalarında Farklı Fiber Uygulamaları*Ayşe Güneş, Elif Aydoğan Ayaz*

Karadeniz Teknik Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Trabzon

Amaç: Adeziv materyallerdeki gelişmelerle birlikte, fiberlerin kullanımı yaygınlaşmıştır. Anterior diş eksikliklerinde, geleneksel sabit protezlere alternatif fiber destekli köprüler koruyucu ve estetik bir yaklaşım olabilir. Fiberler dentine yakın esneme kabiliyetleri ile aşırı madde kayıplı dişlerde post materyali olarak kullanıldığında avantajlıdır. Bu bildiride, fiber materyali (Everstick GC) kullanılarak restorasyon yapılan beş farklı olgu sunulmaktadır.

Olgu 1: Lateral diş eksikliği olan hastaya, akrilik diş kullanılarak direkt teknik ile fiber destekli rezin köprü planlandı. Destek dişlerde kavite hazırlandı. Fiber, kavitelere adapte edildi. Gövde akrilik diş, fiber üzerine yerleştirildi ve bitirildi.

Olgu 2: Santral diş eksikliği görülen ve periodontal yıkım nedeniyle mobil olan dişlerin splintlenmesi için direkt yöntem ile fiber destekli rezin köprü planlandı. Destek dişlerde kavite hazırlandı, ölçü alındı. Modelde hazırlanan fiber alt yapılı kompozit kron destek dişlere adapte edildi.

Olgu 3: Lateral diş eksikliği olan hastaya fiber destekli rezin köprü planlandı. Destek dişler üzerinde kavite hazırlandı. Yüzeyin asitlenmesi ve hazırlanmasının ardından fiber, kavitelere adapte edildi. Tabakalama tekniği ile kompozit gövde oluşturuldu.

Olgu 4: Aşırı madde kaybı görülen premolar dişe fiber post/kompozit kor yapı üzerine tam kron planlandı. Kanal preperasyonu yapıldı. Fiber post simante edildi. Kompozit kor hazırlandı. Restorasyon zirkonyum alt yapılı kron ile tamamlandı.

Olgu 5: Travma nedeniyle aşırı madde kaybı görülen orta kesici dişe fiber destekli kompozit kron planlandı. Fiber post simante edildi. Kompozit kron tabakalama tekniği ile ağız içerisinde bitirildi.

Sonuç: Fiber destekli köprüler ve post-kor restorasyonlar, dentine benzer fiziksel özellikleri ve esneme kabiliyetleri, uzun süreli ve estetik sonuçlar sağlar. Konservatif ve tek seans uygulanabilir olması nedeniyle günümüzde yaygın kullanılan bir materyaldir.

Anahtar Kelimeler: Adeziv köprü, estetik, fiber post

S-142

Different Fiber Applications in Prosthetic Treatment Planning*Ayşe Güneş, Elif Aydoğan Ayaz*

Karadeniz Technical University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Trabzon

Objective: With the development of adhesive materials, use of fibers have become widespread. In case of anterior tooth missing, fiber-reinforced adhesive bridges may be an alternative to conventional fixed prostheses as conservative and aesthetic approach. Fibers have advantageous when used as a post for severe tooth tissue loss, with flexural resistance close to the dentine. In this study, five different prosthetic treatments with fiber (Everstick GC) are presented.

Case 1: The patient with lateral tooth deficiency was planned to have fiber-supported bridge using acrylic tooth directly. Cavities were prepared on the support teeth. Fiber was adapted in cavities. The pontic acrylic tooth was placed on the fiber and finished.

Case 2: Fiber-reinforced resin bridge was planned by indirect method to splint the mobile teeth due to periodontal destruction and central tooth was missing. Cavities were prepared on the support teeth, impression was performed. Composite crown with fiber substructure prepared on model, then adapted to the teeth.

Case 3: The patient with lateral tooth deficiency was planned to have a fiber-supported resin bridge. Cavities were prepared on the support teeth. After surface etching and conditioning, fiber was adapted. Composite pontic was formed by incremental technique.

Case 4: Full crown was planned on the fiber post/composite core structure on the premolar, which showed excessive material loss. Canal preparation was performed. The fiber was adapted to the root canal. Composite core was performed. Restoration was completed with zirconium based ceramic crown.

Case 5: Fiber-reinforced composite crown was planned for central tooth, which resulted in severe tooth tissue loss due to trauma. The fiber post was cemented. Composite crown was finished with incremental technique in the mouth

Result: Physical properties which is alike dentin flexibility of fiber-supported bridges and post-core restorations, providing long-lasting and aesthetic results. Nowadays fibers are common materials with conservative and chairside practicability.

Keywords: Adhesive bridge, aesthetic, fiber post

S-143

Bir Diş Hekimliği Fakültesi Öğrencilerinin Umutsuzluk Düzeyleri ve İlişkili Faktörler*Merve Büke¹, Tülin Çoban¹, Dilek Yıldırım¹, Canan Hekimoğlu², Barış Güncü², Gulaiym Batyrbekova², Banu Çakır¹*¹Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı, Ankara²Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi, Ankara**Amaç:** Çalışmada diş hekimliği öğrencilerinde gelecek ile umutsuzluk düzeylerini değerlendirmek, bunun (varsa) kişisel özellikler, meslek seçim nedenleri ve mesleki beklentileri ile olan ilişkisini incelemek hedeflenmiştir.**Yöntem:** Kesitsel tipteki çalışmanın evreni Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi 2018-2019 öğretim yılındaki tüm öğrencilerdir. Veriler, öğrencilere ait sosyodemografik özellikler, meslek seçimi ve eğitime ait bilgiler, gelecek beklentileri ile Beck Umutsuzluk Ölçeği'nin (BUÖ) yer aldığı anketler ile toplanmıştır. Okula kayıtlı toplam 754 öğrenciden 537'si (%71,2) ankete tam/geçerli cevap vermiştir. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı ve analitik istatistikler ile Beck Umutsuzluk Ölçeği puanına göre (grup medyan değeri olan <3 ve ≥3) gruplanmış umutsuzluk durumunun lojistik regresyon modellemesi yapılmıştır.**Bulgular:** BUÖ'ne göre, grubun %51'inin "minimal" (0-3 puan arası), %35,9'unun "hafif" (4-8 puan arası), %10,8'inin "orta" (9-14 puan arası) ve %2,2'sinin "şiddetli" düzeyde (15 puan ve üzeri) gelecek konusunda umutsuz oldukları saptanmıştır. Umutsuzluk düzeyi dönem 1'de en düşük, dönem 3'de en yüksektir. Bu mesleği seçtikleri için "pişman olan" öğrencilerde (ortanca=8, 25%=5, 75%=10) ve "fakülteadaki eğitimin beklediğini karşılamadığı/daha kötü" olduğunu düşünenlerde (ortanca=5, 25%=3, 75%=8) umutsuzluk diğer gruplara kıyasla anlamlı düzeyde daha yüksektir. Modellemede cinsiyet, sınıf, anne eğitim düzeyi, yakın çevrede diş hekimi bulunması ve diş hekimliğinin ilk tercih olup olmaması umutsuzluk durumunu anlamlı düzeyde etkilemezken, istatistiksel açıdan anlamlı en küçük modelde sadece 4 değişken kalmıştır: Öğrencinin babasının üniversite/daha yüksek eğitilmiş olması (OR=1,54, %95 GA=1,03-2,29), mesleki beklentisinin karşılanmaması (OR=2,45, %95 GA=1,65-3,65), herhangi bir hobisi olmama (OR=2,52, %95 GA=1,37-4,65) ve herhangi bir dönemde okulu bırakmayı düşünme (OR=2,28, %95 GA=1,49-3,33) umutsuz olma ile pozitif ilişkilidir.**Sonuç:** Öğrencilerin yaklaşık yarısının hafif ya da daha yüksek düzeyde umutsuz olması önemlidir. Meslek ve eğitim süreci hakkında öğrencilerin yeterince bilgilendirilmesi, farklı hobiler edinme konusunda destek sağlanması, erken dönemlerden itibaren kariyer günleri düzenlenmesinin umutsuzluğa düşmenin önlenmesi açısından yararlı olabileceği; öğrenciler için erişilebilir bir sosyal ve ruhsal danışmanlık sisteminin geliştirilmesinin eğitim verimi ve yaşam kalitesini olumlu etkileyebileceği düşünülmüştür.**Anahtar Kelimeler:** Diş hekimliği öğrencisi, umutsuzluk, Beck Umutsuzluk ölçeği

S-143

Level of Hopelessness and Related Factors Among Students of a Selected School of Dentistry*Merve Büke¹, Tülin Çoban¹, Dilek Yıldırım¹, Canan Hekimoğlu², Barış Güncü², Gulaiym Batyrbekova², Banu Çakır¹*¹Hacettepe University Faculty of Medicine, Department of Public Health, Ankara²Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara**Aim:** The study aimed to evaluate the level of hopelessness and related factors among dentistry students.**Methods:** All students attending Hacettepe University Faculty of Dentistry (2018-2019) were approached for a cross-sectional survey. Data were gathered for n= 537 (71,2%) via a standardized questionnaire, inquiring on socio-demographic characteristics, career choices, future expectations and level of satisfaction. Beck Hopelessness Scale (BHS) was also completed. SPSS ver.23 package was used for descriptive and analytical statistics; hopelessness (dichotomized using BHS median value of 3) was further modelled using logistic regression.**Symptoms:** Based on BHS, hopelessness about the future was minimal (0-3 points) in 51.0% mild in 35.9% (4-8 points), moderate in 10,8% (9-14 points) and severe in 2,2% (15 points/+) of the participants. Hopelessness was higher among 3rd graders, those who reportedly "regret to choose dental school" (median=8, 5-10) and those who considers "their training curricula as inadequate (or worse) in fulfilling their expectations" (median=5, 3-8). In modeling, gender, class, maternal education, presence of a dentist in the immediate vicinity, and whether dentistry was their top career choice were not statistically significantly associated with hopelessness. In the most parsimonious, yet statistically significant model, paternal educational attainment of university degree or above (OR=1.54, %95 GA=1.03-2.29), failure of dental education to meet student's professional expectations (OR=2.45, %95 GA=1.65-3.65), having no hobbies (OR=2.52, %95 GA=1.37-4.65) and thought on leaving school at any time (OR=2,28, %95 GA=1.49-3.33) were positively associated with hopelessness.**Result:** It is remarkable that about the half of the students are "slightly or more" hopeless about their future. Increasing awareness on dental educational curricula and career options, starting from junior years, through school counsellors or career days; and ensuring acquisition of/support for different hobbies can be useful for preventing despair. Presence of accessible psychological counseling and social support may improve self-fulfillment and quality of life.**Keywords:** Dentistry student, hopelessness, Beck Hopelessness Scale

S-144**Oral ve Maksillofasiyal Cerrahide Kullanılan Otojen Greftler: Vaka Raporları**

Mehmet Emre Yurttutan, Osman Akıncı, Ramazan Arslan

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu sözlü bildirinin amacı, Oral ve Maksillofasiyal Cerrahide kullanılan otojen greft çeşitlerini, greftleme tekniklerini ve bunların kullanım yerlerini tanıtmaktır.

Olgu: Kliniğimize maksilla ve/veya mandibulada kemik yetersizliği ile başvuran hastalardan mandibuler simfiz ve ramus bölgelerinden alınan otojen greftler ile maksilla ve/veya mandibulada kemik ogmentasyonu gerçekleştirilmiştir.

Sonuç: Düşük morbidite ve rezorpsiyon oranları sebebiyle otojen greftler hala implant cerrahisi öncesinde altın standart olarak kabul edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Otojen kemik, İntraoral kemik grefti, Diş implantı, Donör bölge.

S-144**Autogenous Grafts Used in Oral and Maxillofacial Surgery: Case Reports**

Mehmet Emre Yurttutan, Osman Akıncı, Ramazan Arslan

Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Aim: The aim of this oral presentation is to introduce the types of autogenous grafts used in Oral and Maxillofacial Surgery, grafting techniques and options for using them.

Case: Bone augmentation in maxilla and mandibula with autogenous grafts taken from mandibular symphysis and ramus regions was performed in patients admitted to our clinic with maxilla and / or mandibular bone deficiency.

Result: Due to low morbidity and resorption rates, autogenous grafts are still considered to be the gold standard prior to implant surgery.

Keywords: Autologous bone augmentation, Intraoral bone grafts, Complications, Dental implants, Donor site.

S-145

Diş Agenesisinde Süt Molar Dişlerin CAD/CAM Restorasyonları: Olgu Serisi*Akif Demirel¹, Burcu Batak², Funda Akaltan², Şaziye Sarı¹*¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Ankara²Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Daimi 2. premolar dişlerin konjenital eksikliklerinde, persiste süt 2. molar dişlerin ağızda tutulması durumunda bu dişlerin premolar formuna dönüştürülmesi önerilmektedir. Bu yaklaşım, süt dişlerinin çekimi halinde, arktaki bu boşluğa premolar diş boyutlarında implant yerleştirilmesini ve ideal kapanışın sağlanmasını mümkün kılmaktadır. Bu çalışmanın amacı, daimi 2. premolar diş eksikliği bulunan 6 olguda, persiste süt 2. molar dişlere yapılan bilgisayar destekli restorasyonlara ilişkin tedavi prosedürlerini ve takip sonuçlarını özetlemektir.

Olgu: 2. premolar diş eksikliği bulunan 6 hastanın panoramik radyografi incelemesinde, 11 persiste süt 2. molar diş varlığı saptanmıştır. Bu dişlere, MTA ampütasyonu yapıldıktan sonra kron restorasyonu için diş kesimi yapılmıştır. Dişler, yeni oluşturulacak premolar formundaki kronun 8 mm. mesiodistal boyutta olabilmesine izin verecek ölçüde aksiyel ve oklüzal yüzeylerden elmas frezler ile küçültülmüştür. Ağız içi ölçü alındıktan sonra, kronlar CAD/CAM sistemi (Cerec MC-XL Premium, Germany) ile Cerasmart hibrid seramik bloklar (GC Dental Products, Japan) kullanılarak elde edilmiştir. Kronların simantasyon işlemleri için rezin içerikli bir yapıştırma simanı (Adhesor Carbofine, Spofa Dental, Czech Republic) kullanılmıştır. Olgular; 2 olgu için 12 ay, 3 olgu için 24 ay ve 1 olgu için ise 60 ay süre ile takip edilmiştir. Takip sürecinde, süt molar dişlerin mesiodistal boyutunun küçültülmesi ile arkta kazanılan yerin daimi 1. molar dişin mesial ve daimi 1. premolar dişin de distal hareketi ile kapatıldığı bulgulanmıştır. Olgular; kron restorasyonun marjinal uyumu, kırık, renklenme, dişin kök ve çevre dokularının durumu açısından izlenmiş olup, sadece 1 olguda kökte iç rezorpsiyon tespit edilmiştir.

Sonuç: Persiste süt 2. molar dişlerin uzun dönem ağızda tutulması planlandığında, dişlerin premolar morfolojisi kazandırılarak ağızda tutulması, dişin kaybı halinde, arkın doğasına uygun bir şekilde tekrar restore edilmesini mümkün kılmaktadır. Persiste süt dişlerinin uzun dönem hizmet vermesi açısından, kompozit-seramik hibrit restorasyonların uygun bir alternatif olabileceği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Cad/Cam Restorasyonlar, Diş Eksikliği, Persiste Süt Dişi

CAD/CAM Restorations of Primary Molars in Tooth Agenesis: Case Series*Akif Demirel¹, Burcu Batak², Funda Akaltan², Şaziye Sarı¹*¹Department of Pediatric Dentistry, Ankara University, Ankara²Department of Prosthodontics, Ankara University, Ankara

Aim: In congenital agenesis of the second premolars, if the persistent second primary molars are kept, it is recommended to transform these teeth into premolar tooth morphology. This approach makes it possible to place the implant in premolar tooth sizes and provide ideal occlusion in possible extraction of primary molars. The aim of this study is to summarize treatment procedures and follow-ups of computer-aided restorations performed in persistent second primary molars in 6 patients without permanent second premolars.

Case: In panoramic radiographical examination of 6 cases who had second premolar agenesis, 11 persistent primary second molars were detected. After MTA pulpotomy, teeth were prepared for crown restoration. The teeth were prepared with diamond burs from axial and occlusal surfaces to allow newly formed premolar-shaped crown to be 8 mm. mesiodistal size. After providing intraoral impression, the crowns were prepared by using Cerasmart hybrid ceramic blocks (GC Dental Products, Japan) with CAD/CAM system (Cerec MC-XL Premium, Germany). For cementation procedures of the crowns, a resin-based luting cement was used (Adhesor-Carbofine, Spofa Dental, Czech Republic). The follow-up periods were 12 months for 2 cases, 24 months for 3 cases and 60 months for 1 case. During the follow-ups, it was found that space which occur by reduction of primary molars was closed by mesial and distal movement of permanent first molar and first premolar, respectively. Cases were followed regarding marginal adaptation, fracture, discoloration, condition of root and periodontal tissues and in one case, internal resorption was observed.

Conclusion: If persistent second primary molars are planned to be maintain long-term in the mouth, keeping them by transforming into premolar morphology makes possible to restore the dental arch naturally in case of possible extraction. It is concluded that composite-ceramic hybrid restorations may be suitable alternative regarding long-term serve of persistent primary teeth.

Keywords: Cad/Cam Restorations, Tooth Agenesis, Persistent Primary Tooth

S-146

Marsupializasyon ile Dört Farklı Dentigeröz Kist Tedavisi ve Erken Tedavinin Önemi: Olgu Serisi*Zehra Şivgan, Eda Özdemir, Behiye Bolgöl*

Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Hatay

Amaç: Dentigeröz kistler, çenede ortaya çıkan ikinci en yaygın odontojenik kist türüdür. Sürmemiş bir dişin folikülünün etrafında sıvı birikimiyle gelişen kistik lezyonlar olarak tanımlanırlar. Marsupializasyon yöntemi, büyük dentigeröz kistlerin tedavisinde uzun süredir kullanılan bir yöntemdir.

Olgu sunumu 1: Kliniğimize 9 yaşında erkek hasta iyileşmeyen extraoral şişlik şikayetiyle başvurmuştur. Hastadan alınan panoramik radyografi sonucu 85, 46 ve sürmemiş 45 nolu dişleri kapsayan radyolüsent lezyon tespit edilmiştir. Lezyon sınırlarını daha iyi tespit edebilmek amacıyla hastadan bilgisayarlı tomografi alınmıştır. Hastanın 85 nolu dişinin çekimini takiben marsupializasyon plağı yapılmıştır. 3. aydan itibaren alınan radyografilerde lezyonun küçüldüğü tespit edilmiştir.

Olgu sunumu 2: Kliniğimize 10 yaşında kız hasta çürük dişlerinden kaynaklı ağrı şikayetiyle başvurmuştur. Hastadan alınan radyografi sonucu 75, 36 ve sürmemiş 35 nolu dişi kapsayan radyolüsent lezyon tespit edilmiştir. 75 ve 36 nolu dişlerin çekiminden sonra lezyonun marsupializasyon plağı kullanılarak küçültülmesi planlanmıştır. Alınan kontrol radyografilerinde lezyonun başarılı bir şekilde iyileştiği görülmüştür.

Olgu sunumu 3: Kliniğimize 6 yaşında erkek hasta başka bir kurumdan kist nedeniyle sevk edilmiştir. Yapılan klinik muayene sonucunda 75 nolu diş çevresinde intraoral şişlik ve palpasyonda ağrı tespit edilmiştir. Alınan panoramik radyografide 75 ve sürmemiş 35 nolu dişleri kapsayan lezyon tespit edilmiştir. 75 nolu dişin çekiminden sonra lezyonun marsupializasyon plağı kullanılarak küçültülmesi planlanmıştır. Hasta düzenli aralıklarla kontrol edilmektedir.

Olgu sunumu 4: Kliniğimize 9 yaşında kız hasta başka bir kurumdan kist nedeniyle sevk edilmiştir. Hastadan alınan panoramik radyografi sonucu sürmemiş 44 nolu dişin etrafında lezyon tespit edilmiştir. 74 ve 75 nolu dişlerin çekiminden sonra lezyonun marsupializasyon plağı kullanılarak küçültülmesi planlanmıştır. Hasta düzenli aralıklarla kontrol edilmektedir.

Sonuç: Çocuklarda kemik rejenerasyon kapasitesi yüksektir, bu nedenle konservatif cerrahi tedavi spontan diş erüpsiyonu sağlar. Marsupializasyon tedavisi, dentigeröz kistlerde kemik ve dişlerin korunması, patolojik kırık risklerinin azaltılması ve ayrıca önemli anatomik yapılara verilebilecek zararın önüne geçilebilmesi için temel ve etkili bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: marsupializasyon, dentigeröz kist, çocuk diş hekimliği

S-146

Four Different Dentigerous Cysts Treatment with Marsupialization and the Importance of Early Treatment: Case Series*Zehra Şivgan, Eda Özdemir, Behiye Bolgöl*

Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Hatay

Aim: Dentigerous cysts are the second most common type of odontogenic cyst in the jaw. Marsupialization method can be used in the treatment of large dentigerous cysts for a long time.

Methods: Case 1: A 9-year-old patient was admitted to our clinic with the complaint of non-healed extraoral swelling. The lesion was detected which include 85, 46 and non-erupted 45 by radiography. The marsupialization plate was made following the extraction of 85. It has been determined that the lesion shrinks in the radiographs taken from the 3rd month.

Case 2: A 10-year-old patient presented to our clinic with complaints of pain caused by dental caries. The lesion was detected which include 75, 36 and non-erupted 35 by radiography. It is planned to reduce the lesion using the marsupialization plate after the extraction of 75 and 36. The control radiographs showed a successful recovery of the lesion.

Case 3: A 6-year-old patient was referred to our clinic because of the presence of a cyst from another institution. As a result of the clinical examination, intraoral swelling were determined around the tooth. The lesion was detected which include 75, non-erupted 35 by radiography. It is planned to reduce the lesion using the marsupialization plate after the extraction of 75. The patient is checked at regular intervals.

Case 4: A 9-year-old patient was presented to our clinic because of the presence of a cyst from another institution. The lesion was detected which include non-erupted 44 by radiography. It is planned to reduce the lesion using the marsupialization plate after the extraction of 74, 75. The patient are checked at regular intervals.

Conclusion: Marsupialization is a basic and effective treatment alternative for the protection of bones and teeth in dentigerous cysts, reducing the risk of pathological fractures and also preventing the damage to important anatomical structures.

Keywords: marsupialization, dentigerous cysts, pediatric dentistry

S-147**Apeks-Bulucu Entegre Endomotorlarla Çalışma Boyu Tespitinde NiTi Eğeler ve “Muadillerinin” Etkisi***Evren Sarıyılmaz*

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Ordu

Amaç: Isıl işlem uygulanarak güçlendirilmiş NiTi alaşımlardan üretilmiş olan WaveOne Gold (WOG) ve Reciproc Blue (RB) eğe sistemlerinin Türkiye piyasasına muadil ürünleri oldukları iddiası ile sunulmuş olan Nic W+ (NW) ve Nic V (NV) eğe sistemlerinin ile karşılaştırılmalı olarak incelenerek entegre apeks bulucusuna sahip endomotor ile kanal preparasyonu esnasında çalışma boyunu tespit etkinliği araştırılmıştır.

Materyal-Metod: Çekilmiş alt premolar insan dişleri her bir grupta 10 adet olmak üzere 4 gruba ayrılmıştır. Giriş kaviteleri su soğutması altında elmas fissur frezler ile açılmıştır ve sonrasında her diş numaralandırılmıştır. K-tipi (10#) eğenin ucu foramen apikalede görüldüğü andaki uzunluğundan 0,5 mm çıkarılarak ilgili dişin ön çalışma uzunluğu görsel olarak belirlenmiştir. Sonrasında dişler aljinat ölçü maddesine mine sement bileşimine kadar gömülmüştür. VDW Gold Reciproc Endomotor dudak klipsi aljinata yerleştirilmiştir. Endomotor kök kanal preparasyonu esnasında eğe apikal foramene ulaştığı anda duracak şekilde ayarlanmıştır. Sodyum hipoklorit (%5,25) irrigasyonu altında preparasyona başlandı ve apikale ulaşması nedeniyle endomotorun durduğu andaki eğenin uzunluğu tespit edilmiş ve sonrasında ilk belirlenen uzunluk ile kıyaslanmıştır. İstatiksel analizlerde Kruskal-Wallis H testi, Pearson Chi-square testi kullanılmıştır.

Bulgular: NV eğeleri ile endomatora entegre apeks bulucuların herhangi bir okuma vermediği görülmüştür. NW eğeleri ise sadece bir dişte doğru sonuç vermiştir. WOG ve RB eğeleri arasında ise istatiksel olarak anlamlı farklılık bulunamamıştır ($P > 0.05$).

Sonuç: Bu çalışmanın sınırları dahilinde muadil eğe sistemlerinin kendilerinden beklenen özellikleri sunmakta yetersiz olabileceği görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Apeks-bulucu entegre endomotor, Çalışma boyu tespiti, Muadil NiTi eğeler

S-147**Influence of the Use of NiTi Instruments and their Counterfeits on the Accuracy of Working Length Determination Using Apex-Locator Integrated Endomotor***Evren Sarıyılmaz*

Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Ordu

Objective: The present study aimed to investigate the effect of WaveOne Gold (WOG) and Reciproc Blue (RB), which are enhanced by thermal treatments, were compared Nic W+ (NW) ve Nic V (NV), which are presented as equivalents of WOG and RB in the Turkish markets, on working length determination efficiency of apex-locator integrated endomotor during root canal preparation.

Materials-Method: Extracted human premolar teeth were divided into four groups that consist 10 teeth for each. Access cavities of teeth were prepared using diamond fissure burs under water-cooling and then each of them was numbered. Preliminary working length of related tooth was determined visually by subtracting 0,5 mm from the length of K file (10#) seen at apical foramen. Afterwards, the teeth were submerged into alginate impression material up to the cementoenamel junction. Lip clip of VDW Gold Reciproc endomotor were placed into the alginate. The endomotor was set to stop when the file reach to apical foramen during root canal preparation. The root canal preparation was initiated under 5.25% sodium hypochlorite irrigation and until the endomotor stopped when reaching the apical foramen. Then, the length of the file was determined and compared its preliminary length. Kruskal-Wallis H and Pearson Chi-square tests were used for statistical analyses.

Results: The apex-locator integrated endomotor could not reveal any reading when using with NV files. NW files were able to detect only one WL correctly. No significant difference was found between WOG and RB files ($P > 0.05$).

Conclusion: Within the limits of this study, it was seen that counterfeit file systems would be inadequate to offer the expected promises.

Keywords: Apex-locator integrated endomotor, Counterfeit NiTi Files, working length determination

S-148

Tek Taraflı Maksiller Lateral Eksikliği Olan Bireylerde Kron Genişliklerinin Simetrisi*Hande Görücü Coşkuner, Ezgi Atik, Bengisu Akarsu Güven*

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Tek taraflı maksiller lateral eksikliği olan ve olmayan bireylerde maksiller ve mandibular dişlerin meziodistal diş simetrisini karşılaştırmaktır.**Yöntem:** Çalışma grubu için 31 tek taraflı üst lateral eksikliği olan bireyin (19 bayan, 12 erkek, ortalama yaş: 16,55±5,24 yıl), kontrol grubu için ise 31 diş eksikliği olmayan bireyin (19 bayan, 12 erkek, ortalama yaş: 16,58±4,41 yıl) çene modelleri kullanıldı. Üst ve alt çene modelleri üzerinde birinci molar, ikinci premolar, birinci premolar, kanin, lateral ve santral dişlerin meziodistal boyutları dijital kumpas yardımıyla ölçüldü. Verilerin grup içi karşılaştırmalarında eşleştirilmiş örneklem t-testi ve Wilcoxon işaretli sıra testi kullanıldı. Gruplar arası karşılaştırmalarda bağımsız örneklem t-testi kullanıldı.**Bulgular:** Çalışma grubunda diş eksikliği olan tarafta maksiller kanin, ikinci premolar ve birinci molar, mandibular ikinci premolar ve birinci molar dişlerin meziodistal boyutları diş eksikliği olmayan tarafa göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde küçük bulundu ($p<0.05$). Kontrol grubunda ise hiçbir dişin meziodistal boyutu sağ ve sol taraf arasında anlamlı farklılık göstermedi. Çalışma grubunda diş eksikliği olan taraftaki tüm dişlerin boyutları kontrol grubundan anlamlı derecede küçüktü ($p<0.05$). Çalışma grubunda diş eksikliği olmayan taraftaki dişlerden ise maksiller ve mandibular birinci molarlar ve mandibular ikinci premolarlar dışındaki tüm dişler kontrol grubundan anlamlı düzeyde küçüktü ($p<0.05$). Sağ ve sol arklardaki toplam diş boyutları değerlendirildiğinde, çalışma grubunda maksillada diş eksikliği olan taraftaki dişlerin boyutları diş eksikliği olmayan taraftan daha küçük bulunurken ($p=0.001$), mandibulada fark bulunmadı. Çalışma grubunda maksiller ve mandibular arklardaki dişlerin toplam boyutu, kontrol grubuna göre anlamlı düzeyde küçüktü ($p<0.05$).**Sonuç:** Tek taraflı üst lateral eksikliği olan bireylerin ortodontik veya restoratif tedavileri planlanırken, maksillada sağ ve sol diş boyutlarında farklılık olabileceği ve diş eksikliği olmayan bireylere göre daha küçük diş boyutlarına sahip olabilecekleri göz önünde bulundurulmalıdır.**Anahtar Kelimeler:** diş simetrisi, kron genişliği, lateral eksikliği

S-148

Symmetry of Crown Widths in Unilateral Maxillary Lateral Agenesis Subjects*Hande Görücü Coşkuner, Ezgi Atik, Bengisu Akarsu Güven*

Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Ankara

Objective: To compare the mesiodistal tooth symmetry of maxillary and mandibular teeth in subjects with and without unilateral maxillary lateral agenesis.**Methods:** The study group consisted 31 patients with unilateral maxillary lateral agenesis (19 female, 12 male, mean age:16.55±5.24 years), the control group consisted 31 patients (19 female, 12 male, mean age:16.58±4.41 years) with no congenitally missing teeth. The mesiodistal dimensions of maxillary and mandibular first molar, second premolar, first premolar, canine, lateral and central teeth were measured with digital caliper. Paired samples t-test and Wilcoxon signed-rank test were used for intragroup comparisons. Independent samples t-test was used for intergroup comparisons.**Results:** In the study group, mesiodistal dimensions of maxillary canine, second premolar, first molar, mandibular second premolar and first molar teeth on the agenesis side were significantly smaller than the side without agenesis ($p<0.05$). In the control group, mesiodistal dimensions of any teeth did not differ significantly between right and left sides. In the study group, mesiodistal dimensions of all teeth on the lateral agenesis side was significantly smaller than the control group ($p<0.05$). On the side without lateral agenesis, all teeth except the maxillary and mandibular first molars and mandibular second premolar were significantly smaller than the control group ($p<0.05$). Total mesiodistal dimensions of the maxillary teeth were significantly smaller on the lateral agenesis side than the contrary side ($p=0.001$), but there was no difference in the mandible. Total tooth size of the study group was significantly smaller than the control group in maxillary and mandibular arches ($p<0.05$).**Conclusion:** During orthodontic or restorative treatment planning of the patients with unilateral maxillary lateral agenesis, it should be kept in mind that there may be differences in right and left tooth sizes in the maxilla, and these patients may have smaller teeth than those without tooth agenesis.**Keywords:** tooth symmetry, crown width, lateral agenesis

S-149

Farklı Yüzey İşlemleri Uygulanmış Güncel Post Sistemlerinin Kök-Kanal Dentinine Bağlantısı*Ersan Çelik, Elif Ece Aydın*

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ordu

Amaç: Bu çalışmanın amacı, elastik modülü dentine çok yakın, estetik özellikleri yüksek güncel hibrid seramik materyalin post-core restorasyonlarda kullanılabilirliğinin ve farklı post sistemlerinin kök kanal dentinine bağlanma direncinin nasıl arttırılacağına incelenmesidir.

Yöntem: Seksen adet çekilmiş insan maksiller santral dişlerinin kronları mine-sement çizgisine kadar rezeke edildi. Kanal dolgusu yapılan dişlerde post boşluğu açılması için fiber post sisteminin frezleri sırasıyla kullanılarak köklerde 1.8 mm çapında 10 mm boya boşluk olacak şekilde boşaltıldı. Hibrid seramik postların hazırlanması için mevcut fiber post sisteminin 1.8 mm çapındaki postu ağız dışı tarayıcı ile tarandı ve birebir kopyası 40 adet CAD-CAM sistemiyle üretildi. Elde edilen 40 hibrid seramik post ve 40 fiber post yüzey işlemlerine göre örnek sayısı n=10 olacak şekilde kontrol, tribokimyasal kaplama, lazer 1 (1.5 W), lazer 2 (3W) olarak 4 alt gruba ayrıldı. Simantasyon için kendinden adeziv rezin siman kullanıldı ve ışıkla aktive edildi. Simantasyon işlemi tamamlanan örneklerin servikal bölgelerinden horizontal kesitler alındı. Kesitlerin her biri universal test makinasına yerleştirildi ve Push-out testi gerçekleştirildi. Bağlantı değerleri (PBS) ortalama ve standart sapmaları hesaplandı ve ortalama değerler, iki yönlü ANOVA ile, ardından Tukey HSD testi ile karşılaştırıldı.

Bulgular: PBS değerleri incelendiğinde fiber postların hibrid seramik postlardan daha yüksek bağlantı değerleri sergilediği gözlenirken bu değerler istatistiksel açıdan anlamlı sonuçlar oluşturmadı. Fiber post grupları için en yüksek PBS değeri Tbc grubunda (6,51 MPa) gözlenirken bu değer diğer gruplardan istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksektir (P <.05). Hibrid seramik post gruplarında en yüksek PBS değerleri yine Tbc grubunda (6,22 MPa) gözlenirken bu değer diğer gruplardan istatistiksel olarak anlamlı derecede farklıdır (P <.05).

Sonuç: Deneysel olarak üretilen hibrid seramik postlar, prefabrike fiber postlara yakın PBS değerleri sergilemiştir. Bu çalışmanın sonuçları yapılan yüzey işlemlerinin postun kök kanal dentinine bağlantı değerlerini arttırdığını göstermiştir. Hem fiber hemde hibrid materyalden üretilen postların bağlantı değerlerinin arttırılması için uygulanan tribokimyasal yüzey işlemi başarılı sonuçlar vermiştir.

Anahtar Kelimeler: Hibrid seramik,Post,Push-out bağlantı değeri

S-149

Bond Strength Of Different Surface Treated Novel Posts To Root Dentin*Ersan Çelik, Elif Ece Aydın*

Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ordu

Aim: The aim of this study is to investigate the usefulness of post-core restorations of hybrid ceramic material with high aesthetic properties, and how to increase the bonding of different post systems to root canal dentin.

Material-Methods: The crowns of eighty pieces extracted of human maxillary central incisors were resected to the enamel-cement junction. 1.8 mm diameter of the existing fiber post system for the preparation of hybrid ceramic posts has been scanned by an extra-oral scanner and its 40 pieces of exact copy has been produced by CAD-CAM system. The 40 hybrid ceramic posts and the 40 fiber posts has been divided 4 subgroups as surface procedures as the number of samples to be n=10 for control, tribochemical coating, laser 1 (1.5 W) and laser 2 (3W). Self-adhesive resin cement has been used for cementation and activated by light. Horizontal sections were taken from the cervical regions of the samples. Each sections was placed on a universal-testing machine and a push-out test was performed. Mean-standart deviations of push-out bond strength (PBS) were calculated and the mean rates compared with two way ANOVA followed by the Tukey HSD test.

Results: It was observed that fiber posts showed higher bonding values than hybrid ceramic posts. The highest PBS value for fiber post groups was observed in TB group (6.51 MPa) (P <.05). The highest PBS values in the hybrid ceramic post groups were observed in the Tbc group (6.22 MPa) (P <.05).

Conclusion: Experimentally produced hybrid ceramic posts showed PBS values close to prefabricated fiber posts. The results of this study showed that the surface treatments increased the bonding values of the post in root canal dentin. The tribochemical surface treatment applied to increase the bond values of the postings produced from both fiber and hybrid material yielded successful results.

Keywords: Hybrid ceramic,Post,Push-out bonding value

S-150**Hibrit Seramik ve Zirkonya Katkılı Lityum Silikat Seramik Yüzeyine Uygulanan Yüzey İşlemlerinin Seramik ve Siman Arasındaki Bağlantı Dayanımına Etkisinin İncelenmesi***Hatice Sevmez, Handan Yılmaz*

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: CAD/CAM teknolojisi, biyouyumlu, estetik ve fonksiyon açısından yeni geliştirilmiş yüksek kaliteli materyaller ve restorasyonların yapımına olanak tanımaktadır. Tam seramik sistemlerinde simantasyon işlemleri klinik başarıyı artıran önemli aşamalardan biridir. Bu nedenle tez çalışmada, yeni geliştirilen hibrit seramik ve zirkonya katkılı lityum silikat seramik yüzeyine uygulanan yüzey işlemlerinin seramik ve siman arasındaki bağlantı dayanımına etkisinin incelenmesi ve oluşan başarısızlık tiplerinin değerlendirilmesi amaçlandı.

Gereç-Yöntem: Çalışmada iki hibrit seramik (Vita Enamic (n=80) ve Nacera Hybrid (n=80)) ve iki zirkonya katkılı lityum silikat seramik (Celtra Duo (n=80) ve Vita Suprinity (n=80)) yüzey işlemlerine göre 8 farklı (kontrol, HF asit, HF asit+silan, Al₂O₃ kumlama, Al₂O₃ kumlama+silan, Cojet kumlama, Cojet kumlama+silan ve silan) alt gruba ayrıldı (n=10). Yüzey işlemleri sonrası her örneğin yüzey pürüzlülük değeri (Ra) ölçüldü. Yüzey pürüzlülüğü ölçülen örnekler siman uygulaması sonrası makaslama dayanım testi uygulandı ve makaslama bağlantı dayanım değerleri (SBS) tespit edildi. Testler sonrasında oluşan kırık yüzeyleri değerlendirildi. BULGULAR: Elde edilen bulgular ANOVA, Tukey HSD, Tamhane's ve Ki-kare testleri ile analiz edildi. İstatistiksel analizler sonucunda materyal ve yüzey işlemlerinin hem yüzey pürüzlülüğü hem de makaslama bağlantı dayanım değerlerine etkisi istatistik olarak anlamlı bulundu (p< 0,05).

Sonuç: Çalışma sonucunda yüzey işlemlerinin hem yüzey pürüzlülük hem de makaslama bağlantı dayanım değerlerini artırdığı tespit edildi.

Anahtar Kelimeler: Bağlantı dayanımı, hibrit seramik, zirkonya katkılı lityum silikat, yüzey işlemleri

S-150**Effects of Surface Treatments on the Shear Bond Strength Between Hybrid and Zirconia Reinforced Lithium Silicate Ceramics and Resin Cement***Hatice Sevmez, Handan Yılmaz*

Department of Prosthodontics, Faculty of Dentistry, Gazi University, Ankara

Purpose: Computer aided design-computer aided manufacturing (CAD/CAM) technology enables the fabrication of high quality materials and restorations in terms of biocompatibility, aesthetics, and function. In all ceramic systems, cementation process is one of the important step to increase clinical success of the restoration. Therefore, the purpose of this study was to investigate the effects of surface treatments applied to the newly developed hybrid ceramic and zirconia reinforced lithium silicate ceramic surface on the bond strength between ceramic and cement. The failure types were also evaluated.

Materials-Methods: In this study, a total of 320 spsimens from each material two hybrid ceramics (Vita Enamic and Nacera Hybrid) and two zirconia reinforced lithium silicate ceramics (Celtra Duo and Vita Suprinity) were divided into 8 different (control, HF acid, HF acid+silane, airborne particle abrasion, airborne particle abrasion+silane, Cojet sandblasting, Cojet sandblasting+silane and silane) subgroups according to surface treatments (n=10 per group). Surface roughness (Ra) of each specimen was measured after surface treatment. Then, shear bond strength test (SBS) was determined after the application of cement on to the specimens. The failure surfaces after SBS test were evaluated.

Results: The data were statistically analyzed by ANOVA, Tukey HSD, Tamhane's analysis and Chi-square tests. As a result of statistical analysis, the effect of material and surface treatment factors were statistically significant on both surface roughness and shear bond strength values (p<0.05).

Keywords: Bond strength, hybrid ceramic, zirconia reinforced lithium silicate ceramics, surface treatments

S-151

Farklı Ev Tipi Ağartma Ajanlarının CAD-CAM Materyallerinin Rengi ve Geçirgenliği Üzerine Etkisi*Zeynep Yeşil Duymuş, Murat Alkurt, Seyma Yıldız*

Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Rize

Amaç: Bu çalışmanın amacı, %10' luk karbamid peroksit (CP) ve %6' lık hidrojen peroksitin (HP) CAD-CAM materyallerinin rengi ve geçirgenliği üzerine etkisini değerlendirmektir.

Materyal-Metod: Toplam 150 disk şeklindeki örnek (10 mm çap), Katana Multi Layered (ML), Katana Ultra Traslucent Multi Layered (UTML), Katana Super Traslucent Multi Layered (STML), Vita Enamic (VE) ve Vita Suprinity (VS)' den 0.4, 1, 1.5 mm olacak şekilde 3 farklı kalınlıkta üretildi (n=10). Daha sonra, her kalınlıktaki örnekler iki alt gruba daha ayrıldı: % 6 hidrojen peroksit (14 gün boyunca günde 45 dakika uygulandı), % 10 karbamid peroksit (14 gün boyunca günde 8 saat uygulandı). Örneklerin geçirgenliği ve renkleri, ev tipi ağartma uygulamasından önce (T0), 3. gün (T3), 7. gün (T7) ve 14. günde (T14) CIE L^a a^b b^b sistemi kullanılarak ölçüldü. Renk (ΔE) ve geçirgenlik (TP) değişiklikleri hesaplandı. Tüm veriler ayrı ayrı analiz edildi ve çoklu karşılaştırma testi ile karşılaştırıldı (p <0.05).

Bulgular: Sadece farklı kalınlık grupları ΔE değeri ve TP'de istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermedi, ayrıca farklı CAD / CAM materyali grupları, ağartma uygulamasından öncesi ile kıyaslandığında, ağartma uygulamasından sonra istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdi (p <0.05).

Sonuç: Çalışmamıza göre, zirkonya veya tam seramik restorasyonları olan hastalar, ev tipi ağartma ajanlarını kullanırken dikkatli olmalıdır, çünkü ağartma ajanları TP ve ΔE 'yi etkileyebilir.

Anahtar Kelimeler: Ağartma ajanları, CAD-CAM materyalleri, Geçirgenlik, Renk

Effect of Different Home Bleaching Agents on the Color and Translucency of CAD/CAM Materials*Zeynep Yeşil Duymuş, Murat Alkurt, Seyma Yıldız*

Recep Tayyip Erdoğan University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontic, Rize

Objective: the Translucency and Color of CAD/CAM materials.

Materials-Methods: A total of 150 disc-shaped specimens (10 mm diameter) were fabricated from Katana Multi Layered (ML), Katana Ultra Traslucent Multi Layered (UTML), Katana Super Traslucent Multi Layered (STML), Vita Enamic (VE) and Vita Suprinity (VS) with 3 different thicknesses the way that 0.4, 1, 1.5 mm (n=10). Then, specimens within each thickness were further divided into two subgroups: 6% hydrogen peroxide (applied for 45 minutes per day for 14 days), 10% carbamide peroxide (applied for 8 hours per day for 14 days). Translucency and color of specimens were measured before home bleaching application (T0), 3 days (T3), 7 days (T7) and 14 days (T14) with using CIE L^a a^b b^b system. Color (ΔE) and translucency (TP) changes were calculated. All data individually analyzed and compared with multiple comparisons test (p<0.05).

Results: /CAM material groups showed statistically significantly difference after bleaching application when compared to before bleaching application (T0) (p<0.05).

Conclusions: According to our study, patients who have zirconia or all-ceramic restorations should be careful when using home bleaching agents, because bleaching agents can affect TP and ΔE .

Keywords: Bleaching agents, CAD-CAM materials, Color, Translucency

S-152**Hyflex EDM ve WaveOne Gold Döner Sistem Eğelerin Ani Kurvatürde Kırılma Dirençlerinin Karşılaştırılması**

Uğur İnan, Cangül Keskin, Hande Akgün

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Samsun

Amaç: Nikel-titanyum (NiTi) döner sistem eğeler, üstün esneklik özellikleri sayesinde el aletlerine göre daha hızlı, daha kolay ve daha güvenli kök kanal preparasyonu yapılmasını sağlarlar. Ancak tüm avantajlarına rağmen beklenmeyen alet kırılmaları klinik kullanımdaki en önemli sorunlardandır. Alet kırılma riskini azaltmak amacıyla, son yıllarda NiTi aletlere ısı işlem uygulanmaya başlanmış ve resiprokal hareketle kullanılan eğeler piyasaya sürülmüştür. Bu çalışmanın amacı, Hyflex EDM ve WaveOne Gold döner sistem eğelerin döngüsel yorgunluğa bağlı kırılma dirençlerinin simüle ani apikal kurvatürde karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: Bu çalışmada 10 adet Hyflex EDM OneFile (25/~) ve 10 adet WaveOne Gold Primary (25/07) ege kullanıldı. Eğeler kurvatür açısı 90°, kurvatür yarıçapı 2 mm olan yapay kanallarda test edildi. Tüm eğeler önerilen hız ve tork değerlerinde 37°C sıcaklıkta kırılıncaya kadar kullanıldı. Kırılma zamanı 1/100 s dijital kronometre yardımıyla ölçüldü. Veriler kaydedildi ve bağımsız örneklem t-testi kullanılarak karşılaştırıldı.

Bulgular: Kırılıncaya kadar geçen ortalama süre WaveOne Gold grubu için $98,40 \pm 19,93$ ve Hyflex EDM grubu için ise $183,50 \pm 35,33$ saniye olarak bulundu. Hyflex EDM OneFile eğeler, WaveOne Gold Primary eğelere göre daha uzun sürede kırıldı ve aralarındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p < 0.001$).

Sonuç: Elektrik boşaltımı ile işleme yöntemi ile üretilen Hyflex EDM NiTi eğeleri, WaveOne Gold eğelerine göre döngüsel yorgunluğa karşı daha dirençli bulundu.

Anahtar Kelimeler: Döngüsel yorgunluk, kırılma direnci, nikel-titanyum

S-152**Comparison of the Fracture Resistance of Hyflex EDM and WaveOne Gold Rotary System Instruments in Abrupt Curvature**

Uğur İnan, Cangül Keskin, Hande Akgün

Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Samsun

Aim: Nickel-titanium (NiTi) rotary file systems provide faster, easier and safer root canal preparations compared to hand instruments due to their superior flexibility. Despite their advantages, unexpected fracture is one of the most important problems in clinical use. To reduce the risk of fracture, thermally treated NiTi instruments and instruments used with reciprocating motion have been introduced to the market. The aim of this study was to compare the cyclic fatigue resistance of Hyflex EDM and WaveOne Gold rotary system files in simulated abrupt apical curvature.

Methods: In this study, 10 Hyflex EDM OneFile (25/~) and 10 WaveOne Gold Primary (25/07) files were selected. Instruments were tested in an artificial canal having an angle of curvature of 90° and a radius of curvature of 2 mm. All instruments were rotated at recommended speed and torque settings at 37° C temperature until fracture occurred. Time to fracture was recorded with a 1/100s digital chronometer. The data were recorded and compared using independent samples t-test.

Results: The mean time to fracture value was 98.40 ± 19.93 seconds for WaveOne Gold group and 183.50 ± 35.33 seconds for Hyflex EDM group. Hyflex EDM OneFile instruments fractured in a longer time period than WaveOne Gold instruments and the difference between them was statistically significant ($p < 0.001$).

Conclusion: Hyflex EDM NiTi instruments which are produced with electric discharge machining were found to be more resistant to cyclic fatigue than WaveOne Gold instruments.

Keywords: Cyclic fatigue, fracture resistance, nickel-titanium

S-153

Yeni Nano-Fiber Dolduruculu Akışkan Kompozitin Mikro-Sertlik ve YüzeY Pürüzlülüğünün Kıyaslanması*Rümeysa Hatice Özlen, Zümrüt Ceren Özduman, Burcu Oğlakçı, Evrim Eligüzeloğlu Dalkılıç*

Bezmi Alem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu araştırmanın amacı, yeni piyasaya sunulmuş olan ve nano boyutta fiber doldurucu içermesi ile ilk olan akışkan kompozitin mikro-sertlik ve yüzeY pürüzlülüğü özelliklerinin, farklı özelliklerdeki partikül dolduruculu kompozit rezinlerle kıyaslanmasıdır.

Yöntem: Bu çalışmada, 1)Nano fiber dolduruculu akışkan kompozit rezin (N: NovaPro Flow, Nanova, ABD), 2)Akışkan bulk-fill kompozit rezin (EBF: Estelite Bulk Fill, Tokuyama), 3)Akışkan kompozit rezin (GUF: G-aenial Universal Flo, GC); 4)Yüksek dayanımlı enjekte edilebilir kompozit rezin (GUI: G-aenial Universal Injectable, GC) ve 5)Mikro-hibrid kompozit rezin (Z250,3M ESPE) materyalleri ile 2 mm derinliğinde ve 5 mm çapında 50 silindirik şekilli örnek hazırlanmıştır (n=10). Örneklerin üst yüzeylerine çok aşamalı diskler ile standart polisaj işlemi uygulanmıştır. YüzeY pürüzlülüğü ölçümleri, mekanik profilometre (MarSurf M 300 C; Mahr GmbH, Almanya) cihazı kullanılarak yapılmıştır. Vickers mikro sertlik ölçümleri, HMV Microhardness Test Cihazı (Shimadzu, Japonya) kullanılarak örneklerin alt ve üst yüzeylerinde yapılmıştır. Verilerin normal dağılıma uygunluğu Shapiro Wilk testi ile incelenmiştir. Normal dağılım gösteren sertlik ve pürüzlülük değerlerinin materyallere göre karşılaştırılmasında tek yönlü varyans analizi (One Way ANOVA) kullanılmıştır. Çoklu karşılaştırmalar Tukey HSD testi ile gerçekleştirilmiştir. Anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak belirlenmiştir.

Bulgular: Materyallere göre ortalama pürüzlülük değerleri arasında istatistiksel fark bulunmamıştır ($p=0,051$). Alt ve üst yüzeylerde mikro-sertlik değerleri materyallere göre farklılık göstermektedir ($p<0,001$). Hem alt hem de üst yüzeylerin mikro-sertlik değerlendirilmesinde en düşük değer N materyalinde elde edilmiştir. En yüksek mikro-sertlik değeri ise Z250 materyalindedir. Alt ve üst yüzey sertlik oranlarına ait değerler de materyallere göre farklılık göstermektedir ($p<0,001$). N grubunun alt/üst sertlik oranları diğer gruplardan istatistiksel olarak daha düşüktür. EBF, GUI ve Z250 materyalleri arasında alt/üst sertlik oranları açısından fark yoktur.

Sonuç: Nano boyutlarda fiber doldurucu içermesi özelliğinin, akışkan kompozite; sertlik ve yüzeY pürüzlülüğü açısından üstünlük sağlamadığı düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: mikrosertlik,yüzeY pürüzlülüğü,nano-fiber,akışkan kompozit

S-153

Comparison of Micro-Hardness and Surface-Roughness of New Nano-Fiber Filled Flowable-Composite*Rümeysa Hatice Özlen, Zümrüt Ceren Özduman, Burcu Oğlakçı, Evrim Eligüzeloğlu Dalkılıç*

Bezmi Alem Vakıf University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İstanbul

Objective: The aim of this study was to compare the micro-hardness and surface roughness properties of a composite, which was recently introduced to be the first flowable composite with the nano-sized fiber filler, with the particle filled composite resins with different properties.

Method: In this study, 50 cylindrical samples of diameter 5mm and depth 2mm were prepared (n=10) with 1)Flowable composite with nano-fiber filler (N:NovaPro Flow, Nanova, USA); 2)Flowable bulk-fill composite (EBF:Estelite Bulk Fill, Tokuyama); 3)Flowable composite (GUF:G-aenial Universal Flo, GC); 4)High-strength injectable composite (GUI:G-aenial Universal Injectable, GC); 5)Micro-hybrid composite (Z250,3M ESPE) materials. Standard polishing procedures were performed on the top surfaces of the samples with multi-step polishing discs. Surface roughness measurements were made using mechanical profilometer (MarSurf M 300 C; Mahr GmbH, Germany). Vickers microhardness measurements were made on the bottom and top surfaces of the samples using HMV Microhardness Tester (Shimadzu, Japan). The data were analyzed by Shapiro Wilk test. One way variance analysis was used to compare the hardness and roughness values according to materials. Multiple comparisons were performed by Tukey HSD test. The level of significance was set at $p<0.05$.

Results: There was no statistical difference between the mean roughness values of the materials ($p=0.051$). Bottom and top surfaces' micro-hardness values significantly differ according to the materials ($p<0.001$). N showed the lowest micro-hardness value on both bottom and top surfaces. Z250 showed the highest micro-hardness value. The bottom/top surfaces' hardness ratios also showed significant difference according to the materials ($p<0.001$). The bottom/top hardness ratio of N was statistically lower than the other groups. There was no significant difference between EBF, GUI and Z250 in the terms of bottom/ top hardness ratios.

Conclusions: Incorporation of nano-sized fiber filler to the flowable composite may not be advantageous for micro-hardness and surface roughness properties.

Keywords: microhardness,surface roughness,nano-fiber,flowable composite

S-154

Dental İmplant Tedavisi Öncesinde Mandibular Kanal ve Mental Foramen Varyasyonlarının Konik Işınli Bilgisayarlı Tomografilerle Değerlendirilmesi (Retrospektif Çalışma)

Bilge Karacı¹, Muhammet Karacı², M. Serdar Evginer²

¹Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Antalya

²Alanya Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Antalya

Amaç: Diş hekimliğinde girişimde bulunulan bölgenin anatomisine hâkim olunmalıdır. Bu sayede, tedavi planlaması daha dikkatli yapılırken olası komplikasyonların da önüne geçilmiş olunur. Diş hekimliğinde kullanılan intraoral ve extraoral radyografik teknikler, 2 boyutlu olmalarından dolayı anatomik yapılarda magnifikasyon, distorsiyon ve süperinpozisyon gibi limitasyonlara sahiptirler. Oral ve maksillofasiyal bölgeler için kullanılan konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) tarayıcıları minimal metal artefaktı, düşük fiyat ve kolay ulaşılabilirlik gibi avantajlarla 1990'ların sonlarında geliştirildi. KIBT tarayıcılar çenelerin anatomik yapıların detaylı görüntülenmesine izin verir. Bu çalışmanın amacı, dental implant tedavisi öncesinde tomografi alınan hastaların mandibular kanal ve mental foramene ait varyasyonların görülme sıklığını ve bunların karakteristik özelliklerini araştırmaktır.

Materyal-Metod: Sunulan retrospektif çalışma kapsamında, mandibular kanal ve mental foramen bölgeleri net şekilde izlenebilen 200 hastaya ait tomografi görüntüleri incelenmiştir. Çalışmada, yirmi yaş ve üzerinde olan hastalar değerlendirmeye alınmıştır. Kemik içi lezyonların, travma veya farklı anomalilerin bulunduğu hastalar çalışmaya dâhil edilmemiştir. Varyasyonların tespit edildiği hastalarda, görüntüler farklı kesitlerle incelenerek varyasyonun tanısı doğrulanmıştır.

Sonuç: Çalışma sonucunda, mandibular kanalla ilişkili varyasyonlardan aksesuar mandibular kanalın (AMK) prevalansı % 13,8, retromolar kanal (RK) prevalansı ise % 11,6 olarak bulunmuştur. Mental foramenle ilişkili varyasyonlardan aksesuar mental foramenin (AMF) prevalansı % 12,4, anterior loop (AL) prevalansı ise % 21,4 olarak tespit edilmiştir.

Tartışma: Bu bulgular sonucunda, uygulanacak anestezi ve cerrahi işlemlerde komplikasyonların önüne geçmek için olası varyasyonların göz önünde bulundurulması gerektiği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Mandibular kanal, mental foramen, konik ışınli bilgisayarlı tomografi

S-154

The Evaluation of the Mandibular Canal and Mental Foramen Variations by Cone Beam Computerized Tomography Before Dental Implant Treatment (Retrospective Study)

Bilge Karacı¹, Muhammet Karacı², M. Serdar Evginer²

¹Alanya Alaaddin Keykubat University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Antalya

²Alanya Oral and Dental Health Center, Antalya

Objective: The anatomy of the region where the dentistry is attempted should be mastered. In this way, treatment planning is made more carefully and possible complications are prevented. Intraoral and extraoral radiographic techniques used in dentistry are limited in size because of their magnetization, distortion and superinposition. Cone-beam computed tomography (CBCT) scanners for oral and maxillofacial regions were developed in the late 1990s with advantages such as minimal metal artifact, low price and easy accessibility. CBCT scanners allow detailed visualization of the anatomical structures of the jaws. The aim of this study was to investigate the prevalence and characteristics of mandibular canal and mental foramen variations before dental implant treatment.

Material - Method: The tomography images of 200 patients which present a clear vision of mandibular canal and mental foramen. Patients aged 20 years and older were included in the study. Patients with bone lesions, trauma or different anomalies were excluded from the study. The diagnosis was verified using different CBCT sections in the patients with variations.

Results: As a result of the study, the prevalence of accessory mandibular canal (AMC) was found to be 13.8% and retromolar canal (RC) prevalence was found to be 11.6%. The prevalence of accessory mental foramen (AMF) was found to be 12.4 % and the prevalence of anterior loop (AL) was found to be 21.4%.

Conclusion: As a result of these findings, it could be suggested that dentist must consider possible variations to avoid from complications while performing anesthesia and surgical procedures.

Keywords: Mandibular canal, mental foramen, cone beam computed tomography

S-155**Kök Kanalında Kırılan Endodontik Aletlerin Kök Kanalından Uzaklaştırılması: Vaka Serisi***Zakariya Faris Fakhruddin Ahmed, Fatma Tunç, Heba Muhsin Hayder Al Qassab*

Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Gaziantep

Amaç: Bu tebliğin amacı el eğeleri, ultrasonik aletler ve Masserann kiti kullanarak, kırılmış aletlerin kök kanalından uzaklaştırılmasını sunmaktır.**Vaka Serisi:** Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Bölümü'ne yedi hasta kök kanal tedavisi endikasyonu ile başvurmuştur. Kök kanal preperasyonu esnasında hem ön hem de arka diş kök kanallarında el eğeleri veya nikel-titanyum döner eğeler kırılmıştır. Kırılan parçalar dental mikroskop büyütmesi altında, el eğeleri ile bypass yaparak, ultrasonik titreşim, Masserann kiti ve bu tekniklerin kombinasyonu kullanılarak uzaklaştırılmıştır. Uzaklaştırma işlemi en az 15, en fazla 90 dakika sürmüştür. Altı olguda kırık parçalar başarılı bir biçimde çıkarılmıştır. Sadece bir vakada strip perforasyon meydana gelmiş ancak perforasyon bölgesi MTA ile kapatılmıştır. Bir yıllık takip sonucunda hastada hiçbir semptomla rastlanmamıştır.**Sonuç:** Kök kanal morfolojisi ve kırık parçanın lokalizasyonu kırık aletin çıkarılma başarısını etkilemektedir. Klinisyenin tecrübe ve yeteneği doğrultusunda uygun endikasyon ile kırık aletin bypass edilmesi, ultrasonik aletler ve Masserann kiti kırık aletlerin kök kanalından uzaklaştırılması için yararlı yöntemlerdir**Anahtar Kelimeler:** Kırık alet, Ultrasonik, Masserann Kit.**S-155****Removal of Broken Endodontic Instruments From Root Canals: Case Series***Zakariya Faris Fakhruddin Ahmed, Fatma Tunç, Heba Muhsin Hayder Al Qassab*

Gaziantep University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Gaziantep

Aim: The aim of this paper is to present removal of broken instruments from root canals by using hand instrumentation, ultrasonic devices and Masserann kit.**Case Series:** Seven patients represented to Gaziantep University Faculty of Dentistry Department of Endodontics with indication of root canal treatment. During root canal preparation hand or rotary files were separated in root canals of either anterior or posterior teeth. Bypassing the fragments with hand instrumentation, ultrasonic vibration, Masserann kit and combination of these techniques were used for retrieval of broken fragments under dental microscope magnification. Retrieval of fragments lasted for minimum fifteen, maximum ninety minutes. For six cases the fragments loosened and were removed successfully. In only one case, strip root perforation occurred but the strip perforation zone in the root canal was sealed with MTA. One year follow-up, the patient showed no symptoms.**Conclusion:** Location of the fractured segment and morphology of the root canals effect the success of the fractured instrument removal. Bypassing fractured file, ultrasonic devices and Masserann kit are useful methods and systems to remove broken instruments from root canals when used with proper indication depending on clinician's experience.**Keywords:** Broken instrument, Ultrasonic, Masserann Kit.

S-156

Birinci Sınıf Diş Hekimliği Öğrencilerinin Ağız Sağlığı Alışkanlıkları*Cansu Özşin Özler¹, Yağmur D. Yıldırım², Dilan Altun¹, Güliz N. Güncü², Meryem Uzamış Tekçiçek¹*¹Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Ankara²Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Ankara**Amaç:** Bu araştırmanın amacı bir grup diş hekimliği birinci sınıf öğrencisinin ağız sağlığı alışkanlıklarının değerlendirilmesidir.**Yöntem:** Bu tanımlayıcı araştırma Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde yapılmıştır.**Bulgular:** Çalışmaya toplam 327 öğrenci katılmıştır. Katılımcıların % 67,3'ü kız öğrenciler olup, genel yaş ortalaması 19,40±0,66 (en küçük: 18- en büyük: 22)'dir. Ebeveynlerin %50,0'sinden fazlasının (annelerin %50,5'i ve babaların % 67,0'ı) üniversite ve /veya daha yüksek öğrenim durumuna sahip olduğu ve öğrencilerin %17,4'ünde ailesinde diş hekimi bulunduğu öğrenilmiştir. Alınan cevaplara göre diş fırçalama yöntemini öğrencilerin %51,9'unun diş hekiminden, %21,6'sının ebeveynlerinden, %15,0'inin sosyal medyadan (internet, t.v,) ve % 11,5'inin ilkokul veya lise öğretmeninden öğrendiği görülmüştür. Öğrencilerin çoğu (% 89,1) günde 2 kez veya daha fazla diş fırçaladıklarını, %39,1'i diş ipi, % 46,5'i günlük ağız çalkalama suyu ve sadece 6 öğrenci arayüz fırçası kullandıklarını belirtmişlerdir. Araştırmada öğrencilerden diş fırçası, diş macunu, diş ipi ve ağız çalkalama suyu satın alırken tercihlerini nelerin belirlediği sorgulanmıştır. Marka, diş fırçası ve diş macunu seçiminde daha etkiliyken; diş hekimi önerileri diş ipi ve ağız çalkalama suyu için en yüksek yüzdeleri oluşturmuştur.**Sonuçlar:** Temel diş fırçalama eğitimi ile ilgili diş hekimlerinin yanı sıra ebeveynlerin, öğretmenlerin ve sosyal medyanın büyük bir rolü olduğu görülmüştür. Ayrıca bu çalışmanın sonuçları bir üniversite ile sınırlı olsa da, kullanıcıların fırça ve diş macunu seçimleri üzerinde ticari reklamların diş hekimi önerisinden daha büyük yüzdelerde etkisi olduğu izlenmiştir.**Anahtar Kelimeler:** diş hekimliği, öğrenciler, ağız sağlığı alışkanlıkları

S-156

Oral Health Related Habits of First Grade Dental Students*Cansu Özşin Özler¹, Yağmur D. Yıldırım², Dilan Altun¹, Güliz N. Güncü², Meryem Uzamış Tekçiçek¹*¹Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Ankara²Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Ankara**Aim:** The purpose of this research was to evaluate the self-reported oral health habits among a group of Turkish first grade dental students.**Methods:** This descriptive study was conducted in Hacettepe University Faculty of Dentistry.**Results:** Totally 327 students were participated. Of all students 67.3% were female. Mean age was 19.40±0.66 (min: 18- max: 22). More than 50 % of the parents (50.5% of the mothers and 67.0% of fathers) had a university and/or higher education. There was a dentist family member in 17.4% of the students. Students' answers showed that, 51.9% learnt brushing method from a dentist, 21.6% from their parents, 15.0% from social media (internet, t.v,) and 11.5% from a teacher in the primary or high school. Most of the students (89.1%) had stated that they do tooth brushing 2 times a day or more. 39.1% of the students were using dental floss, while 46.5% were using daily mouthwash and only 6 students were using interdental brush. Students were questioned about their preferences for buying tooth brush, tooth paste, dental floss and mouth rinse. While the brand was more effective on the choice of tooth brush and tooth paste; dentist's recommendations showed the highest percentages for dental floss and mouthwash.**Conclusion:** It was seen that for the basic tooth brushing education, parents, teachers and social media has a great role as well as a dentist. Although the population of this study is limited to a university, results showed the great impact of commercial advertisements on the toothbrush and toothpaste choices of users rather than a dentist recommendation.**Keywords:** dentistry, students, oral habits

S-158

Orofasiyal, Dental, Kas Rahatsızlıklarında Botulinum Toksin Kullanımı Ve Enjeksiyon Sonrası Hastaların Yaşam Kalitelerindeki Gelişme*Fatma Merve Gökçe*

Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Botulinum nörotoksin gram pozitif, çubuk şekilli, çoğunlukla anaerobik bakterilerden elde edilen bir proteindir. Botoks nöromusküler alanda alfa motor nöronları inhibe ederek kasların zayıflamasına neden olur.. Botoks'un diş hekimliğinde çok çeşitli kullanım amaçları vardır. Bunlar; trigeminal nevralji, post herpetik nevralji, migren, baş ağrıları gibi orofasial bölge ağrıları, pitalizm, sialosel, frey's sendromu gibi tükürük bezi hastalıkları, masseter kas hipertrofisi, dislokasyon, bruksizm, artrit ve oromandibular distoniler gibi tme rahatsızlıklarında, trismus, gummy smile, facialar sinir rahatsızlıklarında, microcerrahi öncesi oral kavitenin hazırlanmasında, dental implant, kemik ve periodontal cerrahi sırasında, kanser terapilerinde, doku iyileşmesinde, hipertrofik skar tedavilerinde. Sunumumuzun amacı dip hekimliğinde botox kullanım alanlarını ortaya koymak ve yapılan uygulamalarla yukarıda bahsedilen kronik hastalıklarla uğraşan hastaların yaşam kalitelerini arttırmak.

Yöntem: orofacial bölge kaslarına 1 mL serum fizyolojik ile seyreltilmiş 100u tip a botulinum toxin enjeksiyonun yapılması.

Sonuç: orofacial bölgeyle ilgili kronik hastalıklar multifaktöriyeldir ve her vaka spesifik olarak değerlendirilmelidir ancak yapılan diğer çalışmalarda olduğu gibi botox enjeksiyonu ağrıyı geçirerek hastaların rahatlamasına sebep olmaktadır.

Bulgular: Botoks klinik olarak kas ve salgı bezlerini içeren dental ve orofasial rahatsızlıkları tedavi ederken yararlıdır. Botoks hastalıkların yaşam kalitelerini arttırmakta kullanılabilecek yararlı ve minimal invaziv bir yöntemdir. Listelenen bir çok agresif tedavi yönteminin yanısıra bu toksin agresif yöntemlere alternatif geçici etkili bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Botoks, Diş hekimliğinde kullanımı, orofasial rahatsızlıklar

S-158

İmprovement in Quality of Life After Botulinum Toxin İnjection for Orofacial, Muscle, Dental Disorders*Fatma Merve Gökçe*

Ege University Faculty of Dentistry, Department of Oral Maxillofacial Surgeon, İzmir

BOTULINUM NEUROTOXİN is neurotoxic protein produced by the gram positive, rod shaped, spore forming and strictly anaerobic bacterium clostridium botulinum. BTX induces muscle weakness by inhibiting transmission of alpha motorneurons at the neuromuscular junction. BTX in dentistry is used for a variety of purposes. Such as oro-facial pain conditions like trigeminal neuralgia, post herpetic neuralgia, migraine, headache and myofascial pain dysfunction, salivary gland disorders like sialorrhea, sialocele, Frey's syndrome, hypertrophy of masseter muscle, tmj disorders like dislocation, bruxism, and oromandibular dystonia and arthritis, trismus, gummy smile, disorders of facial nerve, cancer therapy, preparation of oral cavity for microsurgical reconstruction, during dental implant, jaw and periodontal surgeries, in wound healing, treatment of hypertrophic scars. The aim of our presentation is to demonstrate the use of botox in dentistry and to improve the quality of life of patients struggling with chronic diseases.

Materials-Method: Type-A botulinum toxin was botox reconstituted with 1ml physiological saline for 100 U Botox.

Results: management of chronic orofacial and dental disorders are multi factorial and polysymptomatic pathology cannot be univocal and must be customized on case by case basis. However as with other publications, botox helps to relieve pain and relax patients.

Conclusions: BTXs are clinically useful in the management of various dental and orofacial disorders involving the muscles and glands. BTX can be used as a helpful and minimally invasive treatment option to improve the quality of life of patients. As a versatile treatment option with rapidly expanding list of uses, this toxin offers a reversible alternative to numerous aggressive procedures.

Keywords: Botox, use in dentistry, orofacial disorders

S-159

İmmediate İmplant Operasyonu Sırasında Meydana Gelen Lingual Plak Perforasyonu, Bir Olgu Raporu*Sabit Demircan*

Beykent Üniversitesi Meslek Yüksek Okulu Dişhekimliği Hizmetleri, Ağız Sağlığı Programı, İstanbul

Amaç: İmplant tedavisi yaklaşık 40 yıldır iyi dökümanite edilmiş ve oral rehabilitasyon açısından oldukça başarılı olduğunu ispat etmiştir. İmmediate implant uygulaması ise klinik pratiğe 1978 yılında girmiştir. Total tedavi zamanını ve cerrahi girişim sayısını azalttığı için oldukça popüler hale gelmiştir. Lingual plak perforasyonu (LPP) sublingual veya submandibular hematoma, aşırı kanama veya enfeksiyona neden olabilen ciddi bir komplikasyondur. Biz bu sunumda immediate implant operasyonu sonrası gelişen LPP olgusu paylaşıyoruz.

Olgu Raporu: 34 yaşında bayan hasta kliniğimize sol mandibular birinci molar diş bölgesine yerleştirilen implant bölgesinde şişlik ve ağrı şikayeti ile başvurdu. İmplant 2 ay önce dişin çekimi ile aynı anda yerleştirilmiş ve işlemten itibaren şişlik ve ağrı devam etmekte idi. Hastanın hekimi şikayetler sonrası panoramik radyograflar ile muayene etmiş ve herhangi bir komplikasyon olmadığını belirtmiştir. İntraoral muayene sonrası CBCT almaya karar verdik. CBCT kesitleri implantın lingual plağı perfore ettiğini ve sinir ile yakın ilişkide olduğunu gösterdi. Biz implantı çıkardık ve yumuşak ve sert doku iyileşmesi sonrası başka bir implant operasyonu için beklemeye karar verdik.

Sonuç: LPP hayatı tehdit edebilecek ciddi bir komplikasyondur. Eğer yüksek risk faktörleri söz konusu ise, iyileşme sonrası implant protokolü düşünülmelidir. Posterior mandibular bölgede komplike çekim bölgelerinde immediate implant operasyonu planlandığında CBCT bir gerekliliktir, çünkü bazı anatomik bulgular sadece preoperatif radyolojik değerlendirmeler ile anlaşılabilir.

Anahtar Kelimeler: immediate implant, lingual plak perforasyonu, mandibula

S-159

Lingual Plate Perforation During Immediate Implant Operation, A Case Report*Sabit Demircan*

Beykent University Vocational School Dental Services, Oral Health Program, İstanbul

Purpose: Implant therapy for missing teeth has been well documented for over four decades and proven to be a successful means for oral rehabilitation. Immediate implant placement introduced into clinical practice in 1978. It has been a popular treatment concept for patients as well as for clinicians since it reduces the number of surgical interventions and the total treatment time. Lingual plate perforation(LPP) development of a sublingual or submandibular hematoma, excessive bleeding or infection. Here we present a LPP case caused by immediate implant operation.

Case: The 34 years old female patient referred to our clinic with a complaint of swelling and pain in implant at left mandibular first molar tooth. Implant placed same time with the extraction two months ago and since pain and swelling didn't pass. Patient dentist examined with panoramic radiographs and said there is no complication. After intraoral examination we decided to take a CBCT. CBCT showed that implant perforate the lingual plate and had a close relationship to nerve. We removed the implant and decided to wait for hard and soft tissue healing then place a new implant.

Conclusion: LPP may cause debilitating and even life threatening situations for the patient. Based on the high risk levels, delayed implant protocol should be considered. CBCT imaging is essential for planning immediate implant placement in the anticipated extraction sites of the posterior mandible region, as proved by anatomic findings that can only be understood from preoperative imaging analysis.

Keywords: immediate implant, lingual plate perforation, mandible

S-160**Çenelerin İlaça Bağlı Nekrozunda Tedavi Yaklaşımları***Mustafa Yalçın*

Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Gaziantep

Literatürde bisfosfonatlarla yapılan bir tedavi sonucunda oluşan çenelerin osteonekrozu hakkındaki ilk bulguyu 2003 yılında Marx bildirmiştir. Çenelerin osteonekrozu, radyoterapi öyküsü olmayan bifosfonatlarla tedavi edilen hastalarda 8 haftalık sürede iyileşmeyen nekrotik kemik alanı olarak tanımlanmaktadır. Çenelerin ilaca bağlı nekrozu, genellikle denosumab ve bifosfonatların veya muhtemelen anjiyogenez inhibitörleri gibi diğer tedavi eden ajanların yan etkileridir. Bifosfonatlar ve denosumab çoğunlukla uzun süren kanser tedavisinden, osteoporozden ve malign kemik hastalığından kaynaklanan, kemik kaybı olan hastalarda iskeletsel komplikasyon riskini azaltmak için kullanılır. Amerikan Kemik ve Mineral Araştırmaları Derneği, çenelerin ilaca bağlı nekrozunun tedavisinde konservatif yaklaşımları önermiştir. Bu yaklaşımlar arasında antibiyotik kullanımı, oral antimikrobiyal ağız gargaraları ve gerektiğinde minimal lezyon debridmanı bulunur. Cerrahi müdahale dışında, çenelerin ilaca bağlı nekrozunun tedavisindeki konservatif yaklaşımlar; hormon teriparatid, lazer tedavisi, hiperbarik oksijen kullanımı, ozon tedavisi ve trombosit konsantreleridir. Kanser tedavisi alan ve bifosfonat kullanan 40 yaşında kadın hasta, kliniğimize maksiller arka bölgesinde nekroz ve süpürasyon şikayeti ile başvurdu. CBCT incelemesinde nekrotik kemik sınırı ve maksiller sinüs ile ilişkisi tespit edildi. Bukkal yağ doku flebi maksiller sinüsün kapanması ve defektin onarımı için kullanıldı. Yapılan 1 yıllık takibinde, herhangi bir nüks ve iyileşme problemi tespit edilmedi.

Anahtar Kelimeler: Çene, Osteonekroz, Tedavi**S-160****Treatment Approaches for Medication-Related Osteonecrosis of the Jaw***Mustafa Yalçın*

Gaziantep University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Gaziantep

The first evidence in the literature about osteonecrosis of the jaws (ONJ) derived from a treatment with bisphosphonates (BPs) was in charge of Marx in 2003. ONJ is defined as an area of necrotic bone that does not heal in the 8-week period in patients who have received treatment with BPs without a history of radiotherapy. Medication-related osteonecrosis of the jaw (MRONJ) is primarily an adverse side effect of denosumab and bisphosphonates or possibly treatment with other agents, such as angiogenesis inhibitors. Bisphosphonates and denosumab are preponderantly used to decrease the risk of skeletal complications in patients with bone loss, resulting from long-term cancer treatment, osteoporosis and in patients with malignant bone disease. American Society for Bone and Mineral Research (ASBMR) have recommended conservative approaches to the treatment of MRONJ. These approaches include the use of antibiotics, oral antimicrobial mouthwashes and minimal debridement of lesions if necessary. Except surgical intervention, the conservative approaches for the treatment of MRONJ are hormone teriparatide, laser therapy, the use of hyperbaric oxygen, ozone therapy and platelet concentrates. A 40-year-old female who was taken cancer treatment and used bisphosphonates presented our clinic with complaint of necrosis in the maxillary posterior region and suppuration. In CBCT examination, border of necrotic bone and relationship with maxillary sinus was detected. Buccal fat pad was used to close maxillary sinus and repair defect. There was no recurrence and healing problem during 1-year follow-up period.

Keywords: Jaw, Osteonecrosis, Treatment

S-161**Periodontal Hastalık ve Sağlıkta Diş Eti Oluşu Sıvısı ve Serum ErbB4 / Neuregulin-4 Seviyelerinin Değerlendirilmesi***Bilge Meracı, Şadiye Günpınar*

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Bolu

Bu klinik çalışmada, periodontal hastalık ve sağlıkta diş eti oluşu sıvısı (DOS) ve serum ErbB4 ve neuregulin (Nrg)-4 seviyelerinin değerlendirilmesi amaçlandı. İlave olarak, ilgili sitokinlerin birbirleriyle ve klinik parametrelerle ilişkisi ve cerrahi olmayan periodontal tedavi (COPT) sonrası bu parametrelerdeki değişiklikler incelendi.

Paralel dizayn edilmiş bu çalışmaya sistemik olarak sağlıklı gingivitisli (G,n=20), evre II düzey B periodontitisli (P1,n=20), evre III düzey B periodontitisli (P2,n=20) ve periodontal olarak sağlıklı (S,n=20) bireyler dahil edildi. Bireylere ait klinik periodontal ölçümler ile DOS ve serum örnekleri COPT öncesi alınarak tedavi sonrası 1. ayda tekrarlandı. Örneklere ait ErbB4, Nrg4, interlökin (IL)-6, IL-10, nitrik oksit sentaz (NOS)-2 ve arjinaz (Arg)-1 seviyeleri ELISA ile analiz edildi.

DOS ErbB4 ve Nrg4 total miktarlarının G, P1 ve P2 gruplarında S grubundan anlamlı derecede yüksek olduğu tespit edildi ($p<0,01$). DOS IL-6/IL-10 oranının periodontal hastalığı olan kişilerde sağlıklı bireylere göre yüksek olduğu saptandı ($p<0,01$). Serum ErbB4 düzeyleri, P2 grubunda S ve P1 gruplarına göre daha yüksek bulundu ($p=0,05$). S grubunda serum NOS2 düzeyleri diğer gruplardan anlamlı derecede daha düşükken, serum Arg1 düzeyleri ise daha yüksekti ($p<0,05$). Ek olarak, DOS ErbB4 ve Nrg4 total miktarları ile tüm klinik parametreler ve DOS IL-6/IL-10 oranı arasında pozitif yönlü korelasyon olduğu tespit edildi. Periodontal tedavi sonrası 1. ayda G, P1 ve P2 gruplarında DOS ErbB4 ve Nrg4 total miktarlarının azaldığı belirlendi ($p<0,05$). Serum NOS2 konsantrasyonu ve DOS IL-6/IL-10 oranının G ve P2 gruplarındaki bireylerde COPT sonrası azaldığı belirlendi ($p<0,05$).

Bu bulgular ışığında, ErbB4 ve Nrg4'ün diş eti enflamasyonunun çözülme aşamasında rol oynayabileceği düşünülmektedir. Bu çalışmanın sınırları dahilinde, ErbB4 ve Nrg4'ün periodontal hastalık patogenezinde önemli birer biyobelirteç olabileceği sonucu çıkarılabilir.

Anahtar Kelimeler: diş eti oluşu sıvısı, ErbB-4, makrofaj, neuregulin-4, periodontal hastalık

S-161**Assesment of Gingival Crevicular Fluid and Serum ErbB4/Neuregulin-4 Levels in Periodontal Disease and Health***Bilge Meracı, Şadiye Günpınar*

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Bolu

This clinical trial aimed to evaluate gingival crevicular fluid (GCF) and serum ErbB4 and neuregulin (Nrg)-4 levels in periodontal health and disease. The association of these molecules between each other and with clinical parameters and also the alterations in these parameters after non-surgical periodontal therapy (NSPT) were determined.

Systemically healthy patients with gingivitis (G,n=20), stage II grade B periodontitis (P1,n=20), stage III grade B periodontitis (P2,n=20) and periodontally healthy individuals (H,n=20) were included in this parallel-design study. Clinical measurements and samples of GCF and serum were obtained at baseline and repeated at 1st month after NSPT. ELISA was used to determine levels of ErbB4, Nrg4, interleukin (IL)-6, IL-10, nitric oxide synthase (NOS)-2 and arginase (Arg)-1.

The total amounts of GCF ErbB4 and Nrg4 were significantly higher in the G, P1 and P2 groups than the H group ($p<0,01$). The GCF IL-6/IL-10 ratio were found to be significantly higher in the subjects with periodontal disease than those in periodontally healthy individuals ($p<0,01$). Serum ErbB4 levels were higher in P2 group than in H and P1 groups ($p=0,05$). Serum NOS2 levels were significantly lower whereas serum Arg1 levels were higher in H group among the other groups ($p<0,05$). Additionally, the GCF total amount of ErbB4 and Nrg4 was found to have a positive and significant correlation with all clinical parameters and GCF IL-6/IL-10 ratio. The total amount of GCF ErbB4 and Nrg4 were significantly decreased after NSPT ($p<0,05$). Serum NOS2 concentrations and GCF IL-6/IL-10 ratios were decreased after NSPT in both the G and P2 groups ($p<0,05$). The limits of this study, it can be concluded that ErbB4 and Nrg4 may be utilized as possible novel biomarkers for periodontal disease.

Keywords: ErbB-4, gingival crevicular fluid, macrophage, neuregulin-4, periodontal disease

S-162

Mandibular Üçüncü Molar ile Komşuluğundaki İkinci Moların Distal Yüzeyindeki Çürük Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi*Dilek Menziletoğlu, Funda Baştürk*

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Bu retrospektif çalışmanın amacı; mandibular 3. molar dişlerin pozisyonu ile komşuluğundaki 2. molar dişlerin distal yüzeylerindeki çürük arasındaki ilişkinin değerlendirilmesiydi.**Yöntem:** Bu çalışmada 3. molar dişlerinin çekilmesi için kliniğimize başvuran 424 hastanın panoramik röntgenleri inceledik. Çalışmaya toplam 675 mandibular 3. molar diş dahil edildi. 3. molar dişlerin pozisyonları Winter sınıflamasına göre değerlendirildi. Yaş, cinsiyet, üçüncü molar dişlerin angulasyonları, hastaların DMFT indeksleri ve komşu 2.molar dişin distalindeki çürük varlığı kaydedildi. Hastalar dört yaş grubuna ayrıldı. (18 - 24, 25 - 34, 35 - 44, 45 - 54 yaş) İstatistiksel değerlendirme için Mann Whitney U testi yapıldı, $p < 0,001$ anlamlılık düzeyinde değerlendirildi.**Bulgular:** Hastaların yaşları 18-54 arasında değişmekteydi. (Yaş ortalaması 26.60 ± 6.52 yıldır.) Hastaların %48.11'i (n=204) erkek, %51.88'i (n=220) kadındı. 675 dişin % 46.51'i (n=314) tam gömülü, %34.07'si (n= 230) yarı gömülü, % 19.40'ı (n=131) ise tamamen sürmüştü. 675 dişin %16.14'ünün (n=109) komşuluğundaki 2. molar dişin distal yüzeyinde çürük tespit edildi. Yarı gömülü mezoangular pozisyondaki 3.molarların komşuluğunda çürük görülme riski daha fazlaydı ($p > 0,001$). Çürük görülme riski yaş arttıkça artmıştı. ($p < 0,01$). Çürük tespit edilen hastaların DMFT indeksleri daha yüksekti. ($p < 0,01$).**Sonuç:** 3.molar dişlerin etrafında kist, tümör, komşuluğundaki dişlerde kök rezorpsiyonu ve çürük gibi patolojiler görülebilir. Bulgularımıza göre mezoangular pozisyondaki yarı gömülü 3.molar dişlerin komşuluğundaki 2.molar dişlerin distal yüzeyinde çürük görülme riski diğer pozisyonlara göre daha fazladır.**Anahtar Kelimeler:** Mandibular üçüncü molar, dental çürük, mandibular ikinci molar

S-162

The Assessment of Relationship Between Mandibular Third Molar and Distal Surface Caries in Adjacent Second Molar*Dilek Menziletoğlu, Funda Baştürk*

Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Konya

Aim: The aim of this retrospective study was to evaluate the relationship between the position of mandibular third molar teeth and caries on the distal surfaces of the adjacent second molar teeth.**Method:** We examined the panoramic radiographs of 424 patients referred for impacted third molar surgery to our clinic. A total of 675 mandibular third molar were included. The angulation of the third molars was determined using the classification of Winter Classification. Age, gender, angulation of third molar, patients' DMFT index and caries on distal surface of the second molar (yes/no) were determined. The patients were divided four age groups (18-24, 25-34, 35-44, 45-54years). Descriptive statistics were used to evaluate for demographic characteristics and Mann Whitney U test was used for in intergroup comparisons. The significance level was set at $p < 0,001$.**Results:** The patients age ranged from 18-64 (mean= 26.60 ± 6.52 years). All of patients %48.11 (n=204) are male, %51.88 (n=220) are female. 675 third molars were analyzed, %46.51 (n=314) impacted, %34.07 (n=230) partially impacted and %19.40 (n=131) erupted. The overall frequency of caries was %16.14 (n=109).The mesioangular position of partially impacted third molars presented high risk of caries on distal surface of second molars. ($p > 0,001$) The risk of caries increased with age. ($p < 0,01$) Patients with caries had higher DMFT indexes.**Conclusion:** The third molars can cause pathology like cyst, tumor and external root resorption or caries of the adjacent second molar. Our results showed mesioangular position partially impacted mandibular third molars posed a greater risk of caries in adjacent second molars than other positions.**Keywords:** Mandibular third molar, dental caries, mandibular second molar

S-163**İnce Dişeti Biotipine Sahip Hastalardaki Tekli Dişeti Çekilmelerinin Bağ Dokusu Grefti ile Tedavisinin Klinik Değerlendirilmesi: Vaka Serisi**

Eylem Ayhan Alkan¹, Dicle Altında²

¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Ankara

²Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Diyarbakır

Amaç: Bu çalışmanın amacı, ince dişeti biyotipine sahip hastaların Miller sınıf I ve sınıf II tekli dişeti çekilme defektlerinin tedavisinde bağ dokusu grefti tekniğinin kök kapaması üzerine olan etkisini değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Çalışma Miller sınıf I ve II tekli dişeti çekilmesi defekti olan 8'i kadın, 6'sı erkek toplam 14 hasta üzerinde yürütülmüştür. Dişeti çekilme defektleri bağ dokusu grefti (BDG) tekniği ile tedavi edilmiştir. Başlangıç klinik ölçümleri; plak indeks (PI), gingival indeks (GI), dişeti kalınlığı (DK), cep derinliği (CD), çekilme derinliği (ÇD), çekilme genişliği (ÇG), yapışık dişeti (YD) miktarı ve klinik ataçman seviyesidir (KAS). Tüm ölçümler operasyon sonrası 6. ayda tekrarlanmıştır.

Bulgular: BDG tekniği ile kök yüzey kapanmasını değerlendirdiğimiz bu çalışma neticesinde başlangıca göre 6.ayda CD, ÇD, ÇG parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı derecede azalma gözlenirken, YD miktarında istatistiksel olarak anlamlı bir artış meydana gelmiştir. KAS'ta ise istatistiksel olarak anlamlı bir kazanç olduğu tespit edilmiştir. Ortalama kök kapanma yüzdesinin ise %95 olduğu saptanmıştır.

Sonuç: Çalışmamızın sınırları dahilinde ince dişeti biyotipine sahip Miller sınıf I ve II tekli dişeti çekilmeleri olan hastaların tedavisinde BDG operasyonunun oldukça başarılı bir cerrahi işlem olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Connective tissue graft, gingival recession, thin gingival biotype

S-163**Clinical Evaluation of Connective Tissue Graft in the Treatment of Single Gingival Recession Defects of Patients with Thin Gingival Biotype: Case Series**

Eylem Ayhan Alkan¹, Dicle Altında²

¹Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Ankara

²Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Diyarbakır

Objectives: The purpose of this study was to evaluate the root coverage of connective tissue graft in the treatment of Miller class I and II single gingival recession defects of patients with thin gingival biotype.

Materials-Methods: The present study was conducted on 14 patients (8 female and 6 males) with Miller class I and II single recession defects. The recession defects were treated by connective tissue graft (CTG). The clinical parameters plaque index (PI), gingival index (GI), gingival thickness (GT), probing depth (PD), recession depth (RD), recession width (RW), amount of attached gingiva (AG) and clinical attachment level (CAL) were recorded at baseline. All parameters were remeasured at 6 months.

Results: CTG procedure resulted in statistically significant decreases in PD, RH, RW, and increases in AG at 6 months (p<0.05). There was a significant gain in the CAL (p<0.05). The mean percentage root coverage at the final evaluation was 95%.

Conclusion: Within the limits of present study it can be concluded that CTG has favourable results in the treatment of Miller Class I and II single gingival recession defects of patients with thin gingival biotype.

Keywords:Bağ doku grefti, dişeti çekilmesi, ince dişeti biyotipi

S-164**İki Farklı İmplant Markasının Osstell Ölçümleri ve Klinik Takibi**

Gökçe Kayabay¹, Ayşe Koçak Büyükdere²

¹Özel Muayenehane, Ankara

²Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Kocaeli

İmplant destekli protezlerin başarılarını değerlendirmek için klinik ve radyografik bulgulardan yararlanılır. Çalışmamızda da bu parametreler kullanılarak, iki farklı implant markası ile yapılan sabit ve hareketli protetik restorasyonların 1 yıllık klinik başarıları değerlendirildi.

Yetmiş dokuz hastada 2015 Ağustos ile 2016 Mart ayları arası yerleştirilen, implant üstü sabit ve hareketli protez dayanağı olarak kullanılan, 100 adet Nobel (Nobel Biocare AG, Göteborg, İsveç) ve 129 adet Straumann (Institut Straumann AG, Basel, İsviçre) toplam 229 implantın klinik ve radyografik verileri değerlendirildi. Protez öncesinde Osstell™ ISQ (Integration Diagnostics AB, Göteborg, İsveç) ile ölçümler yapıldı. İmplant etrafındaki kemik kaybı miktarı, sondalama derinliği, plak ve kanama indeksi skorları tespit edildi.

Elde edilen ölçümler birbirleri ile karşılaştırılarak klinik ve radyografik değerlendirmeler yapıldı. İmplant uygulaması yapılan hastalarda OHIP-14 ve GOHAI anketleri ile memnuniyet düzeyleri belirlendi. Tüm bu verilerle implantların başarı ve sağ kalım değerlendirmeleri yapıldı.

İmplant çevresinde, kemik kaybı ve yumuşak doku değişikliklerinde zamana bağlı anlamlı farklılıklar gözlemlendi. Bir implantta yaşanan üst yapı porselen kırığına bağlı olarak komplikasyon oranı %0,44'tü. İmplantların toplam sağ kalım oranı %100 ve başarı oranı %97,8'di. İmplantların kendi içindeki başarı oranları ise Nobel'de %98, Straumann'da %99,2'di. Bir yılın sonucunda her iki implant da klinik olarak başarılı bulundu.

Anahtar Kelimeler: Başarı, dental implantlar, dental protezler, rezonans frekans analizi, sağ kalım

S-164**The Osstell Measurements and Clinical Follow-up of Two Different Dental Implants**

Gökçe Kayabay¹, Ayşe Koçak Büyükdere²

¹Private Clinic, Ankara, Turkey

²Kocaeli University Faculty of Dentistry Department of Prosthodontics, Kocaeli

Clinical and radiographic results are used to evaluate the success of prosthesis which are supported with the implants. In this study the one year clinical success of the fixed and removable prosthesis supported with two different dental implants was assessed by using these parameters.

Seventy nine patients who received 100 Nobel (Nobel Biocare AG, Gothenburg, Sweden) and 129 Straumann (Institute Straumann AG, Basel, Switzerland) a total number of 229 implants, between August 2015 and March 2016, rehabilitated with either fixed or removable prosthesis. The clinical and radiographic results of these prosthesis were evaluated. Osstell™ ISQ (Integration Diagnostics AB, Gothenburg, Sweden) measurements were performed before the prosthesis were placed. Marginal bone loss, probing depth, plaque and bleeding index scores around the implants were evaluated.

All measurements, which were compared to each other evaluated using the clinical and radiographic results. OHIP-14 and GOHAI questionnaire were performed to find out the satisfaction of the patients who were treated with the implants. The success and survival rate of the implants were evaluated with all of these results.

Marginal bone loss and soft tissue differences were significantly observed around the implants by the time. The complication rate, due to the chipping in one porcelain fused to metal restoration, was %0,44. Survival rate of the implants were %100 and success rate were %98,7 in the 1 year clinical follow-up. The success rate of the Nobel implants %98 and %99,2 for the Straumann implants. Both of two dental implants were clinically successful at the end of one year follow-up.

Keywords: Dental implants, dental prosthesis, resonance frequency analysis, success, survival

S-165

Annelerin Diş Fırçalama Alışkanlığı ile Çocuklar ve Genç Erişkinlerin Çürük İndeksleri ve Plak Skorları Arasındaki İlişkinin DeğerlendirilmesiBerna Kuter¹, Burcu Kanmaz²¹İzmir Demokrasi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İzmir²İzmir Demokrasi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Çalışmamızın amacı 5-12 yaş, 12-17 yaş arası çocuk ve 18-30 yaş arası genç erişkinlerin annelerinden aldıkları fırçalama alışkanlıklarının günümüzdeki dental plak ve çürük skorları değerlerine etkisinin değerlendirilmesidir. İlaveten, ağız hijyeni ile cinsiyetler arası bir ilişki olup olmadığı da değerlendirilmektedir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmada 5-12 yaş, 12-17 yaş arası çocuk ve 18-30 yaş arası genç erişkinden oluşan toplam 101 bireyin ağız diş muayeneleri yapılmıştır. Tüm hastaların plak indeksi, dmft-t indeks (çürük çekilmiş dolgulu süt dişi sayısı) ve DMF-T indeks (çürük çekilmiş dolgulu daimi diş sayısı) değerleri değerlendirilmiştir. Plak indeksi, Sillness & Loe plak indeksi kullanılarak değerlendirilmeye alınmıştır. Ayrıca fırçalama alışkanlıklarının değerlendirilebilmesi için hastalara ve annelerine anket yapılmıştır.

Bulgular: Tüm yaş gruplarında fırçalama alışkanlıklarına göre dmft, DMFT ve plak skorları değerlendirildiğinde, gruplar arası benzer bulunmuştur ($p>0,05$). dmft ve DMFT indeks değerleri cinsiyet açısından değerlendirildiğinde, her yaş grubunda benzer skorlar gözlenmiştir. Plak skorları cinsiyet açısından değerlendirildiğinde sadece 18-30 yaş arası gruptaki erkek bireylerde kız bireylere göre anlamlı olarak daha fazla plak değerleri tespit edilmiştir ($p<0,05$). 12 yaş altı çocuklarda annelerin dişlerini fırçalama sıklığı arttıkça çocukların düzensiz dahi olsa diş fırçalama yüzdesi artmaktadır ($p<0,05$). Ancak diğer yaş gruplarında annelerin dişlerini fırçalama sıklığı ile çocukların diş fırçalama sıklıkları arasında bir ilişki bulunamamıştır ($p>0,05$).

Sonuç: 12 yaş altı çocuklarda annelerin diş bakım rutinleri çocuklarının diş fırçalama alışkanlıklarını etkilemektedir. Genç erişkin erkekler kızlara göre ağız bakım rutinlerini ihmal etme eğilimindedirler.

Anahtar Kelimeler: fırçalama alışkanlıkları, plak skorları, çürük indeksleri, ağız bakımı

S-165

The Evaluation of the Relationship Between the Brushing Habits of Mothers and the Decay Indexes and Plaque Scores of Children and Young AdultsBerna Kuter¹, Burcu Kanmaz²¹İzmir Demokrasi University, Faculty of Dentistry, Department of Paediatric Dentistry, İzmir²İzmir Demokrasi University, Faculty of Dentistry Department of Periodontology, İzmir

Aim: The aim of this study was to evaluate the effects of brushing habits acquired their mothers on plaque scores and caries scores of children aged between 5-12 and 12-17 years and 18-30 years old. It was evaluate whether there was a relationship between gender and oral health status, in addition.

Materials-Methods: Oral dental examinations of 101 individuals aged between 5-12 years, 12-17 years old and 18-30 years old were performed. Plaque index, dmft-t index (decay-missed-filled primary tooth) and DMF-T index (decay-missed-filled permanent tooth) values were evaluated. Plaque index was evaluated using Sillness & Loe plaque index. In addition, a questionnaire was conducted to patients and their mothers to evaluate the brushing habits.

Results: dmft, DMFT and plaque scores were similar between groups in all age groups according to their brushing habits ($p>0.05$). When dmft, DMFT and plaque scores were evaluated in terms of gender, plaque scores was significantly higher in male patients between 18-30 years of age ($p <0.05$). As the frequency of tooth brushing of mothers increases, the percentage of tooth brushing of children under 12 years of age increases even if they are irregular ($p<0,05$). However, there was no correlation between the frequency of tooth brushing of the mothers and the frequency of tooth brushing of children, in other age groups ($p>0,05$).

Conclusion: Mothers' dental care routines in children under 12 years of age affect their children's brushing habits. Young adult males tend to neglect oral care routines compared to females.

Keywords: brushing habits, plaque score, caries indices, oral care

S-166

Farklı İntrakanal Medikamentlerinin Candida Albicans Üzerine Antimikrobiyal Etkinliklerinin Kıyaslanması*Aya Alnabhan, Fatma Tunç*

Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Bölümü, Gaziantep

Amaç: Bu çalışmanın amacı propolis, kalsiyum hidroksit, klorheksidin, kalsiyum hidroksit ve klorheksidin karışımı ile kalsiyum hidroksit ve potasyum iyodür karışımlarının iki farklı zaman diliminde *C. albicans* üzerine antimikrobiyal etkinliklerini araştırmaktır.

Yöntem: Toplam 120 çekilmiş insan keser dişi 12 mm kök kalacak şekilde mine-sement sınırından kesildi. Kök kanalları NiTi döner aletlerle, 40/04' e kadar genişletildi. Preperasyon ve sterilizasyon işlemlerinden sonra örnekler *C. albicans* ile kontamine edildi. Yirmi bir günlük inkübasyonun ardından, kanal içi ilaçlama metoduna göre, örnekler altı gruba ayrıldı. Grup 1 propolis, Grup 2 Ca(OH)₂, Grup 3 % 2'lik CHX jel, Grup 4 Ca(OH)₂ ve % 2'lik CHX, Grup 5 Ca(OH)₂ ve potasyum iyodür, Grup 6 steril salin (pozitif kontrol). Canlı kalan mantar popülasyonunu hesaplamak üzere koloni sayımı; i- birinci günün sonunda (her grubun yarısı), ii- yedinci günde (grupların diğer yarısı) yapıldı. Verilerin istatistiksel değerlendirmesi için Kruskal Wallis testi, Mann Whitney-U testi uygulandı.

Bulgular: Birinci günün sonunda, tüm gruplar, kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdi ($p < 0.05$). Klorheksidin tek ya da kalsiyum hidroksitle kombine kullanımı en fazla antifungal etki göstermiş iken, propolis en az antifungal etkiye sahipti. Yedinci günde, tüm çalışma grupları, ilk günün sonundaki durumlarına kıyasla belirgin düzeyde daha fazla antifungal etki gösterdi ($p < 0.05$).

Sonuç: Klorheksidin tek başına ya da kalsiyum hidroksitle kombine kullanımı *C. albicans* eliminasyonunda etkili bulundu. Propolis'in antimikrobiyal etkisi olmasına rağmen istenilen yeterlilikte bulunamadı.

Anahtar Kelimeler: propolis, *Candida albicans*, klorheksidin

S-166

Antifungal Effectiveness of Different Endodontic Intracanal Medications on Candida Albicans*Aya Alnabhan, Fatma Tunç*

Gaziantep University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Gaziantep

Aim: The present study aimed to investigate the antifungal activity of propolis, calcium hydroxide, 2% chlorhexidine, calcium hydroxide with chlorhexidine and calcium hydroxide with iodine potassium iodide on *Candida albicans*-infected root canal dentinal tubules at two time intervals.

Methodology: A total of 120 extracted human anterior teeth sectioned below the cemento-enamel junction to obtain 12 mm of the roots. Root canals were enlarged with rotary files up to 40/04. Following preparing and sterilizing, the specimens were contaminated with *C. albicans*. The samples were incubated for 21 days. Then, the specimens were divided into six groups based on intracanal medication. Group 1 propolis, Group 2 Ca(OH)₂, Group 3 2% chlorhexidine gel, Group 4 Ca(OH)₂ with 2% CHX, Group 5 Ca(OH)₂ with iodine potassium iodide, Group 6 sterile saline as positive control. The number of colony forming units were calculated for assessing the remaining vital viable fungal population; i- at the end of 1st day (half of each group), ii- at the 7th day (the other halves). The values were analysed statistically using non parametric Kruskal-Wallis and Mann-Whitney-U tests to compare the median reduction of *Candida albicans*.

Results: At the first day, the differences among the groups were statistically significant compared to the control group ($p < 0,05$). Ca(OH)₂ with CHX and CHX alone were the most effective against *C. albicans* whereas propolis was the less. At day 7, all medicaments represented further significant antifungal effect compared to their first day counterparts ($p < 0,05$).

Conclusion: Treatments with only CHX or CHX combination with Ca(OH)₂ were effective for elimination of *C. albicans*. Propolis had antimicrobial effect, however results were unsatisfactory.

Keywords: propolis, *Candida albicans*, chlorhexidine

S-167**Farklı Polijaj Sistemlerinin Nanohibrit Kompozit Rezilerin YüzeY Pürüzlülüğü Üzerine Etkileri**

Ecem Doğan, Alper Cumhuri, Fatma Aytaç Bal, Begüm Büşra Cevval Özkoçak

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Bitirme ve cila işlemleri restorasyonların uzun ömürlü olmaları için önemli uygulamalardır. Bu çalışmanın amacı farklı polijaj tekniklerinin nanohibrit kompozit rezilerin yüzeY pürüzlülüğü üzerine etkisini araştırmaktır.

Yöntem: Çalışmada Tokuyama Estelite Sigma Quick, Clearfil Majesty Esthetic Kuraray, Harmonize Kerr olmak üzere 3 farklı nanohibrit kompozit rezin kullanıldı. Her bir kompozit rezinden 40 adet olacak şekilde toplam 120 örnek polietilen kalıplarda (4 mm derinliğinde, 8 mm çapında) mylar strip kullanılarak hazırlandı. Polimerizasyonun ardından her grup için polijaj işlemi uygulanmayan 10 örnek, kontrol grubu olarak belirlendi. Her bir kompozit rezin grubu için, örnekler rastgele 3 polijaj sistemi grubuna ayrıldı (n=10): Opti1Step™ Polisher (Kerr), SwissFlex Discs (Coltene), Identoflex Composite Polisher (Kerr)+ Ultradent Diamond Polish 0,5µm Mint elmas polijaj patı. Örneklerin yüzeY pürüzlülükleri profilometre (Perthometer M2, Almanya) kullanılarak ölçüldü. İstatistiksel analiz tek yönlü ANOVA ve Kruskal-Wallis testleri kullanılarak yapıldı.

Bulgular: Clearfil Majesty Esthetic Kuraray ve Tokuyama Estelite Sigma Quick grupları için polijaj sistemleri arasında yüzeY pürüzlülükleri açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktur (p>0,05). Harmonize grubu için en düşük yüzeY pürüzlülük değeri Opti1Step polijaj lastiği grubunda bulunmuştur (p<0,05); kontrol, polijaj lastiği+pat ve disk grupları arasında yüzeY pürüzlülüğü açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktur. Çalışmada kullanılan kompozitler polijaj sistemlerine göre karşılaştırıldığında yüzeY pürüzlülükleri açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktur.

Sonuç: Kompozit rezilerin polijajında uygulanan tek aşamalı sistemler ve polijaj lastiği+ pat kullanımı yüzeY pürüzlülüğü açısından çok aşamalı sistemlerle benzer sonuçlar verebilir ve klinik olarak hekimler tarafından tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: bitirme ve polijaj, nanohibrit kompozit, yüzeY pürüzlülüğü

S-167**The Effect of Various Polishing Systems on The Surface Roughness of Nanohybrid Composite Resins**

Ecem Doğan, Alper Cumhuri, Fatma Aytaç Bal, Begüm Büşra Cevval Özkoçak

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Bolu

Aim: Finishing and polishing are important factors related to the clinical longevity of restorations. The aim of this study was evaluate the influence of polishing techniques on the surface roughness of nano-hybrid composite resins.

Method: In this study, three different nanohybrid composite resins, Tokuyama Estelite Sigma Quick, Clearfil Majesty Esthetic Kuraray and Harmonized Kerr were used. By using polyethylene molds (8 mm diameter, 4 mm depth) a total of 120 specimens in 40 specimens from each composite resin were prepared by using mylar strip. After polymerization, ten specimens per group received no polishing treatment and served as the control group. For each composite resin group, the specimens were randomly divided into three polishing systems (n=10): Opti1Step™ Polisher (Kerr), SwissFlex Discs (Coltene), Identoflex Composite Polisher (Kerr)+ Ultradent Diamond Polish 0,5µm Mint diamond polishing paste. Samples were tested with a profilometer (Perthometer M2, Germany) to obtain average surface roughness (Ra). Data were analyzed using One-way ANOVA and Kruskal-Wallis tests.

Results: Clearfil Majesty Esthetic Kuraray and Tokuyama Estelite Sigma Quick for groups there was no statistically significant difference between the polishing systems in terms of surface roughness (p> 0.05). The lowest surface roughness value of the Harmonize group was found in the Opti1Step rubber polishers group (p <0.05); there was no statistically significant difference between the control, polishing rubber + paste and disc groups in terms of surface roughness. When the composites used in the study were compared to the polishing systems, there was no statistically significant difference in terms of surface roughness.

Conclusion: One-step polishing systems used in polishing composite resins and polishing rubber + paste can give similar results with multi-step systems in terms of surface roughness and clinically preferred by dentists.

Keywords: finishing and polishing, nanohybrid composite, surface roughness

S-168

Üç Farklı Biyomateryalin İmmatür Dişlerde Apikal Bariyer Olarak Kullanımının DeğerlendirilmesiNagehan Aktaş¹, Didem Sakaryalı², Didem Atabek¹¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Ankara²Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu çalışmada, deneysel apeksifikasyon modeli oluşturularak kök ucu dolgu materyali olarak kullanılan Mineral Trioksit Agregat (MTA), Biodentin ve EndoSequence'in kök dentinine marjinal adaptasyonlarının lazer taramalı konfokal mikroskop kullanılarak değerlendirilmesi amaçlanmaktadır.

Yöntem: Ortodontik amaçla çekilmiş tek köklü-kanallı 36 adet mandibular premolar diş kullanıldı. Örnekler mine-sement birleşiminin hemen altından kesilerek kök boyları 12 mm olacak şekilde standardize edildi. Kök kanallarına açık apeks formunu verebilmek için, kanallar prepare edildi ve apikal foramen peeso reamerlarla genişletildi. Preparasyonu tamamlanan dişler, her grupta 12 örnek olmak üzere rastgele 3 gruba ayrıldı: Grup 1: ProRoot MTA(Dentsply Tulsa Dental, Tulsa, OK), Grup 2: Biodentin(Septodont, Louisville, CO), Grup 3: EndoSequence BC RRM-Fast Set Putty(Brasseler USA, Savannah, GA). Materyaller üretici firmanın önerileri doğrultusunda, standardize kanallara 4mm kalınlığında yerleştirildi. İnkübatörde sertleşmesi tamamlanan 4mm kalınlığındaki test materyallerinin devamında kanallar gutta-perka ile dolduruldu. Bir hafta inkübatörde bekletilerek Rodamin B ile boyanan örneklerin apikalinden sert doku mikrotomu ile transversal yönde 1 mm'lik 3 kesit alındı. Lazer taramalı konfokal mikroskobu görüntüleri bilgisayar yazılım programına (Imaje J, US National Institutes of Health, Bethesda, USA) aktararak ölçümler yapıldı. Gruplar arasındaki istatistiksel farklılık Tek Yönlü Varyans Analizi ve Post Hoc testi kullanılarak hesaplandı.

Bulgular: Kök ucu dolgu materyali ile kök dentini arasındaki en düşük ortalama boşluk $220814,6953 \pm 94614,7738 \mu\text{m}^2$ ile MTA grubunda bulgular. Endosequence grubu için $379326,6372 \pm 218015,3008 \mu\text{m}^2$; Biodentine grubu için ise $743937,1287 \pm 230810,4733 \mu\text{m}^2$ boşluk alanı değerleri elde edildi. MTA ve Endosequence grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık görülmezken ($p > 0.01$); Biodentinin dentine marjinal adaptasyonunun diğer iki gruptan anlamlı derecede düşük olduğu bulunmuştur ($p < 0,01$).

Sonuç: Biyoseramik bir materyal olan Endosequence'in kullanıma hazır homojen formu, uygulama kolaylığı, hızlı sertleşme zamanı, yüksek antibakteriyal özelliği ve dentine mikromekanik bağlanması gibi özellikleri göz önüne alındığında, kök ucu dolgu materyali olarak başarılı bir alternatif biyomateryal olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Biyomateryal, kök kanalı, dentin

S-168

Evaluation of the Use of Three Different Biomaterials as Apical Barriers in Immature TeethNagehan Aktaş¹, Didem Sakaryalı², Didem Atabek¹¹Gazi University , Department of Pedodontics, Ankara, Turkey²Department of Pedodontics, Başkent University, Ankara, Turkey

Objective: It is aimed to evaluate the marginal adaptations of the Mineral trioxide aggregate (MTA), Biodentin and EndoSequence to the root dentin using a laser scanning confocal microscope.

Method: For orthodontic purposes 36 mandibular premolar extracted teeth with single root-canal were used. The samples were cut under just below the enamel-cement junction and standardized to have a length of 12 mm. In order to give an apex form the canals were prepared and apical foramen was expanded with peeso reamers. The teeth were divided into 3 groups randomly: Group 1; ProRoot MTA(Tentsply Tulsa Dental, Tulsa, OK), Group 2; Biodentin(Septodont, Louisville, CO), Group 3; EndoSequence BC RRM-Fast Set Putty(Brasses USA, Savannah, GA). In accordance with the manufacturer's recommendations, the materials were placed in 4mm thickness on standardized root canals. In the continuation of 4mm thick test materials hardened in the incubator, the canals were filled with gutta-percha. The specimens stained with Rodamine B and were incubated for one week. Laser scanning confocal microscopy images were transferred to the computer software program (Imaje J, US National Institutes of Health, Bethesda, USA). Statistical analysis were made by using the One-Way Variance Analysis and Post Hoc test.

Results: The lowest mean gap between root end filling material and root dentin was found in MTA group with $220814,6953 \pm 94614,7738 \mu\text{m}^2$. For the Endosequence group $379326,6372 \pm 218015,3008 \mu\text{m}^2$ gap area values were obtained, whereas that of Biodentin was $743937,1287 \pm 230810,4733 \mu\text{m}^2$. There was no statistically significant difference between MTA and Endosequence ($p > 0.01$); It was found that the marginal adaptation of Biodentin to dentin was significantly lower than the other two groups ($p < 0.01$).

Conclusion: Considering the properties of Endosequence, a bioceramic material, ready to use homogeneous form, ease of application, fast curing time, high antibacterial properties and micromechanical bonding to dentin, it can be considered as a successful alternative biomaterial as root end filling material.

Keywords: Biomaterial, root canal, dentine

S-169

İmplantların Uzunluk ve Çap Planlamasında İki Değerlendirme Yönteminin Karşılaştırılması*Nazlı Zeynep Alpaslan Yaylı*

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Van

Amaç: Bu çalışmanın amacı, iki değerlendirme yönteminin (panoramik radyografiler + klinik fotoğraflar ve konik ışınli bilgisayarlı tomografiler-CBCT) implantların uzunluk ve çap planlaması üzerindeki yeterliliklerinin tanısai düşünme etkinliği açısından incelenmesidir.

Gereç-Yöntem: Van YYÜ Diş Hekimliği Fakültesi arşivinde, implant tedavileri yapılmadan önceki klinik fotoğrafları, panoramik ve CBCT görüntüleri bulunan 21 hastadaki potansiyel 60 implant bölgesi değerlendirildi. İmplant tedavisi konusunda deneyimli ve hasta isimlerine kör 5 klinisyenden, önce hastaların panoramik görüntülerini ve fotoğraflarını (grup 1) analiz etmeleri ve yapılacak implantlar için uygun boy ve çapları planlamaları istendi. İki hafta sonra, hekimler aynı hastalara bu sefer CBCT görüntülerini (grup 2) değerlendirerek implant planladı. Daha sonra hekimlerin yapmış olduğu sayısal tahminlerin ortalaması alındı. Elde edilen veriler gruplar arasında istatistiksel analiz yapılarak karşılaştırıldı.

Bulgular: Hekimlerin yapmış oldukları planlama ölçümlerine dayanarak, implantların 1. grupta, 2. gruba göre daha uzun seçildiği (sırasıyla, $10,04 \pm 0,68$, $9,87 \pm 1,32$) ancak farkın istatistiksel olarak anlamlı bulunmadığı gözlenmiştir ($p=0,742$). İmplant çapı değerlendirmelerine bakıldığında ise genel olarak, 2. grupta, 1. gruba göre daha geniş çaplı implantlar (sırasıyla, $3,98 \pm 0,46$, $3,86 \pm 0,33$) planlanmış olup bu veri de istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($p=0,317$). 4 hastada ise 1. grup değerlendirmelere göre implant planlanmış olsa da, 2. grupta yapılan analizlere göre implant yapılmasının uygun olmadığına karar verilmiştir.

Sonuç: Çalışmamızın sonuçlarına göre iki grup değerlendirme arasında anlamlı fark görülmemesi, klinisyenlerin implant tedavisi için deneyimli olmalarına bağlanabilir. Deneyimli bir hekim, implantların hayati yapılara zarar verme riski yüksek olan veya eksik kemik morfolojisine sahip bölgelere yapılacağı durumlar dışında, ayrıntılı klinik muayeneyle birlikte hastaların panoramik görüntülerini analiz ederek, kabul edilebilir boyut planlamaları yapabilir. Örneklem büyüklüğünün sınırlı olduğu bu çalışmanın verileri daha kapsamlı çalışmalarla desteklenmelidir.

Anahtar Kelimeler: implant, panoramik, konik ışınli bilgisayarlı tomografi

S-169

Comparison of Two Evaluation Methods in Length-Diameter Planning of Implants*Nazlı Zeynep Alpaslan Yaylı*

Van Yuzuncu Yil University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Van

Objective: The aim of this study was to examine two evaluation methods (panoramic radiographs+clinical photographs and cone-beam-computed-tomography-CBCT) on length and diameter planning of the implants.

Materials-Methods: In the archive of Van YYU Faculty of Dentistry, potential 60 implant sites were evaluated in 21 patients with clinical photographs, panoramic and CBCT images before implant treatments. Five clinicians, who were blinded to patient names and experienced in implant treatment, were asked to first analyze panoramic images and photographs (group 1) of patients and to plan appropriate lengths and diameters for the implants. After two weeks implants were planned with the evaluation of CBCT images (group 2) to same patients. Then, mean of the estimates made by physicians was taken. Data were compared between groups by statistical analysis.

Results: Based on the planning measurements, implants were chosen longer in the first group than the second group (10.04 ± 0.68 , 9.87 ± 1.32 respectively) but the difference was not statistically significant ($p=0.742$). But the second group planned larger implants (3.98 ± 0.46) compared to the first group (3.86 ± 0.33) and also this data was not statistically significant ($p=0.317$). In 4 patients, although the implant treatment was planned according to the 1st group, it was not suitable for group 2.

Conclusion: According to results of our study, there is no significant difference between two groups and it can be attributed to experience of clinicians. An experienced physician can perform an acceptable size planning by analyzing panoramic images of patients with detailed clinical examination, except when implants are to be made to areas with high risk of damaging vital structures or with areas of incomplete bone morphology. Data of this study, in which the sample size is limited, should be supported by more comprehensive studies.

Keywords: implant, panoramic, cone beam computed tomography

S-170

Anterior Tek Diş İmplant Restorasyonlarında Açılı Vida Kanallı Abutment Sisteminin Kullanımı*Bahar Gürpınar, Gül Merve Yalçın Ülker, Önjen Tak*

Okan Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, İstanbul

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı, anterior implant destekli tek diş restorasyonlarda açılı vida kanallı ti-base abutmentler ile desteklenen hibrit abutment kuronların kullanımı ve avantajlarını olgu üzerinde anlatmaktır.

Olgu Sunumu: 30 yaşında erkek, sistemik açıdan sağlıklı hasta İstanbul Okan Üniversitesi Diş Hastanesi'ne 21 no'lu dişin tedavisi için başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyografik muayenelerle dişin çekim endikasyonu olduğuna ve erken implant yerleşimi yapılmasına karar verilmiştir. İlk aşamada diş çekimi yapılmış ve dişsiz bölge iyileşme sürecinde fiber destekli Maryland geçici köprü ile restore edilmiştir. Kemik iyileşmesinin ardından, çekim bölgesine Straumann kemik seviyesi (3.3 x 10 mm) implant yerleştirilmiş, implant çevresi kemik grefti ile greftlenmiş ve kollajen membran ile desteklenmiştir. İmplant yerleşimi sırasında yeterli yerleştirme torku elde edilemediğinden immedat yükleme yapılamamıştır. Osseointegrasyon sonrası, implantın iyileşme vidası çıkarılmış ve implant çevresindeki yumuşak dokunun şekillendirilmesi amacıyla vidalı geçici kuron hazırlanmıştır. Yaklaşık altı hafta süren yumuşak doku şekillenmesi süreci sonrasında, final yumuşak doku şekli ve konturunun daimi restorasyon ölçüsüne aktarılabilmesi için kişiselleştirilmiş ölçü postu hazırlanmıştır. İmplantın derin konumu ve labial açısı göz önünde bulundurularak standart siman ya da vida tutuculu restorasyonlar yerine uzun dönemli estetik, biyolojik ve mekanik başarı açısından özel açılı bir vidaya sahip ti-base abutment (Straumann Variobase) ile desteklenen hibrit abutment kuron yapımı tercih edilmiştir. Açılı vida kanallı ti-base abutment ile, kuronun açısı implant açısına göre 25 dereceye kadar palatinala alınmış ve vida deliğinin bukkalde konumlanması engellenmiştir. Restorasyonun 1 yıllık kontrolünde biyolojik, mekanik ve estetik bir komplikasyonla karşılaşılmamıştır.

Sonuç: Açılı vida kanallı abutment sistemi ile desteklenen hibrit abutment kuronlar, özellikle açılı implant vakalarında optimal estetik ve mekanik dayanıklılık avantajlarıyla ön plana çıkabilecek tedavi alternatifleridir.

Anahtar Kelimeler: açılı vida kanalı, hibrit abutment kuron, ti-base, variobase

S-170

The Use of Angulated Screw Channel Abutment System for Anterior Single-Implant Restorations*Bahar Gürpınar, Gül Merve Yalçın Ülker, Önjen Tak*

Okan University Faculty of Dentistry, İstanbul

Purpose: The purpose of this case report is to explain the use and advantages of hybrid abutment crowns supported by ti-base abutments with Angulated Screw Channel (ASC) for anterior single-implant restorations.

Case: A 30-year-old male and systemically healthy patient applied to İstanbul Okan University Dental Hospital for the treatment of tooth #21. After the clinical and radiographic evaluation, the extraction of the tooth and an early implant placement was determined. Following the tooth extraction, the edentulous space was restored with a fiber-supported Maryland bridge during the healing period. After bone healing, a Straumann Bone Level implant (3.3 x 10 mm), was placed and peri-implant bone defects were grafted with bone and covered with collagen membrane. Because of inadequate insertion torque, implant couldn't be loaded immediately. After osseointegration, implant healing abutment was removed and a screw-retained provisional crown was fabricated for peri-implant soft tissue conditioning for about six weeks and thereafter a custom impression coping was prepared to transfer the emergence profile and final contour of soft tissues accurately to the impression. Because of the deep placement and labial inclination of the implant, a standard cement and/or screw-retained restoration couldn't be the proper solution for a long-term esthetic, biological and mechanical success. Thus, a special all-ceramic hybrid abutment crown supported by a ti-base abutment with a special angulated screw and ASC (Straumann Variobase for Crown AS) was used to modify the crown axis palatally to the implant axis up to 25° by avoiding a buccal screw access point. No biological, mechanical or esthetic complications were encountered during the 1-year follow-up period.

Conclusion: The use of ASC system with hybrid abutment crown design may allow clinicians to obtain optimal esthetics and mechanical strength in the case of over-angulated implants.

Keywords: angulated screw channel, hybrid abutment crown, ti-base, variobase

S-171

Yüzey Örtücülerin Bir Kompozit Resinin Renk Stabilitesine Etkisi*Özge Çeliksöz, Nasibe Aycan Yılmaz*

Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Aydın

Amaç: Bu çalışmanın amacı, iki farklı bitirme/polisaj sistemi kullanıldıktan sonra iki farklı yüzey örtücü uygulanan bir supra-nano doldurucu kompozit resinin renk stabilitesini değerlendirmektir.**Yöntem:** Standart boyuttaki (8mm çap, 2mm yükseklik) silindirik kalıplar aracılığıyla 60 adet disk şeklinde kompozit örneği (Estelite Sigma Quick, Tokuyama, A2 renk) elde edildi. Örnekler, uygulanan polisaj prosedürüne göre rastgele 6 gruba ayrıldı (n=10): OD=Optidisc (Kerr), ODB=Optidisc+Biscover LV (Bisco), ODP=Optidisc+PermaSeal (Ultradent), SS=Super-Snap-Rainbow-Kit (Shofu), SSB=Super-Snap-Rainbow-Kit+BisCover LV, SSP=Super-Snap-Rainbow-Kit+PermaSeal. Tüm kompozit örnekleri 37°C'de distile su içerisinde 24 sa süreyle bekletildi. CIE L*a*b* sistemini kullanan bir spektrofotometre (Easy Shade, Vita) aracılığıyla ilk renk ölçümleri gerçekleştirildi ve değerler (L*a*b*) kaydedildi. Daha sonra her örnek günde 4 saat süreyle çözülebilir kahvede (Nescafe, Nestle), sonraki 20 saatlik sürede ise distile suda bekletildi. Renk ölçümleri 2., 7. ve 90. günlerde tekrarlandı. Renk değişimleri $\Delta E^* = \sqrt{(\Delta L^*)^2 + (\Delta a^*)^2 + (\Delta b^*)^2}$ formülüne göre hesaplandı. Verilerin istatistiksel analizinde Kruskal Wallis ve Mann-Whitney-U testleri kullanıldı. İstatistiksel anlamlılık düzeyi p<0,05 olarak kabul edildi.**Bulgular:** İkinci ve 7. gün sonuçlarına göre, yalnızca Permaseal yüzey örtücü uygulanan ODP ve SSP gruplarında klinik olarak kabul edilemez renk değişimi ($\Delta E > 3,3$) gözlemlendi. Doksan günlük süre sonunda SS ve ODB grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmazken (p>0,05), diğer tüm gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edildi (p<0,05). Ancak, yüzey örtücü uygulanan tüm gruplarda klinik olarak kabul edilemez renk değişimi ($\Delta E > 3,3$) gözlenirken yalnızca SS grubunda klinik olarak kabul edilebilir ($\Delta E \leq 3,3$) düzeyde renk değişimi tespit edildi. En yüksek renk değişim değeri (ΔE^*), Permaseal yüzey örtücü uygulanan gruplarda gözlemlendi (p<0,05).**Sonuç:** Çalışmanın sınırları dahilinde; kullanılan yüzey örtücülerin supra-nano supra-nano doldurucu kompozit resinin renk değişimine karşı koruyucu bir etkisi saptanamamıştır.**Anahtar Kelimeler:** cila, kompozit glaze, renk değişimi, yüzey örtücü

S-171

Effects of Surface-Sealants on Color Stability of a Composite Resin*Özge Çeliksöz, Nasibe Aycan Yılmaz*

Adnan Menderes University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Aydın

Aim: The aim of this study was to evaluate the color stability of a supra-nano spherical filled composite resin after treating with two different finishing/polishing systems and surface sealants, respectively.**Method:** Sixty composite discs (Estelite Sigma Quick, Tokuyama, A2 shade) were prepared using standard cylindrical molds (8mm diameter, 2mm height) and randomly divided into 6 groups (n=10) according to polishing procedures: OD=Optidisc (Kerr), ODB=Optidisc+Biscover LV (Bisco), ODP=Optidisc+PermaSeal (Ultradent), SR=Super-Snap-Rainbow-Kit (Shofu), SSB=Super-Snap-Rainbow-Kit+BisCover LV, SSP=Super-Snap-Rainbow-Kit+PermaSeal. All composite specimens were immersed in distilled water at 37°C for 24 h. Baseline color measurements were performed using a spectrophotometer (Easy Shade, Vita) based on CIE (L*a*b*) color system and the mean data (L* a* b*) was recorded. Afterwards, each specimen was immersed within instant coffee (Nescafe, Nestle) for 4h and then within distilled water for the next 20h-per-day. The color measurements were repeated following 2., 7. and 90. days. Color difference (ΔE^*) was calculated based on CIE (L*a*b*) formula. Data were assessed with Kruskal Wallis and Mann-Whitney-U tests statistically. A p-value <0.05 was considered statistically significant.**Results:** The findings in the 2. and 7. days revealed that Permaseal-applied groups, ODP and SSP, exhibited a clinically unacceptable level of color change ($\Delta E > 3.3$). Considering the 90 day results; significant differences were observed between groups (p<0.05) except SS and ODB (p>0.05). However all sealant applied groups exhibited clinically unacceptable level of color change ($\Delta E > 3.3$). Only the level of color change in SS was clinically acceptable ($\Delta E \leq 3.3$). Permaseal applied groups exhibited the highest color change (ΔE^*) values among all groups tested (p<0.05).**Conclusion:** Within the limitations of the study, the protective effect of surface sealants on color change of supra-nano spherical filled composite resin could not be detected.**Keywords:** color change, composite glaze, polishing, surface sealant

S-172

Çocuklarda Dental Korkunun Değerlendirilmesi*Beril Muratoğlu, Elif Kanberoğlu, Betül Kargül*

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

AMAÇ: Dental korku çocuklarda yaygın olarak görülen davranış bozukluğudur. Yapılan araştırmalara göre çocuklardaki dental korku, ergenlik dönemine kadar sürebilmekte ve tedavi sırasında rahatsız edici davranışlar sergilemesine ya da tedavi reddine neden olabilmektedir. Çalışmamızın amacı, çocuk hastalarda dental korkunun parametrelere göre değerlendirilmesidir.

YÖNTEM: Çalışmamıza Marmara Üniversitesine başvuran yaşları 6-12 değişen 50 çocuk hasta dahil edilmiştir. Çocuklarda dental korku düzeyini belirlemek için "Çocukta Korku Değerlendirme Skalası (CFSS-DS) ölçeği ebeveynler tarafından doldurulmuştur. CFSS-DS ölçeği, 1 (hiç korkmuyor) ile 5 (çok korkuyor) arasında değişen 5 basamaklı yanıt skorlaması ile birlikte enjeksiyon ve döner aletler gibi invaziv dental prosedürler ve genel tıbbi yönleri içeren 15 maddeden oluşmaktadır. CFSS-DS ölçeğinin skorlamalarının ortalama değerleri, standart sapmaları ve cevapların yüzdeleri hesaplanmıştır. Diş korkusuna göre çocuklar düşük (CFSS-DS < 32) ve yüksek korku (CFSS-DS ≥32), orta korku (≥32 ile <38) ve şiddetli korku (≥38) olarak ayrıldı.

BULGULAR: Çocukların yaş ortalaması $9,3 \pm 1,84$ idi. Sonuçlar, katılan çocukların % 2'sinin diş korkusunun yüksek olduğunu, yani CFSS-DS skorunun ≥32 olduğunu; özellikle % 14'ünde ciddi diş korkusu, CFSS-DS skoru > 38. Kızların% 56'sında diş korkusu, % 21,42' sinde ciddi dental korkusu, erkeklerin% 44'ünde dental korku, ve sadece % 5,26' sında ciddi diş korkusu vardı. Çalışmaya katılan tüm çocukların toplam korku skoru ortalaması (SD) $26,26 \pm 11,22$ idi.

SONUÇ: Çocuk hastalar en fazla korkuyu dental tedavi sırasında kullanılan aletlere karşı oluşturmaktadır. Tedavi öncesi hastanın korku düzeyi hakkında bilgi sahibi olmak küçük yaşta edinilebilecek dental tedaviye karşı olumsuz deneyimlerin önüne geçilmesine yardımcı olur.

Anahtar Kelimeler: çocuklar,dental korku, CFSS-DS

S-172

The Evaluation of Dental Fear in Children*Beril Muratoğlu, Elif Kanberoğlu, Betül Kargül*

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry

Aim: Dental fear is a common behaviour management problem in children. Research has shown that the effects of child dental fear may well persist into adolescence and, in turn, may lead to avoidance of dental care or disruptive behaviour during treatment. The aim of this study was the evaluation of the dental fear level among school children.

Methods: 50 pediatric patients between 6-12 years of age who applied Marmara University were included in this study. To determine the dental fear level of the children, "Children's Fear Survey Schedule- Dental Subscale" questionnaire was filled out by their parents. CFSS-DS scale consists of 15 items with a 5-point response scale ranging from 1 (not afraid at all) to 5 (very afraid), related to various aspects of dental treatment such as invasive dental procedures as injections and drilling, but also to more general medical aspects. The Means of the CFSS-DS scores were assessed and the percentage of the answers was calculated. According to the dental fear children were divided into low (CFSS-DS < 32) and high fear (CFSS-DS ≥32), moderate fear (≥32 to <38) and severe fear (≥38).

Results: The mean age of the children was $9,3 \pm 1,84$ years old. Results showed that 2% of the participated children had high dental fear; specifically, 14% of them had severe dental fear. Of the girls, 56% had dental fear, 21,42 % of them had severe dental fear, whereas of the boys, 44 % had dental fear, and only 5,26 % had severe dental fear. The mean total fear score for all participating children was mean (SD) $26,26 \pm 11,22$.

Conclusion: Pediatric patients constitute the most fear against the instruments used during dental treatment. Having knowledge about the patient's level of fear before treatment help stop revert negative experiences against dental treatment at a young age.

Keywords: children, dental fear, CFSS-DS

S-173

Diş Hekimliğinde Uzmanlaşmış Hekimlerin Minimal İnvaziv (MID) Uygulamalar Hakkında Farkındalığının Değerlendirilmesi*Ece Yılmazkasapoğlu, Betül Kargül*

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu çalışmanın amacı, İstanbul'daki eğitim hastanelerinde minimal girişimsel diş hekimliği (MID), bilgi ve uygulamalarını değerlendirmektir. Bu kesitsel çalışma için hedef nüfus, diş hekimliği okullarında mezun olmuş uzmanlardan oluşmaktadır. Anket, lisans düzeyinde öğretilen minimal girişimsel diş hekimliği öğretimi ve kavramlarını değerlendirmek için hazırlanmıştır.

Metod: Anket Mart 2019'da uzman olmayan diş hekimleri, pediatrik diş hekimleri ve ortodontistler arasında yapıldı. 228 kişi çalışmaya dahil edildi. İlk bölüm, lisans müfredatında öğretilen ve değerlendirilen MID ve GV Blacks kavite tasarımları kavramları ile ilgili diş hekiminin perspektifine değindi. Anketin ikinci kısmı ankete katılanların çürük ve MID yönetimi ile ilgili bilgi ve inançlarına yöneliktir. Geri gönderilen anketler kodlanmış ve veriler girilmiştir. Veriler, İstatistiksel Paket (SPSS) 17 kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Diş hekimliğindeki 8 uzmanlık alanı bulunmaktadır. Ankete katılan, (71 erkek, 157 kız); 35 kişi Cerrah, 41 kişi Ortodontist, 48 kişi Pedodontist, 25 kişi Endodontist, 20 kişi Restoratif uzmanı; toplamda 228 uzman anketimize katılmıştır. Toplamda 132 uzman diş hekimisi MID hakkındaki bilgilerini hem teorik hemde klinik olarak aldıklarını belirtmişlerdir. Katılımcıların % 93'ü (213 kişi) lisans düzeyinde MID öğretilendiğini kabul etti, ancak % 51'i (117 kişi) klinikte kullanımda değerlendirildiğini belirtti. Ankete katılanların % 38'i (87 kişi), dişlerin remineralizasyonu için kullanılan Kazein Fosfoseptid-Amorf Kalsiyum Fosfatın (CPP-ACP) farkında değildi. Florürleri, cevap verenlerin % 97'si (221 kişi) remineralizasyon için gerekli görmüş, % 96'sı (220 kişi) ise pit ve fissürün yüksek riskli çocuklar için önemli bir prosedür olduğu konusunda hemfikirlerdir.

Sonuçlar: Ankete katılanların çoğunluğu geniş önleme kavramları hakkında sağlam bir bilgiye sahipti, ancak klinik yönetim ve yaklaşımlar hakkında sorulduğunda cevaplar belirsiz ve yetersizdi. Bu çalışmanın ışığında, mevcut çürük yönetimi eğitim programını iyileştirmek için MID 'in mevcut ilkelerinin yönlendirdiği kapsamlı bir pratik eğitimin tasarlanması ve uygulanması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Minimal Girişimsel Diş Hekimliği (MID), korunma, kariyoloji, öğretim programı.

S-173

The Dental Professionals' Knowledge and Attitudes on Minimal Intervention Dentistry*Ece Yılmazkasapoğlu, Betül Kargül*

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul

Aim: This study was to evaluate the dental professionals' knowledge and attitudes of Minimal Intervention Dentistry (MID) in the University Hospitals, İstanbul.

Method: The questionnaire survey was organized among general dentists, pediatric dentists and orthodontists in March 2019. 228 dental professionals were included in the study. The first section of questionnaire referred to the perspective of the dental professionals regarding the MID and GV Blacks concepts and the undergraduate curriculum. The second section was directed at the knowledge of caries management by MID. The data were entered to the Excel that was analyzed using the Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) 17.

Results: The questionnaire was completed by 228 experts (8 specialties in dentistry), (71 boys; 157 girls); 35 Oral and maxillofacial Surgeon, 41 Orthodontists, 48 Pediatric Dentist, 25 Endodontists, 20 Restorative Dentists. 132 dental professionals stated that they received their knowledge of MID both clinically and theoretically. Majority of respondents 93% (213) admitted that they were taught MID at the undergraduate level, however 51% (117) were assessed for it in the clinic examination. When asked about the effectiveness of remineralization of primary and permanent teeth with fluoride, 38% (87) of the respondents were not aware of the Casein Phosphopeptide-Amorphous Calcium Phosphate (CPP-ACP) used for remineralization of teeth. Fluorides were deemed essential for remineralization by 97% (221) of the responders while 96% (220) agreed that pit and fissure were an essential procedure for high risk children.

Conclusion: The majority of the respondents had a knowledge of the prevention, but when asked about clinical management and approaches, the answers were inadequate. As a conclusion; The comprehensive practical training guided by the current principles of MID should be designed and implemented to improve present caries management educational program.

Keywords: Minimal Intervention Dentistry (MID), prevention, cariology, curriculum.

S-174

Çene Cerrahları Arasında Apikal Rezeksiyon Sonrası Kök-Ucu Dolgu Maddesi Kullanımının Değerlendirilmesi: Bir Anket Çalışması*Makbule Bilge Akbulut¹, Selen İnce Yusufoglu², Dilek Menziletoğlu³*¹Necmettin Erbakan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Konya²Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Ankara³Necmettin Erbakan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Kök kanal sonlanması kapatmak amacıyla kök-ucu dolgu yerleştirme işlemi apikal cerrahinin önemli basamaklarından birisidir. Ülkemizde kök-ucu cerrahisi işlemi çoğunlukla çene cerrahları gerçekleştirmektedir. Bu ulusal anketin amacı çene cerrahlarının apikal rezeksiyon sonrası kök-ucu dolgu maddesi kullanımını değerlendirmek ve sunmaktır.

Yöntem: Google Formlar aracılığıyla 9 sorudan oluşan web-tabanlı bir anket hazırlandı. Anketin URL bağlantısı sosyal medya yoluyla çene cerrahlarına gönderildi. Hazırlanan ankette katılımcının yaş, cinsiyet, öğrenim durumu, mesleki deneyim, kurum, aylık tedavi sayısına göre kök-ucu rezeksiyonu yapma sıklığı, apikal rezeksiyon sonrası kök-ucu dolgu maddesi kullanıp kullanmadığı, kullanılan kök-ucu dolgu maddesi çeşidi ve kök-ucu dolgu maddesi kullanmama nedenleri bilgileri sorulmaktaydı. Toplamda 155 ankete geri dönüş yapıldı. Veriler tanımlayıcı istatistik kullanarak analiz edildi.

Bulgular: Anketi yanıtlayan çene cerrahlarının çoğu (%82,6) apikal rezeksiyon işlemi ayda %0-20 oranında gerçekleştirmektedir. Çalışmadan elde ettiğimiz veriler çene cerrahlarının %47,7'sinin apikal rezeksiyondan sonra rutin olarak kök-ucu dolgu maddesi kullandığını ve %9'unun ise hiç kök-ucu dolgu maddesi kullanmadığını gösterdi. Kök-ucu dolgu maddesi kullanmadığını söyleyen katılımcıların %20'si kök-ucu dolgu maddesi kullanımının gerekliliğine inanmadığını belirtti. Katılımcıların çoğu (%69,4) teknik yetersizlikler ya da materyal eksikliğinden dolayı kök-ucu dolgu maddesi uygulayamadığını bildirdi. Kök-ucu dolgu maddesi kullanan çene cerrahlarının büyük çoğunluğu kalsiyum-silikat içerikli materyal tercih ettiğini bildirdi (%94,5).

Sonuç: Bu anket sonuçları değerlendirildiğinde, azımsanmayacak sayıda çene cerrahının çeşitli sebeplerden dolayı hala apikal rezeksiyondan sonra kök-ucu dolgu maddesi kullanmadığı görülmektedir. Bu konu ile ilgili olarak çene cerrahlarının bilgisi geliştirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: apikal rezeksiyon, kalsiyum silikat, kök-ucu dolgu

S-174

Evaluation of the Use of Root-end Filling Material After Root-end Resection Among Oral Surgeons: A Survey Study*Makbule Bilge Akbulut¹, Selen İnce Yusufoglu², Dilek Menziletoğlu³*¹Department of Endodontics, Faculty of Dentistry, Necmettin Erbakan University, Konya²Department of Endodontics, Faculty of Dentistry, Ankara Yıldırım Beyazıt University, Ankara³Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Necmettin Erbakan University, Konya

Objective: Root-end filling placement in the root to seal the end of the root canal is one of the most important steps of apical surgery. In our country, mostly oral surgeons perform root-end surgery. The aim of this national survey was to evaluate and present the use of root-end filling material after apical resection among oral surgeons.

Methods: A web-based survey including nine questions was prepared using Google forms. The URL link of the survey was sent to the oral surgeons via social media. The questionnaire asked for information regarding age, gender, state of education, year of professional activity, institution, the average frequency of root-end resection performed per month, whether the use of root-end filling material after apical resection, type of the root-end filling material used and the reasons for not placing root-end filling material. A total of 155 questionnaires were returned. Descriptive statistics were used to analyze the data.

Results: Most of the surveyed oral surgeons (82.6%) performed root-end resection at the rate of 0-20% per month. Our data indicated that 47.7% of respondents routinely use root-end filling material after apical resection, whereas 9% of them never use it. Twenty percent of respondents who do not use root-end filling material reported that they do not believe in the necessity of root-end filling material use. Majority of them (69.4%) cannot use root-end filling material due to technical deficiencies or the absence of a material in their clinic. Most of the participants using root-end filling material prefer calcium-silicate based material (94.5%).

Conclusion: According to survey results, significant number of oral surgeons still do not use root-end filling material after apical surgery due to various reasons. Oral surgeons' knowledge about this topic should have to be improved.

Keywords: apical resection, calcium silicate, root-end filling

S-175

Daimi Birinci Molar Dişin Geç Dönemde Çekiminden Sonra İdeal Spontan Yer Kapanması*Pınar Demir, Hatice Aydoğdu*

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Malatya

Amaç: Daimi birinci molar(DBM) dişler literatürde çürüğe en yatkın dişler olarak bildirilmiştir. Henüz gelişimini tamamlamadan çürüyen ve kök kanal tedavisi yapılan bu dişler, çocuk erişkinliğe bile ulaşmadan kaybedilmektedir. Doğru değerlendirme ile çekilen bu dişlerin yeri daimi ikinci molarlar(DİM) tarafından ideal bir şekilde kapatılabilir. Çalışmamızda uzun dönem takipli 25 hastanın DBM dişinin geç dönemde çekiminden sonra hiçbir müdahale yapılmadan DİM dişlerin spontan olarak boşluğu ideal şekilde kapatmasının etkenleri değerlendirilmiştir.

Yöntem: İnönü üniversitesi diş hekimliği fakültesinde DBM dişini ideal yaş aralığından sonra (Demirjian stage E ya da 8-10 yaş) çekirmiş hastalar retrospektif olarak sistemden taranmıştır. Çekim öncesinde ve DİM dişi sürdükten sonra panoramik filmi olan ve ideal yer kapama ve kontakt gösteren hastalar çalışmaya dahil edilmiştir. Çekim öncesinde çekilen panoramik filmde yirmi yaş dişinin varlığı, DİM'in ve daimi ikinci premoların kök gelişim seviyeleri, sürme açıları ve yönleri değerlendirilmiştir. DİM dişler sürdükten sonra çekilen panoramik filmlerde ise DİM ve premolar arasındaki kontakt varlığı ve DİM'in sağ ve sol gonion arasına çekilen çizgiye göre açısı hesaplanmıştır.

Bulgular: İdeal zaman olarak nitelendirilen Demirjian E evresinden sonra çekildiğinde bile DİM dişlerin ideal kontakt göstermelerinde ve oklüzyon gelişiminde daimi üçüncü molarların sürme baskısı, DİM dişlerin sürme açısı ve yönü büyük önem arz etmektedir.

Sonuç: Ekstraksiyon zamanlamasındaki başarısızlık alveoler kemiğin dikey olarak rezorbsiyonuna ve komşu dişlerin devrilme ve rotasyonunu teşvik ederek okluzal değişikliklere neden olabilir. Daimi üçüncü molarların varlığı, DİM in sürme açısı ve yönü ideal spontan yer kapanmasında önemli rol oynamaktadır. Her hastaya özel koşullar değerlendirilerek hastanın kendi sağlıklı dişleriyle çene ve oklüzyon gelişimini desteklemek mümkündür.

Anahtar Kelimeler: Çekim Zamanlaması, Ortodontik Gelişim, Spontan Yer Kapanması, Daimi Birinci Molar.

S-175

Ideal Spontaneous Space Close After Late Extraction of Permanent First Molar Teeth*Pınar Demir, Hatice Aydoğdu*

Inonu University Faculty of Dentistry, Malatya

Objective: In the literature, permanent first molar(PFM) teeth are reported as the teeth most prone to decay. Before they haven't completed its development, these teeth which have been decayed and treated with root canal therapy is mostly extracted before the child even reaches adulthood. With correct evaluation of patient, these extracted teeth's space can be ideally closed by permanent second molars(PSM). In our study, 25 patients, who had long-term follow-up, were evaluated for the reasons of the ideal closure of the PFM tooth's space spontaneously without any intervention by the PSM.

Methods: The patients who had extracted the PFM after the ideal age(Demirjian stage E ora ge 8-10) in the Faculty of Dentistry of İnönü University were retrospectively screened. Patients who had a panoramic film before and after the extraction of the PFM and who had an ideal closure and contact were included in the study. In the panoramic film taken before the extraction, the presence of permanent third molar, root growth levels, angles and directions of PSM and second premolar were evaluated. In the panoramic films taken after eruption of PSM, the contact between the PSM and the premolar. And also the angle of the PSM was calculated according to the line drawn between the right and left gonions.

Results: Even when extracted after the Demirjian E stage, which is considered to be the ideal time, the eruption pressure of the permanent third molars, the eruption angle and direction of the PSM are have a great importance in the ideal contact of the teeth and the development of occlusion.

Conclusions: Failure on extraction timing can cause vertical resorption of the alveolar bone. It is possible to support the development of jaw and occlusion with the patient's own healthy teeth by evaluating special conditions for each patient.

Keywords: Extraction Timing, Orthodontic Development, Spontaneous Space Closure, Permanent First Molar.

S-176**Kadınlarda Depresyon ve Dental Sağlık İlişkisi: Kesitsel Bir Çalışma**

Sevda Kurt, Meltem Zihni Korkmaz

Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Rize

Amaç: Depresyon varlığı, hastanın genel diş bakımını ihmal etmesi nedeniyle diş çürüğü, diş eksikliği ve periodontal hastalık riskinin artmasına neden olabilir. Bu kesitsel çalışma; kadınlarda depresyon ve dental sağlık ilişkisinin değerlendirilmesini amaçlamaktadır.

Yöntem: Çalışmamıza 84 gönüllü kadın hasta katıldı. Bireylerin klinik muayeneleri yapılarak periodontal muayenede rutin olarak alınan plak indeksi (PI), gingival indeks (GI), sondalamada kanama indeksi (SKI), sondalama cep derinliği (SCD) ve klinik ataşman seviyesi (KAS) gibi klinik indeks ölçümleri kayıt altına alındı. Ayrıca; her hasta çürük, kayıp ve dolgulu dişler (DMFT) indeksi ve periodontal hastalık durumu açısından değerlendirildi. Hastaların Beck depresyon envanteri skorlandı ve depresyon şiddetleri belirlendi. Verilerin normal dağılıma uygunluklarını analiz etmek için Shapiro Wilk testi uygulandı. İstatistiksel değerlendirmede, Spearman korelasyon analizi, Kruskal Wallis H testi, Mann Whitney U testi, tek yönlü varyans analizi kullanıldı.

Bulgular: Beck depresyon envanteri skorları ile GI, SKI, SCD ve KAS arasında pozitif korelasyon izlendi ($p < 0.05$); PI, diş eksikliği sayısı, dolgulu diş sayısı, çürük diş sayısı ve DMFT indeksi ile herhangi bir korelasyon izlenmedi ($p > 0.05$). Ayrıca, depresyon envanteri skorlarının periodontitisli hastalarda istatistiksel olarak daha yüksek seyrettiği bulundu ($p < 0.05$). Depresyon şiddetine göre (minimal-hafif-orta-şiddetli) klinik periodontal indeksler ve DMFT indeksinde istatistiksel anlamlı fark bulunamadı ($p > 0.05$).

Sonuç: Çalışmanın sınırlandırmaları dahilinde kadın hastalarda periodontitis ile depresyon arasında anlamlı bir ilişki olabileceği görüldü. Bu konuda daha fazla katılımcı ile gerçekleştirilecek kapsamlı klinik çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Depresyon, dental sağlık, periodontitis, kadın

S-176**Relationship between Depression and Dental Health in Women: A Cross-Sectional Study**

Sevda Kurt, Meltem Zihni Korkmaz

Recep Tayyip Erdoğan University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Rize

Aim: The presence of depression may increase the risk of tooth decay, tooth deficiency and periodontal disease due to the patient's neglecting the general dental care. This cross-sectional study aims to evaluate the relationship between depression and dental health in women.

METHOD: 84 volunteer female patients participated in our study. Clinical index measurements such as plaque index (PI), gingival index (GI), bleeding on probing (BOP), probing pocket depth (PPD), and clinic attachment loss (CAL) were recorded during the periodontal examination. In addition, each patient was evaluated for decay-missing-filled teeth (DMFT) index and periodontal disease status. Patients' beck depression inventory was scored and their depression severity was determined. The Shapiro Wilk test was used to determinate normality. Spearman correlation analysis, Kruskal Wallis H test, Mann Whitney U test and one-way ANOVA were used in the statistical analysis.

FINDINGS: While there was a positive correlation between beck depression inventory scores and GI, BOP, PPD and CAL ($p < 0.05$), there was no correlation between Beck depression inventory scores and PI, number of decayed teeth, number of missing teeth, number of filled teeth and DMFT index ($p > 0.05$). In addition, depression inventory scores were statistically higher in patients with periodontitis ($p < 0.05$). There was no statistically significant difference in clinical periodontal indexes and DMFT index according to the severity of depression (minimal-mild-moderate-severe) ($p > 0.05$).

RESULTS: Within the limitations of the study, it was seen that there can be a significant relationship between periodontitis and depression in female patients. There is a need for extensive clinical studies on this issue with more participants.

Keywords: Depression, dental health, periodontitis, women

S-177

Ağrı Felaketleştirmenin Mandibular Gömülü 3. Molar Dişlerin Cerrahi Operasyonu Sonrası Analjezik Kullanımına EtkisiAhmet Altan¹, Sümevra Akkoç², Aras Erdil¹, Sefa Çolak¹, Osman Demir³, Halenur Altan²¹Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Tokat²Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Tokat³Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyoistatistik Anabilim Dalı, Tokat

Amaç: Diş hekimliğinde yaşanan ağrı deneyimi, tedavi ve ilaç kullanımını olumsuz etkileyen faktörlerdendir. Bu çalışmanın amacı; alt çenede gömülü 20 yaş diş çekimi gerçekleştirilen hastalarda postoperatif analjezik kullanımı ile ağrı felaketleştirme eğilimleri ve dikkat dağınıklığı ilişkisinin değerlendirilmesidir.

Materyal-Metod: Çalışma Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalına mandibular gömülü 20 yaş diş ağrısı şikayetiyle başvuran ve diş çekimi gerçekleştirilen, 14-60 yaş arası, 92 hastada gerçekleştirilmiştir. Alt çenedeki yirmi yaş dişleri çekim zorluğu açısından Pederson skalasına göre iki gruba ayrılmıştır (orta zor, zor) (moderate, difficult). Hastalara birey tanıma formu, demografik özellikler, PCS (Pain Catastrophizing Scale), Sayısal Ağrı Puanlama Skalası (0-10 Numeric Pain Intensity Scale) ve State-Trait Anxiety Inventory" (STAI) (STAI-S; STAI-T) ölçeklerinin kullanıldığı anket soruları yöneltilmiştir. Gruplar arası verileri karşılaştırmak için Ki-kare testi kullanıldı. Anket sonuçlarının analizleri SPSS 19 (IBM SPSS, NY) kullanılarak yapılmıştır.

Bulgular: Çekim zorluğuna göre oluşturulan gruplar arasında PCS'si yüksek olan hastalarda analjezik kullanımı (7.45,9.82) PCS'si düşük hastalara göre yüksek bulunmuş (7.07,7.42) fakat istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0.05$). Cinsiyet ve ağrı felaketleştirme ile analjezik kullanımına göre gruplar arasında fark yoktur ($p>0.05$).

Sonuç: Ağrı felaketleştirmesi yüksek olan hastalarda analjezik kullanım gereksiniminin arttığı öngörebilir.

Anahtar Kelimeler: Ağrı felaketleştirme, çekim, mandibular 3. Molar

S-177

The Effect of Pain Catastrophizing on Analgesic Drug Using After Surgical Removal of Mandibular Impacted Third MolarsAhmet Altan¹, Sümevra Akkoç², Aras Erdil¹, Sefa Çolak¹, Osman Demir³, Halenur Altan²¹Tokat Gaziosmanpasa University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Tokat²Tokat Gaziosmanpasa University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Tokat³Tokat Gaziosmanpasa University Faculty of Medicine, Department of Biostatistics, Tokat

Aim: Pain experience in dentistry is one of factors affecting negatively to treatment and drug use. The aim of this study was to evaluate the relationship between drug use and pain catastrophizing, attention-deficit in patients who was extraction for impacted mandibular wisdom tooth.

Methods And Material: This study was performed among 92 patients between 14-60 ages group who applied for wisdom tooth pain to Tokat Gaziosmanpasa University Faculty of Dentistry, and been tooth extraction. The surgery operation is divided to two class according to Pederson Classification (moderate, difficult). Survey questions which was used individual recognition form, demographic characteristics, Pain Catastrophizing Scale, 0-10 Numeric Pain Intensity Scale and State-Trait Anxiety Inventory was put to patients. Chi-square test was used to compare the categorical data between groups. Analyses of survey results were performed using SPSS 19 (IBM SPSS, NY).

Result: Between the groups formed according to the extraction difficulty, postoperative analgesic drug using in patients with high level PCS (7.45,9.82) was found to be higher than in patients with low level PCS (7.07,7.42) but no significant difference statistically was found ($p>0.05$). There is no statistically different to gender, pain catastrophizing and analgesic drug using between the groups ($p>0.05$).

Conclusion: It can be predict that the necessity of analgesic drug using is increased in patients with high level PCS.

Keywords: Extraction, mandibular wisdom tooth, pain catastrophizing,

S-178**Alt Birinci Molar Dişlerdeki Tehlikeli Bölge Dentin Kalınlığının Panoramik Ve KIBT Görüntüleriyle Değerlendirilmesi**

Deniz Yanık¹, Şelale Özel²

¹Antalya Bilim Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Antalya

²Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Antalya

Amaç: Alt molar dişlerin mezial kökün distalindeki konkav alan tehlikeli bölge (TB) olarak isimlendirilir. TB, strip perforasyon açısından riskli bir bölgedir. Bu çalışmanın amacı; alt birinci molar dişlerde rutin kullanılan panoramik radyografi üzerinden ölçülen TB dentin kalınlığının doğruluğunun konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) kullanarak incelenmesidir. Çalışmamızda ayrıca distal kökün mezialindeki dentin kalınlığı da değerlendirildi.

Yöntem: Kliniğe başvuran 33 hastanın görüntüleri retrospektif olarak incelendi. Çalışma için 59 alt birinci molar diş seçildi. Furkasyon lezyonu, iki kanallı distal kökler, tek kanallı mezial kökler, C kanallar, post uygulanmış ve endodontik tedavili dişler çalışma dışı bırakıldı. Panoramik radyografide mezial ve distal kökteki TB kalınlığı ölçülürken, aksiyel KIBT'de; distal, meziobukkal (MB) ve meziolingual (ML) kanallar ayrı ayrı değerlendirildi. Görüntüler x5 büyütmede incelendi. Furkasyonun 4 mm apikali referans noktası olarak belirlendi. KIBT ölçümleri aksiyel kesitlerde dentin kalınlığının en ince olduğu kısımdan yapıldı. İstatistiksel analizde Bland-Altman testi yapıldı.

Bulgular: Bland-Altman analizi sonucunda KIBT ve panoramik görüntüler arasındaki uyumsuzluk MB için 0.504 mm, ML için 0.576 mm ve distal için 0.460 mm olarak bulundu. Panoramik radyografilerdeki dentin kalınlıkları ortalaması MB için 1.479 mm, ML için 1.860 mm ve distal kanal için 1.419 mm'dir.

Sonuç: Yapılan çalışmalarda TB'deki ortalama dentin kalınlığı 1.2 mm bulunmuş olup 0.5 mm'lik fark bu bölgedeki perforasyon riski için önemlidir. Bu sonuç panoramik filmin güvenilirliğinin düşük olduğunu göstermektedir. Endodontik tedavi sırasında strip perforasyon riskini azaltmak için kök kanal morfolojisi klinisyen tarafından doğru değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: KIBT, endodontik tedavi, tehlikeli bölge

S-178**Evaluation of Dentin Thickness of Danger Zone in Mandibular First Molars by Panoramic and CBCT Images**

Deniz Yanık¹, Şelale Özel²

¹Antalya Bilim University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Antalya

²Akdeniz University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Antalya

Objective: Danger zone (DZ) refers to distal region of mesial root in mandibular molars. DZ is a risky area for strip perforation during instrumentation. The aim of this study was to evaluate accuracy of dentin thickness of the DZ in mandibular first molars measured by panoramic radiography with using cone beam computed tomography (CBCT). In our study, dentin thickness of mesial region of distal root was also evaluated.

Material-Method: Images of 33 patients who referred to our clinic were retrospectively reviewed. For the study, 59 first mandibular molars were selected. Furcation lesions, distal roots with two canal, mesial roots with one canal, C canals, post-core and endodontically treated teeth were excluded from the study. Dentin thickness of mesial and distal roots were measured on panoramic radiography. On axial CBCT view, dentin thickness of mesiobuccal (MB), mesiolingual (ML) and distal roots were measured, respectively. Images were viewed at x5 magnification. The reference point was determined as 4 mm below the furcation of mandibular first molars. On axial CBCT view, the lowest dentin thickness in concave regions of all three roots were selected for the measurements. Bland-Altman test was used for statistical analysis.

Results: According to Bland-Altman analysis, the discrepancy between CBCT and panoramic images was 0.504 mm for MB, 0.576 mm for ML and 0.460 mm for distal. The mean dentin thickness in the panoramic radiographs was 1.479 mm for MB, 1.860 mm for ML and 1.419 mm for distal canal.

Conclusion: In previous studies, the average dentin thickness in the DZ was found 1.2 mm and the difference of 0.5 mm is important for the risk of perforation in this region. This result shows reliability of the panoramic film is low. To reduce strip perforation during endodontic treatment, root canal morphology should be evaluated correctly by clinician.

Keywords: CBCT, endodontic treatment, danger zone

S-179**Fonksiyonel Sınıf III Vakanın Şeffaf Aparey ile Ortodontik, Okluzal Venerler ile Protetik Tedavisi**

Pınar Şeşen, Berk Kaffaf, Olcay Şakar

İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Fonksiyonel sınıf III maloklüzyon, edinilmiş nöromusküler refleks sonucu gelişen mandibula malpozisyonudur. Fonksiyonel sınıf III maloklüzyonun klinik olarak tanısı, hastaya sentrik ilişki ve maksimal interküspal pozisyonda ısırma rehberlik ederek çift kapanış varlığının saptanmasına bağlıdır. Hastalar klinisyenin rehberliği ile mandibulayı geri alabilir ve düşük okluzal dikey boyut normale döndürülebilir. Mandibula sentrik ilişki pozisyonuna geldiğinde, genellikle anterior bölgede başbaşa kapanış ve posterior bölgede açık kapanış gözlenir. Literatürde Sınıf III maloklüzyon için intraoral ve ekstraoral çeşitli ortodontik tedavi seçenekleri, ortodontik cerrahi prosedürleri önerilmektedir. Son zamanlarda, şeffaf aparey sistemlerinin kullanımının, sınıf III maloklüzyonlu erişkin hastalarda giderek yaygınlaştığı bildirilmiştir.

Bu olgu raporunda fonksiyonel sınıf III maloklüzyonlu bir hastanın multidisipliner tedavisi sunulmuştur. Maksiller ve mandibular diş arklarının şeffaf apareyler ile ortodontik tedavisi yapılarak final restorasyonlar mandibular posterior okluzal venerler ile okluzal dikey boyutun protetik rehabilitasyonunu içermektedir.

Anahtar Kelimeler: functional class III, clear aligners, occlusal veneer, malocclusion

S-179**Orthodontic Treatment with Clear Aligners and Prosthetic treatment with occlusal veneers of class III case**

Pınar Şeşen, Berk Kaffaf, Olcay Şakar

Department of Prosthodontics, İstanbul University Faculty of Dentistry, İstanbul

Functional class III malocclusion is a mandibular malposition resulting from acquired neuromuscular reflex. The clinically diagnosis of functional class III malocclusion depends on establishing the dual closure pattern by guiding the patient to bite in centric relation (CR) and maximal intercuspal position (MIP). Patients can retrude the mandible with guidance of the clinicians and decreased occlusal vertical dimension can be returned to normal. When the mandible comes to CRP, generally an edge-to-edge occlusion in anterior region and open bite in posterior region are observed. Many intraoral and extraoral treatment options, orthodontic surgery are recommended in the literature for class III malocclusion. Recently, it has also been reported that the use of Invisalign clear aligners system has become increasingly common in adult patients with class III malocclusion.

In this case report, multidisciplinary treatment of a patient with functional class III malocclusion is presented. The orthodontic treatment of the maxillary and mandibular dental arches by means of clear aligners, and the final restorations include the mandibular posterior occlusal veneers and the prosthetic rehabilitation of the occlusal vertical dimension.

Keywords:fonksiyonel sınıf III, şeffaf aparey, okluzal vener, maloklüzyon

S-180**Periodontitis Grade Derecesi ile Depresyon Arasındaki İlişkinin İncelenmesi***Fatih Karaaslan*

Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Uşak

Amaç: Periodontitis dişeti iltihabı ile başlayıp ataşman ve kemik kaybına neden olan multifaktöriyel iltihabi bir hastalıktır. Periodontitis'in epidemiyolojisi, etiyojisi ve patogenezi ile ilgili elde edilen yeni bilgiler doğrultusunda 2017 yılında hastalık sınıflaması değişmiştir. Periodontitis hastalığının yıkım düzeyine göre stage ve hastalığın ilerleme hızına göre ise grade olarak yeniden tanımlanmıştır. Depresyon ile periodontitis arasındaki ilişkiyi inceleyen çalışmalar arasında literatürde çelişkiler mevcuttur. Çalışmaların bir kısmı depresyon ile periodontitis arasında bir ilişki olduğunu belirtirken bir kısmı ise ilişki olmadığını belirtmektedir. Tüm bu çalışmalarda eski sınıflama doğrultusunda periodontitis yıkım miktarı ile depresyon ilişkisi incelenmiş olup periodontitis ilerleme hızı incelenmemiştir. Bu bağlamda bu çalışmanın amacı periodontitis ilerleme hızının göstergesi olan grade derecesi ile depresyon arasındaki ilişkinin varlığını tesbit etmektir.

Yöntem: Çalışmaya sigara kullanmayan, diyabet teşhisi konulmamış, en az 6 ay öncesine kadar periodontal tedavi görmemiş ve yeni sınıflamaya göre periodontitis tanısı konulan 204 birey dahil edildi. Bireylerin grade dereceleri % kemik kaybı/yaş formülü ile belirlendi. Bireylerin depresyon durumları ise Beck Depresyon Ölçeği (BDÖ) kullanılarak saptandı. Türkçe geçerlilik ve güvenilirliği olan BDÖ 21 sorudan oluşmakta ve anket şeklinde uygulanmaktadır. Her soruya birey 0-3 arası puan vermekte ve en yüksek puan 63 olup, puan arttıkça depresyon derecesi de artmaktadır.

Bulgular: 204 (96 kadın, 108 erkek) bireyin yaş ortalaması 35.49±8.91 idi. Grade A grubunun ortalama Beck skoru 11.36±2.65, Grade B'nin 11.83±2.25 ve Grade C'nin 14.96±2.48 idi. Katılımcıların buldukları grade grupları arasında ortalama Beck skorları açısından istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmaktadır (p<0,01) (Tek Yönlü ANOVA testi)

Sonuç: Bu çalışmanın sonuçlarına göre, periodontitis ilerleme hızı arttıkça Beck depresyon skoru da anlamlı bir şekilde artmaktadır. Her ne kadar bu çalışma, depresyon ve periodontitis derecesi arasında ilişki olabileceğini gösterse de daha detaylı çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: depresyon,periodontitis,sınıflama

S-180**Investigation of the Relationship Between Grade of Periodontitis and Depression***Fatih Karaaslan*

Usak University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Usak

Objectives: Periodontitis is a multifactorial inflammatory disease that begins with gingival inflammation and causes attachment and bone loss. The disease classification has changed in 2017 in line with the new information on the epidemiology, etiology and pathogenesis of periodontitis. Periodontitis was redefined as stage to according to the level of destruction of the disease and as grade according to disease progression. There are contradictions in the literature between studies examining the relationship between depression and periodontitis. In these studies, periodontitis was considered according to the old classification and it was not mentioned as grade. In this context, the aim of this study is to determine the relationship between depression and grade of periodontitis, which is an indicator of the rate of progression of periodontitis.

Methods: The participants met the following criteria: 1) non-smokers; 2) no diabetics; 3) who had not received periodontal treatment last past 6 months and diagnosed with periodontitis. Grade was determined by using the % bone loss / age formula. Depression scores of individuals were determined using the Beck Depression Inventory which has Turkish validity and reliability and consists of 21 questions. Patients answered their experiences a 0 to 3 scale. The Beck score is the total score of the answers (0-63), with higher scores indicating higher depression level.

Results: The mean age of 204 (96 female, 108 male) individuals was 35.49±8.91. The mean Beck score of Grade A was 11.36±2.65, the mean score of Grade B was 11.83±2.25 and the mean score of Grade C was 14.96±2.48. There was a statistically significant difference between grade groups in terms of mean Beck scores (p <0.01) (One-Way ANOVA test).

Conclusion: According to this study, the Beck depression score increases significantly as grade of periodontitis increases and a possible association between depression and grade of periodontitis was concluded

Keywords: depression,periodontitis,classification

S-181**Sert Besleme Materyali ile Protez Kaidesi Arasındaki Bağlantı Dayancına Temizleyicilerin Etkisi***Aylin Öreñç, Fatma Ayşe Şanal, Ayşegül Atilla*

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Bu araştırmanın amacı, NaOHCl ve Corega çözeltilerinde 120 saat boyunca bekletme işleminin sert besleme materyali ile (Elit hard relining, Zhermack SPA, Badia Polesine, Rovigo, İtalya) akrilik protez kaidesi arasındaki makaslama bağlantı dayancına etkisinin değerlendirilmesidir.

Yöntem: 30 adet kare şeklinde (10 x 10 x 2 mm) ısıyla sertleşen akrilik örnekler hazırlandı. Örnekler 600 grite kadar zımparalandı, 50 µm alüminyum oksit partikülleri ile kumlandıktan sonra havayla kurutuldu. Düzenleyici (Elit hard relining, Zhermack SPA, Badia Polesine, Rovigo, İtalya) yüzeye uygulandı ve akrilik örnekler otopolimerizan rezin protez besleme materyali (Elite hard relining, Zhermack S.P.A, Badia Polesine, Rovigo, İtalya) 3 mm çapında bir bağlanma alanı ile uygulandı. Hazırlanan ısıyla sertleştirilmiş akrilik- rezin protez besleme materyali numuneleri rasgele 3 gruba (n = 10) ayırdı ve 120 saat boyunca Corega 5-dakika (Grup C5), %0,5 NaOHCl (Grup Na), distile su (Grup C) çözeltilerine daldırıldı. Solüsyonlar her 8 saatte bir yenilendi. Bekletme süresi tamamlandıktan sonra, makaslama bağlanma dayanımı testi (SBSt) yapıldı. Makaslama bağlanma dayanımı testi değerleri tek yönlü ANOVA ile analiz edildi.

Bulgular: En yüksek makaslama bağlanma dayanımı değerleri Grup Na (8,38) için hesaplandı; en düşük makaslama bağlanma dayanımı değerleri Grup C (7,1) için hesaplandı (p> 0.05).

Sonuç: Mevcut araştırmanın sınırları dahilinde, 2 yıllık klinik kullanımda, incelenen protez temizleyicilerin, sert besleme materyalinin protez kadesine bağlanma dayanımı üzerinde önemli bir etkiye sahip olmadığı sonucuna varılabilir.

Anahtar Kelimeler: Makaslama bağlanma dayanımı, Protez temizleyiciler, Sert besleme materyali

S-181**Effect of Cleansers on Shear Bond Strength of a Hard Relining Material to Denture Base***Aylin Öreñç, Fatma Ayşe Şanal, Ayşegül Atilla*

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Bolu

Aim: The aim of the present research is to evaluate the effect of immersion in NaOHCl and Corega solutions for 120 hours on shear bond strength of a hard relining material (Elite hard relining, Zhermack S.P.A, Badia Polesine, Rovigo, Italy) to acrylic denture base resin.

Method: 30 square shaped (10×10×2 mm) heat cured acrylic specimens were prepared. The specimens were wet-grounded to a final surface finish of 600 grit, air-abraded with 50 µm alumina oxide then air-dried. A conditioner (Elit hard relining, Zhermack SPA, Badia Polesine, Rovigo, Italy) was applied to the surface and the acrylic specimens were bonded with autopolymerizing hard denture relining resin (Elite hard relining, Zhermack S.P.A, Badia Polesine, Rovigo, Italy) with a bonding area of 3 mm in diameter. The prepared heat cured acrylic-denture relining resin specimens were randomly divided into 3 groups (n=10) and immersed in solutions of Corega 5-min (Group C5), %0,5 NaOHCl (Group Na), distilled water (Group C) for 120h. The solutions were renewed within every 8 hours. After the immersion period was completed, shear bond strength test (SBSt) was performed. The shear bond strength values were analyzed with 1-way ANOVA.

Results: The highest shear bond strength values were calculated for Group Na (8,38); while the lowest shear bond strength values were calculated Group C (7,1) (p>0.05).

Conclusion: Within the limitations of the present research, it could be concluded that the investigated denture cleaners did not have a significant effect on shear bond strength of hard relining material to the denture base resin in 2 years of clinical usage.

Keywords: Denture cleaners, Hard relining material, Shear bond strength

S-182

Temporomandibuler Eklem Dış Kulak Kanalı Herniasyonu*Emre Balaban¹, Emine Demir²*¹Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Dış Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Rize²Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı, Rize**Amaç:** Temporomandibuler eklem (TME) dış kulak yoluna (DKY) herniasyonu oldukça nadir görülür. Çalışmamızın amacı DKY na TME herniasyonuna neden olabilecek patolojileri değerlendirmektir.**Metod:** 2015 haziran- 2018 eylül tarihleri arasında ağız diş ve çene cerrahisine çeşitli şikayetlerle direkt başvuran veya kulak burun boğaz tarafından konsülte edilen TME herniasyonu olan hastalar değerlendirildi. Şikayetleri, fizik muayene bulguları, radyolojik görüntülemeleri ve yapılan tedavi yöntemleri değerlendirildi.**Bulgular:** TME herniasyonu olan 7 hasta (4 kolesteatom, 2 travma, 1 preaurikuler kitle) vardı. Hastaların 5'i erkek ve 2'si kadındı ve 22-56 yaş arasındaydı ve yaş ortalamaları 31.4 dü. Kolesteatom olan hastaların 3'ü yaygındı ve 1'i yalnızca DKY'yi tutmuştu. Bu hastaların hepsinin cerrahisi yapıp kolesteatom temizlendi ve DKY'deki defekt tragal kartilajla kapatıldı. Travma hastalarının 1 tanesi ateşli silah yaralanmasıydı ve onarım sağlanamadı. Diğer travma hastası ise osteom cerrahisi sonrasında DKY'de defekt kalmıştı ve hastaya preaurikuler yaklaşımla tragal kartilaj ile rekonstrüksiyon yapıldı. 1 hastada ise ileri düzeyde birinci brankiyal yarık kisti mevcuttu ve hasta fasiyal paraliz riski nedeniyle cerrahi kabul etmedi. Onarım yapılan 5 hastada da tragal kartilaj kullanılmıştı ve defektin iki katı kartilaj olacak şekilde hazırlanmıştı. Onarım sonrası ortalama takip süreleri 27 aydı (10-43). Hiçbir hastada rekonstrüksiyon bölgesinde problem veya TME herniasyon nüksü görülmedi.**Sonuç:** Ön DKY defekti çok nadirdir ve kemik duvarı ilgilendiren patolojiler sebep olur. Bu durum defektin büyüklüğüne bağlı olarak TME herniasyonuna neden olabilir. Kolesteatom veya tümör gibi herniasyona neden olan patolojilerin ortadan kaldırılması temel amaç olmakla birlikte cerrahi onarım gerçekleştirilebilir. Defekt onarımı için tragal kartilaj iyi bir seçenek olarak görülmekte.**Anahtar Kelimeler:** TME, Dış Kulak Yolu, Kolesteatom

S-182

Temporomandibular Joint Herniation in the External Ear Canal*Emre Balaban¹, Emine Demir²*¹Recep Tayyip Erdogan University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Rize²Recep Tayyip Erdoğan University, Faculty of Medicine, Department of Otorhinolaryngology, Rize**Purpose:** Herniation of the temporomandibular joint (TMJ) into the external auditory canal (EAC) is a quite rare. The aim of our study was to evaluate the pathologies that may cause TMJ herniation into the EAC.**Method:** Patients with TMJ herniation who were applied directly with various complaints to the TMJ surgery or consulted by the otorhinolaryngologist, evaluated from June 2015 to September 2018. Complaints, physical examinations, radiological imaging and treatment methods were noted.**Results:** Seven patients who 4 cholesteatoma, 2 trauma, 1 preaurikuler mass had TMJ herniation. Five patients were male, 2 female and the mean age was 31.4 (22-56) years old. Three of the patients with cholesteatoma were common, and 1 patients had only limited in EAC. All of the these patients were operated for cholesteatoma removal and reconstruction were been for defect in EAC with tragal cartilage. One of the trauma patient was a gunshot wound and could not be repaired. The other trauma patient had a defect in his EAC after osteoma surgery and the patient underwent reconstruction with tragal cartilage with preauricular approach. One of patient had advanced first brancial cleft cyst and the patient did not accept surgery because of the risk of facial paralysis. Five patient who underwent repair had tragal cartilage and had a cartilage of twice a big of defect. The mean follow-up period 27 months (10-43). None of the patients had any problem in the reconstruction area or recurrence of TMJ herniation.**Conclusion:** An anterior EAC defect is rare and caused by pathologies related to bone wall. This may cause herniation of TMJ depending on the size of the defect. Although the main objective is to eliminate the pathologies causing herniation such as cholesteatoma or tumor, surgical repair can be performed. Tragal cartilage is a good option for defect repair.**Keywords:** TMJ, External Ear Canal, Cholesteatoma

S-183

Kanserojen Uygulanan Ratların Dil Dokusunda Sığla Yağı Ekstresinin Etkileri*Dilara Nur Öztürk¹, Hasan Serdar Öztürk², İnci Rana Karaca¹*¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara²Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Oral skuamoz hücreli karsinom en sık görülen 5. kanser tipidir ve ağız kanserlerinin yaklaşık %90'ını teşkil etmektedir. Son yıllarda, antioksidan özellik gösteren doğal ürünler ve ilaçlar ilgi çekmektedir ve gelişmekte olan ülkelerde çeşitli sağlık problemlerinin çözümünde alternatif bitkisel tedavilerin kullanımının arttığı görülmektedir. Doğal ürünlerden elde edilen antioksidanların, kanser ve diğer bazı dejeneratif hastalıkların önlenmesinde önemli bir potansiyele sahip olabilecekleri düşünülmektedir. *Liquidambar orientalis* (sığla yağı)'in güçlü antioksidan aktiviteye sahip olduğu bilinmektedir. *Liquidambar orientalis* (S) ekstresinin in vivo şartlarda yapılmış, kanser oluşumu üzerine etkilerinin gözlemlendiği herhangi bir çalışma bulunmamaktadır. Bu çalışmanın amacı, S ekstresinin, yanak mukozasına bir kanserojen olarak 7,12-dimetilbenzantrazen (DMBA) uygulanan ratların dil dokularında oksidan/antioksidan mekanizmalar üzerindeki etkilerini gözlemlemektir.

Yöntem: 30 adet Wistar rat rastgele 4 gruba ayrılmıştır. Kontrol grubu olan ilk gruba hiçbir uygulama yapılmamıştır. Gruplardan ikincisine sadece DMBA, üçüncüsüne hem DMBA hem S ekstresi, son gruba ise yalnızca S ekstresi uygulanmıştır. 16 haftalık çalışma süresinin sonunda hayvanlar sakrifiye edilerek dil örnekleri alınmıştır. Alınan doku örneklerinde süperoksit dismutaz (SOD), katalaz (CAT), glutatyon peroksidaz (GSH-Px) enzim aktiviteleri ve malondialdehit (MDA) ve total antioksidan durum (TAS) seviyeleri ölçülmüştür.

Bulgular: Birinci ve ikinci gruplara ait verilerin hemen bütün parametreler açısından istatistiksel olarak anlamlı fark görülmeyecek şekilde birbirine yakın olduğu, buna mukabil ekstre verilen üçüncü ve dördüncü gruplara ait verilerin de benzer şekilde birbirine yakın olduğu gözlemlendi. Ekstre gruplarında diğer 2 gruba göre antioksidan enzimlerin aktivitelerinin azaldığı, buna rağmen MDA seviyelerinin de düştüğü gözlemlendi.

Sonuç: S ekstresinin antioksidan etki gösterdiği gözlemlendi (MDA seviyesindeki düşme). Bu etkinin antioksidan enzimlerin aktivitelerinin baskılanmasına rağmen ortaya çıkması, S ekstresinin bu etkiyi muhtemelen yapısında bulunan antioksidan bileşenler aracılığıyla ortaya koyduğunu düşündürdü. Bu çalışma, Gazi Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimi tarafından desteklenmiştir (03/2017-19).

Anahtar Kelimeler: antioksidan, DMBA, *Liquidambar orientalis*, oksidan, oral kanser, sığla yağı

S-183

The Effects of Styra on Carcinogen Applied Rat Tongue Tissue*Dilara Nur Öztürk¹, Hasan Serdar Öztürk², İnci Rana Karaca¹*¹Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara²Ankara University Faculty of Medicine, Department of Medical Biochemistry, Ankara

Objective: Oral squamous cell carcinoma is the 5th most commonly encountered cancer type and constitutes about 90% of all oral cancers. Lately, natural products and medications with antioxidant properties have been subject to many studies and the use of alternative herbal treatments for various diseases have become very popular in developing countries. Antioxidants retrieved from natural products are believed to have a strong potential in prevention of cancer and some degenerative diseases. *Liquidambar orientalis* (styra) is known to have strong antioxidant activity. To our knowledge, there are no studies in the literature investigating the in vivo effects of *Liquidambar orientalis* (S) on development of oral cancer. The purpose of this study was to evaluate the effects of S extract on the oxidant-antioxidant mechanisms in 7,12-dimethylbenzanthracene (DMBA), a carcinogen, applied rat tongue tissue.

Method: 30 Wistar rats were divided randomly into four groups. First group (control group) received no treatment. Second, third and fourth groups received DMBA, DMBA+S extract and S extract, respectively. At the end of the study period all animals were sacrificed and tongue tissue samples were taken. Superoxide dismutase (SOD), catalase (CAT), glutathione peroxidase (GSH-Px) enzyme activities, and malondialdehyde (MDA) and total antioxidant status (TAS) levels were studied.

Results: First and second groups revealed statistically insignificant differences in values regarding all parameters, while third and fourth groups also revealed similar values to one another. Although a decrease in the antioxidant enzymes were observed in S extract applied groups, MDA levels were found to be decreased also.

Conclusion: S extract showed antioxidant effects (the decrease in MDA levels). This effect was observed regardless of the decrease in antioxidant enzymes. Thus, it is believed that S extract shows this antioxidant effect through its antioxidant components. This study was funded by the Projects of Scientific Investigation Unit of Gazi University (03/2017-19).

Keywords: antioxidant, DMBA, *Liquidambar orientalis*, oral cancer, oxidant, styra

S-184**Çenelerde İlaça Bağlı Gelişen Osteonekroz Mekanizması ve Son Gelişmeler**

Seçil Duygu Sümengen, Tayfun Yazıcı, Mehmet Fatih Şentürk

Süleyman Demirel Üniversitesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Isparta

Bifosfonat kullanımı son yıllarda oldukça popüler hale gelmiştir. Kemik metastazlı kanser hastaları ve osteoporoz hastalarında bu ilaçların kullanımının sayısız faydası bulunmakla beraber bazı yan etkileri de mevcuttur. Yan etkilerin başında çene kemiklerinde görülen osteonekroz gelmektedir. Osteonekroz hastaların yaşam kalitesini düşüren, kemik iyileşmesinin oldukça yavaşladığı bir hastalık halidir. Bifosfonatlar dışında denosumab kullanımı da osteonekroza sebep olmaktadır. Bu sunumun amacı ilaç kullanımına bağlı olarak çene kemiklerinde gelişen osteonekroz olgularının etiyolojisini, klinik ve radyolojik bulgularını, risk faktörlerini, sınıflandırmasını ve farklı tedavi seçeneklerini tartışmaktır.

Anahtar Kelimeler: Bifosfonat, Osteonekroz, MRONJ, ARONJ

S-184**Medication Related Osteonecrosis Mechanism of The Jaws and Recent Developments**

Seçil Duygu Sümengen, Tayfun Yazıcı, Mehmet Fatih Şentürk

Suleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Oral & Maxillofacial Surgery, Isparta

The use of bisphosphonates has become quite popular in recent years. Although cancer patients and patients with osteoporosis have numerous benefits for the use of these drugs, there are some side effects. The most common side effect is osteonecrosis in the jaw bone. Osteonecrosis is a disease state that decreases the quality of life of patients and decreases bone healing considerably. The purpose of this presentation is to discuss the etiology, clinical and radiological findings, risk factors, classification and different treatment options of osteonecrosis cases.

Keywords: Bisphosphonate, Osteonecrosis, MRONJ, ARONJ

S-185**Kloroform ve Ökaliptolün Kök kanallarındaki Dolgu Materyallerinin Uzaklaştırılmasına Etkisi**

Dilek Hançerlioğulları, Fatma Durna Yurtseven, Nihan Berkdemir, Ali Erdemir

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Kırıkkale

Amaç: Bu çalışmanın amacı kloroform ve ökaliptolün kök kanallarındaki dolgu materyallerinin çıkarılmasına etkisini araştırmaktır.

Materyal-Metod: 30 mandibular premoların mine sement sınırından elmas frezler yardımıyla kesilip kök uzunluğu 16 mm kalacak şekilde kronları uzaklaştırıldı. Kök kanal çalışma boyları belirlendikten sonra, crown-down tekniğiyle ProTaper döner alet eğeleri (Dentsply Maillefer, Ballaigues, Switzerland) kullanılarak kök kanalları genişletildi. Kök kanalları 5 mL lik %2,5 luk NaOCl ve %17 lik EDTA ile irrigate edildi. Kanallar lateral kondenzasyon yöntemiyle BIO ROOT RCS kanal dolgu patı kullanılarak dolduruldu. Kanal dolgu materyalinin sertleşmesi için 1 hafta beklendikten sonra, kök kanalları rastgele 3 gruba ayırdı. Grup 1 de ProTaper Universal Retreatment Enstrumanları (PTUR), Grup 2 de Kloroform + PTUR ve Grup 3'te Ökaliptol + PTUR kullanılarak kanal dolgu materyali uzaklaştırıldı. Kökler elmas frez ve chisel kullanılarak dikey olarak ayrıldı. Kalan gütta perka ve kanal dolgu patı miktarı Zeiss kamera ile 16 kat büyütme altında dijital olarak fotoğraflandı. Görüntüler bir görüntü yazılımına (ImageJ; Wayne-Rasband, NIH, MD, USA) aktarıldı. Tüm kanal duvarı ve kalan dolgu materyali piksellerle ifade edildi. Kalan dolgu materyali yüzde olarak hesaplandı. İstatistiksel analiz için ANOVA ve Tukey testleri kullanıldı.

Bulgular: Kloroform + PTUR ve Ökaliptol + PTUR grupları, PTUR grubundan daha az kök kanal dolgu materyali artığı gösterdi. Gütta perka çözücü olarak kullanılan kloroform ve ökaliptol arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamadı.

Sonuç: Kanal yenileme işlemi sırasında gütta perka çözücülerin kullanılması kök kanal duvarlarında kalan kanal dolgu materyal yüzdesini düşürmüştür.

Anahtar Kelimeler: Kloroform, Ökaliptol, Gütta perka, Kanal yenileme, Endodontik çözücüler

S-185**Influence of Chloroform and Eucalyptol on Removing of the Filling Materials from Root Canals**

Dilek Hançerlioğulları, Fatma Durna Yurtseven, Nihan Berkdemir, Ali Erdemir

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Kırıkkale

Aim: The aim of this study is to evaluate the effectiveness of chloroform and eucalyptol in removing of the filling materials from root canals.

Materials-Methods: 30 mandibular premolars were decoronated at the cemento-enamel junction by means of the diamond disk to leave a root 16 mm in length. After working lengths of the root canals were determined, ProTaper rotary files (Dentsply Maillefer, Ballaigues, Switzerland) were used to enlarge of the root canals by the crown-down technique. The root canals were irrigated with 5 mL of 2.5% NaOCl and 17% EDTA. The canals were filled with BioRoot RCS sealer (Septodont, Saint Maur des Fosses, France) with lateral compaction. After 1 week waiting for setting of root canal fillings, the root canals were randomly divided into 3 groups. The root canal filling materials were removed with ProTaper Universal Retreatment instruments (PTUR, (Dentsply Maillefer, Ballaigues, Switzerland) in group 1, Chloroform + PTUR in group 2 and Eucalyptol + PTUR in group 3. The roots were split longitudinally using a diamond disk and chisel. The amount of remaining gutta-percha and sealers were evaluated with digital images taken by using Zeiss camera at 16x magnifications. The images were transferred to imaging software (ImageJ; Wayne Rasband, NIH, MD, USA). The area of the entire root canal wall and residual filling materials were expressed in pixels. The percentage of residual filling material was calculated. ANOVA and Tukey tests were used for statistical analysis.

Results: Chloroform + PTUR and Eucalyptol + PTUR groups showed significantly less residual filling materials than PTUR group. There is no statistically significant difference between Chloroform and Eucalyptol when used as a solvent for removing gutta-percha.

Conclusion: The use of the gutta percha solvents in retreatment procedure is reduced the percentage of root canal filling remnants in root canal walls.

Keywords: Chloroform, Eucalyptol, Gutta-percha, Retreatment, Endodontic solvents

S-186**İmplant Üstü Hareketli Protezlerde Komplikasyonlar ve Bakım Gereksinimleri**Emre Mumcu, Sadeq Mohammed Taqi Fadhil

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Eskişehir

Amaç: Bu çalışmada implant üstü locator bağlantılı sistemlerin protetik komplikasyonların sıklığı ve nedenlerinin değerlendirilmesidir.

Gereç ve Yöntemler: Ocak 2014-Ocak 2019 arası Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalında alt çene yerleştirilmiş iki adet implant üzeri locator tutuculu overdenture protezi olan hastaların 2 yıllık kullanım sonrası kayıtları retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Vakalar yüklemeye itibaren; retrospektif olarak tutulan kayıtlardan 6.,12. ve 24. aydaki rutin kontrollerinden elde edilmiş bulgular ile implantın sağ kalım oranı, implant destekli overdenture protezlerde meydana gelen protetik gereksinimler ve komplikasyonların nedenini ve oranını belirlemek amacıyla oluşturulmuştur.

Bulgular: Toplamda 122 hastaya 244 implant yerleştirilmiştir. Hastaların 70'i kadın ve 52'si erkek olmak üzere yaş ortalaması ise 59 ± 11 'dir. İki yılın sonunda 2 farklı hastada 2 adet implant kaybına rastlanırken, Tüm implantlar klinik ve radyolojik muayeneleri rutin olarak sağlanmıştır. Alt çene 2 adet locator bağlantılı overdenture protezlerde en çok komplikasyon sırası ile, astarlama işlemi gereksinimi (%22), tutucu parçanın yerinden ayrılması(%13) ve protez kaide kırığıdır (%9).

Sonuç: İmplant destekli overdenture protezlerde tedavi tamamlandıktan sonra protezlerin rutin olarak kontrolü önem taşımaktadır. Bu kontrollerde oluşan gereksinimler tamamlandığında ileride oluşabilecek komplikasyonlarında önüne geçilmiş olur.

Anahtar Kelimeler: implant komplikasyonları, protetik komplikasyonlar, implant destekli overdenture.

S-186**Complications and Maintenance Requirements at Implant Supported Overdentures**Emre Mumcu, Sadeq Mohammed Taqi Fadhil

Eskişehir Osmangazi University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontic, Eskişehir

Purpose: The aim of this study was to evaluate the frequency and the causes of prosthetic complications of implant-top locator systems.

Material-Methods: Two-year records of patients between January 2014 and January 2019 with two implant-top locator systems supported overdenture prosthesis were placed in lower jaw in Eskişehir osmangazi university department of prosthodontics. From the loading period of implants: The results of the routine follow-up of patients at 6th,12th and 24 months of came recall seasons retrospectively, the survival rate of the implant was established in order to determine the cause and rate of prosthetic complications and requirements in implant-supported overdenture prostheses.

Results: A total of 122 patients were implanted with 244 implants. 70 of the patients were female and 52 were male and the mean age was 59 ± 11 . At the end of two years, 2 implant losses were observed in 2 different patients. All implants were evaluated clinically and radiologically every year. In the lower jaw, 2 locators connected removable prosthesis, the most frequent complication order is the need for relining (22%), the detachment of the holder (13%) and fracture of the prosthetic base(9%).

Conclusion: After the treatment is completed in implant supported overdenture prostheses, it is important to check the dentures routinely. When the requirements in these controls are completed, future complications may be prevented.

Keywords: Dental implants complications, prosthetic complications, implant-supported overdenture

S-187**Ağız-Dış Kompleksindeki Kronik Enflamasyonun Bedendeki Etkileri ve Bütünsel Dişhekimliğinin Yeri Üzerine Vaka Serisi***Tijen Dürer*

Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Fizyoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Sağlıklı bir beden için vücutta dengede tutulması gereken mekanizmalardan birisi stres faktörüdür. Şayet stres durumu uzun süre devam ederse beyinden tehlike yok bilgisi gelene kadar vücut kendini korumak için yeni fizyolojik mekanizmaları devreye sokar, otonom sinir sistemi faaliyete başlar. Fakat kronik sorunlar tam bir inflamatuvar süreç oluşturacak kadar güçlü değildir. Bu nedenle immün sistem, zayıf ama kronik olarak aktif olmaya zorlanır (kronik inflamasyon).

Kronik inflamasyonun olduğu bölgedeki sitokinler allostatik mediatörlerdir. Burada hem hümoral hem nöral yollar kullanılır. Bu kronik inflamasyon alanlarına bozucu alan denir ve her türlü kronik hastalığı tetikleyebilirler. Günümüzde teşhis edilen kronik hastalıkların en az yüzde 30'unun bozucu alan kaynaklı olduğu teşhis edilmiştir. Bir organizmanın kendini iyileştirebilmesi için regülasyon mekanizmasının iyi çalışması gerekmektedir. Bozucu alanlar bu regülasyon mekanizmasını devamlı meşgul ettiklerinden organizmanın kendini iyileştirme kapasitesini d ş rler.

Bütünsel Dişhekimliği dişhekimliğinde farklı bir bakış açısıdır. Teşhis ve tedavilerini nörolojik, anatomik, kimyasal, mikrobiyolojik, enerjitik, fasyal bağlantıları göz önünde bulundurarak yapar. Örneğin kistli dişin çekimi bir hastanın diz ağrısını, bedenle uyumsuz bir dental restoratif malzemenin değişimi hastanın alerjik semptomlarını, eksik bir dişin tamamlanması kalça ağrısını ortadan kaldırabilir.

Bu tedaviler yapılırken klasik dişhekimliği tekniklerinin yanısıra lazer, nöralterapi, akupunktur, fitoterapi vb. gibi tamalayıcı tekniklerin kullanılması başarı oranlarını arttırır.

Bu vaka serisi ile, ağrı semptomu olmayan ve kronik inflamasyon bölgesi oluşturan dental problemlerin vücutta uzak etkileri, semptomları ve dental tedavi sonrası uzak semptomlardaki değişmeleri incelemeyi ama lamıştır.

Anahtar Kelimeler: Kronik İnflamasyon, B t nsel Dişhekimliği, Diş Odakları**S-187****The Effects of Chronic Inflammation in the Mouth-Tooth Complex on the Body and the Case of Holistic Dentistry***Tijen Dürer*

Yeditepe University Faculty of Medicine, Department of Physiology, İstanbul

One of the mechanisms that should be kept in balance in the body for a healthy body is the stress factor. If the stress condition persists for a long time, the body activates new physiological mechanisms to protect itself from the brain, and the autonomic nervous system begins to operate. However, chronic problems are not strong enough to form a complete inflammatory process. The immune system is therefore forced to be weak but chronically active (chronic inflammation).

The cytokines in the area of chronic inflammation are allostatic mediators. Both h moral and neural pathways are used. These areas of chronic inflammation are called disruptive areas and can trigger all kinds of chronic diseases. At least 30 percent of diagnosed chronic diseases have been diagnosed as disturbing area. In order for an organism to heal itself, the regulation mechanism must work well. Disruptive areas reduce the capacity of the organism to self-healing as they constantly engage in this regulation mechanism.

Holistic Dentistry is a different point of view in dentistry. It makes diagnosis and treatment by considering neurological, anatomical, chemical, microbiological, energetic and facial connections. For example, cystic tooth extraction may eliminate a patient's knee pain, change of a dental restorative material incompatible with the body, the patient's allergic symptoms, and the completion of a missing tooth can eliminate hip pain.

In addition to classical dentistry techniques, laser, neuropathy, acupuncture, phytotherapy and so on. The use of complementary techniques such as increases the success rates.

In this case series, we aimed to investigate the distant effects, symptoms and changes in distant symptoms after dental treatment in the body of the dental problems which do not have pain symptoms and which constitute a chronic inflammation zone.

Keywords: Chronic Inflammation, Holistic Dentistry, Dental Focus

S-188

Yeni Bir 'Tek Renk Kompozit Sistem'in Optik Özelliklerinin Diş Dokularını Taklit Edebilme Yeteneğinin İncelenmesi*Ömer Sağsöz, Zeynep Sümeyye Şimşek*

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Erzurum

Amaç: Yeni bir 'tek renk kompozit sistem'in, optik özellikler açısından diş dokularını taklit edebilme yeteneğinin estetik kompozit sistemlerle karşılaştırılarak incelenmesidir.**Yöntem:** Bu çalışmada 35 adet sağlam, çürüksüz insan alt keser dişleri kullanıldı. Dişlerin mesio-distal boyutlarının yarısını kapsayacak şekilde, mine-sement birleşiminin 1mm üstünde standart sınıf IV kaviteler açıldı. Kavitelere 7. jenerasyon bir bonding ajan (Kerr Optibond All-in-one) uygulandı. Dişler 5 gruba ayrıldı ve her grup için rastgele seçilen 5 farklı kompozit materyal ile restore edildi. (n=7) (negatif kontrol grubu: 3M ESPE Filtek Ultimate Flowable-FU; 3 adet estetik kompozit sistem: Tokuyama Asteria-TA, GC Essentia-GE, VOCO Amaris-VA; tek renk kompozit sistem: Tokuyama Omnicroma-TO). Restore edilen dişler 37°C'de saf suda 24 saat bekletildi. Beyaz ve siyah arka planda diş dokusunun ve restorasyonun bulunduğu kısımlardan spektrofotometre ile CIE L*a*b* ölçümleri alındı. Diş ve restorasyonun translüsenlik parametreleri (TP) ve aralarındaki renk farkları (ΔE) hesaplandı. Elde edilen verilerle tek-yönlü varyans analizi, bağımlı örneklem t-testi ve Duncan testi kullanılarak istatistiksel analiz yapıldı (p=0.05).**Bulgular:** Gruplardaki ΔE değerleri: FU 3,38; TA 1,46; GE 2,2; VA 2,3; TO 2,66 olarak hesaplandı. TA grubunun renk uyumu diğer gruplardan anlamlı derecede daha iyi bulundu (p<0.05). GE ve VA grupları TO grubu ile benzer bulunurken (p>0.05), FU grubundan daha iyi renk uyumu gösterdiler (p<0.05). TO ile FU arasında fark yoktu (p>0.05) TP açısından FU, GE ve VA gruplarında diş ve restorasyon arasında önemli bir farklılık yoktu (p>0.05). TA grubunda (p<0.05) ve TO grubunda (p<0.001) önemli derecede farklılık bulundu.**Sonuç:** Estetik kompozit sistemler ve 'tek renk kompozit sistemi' $\Delta E<3,3$ değerleriyle diş dokularını klinik olarak kabul edilebilir seviyede taklit etme yeteneğine sahiptir.**Anahtar Kelimeler:** kompozit materyaller, renk, tek renk kompozit sistem, translüsensi

S-188

Investigation of the Optical Properties of a Novel 'Single Shade Composite System' with the Ability to Mimic the Dental Tissues*Ömer Sağsöz, Zeynep Sümeyye Şimşek*

Atatürk University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Treatment, Erzurum

Objective: To investigate the ability of a novel 'single shade composite system' to mimic dental tissues in terms of optical properties by comparing with aesthetic composite systems.**Methods:** In this study, 35 intact non-carious human lower incisor teeth were used. Standard class IV cavities were prepared, including half of the mesio-distal size of teeth, on 1 mm above the cemento-enamel junction. A 7th generation bonding agent (Kerr Optibond All-in-one) was applied to the cavities. Teeth were divided into 5 groups and restored with 5 different composite materials randomly selected for each group (negative control group: 3M ESPE Filtek Ultimate Flowable-FU, 3 aesthetic composite systems: Tokuyama Asteria-TA, GC Essentia-GE, VOCO Amaris-VA; single shade composite system: Tokuyama Omnicroma-TO). (n = 7). Restored teeth were kept in distilled water at 37°C for 24 hours. CIE L*a*b* measurements were taken on white and black backgrounds by spectrophotometer from the areas of dental tissue and restoration. Translucency parameters (TP) of tooth and restoration and color differences between them (ΔE) were calculated. One-way analysis of variance, dependent sample t-test and Duncan test were used for statistical analysis (p = 0.05).**Results:** ΔE values were calculated as: FU 3,38; TA 1.46; GE 2,2; VA 2,3; TO 2.66. The color matching of TA group was significantly better than the other groups (p<0.05). While GE and VA groups were similar to TO group (p>0.05), they showed better color matching than FU group (p<0.05). There was no difference between TO and FU (p>0.05). In terms of TP, there was no significant difference between teeth and restoration in FU, GE and VA groups (p>0.05). Significant differences were found in TA (p<0.05) and TO groups (p<0.001).**Conclusion:** Aesthetic composite systems and 'single shade composite system', with $\Delta E<3,3$, have the ability to mimic dental tissue at a clinically acceptable level.**Keywords:** color, composite materials, single shade composite system, translucency

S-189

Dijital Gülüş Tasarında 4. jenerasyonŞule Ünal

Dr.Dt.Şule ÜNAL Diş Kliniği

Gülme duygularımızı ifade ettiğimiz en insani yoldur. Güzel bir gülüşe verilen değer çok eski yıllara dayanmaktadır. Millattan önceki yıllarda eski uygarlıklarda bununla ilgili bir çok izlere rastlanmıştır. Hem Fenikelilerde (M.Ö 800) ve Etruscian'larda (M.Ö 900) fildişleriyle dişlerin şekil, form ve renk farklılıkları kazındığı eserler bulunmuştur. Daha sonra 18.yüzyılda hekimler branşlaşarak bir çok farklı branşlara ayrılmıştır. Sadece estetik diş hekimliği ile ilgilenen Piere Fauchard Fransa'da yalnızca estetik diş hekimliğinde bu hareketin lideri olmuştur.

Estetik gülüş; yüz kompozisyonu ile dental kompozisyonun mükemmel birleşimidir. Dental kompozisyon dişlerle ve gingival dokularla özellikle ilişkilidir. Gülüş dizaynı ise hem yüz hemde dental kompozisyon birlikte değerlendirir. Bu konseptte diş hekimliğinde ilk defa hastanın yüzü dikkate alınıyor. Daha çekici bir görünüş elde etmek için kişinin dişlerinde ve gülüşünde pozitif değişiklikler yaratılması amaçlanıyor.

Başarılı ve sağlıklı ve fonksiyonel sonuçların elde edilmesi diş eti dokuların,eklemlerin, kemiğin kasların içinde olduğu tüm ağız dokularının aralarındaki ilişkinin çok iyi anlaşılmasıyla elde edilir. Oldukça karmaşık olan bir çok yapının bir araya gelip estetik bir bütün oluşturması sadece muayene ve tasarım olmadan oldukça zordur. Dijital gülüş tasarımı hastanın fotoğraf ve videolarını kullanarak dijital olarak bu zorluğu aşabilmeyi ve tedavi esnasında karşılaşılabilecek problemleri en aza indirmeyi amaçlamaktadır.

Konvansiyonel yaklaşımda planlama yapılırken fonksiyon, biyoloji, yapısal özelliğe bağlı kalınarak tasarım yaptığımızda estetik bir sonuca ulaşmamız şansa bağlı ve bazı durumlarda elde edilirdi. Digital Gülüş Tasarımı konseptinde ise öncelik estetik bir protez, estetik ihtiyaçlarımızı tümüyle mükemmel olarak sağlarken fonksiyon,biyoloji ve yapısal özelliği nasıl oluşturabiliriz düşüncesiyle hareket ediyoruz.

Dijital Gülüş Tasarımında uyguladığımız basamaklar nelerdir?

Mock-up nedir? Çeşitleri, kullanılma amaçları örneklerle açıklanacaktır.

Estetik Diş Hekimliğinin karşılaştığı en büyük zorluklardan olan çalışma modelleri ile hastanın yüzünün arasında birebir bağ kurulması ve diğer bir zorluk olan diş hekimliğinde hasta ile iletişimin kolay şekilde sağlanması gibi bir çok konuda dijital gülüş tasarımının sunduğu çözümler anlatılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Dijital,Gülüş,Tasarımı

S-189

4. Generation in Dijital Smile DesignŞule Ünal

Dr.Dt.Şule UNAL Dental Clinic

Smile is the most human way we express our feelings. The value given to a beautiful smile dates back to very old years. Before Christian era, there were many traces of this in the ancient civilizations. Ivories and teeth with shape, form and color differences were found in artifacts both in in the Phoenicians (800 BC) and Etruscians (BC 900).

Successful, healthy and functional results are achieved by a thorough understanding of the relationship between the gingival tissues, joints, and all oral tissues in which the bone is in the muscles. It is quite difficult to bring many complex structures together and create an aesthetic whole without the visual inspection and design. Digital smile design aims to overcome this difficulty and minimize the problems during the treatment by using digital photos and videos of the patient.

While planning within the scope of conventional approach, in case we make a design by adhering to function, biology and structural feature, reaching an aesthetic outcome depends on chance and is attained in some of the cases. On the other hand, in the concept of Digital Smile Design, we act with the idea of how we can create the function, biology and structural feature while providing an aesthetic prosthesis and our aesthetic needs perfectly.

What are the steps we implement in Digital Smile Design?

What is Mock-up? The types, the purposes of use and how they are applied will be explained with examples.

Solutions offered by digital smile design will be explained on many subjects such as; establishing of a one-to-one connection between the patient's face and the working models which is one of the biggest challenge faced by Aesthetic Dentistry and the other challenge of providing easier communication with the patient in dentistry.

Keywords: Digital,Smile,Design

S-190**Farklı Yapıştırma Simanlarının Radyoopasitelerinin Karşılaştırılması***Aysıla Tekeli, Bengisu Yıldırım, Duygu Recen, Halil Tolga Yüksel*

Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Uşak

Amaç: Bu çalışmanın amacı altı farklı yapıştırma simanının radyoopasitesini değerlendirmektir.**Yöntem:** Çalışmada kullanılan Variolink 2 (Ivoclar, Vivadent, Lihtenştayn), Polikarboksilat siman (Spora Dental, Çek Cumhuriyeti), i-Fix cam iyonomer siman (I-dental, Litvanya), eCEMENT (Bisco U.S.A), TheraCem (Bisco U.S.A) ve I-Fix Duo (I-dental, Litvanya) simanlarının her birinden 10'ar adet olmak üzere toplam 60 adet örnek hazırlandı. Hazırlanan örneklerin (1×4mm) alüminyum stepwedge (7 basamak, 1mm kalınlık) ve 1 mm kalınlığında iki diş kesiti ile birlikte her bir grup için ayrı olmak şartıyla CCD sensörde radyografileri alındı. Radyopasite, ImageJ yazılımı kullanılarak değerlendirildi. Ölçülen ortalama gri değeri (MGV) eşit alüminyum kalınlığına dönüştürüldü(1). Veriler tek yönlü ANOVA ve post hoc testi ($\alpha = 0.05$) ile analiz edildi.**Bulgular:** Siman grupları içinde en yüksek radyoopasite değeri polikarboksilat siman için bulunmuştur. En düşük radyoopasite gösteren ise I-Fix Duo rezin siman olmuştur. Variolink 2 rezin siman, I-Fix Duo ve TheraCem rezin simanlara göre istatistiksel olarak anlamlı derecede daha radyoopak bulunmuştur. eCement rezin simanı ile Variolink 2 rezin simanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır.**Sonuç:** Konvansiyonel simanların radyoopasitesi adeziv rezin simanlara göre daha yüksektir.**Kaynaklar:**

1. Lachowski KM, Botta SB, Lascala CA, Matos AB, Sobral MA (2013) Study of the radio-opacity of base and liner dental materials using a digital radiography system. Dentomaxillofac Radiol 42, 20120153.

Anahtar Kelimeler: adeziv rezin simanlar, cam iyonomer simanlar, dijital radyografi, polikarboksilat simanlar**S-190****Comparison of Radioopacities of Different Luting Cements***Aysıla Tekeli, Bengisu Yıldırım, Duygu Recen, Halil Tolga Yüksel*

Uşak University Faculty of Dentistry, Department Of Prosthodontics, Uşak

Purpose: The aim of this study was to evaluate the radioopacity of six different luting cement.**Methods:** Ten sample (1 × 4 mm) of each of the following cements were prepared: Variolink 2 (Ivoclar, Vivadent, Liechtenstein), Polycarboxylate cement (Spora Dental, Czech Republic), i-Fix glass ionomer cement (I-dental, Lithuania), eCEMENT (Bisco USA), TheraCem (Bisco USA) and I-Fix Duo (I-dental, Lithuania). Specimens were x-rayed with an aluminum step-wedge (7 steps, 1 mm thick each) and two dental slices (1 mm thick). The radiopacity was evaluated by means of optical density, which was measured using ImageJ software. The measured mean gray value (MGV) was converted to equal aluminum thickness.(1) Data were analyzed with one-way ANOVA and post hoc test ($\alpha = 0.05$).**Results:** Polycarboxylate has the highest radioopacity value among cement groups. I-Fix Duo resin cement was the lowest radiopacity. Variolink 2 resin cement was significantly more radiopaque than I-Fix Duo and TheraCem resin cements. There was no statistically significant difference between eCement resin cement and Variolink 2 resin cement.**Conclusion:** Conventional cements have higher radioopacity than adhesive resin cements.**Resources:**

1.Lachowski KM, Botta SB, Lascala CA, Matos AB, Sobral MA (2013) Study of the radio-opacity of base and liner dental materials using a digital radiography system. Dentomaxillofac Radiol 42, 20120153.

Keywords: adhesive resin cements, digital radiography, glass ionomer cements, polycarboxylate cements

S-191

Amelogenesis İmperfektalı Hastanın Zirkonya Seramik Kronlarla Estetik Rehabilitasyonu: Olgu SunumuGonca Deste, *Elif Karakuş*

Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Afyonkarahisar

Amaç: Amelogenesis imperfekta, süt ve daimi dişlerde minenin oluşumunu etkileyen genetik bir hastalıktır. Dişlerde mine hipoplazisi/hipomatürasyonu veya hipokalsifikasyonu ile karakterizedir. Tüm dişlerde görülen bu tip mine defektleri estetik sorunlara yol açmaktadır. Amelogenesis imperfekta vakasında tedavimizin amacı diş yapılarını korumak, estetik ve çiğneme fonksiyonlarını iyileştirmektir.

Olgu: 29 yaşındaki kadın hasta, dişlerinin estetik olmayan görünümü şikayeti ile Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş tedavisi anabilim dalı kliniğine başvurmuştur. Yapılan radyografik ve klinik muayenede, tüm dişlerde mine dokusunda harabiyet, mine dokusunun parlak kahverengi-sarı renkte ve mine dansitesinin düşük olduğu gözlenen olguya klinik olarak amelogenesis imperfekta teşhisi konulmuştur. Bu estetik ve fonksiyonel kayıp nedeniyle tüm ağız zirkonya seramik restorasyonların uygulanması planlanmıştır. Tüm dişler chamfer basamak formuna uygun olacak şekilde bukkal ve lingualde 1,0-1,5 mm, okluzalde 1,5-2 mm prepare edilerek gingival seviyede bitirilmiştir. Retraksiyon kordu (UltrapakCord#0, Ultradent Products, South Jordan Utah, ABD) uygulanarak polivinil siloksan ölçü maddesi (Elite HD, Zhermarck, Italy) ile ölçü alınmıştır. Geçici restorasyonlar (Systemp c&b, Ivoclar Vivadent AG, Schaan/Liechtenstein) hazırlanmış ve geçici siman (Cavex Temporary Cement, Cavex, Holland) ile yapıştırılmıştır. Dişlerin estetik, dişeti sağlığı ve diş aralarının kolay temizlenebilmesi açısından her bir diş için ayrı bir kron olacak şekilde zirkonya alt yapılar (Zirkonzahn, Zirkonzahn GmbH, Bruneck, Italy) üzerine feldspatik porselen (Vitablocks Mark II (Vita Zahn-fabrik, Bad Sackingen, Germany) ile estetik restorasyonlar hazırlanmıştır. Zirkonya seramik kronların iç yüzeylerine kumlama yapıldıktan sonra primer (Clearfil SE Bond, Kuraray, Japan) uygulanarak adeziv rezin siman (Panavia SA, Kuraray, Japan) ile simantasyonu yapılmıştır. Hastaya tüm ağız restorasyon uygulandığı için koruyucu amaçlı olarak kanin koruyucu okluzal splint yapılmıştır.

Sonuç: Hastaya zirkonya seramik restorasyonlar uygulanarak estetik ve fonksiyonel kayıp geri kazandırılmıştır. Hastanın 6 aylık kontrol randevularında herhangi bir komplikasyona rastlanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: amelogenesis imperfecta, full-mouth restorasyon, zirkonya

S-191

Esthetics Rehabilitation of Patient with Amelogenesis Imperfecta Using Zirconia-Ceramic Crowns:Case ReportGonca Deste, *Elif Karakuş*

Afyonkarahisar Health Sciences University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Afyonkarahisar, Turkey

Aim: Amelogenesis imperfecta is a genetic disorder that causes defective enamel development in both the primary and permanent dentitions. It can be characterized by enamel hypoplasia and/or hypomaturation or hypocalcification of the existing teeth. These enamel defects which can be seen in all teeth lead to esthetic problems. The purpose of the treatment of Amelogenesis imperfecta case is to protect the structure of the teeth and to heal the mastication and aesthetic.

Case: 29 years old female patient applied to Afyonkarahisar Health Sciences University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics about unaesthetic appearance of her teeth. In radiographic and clinical examination, the case in which defects in the enamel of all teeth, bright brown and yellow enamel tissue, low enamel density was diagnosed as amelogenesis imperfecta. Due to unaesthetic appearance and functional loss it was planned full mouth zirconia-ceramic restorations. All teeth were prepared with the chamfer step form at the gingival level and the buccal and lingual of 1,0-1,5 mm, the occlusal of 1,5-2 mm reduction. Polyvinyl siloxane impression material was used with retraction cord (UltrapakCord#0, Ultradent Products, South Jordan Utah, ABD). Esthetic restorations were prepared via feldspatic porcelain (Vitablocks Mark II (Vita Zahn-fabrik, Bad Sackingen, Germany) on zirconia substructures (Zirkonzahn, Zirkonzahn GmbH, Bruneck, Italy) in the way of separate crown for each tooth in terms of interproximal cleaning, gingival health and esthetic. After sandblasting the inner surfaces of the zirconia ceramic crowns, it was cemented with adhesive resin (Panavia SA, Kuraray, Japan) after applying primer (Clearfil SE Bond, Kuraray, Japan). Occlusal splint with a canine ramp is used for protection of full-mouth restorations of the patient.

Keywords: Amelogenesis imperfecta, full-mouth restoration, zirconia

S-192

Tam Ark İmplant Ölçülerinde Dijital ve Konvansiyonel Yöntemlerin Netlik Karşılaştırması*Berkman Albayrak¹, Cortino Sukotjo², Alvin G Wee³, İsmail Hakkı Korkmaz⁴, Funda Bayındır¹*¹Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Erzurum²University of Illinois at Chicago College of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Chicago, ABD³University of Minnesota School of Dentistry, Division of Prosthodontics - Department of Restorative Sciences, Minnesota, ABD⁴Erzurum Teknik Üniversitesi Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi, Makine Mühendisliği Bölümü, Erzurum**Amaç:** İdeal klinik tabloyu yansıtmayan bir tam dişsizlik vakasında, ağız içi tarayıcılarla elde edilecek dijital ölçüler ile konvansiyonel ölçü arasındaki netliğin mesafe ve açı parametrelerinde karşılaştırılması amaçlanmaktadır.**Yöntem:** Dişsiz bir alt çene modelinde 47,44,43,41,33,34,35 ve 37 no.lu bölgelere; sırasıyla 40°,0°,20°,0°,15°,0°,0° ve 25° açılanmalar ile toplam 8 adet implant yerleştirilmiştir. İmplantlara scan body yerleştirilerek, bu çalışma modeli Activity 885 Mark 2 Scanner ile taratılmış ve 3 boyutlu referans model elde edilmiştir. Dijital ölçüler Carestream 3500 (D1), Cerec Omnicam (D2) ve 3Shape Trios 3 (D3) olmak üzere 3 farklı ağız içi tarayıcı kullanılarak alınırken; konvansiyonel ölçüler (K1) splintsiz açık kaşık ölçü tekniği ile alınmış ve elde edilen alçı modeller Straumann 7 Series dijital laboratuvar tarayıcısı ile dijitalize edilmiştir (4 ölçü grubu, n=10). Bu ölçü gruplarındaki scan bodyler arası mesafe ve açılar ölçülerek, bir tersine mühendislik programı olan Rapidform'da referans model değerleri ile karşılaştırılmıştır. Normal dağılım gösteren değişkenlerde grup ortalamaları arasındaki farklılık tek yönlü ANOVA testi ile analiz edilirken; normal dağılıma uymayan değişkenlerin analizinde ise non-parametrik Kruskal-Wallis-H testinden yararlanılmıştır.**Bulgular:** D1 grubu 123.1 µm ile anlamlı düzeyde netliği en yüksek ölçü grubunu oluştururken; sırasıyla 209.8 µm ve 229.7 µm netlik değerleri olan D3 ile D2 grupları arasında anlamlı düzeyde bir farklılık bulunamamıştır. K1 grubu ise 345.3 µm lik netlik değeriyle tüm dijital ölçü gruplarından anlamlı düzeyde yüksek bir boyutsal farklılık göstermiştir (p<0,05). Açı ölçümlerinde ise; 0.261° ile en düşük açılmalık boyutsal farklılık yine D1 grubunda tespit edilirken; D3 grubu 0.327°, D2 grubu 0.535° ve K1 grubu 0.738° açılmalık boyutsal farklılık göstermiştir. Gruplar arasındaki anlamlı farklılık sadece D1 ve K1 grupları arasında tespit edilmiştir (p<0,05).**Sonuç:** Yüksek açılanmaların bulunduğu ideal olmayan tam ark implant vakalarında; ağız içi tarayıcılar ile konvansiyonel ölçü tekniğinden daha yüksek netlikte ölçüler elde edilebilmektedir. Çalışma sonuçlarına göre, Carestream 3500 tarayıcının en iyi görüntüleme yapan ağız içi tarayıcı olduğu tespit edilmiştir.**Anahtar Kelimeler:** açılanma, dijital implant ölçüsü, konvansiyonel implant ölçüsü, ölçü netliği, tam ark

S-192

Three-Dimensional Accuracy of Conventional vs. Digital Full-Arch Implant Impressions*Berkman Albayrak¹, Cortino Sukotjo², Alvin G Wee³, İsmail Hakkı Korkmaz⁴, Funda Bayındır¹*¹Atatürk University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Erzurum²University of Illinois at Chicago College of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Chicago, USA³University of Minnesota School of Dentistry, Division of Prosthodontics - Department of Restorative Sciences, Minnesota, USA⁴Erzurum Technical University Faculty of Engineering and Architecture, Department of Mechanical Engineering, Erzurum**Objective:** In a case of edentulism that doesn't reflect the ideal clinical scenario, it's aimed to compare the accuracies of the digital impressions which are obtained with intraoral scanners and the conventional impressions, in terms of distance and angulation.**Material & Method:** The full-arch implant model to be used in this study; was obtained by placing 8 implants in an edentulous lower jaw to mimic a clinically unfavorable condition. These implants were placed in sites of 47,44,43,41,33,34,35 and 37 with 40°,0°,20°,0°,15°,0°,0° and 25° angulations, respectively. Subsequently, scan-bodies were placed on implants and digital impressions were taken by using 3 different intraoral scanners: Carestream 3500, Cerec Omnicam and 3Shape Trios 3. For conventional impression group, non-splinted open tray impression technique was used and the casts were scanned by Straumann 7 Series lab. scanner. In these impression groups, the distance and angles between the scan-bodies were measured and compared with the reference model values in a reverse engineering program.**Results:** D1 group was found to be significantly the most accurate group with 123.1µm. There was no significant difference between D3 and D2 groups with 209.8µm and 229.7µm accuracy values, respectively. K1 group showed a significantly higher deviation with the mean value of 345.3µm than all digital impression groups (p<0.05). In angle measurements; the lowest angular deviation with 0.261° was determined in D1 group. D3, D2 and K1 groups showed angular deviations of 0.327°, 0.535° and 0.738°, respectively. In angular deviations, a statistically significant difference was found just between D1 and K1 groups(p <0.05).**Conclusion:** In non-ideal full-arch implant cases with high angulations; intraoral scanners can give more reliable data compared to conventional impression techniques, in terms of accuracy. According to the study results, Carestream 3500 scanner was found to be the best intraoral scanner that captures the images with the highest accuracy.**Keywords:** accuracy, angulation, conventional implant impressions, digital implant impressions, full-arch

S-193

Estetik Bölgede Kullanılan Farklı Hibrit Abutment Ve İmplant Üstü Kronlarda Oluşan Stres Dağılımının Üç Boyutlu Sonlu Elemanlar Analizi İle Değerlendirilmesi

Sümeyye Cansever, Funda Bayındır

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Erzurum

Amaç: Lityum disilikat cam seramik (LDS), polimer infiltre hibrit seramik (PICN), polieter-eter-keton (PEEK), monolitik zirkonya materyallerinden üretilen hibrit abutmentler ile LDS implant üstü kronların; implant, ti-base abutment, hibrit abutment, kron, implant çevresindeki kortikal kemik ve trabeküler kemikte oluşturdukları en yüksek çekme, basma ve von Mises stres miktarları ve dağılımlarının sonlu elemanlar stres analizi yöntemiyle incelenmesi ve karşılaştırılması amaçlanmıştır.

Materyal-Metod: Bone level 3.75 x 10 mm implant ve titanyum base abutmentin, orijinal implant formuna sadık kalınarak bilgisayar ortamında üç boyutlu modelleri oluşturulmuştur. Maksiller anterior sağ santral diş bölgesine ti-base abutment üzerine gelen hibrit abutment ve kron modelleri hazırlanmıştır. Ti-base abutmentin 2 dişeti seviyesi yüksekliği ve 4 restoratif materyalin (monolitik zirkonya, LDS, PICN ve PEEK) kombinasyonları kullanılarak 8 farklı model oluşturulmuştur. Üst yapı materyali olarak, tüm modellerde LDS kullanılmıştır. İmplant ve kemik yapı arasındaki bağlantı %100 osteointegrasyon olarak kabul edilmiştir. Modeller üzerine kronun singulumundan implantın uzun aksına 135° açı ile 114.6 N'luk oblik yükler uygulanmıştır. İmplant, titanyum base abutment, hibrit abutment ve kron üzerindeki stres dağılımları von Mises stres değerlerine göre, kortikal ve kansellöz kemik üzerindeki stres dağılımları ise maksimum ve minimum asal gerilim değerlerine göre incelenmiştir.

Bulgular: İmplant, kortikal ve kansellöz kemikte meydana gelen stres dağılımlarının hibrit abutment materyalinin farklı olmasından etkilenmediği görülmüştür. Ti-base abutmentlerin dişeti yüksekliğinin artmasıyla implantlar üzerinde oluşan von Mises stres değerlerinin azaldığı gözlenmiştir. Hibrit abutmentler arasında ise monolitik zirkonyanın en yüksek von Mises stres değerleri gösterdiği gözlenirken PEEK'in en düşük stres değerleri gösterdiği tespit edilmiştir. PICN materyallerin ise diğer materyallere göre kronlar üzerinde en düşük stres değerleri oluşturduğu saptanmıştır. Tüm bu veriler eşliğinde, elastik modülüsü yüksek materyallerin titanyum base abutment basamağında daha düşük stres değerleri oluşturduğu sonucu ortaya çıkarılmıştır.

Sonuç: Hibrit abutment materyallerinin değişmesinin implant, abutment, çevre kemik doku üzerindeki stres dağılımını değiştirmedeği tespit edilmiştir. Abutmentlerin dişeti seviyelerindeki değişimlerinin stres dağılımları üzerinde etkili olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Hibrit abutment, Sonlu elemanlar stres analizi, Titanyum base

S-193

Evaluation of Stress Distribution of Different Hybrid Abutments and Restorative Crowns Used in Aesthetic Region by Three-Dimensional Finite Element Analysis

Sümeyye Cansever, Funda Bayındır

Atatürk University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Erzurum

Purpose: The aim of this study was to investigate and compare the maximum tensile, compression and von Mises stress levels caused by hybrid abutments produced with lithium disilicate (LDS), polymer infiltrated hybrid ceramic (PICN), polyether-etherketone (PEEK), monolithic zirconia and implant-supported e.max crowns. Hence, it's aimed to evaluate distributions of these stresses on the implant, ti-base abutment, hybrid abutment, crown, implant, cortical bone and trabecular bone.

Material-Methods: Bone level, 3.75x10 mm implants and ti-base abutment were created in three dimensional models on the computer by adhering to the original implant form. Hybrid abutment and crown modeling on ti-base abutment were prepared for the maxillary anterior central incisors. 8 different models were created by combining 2 gingival high ti-base abutment and 4 restorative materials. The connection between the implant and the bone structure was accepted as 100% osteointegration. 114.6 N oblique loads were applied to the long axis of the implant at 135° angle over the cingulum of the restorative crown on the models.

Results: The stress distribution of the implant, cortical and cancellous bone wasn't affected by the differentiation of the hybrid abutment material. It was observed that the increase in gingival height of the ti-base abutments decreased the von Mises stress values of the implants. Among the hybrid abutments, monolithic zirconia showed the highest von Mises stress values, whereas PEEK showed the lowest stress values. PICN materials were found to have the lowest stress values on crowns compared to other materials. It was concluded that high elastic modulus produced lower stress values on the margin of ti-base abutment.

Conclusion: It has been determined that the change of restorative crown material doesn't alter the stress distribution on implant, abutment and surrounding bone tissue. Changes in gingival high of abutments were found to be effective on stress distribution.

Keywords: Finite element analysis, hybrid abutment, titanium base

S-194**Diş Hekimliği Öğrencilerinin Bir Senelik Eğitim Süresince Depresyon, Anksiyete ve Stres Durumlarının Değerlendirilmesi**Zuhal Görüş

Harran Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Kliniği, Şanlıurfa

Amaç: Çalışmamızın amacı 65 kişilik diş hekimliği öğrencilerinin dönem başı ve sene sonu ruhsal durumlarını depresyon, anksiyete ve stres ölçeği kullanılarak değerlendirmektir.

Materyal Methods: Bu çalışma 2018 Ekim ve Haziran aylarında gerçekleştirilmiştir. Toplamda 65 kişilik birinci sınıf öğrencileri çalışmaya dahil edilmiştir. Öğrencilere değerlendirme aracı olarak onaylanmış DASS-21 ölçeğini ve demografik özellikleri ve stresi yönetme yöntemleriyle ilgili soruları içeren ve kendileri tarafından bildirilen bir anket uygulanmıştır. Elde edilen veriler Mann Whitney U veya Kruskal Wallis testi ile değerlendirilmiştir ($p<0,05$).

Sonuç: Bu çalışmanın sonuçları öğrencilerin DES skorlarının sene sonunda yükseldiğini göstermektedir. Veriler dönem başında ve sonunda olmak üzere istatistiksel olarak önemli farklılıklar arz etmektedir ($p<0,05$). Endişe verici şekilde, öğrencilerin diş hekimliği eğitiminde stres, depresyon ve anksiyete değerlerinin artmış olduğu gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: stres, depresyon, DES, diş hekimliği

S-194**Evaluation of Depression, Anxiety and Stress Status of Dentistry Students During One Year of Education**Zuhal Görüş

Harran University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Şanlıurfa

Objective: The aim of this study was to evaluate the psychiatric status of 65 students at the beginning and end of the year using depression, anxiety and stress scale.

Material Methods: This study was conducted in October and June 2018. A total of 65 first class students were included in the study. A questionnaire was applied to the students about the scale and the demographic characteristics and methods of managing stress. The data were evaluated by Mann Whitney U or Kruskal Wallis test ($p < 0.05$).

Conclusion: The results of this study show that students' DES scores increased at the end of the year. The data showed statistically significant differences at the beginning and end of the period ($p < 0.05$). Concernedly, it was observed that the students increased the stress, depression and anxiety values in the dental education.

Keywords: stress, depression, DES, dentistry

S-195

Karanfil ve Yeşil Çayın Estetik Kompozitlerin Yüzey/Optik Özellikleri Üzerine Etkisi*Zeynep Buket Kaynar¹, Hacı Tolgahan Doğan¹, Nazmiye Dönmez¹, Mağrur Kazak²*¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul²Bahçeşehir Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul**Amaç:** Bu in vitro çalışmanın amacı, supra-nano doldurucu bir kompozit materyali ile nanohibrit bir kompozit materyalinin iki farklı bitki çayı içinde bekletilmesi sonrası renk stabilitelelerinin ve mikrosertlik değerlerinin incelenmesidir.**Yöntem:** Bu çalışmada supra-nano (Asteria, Tokuyama Dental, Japonya) ve nano-hibrit kompozit rezin (Grandioso, VOCO Dental, Almanya) materyalleri kullanıldı. 40 adet, 2x10 mm ebatlarındaki disk şeklinde örnekler, paslanmaz çelik kalıp içerisinde hazırlandı. Örneklerin polisajı alüminyum oksit cila diskleri (Sof-Lex, 3M ESPE, ABD) ile yapıldı. Hazırlanan örnekler 37 °C'de 24 saat distile suda bekletildikten sonra başlangıç renk ölçümleri bir spektrofotometre (Vita Easy Shade Advance 4.0, VITA Zhanfabrik, Almanya) ile gerçekleştirildi. Yüzey mikrosertlik ölçümleri ise mikrosertlik test cihazı (Shimadzu, Japonya) ile örneklerin alt ve üst yüzeylerinden 3 ayrı noktadan yapıldı. Renk ve mikrosertlik ölçümlerinden sonra örnekler bekletme solüsyonlarına (yeşil çay, karanfil çayı) göre 2 gruba (n=10) ayrıldı. Örnekler her 20 ml'lik çay solüsyonu içerisinde 48 saat 37 °C'de etüvde bekletildi. Bu sürenin sonunda renk ve mikrosertlik ölçümleri tekrarlandı. Elde edilen verilerin istatistiksel analizi ANOVA, PostHoc Tamhane ve Wilcoxon Signed Ranks testleri ile yapıldı (p<0.05).**Bulgular:** Materyaller mikrosertlik açısından değerlendirildiğinde Asteria grubunun mikrosertlik değerinin Grandioso grubundan istatistiksel olarak daha düşük olduğu bulundu. Her iki çay solüsyonunda bekletme sonrasında, Asteria grubunun mikrosertlik değerlerinde anlamlı bir değişiklik gözlenmezken, Grandioso grubunun mikrosertlik değerinde anlamlı bir düşüş olduğu belirlendi (p<0.05). Renk bulguları değerlendirildiğinde ise, istatistiksel olarak en fazla total renk değişimi karanfil çayında bekletilen Grandioso grubunda gözlemlendi ve bu değer klinik olarak kabul edilebilir değerin ($\Delta E=3,3$) üzerinde bulundu. Yeşil çayda bekletilen Grandioso grubu ile karanfil çayında bekletilen Grandioso grubu arasında da total renk değişimi açısından anlamlı fark gözlemlendi. Asteria grubu her iki solüsyonda da Grandioso grubuna göre daha az total renk değişimi gösterdi ve istatistiksel olarak anlamlı bulundu (p<0.05).**Sonuç:** Supra-nano doldurucu inorganik partikül içeren kompozit materyali, klinik olarak kabul edilebilir total renk değişimi gösterdiği ve her iki çayda bekletildikten sonra mikrosertlik değerinde bir değişim gözlenmediği için ön bölge restorasyonlarda güvenle tercih edilebilir.**Anahtar Kelimeler:** mikrosertlik, renk değişimi, yeşil çay, karanfil çayı

S-195

Effects of Clove and Green Tea on the Surface/ Optical Properties of Esthetic Composites*Zeynep Buket Kaynar¹, Hacı Tolgahan Doğan¹, Nazmiye Dönmez¹, Mağrur Kazak²*¹Bezmialem Vakıf University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İstanbul²Bahçeşehir University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İstanbul**Aim:** The aim of in vitro study was to evaluate the color stability and microhardness of a supra-nano-filled composite resin and a nanohybrid composite resin immersed in two different herbal teas.**Material-Methods:** In this study, supra-nano filled (Asteria, Tokuyama, Japan) and nanohybrid (Grandioso, Voco, Germany) composites were used. 40 disc shape samples were prepared as 2x10 mm in stainless steel mold. The samples were polished by aluminum discs (Sof-Lex, 3M ESPE, USA). Samples were kept at 37 °C distilled water for 24 hours. Then initial colour measurements were performed by a spectrophotometer (Vita Easy Shade Advance 4.0, VITA Zahnfabrik, Germany). Microhardness measurements were made with microhardness tester machine (Shimadzu, Japan) from the top/bottom surfaces from three points. After all measurements, samples were divided in two groups according to solutions. Specimens were stored in each 20 ml tea solution at 37 °C for 48 hours. Colour and microhardness measurement were repeated at the end of the this period. Static analyses were performed by ANOVA, Post Hoc Tamhane, Wilcoxon Signed Ranks Test**Results:** When the materials were evaluated according to microhardness values, Asteria groups microhardness was found to be significantly lower than Grandioso group. While there was no significant difference on the microhardness values of Asteria after immersed in two different solutions, a significant decrease was found on the microhardness values of Grandioso (p<0.05). When the total colour changes were evaluated, the highest discoloration was observed in Grandioso group which was kept in the clove tea and this value was found to be above the clinically acceptable value ($\Delta E=3,3$). In terms of total color change, statistically significant difference was observed between Grandioso group kept in green tea and Grandioso group kept in clove tea. For both tea solution, Asteria group showed significantly less total color change when compared to Grandioso.**Conclusion:** Supra-nano inorganic filler containing composite material can be preferred safely in anterior restorations cause after immersing in both tea solutions, this material still shows no change in microhardness values and clinically acceptable colour change.**Keywords:** microhardness, color change, green tea, clove tea

S-196**Servikal Kron Kırığının Restore Edilmesinde Yeni Bir Yaklaşım***Emre Bodrumlu, Esmâ Dinger*

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Zonguldak

Amaç: Bu olgu sunumu, travma sonucu servikal bölgeden kırılmış maksiller kesici dişin, fiber post ve modifiye reataçman tekniği kullanılarak yapılan tedavi prosedürünü anlatmaktadır.**Olgu:** Otuz iki yaşındaki kadın hasta maksiller orta keser dışında 2 ay önce travma sonucu oluşan kırık şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Hastanın herhangi bir sistemik hastalığı olmadığı tespit edildi. Klinik ve radyografik muayenede maksiller orta keser dişin servikal bölgeden kırıldığı, kırılan koronal parçanın da kaybolduğu belirlendi. Kök kanalı %5,25 NaOCl irrigasyonu altında ProTaper Next NiTi döner eğe sistemi ile X3'e kadar genişletildi. Daha sonra gutta-perka ve kök kanal patı ile dolduruldu. Hasta, protetik diş tedavisi bölümüne yönlendirildi. Hasta randevusunu beklerken kayıp diş parçasını evde buldu ve tekrar kliniğimize başvurdu. Öncelikle santral dişe, fiber post-kor uygulaması yapıldı. Kırık parçanın iç yüzeyi kor yapıya uyumlandırıldı ve kırık parça dual cure rezin siman kullanılarak yapıştırıldı. Yapılan klinik ve radyografik muayenede ilgili dişin asemptomatik olduğu ve periapikal dokuların sağlıklı olduğu tespit edildi.**Sonuç:** Komplike kron kırığı olan bir dişte kırık parçanın reataçmanı, fiber post kor ve hastanın kronunun kullanımı iyi bir alternatiftir.**Anahtar Kelimeler:** Servikal Kron Kök Kırığı, Travma, Reataçman Tekniği, Endodonti, Restorasyon**S-196****A New Technique for the Restoration of Cervical Crown Fracture***Emre Bodrumlu, Esmâ Dinger*

Zonguldak Bulent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Zonguldak

Aim: This case report describes the treatment procedure of a traumatized maxillary incisor tooth with a cervical fracture using a fiber post-core and modified reattachment technique.**Case:** A 32-year-old female patient applied to our clinic with a fractured central incisor due to a previous trauma that occurred 2 months prior. The patient's medical history was non-contributory. A clinical and radiographic examination revealed horizontal crown fractures in the cervical of the crowns of maxillary incisors. The refracted coronal fragment was detected that was disappeared. Under copious irrigation with 5.25% NaOCl, the teeth were instrumented up to X3 with ProTaper Next NiTi rotary instruments. Root canals were obturated with gutta-percha and sealer. The patient was referred to the prosthetic dental treatment department. While the patient was waiting for her appointment, she found the missing fragment at home and returned to our clinic. Afterwards, the tooth was restored with fiber post-core. The refracted coronal fragment's internal surface was adapted to the core. The fragment was bonded using a dual cure composite resin cement. A clinical and radiographic examination revealed that the tooth was asymptomatic and had healthy periapical structures.**Conclusion:** A good alternative for the fragment reattachment of a tooth with complicated crown fracture is used to a fiber post-core and the patient's crown.**Keywords:** Cervical Crown-Root Fracture, Trauma, Reattachment Technique, Endodontics, Restoration

S-197**Fotoaktif Boyaların Rezin Bazlı Kök Kanal Dolgu Patının Adezyonuna Etkisi***İsmail Özkoçak, Hakan Göktürk, İrem Cansu Kara*

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Bu çalışmanın amacı dört farklı foto aktif boyanın rezin içerikli kök kanal patının dentin adezyonu üzerine etkilerini değerlendirmektir.**Yöntem:** Çalışmada 50 adet üst çene santral kesici diş kullanılmıştır. Kök kanalları Reciproc 40 numaraya kadar prepare edilmiştir, eğeler arasında 2,5 ml %5 lik NaOCl kullanılmıştır. Dişler herbiri 10 diş içeren 5 gruba ayrılmıştır (Grup 1; Kontrol (Distile su), Grup 2; Metilen mavisi, Grup 3; Toludin Mavisi, Grup 4; İndosiyenin Yeşili, Grup 5; Kongo kırmızısı). Son irrigasyon protokolü sonrası kökler 2,5 ml foto aktif boya ile irrigate edilmiş ve boya kök kanalında 5 dakika bekletilmiştir. Sonrasında 940 nm dalga boyunda lazer kullanılarak 200 µm çapındaki uç ile fotodinamik terapi uygulanmıştır (Devamlı mod, 1W, 1 min). Sonrasında kök kanalları 10 ml distile su ile yıkanmıştır. Kökler paper pointlerle kurutulduktan sonra rezin içerikli pat ve gütta perka ile doldurulmuş ve 37°C de 1 hafta saklanmıştır. Dişler akrilik rezine gömülmüş ve kökün apikal, orta ve koronal üçlüsünden 2 mm kalınlığında kesitler alınmıştır. Hazırlanan örnekler üniversal test makinesine yerleştirilmiş ve itme testi uygulanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde One-Way Anova, Çoklu karşılaştırmalarda Kruskal-Wallis testi kullanılmıştır. p≤0,05 düzeyi anlamlı kabul edilmiştir.**Bulgular:** Fotoaktif boyalar rezin içerikli patın adezyon değerlerinde kontrol grubuna göre bir miktar düşüşe neden olsa da istatistiksel bir fark bulunmamıştır ve boyalar arasında da fark yoktur (p>0,05). Adezyon değerleri koronalden apikale doğru azalma göstermiştir.**Sonuç:** Kök kanal dezenfeksiyonunu desteklemek amacıyla foto-aktif boyaların kullanımının rezin bazlı kök kanal patının adezyonunu yönünden sakıncası bulunmamaktadır.**Anahtar Kelimeler:** Adezyon, Fotodinamik Terapi, Kök Kanal Dezenfeksiyonu, Kök Kanal Patı**S-197****Effects of Photo-Active Dyes on Adhesion of Root Canal Sealer***İsmail Özkoçak, Hakan Göktürk, İrem Cansu Kara*

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Bolu

Aim: The aim of this study was to evaluate the effects of four different photoactive dyes on dentin adhesion of resin based root canal sealer.**Methods:** Fifty maxillary central incisors were used in the study. Root canals were prepared up to size Reciproc #40 and 2.5ml of 5% NaOCl were used between each files. The teeth were divided into 5 groups, each containing 10 teeth; (Group 1; Control (Distilled water), Group 2; Methylene Blue, Group 3; Toluidine Blue, Group 4; Indocyanine Green, Group 5; Congo Red). After the final irrigation protocol, roots were irrigated with 2.5ml photoactive dye and kept in the root canal for 5 minutes. Then the photodynamic therapy was applied by using a laser with a wavelength of 940 nm and a 200 µm diameter tip (Continuous mode, 1W, 1min). Root canals were then irrigated with 10ml of distilled water. Roots were obturated with resin-based sealer and gutta percha and stored at 37°C for 1 week. Teeth were embedded in acrylic resin and 2 mm thick sections were taken from the apical, middle and coronal third of the roots. Prepared samples were placed in an universal testing machine and the push out test was performed. One-way Anova was used for the evaluation of the data, Kruskal-Wallis test was used for multiple comparisons. p≤0,05 level were considered significant.**Results:** Although the photoactive dyes caused a decrease in the adhesion values of resin-based sealer there was no statistical difference when compared with control group, and there was no difference between the dyes. Adhesion values decreased from coronal to apical.**Conclusions:** The use of photo-active dyes to support of root canal disinfection has no drawback in terms of adhesion of resin based root canal sealer.**Keywords:** Adhesion, Photodynamic Therapy, Root Canal Disinfection, Root Canal Sealer

S-198

Sağlık Çalışanları Diş Sürme Döneminde Kehribar Kullanımının Faydalı Olduğunu Düşünüyor mu?*Burcu Güçyetmez Topal, Sıdıka Beril Falay*

Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Afyonkarahisar

Amaç: Son dönemlerde özellikle diş sürme dönemindeki şikayetlerin giderilmesinde kehribar takıların popülaritesi sosyal medyanın da etkisi ile giderek artmaktadır. Kehribar, kozalaklı ağaçların doğal reçinesinin fosilleşmiş halidir. Pazarlayıcı firmalar tarafından, kehribarın içerdiği süksinik asit sayesinde doğal bir ağrı kesici, ateş düşürücü ve antiinflamatuvar özelliği olduğu ileri sürülmekte, diş çıkarma dönemindeki bebeklerde kullanılması amacı ile kehribar takılar piyasaya sürülmektedir. Bu takıların faydaları veya olası yan etkileri hakkında yeterli kanıt bulunmamasına rağmen, bebeklerde yaygın olarak kullanılmaktadır. Çalışmamızda, diş sürme dönemindeki semptomların giderilmesi için kehribar kullanımının faydası konusunda sağlık çalışanlarının düşüncelerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmaya, diş hekimi, pedodontist, pediatrist ve aile hekimleri dahil edilmiştir. Hazırlanan anket formu, e-posta yoluyla rastgele seçilmiş ilgili sağlık çalışanlarına gönderilmiş, anket formlarını eksiksiz dolduran 200 sağlık çalışanının verileri değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 200 sağlık çalışanının %10'u diş sürme döneminde kehribar kullanımı ile ilgili hastalarından olumlu geribildirim aldıklarını ve kehribarın faydalı olduğunu düşündüklerini bildirmişlerdir. Kehribarı faydalı bulanların çoğunluğu kadın hekimlerdir (%75). Aile hekimlerinin %12'si, diş hekimlerinin %4'ü, pediatristlerin %16'sı, pedodontistlerin ise %8'i kehribar kullanımını diş sürme döneminde faydalı bulduklarını bildirmişlerdir. Kehribarı faydalı bulanların %20'si karanfil yağını, %10'u karadutu, %10'u sarımsak/soğanı, %5'i aloe vera ve rezeneyi diş sürme dönemindeki semptomların giderilmesinde faydalı bulduklarını belirtmişlerdir.

Sonuç: Erişilebilir literatürde kehribarın veya içerisindeki süksinik asitin diş sürme dönemindeki semptomların giderilmesinde etkili olduğuna dair bir çalışmaya rastlanmamıştır. Buna karşın, kehribardan yapılmış takıların aspirasyona ve alerjik reaksiyona yol açabildiği veya çocukta boğulmaya sebep olabileceği ile ilgili yayınlar bulunmaktadır. Bu çalışmada da, sağlık çalışanlarının çoğu kehribarın faydalı olduğunu düşünmemektedir. Sosyal medya ve reklamların etkisi ile küçük çocuklarda kullanımı yaygınlaşan kehribar takılar ile ilgili özellikle sağlık çalışanlarının olası riskler hakkında haberdar olması ve halkı bilgilendirmesi önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kehribar, Diş sürmesi, Pedodonti

S-198

Do Healthcare Professionals Think That Amber Use is Beneficial During Teething Period?*Burcu Güçyetmez Topal, Sıdıka Beril Falay*

Afyonkarahisar University of Health Sciences, Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Afyonkarahisar

Aim: social media, especially in the relieving of symptoms during teething. Amber is the fossilized version of the natural resin of conifers. It is suggested that amber has natural analgesic, antipyretic and anti-inflammatory properties due to the succinic-acid contained in it, so amber jewelry has been put on the market in order to use it during teething. Although there is not enough evidence about the benefits or side effects of these jewelry, it is widely used in infants. In our study, it is aimed to evaluate the thoughts of health professionals about the benefits of amber use to relieve the symptoms during teething period.

Method: The dentists, pedodontists, pediatricians and family physicians were included. The questionnaire was sent to related healthcare professionals by e-mail and the data of 200 healthcare professionals who completed the questionnaire forms were evaluated.

Results: The 10% of healthcare professionals reported that they received positive feedback about the use of amber during teething and think that amber was beneficial. Most of the professionals who found amber useful are female (75%). 12% of family physicians, 4% of dentists, 16% of pediatricians and 8% of pedodontists reported the use of amber as useful in teething. Professionals also found beneficial respectively; clove oil (20%), black mulberry (10%), garlic/onion (10%), aloe vera (5%) and fennel (5%).

Conclusion: There is no study showing that amber is effective in relieving the symptoms during teething. There are publications about aspiration, allergic reactions, and the strangulation of the child due to amber use. In this study, most of the healthcare professionals think that the amber is not beneficial. In particular, it is important for health professionals to be aware of potential risks and to inform the public about amber, which is widely used in children with the influence of social media and advertising.

Keywords: Amber, Teething, Pediatric Dentistry

S-199**Serbest Dişeti Grefti Operasyonunun Hastalardaki Periodontal Estetik Algı Skoruna Etkisi***Betül İrız, Fatma Uçan Yarkaç*

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Dişeti çekilmeleri çok sık rastlanan mukogingival deformitelerdir. Anterior dişlerde lokalize veya yaygın olabilen dişeti çekilmeleri, fonksiyonu etkilediği gibi hastaların estetik görünümünü de etkileyebilmektedir. Dişeti çekilmelerinde kök kapatımı ve keratinize doku artırımı amacıyla çeşitli teknikler kullanılmaktadır. Bu çalışmanın amacı dişeti çekilmesi olan hastalarda serbest dişeti grefti operasyonunun, hastaların estetik algısına etkisini Periodontal Estetik Algı Skalası (PAPS) ile değerlendirmektir.

Yöntem: Mandibular anterior dişlerde dişeti çekilmesi olan 26 kadın hasta çalışmaya dahil edildi. Hastalara lokal anestezi altında serbest dişeti grefti uygulaması yapıldı. Operasyon öncesi ve 1. ayda, hastalardan psikolojik ve estetik algılarını ölçmek amacıyla hastalardan PAPS ölçeğini doldurmaları istendi.

Bulgular: PAPS skorlarında operasyon sonrası önemli ölçüde artış gözlemlendi ($p<0,05$). Bireylerin estetik ve psikolojik algısı, operasyon öncesi durumlarına göre anlamlı derecede arttı ($p<0,05$). Sonuçlar aynı zamanda dişeti çekilme miktarının periodontal estetik algısı üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığını göstermektedir ($p>0,05$).

Sonuç: Dişeti çekilmelerin tedavisinin hem psikolojik hem de estetik açıdan periodontal estetik algısını artırdığı gözlenmiştir. Dişeti çekilmelerin tedavisinde kullanılan serbest dişeti grefti operasyonları, keratinize dişeti miktarını artırmanın yanı sıra hastaların periodontal estetik algısını iyileştirebilir.

Anahtar Kelimeler: Serbest dişeti grefti, estetik, PAPS

S-199**The Effect of Free Gingival Graft on Periodontal Esthetic Perception***Betül İrız, Fatma Uçan Yarkaç*

Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Konya

Objective: Gingival recessions are very common mucogingival deformities. Gingival recession, which may be localized or common in the anterior teeth, affects the function and can affect the aesthetic appearance of the patients. Various techniques are used for gingival recession to increase keratinized tissue width and root surface coverage. The aim of this study is to evaluate the effect of free gingival graft operation on the aesthetic perception of patients in patients with gingival recession using the Periodontal Aesthetic Perception Scale (PAPS).

Methods: A total of 26 female patients who had gingival recession of the mandibular anterior teeth were included in the study. Free gingival graft was applied to the patients under local anesthesia. The patients were asked to complete the PAPS scale in order to measure their psychological and aesthetic perceptions.

Results: PAPS scores increased significantly after the free gingival graft operation ($p < 0.05$). The aesthetic and psychological perception of the individuals increased significantly compared to the preoperative scores ($p < 0.05$). The results also show that the amount of gingival recession has no significant effect on periodontal aesthetic perception ($p > 0.05$).

Conclusion: It has been observed that the treatment of gingival recessions increases the perception of periodontal aesthetics in both psychological and aesthetic impacts. Free gingival graft operations used in the treatment of gingival recessions may improve the periodontal aesthetic perception of patients as well as increase keratinized gingiva width.

Keywords: Free gingival graft, aesthetic, PAPS

S-200

Farklı Çayların Bulk Fill Kompozitin Pürüzlülük ve Renk Stabilitesine Etkisi*Esra Özyurt¹, Ayşegül Kurt²*¹Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Edirne²Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Edirne

Amaç: Tüketilen içecekler dişlerde renklenmelere neden olabilmektedir. Bu çalışmanın amacı, günümüzde tüketilmeye başlanan iki farklı çayın bir bulk fill kompozitin renk değişikliği ve pürüzlülüğü üzerine etkisini değerlendirmektir.

Yöntem: Bulk fill kompozit (3M Filtek Posterior Bulk Fill, ABD) ile 12 mm çapında, 2 mm kalınlığında 15 adet örnek hazırlandı. Tüm örnekler ışık cihazı ile, üretici talimatları doğrultusunda polimerize edildi. Örneklerin üst yüzeyleri polisaj diskleri ile cilalandı. Ardından örnekler polimerizasyonun tamamlanması için 24 saat 37 derecede distile su içerisinde etüvde bekletildi. Bu işlem sonrası tüm örneklerin üst yüzeyinde 3 noktadan başlangıç pürüzlülük ölçümleri gerçekleştirildi. Örneklerin başlangıç renk ölçümleri (T0) spektrofotometre ile CIE L*a*b* sistemine göre yapıldı. Örnekler rastgele 3 gruba ayrıldı (distile su, kombucha çayı, matcha çayı) ve solüsyonlarda 7 gün bekletildi. Solüsyonlar her gün yenilendi. Tekrarlayan pürüzlülük ve renk ölçümleri, 24 saat sonra (T1) ve 7 gün sonra (T2) yapıldı. Ardından renk değişiklikleri (ΔE) hesaplandı. Elde edilen veriler tek yönlü ANOVA ve t testi kullanılarak p<0,05 anlamlılık düzeyinde incelendi.

Bulgular: Pürüzlülük değerlendirmesinde gruplar arasında başlangıç ile 1. gün arasında fark yoktu (p>0,05). Başlangıç ile 7. gün arasında matcha çayı grubunda pürüzlülüğün istatistiksel olarak anlamlı derecede azaldığı görüldü (p<0,05). Grup içi değerlendirmelerde herhangi bir fark yoktu (p>0,05). Renk değişimi değerlendirmesinde gruplar arası karşılaştırmada distile su grubundaki değişim çaylara göre daha düşüktü (p<0,05). Kombucha çayı ve matcha çayı gruplarında istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu (p>0,05). Grup içi renk değişimi değerlendirmesinde 24 saat ve 7. Gün arasında distile su grubunda değişim gözlenmezken, kombucha ve matcha çayı gruplarında anlamlı renk değişimi gözlemlendi (p<0,05). Gruplar içerisinde sadece distile su grubunda klinik olarak kabul edilebilir sınırlarda renk değişimi gözlemlendi.

Sonuç: Günümüzde tüketimi yaygınlaşan çayların zamana bağlı olarak bulk fill kompozitlerde renk değişimine sebep olabileceği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: bulk fill, kompozit, pürüzlülük, spektrofotometre

S-200

The Effect of Different Tea on the Roughness and Color Stability of Bulk Fill Composite*Esra Özyurt¹, Ayşegül Kurt²*¹Trakya University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Edirne²Trakya University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Edirne

Aim: Beverages may cause discoloration of the teeth. The aim of this study is to evaluate the effects of two different tea consumed today on color change and roughness of a bulk fill composite.

Methods: 15 samples(12mmx2mm) were prepared with a Bulk Fill composite (3M Filtek Posterior Bulk Fill,USA). All samples were polymerized with the light device according to the manufacturer's instructions. The upper surfaces of the samples were polished with polishing discs. The samples were then incubated for 24 hours at 37 degrees in distilled water. The initial surface roughness and color measurements were performed on the upper surface of all samples according to the CIEL*a*b* system with a spectrophotometer. The samples were randomly divided into 3 groups (distilled water, kombucha tea, matcha tea) and kept in solutions for 7 days. Repeated roughness and color measurements were performed after 24 hours and 7 days. Color changes(ΔE) were then calculated. The data were analyzed with one-way ANOVA and t-test at p<0.05 significance level.

Results: There was no difference between the groups at baseline and day 1(p>0.05). It was observed that the roughness was decreased in matcha tea group between the baseline and the 7th day(p<0.05). There was no difference in intra-group evaluations(p>0.05). In the color change evaluation, the change in the distilled water group was lower in comparison with the other groups(p<0.05). There was no statistically significant difference between the groups of tea and matcha tea(p> 0.05). While there was no change in distilled water group between 24 hours and 7.days, significant color change was observed in kombucha and matcha tea groups(p<0.05). Within the groups, only the distilled water group had color change at clinically acceptable limits.

Conclusion: It can be concluded that tea, which have become widespread nowadays, may cause color change in bulk fill composites depending on time.

Keywords: bulk fill, composite, roughness, spectrophotometer

S-201**Maksillofasial Kas Hassasiyeti ile Temporomandibular Eklem Ağrısı Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi***Zeynep Gümrükçü*

Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Rize

Amaç: Bu çalışmada masseter, medial pterygoid, lateral pterygoid, sternokleidomastoid, temporal, myohloideus, splenius kapitis kaslarındaki hassasiyet varlığı ile temporomandibular eklem (TME) ağrısı arasındaki ilişki değerlendirilmiştir.

Yöntem: Çalışma Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Kliniği'ne Haziran 2018 ve Haziran 2019 tarihleri arasında gelmiş 61 hastanın dosya kayıtları üzerinden retrospektif olarak yürütülmüştür. Hastaların klinik muayene kayıtları üzerinden var/yok şeklinde kaydedilmiş olan masseter, medial pterygoid, lateral pterygoid, sternokleido-mastoid, temporal, myohloideus, splenius kapitis kaslarının hassasiyet verileri seçilmiştir. TME ağrı verileri, kliniğe gelen hastaların ağrı değerlerinin 0 ile 10 arasında numaralandırılmış görsel analog bir skala (VAS) kullanılarak kaydedildiği kayıtlar üzerinden elde edilmiştir. Kas hassasiyetleri ile TME görsel analog skala (VAS) değeri arasındaki ilişki istatistiksel olarak değerlendirilmiştir. İstatistiksel yöntem olarak Frekans analizi, Student t testi ve Ki Kare testi kullanılmıştır. Sonuçlardaki anlamlılık değeri $p < 0.05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Hasta verileri 14 ila 87 yaş aralığında (ortalama 33.03 ± 15.52) olan 14 kadın 47 erkek toplam 61 hastanın kaydını içermektedir. Lateral pterygoid ve myohloideus kaslarında hassasiyeti olan hasta grubundaki TME VAS değerleri, hassasiyet olmayan gruptan anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur ($p=0.036$, $p=0.15$). Diğer kaslarındaki hassasiyet düzeyleri ile TME-VAS değerleri arasında anlamlı fark tespit edilmemiştir.

Sonuç: Bu çalışma bulguları, medial pterygoid ve myohloideus kas hassasiyetleri ile TME ağrısı arasında anlamlı bir anlamlı ilişki olabileceği bilgisini literatüre sunmaktadır. Daha geniş örnek sayıları üzerinde yapılacak daha kapsamlı çalışmalar konu ile ilgili daha net ve kapsamlı sonuçlar elde etmek için faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: TME ağrısı, kas hassasiyeti, medial pterygoid kas, myohloid kas

S-201**Evaluation of the Relationship Between Maxillofacial Muscle Sensitivity and TMJ Pain***Zeynep Gümrükçü*

Recep Tayyip Erdoğan University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Rize

Objective: The relationship between the presence of sensitivity in the masseter, medial pterygoid, lateral pterygoid, sternocleidomastoid, temporal, myohloideus and splenius capitis muscles with temporomandibular joint TMJ pain values were evaluated in this study.

Methods: The study was carried out retrospectively on the records of 61 patients who were admitted to the Oral and Maxillofacial Surgery Clinic of the Faculty of Dentistry, Recep Tayyip Erdoğan University between June 2018 and June 2019. The sensitivities of masseter, medial pterygoid, lateral pterygoid, sternocleidomastoid, temporal, myohloideus and splenius capitis muscles, which were recorded as present/absent, were selected from archival records. TMJ pain data were obtained from records where pain values of patients were recorded using a scale (numbered between 0-10). The relationship between muscle sensitivities and TMJ visual analog scale (VAS) was statistically evaluated. Frequency analysis, Student's t test and Chi-square test were used as statistical methods. The significance level was accepted as $p < 0.05$.

Results: Patient data included a total of 61 patients (14 female and 47 male) aged 14 to 87 years (mean 33.03 ± 15.52). TMJ-VAS in the patients with sensitivity to lateral pterygoid and myohloideus muscle were significantly higher than those without sensitivity ($p= 0.036$, $p= 0.15$). No significant difference was found between TMJ-VAS values in other masticatory and neck muscles.

Conclusion: The results of this study revealed that there is a significant relationship between medial pterygoid and myohloideus tenderness and TMJ pain. More comprehensive studies on larger sample numbers will be useful to obtain clearer and more comprehensive results on the subject.

Keywords: TMJ pain, muscle sensitivity, musculus medial pterygoid, musculus myohloideus

S-202**Farklı Materyal Kullanılarak Yapılan Tedavilerde Retreatment Sonrası Rezidüel Madde Miktarı**

Sevda Tok, Leyla Benan Ayrancı, Ahmet Çetinkaya

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Ordu

Amaç: Bu çalışmanın amacı iki farklı kanal patı ve bu kanal patlarının iki farklı yerleştirme tekniği ile yapılan kök kanal dolumu ve retreatment tedavisi sonrasında gutaperkanın ve kanal patının uzaklaştırılma miktarı karşılaştırmaktır.

Yöntem: Tek köklü ve tek kanallı 48 çekilmiş dişler seçildi. 4 gruba (n:12) ayrıldı. Klasik kavite yöntemi ile kavite açıldı. Kanallar Reciproc blue R25 ve R40 ile sırasıyla genişletildi. Her eğe değişiminde 2mL %5 NaOCl ile daha sonra %17 EDTA ile 3 dakika boyunca irrigasyon yapıldı, son yıkama olarak 5mL distile su kullanıldı. GuttaFlow Bioseal ve MTA Fillapex ile klasik ve ultrasonik yöntemler kullanılarak soğuk lateral kondensasyon tekniği ile kanallar dolduruldu. Nemli bir ortamda bir hafta bekletilerek Reciproc Blue R40 eğe ile retreatment tedavisi yapıldı. Dişler aksiyel olarak mesiodistal yönde separe ile kesildi ve motorize stereomikroskop ile fotoğraflandı. Photoshop programı ile kalan obtürasyon ve gutta miktarı ölçüldü.

Bulgular: Guttaflow Bioseal ve Ultrasonik ile tedavi sonrası yapılan retreatment tedavilerinde daha fazla obtürasyon materyali kaldı ve retreatment için daha fazla zaman gerektirdi.

Sonuç: Sistemlerin hiçbiri kök dolgu malzemesini kök kanalından tamamen çıkaramadı. Bu konu hakkında daha fazla çalışma yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: kök kanal dolum patı, ultrasonik aktivasyon, yeniden kök kanal tedavisi

S-202**Quantitative Quantity of Residual After Retreatment in the Treatment of Different Materials**

Sevda Tok, Leyla Benan Ayrancı, Ahmet Çetinkaya

Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Ordu

Aim: The aim of this study was to compare the amount of gutta-percha and canal removal after two different canal sealers and root canal filling and retreatment treatment with two different placement techniques.

Method: 48 drawn teeth with single root and single canal were selected. 4 groups (n: 12) were divided. The cavity was opened with the classical cavity method. Root canals were prepared with Reciproc blue R25 and R40, respectively. At each file change, Canals were irrigated for 3 minutes with 2mL of 5% NaOCl and then 17% EDTA. 5mL of distilled water was used as the final irrigation. Root canals was filled with GuttaFlow Bioseal and MTA Fillapeks with classical and ultrasonic methods using cold lateral condensation technique. Retreatment was performed with Reciproc Blue R40 file at humid environment for one week. The teeth were cut axially in the mesiodistal direction and photographed with a motorized stereomicroscope. The amount of obturation and gutta was measured with Photoshop.

Result: After retreatment with Guttaflow Bioseal and Ultrasonic therapy, remained more obturation material and required more time for retreatment.

Conclusions: None of the systems completely removed the root filling material from the root canal. More studies should be done on this subject.

Keywords: root canal sealer, ultrasonic activation, retreatment

S-203

Juvenil İdiyopatik Artritli Çocuklarda Ağız Sağlığına İlişkin Yaşam Kalitesinin Değerlendirilmesi*Ceren Güven, Figen Eren Giray, Betül Kargül*

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Juvenil idiyopatik artrit (JIA), bir veya daha fazla eklemi etkileyen sistemik enflamatuar hastalık grubudur. Ağrı, şişme ve sertlik ile karakterize iken, büyüme rahatsızlıklarına ve bazı durumlarda eklemelerin tahrip olmasına neden olabilmektedir. Bu çalışmanın amacı, JIA' lı çocuklarda oral sağlıkla ilişkili yaşam kalitesini (OSİYK) yaş eşleştirilmesi yapılmış sağlıklı bireylerle karşılaştırmaktır.

Yöntem: Araştırmaya, yaşları 11-14 arasında olan ve Ümraniye Eğitim Araştırma Hastanesi' ne Eylül 2018 ve Mart 2019 tarihleri arasında başvuran JIA' lı hastalar dahil edilmiştir. Çocuklardan OSİYK ile ilgili bilgi almak amacıyla Çocuk Algıları Anketi (CPQ11-14)' nin Türkçe versiyonu kullanılırken, TMD semptomlarını ölçmek için Fonseca Anamnestic Index (FAI) kullanılmıştır. TMD şiddetinin sınıflandırılmasında toplam FAI skoru değerlendirilmektedir: 0-15 puan = TMD yok; 20-45 puan = hafif TMD; 50-65 puan = orta TMD; ve 70-100 puan = şiddetli TMD.

Bulgular: Başvuran 145 çocuk içinden, 31 JIA görülen çocuk (19 kız ve 12 erkek) çalışmaya dahil olmayı kabul etti. JIA' lı çocukların yaş ortalaması $13,12 \pm 1,49$ olarak belirlendi. Kontrol grubu olarak, yaş ortalaması $13,1 \pm 1,1$ olan 31 sağlıklı çocuk (16 kız ve 15 erkek) araştırmaya dahil edildi. Ortalama CPQ11-14 skoru JIA grubu için $41,03 \pm 17,40$ iken kontrol grubu için $39,19 \pm 13,46$ olarak bulundu. CPQ11-14 ortalama skoru, JIA hastaları arasında kontrol grubundan daha yüksek olmasına rağmen aradaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmadı ($p = 0.640$). JIA görülen çocukların FAI skorları, kontrol grubundan anlamlı olarak daha yüksek bulundu ($p = 0.003$).

Sonuç: JIA görülen çocuklarda kontrol grubundan daha yüksek CPQ11-14 skoru bulunmuştur. JIA ile OSİYK' nın belirli alanları arasındaki ilişkiyi değerlendirmek için ileri çalışmalara ihtiyaç vardır. Farklı değişkenlerin OSİYK üzerindeki neden ve etkisini incelemek için uzunlamasına çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Oral sağlıkla ilişkili yaşam kalitesi, Juvenil idiyopatik artrit, fonksiyonel kısıtlama

S-203

Evaluation of Oral Health-Related Quality of Life in Children with Juvenile Idiopathic Arthritis*Ceren Güven, Figen Eren Giray, Betül Kargül*

Marmara University Faculty of Dentistry Department of Pediatric Dentistry, İstanbul

Aim: Juvenile idiopathic arthritis (JIA) is a heterogeneous group of systemic inflammatory diseases affecting one or more joints. It is characterized by pain, swelling, and stiffness, and can lead to growth disturbances and in some cases to destruction of the joints. The aim of this study was to compare the oral health-related quality of life (OHRQoL) in children with JIA in comparison to age-matched healthy individuals.

Methods. Patients with JIA aged between 11-14 years were recruited from Ümraniye Training Research Hospital between September 2018 and March 2019. Information regarding OHRQoL was collected from the children using the Turkish version of Child Perceptions Questionnaire (CPQ11-14) and the Fonseca Anamnestic Index (FAI) was used to measure the symptoms of TMD. The total score of FAI allows for classification of TMD severity: 0 to 15 points = absence of TMD; 20 to 45 points = mild TMD; 50 to 65 points = moderate TMD; and 70 to 100 points = severe TMD.

Results: From an enrolment of 145 children, 31 JIA children (19 girls and 12 boys) gave consent for the participation of the study. Mean age of JIA children was $13,12 \pm 1,49$ years. Thirty-one healthy children (16 girls and 15 boys) with a mean age of 13.1 ± 1.1 years were selected as control group. The mean score of CPQ11-14 was $41,03 \pm 17,40$ and $39,19 \pm 13,46$ for control group. The mean score of CPQ11-14 were higher among JIA patients than controls, but there were no statistically significant ($p = 0.640$). The JIA children had significantly higher FAI scores than controls ($p = 0.003$).

Conclusion: Children with JIA reported the higher CPQ11-14 score than controls. Further studies are needed to assess the association between JIA and specific domains of OHRQoL. Longitudinal studies are also needed to study the cause and effect of different variables on OHRQoL.

Keywords: Oral health-related quality of life, Juvenile idiopathic arthritis, Functional disability

S-204**Süt Azı Dişlerinde Pulpanın Sağlık Durumunun Belirlenmesinde Pulse Oksimetrenin Başarısının Değerlendirilmesi***Tuğba Sert, Volkan Arıkan*

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Kırıkkale

Amaç: Çalışmamızın amacı, süt molar dişlerde pulpanın sağlık durumu ve pulse oksimetre ile ölçülen oksijen satürasyon değerleri arasında herhangi bir ilişki bulunup bulunmadığının belirlenmesi ve söz konusu satürasyon değerlerinin pulpanın durumunu teşhis etme konusundaki etkinliğinin değerlendirilmesidir.

Gereç-Yöntem: Çalışmamıza yaşları 6-9 arasında değişen toplam 77 hastaya ait 95 alt süt ikinci molar diş dahil edilmiştir. Sağlıklı pulpa (pozitif kontrol grubu), reversibl ve irreversibl pulpitis gruplarından her bir grupta 25 diş, kanal tedavili grupta (negatif kontrol grubu) 20 diş olacak şekilde ayrılmıştır. Araştırmaya dahil edilen ve 4 grup içerisinde yer alan tüm dişlerin oksijen satürasyon değerleri pulse oksimetre kullanılarak ölçülmüştür. İstatistiksel analizler için IBM SPSS Statistics 21.0 programı ile Shapiro-Wilk, t, Anova, Tukey, Mann-Whitney U ve Spearman korelasyon testi kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Sağlıklı gruptaki dişlerden ve parmaktan elde edilen ölçümlerin sonuçları karşılaştırıldığında, parmaktan alınan ölçümlere ait ortalamanın istatistiksel olarak anlamlı derecede daha yüksek olduğu ancak ölçümler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir korelasyon olmadığı görülmüştür. Yapılan ikili karşılaştırmalar sonucunda, kontrol grubunun ortalamasının, reversibl ve irreversibl pulpitis gruplarına göre daha yüksek olduğu, reversibl ve irreversibl pulpitis grupları arasında ise istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı tespit edilmiştir.

Sonuç: Çalışmamızın bulguları değerlendirildiğinde, pulse oksimetre ile sağlıklı pulpa ve pulpitis ayrımı yapılabildiği, ancak pulpada görülen geri dönüşümlü veya geri dönüşümsüz pulpitis arasındaki ayrımın yapılamadığı sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Enflamasyon, Pulse Oksimetre, Pulpitis, Süt dişi

S-204**Evaluation of the Success of Pulse Oximetry in Determining Pulp Health in Primary Molar Teeth***Tuğba Sert, Volkan Arıkan*

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Kırıkkale

Objective: determine whether a relationship existed between pulpal health and oxygen saturation values measured with pulse oximeter in primary molar teeth and to evaluate the efficiency of saturation values in the diagnosis of the pulpal health.

Methods: Total of 95 mandibular primary second molar teeth from 77 patients between ages 6-9 years were included to our study. The teeth were distributed in 4 groups. The healthy pulp (positive control group), reversible and irreversible pulpitis groups included 25 teeth, endodontic treatment group (negative control group) included 20 teeth. Oxygen saturation values were measured in all four groups using pulse oximeter. Shapiro-Wilk, T, Anova, Tukey, Mann-Whitney U and Spearman correlation tests were used for the statistical analysis with IBM SPSS Statistics 21.0 program. The statistical significance level was $p < 0.05$.

Results: When the measurements that were performed on teeth and finger in the healthy group were compared, the mean saturation values measured from fingers were found to be significantly higher than the teeth values. However, there was no statistically significant correlation between the measurements in two groups. The results of the binary comparisons indicated that mean saturation value of the positive control group was significantly higher than the values measured both in the reversible and irreversible pulpitis groups. There was no statistically significant difference between reversible and irreversible pulpitis groups.

Conclusion: thy pulp and pulpitis can be distinguished by using pulse oximetry, however, a discrimination between reversible and irreversible pulpitis cannot be achieved.

Keywords: Inflammation, Primary Teeth, Pulpitis, Pulse Oximetry

S-205**Farklı Kök Ucu Kavite Preparasyon Tekniklerinin Kırılma Dayanımına Etkisinin Değerlendirilmesi**

Mohammed Hussein Abooshi, Fatma Tunç

Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Bölümü, Gaziantep

Amaç: Bu çalışmanın amacı, çeşitli rezeksiyon yöntemlerinin endodontik cerrahi sonrası kök kırılma direncini nasıl etkilediğini incelemektir.

Yöntem: Kırk adet insan alt küçük azı insan dişi kullanıldı. Dişler 14 mm kökler elde edilecek şekilde kesildi. Kök kanalları döner aletler ile prepare edildi ve kök kanalları gutta percha ile kanal dolgu patı kullanılarak soğuk lateral kondensasyonla dolduruldu. Köklerin apikal 3 mm'lik kısımları rezeksiyon edildi. Dişler kavite preparasyon yöntemine göre 4 gruba bölündü; i- düşük hızlı tungsten rond frez, ii- ultrasonik retro uç, iii- Er,Cr:YSGG lazer. Bütün kaviteler MTA ile dolduruldu. Dördüncü gruba (pozitif kontrol) ne retrograd kavite ne de restorasyon yapılmadı. Kökler akrilik reçine ile doldurulmuş silindirik kalıplara, kök-sement sınırının 2 mm altına kadar gömüldü. Dişin uzun eksenine boyunca 0,5 mm / dak hızında dikey kuvvet uygulandı. Daha sonra, her bir dişi kırmak için gereken kuvvet Newton cinsinden kaydedildi. Veriler, tek yönlü ANOVA ve post-hoc Tukey testleri ile istatistiksel olarak analiz edildi.

Bulgular: Elde edilen sonuçlara göre gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı ($p > 0.05$).

Sonuç: Sonuçlar, rezeksiyon ve kök ucu hazırlama yöntemlerinin dişlerin kırılma direncini etkilemediğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Kök ucu kavitesi, Er,Cr:YSGG, ultrasonik

S-205**Evaluation of Different Root End-Cavity Preparation Techniques on Root Fracture Resistance**

Mohammed Hussein Abooshi, Fatma Tunç

Gaziantep University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Gaziantep

Aim: The purpose of the present study was to examine how various resection methods effect the root fracture resistance following endodontic surgery.

Methodology: Forty extracted human mandibular premolar teeth were included. All teeth were decoronated until 14 mm roots were obtained. The root canals were prepared with rotary instruments and obturated with cold lateral compaction of gutta percha and root canal sealer. Apical 3 mm portions of the roots were resected. Then samples were divided into 4 groups (n=10) based on cavity preparation method; i- with tungsten carbide round burs ii- ultrasonic retrotips, iii- Er,Cr:YSGG laser. All cavities were restored with MTA. Fourth group (positive control); neither retrograde cavity nor restoration was performed. Roots were embedded in acrylic resin filled cylindrical moulds until 2 mm beneath the cemento-enamel junction. The force with a speed of 0,5 mm/min was applied vertically along the long axis of the tooth. Then, the force required to fracture each tooth was recorded in Newtons. Data was statistically analyzed with one-way ANOVA and post-hoc Tukey tests.

Results end preparation methods had no effect on the fracture resistance of teeth.

Keywords: Root-end cavity, Er,Cr:YSGG, ultrasonics

S-206**Diş Sayı, Büyüklük ve Yapı Anomalilerinin Prevalansının Değerlendirilmesi***Esra Kızılcı, Cansu Demiroğlu, Burcu Duman, Hüsnüye Gümüş*

Erciyes Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Kayseri

Amaç: Diş sayı ve büyüklük anomalilerinin etiyojisi halen tam olarak açıklanamamıştır. Anomaliler sistemik hastalık, sendromlar veya çevresel faktörlerle ilişkilendirilebilir. Bu retrospektif çalışmanın amacı, bir grup sağlıklı çocukta diş sayısı, büyüklük ve yapı anomalilerinin prevalansını değerlendirmektir.

Metod: Erciyes Üniversitesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı' na başvuran, 5-14 yaşları arasındaki 910 çocuğun panoramik radyografisi değerlendirildi. Veriler cinsiyet, yaş, sayı (Hipodonti, Hyperdontia, Anodontia) büyüklük (Makrodonti, Mikrodonti) ve yapı (amelogenezis / dentinogenezis imperfekta) anomalilerine göre kaydedildi. Veriler frekans ve Ki-kare analizleri yapılarak değerlendirildi.

Bulgular: Bu çalışmada toplam 1513 hastada diş sayı ve yapı anomalileri için oran % 4,5 (n = 59) olarak bulundu. 59 hastanın, 32'si erkek (% 64) ve 27'i kadın (% 46) idi. 38 hastanın toplam 74 dişi (%64) hipodonti gözlemlendi. Bu 74 dişin 37 tanesi maksillada (% 50), 37'si (% 50) mandibula eksikti. Eksik premolarların oranı % 0.74 idi. Eksik premolar mandibulada (n = 34) maksilladan (n = 21) daha fazlaydı. 6 erkekte (% 54) ve 5 kadında (% 46) 11 hiperdonti (% 17) vardı. Bunlardan 5 tanesi mesiodens (% 46) idi. Mikrodonti 2 erkek ve 1 kadın olmak üzere 3 hastada (%7) maksiller bölgede vardı. Bir erkek ve 1 kadın (% 37) maksiller bölgede 2 makrodonti (% 4) vardı. Hiçbir hastada anodonti, amelojenez imperfekta ve dentinogenez imperfekta anomalisi yoktu. Cinsiyet ve anomalilerin görülme sıklığı açısından anlamlı bir ilişki olmadığı görülmüştür. (p>0,05)

Sonuç: En sık görülen dental anomaliler hipodonti idi ve bu popülasyonda yapı anomalileri saptanamamıştır. Kadınlarda ve erkeklerde benzer diş anomalileri görülmüştür. Diş anomalileri çeşitli klinik sorunlara neden olabilir. Bu yüzden tedavi için erken tanı ve planlama, diş sayısı, büyüklüğü ve yapısı anomalisi olan çocuklar için çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: hiperdonti, hipodonti, makrodonti, mikrodonti, amelogenezis imperfekta

S-206**Evaluation of the Prevalence of Tooth Number, Size and Structure Anomalies***Esra Kızılcı, Cansu Demiroğlu, Burcu Duman, Hüsnüye Gümüş*

Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Kayseri

Aim: The etiology of tooth number size and structure anomalies are not still completely explained. Anomalies may be associated with systemic disease, syndromes or environmental reasons. The purpose of this retrospective study was to evaluate the prevalence of teeth number, size and structure anomalies in a group of healthy children.

Methods: 1513 panoramic radiographs of the children who refer to Erciyes University Pediatric Dentistry Department, ages 5-14 years were evaluated. The data were recorded according to sex, age, number (Hypodontia, Hyperdontia, Anodontia), size (Microdontia, Macrodonia) and structure (Amelogenesis/Dentinogenesis imperfecta) anomalies. Data were evaluated by frequency determinations and Chi square analyses.

Results: The present study found a total prevalence of 4.5% (n=59) for tooth number size and structure anomalies in 1513 patients. 59 patients, 32 males (54%) and 27 females (46%). 38 patients had hypodontia (64%) who had 74 congenitally missing teeth. 74 of these, 37 (50%) were missing in the maxilla and 37(50%) were missing in the mandible. The missing permanent premolars was 0.74. The premolars were missing in the mandible (n=34) than in the maxilla (n=21). Six males (54%) and 5 females (46%) had 11 hyperdontia (17%). 5 of these were mesiodens (46%). Two males and 1 females had 3 microdontia (7%) in the maxillary region. One males and 1 females (37%) had 2 macrodontia (4%) in the maxillary region. None of the patient had anodontia, amelogenesis imperfecta and dentinogenesis imperfecta anomalies. There was no significant relationship between sex and anomalies. (p>0,05)

Conclusions: The most common type of dental anomalies were hypodontia and structure anomalies were not detected in this population. The similar rate of teeth anomalies were seen in females and males. Dental anomalies can cause a variety of clinical problems. Early identification and planning for dental care is very important for children with teeth number, size and structure anomalies

Keywords: Hypodontia, hyperdontia, microdontia, macrodontia, amelogenesis imperfecta

S-207**Kırık Alet Komplikasyonuna Bağlı Klinik Başarısızlıklarda Endodontik Tedavinin Yenilenmesi***Fidan Babayeva, Ekim Onur Orhan*

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Eskişehir

Nikel-titanyum alaşımı 50 yıldan uzun bir süre önce geliştirilmiş ve "süper elastik" özelliklerinden dolayı 1988 yılında endodontik enstrümanlarda kullanılması önerilmiştir. Nikel-titanyum kök kanalı enstrümanları esnek ve eğimli kök kanallarına uyum sağlamaktadır. Klinik kullanım sırasında enstrüman ilişkili başarısızlık, nikel-titanyum enstrümanların majör bir komplikasyonudur. Burulma ve/veya esneme yorgunluğu, kök kanal tedavisi sırasında enstrüman kırılması komplikasyonuna neden olmakta ve bu nedenle klinik başarısızlıklar oluşabilmektedir. Alet kırılması, enstrümanın tekrarlayan sıkıştırma gerilim kuvvetlerine, burulma yüklenmesine veya kök kanallarındaki gerilmelere maruz kaldığında meydana gelir. Ayrıca, uygulama basıncının fazla olması, hatalı kinematik seçimler, uzun süreli tekrarlayan kullanım ve komplike kök anatomisi de enstrüman kırıklarına neden olmaktadır. Amaç, primer kök kanal tedavileri sırasında enstrüman kırığı nedeni ile klinik başarısızlık sergileyen olguların tedavilerinin tekrarlanması ve radyografik takiplerinin gösterilmesidir. Bu çoklu olgu sunumunda, temel endodonti pratiğinde yer alan malzemeler kullanılması ve bu komplikasyonun çözümü yer almaktadır.

Anahtar Kelimeler: Endodontik komplikasyonlar, Alet kırığı, Kanal tedavisi yenilenmesi**S-207****Endodontic Retreatment in Clinical Failure Due to Instrument Fracture***Fidan Babayeva, Ekim Onur Orhan*

Eskişehir Osmangazi University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Eskişehir

Nickel-titanium alloy was developed over 50 years ago and it was recommended to use in endodontic instruments in 1988 due to its superelasticity properties. Nickel-titanium root canal instruments are flexible and adapt to the curved root canals. Instrument-related failure during clinical use is a major complication of nickel-titanium instruments. Torsional and/or cyclic fatigue causes instrument fracture complication during the root canal treatment, and therefore, clinical failure could be seen. The instrument fracture occurs when the instrument is exposed to repetitive compression-tension forces, torsional-loading or stresses within the root canals. In addition, excessive application pressure, misassociated kinematic choices, long-term repetitive use and complicated root anatomy also cause instrument fractures. The aim of this presentation is to demonstrate the retreatment and radiographic follow-up of patients with clinical failure due to fracture of the instrument during primary root canal treatment. In this multiple case report, the use of materials in the basic endodontic practice and the solution of this complication are included.

Keywords: Endodontic complications, Broken instrument, Retreatment

S-208**Büyükazı-Kesici Hipomineralizasyonu Gözlenen Çocuklarda Dişhekimliği Korkusu***Berkant Sezer, Nihan Tuğcu, Cansu Çalışkan, Başak Durmuş, Betül Kargül*

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Büyükazı-Kesici Hipomineralizasyonu'ndan (BAKH) orta/ciddi düzeyde etkilenmiş dişlerde daha sık görülebilecek restorasyon başarısızlığı ve buna bağlı olarak tekrarlayan tedavi ihtiyaçları; bu durumdan etkilenen çocuklarda davranış problemlerine yol açabilmektedir. Bu sebeple, bu çalışmada BAKH ile bu durumdan etkilenen çocukların dişhekimliği korkusu arasındaki ilişkinin araştırılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı Kliniği'ne başvuran, yaşları 8 ile 12 arasında değişen, BAKH teşhisi konulan 90 ve BAKH görülmeyen 91 çocuğa 'Çocuklarda Dişhekimliği Korkusu Alt Skalası' (ÇDKAS) uygulanmıştır. BAKH skorları ve şiddeti, 'Avrupa Çocuk Diş Hekimliği' (EAPD) kriterlerine göre belirlenmiştir. ÇDKAS anketinde, 'iğne yaptırmak', 'ağzının açık kalması', 'dişhekiminin döner el aleti', 'dişhekiminin dişlerini temizliyor olması' veya daha genel tıbbi durumlara karşı oluşan davranışları karşılayan 15 soru bulunmaktadır. Çocuklar 1'den (hiç korkmuyorum) 5'e (aşırı korkuyorum) kadar değişen ölçekte puan vererek, 15 maddeden her birine yönelik korkularını değerlendirmiştir. Sonuçların istatistiksel olarak değerlendirilmesinde, etken ve gruplar arası karşılaştırma amacıyla Ki-kare testi uygulanmıştır.

Bulgular: BAKH ve kontrol gruplarının yaş ortalamaları sırasıyla 8.93±1.33 ve 8.64±1.79 olarak hesaplanmıştır. Orta/şiddetli düzeyde BAKH bulguları gözlenen çocukların ÇDKAS skorları (31.4±10.67) kontrol grubuna (30.54±4.9) göre daha yüksek olsa da, gruplar arasındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olmadığı görülmüştür. (p=0.247) Her iki grupta da en yüksek ÇDKAS skoru 'iğne yaptırmak'tır. (BAKH, 3.21±1.41; kontrol, 3.04±1.21) (p=0.212).

Sonuç: Çocuk hastalarda görülen dişhekimliği korkusu veya dental tedavilere karşı oluşan olumsuz tutumun, gelişimsel bir mine defekti olan BAKH ile arasında herhangi bir pozitif ilişki olmadığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: BAKH, dişhekimliği korkusu, hipomineralizasyon

S-208**Dental Fear in Children with Molar-Incisor Hypomineralization in İstanbul***Berkant Sezer, Nihan Tuğcu, Cansu Çalışkan, Başak Durmuş, Betül Kargül*

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul

Aim: Teeth severely affected by Molar-Incisor Hypomineralization (MIH) are more susceptible to restoration failure and repeated treatments which may increase their risk of developing behaviour management problems. Therefore we aimed to investigate correlation between MIH and child dental fear.

Methods: 'Children's Fear Survey Schedule-Dental Subscale' (CFSS-DS) questionnaire was completed by 90 children (8-12-years-old) with MIH and 91 healthy controls referred to pediatric dental clinics in Marmara University Dental School. MIH scores were recorded using EAPD criteria. All of the children completed the CFSS-DS questionnaire. The 15-item questionnaire covers a variety of dental stimuli, such as injections, having to open one's mouth, drilling, having one's teeth cleaned and also of more general medical aspects. Children rate their fear on each of the 15 items on a 1-5 scale with 1 meaning "not afraid at all" to 5 meaning "very afraid". Comparison between the determinants and groups were analysed with the Chi-squared.

Results: The mean age of the MIH group and the control group was 8.93±1.33 and 8.64±1.79 years old, respectively. Although CFSS-DS scores (31.4±10.67) of children with mild/severe MIH were found higher than control (30.54±4.9), the difference between these groups was not statistically significant (p=0.247). The highest CFSS-DS scores were "Injections" for both group, MIH(3.21±1.41) and control(3.04±1.21) (p=0.212). I fear in a group of children.

Keywords: Dental fear, hypomineralization, MIH

S-209

Temporomandibular Eklem Disfonksiyonlu Bireylerde Kas Kuvveti, Vücut Kompozisyonu, Yorgunluk, Depresyon ve Yaşam Kalitesinin İncelenmesi: Pilot ÇalışmaSerkan Taş¹, Figen Dağ², Besime Ahu Kaynak³, Özlem Bölgen Çimen²¹Toros Üniversitesi Sağlık Bilimleri Yüksekokulu, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı, Mersin²Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı, Mersin³Toros Üniversitesi Sağlık Bilimleri Yüksekokulu, Sağlık Yönetimi Bölümü, Mersin

Amaç: Temporomandibular disfonksiyon veya bozukluklar orofasiyal bölgede kronik ağrının başlıca nedenlerinden biridir. Bu çalışmanın amacı temporomandibular eklem disfonksiyonu (TMD) olan bireylerde kas kuvveti, vücut kompozisyonu, yorgunluk, depresyon ve yaşam kalitesinin araştırılarak sağlıklı bireyler ile karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: Bu çalışma 19-25 yaş aralığında (26,6±1,5) TMD disfonksiyonu olan 19 kadın bireyin katılımıyla gerçekleşti. Kontrol grubu ise 19-27 yaş aralığında (21.2±2.0) 18 kadın bireyden oluşuyordu. Bireylerin kavrama kuvveti el dinamometreleri kullanılarak değerlendirildi (Baseline, JTech Medical Industries, Utah, USA). Bireylerin vücut kompozisyonu Biyoelektrik Empedans yöntemi kullanılarak belirlendi (Tanita BC-418 MA, Tanita Corporation, Tokyo, Japan). Bireylerin yorgunluk seviyeleri Yorgunluk Şiddet Ölçeği (YŞÖ), depresyon seviyesi Beck Depresyon Ölçeği (BDÖ), yaşam kalitesi ise Kısa Form-36 kullanılarak ölçüldü.

Bulgular: Her iki grubun yaş (p=0.343), boy (p=0.358), vücut kütlesi (p=0.313) ve vücut kütle indekleri (p=0.086) benzer iken TMD'li kadınların toplam yağ oranlarının kontrol grubuna göre arttığı bulundu (p=0.042). Bunun yanı sıra, TMD'li kadınlarda kavrama kuvveti (p=0.037) ve yaşam kalitesinin (p=0.011) azaldığı, fakat YŞÖ (p=0.014) ve BDÖ skorlarının (p=0.034) arttığı bulundu.

Sonuç: Elde edilen sonuçlar, TMD'nin bölgesel bir hastalıktan ziyade psikolojik, fiziksel ve sistemik etkilere sahip kompleks bir hastalık olduğunu desteklemektedir. Bu durum TMD tedavisinde diş hekimlerinin yanı sıra tıp hekimleri, fizyoterapist ve psikologlar gibi diğer sağlık profesyonellerin yer alması gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Depresyon, kuvvet, vücut kompozisyonu, temporomandibular disfonksiyon, yaşam kalitesi, yorgunluk.

Investigating of Muscle Strength, Body Composition, Fatigue, Depression and Quality of Life in Patients with Temporomandibular Joint Dysfunction: A Pilot StudySerkan Taş¹, Figen Dağ², Besime Ahu Kaynak³, Özlem Bölgen Çimen²¹Toros University, School of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation, Mersin²Mersin University, Faculty of Medicine, Department of Physical Therapy and Rehabilitation, Mersin³Toros University School of Health Sciences, Department of Healthcare Management, Mersin

Purpose: Temporomandibular dysfunction or disorder is one of the major causes of chronic pain in the orofacial region. The purpose of this study was to investigate muscle strength, body composition, fatigue, depression and quality of life in patients with temporomandibular joint dysfunction (TMD), and compare those with healthy control.

Methods: The study carried out with 19 females with TMD aged between 19 and 25 (26.6±1.5). The control groups comprised of 18 females aged between 19 and 27 (21.2±2.0). The grip strength of individuals was assessed with using held dynamometer (Baseline, JTech Medical Industries, Utah, USA). The body composition of participants was determined with using Bioelectric Impedance Method (Tanita BC-418 MA, Tanita Corporation, Tokyo, Japan). The severity of fatigue was measured with The Fatigue Severity Scale (FSS), severity of depression was measured with the Beck Depression Scale (BDS), and quality of life was measured with Sort Form-36.

Results: Both groups had similar in age (p=0.343), height (p=0.358), weight (p=0.313), and body mass index (p=0.086), while total fat percentile of females with TMD was higher compared the control group (p=0.042). In addition, it was found that hand grip strength (p=0.037) and quality of life (p=0.011) decreased, but score of FSS (p=0.014) and BDS (p=0.043) increased in females with TMD.

Conclusion: The obtained results support the idea that TMD is a complex disorder instead of local disorder, which has psychological, physical and systemic effects. This situation indicates the necessity of dentists as well as other health care professionals such as medical doctors, physiotherapists and psychologists in the treatment of TMD.

Keywords: Body composition, depression, fatigue. strength, temporomandibular dysfunction, quality of life.

S-210**Meslek Yüksekokulu Sağlık Bölümü Öğrencilerinin Sağlık Okur Yazarlık Durumunun Değerlendirilmesi: Pilot Çalışma***Nazlı Zeynep Aktaş*

Şişli Meslek Yüksek Okulu, Protez Teknolojileri Bölümü, İstanbul

Sağlık okuryazarlığı; sağlıkla ilgili kararlar almak ve yargıda bulunmak amacıyla, sağlık bilgisine erişmek, sağlık bilgisini anlamak, değerlendirmek ve kullanmak için gerekli olan bilgi, motivasyon ve yeterliliği içermektedir. Sağlık okuryazarlığı seviyesinin artması bireysel özerklik ve güçlenme sağlayarak, bireylerin sağlık davranışları ve sağlık hizmeti kullanımları üzerinden sağlıkta eşitliğe, sürdürülebilirliğe ve pozitif sağlık çıktılarına öncülük etmektedir. Sağlık okuryazarlığı ile ilgili yapılan epidemiyolojik çalışmalarda düşük sağlık okuryazarlığının sağlık davranışı, sağlık çıktıları, sağlık hizmeti kullanımı ve maliyetini olumsuz yönde etkilediği görülmektedir. Bu çalışma Şişli Meslek Yüksekokulu Sağlık Bölümü 1. ve 2. sınıf öğrencileri arasında yapılmıştır. Bu çalışmanın amacı ileride sağlık sektöründe görev alacak bireylerin mevcut sağlık okur yazarlık durumlarının değerlendirilmesidir.

Anahtar Kelimeler: sağlık okuryazarlığı, sağlık okuryazarlığı seviyesi, epidemiyolojik çalışmalar, sağlık hizmeti kullanımı, sağlık çıktıları

S-210**Evaluation of Health Literacy Status of Vocational School Health Department Students: A pilot Study***Nazlı Zeynep Aktaş*

Sisli Vocational School, Prosthesis Technologies Department, İstanbul

Health literacy includes people's knowledge, motivation and competences to access, understand, appraise, and apply health information in order to take decisions and make judgments on health. Increasing the level of health literacy by providing autonomy and empowerment of individuals on health behaviors and health service use, it leads more equity and sustainability in health and positive health outcomes. In the epidemiological studies on health literacy, it is observed that low health literacy affects health behavior, health outcomes, health service use and health costs in a negative way. This study was carried out between 1st and 2nd year students of the Health Department of Şişli Vocational School. The aim of this study is to evaluate the current health literacy status of the individuals who will be employed in the health sector in the future.

Keywords: Health literacy, Health literacy level, Epidemiological studies, Health service use, Health outcomes

S-211**Monolitik CAD/CAM Materyallerinin Makaslama Bağlanma Dayanımlarının Değerlendirilmesi***Hamiyet Kılınc, Yasemin Akbaş*

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Bu çalışmanın amacı, farklı yüzey işlemlerinin, monolitik CAD/CAM materyalleri ve rezin siman arasındaki bağlanma dayanımı üzerindeki etkilerinin değerlendirilmesidir.

Yöntem: Vita Suprinity ve Vita Enamic blokları, düşük hızlı hassas kesme cihazı ve elmas bıçak kullanılarak dilimlendi. Her bir materyal için 40 örnek (12x14x2 mm) hazırlandı ve toplamda 80 örnek elde edildi. Vita Suprinity blokları kristalize edildikten sonra, tüm dilimlenmiş örnekler, silindirik şeklindeki plastik kalıplar kullanılarak akrilik rezin içerisine gömüldü ve her bir seramiğin üst yüzeyi 800-grit silikon karbit kağıt kullanılarak standardize edildi. Her bir grup yüzey işlemi tekniğine göre 4 alt gruba ayrıldı (n:10). Grup C: işlem yok (kontrol), Grup HF1: 40 saniye boyunca %9.5 hidroflorik asit ile pürüzlendirme, Grup HF2: 90 saniye boyunca %9.5 hidroflorik asit ile pürüzlendirme ve Grup CJ: CoJet kumu ile kumlama. Ardından, örnekler 3 mm iç çapı olan silikon bir kalıp kullanılarak rezin siman (Panavia F 2.0, Kuraray Inc.; Japan) uygulandı. Örnekler termal yaşlandırmaya maruz bırakıldıktan sonra, (5 saniyelik transfer süresi ve 30 saniyelik bekleme süresiyle 5°C ile 55°C arasında 5000 döngü) makaslama bağlanma kuvveti ölçüldü. Veriler 2-yönlü ANOVA ve Tukey HSD testleri ile analiz edildi (P=.05).

Bulgu: Malzeme tipi ve yüzey işlemleri arasında önemli etkileşimler kaydedildi (P<.001). Vita Enamic için CJ grubu ile, Vita Suprinity için ise HF2 grubu ile anlamlı derecede daha yüksek makaslama bağlanma dayanımı değerleri elde edildi.

Sonuç: Restorasyon ve rezin siman arasında dayanıklı bir bağlanma kuvveti elde etmek için, Vita Enamic materyaline kumlama, Vita Suprinity materyaline ise 90 saniye süreyle hidroflorik asit uygulaması tavsiye edilebilir.

Anahtar Kelimeler: bağlanma dayanımı, CAD/CAM materyalleri, rezin siman, makaslama, yüzey işlemleri

S-211**Evaluation of Shear Bond Strength of Monolithic CAD/CAM Materials***Hamiyet Kılınc, Yasemin Akbaş*

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty Of Dentistry, Department of Prosthodontics, Bolu

Aim: The aim of this study was to evaluate the effects of surface treatments on the bond strength between monolithic CAD/CAM materials and a resin cement.

Material-Methods: Vita Suprinity and Vita Enamic blocks were sliced by using a low-speed precision cutting device and a diamond blade. Forty specimens (12x14x2 mm) were prepared for each material, resulting in a total of 80 specimens. After crystallization of Vita Suprinity, all sliced specimens were embedded into acrylic resin by using cylinder shaped plastic molds and the top surface of each ceramic was standardised with 800-grit silicone carbide papers. Each group was split into 4 subgroups according to the surface treatment techniques (n:10). Group C: no treatment (control), Group HF1: 9.5% hydrofluoric acid etching for 40 seconds, Group HF2: 9.5% hydrofluoric acid etching for 90 seconds, and Group CJ: sandblasting with CoJet sand. A resin cement (Panavia F 2.0, Kuraray Inc.; Japan) was then applied to the specimens using a silicone mold with 3 mm inner diameter. After specimens were subjected thermally aging (5000 cycles between 5°C and 55°C with a transfer time of 5 seconds and dwell time of 30 seconds), shear bond strength values were measured. Data were analyzed with 2-way ANOVA and Tukey HSD tests (P=.05). and surface treatments (P<.001). Significantly higher shear bond strength values were obtained with group CJ for Vita Enamic and with group HF2 for Vita Suprinity.

Conclusions: In order to obtain durable bond strength between restoration and resin cement, it can be recommended to apply air abrasion to the Vita Enamic material and hydrofluoric acid etching for 90 seconds to the Vita Suprinity material.

Keywords: bond strength, CAD/CAM materials, resin cement, shear, surface treatments

S-212

Adeziv Simantasyon Sırasında Tek Aşamalı Seramik Primeri Uygulanmış Lamina Veneerlerin Klinik Başarısının Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi*Halenur Bilir¹, Esra Silahtar², Mutlu Özcan³*¹İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul²Dentes Özel Diş Kliniği³Zürih Üniversitesi, Dental Materyaller Bölümü ve Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İsviçre

Amaç: Bu retrospektif çalışmanın amacı cam seramik yüzeyleri tek aşamada hem asitleyip hem silanizasyon işlemini sağlayan seramik primeri uygulanarak simante edilmiş lamina veneerlerin klinik başarısının incelenmesidir.

Gereç-Yöntem: Geleneksel olarak cam seramiklerin adeziv simantasyonu öncesi yüzey hazırlık işlemleri olarak hidroflik asit ve silan ayrı ayrı uygulanmaktadır. Tek aşamalı seramik primerleri klinik pratiğine yeni girmeye başlamış ve bağlantı açısından geleneksel yöntemler (önce hidroflik asit, sonrasında silan uygulaması) kadar iyi olup olmayacağı merak konusudur. Bu çalışmada 2015-2019 yılları arasında 227 adet seramik lamina veneerin adeziv simantasyonu öncesi iç yüzeylerine tek aşamalı seramik primeri (Monobond Etch and Prime, Ivoclar Vivadent) uygulanmıştır. Bu restorasyonların yıllık kontrollerde herhangi bir başarısızlığa uğrayıp uğramadığı değerlendirilmiştir.

Bulgular: Genel sağkalım oranı %96 olarak bulunmuştur (Kaplan Meier). Seramik lamina veneerlerin hiç birinde bağlantı kaynaklı bir başarısızlık gözlenmemiştir. Sadece bir hastada estetik beklentiler nedeniyle lamina veneerler değiştirilmiştir. Bunun dışında chipping, kırık, renkleşme, dişeti çekilmesi, çürük gibi lamina veneerlerde sık rastlanan sorunlara da rastlanmamıştır.

Sonuç: Tek aşamalı seramik primerlerin klinikteki uygulamalarında bağlantı ile ilgili herhangi bir başarısızlığın görülmemesi çok aşamalı ve hassasiyet gerektiren seramik lamina veneer simantasyonu işlemi için klinisyenlere büyük kolaylık sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: lamina veneer, adeziv simantasyon, tek aşamalı seramik primeri, cam seramik

S-212

Retrospective Evaluation of Clinical Success of Single-Stage Ceramic Primer Applied Lamina Veneers During Adhesive Cementation*Halenur Bilir¹, Esra Silahtar², Mutlu Özcan³*¹İstanbul Medeniyet University, Department of Prosthodontics, İstanbul²Dentes Priate Dental Clinic³University of Zurich, Dental Materials Unit, Center for Dental and Oral Medicine, Clinic for Fixed and Removable Prosthodontics and Dental Materials Science, Switzerland

Aim: The aim of this retrospective study was to investigate the clinical success of cemented lamina veneers by applying a ceramic primer, which allows both etching and silanating of the glass ceramic surfaces in a single stage.

Materials-Methods: Hydrofluoric acid and silane are applied separately as pre-treatment surface preparation in adhesive cementation processes of glass ceramics. The single-stage ceramic primers have recently begun to enter clinical practice, and it is a matter of wonder whether bonding of this method is as good as the conventional methods (first hydrofluoric acid application and then silane application). In this study, single-stage ceramic primer (Monobond Etch and Prime, Ivoclar Vivadent) was applied to the inner surfaces of the 227 ceramic lamina veneers between 2015-2019. It is evaluated whether these restorations have any failure every year.

Results: Overall survival rate was 96% (Kaplan Meier). Any ceramic laminate veneers had a debonding failure. Laminate veneers were changed due to esthetic expectations in only one patient. In addition, no common problems were found in lamina veneers such as chipping, fracture, discoloration, gingival recession and caries.

Conclusion: No failure of bonding related to the application of single-stage ceramic primers in clinical practice will provide great convenience to clinicians for ceramic laminate veneer cementation that requires multi-stage and precision.

Keywords: laminate veneer, adhesive cementation, single stage ceramic primer, glass ceramics

S-213**Tek Eğe Sistemleri Ve Glide-Path Kullanımının Apikalden Taşan Debrise Etkisi**

Emine Zeynep Bal, Betül Güneş, Kübra Yeşildal Yeter

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Eskişehir

Amaç: Bu çalışmanın amacı 3 farklı Ni-Ti tek eğe sisteminin ve glide path kullanımının apikalden taşan debris miktarına etkisini karşılaştırmaktır.

Yöntem: Bu çalışma için 72 adet alt kesici diş kullanıldı. Dişlere elmas rond frezlerle giriş kavitesi açıldı ve dişler rastgele 6 (n=12) gruba ayrıldı. Grup 1(Rp): Kök kanalları Reciproc #25 (VDW, Munich, Germany) kullanılarak şekillendirildi. Grup 2(RpO): Kök kanalları OneG (Micro-Mega, Besancon, France) ile rehber yol oluşturulduktan sonra Reciproc #25 ile şekillendirildi. Grup 3(WG): Kök kanalları WaveOne-Gold (Dentsply Maillefer, Ballaigues, Switzerland) ile şekillendirildi. Grup 4(WGO): OneG ile rehber yol oluşturulduktan sonra WaveOne-Gold ile kök kanal şekillendirilmesi yapılmıştır. Grup 5(OC): Kök kanalları OneCurve (Micro-Mega, Besancon, France) ile şekillendirilmiştir. Grup 6(OCO): Kök kanalları OneG ile rehber yol oluşturulduktan sonra OneCurve ile şekillendirilmiştir. İrrigasyon solüsyonu olarak her kanal için 8 ml distile su kullanılmıştır. Apikalden taşan debrisler daha önce ağırlıkları ölçülmüş Eppendorf tüplerinde biriktirilmiştir. Tüpler etüvde 5 gün süreyle 68°C'de bekletilmiştir. Tüpler tekrar tartılmıştır ve şekillendirme sonrası ölçülen ağırlık ile şekillendirme öncesi ölçülen ağırlığın farkı bulunmuştur. Elde edilen verilerin istatistik analizi tek yönlü varyans (One-way ANOVA) analizi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Gruplar arasında istatistik olarak önemli bir fark saptanmamıştır (P> 0.05).

Sonuç: Tüm eğeler apikal debris ekstrüzyonuna sebep olmuştur. Kanal şekillendirmesinden önce rehber yol oluşturmak, kök kanallarında apikalden taşan debris miktarına etki etmemiştir.

Anahtar Kelimeler: apikal debris ekstrüzyonu, rehber yol, resiprokasyon, rotasyon

S-213**The Effect of Single File Systems and Glide-Path Using on Apical Debris Extrusion**

Emine Zeynep Bal, Betül Güneş, Kübra Yeşildal Yeter

Eskişehir Osmangazi University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Eskişehir

Aim: The purpose of this study was to evaluate the apical debris extrusion after preparing root canals with glide path file and different single-file NiTi systems.

Methods: 72 extracted mandibular incisor teeth were selected for this study. Endodontic access cavities were prepared using diamond burs. The specimens were randomly divided into six groups (n = 12 for each group) for root canal instrumentation. Group 1(Rp): Root canals were prepared with Reciproc #25 (VDW, Munich, Germany). Group 2(RpO): root canals were prepared with Reciproc #25 after glide path preparation with OneG file (Micro-Mega, Besancon, France). Group 3(WG): Root canal preparation was performed with WaveOne-Gold primary file (Dentsply Maillefer, Ballaigues, Switzerland). Group 4(WGO): OneG was used for glide path preparation before preparing root canals with WaveOne-Gold primary file. Group 5(OC): OneCurve (Micro-Mega, Besancon, France) file was used for root canal preparation. Group 6(OCO): root canals were prepared with OneCurve file after creating a glide path with OneG file. 8 ml distilled water was used as an irrigation solution. Apically extruded debris during instrumentation was collected into pre-weighed Eppendorf tubes. The tubes were then stored in an incubator at 68°C for 5 days for the evaporation of distilled water. The amount of extruded debris was calculated by subtracting the pre-instrumentation weight from the post-instrumentation weight of the Eppendorf tubes. The obtained data were analyzed using one-way analysis of variance (One-way ANOVA).

Results: There was no significant difference among the groups (P < 0.05).

Conclusions: All instruments were associated with apical extrusion of debris. Creating a glide path prior to canal instrumentation did not affect the amount of apically extruded debris in root canals.

Keywords: apical debris extrusion, glide-path, reciprocating, rotary

S-214**Nokturnal Bruksizm İle Vertikal Boyutu Düşük Olan Vakanın Protetik Restorasyonu***Gülsüm Gökçimen, Gonca Deste, Rukiye Durkan*

Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Afyonkarahisar

Amaç: Nokturnal bruksizm ve diş sıkıma bağlı olarak doğal dişlerde ve/veya protetik restorasyonlarda aşınma ve kırılmalar hastalarda vertikal boyut kaybı, eklem rahatsızlıkları ve estetik, fonksiyonel, fonasyonel problemler oluşabilmektedir. Bu vakada nokturnal bruksizmi olan hastanın sabit-hareketli protetik restorasyon ile tedavisi sunulmaktadır.

Vaka: Maksiller Class II derin kapanışı olan, 15 yıllık sabit protezlerinin değiştirilmesi için kliniğimize başvuran 70 yaşındaki kadın hastanın klinik ve radyografik tetkiklerinde nokturnal bruksizmi olduğu, mandibular sabit protezlerinde aşınmalar, marjinal uyumsuzlukların varlığı, vertikal boyut düşüklüğü, eklemlerde ağrı, estetik bozulmalar ile fonasyon problemleri tespit edildi. Maksiller anterior dişlerde aşınmaya bağlı form kayıpları ve posterior diş eksiklikleri olduğu ve maksiller protezinin olmamasından dolayı çiğneme problemleri ve yüz estetik bozukluğu tespit edildi. Diş eksikliklerinin giderilmesi ve mevcut restorasyonların yenilenmesi için hastanın ekonomik durumu göz önüne alınarak mandibular metal destekli porselen sabit protezler ile tedavisi planlandı. Maksiller anterior dişler estetik nedenler ön planda tutularak sabit restorasyonlar ile posterior bölgenin ise hassas tutuculu hareketli bölümlü protez ile restore edilmesi planlandı. Tedavi sürecinde hastanın 3 ay kanin rampalı oklüzal splint kullanımı, antienflamuar ve kas gevşetici ajanlar kullanımı ile medikal tedavisi yapıldı. Protetik tedavi sürecinde; diş preparasyonlarında knife-edge marjinal kenar tipi uygulanırken vertikal boyut tespiti Niswonger yöntemi ile yapıldı. Sabit restorasyonların daimi simantasyonunda adeziv teknikler (3M ESPE,USA) kullanıldı. Maksiller posterior bölgede Zest Anchor (USA) hassas tutucuları tercih edildi. Protetik tedavi sürecinde hastaya özel tespit edilen vertikal boyut ile uyumlu olarak mandibular tam ark metal-destekli sabit protez, maksiller ark için sabit-hareketli kombine protetik restorasyon ile hastanın tedavisi uygulandı.

Sonuç: Protetik ve oral hijyen eğitimi verilen hastamızın 6 ay sonraki klinik ve radyografik kontrolünde protezlerinden memnun olduğu ve eklem şikayetlerinin sona erdiği tespit edildi. Hastamız protezini bir yıldır kullanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: nokturnal bruksizm, oklüzal splint, sabit-hareketli kombin protezler

S-214**Prosthetic Restoration of the Patient with Low Vertical Dimension and Nocturnal Bruxism***Gülsüm Gökçimen, Gonca Deste, Rukiye Durkan*

Afyonkarahisar University of Health Sciences Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Afyonkarahisar

Aim: Nocturnal bruxism and tooth tightening can be the reasons for abrasion and fractures in the natural teeth or prosthetic restorations and loss of vertical dimension, tmj degenerations and aesthetic, functional and phonational problems of patients. This case aims to treat nocturnal bruxism with fixed-removable prosthetic restoration.

Case: 70-years-old female patient who has maxiller class 2 deep bite was admitted to the clinic. The radiographic and clinical examinations had shown that the patient has nocturnal bruxism. Marginal adaptation and compatibility of fixed restorations had been degenerated, the vertical dimension of the patient was lower than usual physiology. There were pain in the joints, also aesthetic distortion and phonation problems were existent. Attrition in maxillary anterior teeth and posterior tooth deficiencies were detected. Facial esthetics and chewing problems were present due to there was no maxillary prosthesis. In order to eliminate the tooth deficiencies and to restore the existing prosthesis, it was decided for patient to be treated with mandibular metal-ceramic fixed restorations considering socio-economic situation of patient. The maxillary anterior teeth were planned to be restored with fixed restorations and the posterior region with precision attachment-removable partial dentures due to aesthetic reasons. The patient used a 3-month canine-ramped occlusal splint, antiinflammatory and myorelaxant medicines. The ideal vertical dimension of the patient was determined by Niswonger method. Fixed restorations were cementated with adhesive methods. (RELYX 3M ESPE,USA) Zest Anchor(USA) precision holders were preferred in maxillary posterior region. The patient was treated with mandibular full-arch metal-ceramic fixed partial dentures and the maxillary arch fixed-removable combined prosthetic restoration in accordance with patient specific vertical dimension.

Results: Information about the prosthetic and oral hygiene was given to the patient. No complications in the clinic and radiographic controls were detected 6 months after the treatment. The patient expressed that the joint pains no longer exists. Patient is using her prosthesis for a year.

Keywords: fixed-removable combin prosthesis, nocturnal bruxism, occlusal splint

S-215

İstanbul'da Çalışan Bir Grup Diş Hekiminin MİD'e Yaklaşımı*Ayşe Nur Parlakyıldız Gökçe¹, Betül Kargül¹, Ahu Durhan¹, Lezize Şebnem Ürkün², Sevil Gürkan³*¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul²Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İzmir³Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Giriş: Minimal İnvaziv Diş Hekimliği (MİD), diş dokularının remineralize edilmesini, restore edilmesi gerektiğinde ise, en az doku kaybı ile gerçekleştirilmesini ilke edinmiş koruyucu bir diş hekimliği felsefesi veya uygulamasıdır. Günümüzde, MİD uygulamaları artmakta olduğu halde, ülkemizde serbest çalışan diş hekimlerinin birçoğunun bu konu hakkındaki bilgisi ve tutumu ile ilgili çok az şey bilinmektedir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, İstanbul Diş Hekimleri Odasının düzenlediği 'Eğitici Diş Hekimleri Semineri' ne katılan bir grup diş hekiminin MİD hakkındaki bilgi ve tutumlarını değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Türk Diş Hekimleri Birliğine üye olan ve "Eğitmen Diş Hekimi" sertifikası almak üzere İstanbul Diş Hekimleri Odasının gerçekleştirdiği eğitime katılan 150 diş hekimine; MİD hakkındaki bilgileri ve tutumlarını değerlendirmek üzere anket formları verilmiş, 96 diş hekimisi anket formunu cevaplamıştır. Sorular; katılımcıların teşhis, önleyici tedaviler, çürük riski değerlendirilmesi, restoratif teknikler, florürlü diş macunu ve remineralizasyon ajan kullanımı ve Atravmatik Restoratif Tedavi gibi konulara ilgilerini değerlendirmek amacıyla düzenlenmiştir. Katılımcıların MİD hakkındaki kişisel bilgi, tutum ve davranışları tanımlayıcı istatistik olarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Kadın katılımcılar (n=68), çürüklerin tanı ve tedavisi için minimal invaziv teknikleri benimsemeye erkek katılımcılardan (n=28) daha iyi bilgi ve tutum sergilemiştir (p<0.05). Erken çocukluk çağı çürüğü ve MİD hakkındaki bilgilerin; hekimin çalışma süresinin artması ile azaldığı (p<0.05), katılımcıların %66'sının remineralizasyon ajanı olarak GC Tooth Mousse kullandığı görülmüştür.

Sonuç: Yapılan anket sonucunda, her ne kadar diş hekimlerinin MİD'nin yararları hakkında bilgi sahibi olduğu görülürse de katılımcıların yeni çürük teşhis yöntemlerine ve MİD uygulamalarına yönelik tutumlarında bilgi eksiklikleri ortaya çıkmıştır. Yeni kuşak diş hekimlerinin, ileri yaşta diş hekimlerine kıyasla, MİD hakkında daha fazla bilgiye sahip oldukları ve bu konuda daha çok klinik uygulama gerçekleştirdikleri ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: Minimal İnvaziv Diş Hekimliği, Erken çocukluk çağı çürüğü, Atravmatik Restoratif Tedavi

MID Approach of a group of Dental Practitioners Working in İstanbul*Ayşe Nur Parlakyıldız Gökçe¹, Betül Kargül¹, Ahu Durhan¹, Lezize Şebnem Ürkün², Sevil Gürkan³*¹Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul²Ege University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İzmir³Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Ankara

Introduction: Minimally Invasive Dentistry (MID) underlines early caries detection, remineralisation procedures and if restoration is needed, uses conservative caries management strategies resulting in less destruction of tooth tissue removal. Although MID is starting to get popular, little is known about the design of behaviours, attitudes and knowledge of dental practitioners in Turkey.

Aim: The aim of this study was to evaluate the knowledge and attitude about MID among dental practitioners who attended to "Education Seminar of Educator Dentists" in İstanbul organized by İstanbul Dental Chamber.

Materials-Methods: Dental practitioners who were active members of the Turkish Dental Association (n= 150) received a self-administered structured questionnaire about their knowledge, attitudes, and behaviours about MID. The questions assessed the respondents' levels of agreement regarding diagnosis, preventive and restorative techniques such as use of Caries Risk Assessment, use of high fluoride tooth paste, remineralisation agents and Atraumatic Restorative Treatment. Ninety-six dentists answered the questionnaire. Descriptive statistics and bivariate analyses were conducted to assess dentist personal and practice characteristics associated with the knowledge, attitudes, and behaviours about MID.

Results: Female attendants (n=68) had much better knowledge and attitude in adopting minimally invasive procedures for diagnosis and treatment of caries than male practitioners (n=28) (p<0.05). MID and early childhood caries knowledge was decreased with the increase in experience of dentists (p<0.05). Sixty six percent of participant dentists used GC Tooth Mousse as a remineralisation agent.

Conclusion: Although dentists reflect knowledge about the benefits of MID; this study showed deficiencies in their attitudes towards new caries detection methods and use of MID procedures. New generation dentists reported more knowledge and clinical experience regarding MID compared to older ones.

Keywords: Minimal dental Intervention, Early childhood Caries, Atraumatic Restorative Treatment

S-216**İmplant Destekli Sabit Protezlerin Takipleri: 5 Yıllık Vaka Serisi***Ayşe Koçak Büyükdere, Beğüm Karademir*

Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Kocaeli

Amaç: İmplant uygulamalarının gelişmesiyle birlikte implant destekli protezler, orta ve ileri derecede kret rezorpsiyonu olan hastaların kemik ve yumuşak dokularının rehabilitasyonunda, dudak desteğinin sağlanmasında endikedir. İmplantların çeşitliliğinin artmasıyla da ileri cerrahi işlemlerinin önüne geçilerek iyileşme süresini kısaltılıp ve cerrahi komplikasyonlar azaltılmıştır. Bu vaka serisinde, diş eksikliği olan 12 hastaya uygulanan implant destekli sabit protezlerin ortalama 5 yıllık takipleri rapor edilecektir.

Yöntem: Kliniğimize 2013-2018 yılları arasında sabit restorasyon isteği ile başvuran 8 kadın 4 erkek, yaşları 33-72 arasında değişen 12 hastaya; 6 tane çift çeneye, 2 tane üst çeneye, 4 hastaya da alt çeneye implant destekli sabit protez yapılmıştır. Protezleri yapıldıktan sonra en az yılda 1 kere olmak üzere rutin kontrollere gelen hastaların klinik ve radyografik muayeneleri yapıldı. Rutin kontrollere gelen hastalara implantlarını OHIP ve VAS ile değerlendirmeleri istendi. İmplant çevresi hem radyolojik olarak hem de periodontal olarak değerlendirildi.

Bulgular: 12 hastaya uygulanan 96 implantın bu süreç boyunca sadece 1 tanesi kaybedildi. Hastalardan diş kaybı nedenleri diş eti rahatsızlığı olan hastaların takibinde protezlerinin altında diş taşı oluşumuna rastlandı. Hastaların özellikle distaldeki implantlarının distal taraflarında hijyen açısından devamlı aynı standart sağlayamadılar. Ayrıca distale doğru uzatılan restorasyonlarda açılı implantların distal taraflarında kemik kaybının ilk yıl içinde ön bölgedekilere göre daha fazla olduğu görüldü. Yapışık dişeti sağlanamayan implantların etrafında daha periodontal sorunla karşılaşıldı. Ayrıca tam dişsiz hastalarda implant destekli protezler yaşam kalitesini arttırmıştır.

Sonuç: İmplant destekli sabit protezler anatomik yetersizliklerde estetik ve fonksiyonel bakımdan iyi bir tedavi seçeneğidir. Sık karşılaşılan komplikasyonları önlemek için düzenli kontroller yapılması çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: İmplant, İmplant destekli sabit protez, Vaka serisi

S-216**Follow-up of Implant-Supported Fixed Prosthesis: 5-Year Case Series***Ayşe Koçak Büyükdere, Beğüm Karademir*

Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Kocaeli

Aim: Implant-supported prostheses are indicated for the rehabilitation of bone and soft tissues and also providing the lip supports in a moderate and severe crest resorption. With the development of the implant dentistry, advanced surgical procedures were prevented and healing time was shortened and surgical complications were reduced. In this case series, an average of 5 years follow-up of implant-supported fixed prostheses applied to 12 patients with dental deficiency will be reported.

Method: The study included 8 female and 4 male patients aged between 33-72 years. 6 double jaws, 2 upper jaws, and 4 patients lower jaws an implant-supported fixed prosthesis. After prostheses were applied at least once a year routine checks as a clinical and radiographic examinations were performed. Patients who came to routine controls were asked to evaluate their implants with OHIP and VAS. The implant circumference was evaluated both radiologically and periodontally.

Results: 96 implants of 12 patients controlled during this period. In patients who had tooth loss caused by periodontal disease, dental calculus was found under the prosthesis. They did not provide consistently the same standard for the hygiene of the distal sides of the patients' especially in distal implants. In addition, the distal part of the angled implants in the distal side of the bone loss during the first year of the restoration appeared to be more than in the front region. Without attached gingiva around the implant was encountered more periodontal diseases. In addition, implant-supported prostheses have improved the quality of life in edentulous patients.

Conclusion: Implant-supported prostheses are an aesthetic and functional treatment. Routine controls are very important to prevent complications of implant-supported prostheses.

Keywords: Case series, Implant, Implant supported fixed prosthesis

S-217**Anterior Bölge Estetik Restorasyonların Klinik Açından Değerlendirilmesi: Olgu Raporu***Safak Tanyeri, Pınar Türkoğlu, Deniz Şen*

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Hastaların artan beklentisi nedeniyle anterior bölgedeki estetik görünüm günden güne daha fazla önem kazanmaktadır. Anterior bölgede farklı materyaller kullanılarak estetik restorasyonlar yapılmaktadır. Adeziv sistemlerin gelişmesi de farklı materyallerin kullanımına olanak sağlamıştır. Doğru endikasyon ve doğru materyal kullanımı ile anterior bölgede tedavi başarısı artmakta ve estetik beklenti karşılanabilmektedir.

Olgu: Bu olgu sunumunda 21 yaşındaki erkek hasta üst ön bölge sağ ve sol lateral bölgesindeki doğuştan var olan mikrodonti dişlerinin estetik olmayan görüntüsü sebebiyle kliniğimize başvurmuştur. Klinik ve radyografik muayene sonrasında yapılan diş hazırlığı ile sağ ve sol üst lateral kesiciler lityum disilikat ile güçlendirilmiş cam seramik (e-max CAD) esaslı restorasyonlar kullanılarak restore edilmiştir. Diğer bir olguda ise 30 yaşındaki erkek hasta ön bölgede tek santral dişinin kaybı sonucu estetik şikayet ile kliniğimize başvurmuştur. Multidisipliner yaklaşım ile tedavi planlamasında ortodontik ve endodontik tedaviyi takiben hastada gerekli diş hazırlığı yapılarak ön bölgede zirkonya esaslı seramik materyal kullanılarak restorasyonlar uygulanmıştır. Hastalar tedaviyi takiben 6 ay ve 1 yıl sonunda kontrol amacıyla değerlendirilmiştir.

Sonuç: Anterior bölgede estetik ve fonksiyonun karşılanması için vakaya uygun doğru endikasyonun ve materyalin belirlenmesi esastır. İki farklı vakada farklı seramik materyalleri kullanarak yapılan ön bölge restorasyonlar, tedavi sonrası 1 yıllık kullanım sonucunda başarılı bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: cam seramik,estetik,ön bölge,zirkonya

S-217**Clinical Evaluation of Anterior Region Aesthetic Restorations: Case Report***Safak Tanyeri, Pınar Türkoğlu, Deniz Şen*

İstanbul University Faculty of Medicine, Department Of Prosthodontics, İstanbul

Aim: Aesthetic appearance in anterior region becomes more important due to the increasing expectations of the patients. Aesthetic restorations are made of using different materials in the anterior region. The development of adesiv systems also allowed the use of different materials. With correct indications and correct material usage, the success of treatment in the anterior region increases and aesthetic expectations are achieved.

Cases: In this case report, 21 year old male patient admitted to our clinic due to the non-aesthetic appearance of the microdontia teeth in the upper front right and left lateral regions. After a clinical and radiographic examination, dental preparations were done by using glass ceramic (e-max CAD) based restorations, which were reinforced by lithium disilicate. In another case, a 30 year old male patient applied to our clinic with an aesthetic complaint as a result of the loss of single central teeth in the front region. After orthodontic and endodontic treatment, restorations were applied using zirconia based ceramic material in the anterior region by making the necessary tooth preparation in the planning of treatment with multidisciplinary approach. Patients were evaluated for control at the end of 6 months and 1 year following treatment.

Conclusion: It is essential to determine the correct indications and materials for the case in order to achieve on the aesthetic in anterior region. In two different cases, anterior region restorations by using different ceramic materials were successful as a result of one year after the treatment.

Keywords: aesthetic,anterior region,glass ceramic,zirconia

S-218

Tekrarlanan Fırınlamaların Zirkonyanın Renk Parametreleri Üzerine Etkisi*Caner Öztürk, İlkay Gül*

Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Hatay

Giriş: Diş hekimliğinde zirkonya, yüksek estetik özellikleri, biyouyumluluğu ve güçlü mekanik özellikleri sebebiyle yaygın olarak kullanılmaktadır, fakat restorasyonların üretim aşamasında uygulanan fırınlama işlemlerinin zirkonyanın renk özellikleri ve translusensisi üzerine etkisi tam olarak bilinmemektedir. Bu çalışmanın amacı tekrarlayan fırınlamaların zirkonyanın renk ve translusensi parametreleri üzerine etkisinin değerlendirilmesidir.

Gereç-Yöntem: Başlangıç boyutları $1,25 \times 10 \times 10 \pm 0,05$ mm olan 10 adet pre-sinterize kendinden renkli (A2) zirkonya örnekler hassas kesim cihazı kullanılarak pre-sinterize bloklardan hazırlandı. Sinterleme fırınında üretici firma önerileri doğrultusunda sinterlendikten sonra final boyutu $1 \times 8 \times 8 \pm 0,04$ mm olan örnekler elde edildi. Tekrarlanan fırınlama prosedürü örnekler 900 °C'de ilave fırınlamalar uygulanarak tamamlandı. Örneklerin renk parametreleri (L^* , a^* , b^*) özel olarak hazırlanmış bir ortam içerisinde (D65 aydınlatma koşulları ve nötral gri arka plan) siyah, beyaz ve gri zemin üzerinde her örnek merkezinden 3'er ölçüm yapılarak spektrofotometre cihazı ile ölçüldü (başlangıç, 1., 3., 5. ve 7. fırınlama). Örneklerin translusensi parametresi (TP), TP formülü kullanılarak hesaplandı. Elde edilen veriler Tekrarlanan Ölçümler ANOVA ve Bonferroni düzeltmesi uygulanarak ($\alpha=0.05$) çoklu karşılaştırma testi kullanılarak 0.05 anlamlılık düzeyinde değerlendirildi.

Bulgular: Yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre, tekrarlanan fırınlamalara bağlı olarak materyalin translusensi parametresi ve b^* değeri üzerinde anlamlı bir değişiklik meydana gelmemişken ($p>0.05$), tekrarlanan fırınlamalara bağlı olarak materyalin L^* ve a^* değerlerinde meydana gelen değişimin istatistiksel olarak anlamlı olduğu tespit edilmiştir. ($p<0.05$) Tekrarlanan fırınlama sayısının artması ile birlikte, zirkonyanın L^* ve a^* değerinin arttığı ve örneklerin daha beyaz ve kırmızı hale geldiği gözlemlenmiştir. ($p<0.05$)

Sonuç: Tekrarlanan fırınlamaların zirkonyanın translusensi parametresi ve b^* değeri üzerinde etkisi yoktur ($p>0.05$). Tekrarlanan fırınlamalara bağlı olarak zirkonyanın L^* ve a^* değerlerinde artış meydana gelmektedir ($p<0.05$). Bu sebeple klinisyenler zirkonya uygulamalarında tekrarlanan fırınlamaların materyalin renk özellikleri üzerine etkisi göz ardı etmemeli ve tekrarlanan fırınlamalardan kaçınılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Estetik, Renk Parametreleri, Translusensi, Zirkonya

S-218

The Effect of Repeated Firings on The Color Parameters of Zirconia*Caner Öztürk, İlkay Gül*

Hatay Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Hatay

Introduction: Zirconia has been widely used due to its high aesthetic and mechanical properties, and advanced biocompatibility. However, the effect of the firing processes, applied for the manufacturing phase, on the color properties and translucency of zirconia is uncertain. The aim of this study was to evaluate the effect of repeated firings on the color parameters and translucency of zirconia.

Materials-Methods: Ten pre-shaded (A2) zirconia specimens with the dimensions of $1.25 \times 10 \times 10 \pm 0.05$ mm were prepared from pre-sintered blocks using a precision cutting device. After the sintering process, performed according to the manufacturer's instruction, the final dimension of the specimens were $1 \times 8 \times 8 \pm 0.04$ mm. Then, specimens were subjected to 7 additional firing procedure with the firing temperature of 900 °C. The color parameters of the samples (L^* , a^* , b^*) were measured at each firing procedure (initial, 1st, 3rd, 5th, 7th) using a spectrophotometer in special conditions (D65 illumination, neutral gray background) on a black, white and gray background, with 3 measurements from the center of specimens. The translucency parameter (TP) was calculated using TP formula. The data were evaluated by using Repeated-Measures ANOVA and multiple-comparison test with Bonferroni correction ($\alpha=0.05$) at the significance level of 0.05.

Results: No significant changes were observed for the translucency parameter and b^* value of the zirconia ($p>0.05$), while the changes in the L^* and a^* values of the specimens due to the repeated firings were found to be statistically significant ($p<0.05$). With the increasing number of repeated firings, the L^* and a^* values of zirconia specimens were increased, and specimens became whiter and redder ($p<0.05$).

Conclusion: The repeated firings have no effect on the translucency and b^* values of zirconia ($p>0.05$). As a result of repeated firings, L^* and a^* values of the zirconia increased ($p<0.05$). Therefore, clinicians should consider the effect of repeated firing on the color properties of the zirconia restorations, and repeated firings should be avoided.

Keywords: Color Parameters, Esthetics, Translucency, Zirconia

S-219

Çocuk ve Ebeveynin Dental Kaygıları Arasındaki İlişki ve Etiyolojisinin Değerlendirilmesi*Reyhan Fidan, Şerife Özalp*

Bezmiâlem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Dental anksiyete toplumda diş tedavilerine katılımı etkileyen sorunlardan biridir. Bu çalışmada çocuklarda diş tedavileri sırasında oluşan anksiyete düzeyleri belirlenip, ebeveynlerin dental anksiyeteleri ile ilişkisi değerlendirilerek yüksek anksiyete gösteren olgularda nedenlerin tespit edilmesi amaçlanmıştır.

Method: Kliniğimize tedavi olmak üzere başvurmuş 3-6 ve 7-12 olmak üzere iki farklı yaş grubuna ait 100 çocuğun (53 kız, 47 erkek) tedavi öncesi ve sonrası ağrı durumu Wong-Baker Skalası ile ve kaygı durumu ise Venham Resim Testi ile ölçülmüş, yapılan tedavinin türü, daha önceki tedavi deneyimleri ile arasındaki ilişki değerlendirilmiştir. Ebeveynin dental anksiyete düzeyi ise Modifiye Dental Anksiyete Skalası ile ölçülerek anksiyetenin nedenleri sorgulanmıştır.

Bulgular: 3-6 yaş grubu çocuklarda tedavi öncesi ve sonrası ağrı durumlarında azalma görülürken tedavi öncesi ve sonrası kaygı durumları arasında anlamlı bir fark bulunmadığı görüldü. Ancak 7-12 yaş grubunda tedavi öncesi ve sonrası ağrı ve kaygı durumunda azalan yönde anlamlı fark tespit edildi ($p=0.009$). Her iki gruba ait çocuklar arasında stajyer hekimlerin tedavi ettiği hastalarda tedavi öncesi ve sonrası kaygı durumu açısından azalma tespit edildi ($p=0.001$). Dental tedavi geçmişi bulunan çocuklarda tedavi öncesi ve sonrası ağrı durumunda azalan yönde anlamlı bir fark görülürken kaygı durumuyla ilgili anlamlı bir fark tespit edilmedi. Çalışmada ebeveynin kaygı düzeyi ile eğitim durumu, düzenli diş kontrollerine katılımı ve geçmiş dental tecrübesinin varlığı arasında anlamlı ilişki olmadığı görüldü.

Sonuç: Çocukların tedavi öncesi ve sonrası kaygı düzeyi ile ebeveynlerin kaygı düzeyleri arasında ilişki tespit edilememiştir. Hekimin yapılan tedaviyi tüm detaylarıyla anlatması, ebeveynler tarafından en fazla kaygıyı azaltan faktör olarak görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Dental Anksiyete, Ebeveyn, Pedodonti, Venham Resim Testi, Wong-Baker Skalası

S-219

Evaluation of Relationship Between Parental and Child Dental Anxiety and It's Etiology*Reyhan Fidan, Şerife Özalp*

Bezmiâlem Vakıf University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, İstanbul

Aim: ion in dental treatment in society is dental anxiety. The aim of this study was to determine the anxiety levels in children during dental treatment and to determine the causes of high anxiety patients by evaluating the relationship between parents and dental anxiety.

Method: Before and after treatment, 100 children (53 female, 47 male) from two different age groups (3-6 and 7-12) who applied to our clinic were evaluated with Wong-Baker Scale and anxiety was measured with Venham Picture Test. The relationship between the type of treatment and previous treatment experiences was evaluated. The anxiety level of the parents was measured by using the Modified Dental Anxiety Scale and the causes of anxiety were questioned.

Results: There was no significant difference between the treatment status and pre-treatment anxiety in the 3-6 year-old children before and after treatment. However, there was a significant difference between the ages of 7-12 years before and after treatment and the decrease in anxiety and state of anxiety ($p = 0.009$). A decrease was observed in the pre-treatment and post-treatment anxiety level among the patients in both groups who are examined by intern ($p = 0.001$). A significant difference was observed in the decreasing direction of the treatment before and after treatment in children whose experienced dental treatment, while there was no significant difference in anxiety status. In the study, there was no important relationship among parental anxiety level and education level, participation in regular dental controls and presence of past dental experience.

Conclusion: There was no relationship between anxiety levels of the children before and after treatment and their parents anxiety levels. Explaining all details about treatment by doctors was seen as the most anxiety reducing factor by parents.

Keywords: Dental Anxiety, Parents, Pediatric Dentistry, Venham Picture Test, Wong-Baker Scale

S-220**İskeletsel Sınıf III Maloklüzyon Alt gruplarında Sella-Nasion-Frankfort Horizontal Düzlemi Açısının Değerlendirilmesi***Beğüm Tunasoğlu¹, Yonca Sungur², Alev Yılmaz²*¹Topraklık Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Ankara²Özel Klinik

Amaç: İskelet Sınıf III maloklüzyonlar; maksiller retruzyon, mandibular protrüzyon veya her ikisinin kombinasyonundan meydana gelmektedir. Bu çalışma, sella nasion düzlemi (SN) ile Frankfort horizontal düzlemi (FH) arasındaki açıyı iskelet Sınıf III maloklüzyon alt grupları arasında değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Sefalometrik filmler, Sınıf III maloklüzyonun üç alt grubunda 45 erkek ve 45 kadından oluşan 90 hastanın arşiv kayıtlarından elde edilmiştir. Maksiller retrognatizm (30), mandibular prognatizm (30) ve maksiller retrognatizm ile mandibular prognatizm kombinasyonu (30) alt gruplarında eşit sayıda birey incelemeye alınmıştır. Sefalometrik filmler üzerinde FH ve SN (SN-FH) arasındaki açı, FH ile nasion (NFH) arasındaki mesafe, FH ile sella (SFH) arasındaki mesafe ve NFH ile SFH arasındaki fark ölçülmüştür. Değişkenler iki yönlü varyans analizi (ANOVA) ile test edilmiş, $p < 0.05$ değerleri istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Elde edilen sonuçlara göre SN-FH açısının ortalama değeri mandibular prognatizm grubu için $7.35 \pm 0.49^\circ$, maksiller retrognatizm grubu için $9.00 \pm 0.49^\circ$, mandibular prognatizm ile maksiller retrognatizm kombinasyonu grubu için ise $6.88 \pm 0.49^\circ$ dir. Gruplar arasında SN-FH açısı bakımından anlamlı farklılık olduğu görülmektedir ($p = 0.007$). Bu farkın maksiller retrognatizm grubundan kaynaklandığı tespit edilmiştir. Değişkenler cinsiyete göre karşılaştırıldığında, kadınlar ve erkekler arasında sadece SFH değişkeni açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu tespit edilmiştir ($p = 0.002$).

Sonuç: Maksiller retrognatizm grubunda SN-FH açısı anlamlı olarak yüksek bulunmuştur. SFH değişkeni ise erkeklerde kadınlardan anlamlı derecede daha yüksektir.

Anahtar Kelimeler: Frankfort horizontal düzlemi, İskeletsel Sınıf III, Sella-nasion düzlemi.

S-220**A Cephalometric Evaluation of the Angle Sella-Nasion-Frankfort Horizontal Plane in Subgroups of Skeletal Class III Malocclusion***Beğüm Tunasoğlu¹, Yonca Sungur², Alev Yılmaz²*¹Topraklık Dental Health Center, Ankara²Private Clinic

Aims: Skeletal Class III malocclusions originated from; maxillary retrusion, mandibular protrusion and the combination of maxillary retrusion and mandibular protrusion. The present study aims to evaluate the angle SN-FH between the sella-nasion (SN) plane and the Frankfort horizontal (FH) plane among the subgroups of skeletal Class III malocclusion. retrognatizm (30), mandibular prognatizm (30), and maxillary retrognatizm with mandibular prognatizm (30) in each of the subgroups were examined. The angle between FH and SN (SNFH), the distance from FH to the nasion (NFH), the distance from FH to the sella (SFH), and the differences between the NFH and SFH (Δ) were also measured. Quantitative variables were tested between groups using two-way analysis of variance (ANOVA). $P < 0.05$ values were accepted as statistically significant.

Results: The average values of the SN-FH angle obtained from this study for the mandibular prognatizm group are 7.35 ± 0.49 , maxillary retrognatizm group are 9.00 ± 0.49 and maxillary retrognatizm with mandibular prognatizm group are 6.88 ± 0.49 . The SN-FH angle between the groups varies ($p = 0.007$). It was also determined that this difference was caused by the maxillary retrognatizm group. When the variables were compared according to gender, it was determined that there was a statistically significant difference between females and males only in terms of SFH variable ($p = 0.002$).

Conclusion: SN-FH angle was significantly higher in maxillary retrognatizm group. SFH variable of males was significantly higher than females.

Keywords: Frankfort horizontal plane, Sella-nasion line, Skeletal Class III.

S-221**Gömülü Üçüncü Molar Dişlerin Angulasyonunun Anterior Çapaşık Şiddeti Üzerindeki Rolü: Epidemiyolojik Çalışma***Gökçenur Gökçe, Burçin Akan, İlknur Veli*

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Çalışmanın amacı, gömülü üçüncü molar dişlerin angulasyonunun, anterior çapaşıklık miktarı üzerindeki rolünü değerlendirmektir.**Gereç-Yöntem:** Çalışmaya 45 (25 kadın, 20 erkek) hastanın panoramik radyografileri ve üç boyutlu (3D) dijital modelleri dahil edilmiştir. Dental modellerde, hastaların anterior bölgedeki çapaşıklık derecesini hafif, orta veya şiddetli olarak sınıflandırmak amacıyla Little'ın düzensizlik indeksi (LII) hesaplanmıştır. Ayrıca, üçüncü molar dişlerin sırasıyla mandibular düzlem, okluzal düzlem ve ikinci molar dişler ile yaptığı açılar ölçülmüştür. Grup içi varyansları karşılaştırmak için F testleri kullanılmıştır. Spearman korelasyon testi, LII, üçüncü molar dişlerin mandibular düzlem, okluzal düzlem ve ikinci molar dişlerin uzun eksenine ile yaptıkları açılar arasındaki korelasyonu araştırmak için kullanılmıştır.**Bulgular:** Elde edilen veriler bu üç grup arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermemiştir ($p > 0.005$).**Sonuç:** Üçüncü molar dişlerin mandibular düzleme, okluzal düzleme ve ikinci molar dişlerin uzun eksenine göre angulasyonunun anterior çapaşıklık şiddeti üzerinde etkisi bulunmamıştır.**Anahtar Kelimeler:** Anterior çapaşıklık, üçüncü molar dişler, düzensizlik indeksi, panoramik radyografi**S-221****The Role of Impacted Third Molar Angulation on the Severity of Anterior Crowding: An Epidemiologic Study***Gökçenur Gökçe, Burçin Akan, İlknur Veli*

İzmir Katip Celebi University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, İzmir

Objective: To assess the role of impacted third molar angulation on the severity of anterior crowding.**Materials&Methods:** Panoramic radiographs and three-dimensional (3D) digital models of 45 (25 female and 20 male) patients were included in this study. On the dental casts, Little's irregularity index (LII) was calculated to classify the patient as having mild, moderate, or severe crowding. Also, the angulation of the third molars to mandibular plane, to occlusal plane and to the second molars were measured. F-tests were used to compare intra-group variances. Spearman's correlation test was used to investigate any correlation among LII, third molar inclination to the base of mandible, to occlusal plane, and to the second molar angulation were used.**Results:** The obtained data showed no significant difference statistically among these three groups. ($p > 0.005$).**Conclusion:** The angulation of the third molars with respect to the base of mandible, occlusal plane, and the angulation of the second molars had no effect on the severity of anterior crowding.**Keywords:** Anterior crowding, third molars, irregularity index, panoramic radiography

S-222**Karışık Dişlenme Döneminde Kanin Transmigrasyonu: 7 Olgu Sunumu***Esra Öz, Zuhal Kırzioğlu*

Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Isparta

Amaç: Karışık dişlenme döneminde radyografide aksı değişmiş daimi kanin dişleri gözlemlenen hastaların takip edilememesi sonucu, geçen üç yıllık periyot sonundaki transmigrate durumlarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Olgu sunumu: Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Kliniği'ne dişsel sebeplerden dolayı başvuran yaşları 7-10 arasında değişen, panoramik radyografilerinde daimi kanin dişlerinin akslarında yön değişiklikleri gözlenen hastalar tabiiye alınmıştır. Pedodonti Kliniği'nin yanı sıra ilgili diğer kliniklerde de düzenli takiplerine gelmeyen 7 çocuk hastada (3 kız, 4 erkek), 3 yıllık süre periyodunda kanin dişlerin transmigrate olduğu görülmüştür. Transmigrate dişlerin 5'i alt çenede, 2'si ise üst çenededir. Hastaların birinde, kanin dişin transmigrate olmasına gecikmiş kök gelişimine sahip kama şekilli lateral dişin sebep olduğu görülmüştür. Transmigrate kanin dişlerin folikül genişliğinin arttığı ve bu durumun da migrasyon sürecini hızlandırdığı tespit edilmiştir.

Sonuç: 3 yıllık gözlem sonucunda, karma dişlenme döneminde kanin dişlerin akslarının değişmiş olması durumunda, erken dönemde teşhis edilmesinin ve diş gelişiminin belirli aralıklarla röntgenler yardımıyla takip edilmesinin önemli olduğu ortaya çıkmıştır. Aksi durumda kanin dişlerin transmigrate pozisyona geçebileceği ve bu durumun birçok komplikasyona yol açacağı açıktır. Komşu dokularda oluşturabileceği komplikasyonların ve yıkımların önüne geçilebilmek için daimi dişlenme dönemi öncesinde, hastaların takibi ve ilgili kliniklerde gerekli tedavilerin öncelikli yapılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Kanin transmigrasyonu, Panoramik radyograf, Karışık dişlenme dönemi

S-222**Canine Transmigration in the Mixed Dentition Period: 7 Case Reports***Esra Öz, Zuhal Kırzioğlu*

Suleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Isparta

Aim: The aim was to evaluate the transmigrate status at the end of the three-year period as a result of non-follow-up of patients whose axial altered canine teeth were observed in radiographs during the period of mixed dentition.

Case: The patients who were admitted to the Suleyman Demirel University, Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry due to dental reasons ranging from 7-10 years of age and who had directional changes in the axes of permanent canine teeth in their panoramic radiographs were followed. In 7 pediatric patients (3 girls, 4 boys) who were not followed up regularly in Pedodontics clinic and in addition to the other clinics were found to be transmigrated canine teeth over a 3-year period. Five of the transmigrated teeth were in the lower jaw and two were in the upper jaw. In one of the patients, transmigrated canine tooth was observed to be caused by delayed root growth of the peg-shaped lateral tooth. Transmigrate canine teeth have increased follicle width and this situation has been found to accelerate the migration process.

Result: As a result of 3-year observation, it has been found that if the axes of canine teeth have changed in mixed dentition period, it is important to diagnose early and to follow the development of the teeth periodically with the help of X-rays. Otherwise, it is clear that canine teeth can transfer to transmigrate position and this will cause many complications. It is important to follow up the patients and prioritize the necessary treatments in the relevant clinics before the permanent dentition period in order to prevent the complications and destruction that may occur in the neighboring tissues.

Keywords: Canine transmigration, Panoramic radiograph, Mixed dentition period

S-223

Periodontal Rejenerasyonda Kullanılan Farklı Kök Yüzey İşlemlerinin İn-Vitro Olarak Karşılaştırılması*Emine Cansu Genç¹, Esra Ercan², Mustafa Tunali³, Levent Kara⁴*¹Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Trabzon²Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Çanakkale³Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul⁴Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Mühendislik Fakültesi, Erzincan

Amaç: Periodontal hastalıklarda hedef kaybedilen dokuların yeniden oluşturulmasıdır. Kök yüzeyinde hastalığa bağlı değişimler, rejenerasyonun ilk adımı olan pıhtı adezyonunu olumsuz etkilemektedir. Kök yüzey modifikasyonun amacı, smear tabakasını uzaklaştırarak kök yüzeyini detoksifiye etmek ve pıhtı adezyonunu sağlamaktır. Çalışmamızın amacı, yaygın olarak kullanılan farklı yöntemleri ve yeni bir yöntem olan Nanohidroksiapatit (NHA) tozu uygulamasını in-vitro olarak karşılaştırmak ve rejenerasyona katkıda bulunacak en iyi yöntemi ortaya koymaktır.

Yöntem: Çalışmamızda periodontal sebeplerle çekilmiş dişlerden dentin parçaları elde edilerek akrilik bloklar içerisine gömülmüştür. Daha sonra yüzeyler zımpara ile düzleştirilmiş ve biyofilm tabakası oluşturulmuştur. Yüzeylere; EDTA (%17, 1 dk), tetrasiklin çözeltisi (250 mg/ml, 3 dk), Gracey küret (10 kez), ultrasonik sistem (Mini Piezon; EMS® Piezon Systems), NHA tozu püskürtürten air-abrasiv sistem (EMS®-Air Flow® S2) (20 sn (air abrazyon kısa-AK) / 90 sn (air abrazyon uzun-AU)) kullanılarak farklı uygulamalar yapılmıştır. Kontrol grubunda ise herhangi bir işlem yapılmamıştır. Uygulamaların etkileri; yüzey ıslanabilirliği, kimyası, morfolojisi ve topografisi açısından incelenmiş ve istatistiksel analizler yapılmıştır.

Bulgular: Çalışmanın sonuçlarına göre yüzey ıslanabilirliği değerleri küret (46,29^o), tetrasiklin (22,74^o) ve AU (38,32^o) gruplarında, kontrol grubuna (69,05^o) göre istatistiksel olarak anlamlı derecede farklılık göstermiştir (p<0,05). Ortalama yüzey pürüzlülüğü (Ra) bakımından; küret (0,93 µm), ultrasonik (0,71 µm), tetrasiklin (2,57 µm) grupları kontrol grubuna (1,16 nµ) göre, istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermiştir (p<0,05). Yüzey morfolojisi bakımından, tetrasiklin grubunda tamamen tetrasiklin partikülleri ile kaplı yüzey, küret grubunda düzensizlikler ve kapalı tübül ağzları, AU grubunda ise az miktarda NHA tozlarıyla beraber, smear tabakasının olmadığı ve açık tübül ağzları izlenmiştir. Bu çalışmanın sonucunda, smear tabakasının en iyi uzaklaştırıldığı ve ıslanabilirliği yüksek olan kök yüzeylerinin AU grubunda olduğu görüldü.

Sonuç: Çalışmamıza göre hastalıktan etkilenmiş kök yüzeylerinin, NHA tozları ile muamele edilmesinin, periodontal rejenerasyon sürecinde pıhtı adezyonunu destekleyerek rejenerasyon potansiyelini anlamlı derecede arttıracığı düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: kök yüzey modifikasyonu, profilometre, yüzey ıslanabilirliği

S-223

In-Vitro Comparison of Different Root Surface Procedures For Periodontal Regeneration*Emine Cansu Genç¹, Esra Ercan², Mustafa Tunali³, Levent Kara⁴*¹Karadeniz Technical University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Trabzon²Çanakkale Onsekiz Mart University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Çanakkale³Bezmialem Vakıf University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul⁴Erzincan Binali Yıldırım University Faculty of Engineering, Erzincan

Aim: The main purpose in periodontal treatment is the reestablishment of lost tissues. The changes related to the disease in root surfaces have negative effects on the first part of regeneration, namely fibrin clot adhesion. The purpose of the root surface modification is to detoxify the root surface and to ensure the fibrin clot adhesion by the smear layer removal. Aim of this study is to determine the best method for regeneration from in vitro comparison of common distinct methods and Nano-hydroxyapatite (NHA) powder application.

Material-Methods: In this study, different applications have been made on dentin surfaces, that had been extracted due to periodontal reasons, by using EDTA (%17,1min), tetracycline (250mg/ml,3min), Gracey curette(10times), ultrasonic system (Mini Piezon; EMS®Piezon Systems), NHA powdered air-abrasive system (EMS®-Air Flow® S2) (20sec (AK)/90 sec (AU)). No treatment has been made on control group. The effects of the treatments are examined regarding surface wettability, chemistry, morphology and topography, and statistical analyses have been made.

Results: According to the outcomes of the study, the surface wettability values of curette(46,29^o), tetracycline(22,74^o) and AU(38,32^o) groups are differed statistically different from control group (69,05^o) (p<0,05). Regarding the average surface roughness(Ra), curette (0,93 µm), ultrasonic(0,71 µm), tetracycline(2,57 µm) groups are statistically significantly different from control group (1,16 nµ) (p<0,05). Regarding the surface morphology, the following results are monitored: in tetracycline group, a surface covered with tetracycline particles; in curette group, irregularities and occluded tubular pores; in AU group, exposed tubular pores without smear layer and with minor presence of NHA powder. As a result, the best surface that smear layer has been removed with high wettability was monitored in AU group.

Conclusion: It can be concluded NHA powder treatment to the diseased root surfaces considerably may enhance the regeneration potential by supporting fibrin clot adhesion during periodontal regeneration.

Keywords: root surface modication, profilometer, surface wettabilty

S-224**Arayüz Çürük Teşhisinde Lazer Floresans Yönteminin Kullanımı***Elif Kanberoğlu¹, Nural Bekiroğlu², Betül Kargül¹*¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul²Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyoistatistik Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Çalışmamızın amacı çocuklarda meydana gelen arayüz çürüklerinin teşhisinde Lazer Floresans yönteminin görsel muayene ile karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: Çalışmamız süt azı dişlerinin arasında ve birinci büyük azıların mesialinde arayüz mine çürüğüne sahip, Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvuran 6-13 yaş çocuk hastalarda gerçekleştirilmiştir. Araştırmamızın etik onayı Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Etik Kurulu'ndan alınmıştır (Protokol No. 2017-150). Hasta velilerine onam formları imzalatılmıştır. Arayüzlerde kaviteli çürük veya restorasyona sahip dişler ve sağlık problemleri olan çocuklar çalışmamıza dahil edilmemiştir. Muayene öncesi dişler döner fırça ve su yardımı ile temizlenmiş ve diş ipi kullanılmıştır. Öncelikle çürük teşhisi loop (x3 büyültme) kullanılarak görsel muayene ile yapılmıştır. Çürük bölgede izolasyon sağlandıktan sonra Diagnodent (DIAGNOdent Pen, Kavo) ile ölçüm yapılmıştır. Analiz süt ve sürekli dişlere göre sağlıklı ve çürük (ICDAS 1,2,3) gruplamasıyla yapılmıştır. Gruplar arası karşılaştırmada IBM SPSS version 20.0 programı kullanılarak McNemar analizi yapılmış ve MedCalc (Free Trial) programı kullanılarak duyarlılık, özgüllük, doğruluk ve ROC eğrisi altındaki alan her grup için hesaplanmıştır.

Bulgular: Çapraz tablolar incelendiğinde 227 süt azı dişinin teşhisinde %4,8, 115 birinci büyük azı dişinin çürük teşhisinde %14,8 oranında farklı sonuç alınmıştır. DIAGNOdent Pen, 0,91 ile birinci büyük azı dişleri için en yüksek duyarlılık değerini vermiştir. Özgüllük, 1 ile her iki grup için de aynı değeri vermiştir. McNemar analizine göre her iki grupta Lazer Floresans ve görsel muayene arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0,05$) ve birbirleri yerine ikame edemez sonucuna varılmıştır.

Sonuç: Çocuklarda arayüz çürük teşhisinde Lazer Floresans yönteminin tek başına kullanımı yetersiz kalmaktadır. Bu nedenle görsel muayeneye yardımcı yöntem olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: diş çürükleri, teşhis, süt azı dişleri, birinci büyük azılar, Lazer Floresans

S-224**Laser Fluorescence Method for Detecting Proximal Caries Lesion***Elif Kanberoğlu¹, Nural Bekiroğlu², Betül Kargül¹*¹Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul²Marmara University Faculty of Medicine, Department of Biostatistics, İstanbul

Objective: The aim of our study is to compare Laser Fluorescence method with visual examination in diagnosis of proximal caries in pediatric patients.

Methods: Our study was performed in healthy patients aged 6-13 years who applied to Marmara University Faculty of Dentistry Department of Pediatric Dentistry with proximal enamel caries in the mesial of the permanent first molars and between the primary molars. The approval was obtained by the Ethical Committee of Marmara University Dentistry Faculty (Ethical Clearance Number 2017-150). Consent forms were signed by parents. Patients who have cavitation or restorations in proximal area are not included in our study. Before the examination teeth were cleaned. The diagnosis of proximal lesions in primary and permanent teeth was performed by visual exam with loop (x3 magnification). After isolation was obtained in the caries site, measurements were made with laser fluorescence device (DIAGNOdent Pen, Kavo). The analysis was made as caries free and caries (ICDAS 1,2,3) according to primary and permanent molars. McNemar analysis was made by using IBM SPSS version 20.0 program and sensitivity, specificity, accuracy, and area under ROC curve were calculated for each groups by MedCalc (Free Trial).

Results: According to the crosstabulations, it was found that there was a difference of 4,8% in the diagnosis of 227 primary molars and 14,8% in the diagnosis of the first permanent molar. DIAGNOdent Pen presented the highest sensitivity value for primary molars with 0,91. The specificity has the same value for both groups with 1. According to McNemar analysis, a statistically significant difference was found between Laser Fluorescence and visual examination in both groups ($p<0.05$) and concluded that they cannot substitute for each other.

Conclusion: The use of Laser Fluorescence alone in the proximal caries diagnosis is insufficient. Therefore, it can be used as an auxiliary technique to visual examination.

Keywords: dental caries, diagnosis, primary molars, first permanent molars, Laser Fluorescence

S-225**Periodontitis Stage ile Eğitim Seviyesi Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi**Ahu Dikilitaş

Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Uşak

Amaç: Periodontitis ataşman seviyesinde yıkım ile karakterize kronik multifaktöriyel bir hastalıktır. Periodontal hastalıklar yaş, cinsiyet, etnik köken, eğitim, sigara ve kontrolsüz diyabet gibi çeşitli risk faktörlerinden etkilenmektedir. Periodontal hastalıkların yeni sınıflamasına göre periodontitisler stage ve grade sistemine göre sınıflandırılmıştır. Stage hastalığın şiddetine ve kompleksliğine göre belirlenmektedir. Yeni sınıflamaya göre risk faktörlerin belirlenmesi oldukça önemli olmaktadır. Bu çalışmanın amacı periodontitis stage ile eğitim seviyesi arasındaki ilişkinin araştırılmasıdır.

Yöntem: 18 yaş ve üzeri ve son 6 ayda periodontal tedavi görmemiş 306 hasta çalışmaya dahil edildi. Periodontitis stage durumu ve eğitimsiz, ilköğretim, lise ve üniversite mezunu olarak sınıflandırılan eğitim seviyesi belirlendi.

Bulgular: Çalışmaya alınan hastaların% 3,9'u eğitimsiz,% 44,4'ü ilköğretim,% 38,6'sı lise, 13,1'i üniversite mezunudur. Stage I' deki hastaların % 89,1'i lise ve üniversite mezunu iken, stage IV'deki hastaların % 25,9' u lise ve üniversite mezunudur. Eğitim seviyesi arttıkça stage'in azaldığı görülmektedir. Eğitim düzeyi ile periodontitis stage arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur (p <0.01).

Sonuç: Bu çalışmada eğitim seviyesinin artması sonucu periodontitis şiddetinin ve kompleksliğinin azaldığı bulunmuştur. Bu durum eğitimin periodontal sağlık üzerine etkisini göstermektedir. Periodontal hastalıklarla mücadelede risk faktörlerine verilen önem artırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: periodontitis, eğitim, risk faktörü

S-225**Evaluation of the Association Between Stage of Periodontitis and Education Level**Ahu Dikilitaş

Usak University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Usak

Aim: Periodontitis is a chronic multifactorial inflammatory disease which characterized by destruction of the attachment apparatus. Periodontal diseases are affected by risk factors such as age, sex, race/ethnicity, income, education, tobacco use, and uncontrolled diabetes. According to the new classification of periodontal diseases periodontitis characterized on staging and grading system. Stage classifies severity and the complexity of periodontitis. Understanding the risk factors for new classification of periodontitis is crucial. The aim of this study is to investigate the association between stage of periodontitis and education level of patients.

Method: 306 patients aged 18 years and over and who had not received periodontal treatment within the last 6 months were included in the study. Stage of periodontitis and education level which was classified primary, secondary, higher education level or none were determined.

Results: 3.9% of the patients included in the study were uneducated, 44.4% were primary school, 38.6% were high school and 13.1 were university graduates. While 89.1% of the patients in stage I were high school and university graduates, 25.9% of the patients in stage IV were high school and university graduates. It is seen that the level of education decreases as the stage level increases. There was a statistically significant relationship between educational level and stage of the periodontitis (p <0.01).

Conclusion: In this study, it was found that the severity and complexity of periodontitis decreased as a result of the increase in the level of education. This shows the effect of education on periodontal health. The importance given to the risk factors in combating periodontal diseases should be increased.

Keywords: periodontitis, education, risk factors

S-226

Çocuklarda Konik Işınli Bilgisayarlı Tomografi Endikasyonları*Handan Vural¹, Sacide Duman¹, Şuayip Burak Duman²*¹İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Malatya²İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Malatya

Amaç: Bu çalışmanın amacı; İnönü Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesine başvuran 0-15 yaş aralığındaki çocuk hastalardan Konik Işınli Bilgisayarlı Tomografi (KIBT) istenme nedenleri ile bu isteklerin yaş ve cinsiyete göre dağılımlarının incelenmesidir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmada, 2011-2019 tarihleri arasında İnönü Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Kliniğinde KIBT(NewTom 5G, QR, Verona, Italy) çekilmiş olan, 5-15 yaş aralığındaki toplam 532 hastanın bilgileri retrospektif olarak tarandı. Hastaların yaş ve cinsiyet bilgileri ile KIBT istem nedenleri kaydedildi, veriler analiz edildi.

Bulgular: 269 kız (yaş ort: 11.70±2.108), 263 erkek (yaş ort:11.11±2.084) toplam 532 (ort:11.41±2.115) hastanın KIBT görüntüleri tarandı. KIBT istenme nedenleri sırasıyla %46,8 gömülü diş, %15 kist/tümör, %15 süpernumere, %6,8 DDY, %5,3 travma, %3,6 ortodontik, %3,2 odontoma, %2,4 endodontik, %0,8 ortognatik, %0,6 TME ve % 0,6 oranla diğer nedenler (kalsifikasyon, transpozisyon, vb.) olarak bulundu. En fazla KIBT istenme nedeni olan gömülü dişler; kızlarda KIBT istem nedenlerinin %56.1'ini oluştururken bu oran erkeklerde %37.3'tür. İkinci en fazla KIBT istenme nedeni; kızlarda kistler/tümörler (%14.6), erkekler de ise süpernumere dişlerdir (%22.1). Ortodontik sebeplerle KIBT istenen hasta grubunda en küçük yaş 10'du.

Sonuç: KIBT; klinikte teşhis koymakta zorlandığımız ve iki boyutlu radyograflerin yetersiz kaldığı zamanlarda, baş-boyun bölgesinde ayrıntılı değerlendirme gerektiren durumlarda, uygun endikasyonlarda tercih ettiğimiz bir görüntüleme aracıdır. Özellikle çocuk hastalarda radyasyondan korunma kriterleri ve fayda-zarar ilişkisi göz önünde bulundurularak dikkatli kullanılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: KIBT, endikasyon, radyografi, çocuk, pedodonti

S-226

Indications of Cone Beam Computed Tomography in Children*Handan Vural¹, Sacide Duman¹, Şuayip Burak Duman²*¹Inonu University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Malatya²Inonu University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Malatya

Aim: The purpose of this study is to examine the reasons of the requests of Cone Beam Computed Tomography (CBCT) scans from the 0-15 aged child patients consulted to İnönü University Faculty of Dentistry, and to examine the age and sex distribution of these requests.

Maternal-Method: In this study, information of 532 patients aged between 5 and 15, those have had been scanned with CBCT (NewTom 5G, QR, Verona, Italy) at Oral and Maxillofacial Radiology Clinic of İnönü University Faculty of Dentistry between 2011 and 2019, were examined retrospectively. The age and sex information together with the CBCT request reasons were recorded and the data was examined.

Findings: The CBCT scans of 269 girl (average age: 11.70±2.108) and 263 boy (average age:11.11±2.084), in total 532 (average age:11.41±2.115) patients were examined. The CBCT request reasons were found to be as follows: 46.8% impacted tooth, 15% cyst/tumor, 15% supernumerary, 6.8% CLP, 5.3% trauma, 3.6% orthodontic, 3.2% odontoma, 2.4% endodontic, 0.8% orthognathic, 0.6% TMJ, and 0.6% other reasons (calcification, transposition, etc.). Impacted tooth, which is the major reason for CBCT requests, constitutes 56.1% of the CBCT request reasons in girls, and 37.3% in boys. The second major reason for CBCT requests is cysts/tumors in girls (14.6%), and supernumerary teeth in boys (22.1%). Due to orthodontic reasons the minimum age was 10 in the CBCT requested patient group.

Conclusion: CBCT is an imaging tool that we prefer to use in situations requiring detailed evaluation in head-neck region and in appropriate indications when we have difficulty in diagnosing in clinic and when the two dimensional radiography is insufficient. Especially in child patients, it shall be used carefully by considering the criteria for radiation protection and benefit-damage relationship.

Keywords: CBCT, indication, radiography, child, pediatric dentistry

S-227**Artrosentez tedavisinin Masseter palpasyon ağrı skorları üzerine etkisinin değerlendirilmesi***Mehmet Emrah Polat*

Harran Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Şanlıurfa

Amaç: Bu araştırmanın amacı Temporomandibular Eklem Disfonksiyonu tedavisinde sıklıkla uygulanan artrosentez tedavisinin Masseter kası palpasyon skorları üzerine etkisini değerlendirmektir.

Metod: Retrospektif olarak planlanan çalışmamızda 63 hasta (63 eklem) çalışmamıza dahil edilmiştir. Harran Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda 2017-2019 yılları arasında Temporomandibular Eklem Disfonksiyonu ön tanısı konulmuş, tıbbi endikasyon dahilinde artrosentez uygulaması yapılmış ve 6 aylık takip periodunu tamamlamış hastalar çalışmamıza dahil edilmiştir. Çalışmaya dahil edilen hastaların preoperatif postoperatif 1. ay ve postoperatif 6. ay takip formları üzerinden çalışmamız yürütülmüştür.

Bulgular: Hastaların bilateral masseter palpasyon skorları preoperatif, postoperatif 1. ay ve postoperatif 6. ay Visual Analog Scale ile kaydedilmiştir. Preoperatif sağ masseter palpasyon skor ortalaması 43.33 olarak bulunurken postoperatif 1. ay bu ortalama değeri 20.67 postoperatif 6. ay ise 21.76 olarak kaydedilmiştir. Sol masseter palpasyon skor ortalaması ise preoperatif 30.03 olarak bulunmuşken postoperatif 1. ay bu ortalama 15.13 postoperatif 6. ay ise 13.34 olarak kaydedilmiştir.

Sonuç: Bu çalışmanın sonucunda artrosentez tedavisinin üst eklem boşluğundaki ağrı mediatörlerini uzaklaştırması ile birlikte daha önce kanıtlanmış olan eklem ağrıları ve mandibula hareketleri üzerine olan pozitif etkileri yanısıra masseter kasın palpasyon skorları üzerine de pozitif etkileri olduğu gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Artrosentez, Masseter, Eklem

Evaluation of the effect of Arthrocentesis treatment on Masseter palpation pain scores*Mehmet Emrah Polat*

Harran University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Sanliurfa

Aim: The aim of this study was to evaluate the effects of Arthrocentesis treatment on masseter muscle palpation scores in the treatment of Temporomandibular Joint Dysfunction.

Method: 63 patients (63 joints) were included in our retrospective study. Arthrocentesis therapy and completed the 6-month follow-up period were included in our study. This study carried out through preoperative, postoperative 1 month and postoperative 6 months follow-up form evaluations.

Results: Bilateral masseter palpation scores of the patients were recorded with visual analog scale preoperative, postoperative 1. and postoperative 6 months. Preoperative right masseter palpation score was 43.33 while postoperative 1 month mean value is 20.67 and postoperative 6 months was recorded as 21.76. The average preoperative palpation scores of the left masseter was recorded as 30.03, as 15.13 postoperative 1 month, and for postoperative 6 months this value was recorded as 13.34.

Conclusion: As a result of this study, Arthrocentesis treatment has a positive effect on the palpation scores of the masseter muscle as well as on the joint pain and mandibular movements, which have been proven previously with the removal of pain mediators in the upper joint cavity.

Keywords: Arthrocentesis, Masseter, Joint

S-228**Mandibular Kırık Lokasyonlarının Travma Etyolojilerine Göre Değerlendirilmesi**

Sezen Altındış, Hatice Hoşgör, Fatih Mehmet Coşkunes

Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Kocaeli

Amaç: Mandibular kırıklar, tüm fasiyal kırıklar arasında en yüksek prevalansa sahiptir. Bu çalışmanın amacı; mandibulada görülen kırık vakaların değerlendirilmesi ve kırık lokasyonlarının etyolojik faktörlerle olan ilişkilerinin değerlendirilmesidir.

Gereç-Yöntem: Mandibular kırık nedeniyle Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi kliniğine başvurmuş 81 hastanın verileri değerlendirildi. Hastaların yaşları, cinsiyetleri, kırık lokasyonları ve ilişkili etyolojik faktörleri, kırık tipleri, deplasman durumları değerlendirildi. Sonuçlar istatistiksel olarak analiz edildi.

Bulgular: Toplam 81 hastanın 17'si kadın, 64'ü erkek idi. Hastaların yaş ortalaması 29,74±11,89 (7-65 yaş arası) idi. Mandibular bölgede en fazla angulus kırıklarının olduğu görüldü ve angulus kırıkların oluşum etyolojisinde ilk sırada darp (%41), ikinci sırada ise trafik kazaları (%28,2) yer almaktaydı.

Sonuç: Hastaların epidemiyolojik bilgileri incelendiğinde elde edilen verilerin hastaların sosyo-kültürel yapıları ile ilgili olduğu sonucuna varılabilir.

Anahtar Kelimeler: mandibula, kırık, etyoloji, travma

S-228**Evaluation of Mandibular Fracture Locations According to Trauma Etiology**

Sezen Altındış, Hatice Hoşgör, Fatih Mehmet Coşkunes

Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kocaeli

Objective: Mandibular fractures have the highest prevalence among all facial fractures. The aim of this study is; evaluation of the fracture cases in the mandible and evaluation of the relationship of fracture locations with etiological factors.

Materials-Methods: The data of 81 patients who referred to the Kocaeli University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Department due to mandibular fracture were evaluated. Patients' ages, genders, fracture locations and associated etiological factors, fracture types and displacement were evaluated. The results were analyzed statistically.

Results: Of the 81 patients, 17 were female and 64 were male. The mean age of the patients was 29.74 ± 11.89 years (7-65 years). The most common angular fractures were seen in the mandibular region and the first etiology of angular fractures was assault (41%) and second one is traffic accident (28.2%).

Conclusion: When the epidemiological information of the patients is examined, it can be concluded that the data obtained are related to the socio-cultural structures of the patients.

Keywords: mandible, fracture, etiology, trauma

S-229

Maksiller Sinüs Ogmentasyonlarında Kullanılan Üç Farklı Ksenojenik Kemik Greftinin Karşılaştırılması*Sercan Küçükkurt*

İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç. Sinüs ogmentasyonlarında ksenogreftlerin başarısı birçok çalışmada gösterilmiştir. Hayvansal kökenli ksenogreftler üretici firmalar tarafından farklı kemik tipleri kullanılarak çeşitli partikül büyüklüklerinde üretilebilmektedir. Maksiller sinüs ogmentasyonunda tercih edilmesi gereken ideal ksenojenik kemik grefti hakkında bir konsensus bulunmamakta ve bu tercih genellikle klinisyenlerin kişisel tecrübelerine dayanmaktadır. Bu retrospektif çalışmanın amacı implant yerleşimi ile eş zamanlı uygulanan açık sinüs ogmentasyonlarında kullanılan üç farklı özellikte ksenojenik kemik greftinin bölgeye yerleştirilen implantların sağ kalımlarına ve bölgenin boyutsal değişimine etkilerinin değerlendirilmesidir.

Yöntem. Bu çalışmada 76 hastaya uygulanan, 109 sinüs ogmentasyonu ve yerleştirilen 164 dental implant değerlendirilmiştir. Çalışmada değerlendirilen sinüs ogmentasyonlarının; 41'i Gen-Os® (250-1000µm, Kortikokansellöz), 35'i Bio-Oss® (1000-2000µm, Kansellöz) ve 33'ü Apatos-Cortical® (600-1000µm, Kortikal) kemik greftleri kullanılarak yapılmıştır. Hastaların işlem öncesi, sonrası ve 21 ±8,8 aylık takip radyografilerinde bölgede oluşan boyutsal değişimler ve takip süresi boyunca implant sağ kalımları değerlendirilmiştir. Elde edilen veriler istatistiksel olarak analiz edilmiştir.

Bulgular. Çalışmada implant kayıpları incelendiğinde; Apatos grubunda 53 implantta 3 (5,6%), Bio-Oss grubunda 55 implantta 2 (3,6%), Gen-Os grubunda 56 implantta 9 (16%) ve çalışmanın genelinde is kayıp oranı ise 14 (8,5%) olarak bulunmuştur. Gruplararası bu farklılık istatistiksel olarak anlamlıdır ve Gen-Os grubundaki yüksek kayıp oranından kaynaklanmaktadır (p=0.044). Grup gözetmeksizin operasyon sonrası (14,2 ±2,4mm) ve son takip gününde (12,4 ±2,5mm) ölçümlenen kemik yükseklikleri arasında ortalama -1,8 ±1,5mm fark hesaplanmıştır. Yükseklik kaybı greft tipine bağlı değişmezken (p=0.981), çalışma genelinde ölçülen %12 oranındaki kayıp ise istatistiksel açıdan anlamlı bulunmuştur (p<0.0001). Bölgeye yerleştirilen implantların uzunluğu, ogmente bölgede oluşan boyutsal kaybı azaltmaktadır (p=0.036).

Sonuç. Bu retrospektif çalışmanın sınırları dahilinde; (1) Kalın partikül boyutlu greft materyali ile uygulanan sinüs ogmentasyonu işlemlerinin daha yüksek başarı sağladığı, (2) Ogmente edilen sinüslerde oluşturulan kemik yüksekliğinde zaman içerisinde %10'un üzerinde bir kayıp yaşandığı, (3) bu kaybın yerleştirilen implantın uzunluğuna bağlı ters orantılı değişim gösterdiği sonuçlarına varılabilir.

Anahtar Kelimeler: Maksiller Sinüs Ogmentasyonu, Dental implant, Ksenogreft, Partikül Büyüklüğü, Açık sinüs lift

S-229

Comparison of Three Different Xenografts Used in Maxillary Sinus Augmentation*Sercan Küçükkurt*

İstanbul Aydın University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Purpose. Xenografts can be produced in various particle sizes by using different bone types. Currently, there is no consensus about the ideal type of xenograft for the sinus augmentations, and this choice depends on the personal experience of clinicians. The aim of this retrospective study was to evaluate the effects of three different xenografts used in sinus augmentation concomitant with implant placement on the survival of the implants and the dimensional changes of the region.

Methods. 109 sinus augmentations and 164 implants were evaluated in 76 patients. Three different xenografts were used: 41 Gen-Os® (250–1000µm, Corticocancellous), 35 Bio-Oss® (1000–2000µm, Cancellous) and 33 Apatos-Cortical® (600–1000µm, Cortical). The preoperative, postoperative, and follow-up (21 ±8.8 month) radiographs were evaluated for the dimensional changes and the implant survivals. The data were statistically analyzed.

Results. Among the implant failures; 3 (5,6%) in 53 implants in Apatos, 2 (3,6%) in 55 implants in Bio-Oss, 9 (16%) in 56 implants in Gen-Os, and 14 (8,5%) implant failures in general were observed. This difference between the groups was statistically significant and was due to the high loss rate in the Gen-Os (p=0.044). There was a mean difference of -1.8 ±1.5mm between the measured bone heights on postoperative day (14.2 ±2.4mm) and the last follow-up (12.4 ±2.5 mm). While the loss of height was not affected due to the graft type (p=0.981), the general 12% vertical loss was statistically significant (p<0.0001), also the length of implants placed reduced this loss (p=0.036).

Conclusions. Within the limits of this retrospective study, it can be concluded that; (1) The sinus augmentation procedures with thicker particle size grafts achieved higher success rate; (2) over the time, a loss of more than 10% in the height of formed bone was observed and (3) this loss varied inverse proportionally to the length of implant placed.

Keywords: Maxillary Sinus Augmentation, Dental Implant, Xenograft, Particle Size, Lateral Sinus Lift

S-230**Kök Kanal Dolgusunun Söküldüğü Dişlerde XP-Endo Finisher R Kullanımının Postoperatif Ağrı Üzerine Etkisi: Pilot Çalışma***Pelin Tüfenkçi, İpek İşken*

Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Hatay

Amaç: XP Endo Finisher R eğesi, retreatment prosedürleri sırasında kök kanallarının optimal şekilde temizlenebilmesi için özel olarak tasarlanmıştır. Bu pilot çalışmanın amacı, mandibular molar dişlerde ProTaper Retreatment eğelerini kullanarak kök kanal dolularının sökülmesinin ardından XP-Endo Finisher R eğesi ile yapılan ek bir preparasyonun postoperatif ağrı seviyesi üzerine etkisini değerlendirmektir.

Yöntem: Retreatment planlanan 20 hasta bu pilot çalışmaya dahil edildi. Kök kanal dolgusunun sökülmesinin ardından, dişler, XP Endo Finisher R eğesinin kullanılmasına göre rastgele iki gruba (n = 10) ayrılmıştır. Kök kanal dolguları Protaper Retreatment eğeleri kullanılarak söküldü ve preparasyona ProTaper F2 ve F3 eğeleri ile devam edildi. Daha sonra XP-Endo Finisher R eğesi ile ek preparasyon yapıldı. Retreatmentlar tek bir hekim tarafından bir seansta gerçekleştirildi. Tüm hastalar retreatment tamamlandıktan 24,48,72 saat ve 1 hafta sonra arandı ve ağrı skorunu analiz etmek amacıyla görsel analog skalası (VAS) kullanıldı. Ağrı bildiren hastalara ibuprofen 200 mg reçete edildi. Veriler tekrarlayan ölçümlerde Anova ve eşleştirilmiş t-testi kullanılarak analiz edildi.

Bulgular: Şiddetli ağrı sadece ilk 24 saatte bildirildi. İki grupta da postoperatif ağrının yoğunluk ve insidansı takip süresi boyunca kademeli olarak azaldı. (P <.05) Postoperatif ağrı açısından iki grup arasında 48,72 saat ve 1 haftada anlamlı fark gözlenmedi. (P>.05)

Sonuç: Kök kanal dolgusunun sökülmesi ve XP Endo Finisher R kullanımının ardından gözlenen postoperatif ağrı insidansı ve değerlendirilen zamandaki analjezik ilaç alımına göre postoperatif ağrı seviyelerinde değişiklik bulunmadı.

Anahtar Kelimeler: XP Endo Finisher R, kök kanal dolgusu sökümü, postoperatif ağrı,

S-230**Effect of Using XP-Endo Finisher R on Postoperative Pain in Removal Root Canal Fillings: Pilot Study***Pelin Tüfenkçi, İpek İşken*

Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry Department of Endodontics, Hatay

Aim: XP Endo Finisher R file has been designed specifically to optimize cleaning during root canal retreatments. The aim of this pilot study was to evaluate the postoperative level of pain after the removal of root fillings in mandibular molar teeth using the ProTaper Retreatment instruments followed by a supplementary preparation with the XP-Endo Finisher R file.

Methods: Twenty patients who had been scheduled for root canal retreatment were included in this pilot study. After removal of root canal fillings the teeth were randomly assigned to two groups (n=10) according to use of XP Endo Finisher R or not use of XP Endo Finisher R. Root canal fillings were removed using Protaper Retreatment files with supplementary preparation using ProTaper F2 and F3 files. Then additional preparation with the XP-Endo Finisher R file was performed. A single operator performed the retreatments in a single visit. All the patients were called through phone at 24,48,72 h and 1 week after retreatment to analyse pain score using visual analogue scale (VAS). Those patients who developed pain were described ibuprofen 200 mg. Data were analyzed using Repeat Measures Anova and paired t-test.

Results: Severe pain was reported only in first 24 hours. The incidence and intensity of postoperative pain in two groups gradually reduced over the study period (P <.05). No significant differences were observed between two groups regarding postoperative pain (P>.05) at 48,72 hours and 1 week.

Conclusion: Postoperative pain has been observed in removal root canal fillings and the use of XP-Endo Finisher R were not varied postoperative pain levels in regard to the incidence of postoperative pain and intake of analgesic medication at the time points assessed.

Keywords: XP Endo Finisher R, removal root canal fillings, postoperative pain

S-231

Bir Grup Çocukta Bilateral Süt Azı Çekimlerinden Sonra Çiğneme Parametreleri

Mustafa Sarp Kaya, Pınar Kınay Taran, Meltem Bakkal, Şerife Özalp

Bezmiâlem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Çift taraflı süt azı dişi çekimleri öncesi ve sonrasında çiğneme performansı ve çiğneme etkinliğinin bir pilot çalışmada karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: Genel anestezi altında bilateral en az iki süt azı dişinin çekimi ve restorasyonları yapılan 4-6 yaş arası 10 çocuk çalışmaya dahil edildi. Çiğneme performansı (ÇP) ölçütü olarak iki renkli sakız karışma testi (SKT) ve posterior fonksiyonel üye sayısı (PFÜS) kullanıldı. SKT'de 20 kez çiğnenmiş sakızların imajı bilgisayara aktarılarak Hue renk fraksiyonunun varyansı (VOH) bir yazılımla (ViewGum© Versiyon 1.4, dHAL Software, Kifissia, Yunanistan, www.dhal.com) ölçüldü, PFÜS'da arka dişlerin oklüzyonda karşısına bir noktadan temas eden diş çiftlerinin sayısı saptandı. Çocuklarda çiğneme etkinliği Child Perception Questionnaire (CPQ) çocuk algıları anketinin oral semptomlar ve fonksiyonel kısıtlamalar bölümleri veliye sorularak ölçüldü. Tüm ölçümler tedaviden bir hafta önce ve tedaviden bir ay sonra yapıldı. Tedavi öncesi ve sonrasındaki verilerin karşılaştırılmasında Wilcoxon testi kullanıldı. CPQ anketinin test yeniden test güvenilirliği sınıfıçı korelasyon katsayısı (ICC) değerlendirildi. Anlamlılık $p < 0.05$ olarak kabul edildi.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 10 çocuğun (7 erkek, 3 kız) yaş ortalaması 4.2 ± 1.68 yıldır. Tedavi öncesi ortanca PFÜS 4 iken tedavi sonrası 1'e düştü ($p = 0.004$). Tedavi öncesi ortanca VOH= 0.37 tedavi sonrasında VOH= 0.47'ne yükselerek çiğneme performansında istatistiksel olarak anlamlı olmayan gerileme saptandı ($p = 0.241$). CPQ form tekrarında güvenilir (ICC 0.933 (CI: 0.522- 0.991)) olarak saptandı. CPQ anketi toplam skorlarının tedavi öncesinden (ortanca: 21) ve sonrasına (ortanca: 11) anlamlı olarak azaldığı bulundu ($p = 0.02$). Ankette tedavi öncesi ve sonrası arasında oral semptomlarda azalma saptandı ($p = 0.08$), ancak fonksiyonel kısıtlamalarda fark görülmedi ($p = 0.39$).

Sonuç: Örneklemimizde üye sayısındaki azalmaya rağmen çiğneme performansında değişim olmaması çekilen dişlerin tedavi öncesinde de çiğnemeye katılmamasına bağlanabilir. Çiğnemeye katkıda bulunmayan dişlerin çekimiyle ağrı semptomlarının kalkmasının çiğneme etkinliğini iyileştirmeye katkıda bulunduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Çiğneme performansı, erken çocukluk çağı çürüğü, çiğneme etkinliği

S-231

Masticatory Parameters in a Group of Children After Bilateral Primary Molar Extractions

Mustafa Sarp Kaya, Pınar Kınay Taran, Meltem Bakkal, Şerife Özalp

Bezmiâlem Vakıf University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul

Aim: To compare masticatory performance and efficiency before and after bilateral primary molar extractions in a pilot study.

Methods: Ten children between ages 4-6 who had at least one primary molar extraction bilaterally and had other teeth restored under general anesthesia were included in the study. Masticatory performance was determined with two color chewing gum test (CGT) and number of posterior functional unit (PFU). In CGT variance of Hue (VOH) from images of gums chewed for 20 strokes were measured using a computer software (ViewGum© Version 1.4, dHAL Software, Kifissia, Greece, www.dhal.com). PFU were determined by the number of functioning masticating teeth pairs. Masticatory efficiency of the children was assessed by directing oral symptoms and functional limitations parts of Child Perception Questionnaire (CPQ) to the parents. All parameters were measured a week before and one month after the surgery. Wilcoxon tests were used to compare the parameters. Test-retest reliability for CPQ were assessed by a using intraclass correlation coefficient (ICC). All results were considered significant at $p < 0.05$.

Results: Mean age of 10 children (7 boys, 3 girls) in the study were 4.2 ± 1.68 years. Median PFU decreased from 4 to 1 after extractions ($p = 0.004$). Median VOH before surgery increased from 0.37 to 0.47 which did not indicate a significant decline in MP ($p = 0.241$). CPQ was reliable in test-retest 0.933 (CI: 0.522- 0.991). Total CPQ scores before (median: 21) and after surgery (median: 11) decreased significantly ($p = 0.02$). Oral symptoms section of CPQ indicated significant improvement ($p = 0.08$), but functional limitations were not different between before and after surgery ($p = 0.39$).

Conclusion: Insignificant decline of MP after molar extractions might be attributed to their nonfunctional masticatory state before surgery in our sample. Extraction of symptomatic painful primary teeth without function might have even marginally improved masticatory efficiency.

Keywords: Masticatory performance, early childhood caries, masticatory efficiency

S-232

Fiber Post ve Rezın Siman Arasındaki Bağlantı Gücüne Yüzey İşlemlerinin Etkisi*Kubilay Barutciğil*

Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Antalya

Amaç: Bu in vitro çalışmanın amacı, CoJet kumlama, fosforik asit, hidroflorik asit ve silan bağlanma ajanı ile yüzey işlemi uygulanmış fiber post ve self adeziv rezin siman arasındaki mikrotensil bağlanma dayanımını değerlendirmektir.

Yöntem: Bu çalışmada 10 adet translüsent fiber post (Cytec Blanco Glasfiber, Hennenkrat, Almanya) kullanıldı. Fiber postlar temizlenip kurutulduktan sonra rastgele beş gruba ayrıldı. Her gruba farklı yüzey işlemi uygulandı; Grup 1 (Kontrol; yüzey işlemi uygulanmadı), Grup 2 (60 sn silan uygulandı), Grup 3 (Co-Jet sistemi kullanılarak 20 sn kumlama yapıldı), Grup 4 (%37 fosforik asit ile 1 dk asitlendi), Grup 5 (%9.5 hidroflorik asit ile 1 dk asitlendi). Yüzey işlemlerinden sonra, silikon kalıp kullanılarak self adeziv rezin siman (RelyX U200, 3M ESPE, St. Paul., MN., ABD) fiber postun tüm yüzeylerini içine alacak şekilde uygulandı. Rezın siman polimerize edildikten sonra, her örnekten 1 mm kalınlığında 8 ile 10 adet kesit alındı. Her grup için en az 15 dikdörtgen örnek elde edildi ve bağlantı alanının genişliğini kontrol etmek için dijital kumpas kullanıldı. Her örneğin uçları mikrotensil cihazına (Microtensile Tester; Bisco, Schaumburg, IL, ABD) bağlandı ve 1 mm/dk hızla gerilim uygulandı. Kırılma tipleri stereomikroskop kullanılarak belirlendi. Veriler, tek yönlü varyans analizi ve Tukey HSD çoklu karşılaştırma testi ile analiz edildi ($p<0.05$).

Bulgular: En yüksek bağlanma dayanımı değerleri CoJet ile kumlanmış olan grupta bulundu ($p<0.05$). G2, G4 ve G5 grupları kontrol grubundan daha yüksek bağlanma dayanımı değerleri gösterse de, aralarında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmadı ($p>0.05$).

Sonuç: Bu çalışmanın kısıtlamaları dahilinde, fiber postun self adeziv rezin siman ile simantasyonu sırasında, herhangi bir yüzey işleminin yanında özellikle CoJet ile kumlamanın önerilebileceği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Fiber Post, Yüzey İşlemi, Mikrotensil Bağlanma Dayanımı, Self Adeziv Rezın Siman

S-232

Effect of Surface Treatments on Bond Strength Between Fiber Post and Resin Cement*Kubilay Barutciğil*

Akdeniz University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Antalya

Purpose: The aim of this in vitro study was to evaluate the microtensile bond strength between self-adhesive resin cement and fiber post surface treated with CoJet sandblasting, phosphoric acid, hydrofluoric acid and a silane coupling agent.

Method: 10 translucent glass fiber post (Cytec Blanco Glasfiber, Hennenkrat, Germany) were used in present study. The fiber posts were cleaned, dried and randomly divided into five groups, and different surface treatments were applied to each group as follows; Group 1 (control; no surface treatment), Group 2 (silanization for 60 s), Group 3 (sandblasting with Co-Jet system for 20 sn), Group 4 (37% phosphoric acid for 1 min), Group 5 (9.5% hydrofluoric acid for 1min). After the treatments, using a silicon frame, self-adhesive resin cement (RelyX U200, 3M ESPE, St. Paul., MN., USA) was applied to all surfaces of fiber post. After polymerization, each specimen were sectioned into 8 – 10 pieces 1 mm thickness. At least 15 rectangular sticks obtained for each group and a digital slide caliper was used to check the width of the bonded area. The ends of each specimen were attached to a microtensile device (Microtensile Tester; Bisco, Schaumburg, IL, USA) and stressed in tension at a speed of 1 mm/min. Failure mode was evaluated using stereomicroscopy. The data were analyzed by a one-way analysis of variance and Tukey HSD multiple posthoc test ($p<0.05$).

Results: The highest bond strength values were found in the group treated with CoJet sandblasted ($p<0.05$). Although G2, G4 and G5 groups showed higher bond strength values than the control group, no statistically significant difference was found between them. ($p>0.05$).

Conclusion: Within the limitations of the present study, during the cementation of fiber post with a self-adhesive resin cement, it concluded that any surface treatment can be recommended especially CoJet sandblasting.

Keywords: Fiber Post, Surface Treatment, Microtensile Bond Strength, Self Adhesive Resin Cement

S-233**Bruksizm Vakalarında Beyinsapı Reflekslerinin Değerlendirilmesi***Bilgin Ali Şentürk*

Dokuz Eylül Üniversitesi, Sinirbilimler Anabilim Dalı, İzmir

Yetişkin bireyler arasında %8 uyku ve %20 gündüz tipi olarak bildirilen bruksizm bir parafonksiyon olup altmışlı yıllarda okluzyon bozuklukları ve çiğneme sistemindeki mekanik problemlerden kaynaklandığı düşünülmüştür. Son yıllarda ise otonomik, dopaminerjik ve hormonal değişiklikler ve uyku arousalları gibi santral etkiler öne çıkmaktadır.

Blink refleksi ve masseter inhibitör refleksi çalışmaları, beyin sapı nöronal yolların fonksiyonel ilişkilerini araştıran nörofizyolojik çalışmalardır. Bu çalışmada; kişisel ifadeleri temel alınarak tetkik edilmiş 36 bruksist ve 36 kontrol birey, gruplar arası herhangi bir anlamlı fark olması yönünde araştırılmıştır. Katılımcılara BECK depresyon testi ve anlık ve sürekli kaygı belirleme testleri verilmiştir. MIR ve blink refleksi, transkraniyal manyetik stimülasyon (TMS) ve elektriksel uyartımla elde edilmiştir. Kortikal MEP (motor uyarılmış potansiyel) ve kortikal sessiz periyot kontralateral masseter kasta TMS ile uyarılmıştır. Merkezi motor iletim süreleri ölçülmüştür.

SP2 (MIR komponenti)'nin olmayışı, R2 (blink refleksi komponenti)'nin latansı ve sol APB (Abduktör pollicis brevis) kastan ölçülen F dalgası latansı incelendiğinde iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı şekilde fark bulunmuştur.

Bu sonuçlar bruksizmin subkortikal (beyinsapı) dokuları ile ilişkili olarak santral kaynaklı olduğu görüşünü desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Bruxism, MIR, Blink refleksi, TMS

S-233**The Evaluation of Brainstem Reflexes in Patients with Bruxism***Bilgin Ali Şentürk*

Dokuz Eylül University, Department of Neurosciences, Izmir

Bruxism is a parafunction and reported to be %8 as sleep bruxism, %20 as awake type by the adult population. It has been accepted to be as a result of occlusal disturbances and mechanical problems of the masticatory system in the sixties, but the central influences such as autonomic, dopaminergic, hormonal changes and sleep arousals seems to be more prominent in recent years.

The blink and the MIR (masseter inhibitory reflex) studies are the neurophysiologic examinations to research functional relations of the brainstem neuronal pathways. In this study, a total of 36 subjects diagnosed with bruxism on the basis of self reports and 36 controls have been investigated to find any difference between the two groups. The participants have been given the BECK depression and physiological tests for anxiety. The MIR and blink reflexes studied by TMS and electric stimulation. The cortical silent period evoked in contralateral masseter muscle by TMS. Central motor conducting times were evaluated.

The absence of SP2 (component of MIR), R2 (component of blink reflex) latency and left APB (abductor pollicis brevis) muscle F wave latency are found to be significantly different between two groups.

These results support the view that bruxism is mainly centrally that involves subcortical (brainstem) structures.

Keywords: Bruxism, MIR, Blink Reflex, TMS

S-234**Üçüncü Molar Agenezisinin Prevalansı ve Hipodonti ile İlişkisi***Esra Kızılcı, Cansu Demiroğlu, Burcu Duman*

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Kayseri

Amaç: Diş agenezisi en sık görülen diş anomalilerinden biridir. Diş agenezisinin etiyojisi genetik ve çevresel faktörlerle ilişkilidir. Bu retrospektif çalışmanın amacı;(1) üçüncü molar (M3) agenezinin prevalansını araştırmak ve (2) M3 agenezi olan/olmayan hastaları diğer dişlerde görülen hipodonti açısından ilişkilerini değerlendirmektir.

Metod: Çalışma, Erciyes Üniversitesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı'na başvuran 8-15 yaş arası hastalara yapılmıştır. Panoramik radyografiler retrospektif olarak değerlendirilerek veriler toplanmıştır. 1066 hastanın radyografileri incelenmiş ve diş agenezisi olanlar tespit edilmiştir. M3 diş agenezisi sayı, çene ve cinsiyete göre incelenmiştir. Hastalar iki gruba ayrılıp (Grup 1: M3 agenezi olan, Grup 2: M3 agenezi olmayan), diğer dişlerinde de hipodonti görülme durumu açısından incelenmiştir.

Bulgular: Çalışılan popülasyonun (n= 515) % 48 'sinde M3 diş agenezisi vardı. Cinsiyet açısından kız çocuklarında M3 diş agenezisi (n=308), erkek çocuklarından (n=243) daha fazla bulunmuştur ve fark istatistiksel olarak anlamlıdır (p < 0,05). M3 diş agenezisi, üst çenede (n=492 % 46) alt çeneye (n = 339 % 32) göre daha fazla görülmüştür. Sağ ve sol çene bölgeleri arasında M3 diş agenezisi açısından fark görülmemiştir. En fazla dört adet M3 diş agenezisi görülürken (n=296) ardından sırasıyla iki, bir ve üç M3 diş agenezisi görülmektedir.M3 diş agenezisi görülen hastaların diğer dişlerinde hipodonti görülme olasılığı arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır (p > 0,05)

Sonuç: Sonuç olarak, kızlar da üçüncü molar agenezisi yüksek prevalans gösterdi. M3 agenezisi ile hastanın diğer dişlerinde hipodonti görülme durumu arasında anlamlı ilişki bulunmadı. M3 diş agenezisi, diğer kalıcı diş agenezisinin prevalansı ile ilişkili değildi.

Anahtar Kelimeler: Diş Agenezisi, Hipodonti, Üçüncü molar

S-234**Prevalence of Third Molar Agensis and Its Relationship with Hypodontia***Esra Kızılcı, Cansu Demiroğlu, Burcu Duman*

Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Kayseri

Aim: The tooth agensis is one of the most prevalent anomalies of the human dentition.The etiology of tooth agensis is related with genetic and environmental factors. The aim of this retrospective study were: (1) investigate the prevalence of third molar (M3) agensis and (2) compare the patients that have/ not M3 agensis in terms of seen hipodontia in the other teeth.

Materials: The study was performed 8-15 years old patients who were refered to Erciyes University Pediatric Dentistry Department. Data were collected by evaluating the panoramic radiographies retrospectively. Radiographic data of 1066 patients were determined and the teeth agensis were detected. M3 tooth agensis was investigated according to the number, jaw and gender.Than patients were divided in to two groups(Group 1:with M3 agensis,Group 2:without M3 agensis) and evaluated the relations between in terms of seen hipodontia in the other teeth.

Results: M3 teeth agensis were present in (n=515) 48% of the population that was studied. In terms of gender, M3 tooth agensis was found more in girls (n=308) than in boys (n=243). The difference is statistically significant (p<0,05). M3 teeth agensis was seen higher in the maxilla (n=492) 46% compared with the mandible (n=339) 32%.There is no difference between the right and left regions of the jaws with regard to agensis of M3 teeth. A four agensis of M3 teeth (n=296) is seen at the highest rate, followed by two, single and three teeth. There were no correlation between the M3 agensis and hipodontia in the other teeth of the patient (p>0,05).

Conclusion: As a result, girls showed a high prevalence of third molar agensis. There were no significant associations between M3 agensis and the hipodontia in the other teeth of the patient. M3 teeth agensis were not associated with a higher prevalence of other permanent teeth agensis.

Keywords: Tooth Agensis, Hypodontia, Third molar

S-235

Tıp Fakültesi Öğrencilerinin Beslenme ve Ağız Diş Sağlığı Alışkanlıklarının Değerlendirilmesi*Zekiye Şeyma Gümüşboğa, Gülsüm Duruk*

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Malatya

AMAÇ: Ağız ve diş sağlığı sorunları ülkemizde ve dünyada yaygın olarak görülen önemli bir halk sağlığı problemidir. Bu çalışmanın amacı ağız ve diş sağlığı alanında görevler üstlenmesi beklenen tıp fakültesi öğrencilerinin ağız diş sağlığı tutum ve davranışlarını değerlendirmektir.

GEREÇ-YÖNTEM: Çalışmaya İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi, Malatya, Türkiye'den gönüllü farklı sınıflardan 201 öğrenci katıldı (120 erkek, 81 kız; yaş ort.20.83 ±1.41). Öğrencilere sosyodemografik durumları, beslenme alışkanlıkları, ağız diş sağlığı tutum ve davranışları ile ilgili bir anket uygulandı. Elde edilen veriler SPSS 21.0 paket programına aktarılıp, istatistiksel analiz için ki-kare testi kullanıldı.

BULGULAR: Kızların %60.5'inin, erkeklerin %29.2'sinin, tüm katılımcıların %41.8'inin dişlerini günde iki kez düzenli fırçaladığı belirlenmiştir. Sınıflar arasında diş fırçalama alışkanlıkları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmazken, cinsiyetler arasında anlamlı bir fark bulunmuştur (p<0.05). Öğrencilerin %66.2'si ağız çalkalama solusyonu hiç kullanmazken, %8.5'i her gün kullanmaktadır. Öğrencilerin %14.4'ü yılda 1-2 kez düzenli olarak diş hekimine giderken, geri kalanı ağrı şikayeti oldukça diş hekimine gittiğini belirtmiştir. Öğrencilerin %57.7'sinin dişlerini dişetinden dişe doğru fırçaladığı belirlenmiştir. Gün içerisinde öğrencilerin %12.4'ünün çok sık, %46.3'ünün orta sıklıkta ara atıştırma tükettiği belirlenmiştir. Öğrencilerin %50.2'si peyniri sık tükettiğini, %32.8'i yoğunlukta sık tükettiğini, %7.5 öğrenci hergün kola tükettiğini belirtmiştir. Katılımcıların ebeveynlerinin eğitim düzeyine göre ağız diş sağlığı tutum ve davranışlarında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamamıştır.

SONUÇ: Tıp fakültesi öğrencileri sağlık alanındaki bilgi ve donanımlarına rağmen, kendi ağız diş sağlıklarını korumak konusunda yetersizlerdir. Öğrencilerin bu konudaki farkındalıklarının ve davranışlarının geliştirilmesi yönünde adımlar atılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Tıp fakültesi öğrencileri, ağız diş sağlığı, anket çalışması

S-235

Evaluation of Dietary and Oral Health Habits of Medical Students*Zekiye Şeyma Gümüşboğa, Gülsüm Duruk*

İnönü University Faculty of Medicine, Department of Pedodontics, Malatya

Aim: Oral and dental health problems are common in public health in our country and in the world. The aim of this study was to evaluate self-reported oral health attitude and behavior of medical students who were expected to undertake tasks in this field.

Materials-Methods: 201 student volunteering in Inonu University Faculty of Medicine, Malatya, Turkey from different classes participated in this study (120 males, 81 females: mean age 20.83±1.41). A questionnaire about sociodemographic status, dietary habits, oral health attitudes and behaviors was given to the students. Data were transferred to SPSS 21.0 version and chi-square test was used to evaluate for statistical analysis.

Results: It was found that 60.5% of females, 29.2% of males and 41.8% of all participants were brushing their teeth twice a day. There was no statistically significant difference among classes, while there was a significant difference between genders about tooth brushing (p<0.05). 66.2% of the students did not use the mouthwash solution, while 8.5% of them used it every day. 14.4% of the students were going to the dentist regularly 1-2 times a year, other students were going to the dentist when they suffered from a toothache. 57.7% of the students were brushing their teeth from gingiva to tooth. It was determined that 12.4% of the students snacked very often and 46.3% of them did it occasionally during the day. The percentages of the students who frequently consumed cheese, yoghurt and cola every day were 50.2%, 32.8%, 7.5%, respectively. Based on the parents' education level of the students, no statistically significant difference was found in oral health attitudes and behaviors.

Conclusions: Medical students are inadequate to maintain their oral health despite their knowledge and skills in the field of healthcare. Students' oral health awareness and behavior can be developed.

Keywords: Medical students, oral and dental health, survey work

S-236

Sinüs Augmentasyonu ile Birlikte Uygulanan Dental İmplantların Osseointegrasyonunda Trombositten Zengin Fibrin ve Allogreft Kombinasyonunun Klinik Etkinliğinin İncelenmesi: Retrospektif Klinik Çalışma

Bergin Gökdeniz Toprakçeken¹, Erkan Şüküroğlu²

¹Özel Klinik, İstanbul

²Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Trabzon

Bu çalışmanın amacı, sinüs augmentasyonu ile aynı seansta yerleştirilen dental implantların stabilitesi ve augmentasyon sonrası elde edilen kemik yüksekliğinde enjekte edilebilir trombositten zengin fibrin (e-TZF)' nin etkisini retrospektif olarak araştırmaktır. Çalışmaya ≤ 5 mm vertikal kemik yüksekliğine sahip ve lateral pencere tekniği ile sinüs augmentasyonu uygulanmış 25 hasta dahil edildi. Hastalar, augmentasyon sırasında e-TZF + allogreft kombinasyonu (Test grubu; birey sayısı =24) ve sadece allogreft (Kontrol grubu; birey sayısı =20) uygulananlar olmak üzere 2 gruba ayrıldı. İmplant stabilitesini ölçmek için; implant cerrahisi ile aynı seansta ve postoperatif 2, 4, 8, 12, 16. haftalarda elde edilen rezonans frekans analizi (RFA) ölçümleri değerlendirildi. Cerrahi öncesi kemik yüksekliği her iki grupta da tomografiler üzerinde ölçüldü. Cerrahiden hemen sonra ve 4. aydaki augmentasyon bölgesindeki implant izdüşümüne denk gelen yeni kemik yüksekliği ve maksimum yeni kemik yüksekliği panoramik radyograflar ile değerlendirildi. Gruplar arası değerlendirmelerde; test ve kontrol grupları arasında tüm zamanlarda stabilite ve kemik yüksekliği açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark gözlenmedi ($p>0,05$). Grup içi değerlendirmelerde; test grubunda 2. ve 4. hafta stabilite değerleri başlangıca göre istatistiksel olarak anlamlı derecede azalırken, 16. hafta stabilite değerleri her iki grupta da başlangıca göre anlamlı derecede artış gösterdi ($p<0,05$). Aynı zamanda; her iki grupta da 4. ay kemik yüksekliği değeri cerrahiden hemen sonraki kemik yüksekliğine göre azalma gösterdi. Tüm bulguları birarada değerlendirdiğimizde, sinüs augmentasyonu sırasında allogreftik materyal ile kombine uygulanan e-TZF' nin, sadece allogreftik materyale göre implant stabilitesi ve kemik yüksekliği değişimi üzerine ilave bir katkısının bulunmadığı gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Allogreft, Enjekte Edilebilir Trombositten Zengin Fibrin, İmplant Stabilitesi, Resonans Frekans Analizi, Sinüs Augmentasyonu

S-236

Analysing of the Clinic Efficacy of Platelet Rich Fibrin and Allograft Combination on Osseointegration of Dental Implants Which is Applied with Sinus Augmentation: Retrospektive Clinical Trial

Bergin Gökdeniz Toprakçeken¹, Erkan Şüküroğlu²

¹Private Practise, İstanbul

²Karadeniz Technical University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Trabzon

The aim of this study is to investigate retrospectively the effect of injectable platelet rich fibrin (i-PRF) on the stability of dental implants placed simultaneously with sinus augmentation and bone height obtained after augmentation. 25 patients with ≤ 5 mm vertical bone height who underwent sinus augmentation with lateral window technique were included in the study. Patients were divided into two groups according to i-PRF application during augmentation, i-PRF + allograft combination (test group; number of individuals = 24) and only allograft (control group; number of individuals = 20). To measure implant stability, resonance frequency analysis (RFA) measurements were used which obtained at the same time of implant surgery and postoperatively 2 nd, 4 th, 8 th, 12 th, 16th weeks. Pre-surgery bone height was measured on tomographic images of patients in both groups. Right after surgery and at the 4 th month, the new bone height corresponding to the implant projection and maximum new bone height in the augmentation area were evaluated on panoramic radiographs. In the inter-group evaluations, there was no statistically significant difference in stability and bone height among the test and control groups at all times ($p>0,05$). In-group evaluations, in the test group statistically significant decrease was found in stability values from baseline to 2 nd and 4 th week, while the stability values at 16th week increased in both groups according to baseline ($p<0,05$). Also in both groups, bone height values in 4th month decreased compared to the values shortly after the surgery. When all findings were evaluated together, it was observed that i-PRF combined with allograftic material during sinus augmentation did not have a positive effect on implant stability and bone height change comparing to using allografting material alone.

Keywords: Allograft, Injectable Platelet Rich Fibrin, İmplant Stability, Resonance Frequency Analysis, Sinus Augmentation

S-237**Anterior Kron Kırıklarında Silikon İndeks ile Tabakalı Kompozit Uygulamaları***Hayrunnisa Şimşek, Zafer C. Çehreli*

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Ankara.

Amaç: Anterior bölgedeki kron kırıkları, erişkin bireyler kadar çocuk ve ergenleri de olumsuz yönde etkiler. Bu sunumda; pediatrik hasta grubundaki anterior kron kırıklarında tabakalı kompozit yüklenmesi amacıyla silikon indeks yönteminin uygulanması değerlendirilmektedir.

Yöntem: Travma sebebiyle kliniğimize başvuran, yaşları 7 ve 10 arasında değişen 4 hastanın klinik ve radyolojik muayeneleri yapılmıştır. Tek santral dışında mine-dentin kırığı olan hastalardan başlangıç fotoğrafları alındıktan sonra aljinat ölçü maddesiyle çenelerin ölçüleri elde edilmiş ve sert alçı ile çalışma modeli oluşturulmuştur. Kırık bölgenin mum modelasyonunu takiben, silikon ölçü materyali ile ölçü alınmış ve silikon indeks hasta ağızına uyumlanmıştır. Dişler izole edildikten sonra mine kenarları %37'lik fosforik asit (3M Espe Scotchbond Asit, St. Paul, Minnesota, ABD) ile pürüzlendirilmiş, bir nanodoldurucu kompozit rezin sistemi (Filtek UltimateTM, 3M ESPE, ABD) üniversal adeziv (Single Bond Universal, 3M ESPE) uygulanarak dişler restore edilmişlerdir. Restorasyonlar tamamlandıktan sonra bitirme ve polisaj işlemleri yapılmıştır.

Bulgular: 2 yıllık kontrollerde restorasyonlarda herhangi bir klinik başarısızlık olmadığı ve restorasyonların fonksiyonda olduğu saptanmıştır. Hastalardan alınan geri dönüşlerde ise estetik ve fonksiyondan memnun oldukları kaydedilmiştir.

Sonuç: Silikon indeks ile kompozit uygulaması, pediatrik hasta grubunda görülen travmatik kron yaralanmalarında fonksiyon ve estetiğin geri kazanılmasında etkili bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Anterior kron kırıkları, Tabakalı kompozit uygulaması, Silikon indeks

S-237**Layered Composite Restorations in Fractured Anterior Teeth Using Silicone Index***Hayrunnisa Şimşek, Zafer C. Çehreli*

Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Ankara

Aim: Anterior crown fractures have the same negative impact on children and adolescents as with adults. In this presentation; the silicone index method for build-up of layered composite restorations is evaluated in anterior crown fractures in children.

Method: Four patients aged between 7 and 10 years were referred to the pediatric dentistry clinic for complaint dental trauma. All patients had the common finding of enamel and dentin fractures of maxillary incisors. Following clinical and radiographic evaluations, initial records including intraoral photographs and models were obtained. Following wax-up, silicone impressions were obtained. After isolation of the teeth, the teeth received a selective etch bonding protocol using a universal bonding agent (Single Bond Universal, 3M ESPE). The teeth were restored using a nanofilled composite resin (Filtek UltimateTM, 3M ESPE), employing a layered build-up over the silicone index. The patients were recalled for clinical evaluations and patient satisfaction.

Results: After 24 months, all restorations were in excellent function. The patients were satisfied the esthetic and functional outcomes.

Conclusion: Esthetic composite build-up using silicone index is an effective method for recovery of function and esthetics in crown fractures in children.

Keywords: Anterior crown fractures, Layered composite restoration, Silicone index

S-238

Süpernümerer Dişlerin Radyografik Özellikleri ve İlişkili Komplikasyonlar*Özge Özdemir, Zülfikar Zahit Çiftçi*

Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Ana Bilm Dalı, Antalya

AMAÇ: Hiperdonti olarak da bilinen süpernümerer dişler, fazla dişlerle karakterize bir diş gelişim bozukluğudur. Komşu dişlerde çapraşıklık, diastema, gömülü kalma, gecikmeli veya ektopik erupsiyon ve önemli düzeyde kemik yıkımı ile beraber görülen dentigeröz kist oluşumu gibi birçok komplikasyonla ilişkili olabilmektedir. Bu çalışmanın amacı, Türk çocuk ve adolesan bir hasta örnekleminde, süpernümerer dişlerin; dağılımını, cinsiyet farklılıklarını, radyografik özelliklerini ve ilişkili komplikasyonları değerlendirmektir.

YÖNTEM: Çalışma, 4 yıl süresince (Ocak 2015 / Ocak 2019) Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği bölümüne başvuran 4-15 yaş grubundaki çocuk hastaların radyografik olarak değerlendirmesine dayanmaktadır. Süpernümerer dişi olan tüm hastalar için demografik değişkenler (yaş, cinsiyet), morfoloji, yerleşim yeri, şekli, gelişim evresi, sürme durumu ve ilişkili komplikasyonlar kaydedilmiştir.

BULGULAR: Yaş ortalaması 9.09 ± 2.57 olan toplam 106 hastada 130 süpernümerer diş teşhis edildi. Erkeklerin kızlara oranı 2,31:1 olarak belirlendi. Süpernümerer dişlerinin çoğunluğu maksillada görüldü (% 92,3). En sık görülen süpernümerer dişlerin meziodensler ve ardından süpernümerer laterallerin olduğu belirlendi. Meziodensler en sık görülen süpernümerer dişlerdi (% 76,2) ve ardından süpernümerer lateraller gelmekteydi (% 13,8). 130 süpernümerer dişin, %64,6'sının konik morfolojiye sahip olduğu, %29,2'sinin kök gelişimini tamamladığı ve %59,2'sinin gömülü olduğu belirlendi. Süpernümerer dişler ile ilişkili ana komplikasyon daimi dişlerin gömülü kalmasıydı (%27,7) ve 58 hastada (%44,6) komplikasyon görülmedi.

SONUÇ: Hastaların %55,4'ünde klinik komplikasyonlar gözlenmiştir. Süpernümerer diş mevcudiyeti, klinisyeni, hastanın şikayetini en aza indirmeye odaklanarak, erken tanı ve uygun tedavi ihtiyacı konusunda uyarmalıdır.

Anahtar Kelimeler: komplikasyon, meziodens, süpernümerer

S-238

Radiographic Characteristics of Supernumerary Teeth and Associated Complications*Özge Özdemir, Zülfikar Zahit Çiftçi*

Akdeniz University Faculty of Medicine, Department of Pediatric Dentistry, Antalya

Objective: Supernumerary teeth, also known as hyperdontia, is a disorder of odontogenesis characterized by excess teeth. Many complications can be associated with supernumerary teeth, such as crowding, diastema, impaction, delayed eruption or ectopic eruption of adjacent teeth, and dentigerous cyst formation with significant bone destruction. The aim of the present study was to assess the distribution, sex differences, and radiographic characteristics of supernumerary teeth, and their association with complications in a patient sample of Turkish children and adolescent.

Method: The study was based on the radiographic evaluation of pediatric patients of the age range of 4-15 years, attending the Pediatric Dentistry at Akdeniz University during a 4 year period (Jan 2015 / Jan 2019). For all patients with supernumerary teeth the demographic variables (age, gender), morphology, location, shape, developmental stage and eruption condition, and associated complications were recorded.

Results: There were 130 supernumerary teeth diagnosed in a total of 106 patients, with a mean age of 9.09 ± 2.57 . The ratio of boys to girls was determined as 2.31:1. Most supernumerary teeth were located in the maxilla (92.3%). Mesiodens was the most prevalent supernumerary teeth (76.2%), followed by supernumerary laterals (13.8%). Of the 130 supernumerary teeth detected, 64.6% had a conical morphology, 29.2% were fully developed, and 59.2% were impacted. The main complication associated with the supernumerary teeth was impaction of the permanent teeth (n=36, 27.7%) and 58 patients (44.6%) were asymptomatic.

Conclusion: Clinical complications were observed in 55.4% of patients. The presence of supernumerary teeth should alert the clinician to the need for early diagnosis and appropriate treatment, with focus on minimising patient discomfort.

Keywords: complications, mesiodens, supernumerary

S-239

Farklı Metal-Porselen Ara Yüzeylerinin SEM/EDS Haritalama Analizi*Meryem Gülce Subaşı, Gürel Pekkan*

Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Kütahya

Amaç: Konvansiyonel döküm tekniği ve metal lazer sinterizasyon yöntemi ile edilen metal örnekler üzerine porselen pişirimi sonrası metal-porselen ara yüzeylerinin taramalı elektron mikroskobu (SEM) ve enerji saçınımlı X-ışını spektroskopisi (EDS) ile elementel haritalamasının değerlendirilmesidir.

Yöntem: Metal lazer sinterizasyon için 3 farklı Co-Cr alaşım tozu (Remanium Star CL, EOS SP2, Starbond CoS) ve konvansiyonel döküm için Co-Cr ve Ni-Cr alaşımları kullanıldı. Her bir gruptan 2 adet örnek (5x4x1 mm) elde edildi. Her grupta birer örneğe, birinci tabaka wash opak, ikinci tabaka normal opak uygulandı. Her bir opak uygulaması sonrası fırınlama yapıldı. Her bir gruptaki diğer örneğe önce NP bond aktivatör uygulandı ve fırınlama sonrası ikinci opak tabaka uygulandı. Sonrasında, tüm örnekler 1 mm kalınlığında dentin porseleni (Vita VMK 13) uygulandı ve fırınladı. Örnekler porselen-metal ara yüzeyi, yüzeyde kalacak şekilde bakelite alındı. Metal-porselen ara yüzeyleri 600, 1000, 2000 gritlik SiC kağıtla zımparalandı ve metal-porselen ara yüzeyleri SEM ve EDS haritalama ile analiz edildi.

Bulgular: SEM-EDS görüntülerinde, tüm örneklerde metal-porselen ara yüzünde ara difüzyon tabakası izlendi. Genel olarak porselenden metale Si, K, Al, O, Ti elementlerinin kademeli geçişi ve Ni-Cr ve Co-Cr örneklerde metalden porselene Cr elementi geçişi gözlemlendi. NP bond uygulanan tüm örneklerin ara yüzeylerinde daha yoğun element çeşitliliğine ve özellikle Ti elementine rastlandı.

Sonuç: Materyal üretim sistemi ve materyal tipi dikkate alınmayarak değerlendirildiğinde, NP bond uygulaması materyal yüzeyinin ıslanabilirliğini artırarak bağlantı niteliğini olumlu yönde etkileyebileceğinden, klasik opak uygulamasına göre tercih edilebilir. Titanyum/titanyum dioksitin ara yüzeyde birikmesinin metal-porselen bağlantı özellikleri ve uzun dönem bağlantı dayanıklılığı üzerine etkisi araştırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: metal-porselen ara yüz, element, lazer sinterizasyon, Co-Cr, Ni-Cr

S-239

SEM/EDS Mapping Analysis of Different Metal-Porcelain Interfaces*Meryem Gülce Subaşı, Gürel Pekkan*

Kütahya Health Sciences University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Kütahya

Purpose: To evaluate the elemental mapping of metal-porcelain interfaces by scanning electron microscopy (SEM) and energy scattering X-ray spectroscopy (EDS) after porcelain firing on metal specimens obtained by conventional casting technique and metal laser sintering.

Methods: For metal laser sinterization 3 different Co-Cr alloy powder (Remanium Star CL, EOS SP2, Starbond CoS) and for conventional casting Co-Cr and Ni-Cr alloys were used. Two specimens (5x4x1 mm) were obtained from each group. The first layer wash opaque and the second layer normal opaque was applied to one specimen from each group. Firing was performed after each opaque application. For the other specimen from each group, firstly, NP bond activator and following firing second opaque layer was applied. Afterwards, 1 mm dentin porcelain (Vita VMK 13) was applied to all specimens and fired. Afterwards, specimens were embedded in bakelite with the porcelain-metal interface remaining on the surface. Metal-porcelain interfaces were abraded with 600,1000,2000 grit SiC papers and metal-porcelain interfaces were analysed with SEM and EDS mapping.

Results: In SEM-EDS images, an intermediate diffusion layer was observed in metal-porcelain interfaces of all specimens. In general, the gradual transition of Si, K, Al, O, Ti elements from porcelain to metal and in Ni-Cr and Co-Cr specimens Cr element transition from metal to porcelain were observed. High element diversity and especially Ti element were found at the interfaces of all NP bond applied specimens.

Conclusion: Regardless of the material production system and material type, NP bond application may be preferred instead of conventional opaque application, because it may improve the wettability of the material surface and positively affect the bonding quality. The effect of accumulation of titanium/titanium dioxide at the interface on the bonding properties of metal-porcelain and long-term bond strength should be investigated.

Keywords: metal-porcelain interface, element, laser sinterization, Co-Cr, Ni-Cr

S-240

Yetişkin Bireylerin Ağız Bakım Alışkanlıklarının, Sosyo-Ekonomik ve Kültürel Durumlarına Göre Değerlendirilmesi*Meltem Tekbaş Atay, Mediha Büyükgöze Dindar*

Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Edirne

Amaç: Çalışmanın amacı Trakya Üniversitesi Ağız ve Diş Sağlığı Uygulama ve Araştırma Merkezi'ne başvuran hastaların ağız hijyeni alışkanlıklarının, sosyo-ekonomik ve kültürel düzeylerinin belirlenmesi ve birbirleriyle olan ilişkilerinin araştırılmasıdır.**Yöntem:** Çalışma, etik komite tarafından onaylanan bir protokolle, 18-74 (ortalama 43.3 ±15.07) yaş aralığındaki % 44'ü erkek, % 56'sı kadın toplam 150 gönüllü hasta ile gerçekleştirilmiştir. Çalışmamız tanımlayıcı nitelikte kesitsel bir araştırma olup, çalışma kapsamındaki anketler kurumumuza başvuran ve ağız hijyenini olumsuz etkileyebilecek herhangi bir sistemik hastalığı ve devamlı ilaç kullanımı olmayan gönüllü bireyler tarafından cevaplanmıştır. Elde edilen veriler IBM SPSS Statistics for Windows, Version 23.0 istatistik programı kullanılarak, Chi-square ve Mann-Whitney U analizleri ile değerlendirilmiştir.**Bulgular:** Çalışmaya katılan hastaların %30.7'si ilkökul, % 30'u üniversite, % 24.7'si lise, % 6'sı ise yüksek lisans veya doktora mezunudur. Bu bireylerin % 59.3' ü sadece dişi ağrıdığıında diş doktoruna gitmektedir. % 26'sı kullandığı diş macununun markasını ve tipini bilmezken, % 20.7'si Colgate, % 20.7'si Sensodyne, %15.3'ü İpana ve % 9.3'ü Signal marka diş macunu kullandığını belirtmiştir. Kullanılan diş fırçası markasına ise bireylerin %14'ü Sensodyne, %12'si Oral-B şarjlı diş fırçası ve %10.7'si Colgate olarak cevap vermiş ancak % 44.7'si markasını bilmediğini ifade etmiştir. Bireylerin % 64.7'sinin gargara kullanmadığı, % 64'ünün diş ipi kullanmadığı, % 56.7'sinin dil fırçalama yapmadığı belirlenmiştir. Eğitim düzeyi ile günlük diş fırçalama sıklığı, dil fırçalama, gargara ve diş ipi kullanma alışkanlıkları arasında anlamlı bir ilişki olduğu (p<0,05) ve fırçalama süresi ve sayısı, diş ipi ve arayüz fırçası kullanımının erkeklere oranla kadınlarda istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek olduğu bulunmuştur (p<0,05).**Sonuç:** Eğitim düzeyi ile diş ve dil fırçalama, diş ipi ve gargara kullanma alışkanlıkları arasında anlamlı bir ilişki olduğu görülmüştür. Sosyo-ekonomik düzeyin artışı ile ağız bakım alışkanlıklarının geliştiği ancak çalışmaya katılan çoğu bireyin ağız hijyen alışkanlıklarının yeterli olmadığı görülmüştür. Sonuçlar hastaların ağız-diş sağlığı hakkında bilinçlendirilerek koruyucu diş hekimliği uygulamalarının yaygınlaştırılması gerektiğini ortaya koymaktadır.**Anahtar Kelimeler:** Ağız hijyeni, ağız bakım alışkanlıkları, fırçalama alışkanlığı

S-240

Evaluation of Oral Care Habits According to Socio-Economic and Cultural Status of Adult Individuals*Meltem Tekbaş Atay, Mediha Büyükgöze Dindar*

Trakya University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Edirne

Aim: The aim of this study was to determine the oral hygiene habits, socio-economic and cultural levels of the patients who applied to Trakya University Oral and Dental Health Application and Research Center and to investigate the relationship in between.**Methods:** The study was conducted with a protocol approved by the ethics committee, with a total of 150 volunteer patients(44% male and 56% female) aged 18-74 years(mean 43.3±15.07). Our study was a descriptive cross-sectional study and the questionnaires were answered by voluntary individuals who did not have any systemic diseases and continuous drug use that could negatively affect oral hygiene. Data were evaluated with IBM SPSS Statistics for Windows, Version 23.0.**Results:** 30.7% of the patients were graduated from primary school, 30% from university, 24.7% from high school and 6% had Master's or PhD. 59.3% of the participants applied to the dentist only when their tooth aches. While 26% did not know the type and brand of toothpaste they use, 20.7% use Colgate, 20.7% Sensodyne and 15.3% Ipana. 44.7% of the participants did not know the brand and type of toothbrush they use, 14% use Sensodyne, 10.7% Colgate, 12% Oral-B charged toothbrush. It was determined that 64.7% did not use mouthwash, 64% did not use dental floss, 56.7% did not brush tongue. There was a significant relationship between education level and daily brushing frequency, tongue brushing, mouthwash and flossing habits, and duration and number of brushing, flossing and interdental brush usage were significantly higher in women than men(p <0.05).**Conclusion:** There was a significant relationship between education level and dental and tongue brushing, flossing and mouthwashing habits. It was observed that oral care habits improved with increasing socio-economic level, but oral hygiene habits of the participants were not sufficient. The results reveal that patients should be informed about oral and dental health.**Keywords:** Oral hygiene, oral care habits, brushing habit

S-241**Endo-perio Lezyonlarla Yeterince Başedebiliyor muyuz?**

Parla Meva Durmazpınar

İzmir Demokrasi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, İzmir

AMAÇ: Bu sunum, endo-perio lezyonlar konusunda bilgi vererek, ilgili vakalarda doğru tanı koyma, etkilenen dişlerin prognoz ve tedavi planının belirlenmesi hususunda klinisyenlerin beceri ve farkındalıklarını artırmayı amaçlamaktadır.

YÖNTEM: Pulpa ve periodonsiyum; vasküler, anatomik, embiyonik ve fonksiyonel açıdan yakından ilişkili olup, bu dokulardan herhangi birinin hastalığı diğerini de kolayca etkileyebilmektedir. Endodontik periodontal lezyon primer olarak endodontik sekonder olarak periodontal veya tersi şekilde olabilir. Bunun yanı sıra, aynı dişte birbirinden bağımsız şekilde ayrı ayrı mevcut olup, sonradan birliktelik kazanabilir ki bu durumda 'gerçek kombine lezyon' olarak adlandırılır.

BULGULAR: Sekonder endodontik tutulumlu primer endodontik hastalıklı dişlerde öncelikle endodontik tedavi yapılmalıdır. Periodontal tedavi gereksinimi ise ancak 2-3 aylık bir takip sonunda değerlendirilmelidir. Bu tedavi sırası başlangıç doku iyileşmesi ve periodontal durumun daha iyi belirlenebilmesi için yeterli zamanın kazanılmasına izin vermiş olur. Sekonder endodontik tutulumlu primer periodontal hastalıklı ve gerçek kombine endodontik-periodontal hastalıklı dişlerin hem endodontik hem de periodontal tedavilerinin yapılması gerekmektedir.

SONUÇ: Her bir endodontik-periodontal hastalık çeşidinin prognoz ve tedavisi farklılık gösterir. Sekonder periodontal tutulumlu primer endodontik hastalık, sekonder endodontik tutulumlu primer periodontal hastalık ve gerçek kombine hastalıklar/lezyonlar radyografik ve klinik olarak benzerdir. Uygun bir tedavi planına karar vermedeki en önemli faktörler pulpa vitalitesi ile birlikte periodontal defektin çeşidi ve boyutudur.

Anahtar Kelimeler: primer endodontik hastalık, primer periodontal hastalık, gerçek kombine lezyon, endodontik tedavi

S-241**Can We Deal With Endo-Perio Lesions Sufficiently?**

Parla Meva Durmazpınar

Izmir Democracy University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, İzmir

Aim: This presentation aims to give information about the endo perio lesions in order to enhance the clinician's awareness and ability to establish the correct diagnosis, assess the prognosis of the teeth involved and select a treatment plan in such cases.

Methodology: Pulp and periodontium have vascular, anatomic, embryonic and functional interrelationship. Diseases of one tissue may affect the other easily. The endodontic-periodontal lesion may be primarily endodontic or periodontal with secondary involvement of the other. Also, it may exist separately on the same tooth and then unite together which is named 'true combined lesion'.

Results: Primary endodontic disease with secondary periodontal involvement should first be treated with endodontic therapy. Treatment results should be evaluated in 2–3 months and only then periodontal treatment should be considered. This sequence of treatment allows sufficient time for initial tissue healing and better assessment of the periodontal condition. Primary periodontal disease with secondary endodontic involvement and true combined endodontic–periodontal diseases require both endodontic and periodontal therapies.

Conclusion: The prognosis and treatment of each endodontic–periodontal disease type vary. Primary endodontic disease with secondary periodontal involvement, primary periodontal disease with secondary endodontic involvement, or true combined diseases are radiographically and clinically very similar. The main factors to decide on favorable treatment planning are pulp vitality and type and extent of the periodontal defect.

Keywords: primary endodontic disease, primary periodontal disease, true combined lesion, endodontic therapy

S-242

CAD / CAM İmplant Üstü Bar Üretim Sürecinin Değerlendirilmesi*Demet Çağıl Ayvalıoğlu*

Altınbaş Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Günümüzde teknolojinin de gelişmesi ile birlikte CAD/CAM sistemler diş hekimliği tedavilerinde geniş bir yer almaktadır. Bu sistemler kısaca model veya ağızın dijitalize edilmesi, bu dijital veri ile restorasyon dizaynı ve üretimi şeklinde basamaklara sahiptir. Her ne kadar bu sistemler yüksek üretim hassasiyetine sahip olsalar da, üretim basamaklarının sürece etkileri yadsınmaz. Bu sebeple, bu çalışmanın amacı, CAD/CAM sistemi ile üretilen implant destekli bar restorasyonların üretim aşamalarından etkilenip etkilenmediğini değerlendirmektir.

Yöntem: Fantom model üzerine yerleştirilmiş dört adet doku seviyesi implant (Straumann, Basel, Switzerland) üzerinden elde edilen ölçü ile oluşturulan model üzerine CAD/CAM sistemler kullanılarak, model tek bir defa taranarak 10 adet bar üretim yapılmıştır. Diğer grupta ise yine CAD/CAM sistemler kullanılarak, modelin her bir üretim öncesinde tarandığı 10 adet bar üretimi yapılmıştır. Bu iki grup ve ana model bir endüstriyel tarayıcı (ATOS, Germany) ile taranarak, elde edilen görüntüler birbirleri ile karşılaştırılarak, dört farklı noktadan matematiksel ölçümleri yapılmıştır.

Bulgular: Gruplararası ortalama marjinal açıklık miktarları istatistiksel olarak anlamlı farka sahip olarak bulundu ($p = 0,0001$). İlk grubun ortalama marjinal açıklık değeri $152.00 \pm 97.19 \mu\text{m}$ olarak bulunurken, ikinci grubun için ortalama marjinal açıklık değeri $156.7 \pm 78.70 \mu\text{m}$ bulundu. Grup 1 ve Grup 2 arasında ortalama marjinal açıklık değerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark gözlenmedi.

Sonuç: CAD / CAM işlem zincirindeki değişimin ortaya çıkan restorasyonun kesinliği üzerindeki etkisi gelecekteki çalışmalar ile irdelenebilir.

Anahtar Kelimeler: bar,CAD/CAM,implant

S-242

Evaluation of CAD/CAM Process Flaws During Bar Retainer Manufacturing*Demet Çağıl Ayvalıoğlu*

Altınbaş University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İstanbul

Aim: Nowadays, with the development of technology, CAD / CAM systems are widely used in Dentistry. These systems have the steps of briefly digitizing the model or the oral cavity, designing and fabricating the restoration with this digital data. Although these systems have high production accuracy, the effects of the production process steps cannot be denied. Therefore, the aim of this study is to evaluate the effect of the production stages to the whole manufacturing process of the CAD/CAM system.

Materials and Method: Four tissue level implants placed on the phantom model (Straumann, Basel, Switzerland) were produced by measuring CAD / CAM systems on the model formed by measuring the model one time and 10 bars were produced. In the other group, 10 bars were produced by using CAD / CAM systems and the model was scanned before each production. These two groups and main model were scanned with an industrial scanner (ATOS, Germany), the images obtained were overlapped with each other and mathematical measurements were made from four different points.

Results: Significant differences for the total mean vertical gap were observed among the groups ($p = 0.0001$). The mean marginal gap value of Group 2 was found $152.00 \pm 97.19 \mu\text{m}$, and for Group 3, the mean marginal gap value was found $156.7 \pm 78.70 \mu\text{m}$. Among Group 2 and Group 3 no statistically significant difference was observed at mean marginal gap value.

Keywords: bar,CAD/CAM,implant

S-243**Farklı Ölçü Maddelerinin Boyutsal Değişiminde Dezenfeksiyon Süresi ve Prosedürünün Önemi***Melih Ülgey, Oğuzhan Görler, Gizem Yeşilyurt*

Cumhuriyet Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Sivas

Amaç: Bu çalışmanın amacı aljinat ile elde edilen ölçülerde boyutsal farklılıkları tespit etmektir. Bu amaçla dezenfeksiyonsuz, konvansiyonel (dezenfeksiyonlu) ve sonikatörle aktifleştirilen (dezenfeksiyonlu) olarak çalışma grupları belirlenmiştir. Dezenfeksiyon prosedürleri 15 ve 30 dakika olacak şekilde takip edilmiştir. Ölçü maddeleri üzerinde A,B ve C noktaları referans kabul edilmiş, AB, AC ve BC boyutlarındaki olumsuz değişimlerini azaltmak için en iyi yaklaşımı belirlemek hedeflenmiştir.

Yöntem: CA37, Impressional ve Cream aljinat ölçü maddeleri kullanılarak alınan standart ölçülere dezenfeksiyonsuz, konvansiyonel ve sonikatörle aktifleştirilen dezenfeksiyon prosedürleri uygulandı. Dezenfektan ile temas süresi 15 ve 30 dakika olarak belirlendi ve uygulandı. Laboratuvar ortamında ölçülerin AB, AC ve BC noktaları arasındaki distorsiyona bağlı boyutsal değişim miktarı sayısal olarak ölçüldü ve kaydedildi. Bu kayıtlar çalışmamızda istatistiki veri olarak kullanıldı.

Bulgular: AB boyutu incelendiğinde; dezenfeksiyon uygulanan impressional aljinat, hem 15 hem de 30 dakika sonunda en az boyutsal değişimi gösterdi. Sonikatorle aktifleştirilen dezenfeksiyon 15 dakika boyunca uygulandığında, Impressional ve Cream aljinatlar en az boyutsal değişimi gösterdi. Konvansiyonel grupta dezenfeksiyon 15 dakika boyunca uygulandığında, CA37 ve Impressional aljinatlar en az boyutsal değişikliğe uğradı. Dezenfeksiyon uygulanmayan CA37 aljinat 30 dakika sonunda en az boyutsal değişiklik gösterdi. Genel olarak, AC boyutunda Cream aljinat 15 dakika boyunca konvansiyonel dezenfeksiyon uygulandığında en az boyutsal değişikliği gösterdi. Tüm aljinatlardaki AC mesafelerinin, 30 dakika sonra ana modelden oldukça farklı olduğu görüldü. BC boyutuyla ilgili olarak, yalnızca CA37 aljinat, 15 dakika boyunca herhangi bir dezenfeksiyon uygulanmadığında en az boyutsal farklılığı gösterdi. Tüm aljinatlardaki BC mesafeleri 30 dakika sonra ana modelden anlamlı derecede farklı bulundu.

Sonuç: 15 dakikalık dezenfeksiyon prosedürünün tercih edilmesi CA37, Impressional ve Cream aljinat ölçülerinin boyutsal stabilizasyonu için en uygun sonucu sağlayabilir. Geleneksel dezenfeksiyon yeterli bir prosedürdür. Çalışılan sonikatörle aktifleştirilen dezenfeksiyon prosedürünün ise daha da geliştirilmesi gerekmektedir. İncelenen CA37, Impressional ve Cream aljinat türleri, istenen bozulma dereceleri ile ölçü elde etmek için nispeten başarılı ölçü maddeleridir.

Anahtar Kelimeler: Aljinat, dezenfeksiyon, diş hekimliği, ölçü, sonikatör

Importance of Disinfection Time and Procedure with Different Alginate Impression Products to Reduce Dimensional Instability*Melih Ülgey, Oğuzhan Görler, Gizem Yeşilyurt*

Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Sivas

Aim: The aim of current study was to determine the best approach to reduce the unfavorable change in the AB, AC, and BC dimensions of impressions in a laboratory setting using disinfection duration of 15 and 30 mins; no, conventional, and sonicator-activated disinfection procedures; and alginate impression product as research factors.

Method: CA37, Impressional and Cream alginate impressions were used as study materials and distortion in the AB, AC, and BC dimensions of impressions in a laboratory setting using disinfection duration of 15 and 30 mins; and no, conventional, and sonicator-activated disinfection procedures were measured.

Results: Overall, regarding AB dimension, the Impressional alginate has best performance when conventional disinfection applied for both 15 and 30 mins. When sonicator-activated disinfection applied for 15 min, Impressional and Cream alginates provide best performance. When conventional disinfection applied for 15 min, CA37 and Impressional alginates provide best performance. Although no disinfection-applied CA37 alginate after 30 min provides best performance, because of many outlier values, its implication may not be considered as meaningful. Overall, regarding AC dimension, the Cream alginate has best performance when conventional disinfection applied for both 15 min. The distances AC in all the alginates are considerable different from that of the base model after 30 min. Overall, regarding BC dimension, only the CA37 alginate has best performance when no disinfection applied for 15 min. The distances BC in all the alginates are considerable different from that of the base model after 30 min.

Conclusion: Preference of 15-min disinfection can provide favorable results to obtain CA37, Impressional, and Cream impressions with minimally distorted dimensions. Conventional disinfection is an adequate procedure. The studied sonicator-activated disinfection needs to be further developed. The studied alginate types of CA37, Impressional, and Cream are comparably successful to obtain impressions with desired distortion degrees.

Keywords: Alginate, dentistry, disinfection, impression, sonicator

S-244**Farklı Döner Eğelerin Oluşturdukları Dentinal Mikro-çatlakların Mikro-BT ile Değerlendirilmesi: Pilot Çalışma**

Yağmur Eda Gültekin, Semra Sevimay, Berkan Çelikten

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Vertikal kök kırığı endodontik tedavi uygulanmış dişlerde meydana gelen ve dişin çekimi ile sonuçlanan klinik bir problemdir. Çeşitli endodontik prosedürler dentinde oluşan çatlak hatları ve mikro çatlaklar çiğneme streslerin etkisi ile vertikal kök kırıklarına neden olabilirler. Bu çalışmanın amacı ProTaper Next ve ProTaper Universal eğelerinin mikro bilgisayarlı tomografi analizi kullanılarak dentinal defekt oluşum insidansı üzerindeki etkilerini karşılaştırmaktır.

Yöntem: Çalışmamızda 20 adet sağlam tek köklü ve tek kanallı alt keser dişler kullanıldı. Çalışmaya başlarken dişlerde var olan çatlakların tespiti ve dişlerin kanal morfolojisini incelemek için dişler mikro bilgisayarlı tomografide tarandı. Daha sonra dişler 12 mm olacak şekilde dekoronize edildi. Elde edilen köklerin çalışma uzunluğu belirlendi ve örnekler rastgele 2 gruba ayrıldı. Daha sonra her bir grupta 10'ar diş içeren kök kanalları sırasıyla ProTaper Next ve ProTaper Universal döner eğeleri kullanarak ProTaper Next'te X2'ye ProTaper Universal'de ise F2'ye kadar genişletildi. Genişletme esnasında her ege değişiminden sonra kök kanalları irrigate edildi. Kök kanallarının preparasyon işleminden sonra dişler tekrar mikro bilgisayarlı tomografi kullanarak tarandı ve her örnek için mikro-çatlaklar nRecon bilgisayar yazılımı ile belirlendi ve Data Viewer programında görseller oluşturuldu.

Bulgu: Çalışmamız sonucunda ProTaper Next döner sisteminin, ProTaper Universal döner eğelerine göre daha az çatlak oluşturduğu belirlendi.

Sonuç: Preparasyon öncesi var olan çatlakların bazılarının genişletme esnasında ilerlediği, ancak ProTaper Next döner sisteminde yeni mikro çatlakların oluşmadığı tespit edildi.

Anahtar Kelimeler: Dentinal mikroçatlak, mikro bilgisayarlı tomografi, nikel titanyum ege

S-244**Evaluation of Dentinal Micro-Crack Formation After Using Different Endodontic Rotary File Systems with Using Micro Computed Tomography: A Pilot Study**

Yağmur Eda Gültekin, Semra Sevimay, Berkan Çelikten

Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Ankara

Aim: Vertical root fracture is a clinical problem that occurs in endodontic treated teeth and results in tooth extraction. Various endodontic procedures can cause vertical root fractures with the effect of occlusal stresses and crack lines formed in dentin. The aim of this study was to compare the effects of ProTaper Next and ProTaper Universal NiTi files on the incidence of dentinal defect formation using micro computerized tomography analysis.

Methods: In our study, 20 single rooted and single canal lower incisors teeth were used. The teeth were scanned by micro-computer tomography to determine the cracks in the teeth and the morphology of the teeth. Then the teeth were decoronized to obtain 12 mm roots to from apex. The working length of the roots obtained was determined and the samples were randomly divided into 2 groups. Then, the root canals containing 10 teeth in each group were prepared to ProTaper Next and ProTaper Universal rotary files, respectively, ProTaper Next to X2 and ProTaper Universal to F2. After each file change during preparation, the root canals were irrigated abundantly. After the preparation of the root canals, the teeth were scanned again using microcomputer tomography and the micro-cracks for each sample were determined by nRecon software and images were created with the Data Viewer program.

Result: As a result of our study, ProTaper Next rotary system was determined to create less cracks than ProTaper Universal rotary files during the preparation, however no new micro cracks were formed in the ProTaper Next rotary system.

Keywords: Dentinal microcracks, micro-computed tomography, nickel-titanium files

S-245

Direkt Pulpa Kuafajında Yeni Bir Hemostatik Ajan ve Hipokloritin Farklı Trikalsiyum Silikat Esaslı Materyaller ile Uygulanması Sonrası Pulpal Cevabın Araştırılması*Ayşe Gül Göze Saygın¹, Murat Ünal², Pınar Demir³, Levent Akıncı⁴, Ömer Fahrettin Göze⁵*¹Sivas Cumhuriyet Ünivertesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Sivas²Sivas Cumhuriyet Ünivertesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ppedodonti Anabilim Dalı, Sivas³Malatya İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Malatya⁴Malatya İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Malatya⁵Sivas Cumhuriyet Ünivertesi Tıp Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı, Sivas

Amaç: Direkt pulpa kuafajında, serum fizyolojik, sodyum hipoklorit ve bitkisel esaslı yeni bir hemostatik materyal (Mec sina Hemostopper®) ile kanama kontrolü sonrasında, perforasyon üzerine kalsiyum hidroksit Dycal (Dentsply Caulk, Milford, DE, USA) ve trikalsiyum silikat esaslı 3 farklı materyalin [Theracal (Bisco, Schaumburg, IL), Biodentine (Septodont, Saint-Maur-des-Fossés, France) MTA Repair HP (Angelus, Londrina, PR, Brazil)] uygulanması sonrası, pulpada gelişen cevabın 7. ve 28. günlerde incelenmesini amaçladık.

Materyal-Metod: Çalışmada 96 adet Wistar Albino cinsi erkek rat kullanıldı. Her bir ratın 2 molar dişi çalışmaya dahil edildi (toplam 192 diş) ve tüm gruplar n=8 molar dişten oluşacak şekilde çalışma planlandı. Pulpa perforasyon yaratılmadan önce ilgili dişlerin antiseptisi sağlandı. Dişlerin okluzal yüzeylerinden elmas rond frez kullanılarak kavite oluşturulup sond yardımıyla pulpa perforasyonları gerçekleştirildi. Perforasyon sonrası 3 farklı ana grup kanama durdurucular farklı sürelerde (Serum fizyolojik, Sodyum hipoklorit, Mec sina) uygulaması sonrası; ve 4 farklı pulpa kaplama materyali (Dycal, Theracal, MTA Repair HP ve Biodentine) ile perforasyon alanları kapatılarak üst dolguları yapıldı. 7. ve 28. günlerde pulpa reaksiyonunu gözlemek amacıyla, toplam 12 şer çalışma grubu oluşturuldu.

Bulgular: Çalışmanın histopatolojik sonuçları incelendiğinde, 7. ve 28. günlerde dentin köprüsü oluşumu açısından gruplarda anlamlı istatistiksel farklılık gözlenirken, inflamatuvar hücre cevabı ve dentin köprü kalitesi açısından fark istatistiksel olarak anlamsız bulunmuştur. Micro-CT görüntülerinde 7. Gün örneklerde dentin köprüsü oluşumu gözlenmemekteyken, 28.gün örneklerinde dentin köprüsü oluşumu gözlenmiştir.

Sonuç: Mec sina ve sodyum hipoklorit kanama durdurucuları, direkt pulpa kuafajında uygulama sürelerinin kısa olması sebebiyle tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: direkt pulpa kuafajı, trikalsiyum silikat esaslı rezin, mecsina, antihemostatik ajan, mikro ct

S-245

Investigation of Pulpal Response after Application of a New Hemostatic Agent and Hypochlorite with Different Tricalcium Silicate Based Materials in Direct Pulp Capping*Ayşe Gül Göze Saygın¹, Murat Ünal², Pınar Demir³, Levent Akıncı⁴, Ömer Fahrettin Göze⁵*¹Sivas Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry, Sivas²Sivas Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Sivas³Department of Pedodontics, Malatya Inonu University Faculty of Dentistry, Malatya⁴Malatya Inonu University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Malatya⁵Sivas Cumhuriyet University Faculty of Medicine, Department of Pathology, Sivas

Aim: After bleeding control with sterile saline solution, sodium hypochlorite and a new plant-based hemostatic material (Mec sina Hemostopper®) in direct pulp capping, we aimed to examine it on the 7th and 28th days. application of three different materials contains calcium Hydroxide Dycal (Dentsply Caulk, Milford, DE, USA) and tricalcium silicate [Theracal (Bisco, Schaumburg, IL), Biodentine (Septodont, Saint-Maur-des-Fossés, France) MTA Repair HP (Angelus, Londrina, PR, Brazil)] on perforation.

Material-Method: 96 male Wistar Albino rats were used in the study. Two molar teeth of each rat were included in the study (total 192 teeth) and the study was planned to include molar teeth in all groups (n = 8). Antisepsis of the related teeth was achieved before pulp perforation was created. Pulp perforations were performed with the help of catheter and cavitation was formed from the occlusal surfaces of the teeth using diamond rond bur. After perforation of teeth antihemostatic agents (Sterile saline solution, Sodium hypochlorite, Mec sina) applied to three different groups with different times and perforation areas were closed with 4 different capping materials (Dycal, Theracal, MTA Repair HP ve Biodentine) and then cavities were filled with filling material. To observe of pulp reaction in 7. and 28. days, totally 12 different groups were created.

Results: When histopathological results were analyzed, the different of dentine bridge formation belong to 7. and 28. days was statistically significant. But the difference in terms of inflammatory cell response and dentin bridge quality was found to be statistically insignificant. Micro-CT images showed no formation of dentine foam on Day 7, while dentin bridge formation was observed on day 28 samples.

Conclusion: Mec sina and sodium hypochlorite bleeding inhibitors may be preferred because of short application times in direct pulp capping.

Keywords: direct pulp capping, tricalcium silicate based resin, mecsina, antihemostatic agent, mikro ct

S-246

Silikon Anahtar Yöntemiyle Sınıf IV Lezyon Tedavisi: Üç Olgu Sunumu*Büşra Yalçınkaya, Hatice Tepe, Özgür İrmak*

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Anabilim Dalı, Eskişehir

Amaç: Anterior dişlerde travmaya bağlı kırık vakaları sıklıkla görülmekte ve hastalarda estetik ve fonetik bozukluklar, çiğneme fonksiyonunda azalma ve periodontal problemler oluşabilmektedir. Direkt kompozit restorasyonlar travmaya bağlı kırık vakalarının tedavi seçenekleri arasındadır. Bu restorasyonlarda silikon anahtar kullanımı palatinal yüzeylerin morfolojisinin restorasyonunda kolaylık sağlar.

Olgu Sunumu: Hastalardan işlem öncesi elde edilen modeller üzerinde mum modelaj yapıldıktan sonra palatinal yüzeyleri içeren silikon rehberler oluşturuldu. **Vaka 1:** 14 yaşında erkek hastanın muayenesinde #11 numaralı dişte mine ve dentini içeren horizontal kırık tespit edildi. İnce grenli (60-74µ) elmas frezle mine bizotajı yapıldı ve fosforik asitle (3M-ESPE) 15sn pürüzlendirildi. Diş, iki-aşamalı self-etch adeziv (Clearfil SE Bond, Kuraray) ve kompozit rezinle (Estelite Sigma Quick, Tokuyama) restore edildi. **Vaka 2:** 19 yaşında erkek hastanın muayenesinde #11 numaralı dişte renklenme ve mine ve dentini içeren diagonal kırık tespit edildi. Sırasıyla mevcut kanal tedavisinin yenilenmesi, intrakoronal beyazlatma ve direkt kompozit restorasyon planlandı. Kanal tedavisi yenilendikten sonra renklenme tedavisi için sodyum perborat-distile su karışımı 'Walking Bleach' tekniğiyle 2 seans uygulandı. Beyazlatmadan 2 hafta sonra daimi restorasyon için ince grenli alev uçlu (60-74µ) frezle mine bizotajı yapıldı ve fosforik asitle (3M-ESPE) 15 sn pürüzlendirildi. Diş, tek aşamalı self-etch adeziv (G-Premio Bond, GC) ve kompozit rezinle (Essentia, GC) restore edildi. **Vaka 3:** 27 yaşında erkek hastanın muayenesinde #11 mine ve #21 numaralı dişlerde mine ve dentini içeren kırık tespit edildi. İnce grenli alev uçlu (60-74µ) frezle mine bizotajı yapıldı ve fosforik asitle (3M-ESPE) 15sn pürüzlendirildi. Diş, iki aşamalı self-etch adeziv (Clearfil SE Bond, Kuraray) ve kompozit rezinle (Estelite Sigma Quick, Tokuyama) restore edildi. Kontrol seanslarında restorasyonlarda madde kaybı, renklenme ve uyumsuzluk gözlenmedi.

Sonuçlar: Travmaya bağlı Sınıf IV kırık lezyonlarının direkt kompozit rezinlerle tedavilerinde silikon anahtar dişlerin daha uygun kontur ve morfoloji ile restore edilmesine, bitim için az zaman harcanmasına katkı sağlar.

Anahtar Kelimeler: Direk Kompozit Restorasyon, Silikon Anahtar, Sınıf IV Lezyon

S-246

Class IV Lesion Treatment with Silicon Guide Method: Report of Three Cases*Büşra Yalçınkaya, Hatice Tepe, Özgür İrmak*

Eskişehir Osmangazi University Faculty of Dentistry, Department of Restorative, Eskişehir

Aim: Fractures due to trauma are frequently seen in the anterior teeth and patients may experience esthetic and phonetic problems, impaired chewing function and periodontal problems. Direct composite restorations are among the treatment options of fractures due to trauma. In these restorations, the use of silicone guides facilitate the restoration of the morphology of palatal surfaces.

Case: Before the procedures, silicone guides which include palatal surfaces of the wax-up were prepared. **Case 1:** 14-year-old male was diagnosed with fracture involving enamel and dentin in tooth #11. Bevel was prepared on enamel using fine grit (60-74µ) diamond bur followed by application of phosphoric acid (3M-ESPE) for 15s. Tooth was restored with two-step self-etch adhesive (Clearfil SE Bond, Kuraray) and resin composite (Estelite Sigma Quick, Tokuyama). **Case 2:** 19-year-old male patient was diagnosed with discoloration and diagonal fracture involving enamel and dentin on tooth #11. Respectively, retreatment, intra-coronal bleaching and direct composite restoration were planned. After retreatment, 'Walking Bleach' technique was performed by using sodium perborate-distilled water mixture for two sessions. After 2 weeks, bevel was prepared on enamel using fine grit (60-74µ) diamond bur followed by application of phosphoric acid (3M-ESPE) for 15s. Tooth was restored with single-step self-etch adhesive (G-Premio Bond, GC) and resin composite (Essentia, GC). **Case 3:** 27-year-old male was diagnosed fracture involving enamel and dentin on teeth #11 and #21. Bevel was prepared on enamel using fine grit (60-74µ) diamond bur followed by application of phosphoric acid (3M-ESPE) for 15s. Teeth were restored with two-step self-etch adhesive (Clearfil SE Bond, Kuraray) and resin composite (Estelite Sigma Quick, Tokuyama). In the follow-up visits no loss of material and discoloration were observed in restorations.

Conclusions: In the treatment of traumatic Class IV fracture lesions with direct composite resins, silicone key contributes to restoration with more appropriate contour and morphology and to spend less time for the treatment.

Keywords: Direct Composite Restoration, Silicon Guide, Class IV Lesion

S-247

Kemik Arttırımı Yapılmış Maksiller Anterior Bölgede Dental İmplantlar Çevresinde Yumuşak Doku Stabilitesi: Üç Yıllık Takip ve Estetik Sonuçları

Merve Bicer, Gökhan Kasnak, Erhan Fıratlı

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Kronik enfeksiyona uzun süreli maruz kalan dişlerin çevresinde sert ve yumuşak doku eksikliğine sıkça rastlanılmaktadır. Özellikle ön bölgede meydana gelen kayıpların restorasyonun da fonksiyonun yanı sıra estetik bütünlüğün sağlanabilmesi için sert doku ve yumuşak dokudaki eksikliklerin giderilmesi gerekmektedir. Olgumuzda üst çene ön bölgedeki kronik enfeksiyon nedeniyle diş çekimine karar verilmiş olan hastanın sert doku ogmentasyonu sonrasında implant destekli protez ile estetik ve fonksiyonu sağlanması sunulmuştur.

Olgu: İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı kliniklerine üst çene sol ön bölgesindeki kesici dişlerinde mobilite ve ağrı şikayeti ile başvuran 26 yaşında sistemik olarak sağlıklı, sigara içmeyen erkek hastanın ağız içi muayenesinde 21 ve 22 nolu dişlerin yer değiştirdiği, III. dereceden mobil oldukları ve vestibül yüzeydeki dişeti dokusunda renk değişikliği izlendi. Radyolojik incelemede ilgili dişlerin köklerini tamamen içerisine alan ve sınırları belirgin olmayan lezyon yatay kemik tespit edildi. Dişlerin mobilitesi ve kemik desteğinden yoksunlukları göz önüne alınarak çekimlerine ve ilgili bölgenin implant destekli ile rehabilitasyonuna karar verildi. Diş çekimleri ile birlikte lezyonun temizlenmesini takiben defekt bölgesinin onarılması için biyomateryal ve kollajen bariyer membran uygulandı. Kemik dokusunun maturasyonu süresince hasta Maryland köprü protezi uygulandı. Kemik maturasyonunu takiben 2 adet implant yerleştirildi. Uygun çıkış profilinin sağlanabilmesi ve yumuşak doku kalınlığının arttırılması hedefiyle immediate geçici sabit protezlerin subepitalyal bağ dokusu grefti ile birlikte uygulanmasına karar verildi. Osseointegrasyon süresinin tamamlandıktan sonra geçici sabit protezler daimi sabit protezler ile değiştirildi. Hastanın 3 yıllık takibi süresince klinik ve radyografik olarak herhangi bir sorun ile karşılaşmadı.

Sonuç: Estetik kaygının ön planda olduğu olgularda uzun dönemli başarılı sonuçların elde edilebilmesinde implantların doğru konumlandırılabilmesi için yeterli kemik dokusuna ihtiyaç olduğu kadar implant çevresi yumuşak doku ve komşu implantlar arasındaki papil bütünlüğünün sağlanması önem arz etmektedir. Olgumuzda immediat protezler ile birlikte uygulanan subepitalyal bağ dokusunun papil oluşumuna ve estetik kazancın sağlanmasına yardımcı olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Dental İmplantlar, Kemik Arttırımı, Yumuşak Doku Stabilitesi

S-247

Soft Tissue Stability Around The Dental Implants In The Augmented Maksillary Anterior Site: Estetic Outcome of a Three Years Follow-up

Merve Bicer, Gökhan Kasnak, Erhan Fıratlı

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul

Aim: Tooth lost is always accompanied by a lost of soft and hard tissues, especially lost teeth due to periodontal disease. Most difficult part of the implant in providing gingival aesthetics and function is the anterior region. As the biological width is established around neighboring implants, there is a flattening of the interimplant bone and a change in the position of the soft tissue. As a result, a normal progression of papilla from natural teeth through the adjacent implant area is lost. The aim of this case report is to show the effect of bone augmentation after tooth extraction on the anterior region, to the stability of gingival esthetics.

Material Method: A 26-years-old, nonsmoker, and the systemically healthy male patient presented with severe attachment loss and deep pockets was in maxillary left central and lateral incisor. The mobile maxillary left incisors were consequently extracted. The defect in the extraction socket was reconstructed using Geistlich Bio-Oss® and Geistlich Bio-Gide®. The buccal flap was released till the mucogingival junction to get the buccal advancement of the flap, and horizontal matrix suture was used to get a proper approximation. Six months later, implants were installed. Immediate temporary prosthesis were placed. Four months after implant surgery, the definitive prosthesis was placed. The 3 year follow-up demonstrated that the gingival architecture maintained the form as the definitive implant-supported crown was delivered. Radiographic examination revealed the stable marginal bone level.

Conclusions: The correct positioning of the implant and immediate temporary prosthesis can be achieved by providing soft tissue shaping. It should be noted that the underlying bone and the augmented bone tissue are helpful. In accordance with the rules of implant applications, successful results can be achieved.

Keywords: Bone Augmentation, Dental Implants, Soft Tissue Stability

S-248**Maksiller Sinüste Aspergillus Mycetoma: Olgu Sunumu ve Literatür Güncellemesi***Olgun Topal*

Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Afyonkarahisar

Amaç: Maksiller sinüste aspergillus enfeksiyonları; aspergilloma, miçetoma veya mantar topu olarak da tanımlanan nadir bir sinüs hastalığıdır. Yayımlanan sınırlı sayıda olgularda maksiller sinüste aspergillus enfeksiyonlarına; kanal tedavisinde kullanılan çinko-oksit içerikli kanal dolgu maddelerinin, güta perka veya gümüş konların kök kanalından taşmasının neden olduğu bildirilmiştir. Bu çalışmada bir olgu nedeniyle maksiler sinüste aspergillus enfeksiyonu ve güncel literatür bilgilerinin sunulması amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: Kliniğimize yaklaşık beş yıldır süren baş ağrısı ve üst molar dışında taşkın kök kanal dolgusu şikayeti ile başvuran 48 yaşında kadın hasta son dört yıldır farklı ilaç tedavilerinden yanıt alamadığını bildirmiştir. Yapılan klinik ve radyografik muayene sonucu hastanın taşkın kök kanal dolgusunun tedavisi için lokal anestezi altında Caldwell-Luc operasyonu planlandı. Taşkın kök kanal dolgusu etrafındaki enflamatuar doku histopatolojik inceleme için toplandı. Histopatolojik inceleme sonucu hastada fungal aspergilloma topu ile birlikte maksiller sinüzit olduğunu tesbit edildi. Hastaya itrakonazol ilaç tedavisi uygulandı.

Sonuç: Olası bir aspergillus enfeksiyonuna yol açmamak adına özellikle maksiler sinus ile ilişkili olabilecek dişlerin kök kanal tedavileri sırasında taşkın enstrümantasyon ve kök kanal dolumundan kaçınılması gerektiği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: aspergilloz, kök kanal tedavisi, maksiller sinüs

S-248**Aspergillus Mycetoma of the Maxillary Sinus: Case Report and Update Literature Review***Olgun Topal*

Afyonkarahisar Health Sciences University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Afyonkarahisar

Objective: Maxillar sinus aspergilloma is a rare disease of sinus which is sometimes considered as mycetoma or fungal ball. Root canal treated teeth with overextension of the root canal sealer of zinc-oxide containing or solid materials such as gutta-percha or silver cones into the sinus might be etiological factor for aspergillosis of the maxillary sinus in a limited number of published cases. In this study, we aimed to present aspergillus infection of the maxillary sinus and to present the current literature review.

Case: A 48-year-old female patient presented to our clinic with a five-year history of headache and overfilling root canal material in her upper molar tooth. She reported no response from different drug treatments for the last four years. As a result of clinical and radiographic examination, Caldwell-Luc operation was planned under local anesthesia for the treatment of overfilling root canal material. Inflammatory tissue around the overfilling root canal material was collected for histopathological examination. Histopathological examination revealed that the patient had maxillary sinusitis with fungal aspergilloma ball. The patient was treated with itraconazole medication.

Conclusion: We concluded that it should be avoided to overfilling root canal materials and overinstrumentation during root canal treatment of teeth which may be associated with maxillary sinus in order to avoid a possible aspergillus infection.

Keywords: aspergillosis, endodontic treatment, maxillary sinus

S-249**Temporomandibular Eklem Rahatsızlığı Hastalarında Oklüzyon Analizi ve Çiğneme Kas Aktivitesinin Karşılaştırılması**

Duygu Koç, Meral Bağkur, Burcu Toksoy

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu çalışmanın amacı, tek taraflı temporomandibular eklem rahatsızlığı (TMR) olan hastalar ve asemptomatik kontrol grubu bireylerde oklüzyon zamanı (OZ), disklüzyon zamanı (DZ), ısırma kuvveti dağılımı (IKD) ile eş zamanlı temporalis anterior (TA) ile masatter (MM) kaslarının elektromyografik aktivitesi arasındaki ilişkinin interküspal pozisyonda ve lateral hareketler sırasında araştırılmasıdır.

Yöntem: 12 sağlıklı ve 13 tek taraflı TMR olan bireyler bu çalışmada yer almıştır. TMR olan hastaların teşhisi temporomandibular eklem vibrasyonel analizi (BioJVA) cihazı ile doğrulanmıştır. Eş zamanlı olarak bilgisayarlı dijital oklüzal analizi (T-scan III) ve TA ve MM kaslarının EMG aktivitesi (BioEMG III) interküspal pozisyonda ve lateral hareketlerde kaydedilmiştir.

Bulgular: İnterküspal pozisyonda MM ve TA kaslarının EMG aktivitesinde ve oklüzyon (OZ), disklüzyon zamanı (DZ) ve ısırma kuvveti dağılımı değerlerinde (IKD) tek taraflı TMD hastaları ve kontrol grubu bireyler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmadı. Ağrılı taraf TMR hastalarında IKD ve DZ değerleri, ağrısız tarafa ve kontrol grubuna göre daha yüksek değerler göstermiştir.

Sonuç: Lateral hareketlerde, ağrılı taraf TMD hastalarında artmış dengeleyen taraf TA aktivitesi ile birlikte artmış IKD ve uzamış DZ olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Dijital oklüzal analiz, Eklem vibrasyonel analizi, Elektromiyografi, T-Scan oklüzyon, Temporomandibular rahatsızlıklar

S-249**Comparison of Occlusion and Masticatory Muscle Activity of TMD Patients**

Duygu Koç, Meral Bağkur, Burcu Toksoy

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara

Objectives: To investigate the relationships occlusion time (OT), disclusion time (DT), distribution of bite forces (DBF) and simultaneous electromyographic activity (EMG) of temporalis anterior (TA) and masseter muscle (MM) in intercuspal position and lateral movements in patients with unilateral-temporomandibular disorders pain and healthy control subjects.

Methods: Twelve healthy and 13 unilateral-TMD subjects were participated. The diagnosis of unilateral-TMD was verified with Joint-Vibration Analysis (BioJVA). Simultaneous computerized occlusal analysis (T-Scan III) and EMG activity of MM and TA (BioEMG III) were performed in intercuspal position and lateral movements.

Results: No statistically differences were observed in OT, DT, DBF and EMG activities of MM and TA muscles between control and patients with unilateral-TMD in intercuspal position. DBF and DT of pain-side of unilateral-TMD patients were indicated higher value than control and non-pain side.

Conclusion: In lateral movements, pain side of the unilateral-TMD patients revealed increased balancing side TA activity with higher DT and balancing side DBF.

Keywords: Digital occlusal analysis, Electromyography, Joint vibration analysis, T-Scan occlusion, Temporomandibular disorders.

S-250

Yüzün Dikey Büyüme Modelinin Teşhisinde Kullanılan Ortodontik Sefalometrik Parametrelerin Değerlendirilmesi*Sevil Akkaya, Amir Mamuşa, Sadık Türker Akdemir*

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Ankara

Giriş: Yüzün dik yön gelişimine ilişkin sefalometrik parametrelerden yararlanılarak kranyo-fasiyal yapıların büyüme paterninin belirlenmesinin ortodontik hasta için oluşturulacak yaklaşım açısından özel bir önemi vardır (1,2). Diğer taraftan anomali komponentleri ile ilgili olarak hangi anatomik yapıların büyüme ve gelişim ile ne düzeyde etkilendiği sorusu ortodonti literatüründe henüz yanıtlanamamış ve tartışılmakta olan diğer bir önemli konudur. Anomalinin yaşla birlikte şiddetlenmesi, anomali ile etkilenen anatomik yapıların farklı zaman ve oranlarda etkilenmesine neden olabilir(3). Bu durumda aynı amaçla kullanılsa dahi, farklı anatomik bölgelerden yararlanılarak oluşturulduğu için parametreler arasındaki ilişkinin eş zamanlı olarak değerlendirilmesi gerektiği düşüncesi bu araştırmanın temel amacını oluşturmaktadır.

Materyal-Metod: Retrospektif olarak planlanan bu çalışmada Ortodonti Anabilim Dalı Arşivinden rastgele seçilen kemik yaşı 10-14 yıl arasında bulunan, herhangi bir ortodontik tedavi görmemiş, kranyo-fasiyal yapıyı etkileyebilecek sistemik bir rahatsızlığı/sendromu bulunmayan bireylere ait lateral sefalometrik film ve el-bilek filmlerinden yararlanılmıştır. Altın standart olarak SN/GoGn (26-38°) kabul edilerek bireyler büyüme modeline göre optimal, vertikal ve horizontal olmak üzere üç gruba ayrılmıştır. Lateral sefalometrik filmler üzerinde dördü açı (SN/GoGn, PAT, Y eksenini, Gonial açı), biri oransal ölçüm (Jarabak oranı) olmak üzere toplam beş parametre değerlendirmeye alınmıştır. Power analizine göre % 95 güven düzeyinde ve % 82 teorik power toplam 66 birey ile çalışılması yeterli olacağı belirlenmiş; toplam 86 birey çalışmaya dahil edilmiştir.

Bulgular: Horizontal bireyler için sırasıyla: PAT ve Jarabak Oranının; Y eksenini ve Gonial açının birbiriyle uyumlu olduğu; Optimal bireyler için sırasıyla Gonial açı; PAT, Jarabak Oranı ve Y eksenini açısının uyumlu olduğu; Vertikal bireylerde ise sırasıyla PAT, Y eksenini açısı, Jarabak Oranı ve Gonial açının uyumlu olduğu bulunmuştur.

Sonuç: Yüzün dik yön parametreleri her zaman birbirlerini desteklemediği, SN/GoGn ile PAT istatistiksel olarak anlamlı ve yüksek düzeyde bir uyum olduğu ($p<0,05$, Kappa=0,844); SN/GoGn ile Gonial açı ($p<0,007$) ise istatistiksel anlamlı ve en düşük düzeyde ($p<0,05$, Kappa=0,151); uyum olduğu bulunmuştur. Anomali gruplarında yapılacak kapsamlı ve longitudinal çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ortodonti, sefalometri, vertikal sefalometrik parametreler

S-250

An Evaluation of the Orthodontic Cephalometric Parameters Which Are Used to Diagnose the Vertical Growth Pattern of the Face*Sevil Akkaya, Amir Mamuşa, Sadık Türker Akdemir*

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Ankara

Introduction: The growth pattern of the patient is determined by the evaluation of vertical cephalometric parameters; which is very important for treatment approach (1,2). On the other side, the most controversy and yet not answered topic in the orthodontic literature is level of effectiveness of the anomaly components by the growth and development. The aggravation of anomaly by the age may affect the anatomic components in different time and percentage(3). The main purpose of this study was to evaluate synchronously the cephalometric parameters obtained from different anatomic components.

Material-Methods: The lateral cephalometric and wrist films of the patients between 10-14 of skeletal age from the archive of Orthodontics Department were included randomly in this retrospective study. Considering SN/GoGn(26- 38) a golden standard, individuals were divided into three groups (optimal, vertical and horizontal) according to the growth pattern. Lateral cephalometric films are evaluated based on totally five parameters, four of them are angles(SN/GoGn, PAT, Y axis, Gonial angle) and one rational measurement(Jarabak ratio). According to the Power analysis, with a 95% reliability and 82% theoretical power, 66 individuals were sufficient for the study, 86 individuals were included in the research.

Results: For horizontal individuals: respectively PAT and Jarabak ration, then Y axis and Gonial angle were compatible with each other; for optimal individuals respectively: Gonial angle, PAT, Jarabak ratio and Y axis angle are compatible with each other; for vertical individuals PAT, Y axis angle, Jarabak ratio and Gonial angle are compatible with each other.

Conclusion: Based to the result, we found that the vertical cephalometric parameters of the face were not always supportive to each other, SN/GoGn and PAT were statistically significant and in a high level compatible to each other ($p<0,05$, kapa=0,844); SN/GoGn and Gonial angle ($p<0,007$) were statistically significant and in a low level compatible to each other ($p<0,05$; kapa=0,151). There is a need for a broad and longitudinal study in the anomaly groups.

Keywords: Orthodontics, Cephalometrics, Vertical Cephalometric parameters

S-251

Tıp Doktorlarının Bifosfonat İlişkili Çene Osteonekrozu Farkındalığı ve Yaklaşımı*Muazzez Suzen, Hayrunisa Koçyiğit, Çağrı Delilbaşı, Gamze Güven, İpek Necla Güldiken*

İstanbul Medipol Üniversitesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bifosfonat türevi ilaçlar osteoklastların fonksiyonunu bozarak kemik rezorpsiyonunu inhibe ederler. Bu etkileri nedeniyle osteoporoz, kemik metastazları ve metabolik kemik hastalıklarının tedavisinde kullanılmaktadırlar. İlacın kullanılmasıyla birlikte zamanla kemik yapımı ve remodelingde bozukluk gelişebilir. Bununla birlikte diş çekimi gibi çene üzerinde bir cerrahi işlem uygulandığında kemik iyileşmesinin bozulmasıyla çenenin bifosfonat ilişkili nekrozu meydana gelebilir. Bifosfonat kullanan hasta sayısının her geçen gün artması ve BRONJ (bisfosfonata bağlı çene osteonekrozu) vakalarındaki yükseliş, hekimlerin bu komplikasyonla karşılaşma ihtimalini artırmaktadır. Hekimler, diş hekimleri ve hastalar tarafından BRONJ farkındalığı; erken teşhis, tedavi ve önlenmesi açısından önemlidir. Bu çalışmada, antirezorbaktif ve antiangiyojenik ilaçları reçete eden tıp doktorlarının ciddi bir komplikasyon olan BRONJ ile ilgili farkındalıklarını ve yaklaşımlarını değerlendirmek amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntemler: Araştırmaya bazı üniversite hastaneleri, eğitim ve araştırma hastaneleri ve özel sağlık kurumlarında çalışan; Ortopedi, Dahiliye, Romatoloji, Fizik tedavi- Rehabilitasyon ve Onkoloji uzmanları dâhil edilmiştir. Katılan hekimlere; bifosfonatlar ve BRONJ hakkındaki bilgileri, tedavi sürecindeki yaklaşımları ile ilgili 15 sorudan oluşan bir anket formunu yanıtlamaları istenmiştir. Bu anket sorularına hekimlerin verdiği yanıtlar sayı ve yüzde ile tanımlanmıştır.

Bulgular: Çalışmamıza katılan hekimlerin %38'i asistan, %62'si uzman olup %73 hastada osteoporöz endiksyonuyla % 57 oranında alendronat grubu ilaç kullanıldığı belirtilmiştir. Hekimlerin %13'ü tedavi öncesi dental muayeneyi önerirken, %64'ü dental tedaviyi hastanın şikâyeti olduğunda önerdiğini bildirmiştir. %17 hekim bifosfonat grubu ilaç kullanımına bağlı çene nekrozuyla karşılaştığını bildirmiştir. Ayrıca hekimlerin %69'u çene osteonekrozu durumunda ilaç rejiminde değişiklik veya ilaç tatili düşündüğünü belirtmiştir.

Sonuç: Bifosfonat grubu ilaçları reçete eden tıp hekimlerinin çenelerde gelişen BRONJ hakkındaki farkındalıklarının artması için bifosfonatlar ve BRONJ ile ilgili eğitim stratejileri oluşturulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: bifosfonat, çene nekrozu, farkındalık, medikal doktor

S-251

Awareness and Approach of Medical Doctors Regarding Bisphosphonate Related Osteonecrosis of the Jaws*Muazzez Suzen, Hayrunisa Koçyiğit, Çağrı Delilbaşı, Gamze Güven, İpek Necla Güldiken*

İstanbul Medipol University Faculty of Dentistry, Department of Oral And Maxillofacial Surgery, İstanbul

Aim: Bisphosphonates and antiresorptive drugs inhibit bone resorption by disrupting the function of osteoclasts. Due to these effects, they are used in the treatment of osteoporosis, bone metastases and metabolic bone diseases. Disruption of bone formation and remodeling may develop over time with the use of this drug. However, when a surgical procedure is performed in the jaw, such as tooth extraction, BRONJ may occur with disruption of bone healing. The increasing number of patients are using bisphosphonates and higher percentage of BRONJ cases increases the possibility of doctors to encounter this complication. BRONJ awareness by doctors; early diagnosis, treatment and prevention are important. Therefore, this study aimed to evaluate the awareness of medical doctors who prescribe antiresorptive and antiangiogenic drugs considering BRONJ.

Material-Methods: The study was conducted in some university hospitals, training and research hospitals and private health institutions. Orthopedics, Internal Medicine, Rheumatology, Physical Therapy-Rehabilitation and Oncology specialists were included. A questionnaire consisting of 15 questions was given to evaluate their knowledge on bisphosphonates and BRONJ and their approaches in the treatment process. The answers given by the doctors to these questions are defined by number and percentage.

Results: 38% of the doctors participating in our study were assistants, 62% were specialists, and 73% were using alendronate in 57% of patients sustaining severe osteoporosis. While 13% of the doctors recommended dental examinations before treatment, 64% reported that they recommended dental treatment when the patient had a complaint. 17% of the doctors reported that bisphosphonate group experienced jaw necrosis due to drug use. In addition, 69% of doctors stated that in the case of BRONJ they considered a change in drug regimen or initiated drug-holidays.

Conclusion: Training strategies related to bisphosphonates and BRONJ should be established in order to increase awareness regarding BRONJ in medical practitioners who prescribe bisphosphonate drugs.

Keywords: awareness, bisphosphonate, jaw necrosis, medical doctor

S-252

Profilaktik Aşındırıcı Tozların Multi-Faz Interpenetre Seramik-Rezin Kompozit Materyallerinin Rengi Üzerine Etkisi*Rana Turunç Oğuzman¹, Emir Yüzbaşıoğlu²*¹Altınbaş Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul²Bahçeşehir Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul**Amaç:** Bu çalışmanın amacı beş farklı aşındırıcı oral profilaksi tozunun beş farklı restoratif CAD/CAM materyallerinin rengi üzerindeki etkilerini incelemektir.**Yöntem:** Restoratif CAD/CAM materyallerinden (Lava Ultimate, Vita Enamic, GC Cerasmart, Paradigm MZ100, Vita Mark II) 1 mm kalınlığında 250 adet örnek hazırlandı. Rastgele beş gruba (n=10) ayrılan örneklerle beş farklı aşındırıcı oral profilaksi tozu (eritritol, sodyum bikarbonat, glisin, kalsiyum karbonat, alüminyum hidroksit) 10 yıllık klinik protokolü taklit edecek şekilde uygulandı. Örneklerin uygulama öncesi ve sonrasında renk değerleri spektrofotometre ile ölçüldü. Renk farklılıkları $\Delta E00$ renk sistemlerine göre değerlendirildi. Veriler ShapiroWilk testi, çift yönlü varyans analizi, Tukey HSD testi ile istatistiksel olarak değerlendirildi ($p<0,001$ ve $p<0,05$).**Bulgular:** CAD/CAM restoratif blok materyali çeşidinin ($F:6,205$; $p<0,001$) ve oral profilaksi tozu çeşidinin ($F:5,505$; $p<0,001$) $\Delta E00$ değeri üzerine etkisinin istatistiksel olarak anlamlı olduğu saptanmıştır. Oral profilaksi tozu ve materyal etkileşiminin delta E00 değeri üzerine etkisinin istatistiksel olarak anlamlı olmadığı saptanmıştır ($F:0,996$; $p:0,462$).**Sonuç:** Rezin kompozit, seramik-polimer esaslı ve tam seramik restorasyonlarda farklı gren büyüklüğü ve şekline sahip oral profilaksi tozlarının kullanımı dikkatli şekilde değerlendirilmelidir. Rezin kompozit, tam seramik ve seramik-polimer içerikli restorasyonlarda glisin, eritritol ve sodyum bikarbonat içerikli oral profilaksi tozları kullanılabilir.**Anahtar Kelimeler:** Aşındırıcı oral profilaksi tozları, CAD/CAM, Multi faz interpenetre seramik-rezin kompozit materyaller, Renk farklılığı

S-252

The Effect of Prophylactic Air-Abrasive Powders On Color Of Multi-Phase Interpenetrating Ceramic-Resin Composites*Rana Turunç Oğuzman¹, Emir Yüzbaşıoğlu²*¹Altınbaş University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İstanbul²Bahçeşehir University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İstanbul**Aim:** The purpose of this study is to investigate the effect of prophylactic air-polishing powder on color parameters of CAD/CAM restorative materials.**Method:** 250 specimens (thickness; 1 mm) were prepared from CAD/CAM restorative materials (Lava Ultimate, Vita Enamic, GC Cerasmart, Paradigm MZ100, Vita Mark II) and were randomly divided into five groups (n=10). The surface of specimens were treated with different air-polishing powders (erythritol, sodium bicarbonate, glycine, calcium carbonate, aluminum hydroxide) simulating ten-years of clinical protocol. Color parameters (L,a,b, C H) were measured before and after air-polishing with a spectrophotometer. Color difference is calculated with $\Delta E00$ formula. Data were statistically evaluated with Shapiro-wilk test, Tukey HSD test and two-way analysis ($p<0,001$), ($p<0,05$).**Results:** Results showed that the effect of type of CAD/CAM restorative block material ($F:6,205$; $p<0,001$) and type of air-polishing powders ($F:5,505$; $p<0,001$) on $\Delta E00$ value is statistically significant. However, the interactions of air-polishing powders and restorative materials had no significant effect on $\Delta E00$ value($F:0,996$; $p:0,462$).**Conclusion:** Application of air-polishing powders, which have different grain sizes and shapes, on resin composite, full ceramic and ceramic-polymer containing restorations should be cautiously evaluated. Glycine, erythritol or sodium bicarbonate containing prophylactic air-polishing powders can be used on resin composite, full ceramic and ceramic-polymer containing restorations.**Keywords:** Air-polishing powders, CAD/CAM, Color difference, Multi-phase interpenetrating ceramic-resin composite materials

S-253

İmplant, Mini-Vida Sonlu Elemanlar Stres Analizlerinde Model Hazırlığı: BoyutVolkan Aykaç

Kıbrıs Sağlık ve Toplum Bilimleri Üniversitesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Güzelyurt, KKTC

Amaç: Çalışmanın amacı; implant / mini-vida için hazırlanan sonlu elemanlar stres analizi bloklarının farklı boyutlarda hazırlanmasının, kemik üzerinde ölçülen stres değerlerinde bir değişikliğe sebep olup olmayacağını değerlendirmektir. Bu çalışma farklı boyutlarda hazırlanan kemik modellerinin boyutlarının değişmesinin, kemik doku üzerinde oluşan stresi etkilediği hipotezi üzerine kurulmuştur.

Yöntem: 3-boyutlu olarak modellenen 3 farklı boyuttaki kemik blok modeline yerleştirilen mini-vida üzerinde sonlu elemanlar stres analizleri yapılmıştır. Senaryolar: (1) 10x10x13.5mm kemik modeli, (2) 20x20x13.5mm kemik modeli, (3) 30x30x13.5mm kemik modeli prizmaları kullanılmıştır. Mini-vida boynuna 200 gramlık bir kuvvet vida başının tam orta noktasından uygulanmıştır kemik yüzeyine paralel olacak şekilde uygulanmış ve kemik üzerinde oluşan minimum asal gerilme değerleri sonlu elemanlar stres analizi yöntemi ile ölçülmüştür.

Bulgular: Mini-vida ve implant ile yapılan sonlu elemanlar çalışmalarında kemiği modellemek için farklı boyutlu prizmalar kullanılmaktadır. Bu prizmaların boyutlarının değişmesinin stres analizinin sonuçlarında etkili olup olmadığını değerlendirmek için senaryolarda oluşturulan farklı prizmalara yerleştirilen mini-vidalara kuvvet uygulanmış ve kortikal kemik boynunda ve spongiyoz kemikte oluşan minimum asal gerilme değerleri ölçülmüştür. Senaryo1'de mini-vida boynu kortikal kemik yüzey birleşiminde oluşan minimum gerilme değeri 6.1 mpa olarak, senaryo 2'de 5.8 mpa ve senaryo 3'te 5.8 mpa olarak ölçülmüştür. Spongiyoz kemikte ise senaryo 1'de minimum asal gerilme değeri 0.9 mpa, senaryo 2'de 0.8mpa, senaryo 3'te 0.8mpa olarak ölçülmüştür.

Sonuç: Sonuç olarak mini-vida, implant için yapılan sonlu elemanlar stres analizlerinde kullanılacak kemik blok prizma boyutlarına karar verilirken, uygulanacak kuvvetin öncelikle pilot modeller üzerinde test edilmesi ve farkların önemsenmeyecek kadar azaldığı uygun boyutlu modellere karar verilmesi sonrasında çalışmalara devam edilmesi gerektiği görülmüştür. Yapılan çalışmada, aynı mini-vidaya aynı kuvvetler uygulanmasına karşın, farklı boyutlu modellerde farklı minimum asal stres değerleri ölçülmüş, model boyutu arttıkça stresler arası farklar önemsenmeyecek kadar azalmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sonlu Elemanlar Stres Analizi, FEM, mini-vida, implant, kemik blok, boyut

S-253

Model Preperation for Implant, Mini-Screw Finite Element Stress Analysis: SizeVolkan Aykaç

Department of Orthodontics, Cyprus Health and Social Sciences University, Guzelyurt, TRNC

Aim: Aim of this study is to evaluate the changes in the stresses on the bone with 3-dimensional finite element analysis, when different sized finite element bone models are used. The hypothesis of the study is; different sized bone models will have an effect on the stresses generated on the bone.

Method: Finite element stress analysis were performed on 3 different sized 3-dimensional bone models. Scenarios: (1) 10x10x13.5mm bone model, (2) 20x20x13.5mm bone model, (3) 30x30x13.5mm bone model prisms were used. 200 grams of force was applied to the middle of mini-screw heads, parallel to the bone surface and minimum principal stresses on the bone were measured with finite element stress analysis.

Results: Different sized prisms are generated for modelling bones to use in finite element studies, that are investigating implants and mini-screws. To evaluate the effects of change in size of bone model prisms, on the results of stress analysis; different sized models were generated and minimum principal stresses on the bone were measured with finite element stress analysis. In scenario 1, the minimum principal stress on the cortical bone around the mini-screw neck was 6.1 mpa, in scenario 2 it was 5.8 mpa and in scenario 3 it was 5.8 mpa. The stresses on the spongiyous bone were measured as 0.9 mpa in scenario 1, 0.8 mpa in scenario 2 and 0.8 mpa in scenario 3.

Conclusion: As a result; pilot studies, with different sized bone model prisms should be prepared that shows insignificant differences, these pilot studies are necessary to do studies of mini-screws, implants with finite element stress analysis. Results of this study showed that changing the size of the bone models changed the minimum principal stresses on the bone and these changes became insignificant after expanding the models size.

Keywords: Finite Element Stress Analysis, FEM, mini-screw, implant, bone block, size

S-254

Farklı İn Vitro Koşullarda İlave Işık Uygulaması Restoratif Materyallerin Yüzey Mikrosertliğini Etkiler mi?*Bahar Melis Akyıldız¹, Nasibe Aycan Yılmaz²*¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Aydın²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Aydın**Amaç:** Bu çalışmada, farklı in-vitro koşullar altında uygulanan ilave ışığın 3 farklı restoratif materyalin yüzey mikrosertliğine etkisi değerlendirilmiştir.**Yöntem:** Restoratif materyallerin her birinden 60'ar örnek (8mmx2mm) hazırlanmıştır (G1:Kompozit-FiltekZ250, 3M ESPE, G2:Kompomer-Dyract Extra, Dentsply, G3:Giomer-Beautifil II, Shofu Inc.). Tüm gruplara Sof-Lex (3M ESPE) diskler ile standart bitim ve polisaj işlemi uygulanmıştır ve başlangıç yüzey mikrosertlik değerleri (Başlangıç-VMS) kaydedilmiştir. Her bir restoratif materyale ait örnekler ilave ışık uygulama koşullarına göre kendi içinde 4 alt gruba ayrılmıştır (n=15); a:kontrol grubu-ilave ışık uygulaması yapılmamıştır, b:kuru yüzeyde ilave ışık uygulaması, c:gliserin uygulanan yüzeyde ilave ışık uygulanması, d:tükürük ile ıslatılmış yüzeyde ilave ışık uygulaması. İlave ışık uygulamasının hemen sonrasında 2. yüzey mikrosertlik değerleri (Anlık-VMS) ölçülmüştür. 24 saat sonra polimerizasyonun tamamlanmasının ardından final mikrosertlik değerleri (24s-VMS) kaydedilmiştir. Veriler Kruskal-Wallis ve Friedman testi ile istatistiksel olarak analiz edilmiştir ($\alpha = 0.05$).**Bulgular:** Yüzey koşullarına bağlı olmaksızın tüm deney gruplarında anlık-VMS ve 24s-VMS değerleri kontrol gruplarına göre istatistiksel olarak anlamlı oranda artmıştır. 24s-VMS değerleri incelendiğinde, tükürüklü ve kuru yüzey koşullarında ilave ışık uygulanan kompomer gruplarında, tükürüklü yüzey koşullarında ilave ışık uygulanan kompozit grubunda ve tüm giomer gruplarında kendi kontrol gruplarına göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık elde edilmemiştir ($p>0,05$). Gliserinli yüzeyde ilave ışık uygulanmış kompomer grubunda ve kuru ve gliserinli ortam koşullarında ilave ışık uygulanmış kompozit gruplarında yüzey mikrosertlik değerleri kontrol grubuna göre anlamlı derecede yüksek bulunmuştur ($p<0,05$).**Sonuç:** Gliserin altında ilave ışık uygulaması kompomer ve kompozit rezin materyallerin yüzey mikrosertliğini arttırmıştır. Ancak hiç bir ortamda ilave ışık uygulaması giomerin final mikrosertliğini arttırmamıştır.**Anahtar Kelimeler:** Giomer, ilave ışık polimerizasyonu, kompomer, kompozit, yüzey mikrosertliği

S-254

Does Additional Light-Curing Under Different In Vitro Conditions Affect Micro-Hardness of Restorative Materials?*Bahar Melis Akyıldız¹, Nasibe Aycan Yılmaz²*¹Aydın Adnan Menderes University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Aydın²Aydın Adnan Menderes University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Aydın**Aim:** In this study, the effect of additional light-curing under different in-vitro conditions on surface microhardness of 3 different restorative materials was evaluated.**Method:** Sixty cylindrical specimens were prepared (8mmx2mm) from each restorative material (G1:Composite-FiltekZ250, 3M ESPE, G2:Compomer-Dyract Extra, Dentsply, G3:Giomer-Beautifil II, Shofu Inc.). All specimens were finished and polished with Sof-Lex discs (3M ESPE) and baseline microhardness measurements (Baseline-VMH) were recorded. The specimens prepared from same restorative material were further divided into 4 sub-groups (n=15), according to the additional-light curing-conditions; a:Control/no-additional-light-curing, b:Additional-light-curing-under-dry surface conditions, c:Additional-light-curing-under-glycerin, d:Additional-light-cured-under-saliva. Second measurements (immediate-VMH) were performed immediately after additional light curing. Final measurements were performed 24h after first measurement in order to ensure complete polymerization. Data were analyzed statistically using Kruskal-Wallis, and Friedman tests ($\alpha = 0.05$).**Results:** Irrespective of the surface conditions, all experimental groups exhibited significantly higher immediate-VMH and 24h-VMH values compared to control. Considering 24h-VMH values; additional-light-curing compomer groups under-saliva and dry conditions, an additional-light-curing composite group under-saliva and additional-light-curing Giomer groups under-all-surface-conditions exhibited no significant differences compared to relative control groups ($p>0.05$). Microhardness values of the additional-light-curing compomer group under-glycerin and additional-light-curing composite groups under-glycerin and dry conditions were significantly higher compared to control ($p<0.05$).**Conclusion:** Additional light curing under glycerin increased microhardness of compomer and composite resin. Additional light curing under-all-surface-conditions did not lead to an increase in final microhardness of giomer.**Keywords:** additional light curing, compomer, composite, giomer, surface microhardness

S-255

Manuel Sıkma İşlemlerinde Uygulanan Maksimum Tork Değerlerinin Araştırılması*Tahir Karaman*

Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Elazığ

Amaç: İmplant tedavisi uygulamalarında implant üst yapı parçalarına hekimler tarafından manuel olarak uygulanan sıkma işlemlerinde, hekimlerin uyguladıkları maksimum tork değerlerinin araştırılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmamıza toplam 28 diş hekimi (15 Erkek, 13 Kadın) katıldı. Kullanıcıların dijital tork ölçüm cihazına (Cap torque tester series TT01; Mark10, Copiague, NY) yerleştirilmiş olan implant-abutment vidasına (Straumann Dental Implant System, Waldenberg, Switzerland) sıkma anahtarları ile maksimum tork uygulayıp sıkma işlemi gerçekleştirmeleri söylendi. Sıkma işleminin ağız koşullarını olabildiğince taklit edebilmesi amacıyla kullanıcılara pudralı ve vinil eldiven kullanıldı. Her sıkım işlemi arası en az 1 dakika olacak şekilde her grupta 3 'er kez olmak üzere sıkma işlemi tekrarlandı. Veriler dijital tork ölçüm analiz programı (MESURgauge Plus, Mark-10 Corp. Copiague, NY) ile kaydedildi ve istatistiksel olarak analiz edildi.

Bulgular: Vinil eldiven ile yapılan sıkımlarda maksimum tork değeri 17.42 (± 3.68) N, pudralı lateks eldiven ile yapılan sıkımlarda maksimum tork değeri 21.74 (± 4.19) N bulundu. Cinsiyete göre vinil eldiven ile yapılan sıkımlarda erkeklerde maksimum tork değeri 18.43 (± 3.93) N, kadınlarda ise 16.25 (± 3.11) N bulundu. Cinsiyete göre pudralı lateks eldiven ile yapılan sıkımlarda erkeklerde maksimum tork değeri 23.05 (± 4.01) N, kadınlarda ise 20.22.25 (± 4) N bulundu. Cinsiyete göre vinil ve pudralı lateks eldiven ile uygulanan maksimum tork ortalaması istatistiksel olarak anlamlı bulunmazken ($p > 0.05$), eldiven türüne göre maksimum tork uygulama değer ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlılık bulundu ($p < 0.05$).

Sonuç: Pudralı lateks eldiven ile gerçekleştirilen sıkma işleminde maksimum tork uygulama değerleri, vinil eldiven ile kıyaslandığında daha yüksek bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Manuel Tork, Dijital Tork ölçümü, Tork Uygulama

S-255

Evaluation of Maximum Torque Values Applied in Manual Tightening Processes*Tahir Karaman*

Fırat University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Elazığ

Objective: To determine the maximum torque values applied by dentists while performing manual tightening procedures on implant superstructures in implant treatment applications.

Method: A total of 28 dentists (15 males, 13 females) participated in the study. Users were instructed to apply the maximum torque with hand wrenches to the implant-abutment screw (Straumann Dental Implant System, Waldenburg, Switzerland) placed on the digital torque gauge (Cap torque tester series TT01; Mark-10, Copiague, NY). Powdered and vinyl gloves were used for the tightening process to simulate mouth conditions as much as possible. The tightening procedure was repeated 3 times in each group, with a minimum of 1 minute between each procedure. Data was recorded with a digital torque measurement analysis program (MESURgauge Plus, Mark-10 Corp. Copiague, NY) and analyzed statistically.

Results: The maximum torque value was 17.42 (± 3.68) N for vinyl gloves and 21.74 (± 4.19) N for powdered latex gloves. According to gender, maximum torque values were 18.43 (± 3.93) N in men and 16.25 (± 3.11) N in women with vinyl gloves, and 23.05 (± 4.01) N in men and 20.22.25 (± 4) N in women with powdered latex gloves. While the maximum mean of torque applied with vinyl and powdered latex gloves was not statistically significant ($p > 0.05$), there was a statistically significant difference between maximum torque application value according to type of gloves ($p < 0.05$).

Conclusion: During the tightening process, the maximum torque application values were higher with powdered latex gloves compared to vinyl gloves.

Keywords: Manual Torque, Digital Torque Measurement, Torque Application

S-256

Farklı CAD/CAM Materyallerinin Kor Materyalleri İle Bağlanma Dayanımlarının Değerlendirilmesi*Burcu Dereli İnan¹, Seval Başpınar Alper², Neslihan Tekçe², Serkan Sarıdağ¹*¹Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Kocaeli²Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Kocaeli**Amaç:** Çalışmanın amacı farklı kor materyallerinin, farklı CAD/CAM blok materyalleriyle arasındaki makaslama bağlanma dayanımının değerlendirmesidir.**Yöntem:** Çalışmada IPS e.max CAD(lityum disilikat), Lava Ultimate(rezin nanoseramik) ve Vita Enamic (polimerize infiltre) CAD/CAM restoratif bloklar kullanıldı. Bu materyaller elmas testere ile (Micracut 151, Metkon) 2 mm kalınlığında kesilerek toplam 120 örnek oluşturuldu (n=10). Bloklar akrilik kalıplara gömüldü. Düz bir yüzey oluşturmak için 600 grit zımpara ile aşındırıldı. Lava Ultimate ve Vita Enamic örnekler 10 sn 40 µm alumina partikülleri ile yüzey hazırlığı yapıldı. IPS e.max CAD örnekleri 45 sn hidroflorik asitle (8%) asitlendi, 15 sn yıkandı ve kurutuldu. Silan(ceramic primer 2) uygulandı ve 10 sn hava ile kurutuldu. Kompozit kor materyali olarak Clearfil Majesty Posterior(%92 doldurucu-Nano hibrit kompozit), Bisco Light-Core (%79 doldurucu-fiberle güçlendirilmiş), Bulk Fill posterior(%76.5 doldurucu) ve EverX posterior(cam-fiberle güçlendirilmiş-mikrohibrit kompozit) materyalleri seçildi. Plastik kalıp kullanılarak 2.3 mm çapında 3 mm uzunlukta elde edilen silindirik çubuklar 40 sn polimerize edildi. Kor materyalleri yüzey hazırlığı yapılan bloklara Relyx U 200 self adeziv rezin siman ile yapıştırıldı. Her yüzeyden 20 sn LED ışık cihazı uygulanarak polimerize edildi. Örnekler oda sıcaklığında distile suda 24 saat bekletildi. Shear Bond Tester (BISCO) cihazı ile makaslama bağlanma dayanım testi yapıldı. Kırılma yüzeyleri stereomikroskop altında (x30) adeziv, koheziv, mix olarak değerlendirildi.**Bulgular:** İstatistiksel analizler tek yönlü ANOVA ve post-hoc Tukey testleri kullanılarak yapıldı. (p<0.05). 12 grubun karşılaştırılmasında gruplar arasında önemli düzeyde farklılık tespit edildi.**Sonuç:** Bağlanma değerleri incelendiğinde lityum disilikat altyapılı IPS e.max CAD grubunun değerlerinin daha yüksek olduğu gözlenmiştir. Kor materyali tipinin CAD/CAM blok materyaline oranla daha az etki gösterdiği belirlenmiştir. Kırılma tipi olarak Lava Ultimate ve IPS e.max CAD grubunda daha çok adeziv, Vita Enamic grubunda koheziv (seramik) kırılmalar gözlenmiştir.**Anahtar Kelimeler:** CAD/CAM, Kor, Makaslama

S-256

Evaluation of the Connection Resistance of Different CAD/CAM Materials with Core Materials*Burcu Dereli İnan¹, Seval Başpınar Alper², Neslihan Tekçe², Serkan Sarıdağ¹*¹Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Kocaeli²Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment, Kocaeli**Objective:** The aim of this study is to evaluate the shear bond strength of different core materials with different CAD / CAM block materials.**Method:** IPS emax CAD, Lava Ultimate and Vita Enamic CAD / CAM restorative blocks were used in the study. These materials were cut with a diamond saw blade at a thickness of 2 mm and a total of 120 samples were created. Blocks are embedded in acrylic molds. It was abraded with 600 grit sandpaper to form a flat surface. Lava Ultimate and Vita Enamic samples were prepared for 10 sec with 40 µm alumina particles. IPS emax CAD samples were acidified with 45 sec of hydrofluoric acid, washed for 15 seconds and dried. Silane was applied and air dried for 10 s. Clearfil Majesty Posterior, Bisco Light-Core, Bulk Fill posterior and EverX posterior as composite core material materials selected. The cylindrical rods were obtained by using a plastic mold at a length of 2.3 mm and a length of 3 mm and polymerized for 40 sec. The core materials were adhered with Relyx U 200 self adhesive resin cement. It was polymerized by applying 20 sec LED light device from each surface. Samples were kept in the distilled water at room temperature for 24 hours. Shear Bond Tester (BISCO) was used to test the shear bond strength.**Results:** Statistical analyzes were performed using one-way ANOVA and post-hoc Tukey tests. There was a significant difference between the groups in the comparison of the 12 groups.**Conclusion:** When the binding values were examined, it was observed that the values of lithium disilicate substructure IPS emax CAD group were higher. It is determined that the core material type has less effect than CAD / CAM block material. In the Lava Ultimate and IPS e.max CAD groups, the crushing type was generally an adhesive breakage. More cohesive breaks were observed in the Vita Enamic group.**Keywords:** CAD/CAM, Core, Shear

S-257

Farklı CAD/CAM Materyallerinin Self Adeziv Resin Simanların Conversiyon Derecesine Etkisinin FT-IR Spektrometresi İle İncelenmesi*Özlem Üstün¹, Aslı Seçilmiş²*¹Akdeniz Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Antalya²Gaziantep Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Gaziantep

Amaç: Yetersiz polimerize olmuş rezin simanlar tam seramik restorasyonların klinik performansını olumsuz etkileyebilmektedir. Bu çalışmanın amacı, farklı kalınlıktaki CAD/CAM seramikleri altında polimerize edilen rezin simanların konversiyon derecelerini (DC) karşılaştırmaktır.

Yöntem: A2 renkte dört ticari seramik bloğun her birinden (IPS e-max CAD, Vita Suprinity, Vita Enamic and Lava Ultimate) 1.0 ve 1.5 mm kalınlığa sahip 48 örnek elde edildi (n=48, 6/grup). RelyX Ultimate Clicker dual cure rezin simanı seramik örnekler altında 40 sn boyunca ışıkla polimerize edildi. Örneklerin konversiyon dereceleri 24 saat sonra FT-IR spektroskopisi ile ölçüldü. Veriler, iki yönlü ANOVA / Bonferroni testi kullanılarak analiz edildi ($p \leq 0.05$).

Bulgular: CAD/CAM materyal tipinin ve kalınlığının her ikisi de konversiyon derecelerini önemli ölçüde etkilemiştir ($p \leq 0.05$). Seramik kalınlığı azaldıkça DC önemli ölçüde artmıştır. En yüksek DC (55.231) IPS e-max örneklerinde görüldükçe, en düşük DC (48.356) Vita suprinity örneklerde görülmüştür.

Sonuç: Hem seramik türü hemde kalınlığı, self adeziv resin simanın polimerizasyonuna etki etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Konversiyon derecesi, CAD/CAM seramik, Resin siman

S-257

Effect of Different CAD/CAM Materials on the Degree of Conversion of Self Adhesive Resin Cement Analyzed by FT-IR Spectroscopy*Özlem Üstün¹, Aslı Seçilmiş²*¹Akdeniz University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Antalya²Gaziantep University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Gaziantep

Objectives: Inadequately polymerized resin cements may negatively affect the clinical performance of cemented all-ceramic restorations. The purpose of this study was to compare the influence of the types and thicknesses CAD/CAM ceramic plates on the degrees of conversion (DC) of resin cement under the ceramic materials.

Materials-Methods: Forty-eight ceramic plates with thicknesses of 1.0 and 1,5 mm were fabricated from each of four commercial ceramic blocks in shade A2 (HT) (n=48, 6/group) RelyX Ultimate Clicker dual-cured resin cement specimens, were placed under four types ceramics (IPS e-max CAD, Vita Suprinity, Vita Enamic and Lava Ultimate). The specimens were irradiated for 40 seconds with an LED (VALO). Degree of conversion ratios were determined by using Fourier transform infrared spectroscopy (FTIR) after curing the specimen at 1 day. The data were analyzed using the two way ANOVA/ Bonferroni test at a significance level of $p \leq 0.05$.

Results: Both of the type and thickness of CAD/CAM material significantly affect degrees of conversion ($p \leq 0.05$). The DC increased significantly as the thickness of ceramics decreased. The IPS e- max specimens showed the highest DCs (55.231), and the Vita suprinity showed the lowest DCs (48.356).

Conclusion: Ceramic composition and thickness affects the polymerization of dual cured resin cement.

Keywords: Conversion degree, CAD/CAM ceramic, Resin cement

S-258

Tekrarlayan Fırınlama İşlemlerinin Seramik-Zirkonya Bağlantı Dayanımı Üzerine Etkisi*Musa Aykut Altıntaş, Mehmet Emre Coskun, Fatma Yıldız*

Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Sivas

Amaç: Günümüzde artan estetik beklentiler, protetik diş hekimliğinde kullanılan materyal ve teknolojinin geliştirilmesini sağlamıştır. Zirkonya alt yapıli seramik sistemler gelişen teknolojinin de yardımıyla; sahip olduğu üstün mekanik,estetik ve biyolojik özellikler nedeniyle protetik dişhekimliğinde yaygın olarak kullanılmaya başlamıştır. Klinik uygulamalarda, özellikle seramik zirkonya bağlantısında yaşanan kopma (chipping) gibi sorunlar bu materyallerin üretim ve uygulamalarına yönelik çok sayıda çalışmayı da beraberinde getirmiştir. Tekrarlayan fırınlamalar, sinterleme ısısının değiştirilmesi, faz değişimleri, moleküler çeşitliliği ve partikül boyutu gibi etkenler zirkonyanın yapısını değiştirerek materyalin mekanik, optik özelliklerini değiştirdiği gibi seramikle olan bağlantısını da etkilemektedir. Bu nedenle çalışmamızda, zirkonya destekli protetik restorasyonlarda tekrarlayan porselen fırınlamalarının seramik zirkonya arasındaki bağlantı kuvvetine üzerine etkisinin araştırılmasını amaçlanmaktadır.

Yöntem: Hazırlanan 40 adet silindirik şeklinde (7 mm çapında 5 mm yüksekliğinde) zirkonyum (Optimadent; Upcera, China) örneklerin yüzeylerinin polisajı işlemi sonrasında sinterleme işlemleri gerçekleştirildi ve yüzeylerine 5 mm çapında, 3 mm yüksekliğinde seramik (CZR, Noritake, Japonya) uygulandı ve fırınlama sayılarına göre 5 farklı gruba (1, 2, 3, 4, 5 tekrarlı) ayrıldı. Makaslama bağlantı dayanım testleri için üniversal test cihazı (Lloyd LF Plus; Ametek Company, UK) kullanıldı ve elde edilen sonuçlar one-way ANOVA ve Tukey testleri kullanılarak analiz edildi.

Bulgular: Elde edilen verilere göre; gruplara ilişkin bağlantı kuvvetleri karşılaştırıldığında, gruplar arası farklılık istatistiksel olarak önemli bulundu ($p<0,05$). En yüksek bağlantı değerleri 1. fırınlamadan sonra ($17,52\pm 1,61$ MPa) bulunurken, 4. fırınlamadan sonra ise en düşük bağlantı değerleri ($11,63\pm 1,49$ MPa) tespit edildi. Gruplara ilişkin bağlantı değerleri ikişerli karşılaştırıldığında; 1. ve 3., 2. ve 3. gruplar arasındaki farklılık önemli bulunurken ($p<0,05$), diğer gruplar arasındaki farklılık önemsiz bulundu.

Sonuç: Tekrarlayan porselen fırınlamalarının zirkonya ile porselen bağlantısı kuvvetine olumsuz etkisi olduğu görüldü.

Anahtar Kelimeler: Zirkonya, tekrarlayan fırınlama, seramik, makaslama bağlantı dayanımı

S-258

Effect of Repeated Firing on Ceramic-Zirconia Bond Strength*Musa Aykut Altıntaş, Mehmet Emre Coskun, Fatma Yıldız*

Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Sivas

Purpose: Nowadays, increasing aesthetic expectations have led to the development of materials and technology used in prosthetic dentistry. Zirconia based ceramic systems, with the help of developing technology; has been widely used in prosthetic dentistry due to its superior mechanical, aesthetic and biological properties. Problems in clinical applications, especially the failure of zirconia-ceramic bond, chipping, have led to numerous studies on the production and application process of these materials. Repetitive firings, different sintering parameters, phase changes, molecular diversity, and grain size alters the material structure that affects the mechanical and optical properties and also affects the bond strength of ceramic. For this reason, the aim of this study was to investigate the effect of repeated porcelain firing on zirconia-ceramic bond strength.

Methods: 40 cylindrical zirconia (Optimadent,Upcera, China) specimens (7mm diameter, 5 mm height) were prepared. Sintering process was performed according to the manufacturer's guidance after surface polishing. 5 mm diameter and 3 mm height zirconia ceramic (CZR, Noritake, Japon) was applied onto specimens and divided into 5 groups according to the number of firings (1, 2, 3, 4, 5). Shear bond strength test was performed by using universal test machine (Lloyd LF Plus, Ametek Company, UK) and the results were analyzed with One-way ANOVA and Tukey test.

Results: According to the results, the difference between 1. and 2. groups and also the difference between 3., 4., and 5. groups was not statistically significant ($p>0,05$) however, the other paired comparisons showed statistically significant difference. The highest connection values were found after the first firing (17.52 ± 1.61 MPa), and the lowest connection values after the fourth firing (11.63 ± 1.49 MPa) besides, the major decrease was detected after the 3. firing.

Conclusion: Repeated ceramic firing had a negative effect on ceramic zirconia bond strength.

Keywords: Zirconia, repetitive firing, ceramic, shear bond strength

S-259**Bekletme Sürelerinin Ölçü Materyallerinin Mekanik Özellikleri Üzerine Etkileri**Ayşe Atay

Altınbaş Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu çalışmanın amacı, farklı bekletme sürelerinin dönüşümsüz hidrokolloid ölçü materyallerinin boyutsal stabilitesi ve sertlikleri üzerine etkilerinin incelenmesidir.**Yöntem:** Boyutsal stabilite testi için, beş farklı dönüşümsüz hidrokolloid ölçü materyali (Hydrogum 5, G alginate, Kromopan, Cavex CA37, Aroma Fine Plus) kullanılarak frasaco üst çene modelinden 175 adet ölçü alındı. Ölçü alınından hemen sonra, 1 saat, 2 saat, 1 gün, 3 gün, 5 gün ve 7 gün sonra sert alçıdan modeller elde edildi. Ölçüler, kilitli plastik poşet içerisinde su emdirilmiş kağıt havlunun yanında bekletildi. Elde edilen nodeller, üç boyutlu tarayıcı (Ceramill® map 400+, Amann Girschbach AG) ile tarandı. Belirlenen dört farklı uzunluk ölçüldü ve birbiri ile karşılaştırıldı. Sertlik testi için 25 mm çapında 50 mm yüksekliğinde paslanmaz çelikten hazırlanan kalıptan 350 adet örnek elde edildi. Örneklerin hemen, 1, 2, 24, 72, 120 ve 168 saat sonra sertlikleri Shore A Durometre test cihazı ile ölçüldü. Veriler, iki ve üç yönlü varyans analizi (ANOVA) ve Tukey çoklu karşılaştırma testi kullanılarak, $p < 0,05$ anlamlılık düzeyinde analiz edildi.**Bulgular:** Ölçü materyalinin tipi ve farklı bekletme süreleri sertlik değerlerini önemli ölçüde etkiledi ($p < 0,05$). Materyallerin sertlik değerleri zaman içerisinde istatistiksel olarak anlamlı derecede artmıştır ($p < 0,05$). En yüksek sertlik değeri tüm zamanlarda Hydrogum 5 materyalinde gözlenmiştir. Boyutsal stabilite değerleri, materyalin tipinden etkilenmezken ($p > 0,05$), farklı bekletme sürelerinden önemli ölçüde etkilenmiştir ($p < 0,05$). boyutsal stabilite üzerinde etkilidir.**Anahtar Kelimeler:** Boyutsal Stabilite, Sertlik, Dönüşümsüz Hidrokolloid Ölçü Materyali**S-259****Effects of Storage Periods on Mechanical Properties of Impression Materials**Ayşe Atay

Altınbaş University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İstanbul

Aim: The aim of this study was to evaluate the effects of different storage periods on dimensional stability and hardness of irreversible hydrocolloid impression materials.**Materials-Methods:** For the dimensional stability test, impressions were taken from the frasaco upper jaw model using five different irreversible hydrocolloid impression materials (Hydrogum 5, G alginate, Kromopan, Cavex CA37, Aroma Fine Plus) (N=175). Stone models were obtained immediately, 1, 2, 24, 72, 120, and 168 h after impression. and 4 reference distances were measured. Impressions were kept in a sealed plastic bag next to water-soaked paper towels. All of stone models was scanned with digital scanner (Ceramill® map 400+, Amann Girschbach AG). Four reference distances were measured. For the hardness test, a total of 350 specimens were produced from stainless steel mold with a diameter of 25 mm and a height of 50 mm. Hardness were measured by Shore A Durometer after immediately, 1, 2, 24, 72, 120, and 168 h. Data were analyzed using two and three-way ANOVA and Tukey's multiple comparison tests at a significance level of $p < 0.05$.**Results:** The hardness values were significantly influenced by the type of impression material and the different storage periods ($p < 0.05$). The hardness values of the materials increased significantly over time ($p < 0.05$). The highest hardness value was observed at all times on the Hydrogum 5 material. Dimensional stability values were not significantly affected by the type of material ($p > 0.05$), but were significantly affected by different residence times ($p < 0.05$).**Conclusion:** Different storage periods have an effect on the hardness and dimensional stability of the material.**Keywords:** Dimensional stability, Hardness, Irreversible Hydrocolloid Impression Material

S-260

Kompozit İçerikli Cad/Cam Blokların Aşınma Karakteristiklerinin Karşılaştırmalı Olarak Değerlendirilmesi*Ezgi Tüter¹, Pınar Yılmaz Atalı¹, Bilge Tarçın¹, Bora Korkut¹, Bilal Yaşa², Cafer Türkmen¹*¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul²İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İzmir**Amaç:** Bu çalışmanın amacı kompozit ve hibrit seramik Cad/Cam blokların bir yıllık termalsikluslu çiğneme yorması sonrası vertikal ve hacimsel aşınma özelliklerinin incelenerek geleneksel bir rezin kompozit ve diş mine dokusu ile karşılaştırılmasıdır.**Yöntem:** Çalışmaya bir adet hibrit seramik Cad/Cam blok (Enamic, Vita), dört adet kompozit Cad/Cam blok (Hc block, Shofu), (Cerasmart, GC), (Brilliant Crios, Coltene), (Lava Ultimate, 3M), ile geleneksel rezin kompozit (IPS Empress direct, Ivoclar) ve doğal mine grupları olmak üzere toplam yedi grup dahil edildi. Her grupta 3 mm kalınlıkta 12'şer örnek hazırlanarak düz yüzeyleri cilalandı (n=12). Mine örnekleri için üst çene santral dişlerin bukkal yüzeyleri kullanıldı. Örnekler karşıtlarında 3 mm çapında paslanmaz çelik toplar olacak şekilde termal sikluslu (5-55°C, 60 sn. bekleme süresi ≈1800 kez) çiğneme simülatöründe (49 N kuvvet altında, 1,7 Hz frekansta, 1,5 mm lateral hareketle) 240.000 döngü ile yaşlandırıldı. Aşınan yüzeyler dijital lazer tarayıcı (Las-20, SD Mechatronik, Almanya) ile tarandı ve üç boyutlu yüzey morfolojileri elde edilerek aşınma miktarları hacimsel ve vertikal olarak ölçüldü. Elde edilen veriler Kruskal-Wallis ve Mann-Whitney U testleri ile anlamlılık p<0,05 düzeyinde istatistiksel olarak değerlendirildi.**Bulgular:** Çalışma sonunda aşınma miktarları değerlendirildiğinde hibrit blok ve mine grupları arasında anlamlı fark bulunmadı. Materyaller arasında en fazla aşınma sırasıyla Ips Empress Direct, HC Block, Cerasmart, Brilliant Crios, Lava Ultimate ve Vita Enamic gruplarında gözlemlendi. Minenin Vita Enamic hariç olmak üzere diğer gruplardan anlamlı derecede daha az aşınma gösterdiği bulundu.**Sonuç:** Hacimsel ve dikey yönlü aşınma miktarları çalışma şartlarında değerlendirildiğinde; rezin kompozitler en fazla aşınma gösterirken diş minesini en az aşınma gösterdi. Bu çalışmada elde edilen bulgulara göre mine dokusuna en yakın aşınma değeri gösteren materyal Vita Enamic olarak tespit edildi.**Anahtar Kelimeler:** Aşınma, Cad/Cam, çiğneme simülatörü, rezin kompozit

S-260

Comparative Evaluation of Wear Characteristics of Resin Based Cad/Cam Blocks*Ezgi Tüter¹, Pınar Yılmaz Atalı¹, Bilge Tarçın¹, Bora Korkut¹, Bilal Yaşa², Cafer Türkmen¹*¹Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İstanbul²İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İzmir**Aim:** teristics of composite and hybrid Cad/Cam blocks following one-year of thermocycled chewing simulation in comparison to resin composite and enamel tissue.**Method:** In this study, a total of seven different materials; hybrid ceramic Cad/Cam block (Enamic, Vita), four composite Cad/Cam blocks (Hc block, Shofu), (Cerasmart, GC), (BrilliantCrios, Coltene), (Lava Ultimate, 3M), conventional resin composite (IPS Empress direct, Ivoclar) and natural enamel groups were investigated. 12 specimens each 3 mm in thickness were prepared and flat surfaces were polished (n=12). Buccal surfaces of maxillary central incisors were used as the enamel specimens. Specimens were loaded in a chewing simulator for 240,000 cycles (49 N force, 1.7 Hz frequency, 1.5 mm lateral movement) with a thermal cycling (5-55°C, 60 sec. waiting time ≈1800 cycle) against 3 mm diameter stainless steel ball. Three dimensional surface morphologies of worn surfaces were captured with Laserscanner (Las-20, SD Mechatronic, Germany), vertical and volumetric wear amounts were calculated. Data were analysed statistically using Kruskal-Wallis and Mann-Whitney U tests with the significance level set at p<0.05.**Results:** No significant difference was found between hybrid block and enamel groups. The highest wear values were obtained for Ips Empress Direct group followed by Hc Block, Cerasmart, Brilliant Crios, Lava Ultimate and Vita Enamic groups. It was found that enamel showed significantly less wear than other groups except Vita Enamic.**Conclusion:** Within the limitations of this study; the highest volumetric and vertical wear values were obtained with resin composites, while the enamel showed the lowest wear values. Vita Enamic was found to have the closest wear value to enamel tissue.**Keywords:** Cad/Cam, chewing simulator, resin composite, wear

S-261**Diş Hekimlerinin Acil Durumlar, Komplikasyonlar ve Tedavileri Hakkında Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi**

Dilek Günay Canpolat, *Seher Orbay Yaşlı*

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Anesteziyoloji, Kayseri

Giriş ve Amaç: Diş hekimliği pratiğinde hayati tehlike arz edebilen acil durumlar her an ortaya çıkabilmektedir. Diş hekimleri, nadir meydana gelmesine rağmen, tıbbi acil durumları tanımalı ve ilgili acil durumu yönetebilmelidir. Çalışmamızda diş hekimlerinin tıbbi acil durumlarla ilgili bilgi düzeylerinin ve bu durumlara karşı hazırlıklı olup olmadıkları konusunun değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışma; en az bir yıl klinik çalışma deneyimi bulunan, katılımcıların klinikte acil durumlara karşı bilgi ve farkındalıklarını ölçmeyi hedefleyen, toplamda 15 sorudan oluşan ve 79 diş hekimi tarafından doldurulan anket formu üzerinden yürütüldü. Veriler SPSS 15.0 paket programına yüklendikten sonra, sorulara verilen yanıtların (n, %) değerleri belirlendi.

Bulgular: Katılımcıların %67.1'i (n=53) kadın, %32.9'u (n=26) erkekti. "Kliniğinizde en çok hangi acil durumla karşılaşıyorsunuz" sorusuna katılımcıların %93.7'si senkop cevabını verirken %3.8'i miyokard infarktüsü yanıtını vermiştir. Yine katılımcıların %22.8'i "acil durumlara karşı hazırlıklı olduğunuzu düşünüyor musunuz" sorusuna evet cevabı verirken %29.1'i hayır cevabı vermiştir. Aynı soruya katılımcıların %48.1'inin verdiği yanıt ise "fikrim yok" şeklinde olmuştur.

Sonuçlar: Yapmış olduğumuz bu çalışma sonucunda diş hekimlerinin tıbbi acil durumlardan en sık senkop ile karşılaştıkları, hekimlerin çoğunun tıbbi acil durumlara karşı eğitimlerini yetersiz buldukları sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: diş hekimliği tıbbi acil durumlar, diş hekimleri tıbbi acil durum bilgi düzeyi, tıbbi acil durumlara yaklaşım

S-261**Evaluation of Knowledge Level of Dentists about Emergency Situations, Complications and Treatments**

Dilek Günay Canpolat, *Seher Orbay Yaşlı*

Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Anesthesiology, Kayseri

Introduction and Aim: In the practise of dentistry life-threatening emergencies can occur at any time. Although rare, dentists should recognize and manage the medical emergencies. In our study, it was aimed to evaluate the knowledge level of dentists about medical emergencies and whether they are ready for these situations.

Method: The study was conducted on a questionnaire filled with 79 dentists with a total of 15 questions aiming to measure the knowledge and awareness of the participants against emergencies in the clinic with at least one year of clinical study experience. After loading the data into SPSS 15.0 package program, the values of the answers given to the questions (n,%) were determined.

Results: 67.1% (n = 53) of the participants were female and 32.9% (n = 26) were male. To the question of "Which of the emergency situations do you encounter most frequently in your clinic?", 93.7% of participants had answered as syncope while 3.8% answered as myocardial infarction. To the question of "Do you think you are ready for emergencies?", it was seen that %22.8 of participants thought as they are ready while 29.1% of participants thought as that they are not ready. To the same question 48.1% of the participants had given answer as "I have no idea".

Conclusion: As a result of this study, it was concluded that dentists encountered the most common with syncope among medical emergencies and that most of the physicians found their training against medical emergencies insufficient.

Keywords: dentistry medical emergencies, dentists medical emergency knowledge level, approach to the medical emergencies

S-262

Dişhekimliğinin Farklı Disiplinlerinde Alınan Lisansüstü Eğitimin ve Cinsiyetin Renk Seçme Yetisine Olan Etkisinin İncelenmesiGörkem Sengez¹, Furkan Gence², Can Dörter¹¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul²İstanbul Üniversitesi, Lisans Öğrencisi, İstanbul

Giriş-Amaç: Estetik restorasyonların yapılabilmesi için en temel gerekliliklerden biri mevcut diş renklerinin doğru değerlendirilmesidir. Renk seçimi için 2 yöntem bulunmaktadır, bunlar görsel ve aletli renk seçimidir. Aletli renk seçimi objektif bir yöntem iken görsel renk seçimi sübjektiftir ve birçok faktöre bağlıdır. Bunlar kişiye bağlı cinsiyet, deneyim, görme bozuklukları gibi nedenler veya ortama bağlı faktörler olabilir. Çalışmamızın amacı dişhekimliğinin farklı bölümlerinde alınan lisansüstü eğitimin ve cinsiyetin görsel renk seçimine etkisinin olup olmayacağını belirlemesidir.

Materyal-Metod: Çalışmamıza 5 ayrı bölümden (Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi, Protetik Diş Tedavisi, Periodontoloji, Restoratif Diş Tedavisi ve Ortodonti) 18 kadın, 17 erkek olmak üzere toplam 35 kişi dahil edilmiştir. Renk seçimi için D65 gün ışığı ile aydınlatılmış kabinde 45 derece eğimli akromatik gri renkte düzenek oluşturulmuştur. Bu düzenek üzerine 2 adet VITA Classic renk skalası sabitlenmiş ve birincisi value değeri açıktan koyuya olacak şekilde sıralanmıştır. Katılımcılardan ikinci skalanın renk kodları kapatılmış olan çubuklarını üstteki skalayla karşılaştırarak 16 dakika içerisinde doğru şekilde dizmeleri istenmiştir. Katılımcıların doğru cevap sayısı not edilmiştir. Veriler IBM SPSS V23 ile analiz edilmiştir. Deneyim ve cinsiyete göre karşılaştırmalar iki yönlü varyans analizi ile incelenmiştir. Bölümlere göre karşılaştırmalar ise tek yönlü varyans analizi ile değerlendirilmiştir. Çoklu karşılaştırma testlerinden Tukey HSD kullanılarak ikili karşılaştırmalar gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Çalışmamızın sonuçlarına göre kadınlar (10,44±3,07) ve erkeklerin (9,00±3,18) doğru cevap sayıları arasında anlamlı fark yoktur (p>0.05). Bölümlere göre ortalama değerler arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık vardır (p<0.05). Restoratif Diş Tedavisi (13,00 ± 1,29) ve Protetik Diş Tedavisi (12,43±1,99) doğru sayıları diğer bölümlerden anlamlı derecede yüksektir. Ortodonti(9,14±2,91), Ağız, Diş, Çene Cerrahisi(7,57 ± 1,27) ve Periodontoloji(6,57±1,62) arasında anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır. **Sonuçlar:** Çalışmamızın sınırları dahilinde cinsiyetin renk seçimine anlamlı bir etki göstermediği sonucuna varılmıştır. Ancak alınan lisansüstü eğitim alanının renk seçim yetisine etkisi vardır. Restoratif Diş Tedavisi ve Protetik Diş Tedavisi gibi estetik restorasyonlarla ilgilenen dallarda renk seçim yetisi daha çok gelişmiştir.

Anahtar Kelimeler: diş estetiği, renk seçme yetisi, görsel renk seçimi, estetik dişhekimliği

S-262

Influence of Different Fields of Postgraduation Education and Gender on Shade Matching AbilityGörkem Sengez¹, Furkan Gence², Can Dörter¹¹İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İstanbul²Undergraduate student, İstanbul University, İstanbul

Introduction and Aim: One of the most important determinant of an esthetic restoration is shade matching. There are two methods of shade matching: visual and instrumental. Instrumental shade matching is objective, while visual method is subjective. It is affected by personal factors such as gender, experience, vision disorders and environmental factors. The aim of this study is to determine the influence of gender and department on the shade matching ability of dental graduate students.

Material Method: A total of 35 graduate students (18 women, 17 men) were included who are studying in 5 different departments (Dental Surgery, Prosthodontics, Periodontology, Restorative Dentistry and Orthodontics). Shade matching was done in a cabinet lit by a D65 daylight, with a 45 degree angle achromatic gray platform in it. 2 VITA Classical Shade Guide were mounted on the platform. One shade guide was organized according to value. The other samples shade codes were masked. Participants were asked to organize the second guide comparing to the other in 16 minutes. The correct answer numbers were noted. Findings were analyzed with IBM SPSS 23.0. One-way ANOVA, two-way ANOVA, Tukey's HSD tests were used.

Results: According to our study results, gender doesn't affect shade matching ability (p>0.05). Correct answers of women was 10,44±3,07 and men was 9,00±3,18. There is a statistical significance between departments. Correct answers of Restorative Dentistry (13,00 ± 1,29) and Prosthodontics (12,43±1,99) residents were significantly higher than other departments. Orthodontics(9,14±2,91), Dental Surgery(7,57 ± 1,27) and Periodontology(6,57±1,62) are statistically insignificant among each other.

Conclusions: In the limits of this study, gender doesn't affect shade matching ability. However field of postgraduation education does affect the shade matching ability. Restorative Dentistry and Prosthodontics are significantly higher since they are more related with esthetic restorations.

Keywords: dental esthetics, shade matching ability, visual shade matching, esthetic dentistry

S-263**Oroantral Fistülün Bukkal Yağ Dokusu Grefti ile Onarımı; 8 Vakanın Sunumu**

Halil Anlar, Güzin Neda Hasanoğlu Erbaşar, Ümit Yolcu, Fatma Nur Konarlı, Hilal Altay

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Giriş: Maksiller posterior dişlerin kökleri sinüse yakın olduğundan dolayı bu dişlerin çekiminde, maksiller bölgenin kist tümörlerinin çıkarılmasında, maksillofasiyal travma kaynaklı veya implant tedavisi sırasında oral ve antral kaviteler arasında ilişki oluşabilmektedir. Bu ilişki kapatılmadığı takdirde ağrı, ağza kötü tad ve koku gelmesi, seste değişiklik ve gıdaların burundan çıkması gibi belirtileri olan oroantral fistül oluşabilmektedir. Oroantral ilişkinin kapatılmasında literatürde çeşitli teknikler tanımlanmıştır. Bunlardan birisi de 1977 yılında Egyedi tarafından tanımlanan “bukkal yağ dokusu grefti”dir. Bu vaka serisi çalışmamızda bukkal yağ dokusu tekniğiyle onardığımız hastalarla ilgili tecrübelerimizi, tekniğin avantaj ve dezavantajlarını ve işlem sonrası karşılaşılan komplikasyonları açıkladık.

Hastalar ve Metod: Çekim sırasında kök fraktürünün sinüse kaçtığı 4 hasta ve rezidüel kist eksizyonu yapılan 2 hastada oluşan oroantral ilişki ile farklı merkezde diş çekiminden bir süre sonra kliniğimize başvuran 2 hastada oluşan ilerlemiş oroantral fistül, bukkal yağ dokusu greftiyle onarıldı.

Sonuç: 8 hastanın tamamında normal iyileşme görüldü ve hastalarda oroantral fistül tekrar gelişmedi. Bukkal yağ dokusu flebi, bukkal sulkus yüksekliğinin azaldığı bukkal flep veya sekonder iyileşmeye bırakılarak yapılan palatal flep yerine tercih edilebilecek, basit, hızlı ve etkili bir oroantral fistül kapatma yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: bukkal yağ dokusu grefti, maksiller sinüs, oroantral fistül

S-263**Treatment of Oroantral Fistula with Buccal Fat Pad; Report of 8 Clinic Cases**

Halil Anlar, Güzin Neda Hasanoğlu Erbaşar, Ümit Yolcu, Fatma Nur Konarlı, Hilal Altay

Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Background: Because the roots of the maxillary posterior teeth are close to the antral cavity, there may be a relationship between oral and antral cavities during the extraction of maxillary posterior teeth, excision of cyst tumors in the maxillary region, resulting from maxillofacial trauma or implant treatment. If this relationship is not closed, oroantral fistula may occur with symptoms such as pain, bad taste and smell, changes in sound, and food coming out of the nose. Various techniques have been described in the literature for the closure of oroantral relationship. One of these is the “buccal fat pad graft” described by Egyedi in 1977. In this case series study, we reported our experience with the buccal fat pad graft technique, the advantages and disadvantages of the technique, and the complications encountered after the procedure.

Patients and Methods: 4 patients with root fracture displaced to maxillary sinus during the extraction, 2 patients with residual cyst that close the antral cavity and 2 patients who applied to our clinic after tooth extraction at different centers with advanced oroantral fistula.

Conclusion: Normal healing was observed in all 8 patients and none oroantral fistula occurred recurrence. Buccal fat tissue flap is a simple, fast and effective oroantral fistula closure method that can be preferred instead of buccal flap in which the height of buccal sulcus is reduced or palatal flap made by secondary healing.

Keywords: buccal fat pad, maxillary sinus, oroantral fistula

S-264**Diş Hekimlerinin Akılcı İlaç Kullanımına Yönelik Bilgi, Algı ve Tutumları***Burak Buldur, Merve Candan*

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Sivas

Amaç: Bu çalışmanın amacı diş hekimlerinin akılcı ilaç kullanımı konusundaki bilgi, algı ve tutumlarını ölçmektir.**Yöntem:** Kesitsel tarzdaki bu çalışma, kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemi ile seçilen ve Sivas ilinde çalışan diş hekimlerinden oluşan 162 diş hekimi ile yapıldı. Veri toplama aracı olarak bir anket formu geliştirildi. Anket formu toplam 24 sorudan oluşmakta olup, akılcı ilaç kullanımına yönelik bilgi ve ilgili dental durumlara yönelik algı ve tutumları ölçmeyi amaçlamaktadır. Veriler tanımlayıcı istatistik, varyans analizi ve ki-kare testi ile istatistiksel olarak incelendi.**Bulgular:** Diş hekimlerinin akılcı ilaç kullanımı konusunda özyeterliklerinin yeterli olmadığı görüldükçe, katılımcıların %42,5'i akılcı ilaç kullanımı konusunda eğitim almadıklarını belirtmişlerdir. Katılımcılar ilaç reçete ederken en çok Vademecum ve meslektaşlarına danıştıklarını belirtirken, en az tercih edilen kaynağın ise tanı ve tedavi rehberleri olduğu görüldü. Katılımcıların dental durumların büyük çoğunluğunda antibiyotik reçete ettikleri görülmüştür.**Sonuç:** Diş hekimlerinin akılcı ilaç kullanımı ile ilgili yetersiz bilgi ve özyeterliğe sahip olduğu sonucuna varıldı. Diş hekimlerinin akılcı ilaç kullanımı hakkında sürekli eğitime ihtiyaçları gerekmektedir.**Anahtar Kelimeler:** akılcı ilaç kullanımı, ilaç, reçete**S-264****Knowledge, Perception and Attitudes of Dentists About Rational Drug Use***Burak Buldur, Merve Candan*

Sivas Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Sivas

Aim: The aim of this study was to measure the knowledge, perception and attitudes of dentists about rational drug use.**Methods:** This cross-sectional study was conducted with 162 dentists working in Sivas. A questionnaire was developed as a data collection tool. The questionnaire consisted of 24 questions and aims to measure knowledge about rational drug use and perceptions and attitudes towards related dental conditions. Data were analyzed statistically using descriptive statistics, variance analysis and chi-square test.**Results:** While dentists' self-efficacy was not sufficient for rational drug use, 42.5% of the participants stated that they did not receive training on rational drug use. The participants were most likely to consult Vademecum and colleagues when prescribing medication, while the least preferred source was the diagnosis and treatment guidelines. Participants were prescribed antibiotics in the majority of dental conditions.**Conclusion:** It was concluded that dentists have insufficient knowledge and self-efficacy regarding rational drug use. Dentists need continuous training on rational drug use.**Keywords:** drug, prescription, rational drug use

S-265

Panoramik Radyografilerdeki Radyolojik Belirteçlerin Güvenilirliği: Retrospektif Çalışma*Merve Çakır, Gül Merve Yalçın Ülker, Deniz Gökçe Meral*

İstanbul Okan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu çalışmanın amacı; panoramik radyografilerdeki (OPTG) radyolojik belirteçlerin bilgisayarlı konik ışınli tomografi (CBCT) görüntüleri ile uyumunu değerlendirmektir.**Yöntem:** Eylül 2017 ile Kasım 2018 tarihleri arasında alt gömülü yirmi yaş dişlerinin çekimi için başvuran hastaların OPTG ve CBCT görüntüleri kullanılmıştır. Alt gömülü yirmi yaş dişleri OPTG'lerine bakılarak Pederson indeksine göre sınıflandırılmıştır. CBCT görüntülerinde, gömülü yirmi yaş dişlerinin köklerinin inferior alveolar kanalla olan ilişkisi, lingual korteks perforasyonu ve ikinci molar dişlerin eksternal kök rezorpsiyonları değerlendirilmiştir. Sonuçlar SPSS programı ile değerlendirilmiş, tanımlayıcı istatistikler için Mann-Whitney U ve x2 analizleri kullanılmıştır.**Bulgular:** 300 gömülü dişi olan 181 hasta kliniğe başvurmuş, OPTG yanında CBCT görüntüleri olan 52 gömülü dişi olan 45 hasta çalışmaya dahil edilmiştir. Pederson indeksine göre 14 diş çok zor olarak sınıflandırılırken, kalan 38 diş orta derecede zor olarak sınıflandırılmıştır. 44 dişin OPTG'sinde mandibular kanal duvarında kesinti olduğu gözlenmiştir. Köklerin etrafındaki radyolüsen ve mandibular kanaldaki kesinti ağırlıklı olarak çok ve orta derecede zor olan dişlerde saptanmıştır ve bu belirteçlerin mandibular kanal-kök ilişkisinin saptanmasında belirleyici bir faktör olduğunu göstermiştir ($p<0.05$). Bu çalışmada OPTG bulguları ile lingual korteks perforasyonunun uyumlu olmadığı görülmüştür ($p>0,05$). Gömülü üçüncü molar dişinin gömülülük derecesinin ikinci molar dişlerinin köklerini etkilediği görülmüştür. OPTG'de teşhis edilemese de CBCT görüntülerinde mesioangular ve horizontal açılı mandibular üçüncü molar dişlerinin ikinci molar dişlerdeki eksternal kök rezorpsiyonuyla ilişkili olduğu görülmüştür ($p<0.05$).**Sonuç:** Bu çalışmanın sonucunda OPTG'de mandibular kanal-gömülü yirmi yaş kökleri arasında ilişkiden şüpheleniliyorsa inferior alveolar sinir zedelenmesinin önlenmesi için operasyon öncesinde CBCT alınması önerilmektedir. Aynı zamanda ikinci molar dişlerinde eksternal kök rezorpsiyonundan şüpheleniliyorsa CBCT alınması önerilmektedir.**Anahtar Kelimeler:** CBCT, eksternal kök rezorpsiyonu, gömülü yirmi yaş, inferior alveolar sinir, OPTG

S-265

The Reliability of Radiological Landmarks on Panoramic Radiographs: A Retrospective Study*Merve Çakır, Gül Merve Yalçın Ülker, Deniz Gökçe Meral*

İstanbul Okan University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Objective: TG) by comparing with cone beam computerized tomography (CBCT) images.**Material-Method:** OPTG and CBCT images of the patients who were referred for lower wisdom teeth removal between September 2017-November 2018 were used. Wisdom teeth were classified according to the Pederson difficulty index in OPTG. On CBCT images, the relationship between wisdom-teeth roots and the inferior alveolar canal, lingual cortex perforation and external root resorption of second molars were investigated. The results were analyzed using SPSS software. Mann-Whitney U test and x2 analyses were used for descriptive statistics.**Results:** A total of 181 patients with 300 impacted wisdom teeth were referred to the clinic for lower wisdom teeth removal. 45 patients with 52 impacted wisdom teeth were included to the study. According to Pederson index 14 teeth were classified as very difficult, remaining 38 teeth as moderately difficult. 44 of the teeth OPTG showed the interruption of the mandibular canal wall. Radiolucency around roots and mandibular canal interruption wisdom teeth were mainly detected in teeth classified as very difficult and moderately difficult and these landmarks were found a predicting parameter for root-canal association ($p<0.05$). In this study, there were no correlation between OPTG landmarks and lingual cortex perforation ($p>0,05$). The inclination of the impacted third molars were affecting second molars' root. Mesioangularly and horizontally angled mandibular third molars were found in association with second molars' external root resorption which could not be diagnosed on OPTG ($p<0.05$).**Conclusion:** In this study, it is recommended examination for preoperative CBCT of mandibular third molars that show OPTG signs in order to prevent inferior alveolar nerve damage. Furthermore, CBCT images are needed when there is an uncertainty about the external root resorption of second molars.**Keywords:** CBCT, external root resorption, IAN, OPTG, wisdom teeth

S-266**Diş Hekimlerinin Farmakolojik Davranış Yönlendirme Tekniklerine Bakış Açısı***Burak Buldur, Cansu Derdiyok*

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Sivas

Amaç: Bu çalışmanın amacı diş hekimlerinin genel anestezi ve sedasyon konusundaki algı ve tutumlarını ölçmektir.**Yöntem:** Kesitsel tarzdaki bu çalışma, kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemi ile seçilen ve Sivas ilinde çalışan pratisyen diş hekimleri ve farklı branşlardaki uzman diş hekimlerinden oluşan 151 diş hekimi ile yapıldı. Veri toplama aracı olarak bir anket formu geliştirildi. Anket formu toplam 14 sorudan oluşmaktadır. Veriler tanımlayıcı istatistik ve ki-kare testi ile istatistiksel olarak incelendi.**Bulgular:** Diş hekimlerini genel anestezi ve sedasyona yönelik özyeterliklerinin çok düşük olduğu görülürken, katılımcıların %47,6'sı yeterli eğitim aldıklarını belirtmişleridir. Katılımcıların %72,3'ü farmakolojik davranış yönlendirme teknikleri seçiminde tedavi edilecek toplam diş sayısı ve hastanın fiziki ve emosyonel durumunun etkin olduğunu belirtirken, en çok engelli ve küçük yaş grubu çocuklarda tercih ettiklerini belirtmişlerdir.**Sonuç:** Farmakolojik davranış yönlendirme tekniklerine yönelik diş hekimleri düşük özyeterlik göstermektedir. Diş hekimliği eğitim müfredatı ve sürekli eğitim konusunda düzenlemelerin yapılması gerekmektedir.**Anahtar Kelimeler:** davranış yönetimi, genel anestezi, sedasyon**Dentists' Perspective on Pharmacological Behavior Guidance Techniques***Burak Buldur, Cansu Derdiyok*

Sivas Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Sivas

Aim: The aim of this study was to measure the perception and attitudes of dentists about general anesthesia and sedation.**Method:** This cross - sectional study was conducted with 151 dentists from general practitioners and specialits working in Sivas. A questionnaire was developed as a data collection tool. The questionnaire consisted of 14 questions. Data were analyzed statistically by using descriptive statistics and chi-square test.**Results:** While self-efficacy of dentists for general anesthesia and sedation was found to be very low, 47.6% of the participants stated that they had received adequate training. While 72.3% of the participants stated that the total number of teeth to be treated and the physical and emotional state of the patient were effective in the selection of pharmacological behavior guidance techniques, they preferred the most in children with disabilities and younger age groups.**Conclusion:** Dentists have low self-efficacy towards pharmacological behavior guidance techniques. Regulations should be made on the dental education curriculum and continuing education.**Keywords:** behavior guidance, general anesthesia, sedation

S-267

RTEÜ Diş Hekimliği Fakültesi'nde Öğrenim Gören 1. ve 5. Sınıf Öğrencilerinin Tükenmişlik Düzeylerinin Değerlendirilmesi**Sema Aydınöğlü, İpek Arslan, Zeynep Demirez Bircan**

Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Rize

Amaç: Bu çalışmanın amacı RTEÜ Diş Hekimliği Fakültesi'nde 1. ve 5. sınıflarda öğrenim gören öğrencilerin tükenmişlik düzeylerinin belirlenmesidir.**Yöntem:** Çalışmaya Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde 2018-2019 eğitim öğretim döneminde öğrenim gören 120 öğrenci dâhil edildi. Öğrencilere Maslach Tükenmişlik Ölçeği Öğrenci Versiyonu ve diş hekimliği eğitimi ile alakalı sorular yöneltildi. Elde edilen veriler Mann-whitney U, Kruskal-wallis ve One way ANOVA testleri kullanılarak değerlendirildi.**Bulgular:** Çalışmada yer alan 18-24 yaş aralığındaki öğrencilerin %58.3'ünü kadınlar, %41.7'sini erkekler oluşturdu. Araştırmaya katılan öğrencilerden diş hekimliği fakültesini isteyerek tercih etmeyenler ve okuduğu bölümden memnun olmayanlar ile diş hekimliğinin beklentilerini karşılamadığını ve diş hekimliğini bırakmayı düşünenlerin daha fazla duygusal tükenme ve duyarsızlaşma yaşadığı belirlendi ($p<0.05$). Akademik kariyer yapmayı düşünenlerin yetkinlik düzeyi düşüncemeyenlere göre istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek bulundu ($p<0.05$). Beşinci sınıf öğrencilerinde duygusal tükenmişlik, duyarsızlaşma ve yetkinlik düzeylerinin birinci sınıf öğrencilerine göre istatistiksel olarak anlamlı şekilde yüksek olduğu tespit edildi ($p<0.05$). Erkekler kadınlara göre daha fazla duyarsızlaşma gösterirken, artan yaş ile birlikte tükenmişlik, duyarsızlaşma ve yetkinlik değerlerinde istatistiksel olarak anlamlı bir artış gözlemlendi ($p<0.05$).**Sonuç:** Yapılan çalışmada 5. sınıf öğrencilerinin 1. sınıf öğrencilerine kıyasla tükenmişlik düzeylerinin yüksek olduğu görüldü. Bilinçli meslek seçimi konusunda farkındalığın artırılmasının ve diş hekimliği eğitimi süresince öğrencilere gerekli bilgilendirmelerin ve psikolojik desteğin verilmesinin, tükenmişlik düzeyinin azaltılması konusunda faydalı olabileceği düşünülmektedir. Anahtar kelimeler: tükenmişlik, diş hekimliği, Maslach Tükenmişlik Ölçeği**Anahtar Kelimeler:** tükenmişlik, diş hekimliği, Maslach Tükenmişlik Ölçeği

S-267

The Evaluation of Burnout Levels Between the 1st and 5th Year Dental Students at RTEÜ**Sema Aydınöğlü, İpek Arslan, Zeynep Demirez Bircan**

Recep Tayyip Erdogan University Faculty of Dentistry, Department of Peadiatric Dentistry, Rize

Objective: The purpose of this study is to determine the burnout levels between the 1st and 5th year dental students of Recep Tayyip Erdogan University, Faculty of Dentistry.**Methods:** Total of 120 students who continue their education at the Recep Tayyip Erdogan University, Faculty of Dentistry were included in the study. Students were asked to answer questions related to dentistry education and Maslach Burnout Inventory Scale (Student Version). Data were analyzed using the Kruskal-Wallis, Mann-Whitney U tests, and the One-Way Analysis of Variance (ANOVA).**Results:** Students whose 58.3% were women and 41.7% were men were aged between 18 and 24 years. The students who did not prefer the faculty of dentistry willingly, were dissatisfied with the department of dentistry and reported that dentistry did not meet their expectations, and those who thought to quit dentistry experienced increased burnout and desensitization. Students who consider an academic career were found to be statistically different compared to those who did not ($p<0.05$). It was stated that the 5th year students had increased burnout, desensitization and competence levels compared to the 1st year students. Desensitization was more common among men than women. Statistically significant increase in burnout, desensitization and competence levels was observed among men aged between 21 and 24 years ($p<0.05$). support to the students during their education, may be useful in decreasing the burnout level.**Keywords:** Burnout, Dentistry, Maslach Burnout Inventory

S-268**Diş Hekimlerinin Koruyucu Tedavilere Yönelik Algı ve Tutumları***Burak Buldur, Aylın Özel, İrem İpek*

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Sivas

Amaç: Bu çalışmanın amacı diş hekimlerinin koruyucu tedavi ve uygulamalara yönelik bakış açılarını saptamaktır.

Yöntem: Kesitsel ve tanımlayıcı tarzda hazırlanan bu çalışmaya kolay ulaşılabilir örnekleme ile seçilen ve Sivas ilinde çalışan toplam 155 diş hekimi katıldı. Katılımcılar toplam 28 sorudan oluşan ve geçerliği sınanmış olan bir anket formu doldurdu. Anket formu, demografik bilgiler, koruyucu tedaviler, koruyucu tedavilere yönelik eğitim ve bu tedavilere karşı algı ve tutuma yönelik soru başlıklarından oluşmaktadır. Veriler tanımlayıcı istatistik ve ki-kare testi ile analiz edildi.

Bulgular: Katılımcıların %61,3'ü koruyucu tedavilerin başarılı olduğunu belirtirken, %43,6' sını kendini yeterli hissetmediğini belirtti. %74,8'i flor uygulamasını daha sıklıkla tercih ettiğini belirtti. Katılımcıların en az dikkat ettiği koruyucu tedavinin ise kötü alışkanlık tedavileri olduğu görüldü. Katılımcıların %94,5'i ağız koruyucu uygulaması yapmadığını belirtirken, bunun en önemli nedeni olarak gerekli görmediklerini belirtmişlerdir.

Sonuç: Diş hekimlerinin koruyucu tedavi ve uygulamalara yönelik bakış açıları değişkenlik göstermektedir. Katılımcılar aldıkları eğitimin yeterli olduğunu belirtirken, uygulama konusunda özyeterlilikleri yüksek görülmemektedir. Diş hekimlerinin koruyucu tedavi ve uygulamalara yönelik algı ve tutumlarının nasıl değiştiğini inceleyen çalışmaların yapılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: diş hekimi, flor, koruyucu diş hekimliği

S-268**Perceptions and Attitudes of Dentists Towards Preventive Treatments***Burak Buldur, Aylın Özel, İrem İpek*

Sivas Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Sivas

Aim: The aim of this study was to determine the perspectives of dentists about preventive treatment and applications.

Methods: This cross-sectional and descriptive study was conducted on 155 dentists in Sivas. The participants completed a validated questionnaire consisting of 28 questions. The questionnaire consisted of demographic information, preventive treatments, training for preventive treatments, and questions about perception and attitude towards these treatments. Data were analyzed with descriptive statistics and chi-square tests.

Results: 61.3% of the participants stated that preservative treatments are successful and 43.6% did not feel sufficient themselves. 74.8% stated that they preferred fluoride more frequently. The least attention on preventive treatments of the participants was seen as the treatment of bad habits. While 94.5% of the participants stated that they did not apply oral protection, they did not consider it necessary as the most important reason.

Conclusion: Dentists' perspectives regarding preventive treatment and applications vary. Participants state that their training is sufficient and their self-efficacy is not seen high. Studies on how the perception and attitudes of dentists towards preventive treatments change should be done.

Keywords: dentist, fluor, preventive dentistry

S-269**İki ve Dört İmplant Destekli Overdenture Protezlerde Kemik Kaybının Radyografik Değerlendirilmesi***Beğüm Ünlü Kurşun, Ender Akan*

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Bu retrospektif çalışmanın amacı, implant destekli overdenture protezlerde iki farklı tasarımın, implantların boyun bölgesindeki kemik değişimlerini radyografik olarak incelemek ve karşılaştırmaktır.**Yöntem:** Çalışmamıza İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi A.D. arşivinden iki (GI) ve dört (GII) implant destekli overdenture protez uygulanmış 20 tam dişsiz hastanın implant sonrası ve protez kullanımı sonrası kontrol/takip (yaklaşık 12 aylık) panoramik radyografileri dahil edilmiştir. Panoramik röntgenler üzerinde implant boyun bölgelerinin mesial ve distalinden 60x90 piksel olacak şekilde kesitler alınmıştır ve ImageJ Software üzerinden kutu sayma yöntemiyle trabeküler yapının fraktal analizi yapılmıştır. İstatistiksel değerlendirmede grup içi verilerin karşılaştırılmasında bağımlı t testi, gruplar arası verilerin karşılaştırılmasında bağımsız t testi kullanılmış ve p<0.05 değeri istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir.**Bulgular:** Her iki grupta da grup içi zamana bağlı kemik değişimleri istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur. Gruplar arası karşılaştırmalardan GI deki implantlar ile GII deki arka iki implantın yüzeyleri arasındaki değişimlerin karşılaştırılmasında implantların sadece distal yüzeylerinde anlamlı değişim bulunmuştur.**Sonuç:** Dört implantlı tasarımda implant boyun bölgesindeki kemik değişimlerinin daha az olduğu görülmüştür.**Anahtar Kelimeler:** fraktal analiz, implant, overdenture, rezorpsiyon**S-269****Radiographic Determination of Bone Loss in Two and Four Implant Supported Overdenture Prostheses***Beğüm Ünlü Kurşun, Ender Akan*

İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry, İzmir

Objective: The aim of this retrospective study is to compare the radiographic changes of the bone in the neck region of two different designs in implant supported overdenture prostheses.**Methods:** In this study, 20 complete toothless patients who underwent two (GI) and four (GII) implant supported overdenture prostheses from the archives of İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry Department of Prosthodontics were included in the control / follow-up (approximately 12 months) panoramic radiographs. Panoramic x-rays were sectioned at 60x90 pixels mesial and distally at the neck of the implant and fractal analysis of trabecular structure was performed by ImageJ Software by using box counting method. Dependent t test was used to compare intra-group data and independent t test was used to compare data between groups, and p <0.05 was considered statistically significant.**Results:** Bone changes in both groups were found to be statistically significant in both groups. In the comparison between the groups, the differences between the surfaces of the implants in GI and the two posterior implants in GII were found to be significant only on the distal surfaces of the implants.**Conclusion:** Bone changes in the implant neck region was seen less in the four-implant design.**Keywords:** fractal analysis, implant, overdenture, resorption

S-270

İmplantüstü Protezlerde Komplikasyon Oranları*Hamiyet Günçör, Elif Yiğit*

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Kırıkkale

Amaç: Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı'nda implant üstü sabit protez ile tedavi edilen hastaların, implantüstü protetik komplikasyonlarının türünü, implant lokasyonu ve protez türüne göre belirlemektir.

Yöntem: Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı'nda tedavi edilen 68 hastanı, implant-üstü sabit protezleri 2 yıl süre ile klinik ve radyografik olarak takip edilmiştir. Yapılan kontrollerde protetik komplikasyon gözlenen hastalar kayıt altına alınmıştır. Gözlenen başlıca komplikasyon türlerinin porselen kırığı(chipping), vida gevşemesi, vida kırığı, vida dolgu materyalinin kaybı, desimantasyon olduğu belirlenmiştir. Her komplikasyonun meydana geldiği implant lokasyonu ve sabit protez türü (tek kron/köprü- splintli/splintsiz) de hastanın yaş, cinsiyet ve parafonksiyonel alışkanlık verileri ile beraber kaydedilmiştir.

Bulgu: Yapılan çalışmada en sık gözlenen komplikasyon türlerinin desimantasyon (%41) ve abutment vida gevşemesi (% 24) olduğu belirlenmiştir. Daha sonra ise implant kaybı, abutment vida kırığı, porselen kırığı (chipping), restoratif materyal kaybı gözlenmiştir. Alt ve üst çene posterior bölgede desimantasyon ve vida gevşemesi splintli kronlarda, tek kronlara oranla daha fazla görülmüştür.

Sonuç: İmplantüstü protezlerde planlama, abutment seçimi ve mevcut abutmantların laboratuvar aşamasında geçirdiği işlemler sonucu artmış taper açıları ve yetersiz interokluzal mesafe sonucu yüksek oranda desimantasyon gözlenmiştir. Yetersiz tork ve parafonksiyonel alışkanlıkların varlığı nedeni ile de vida gevşemeleri tespit edilmiştir. Bu çalışmanın sonucunda periyodik okluzal ve klinik kontrollerin yapılmasının implant ve protez sağ kalım oranları için oldukça önemli olduğu, tespit edilen komplikasyonlara müdahale edilmesi gerekliliği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: implantüstü protezler, komplikasyon, desimantasyon, vida gevşemesi

S-270

Complication Rates in Implant Supported Prosthesis*Hamiyet Günçör, Elif Yiğit*

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry, Kırıkkale

Aim: The aim of this study is to determine the type of prosthesis complications in patients treated with implant supported fixed dental prosthesis at the Department of Prosthodontics, Faculty of Dentistry, Kırıkkale University.

Method: 68 patients who were treated in the Prosthodontics Department of the Faculty of Dentistry of Kırıkkale University were followed up clinically and radiographically for 2 years. The prosthetic complications were recorded. The main types of complications observed were chipping, screw loosening, screw fracture, loss of screw filling material and decementation. The implant location and the type of fixed prosthesis (single crown / bridge), (splinted crowns / single crowns), were also recorded with the patient's age, gender, and parafunctional habits.

Results: The rate of decementation and abutment screw loosening were (41%) and (24%) respectively. They were the most common types of complications. Then, implant loss, abutment screw fracture, porcelain fracture (chipping), restorative material loss were observed. Decementation and screw loosening in the posterior region of the lower and upper jaws were higher in splinted crowns than in single crowns.

Conclusion: As a result of wrong prosthetic planning, choosing abutment type, increased implant abutment angles and inadequate interocclusal distance, the high decementation ratio was observed. Screw loosening was also determined due to insufficient torque and parafunctional habits. As a result of this study, it is concluded that periodic occlusal and clinical controls are very important for implant and prosthesis survival rates. And it is necessary to interfere in the complications determined.

Keywords: implant supported prosthesis, complications, decementation, vida screw loosening

S-271**TiO₂ Nanotüp Uygulamasının Titanyum Resin Siman Bağlantısı Üzerine Etkisi***Fatma Yıldız¹, Mehmet Emre Çoşkun¹, Burcu Bozkurt Çırak², Türker Akar³*¹Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Sivas²Erzincan Binali Üniversitesi Meslek Yüksek Okulu Elektrik ve Enerji Bölümü, Erzincan³Erzincan Binali Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protez Bölümü, Erzincan

Amaç: Metal destekli sabit protetik restorasyonların başarısı sadece metal-seramik bağlantısıyla değil yapıştırıcı siman ile metal alt yapı arasındaki bağlantıyla da ilişkilidir. Bütün bu bağlantıları artırmak için farklı yüzey işlemleri uygulanmaktadır. Bunlar içerisinde en yaygın kumlama işlemidir. Bununla birlikte metal primerlerde bağlantının artırılmasında başarılı sonuçlar vermektedir. Son dönemde ise titanyum yüzeyine uygulanan TiO₂ nanotüp uygulamasının yüzey özelliklerini geliştirdiği tespit edilmiştir. Bu çalışmanın amacı titanyum yüzeyine uygulanan kumlama, metal primer ve TiO₂ nanotüp uygulamalarının resin siman bağlantısı üzerine etkilerini karşılaştırmaktır.

Yöntem: 40 adet silindirik şekilde (9mm çapında 11 mm yüksekliğinde) grade V Ti-6Al-4V titanyum örneklerin yüzeylerinin polisaj işlemleri sonrasında yapılacak yüzey işlemlerine göre 4 gruba ayrıldı. 1. grup kontrol grubu, 2. grup kumlama grubu (110µm, 75 psi, 20mm, 20 sn), 3. grup metal primer (Alloy primer, Kuraray, USA) grubu, 4. grup ise anodizasyon yöntemiyle 40 V' luk bir akım altında 40 dk süreyle oluşturulan TiO₂ nanotüp grubu olarak ayarlandı. Tygon tüpü (0,8x0,5mm) yardımıyla dual-cure resin cement (Panavia F 2.0, Kuraray, USA) ışiksiz bir odada uygulandı. Mikro-shear testleri universal test cihazı (Lloyd LF Plus, Ametek Inc, UK) yardımıyla gerçekleştirildi ve sonuçlar one-way ANOVA ve tukey testleri kullanılarak analiz edildi.

Bulgular: Elde edilen test sonuçlarına göre en düşük bağlantı değeri kontrol grubunda (4,91±1,1 MPa) sonrasındaysa sırasıyla kumlama grubunda (5,66±1,9 MPa), metal primer grubunda (6,7±2,05) ve TiO₂ grubunda (9,44±1,2 MPa) tespit edildi. Gruplar arası farklılık istatistiksel olarak önemli bulundu.

Sonuç: TiO₂ nanotüp uygulaması titanyum ile resin siman arasındaki bağlantıyı artırmada tek başına yeterli bir seviyede olması nedeniyle ilave başka bir uygulanmaya gerek duyulmadan kullanılabilir bir yüzey işlemi olarak tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: TiO₂, resin siman, titanyum, kumlama, metal primer

S-271**The Effect of TiO₂ Nanotube Application on Titanium Resin Cement Bond Strength***Fatma Yıldız¹, Mehmet Emre Çoşkun¹, Burcu Bozkurt Çırak², Türker Akar³*¹Cumhuriyet University Faculty of Dentistry Department of Prosthodontics, Sivas²Erzincan Binali University Vocational School, Department of Electricity and Energy, Erzincan³Erzincan Binali University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Erzincan

Purpose: The success of metal-ceramic fix partial denture is related not only to the metal-ceramic bond strength but also to the bond strength of cement to metallic substructure. Different surface treatments are used to increase these bond strengths and the common method is sandblasting procedure. In addition to this, metal primer application gives successful results in developing bond strength. Recently, TiO₂ nanotube application on the surface of titanium has been found to improve the surface properties. The aim of this study is to compare the effect of sandblasting, metal primer and TiO₂ nanotube applications of titanium on resin bond strength.

Methods: 40 cylindrical grade V Ti-6Al-4V specimens were polished and divided according to the surface treatments into 4 groups. The 1. group was control, the 2. was sandblasting (110 µm, 75 psi, 20 mm, 20 sec), the 3. group was metal primer (Alloy primer, Kuraray, USA), and the 4. was TiO₂ (40 V application for 40 sec). Dual-cure resin cement (Panavia F 2.0, Kuraray, USA) was applied using Tygon tubes (0,8x0,5mm) in light-proof room. Micro-shear tests were performed by universal test machine (Lloyd LF Plus, Ametek Inc, UK) and the results were analyzed by using one-way ANOVA and Tukey tests.

Results: According to the results, the lowest bond strength was detected in control group (4,91±1,1 MPa) and then in sandblasting group (5,66±1,9 MPa), metal primer group (6,7±2,05), and TiO₂ group (9,44±1,2 MPa) respectively. The difference between groups was statistically significant.

Conclusion: Because of the sufficient bond strength between titanium and resin cement, the TiO₂ nanotube application was determined as a surface treatment method which could be used without any additional application.

Keywords: TiO₂, resin cement, titanium, sandblasting, metal primer

S-272**Farklı Analjeziklerin Perikoronit Ağrısı ve Yaşam Kalitesi Üzerine Olan Etkilerinin Karşılaştırılması**Oğuz Buhara

Yakın Doğu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, KKTC

Amaç: Bu çalışmanın amacı, semptomatik perikoronitli hastalarda oral ve topikal analjezik ilaçların ağrı düzeyleri ve yaşam kalitesi üzerindeki kısa dönem etkilerinin karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: Toplam altmış perikoronit hastası ile randomize, çift kör, klinik bir çalışma planlanmıştır. Hastalar rastgele 3 gruba ayrılmıştır: diklofenak kapsül ve plasebo sprey; flurbiprofen kapsül ve plasebo sprey; benzydamin sprey ve plasebo kapsül. 7 günlük çalışma periyodu boyunca ağrı değerlendirmesi görsel analog skala (VAS) kullanılarak yapılmış ve yaşam kalitesi 14 maddelik ağız sağlığı etki profili (OHIP) kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Benzydamin grubu, flurbiprofen grubuna kıyasla 2, 3 ve 5. günlerde ve diklofenak grubuna kıyasla tüm günlerde anlamlı derecede ağrıya azalmaya yol açmıştır. Diklofenak ve flurbiprofen grupları ağrı düzeylerindeki redüksiyon açısından benzer sonuçlar göstermiştir. Ortalama OHIP skorlarında üç grup arasında anlamlı fark görülmemiştir.

Sonuç: Bu çalışmanın sonuçları topikal benzydaminin semptomatik perikoronitli hastalarda kısa dönemde oral diklofenak ve flurbiprofen ile karşılaştırıldığında ağrıyı azaltmada daha etkili olduğunu göstermektedir. Yaşam kalitesi skorları ise anlamlı farklılık göstermemiştir.

Anahtar Kelimeler: Perikoronit, Analjezik, Yaşam Kalitesi, Ağrı

S-272**Comparison of the Effects of Different Analgesics on Pain and Quality of Life of Patients with Pericoronitis**Oğuz Buhara

Near East University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, TRNC

Objective: The aim of this study was to compare the effects of oral and topical analgesic drugs on pain levels and quality of life in patients with symptomatic pericoronitis in the short-term.

Methods: A randomized, double-blind, clinical study was conducted in sixty patients with pericoronitis. The patients were randomly assigned to one of three groups: diclofenac capsules plus placebo spray; flurbiprofen capsules plus placebo spray; benzydamine spray plus placebo capsules. Pain assessment was performed by using a visual analogue scale (VAS), and quality of life was evaluated using the 14-item oral health impact profile (OHIP) over the study period of 7 days.

Results: The benzydamine group had significantly greater reductions in pain than the flurbiprofen group on days 2, 3 and 5 and the diclofenac group at all time points. The diclofenac and flurbiprofen groups showed similar results in terms of pain relief. There was no significant difference between the three groups in mean OHIP scores.

Conclusion: The results of this study indicate that topical benzydamine is more effective in reducing pain compared to the oral diclofenac and flurbiprofen in the short term in patients with symptomatic pericoronitis. Quality of life scores did not significantly differ between the groups.

Keywords: Pericoronitis, Analgesic, Quality of Life, Pain

S-273**Diş Hekimliği Öğrencilerinin HIV Enfeksiyonu Hakkında Tutum ve Davranışların Değerlendirilmesi***İşıl Özgül Kalyoncu¹, Gizem Özcan¹, Cansın Atabeyoğlu², Betül Kargül¹*¹Marmara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul²Marmara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, İstanbul

Amaç: Diş tedavileri, genellikle hastanın kanı ve tükürüğü ile doğrudan temas etmeyi içerir. Bu nedenle diş profesyonelleri kolayca HIV mikroorganizmalarına maruz kalabilir. Bu çalışma, dişhekimliği öğrencilerinin HIV enfeksiyonuna karşı tutumları hakkındaki bilgileri değerlendirmeyi amaçlamıştır.

Yöntem: Marmara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi'ndeki dişhekimliği öğrencileri arasında yapılan anket çalışması için Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Klinik Araştırmalar Etik Kurulu tarafından onay alınmıştır. Diş hekimliği öğrencileri arasında HIV enfeksiyonu ile ilgili tutum ve risk algılarını değerlendirmek için tasarlanan anket kullanılmıştır. Veriler SPSS versiyon 20.0 (SPSS, Chicago, IL, ABD) kullanılarak girilmiş ve temizlenmiş ve analiz edilmiştir.

Bulgular: Toplam 372 dişhekimliği klinik öğrencisinden 352'si (%95 katılım oranı) ankete katılmayı kabul etmiştir. Katılımcıların n = 123(35%) erkek, n = 229(65%) kadındır. Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 24,2'dir (2017 ile 2019 arasında). Öğrencilerin n=292'si (%83) HIV enfeksiyonu hakkındaki bilgi kaynaklarının lisans dersi olduğunu belirtmişlerdir. Öğrencilerin çoğunluğu n = 249 (%70) "hastalarımın HIV ile enfekte olup olmadığını bilmek benim hakkım" ifadesine katıldıklarını bildirmişlerdir. Öğrencilerin sadece n = 146'sı (%41) HIV bulaşmış hastaları tedavi edebileceklerini ifade etmiş, n = 174'ü (%49) hastalarının HIV bulaşmış olduğu konusunda endişeli olduğunu bildirmiştir.

Sonuç: HIV enfeksiyonu hakkında bilgi eksikliği ve katılımcılar arasında yüksek önyargı seviyesi nedeniyle, HIV enfeksiyonu ile ilgili eğitime daha fazla önem verilmelidir. Dişhekimliği öğrencileri arasında HIV enfeksiyonu farkındalığını arttırmak için eğitimler ve lisans dersleri düzenlenmeli, ayrıca, önyargıda rol oynayan bilgi eksikliği dışındaki faktörler araştırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: HIV enfeksiyonu, dişhekimliği öğrencisi, görüş ve tutum.

S-273**Assessment of Attitudes and Behaviour Regarding HIV Infection Amongst a Group of Dental Students***İşıl Özgül Kalyoncu¹, Gizem Özcan¹, Cansın Atabeyoğlu², Betül Kargül¹*¹Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul²Marmara University Faculty of Dentistry, İstanbul

Aim: Dental treatment often includes direct contact with a patient's blood and saliva, therefore dental professionals can be easily exposed to HIV microorganisms. The current study aimed to evaluate the attitudes and behaviour regarding HIV infection amongst a dental students.

Methods: A cross-sectional survey was conducted amongst dental students in the Marmara University Dental School. Approval was obtained by the Clinical Research Ethics Committee of Marmara University, Faculty of Dentistry. A self-explanatory questionnaire was designed to assess and compare students' knowledge, attitude and risk perception regarding HIV infection among dental students. Data were entered and cleaned and analyzed using SPSS version 20.0 (SPSS, Chicago, IL, USA).

Results: A total 352 students (95% response rate) of 372 randomly selected students completed questionnaire. The study participants, n=123(35%) were male and n=229(65%) were female. The mean age of the students was 24,2 years (ranging from 2018 to 2019 years). The sources of the students' knowledge about HIV infection were 292(83%) undergraduate course. The majority of students n=249 (70%) agreed or strongly agreed with the statement that 'It is my right to know if my patients are infected by HIV. Only n=146 (41%) of the students expressed the willingness to treat HIV infected patients and n=174 (49%) reported to worried about their patients being infected with HIV.

Conclusion: Due to the lack of knowledge about HIV infection and the high level of prejudice among participants, it is important to attach great importance to education related to HIV infection. In order to increase awareness of HIV infection among dental students, regular training should be given and student lessons should be considered as the most effective method to increase the level of knowledge. In addition, factors other than the lack of information playing a role in prejudice should be investigated.

Keywords: HIV infection, dental students, attitudes.

S-274**Akrilik Esaslı Materyallere Titanyum Dioksit Nanopartikül İlavésinin Sitotoksik Etkisinin Değerlendirilmesi**

Şule Bayrak¹, Canan Akay², Nuray Tüloęlu¹, Handan Sevim³, Sena Kızılaslan¹

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakóltesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Eskişehir

²Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakóltesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Eskişehir

³Hacettepe Üniversitesi Fen Fakóltesi, Biyoloji Bölümü, Ankara

Amaç: Bu invitro çalışmanın amacı akrilik rezinlere ilave edilen farklı konsantrasyonlardaki titanyum dioksit nanopartiküllerin (TiO 2 NPs) sitotoksik etkisinin değerlendirilmesidir.

Materyal-Metod: Her bir grup için 5 mm çapında 2 mm kalınlığında 36 adet disk şeklinde örnek hazırlandı. Tüm örnekler aseptik koşullar altında üreticilerin talimatlarına uygun olarak hazırlandı. Çalışma grupları: modifiye edilmemiş akrilik rezin (kontrol), %1 TiO 2 NPs ilave edilen akrilik rezin ve %2 TiO 2 NPs ilave edilen akrilik rezin. Sitotoksisite 24, 48 ve 72. saatlerde L-929 fare fibroblast hücreleri kullanarak 3-(4,5-dimethylthiazol-2-yl)-2,5-diphenyltetrazolium bromide (MTT) ile değerlendirildi. Elde edilen veriler tek yönlü ANOVA, çoklu karşıtırmalar için Tukey HSD ve Bonferroni testleri ile analiz edildi.

Sonuçlar: 24. ve 72. saat analiz sonuçlarına göre, kontrol grubunun %1 ve %2 TiO 2 NPs ilave edilen gruplardan daha biyouyumlu olduğu ($p<0,05$), %1 ve %2 TiO 2 NPs grupları arasında ise anlamlı bir farklılık olmadığı bulundu ($p>0,05$). Gruplar arasında 48. saatte anlamlı bir fark gözlenmedi ($p>0,05$). Kontrol grubunda tüm inkübasyon periyotları arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmesine karşın ($p<0,05$), %1 ve %2 TiO 2 NPs gruplarında 48. ve 72. saat inkübasyon periyotları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark gözlenmedi ($p>0,05$).

Sonuç: Çalışmanın sınırlamaları dahilinde, akrilik rezinlere ilave edilen TiO 2 NPs'nin nontoksik olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Sitotoksisite, L929 fare fibroblastları, Akrilik rezin, Titanyum Dioksit Nanopartikül

S-274**Cytotoxic Evaluation of Titanium Dioxide Nanoparticles Additive to Acrylic Base Material**

Şule Bayrak¹, Canan Akay², Nuray Tüloęlu¹, Handan Sevim³, Sena Kızılaslan¹

¹Eskisehir Osmangazi University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Eskisehir

²Eskisehir Osmangazi University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Eskisehir,

³Hacettepe University Faculty of Science, Department of Biology, Ankara

Purpose: The purpose of this in vitro study was to evaluate the cytotoxic effect of titanium dioxide nanoparticles (TiO 2 NPs) with different concentrations, which were added to acrylic resins.

Materials-Methods: 36 disc-shaped specimens per each group were prepared with the dimensions of 5 mm diameter and 2 mm thickness. All specimens were prepared according to the instructions of the manufacturers under aseptic conditions. The following represents the groups in the study: acrylic resin (control), acrylic resin addition 1% TiO 2 NPs and acrylic resin addition 2% TiO 2 NPs. Cytotoxicity was evaluated with 3-(4,5-dimethylthiazol-2-yl)-2,5-diphenyltetrazolium bromide (MTT) assay using L929 mouse fibroblasts cells after 24, 48 and 72-hour cell incubation period and obtained data were analyzed with one-way ANOVA, Tukey's HSD and Bonferroni tests for multiple comparison.

Results: According to the results of 24- and 72-hour analysis, the control group was found to be more biocompatible than the %1 TiO 2 NPs and %2 TiO 2 NPs added groups ($p<0.05$) while no significant difference between %1 and %2 TiO 2 NPs ($p>0.05$). There was no significant difference among all groups for 48-hour analysis ($p>0.05$). In the %1 TiO 2 NPs and %2 TiO 2 NPs groups, there were no statistically difference for 48- and 72-hour incubation periods ($p>0.05$) while significant difference for all incubation periods in the control group ($p<0.05$).

Conclusions: Within the limitations of this study, it can be concluded that TiO 2 NPs added to acrylic resins are nontoxic.

Keywords: Acrylic resin, Cytotoxicity, L929 mouse fibroblasts, Titanium dioxide nanoparticle

S-276**Temporomandibular Eklem Rahatsızlığı ve Tinnitus Arasındaki İlişkiler***Saim Yanık*

Harran Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Şanlıurfa

Amaç: Bu çalışmanın amacı temporomandibular eklem rahatsızlığı olan hastalarda tinnitus insidansını belirlemektir.**Yöntem:** Çalışmamız, 584 temporomandibular eklem rahatsızlığı olan birey üzerinde yürütülmüştür. Her hastanın temporomandibular eklem, çiğneme kasları muayenesi yapılmış, eklem hareketleri ve sesleri incelenerek kayıt edilmiştir. Öyküsünde otolitik hastalığı ve şüpheli ilaç kullanımı olanlar, yapılan muayenesinde patolojik bulguya rastlananlar çalışma ve kontrol grubu dışında tutulmuştur. Elde edilen veriler istatistiksel olarak incelenmiştir.**Bulgular:** 584 hastanın 148'ü erkek (%25,35) ve 436'sı (%74,65) kadın hastalardan oluşmuştur. Yaş ortalaması (minimum 14, maksimum 81) 33.10'dir. Sırasıyla tinnitus, osteoartritli hastalarda (%25), brüksizmi hastalarda (%16,3), redüksiyonlu disk deplasmanı olan hastalarda (14,3) ve redüksiyonsuz disk deplasmanı olan hastalarda ise (%6,9) oranında görülmüştür. İla orandagörülmektedir.**Anahtar Kelimeler:** Temporomandibular Eklem Rahatsızlığı, Tinnitus, Bruksizm, Osteoartrit, Disk Deplasmanı**S-276****Relationships Between Temporomandibular Joint Disorder and Tinnitus***Saim Yanık*

Harran University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery, Sanliurfa

Objective: The aim of this study was to determine the incidence of tinnitus in patients with temporomandibular joint disorders.**Methods:** Our study was conducted on 584 patients with temporomandibular joint disorders. Temporomandibular joint, masticatory muscles, joint movements and sounds were examined and recorded in each patients. Patients were excluded who are examined with a history of otological disease, suspicious drug use, and pathological findings. The obtained data were analyzed statistically.**Results:** Of the 584 patients, 148 were male (25.35%) and 436 (74.65%) were female. The mean age (minimum 14, maximum 81) was 33.10 years. Tinnitus was seen in patients with osteoarthritis (25%), patients with bruxism (16.3%), patients with reduction disc displacement (14.3) and patients with disc reduction without reduction (6.9%).**Conclusion:** Tinnitus is more common in patients with osteoarthritis than in other groups.**Keywords:** Temporomandibular Joint Disorder, Tinnitus, Bruxism, Osteoarthritis, Disc displacement

S-277

Yumuşak Doku Profili Değerlendirmesinde Fotoğraf Ve Sefalometrik Ölçümlerin Karşılaştırılması*Yonca Sungur¹, Alev Yılmaz², Begüm Tunasoğlu³, Törün Özer⁴*¹Özel Diş Kliniği, İzmir²Özel Diş Kliniği, Aydın³Kamu Hastanesi, Ankara⁴Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Aydın

Amaç: Bu çalışmanın amacı sefalometrik radyografilerden elde edilen yumuşak doku ölçümleri ile standartlaştırılmış yüz profil fotoğraflarından elde edilen analog ölçümler arasındaki ilişkiyi araştırmak ve yumuşak doku profilini değerlendirmek için fotoğrafik ölçümler kullanmanın güvenilirliğini kontrol etmektir.

Materyal ve Method: Çalışmaya 210 hastanın tedavi öncesi alınan lateral sefalometrik radyografileri ve standart yüz profili fotoğrafları dahil edildi. Tüm vakalar servikal vertebra olgunlaşma yöntemine göre büyüme ve gelişim aşamalarını tamamlamışlardır. Sefalometrik radyografiler ve profil fotoğrafları doğal baş pozisyonunda, dişler maksimum interkaspasyonda ve dudaklar istirahat halinde çekildi. Vakalar, ANB açılarına göre Sınıf I, II ve III olmak üzere her birinde 70 hasta bulunan 3 gruba ayrıldı. Arnett ve ark. tarafından tanımlanan yumuşak doku analizinin fasyal uzunluk, TVL' ye uzaklık, intra-mandibular ve inter-mandibular ilişkiler ve tüm faysel uyum parametreleri aynı araştırmacı tarafından ölçüldü. İki hafta sonra, rastgele seçilen 70 vakanın sefalometrik filmleri ve profil fotoğrafları tekrar ölçüldü. Tekrarlanan ölçümlerin güvenilirliğini belirlemek için sınıf içi korelasyon katsayıları (ICC) kullanıldı. Fotoğrafik ve sefalometrik değişkenler arasındaki korelasyonu tahmin etmek için Pearson korelasyon katsayısı kullanıldı.

Sonuçlar: Tüm değişkenler için yüksek ICC değerlerinin elde edildiği bulundu. Fotoğraf tekniğinin güvenilirliği yeterliydi. Interlabial gap hariç ($p > 0.05$), tüm gruplarda tüm değişkenler için oldukça anlamlı korelasyonlar bulundu ($p \leq 0.001$) Sınıf I vakaları içeren grup I'de en yüksek katsayılar, Glabella-Pogonion değişkeninin ($r = 0,987$) ve Glabella-TVL değişkeninin ($r = 0,977$) sefalometrik ölçümleri arasında bulundu. En düşük katsayılar grup II'de A noktası-TVL ($r = 0,563$) ve grup I'de Nasal projeksiyonu-TVL ($r = 0,591$) için elde edildi.

Sonuç: Analog fotoğrafik ve sefalometrik yumuşak doku ölçümleri arasında anlamlı korelasyonlar bulundu. Fotoğrafik yöntem, tekrarlanabilir, düşük maliyetli ve invaziv olmayan bir teşhis alternatifi olarak düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Yumuşak doku ölçümü, Yumuşak doku sefalometrik ölçüm, Yumuşak doku profil foto ölçümü

S-277

A Comparison of Photographic and Cephalometric Measurements in Evaluation of Soft Tissue Profile*Yonca Sungur¹, Alev Yılmaz², Begüm Tunasoğlu³, Törün Özer⁴*¹Private Dental Clinic, İzmir²Private Dental Clinic, Aydın³Public Hospital, Ankara⁴Adnan Menderes University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Aydın

Aim: The purposes of this study were to investigate the relationship between soft tissue measurements obtained from cephalometric radiographs and analogous measurements from standardized facial profile photographs and to check the reliability of using photographic measurements for evaluating the soft tissue profile.

Subjects and Method: The pre-treatment lateral cephalometric radiographs and standardized facial profile photographs of 210 subjects were included in the study. All subjects had completed their growth and development stages according to the cervical vertebrae maturation method. Cephalometric radiographs and profile photographs were taken in the natural head position (NHP), with maximum intercuspation and lips at rest. Subjects were divided into 3 groups with 70 patients in each, as Class I, II and III according to their ANB angles. Facial length, projections to TVL, intra-mandibular and inter-jaw relations and full facial balance parameters of soft tissue analysis which introduced by Arnett et al. were measured by the same investigator. Two weeks later the profile photographs of 70 randomly selected subjects were traced and measured again. The intraclass correlation coefficients (ICC) were used to determine the reliability of the repeated tracings. The Pearson correlation coefficient was used to estimate the correlations between the photographic and cephalometric variables.

Results: It was found that high ICC values were obtained for all the variables. The reliability of the photographic technique was satisfactory. Highly significant correlations ($p \leq 0.001$) were found for all variables in all groups, except interlabial gap ($p > 0.05$). The highest coefficients were found between cephalometric and radiographic measurements of Glabella-Pogonion variable ($r = 0,987$) and Glabella-TVL variable ($r = 0,977$) in group I which include Class I subjects. The lowest coefficients were obtained for A point-TVL ($r = 0,563$) in group II and Nasal projection-TVL ($r = 0,591$) in group I.

Conclusion: Highly significant correlations between analogous photographic and cephalometric soft tissue measurements were found. The photographic method can be considered as a repeatable, low-cost, and noninvasive diagnostic alternative.

Keywords: Soft tissue measurement, Soft tissue cephalometric measurement, Soft tissue profile photographic measurement

S-278**Farklı Radyasyon Dozlarının Süt ve Daimi Dişler Üzerine Etkisi***Gülsüm Duruk¹, Burçin Acar¹, Öztun Temelli²*¹Inönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı Malatya²Inönü Üniversitesi Tıp Fakültesi, Radyasyon Onkoloji Anabilim Dalı Malatya

Amaç. Baş boyun bölgesine uygulanan radyoterapilerde parotis bezinde hasara bağlı olarak tükürük azalması, radyasyon çürükleri gibi yan etkiler görülebilmektedir. Bu çalışmanın amacı, radyasyon tedavisinin süt ve kalıcı dişlerin mekanik ve morfolojik özellikleri üzerindeki etkilerini in vitro olarak değerlendirmektir.

Material-Metot. Çalışma için 92 adet çekilmiş insan dişi (46 adet 3. büyükazı, 46 adet süt II. azı) kullanıldı. Dişlerin vestibül yüzleri çalışmada kullanıldı. Vestibül yüzün 1 yarısı kontrol, diğer yarısı çalışma grubu olacak şekilde ikiye ayrıldı. Çalışma grubundaki dişler 6 mum şablona eşit sayıda sabitlendi(n=7). Hafta içi 5 gün, günde 2 Gy olacak şekilde 6 hafta radyasyon dozu verildi. Her haftanın sonunda bir mum şablon radyasyon alımından çıkarıldı. Dişlerde İndüktif Olarak Eşleşmiş Plazma Optik Emisyon Spektrometresi (ICP-OES) ile element içerik (Ca, P, Na, Mg, P) analizi, Vickers mine- dentin yüzey sertlik analizi ve 8 dişte Taramalı Elektron Mikroskobu (SEM) analizi yapıldı. SEM, Vickers ve ICP-OES analizi için dişlerin radyasyon uygulanmamış diğer yarılı ile karşılaştırma yapıldı.

Bulgular. Radyasyon mine ve dentin mikrosertliğinde düşüşe sebep olmuştur (p<0.05). Element analizinde tüm dozlarda düşüşler gözlemlenirken, en fazla düşüş 60 gy dozda görülmüştür (p<0.01). Test grubunda SEM görüntülerinde amorf yapılarla karşılaşmıştır.

Sonuç. Radyasyonun dişler üzerinde olumsuz etkileri olup, bu konuda ilave çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Süt dişi, kalıcı diş, ICP-OES, mikrosertlik, SEM, radyasyon

S-278**Effect of Different Radiation Doses on Deciduous and Permanent Teeth***Gülsüm Duruk¹, Burçin Acar¹, Öztun Temelli²*¹Inönü University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Malatya²Inönü University Faculty of Medicine, Department of Radiation Oncology, Malatya

Aim. Radiotherapy, applied to the head and neck region, can cause radiation side effects such as reduction of saliva and radiation caries depending on the damage to parotid gland. This study aimed to perform an in vitro assessment of the effects of radiation therapy on the mechanical and morphological properties of deciduous and permanent teeth.

Material-metot. 168 extracted-human teeth (88-impacted wisdom teeth, 88-intact primary teeth) were used. The vestibular sections were used in the experiments and divided into two parts, a control group and a test group. The teeth in the test group were fixed equally to 6 wax models and each model had an equal number of teeth. The doses were applied to the teeth for 6 weeks; 5 weekdays and 2Gy daily. A dose of 6 weeks of radiation was applied for 5 days on weekdays, 2Gy per day. After each week radiation, a wax model was taken from radiation reception. Elemental contents (Ca, P, Na, Mg, P) of the teeth were analyzed with Inductively Coupled Plasma-Optical Emission Spectrometry (ICP-OES), enamel and dentin microhardness were evaluated with Vickers and SEM analyses were performed on 8 teeth. The teeth were compared with the other non-irradiated sections.

Results. Radiation caused a decrease in microhardness of enamel and dentin (p<0.05). In elemental analysis, decreases were observed in all doses, while the highest decrease was in 60Gy dose (p<0.01). In the test groups, amorphous structures were encountered in SEM images.

Conclusions. Radiation has negative effects on the teeth and additional studies are needed in this regard.

Keywords: Deciduous teeth, permanent teeth, ICP-OES, microhardness, SEM, radiation

S-279

İleri Yaş ve Tütün Kullanımının İmplant Klinik Başarısına Etkisinin Değerlendirilmesi*Ayşe Sümeyye Akay¹, Volkan Arısan²*¹İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul²İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Oral İmplantoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Dental implantlar uzun zamandır diş kaybının tedavisinde altın standart olarak görülmektedir. Yaygın olarak orta yaş üstü bireylerde ihtiyaç duyulan tedaviler olması sebebiyle hekimler sıklıkla tedavinin sağlığını zora sokan sistemik durumlarla karşılaşmaktadırlar. İleri yaştaki bireylerin fizyolojik ve sistemik zorlukları dışında implant tedavisi uygulanacak bireylerde en sık karşılaşılan hasta kaynaklı sistemik durumlardan biri tütün kullanımıdır. Bu durumlara ilişkin olarak bu sunumda, klinik endikasyonlar, kontrendikasyonlar ve diğer düşünceler vurgulanmaktadır.

Yöntem: İki farklı veri tabanı kullanılarak (Web of Science and PubMed) manuel elektronik literatür taraması yapılmış; son on yıl içinde yayınlanmış yaşlı bireyler ve sigara kullanan bireylerde implant tedavisinin endikasyon ve kontrendikasyonların değerlendirildiği klinik çalışmalar ve derlemeler incelenmiştir.

Bulgular ve Sonuç: İleri yaş veya sigara kullanımı tek başına dental implant tedavisi için bir kontrendikasyon teşkil etmezken sigara kullanan bireyler daha yüksek kayıp riskiyle karşılaşmaktadır ve implant sağkalımının %90 dolaylarında olduğuna işaret eden uzun dönem takipli klinik çalışma bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dental implant, klinik başarı, ileri yaş, tütün kullanımı

S-279

Success of Dental Implants in Elderly Population and with Smoking*Ayşe Sümeyye Akay¹, Volkan Arısan²*¹İstanbul Medeniyet University Faculty of Dentistry, Department of Oral & Maxillofacial Surgery, İstanbul²İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral Implantology, İstanbul

Aim: Dental implant has been widely regarded as the ideal treatment of tooth loss. Since implant treatments are most commonly needed above middle ages, clinicians often encounter diverse compromised conditions. Tobacco consumption is one of the most common patient-related systemic condition for the dental implant recipients. Indications, contraindications and other considerations are underlined in this presentation.

Method: An electronic manual search using two different databases (Web of Science and PubMed) was performed regarding clinical studies and reviews that mainly conducted in the last decade. Studies related to the elderly patients and implant candidates with smoking habits were reviewed and discussed regarding the indications, contraindications and other considerations. Risk factors for the clinical parameters peri-implant bone loss and implant survival were discussed.

Results and Conclusion: Though old age or tobacco consumption are not contraindicated for dental implant alone, implants in smokers are under a higher risk of failure rates and postoperative complications. Additionally, there are limited eligible studies that exhibit a survival rate of dental implants is about 90% in the long-term periods in elderly population.

Keywords: Dental implant, clinical success, elderly population, tobacco smoking

S-280

Türkiye’de Periodontal Hastalıklar ve İmplant Tedavilerinde Diş Hekimleri ve Periodontologların Antibiyotik Reçeteleme Yaklaşımları

Ali Erdoğan¹, Cenker Zeki Koyuncuoğlu²

¹Istanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, İstanbul

²Istanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Diş hekimleri ve periodontistler genellikle antibiyotik reçetelemektedir. Ancak, Türkiye’deki periodontistler arasında reçete yazma yaklaşımları hakkında sınırlı bilgi vardır. Bu çalışmanın amacı periodontal ve peri-implant durumların/hastalıkların tedavisi için antibiyotik reçetelemede mevcut alışkanlıkları değerlendirmektir.

Yöntem: Anket yüz yüze uygulandı. Katılımcıların antibiyotik kullanımı konusundaki bilgisi ve eğitimi değerlendirildi. Dahil edilen endikasyonlar: Periodontal hastalıklar, periodontal rejeneratif tedaviler ve mukogingival cerrahiler ve implant ve implant yerleştirme ile ilgili durumlar.

Bulgular: Çalışmaya toplamda 116 diş hekimi ve periodontist katılmayı kabul etmiştir. Ancak, eksik verilerden dolayı 20 anket hariç bırakılmıştır. Ankete katılan diş hekimlerinin (%76,4; n= 42) ve periodontistlerin (%87,8%; n=36) çoğunluğu mesleğinde 1. ve 10. yıllar arasındadır. Diş hekimlerinin % 70,9’u ve periodontistlerin %70.’si akılcı antibiyotik kullanımı konusunda eğitim almıştır. Sistemik antibiyotik reçeteleme yaklaşımları ve antibiyotiğe başlatma süreleri, farklı periodontal veya peri-implant hastalıklar için belirgin bir şekilde değişiklik göstermiştir. Amoksisilin ve klavulanik asit tüm klinik durumlarda özellikle diş hekimlerinde ilk tercih olarak ön plana çıkmıştır.

Sonuç: Enzim inhibitörlerini içeren geniş spektrumlu antibiyotiklerin ilk sırada ve yüksek oranda tercih edilmesi düşündürücüdür. Bu çalışma, periodontal ve peri-implant durumlar için sistemik antibiyotik reçetelemede kılavuz ve protokollere olan ihtiyacı göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Akılcı antibiyotik kullanımı, Diş hekimliği, Periodontal hastalıklar, İmplant tedavileri

S-280

Antibiotic Prescribing Patterns among Dentists and Periodontists in Periodontal Diseases and Implant Therapies in Turkey

Ali Erdoğan¹, Cenker Zeki Koyuncuoğlu²

¹Istanbul Aydın University Faculty of Dentistry, İstanbul

²Istanbul Aydın University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul

Background: Dentists and periodontists use commonly antibiotics. However, there is limited information about prescribing patterns amongst the periodontists in Turkey. The aim of this study is to evaluate current patterns in prescribing antibiotics for the treatment of periodontal and peri-implant conditions/diseases.

Methods: A questionnaire was conducted and was applied face-to-face. Participants’ knowledge and training on rational antibiotic use were evaluated. Indications that were included: Periodontal diseases, periodontal regenerative therapies and mucogingival surgery and conditions associated with implants and implant placement.

Results: In totally, 116 dentists and periodontists participated in the study. However, 20 questionnaires were dropped out due to missing data. The majority of dentists (76.4%; n= 42) and periodontists (87.8%; n=36) had been in practice for 1-10 years. 70.9% of dentists and 70.7% of periodontists were educated on rational antibiotic use. Systemic antibiotics prescription and duration patterns varied markedly for different periodontal or peri-implant diseases. Amoxicillin plus clavulanic acid was the first choice in all clinical situations especially in dentists.

Conclusion: It is thought-provoking that broad-spectrum antibiotics containing enzyme inhibitors are preferred first with a high percentage. The present study emphasizes the need for definitive guidelines and protocols in the prescription of systemic antibiotics for periodontal and peri-implant conditions.

Keywords: Rational antibiotic use, Dentistry, Periodontal Diseases, İmplant Therapies

S-281**Farklı Kurutma Sürelerinin Doğal Diş Rengi Üzerine Etkisi***Niler Ozdemir Akkus¹, Makbule Heval Şahan², Rahime Aktaş², Akın Aladağ³*¹Okan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul²Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İzmir³Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Muğla

Amaç: Doğal diş renginin dişin hidrate ya da dehidrate olmasıyla değişim gösterdiği bilinmektedir. Uzun süren adhesiv simantasyon işlemlerinde ya da çoklu kompozit restorasyonların yapımı sırasında dişler, işlem süresine de bağlı olarak uzun süreli dehidratasyona uğrayabilirler. Bu durum, özellikle alttan diş rengini yansıtabilecek kadar ince estetik restorasyonların final rengini etkileyebilir. Bu çalışmada, farklı kurutma sürelerine maruz kalan ön grup doğal dişlerin süreye bağlı olarak renk değişimlerinin karşılaştırılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmaya sağ üst santral, lateral ve kanin dişlerinde daha önce hiçbir restorasyon yapılmamış 30 gönüllü dahil edilmiştir (n=30). Her bir santral, lateral ve kanin dişin başlangıç renk değerleri spektrofotometre (Vita Easy Shade) ile ölçülmüş ve kaydedilmiştir. Her bir diş için ölçümler öncesinde 20 saniyelik yıkama ve kurutma uygulanmış sonrasında ağızda tam izolasyon sağlanmıştır. Kurutulup hazırlanan dişlerin 10. 20. ve 30. dakika sonunda tekrar renk değerleri ölçülmüş ve CIE Lab sistemine göre kaydedilmiş ve renk değişimleri (ΔE) hesaplanmıştır. Elde edilen veriler Tek Yönlü Varyans Analizi ile istatistiksel olarak değerlendirilmiştir. Gruplar arası ikili karşılaştırmalar Bonferroni testi ile yapılmıştır ($p<0.05$).

Bulgular: Her diş grubu için zamana bağlı olarak ΔE değerinde artış olduğu görülmüş ve bu artışın istatistiksel olarak anlamlı olduğu saptanmıştır. Ayrıca Lab değerleri için de zamana bağlı oluşan değişim her grup için istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur.

Sonuç: Doğal diş rengi, dişin dehidratasyona uğraması sonucu değişmektedir. Bu değişim, sürenin uzamasına bağlı olarak da farklılık göstermektedir. Özellikle dişlerin uzun süreli kuru kalmasını gerektiren işlemler sırasında, sürenin uzaması halinde bu durumun restorasyonun nihai rengini etkileyeceği unutulmamalı ve gerekli önlemler alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: renk, doğal diş, dehidratasyon

S-281**Effect of Different Drying Duration on the Color of Natural Teeth***Niler Ozdemir Akkus¹, Makbule Heval Şahan², Rahime Aktaş², Akın Aladağ³*¹Okan University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İstanbul²Ege University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İzmir³Muğla Sıtkı Kocman University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Muğla

Aim: It is known that the natural tooth color changes according to hydration or dehydration of the tooth. In long-lasting adhesive cementation processes or during the construction of multiple composite restorations, the teeth may undergo prolonged dehydration depending on the processing time. This may affect the final color of aesthetic restorations that are particularly thin to reflect the tooth color inside. The aim of this study is, to compare the color changes of the anterior natural teeth exposed to different drying periods depending on the duration.

Methods: Thirty volunteers who had no previous restorations in the right upper central, lateral and canine teeth were included in the study (n = 30). The initial color values of each central, lateral and canine tooth were measured and recorded by a spectrophotometer (Vita Easy Shade). Each tooth was rinsed and dried for 20 seconds before the measurements and then full isolation was achieved in the mouth. The color values of the teeth were measured at 10th, 20th and 30th minutes and recorded according to CIE Lab system and color changes (ΔE) were calculated. The data were evaluated statistically with One-way ANOVA. Multiple comparisons between the groups were conducted by Bonferroni test ($p<0.05$).

Results: ΔE value was increased for each tooth group and this increase was found statistically significant. In addition, time-dependent changes in Lab values were found to be statistically significant for each group.

Conclusion: Natural tooth color changes as a result of dehydration of the tooth. This change also varies depending on the length of time. It should be kept in mind that during the prolonged period of time, this will affect the final color of the restoration, especially during procedures requiring long-term dry teeth, and necessary precautions should be taken.

Keywords: color, natural tooth, dehydration

S-282

CAD/CAM Artıklarıyla Güçlendirmenin Polimetilmetakrilat'ın Kırılma Dayanımı*Afra Beyza Yeter¹, Başar Özkul², Esmâ Başak Gül Aygün²*¹Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Adana²Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Adana

Amaç: Günümüzde dijital diş hekimliği ön plana çıkmıştır. Kliniklerde bulunan CAD/CAM sistemi ile yapılan restorasyonlar milledenleme yöntemi ile yapıldığı için artık tozlar filtrelerde toplanmaktadır. Bu tozların kullanım alanı olmadığı için atılmaktadır. Bu atıkların değerlendirilmesi önemlidir. Bu çalışmada protez kliniğinde rutin kullanılan Polimetil metakrilat (PMMA)'ın mekanik özelliklerini geliştirmek için bu atık materyaller kullanıldı. Bu çalışmanın amacı CAD/CAM cihazı atıkları (ZrO₂ tozu ve PMMA tozu) ile PMMA esaslı protez kaide materyalini güçlendirenin kırılma dayanımı üzerine etkisini incelemektir.

Yöntem: Kırılma dayanımı için 65x10x2,5 mm boyutlarında akrilik örnekler hazırlanmıştır (7 grup, n=6). Polimer tozu içerisine %1, %5 ve %10 oranlarında ZrO₂ tozu ve %1, %5 ve %10 oranlarında PMMA tozu karıştırılmıştır. Sıcak akrilikten toplamda 42 tane örnek, üreticinin direktiflerine uygun olarak hazırlanmıştır. A grubu kontrol grubu olarak; B (%1), C (%5) ve D (%10) zirkonyum ile; E(%1), F(%5), ve G (%10) ise akrilik tozu ile güçlendirilmiş PMMA'dan hazırlanan örneklerdir. Kırılma direnci, evrensel test cihazı (Testometric, Testometric Co.,UK)ile 3 nokta eğme testi kullanılarak belirlenmiştir. Elde edilen değerler, istatistiki olarak anlamlı farkların belirlenebilmesi için SPSS22.0(SPSS Inc, Chicago, IL, USA) bilgisayar programı kullanılarak incelenmiştir.

Bulgular: Zirkonyum tozu eklenen örnekler kırılma direnci açısından karşılaştırıldıklarında gruplar arasında anlamlı fark bulunmuştur (P<0.05, p=0.029). Grup B'nin kırılma direnci Grup D'ye göre istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksektir (P=0.019). Akrilik tozu eklenen örnekler kırılma direnci açısından karşılaştırıldıklarında istatistiki olarak anlamlı fark bulunamamıştır (P<0.05, P=0.605). Elde ettiğimiz bulgulara göre, kırılma direnci açısından en yüksek değer %1'lik zirkonyum eklenen grupta bulunmuştur.

Sonuçlar: Bu in-vitro çalışmanın sınırları dahilinde, akriliği ZrO₂ güçlendirmek kırılma direncini artırmaktadır. Fakat yüksek konsantrasyonlarda bu etki tersine dönmektedir. Akrilik tozu ile güçlendirme ise PMMA'nın kırılma direncinde anlamlı bir değişikliğe sebep olmamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Zirkonyum oksit (ZrO₂), güçlendirme, CAD-CAM milledenleme tozu, PMMA, protez kaide rezini, kırılma dayanımı

S-282

Effect of CAD/CAM Wastes on the Transverse Strength of Polymethyl Methacrylate*Afra Beyza Yeter¹, Başar Özkul², Esmâ Başak Gül Aygün²*¹Çukurova University Faculty of Dentistry, Adana²Çukurova University Faculty of Dentistry, Department of Prothetic, Adana

Objective: Today, digital dentistry has come to the fore front. Since the milling method is used for the restorations made with the CAD-CAM systems in clinics, the dusts are collected in the filters. These dusts are discarded because they are not in use. Utilization of these wastes is important. In this study these waste materials were used to improve the mechanical properties of polymethylmethacrylate (PMMA). The aim of this study is to investigate the effect of CAD-CAM milling wastes (ZrO₂ and PMMA powder) on the transverse strength of PMMA.

Methods: For transverse strength test, specimens of 65x10x2.5 mm dimensions were prepared (7 groups, n=6). ZrO₂ powder was added to the polymer of the resin by the ratio of 1, 5 and 10 %. PMMA powder was added to the polymer of the resin by the ratio of 1, 5 and 10 %. Forty-two specimens were prepared from heat-polymerized resin according to the manufacturer's instructions. The control group(A) is unreinforced acrylic, while the test groups were reinforced with 1 (B), 5 (C), 10 (D) % ZrO₂ and 1(E), 5(F), 10(G) % PMMA powder. The transverse strength of the groups was determined with the 3-point bending test with a universal test machine (Testometric, Testometric Co., UK). Statistical analyses were performed using SPSS Statistics for windows; version 22.0 program (SPSS Inc, Chicago, IL, USA). The values obtained were analyzed with one-way ANOVA. nificantly higher than group D (P=0.019). Transverse strength of PMMA powder added groups were not statistically significant (P=0.605).

Conclusion: Within the limitations of this in vitro study, reinforcement with ZrO₂ made acrylic stronger but at high concentrations it affected negatively. Reinforcement with PMMA powder is not significantly different from the control group.

Keywords: Zirconium oxide (ZrO₂), reinforcement, CAD-CAM milling powder, PMMA, denture base, transverse strength

S-283**Posterior Bölgelerde Kronik Enfekte Diş Çekim Soketlerine Yapılan İmmediat İmplantasyon Uygulamaları***Enes Özkan¹, Muhsin Özdemir²*¹İstanbul Medeniyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul²DCT Klinik Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Antalya

Amaç: İmmediat implantasyon uygulamaları sınırlı vakalarda yapılabilmektedir. Özellikle travma sonucu meydana gelen diş kırıkları, endodontik tedavi hataları, aşırı kron harabiyeti ve enfeksiyon olmayan kök rezorbsiyonları neticesinde immediat implantasyonlar başarıyla uygulanmaktadır. Aktif süpürasyonun olmadığı kronik enfekte diş çekim soketlerine immediat uygulamaları ise halen tartışmalıdır. Çalışmamızda posterior bölgedeki kronik enfekte diş çekim bölgelerine yapılan implant uygulamalarının esasları, kriterleri ve limitasyonları literatür derlemesi ve vaka sunumları ile tartışılmaktadır.

Olgu Sunumu: Herhangi bir sistemik hastalığı bulunmayan toplam 5 hastada, aktif süpürasyonun olmadığı, kemik içi destrüksiyon görülen kronik enfekte molar diş çekim soketlerine immediat olarak düşük tork değerlerinde 6 adet dental implant uygulanmış ve sonrasında protetik tedaviler yapılmıştır. Vakalar ortalama 1 yıl takip edilmiştir.

Sonuç: Enfekte diş çekim bölgelerine belirli prosedürler altında çok düşük tork değerlerinde yapılan immediat implant uygulamaları başarılı sonuçlar vermektedir.

Anahtar Kelimeler: Dental İmplant, Enfekte Bölge, İmmediat İmplantasyon

S-283**Immediat Implant Placement In Posterior Infected Sockets***Enes Özkan¹, Muhsin Özdemir²*¹İstanbul Medeniyet University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul²Dental Center of Turkey Clinic, Antalya

Aim: Immediate implantation can be performed in limited cases. Immediate implantation are successfully applied especially as a result of tooth fractures, endodontic treatment fails, excessive material loss and external root resortion. The immediate application in chronic infected tooth extraction sockets without active suppuration is still controversial. In our study, the principles, criteria and limitations of implant applications to chronic infected sockets in the posterior region are discussed with the literature review and case reports.

Case: Six dental implants with low torque values were immediately applied to chronic infected molar tooth extraction sockets with no active suppuration and intra-bone destruction in a total of 5 patients without any systemic disease and then prosthetic treatments were performed. Average follow-up was 1 year.

Results: Immediate implant applications to infected tooth extraction sites with very low torque values under certain procedures are successful.

Keywords: Dental Implant, Immediat Implantation, Infected Area

S-284**Kök Kanal Dezenfeksiyonunda Lazer Kullanmalı Mıyım? Neden ve Ne Zaman?**

Ozgur Genc Genc Sen

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Van

Amaç: Bu sözlü sunum, lazer tekniklerinin ne zaman ve neden kök kanal dezenfeksiyonunda kullanılması gerektiğini anlatmayı amaçlamaktadır.

Yöntem: Kök kanal sistemi içindeki bakteriyel popülasyonun tamamen yok edilmesi veya en azından minimize edilmesi, periapikal doku iyileşmesinin ve başarılı kök kanalı tedavisinin temel adımlarından birini oluşturur. Kemomekanik preparasyona rağmen, elimine edilemeyen bakteriler kök kanal sisteminin ulaşılması zor bölgelerinde yıllarca hayatta kalabilir ve iyileşmeyen periapikal enfeksiyonlara neden olabilir. Son on yılda, diyet lazerler ve lazerle aktifleştirilmiş sulama teknikleri, lazer destekli endodonti alanında geniş çapta kabul görmüştür ve pek çok çalışma, lazer ışınımı yoluyla kök kanalının derin dezenfeksiyonunun sağlanabildiğini bildirmiştir. Bu sunumda mevcut literatür irdeelenerek, kullanılan tekniklerin yararları ve riskleri değerlendirilmiş ve tartışılmıştır.

Bulgular: Konuyla ilgili çalışmaların çoğu diyet lazer dezenfeksiyonunun ve erbium lazerlerle irrigan aktivasyonunun kök kanal sistemindeki dezenfeksiyon etkinliğini arttırdığını göstermiştir.

Sonuç: Kök kanal dezenfeksiyonunda lazer kullanımı kalıcı periradiküler enfeksiyonlarda bile ümit verici sonuçlar vermektedir ve özellikle kök kanal sisteminin özellikle zor erişilen alanlarına ulaşmak ve dezenfekte etmek için geleneksel tekniklerle birlikte kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Kök kanal sistemi, dezenfeksiyon, lazer

S-284**Should I use laser in root canal disinfection? Why and when?**

Ozgur Genc Genc Sen

Van Yuzuncu Yil University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Van

Objective: This oral presentation aims to introduce when and why to use laser techniques in root canal disinfection.

Methods: The complete destruction or at least minimizing the bacterial population within the root canal system, constitutes one of the basic steps of periapical tissue healing and successful root canal treatment. In spite of the chemomechanical preparation, the bacteria that cannot be eliminated can survive in hard-to-reach areas of the root canal system for years and cause periapical infections that do not heal. Over the last decade, diode lasers and laser activated irrigation techniques have gained widespread acceptance in the field of laser-assisted endodontics, and several studies have provided deep disinfection of the root canal through the laser irradiation. In this presentation, by reviewing the literature, benefits and risks of the used techniques have been evaluated and discussed.

Results: The majority of the studies have shown that diode laser disinfection and laser activated irrigation with erbium lasers enhance the disinfection efficacy in the root canal system. reach areas of the root canal system.

Keywords: Root canal system, disinfection, laser

S-285

Aljinatın nem dengesinin korunmasında yeni bir yöntem*Çağlar Bilmenoğlu, Gözde Memişoğlu*

Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Edirne

Amaç: Bu çalışmanın amacı hidrofobik ortamda bekletilen aljinatın farklı zaman aralıklarında boyutsal değişimi değerlendirmek ve yağ içinde bekletilen aljinatın diğer ortamlara bir alternatif olup olamayacağını görmek.

Yöntem: Fabrikasyon olarak üretilmiş dişsiz bir üst çene modelinden prefabrik metal kaşık ile 10'ar kez aljinat ile ölçü alınmıştır. Alınan aljinat ölçüler 4 farklı ortam (kuru ortamda, su içerisinde, yağ içerisinde ve nemlendirilmiş bir havlu ile birlikte vakumlu bir poşette) içerisinde 72 saat bekletilmiştir. Her grup için 10, toplamda 40 ölçü alınmıştır. 0., 1., 3., 6., 12., 24., 48. ve 72. saatlerde ağız dışı tarayıcı ile ölçüler dijitalize edilmiş ve yine dijitalize edilen ana fabrikasyon model ile yüzey çakıştırması yapılmıştır. Ölçümler 3'er kez tekrarlanmış ve master modelden sapma değerlerinin ortalaması alınmıştır. Klinik şartları taklit etmek için ölçü 2kg basınç altında 3dk bekletilmiş daha sonra da su altında yıkanmıştır.

Bulgular: Shapiro-Wilk testi sonucu verilerin normal dağıldığı belirlenmiştir. Gruplar arası farkın anlamlı olup olmadığı Ancova ile değerlendirilmiştir. Bütün saat aralıklarında nem ve yağ içerisinde bekletilen ölçüler arasında anlamlı bir fark bulunmazken, su ve kuru ortamda bekletilen ölçülerin diğer gruplara göre anlamlı derecede boyutsal değişim gösterdiği görülmüştür. ($p>0,05$). 72. saat sonunda yağ, nem, su ve kuru ortamda bekletilen ölçülerin değişim miktarları oransal olarak sırasıyla 2.521; 2.096; 10.553; 27.776 olarak belirlenmiştir.

Sonuç: Aljinatın boyutsal değişimi hem zamana hem de saklandığı koşula bağlıdır. Aljinatın yağ içerisinde bekletilmesi döküm öncesi süresinin artırılmasında yeni bir yöntem olarak göz önünde bulundurulabilir.

Anahtar Kelimeler: Aljinat, Ölçü, Saklama Koşulları, Yağ

S-285

A New Method for Protecting the Humidity Balance of Alginate*Çağlar Bilmenoğlu, Gözde Memişoğlu*

Trakya University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Edirne

Purpose: The aim of this study was to evaluate the dimensional change of alginate held in hydrophobic environment at different time intervals and to see whether alginate held in oil could be an alternative to other media.

Method: A prefabricated edentulous maxillary model was used with prefabricated metal tray and impressions were made with alginate 10 times. The alginate impressions were stored for 72 hours in 4 different conditions (in dry environment, in water, in oil and in a vacuum bag with a moistened towel). For each group 10, a total of 40 impressions were made. At the 0, 1, 3, 6, 12, 24, 48 and 72 hours, impressions were digitized with an extraoral scanner and dijital datas were superimposed with the digitized main fabrication model. The measurements were repeated 3 times and the deviation values from the master model were averaged. To simulate clinical conditions, the impressions were placed under 2 kg pressure for 3 minutes and then washed under water.

Results: It's determined that, as a result of Shapiro-Wilk test, data distribution was normal. Ancova was used to determine whether the difference between the groups was significant. While there was no significant difference between the impressions held in moisture and oil at all hour intervals, it was observed that impressions held in water and dry environment showed significant dimensional changes compared to other groups ($p> 0.05$). At the end of 72 hours, the amount of change of impressions which are kept in oil, vacuum bag, water and dry medium were in order of proportionally 2.521; 2.096; 10.553; 27.776.

Conclusion: The dimensional change of the alginate depends on both time and the condition in which it is stored. Storage of alginate in oil may be considered as a new method of increasing pre-casting time.

Keywords: Alginate, Impression, Oil, Storage Condition

S-286

Diş Hekimliği Uygulamalarında Çevre Koşullarının Tükürük Örnekleri İnflamatuvar Biyobelirteçler ile Değerlendirilmesi*Emre Kanad Er¹, Rabia Şemsi², Erdal Ergüno¹, Aylin Sepici Dinçel²*¹Kıbrıs Sağlık ve Toplum Bilimleri Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Güzelyurt, KKTC²Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu çalışma ile öğrencilerin sınav sürecinde içinde buldukları kimyasal ortam ve stres düzeylerinin tükürük örnekleri kullanılarak temel inflamatuvar biyokimyasal belirteçler ile değerlendirilmesi amaçlandı. Sınav sürecinde öğrenciler, diş formunda hazırladıkları mum modellerden alınan silikon kalıplara otopolimerizan akrilik (polimetilmetakrilat) uygularken, belirli bir kimyasal ortamda uzun süre kalmaktadırlar.

Materyal-Metod: Çalışmaya Kıbrıs Sağlık ve Toplum Bilimleri Üniversitesi Dönem I Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi final sınavına giren 22 öğrenci (15 kadın/7 erkek) dahil edildi. Öğrencilerin genel ve diş sağlığı uygun anamnez formatında değerlendirildi. Sınav 09.00-17.00 arasında yapıldı. Tükürük örnekleri, sabah 08.00-09.00 saatleri arasında sınav öncesi ve yapılan sınav materyalinin teslim edilmesini takip eden sınav sonrası olarak, SARSTEDT marka tükürük toplama tüpleri ile önerilen şekilde tüp kartuşlarının 1 dakika ağızda çiğnetilmesi ve uygun koşullarda santrüfuj sonrasında toplandı. Örnekler dondurma/çöz-dürme yapılmadan ilk 24 saat içinde çalışıldı. Kortizol düzeyleri Kortizol Saliva ELİZA kiti (ng/mL), TNF- α (ng/L) ve IL-6 (ng/L) ELİZA yöntemi ile, total antioksidan statü (TAS mmol/L) düzeyleri spektrofotometrik yöntem ile çalışıldı.

Bulgular: Öğrencilere ait vücut kitle indeksi ve yaş ortalamaları (yıl) sırasıyla 21.50 ± 2.09 ve 20.00 ± 1.59 'dur. Yapılan çalışmada sınav öncesi ve kimyasala maruz kalınan sınav sonrasında kortizol düzeyleri (6.37 ± 4.14 , 9.65 ± 4.53 , $p=0.026$), TAS düzeyleri (0.966 ± 0.335 , 0.924 ± 0.362 , $p=0.689$) IL-6 düzeyleri (128.0 ± 57.0 , 197.0 ± 173.0 , $p=0.084$), TNF- α düzeyleri (22.9 ± 24.4 , 29.8 ± 31.6 , $p=0.420$) bulunmuştur. Öğrenci grubu kendi içinde sigara içme durumları dikkate alınarak değerlendirildiğinde içen ve içmeyen gruplar arasında, sınav öncesi ve sonrası tüm biyobelirteçlerde istatistiksel fark gözlenmedi. Ancak daha önce geçirilmiş diş tedavi hikayesi olan ve olmayan örneklerde TAS değerleri arasında anlamlı istatistiksel fark görülmüştür ($p=0.006$).

Sonuç: Yapılan akrilik tepimi sınavı her ne kadar kimyasal maruziyetin yoğun olduğu bir sınav da olsa akut inflamatuvar ve antioksidan belirteçlerde gün içinde değişiklik olmaması öğrenciler için oluşturulan laboratuvar ortam koşullarının, çevre koşullarının, sağlık standartlarına uygun olduğunu düşündürmektedir. Bireylerin geçirilmiş diş tedavi hikayesi olması antioksidan düzeylerini etkilemektedir ve stres hormonundaki artış dikkat çekicidir.

Anahtar Kelimeler: Kortizol, tükürük, çevresel maruziyet

S-286

Evaluation of Environmental Conditions in Dental Practice with Inflammatory Biomarkers in Saliva Samples*Emre Kanad Er¹, Rabia Şemsi², Erdal Ergüno¹, Aylin Sepici Dinçel²*¹Cyprus Health and Social Sciences University, Faculty of Dentistry, Morphou, TRNC²Department of Medical Biochemistry Faculty of Medicine, Gazi University, Ankara

Objective: The aim of this study was to evaluate the chemical environment and stress levels of the students during the examination process by using saliva samples with basic inflammatory biochemical markers. Students stay in a certain chemical environment for a long time while applying autopolymerizing acrylic (polymethylmethacrylate) to silicone molds taken from wax models prepared in tooth form.

Materials-Methods: The study included 22 students who took the final exam of Prosthodontics in Faculty of Dentistry of Cyprus University of Health and Social Sciences, Term-I. The exam was held between 09.00-17.00. Saliva samples were collected between 08.00-09.00 am in the morning before the exam and after the test material was delivered. It was collected by SARSTEDT brand saliva collection tubes as recommended. Samples were run within the first 24 hours without freezing/thawing. Cortisol levels were measured by Cortisol-Saliva (ng/mL), TNF- α (ng/L) and IL-6(ng/L) ELISA kits, and total antioxidant status (TAS-mmol/L) levels were measured by spectrophotometric methods.

Results: Body mass index and mean age (years) of the students were 21.50 ± 2.09 and 20.00 ± 1.59 . Cortisol (6.37 ± 4.14 , 9.65 ± 4.53 , $p=0.026$), TAS (0.966 ± 0.335 , 0.924 ± 0.362 , $p=0.689$), IL-6 (128.0 ± 57.0) and TNF- α levels (22.9 ± 24.4 , 29.8 ± 31.6 , $p=0.420$) were determined before and after the exam. When all the students were evaluated considering their smoking habits, there was no statistical difference between the smokers and nonsmokers in all biomarkers before and after the exam. However, there was a statistically significant difference between TAS values in samples with and without previous dental treatment history ($p=0.006$).

CONCLUSION: Although the acrylic molding test is an intense chemical exposure test, the fact that there is no change in the acute inflammatory and antioxidant markers during the day suggests that the laboratory conditions, environmental conditions established for the students are in compliance with health standards. Having a history of dental treatment affects the antioxidant levels and the increase in stress hormone is remarkable.

Keywords: Cortisol, saliva, environmental exposure

S-287

Cerrahi Olmayan Periodontal Tedavinin Hiperlipideminin Metabolik Kontrolü Üzerine Etkileri*Vesile Elif Toy*

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Malatya

Amaç: Bu çalışma hiperlipidemi ve periodontitisli hastalarda cerrahi olmayan periodontal tedavinin metabolik parametreler üzerine etkilerinin değerlendirilmesi amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Yöntem: Çalışmaya 24 hiperlipidemik periodontitisli (hiperlipidemik grup, HG), 24 normolipidemik periodontitisli (kontrol grubu; KG) toplam 48 birey dahil edildi. Her iki grupta başlangıçta ve cerrahi olmayan periodontal tedaviden 3 ay sonra klinik periodontal parametreler (plak indeksi [Pİ], gingival indeks [Gİ], sondalama derinliği [SD] and klinik ataşman seviyesi [KAS]) ölçüldü, serum trigliserit, total kolesterol, düşük yoğunluklu lipoprotein (LDL), yüksek yoğunluklu lipoprotein (HDL), açlık kan şekeri ve HbA1c seviyelerini değerlendirmek için açlık venöz kan örnekleri alındı.

Bulgular: Başlangıçta tüm klinik parametreler ve HDL değerleri gruplar arasında farklı değilken ($p>0.05$), hiperlipidemik periodontitisli bireylerin açlık kan şekeri, HbA1c, total kolesterol, trigliserit ve LDL değerleri normolipidemik bireylere göre daha yüksekti ($p<0.01$). Her iki grup da klinik periodontal parametreler yönünden periodontal tedaviye olumlu cevap vermesine rağmen klinik parametrelerdeki değişim miktarı gruplar arasında benzerdi ($p>0.05$). Periodontal tedaviden 3 ay sonra, açlık kan şekeri ve HbA1c düzeyinde önemli azalmalar gözlemlendi ($p<0.01$). Hiperlipidemik bireylerde tedavi sonrası tüm lipid parametreleri azaldı, ancak sadece total kolesterol seviyesindeki düşüş istatistiksel olarak anlamlıydı.

Sonuç: Bu çalışmanın bulguları hafif/orta düzeyde hiperlipidemik hastaların, normolipidemik bireylerle karşılaştırıldığında, benzer periodontal parametrelere sahip olduğunu ve hiperlipideminin periodontal iyileşmeyi etkilemediğini göstermiştir. Düzeltilmiş periodontal sağlık hiperlipideminin metabolik kontrolüne katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Cerrahi Olmayan Periodontal Tedavi, Hiperlipidemi, Periodontitis

S-287

Effects of Non-surgical Periodontal Therapy on Metabolic Control of Hyperlipidemia*Vesile Elif Toy*

Inonu University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Malatya

Aim: This study was conducted to evaluate the effects of non-surgical periodontal therapy on metabolic parameters in patients with hyperlipidemia and periodontitis.

Materials-Methods: A total of 48 individuals; 24 hyperlipidemic patients with periodontitis (hyperlipidemic group; HG) and 24 normolipidemic patients with periodontitis (control group; CG) were included in the study. Clinical periodontal parameters (plaque index [PI], gingival index [GI], probing depth [PD] and clinical attachment level [CAL]) were measured and fasting venous blood was obtained to assess biochemical parameters including serum levels of triglyceride, total cholesterol, low-density lipoprotein cholesterol (LDL-C), high-density lipoprotein cholesterol (HDL-C), fasting blood glucose and HbA1c at baseline and at 3 months after non-surgical periodontal treatment in both groups.

Results: While all clinical parameters and HDLc values were not different between the groups ($p>0.05$), hyperlipidemic patients with periodontitis had higher fasting blood glucose, HbA1c, total cholesterol, triglyceride and LDLc values compared to normolipidemic patients at baseline ($p<0.01$). Although both groups responded well to the periodontal treatment in terms of clinical periodontal parameters, the amounts of clinical changes were similar between the groups ($p>0.05$). Three months after periodontal therapy, there were significant decreases in serum fasting glucose and HbA1c levels ($p<0.01$). All lipid parameters of hyperlipidemic patients decreased after treatment, but only the decreases in total cholesterol showed statistical significance.

Conclusion: The results of this study showed that patients with mild/moderate hyperlipidemia had similar values of periodontal parameters compared to normolipidemic subjects and hyperlipidemia has no effect on periodontal healing. Improved periodontal health may contribute to metabolic control of hyperlipidemia.

Keywords: Hyperlipidemia, Non-surgical Periodontal Therapy, Periodontitis

S-288

İmplantüstü Hareketli Protezlerde Ataşman Sisteminin Yerini Belirleme: Direkt Teknik Komplikasyonu*Gözde Memişoğlu, Çağlar Bilmenoğlu*

Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Edirne

Amaç: Bu teknikte, direk metot ile ağız içinde ataşman bağlantısı yapılırken andırkat alanlarında polimerize olan akrilik nedeniyle ağızdan çıkartılamayan implantüstü hareketli protezlerin ataşmanlara zarar vermeden, minimal zarar ile ağızdan çıkartılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Direkt teknikle implantüstü hareketli protezlerin ataşman bağlantısının yapılması sırasında andırkat alanlarının rubber-dam veya firmaların belirttiği plastik parçalarla kapatılması önemlidir. Bu işlemin implantların ve erkek parçaların etrafında yeterince yapılmaması akriliğin bu alanlarda polimerize olmasına ve dolayısı ile protezin ağızdan çıkmasına engel olmaktadır. Özellikle top başlı ataşmanlarda rubber-dam veya firmaların belirttiği parçalarla derin andırkatların elemine edilmesi oldukça zordur. Rubber-dam esnek yapısı nedeniyle ilgili andırkat bölgelerine akrilikle beraber gidebilmektedir. Bu tür durumlarda protezin ağızdan çıkartılması ancak protezin bölünmesi veya dişi parçaların etrafındaki akriliğin uzaklaştırılması ile mümkün olmaktadır. Özellikle interoklüzal mesafenin yüksek olduğu vakalarda dişi parçaların üzerindeki fazla akrilik miktarı nedeni ile, derinlik ve pozisyonları tahmin edilememektedir.

Bulgular: Alçı model üzerindeki analoglara bağlı ataşman sisteminin oklüzal ve bukkal yönden belirli bir uzaklıktan fotoğrafı çekilmiştir. Daha sonra dişli provası yapılan hareketli protez model üzerine oturtulup aynı uzaklık ve yönlerden tekrar fotoğrafı çekilmiştir. Bu fotoğraflar üst üste getirilerek dişli provalı fotoğrafın saydamlığı azaltılmıştır.

Sonuç: Bu yöntem ile ataşman sisteminin dişi parçalarının yeri, derinliği ve pozisyonu ağız içerisinde belirlenebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: ataşman sistemi, direkt teknik, implant destekli hareketli protez, locator, top başlı ataşman

S-288

A Technique for Predicting Location of the Overdenture Attachment System: Direct Relining Complication*Gözde Memişoğlu, Çağlar Bilmenoğlu*

Trakya University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Edirne

Purpose: In this technique, we aim to predict the position of the attachment system to remove the prosthesis with minimum damage, which might be caused by the acrylic resin polymerization in the undercut areas when direct method is used.

Materials-Methods: In the process of loading the implants with direct technique, it is necessary to block the undercut areas with rubber dam or plastic rings provided by the companies. When sufficient block-out is not applied around the implant areas and the male parts, polymerized resin in these regions could make the removal the prosthesis from the mouth challenging. In particular, eliminating the deep undercuts of the ball attachments may not always be possible with the rubber dam. Elastic structured rubber dam can be entered into the area of the undercut with acrylic resin. In such cases, the prosthesis must be removed by cutting or by dislodging the acrylic around the female parts of the attachment with minimum damage to the prosthesis. Due to the amount of acrylic mass on the female parts remaining in the prosthesis in cases where the interocclusal distance is high, it is not possible to predict the position and depth of the parts of the attachment system.

Results: The photograph of the attachment system on the plaster model is taken from a certain distance. Try-in placed on the plaster model and a new photograph is taken from the same distance. These two photographs are superimposed.

Conclusions: It's possible to predict the position and depth of the parts of the attachment system with this technique.

Keywords: Attachment system, ball attachment, direct technique, implant supported overdenture, locator

S-289

All-On-Four Konseptinde Maxilla ve Mandibula Arasındaki Anterior-Posterior Uyumsuzlukların Yönetimi*Gökhan Gedikli, Gökhan Göçmen, Yaşar Özkan*

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Osseoentegre implantların dişsiz maksilladaki pozisyonu mevcut kemik tarafından belirlenir ve bu durum hastalar arasında geniş ölçüde değişebilir. Kabul edilebilir protetik sonuçlar için implant yerleşiminin ideal pozisyonda olması gerekir, bunun gibi maksillomandibular ilişkilerinde ideal olması gerekir. Bazen all-on-four tedavisi tek başına yeterli değildir. İmplantların yerleştirilmesinden önce, pre-protetik cerrahi ile anterior-posterior tutarsızlığın düzeltilmesi gerekir. Bu çalışmanın amacı, all-on-four tedavi sürecinin başarısını değerlendirmek ve bu tedavi modellerinin sonuçlarını sunmaktır.

Gereç-Yöntem: Bu vaka çalışmasında, maksillomandibular ilişkinin uygun olmadığı üst çenesi dişsiz 2 hasta dahil edildi. Hastalara radyolojik ve klinik muayene sonrası tedavi planlaması yapıldı. Maksiller retrognatizm tespit ettiğimiz hastaya anterior-posterior boyutu ve kemik hacmini arttırmak için iliak kemik grefti yapılmasına karar verildi. Bir hastada, maksiller protrüzyon tespit edildi ve maksiller ileri itimi düzeltmek için Obwegeser alveoloplastisi yapıldı. 4 aylık iyileşme sürecinden sonra, tüm implantlar yerleştirildi.

Bulgular: İliyak kemik greftlemesinden sonra, tüm boyutlarda yeterli kemik kitlesi elde edildi ve maksiller retrognatizm düzeltildi. Obwegeser osteoplastisi ile maksiller protrüzyonun düzeltilmesiyle hem cerrahi hem de protetik olarak daha kabul edilebilir sonuçlar elde edildi. İyileşme sürecinden 3 ay sonra, tüm implantlar başarıyla osseoentegre oldu. Herhangi bir komplikasyon meydana gelmedi. Yumuşak doku sonuçları; dudak desteği, görünüm ve gülüş hattı memnun ediciydi. Hastaların hiçbiri tedavi süreci sonucundan memnuniyetsiz kalmadı.

Sonuç: All-on-four tedavi konsepti, rejeneratif prosedürleri tercih etmeyen hastalarda atrofik çeneleri tedavi etmek için öngörülebilir bir çözüm sunar, ancak bazı durumlarda daha kabul edilebilir sonuçlar elde etmek için ek cerrahi prosedürler gerekli olabilir.

Anahtar Kelimeler: İmplant, Maksilla, All-on-4, All-on-four, Obwegeser, İliyak greft

S-289

Management Of Anterior-Posterior Discrepancy Between The Maxilla And The Mandible For All-On-Four Concept*Gökhan Gedikli, Gökhan Göçmen, Yaşar Özkan*

Marmara University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department, İstanbul

Aim: s in the edentulous maxilla is dictated by available bone and can vary widely among patients. Implant placement is needed to be in ideal positions for acceptable prosthetics outcomes thus the maxillomandibular relationship is should be so. Sometimes all-on-four treatment is not enough alone. Before implant placement pre-prosthetic surgery requires to correct the anterior-posterior discrepancy. The purpose of this study was to evaluate the success of the overall procedures and present outcomes of these treatment models.

Material-Method: This case study included 2 patients having total edentulous maxillary jaws with insufficient maxillo-mandibular relationship. All patients treatment planning made after radiological and clinical examinations. We determined a maxillary retrognathism on one patient we decided to perform iliac bone graft for both increases the anterior-posterior dimension and bone volume. For one patient, maxillary protrusion was detected and obwegeser alveoloplasty was performed to correct the maxillary protrusion. After 4-months of the healing process, all implants were placed.

Results: After iliac bone grafting, an adequate bone mass obtained in all dimensions and maxillary retrognathism was corrected. With the correction of the maxillary protrusion with obwegeser osteoplasty more acceptable results were achieved both surgically and prosthetically. After 3 months of the healing process, all implants were osseointegrated successfully. There was no complication. Soft tissue outcomes including; lip support, appearance and smile line were satisfied. None of the patients was dissatisfied with the result of the treatment process.

Conclusion: The all-on-four treatment concept offers a predictable way to treat the atrophic jaw in patients that do not prefer regenerative procedures, However, it's not always valid, in some cases additional surgical procedures may be necessary for more acceptable outcomes.

Keywords: Implant, Maxilla, All-on-4, All-on-four solutions, Obwegeser alveoloplasty, Iliac graft

S-290

Farklı Yaş Gruplarında Tükürük Elektrolit ve Antioksidan Düzeylerinin Sağlık Durumlarına Göre Değerlendirilmesi*Erdal Ergüno¹, Rabia Şemsi², Emre Kanad Er¹, Aylin Sepici Dinçel²*¹Kıbrıs Sağlık ve Toplum Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Güzelyurt, KKTC²Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Tükürük kolay toplanması yönüyle hastalıkların tanısında ve tedavisinin değerlendirilmesinde önemli bir biyolojik materyal olarak kullanılmaktadır. Bu çalışmada tükürük örneklerinde farklı yaş gruplarındaki oksidan-antioksidan ve elektrolit düzeylerinin bireyin sağlıklı olma durumu ile ilişkilendirilerek değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Materyal-Metod: Çalışmaya toplam 30 genç yetişkin ve 14 yetişkin birey dahil edildi. Genel ve diş sağlığı uygun anamnez formatında değerlendirildi. Tükürük örnekleri, sabah 08.00-09.00 saatleri arasında SARSTEDT marka tükürük toplama tüpleri ile önerilen şekilde tüp kartuşlarının 1 dakika ağızda çiğnetilmesi ve uygun koşullarda santrüfuj sonrasında toplandı. Örnekler dondurma/çözdürme yapılmadan ilk 24 saat içinde çalışıldı. Kortizol düzeyleri Kortizol Saliva ELİZA kiti (ng/mL), amilaz (ng/mL) ELİZA kiti, total antioksidan statü (TAS-mmol/L) ve total oksidan statü (TOS-umolH₂O₂Equiv./L) düzeyleri Rel Assay Diagnostics kitleri ile spektrofotometrik yöntem ile çalışıldı. Elektrolit düzeyleri Beckman Coulter otoanalizörde çalışıldı.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilen toplam 30 genç yetişkin ve 14 yetişkin bireyin yaş ortalaması sırasıyla 21.2±2.5 ve 51.6±9.3 olarak bulundu. Bireylere ait demografik veriler değerlendirildi. Tükürük konsantrasyonları genç erişkinlerde ve erişkin bireylerde karşılaştırıldığında, kortizol; (8.82±4.75, 4.39±2.22, p=0.003), TAS; (0.817±0.352, 1.290±0.185, p<0.001), TOS; (9.41±4.69, 9.11±4.80, p=0.940), kalsiyum (mg/dL, 1.77±0.59, 2.39±0.61, p=0.004), klor; (mmol/L, 21.80±5.04, 26.40±8.20, p=0.028), BUN (mg/dL, 8.89±2.91, 12.3±4.94, p=0.008), magnezyum; (mg/dL, 0.243±0.091, 0.446±0.276, p<0.001) ve klor (mmol/L, 17.70±2.58, 20.80±4.95, p=0.01) seviyeleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur, ancak amilaz; (24.5±29.1, 16.5±7.0, p=0.316), ürik asit; (mg/dL, 2.60±1.30, 3.40±2.34, p=0.183), fosfat (mg/dL, 13.10±3.24, 14.60±5.29, p=0.249) ve sodyum; (mg/dL, 10.80± 5.24, 11.90±4.07, p=0.480) düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmamıştır.

Sonuç: Oksidan/antioksidan dengenin yetişkin bireylerde oksidan lehine bozulması yaşlanma süreci ve hastalıklarla ilişkilendirilirken, artmış antioksidan düzeylerinin diğer biyokimyasal belirteçlerle olan ilişkisi değerlendirildiğinde, yaşa bağlı olarak değişen biyokimyasal parametrelerin tükürük materyali kullanılarak takip edilebileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Tükürük, elektrolit, oksidan-antioksidan

S-290

The Evaluation of Saliva Electrolyte and Antioxidant Status in Different Age Groups According to Health Status*Erdal Ergüno¹, Rabia Şemsi², Emre Kanad Er¹, Aylin Sepici Dinçel²*¹Cyprus Health and Social Sciences University Faculty of Dentistry, Morphou, TRNC²Gazi University Faculty of Medicine, Department of Biochemistry, Ankara

OBJECTIVES: Saliva is used as an important biological material in the diagnosis and treatment of various diseases due to its easy collection. In this study, it was aimed to evaluate the oxidant-antioxidant and electrolyte levels of saliva samples in different age groups by associating them with the state of being healthy.

MATERIALS-METHODS: A total of 30 young adults and 14 adult individuals were included in the study. Saliva samples were collected between 08.00-09.00 in the morning with SARSTEDT brand saliva collection tubes as recommended. Samples were run within the first 24 hours without freezing/thawing. Cortisol levels were detected by Cortisol Saliva ELISA kit (ng/mL), total antioxidant status (TAS-mmol/L) and total oxidant status (TOS-umolH₂O₂Equiv./L) levels were measured by spectrophotometric method with Rel Assay Diagnostics kits. Electrolyte levels were done by Beckman Coulter autoanalyser.

RESULTS: The mean age of the 30 young adults and 14 adults included in the study was 21.2 ± 2.5 and 51.6 ± 9.3, respectively. When salivary concentrations were compared to young adults and adult individuals respectively, cortisol; (8.82±4.75, 4.39±2.22, p=0.003), TAS; (0.817±0.352, 1.290±0.185, p<0.001), TOS; (9.41±4.69, 9.11±4.80, p=0.940), calcium (mg/dL, 1.77±0.59, 2.39±0.61, p=0.004), chloride; (mmol/L, 21.80±5.04, 26.40±8.20, p=0.028), BUN (mg/dL, 8.89±2.91, 12.30±4.94, p=0.008), magnesium; (mg/dL, 0.243±0.091, 0.446±0.276, p<0.001) and potassium (mmol/L, 17.70±2.58, 20.80±4.95, p=0.01) levels were found to be statistically significant, but amylase; (ng/mL, 24.5±29.1, 16.5±7.0, p=0.316), uric acid; (mg/dL, 2.60±1.30, 3.40±2.34, p= 0.183), phosphate (mg/dL, 13.10±3.24, 14.60±5.29, p=0.249) and sodium; (mg/dL, 10.80 ± 5.24, 11.90±4.07, p=0.480) levels were not statistically significantly different.

CONCLUSION: While the deterioration of oxidant/antioxidant balance in favor of oxidant in adults is associated with aging process and diseases, it is suggested that age-related biochemical parameters can be monitored by using saliva material when the relationship between increased antioxidant levels and other biochemical markers evaluated.

Keywords: Saliva, electrolyte, oxidant-antioxidant

S-291**Kompozit Rezin, Cam İyonomer ve Isı ile İşleme Tabi Tutulmuş Cam İyonomer Dolgu Materyallerinin Mikrosertlik Açısından İn Vitro Değerlendirilmesi***Buse Tansu Gündoğan, Mehmet Sertaç Peker*

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu in vitro çalışmanın amacı, Sınıf II restorasyonlarda, konvansiyonel cam iyonomer siman ve yüksek viskoziteli cam iyonomer simanın ısı uygulanmış ve uygulanmamış formlarının mikrosertlik farklarının karşılaştırılmasıdır.

Gereç-Yöntem: Çalışmada mikrosertlik testleri için, 57 adet insan daimi dişi, 82 adet insan süt dişi kullanılmıştır. Dişlerde Sınıf II kavite oluşturulmuştur. Süt ve daimi dişlerin tamamı 10 gruba (n=10) ayrılmıştır. İlk iki gruba Diamond Carve 90 (Kemdent, Purton, İngiltere) uygulanmış, gruplardan birine D-Light Pro (GC, Tokyo, Japonya) LED ışık cihazı ile yüksek güç modunda ısı uygulanmıştır. Diğer iki gruba EQUIA Forte (GC, Tokyo, Japonya) uygulanmış, gruplardan birine LED ışık cihazı ile yüksek güç modunda ısı uygulanmıştır. Son gruba ise All-In-One Optibond (Kerr, Orange, ABD) ve Herculite XRV (Kerr, Orange, ABD) uygulanmıştır. Örnekler termal döngüye sokularak yaşlandırılmış, 24 saat distile suda bekletilmiştir. Örneklerin okluzogingival olarak orta üçlüsünden 2 mm' lik kesitler alınmıştır. Yüzey pürüzsüzleştirilmesi yapılan örneklerin mikrosertlik değerlendirmesi Vickers cihazı (Vickers-Fm800, Tokyo, Japonya) ile yapılmıştır. İstatistiksel analizler için IBM SPSS Statistics 22 (IBM SPSS, Türkiye) programı kullanılmıştır.

Bulgular: Yapılan mikrosertlik değerlendirmesinde EQUIA Forte'un ısı uygulandığı grup ile diğer gruplar arasında anlamlı fark bulunmuştur.

Sonuçlar: EQUIA Forte materyalinin ısı uygulamasıyla, süt ve daimi dişlerin Sınıf II restorasyonlarında başarısını artırma potansiyeline sahip olduğu gözlenmiştir. Elde edilen verilerin klinik uygulanabilirliğinin değerlendirilebilmesi için ileri çalışmalar gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Cam iyonomer siman, ısı uygulaması, mikrosertlik

S-291**In vitro Evaluation of Composite Resin, Glass Ionomer and Heat Treated Glass Ionomer Filling Materials for Microhardness***Buse Tansu Gündoğan, Mehmet Sertaç Peker*

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul

Aim: The aim of this in-vitro study was comparing the microhardness differences between composite resin restoration with heat treated and untreated forms of conventional glass ionomer and high viscosity glass ionomer cements in Class II restorations which were formed in permanent and primary teeth.

Materials-Methods: For the microhardness test, 57 human permanent teeth and 82 human primary teeth were used. Class II cavities were formed in the teeth, and whole teeth group were divided into 10 groups (n = 10). The first two groups were applied Diamond Carve 90 ((Kemdent, Purton, UK), one of the groups were applied heat in high power mode with D-Light Pro LED light device (GC, Tokyo, Japan) the other two groups were applied with EQUIA Forte (GC, Tokyo, Japan) and lastly one was applied with heat in high power mode with LED light device. The last group was applied All-In-One Optibond and Herculite XRV (Kerr, Orange, ABD). Samples were aged under thermal cycling, they were stored for 24 hours in distilled water. Slices of 2 mm were taken from the middle triplet of the samples as occlusogingival. The microhardness of the samples made to the surface was smoothed with Vickers device. IBM SPSS Statistics 22 for statistical analysis program was used.

Results: In the microhardness assessment, there was a significant difference between the groups in which the EQUIA Forte were applied and the other groups.

Conclusion: The application of heat from the EQUIA Forte material, it has been observed that primary and permanent teeth have the potential to increase the success in Class II restorations. Further studies are needed to evaluate the clinical applicability of the data obtained.

Keywords: Glass ionomer cement, application of heat, microhardness

S-292

Ruga Yapısı ve Diş Kaybı ile İlişkisinin Değerlendirilmesi: Öncül ÇalışmaEsra Yeşilova¹, Canan Akay²¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Eskişehir²Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Eskişehir

Amaç: Rugalar sert damak anterior bölgesindeki mukozanın farklı katlantılar şeklinde görülen varyasyonlarıdır. Adli odontolojide kimlik tespitinde, ortodontide dental migrasyonun değerlendirilmesinde ve protetik diş tedavisinde restorasyonların stabilizasyonunun sağlanması gibi diş hekimliğinin farklı alanlarında referans noktası olarak yer almaktadırlar. Bu çalışmada total dişsiz hastalarda diş kaybı ve protetik restorasyon kullanımı ile ruga yapısının ilişkisinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırma total dişsiz üst çenesi olan hastalardan alınan birinci ölçüden elde edilen modeller üzerinde yapılmıştır. Alçı modeller 9 erkek, 17 kadın olmak üzere 26 hastaya aitti. Rugalar model üzerinde Thomas ve Kotze sınıflaması ile değerlendirildi. Uzunlukları kumpas ile ölçüldü. Yaş, cinsiyet, dişsizlik süresi, diş kaybı nedenleri, değiştirilen protez sayısı, kullanılan protezin süresi, protez değişim nedenleri kaydedildi. Verilerin analizi SPSS 21.0 ile yapıldı. $p < 0.05$ istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi.

Bulgular: Katılımcıların yaş ranjı 47-81 (65.54±8.33) idi. Cinsiyetin ve diş kaybı nedenlerinin ruga şekil ve uzunluklarını etkilemediği görüldü (her bir değişken için $p > 0.05$). Dişsizlik süresi ile sağ ve sol tarafta 2. sıra ruga şeklinin arasında anlamlı fark bulundu ($p_{sağ} = 0.037$, $p_{sol} = 0.000$). Sağ ve sol tarafta ikinci sırada ruga şekilleri ile uzunlukları arasında fark bulundu ($p_{sağ} = 0.013$, $p_{sol} = 0.001$). Sağ tarafta ilk sıra rugalarda, dişsizlik süresi ile ruga uzunlukları arasında ($p = 0.015$) ilişki görüldü. Sağ tarafta ruga şekli ile protez sayısı arasında önemli düzeyde fark ($p = 0.042$) bulundu. En sık protez değişim nedeni protezin kullanılmaması (%50) idi. Protez kullanım süresi ile ruga şekilleri arasında fark olmadığı (her bir değişken için $p > 0.05$) bununla beraber altı yıldan uzun kullanımda sağ tarafta ilk sıra ruga uzunluğunun arttığı görüldü ($p = 0.040$).

Sonuç: Çalışma, bir araştırmanın öncül sonuçlarını göstermektedir. Verilerin sınırlı sayıda olmasına rağmen dişsizlik süresi, protez sayısı ve protez kullanım süresinin ruga şekil ve büyüklükleri üzerinde etkisi olduğu görüldü.

Anahtar Kelimeler: ruga, dişsiz hasta, protetik restorasyon

S-292

The Evaluation of Rugae Pattern and Its Relationship with Loss of Teeth: Preliminary StudyEsra Yeşilova¹, Canan Akay²¹Eskişehir Osmangazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Eskişehir²Eskişehir Osmangazi University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry, Eskişehir

Aim: The rugae are the variations of the anterior part of mucosa on hard palate seen as various wrinkles. They serve as a reference point in different parts of dentistry such in forensic odontology for identification, in orthodontics for the evaluation of dental migration and in prosthetic dentistry for stabilization of restorations. This study aimed to evaluate of the relationship with rugae and loss of teeth/the use of prosthetic restorations in edentulous patients.

Method: Research was done on first plaster models of patients with upper edentulous jaws. Models belonged to 26 patients, 9 male and 17 female. Ruga pattern were evaluated according to Thomas and Kotze classification on models. Age, gender, edentulous period, reasons of tooth loss and replacement of restorations, number of restorations, duration of restorations were recorded. Data were analyzed with SPSS 21.0. For statistical significance, $p < 0.05$ was accepted.

Results: Age range was 47-81years old (65.54±8.33). Gender and reasons of tooth loss had no effect on shape/size of rugae (for each $p > 0.05$). Significant difference was found between edentulous period and shape of second row of rugae for sides ($p_{right} = 0.037$, $p_{left} = 0.000$). There was significant difference between rugae shape and size for second row of sides ($p_{right} = 0.013$, $p_{left} = 0.001$). First row on right side, the relation was found between edentulous period and rugae length ($p = 0.015$). On right side, number of restorations and rugae shape was found significant differently ($p = 0.042$). Most common replacement reason was failure of prosthesis (50%). No significant difference was found between duration of restoration and rugae shape (for each $p > 0.05$). On right side, the length of first row of rugae was observed as increased due to use for more than six years ($p = 0.040$).

Conclusion: This study shows preliminary results. Despite limited data; edentulous period, number and durations of restorations had effect on the shape and size of rugae.

Keywords: rugae, edentulous patient, prosthetic restoration

S-293**Modifiye Tünel Tekniği ile Çoklu Dişeti Çekilmelerinin Tedavisinin Etkinliğinin Değerlendirilmesi***Miray Aluçlu, Zekeriya Taşdemir*

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Kayseri

Amaç: Çalışmamızın amacı kök kapama tekniklerinden birisi olan, modifiye tünel tekniği kullanılarak yapılan kök kapama işlemlerinin başarısını değerlendirmektir.

Yöntem: Kliniğimize başvuran 17 hasta değerlendirilmiştir. Çalışmamıza Miller 1-2 çoklu dişeti çekilmesi bulunan hastalar dahil edilmiştir. Çekilme bulunan alanlara lokal anestezi yapılmış, çekilme bulunan alanın bir diş yanından mukogingival hatta yakın yaklaşık 3-4 mm vertikal insizyonlar atılmıştır. Mikrocerrahi tünel setleri kullanılarak vertikal insizyonlardan papil 1/3 tepesine kadar flep esnetilmiştir. Asit ile demineralize edilen mine yüzeyine bond ve kompozit uygulaması ile flebin asılacağı alan oluşturulmuştur. Askı sutur ile flep mine-sement hududunu en az 1 mm aşacak şekilde sabitlenmiştir. Palatinalden 1-1,5 mm kalınlığında alınan dokunun epitel yüzeyi bistüri kullanılarak uzaklaştırılmıştır. Bağ dokusu flep kenarına sabitlenmiş, sonrasında vertikal insizyonlar suture edilmiştir. Hastalar 6 ay boyunca takip edilmiştir.

Bulgular: Yapılan klinik gözlemler sonucu herhangi bir bağ dokusu nekrozu, doku ekspozu, enfeksiyon gözlenmemiştir. Başlangıçta hastalarda ortalama 2.7 mm dişeti çekilmesi tespit edilmiştir. Keratinize dişeti miktarı ortalama 2.4mm dir. Hastaların %64.7 si kalın dişeti biyotipine sahiptir. İşlemler sonucu %92,7 dişte tam kök kapanması sağlanmıştır. %7.3 dişte işte parsiyel kapama sağlanmıştır.

Sonuç: 17 hastada tünel tekniği kullnılarak yapılan kök yüzeyi kapama işleminde minimal skar dokusuyla estetik sonuçlar elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Dişeti Çekilmesi, Kök Yüzeyi Kapama, Bağ Dokusu, Tünel Tekniği

S-293**The Evaluation of the Efficacy of Modified Tunnel Technique in the Treatment of Multiple Gingival Recessions***Miray Aluçlu, Zekeriya Taşdemir*

Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Kayseri

Aim: Aim of our study is to evaluate the success of modified tunnel technique which is one of the root coverage techniques.

Methods: 17 patients who referred to our clinic were participated. The patients who had Miller 1-2 multiple gingival recessions were included in the study. Local anesthesia was applied to recession areas. Vertical incisions were made close to mucogingival border, approximately 3-4 mm length in the adjacent tooth area. The flap was released from vertical incision line to 1/3 top of gingival papilla using microsurgery tunnel kits. The enamel surface which was demineralized was prepared with bonding and composite application to sling the flap. The flap was fixed as at least 1 mm above the enamel-cement junction with Sling sutures. The epitel surface of 1-1.5 mm tissue was removed using scalpel. The connective tissue was fixed to flap and the vertical incision line was sutured. Patients were followed up for 6 months.

Results: No connective tissue necrosis, no tissue exposure or no infection was observed during clinical examinations. At the baseline, the average gingival recession was determined as 2.7 mm. Keratinized gingival tissue was averagely 2.4 mm. 64.7 % of the patients had a thick gingival biotype. After the procedures, 92.7 % of the teeth had a complete root coverage. 7.3% of the teeth had a partial root coverage.

Conclusion: Aesthetic results with minimal scar tissue were obtained in 17 patients using root coverage technique. Modified tunnel technique is a predictable root coverage technique.

Keywords: Gingival Recession, Root Surface Coverage, Connective Tissue, Tunnel Tecnique

S-294**1 Yılda Yapılan Farklı Oral Cerrahi İşlemlerin Demografik İncelemesi**

Volkan Çağrı Dağışan, Fatih Cabbar

Yeditepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı 1 yıl içinde diş hekimliği fakültesinde yapılan oral cerrahi işlemlerin tip, sayı, yaş ve cinsiyet değerlendirmesinin yapılmasıdır.

YÖNTEM: Yeditepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde 2018 yılında yapılan oral cerrahi işlemlerin tipi, sayısı, hasta yaş ve cinsiyet verileri hastane işletim sistemi veri tabanından toplanmıştır. İstatistiksel değerlendirmede ki kare testi kullanılmıştır.

BULGULAR: Toplamda 7696 işlem yapılmış olup %53.31'i kadın, % 46.69'u erkek hastadır. En sık yapılan 5 işlem sırasıyla; diş çekimi (%75.1), dental implant (%13.9), gömülü diş çekimi (%6.1), sinüs tabanı yükseltilmesi (%0.65) ve kök ucu rezeksiyonu (%0.64) olarak belirlenmiştir. Yaş gruplarının gömülü diş çekimi dağılımları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık gözlenmiş ($p=0,0001$), 11-20 Yaş, 21-30 Yaş, 31-40 Yaş gruplarında yüksek bulunmuştur. Dental implant dağılımlarında ise istatistiksel olarak anlamlı farklılık gözlenmiş, 41-50 Yaş, 51-60 Yaş, 61-70 Yaş gruplarında yüksek bulunmuştur. Kadın hastaların diş çekimi dağılımları erkek hastalardan istatistiksel olarak anlamlı derecede düşük bulunurken ($p=0,0001$), gömülü diş çekimi dağılımları erkek hastalardan istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek bulunmuştur ($p=0,0001$). Dental implant dağılımlarında ise kadın hastalar erkek hastalardan istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek bulunmuştur ($p=0,0001$).

SONUÇ: Diş çekimi (normal/gömülü) ve dental implant uygulaması klinikte en sık uygulanan işlemlerden olup, normal diş çekimleri erkek hastalarda daha çok uygulanırken, gömülü diş çekimleri ve dental implantlar kadın hastalarda daha sık uygulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: oral cerrahi, diş çekimi, dental implant

S-294**Demographic Evaluation of Oral Surgical Procedures Performed in 1 Year**

Volkan Çağrı Dağışan, Fatih Cabbar

Yeditepe University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Aim: Aim of this study is to evaluate demographic data of surgical procedures performed in dentistry faculty in a year.

Method: Surgical procedures performed in Yeditepe University Dentistry Faculty in 2018 and the procedures type, number, patient age and gender data were gathered from hospital database. In statistical analysis, chi square test was used.

Results: In total, 7696 procedures were performed %53,31 being female and %46.69 male. Most frequently performed 5 procedures were; tooth extraction (%75.1), dental implant placement (%13.9), impacted tooth extraction (%6.1), sinus lifting (%0.65) and apical resection (%0.64). Age group distribution in impacted tooth extraction was statistically significant ($p=0.0001$) and higher in 11-20, 21-30, 31-40 groups. In dental implant groups it was statistically significant ($p=0.0001$) and higher in 41-50, 51-60, 61-70 groups. Female patients distribution in dental implant procedures were statistically higher than males.

Conclusion: Tooth extraction (normal/impacted) and dental implant placement were the most frequently performed procedures.

Keywords: oral surgery, tooth extraction, dental implant

S-295

Universal Bonding Ajanlarının Farklı Restoratif Materyallerin Tamirindeki Bağlanma GücüMustafa Hayati Atala¹, Elif Yeğin²¹Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Bolu²Biruni Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Sabit protetik restorasyonlarda en çok rastlanan başarısızlık sebeplerinden biri olan porselen kırığında, konservatif bir yaklaşım olan kompozit rezinler ile ağız içi tamir yöntemi sıklıkla tercih edilmektedir. Çalışmamızda 3 farklı bonding ajanının farklı alt yapı materyalleri ve yüzey kaplama materyali olan feldspatik seramik ile kompozit rezin arasındaki bağlantıya etkisi araştırıldı.

Yöntem: Zirkonyum, felspatik seramik, döküm yöntemi ile elde edilen metal ve lazer sinterleme ile hazırlanan metal olmak üzere 4 farklı materyalden 60'ar tane disk şeklinde (1,5 cm çapında, 2mm yüksekliğinde) örnekler hazırlandı ve kompozit rezinle tamir için kullanılacak üç farklı universal adeziv uygulanması için 20 örnek içeren üç alt gruba ayrıldı. 1. grupta Clearfil Universal Bond (Kuraray), 2. grupta 3M ESPE Single Bond Universal Adhesive (Germany-Neuss) ve 3. grupta OptiBond XTR Self-Etch Universal Adhesive (Kerr) kullanıldı. Örnekler 37°C'de, 24 saat boyunca su içerisinde saklandıktan sonra universal test cihazına (Shimadzu AGS-X, Shimadzu Corporations, Tokyo, Japonya) yerleştirildi. Kompozit bloklar 0.5 mm/dk hızda mikro makaslama kuvveti uygulanarak kırıldı. Test sonucunda elde edilen sonuçlar Megapascal'a (MPa) çevrildi. İstatiksel analiz için tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve çoklu karşılaştırma testi (Tukey HSD) uygulandı.

Bulgular: Clearfil bonding ajanı ile diğer alt yapı materyalleri arasında anlamlı fark yokken, feldspatik seramikte bağlantı istatistiksel olarak anlamlı derecede düşüktür. Optibond bonding ajanı ile zirkonyumdaki bağlantı istatistiksel olarak anlamlı olmamakla birlikte, daha düşüktür. 3M single bondda ise döküm metale bağlantı en yüksekken, feldspatik seramiğe bağlantı en düşüktür.

Sonuç: Restorasyonlardaki porselen kırığında uygulanan ağız içi tamirinde, her restoratif materyal için en uygun bonding ajanını seçmek bağlantı gücünü ve başarıyı artıracaktır.

Anahtar Kelimeler: bağlanma gücü, restoratif materyal, universal bonding ajanı

S-295

Bonding Strength of Universal Bonding Agents on Repairing Different MaterialsMustafa Hayati Atala¹, Elif Yeğin²¹Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Bolu²Biruni University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İstanbul

Objective: Porcelain fracture is one of the most common causes of failure in fixed prosthetic restorations. In such failures, intraoral repair with composite resins, which is a conservative approach, is often preferred. In present study, the effect of 3 different bonding agents on the bonding strength between feldspathic veneering ceramic, different substructure materials and composite resin was investigated.

Method: 60 discs (1.5 cm in diameter, 2mm in height) of 4 different materials were prepared from zirconium, feldspathic ceramic, metal obtained by casting method and metal prepared by laser sintering. 20 samples were divided into three subgroups for universal adhesive application. In the first group, Clearfil Universal Bond (Kuraray), in the second group 3M ESPE Single Bond Universal Adhesive (Germany-Neuss) and in the third group OptiBond XTR Self-Etch Universal Adhesive (Kerr) were used. The samples were stored in water at 37°C for 24 hours and then placed in a universal testing machine (Shimadzu AGS-X, Shimadzu Corporations, Tokyo, Japan). The samples were loaded to failure by applying a micro shear force at a speed of 0.5 mm/min. The results obtained were converted to Megapascals (MPa). Statistical analysis was performed using one-way analysis of variance (ANOVA) and multiple comparison tests (Tukey HSD).

Results: Although there was no statistical significant difference between the bonding strength of Clearfil bonding agent and the other substructure materials, the feldspathic ceramic was exhibited statistically significant lower bonding strength. For Optibond bonding agent, while it was not statistically significant, zirconium showed the lowest bonding strength values. In 3M single bond, the bonding strength values of cast metal was the highest, while the feldspathic ceramic was the lowest.

Conclusions: Selecting the most appropriate bonding agent for each restorative material will increase the bonding strength and success of intraoral repair of porcelain fractures in restorations

Keywords: bonding strength, restorative material, universal bonding agent

S-296**Ebeveynlerin Ağız ve Diş Sağlığı ile İlgili Yaklaşımlarının Çocukların Ağız ve Diş Sağlığı Üzerine Etkisi***Emine Pirim Görgün¹, Alper Kaptan²*¹Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Sivas²Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Sivas

Amaç: Çocukların ağız ve diş sağlığı ebeveynlerinin bilgi, tutum ve uygulamalarının yansımaları olarak değerlendirilmektedir. Ebeveynler çocuklar için rol model oluşturmaktadırlar. Bu çalışmanın amacı; ağız ve diş sağlığı, fırçalama alışkanlıkları ile ilgili ebeveynlerin bilgi ve tutumlarının, çocuğun ağız ve diş sağlığı arasındaki ilişkinin değerlendirilmesidir.

Yöntem: Sivas bölgesindeki okullardan 473 okul çağındaki öğrenci ve öğrencilerin velisi anketi tamamlamıştır, çocukların ağız muayeneleri yapılmıştır, PI ve GI değerleri kaydedilmiştir. Veriler SPSS programı kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Annenin ve babanın diş fırçalama alışkanlığı ile çocukların PI ve GI değerleri arasında anlamlı bir ilişki saptanmamıştır. Düzenli olarak diş hekimi kontrolüne giden, diş ipi kullanan ve diyeti kanaması olmayan ebeveynlerin istatistiksel olarak çocuklarının PI ve GI değerlerinde anlamlılık saptanmamıştır ($p>0.05$). Anne ve babanın fırçalama alışkanlığı ile çocuğun diş fırçalama kontrolünün yapılması arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmıştır ($p<0.05$).

Sonuç: Ebeveynlerin eğitim durumlarının çocukların oral hijyen alışkanlıklarına etki etmediği, ebeveynlerin oral hijyen alışkanlıklarının çocuklar için rol model oluşturarak katkı sağladığı gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ebeveyn, çocuk, fırçalama, oral hijyen alışkanlıkları

S-296**The Effects of Parental Approaches on Childrens Oral and Dental Health***Emine Pirim Görgün¹, Alper Kaptan²*¹Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Sivas²Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontology, Sivas

Objective: Children's oral and dental health is considered as a reflection of their parents' knowledge, attitudes and practices. Parents are role models for children. The aim of this study is to evaluate the relationship of the oral health knowledge and attitudes of parents between the children's brushing habits and oral health.

Method: 473 school-age students and their parents from the schools in Sivas completed the questionnaire, oral examinations of children, PI and GI values were recorded. Data were analyzed using SPSS program.

Results: No significant relationship was found between the mother's and father's teeth brushing habits and the PI and GI values of children. There was no statistically significant difference in the PI and GI values of the children of the parents who regularly went to the dentist control, who used dental floss and had no gingival bleeding ($p>0.05$). A statistically significant relationship was found between the mother's and father's brushing habits and the child's brushing control ($p<0.05$).

Conclusion: It has been shown that the educational status of the parents does not affect the oral hygiene habits of the children and that the oral hygiene habits of the parents contribute to the children as a role model.

Keywords: Parent, children, brushing, oral hygiene habits

S-297**Temporomandibular Bozukluklarda Deneyim: Bir Anket Analizi***Seda Koçyiğit*

T. C. Sağlık Bakanlığı Küçükçekmece Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Bölümü, İstanbul

Amaç: Temporomandibular bozukluklar (TMB), dental herhangi bir kaynağı olmadan orofasiyal bölgede en sık görülen ağrı nedenidir. Bu çalışmanın amacı, diş hekimlerinin ve ağız, diş ve çene cerrahlarının TMB için tanısallık ihtiyaçlarının değerlendirilmesi ve tedavi seçeneklerinin bilinmesinin, TMB tedavisinde tutum, bilgi ve klinik deneyimlerinin değerlendirilmesidir.

Yöntem: TMB'nin bilgi ve yönetimi 12 soruluk bir anket ile değerlendirilmiştir. Anket, SurveyMonkey web linki veya QR kodu ile e-posta ve whatsapp aracılığıyla uygulanmıştır. Ankete 146 katılımcı yanıt verdi ve toplanan veriler yazar tarafından istatistiksel olarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Anket verilerinin bulguları değerlendirilmiş ve değerlendirilen tüm alanlarda bilgi konusundaki eksiklikler tespit edilmiştir.

Sonuç: Diş hekimlerinin bilgilerini artırmak ve TMB yönetimindeki tanıda ve uygulamalarında bilgilerini geliştirmek için lisans sonrası eğitimleri içeren etkili girişimlere ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Anket, Çene cerrahları, Diş hekimi, Temporomandibular bozukluk

S-297**Knowledge of Temporomandibular Disorders: A Survey Analysis***Seda Koçyiğit*

T. C. Ministry of Health Küçükçekmece Oral and Dental Health Hospital, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Objective: Temporomandibular disorders (TMDs) are the most common cause of pain in the orofacial region that is not stimulated by dental source. The aim of this study was to evaluate the diagnostic needs and on the utilization of treatment options for TMD of dental practitioners and oral and maxillofacial surgeons and self-perceived level of knowledge, attitudes and clinical experience in treatment of TMDs.

Materials-Methods: A questionnaire based survey regarding knowledge and management of TMD was evaluated with 12 questions. The questionnaire was administered through a Survey monkey web link or QR code via e-mail and whatsapp. 146 participants answered the survey and the data collection were evaluated statistically by the author.

Results: The findings of the survey data were evaluated and indicate that deficiencies in knowledge were identified in all areas assessed.

Conclusion: Effective interventions including postgraduate educations to increase dentists' knowledge and to improve the knowledge of diagnostic practices in TMD management are needed.

Keywords: Dentist, Oral surgeons, Survey, Temporomandibular disorder

S-298

Yetersiz Keratinize Dişetine Sahip Peri-implant Mukozitisli Hastaların Serbest Dişeti Grefti İle Tedavisinin Klinik ve İmmünolojik Parametreler İle Değerlendirilmesi*Deniz Yılmaz¹, Eylem Ayhan Alkan²*¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul²Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Ankara

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, klinik ve radyolojik değerlendirmeler ışığında peri-implant mukozitis tanısı konmuş yetersiz keratinize dişeti bulunan implantların serbest dişeti grefti (SDG) ile tedavi etkinliğinin belirlenmesidir.

YÖNTEM: Çalışmamıza overdenture ile tedavi edilmiş 22 hasta dahil edilmiştir. Peri-implant bölgeden sondalamada kanama (SK), cep derinliği (CD), gingival indeks (Gİ), plak indeksi (Pİ), keratinize dişeti yüksekliği (KDY) PİOS hacmi ve TNF- α kayıtları alınmıştır. Başlangıç periodontal tedavi uygulandıktan sonra rastgele seçilen çenelerin bir tarafına SDG uygulanırken (Test grubu), diğer tarafa idame prosedürleri (kontrol grubu) uygulanmıştır. 6. ayda klinik ve immünolojik parametreler tekrar kaydedilmiştir. Ameliyat öncesi ve sonrası, gruplar arası ve grup içi parametreler karşılaştırmalı olarak incelenmiştir.

BULGULAR: Test grubundaki implantlarda klinik ve immünolojik parametrelerde istatistiksel olarak anlamlı düşüş gözlenmiştir. Kontrol grubunda ise, SK, Pİ ve PİOS hacmi parametrelerinde anlamlı düşüş gözlenirken; CD, Gİ, KDY, PİOS hacmi ve TNF- α değerlerinde istatistiksel farklılık bulunmamıştır. Uygulanan tedavi protokolleri gruplar arası değerlendirildiğinde, test grubunda kontrol grubuna göre anlamlı oranda anlamlı düşüş gözlenmiştir.

SONUÇ: Yaptığımız çalışma sonucunda yetersiz keratinize dişeti bulunan peri-implant bölgeye SDG uygulamasının klinik ve immünolojik parametrelere olumlu sonuçları gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Dental İmplant, Peri-implant Mukozitis, Peri-implant Oluk Sıvısı, Serbest Dişeti Grefti, Yetersiz Keratinize Dişeti

S-298

Evaluation of the Treatment of Patients with Insufficient Keratinized Tissue and Peri-implant Mucositis By Free Gingival Graft with the Help of Clinic and Immunological Parameters*Deniz Yılmaz¹, Eylem Ayhan Alkan²*¹İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul²Yıldırım Beyazıt University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Ankara

Aim: The purpose of this study is to determine the efficiency of the treatment of the implants with insufficient keratinized tissue which is diagnosed as peri-implant mucositis by free gingival graft (FGG) via clinic and radiologic evaluation.

Method: It has been observed 22 patients who are treated by overdenture. The bleeding on probing (BOP), pocket depth (PD), gingival index (GI), dental plaque index (PI), the width of keratinized tissue (KTW), peri-implant crevicular fluid volume (PICF) and TNF- α on the peri-implant area have been recorded. While FGG is applied on the randomly chosen sides of jaws (test group), standard procedures are complied on the other sides of jaws (control group) after initial periodontal treatment is applied. In the 6th month, the clinic and immunological parameters recorded again. The parameters are examined comparatively with respect to pre-operation and post operation, among groups and inside group. parameters were significantly decreased whereas no statistically significant difference was found in PD, GI, KT width, PICF volume and TNF- α values. When the treatment protocols were evaluated between the groups, a significant decrease was observed in the test group compared to the control group.

Conclusion: As a result of this study, improved clinical and immunological parameters were observed after FGG application to peri-implant region with inadequate keratinized tissue.

Keywords: Dental Implant, Free Gingival Graft, Inadequate Keratinized Tissue, Peri-implant Crevicular Fluid, Peri-implant Mucositis

S-299**Farklı Materyaller İle Güçlendirilen Polimetilmetakrilat Protez Kaide Materyalinin Çekme Dayanımı Özelliklerinin İncelenmesi**Esra Kul

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Erzurum

Amaç: PMMA, protetik diş hekimliğinde protez kaide materyali olarak yaygın kullanılmasına rağmen düşük dayanım ve düşük ısı iletkenliği gibi dezavantajları mevcuttur. Bu çalışmada PMMA içerisine ağırlıkça %10 oranında Ag, TiO₂, ZrO₂, Al₂O₃, SiC, SiC-nano, Si₃N₄, HA-nano tozları ilavesinin çekme dayanımı üzerine etkileri araştırılmıştır.

Yöntem: Dokuz grup altında toplam 72 örnek hazırlanmıştır. Örnekler testler öncesi 30 gün suda bekletilmiştir. Çekme dayanımları ölçülmüş ve örnekler çevresel taramalı elektron mikroskopunda incelenmiştir. Yapılan Kruskal-Wallis test sonucuna göre MPa değerleri arasında anlamlı farklılıklar vardı (p<0,001). Kruskal Wallis sonrası post hoc testlerde Kruskal Wallis one way anova testi kullanılmıştır (α=.05).

Bulgular: Çekme gerilimi değerlerinde SiC, Alümina ve Ag grupları ile kontrol grubu arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmazken (P>.05) diğer gruplarda eğme dayanımı değerleri azalmaktadır (P<.05). Elektron mikroskobu görüntülerinde Si₃N₄, SiC, Al₂O₃ tozlarının PMMA içinde daha homojen dağılmış olduğu gözlenmiştir.

Sonuç: Sonuç olarak ısı iletkenliğini artırmak amacı ile PMMA'a %10 oranında SiC, Al₂O₃ ve Ag tozları ilavesi PMMA'ın çekme gerilimi değerlerinde farklılığa neden olmamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Çekme dayanımı, ısı iletkenlik, polimetilmetakrilat

S-299**Evaluation of Tensile Strength Properties of Poly(Methyl Methacrylate) Denture Base Material Reinforced with Different Fillers**Esra Kul

Atatürk University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Erzurum

Purpose: Poly(methyl methacrylate) (PMMA) is widely used in prosthodontics as a denture base material. However, it has several disadvantages, including low strength and low thermal conductivity. The purpose of this in vitro study was to evaluate tensile strength after adding powdered Ag, TiO₂, ZrO₂, Al₂O₃, SiC, SiC-nano, Si₃N₄, and HA-nano in ratios of 10 wt% to PMMA.

Material-Methods: A total of 72 specimens were fabricated and divided into 9 groups. Specimens were left in water for 30 days. Tensile strength was measured, and specimens were investigated with environmental scanning electron microscopy. There was significant difference of MPa values between independent groups (p<0,001) in Kruskal-Wallis test. Kruskal Wallis one way anova was used for the post hoc tests after Kruskal Wallis (α=.05).

Results: Tensile strength values of the control group were not significantly different from those of the SiC, Al₂O₃, or Ag group (P>.05). In the other groups, flexural strength values decreased significantly (P<.05). On the basis of electron microscopy, we observed that Si₃N₄, SiC, and Al₂O₃ powders are dissipated more homogeneously in PMMA.

Conclusions: The addition of 10 wt% SiC, Al₂O₃, and Ag powder to PMMA to improve thermal conductivity were not significantly changed the tensile strength values of PMMA.

Keywords: Tensile strength, polymethylmethacrylate, thermal conductivity

S-300**Diş Anatomisi ve Morfolojisi Uygulamalı Dersinin Psikomotor Yeterlilik Üzerindeki Etkisi***Erdal Eroğlu, Merve Erken, Sevinç Akça, Zeynep Demirekin*

Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Isparta

Amaç: Psikomotor yeterlilik genel olarak, motor beceriler, el-göz koordinasyonu ve uzaysal algılama bilgi ve becerilerini ifade etmektedir ve bir meslek olarak diş hekimliği eğitimi de yakından ilgilendirmektedir. Bu çalışmanın amacı, dünyada ve ülkemizde Diş Hekimliği eğitim müfredatının ayrılmaz bir parçası olan Diş Anatomisi ve Morfolojisi uygulamalı dersinin öğrencilerin psikomotor becerileri üzerindeki etkilerini ölçmek ve değerlendirmektir.

Yöntem: Çalışma, gönüllü öğrenciler üzerinde “9-Hole Peg Test” uygulaması ile gerçekleştirildi. Bu test, özellikle el-bilek yaralanmalarında bireylerin psikomotor yeterliliklerini ölçmek için kullanılmaktadır. Test, 2018-2019 eğitim yılı başında ve sonunda Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinde Diş Anatomisi ve Morfolojisi uygulamalı dersi eğitimi gören gönüllü öğrencilere uygulandı. Katılımcılar, önce kullandıkları dominant elleri ile ve daha sonra da diğer elleri ile testi gerçekleştirdi. Öğrencilerin testi tamamlama süreleri kaydedilerek temel veri olarak kullanıldı. Ölçüm sonuçları, öğrencilerin cinsiyetleri (kadın-erkek), kullandıkları el (baskın el – baskın olmayan el) ve eğitim yılı başı – sonu değişkenleri gözetilerek istatistiksel analize tabi tutuldu. İstatistiksel analiz için Bonferoni Dunn testi kullanıldı (SPSS) ($p \leq 0,05$).

Bulgular: Çalışmaya toplam 127 (83 Kadın – 44 Erkek) birey katılmıştır. Sonuçlar, eğitim yılı başı - sonu değişkeninin ana etki olarak hem baskın hem de baskın olmayan el ölçümleri üzerinde anlamlı bir etkiye sahiptir olduğunu göstermiştir Diş Anatomisi ve Morfolojisi uygulamalı dersi, testi tamamlama sürelerini kısaltmıştır. ($p < 0,001$). Cinsiyet değişkeni de hem baskın el hem de baskın olmayan el ile gerçekleştirilen test sürelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğunu gösterdi. Kadın katılımcılar hem eğitim yılı başında hem de eğitim yılı sonunda testi erkeklere göre daha kısa sürede tamamladılar ($p < 0,001$).

Sonuç: Bu çalışmada, diş hekimliği mesleğinde temel bir yetkinlik olarak kabul edilen psikomotor yeterlilik “9-Hole Peg Test” ile ölçülmüştür. Sonuçlar, bu mesleki yetkinliğin ölçülebilmesi, karşılaştırılabilmesi açısından olduğu kadar Diş Anatomisi ve Morfolojisi uygulamalı dersi içeriğinin, ders malzemelerinin ve süresinin geliştirilebilmesi anlamında önemlidir.

Anahtar Kelimeler: psikomotor beceri, diş anatomisi ve morfolojisi, diş hekimliği

S-300**Evaluating the Effect of Dental Anatomy Course on the Psychomotor Skills of Dentistry Students***Erdal Eroğlu, Merve Erken, Sevinç Akça, Zeynep Demirekin*

Süleyman Demirel University Faculty of Medicine, Department of Prosthodontics, Isparta

Purpose: Psychomotor skills as a term defines motor skills, manual dexterity and spatial perception, and closely related to dentistry as a profession. As is known, the Dental Anatomy course is a crucial part of dental education syllabus. The purpose of this study is to evaluate the effect of Dental Anatomy course on the psychomotor skills of dentistry students.

Method: The study is carried out on volunteer dentistry students by using the 9-hole peg test, at the beginning of the academic year. This test is mainly used in hand – wrist injuries to evaluate psychomotor skills. Volunteers performed the test sequentially with both hands, and the completion time was recorded as primary data. Recordings were statistically analyzed with the variables: ‘gender,’ ‘beginning of the semester – end of the semester,’ and dominant hand – non-dominant hand use (Bonferoni Dunn – SPSS) ($p \leq 0,05$).

Results: A Total of 127 students participated in the study. Results show that the Dental Anatomy course affects both dominant and non-dominant hand skills significantly. Participants completed the test in a shorter time with their both hands as they promote ($p < 0,001$). Gender also has a significant effect on test times in both hands. Women participants recorded better performances compared with men ($p < 0,001$).

Conclusions: In this present study, psychomotor skills of dentistry students were evaluated by 9-hole peg test, as accepted a competence of dental professionals. These measurable results give rise to evaluate, compare, and develop psychomotor skills through different educational practices, primarily in the case of Dental Anatomy course.

Keywords: psychomotor skills, dental anatomy course, dentistry

S-301**Traumatic Dental Injuries of Children in İstanbul, Turkey: a Retrospective Study***Kubra Tonguc Altin, Zerrin Hatipoglu*

Yeditepe University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul

Aim: To evaluate traumatic dental injuries with regard to age, gender, etiology, classification of trauma, teeth involved and place of injury in children who were referred to Yeditepe University, Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul, Turkey.

Materials-Methods: The present study was based on the clinical data of pediatric patients with dental trauma between 2017 and 2018. The following information was recorded: age, gender, etiology, localization, place, number of injured teeth, type of trauma, type of tooth, discoloration and tenderness to percussion. Differences among the age groups, genders, etiology of trauma and classification of traumatic dental injuries and teeth involved and place of injury were analyzed.

Results: A total of 97 patients aged 3–15 years presented a total of 147 traumatized teeth. 57 boys (58.76%) and 40 girls (41.24%) with a mean age of 6.04 ± 3.51 years participated in the study. Statistically significant differences were observed for the etiology and place of dental trauma among the age groups ($p=0.008$, $p=0.0001$, respectively). In primary (3-5-year age group) and mixed (6-10-year age group) dentitions, falls were observed as the main cause. Home was the most common place of occurrence in primary dentition while school was the most common in mixed and permanent (11-15-year age group) dentitions. There were statistically significant differences among groups regarding the most common type of dental injuries recorded as enamel fractures ($p=0.001$), enamel-dentine fractures ($p=0.002$), lateral ($p=0.031$), intrusive ($p=0.023$) and extrusive ($p=0.006$) luxations. Enamel fractures were highly observed in mixed dentition, enamel-dentine fractures in permanent dentition, lateral and intrusive luxations in primary dentition and extrusive luxations in permanent dentition.

Conclusion: An educational program underlining the importance of preventing dental trauma and the benefits of immediate treatment and conservation of avulsed and fractured teeth would reduce the overall rate of dental injuries and minimize the sequelae of traumatic injuries.

Keywords: children, dental trauma, etiology, retrospective study

S-302

Florür Tedavisi için Bir Bilgi Kaynağı Olarak YouTube'un İncelenmesi*Funda Çağırır Dindaroğlu¹, Burçin Akan²*¹İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İzmir²İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: YouTube, günümüzde bilgiye ulaşmak için çoğu bireyin ve hatta klinisyenin başvurduğu bir internet sitesi haline gelmiştir. Bu çalışmanın amacı, YouTube'da flor tedavisi ile ilgili yer alan bilgilerin içerik ve kalite açısından değerlendirilmesidir.

Yöntem: Google Trends uygulamasında "fluoride treatment" en popüler anahtar kelime olarak belirlenerek bu anahtar kelime için alaka düzeyine göre sıralanan ilk 120 video değerlendirmeye alındı. Video içerikleri; tanım, etki mekanizması, endikasyonları, uygulama sıklığı, sistemik flor takviyeleri, profesyonel topikal florid uygulamaları, topikal ev uygulamaları, uygulama aşamaları, uygulama sonrası dikkat edilmesi gerekenler ve yan etkiler olmak üzere belirlenerek 10 puan üzerinden değerlendirildi. Video bilgi ve kalite indeksi (video information and quality index, VIQI) için içeriğin doğruluğu, başlıkla uyumu, bilgi akışı ve video kalitesi 5 üzerinden puanlanarak toplam VIQI skoru elde edildi. İstatistiksel olarak, Mann Withney U, ki kare, lojistik regresyon ve Spearman korelasyon analizleri yapıldı.

Bulgular: Listelenen ilk 120 videodan 34'ü değerlendirmeye uygun olmadığı için çalışma dışı bırakıldı. Değerlendirmeye dahil edilen 86 videodan toplam içerik puanlamasından 0-4 arası alanlar düşük bilgi içeriği (%66,3, n=57), 5 ve üzeri alanlar yüksek bilgi içeriği (%33,7, n=29) olan videolar olarak ikiye ayrıldı. Yüksek ve düşük bilgi içeriği olan videolar karşılaştırıldığında toplam VIQI skorları ($p < 0,001$) ve video uzunlukları ($p=0.003$) arasında anlamlı fark bulundu. En sık bahsedilen içerik; %76,7 ile profesyonel topikal florid uygulamaları iken bunu %60,5 ile florid tedavisi tanımı, % 58 ile uygulama aşamaları ve % 38,4 ile endikasyonları takip etti. Çalışmaya dahil edilen videoların % 51,2' sinin, diş hekimi/uzman tarafından eklendiği belirlendi.

Sonuç: Çalışmada incelenen videoların çoğu diş hekimleri ve uzmanlar tarafından yüklense de içeriklerin yeterli olmadığı belirlenmiştir. Yan etkiler ve etki mekanizması gibi konularda yanlış ve taraflı bilgilerin çoğunlukta olmasının, florid tedavisi hakkında soruları olan bireyleri yanlış yönlendirebileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: florür, sosyal medya, YouTube

S-302

Analysis of YouTube as a Source of Information For Fluoride Treatment*Funda Çağırır Dindaroğlu¹, Burçin Akan²*¹İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İzmir²İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, İzmir

Aim: YouTube is a popular internet webcite for the layperson and also dental professionals refer to obtain information about lots of issues. The aim of this study is to evaluate the quality on information of YouTube videos associated with fluoride treatment.

Methods: In Google Trends, fluoride treatment was identified as the most popular keyword and the first 120 videos were ranked according to their relevance. Video contents, definition, mechanism of action, indications, frequency of administration, systemic fluoride supplements, topical office applications, topical home applications, application stages, post-application considerations were determined and evaluated on 10 point score. Video information and quality index (VIQI), content accuracy, compliance with the title, information flow and video quality was evaluated using a 5-point score and averaged. Statistically, Mann Withney U, chi-square, logistic regression and Spearman correlation analyses were performed.

Results: Among the listed first 120 videos, 34 were excluded as they were not suitable for evaluation. Remaining 86 videos were divided into two groups as low content (%66.3, n=57) that were scored 0—4 and high content videos (%33.7, n=29) that were scored 5-10 considering the total content scores of each video. When the videos with high and low information content were compared, a significant difference was found between the total VIQI scores ($p < 0.001$) and video lengths ($p = 0.003$). The most frequently mentioned content was professionally applied topical fluoride treatments (76.7%) was followed by the definition of fluoride treatment (60.5%), application procedure (58%) and indications (38.4%), respectively. 51.2% of the videos included were uploaded by the dentist / specialist.

Conclusions: Although most of the videos analysed were uploaded by dentists and specialists, the contents were insufficient. The fact that the wrong and biased information associated with the side effects and mechanism of treatment may mislead the individuals who need information about fluoride treatment.

Keywords: fluoride, social media, YouTube

S-303**Şeffaf Plak Tedavisinde Beyaz Nokta Lezyonları***Ahmet Yağcı, Meltem Özsaygılı*

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Kayseri

Amaç: Sabit ortodontik mekaniklerle tedavide beyaz nokta lezyonlarının görülme sıklığı ile ilgili çok sayıda çalışma olmasına rağmen şeffaf plak tedavilerinde beyaz nokta lezyonlarının görülme sıklığı ile ilgili yeterli çalışma bulunmamaktadır. Bu nedenle çalışmamızın amacı şeffaf plaklarla tedavi edilen hastalarda beyaz nokta lezyonlarının görülme sıklığını değerlendirmektir.

Materyal-Metod: Çalışmamız, şeffaf plaklarla tedavi edilen 10 hastanın (4 erkek 6 bayan) tedavi öncesi ve tedavi sonrası kantitatif lazer floresan(QLF) görüntüleri üzerinde yapılmıştır. 200 dişin labial yüzeylerinin tedavi öncesi ve tedavi sonrası QLF görüntüleri QA2 programı ile analiz edildi. Görüntüler analiz edilerek floresans değişiklikleri (DF, DQ) kaydedildi. İstatistiksel analizde SigmaSTAT 3.5 yazılımı kullanıldı. Tedavi öncesi ve tedavi sonrası verilerin değerlendirilmesinde Paired-Samples t testi kullanıldı.

Bulgular: Beyaz nokta lezyonlarının görülme sıklığı maksiller ve mandibular dişlerde benzer bulunmuştur. Tedavi öncesi ve sonrası kayıtlar değerlendirildiğinde çene kadrantları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktu.

Sonuç: Şeffaf plaklarla ortodontik tedavi ile yeni beyaz nokta lezyonlarının oluşum insidansı düşük bulunmuştur.

Destekleyen Birim: Bu çalışma; Erciyes Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimi Tarafından desteklenmiştir. Proje Numarası: TDH-2017-7774

Anahtar Kelimeler: Beyaz nokta lezyonu, Ortodontik tedavi, Kantitatif Lazer Floresans

S-303**White Spot Lesions in Aligner Therapy***Ahmet Yağcı, Meltem Özsaygılı*

Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Kayseri

Aim: There are many studies concerning the incidence of white spot lesions (WSL) in patients with treated with fixed appliance therapy, but there is not enough information concerning incidence of WSL with aligner therapy. Therefore, the aim of present study was to assess the incidence of WSL formation in subjects treated with aligner therapy.

Material-Methods: This study was conducted on pretreatment and posttreatment quantitative light induced fluorescence images of 10 orthodontic patients (4 males, 6 females) treated with aligner therapy. The labial surfaces of 200 teeth on pre- and posttreatment QLF images records were analyzing QA2 software. The images analyzed and fluorescence changes (DF, DQ) were recorded. For statistical analysis SigmaSTAT 3.5 software was used. The evaluation of the data obtained pre- and post treatment was done by Paired-Samples t test.

Results: The incidence of WSLs was similar maxillary and mandibular teeth. When the records taken pre and posttreatment were evaluated, there was no statistically significant difference between the jaw quadrant.

Conclusion: Orthodontic treatment with clear aligner therapy showed a low incidence of newly developed WSLs.

Funding: This work was supported by Research Fund of the Erciyes University. Project Number: TDH-2017-7774.

Keywords: White spot lesion, Orthodontic treatment, Quantitative laser fluorescence

S-304**Farklı CAD/CAM Materyallerinin Self Etch/Adeziv Resin Simanlarla Bağlantısının Karşılaştırılması**

Mehmet Uğur, Özgür Ozan Tanrıku

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Van

Amaç: Bu in vitro çalışmanın amacı, farklı CAD/CAM materyallerinin self etch/adeziv resin simanlar ile makaslama bağlanma dayanımlarının karşılaştırılmasıdır.

Gereç ve Yöntemler: Bu çalışmada Vita Mark II, IPS Empress CAD, IPS e.max CAD, Vita Suprinity ve Brilliant Crios bloklarından elde edilen seramik örnekler kullanıldı (n= 12). Vita Mark II, IPS Empress CAD, IPS e.max CAD, Vita Suprinity seramik örneklerin yüzeylerine %5 HF asit ve G Multi Primer seramik bond uygulandı. Güçlendirilmiş kompozit Brilliant Crios örneklerin yüzeyi de kullanıcı talimatları doğrultusunda kumlandı ve takiben One Coat 7 Universal bond uygulandı. Self etch/adeziv Panavia SA ve Max-Cem Elite resin simanlar tüm seramik yüzeylere şeffaf plastik tüpler yardımıyla (2 mm yükseklik, 3 mm çap) yapıştırıldı ve polimerize edildi. Tüm örnekler inkübatörde 37°C'de 24 saat bekletildi. Daha sonra Universal bir test cihazı kullanılarak 0,5 mm/dk başlık hızında makaslama testi gerçekleştirildi. Elde edilen bağlanma değerleri one-way ANOVA testi ile analiz edildi (SPSS 22).

Bulgular: En yüksek makaslama bağlanma değerleri MaxCem yapıştırılan Brilliant Crios grubunda elde edildi (25,43 ± 2,52; p<0.01). En düşük bağlanma değerleri ise Panavia SA yapıştırılan Vita Suprinity grubunda ölçüldü (11,57 ± 1,77; p<0.01).

Sonuç: Güçlendirilmiş kompozit resin CAD/CAM materyali olan Brilliant Crios self etch/adeziv resin simanlar ile daha güçlü bağlanma dayanımı değerleri gösterdi.

Anahtar Kelimeler: CAD/CAM materyalleri, self etch/adeziv resin siman, bağlanma dayanımı

S-304**Comparison of the Adhesion of Different CAD / CAM Materials with Self-Etch / Adhesive Resin Cements**

Mehmet Uğur, Özgür Ozan Tanrıku

Van Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Van

Aim: The aim of this in vitro study was to compare the shear bond strengths of different CAD/CAM materials with self etch/adhesive resin cements.

Material-Methods: Ceramic specimens from Vita Mark II, IPS Empress CAD, IPS e.max CAD, Vita Suprinity and Brilliant Crios blocks were used in this study, respectively (n=12). Surfaces of Vita Mark II, IPS Empress CAD, IPS e.max CAD and Vita Suprinity ceramic specimens were etched with %5 HF and G Multi Primer were applied to ceramic surfaces. Brilliant Crios were sandblasted and One Coat 7 Universal bond was applied to Brilliant Crios surfaces. Self etch/adhesive Panavia SA and MaxCem Elite resin cements were cemented to all ceramic surface with a transparent plastic mold (2 mm high, 3 mm diameter) and polymerized. All specimens were stored in incubator at 37°C for 24 hours. Then, shear bond strength were performed with a Universal test machine with 0.5 mm/min crosshead speed. Data were analyzed by one-way ANOVA test (SPSS 22).

Results: The highest bond strength values were obtained in MaxCem cemented Brilliant Crios group (25,43±2,52; p<0.01). The lowest bond strength values were obtained in Panavia SA cemented Vita Suprinity group (11,57 ± 1,77; p<0.01).

Conclusions: Brilliant Crios, a reinforced composite resin CAD/CAM material, showed stronger bond strength values with self etch/adhesive resin cements.

Keywords: CAD/CAM materials, self etch/adhesive resin cement, bond strength

S-305

Enterococcus Faecalis Biyofilmi Üzerine Çeşitli Ajanların Antimikrobiyal Etkinliğinin Lazer Taramalı Konfokal Mikroskop ile Değerlendirilmesi*Nagehan Aktaş¹, Nurhan Öztaş Kırmızı¹, Berrin Özçelik², Özlem Oyardı²*¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Ankara²Gazi Üniversitesi Eczacılık Fakültesi, Farmasotik Kimya Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu çalışmanın amacı, kök kanal dezenfeksiyonunda ozon gazı ve bitkisel içerikli ajanların (morinda citrifolia ve triphala) ayrı ayrı ve birlikte kullanımlarının Enterococcus faecalis (E. faecalis) biyofilmine karşı antibakteriyal etkinliklerinin dentin enfeksiyon modeli ve lazer taramalı mikroskop kullanılarak değerlendirilmesidir.

Yöntem: Bu amaçla çekilmiş mandibular premolar dişlerin dentin tübüllerinde, dentin enfeksiyon modeli kullanılarak 3 ve 6 haftalık Enterococcus faecalis biyofilmi oluşturulmuştur. İnkübasyon süresi sonunda örnek yüzeyine antibakteriyal ajanlar (morinda citrifolia, triphala, ozon gazı, morinda citrifolia + ozon gazı, triphala + ozon gazı, %5.25 sodyum hipoklorit ve fizyolojik salin) uygulanmıştır. Örnekler LIVE/DEAD bakteri canlılık boyası kullanılarak boyanmış ve lazer taramalı konfokal mikroskop ile incelenmiştir. Mikroskop görüntülenmesi ile elde edilen görüntüler İmaris 6.4 yazılımına aktarılarak ölü hücre hacminin toplam hücre hacmine oranı kantitatif olarak analiz edilmiştir. Veriler Student's t testi, Tek yönlü ANOVA ve post hoc Tukey HSD testi kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Tüm gruplarda 3 haftalık biyofilm ile karşılaştırıldığında, 6 haftalık biyofilimde irrigasyon ajanlarının etkinliğinin azaldığı tespit edilmiştir. 3 ve 6 haftalık Enterococcus faecalis biyofilmi üzerine en etkili irrigasyon ajanının %5.25 sodyum hipoklorit olduğu bulunmuştur. Bitkisel içerikli ajanların ayrı ayrı ve kombinasyon şeklinde uygulandığı gruplarda negatif kontrol grubu ile karşılaştırıldığında önemli bir antibakteriyal etkinlik gözlenmesine rağmen, ozon grubu ve sodyum hipokloritten daha düşük antibakteriyal etkinlik gösterdikleri saptanmıştır.

Sonuç: Ozon gazının yalnız ya da bitkisel ajanlar ile kombine kullanımının kök kanal irrigasyon ajanı olarak sodyum hipokloritin istenmeyen özelliklerine bir alternatif olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Biyofilm, dentin tübülleri, Enterococcus faecalis, lazer taramalı konfokal mikroskop, sodyum hipoklorit

S-305

Confocal Laser Scanning Microscopy Evaluation of the Antimicrobial Effect of Agents on Enterococcus Biofilm*Nagehan Aktaş¹, Nurhan Öztaş Kırmızı¹, Berrin Özçelik², Özlem Oyardı²*¹Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Ankara²Gazi University Faculty of Pharmacy, Department of Pharmaceutical Microbiology, Ankara

Aim: The purpose of this study was to evaluation of antimicrobial efficacy of gaseous ozone, herbal alternatives (morinda citrifolia, triphala) and their combination with ozone against Enterococcus faecalis (E.faecalis) biofilm in root canal disinfection by using a dentin infection model and laser scanning microscopy (CLSM).

Methods: 3 and 6-week-old E.faecalis biofilm were formed in dentin tubules of extracted mandibular teeth using dentin infection model. At the end of incubation period, antibacterial agents (morinda citrifolia, triphala, gaseous ozone, morinda citrifolia + gaseous ozone, triphala + gaseous ozone, 5.25% sodium hypochlorite and saline) were applied to the sample surface. The samples were stained using a LIVE/DEAD bacterial viability stain and were analysed using CLSM. Images obtained by microscope imaging were transferred to İmaris 6.4 software and the ratio of dead cell volume to total cell volume was quantitatively analyzed. Data was analyzed Student's t test, One-Way ANOVA and post hoc Tukey HSD test.

Results: Compared with the 3-week biofilm, efficacy of irrigation agents decreased in 6-week biofilm in all groups. 5.25% sodium hypochlorite is the most effective irrigation agent on E.faecalis biofilms at 3 and 6-weeks. Although significant antibacterial activity was observed when compared to the negative control group in the groups of herbal alternatives and their combination with gaseous ozone, these groups showed a lower antibacterial activity than sodium hypochlorite.

Conclusions: The use of gaseous ozone alone and combined with herbal agents be alternative as a root canal irrigant in light of the undesirable characteristics of NaOCl.

Keywords: Biofilm, confocal laser scanning microscopy, dentinal tubules, Enterococcus faecalis, sodium hypochlorite

S-306

Farklı Tarama Paternlerinin Tek-Üye İmplant Uygulamalarındaki Ölçü Hassasiyeti*Hakan Arınç¹, Hakan Yılmaz²*¹İstanbul Okan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul²İstanbul Okan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, İstanbul**Amaç:** Bu çalışmanın amacı tek-üye implant uygulamalarında yeni bir dijital ölçü postu kullanıldığında farklı tarama paternlerinin tarama hassasiyeti (uzaklık ve açısal sapma) üzerindeki etkisinin incelenmesidir.**Yöntem:** Tek implant (Neoss ProActive Tapered 4.0, Neoss) materyalinden üretilen kısmi dişsiz mandibular modele 1. molar pozisyonunda yerleştirildi. Yeni bir dijital ölçü postu sistemi implant üzerine sabitlendi: öncelikle estetik bir iyileşme başlığı vidalandı, sonrasında üzerine dijital ölçü postu (ScanPeg) yavaşça yerleştirildi. Master referans modeli (MRM) üretebilmek için referans model yüzeyi kalibre edilmiş bir optik 3D koordinat ölçüm cihazı (ATOS Core 80) kullanılarak tarandı. Dört farklı tarama paterni (SP)(n=8) aynı operator tarafından bir ağız içi tarayıcı kullanarak (TRIOS, 3Shape A/S) belirli bir sırada uygulandı: SP1: okluzal, lingual, bukkal ve tüm ark için bukkal-lingual rotasyonlar; SP2: okluzal, lingual, bukkal ve sadece implant bölgesinde bukkal-lingual rotasyonlar; SP3: iki defa tüm ark için bukkal-lingual rotasyonlar; SP4: kaninden başlayarak implant bölgesine kadar ve sonrasında aynı sıra ile (okluzal, lingual, ve bukkal) tüm arkin taranması. Hassasiyetin değerlendirilmesi için dijital taramalar üç boyutlu (3D) bir metroloji yazılımı kullanılarak MRM ile karşılaştırıldı. Karşılaştırma sonrası, implant-iyileşme başlığı bağlantı alanlarında bir daire oluşturularak uzaklık sapması ve açısal sapma değerleri seçilen kesişim alanlarında sırasıyla x,y, ve z akslarında hesaplandı. Total uzaklık sapması değerleri, aşağıdaki formül kullanılarak hesaplandı: $3D = \sqrt{(x^2 + y^2 + z^2)}$. Tek-yönlü ANOVA ve Tukey HSD Post-Hoc testleri kullanılarak verilerin istatistiksel analizi yapıldı ($\alpha = .05$).**Bulgular:** Uzaklık sapması değerleri $x(P=.018)$ ve $y(P=.045)$ eksenlerinde anlamlı farklılık gösterirken, z ekseninde ($P>.05$) anlamlı fark görülmemiştir. X ekseninde uzaklık sapması değerleri açısından, SP4, SP1 ve SP3'e göre anlamlı farklılık göstermiştir ($P=.04$). Y ekseninde uzaklık sapması değerleri açısından, SP1 ve SP3 arasında anlamlı farklılık görülmüştür ($P=.035$). Farklı tarama paternleri arasında total uzaklık sapması ve açısal sapma değerlerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($P>.05$).**Sonuç:** Farklı tarama paternleri, tek-üye implantların dijital tarama hassasiyetini (total uzaklık ve açısal sapma) etkilememiştir.**Anahtar Kelimeler:** dijital tarama, tek üye implant, ölçü hassasiyeti

S-306

Accuracy of Different Scanning Patterns in Digital Scans of Single-Implants*Hakan Arınç¹, Hakan Yılmaz²*¹İstanbul Okan University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İstanbul²İstanbul Okan University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, İstanbul**Purpose:** To evaluate the effects of different scanning patterns on the accuracy (distance and angular deviation) of digital single-implant scans conducted with a novel scan body system.**Methods:** A single-implant (Neoss ProActive Tapered 4.0, Neoss) was inserted in the first molar position of a partially edentulous mandibular model. A novel scan body system was fixed on the implant; esthetic healing abutment was attached and then ScanPeg was inserted. The surface of model was scanned using a calibrated optical 3D coordinate measuring machine (ATOS Core 80) to generate a master reference model (MRM). Four different scanning patterns (SP)(n=8) were made using an intraoral scanner (TRIOS, 3Shape A/S) by the same operator in a respective sequence: SP1: occlusal, lingual, buccal and buccal-lingual rotations for full arch; SP2: occlusal, lingual, buccal and buccal-lingual rotations only at implant-site; SP3: twice buccal-lingual rotations for full arch; SP4: started from canine and proceed to implant region and continued in same order for full-arch as occlusal, lingual, and buccal. For the evaluation of accuracy, digital scans were superimposed over the MRM using the best fit algorithm with a three-dimensional (3D) metrology software. A circle was created on implant-healing abutment connection areas and the distance and angular deviations at the intersection areas were calculated in x,y,z axes, respectively. The overall distance deviation values were calculated: $3D = \sqrt{(x^2 + y^2 + z^2)}$. One-way ANOVA and Tukey HSD Post-Hoc tests were used for statistical analyses ($\alpha = .05$).**Results:** The distance deviation results were significant in $x(P=.018)$ and $y(P=.045)$ axes, except z axis ($P>.05$). In terms of distance deviation in x axis, SP4 resulted significant difference compared to SP1 and SP3 ($P=.04$) and in y axis, SP1 and SP3 showed significant differences ($P=.035$). In terms of overall distance and angular deviation values, there was no significant difference between different scanning patterns ($P>.05$).**Conclusion:** Different scanning-patterns were not affected the accuracy (overall distance and angular deviation) of digital scans of single-implants.**Keywords:** digital scan, single implant, accuracy

S-307**Farklı Kinematik Hareketlerle Kullanılan Nikel-Titanyum Döner Aletlerin Kök Dolgu Materyalini Uzaklaştırması Üzerine Etkisi***Tuğba Koşar, Davut Çelik, Tamer Taşdemir*

Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Trabzon

Amaç: Kök kanal tedavisi yenilenmesi sırasında farklı kinematik hareketlerle kullanılan nikel-titanyum döner aletlerin etkinliğini değerlendirmektir.**Yöntem:** Bu çalışma için yeni çekilmiş yetmiş beş insan maksiller santral kesici diş kullanıldı. K- tipi el aletleri ile #40.02 boyuta kadar kök kanal preparasyonu yapıldı, daha sonra dişler Beefill sistemi ve AH Plus Jet kök kanal patı ile sürekli dalga kompaksiyon tekniği ile dolduruldu. Dişler rastgele beş gruba ayrıldı (n=15) ve kök kanal dolguları portakal yağı yardımıyla üretici firma tarafından tavsiye edilen kinematik hareketler kullanılarak Endo-Eze Genius, ProTaper Next, Reciproc Blue, Tango-Endo ve Twisted File Adaptive eğe sistemleri ile uzaklaştırıldı. Dişler bukkolingual olarak ikiye ayrıldı ve stereomikroskop görüntüleri alındı. Koronal, orta ve apikal üçlülerdeki geriye kalan kök dolgu materyal miktarı Zen 2 Lite yazılımı kullanılarak değerlendirildi. İstatistiksel analiz one way ANOVA ve Tukey post-hoc testleri kullanılarak yapıldı.**Bulgular:** Apikal ve orta üçlülerde Tango-Endo grubu, diğer gruplarla karşılaştırıldığında geriye kalan kök dolgu materyalinin daha fazla olduğu bulundu ($p<0.05$). Koronal üçlüde Twisted File Adaptive grubu, Tango-Endo, Reciproc Blue ve ProTaper Next grubu ile karşılaştırıldığında geriye kalan kök dolgu materyalinin daha az olduğu görüldü ($p<0.05$). Toplam alanı değerlendirdiğimizde, Tango-Endo grubu Reciproc Blue grubu dışında diğer gruplarla karşılaştırıldığında daha fazla geriye kalan kök dolgu materyal miktarına sahipti ($p<0.05$). Ek olarak, kullanılan eğe sistemine bakılmaksızın kanalların koronal, orta ve apikal üçlülere değerlendirildiğinde, geriye kalan kök dolgu materyali arasında anlamlı bir fark bulunmadı ($p>0.05$).**Sonuç:** Diğer gruplarla karşılaştırıldığında kök kanallarından kök kanal dolgusunu uzaklaştırmada Tango-Endo grubu başarısız oldu. Ayrıca, farklı kinematik hareketlerle kullanılan nikel-titanyum döner aletlerin hiçbiri kök kanal dolgularının tamamını uzaklaştıramadı. Bu yüzden, kök kanallarının daha iyi temizlenebilmesi için ek tekniklere ihtiyaç duyulmaktadır.**Anahtar Kelimeler:** kanal yenileme, etkinlik, kinematik hareketler, nikel titanyum aletler**S-307****Efficacy of Nickel- Titanium Rotary Instruments Used Various Kinematic Movements on Removal of Root Filling Material***Tuğba Koşar, Davut Çelik, Tamer Taşdemir*

Karadeniz Technical University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Trabzon

Aim: To evaluate the efficacy of nickel-titanium rotary instruments used in various kinematics movement for root canal retreatment.**Method:** Seventy-five extracted human maxillary central incisor were used for the present study. The root canals were prepared using K-type hand files up to size #40.02, then the teeth were obturated using continuous wave of condensation technique with Beefill system and AH Plus Jet root canal sealer. The teeth were randomly allocated into five groups (n=15), and the root canal fillings were removed with Endo-Eze Genius, ProTaper Next, Reciproc Blue, Tango-Endo and Twisted File Adaptive instrument systems using the kinematics recommended by the manufacturer via orange oil. The teeth divided into two as buccolingual and stereomicroscope images were captured. The amount of residual filling material in the coronal, middle and apical thirds was assessed using Zen 2 Lite software. Statistical analysis was done through the one-way ANOVA and Tukey post-hoc tests ($P=0.05$).**Results:** Tango-Endo group was found to have more residual filling material as compared to the other groups in apical and middle thirds ($p<0.05$). Twisted File Adaptive group demonstrated less amount of residual filling material in comparison with Tango-Endo, Reciproc Blue and ProTaper Next in coronal thirds ($p<0.05$). When we evaluated the total area, Tango-Endo group had more percentage of residual filling material compared to the other groups except Reciproc Blue group ($p<0.05$). Additionally when the coronal, middle and apical thirds are examined regardless of the file system used, no significant difference was found between the amount of residual filling material ($p>0.05$).**Conclusions:** Tango-Endo group had failed to remove root canal filling from root canals compared to other groups. Furthermore, none of the nickel- titanium rotary instruments used various kinematic movements could remove all of the root canal fillings. Thus, additional techniques are needed to improve cleaning of root canal.**Keywords:** retreatment, efficacy, kinematic movements, nickel titanium instruments

S-308**Hemodiyaliz Hastalarının Periodontal ve Dental Sağlık Düzeylerinin Değerlendirilmesi**

Mediha Nur Nişancı Yılmaz, Bahar Füsün Oduncuoğlu, Elif İnönü

Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Günümüzde kronik böbrek yetmezliği insidansı artmaktadır. Hemodiyaliz (HD) tedavisinin başarılı bir renal replasman tedavisi olduğu kanıtlanmıştır. Bu çalışmada, hemodiyaliz tedavisi görmekte olan hastaların periodontal ve dental sağlık düzeylerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Materyal ve Method: Çalışma dahilinde 77 HD hastası (HD grubu) ve sistemik olarak sağlıklı 79 birey (kontrol grubu) değerlendirilmiştir. Bireylere ait demografik veriler ve HD tedavisine ilişkin veriler kaydedildi. Hastaların sondlanabilir cep derinlikleri (CD), plak indeksleri (PI), gingival indeksleri (GI) ve çürük, eksik ve dolgulu diş sayıları (DMF indeksi) kaydedildi. HD grubundaki bireyler diyalize girilen süreye göre sınıflandırılarak ayrıca değerlendirildi. Elde edilen veriler tek yönlü varyans analizi ve Mann Whitney U testi ile istatistiksel olarak analiz edildi.

Bulgular: Cep derinliği, GI ve PI skorlarının ortalamalarının HD grubunda anlamlı olarak fazla olduğu izlendi ($p<0,05$). HD grubundaki eksik diş sayılarının ve DMF toplam skorlarının kontrol grubuna göre anlamlı olarak yüksek olduğu belirlendi ($p<0,05$). Elde edilen istatistiksel olarak anlamlı farklılıkların diyalize girilen süreden bağımsız olduğu belirlendi. Günlük diş fırçalama alışkanlığı ve arayüz temizleme alışkanlığının HD grubu ile karşılaştırıldığında kontrol grubunda daha düzenli olduğu izlendi.

Sonuç: Hemodiyaliz grubundaki bireylerin periodontal ve dental sağlık düzeylerinin daha düşük olduğu belirlendi. Hemodiyaliz tedavisi gören bireylere ağız sağlığının önemi vurgulanmalı, dental ve periodontal destek tedavileri sağlanmalı ve bireylerin optimal ağız sağlığının elde edilmesi hedeflenmelidir.

Anahtar Kelimeler: periodontal sağlık, hemodiyaliz, oral sağlık

S-308**Evaluation of Periodontal and Dental Health Status of Hemodialysis Patients**

Mediha Nur Nişancı Yılmaz, Bahar Füsün Oduncuoğlu, Elif İnönü

Başkent University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Ankara

Aim: The incidence of chronic renal failure is increasing. Hemodialysis (HD) has proven to be one of the successful renal replacement therapy. This study aimed to investigate the periodontal and dental health status of patients undergoing HD therapy.

Materials and Methods: Seventy-seven HD patients (HD group) and 79 subjects without any systemic disease (control group) were examined. Demographic variables and HD therapy related variables were recorded. Patients' probing pocket depth (PD), plaque index (PI), gingival index (GI) and decayed, missing or filled teeth (DMFT) scores were recorded. Hemodialysis patients also sub-grouped related to their HD duration. Data were analyzed with one way analysis of variance and Mann Whitney U test.

Results: Probing depth, GI and PI scores were significantly higher in HD group ($p<0,05$). The number missing teeth and DMF scores was significantly higher in HD group ($p<0,05$). All statistically significant differences were found to be irrespective of HD duration. Oral hygiene behaviors by means of daily tooth brushing and interdental plaque removal were more regular in control group compared to HD group.

Conclusion: The periodontal and dental health status was poorer in HD patients. The importance of oral health must be emphasized, supportive dental and periodontal therapy must be provided and maintenance of the optimal oral health should be aimed in HD patients.

Keywords: periodontal health, hemodialysis, oral health

S-309

Posterior Restorasyonlarda Kullanılan Farklı Tip Materyallerde Streptococcus Mutans Tutulumunun Değerlendirilmesi*Günçe Ozan¹, Meltem Mert Eren², Cansu Vatansever³, Uğur Erdemir¹*¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul²Altınbaş Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul³Altınbaş Üniversitesi Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Posterior bölge restorasyonlarında aşınma direncinin artırılması, marginal örtülenmenin sağlanması ve bakteri tutulumuna bağlı sekonder çürük ihtimalinin ortadan kaldırılması için restorasyonların ideal yüzey özelliklerine sahip olması gerekmektedir. Bu çalışmanın amacı, yüzey özelliklerinin geliştirilmesinde kullanılan yüzey örtücü uygulamasının posterior bölge restorasyonlarında kullanılan çeşitli materyallerin yüzey pürüzlülüğü ve bakteri tutulumuna olan etkisinin değerlendirilmesidir.

Yöntem: Kompomer (Dyract XP, Dentsply), geleneksel kompozit (Z250, 3M ESPE) ve bulkfill kompozit (Tetric N-Ceram Bulkfill, Ivoclar) materyallerinden 2*5 mm boyutunda disk şeklinde örnekler hazırlanmıştır. Örnekler polimerizasyonun tamamlanması için 24 saat 37°'lik etüvde bekletilmiştir. Sonrasında cilalanan örnekler, yüzey örtücü (Biscover LV, Bisco) uygulanan deney grubu ve uygulanmayan kontrol grubu olmak üzere 2 gruba ayrılmıştır (n=9). Yüzey pürüzlülük değerleri kontakt profilometre ile incelenen örnekler daha sonra, ultrasonik titreşim cihazında 3 dakika boyunca etilen oksitle muamele edilmiştir. Bakteri tutulumu, örneklerin besiyerinde 24 saat 37°'de bekletilmesiyle sağlanmış, bakteri sayımı ise örneklerin serum içerisinde önce çalkalanıp ve seyreltilip sonra katı besiyerine ekilmesiyle hesaplanmıştır. Gruplardan birer örnek konfokal lazer taramalı mikroskopunda ölü/canlı bakteri görüntülenmesi için incelenmiştir. Sonuçlar SPSS 24.0 programında değerlendirilmiştir.

Bulgular: Bulkfill kompozitin deney ve kontrol grubunun yüzey pürüzlülüğü değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmasına rağmen (p=0.000); bakteri tutulumu arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır. Geleneksel kompozit ve kompomer örneklerinin deney ve kontrol grupları arasında yüzey pürüzlülüğü açısından anlamlı farklılık bulunmamış ancak bakteri tutulum değerleri arasında anlamlı derecede farklılık tespit edilmiştir. Materyal grupları arasında yüzey pürüzlülüğü açısından istatistiki olarak anlamlı bir farklılık bulunmazken; en fazla bakteri tutulumunu bulkfill kompozit grubu göstermiş (p<0.05); bu grubu sırasıyla kompomer ve geleneksel kompozit grupları izlemiştir. Konfokal mikroskop görüntülerinde gruplardaki hücre canlılığı görülmüştür.

Sonuç: Bulkfill kompozit, geleneksel kompozit ve kompomerden daha fazla bakteri tutulumu göstermiştir. Kompomerin flor içeriği ile geleneksel kompozitin daha iyi cilalanabilme özelliğinin bu sonuçlara neden olduğu düşünülmektedir. Yüzey örtücü uygulaması, kullanılan materyale bağlı olarak yüzey pürüzlülüğü ve bakteri tutulumu özelliklerinde farklı sonuçlar alınmasına neden olmuştur.

Anahtar Kelimeler: Yüzey örtücü, Bakteri tutulumu, Kompozit reçineler, Kompomerler, Bulkfill kompozitler

S-309

Evaluation of Streptococcus Mutans Adhesion of Different Types of Materials Used for Posterior Restorations*Günçe Ozan¹, Meltem Mert Eren², Cansu Vatansever³, Uğur Erdemir¹*¹İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İstanbul²Altınbaş University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İstanbul³Altınbaş University Faculty of Pharmacy, Department of Pharmaceutical Microbiology, İstanbul

Aim: Posterior restorations should have ideal surface properties in order to increase wear resistance, to provide marginal sealing and to eliminate the possibility of secondary caries due to bacterial involvement. The aim of this study is to evaluate the effect of surface sealant application on surface roughness and bacterial adhesion of various materials used in posterior restorations.

Methods: 2 * 5 mm disc samples were prepared from a compomer (Dyract XP, Dentsply), a conventional composite (Z250, 3M ESPE) and a bulkfill composite (Tetric N-Ceram Bulkfill, Ivoclar). The samples were kept for 24 hours and then polished. Specimens of each group were divided into two groups (n=9): with surface sealant (experimental group) and without surface sealant (control group). Surface roughness values were examined by contact profilometer and then samples were treated with ethylene oxide in an ultrasonic vibration for 3 minutes. Bacterial adhesion was achieved by incubating the samples at 37 ° C for 24 hours and bacterial counts were calculated by first rinsing and diluting the samples in serum and then adding them to agar plates. One sample from each group was examined for imaging of dead / live bacteria on a confocal laser scanning microscope. Results were analyzed using SPSS 24.0.

Results: Although there was a statistically significant difference between the experimental and control groups of Bulkfill composite on surface roughness values (p=0.000); there is no significant difference among the groups on bacterial adhesion. No significant difference was found between the experimental and control groups of composite and compomer samples in terms of surface roughness, but a significant difference was found between the bacterial adhesion values. Evaluating the differences between materials, surface roughness was not statistically significant among groups however, bulkfill composite showed significantly higher bacterial adhesion than compomer and composite groups (p<0.05). Confocal microscopy images also showed cell viability in the groups.

Conclusion: Bulkfill composite showed significantly higher bacterial adhesion than composite and compomer. The fluoride content of compomer and the better polishing ability of the composite could be the reasons of these results. Depending on the materials' properties, surface sealant application caused in different results among surface roughness and bacterial adhesion parameters.

Keywords: Surface sealant, Bacterial adhesion, Composite resins, Compomers, Bulkfill composites

S-310**Instagram Uygulamasının Dental Eğitimdeki Rolü***Gediz Geduk¹, Şükriye Ece Geduk²*¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi, Zonguldak²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi, Zonguldak

Amaç: Instagram, fotoğrafların ve videoların yüklenebileceği ücretsiz bir sosyal medya platformudur. Instagram, kullanıcıların bu fotoğrafları, çeşitli filtreler yardımıyla düzenleyebilecekleri şekilde yüklemelerini sağlar. İstatistikler, 800 milyon insanın aylık fotoğraf ve video paylaştığını gösteriyor. Bu çalışmada, Instagram'ın fotoğraf paylaşma ve hikaye özelliği kullanılarak öğrenciler üzerinde bir öğrenme yöntemi denenmiştir.

Yöntem: Çalışma iki sınav ve sınavlar arasındaki iki haftalık süre içinde Instagram hesabı takibi kullanılarak yapıldı. Diş Hekimliği Fakültesi dönem üç, dört ve beş öğrencileri çalışmaya dahil edildi ve odontojenik ve non-odontojenik kistler ile tümörlerin görüntüleri kullanıldı. İlk sınavdan sonra Instagram hesabı takip edildi ve ilk sınavın modifiye bir hali olan ikinci sınav yapıldı.

Bulgular: Her öğrenci grubu için birinci ve ikinci sınav arasındaki fark göz önüne alındığında, birinci ve ikinci sınav arasındaki tüm konular için anlamlı bir fark olduğu görüldü ($p < 0.001$). Gruplar arasında birinci ve ikinci test karşılaştırılırken, dönem sonuçlarının birbirinden anlamlı derecede farklı olduğu bulundu ($p < 0,001$).

Sonuç: Instagram, oral bölgedeki kistleri ve tümörleri teşhis etme, öğrenme ve hatırlama için kolay ve etkili bir uygulamadır. Bu yeni yöntemin, öğrencilerin ve diş hekimlerinin çeşitli alanlardan yeni konular öğrenmelerine ve onları keyifli ve bağımsız bir şekilde göz önünde bulundurmalarına yardımcı olacağına inanıyoruz.

Anahtar Kelimeler: Instagram, radyoloji, eğitim, öğrenme, diş hekimliği

S-310**The Role of Instagram on Dental Education***Gediz Geduk¹, Şükriye Ece Geduk²*¹Zonguldak Bulent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, Zonguldak²Zonguldak Bulent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry, Zonguldak

Purpose: Instagram is a free social media platform that photos and videos can be uploaded. Instagram allows uploading in such a way that users can edit these photos with the help of various filters to them. Statistics show that 800 million people share photos and videos monthly. In this study, a learning method on students was tried by using Instagram's photo sharing and story feature.

Methods: The study was conducted with the help of two exams and, an Instagram account following during the two-week period between the exams. Faculty of Dentistry students were included in the study and they have taken the course of odontogenic and non-odontogenic cysts and tumors. After the first exam, the instagram account was followed and the second exam, which was twice the number of the first exam, was made.

Results: Considering the difference between the first and second exams for each student groups, it is seen that there is a meaningful difference for all classes between the first and the second exam ($p < 0.001$). When comparing the first and second test between the groups, it was found that the results of the classes were significantly different from each other ($p < 0.001$).

Conclusions: Instagram is an easy and effective application for learning and remembering methods to diagnose cysts and tumors in the oral area. We believe that this new method will help the students and dentists to learn new subjects from miscellaneous areas and keep them in mind in a pleasant and independent way.

Keywords: Instagram, radiology, education, learning, dentistry

S-311**Radyolojik Bulgularla Benign Sementoblastoma: Vaka Serisi**

Lokman Cin, İlknur Özcan, Sedef Ayşe Taşyapan, Merve Yelken Kendirci, Murat Mert Atapek, Ahmet Faruk Ertürk

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Benign sementoblastoma, sement ve sement benzeri dokudan oluşan, nadir görülen, yavaş büyüme paternine sahip, genellikle daimi dişlerle birlikte görülen, ektomezansimal kökenli lezyondur. Sıklıkla erkek hastalarda ve genellikle 12-65 yaş aralığında görülmektedir. En çok etkilenen bölge mandibula premolar ve birinci molar diş bölgesidir. Radyografide sınırları belirgin, hiperdens içerikli, hipodens sınırlı, diş kökünde rezorpsiyona yol açan lezyon olarak görülmektedir. Bu sunumun amacı çeşitli benign sementoblastom vakalarının klinik ve radyografik özelliklerinin değerlendirilmesidir.

Olgu Sunumları: İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı'na başvuran yaşları 20, 21 ve 31 olan iki erkek bir kadın olmak üzere üç hastanın klinik ve radyografik muayenesi yapıldı. Çeşitli boyutlarda benign sementoblastoma tespit edilen bu olgularda klinik şikayetler şişlik, ağrı ve asimetriydi. Olguların hepsi mandibula premolar-molar bölgede yerleşim göstermekte olup lezyonlara insizyonel ve eksizyonel biyopsi yapıldı. Histopatolojik inceleme sonucu benign sementoblastoma tanısı konuldu.

Sonuç: Hastalar tedavileri için İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'na yönlendirildi.

Anahtar Kelimeler: benign sementoblastoma, konik ışınli bilgisayarli tomografi, panoramik radyografi

S-311**Benign Cementoblastoma with Radiological Findings: Case Series**

Lokman Cin, İlknur Özcan, Sedef Ayşe Taşyapan, Merve Yelken Kendirci, Murat Mert Atapek, Ahmet Faruk Ertürk

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, İstanbul

Aim: Benign cementoblastoma is a rare, slow-growing pattern of cement and cement-like tissue, usually associated with permanent teeth, the origin of the ectomesenchyme lesion. It is frequently seen in male patients and usually in the 12-65 age range. The most affected area is the premolar and first molar tooth region of the mandible. On radiography, it is seen as a lesion with prominent, hyperdense content, hypodense limited, resorption at the root of the tooth. The aim of this presentation is to evaluate the clinical and radiographic features of various benign cementoblastoma cases.

Case Reports: Clinical and radiographic examination of three patients, aged 20, 21 and 31 years, who applied to İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, were performed. The clinical complaints were swelling, pain, and asymmetry in patients with benign cementoblastomas of various sizes. All of the cases were located in premolar-molar region and incisional and excisional biopsies were performed. Histopathological examination revealed benign cementoblastoma.

Results: Patients were referred to İstanbul University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery for their treatment.

Keywords: benign cementoblastoma, cone beam computed tomography, panoramic radiography

S-312**Nazolakrimal Kanal Çapının Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi İle Değerlendirilmesi**Özlem Okumuş

Altınbaş Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Türk populasyonunda nazolakrimal kanal çapını ve cinsiyet ile yaşın nazolakrimal kanal çapı üzerine etkisini konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) ile değerlendirmektir.

Yöntem: Bu retrospektif çalışmada rastgele seçilen 18-83 yaş arası 50 hastaya ait toplam 100 nazolakrimal kanal KIBT ile elde edilen görüntüler kullanılarak incelendi. Nazolakrimal kanalın anteroposterior ve transvers çapları aksiyel KIBT kesitleri üzerinde ölçüldü. İstatistiksel analizler için IBM SPSS Statistics 22 (IBM SPSS, Türkiye) programı kullanıldı. Anlamlılık $p < 0.05$ düzeyinde değerlendirildi.

Bulgular: Nazolakrimal kanalın ortalama anteroposterior çapı $6,56 \pm 1,52$ mm ve transvers çapı $4,25 \pm 0,95$ mm'dir. Yaş ve cinsiyet ile anteroposterior çap ve transverse çap arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamaktadır ($p > 0.05$).

Sonuç: KIBT nazolakrimal kanal anatomisini değerlendirmede önemli bir görüntüleme yöntemidir. Bu bulgular klinisyenlere nazolakrimal kanal çapını incelemeye yararlı bilgiler sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: anteroposterior çap, konik ışınlı bilgisayarlı tomografi, nazolakrimal kanal, transvers çap

S-312**Assessment of the Nasolacrimal Canal Diameter With Cone-Beam Computed Tomography**Özlem Okumuş

Altınbaş University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, İstanbul

Objective: The aim of this study was to investigate the diameter of the bony nasolacrimal canal and the effect of gender and age on the nasolacrimal canal diameter by cone beam computed tomography (CBCT) in a Turkish subpopulation.

Method: In this retrospective study in which were randomly selected 50 patients aged from 18-83 years were analyzed, a total of 100 nasolacrimal canals were examined using CBCT scan images. The anteroposterior and transverse diameters of the bony nasolacrimal canal were measured on the axial CBCT sections. For the statistical analyses, the IBM SPSS Statistics 22 (IBM SPSS, Turkey) program was used. Values of < 0.05 were considered as significant statistically ($P < 0.05$).

Results: The mean anteroposterior diameter of the bony nasolacrimal canal was $6,56 \pm 1,52$ mm and the transverse diameter was $4,25 \pm 0,95$ mm. There was no statistically significant difference in the anteroposterior diameter and the transverse diameter between age and gender ($p > 0.05$).

Conclusion: CBCT examination is an important imaging method for the evaluation of the nasolacrimal canal anatomy. These findings may provide useful information for clinicians to assess the bony nasolacrimal canal diameter.

Keywords: anteroposterior diameter, cone beam computed tomography, nasolacrimal canal, transverse diameter

S-313

Onodi Hücresi Varyasyon Sıklığı ve Sfenoid Sinüsün Mukozal Patolojileriyle İlişkisi*Firdevs Aşantoğrol, Aykağan Coşgunarslan, Emin Murat Canger*

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız-Diş-Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Kayseri

Amaç: Bu çalışmanın amacı, sinonazal bölge anatomik varyasyonlarından biri olan Onodi hücresinin görülme sıklığını belirlemek ve sfenoid sinüste mukozal kalınlaşma ile olan ilişkisini konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) ile değerlendirmektir.

Yöntem: Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş Ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalına paranazal sinüs değerlendirmesi ile başvuran 150 hastanın KIBT görüntüsü retrospektif olarak incelendi. Sinonazal polipozis, benign veya malign tümörü olan hastalar, geçirilmiş burun ve sinüs cerrahisi ve travma öyküsü olan hastalar, konjenital anomalisi olan hastalar çalışma dışı bırakıldı. Onodi hücresinin varlığı, multiplanar reformat görüntüler üzerinden koronal planda incelendi. Her hasta, sfenoid sinüs-teki mukozal değişiklikler açısından değerlendirildi ve elde edilen veriler kaydedildi. Varyasyonun frekans dağılımı ve tanımlayıcı istatistikleri analiz edildi.

Bulgular: Çalışmamıza dahil edilen 150 hastanın 62'si (%41.3) kadın, 88'i (%58.7) erkekti. Yaş ortalaması 40.5 olup, yaş aralığı 17 ila 85 arasında değişmekteydi. Hastaların 54'ünde (%36) onodi hücresi tespit edildi. Onodi hücresi bulunan grubun 28'i (%51.8) kadın, 26'sı (%48.2) erkekti. Onodi hücresi varlığı saptanan hastaların yalnızca 16'sında (%29.6) sfenoid sinüste mukozal kalınlaşma vardı. 38'inde (%70.4) ise onodi hücresi görülmesine rağmen sfenoid sinüste herhangi bir patolojiye rastlanmadı.

Sonuç: Sinonazal anatomik varyasyonlar, paranazal sinüs enfeksiyonların oluşumunda boyutları ile doğru orantılı artan bir etkiye sahiptir. Paranazal sinüslerin anatomisinin ayrıntılı bir şekilde ortaya konması, sinonazal şikayetlere açıklık getirilmesinin yanında endoskopik sinüs cerrahisinde cerrahin yaklaşımını yönlendireceğinden büyük önem arz etmektedir. Çalışmamızda Onodi hücresi varyasyon sıklığı ortaya konulmuş olup bu varyasyonun sfenoid sinüs mukozal patolojilerine katkı sağladığını düşündürecek kanıt bulunamamıştır.

Anahtar Kelimeler: Onodi hücresi, konik ışınli bilgisayarlı tomografi, sinüzit

S-313

The Prevalence of Onodi Cell Variation and the Relationship with the Sphenoid Sinus Pathologies*Firdevs Aşantoğrol, Aykağan Coşgunarslan, Emin Murat Canger*

Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Kayseri

Aim: The aim of this study was to determine the incidence of Onodi cell, one of the anatomic variations of the sinonasal region, and to evaluate its relationship with mucosal thickening in the sphenoid sinus by cone-beam computed tomography (CBCT).

Methods: CBCT images of 150 patients who were referred to Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology with paranasal sinus evaluation purposes, were analyzed retrospectively. Patients with sinonasal polyposis, benign or malignant tumors, past history of nasal and sinus surgery, trauma, and congenital anomalies were excluded. The presence of the Onodi cell was examined in the coronal plane of the multiplanar reformat images. Each patient was also evaluated for mucosal changes in the sphenoid sinus and the data was recorded.

Results: A total of 150 patients (62 female (41.3%), 88 male (58.7%)) were included in our study. The mean age was 40.5 and the ages of the patients ranged from 17 to 85 years. Onodi cells were detected in 54 (36%) patients. In this patient group, 28 patients (51.8%) were female and 26 patients (48.2%) were male. Also only 16 (29.6%) of these patients had mucosal thickening of the sphenoid sinus. In 38 patients (70.4%) no pathology was found in the sphenoid sinus.

Conclusion: Sinonasal anatomical variations have an effect on the paranasal sinus infections which positively correlated to the variation size. The investigation of anatomy of the paranasal sinuses is quite important since it will clarify the sinonasal complaints and guide the surgeon's approach in endoscopic sinus surgery. In our study, the frequency of Onodi cell variation was revealed and there was no evidence to suggest that this variation contributed to the sphenoid sinus mucosal pathologies.

Keywords: Onodi cell, cone beam computed tomography, sinusitis

S-314

Çocuk Hastalarda Mesiodenslerin Radyografik Özellikleri ve Komplikasyonlarının Konik Işınli Bilgisayarlı Tomografi Görüntülerinde Değerlendirilmesi*Melis Güldal¹, Birsay Gümrü¹, Ender İdman¹, Bilge Tarçın², Mehmet Sertaç Peker³*¹Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, İstanbul²Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, İstanbul³Pedodonti Anabilim Dalı, Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, İstanbul

Amaç: Mesiodens (MD), maksiller anterior bölgede gelişen ve komşu dişlerde erüpsiyonda gecikme/impaksiyon/kökrezorpsiyonu, orta hatta diastema ve kistler gibi komplikasyonlara yol açabilen en sık görülen sürnumerer diş tipidir. Bu retrospektif çalışmanın amacı, konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) görüntülerinde MD'nin üç boyutlu (3D) pozisyonlarını ve komplikasyonlarını belirlemek ve pozisyon ile komplikasyonlar arasındaki ilişkiyi araştırmaktır.

Yöntemler: Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı arşivindeki görüntüler retrospektif olarak taranmış ve MD mevcut olan çocuk hastalardan (≤ 14 yaş) alınan KIBT görüntüleri incelenmiştir. Hasta yaşı ve cinsiyeti, MD sayısı, şekli, frontal/ sagittal/ aksiyal kesitlerdeki pozisyonu, impaksiyon yönü ve ilişkili komplikasyonlar kaydedilmiştir. Elde edilen veriler $p < 0,05$ anlamlılık düzeyinde istatistiksel olarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Toplam 8880 CBCT görüntüsü arasında çocuk hastalara ait olan 449 KIBT taramasından 83'ünde 110 adet MD saptanmıştır. MD erkeklerde ($n=55, \%66.3$) kızlara oranla ($n=28, \% 33.7$) daha sık görülmüştür. MD'lerin çoğunluğunun konik şekilli olduğu ($n=44, \%40.0$) ve normal impaksiyon yönüne sahip olduğu ($n=61, \%55.5$) tespit edilmiştir. MD'lerin pozisyonlarının çoğunlukla; frontal düzlemde santral keser dişlerin orta hatları arasında, sagittal düzlemde servikale yakın ve aksiyal düzlemde palatale yakın olduğu saptanmıştır. En sık görülen komplikasyonlar diastema (%26) ve komşu dişlerde erüpsiyonda gecikmedir (%25.3). Frontal düzlemdeki pozisyon ve impaksiyon yönü ile komplikasyonlar arasında istatistiksel olarak anlamlı korelasyon tespit edilmiştir ($p < 0.05$).

Sonuç: KIBT, MD'lerin pozisyonu ve ilişkili komplikasyonlar hakkında multiplanar detaylı bilgi sağlar ve klinisyenlere MD'lerin uygun ve zamanında tedavisinin planlanmasında yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: konik ışınli bilgisayarlı tomografi, çocuk, mesiodens, pozisyon, komplikasyon

S-314

Radiographic Characteristics and Complications of Mesiodens in a Turkish Pediatric Subpopulation: A Cone Beam Computed Tomography Study*Melis Güldal¹, Birsay Gümrü¹, Ender İdman¹, Bilge Tarçın², Mehmet Sertaç Peker³*¹Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, İstanbul²Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İstanbul³Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul

Aim: Mesiodens (MD) is the most common type of supernumerary tooth that develops in the maxillary anterior region and may lead to complications such as delayed eruption/impaction/root resorption of adjacent teeth, midline diastema, and cystic lesions. The aim of this retrospective study is to determine the three-dimensional (3D) positions and complications of MD using cone-beam computed tomography (CBCT) and to investigate the correlation between position and complications.

Material-Methods: Images in the patient archives of Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Faculty of Dentistry, Marmara University were investigated retrospectively for CBCT scans performed on pediatric patients (aged ≤ 14 years) having MD. In addition to data related to patient age and gender, the number, shape, position in frontal/sagittal/axial planes, direction of impaction, and related complications of MD were recorded. The results were analysed statistically with the significance level set at $p < 0.05$.

Results: A total of 8880 CBCT images were reviewed. 110 MD were detected in 83 cases out of 449 pediatric CBCT scans. MD were found to be more frequent in males ($n=55, 66.3\%$) compared to females ($n=28, 33.7\%$). Most of the MD were conical in form ($n=44, 40.0\%$), and have normal direction of impaction ($n=61, 55.5\%$). MD were mostly found in between midlines of central incisors in frontal plane, near cervical in sagittal plane, and near palatal in axial plane. The most common related complication was diastema (26%) followed by delayed eruption of adjacent teeth (25.3%). Statistically significant correlations between the complications and direction of impaction and position in frontal plane were detected ($p < 0.05$).

Conclusion: CBCT provides detailed information about position and related complications of MD in multiplanar sections, and can aid clinicians in planning appropriate and timely treatment for MD.

Keywords: cone beam computed tomography, pediatric population, mesiodens, position, complication

S-315

Türkiye Çocuk Hasta Popülasyonunda Diş Sayısı Anomalilerinin Değerlendirilmesi (Pilot Çalışma)

Büşra Dilara Karaca¹, Asel Üsdar¹, Figen Eren Giray², Işıl Özgül Kalyoncu², Şebnem Erçalık Yalçınkaya¹

¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

²Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu çalışmada bir Türk pediatrik hasta grubunda diş sayısı anomalilerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Ocak 2017-Haziran 2019 tarihleri arasında çekilmiş 420 hastanın (5-14 yaş, 10.47 ± 1.96) konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) görüntüleri Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Arşivi'nden rastgele seçildi. KIBT görüntüleri; hipodonti, oligodonti, meziodonti ve diğer hiperdontilerin prevalansını ve dağılımını belirlemek için geriye dönük olarak incelendi. Hastaların yaş sıklığı, cinsiyeti ve diş sayısı anomalisinin anatomik yeri analiz edildi. Kayıtlı verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistikler kullanıldı. Fark karşılaştırmalarında Pearson Ki-kare ve Fisher kesin testleri kullanıldı. (P <0.05).

Bulgular: 420 hastanın 195'i kız, 225'i erkek çocuktur. Hastaların 52'sinin en az bir diş anomalisine sahip olduğu görüldü. Hiperodonti en sık gözlenen anomali (% 12.1) iken bunu ardından % 7.8 ile hipodontinin takip ettiği saptandı. Ektopik dişlerin görülme sıklığı % 3.5 idi. Cinsiyetler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark gözlenmedi.

Sonuç: Diş sayısı anomalileri tam muayene ve dikkatli tedavi planlaması gerektirir, bu anomaliler ortodontik tedaviyi zorlaştırabilir. Bu çalışmanın bulguları mevcut demografik eğilimler hakkında bilgi vermektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk Diş Hekimliği, Diş sayısı anomalileri, Hiperodonti, Hipodonti

S-315

Evaluation of Tooth Number Anomalies in a Turkish Pediatric Subpopulation (A pilot study)

Büşra Dilara Karaca¹, Asel Üsdar¹, Figen Eren Giray², Işıl Özgül Kalyoncu², Şebnem Erçalık Yalçınkaya¹

¹Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Maxillofacial Radiology, İstanbul

²Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul

Objective: The aim of this retrospective study was to evaluate the prevalence and distribution of tooth number anomalies in a pediatric Turkish subpopulation.

Methods: The CBCT images of 420 Turkish patients (5-14-year-old, 10.47±1.96) taken between January 2017-June 2019 were randomly selected from the archive of Marmara University, Faculty of Dentistry. The CBCT images were retrospectively reviewed to determine the prevalence and distribution of the hypodontias, oligodontias, mesiodontias and other hyperdontias. If any, the obtained frequency of patients' age, gender, and anatomic location of the tooth number anomaly were analyzed. Descriptive statistics were used for evaluating the registered data. Pearson's Chi-squared and Fisher exact tests were used for difference comparisons (P < 0.05).

Results: Out of 420 patients, 195 were female and 225 male. Of the patients, 52 were with the evidence of at least one tooth anomaly. Hyperdontia was the most frequently observed anomaly (%12.1), Hypodontia followed by (%7.8). Frequency of ectopic teeth was %3.5. There was no statistically significant difference between genders.

Conclusion: Tooth number anomalies require a full examination and careful treatment planning since those anomalies may complicate the orthodontic treatment. The findings of this study give information about the current demographic trends.

Keywords: Hyperdontia, Hypodontia, Pediatric Dentistry, tooth number anomalies

S-316

Gömülü Dişlerin Komşu Dişlere Etkisinin Panoramik Radyografi ve Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi ile Değerlendirilmesi*Şehrazat Evirgen¹, Halil Tolga Yüksel¹, Ayşegül Türkmenoğlu¹, İlhan Kaya²*¹Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Uşak²Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Uşak

Amaç: Bu çalışmanın amacı gömülü dişlerin pozisyonları dikkate alınarak komşu dişlerde eksternal rezorpsiyon oluşumunu panoramik radyografi ve konik ışınlı bilgisayarlı tomografi(KIBT) ile karşılaştırmaktır.

Yöntem: Yüz bir gömülü dişin pozisyonu ve komşu dişte yarattığı rezorpsiyon panoramik radyografi ve KIBT ile değerlendirildi. Elde edilen veriler yaş, cinsiyet, gömülü diş pozisyonuna ve komşu dişte rezorpsiyon varlığı/yokluğuna göre gruplandırıldı. Gömülü üçüncü molarların pozisyonlarını değerlendirmek için Winter ve Pell – Gregory sınıflaması, gömülü kanin için Yamamoto sınıflaması kullanıldı. Veriler SPSS ve Ki-Kare testi ile analiz edildi.

Bulgular: Yaş ile rezorpsiyon arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmadı. ($p>0.05$) Üçüncü molar dişler en sık mesioanguler konumda ve kök pozisyonunda gömülü bulundu. İkinci molarda görülen rezorpsiyona en sık mesioanguler konumda gömülülük neden olmuştur. Gömülü kanin dişler en sık tip 2 ve palatal konumda gömülü bulundu. Sadece tip 6 pozisyonunda olan gömülü kanin dişin rezorpsiyona neden olmadığı gözlemlendi. Panoramik radyografiye kıyasla KIBT’de daha fazla rezorpsiyon tespit edildi (Panoramik radyografi: % 37.6, KIBT: % 48.5).

Sonuç: Gömülü dişler komşu dişlerde eksternal rezorpsiyona neden olabilir. Özellikle mesioanguler konumda gömülülük için risk fazladır. Gömülü dişlerin pozisyonları ve komşu dişlerde meydana getirdiği rezorpsiyon ve patolojiler KIBT ile daha net değerlendirilir.

Anahtar Kelimeler: Gömülü diş, konik ışınlı bilgisayarlı tomografi, panoramik radyografi, rezorpsiyon

S-316

Evaluation of the Effect of Impacted Teeth on Adjacent Teeth by Panoramic Radiography and Cone Beam Computed Tomography*Şehrazat Evirgen¹, Halil Tolga Yüksel¹, Ayşegül Türkmenoğlu¹, İlhan Kaya²*¹Uşak University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Uşak²Uşak University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Uşak

Objective: The aim of this study was to compare the external resorption of adjacent teeth considering the positions of the impacted teeth by panoramic radiography and cone-beam computed tomography (CBCT).

Method: The position of 101 impacted teeth and resorption of the adjacent tooth were evaluated by panoramic radiography and CBCT. The data were grouped according to age, gender, impacted tooth position and presence / absence of resorption on the adjacent tooth. Winter and Pell - Gregory classification were used to evaluate the positions of the impacted third molars. Yamamoto classification was used for impacted canine teeth. Data were analyzed by SPSS and Chi-Square test.

Results: No statistically significant difference was found between age and resorption ($p>0.05$). The third molar teeth were most frequently found impacted in the mesioangular location and root position. The mesioangular impaction was the most common cause of second molar resorption. Impacted canine teeth were most frequently found in type 2 and palatal position. Impacted canine tooth that was impacted in only type 6 position did not cause resorption. Resorption was more often observed in CBCT than panoramic radiography. (Panoramic radiography: 37.6%, CBCT: 48.5%).

Conclusion: Impacted teeth may cause external resorption on adjacent teeth. The risk is higher for mesioangular impaction, particularly. The position of the impacted teeth and resorption and pathologies of the adjacent teeth are evaluated more clearly via CBCT.

Keywords: Impacted tooth, cone beam computed tomography, panoramic radiography, resorption

S-318**Nasopalatin Kanal Morfolojisinin Cbct İle Değerlendirilmesi***Erkan Taner Çelikel, Füsün Yaşar*

Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Nasopalatin kanal (NPK), maksiller ön dişlerinin arkasında orta hatta bulunur. NPK'nın oral kaviteye açılımına insisiv foramen (IF), nasal bölgeye açıklığına Stensen foramina veya nasopalatin foramen adı verilir. Bu çalışmanın amacı, NPK boyutlarının radyolojik verilerini Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi (KIBT) görüntüleme yöntemi kullanılarak NPK morfolojisini cinsiyete bağlı olarak değerlendirmek ve anatomik varyantlarını üç boyutta incelemektir.

Yöntem: Çalışmamıza 100 hastanın (50 erkek,50 kadın) KIBT görüntüleri dahil edilmiştir. Katılım kriterleri; 18 yaşın üzerindeki hastalar, ilgilenilen bölgede herhangi bir patolojik lezyonun olmaması ve mevcut her iki santral dişin mevcut olması olarak belirlendi. IF'nin çapı, NPK'nın uzunluğu ve nasopalatin foramenlerin çapı, bir gözlemci tarafından ölçülmüştür. Buna ek olarak, NPK üç sınıfta değerlendirilmiştir; tek bir kanal, iki paralel kanal, bir ağız açıklığı ve iki veya daha fazla burun açıklığı ile Y tipi kanal varyasyonları.

Bulgular: Ortalama NPK uzunluğu 11.12 mm ölçüldü ve erkeklerde anlamlı olarak daha uzun bulundu ($p < 0.05$). Ortalama IF çapı 4,31 mm, nasopalatin foramen çapı ise 3,30 mm olarak hesaplandı. IF çapının uzunluğunda cinsiyetler arasında anlamlı fark gözlemlendi Erkeklerde kadınlardan daha fazla bulundu ($p < 0.05$). Nasopalatin foramen çapında ise, cinsiyetler arasında anlamlı fark bulunmadı ($p > 0.05$). NPK'nın farklı anatomik varyasyonlarının değerlendirilmesi şu bulgularla sonuçlandı: 75 vakada tek bir kanal tanımlandı, 3 vakada iki ayrı paralel kanal tespit edildi, 22 vakada Y tipi varyasyonlar görüldü.

Sonuç: NPK anatomisi oldukça değişken yapıdadır. Bu çalışmada, NPK'nın anatomisinde ve morfolojisinde gözlenen önemli varyantlara dikkat çekilmiştir.

Anahtar Kelimeler: İnsisiv foramen, Kibt, Nasopalatin kanal

S-318**The Assessment of Morphology Of Nasopalatin Canal On CBCT***Erkan Taner Çelikel, Füsün Yaşar*

Selçuk University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Konya

Aim: The nasopalatine canal (NPC), is located behind the maxillary anterior teeth in the midline of maxilla. The oral opening of the NPC is called the incisive foramen (IF) and nasal opening is known as Stensen's foramina or nasopalatin foramen. The aim of this study was evaluate the radiological data of the NPC dimensions in relation to gender using Cone Beam Computed Tomography (CBCT) imaging, and correlate all anatomic variants of the NPC in three dimensions.

Methods: CBCT images of 100 patients (50 males and 50 females) were included in our study. Inclusion criteria were as follows: patients over age of 18, absence of any pathologic lesion in the region of interest and both central incisors present. The diameter of the IF, the length of the NPC and diameter of the nasopalatin foramen were all measured by one observer. Additionally, NPC was classified in three classes; a single canal, two parallel canals, variations of the Y-type of canal with one oral opening and two or more nasal openings.

Results: The mean length of NPC was 11.12 mm and found significantly longer in males ($p < 0.05$). The diameter of IF revealed a mean of 4,31 mm whereas the diameter of the nasopalatin foramen 3,30 mm. Diameter of IF was found significant difference between genders and longer in males than females ($p < 0.05$). diameter of nasopalatin foramen was not found significant difference between genders ($p > 0.05$). The evaluation of the different anatomic variations of the NPC resulted in the following FINDINGS: a single canal was identified in 75 cases, two separate parallel canals were detected in 3 cases, variations of the Y type of canal were seen in 22 cases.

Conclusion: The NPC anatomy is highly variable. The present study highlighted important variability observed in the anatomy and morphology of the NPC.

Keywords: Cbct, Incisive foramen, Nasopalatin canal

S-319

Konik Işınli Bilgisayarli Tomografi ile Yaş Tayininde Diş seçimi: Diş Kadranları Simetrik mi?*Ender İdman, Birsay Gümrü*

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız-Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Dental radyografilerin yaş tayininde güvenle kullanılabilceği yapılan çalışmalarla ortaya konmuştur. Üç boyutlu görüntüleme yöntemlerinin son yıllardaki gelişimi, bu alanda birçok yeni çalışmanın yapılmasına imkan sağlamış ve güvenilirliğinin artmasına olanak tanımıştır. Yapılan çalışmalarda çenelerin sağ ve sol kadranları arasında belirgin simetri olduğu öne sürülmüştür. Bu çalışmanın amacı; yaş tespitinde mandibular premolar dişlerdeki yapısal değişikliklerin konik ışınli bilgisayarli tomografi (KIBT) görüntülerinde üç farklı radyolojik yaş tayini yöntemi ile değerlendirilerek sağ ve sol kadranlar arasında farklılık olup olmadığının araştırılmasıdır.

Yöntem: Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı'na başvuran hastaların KIBT görüntüleri retrospektif olarak incelenmiştir. Mandibular sağ ve sol 1. ve 2. premolar dişlerin mevcut olduğu 50 adet yüksek diagnostik kaliteye sahip KIBT görüntüsünde mandibular premolar dişlerin tümünde (4 adet) yapısal değişiklikler görsel olarak (Gustafson metodu), lineer ölçümlerle (Kvaal yöntemi) ve hacim ölçümleriyle (pulpa/diş hacim oranı) değerlendirilmiştir. Pulpa/diş hacim oranları 3D-Doctor programı (Able Software Corp., Lexington, MA, Amerika Birleşik Devletleri) kullanılarak hesaplanmıştır. Elde edilen veriler istatistiksel olarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Yapısal değişikliklerin görsel değerlendirmesinde; premolar dişlerin her biri için oluşturulan çoklu regresyon modellerinin tümü istatistiksel olarak anlamlıdır ($p < 0,001$). Lineer ölçümlerle gerçekleştirilen regresyon analizlerinde sadece 35 no'lu diş için oluşturulan regresyon modelinin anlamlı olduğu tespit edilmiştir ($R^2:0,088$, $p < 0,001$). Hacim ölçümlerinde, pulpa/diş hacim oranı ile yaş arasında kurulan regresyon analizi modellerinde 35 no'lu diş için elde edilen yaş tahminlerinin daha tutarlı olduğu sonucuna ulaşılmıştır ($R^2:0,212$, $p < 0,001$).

Sonuç: Yaş tayini konusunda daha önce yapılan ve sağ-sol kadranlar arasında farklılık olmadığını öne süren çalışmaların aksine çalışmamızda sağ-sol kadranlar arasında farklılık olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: konik ışınli bilgisayarli tomografi, lineer ölçüm, pulpa/diş hacim oranı, yaş tayini

S-319

Tooth Selection in Age Determination Using Cone Beam Computed Tomography: Are the Dental Quadrants Symmetrical?*Ender İdman, Birsay Gümrü*

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, İstanbul

Aim: In previous studies, dental radiographs are shown to be effective in age determination. The development of three-dimensional imaging methods in recent years has enabled many new studies to be performed in this field with increased reliability. Studies have suggested that there is a marked symmetry between the right and left quadrants of the jaws. The aim of this study was to evaluate the structural changes in mandibular premolars in cone beam computed tomography (CBCT) images by using three different radiological age estimation methods to determine whether there is a difference between right and left quadrants.

Material-Methods: The CBCT images of the patients who applied to Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology were evaluated retrospectively. In high diagnostic quality CBCT images of 50 patients with mandibular right and left 1st and 2nd premolars, structural changes in all mandibular premolar teeth were evaluated by visual evaluations (Gustafson's method), linear measurements (Kvaal's method), and volume measurements (pulp/tooth volume ratio). Pulp/tooth volume ratios were calculated using 3D-Doctor software (Able Software Corp., Lexington, MA, USA). The data obtained were evaluated statistically.

Results: In visual evaluation of structural changes, the multiple regression models for each of the premolar teeth were statistically significant ($p < 0.001$). In linear measurements, regression analysis was found to be significant only for tooth 35 ($R^2:0.088$, $p < 0.001$). In volume measurements, the age estimations using tooth 35 were observed to be more consistent in the regression analysis models established between pulp/tooth volume ratio and age ($R^2:0.212$, $p < 0.001$).

Conclusion: The results of this study did not support previous age estimation studies that suggest no differences between right and left quadrants.

Keywords: age estimation, cone beam computed tomography, linear measurement, pulp/tooth volume ratio

S-320

Gömülü Üst Üçüncü Molarların Değerlendirilmesinde OPG'nin Doğruluğunun KIBT ile Karşılaştırılması*Gizem Çolakoğlu¹, Hatice Yılmaz², Süleyman Emre Meşeli³, Mehmet Ali Elçin¹*¹İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul²Serbest Diş Hekimi, İstanbul³İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu çalışmanın amacı, gömülü üst üçüncü molar dişlerin morfolojilerinin, açılarının ve maksiller ikinci molar diş ile ilişkilerinin tespit edilmesinde panoramik radyografinin (OPG) doğruluğunun, konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) ile karşılaştırılarak değerlendirilmesidir.

Yöntem: Çalışma grubunu; İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Radyoloji Birimi arşivinin retrospektif olarak incelenmesi sonucu 44 hastanın OPG ve KIBT görüntüleri oluşturmaktadır. Toplamda 63 tane üst gömülü üçüncü molar diş; kök sayılarına, açılara ve ikinci molar diş ile olan ilişkilerine göre hem OPG hem de KIBT üzerinde incelenmiştir. Her iki yöntemin de sensitivite ve spesifiteleri belirlenmiş ve yöntemler arası uyum Kappa testi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Yapılan Kappa analizinde birbirine göre yöntemler; kök sayıları açısından zayıf (%44.2), açı belirlemede orta derecede (%61.8) uyumlu bulunurken, maksiller ikinci molar dişe göre durumunu belirlemede uyumsuz bulunmuştur (%16.4). Yapılan sensitivite ve spesifite testleri ise tek köklü dişlerin ve mezioangular açıda dişlerin tespitinde iki yöntemin birbirine en uyumlu olduğunu göstermiştir. En uyumsuz olduğu durumların ise kök sayısının 3'ten fazla olduğu dişler, palatoangular veya horizontal açıya sahip dişlerdir.

Sonuç: Bu çalışmanın sınırları dahilinde sonuçlarımız, üst gömülü üçüncü molar dişlerin değerlendirilmesinde OPG'nin bazı durumlarda yetersiz kalabileceğini göstermektedir. Diş hekimleri, uygun radyografik incelemeye karar verirken "ALARA (As Low As Reasonably Achievable) Prensibini" göz önünde bulundurarak gerekli durumlarda KIBT'tan faydalanabileceğini bilmelidirler.

Anahtar Kelimeler: Gömülü üst üçüncü molar, konik ışınli bilgisayarlı tomografi, panoramik radyografi

S-320

Accuracy of OPG in the Assessment of Maxillary Third Molars Compared to CBCT*Gizem Çolakoğlu¹, Hatice Yılmaz², Süleyman Emre Meşeli³, Mehmet Ali Elçin¹*¹İstanbul Aydın University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, İstanbul²Private Practice, İstanbul, Turkey³İstanbul Aydın University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul

Aim: The aim of this study was to determine the accuracy of orthopantomography (OPG) in the evaluation of maxillary impacted third molars according to morphology, angulation and relationship with maxillary second molars, compared to cone beam computed tomography (CBCT).

Methods: The study group consisted of 44 OPG and CBCT scans of patients that were selected retrospectively from Archive of Department of Oral and Maxillofacial Radiology, İstanbul Aydın University, Faculty of Dentistry. A total of 63 maxillary impacted third molars were evaluated on OPG and CBCT scans according to their root numbers, angulations and relationships with maxillary second molars. The sensitivities and specificities of these findings were evaluated. Kappa values were used to assess the correlation of OPG and CBCT.

Results: Kappa values of OPG were found to be weak (44.2%) in the determination of root number, moderate (61.8%) in the determination of angulation and none (16.4%) in the determination of relationship with maxillary second molar. The highest sensitivity of OPG compared to CBCT was teeth with one rooted, mesioangular position and at the same level buccopalatally with maxillary second molars. The lowest sensitivity was teeth with three or more rooted and palatoangular or horizontal angulation.

Conclusion: Within the limitations of this study, our results showed that OPG might be sometimes insufficient in the evaluation of maxillary third molars. In these cases, dentists should choose CBCT keeping in mind the principle of "As Low As Reasonably Achievable (ALARA)".

Keywords: cone-beam computed tomography, maxillary impacted third molar, orthopantomography

S-321**Mental Foramen and Ramus Yüksekliğinin Cinsiyet Tayininde Kullanılması – Dijital Panoramik Radyografi Çalışması***Yeşim Deniz¹, Semiha Arslan²*¹Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Çanakkale²Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Bolu**Amaç:** Bu çalışmanın amacı 14.00-18.99 yaş arası bireylerde mental foramen yüksekliği ve ramus yüksekliği değerlerini araştırmak ve bu değerlerin cinsiyetle olan ilişkisini sağ ve sol taraflar için dijital panoramik radyografi üzerinde değerlendirmektir.**Yöntem:** Bu çalışmada 14-18.99 yaşlar arası hastalara ait toplam 70 adet (35 kadın, 35 erkek) panoramik radyografi retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Tüm mandibular ölçümler (mental foramenin superior ve inferior kenarlarının mandibular kortikal kemiğe olan uzaklığı ve ramus yüksekliği) NIH ImageJ 1.52 yazılımı kullanılarak kalibrasyon işlemi yapılmasından sonra ölçülmüştür. Tüm parametreler için ortalama değer ve standart sapma değerleri hesaplanmış olup, mental foramenin yükseklik ölçümlerinin ve ramus yüksekliğinin cinsiyetle ilişkisini, sağ ve sol her iki tarafta karşılaştırmak için tek yönlü – ANOVA analizi kullanılmıştır. İstatiksel anlamlılık $p < 0.05$ olarak değerlendirilmiştir.**Bulgular:** Mental foramen ve ramus yüksekliği boyutlarının 14-18.99 yaş grubu arası bireylerde cinsiyetlerin ayrımında yüksek potansiyele sahip olduğu gözlemlendi ($p < 0.05$). Panoramik radyografi üzerinde yapılan ölçümlerde kadınlarda sağ mental foramenin superior kenarının ortalama yüksekliği 12,2, erkeklerde 14,2 mm ($p < 0.05$); kadınlarda sol mental foramenin superior kenarının ortalama yüksekliği 11,6 mm, erkeklerde 14,4 mm tespit edildi ($p < 0.05$). Kadınlarda sağ ramus uzunluğu ortalama yüksekliği 54,0 mm, erkeklerde 59,0 mm ($p < 0.05$); kadınlarda sol ramus uzunluğu ortalama yüksekliği 52,8 mm, erkeklerde 58,6 mm olarak ölçümlendi ($p < 0.05$).**Sonuç:** Bu çalışma ile, 14-18.99 yaş arası bireylerde ramus ve mental foramen yüksekliğinin adli diş hekimliği uygulamalarında dijital panoramik radyografi üzerinde etkili bir şekilde cinsiyet tayininde kullanılabileceği sonucuna varılmıştır.**Anahtar Kelimeler:** adli diş hekimliği, cinsiyet tayini, dijital radyografi**S-321****Mental Foramen and Ramus Height: An Indicator For Gender Determination - A Digital Panoramic Radiography Study***Yeşim Deniz¹, Semiha Arslan²*¹Çanakkale Onsekiz Mart University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology , Çanakkale²Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Bolu**Aim:** The aim of this study was to exam the mental foramen and ramus height in digital panoramic radiograph to identify possible interrelationships between these groups on both right and left sides and gender of the patient between 14.00 to 18.99 years old.**Method:** A total of 70 orthopantomograms (35 boys and 35 girls) aged from 14.00 to 18.99 years old were evaluated in the study. All the mandibular measurements (the perpendicular distance of the superior and inferior aspects of the mental foramen to the mandibular cortical bone, and ramus length) were carried out using NIH ImageJ version 1.34e software after calibration process. The mean value and standard deviations were calculated for each clinical parameter, and one-way ANOVA test was used to compare superior and inferior aspects of mental foramen and ramus height with gender for both right and left sides. Statistical significance was set at $p < 0.05$.**Results:** The mental foramen and ramus heights showed a great sexual dimorphism and a high discriminative potential for individuals between 14-18.99 ages. The mean value of the superior edge of the right mental foramen was 12.2 in girls, 14.2 mm in boys ($p < 0.05$); the mean value of the superior edge of the left mental foramen was 11.6 mm in girls and 14.4 mm in boys ($p < 0.05$). The mean value of right ramus height was observed 54.0 mm in girls and 59.0 mm in boys ($p < 0.05$); the mean value of the left ramus height was 52.8 mm in girls and 58.6 mm in boys ($p < 0.05$).**Conclusion:** The present study concluded that dimensions of the mental foramen and ramus height can be used effectively in identification of gender for individuals between 14-18.99 ages in forensic dentistry practices.**Keywords:** digital radiography, forensic dentistry, sex determination

S-322

Nazopalatin Kanal: Anatomik Varyasyonları ve Klinik Önemi*Cansu Görürqöz, Bengi Öztaş*

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Nazopalatin kanalın (NPK) özelliklerini iyi bilmek, bu bölgede meydana gelen lezyonların morfolojisi ve patogenezi anlamak için gereklidir. Bu çalışmanın amacı, konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) kullanarak NPK'nin boyutlarını ve anatomik özelliklerini analiz etmektir.

Yöntem: Çalışmaya 320 KIBT görüntüsü dahil edildi. NPK'nin boyutları ve anatomik özellikleri reformat sagittal ve koronal kesitlerde analiz edildi. NPK ölçümleri ile NPK'nin şeklini ve yönünü değerlendirmek için sagittal kesitler, NPK divizyon seviyelerini değerlendirmek için koronal kesitler, Stenson forameni ve insiziv foramen sayılarını değerlendirmek için ise aksiyel kesitler kullanıldı.

Bulgular: Ortalama NPK uzunluğu $11,45 \pm 2,50$ mm olup cinsiyetler arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulundu ($p < 0,05$). Ortalama nazopalatin kanal açısı $76,26^\circ \pm 8,12^\circ$ idi. Ayrıca sagittal ve koronal sınıflamalarda anlamlı farklılıklar bulundu. En yaygın kanal şekli: huni şekli (% 29); en fazla: eğimli-eğri kanal yön ve seyri (% 53,1); orta üçlü seviyesinde divizyon (% 43,1); ve bir insiziv foramen ile birlikte iki Stenson forameni grubu (1-2) (% 77,2) tespit edildi.

Sonuç: NPK, hem morfoloji hem de boyutları açısından önemli anatomik farklılıklar gösterebilir. Dentoalveolar cerrahi sırasında olası komplikasyonları önlemek için dikkatli bir preoperatif değerlendirme gereklidir. Kanal topografisi ve boyutlarını belirlemek, dental implant uygulamaları veya kemik augmentasyonu gibi cerrahi prosedürlerden önce anterior maksillayı değerlendirmek için 3 boyutlu görüntüleme önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anatomi, Anterior maksilla, Nasopalatin kanal, Radyoloji, Varyasyon

S-322

The Nasopalatine Canal: Anatomical Variations and Its Clinical Importance*Cansu Görürqöz, Bengi Öztaş*

Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, Ankara

Aim: Knowledge of the nasopalatine canal (NPC) is necessary for understanding the morphology and pathogenesis of lesions that occur in this region. The aim of the present study was to analyze the dimensions and anatomic characteristics of the NPC using cone-beam computed tomography (CBCT).

Materials-Methods: The study included 320 CBCTs. Reformatted sagittal and coronal slices were analyzed with regard to dimensions and anatomic characteristics of the NPC. Sagittal slices were used for measurements of the NPC and to evaluate shape and direction-course of the NPC. Coronal slices were used to assess NPC division levels and axial slices were used to assess the number of incisive foramina and foramina of Stenson.

Results: The mean NPC length was $11,45 \pm 2,50$ mm, statistically significant differences were detected between genders ($p < 0,05$). Mean nasopalatine angle was $76,26^\circ \pm 8,12^\circ$, significant differences were found in sagittal and coronal classifications. The most prevalent canal shape was: funnel sagittal shape (29 %); slanted-curved direction-course (53,1 %); middle third division level (43,1 %); and one foramen incisive with two Stenson's foramina (1-2) (77,2 %).

Conclusion: The NPC may exhibit important anatomical variations, both with regard to morphology and its dimensions. To avoid any potential complications during dentoalveolar surgery, careful preoperative evaluation is required. 3D imaging is recommended to determine canal topography and dimensions, and to assess the individual anterior maxilla's dimensions prior to surgical procedures, such as dental implant insertion or bone augmentation

Keywords: Anatomy, Anterior maxilla, Nasopalatine canal, Radiology, Variations

S-323**Dişhekimliği Öğrencilerinin Human Papilloma Virus Hakkında Bilgi Düzeyi ve Farkındalık Değerlendirmesi**

Gaye Keser, Gözde Yılmaz, Filiz Namdar Pekiner

Marmara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Epidemiyolojik çalışmalar, dünya genelinde Human Papilloma Virus (HPV) ilişkili oral kanser eğiliminin arttığını göstermiştir. Diş hekimliği öğrencileri hastalarına doğru tavsiyeler verebilmek için HPV ile ilgili kapsamlı güncel bilgilere ihtiyaç duyarlar. Bu çalışmanın amacı; Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi 3., 4. ve 5. sınıf öğrencilerinin HPV hakkındaki bilgi düzeyi ve farkındalıklarının değerlendirilmesidir.

Yöntem: Çalışmamıza Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde eğitim gören 100 3. sınıf, 130 4.sınıf ve 100 5. Sınıf olmak üzere toplam 330 öğrenciyeye 16 sorudan oluşan anket uygulanmıştır. Bu ankette öğrencilerin bilgi düzeyi ve farkındalıkları incelenmiştir.

Bulgular: Çalışmamıza katılan öğrencilerin 99'u (%30,0) erkek, 231'i (%70,0) kadındır. Daha ileri seviyedeki diş hekimliği öğrencilerinde Human Papilloma Virus ve HPV ilişkili oral kanser hakkında daha iyi bilgi ve tutum saptanmıştır.

Sonuç: Diş hekimliği öğrencilerinin HPV'nin neden olduğu oral kansere karşı farkındalıklarını arttırmaya yönelik kapsamlı eğitim ve motivasyon, diş hekimliği öğrencilerinin bilgi ve tutumlarını da artıracaktır.

Anahtar Kelimeler: HPV, oral kanser, farkındalık

S-323**Assessment of Knowledge Level and Awareness About Human Papillomavirus Among Dental Students**

Gaye Keser, Gözde Yılmaz, Filiz Namdar Pekiner

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral Diagnosis and Radiology, İstanbul

Objective: Epidemiological studies have shown that the worldwide trend of Human Papillomavirus (HPV) induced oral cancer has increased. Dentistry students need comprehensive information about HPV to provide accurate advice to their patients. The aim of this study is; Marmara University Faculty of Dentistry 3rd, 4th and 5th grade students' knowledge and awareness about HPV.

Method: A questionnaire consisting of 16 questions was applied to 330 students (100 3rd grade, 100 4th grade and 100 5th grades), who were studying at Marmara University Faculty of Dentistry. In this survey, students' knowledge level and awareness were examined.

Results: In our study 99 (30,0%) of the participants were male and 231 (70,0%) were female. Overall, advanced students showed better knowledge, attitudes, and perceptions regarding Human Papillomavirus related oral cancer.

Conclusion: Comprehensive training and motivation for improving dentistry students awareness against HPV induced oral cancer will also improve knowledge and attitudes of the dental students.

Keywords: HPV, oral cancer, awareness

S-324

Gömülü Maksiller Kanin Dişlerin Oluşturduğu Kök Rezorpsiyonlarının Radyolojik İncelemesi*Merve Turan, Fatma Büşra Doğan, Derya İçöz, Faruk Akgünlü*

Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Gömülü maksiller kanin dişler, gömülü üçüncü azı dişlerinden sonra en sık etkilenen ikinci dişlerdir. Gömülülük, dişin dental arkta normal erüpsiyon sürecinin fizyolojik zaman sınırları içerisinde ve uygun pozisyonda gerçekleşmemesiyle ortaya çıkar. Erüpsiyon süreci belirli bir diziye takip etmez ise, komşu yapılar üzerinde istenmeyen etkiler oluşturabilir. Bu çalışmanın amacı, gömülü maksiller kanin dişlerin panoramik radyografide mesiodistal yöndeki pozisyonunu ve konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) görüntüleri ile labiopalatinal yöndeki pozisyonunu değerlendirmek, ayrıca daimi keser dişler üzerine yaptığı kök rezorpsiyonu ve pozisyon arasındaki ilişkiyi araştırmaktır.

Yöntem: Çalışmada 41 adet gömülü maksiller kanin dişi olan 32 hastanın panoramik radyografi ve KIBT görüntüleri retrospektif olarak incelenmiştir. Maksiller kanin dişlerin mesiodistal pozisyonu, kanin dişlerin tüberkül tepesinin panoramik radyografide sektör lokalizasyonları sınıflandırılarak incelenmiş olup, labiopalatinal pozisyonu ve daimi kesici dişler üzerine yaptığı kök rezorpsiyonları KIBT görüntüleri ile deneyimli iki gözlemci tarafından değerlendirildi. Panoramik radyografi ve KIBT bulguları arasındaki ilişkiler, Kruskall-Wallis testi ve Independent-Samples t testi ile, gözlemciler arasındaki uyum Kappa analizi ile incelendi.

Bulgular: Toplam 41 maksiller kanin dişin 26'sı (% 63.4) palatinal, 15'i (% 36.6) labial pozisyonda izlenmiştir. Palatinal pozisyonda konumlanmış maksiller kanin dişler 5(% 38.5) ve 2(% 26.9) numaralı konumlarda daha sık izlendi. Maksiller kanin dişlerin, daimi kesici dişler üzerinde oluşturduğu kök rezorpsiyonları mesiodistal pozisyonda en çok 5(% 38.1) numaralı konumda izlenmiş olup, istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamamıştır ($p=0.761$). Maksiller kanin dişlerin, daimi kesici dişler üzerinde oluşturduğu kök rezorpsiyonları ile labiopalatinal yöndeki pozisyonunun arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur($p<0.05$). Labial pozisyonda bulunan maksiller kanin dişlerin, palatinal pozisyonda bulunan maksiller kanin dişlere göre daha fazla kök rezorpsiyonu yaptığı (% 57.1) izlenmiştir.

Sonuç: Bu çalışmanın bulgularına göre, gömülü maksiller kanin dişlerin mesiodistal konumu ile komşu kesici dişlerde gözlenen rezorpsiyon arasında ilişki olmadığını, gömülü maksiller kanin dişlerin KIBT görüntülerinde değerlendirilen labiopalatinal pozisyonu ile sebep olduğu kök rezorpsiyonunun ilişkili olduğunu söylemek mümkündür.

Anahtar Kelimeler: cone beam computed tomography, impacted, panoramic, radiography

S-324

Radiological Assessment of Root Resorptions Caused By Impacted Maxillary Canine*Merve Turan, Fatma Büşra Doğan, Derya İçöz, Faruk Akgünlü*

Selçuk University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Radiology Department. Konya

Aim: The second most commonly impacted teeth. Impacted teeth occurs when the tooth is not in the appropriate position within the physiological time limits of the eruption in the dental arch. The aim of this study is to correlate the position of the impacted maxillary canines with the root resorption of the incisor teeth by using cone beam computed tomography(CBCT) and panoramic radiography.

Methods: This study was a retrospective examination used panoramic radiography and CBCT images of 32 patients with 41 canine. The mesiodistal position of the canines were classified by sector positioning of the canines on the panoramic radiographs, and the labiopalatinal position and the root resorption on the permanent incisors were evaluated by two experienced observers with CBCT images. The assessments were evaluated by two experienced observers. The statistical correlation between panoramic radiographs and CBCT findings examined using Kruskal-Wallis test and Independent-Samples t test. Interobservers reliability was examined using Kappa Analysis.

Results: 24(63.4%) of 41 canine were palatinal and 15(36.6%) were in labial position. The canine located in the palatinal position were more sector in 5(38.5%) and 2(26.9%) positions. The root resorption of canine on the incisors was observed in the mesiodistal position at a maximum of 5(38.1%) and no statistically significant difference was found($p=0.761$). A significant correlation is found between the maxillary canine and the position of root resorption on the incisors($p<0.05$). The canine in the labial position were observed to have more root resorption than the canine in the palatinal position(57.1%).

Conclusion: According to the findings of this study, it is possible to say that there is no relationship between mesiodistal position and resorption observed in neighboring incisors, and that the root resorption caused by canine evaluated in CBCT is related.

Keywords: konik ışınli bilgisayarlı tomografi, gömülü, panoramik, radyografi

S-325

Styloid Ligament Ossifikasyonu ile Pulpa Taşı Varlığı Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi*Sümeyya Çelik Özsoy¹, Bilgün Çetin²*¹Beyhekim Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Konya²Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Burdur

Amaç: Bu çalışmanın amacı, panoramik radyograflar kullanılarak styloid ligament ossifikasyon (SLO) varlığı ile molar dişlerde pulpa taşı varlığı arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığını incelemek ve bu kalsifikasyonların görülme sıklığını ve cinsiyetler arasında fark olup olmadığını değerlendirmektir.

Yöntem: Retrospektif olarak 2000 adet panoramik röntgen içinden herhangi bir anomali, kök yada kron kırığı, kanal tedavisi, protez kron veya derin dolgusu olmayan birinci ve ikinci molar dişlere sahip 487 adet görüntü (276 kadın, 211 erkek) seçildi. Oral radyolog olan bir gözlemci bu görüntüleri değerlendirdi ve SLO varlığını tek taraflı, iki taraflı veya var olmayan şeklinde kategorize etti ve pulpa taşına sahip molar diş sayısını da not etti. Bu veriler IBM SPSS (sürüm 21) ile analiz edildi. SLO ve pulpa taşı arasındaki ilişki için Pearson korelasyon analizi ve cinsiyetler arasındaki fark için ise ki-kare testi kullanıldı. Ayrıca insidans için tanımlayıcı istatistikler ve frekans dağılımı kullanıldı.

Bulgular: SLO ile pulpa taşı varlığı arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır ($p=0,282$). Ayrıca, cinsiyetler arasında SLO varlığı açısından anlamlı bir fark bulunamamıştır ($p=0,53$). Bununla birlikte, pulpa taşı sayısı açısından cinsiyetler arasında anlamlı bir fark görülmüştür ($p=0,021$).

Sonuç: Her ne kadar popülasyonda SLO ve pulpa taşı sıklığı yüksek görülse de, bu kalsifikasyonlar arasında herhangi bir ilişki bulunamamıştır. Ayrıca panoramik radyograflar çene yüz bölgesindeki kalsifikasyonları belirlemek için kullanışlı bir tercihtir.

Anahtar Kelimeler: ossifikasyon, panoramik, pulpa taşı, styloid ligament

S-325

Determination of the Relationship Between the Presence of Styloid Ligament Ossification and Pulp Stones*Sümeyya Çelik Özsoy¹, Bilgün Çetin²*¹Beyhekim Oral and Dental Health Center, Konya²Mehmet Akif Ersoy University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Burdur

Aim: The aim of this study is to determine whether there was a significant relationship between styloid ligament ossification (SLO) and the presence of pulp stone in the molar teeth by using panoramic radiographs. In addition, the incidence of these calcifications and difference between the genders will be determined.

Method: Four hundred and eighty-seven images (276 females, 211 males) that had all erupted the first and second molar teeth, had any anomaly, root or crown fracture, root canal treatment, denture crown or deep filling, were selected retrospectively from 2000 panoramic x-rays. An observer who was an oral radiologist evaluated these images and noted that categories for SLO: unilaterally, bilaterally or nonexistent and also the number of molar teeth with pulp stones. These data were analyzed by IBM SPSS (version 21). Pearson correlation analysis for the relationship between SLO and pulp stone, and chi-square test for the difference between genders were used. Also descriptive statistics and frequency were used for the incidence.

Results: There was no significant relationship between SLO and presence of pulp stone ($p=0,282$). And also, a significant difference was not found between genders in terms of SLO presence ($p=0,53$). However, there was a significant difference between genders in terms of pulp stone number ($p=0,021$).

Conclusion: Although incidence of SLO and pulp stone was observed at high frequency in the population, it was not found a correlation between these calcifications. Furthermore, panoramic radiographs are useful for determining calcifications in the maxillofacial region.

Keywords: ossification, panoramic, pulp stone, styloid ligament

S-326**Juksta-Apikal Radyolüseni ve Mandibular Kanal Arasındaki İlişki***Eda Didem Yalçın, Aslıhan Artas*

Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Gaziantep

Amaç: Bu çalışmanın amacı, konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) görüntülerini kullanarak juksta-apikal radyolüseni (JAR) insidansını ve mandibular kanal ile ilişkisini değerlendirmektir.

Yöntem: JAR'ın varlığını ve JAR ile mandibular kanal ilişkisini değerlendirmek için toplam 175 KIBT görüntüsü retrospektif olarak incelendi. Tanımlayıcı istatistikler yapıldı ve kategorik değişkenler arasındaki ilişkiler Ki-kare ile test edildi.

Bulgular: KIBT görüntülerinde 175 olgunun 53'ünde (%30.3) (3 çift taraflı ve 50 tek taraflı) ve 252 üçüncü molar dişin 56'sında (%22.2) JAR tespit edildi. İstatistiksel olarak JAR'ın lokalizasyonu ile mandibular kanal arasında anlamlı bir ilişkili tespit edilmedi ($p > 0.05$). JAR en sık mandibular kanalın süperiorunda (%57.1), daha sonra sırasıyla, mandibular kanalın lingual (26.8%) ve bukkalinde (%6.1) belirlendi. Mandibular kanalın inferiorunda JAR izlenmedi.

Sonuç: Bu çalışmada, JAR en sık mandibular kanalın süperiorunda (%57.1) saptandı. JAR, KIBT ile görüntülenebilir ve değerlendirilebilir. Bu bulguları desteklemek için gelecekteki çalışmaların daha büyük örneklerle yapılması tavsiye edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Juksta-apikal radyolüseni, konik ışınli bilgisayarlı tomografi, mandibular kanal

S-326**Relationship Between the Juxta-Apical Radiolucency and Mandibular Canal***Eda Didem Yalçın, Aslıhan Artas*

Gaziantep University Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, Gaziantep

Objectives: The aim of this study is to investigate the incidence of juxta-apical radiolucency (JAR) and its relationship with mandibular canal using cone-beam computed tomography (CBCT) images.

Methods: A total of 175 CBCT images were analyzed retrospectively to assess the presence of the JAR, and the relationship between the JAR to the mandibular canal. Descriptive analyzes were performed, and relationships between categorical variables were tested with Chi-Square.

Results: JAR was detected in 53 (33%) (3 bilateral and 50 unilateral) of 175 cases and in 56 (22.2%) of 252 third molars. on CBCT images. JAR location was not associated with the mandibular canal ($p > 0.05$). JAR was most frequently determined superior (57.1%) to the mandibular canal, followed by lingual (26.8%) and buccal (16.1%) directions, respectively. JAR was not seen inferior to the mandibular canal.

Conclusions: In this study, JAR was most frequently determined superior (57.1%) to the mandibular canal. JAR can be visualized and evaluated with CBCT. In order to support these findings, it is recommended to conduct future studies with larger sample.

Keywords: Cone-beam computed tomography, juxta-apical radiolucency, mandibular canal

S-327**Diş Hekimliği Fakültesine Başvuran Hastaların Planlanan Dental Tedavilerini Yaptırmama Nedenleri***Özlem Yarbaşı, Esin Bozdemir*

Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş Ve Çene Radyolojisi, Isparta

Amaç: Bu çalışmanın amacı diş hekimliği fakültesine başvuran hastaların oral hijyen alışkanlıkları, diş hekimine gitme sıklığı, planlanan dental tedavilerini yaptırıp yaptırmadıkları ve neden yaptırmadıklarının sorgulanması ve bu faktörlerin yaş ve cinsiyete göre değerlendirilmesidir.

Yöntem: Kliniğimize çeşitli nedenlerle başvuran, son başvurusundan önceki bir yıl veya daha eski tarihli panoramik radyografisi olan 145 hasta (66 erkek, 79 kadın) çalışmaya dahil edildi. Hastanın daha önce alınan panoramik radyografisi incelenerek ve sonrasında intraoral muayene ve gerekli görüldüğünde radyolojik muayene ile planlanan tedavilerini yaptırıp yaptırmadığı değerlendirildi. Hastalara planlanan dental tedavileri yaptırmadıysa nedeninin, oral hijyen alışkanlıklarının, diş hekimine gitme sıklığı gibi durumların sorgulandığı bir anket uygulandı.

Bulgular: Çalışmaya katılan hastaların yaş ortalaması 33.52 ± 9.48 (min: 20, max:77) idi. Katılımcıların çoğunluğu günde bir kere diş fırçaladıklarını (% 44,8) ve ağız temizliğinde diş fırçası dışında herhangi bir araç kullanmadığını (% 61.4) ifade etti. 122 (% 84.14) kişi şikayetleri olduğunda diş hekimine gittiklerini bildirdi. Katılımcıların % 84.8'inin planlanan tedavilerini tamamladığı belirlendi. Tedavilerini neden tamamlamadıkları sorusuna hastaların % 25.5'i şikayeti geçtiği için % 24.1'i çalıştığı için yaptırmadığını belirtti.

Sonuç: Bu çalışma sonucuna göre hastaların diş fırçalamaya özen gösterdikleri fakat şikayetleri olmadıkları takdirde tedavilerini zamanında yaptırmadıkları, planlanan tedavilerini tamamlamadıkları belirlendi. Zamanında yapılmayan tedaviler nedeniyle diş kaybının olmaması için şikayet olmasa da düzenli diş hekimine gitme alışkanlığının kazandırılması ve planlanan tüm tedavilerin eksiksiz yaptırılmasının sağlanması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Ağız hijyeni, Ağız diş sağlığı, Motivasyon

S-327**Reasons for not Having Planned Dental Treatment of Patients Admitted to the Faculty of Dentistry***Özlem Yarbaşı, Esin Bozdemir*

Suleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, Isparta

Aim: The aim of this study was to investigate the oral hygiene habits, frequency of visits to dentists of patients admitted to the Faculty of Dentistry, whether they have completed planned dental treatments and why they have not done them, and to evaluate these factors according to age and gender.

Method: 145 patients (66 male, 79 female) who presented to our clinic for various reasons and had a panoramic radiography older or one year before the last application were included in the study. It was examined the panoramic radiography of the patient which was taken previously and evaluated whether the patient got intraoral examination and if it is necessary radiological examination which were planned or not. If the patients did not undertake the planned dental treatment, a questionnaire was applied to question the causes of oral hygiene habits and frequency of visits to dentists.

Results: The mean age of the patients was 33.52 ± 9.48 . The participants stated that they brushed once a day (%44.8) and did not use any tools other than a toothbrush in cleaning of the mouth (%61.4). 122 (%84.14) reported that they went to the dentist when had complaints. It was determined that %84.8 of the participants did not complete their planned treatment. In the question of why they did not complete their treatment, %25.5 of the patients for pass complaints, %24.1 for working, he said that they could not do it.

Conclusion: According to this study, patients are careful to brush teeth, but if do not have complaints, do not have their treatment on time, do not complete their planned treatment. It is important to get the habit of going to the regular dentist and to ensure that all the planned treatments are done completely, even if there is no complaint for tooth loss due to non-timely treatments.

Keywords: Oral Dental Health, Oral Hygiene, Motivation

S-328**Radyolojik Görüntü İşleme**

Ahmet Fatih Kocaer¹, Muhammet Sinan Başarslan²

¹İstanbul Medeniyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, İstanbul

²Doğuş Üniversitesi, İstanbul

Dental görüntüleme yöntemlerindeki çeşitlilik, imaj kalitesinin uygunluğunun test edilememesi ve radyoloji departmanı ile hekim arasındaki mesafenin hastaya/çalışana gereksiz iş gücü kaybı olarak geri dönmektedir.

Radyoloji, görüntü elde etme yeteneği, yüksek çözünürlüğe sahip olma, kesin bilgiler verebilme gibi avantajlarından dolayı birçok klinik ve bilimsel uygulamada kullanılmaktadır. Dijital görüntülerden sayısal veriler alabilmek ve bilgisayar ortamında önemli bilgileri otomatik olarak elde edebilmek için görüntü işleme yöntemlerine başvurulabilir. Bu yöntemlerin başında, görüntüdeki bilgilerin büyük bir kısmının yer aldığı kenar bilgisini ortaya çıkaran yöntemler gelir.

Sobel kenar bulma algoritmasıyla tasarladığımız yapay zeka PACS ile DICOM arasında yer almakta ve elde edilen radyogramların kenar keskinliğini, netliğini, analiz etmektedir. Çekim yapan cihaz PACS ile görüntüyü DICOM' a aktarırken yazılım devreye girip çalışmakta ve radyolojik görüntüyü değerlendirmektedir. Görüntüde kusur varsa hasta cihaz başındayken uyarı vererek çekim tekrarı istemektedir.

Böylece hastanın, hekimin ve teknikerin zaman kaybına uğraması önlenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Radyoloji, Radyolojik görüntüleme, Tıbbi görüntüleme, Dental görüntüleme, Yapay zeka, Kenar bulma yöntemleri

S-328**Radiological Dental Image Processing**

Ahmet Fatih Kocaer¹, Muhammet Sinan Başarslan²

¹İstanbul Medeniyet University Faculty of Dentistry, İstanbul

²Dogus University, İstanbul

The diversity in dental imaging methods reverts to the inability to test the image quality and the distance between the radiology department and the physician as unnecessary loss of labor to the patient / employee.

It is used in many clinical and scientific applications because of its advantages such as radiology, ability to acquire images, high resolution, accurate information. In order to obtain digital data from digital images and to obtain important information automatically in computer environment, image processing methods can be used. One of these methods is the methods that reveal edge information, which contains most of the information in the image.

The artificial intelligence we designed with Sobel edge detection algorithm is located between PACS and DICOM and analyzes the edge sharpness, sharpness, and edge of the radiograms obtained. The software is activated by PACS and the radiological image is evaluated. If there is a defect in the image, the patient wants to repeat the shot by giving a warning while the device is on.

Thus, time loss of the patient, physician and technician is prevented.

Keywords: Radiology, Radiological imaging, Medical imaging, Dental imaging, Artificial intelligence, Edge detection methods

S-329

Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Uzmanlarının Girişimsel Yetkinlikleri Hakkında Farkındalığın Ölçülmesi*Ceren Çiftçi, Emre Aytuğar*

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Bu çalışmanın amacı; bireylerin Ağız Diş ve Çene Radyolojisi (ADÇR) uzmanlarının girişimsel yetkinlikleri hakkında bilinirlik düzeyini ölçmektir.

Gereç Yöntem: Anket çalışması olarak tasarlanmış çalışmamızda ilk bölümde sosyo-demografik bilgiler sorulmuştur. İkinci bölümde ADÇR uzmanlık alanının bilinirliğinden başlayarak ADÇR uzmanlarının girişimsel yetkinliklerinin (periapikal, panoramik, TME ...vb. röntgenleri kullanma) bilinirlik düzeyi ölçülmüştür. Rastgele seçilmiş, tamamı internet kullanıcısı olan toplam 150 kişiye uygulanmıştır. Pearson Chi-Square, Fisher's Exact Testi gibi istatistiksel analiz çeşitleri kullanılmış; önemlilik derecesi $p < 0,05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Seçilen örnekleme diş hekimliğinde ADÇR uzmanlık alanının bilinirlik düzeyi %70 bulundu. En düşük bilinirlik düzeyi ADÇR uzmanlarının periapikal radyografisi kullanma yetkinliği hakkında ölçüldü. Bu sonuç üzerinde yaş, cinsiyet, eğitim durumu ve gelir düzeyi gibi parametrelerin etkisi olmadığı gözlenirken; meslek grubu ile bilinirlik düzeyi arasında istatistiksel anlamlılık gözlemlendi ($p=0,037$). Dental Volümetrik Tomografinin ADÇR uzmanları tarafından kullanılma ve raporlama yetkinlikleri hakkında bilinirlik seviyesi %38 ve erkeklerde kadınlara göre anlamlı derecede yüksek bulundu ($p=0,028$).

Sonuç: Rastgele seçilmiş örneklem grubunda, ADÇR uzmanlarının girişimsel yetkinlikleri hakkında bilinirlik düzeyi hakkında sağlık çalışanları (diş hekimi, diş teknisyeni, diyetisyen, doktor, eczacı, hemşire, psikolog) ile sağlık alanı dışındaki meslek gruplarında çalışan bireyler arasında anlamlı farklılıklar ölçülmüştür. Bu pilot çalışma sonucunda ADÇR ve ADÇR uzmanlığı hakkında daha geniş kitlelerle yapılacak çalışmalara, toplum farkındalığını artıracak uygulamalara ihtiyaç olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ağız Diş ve Çene Radyolojisi, Anket, Diş Hekimliği Radyolojisi Uzmanlığı, Farkındalık

S-329

Measuring the Awareness About the Competencies of Oral and Maxillofacial Radiologists*Ceren Çiftçi, Emre Aytuğar*

İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, İzmir

Aim: The aim of this study is to measure the level of awareness about the interventional competencies of Oral and Maxillofacial Radiologists (OMFR) of individuals.

Materials and Methods: In the first part of our study which was designed as a questionnaire, socio-demographic information was asked. In the second part, the awareness level of the interventional competencies (use of periapical, panoramic, TMJ..., etc.) of OMFR has been measured. Randomly selected, applied to a total of 150 people, all of whom are internet users. Pearson Chi-Square and Fisher's Exact Test were used; significance level was accepted as $p < 0.05$.

Results: In the selected sample group, the awareness level of OMFR was found to be 70%. The lowest level of awareness was measured about the competence to use periapical radiography. It was observed that parameters such as age, gender, education level, and income level had no effect on this result. There was a statistically significant difference between occupational group and awareness level ($p = 0.037$). The awareness of the use and reporting of dental volumetric tomography by OMFR was 38% and significantly higher in men than in women ($p = 0.028$).

Conclusion: In the randomly selected sample group, significant differences were measured between health workers (dentist, dental technician, dietitian, doctor, pharmacist, nurse, psychologist) and individuals working in occupational groups outside the field of health about the level of awareness about the interventional competencies of OMFR. As a result of this pilot study, we conclude that there is a need for studies to be carried out that will raise public awareness about Oral and Maxillofacial Radiology and Radiologists practices.

Keywords: Awareness, Dentistry Radiology Specialists, Oral and Maxillofacial Radiology, Questionnaire

S-330

Servikal Vertebra Matürasyonunun Lateral Sefalometrik Görüntülerde Görsel ve Yazılım Destekli Analizle Belirlenmesi*Hakan Amasya¹, Derya Yıldırım¹, Turgay Aydoğan², Nazan Kemaloğlu²*¹Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Isparta²Süleyman Demirel Üniversitesi Mühendislik Fakültesi, Bilgisayar Mühendisliği Anabilim Dalı, Isparta

Amaç: Bu çalışmanın amacı, dijital görüntülerde servikal vertebra matürasyonu analizinin görsel ve uzmanlar tarafından belirlenen kurallara göre destek sunan bir yazılım ile yapılması, analiz sonuçlarının birbiriyle uyumu ve kronolojik yaş ile olan korelasyonunun değerlendirilmesidir.

Yöntem: Çeşitli tanı ve tedavi prosedürleri için Süleyman Demirel Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi'ne başvuran, kronolojik yaşları 120 ile 359 ay arasında değişen bireylerin 250 lateral sefalometrik radyografi seçildi. Servikal vertebra ların artefaktlardan etkilendiği veya belirgin servikal vertebra anomalisi olan görüntüler çalışmadan çıkarılıp yerlerine uygun nitelikte görüntüler dahil edildi. Rehber yazılım için kuralların belirlenmesi amacıyla, rastgele seçilen 100 görüntü, Baccetti ve ark. (2005) tarafından bildirilen metoda göre iki klinisyen tarafından görsel yöntemle analiz edildi. Görüntülerin işaretlenmesi için iki bilgisayar mühendisi tarafından C# programlama dilinde bir yazılım geliştirildi. Yazılıma ".jpeg" formatında aktarılan görüntüler üzerinde vertebra morfolojilerini belirlemede kullanılacak noktalar, aynı iki klinisyen tarafından işaretlendi. Bu işlem sırasında yazılım sonuçları kullanıcılara gerçek zamanlı gösterilmedi. Elde edilen verilerin istatistiksel değerlendirmesi sonucu klinik karar destek sisteminde kullanılacak kurallar belirlendi. Yazılım sağlanarak yapılan analizlerin etkinliğini değerlendirmek amacıyla, 250 görüntü önce görsel yöntemle analiz edildi. Tercihlerin unutulması için bir ay beklendikten sonra tüm görüntüler, aynı klinisyen tarafından yazılım desteği sağlanarak tekrar analiz edildi. İki farklı yöntemle elde edilen analiz sonuçlarının kronolojik yaş ile uyumunun değerlendirilmesinde Kendall'ın tau'su ve Spearman'ın rho'sundan yararlanılırken, analizlerin birbiriyle uyumunun değerlendirilmesinde ağırlıklı kapa analizinden yararlanıldı.

Bulgular: Görsel ve yazılım destekli analiz sonuçları arasında uygulanan ağırlıklı kapa istatistik sonuçları, matürasyon seviyesi belirlemede $\kappa=0,803$, konkavite belirlemede $\kappa=0,828$ ve gövde şekli belirlemede $\kappa=0,762$ olarak hesaplandı. Kronolojik yaş ile görsel ve yazılım destekli analiz sonuçları için Kendall'ın tau'su 0,344 ve 0,364 olarak, Spearman'ın rho'su 0,461** ve 0,485** olarak bulundu (tek kuyruklu, $p<0,001$).

Sonuç: Bu çalışmanın sonuçlarına göre, dijital görüntülerde servikal vertebra matürasyonu analizinde klinik karar destek sistemleri kullanılabilir. Gövde şekli belirlemede görülen karar değişiklikleri en fazla olup, bunu matürasyon seviyesi ve konkavite belirleme izlemektedir.

Anahtar Kelimeler: servikal vertebra matürasyonu, kemik yaşı, uzman sistemler, bilgisayar destekli tanı

S-330

Determination of Cervical Vertebrae Maturation on Lateral Cephalometric Images By Visual and Computer-Aid Analysis*Hakan Amasya¹, Derya Yıldırım¹, Turgay Aydoğan², Nazan Kemaloğlu²*¹Suleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Radiology Department, Isparta²Suleyman Demirel University Engineering Faculty, Computer Engineering Department, Isparta

Aim: The aim of this study is to compare the cervical vertebrae maturation analysis on digital images by visual method with that of the images in an expert system, and to evaluate the correlation of the results with the chronological age.

Method: 250 digital cephalograms of patients who visited Suleyman Demirel University, Faculty of Dentistry with a chronologic age between 120 and 359 months were chosen. Radiographs with artefacts at cervical region or patients with significant cervical vertebrae anomalies were excluded. For the determination of the rules for the software, 100 images were analysed visually by two clinicians according to the method described by Baccetti et al. (2005). A software for labelling images was developed by two computer engineers. Points used to determine vertebrae morphology were marked on the same images by the clinicians. Results were not shown in real time at that stage. After the analysis of the data, the rules for the expert system was set and 250 images were analysed visually. After a month's wait to ensure randomization, all images were analysed by computer-aided method. Kendall's tau and Spearman's rho were used in order to determine correlation between results and chronologic age, while weighted kappa was used for the comparison of the two different results.

Findings: Results of the weighted kappa statistics were $\kappa=0,803$ for maturation staging, $\kappa=0,828$, for presence of concavities and $\kappa=0,762$ for vertebra body morphologies. Correlation coefficients between chronologic age and visual, and computer-aided methods were 0,344 and 0,364 respectively for Kendall's tau, while it was 0,461 and 0,485 for Spearman's rho (one-tail, $p<0,001$).

Conclusion: According to the data acquired, clinical decision support systems can be used in cervical vertebrae maturation evaluation. Decision changes in the vertebral body shape determination were the highest, and it was followed by maturation stages and presence of concavities.

Keywords: cervical vertebrae maturation, bone age, expert systems, computed-aid diagnosis

S-331**Posterior Superior Alveolar Arterin Konumunun Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografide Değerlendirilmesi***Hazal Karşlıoğlu¹, Ayşe Pınar Sumer², Mesude Çitir³*¹Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Ankara²Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Samsun³Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Tokat

Amaç: Posterior maksiller bölge ile maksiller sinüs arasındaki yakın anatomik ilişki nedeniyle cerrahi komplikasyonlardan kaçınmak için maksiller sinüs anatomisinin değerlendirilmesi önemlidir. Posterior superior alveolar arteri travmatize etmemek ve perioperatif kanamayı önlemek için, lateral yaklaşım tekniğinden önce arterin tam pozisyonunu bulmak zorunludur. Bu çalışmanın amacı konik ışınli bilgisayarlı tomografi kullanılarak diş kaybının PSAA lokalizasyonu ile ilişkisini araştırmaktır.

Yöntem: İmplant planlaması için önceden alınmış KIBT görüntüleri olan ve implant uygulaması sonrası kontrol görüntüleri olan 29 hasta değerlendirildi. PSAA'nın alt sınırından alveolar krete ve ve maksiller sinüs tabanına olan mesafe, psaa'dan medial sinüs duvarına, nazal septuma, zigomatik arka olan mesafe, maksiller sinüs tabanından alveolar krete olan uzaklık ve PSAA'nın pozisyonu aynı hastaların iki KIBT görüntüleri üzerinde değerlendirildi.

Bulgular: Posterior superior alveolar arterin en sık görülen pozisyonu hem erkeklerde hem de kadınlarda intraosseöz idi. Diş kaybı ile psaa yeri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunamamıştır.

Sonuç: Her hastada farklılıklar olsa da, bu çalışmadan elde edilen bulgular, herhangi bir potansiyel vasküler hasarı önlemek için lateral pencerenin üst sınırını alveolar sırttan 17 mm'ye kadar sınırlandırmayı önermektedir.

Anahtar Kelimeler: konik ışınli bilgisayarlı tomografi, dişsizlik, posterior superior alveolar arter

S-331**Evaluation the Location of the Posterior Superior Alveolar Artery in CBCT***Hazal Karşlıoğlu¹, Ayşe Pınar Sumer², Mesude Çitir³*¹Başkent University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Ankara²Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Samsun³Gaziosmanpaşa University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Tokat

Purpose: Evaluation of the maxillary sinus anatomy prior to sinus lift procedures is important to avoid surgical complications due to the close anatomical relationship between the posterior maxillary region and the maxillary sinus. In order to avoid traumatizing the posterior superior alveolar artery and to prevent perioperative bleeding, locating exact position of the artery is imperative before the lateral approach technique. The aim of this study was to investigate the relationship between tooth loss and PSAA localization using cone beam computed tomography.

Methods: Preexisting CBCT images for implant planning and control images taken after implantation were reviewed in 29 patients. The distance from the inferior border of the PSAA to the alveolar crest and and floor of maxillary sinus, the distance from psaa to medial sinus wall, nasal septum, zygomatic arch, the distance from floor of maxillary sinus to alveolar crest and position of the PSAA were assessed on same patients' two CBCT scans.

Results: The most common position of the posterior superior alveolar artery was intraosseous in both men and women. There was no statistically significant association between tooth loss and psaa location.

Conclusion: Although there are variations in each patient, the findings from this study suggest limiting the superior border of the lateral window up to 17mm from the alveolar ridge to avoid any potential vascular damage.

Keywords: cone beam computed tomography, edentulism, posterior superior alveolar artery

S-332**Non-Sendromik Bireylerde Süpernümerer Diş Lokalizasyonu ve Prevalansının KIBT ile Değerlendirilmesi***Alev Uri, Burcu Evlice*

Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi AD, Adana

Amaç: Bu çalışmanın amacı, bir Türk popülasyonunda gözlenen süpernümerer dişlere ait demografik özelliklerin incelenmesi ve çeşitli radyolojik veriler ile değerlendirilmesidir.

Yöntem: Çeşitli şikayetler ile Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne başvuran 8235 hastaya ait konik-ışınli bilgisayarlı tomografi görüntüleri retrospektif olarak incelendi. Non-sendromik hastalardaki süpernümerer dişler tespit edilerek bunlara ilişkin demografik, klinik ve patolojik bulgular kayıt edildi. Veriler, tanımlayıcı istatistikler ile birlikte t-testi ve ki-kare testleri kullanılarak analiz edildi. İstatistiksel anlamlılık değeri olarak $p < 0.05$ kabul edildi.

Bulgular: İncelenen popülasyon içerisinde 109 non-sendromik hastada toplam 149 adet süpernümerer diş tespit edildi. Süpernümerer diş tespit edilen bireylerin % 55'i kadın, %45'i ise erkek hastalardan oluşmak ile birlikte görülme sıklığı dikkate alındığında iki grup arasında anlamlı bir fark tespit edilemedi. Cinsiyet ile anatomik lokalizasyon ve gömülü/sürmüş olma durumu ilişkisi istatistiksel olarak anlamsızdı. Lokalizasyon ile gömülü/sürmüş olma ilişkisi ve unilateral/bilateral pozisyon ilişkisi arasında istatistiksel olarak anlamlı farklar bulundu.

Sonuç: Yüksek oranda gömülü (%71.8) olduğu belirlenen süpernümerer dişler ancak radyografik incelemeler veya komplikasyon durumlarında tespit edilebilmektedir. Radyografik inceleme, olası komplikasyonlar gerçekleşmeden süpernümerer dişleri saptamak açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: KIBT, Lokalizasyon, Prevalans, Süpernümerer diş

S-332**Evaluation of Prevalence and Location of Supernumerary-Teeth in Non-Syndromic Individuals by CBCT***Alev Uri, Burcu Evlice*

Çukurova University Faculty of Dentistry, Division of Oral and Maxillofacial Radiology, Adana

Objective: The aim of this study was to investigate the demographic characteristics of the supernumerary teeth observed in a Turkish population and to evaluate the supernumerary teeth with various radiological data.

Method: The clinical and radiographic images of 8235 patients who applied to Çukurova University Faculty of Dentistry with various complaints were retrospectively reviewed. Supernumerary teeth were determined in non-syndromic patients and demographic, clinical, and pathological findings were recorded. Data were analyzed using descriptive statistics, t-test and chi-square tests. Statistical significance was accepted as $p < 0.05$.

Results: A total of 149 supernumerary teeth were detected in 109 non-syndromic patients. 55% of the patients with supernumerary teeth were female and 45% were male. There was no significant difference between the two groups on the prevalence of supernumerary teeth. The relationship between gender and anatomical localization, and impacted / erupted status were not statistically significant. There were statistically significant differences between the localization and impacted / erupted relationship, and unilateral / bilateral position relationship.

Conclusion: Detection of supernumerary teeth, most of which are detected as impacted (71.8%), is only possible in radiographic examinations or complications. Radiographic examination is therefore important for the detection of supernumerary teeth before possible complications may occur.

Keywords: CBCT, Localization, Prevalence, Supernumerary-Teeth

S-333

Ameloblastoma ve Odontojenik Keratokistlerin Klinik ve Radyolojik Davranışı: Olgu Sunumları*Melda Mısırlıoğlu, Zahide Meşhur, Yağmur Yılmaz Akyıl*

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Kırıkkale

Amaç: Ameloblastoma cinsiyet ayrımı gözetmeksizin genellikle genç yetişkinlerde izlenen mine dokusunun diferansiye olmamış gerçek bir neoplazmadır. Keratokistik odontojenik tümör; dental lamina artıklarından gelişen yüksek nüks özelliği gösteren lezyonlardır. Bu çalışmanın amacı ameloblastoma ön tanısıyla tartışılan dört vakanın radyografik görüntülerinin ve histopatolojik sonuçlarının değerlendirilmesidir.

Olgu Sunumu: 46 yaşında erkek hasta, diş eksikliği şikâyetiyle kliniğimize başvurdu. Panoramik radyografide sağ mandibular korpusta içinde kalsifiye odaklar bulunan uniloküler radyolüsent alan tespit edildi. Alınan KIBT görüntüsünde lezyonun 18x32x12x mm (SI-MD-BL) boyutlarında olduğu belirlendi. Eksizyonel biyopsi yapılan hasta ameloblastoma tanısı aldı. 60 yaşında kadın hasta, sol alt dişindeki ağrı şikâyetiyle kliniğimize başvurdu. Panoramik radyografide sağ mandibular bölgede multiloküler radyolüsent lezyonlar tespit edildi. KIBT görüntüsünde lezyonların 13x10x8 (SI-MD-BL) boyutlarında olduğu belirlenerek mandibular rezeksiyon yapıldı. Patoloji sonucunda lezyonun ameloblastoma olduğu belirlendi. 44 yaşında erkek hasta sağ üst dişindeki dolgu şikâyetiyle kliniğimize başvurdu. Panoramik radyografi incelendiğinde sol ramus mandibulada 38 nolu diş köküyle ilişkide multiloküler radyolüsent alan tespit edildi. KIBT görüntüsünde lezyonun 32x23x8mm(SI-MD-BL) boyutlarında ölçüldü. Ameloblastoma olduğu düşünülen lezyondan insizyonel biyopsi örneği alındı fakat sonuç keratokist olarak tanılandı. 38 yaşında kadın hasta, temporomandibuler eklem ağrısı şikâyetiyle kliniğimize başvurdu. Sistemik hastalığı olmadığı öğrenilen hastanın panoramik radyografisinde sol ramus mandibulada büyük radyolüsent alanlar içeren lezyon saptandı. KIBT görüntüsünde lezyonun 24x40x7mm(SI-MD-BL) boyutlarında olduğu belirlendi. Yapılan insizyonel biyopsi sonucu keratokist olduğu tespit edildi.

Sonuç: Ameloblastomalar ve keratokistik odontojenik tümörler çenenin başlıca odontojenik tümörleridir ve sürmemiş dişlerle ilişkilidir. İkiside agresif ve nepoplastik gelişim gösterip nüks eğilimindedir. Ameloblastomalarda kistik kavitenin içinde genellikle koloidal madde ile ilişkili hafif proteinli sıvı vardır. Keratokistik odontojenik tümörlerde daha düşük konsantrasyonda protein bulunur. Bu nedenle genellikle keratokistik odontojenik tümörlerin BT görüntüsündeki densite ameloblastomalardan daha azdır. Uniloküler tip ameloblastomanın klinik ve radyolojik görünümü diğer uniloküler radyolüsent lezyonlarla örn. dentigeröz, radiküler, primordial kistler vb. karıştırılabileceği için teşhis mutlaka mikroskopik olarak doğrulanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: ameloblastoma, keratokistik odontojenik tumor, KIBT, kistik lezyon, odontojenik tümörler

S-333

Clinical and Radiological Behavior of Ameloblastoma and Odontogenic Keratocysts: Case Reports*Melda Mısırlıoğlu, Zahide Meşhur, Yağmur Yılmaz Akyıl*

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Kırıkkale

Aim: Ameloblastoma is a non-differentiated true neoplasm of enamel tissue, usually seen in young adults, regardless of gender. Keratocystic odontogenic tumor; they are high recurrence lesions that develop from dental lamina residues. The aim of this study was to evaluate the radiographic images and histopathological results of four cases with a preliminary diagnosis of ameloblastoma.

Case Reports: 46-year-old male patient was admitted to our clinic with the complaint of tooth deficiency. On a panoramic radiograph, a unilocular radiolucent area with calcified area was detected in the right mandibular corpus. The lesion was 18x32x12x mm (SI-MD-BL) in the CBCT image. An excisional biopsy was performed and the patient was diagnosed as ameloblastoma. 60-year-old female patient was admitted to our clinic with the complaint of pain in her left lower tooth. Panoramic radiograph, multilocular radiolucent lesions were detected in the right mandibular region. The pathology revealed ameloblastoma. 44-year-old male patient was admitted to our clinic with the complaint of filling in the right upper tooth. When the panoramic radiography was examined, multilocular radiolucent area was detected in the left ramus mandibula. An incisional biopsy was obtained from the lesion that was thought to be ameloblastoma but the result was diagnosed as keratocyst. 38-year-old woman was admitted to our clinic with the complaint of temporomandibular joint pain. She had no systemic disease and panoramic radiograph showed a lesion with large radiolucent areas in the left ramus mandible. An incisional biopsy revealed keratocyst.

Results: Ameloblastomas and keratocystic odontogenic tumors are the major odontogenic tumors of the jaw and are associated with unerupted teeth. Both have aggressive and neplastic development and tend to relapse. The clinical and radiological appearance of unilocular type ameloblastoma may be associated with other unilocular radiolucent lesions, e.g. dentigerous, radicular, primordial cysts etc. the diagnosis must be confirmed microscopically.

Keywords: ameloblastoma, keratocystic odontogenic tumor, CBCT, cystic lesion, odontogenic tumors

S-334

Bir Grup Tıp Uzmanının Ağız Kanseri Farkındalığının Değerlendirilmesi*Berçeste Polat Akmansoy¹, Şebnem Erçalık Yalçinkaya²*¹Küçükçekmece Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi, İstanbul²Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Ağız kanseri nedeniyle dünyada saat başı ortalama bir kişi yaşamını yitirmektedir. Yeni tanı konmuş hastaların sadece % 60'ının beş yıldan fazla yaşama şansı olabilmekte ve bu hastalar ağır fasiyal şekil bozuklukları, yeme ve içme güçlükleriyle yaşamlarına devam edebilmektedirler. Ağız kanserleri çoğunlukla geç dönemde tespit edildiklerinden ölüm oranları da hala yüksek seyretmektedir. Bu çalışmada, muayene ettikleri alanda sıklıkla oral kavitenin de bulunduğu farklı branşlardan tıp uzmanlarının oral prekanserler ve kanserler konusundaki farkındalıklarını değerlendirmek amaçlandı.

Gereç-Yöntem: Beş ayrı branştan tıp doktoruna (n=70) altı demografik, altı teorik ve beş görsel sorudan oluşan bir anket uygulandı. Teorik ve görsel soruların cevapları beş noktalı Likert skalasına göre hazırlandı. Bulguların istatistiksel değerlendirilmesinde Varyans analizi ile One-way ANOVA yöntemleri kullanıldı. İstatistiksel olarak anlamlılık düzeyi p<0,05 olarak kabul edildi.

Bulgular: Oral prekanser ve oral kanser lezyonları hakkında farkındalığın en fazla KBB ve dermatoloji uzmanlarında, en az ise dahiliye ve plastik ve rekonstrüktif cerrahi uzmanlarında olduğu saptanmış olmakla birlikte uzmanlıklara göre değerlendirme yapıldığında aralarında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı görüldü. Hekimlerin büyük çoğunluğunun ileri evre oral kanserleri tanıyabildiği ancak prekanseröz lezyonlar ve tedavi planı konusunda farkındalıklarının eksik olduğu belirlendi.

Sonuç: Tüm tıp branşlarındaki doktorların oral kanserler konusunda bilgi sahibi olması, erken tanı ve ölüm oranlarının azaltılması için oldukça önemlidir. Bunun da ancak sağlık politikasında prekanser ve oral kanserlerin erken tanısına yer verilmesi, hekimlerin hasta yükünün azaltılması, mesleki eğitim çalışmalarını için gerekli koşulların sağlanmasıyla mümkün olabileceği görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: oral kanser, kanser farkındalığı, prekanseröz lezyonlar

S-334

Evaluation of Oral Cancer Awareness in a Group of Medical Specialists*Berçeste Polat Akmansoy¹, Şebnem Erçalık Yalçinkaya²*¹Kucukcekmece Oral and Dental Health Hospital, İstanbul²Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, İstanbul

Aim: Oral cancers collectively causes death of nearly one person every hour all over the world. Of the people newly diagnosed with these cancers, only about 60% will live longer than 5 years. Moreover, many who do survive suffer long-term problems such as severe facial disfigurement or difficulties eating and speaking. The death rate associated with oral cancers remains particularly high due to the cancer being routinely discovered late in its development. The aim of the study is to investigate the awareness of the precancerous and cancerous lesions in the oral mucosa of medical specialists from different branches who frequently examine the oral cavity in daily practice.

Materials-Methods: A questionnaire including six demographic, six theoretical and five visual content questions was applied to medical doctors from five different branches (n = 70). The answers to the visual questions were evaluated according to the 5-point Likert scale. Variance analysis and One-way ANOVA method were used for statistical evaluation and p <0.05 was considered as statistically significant.

Results: The awareness about the precancerous and cancerous lesions in the oral mucosa was found highest in the otorhinolaryngologists and dermatologists, and lowest in internal medicine specialists and plastic surgeons, however no statistically significant difference was found when their specialities were compared. This study also showed that the vast majority of physicians were able to detect cancers in the advanced stage, but they were not aware of how they should manage the first step of treatment plan and how they should behave against precancerous lesions.

Conclusion: Increasing the knowledge of oral cancers among physicians in all medical branches plays a very important role in reducing mortality. The implementation of continuous education, meticulous recording of patient data and decreasing the number of patients that one doctor can manage will increase the rate of early diagnosis.

Keywords: oral cancer, cancer awareness, precancerous lesions

S-335

Parestezi Tedavisinde Düşük Doz Lazer Etkinliğinin Değerlendirilmesi*Poyzan Bozkurt, Cengiz Evli, Mehmet Eray Kolsuz*

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Sinir dokusu yaralanmaları, çeşitli diş ve rutin cerrahi prosedürler sırasında ortaya çıkar ve klasik parestezi ile sonuçlanır. Bu eksiklik, duyuşsal bir sinir kaybı olarak tanımlanır ve kalıcı ya da geçici olabilir. Sinir dokusu yaralanmalarının tedavisi için birçok yöntem önerilmiştir. (Sistemik ilaç uygulaması örneğin: B ve C vitaminleri, steroid anti-inflamatuar ajanlar ya da lokal fizyoterapi, elektrik stimülasyonu, akupunktur ve yakı.) Bununla birlikte yaralanan sinir dokusunun yenilenmesi için kullanılan tedavilere alternatif olarak düşük güçlü lazer terapisi yöntemi üzerinde yoğun biçimde çalışılmaktadır. Bu olgu sunumunun amacı implant cerrahisi sonrasında parestezi gelişen hastada düşük doz lazer uygulamasının sinir rejenerasyonu ve tekrar his kazanımı üzerindeki etkisini göstermektir.

Olgu Sunumu: 55 yaşında erkek hasta erkek hasta kliniğimize implant yaptırma isteği ile başvurmuştur. Mandibular sağ posterior bölgeye implant planlanan hastaya implant cerrahisi sırasında horizontal kemik kalınlığı yeterli olmadığı için split kret tekniği uygulanmış ve kemik grefti ile membran yerleştirilmiştir. İşlem sırasında inferior alveoler sinir bloğu uygulanmamış olup infiltratif lokal anestezi uygulanmıştır. İşlem sırasında hasta herhangi bir ağrı hissetmemiş olup işlem sonrası hasta dudağında his kaybı yaşadığını belirtmiştir. İşlem sonrasında alınan KİBT görüntülerinde bir implantın mandibular kanal içerisinde olduğu tespit edilmiştir. Daha sonra yerleştirilen implant çıkarılmış ve parestezi tedavisi amaçlı mental foramen bölgesine, lingula mandibula bölgesine ve mental foramenin lingual bölgedeki hizasına 90' ar saniye olmak üzere günün boyu düşük doz lazer terapisi (Led lazer 650nm dalga boyunda ve 50 mW gücündedir) yapılmıştır.

Sonuç: Düşük doz lazer uygulaması sonucunda hastanın parestezi şikayeti ortadan kalkmıştır.

Anahtar Kelimeler: Lazer, Sinir Rejenerasyonu, Parestezi Tedavisi

S-335

Evaluation of Low Level Laser Efficacy in the Treatment of Paraesthesia*Poyzan Bozkurt, Cengiz Evli, Mehmet Eray Kolsuz*

Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, Ankara

Aim: Nerve tissue injuries occur during various dental and routine surgical procedures and may result in classical paraesthesia. This deficiency is defined as a loss of sensory sensation and may not be transient. Several methods have been proposed for the treatment of this condition like. Systemic drug administration (vitamins B and C, steroidal anti-inflammatory agents), local physiotherapy, electrical stimulation, acupuncture and moxibustion. The aim of this case report is to present low level laser treatment on nerve regeneration and recovery in sensation in a patient with paraesthesia following dental implant surgery.

Case Report: A 55-year-old male patient was admitted to our outpatient clinic with the request of dental implants for the edentulous left mandibular premolar-molar region. During implant surgery because of the lack of horizontal bone thickness, split crest technique was applied and xenograft and membrane were placed. Inferior alveolar nerve block was not applied during the procedure and infiltrative local anaesthesia was applied, in order to recognize the proximity to the inferior alveolar nerve. During the procedure, the patient did not feel any pain and after the procedure, the patient reported loss of sensation in his lip and chin area. CBCT images obtained after the procedure showed that one of the implants were in the mandibular canal. The implant was then removed and a low level laser (Led device with 650nm wavelength and 50 mW power) was applied for nine sessions on every other day to the level of the mental foramen, the lingula mandibular and the lingual nerve region for 90 seconds each for treatment.

Results: The patient's complaints of paraesthesia started resolving during sessions and resolved completely after completion of the sessions.

Keywords: Laser, Nerve Regeneration, Paraesthesia Treatment

S-336

Çukurova Popülasyonunda Maksiller Premolar Dişlerin Kanal Konfigürasyonu: Bir KIBT Analizi*Hazal Duyan, Burcu Evlice*

Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Adana

Amaç: Bu çalışmanın amacı, konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) taramalarından elde edilen görüntüler kullanılarak daimi maksiller premolar dişlerin kök kanal sisteminin anatomisini ve kök-kanal sayısını değerlendirmektir.

Yöntem: Bu retrospektif, gözlemsel araştırmada, Ç.Ü. Diş Hekimliği Fakültesi'ne başvuran ve çeşitli nedenlerle KIBT taraması yapılmış 115 hastanın maksiller sağ ve sol birinci ve ikinci premolar dişleri incelendi. Değerlendirilen parametreler; yaş, cinsiyet, kök sayısı, kanal sayısı ve kanal konfigürasyonu (Vertucci sınıflandırması) idi. İstatistiksel analizler için Pearson ki kare testi kullanıldı. Anlamlılık düzeyi $p=0.05$ olarak belirlendi.

Bulgular: Yaş ortalaması $36,27\pm 15,18$ olan, 59'u kadın, 56'sı erkek toplam 115 hastada 165 birinci premolar, 181 ikinci premolar olmak üzere toplam 346 maksiller premolar diş incelendi. Birinci premolarların 124'ünde (% 75,2) iki ayrı kökün varlığı tespit edildi. 129 ikinci premoların (% 71,3) ise tek köke sahip olduğu görüldü. En yaygın kanal konfigürasyonu birinci premolar için tip IV, ikinci premolar için tip II idi. Birinci premolar dişlerin kök sayısı ile cinsiyet arasında ve birinci premolar dişlerin kanal sayısı ile cinsiyet arasında anlamlı bir ilişki varken (sırasıyla Pearson ki kare testine göre $p=0,002$ ve $p=0,029$) ikinci premolar dişlerin kök sayısı ile cinsiyet arasında ve ikinci premolar dişlerin kanal sayısı ile cinsiyet arasında anlamlı bir ilişki bulunamadı (sırasıyla Pearson ki kare testine göre $p=0,241$ – $p=0,128$).

Sonuç: Maksiller premolar kök/kanal sistemi anatomisinde endodontik tedaviyi zorlaştırabilecek önemli farklılıklara rastlanabilmektedir. Bu çalışma, birinci premolarlarda yüksek oranda iki ayrı kökün ve iki ayrı kanalın varlığını, ikinci premolarlarda yüksek oranda tek bir kökün ve tek bir kanalın varlığını, birinci premolarların büyük oranının tip IV ve ikinci premolarların ise çoğunluğunun tip II kök kanal konfigürasyonuna sahip olduğunu göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: KIBT, maksiller premolar, Vertucci sınıflandırması

S-336

Canal Configuration of Maxillary-Premolars in Çukurova Population: A CBCT Analysis*Hazal Duyan, Burcu Evlice*

Çukurova University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Adana

Background: The aim of this study was to evaluate the anatomy of the root canal system and the number of root-canal of permanent maxillary premolar teeth using images from cone-beam computed tomography (CBCT) scans.

Methods: In this retrospective, observational study, maxillary right/left and first/second premolars of 115 patients who were screened with CBCT for various reasons in Çukurova University Faculty of Dentistry were examined. Evaluated parameters were age, gender, number of roots, number of canals and canal configuration (Vertucci's classification). Pearson chi-square test was used for statistical analysis. Significance level was determined as $p= 0.05$.

Results: A total of 346 maxillary premolars including 165 first premolars and 181 second premolars were examined in 115 patients (59 female, 56 male; average age was 36.27 ± 15.18). Presence of two roots were shown in 124 (75.2%) of first premolars. 129 second premolars (71.3%) were found to have a single root. Most common canal configuration was type IV for first premolars and type II for second premolars. There was a significant relationship between number of roots and canals of first premolar teeth and gender ($p= 0.002$ and $p =0.029$, respectively, according to Pearson chi-square test). No significant relationship was found between number of roots and canals of second premolar teeth and gender ($p= 0,241$ and $p= 0,128$, respectively, according to Pearson chi-square test).

Conclusion: In anatomy of maxillary premolar root/canal system, significant differences may be encountered that may complicate endodontic treatment. This study showed the ratio of two separate roots and two separate canals in the first premolars, and a single root and a single canal in the second premolars were high. Moreover, this study showed that the majority of first premolars had type IV and the majority of second premolars had type II configuration.

Keywords: CBCT, maxillary premolar, Vertucci's classification

S-337**Sella Turcica Boyutlarının Cinsiyete Göre Lateral Sefalometri ile Değerlendirilmesi**

Gözde Yılmaz, Gaye Keser, Filiz Namdar Pekiner

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu çalışmanın amacı türk toplumunda yaşa bakılmaksızın cinsiyete göre sella turcica boyutlarının lateral sefalometrik radyograf ile değerlendirilmesidir.

Yöntem: Çalışmamıza Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi lateral sefalometrik radyograf arşivinde görüntüleri bulunan 50 erkek, 50 kadın olmak üzere 100 hasta dahil edilmiştir. Dahil edilen hastaların sefalometrik görüntüleri orijinal boyutlarında basılarak, sella turcica boyutları genişlik, yükseklik ve derinlik olarak ölçülmüştür.

Bulgular: Çalışmamıza dahil edilen 100 hastanın %50'si erkek, %50'si kadındır. Sefalometrik görüntüler yaşa bakılmaksızın cinsiyete bağlı olarak değerlendirilmiştir.

Sonuç: Çalışmamızın bulgularına göre sella turcica boyutlarının cinsiyet ile ilişkili olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sella turcica, lateral sefalometri, cinsiyet

S-337**Evaluation of Sella Turcica Dimensions by Lateral Cephalometry According to Gender**

Gözde Yılmaz, Gaye Keser, Filiz Namdar Pekiner

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral Diagnosis and Radiology, İstanbul

Aim: The aim of this study was to evaluate sella turcica dimensions by lateral cephalometric radiography regardless of age in Turkish society.

Method: In this study, 50 male and 50 female patients were included in the lateral cephalometric radiography archive of Marmara University Faculty of Dentistry. Cephalometric images of the included patients were printed in their original dimensions and sella turcica dimensions were measured as width, height and depth.

Results: Of the 100 patients included in our study, 50% were male and 50% were female. Cephalometric images were evaluated depending on gender regardless of age.

Conclusion: According to the findings of our study, sella turcica dimensions are thought to be related to gender.

Keywords: Sella turcica, lateral cephalometry, gender

S-338

Temporomandibular Eklem Disk Konfigürasyonlarının İnternal Düzensizlikle İlişkinin İncelenmesi*Damla Soydan Çabuk, Mehmet Amuk, Aykağan Coşgunarslan, Neşe İspekter*

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Kayseri

Amaç: Bu çalışmanın amacı manyetik rezonans görüntüleme(MRG) incelemelerinde temporomandibular eklemde (TME) izlenen disk konfigürasyonları ve internal düzensizlik arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Yöntem: Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine TME rahatsızlığı sebebiyle başvuran 36 hastaya ait 64 TME, MRG yardımıyla incelendi.1.5 T tarayıcı kullanılarak(Gyroscan Intera, Philips Medical Systems, Hollanda) hastaların TME MRG imajları elde edildi. Kapalı, yarı-açık ve açık ağız görüntüleri elde edildi. Sagittal T1 görüntüleri incelendi.Disk konfigürasyonları deformite yok, uzamış, katlanmış,yuvarlak ve bikonveks olarak sınıflandırıldı.

Bulgular: 64 TME diski incelendi. %39.06'sı deformite yok, %23,43'ü katlanmış, %20,31 uzamış, %9,37'si yuvarlak, %7,81'i ise bikonveks olarak bulundu. Redüksiyonsuz disk deplasmanı olan disklerde deformite sıklığı, redüksiyonlu disk deplasmanı olan disklerle göre anlamlı olarak artmış bulundu ($p<0.001$). Katlanmış diskler ise en sık olarak redüksiyonsuz disk deplasmanı grubunda görüldü ($p<0.001$).

Sonuç: TME disk konfigürasyonlarının, internal düzensizliğin safhası ve şiddetinden etkilendiği gözlemlendi. Redüksiyonsuz disk deplasmanı olan TME'lerde disk deformitesi artmış bulundu.

Anahtar Kelimeler: temporomandibular eklem, internal düzensizlik, manyetik rezonans görüntüleme

Evaluation of the Relationship Between Temporomandibular Joint Disc Configurations and Internal Derangements*Damla Soydan Çabuk, Mehmet Amuk, Aykağan Coşgunarslan, Neşe İspekter*

Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Kayseri

Aim: Aim of this study is to evaluate the relationship between TMJ disc configurations and internal derangements with magnetic resonance imaging (MRI).

Method: 64 TMJs of 36 patients who referred to Erciyes University Faculty of Dentistry were included in the study. MRI records were obtained using 1.5 T scanner (Gyroscan Intera, Philips Medical Systems, Hollanda). Closed mouth, semi-open and open mouth images were obtained. Sagittal T1 images were examined.The disc configurations were classified as no deformity, elongated, folded, rounded and biconcave.

Results: A total of 64 TMJ were evaluated.. %39.06 of them were identified as no deformity, %23,43 as folded, %20,31 elongated, %9,37 rounded and %7,81 biconvex. The frequency of deformity was found higher for TMJ discs with disc displacement without reduction compared to discs with disc displacement with reduction. ($p<0.001$).Folded discs are most commonly seen in disc displacements without reduction. ($p<0.001$).

Conclusion: It was shown that TMJ disc configurations are related with the stage and severity of internal derangements. The frequency of disc deformity was increased in TMJs with dsic displacement without reduction.

Keywords: temporomandibular joint, internal derangement, magnetic resonanca imaging

S-339**Maksiller ve Mandibular Birinci Molar Dişlerde Pulpa Odasında İzlenen Yaş İlişkili Değişikliklerin CBCT ile Değerlendirilmesi***İrfan Çelik, Nazlıcan Paslı, Filiz Namdar Pekiner*

Marmara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Sekonder dentin artan yaşla birlikte pulpa odası duvarlarında birikir ve pulpa odası boyutunda azalmaya neden olur. Bu çalışmanın amacı, konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) kullanılarak maksiller ve mandibular birinci molarların yaş ve pulpa odası hacmi arasındaki ilişkinin değerlendirilmesidir.

Yöntem: Pulpayı etkileyen herhangi bir patolojinin bulunmadığı 15-29 yaş aralığı genç grup ve 30-59 yaş arası orta yaşlı grup olmak üzere iki grupta toplam 60 hastanın 170 adet birinci molar dişinde yaş ve pulpa odası hacmi arasındaki ilişki değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çalışmamızda genç grubun yaş ortalaması 20,7 orta yaşlı grubun yaş ortalaması 42,2'dir. Maksiller molarların ortalama pulpa odası hacmi, genç ve orta yaşlı gruplardaki mandibular molarlardan daha büyüktür. Orta yaştaki hastaların maksiller ve mandibular molar pulpa oda hacimleri ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık varken, genç yaştaki hastalarda anlamlı bir farklılık yoktur (sırasıyla orta yaş için $p < 0.05$ ve genç yaş için $p > 0.05$). Maksiller ve mandibular pulpa odası hacimleri ortalaması, yaşla birlikte anlamlı bir korelasyon içerisinde idi.

Sonuç: KIBT kullanılarak pulpa odası hacmi ve yaş ilişkisinin değerlendirilebileceği ve dişhekimliğinde tanı ve tedavi planlamasında yararlı olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Sözcükler: Konik ışınli bilgisayarlı tomografi, pulpa odası, yaş dağılımı

S-339**Age-Related Changes in the Pulp Chamber of Maxillary and Mandibular First Molars On CBCT Images***İrfan Çelik, Nazlıcan Paslı, Filiz Namdar Pekiner*

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral Diagnosis and Radiology, İstanbul

Objectives: Secondary dentine is laid on pulp chamber walls with increasing age, and decreases pulp chamber size. This study aimed to investigate age estimation on cone-beam computed tomography (CBCT) images for forensic science, and the relationship between age and pulp chamber volume of maxillary and mandibular molars.

Methods: The relationship between age and pulp chamber volume in 170 first molar teeth of 60 patients in two groups, 15-29 age group and 30-59 age group, were evaluated.

Results: In our study, the mean age of the young group was 20.7 and the mean age of the middle-aged group was 42.2. The mean pulp chamber volume of maxillary molars was larger than that of mandibular molars in the younger and middle aged groups. There was statistical difference between means of maxillary and mandibular molar pulp chamber volumes in the middle age whereas no difference in the younger age patients ($p < 0.05$ for middle age and $p > 0.05$ for young age, respectively) The mean pulp chamber volumes of maxillary and mandibular molars was significantly correlated with age.

Conclusion: The relationship between pulp chamber volume and age can be evaluated using CBCT and is thought to be useful in diagnosis and treatment planning in dentistry.

Keywords: Cone beam computed tomography, pulp chamber, age distribution

S-340**Panoramik Radyografi ile Erişkinlerde Maksiller Sinüs Patolojilerinin Değerlendirilmesi- Retrospektif Çalışma***Kader Cesur Aydın*

Beykent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu çalışma maksiller sinüs duvarlarının panoramik radyografilerde izlenen patolojilerini araştırmak için retrospektif olarak tasarlanmıştır.**Gereç-Yöntem:** Rutin diş muayenesi yapılmış hastalara ait Kodak 9000C OPTG taramaları retrospektif olarak değerlendirildi. Radyolojik sinüs patolojisinin türü, cinsiyet ve yaşı doğrulamak için istatistiksel analizler yapıldı. İnflamasyon, pseudokist, kalan diş kökü, yabancı cisim, ektopik diş, oroantral fistül ve maksiller sinüslerin hipoplazisi incelendi.**Bulgular:** 3311 OPTG radyografi değerlendirildi ve 63 vaka tespit edildi.**Sonuç:** Radyografik maksiller sinüs bulgusunun en sık rastlanana psödokist, arkasından mukozal kalınlaşma ve tüm sinüsün yerleşmesiydi. OPTG maksiller sinüs patolojisi tanısında güvenilir bir yöntem olarak kabul edilebilir.**Anahtar Kelimeler:** panoramik radyografi, maksiller sinüs, patoloji.**S-340****Retrospective Evaluation of Maxillary Sinus Pathologies of Adults Via Panoramic Radiography***Kader Cesur Aydın*

Beykent University Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, İstanbul

Aim: This study was designed to retrospectively investigate the panoramic radiographic pathologies of the maxillary sinus walls.**Materials-Methods:** Kodak 9000C OPTG scans of patients that have undergone routine dental examinations were retrospectively evaluated. Statistical analyses were performed to verify gender, age and type of radiological sinus pathology. Inflammation, pseudocyst, remained dental root, foreign body, ectopic tooth, oroantral fistula and hypoplasia of the maxillary sinuses were examined.**Results:** 3311 OPTG radiographs were evaluated and 63 cases were effected.**Conclusion:** The most common radiographic maxillary sinus finding was pseudocyst, followed by mucosal thickening and occupation of the whole sinus. OPTG can be considered a reliable method for the diagnosis of maxillary sinus pathology.**Keywords:** panoramic radiography, maxillary sinus, pathology.

S-341**İlaca Bağlı Çene Osteonekrozunda Güncel Tedavi Yaklaşımları: Olgu Sunumları***Selin Gaş, Firdevs Şenel*

Beykent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: İlaca bağlı çene osteonekrozunun tedavisi güçtür ve bu konuyla ilgili çeşitli yaklaşımlar mevcuttur. Bu sunumda ileri evrelerdeki ilaca bağlı çene osteonekrozu vakalarında uygulanan güncel medikal tedavi yaklaşımlarının yanı sıra bunlara ek olarak kullanılan ve tedavi sürecini hızlandıran prosedürler hakkında bilgi vermek ve vakalarla sunulması amaçlanmıştır.

Olgu Sunumları: Kansere nedeniyle zoledronik asit ve alendronat kullanımı ile meydana gelmiş ilaca bağlı çene osteonekrozu tanısı konan 68-82 yaş aralığındaki 2' si kadın 3' ü erkek 5 olguda tedavi prensipleri vurgulanarak anlatılacaktır. Konsültasyon süreci, oral hijyenin motivasyonu, kullandığı ilacın kesilmesi, kombine antibiyotik kullanımı, yara yerinin debridmanı ve nekrotik alanların atravmatik bir şekilde uzaklaştırılmasına ek olarak bukkal yağ pad ile bölgenin primer kapatılması, plateletten zengin fibrin (PRF), lazer fototerapi ve ozon ile değişik kombinasyonlarda yapılan invaziv ve noninvaziv uygulamalar ve tedavi sonuçları detaylı bir şekilde sunulacaktır.

Sonuç: İleri evre ilaca bağlı çene nekrozu vakalarında çeşitli tedavi yöntemleri tanımlanmış olsa da bu tedavilerin tekli veya kombine kullanımlarının etkinliği ile ilgili net bir görüş yoktur. Bu konu ile ilgili çift kör kontrollü klinik çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: osteonekroz, çene, bifosfanat, zoledronik asit, alendronat

S-341**Current Treatment Methods in Medication-Related Osteonecrosis of the Jaw: Case Reports***Selin Gaş, Firdevs Şenel*

Beykent University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Purpose: Medication-related osteonecrosis of the jaw (MRONJ) is difficult and there are various approaches to this subject. In this presentation, in addition to the current medical treatment modalities in cases of medication-related osteonecrosis of the jaw in advanced stages, we aimed to give information about the procedures used to accelerate the treatment process and to present these cases.

Case reports: In this study, the principles of treatment in 5 patients (2 women, 3 men, 68-82 years) who were diagnosed as osteonecrosis of the jaw due to cancer and using zoledronic acid and alendronate were evaluated. In addition to consultation process, motivation of oral hygiene, discontinuation of medication, combined antibiotic usage, debridement of wound site, and atraumatic removal of necrotic areas; invasive and noninvasive applications such as primary closure of the region with buccal fat pad, platelet rich fibrin (PRF), laser phototherapy and ozone therapy in different combinations and treatment results will be presented in detail.

Results: Although several treatment modalities have been described in cases of advanced medication-related osteonecrosis of the jaws, there is no accurate opinion of the efficacy of single or combined use of these therapies. Double blinded clinical trials are needed.

Keywords: Osteonecrosis, jaw, bisphosphonates, zoledronic acid, alendronate

S-342

Aromaterapide Kullanılan Mür ve Limon Yağları Streptococcus Mutans Üzerinde Gerçekten Etkili mi?*Edibe Egil¹, Özge Ünlü²*¹Beykent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul²Beykent Üniversitesi Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Aromaterapi yağları alternatif ve tamamlayıcı tedavide kullanılmaktadır. Mür (*Commiphora myrrha*) ve Limon (*Citrus limonum*) yağları diş hekimliğinde gargara olarak tercih edilmektedir. Çalışmamızda, aromaterapi yağlarından elde edilen gargaraların diş çürüklerine neden olan *Streptococcus mutans* kökenlerine karşı antimikrobiyal etkinliğinin değerlendirilmesi ve aromaterapi yağlarının bu yönde kullanımlarının incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmamızda *S. mutans* ATCC 25175 kökeni üzerinde Mür ve Limon yağının etkisinin incelenmesi için mikrodilüsyon tekniği kullanıldı. Her bir yağın, Brain Heath Infusion (BHI) broth eklenmiş 96 kuyucuklu plaklarda 1/4, 1/8, 1/16, 1/32 ve 1/64 oranında seyreltmeleri yapıldı ve her bir kuyuya 0,5 McFarland bulanıklığında *S. mutans* inoküle edildi. T0 zamanına ait absorbanslar OD600 nm'de spektrofotometrik olarak Epoch (Biotek) sisteminde ölçüldü. 37°C'da 24 saat etüvde inkübasyon sonrası T24 zamanına ait absorbans değerleri de ölçülerek T0 ve T24 değerleri karşılaştırıldı. Kontrol amaçlı olarak piyasada sıklıkla kullanılan ticari ağız bakım suyu ile de aynı metot uygulandı. Aynı zamanda herhangi bir yağ içermeyen kuyuda *S. mutans* kökenlerinin gelişimi incelendi. İstatistiksel analizler Mann Whitney U testi ile yapıldı.

Bulgular: Pozitif kontrol olarak kullanılan ticari ağız bakım suyunun 1/16 seyreltmeye kadar etkili olduğu, mür ve limon yağlarının ise 1/8 seyreltme seviyesinde etkili olduğu ancak 1/16 - 1/64 konsantrasyonları arasında etkisiz olduğu gözlemlendi. Limon ve mür yağlarının 1/4 oranında seyreltilmiş konsantrasyonlarında *S. mutans* gelişimini istatistiksel olarak anlamlı oranda baskıladığı gözlemlendi ($p < 0,05$). Limon yağının, Mür yağına kıyasla en yüksek konsantrasyonda anlamlı olarak daha etkin olduğu saptandı ($p < 0,05$).

Sonuç: Çalışmamız sonuçlarına göre limon ve mür yağının aromaterapistler tarafından belirtilen sulandırma oranlarında kullanımının *S. mutans*'a karşı etkili olamayacakları ancak çok yüksek konsantrasyonlarda kullanıldıklarında *S. mutans*'a karşı etkili olabildikleri görülmektedir. Yüksek konsantrasyonlarda hastalarda kullanılmadan önce ise in vitro ve sonrasında hayvan deneyleri ile in vivo toksik etkilerinin ortaya konması ve gerekli klinik çalışmalardan onay alması takdirinde kullanılabilirliğinin tekrar değerlendirilmesi gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: streptococcus mutans, aromaterapi, limon yağı, mür yağı

S-342

Are Myrrh and Lemon Oils Used in Aromatherapy Really Effective on Streptococcus Mutans?*Edibe Egil¹, Özge Ünlü²*¹Beykent University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul²Beykent University Faculty of Dentistry, Department of Medical Microbiology, İstanbul

Purpose: Essential oils are used in traditional and complementary medicine. Myrrh (*Commiphora myrrha*) and Lemon (*Citrus limonum*) oils are preferred as mouthwashes in dentistry. In this study, it was aimed to evaluate the antimicrobial activity of essential oils against *Streptococcus mutans* and to investigate the use of essential oils in daily oral care.

Methods: Microdilution technique was utilized in order to investigate the effect of Myrrh and Lemon oil on the growth of *S. mutans* ATCC 25175 strain. Each oil was diluted 1/4, 1/8, 1/16, 1/32 and 1/64 folds in 96-well plates with Brain Heath Infusion (BHI) broth. *S. mutans* broth cultures adjusted to 0.5 McFarland turbidity standard were inoculated in to each well. The absorbances of the time T0 were measured spectrophotometrically at OD600 nm in the Epoch (Biotek) system. After incubation at 37°C for 24 hours, the absorbance values of T24 time were measured and values were compared with T0 absorbances. The same method was applied to the commercial oral care mouthwash as control. Statistical analysis was performed with Mann Whitney U test.

Results: Commercial oral care mouthwash used as the positive control was effective up to 1/16 dilution. Myrrh and lemon oils were effective up to 1/8 dilution level however both were ineffective between 1/16-1/64 dilutions. It was observed that the growth rate of *S. mutans* decreased significantly in the 1/4 diluted concentrations of lemon and myrr oil ($p < 0.05$). Also, lemon oil was found to be significantly more effective than myrr oil at the highest concentration tested ($p < 0.05$).

Conclusion: It was observed that the use of lemon and myrrh oil at the dilution rates indicated by aromatherapists could not be effective against *S. mutans*. They could be effective against *S. mutans* in very high concentrations. Before using essential oil mouthwashes on patients, in vitro and in vivo toxic effects of high concentrations should be investigated.

Keywords: streptococcus mutans, aromatherapy, lemon oil, myrrh oil

S-343

Diş Hekimleri ve Diş Hekimliği Öğrencilerinin Dental Görüntüleme Yöntemlerinin Radyasyon Dozları Hakkındaki Farkındalık Düzeyi

Gökhan Özkan, Rüya Sessiz

Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Aydın

Amaç: Bu çalışmanın amacı Aydın il merkezinde yaşayan diş hekimlerinin ve diş hekimliği öğrencilerinin dental görüntüleme tekniklerinin radyasyon dozları hakkındaki farkındalık düzeyini ölçmektir.

Yöntem: Aydın ili şehir merkezinde yaşayan 251 katılımcıya (168 diş hekimi ve 83 diş hekimliği öğrencisi) 13 sorudan oluşan yapılandırılmış bir anket gözetim altında uygulandı. İlk 6 soru kişisel ve mesleki bilgileri ele alıyordu ve geri kalan 7 soru katılımcıların radyasyon eğitimi ve dental görüntüleme prosedürleri sırasındaki radyasyon dozları hakkındaki bilgi düzeyleri ile ilgiliydi. Kategorik değişkenler arasındaki ilişkiyi belirlemek için ki-kare testi yapıldı. $P < 0.05$ istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi.

Bulgular: Toplamda 144 (% 57,4) kadın ve 107 (% 42,6) erkek katılımcının verileri elde edildi. Cinsiyetler arasında, dental görüntüleme yöntemlerinin radyasyon dozları hakkındaki bilgi düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı fark bulunamadı ($p = 0.222$). Üniversitede çalışan diş hekimlerinin bilgi düzeyi, devlet hastanesinde çalışan diş hekimlerinden ve özel diş hekimlerinden istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p < 0.001$). Katılımcıların % 35,1'i ($n = 88$) ultrasonografinin iyonlaştırıcı radyasyon kullanmadığını ve % 43,4'ü ($n = 109$) manyetik rezonans görüntülemenin iyonlaştırıcı radyasyon kullanmadığını bilmiyordu. Katılımcıların % 43,4'ü ($n = 109$), kraniyofasiyal dental tomografinin gerçek doz aralığından daha az radyasyon yaydığını, % 32,7'si ($n = 82$) hiç bir fikri olmadığını belirtti.

Sonuç: Diş hekimlerinin ve diş hekimliği öğrencilerinin çoğu, dental görüntüleme tekniklerinin radyasyon dozlarının gerçeğinden daha az olduğunu düşünmektedirler. Görüntüleme sırasındaki radyasyondan korunma protokollerinin daha iyi vurgulanması için diş hekimliği eğitim müfredatı yeniden düzenlenmeli ve dental görüntüleme tekniklerinin radyasyon dozları hakkındaki bilgilerini güncellemek için zorunlu mesleki kurslar düzenlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: anket, dental görüntüleme, farkındalık, radyasyon dozu

S-343

The Awareness Level of Dentists and Dental Students About Radiation Doses of Dental Imaging Methods

Gökhan Özkan, Rüya Sessiz

Adnan Menderes University Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, Aydın

Aim: The aim of this study was to measure the knowledge level of dentists and dental students about radiation doses during dental imaging techniques in Aydın city.

Methods: A questionnaire consisting of 13 questions from 251 participants (168 dentists and 83 dental students) living in the center of Aydın city was applied under supervision. The first 6 questions were dealing with personal and professional information, and the remaining 7 questions were related to radiation training of participants and their information levels on radiation doses during dental imaging procedures. Chi-square test was used to determine the relationship between categorical variables. $P < 0.05$ was considered statistically significant.

Results: Data were obtained from 144 (57.4%) female and 107 (42.6%) male. Gender was not effective on knowledge about radiation doses during dental imaging ($p = 0.222$). The knowledge of the dentists working in the university was higher than the dentists and private dentists working in the state hospital ($p < 0.001$). 35.1% of the participants ($n = 88$) did not know that ultrasound did not use ionizing radiation, and 43.4% ($n = 109$) did not know that magnetic resonance imaging did not use ionizing radiation. Of the participants, 43.4% ($n = 109$) reported that craniofacial dental tomography emitted less radiation than the actual dose range, and 32.7% ($n = 82$) had no idea.

Conclusion: Most dentists and dental students underestimate the actual radiation doses of dental imaging techniques. In order to emphasize radiation protection during imaging, the dental education curriculum should be reviewed and compulsory vocational courses should be organized to update the knowledge about radiation doses of dental imaging techniques.

Keywords: awareness, dental imaging, radiation dose, questionnaire

S-344**Çoklu İdiyopatik Apikal Kök Rezorpsiyonu**

Zeynep Öztürkmen¹, Azize Demir², Mobin Nesiri³

¹Biruni Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

²Biruni Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

³Biruni Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

İdiyopatik eksternal kök rezorpsiyonu tek veya çok sayıda dişte nadir olarak görülen bir durumdur. Bu vakada 24 yaşındaki erkek hastada görülen çoklu idiyopatik eksternal kök rezorpsiyonu rapor edilmiştir. Hastanın hemen hemen tüm dişlerinde apikal kök rezorpsiyonu gözlenmiştir. Daimi dişlerde görülen kök rezorpsiyonlarının nedenleri ortodontik tedavi, travma, periapikal veya periodontal enflamasyon, tümörler ve kistler, oklüzal stres, gömülü dişler, sistemik hastalıklar ve beslenme alışkanlıkları olabilir. Eğer bu sebeplerden biri yok ise servikal veya apikal idiyopatik kök rezorpsiyonu olarak adlandırılır. Genellikle radyografide tesadüfen rastlanır. Ancak ciddi vakalarda ağrı ve mobiliteye neden olabilir.

Anahtar Kelimeler: Dental radyografi, İdiyopatik, Kök rezorpsiyonu

S-344**Multiple Idiopathic Apical Root Resorption**

Zeynep Öztürkmen¹, Azize Demir², Mobin Nesiri³

¹Biruni University Faculty of Dentistry, Department of Maxillofacial Radiology, İstanbul

²Biruni University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry, İstanbul

³Biruni University Faculty of Dentistry, Department of Maxillofacial Surgery, İstanbul

Idiopathic external root resorption is a rarely condition which has been observed in single or multiple teeth. In this case report was present a case of multiple idiopathic apical root resorption in 24-year-old adult male. Apical root resorption has been observed in almost all teeth of the patient. Well- recognised causes of external root resorption in permanent teeth include orthodontic therapy, trauma, periapical or periodontal inflammation, tumors and cysts, occlusal stress, impacted teeth, systemic diseases and dietary habits. When none of these causes present, it is termed idiopathic root resorption which may be either cervical or apical. It is usually detected as an incidental radiographic findings. However, it may cause pain and mobility in severe cases.

Keywords: Dental radiography, Idiopathic, Root resorption

S-345

Okluzal Çürük Teşhisinde ICDAS Kriterleri, Lazer Floresan ve Near-Infrared Transillüminasyon Yöntemlerinin In Vivo ve In Vitro Karşılaştırması

Melek Taşşöker¹, Sevgi Özcan¹, Said Karabekiroğlu²

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Konya

²Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Diş Hastalıkları ve Tedavisi Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Bu çalışmanın amacı çekilmesi planlanan 90 adet üçüncü molar dişte kavitasyonsuz okluzal çürüklerin klinik ve laboratuvar koşulları altında tanısında görsel muayene (ICDAS-II), lazer floresan (DIAGNOdent pen) ve near-infrared transillüminasyon (DIAGNOcam) yöntemlerinin karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: 90 üçüncü molar diş ilk olarak klinik koşullarda ICDAS II kriterlerine göre puanlandı ve DIAGNOdent kalem ve DIAGNOcam cihazları ile incelendi. Klinik muayeneyi bitirdikten sonra, dişlerin çekimini takiben dişler aynı yöntemlerle yeniden değerlendirildi. Daha sonra, Downer kriterlerine göre doğrulama için dişlerden histolojik kesitler alındı. Duyarlılık, özgüllük, doğruluk ve eğri altında kalan alan (EAA) histolojik referans standardına göre hesaplandı.

Bulgular: D0-D1-4 kesme noktasında EAA değerleri tüm sistemler için 0.754-0.881 arasındadır. Üç çürük tespit yöntemi için duyarlılık değerleri %80,5-96,1, özgüllük değerleri %61,5-84,6 arasında değişmiştir. DIAGNOcam histolojik referans standardı ile en iyi korelasyon değerine (0.616) sahiptir ve %96.1 duyarlılık, %61.5 özgüllük, %91.1 doğruluk değerleri göstermiştir.

Sonuç: Daimi molar dişlerde kavitasyon içermeyen okluzal çürük tanısında, DIAGNOcam'ın en etkili yöntem olduğu bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: okluzal çürük, near-infrared transillüminasyon, lazer floresan, ICDAS-II

S-345

In Vivo and In Vitro Comparison of ICDAS Criteria, Laser Fluorescence and Near-Infrared Transillumination Methods for the Diagnosis of Occlusal Caries

Melek Taşşöker¹, Sevgi Özcan¹, Said Karabekiroğlu²

¹Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Konya

²Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Konya

Objective: The aim of this study was to compare the performance of visual inspection (ICDAS-II), laser fluorescence (DIAGNOdent pen), and near-infrared transillumination technique (DIAGNOcam) to detect non-cavitated occlusal caries lesions under clinical and laboratory conditions in 90 third molar teeth planned for extraction.

Materials-Methods: Ninety third molar teeth were firstly examined in clinical conditions and scored according to ICDAS II criteria and examined with DIAGNOdent pen and DIAGNOcam devices. After finishing the clinical examination, teeth were reevaluated shortly after the extractions with the same methods. Then, teeth were sectioned for histological validation according to Downer's criteria. Sensitivity, specificity, accuracy and area under the receiver operating characteristic curves (AUCs) were calculated based on histological reference standard.

Results: For the D0-D1-4 threshold, the AUCs ranged between 0.754 and 0.881 for all systems. Sensitivity values ranged between 80.5-96.1% and specificity values ranged between 61.5-84.6% for three caries detection methods. DIAGNOcam had the best correlation value (0.616) with histological reference standard and demonstrated 96.1% sensitivity, 61.5% specificity, 91.1% accuracy values.

Conclusions: In the diagnosis of occlusal caries without cavitation in permanent molar teeth DIAGNOcam was found to be the most effective method.

Keywords: occlusal caries, near-infrared transillumination, laser fluorescence, ICDAS-II

S-346**Botulinum Toksin İle Gummy Smile' İn Tedavisi: Bir Olgu raporu***Devrim Deniz Üner*

Harran Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Şanlıurfa

Günümüzde Botulinum Toksin terapötik ve kozmetik amaçlar nedeniyle yaygın olarak kullanılmaktadır. Gülme esnasında dişetin 2 mm' den fazla görünmesi, aşırı gingival görünüm yada gummy smile olarak adlandırılmaktadır. Etiyolojisinde pasif erüpsiyon, aşırı maksillar vertikal büyüme ve hiper mobil üst dudak sendromu gibi sebepler bulunan gummy smile' ın tedavisinde ise gingivektomi, dudanın yeniden konumlandırılması, myotomi, Le-fort gibi operasyonlar ve botulinum toksin kullanılmaktadır. Gummy smile' a sebep olan etiyolojik sebebe bağlı olarak tedavi yöntemi de değişmektedir. Aşırı hareketli üst dudanın sebep olduğu gummy smile' ın tedavisinde botulinum toksin kullanımı minimal invaziv ve etkili bir yöntem olarak çok sık kullanılmaktadır. Bu makalenin amacı aşırı hareketli üst dudanın neden olduğu gummy smile' ı olan hastanın botulinum toksin ile tedavisi hakkında bilgi vermektir.

Anahtar Kelimeler: Gummy smile, aşırı hareketli üst dudak, botulinum toksin**S-346****Treatment of Gummy Smile Using Botulinum Toxin: A Case Report***Devrim Deniz Üner*

Harran University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Şanlıurfa

Today botulinum toxin is widely used for therapeutic and cosmetic purposes. Gingival display more than 2 mm during smile is called excessive gingival display or gummy smile. In the etiology of a gummy smile, such as passive eruption, excessive maxillary vertical excess, and hypermobile upper lip syndrome and gingivectomy, lip repositioning, myotomy, Le-fort operations, and botulinum toxin are used for treatment methods. Depending on the etiological cause of Gummy smile, the treatment method also changes. The use of botulinum toxin in the treatment of gummy smile caused by hypermobile upper lip is frequently used as a minimally invasive and effective method. The aim of this article is to obtain information about the treatment of botulinum toxin in the patient with a gummy smile caused by the hypermobile upper lip.

Keywords: Gummy smile, hypermobile upper lip, botulinum toxin

S-347

Posterior Maksiller Dişsiz Bir Grup Hastada, Maksiller Sinüs Pnömatizasyonu ve Morfolojik Varyasyonlarının Değerlendirilmesi*Asel Usdat, Sebnem Ercalik Yalcinkaya*

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu çalışmada, maksiller posterior dişsiz hastalarda Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi (KIBT) görüntüleri kullanılarak, bu hastalarda maksiller sinüslerin (MS) pnömatizasyonunun değerlendirilmesi ve temel anatomik özelliklerinin ortaya konmasıyla elde edilecek verilerin tedavi planlamasına rehberlik etmesi ve sinüs lifting, implant uygulamaları ve maksiller ortognatik cerrahisi gibi uygulamalarda cerrahi komplikasyonların önlenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntemler: Çalışma, Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Klinik Araştırmalar Etik Kurulundan (2019 Mayıs) onay almıştır. Çalışma grubu, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı arşivinin retrospektif olarak incelenmesi sonucu elde edilen 40 adet hastanın Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi (KIBT) görüntüsünden oluşmuştur. KIBT görüntüleri, DICOM (Digital Imaging and Communications in Medicine) formatında kaydedilip, 3D Doctor (Able Software Corp, Lexington, MA, USA) yazılım programı ile MS hacimleri değerlendirilmiştir. Veriler tanımlayıcı istatistiksel analiz, Paired T-testi ve Ki-kare testi ile değerlendirilmiş (IBM SPSS Statistics 22.5, Türkiye) ve $p < 0.05$ anlamlılık sınırı olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilen hastaların 24'ü kadın, 16'sı erkekti. Hastaların yaş ortalaması $57,1 \pm 8,05$ olarak belirlendi. Hastaların ortalama MS hacimleri $61,25 \pm 39,53$ cm³ olarak saptandı. Hastaların cinsiyeti ile MS hacimleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunamazken ($p > 0.05$), yaş ile MS hacmi arasında istatistiksel olarak anlamlı fark elde edildi ($p < 0.05$). Hastaların 25'inde (% 62,5) nazal septum deviyasyonuna rastlandı ve nazal septum deviyasyonu ile sol MS hacmi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark görüldü ($p < 0.05$).

Sonuç: Araştırmanın sonuçları maksiller posterior total dişsiz bir grup hastanın değerlendirilmesiyle elde edilmiştir. Klinik değerlendirmeleri de içeren daha geniş kapsamlı araştırmaların özellikle sinüs cerrahisi operasyonlarına ışık tutabileceği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi, Maksiller Sinüs, Hacim, Morfolojik varyasyon

S-347

Evaluation of Maxillary Sinus Pneumatization and Morphological Variations in a Group of Posterior Maxillary Edentulous Patients*Asel Usdat, Sebnem Ercalik Yalcinkaya*

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, İstanbul

Background: The aim of this study was to evaluate the pneumatization of maxillary sinuses (MS) and to determine the basic anatomic variations of the maxillary sinus in maxillary posterior edentulous patients by using cone-beam computed tomography (CBCT) images to guide the treatment planning and to prevent surgical complications in such as sinus lifting, implant applications and maxillary orthognathic surgery.

Methods: The study was approved by the Marmara University Faculty of Dentistry Clinical Research Ethics Committee. Forty CBCT images (Planmeca Romexis®, 3D Mid Planmeca Oy, Helsinki, Finland) were chosen from the archive of Department of Dentomaxillofacial Radiology. CBCT images were saved in DICOM (Digital Imaging and Communications in Medicine) format, and the MS volumes were evaluated with the 3D Doctor software (Able Software Corp., Lexington, MA, USA). Data were evaluated by descriptive statistical analysis paired T-test and chi-square test by (IBM SPSS Statistics 22.5, Turkey). $P < 0.05$ was statistically significant.

Results: 24 female and 16 male patients were included in the study. The mean age of the patients was $57,1 \pm 8,05$. The mean MS volume of the patients was determined as 61.25 ± 39.53 cm³. There was not a statistically significant difference between the gender of the patients and MS volume ($p > 0.05$), whereas there was a statistically significant difference between the age of the patients and MS volume. Of the patients, 25 (62.5%) had nasal septum deviation, and there was a statistically significant difference between nasal septum deviation and left MS volume ($p < 0.05$).

Conclusion: The results of the study were obtained by evaluating a group of the edentulous patient. It was observed that more extensive studies, including clinical evaluations, could shed light on sinus surgery operations.

Keywords: CBCT, Maxillary Sinus, Volume, Morphological Variation

S-348

Maksiller Sinüs Hacmi Konka Bülloza, Nazal Septal Deviasyon ve Gömülü Dişlerden Etkilenir mi? KIBT Çalışması*Melek Taşsöker¹, Güldane Mağat¹, Bekir Lale², Melike Güleç¹, Sevgi Özcan¹, Kaan Orhan³*¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Konya²Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Konya³Leuven Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Görüntüleme ve Patoloji Anabilim Dalı, OMFS IMPATH Araştırma Grubu, Ağız Diş Çene Hastalıkları ve Cerrahisi, Leuven Üniversite Hastaneleri, Leuven, Belçika.

Amaç: Maksiller sinüs maksiller kemiğin içinde orbitanın hemen altında konumlanmaktadır. Maksiller sinüs kavitelerinin büyümesinde çeşitli mekanizmaların rol aldığı belirtilmiştir. Bu çalışmada, konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) görüntüleri kullanarak maskiller sinüs hacmi ile nazal septal deviasyon (NSD), konka bülloza (KB) ve gömülü dişler arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmaktadır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmada 55 hastanın KIBT görüntüleri kullanılarak incelenen toplam 110 maksiller sinüste NSD, KB, gömülü üçüncü molar ile kanin diş görülme sıklığı ve yaş ile cinsiyet parametreleri değerlendirilmiştir. Maksiller sinüs hacmi MIMICS yazılımı (Materialize HQ Technologielaan, Leuven, Belçika) kullanılarak ölçülmüştür. Tüm istatistiksel analizler SPSS v.21 yazılımı kullanılarak yapılmıştır ve p<0.05 değerleri istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Sağ maksiller sinüs hacmi ortalama 13.566 cm³ olarak hesaplanırken, sol maksiller sinüs hacmi 13.882 cm³ olarak ölçülmüştür. İncelenen bireylerde sağ ve sol gömülü üçüncü molar diş görülme sıklığı sırasıyla %49.1 ve %47.3 olarak hesaplanırken, sağ ve sol gömülü kanin diş görülme sıklığı sırasıyla %1.8 ve %5.5 olarak tespit edilmiştir. İncelenen KIBT görüntülerinin %56.4'ünde NSD ve %30.9'unda sağ tarafta, %32.7'sinde sol tarafta KB varlığı gözlemlenmiştir. Erkeklerden hesaplanan ortalama sinüs hacminin her iki tarafta da kadınlardan hesaplanan ortalama sinüs hacmine göre anlamlı derecede daha yüksek (p<0.05) olduğu tespit edilmiştir. Maksiller sinüs hacmi ile yaş arasında anlamlı bir korelasyon saptanmamıştır (p>0.05). Maksiller sinüs hacmi ile gömülü üçüncü molar ve kanin diş, NSD ve KB arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0.05).

Sonuç: NSD, KB, gömülü üçüncü molar ile kanin diş ve yaş parametrelerinin maksiller sinüs hacmi üzerinde etkisi yoktur. Cinsiyetin maksiller sinüs hacmi üzerinde etkilidir ve ortalama maksiller sinüs hacmi erkeklerde kadınlardan daha yüksektir.

Anahtar Kelimeler: Maksiller sinüs, Nazal septal deviasyon, Konka bülloza.

S-348

Is The Maxillary Sinus Volume Affected By Concha Bullosa, Nasal Septal Deviation and Impacted Teeth? A CBCT Study*Melek Taşsöker¹, Güldane Mağat¹, Bekir Lale², Melike Güleç¹, Sevgi Özcan¹, Kaan Orhan³*¹Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Necmettin Erbakan University, Faculty Of Dentistry, Konya²Department of Ortodontics, Necmettin Erbakan University, Faculty Of Dentistry, Konya³OMFS IMPATH Research Group, Department of Imaging and Pathology, Faculty of Medicine, University of Leuven and Oral and Maxillofacial Surgery, University Hospitals Leuven, Leuven, Belgium

Objective: Maxillary sinuses are located in the maxillary bones, below the orbits. It has been stated that various mechanisms play an important role in the growth of maxillary sinus cavities. The purpose of this study was to investigate the correlations of maxillary sinus volume with nasal septal deviation (NSD), concha bullosa (CB) and impacted teeth on maxillary sinus volume using cone-beam computed tomography (CBCT) images.

Material-Method: A total of 110 maxillary sinus were examined using CBCT images obtained from 55 patients. Data including age, gender, impacted third molar and canine teeth, NSD and CB were examined. Maxillary sinus volume was measured using the MIMICS software (Materialize HQ Technologielaan, Leuven, Belgium). All statistical analyses were performed using the SPSS (Statistical Package for Social Sciences, version 21) software and p values <0.05 were considered to indicate statistical significance.

Results: Mean volume of the right maxillary sinus was 13.566 cm³, while the left was 13.882 cm³. The rate of patients with right and left impacted third molar teeth was 49.1% and 47.3%, respectively. The rate of right and left impacted canines were 1.8% and 5.5%, respectively. NSD was found in 56.4% of CBCT examinations and right and left CB was observed in 30.9% and 32.7% of the patients' examinations, respectively. Males had a significantly higher mean sinus volume than females for both sides (p<0.05). There were no significant correlations between maxillary sinus volume and age (p>0.05). No significant differences were found between maxillary sinus volume and impacted molar and canine teeth, NSD and CB (p>0.05).

Conclusion: NSD, CB, impacted teeth and age were not found to be related with maxillary sinus volume. Gender had an effect on maxillary sinus volume and males had higher mean sinus volume than females.

Keywords: Maxillary sinus, Nasal septal deviation, Concha bullosa.

S-349

Mandibular Asimetri Sebeplerinden Unilateral Kondiler Hiperplazi Teşhisi ve Tedavisi; Olgu Sunumu, Derleme*Seyhan Karaaslan, Hakan Hıfzı Tüz, Sündüz Başak Yılmaz*

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Mandibular kondiler hiperplazi (MKH), kondilin aşırı büyümesiyle karakterize, mandibular prognatizm, fasiyal asimetri, maloklüzyonla birlikte açık kapanış ve çapraz kapanışa yol açabilen, artikular fonksiyon bozukluklarıyla sonuçlanabilen bir malformasyondur. Etiyolojisi tartışmalıdır. Teşhis yöntemleri arasında görüntüleme yöntemleri, histopatolojik inceleme, sintigrafi ve SPECT-BT'dir. Vaka raporumuz büyüme ve gelişimini tamamlayan, asimetri ve maloklüzyon şikayetiyle başvuran ve KIBT (Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi) ve sintigrafi ile unilateral kondiler hiperplazi teşhisi sonrası kondilektomi cerrahi prosedürü uygulanan 2 hastayı içermektedir. Bu derlemenin amacı, olgu sunumları dikkate alınarak, fasiyal asimetri sebeplerinden birinin kondiler hiperplazi olabileceğini, erken teşhisin ve çok merkezli olarak değerlendirmenin önemini göstermek; tedavisinde de kondilektomi cerrahi prosedürünün, gerekliyse de sonrasında yapılacak ortognatik cerrahinin önemini vurgulamaktır. **Olgu Sunumu 1:** 20 yaşında kadın hasta, 3 yıl takibinde devam eden kondiler hiperplazi ve aktif büyüme mevcut olup, klinik ve radyografik olarak asimetri, maloklüzyon bulunmaktadır. KIBT (Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi) ve sintigrafi ile unilateral kondiler hiperplazi teşhisi sonrası yüksek kondilektomi cerrahi prosedürü uygulanıp, 6-8 ay takibiyle birlikte maksillomandibular ilişkiyi düzeltmek için ortognatik cerrahi prosedürü yapıldı. Hastanın 1 yıllık takip süreci sonrası unilateral kondiler hiperplazisi elimine edilmiştir. **Olgu Sunumu 2:** 27 yaşında kadın hasta, hastadan alınan anamneze göre diş merkezde hastanın asimetri şikayeti sebebiyle, sol taraf korpus mandibula bölgesine silikon implantasyonu yapılmıştır. 2014 yılında kliniğimize, fasiyal asimetri şikayeti ile tekrar başvurmuştur. Sintigrafi ve KIBT değerlendirmeleri ışığında sol kondiler kemikte ve mandibula korpusta inaktif büyüme teşhisi konulmuştur. İlk operasyonda sentetik materyalin ekstraksiyonu ve bazal kemiğin redüksiyonu yapıldı. 2018'de sol taraf için yüksek kondilektomi ikincil cerrahi operasyon olarak uygulandı. Kondiler büyüme ve mandibular asimetrinin bir yıllık takibinde, hastanın estetik beklentisi beraberinde genioplasti gerçekleştirildi. Kondiler hiperplazi fasiyal asimetrinin en sık sebeplerinden biridir. Erken teşhis ve rutin muayeneler sırasında göz önünde bulundurulması ve ilgili uzmanlık dallarına yönlendirilmesi önemlidir. Tedavi yöntemleri birden fazla cerrahi prosedürleri ve ortodontik tedavileri içerebilir.

Anahtar Kelimeler: fasiyal asimetri, kondilektomi, kondiler hiperplazi

S-349

One of Causes of Mandibular Asymmetry; Management of Unilateral Condylar Hyperplasia; Case Reports, Literature Review*Seyhan Karaaslan, Hakan Hıfzı Tüz, Sündüz Başak Yılmaz*

Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Mandibular condylar hyperplasia is a malformation characterized by excessive growth of the condyle, resulting in mandibular prognathism, facial asymmetry, malocclusion, resulting in articular dysfunctions. Imaging methods include histopathological examination, scintigraphy and SPECT-CT. The aim of this review is to demonstrate the importance of early diagnosis and multicentre evaluation of one of the causes of facial asymmetry as condylar hyperplasia by considering case reports. **Case Reports:** 20-year-old female patient had condylar hyperplasia and active growth during the 3-year follow-up period. After the diagnosis of unilateral condylar hyperplasia, condylectomy surgery was performed. After 1 year of follow-up, unilateral condylar hyperplasia was eliminated. 27 years old female patient with a history of operation for a synthetic material (silicone) implantation to the left body of mandible previously at another center, presented to our clinic in 2014 with the complaint of facial asymmetry on her left side. Body and the ramus of the mandible were asymmetrically grown on the effected side. Scintigraphy and CT revealed inactive growth in the left condylar process and body of the mandible. Removal of the synthetic material from the body of mandible and reduction of the basal bone was performed at the initial operation. Condylectomy for the left side was carried out in 2018 in the second session. The patient was followed up for one year in order to observe further growth of the condylar head and an osseous sliding genioplasty was performed in 2019 for the correction of residual asymmetry. Condylar hyperplasia is one of the most common causes of facial asymmetry. It is important to consider during early diagnosis and routine examinations and to direct them to the relevant specialties. Treatment methods may include multiple surgical procedures and orthodontic treatments.

Keywords: condylar hyperplasia, condylectomy, facial asymmetry

S-350

Endodontik Tedavi Prognozunun Dental İmplantlarla Karşılaştırılması ve Hekimlerin Endodontik Tedavi Sırasındaki Stres Düzeylerinin Belirlenmesi: Bir Anket Çalışması*Zübeyde Ceren Bayram¹, Mehmet Özgür Uyanık²*¹Altınbaş Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, İstanbul²Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Ankara

Bu çalışmada, anket yoluyla hekimlerin çeşitli vakalar karşısında kanal tedavisi yapmak veya dişi çekip dental implant uygulamak arasındaki tercih eğilimlerinin araştırılması ve endodontik tedavi aşamalarında yaşadıkları stres düzeyinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Anketler, Türk Diş Hekimleri Birliği'nin veritabanı kullanılarak 642 adet katılımcıya elektronik posta yoluyla ulaştırılmış olup; bu katılımcıların 430'unu genel diş hekimleri, 65'ini endodonti uzmanları ve 147'sini de diğer uzmanlık dallarındaki uzman diş hekimleri oluşturmaktadır. Toplanan verilerin istatistiksel analizinde SPSS 22.00 programı ile ortalama, ortanca, standart sapma, minimum, maksimum, ağırlıklı yüzde hesapları gibi tanımlayıcı istatistik kullanılmıştır. Değerlerin normal dağılıp dağılmamalarına göre görsel (yüzde grafikleri) ve analitik yöntemle (Ki kare testi) inceleme yapılmıştır. P değerinin 0.05'in altında olduğu durumlar istatistiksel olarak anlamlı sonuçlar şeklinde değerlendirilmiştir. Hekimlerin endodontik tedavi ve implant arasındaki tercih eğilimleri ve endodontik tedavi aşamalarında yaşadıkları stres düzeyleri ile uzmanlık alanları, çalıştıkları kurum, cinsiyetleri, mezun olduktan sonra geçen süre ve uzman hekimlerin uzmanlık alanlarında aktif olarak çalıştıkları süre arasında ilişki olduğu görülmüştür. İleride bu faktörlerin daha geniş popülasyonlarda ayrıntılı olarak incelendiği çalışmalar yapılması, daha detaylı sonuçların elde edilmesine yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Anket, dental implant, endodontik tedavi aşamaları, prognoz, stres

Evaluation of Endodontic Treatment Prognosis with Dental Implants and Determination of Stress Levels of Dentists During Endodontic Treatment: A Survey Study*Zübeyde Ceren Bayram¹, Mehmet Özgür Uyanık²*¹Altınbaş University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, İstanbul²Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Ankara

In this study, it was aimed to investigate the preference trends of dentists between doing root canal treatment to teeth or applying dental implant after extraction for different cases and to determine the levels of stress experienced during endodontic treatment stages through a survey. Surveys were delivered via e-mail to 642 participants using the Turkish Dental Association's database; 430 of these participants are general dentists, 65 of whom are endodontists and 147 of whom are specialist dentists in other specialized fields. Descriptive statistics such as mean, median, standard deviation, minimum, maximum, weighted percentages were used with SPSS 22.00 program in statistical analysis of collected data. Values were analyzed visually (percent graphs) and analytical (Chi square test) according to their normal distribution. Statistically significant results were obtained when the P value was below 0.05. It has been shown that dentists' preference trends between endodontic treatment and implant and stress levels experienced at the endodontic treatment stages are related to their expertise, the institutions they work with, their gender, the time since graduation and the time they have been actively engaged in specialist areas of expertise. In the future, further studies detailed evaluation of these factors might help to obtain more detailed results.

Keywords: Dental implant, endodontic treatment stages, prognosis, questionnaire, stress

S-351

Odontojenik Miksomanın Klinik, Radyolojik ve Histopatolojik Olarak Değerlendirilmesi: Retrospektif Vaka Serisi*Hülya Çakır Karabaş¹, İlknur Özcan¹, Gürkan Ünsal¹, Sedef Ayşe Taşyapan¹, Merva Soluk Tekkeşin²*¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul²İstanbul Üniversitesi Onkoloji Enstitüsü, Tümör Patolojisi Bilim Dalı, İstanbul**Amaç:** Çalışmamızın amacı, odontojenik miksomalarının (OM) radyolojik, klinik ve histopatolojik özelliklerinin detaylı olarak değerlendirilmesidir.**Yöntem:** İstanbul Üniversitesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı'na başvuran ve "odontojenik miksoma" teşhisi konulan hastaların radyografik görüntülerinin (ortopantomografik görüntülerde, konik ışınli bilgisayarlı tomografilerde (KIBT), manyetik rezonans görüntülemelerde (MRG)) karakteristik özellikleri, tümörlerin klinik ve histopatolojik özellikleri incelenmiştir.**Bulgular:** Araştırma kriterlerine uyan 9 hastanın yaş, cinsiyet ve odontojenik miksoma lokalizasyon bilgileri şu şekildedir: 22, kadın, mandibular posterior; 30, erkek, mandibular posterior; 30, kadın, maksiller posterior; 31, erkek, mandibular anterior; 35, erkek, mandibular anterior; 37, erkek, mandibular posterior; 40, kadın, mandibular posterior; 41, erkek, mandibular posterior; 59, kadın, maksiller posterior. OM'ler benign tümörler olduklarından metastaz yapma yetenekleri yoktur. Lezyonu sınırlayan herhangi bir kapsüle sahip değildirler. Bu nedenle trabeküler kemik içerisine uzanım gösterirler ve bu da KIBT görüntülerinde sınırlarını tespit etmeyi oldukça zorlaştırır. Maksilladaki lezyonların belirsiz sınırlı olduğu ve maksiller sinüsün içerisine büyüdüğü izlenmiştir. Çalışmamızdaki 9 hastanın 3'ünde nüks görülmüştür. T2 ağırlıklı MRG görüntülerindeki OM'lerin yüksek sinyal yoğunluğu, trabeküler uzantıları ve nüksleri tespit etmede oldukça önemlidir. Mandibuladaki OM'lerde düz, ince, hiperdens septa formasyonu izlenmiştir. OM'lerin, ilgili bölgedeki diş köklerinin arasında parmakı girintileri görülmüş olup bu durum, karakteristik septa görüntüsünün izlenemediği hastalarda Basit Kemik Kavitesi ile ayırıcı tanıyı güç hale getirmektedir.**Sonuç:** OM'ler, yüksek nüks potansiyele ve yanıtıcı olabilen radyografik özelliklere sahip olan nadir odontojenik tümörlerdir. Doğru tanı ve etkili cerrahi planlaması için KIBT ve MRG taramaları birlikte değerlendirilmelidir.**Anahtar Kelimeler:** Konik Işınli Bilgisayarlı Tomografi, Manyetik Rezonans Görüntüleme, Odontojenik Miksoma.

S-351

The Clinical, Radiological and Histopathological Evaluation of Odontogenic Myxoma: A Retrospective Case Series*Hülya Çakır Karabaş¹, İlknur Özcan¹, Gürkan Ünsal¹, Sedef Ayşe Taşyapan¹, Merva Soluk Tekkeşin²*¹İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, İstanbul²İstanbul University Institute of Oncology, Department of Tumour Pathology, İstanbul**Objectives:** The aim of this study is to evaluate the radiological, clinical and histopathological features of the odontogenic myxomas (OMs).**Method:** Patients, who applied to the Department of Dentomaxillofacial Radiology, İstanbul University and were diagnosed with odontogenic myxomas, were evaluated in terms of characteristic features of their radiographic images (of orthopantomography, cone beam computed tomography (CBCT), magnetic resonance imaging (MRI)), clinical and histopathological features of the tumors.**Results:** Information regarding age, sex, and odontogenic myxoma localization of 9 patients who met the research criteria were as follows: 22, female, mandibular posterior; 30, male, mandibular posterior; 30, female, maxillary posterior; 31, male, mandibular anterior; 35, male, mandibular anterior; 37, male, mandibular posterior; 40, female, mandibular posterior; 41, male, mandibular posterior; 59, female, maxillary posterior. Since OMs are benign tumors, they do not have the ability to metastasize. They are not encapsulated. Thus, they tend to infiltrate the trabecular bone which makes it harder to detect the exact borders of OMs in CBCT images. The lesions in the maxilla were poorly defined and grew inside the maxillary sinus. 3 out of our 9 patients had recurrences. The high signal intensity of OMs in T2-weighted MRI images is crucial at detecting the trabecular extensions and recurrences. OMs in the mandible had straight, thin hyperdense septa formations. OMs had scallop formation between the roots of the adjacent teeth which made it harder to differentiate it from the Simple Bone Cavity in the absence of septa formation.**Conclusion:** OMs are rare odontogenic tumours with high potential of recurrence and confusable radiographic features. CBCT and MRI scans should be considered together in order to make an accurate diagnosis and effective surgical plan.**Keywords:** Cone Beam Computed Tomography, Magnetic Resonance Imaging, Odontogenic Myxoma.

S-352

Sabit Ortodontik Tedavi Gören Hastalarda Oral İrigatör Kullanımının Klinik Ve Biyokimyasal Olarak Etkinliğinin Değerlendirilmesi*Esmâ Oğuz, Burcu Özkan Çetinkaya*

19 Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Samsun

Amaç: Sabit ortodontik tedavi gören bireylerde oral irrigatör kullanımının etkinliğinin klinik ve biyokimyasal olarak arayüz fırçası ile karşılaştırılması amaçlandı.

Materyal-Metod: Sabit ortodontik tedavisi yeni başlayacak olan 30 bireyin dahil edildiği bu çalışmada bireyler; 1.grup: günlük temizliğinde manuel fırçalamaya ek olarak arayüz fırçası kullananlar; 2.grup: günlük temizliğinde manuel fırçalamaya ek olarak oral irrigatör kullananlar olmak üzere rastgele 2 eşit gruba ayrıldı. Klinik veriler başlangıç, 2., 4. ve 8. haftalarda toplandı. Klinik inceleme kapsamında plak indeksi, gingival indeks, sondalamada kanama, cep derinliği ve ataşman seviyesi tespit edildi. Biyokimyasal inceleme kapsamında ise hastalardan alınan dişeti oluğu sıvısı (DOS) örneklerinde interlökin 1 beta (IL-1 β), interlökin 10 (IL-10), matriks metalloproteinaz 1 (MMP-1), matriks metalloproteinaz 8 (MMP-8) seviyeleri ELISA yöntemi ile belirlendi.

Bulgular: Oral irrigatör kullanan 2. grupta, 8.haftada plak indeksi ve sondalamada kanama değerlerinin; 2., 4. ve 8. haftada gingival indeks değerlerinin istatistiksel anlamlı olarak daha az olduğu saptandı. Biyokimyasal bulgular dahilinde, MMP-8'in, 4. ve 8. haftalarda; IL-1 β 'nın 2.haftada oral irrigatör grubunda istatistiksel anlamlı daha düşük olduğu görüldü. MMP-1 ve IL-10 değerlerinde hiçbir zaman diliminde gruplar arasında anlamlı farklılık görülmedi.

Sonuç: Çalışmamızın sonuçları; diş fırçasına ek olarak kullanılan oral irrigatörlerin ortodontik tedavi gören bireylerde ağız sağlığının idame ettirilmesinde en az arayüz fırçası kadar etkili olabileceğini göstermektedir. Bu sonuçlar dahilinde oral irrigatörlerin arayüz temizliğinde alternatif ağız bakım aracı olabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Ortodontik tedavi, oral irigatör, IL-1 β , IL-10, MMP-1, MMP-8

S-352

Clinical and Biochemical Evaluation Oral Irrigator Effectiveness in Patients Under Orthodontic Treatment*Esmâ Oğuz, Burcu Özkan Çetinkaya*

Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Samsun

Aim: The aim of this study is to compare the effectiveness of oral irrigator with interdental brush clinically and biochemically in orthodontic patients.

Materials-Methods: 30 patients were randomly divided into two equal groups; Group I: patients using interdental brush in addition to manual brushing; Group II: patients using oral irrigator in addition manuel brushing. The data was collected in the baseline, 2nd, 4th and 8th weeks. Within the scope of clinical examination; plaque index, gingival index, bleeding on probing, probing pocket depth and the clinical attachment level were detected. As a result of biochemically observation, the level of IL-1 β , IL-10, MMP-1, MMP-8 in the gingival crevicular fluid were also detected by the method of ELISA.

Results: The plaque index and bleeding on probing values at the 8th week and gingival index values at the 2nd, 4th and 8th weeks were found to be statistically lower in the oral irrigator group compared to interdental brush group. IL-1 β total and concentration values at the 2nd week, MMP-8 total and concentration values at the 4th and 8th weeks were statistically lower in the irrigator group compared to interdental brush group. There were no significant differences between the groups in MMP-1 and IL-10 total and concentration values at any time interval of the study.

Conclusion: The result of our study showed that usage of oral irrigators in addition to toothbrush appears to be as effective as interdental brush in patients under orthodontic treatment. Within the limits of our study we can conclude that oral irrigators can be used as an alternative oral care device for the interdental cleaning.

Keywords: Orthodontic treatment, oral irigator, IL-1 β , IL-10, MMP-1, MMP-8

S-353

İmplantüstü Overdenture Protezlerde Kullanılan *Rhein-83* Marka Farklı Locator ve Top Başlı Ataşman Lastiklerinin Bazı Fiziksel Özelliklerinin Termal Yaşlandırma Öncesi ve Sonrasında Karşılaştırmalı Araştırılması

*Lamia Najafova*¹, *Hüseyin Kurtulmuş*¹, *Turgut Cihan Akçaboy*²

¹Istanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Bu in vitro çalışmanın amacı locator ve top başlı ataşman lastiklerin termal siklus öncesi ve sonrası elastisite modülü, yüzey pürüzlülüğü ve microvickers sertlik değerlerinin karşılaştırılmasıdır. Çalışma için her bir ataşman sistemi (Rhein-83, Eleksan, Bologna, İtaly) için farklı sertlik değerine sahip, şeffaf, pembe ve sarı olmak üzere üç farklı renkte ataşman lastikleri seçilmiştir. Araştırmada her grupta 7 örnek olacak şekilde 6 farklı ataşman lastiği grubu kullanılmıştır. Her bir örneğin yaşlandırma işlemi (Rhein-83, Eleksan, Bologna, İtaly) öncesi ve sonrasında elastisite modülü, yüzey sertliği ve yüzey pürüzlülüğü değerleri incelenmiştir. Veri analizi için bağımlı t testi, Student's t testi, Mann Whitney-U ve Wilcoxon testi kullanılmıştır. Testlerin anlamlılık düzeyi için $p<0,05$ ve $p<0,01$ değeri kabul edilmiştir. Termal yaşlandırma işlemi öncesi ve sonrası elde edilen verilere göre; locator ve top başlı ataşman lastiklerinde elastisite modülü değerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$). Yaşlandırma öncesi sarı locator lastik ataşman grubunun yüzey sertliği sarı top başlı ataşman lastiği grubundan istatistiksel olarak daha yüksek bulunmuştur ($p<001$, $p=0,001$). Yaşlandırma sonrası şeffaf locator lastik grubunun yüzey sertliği top başlı şeffaf ataşman lastik grubundan istatistiksel olarak daha yüksek bulunmuştur ($p<0,01$, $p=0,001$). Yaşlandırma öncesi ve sonrasında şeffaf ve pembe locator lastik grubunun yüzey pürüzlülüğü değerleri şeffaf ve pembe top başlı ataşman lastiklerinden istatistiksel olarak daha yüksek bulunmuşken ($p<0,01$ $p=0,001$), yaşlandırma öncesi sarı lastiklerde her iki ataşman grubunda istatistiksel olarak herhangi bir fark saptanmamıştır ($p>0,05$ $p=0,120$), yaşlandırma sonrası sarı locator lastik grubu istatistiksel olarak daha yüksek değer göstermiştir ($p<0,01$ $p=0,001$). Bu in vitro çalışmanın limitasyonlarında: Rhein-83 markanın yaşlandırma öncesi sarı renkli locater lastik daha retantif olmasına rağmen, yaşlandırma sonrası tüm deney gruplarının (yüzey sertliği, mikrovickers, elastisite modülü) grupları (sarı, pembe, şeffaf locater ve top başlı ataşman lastikleri) hem kendi hem de birbirleri arasındaki karşılaştırma ve buna göre kurulan korelasyonlarda; pembe top başlı ataşman lastiği daha retantif bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Lastikler, locator, mekanik testler, top başlı ataşman

S-353

The Research Study Based on a Juxtaposition of the Physical Characteristics of Diverse *Rhein-83* Locators and Ball-Attachment Matrices Used in Implant Overdenture Protheses Before and After the Thermal Aging Process

*Lamia Najafova*¹, *Hüseyin Kurtulmuş*¹, *Turgut Cihan Akçaboy*²

¹Istanbul Aydın University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İstanbul

²Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara

The aim of this study is to compare the elasticity modulus, surface roughness and microvickers hardness values of locator and ball attachment matrices before and after thermal cycling. In this study, three different colors (transparent, pink and yellow) of matrices, with each owning distinctive hardness values, were used per each attachment system. Six diverse groups with attachment types ($n=7$) in each were appointed in the study. Elasticity modulus, surface hardness and surface roughness were evaluated before and after the aging process of each type. The data were analyzed with Paired t test, Student's t test, Mann Whitney U test and Wilcoxon test. For the significance level of the tests, $p<0.05$ and $p<0.01$ values were admitted. According to the data obtained before and after the thermal aging process, there was no statistically significant difference between the elasticity modulus of the locator and ball attachment matrices ($p>0,05$). Before aging, the surface hardness of the yellow locator attachment matrices group was statistically higher than that of the yellow ball attachment matrices group ($p<001$, $p=0,001$). After aging, the surface hardness of the transparent locator matrices group was statistically higher than that of the transparent ball attachment matrices group ($p<0,01$, $p=0,001$). Before and after aging, while the surface roughness values of the transparent and pink locator matrices group were statistically higher than the transparent and pink ball attachment matrices ($p<0,01$ $p=0,001$), in yellow matrices no statistical difference was found in both attachment groups before aging ($p>0,05$ $p=0,120$), the yellow locator matrices group showed the statistically higher value after aging ($p<0,01$ $p=0,001$).

Keywords: Ball attachment system, locator, matrices, mechanical tests

S-354

Ön Açık Kapanışın Modifiye Rapid Molar Intruder ile Tedavi Sonuçlarının Değerlendirilmesi*Osman Öktem Aktürk¹, Meliha Rübendiz²*¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, İstanbul²Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Ön açık kapanışı bulunan bireylerde genellikle bu duruma eşlik eden posterior dentoalveolar bölgenin aşırı derecede erüpsiyonu mevcuttur. Bu tür vertikal yön problemlerinde posterior dentoalveolar bölgede gelişimin engellenmesi yönünde bir büyüme modifikasyonu uygulamasının etkili olduğu bilinmektedir. Bu çalışmanın amacı büyüme gelişim dönemindeki ön açık kapanışa sahip bireylerde; intermaksiller elastik ve ekstraoral aygıt kullanımı yerine devamlı ve hafif kuvvetler uygulayan, herhangi bir lokal cerrahi işleme gerek duyulmayan, intraoral bir mekanizma olan modifiye rapid molar intruder sistemi kullanılarak elde edilen tedavi sonuçları değerlendirmektir.

Yöntem: Çalışmaya tedavi talebiyle başvuran ön açık kapanış maloklüzyona sahip 16 birey (4 erkek, 12 kadın) dahil edilmiştir. Bireyler, çalışmaya ancak kendilerinden ve velilerinden imzalı aydınlatılmış onam formu alındıktan sonra dahil edilmiştir. Bu çalışmada sefalometrik radyografi üzerinde 16 adet açısal, 14 adet boyutsal, 6 adet oransal ölçüm ve ortodontik modeller üzerinde ise toplamda 8 adet boyutsal ölçüm değerlendirilmiştir. Ölçümlerin tedavi öncesi ve sonrası zamanlarda farklılığının incelenmesi amacı ile Wilcoxon işaret testi kullanılmıştır. Metot hatasının incelenmesi amacı ile Spearman korelasyon analizi yapılmıştır. Çalışmada 0,05'den küçük p değerleri istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir. Analizler SPSS 22.0 paket programı ile yapılmıştır.

Bulgular: Mandibular anterior otorotasyon sebebiyle çenelerin sagittal yön ilişkisinde sınıf II' den sınıf I'e düzleme elde edilmiştir. Mandibular düzlem ile mandibular oklüzal düzlem ve palatal düzlem ile maksiller oklüzal düzlem arasında artış gözlenmiştir. Alt ve üst kesici retraksiyonlarına ve spontan erüpsiyonlarına bağlı olarak, overbite'da artış, overjet'e azalma elde edilmiştir. Maksiller ve mandibular anterior ark uzunlukları ile maksiller total ark uzunluğunda ise kesici retraksiyonlarına bağlı azalmalar ortaya çıkmıştır.

Sonuç: Büyüme gelişim dönemindeki ön açık kapanış maloklüzyonlu olan, 16 bireyin dahil edildiği, MRMI uygulamasının dentofasiyal yapılar üzerine etkilerinin incelendiği çalışmamızda overbite miktarı ortalama 2,91 mm artmıştır.

Anahtar Kelimeler: Açık kapanış, Modifiye Rapid Molar Intruder (MRMI), Overbite, Rapid Molar Intruder (RMI)

S-354

Evaluation of the Treatment Results of Anterior Openbite with Modified Rapid Molar Intruder*Osman Öktem Aktürk¹, Meliha Rübendiz²*¹Bezmialem Vakıf University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, İstanbul²Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Ankara

Objective: Cases with anterior open bite usually have an eruption of the posterior dentoalveolar region. It is known that the application of growing modification to prevent posterior dentoalveolar development is effective in vertical direction problems. The aim of this study is evaluate the results of treatment using a modified rapid molar intruder; which is an intraoral mechanism that does not require any local surgery, requires continuous and mild forces without the use of intermaxillary elastic and extraoral devices, in growing patients with anterior open bite malocclusion.

Methods: The study included 16 cases (4 males, 16 females) with anterior open bite malocclusion who applied to treatment. Cases were included in the study after the informed consent form was obtained from them and their parents. 16 angular, 14 dimensional, 6 proportional measurement were evaluated on cephalometric radiography and 8 dimensional measurements were evaluated on orthodontic models. The Wilcoxon sign test was used to examine the differences of the measurements before and after treatment. Spearman correlation analysis was performed to determine the method error. P values less than 0,05 were considered statistically significant in this study. Analysis was performed with SPSS 22.0 software package.

Results: Because of the mandibular anterior autorotation, there was an improvement in the sagittal direction of the jaws from Class II to Class I. The increase of angle between mandibular plane to mandibular occlusal plane and palatal plane to maxillary occlusal plane were observed. Due to lower and upper incisor retraction and spontaneous eruptions, overbite was increased and overjet was decreased. Because of incisors retraciton, maxillary and mandibular anterior arc lengths and maxillary total arc length were decreased.

Conclusions: In our study, the incidence of overbite increased by 2,91 mm in 16 patients with the effect the application of MRMI with anterior open bite malocclusion on dentofacial structures.

Keywords: Open bite, Modify Rapid Molar Intruder (MRMI), Overbite, Rapid Molar Intruder (RMI)

S-355**Zorlu İmplant Pozisyonlarında Protetik Yaklaşım: Vaka Serisi***Mustafa Gürkan, Tomurcuk Övül Kümbüloğlu*

Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İzmir

Dişsiz alanların implant destekli protez ile restorasyonu günümüzde geleneksel protetik tedavilere alternatif bir tedavi seçeneği haline gelmiştir. İmplant destekli protetik restorasyonlar hazırlanırken bazı durumlarda kişiye özel dayanak hazırlığı zorunlu hale gelmektedir. Bunun en büyük nedeni, yerleştirilen implantların konumunun protetik tedaviyi estetik ve fonksiyonel açıdan engellemesidir.

Kişiye özel dayanak gerekliliği sadece ön bölgede estetik ya da fonksiyonun sağlanması amacıyla değildir. Özellikle çenenin arka bölgelerinde büyük ağı dişlerinin kaybını takiben yerleştirilen implantların çoğunlukla kemik hacminin yetersizliğine bağlı olarak küçük çapta ve az sayıda olması nedeniyle meziodistal ve bukkolingual dişeti genişliğinin prefabrike dayanaklarla sağlanamaması fonksiyon ve dokuların devamlılığıyla ilgili sıkıntılar yaratmaktadır.

Bu çalışmada pozisyon ve sayı eksikliği nedeniyle protez üst yapısına rutin klinik koşulları ile imkan vermeyen implantların protez üst yapısı için hazırlanan modifikasyonları anlatılacaktır.

Anahtar Kelimeler: implant, protez, bireysel**S-355****Prosthetic Approach in Difficult Implant Positions: Case Series***Mustafa Gürkan, Tomurcuk Övül Kümbüloğlu*

Ege University Faculty of Dentistry, Prostodontics, İzmir

Restoration of edentulous areas with implant-supported prosthesis has become an alternative treatment option for traditional prosthetic treatments. For some cases in implant-supported prosthetic restorations, fabrication of personalized abutment is mandatory. The main reason for this is that the location of implants prevents the prosthetic treatment from aesthetic and functional aspects.

The necessity of custom abutment is not only for the purpose of providing aesthetics or function in the front region. Particularly in the posterior region of the jaw, the implants placed following the loss of large molar teeth are mostly small size and insufficient amount of them, due to the inadequacy of bone volume. Because of that, mesiodistal and bukkolingual gingival width cannot be achieved with prefabricated abutments and this causes difficulties in the continuity of function and tissues.

In this study, due to lack of position and amount of implants which does not permit fabrication of superstructure in routine clinical conditions, modifications of the prosthetic approach will be explained.

Keywords: implant, prosthesis, custom

S-356**Infraorbital Etmoid Hücrelerin (Haller) Prevalansının Panoramik Radyografi ile İncelenmesi***Gözde Serindere, Ceren Aktuna Belgin*

Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Hatay

Amaç: Infraorbital Etmoid (Haller) hücreleri, etmoid hücrelerden, maksiller sinüs ostiumunun yukarısında, orbita tabanına doğru gelişmiş olan anatomik bir varyasyondur. Bu çalışmanın amacı, Haller hücre prevalansının panoramik radyografi tekniği kullanılarak incelenmesidir.

Yöntem: Bu retrospektif çalışma kapsamında 200 hastaya ait (95 kadın; 105 erkek) panoramik radyograf incelendi. Haller hücreleri dağılım, lokularite ve şekline göre kategorize edildi.

Bulgular: Toplam 200 hastanın 43'ünde (19 erkek; 24 kadın) Haller hücresi gözlemlendi. Bu 43 hastanın 32 tanesinde (%74.4) Haller hücresi unilateral, 11'inde (%25.6) bilateral olarak kaydedildi. 31 (%72.1) hastada unilokuler, 10 (%23.2) hastada multilokuler, 2 (%4.7) hastada ise karışık lokularite izlendi. En sık gözlenen şekil ise yuvarlak şekil (%69.8) idi.

Sonuç: Haller hücresi sıklığı konusunda literatürde farklı sonuçlara rastlanmıştır. Prevalans tespitinde kullanılan radyolojik tekniklerden birisi de panoramik radyografidir. Haller hücrelerinin tespiti, orofasiyal ağrının ayırıcı tanısında ve endonazal cerrahi operasyonlarda istenmeyen komplikasyonların önlenmesinde oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Anatomik varyasyonlar, Haller hücresi, Panoramik radyograflar

S-356**Prevalence of Infraorbital Ethmoid Cells (Haller) on Panoramic Radiographs***Gözde Serindere, Ceren Aktuna Belgin*

Hatay Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, Hatay

Objective: Infraorbital Ethmoid (Haller) cells are an anatomic variation from the ethmoid cells, superior to the maxillary sinus ostium, towards the floor of the orbit. The aim of this study is to evaluate the prevalence of Haller cells using panoramic radiography technique.

Method: In this retrospective study, panoramic radiographs of 200 patients (95 females; 105 males) were evaluated. Haller's cells were categorized according to their distribution, locularity and shape.

Results: Haller's cell was observed in 43 of 200 patients (19 males; 24 females). Of these 43 patients, 32 (74.4%) had unilateral Haller's cells and 11 (25.6%) had bilateral. 31 (72.1%) patients had unilocular Haller's cells, 10 (23.2%) had multilocular and 2 (4.7%) had mixed locularity. The most common shape was round shape (69.8%).

Conclusion: There are different results in the literature about the prevalence of Haller's cells. One of the radiological techniques used in diagnosis is panoramic radiography. Detection of Haller's cells is very important in the differential diagnosis of orofacial pain and in the prevention of unwanted complications in endonasal surgery operations.

Keywords: Anatomical variations, Haller cell, Panoramic radiographs.

S-358**Cameriere Yaş Tayin Metotlarının Kayseri ve Çevresinde 3 Ayrı Yaş Grubunda Uygulanmasıyla Bulunan Tahmini Yaşın, Kronolojik Yaş ile Uygunluğunun Araştırılması***Hatice Cansu Kış, Emin Murat Canger*

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Kayseri

Bu çalışmada amaç, Cameriere'nin yaş tayin yöntemleri kullanılarak İç Anadolu'da Kayseri çevresi Türk popülasyonunda, üç farklı yaş grubunda yapılan diş yaşı tayini sonucu elde edilen tahmini yaşın kronolojik yaşla uygunluğunun belirlenmesidir. Bu çalışmada 800 erkek ve 800 kadına ait 1500 panoramik film ve 100 periapikal film retrospektif olarak incelendi. Çalışmamızda 3 farklı yaş grubu üzerinde Cameriere'nin 3 farklı yaş tahmini metodunu uyguladık;

- Grup 1: 1.99- 14.99 yaş arası hastalar.
- Grup 2: 14.99- 22.99 yaş arası hastalar.
- Grup 3: 23.99- 80.99 yaş arası hastalar.

Bu 3 ayrı yaş grubu üzerinde dişlerin gelişim evrelerin (Grup 1), üçüncü molar dişlerin kök gelişim aşamaları (Grup 2), pulpa odasının izdüşümünün dişin total iz düşüm alanına oranı (Grup 3) bir gözlemci tarafından Cameriere metoduna uygun biçimde değerlendirildi. Bu değerlendirmede gelişim aşamasındaki dişler için köklerin apeks açıklıkları dişlerin mevcut boylarına oranlanarak formülde her bir diş için ayrılan yere yazıldı (Grup 1) veya elde edilen bu oran cut-off değerine göre yorumlandı (Grup 2). Grup 3 için ise periapikal filmler üzerinden pulpa odasının izdüşümü dişin toplam iz düşüm alanına oranlanarak yine ölçülen diş için uygun olan formülde yerine yazıldı. Belirlenen tahmini dental yaşlar ile kronolojik yaşlar arasındaki uyum test edildi. Gözlemci içi uyumun mükemmel olduğu görüldü. Grup 1 için kronolojik yaş ve dental yaş arasında çok güçlü pozitif yönlü istatistiksel olarak anlamlı bir korelasyon bulunmuştur ($r = 0,941$). Grup 2 için Ki-kare testine göre kronolojik yaş ve Cameriere'nin üçüncü molar cut-off oranı arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulundu ($p < 0,05$). Grup 2 için Cameriere'nin üçüncü molar cut-off oranı %91,9 spesivite gösterdi. Grup 3 için kronolojik ve tahmini yaş arasında zayıf pozitif yönlü ve istatistiksel olarak anlamlı bir korelasyon tespit edilmiştir ($r = 0,318$).

Türk popülasyonunda bu 3 grupta Cameriere metotları doğru sonuçlar vermektedir fakat metotların doğruluk dereceleri değişmektedir.

Anahtar Kelimeler: Adli diş hekimliği, yaş tayini, Cameriere yaş tayin metotları

S-358**Investigation of the Accuracy of Cameriere's Age Estimation Methods in Three Different Age Groups of Kayseri Population***Hatice Cansu Kış, Emin Murat Canger*

Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of DentoMaxilloFacial Radiology, Kayseri

This study aims to determine the accuracy between the chronological age and the dental age obtained by the estimation of the age of the teeth in three different age groups in the Turkish population of Kayseri by using the Cameriere's age estimation methods. In this study, 1500 panoramic images and 100 periapical images of 800 men and 800 women were retrospectively analysed. We used 3 different age estimation methods on three different age groups;

- Group 1: 1.99- 14.99 years
- Group 2: 14.99- 22.99 years
- Group 3: 23.99- 80.99 years

The developmental stages of the teeth (Group 1), the root development stages of the third molar teeth (Group 2), the ratio of the projection of the pulp chamber to the total projection area of the tooth (Group 3) were evaluated by an observer in accordance with the Cameriere's age estimation methods. The accuracy between the estimated dental ages and chronological ages was tested. It was determined that the intraobserver reliability was excellent. A strong positive correlation was found between chronological age and dental age for Group 1 ($r = 0.941$). According to the chi-square test for Group 2, there was a statistically significant relationship between the chronological age and the third molar cut-off ratio value ($p < 0.05$). The third molar cut-off ratio for the group 2 showed a 91.9% specificity. There was a statistically weak positive correlation between chronological and estimated age for Group 3 ($r = 0.318$).

In these three groups, Cameriere's methods give accurate results in the Turkish population, but the accuracy of the methods varies.

Keywords: Forensic Dentistry, age estimation, Cameriere's age estimation methods

S-359

Miyofasiyal Ağrı Sendromlu Hastalarda Kondiler Translasyonun Lateral Panoramik Radyografi ile Değerlendirilmesi*Kübra Törenek Ağırman¹, Binali Çakur¹, Ayhan Kul², Okan Balcanlı²*¹Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Erzurum²Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı, Erzurum

Amaç: Miyofasiyal ağrı sendromu (MAS) kaslarda ve/veya fasyalarda oluşan gergin bantlardaki tetik nokta denilen hipersensitif noktalarla karakterize, ağrı veya ağrıya eşlik eden kas spazmı, hassasiyet, temporomandibular eklem (TME) hareket açıklığında kısıtlılık, tutukluk, yorgunluk ve bazen otonomik disfonksiyonlar gibi semptom ve bulgularla seyreden bir sendromdur. Çalışmanın amacı, literatürde genellikle eklem kısıtlılığı ile birlikte seyrettiği belirtilen MAS hastalarında kondiler translasyonun lateral panoramik radyografi ile değerlendirilmesidir.

Yöntem: Tıp Fakültesi Fizik Tedavi kliniğine başvuran ve TME incelemesi için kliniğimize gönderilen 30 MAS'lı hastadan çalışma grubu oluşturuldu. Kliniğimize başvuran sağlıklı hastalardan rastgele seçilen 30'u ile de kontrol grubu oluşturuldu. Hastalardan ağız açık ve kapalı pozisyonda alınan lateral panoramik radyografilerde kondiler translasyon bilateral olarak değerlendirildi. Toplamda 120 TME incelendi.

Bulgular: Çalışma grubunda incelenen eklemlerin sağda 14'ünde (%46,7), solda 17'sinde (%56,7) hipermobilité izlendi. Sağda 6 (%20), solda 8 (%26,7) eklemden ise hipermobilitéye eğilim görüldü. Eklemlerden sağda 7'si (%23,3), solda 4'ü (%13,3) normal hareket sınırında izlenirken; sağda 2 (%6,7), solda 1 (%3,3) eklemden kısıtlılık izlendi. Yalnızca sağ tarafta 1 (%3,3) eklemden aşırı kısıtlılık görüldü. Kontrol grubunda incelenen eklemlerin sağda 13'ünde (%43,2), solda 15'inde (%50,0) hipermobilité izlendi. Sağda 8 (%26,7), solda 9 (%30,0) eklemden ise hipermobilitéye eğilim görüldü. Eklemlerden sağda 5'i (%16,7), solda 4'ü (%13,3) normal hareket sınırında izlenirken; yalnızca sağda 2 (%6,7) eklemden kısıtlılık izlendi. Aşırı kısıtlılık ise sağda ve solda 2 (%6,7) eklemden görüldü. İki grup arası farklılığın değerlendirilmesinde varyans analizi yapıldı, istatistiksel olarak farklılık bulunamadı (p>0,005).

Sonuç: MAS hastalarında TME kısıtlılığı her zaman görülen bir durum değildir. Beklenenin aksine TME hipermobilitesi, normal hasta popülasyonu ile benzer sıklıktadır.

Anahtar Kelimeler: hipermobilité, miyofasiyal ağrı sendromu, temporomandibular eklem

S-359

Evaluation of Condylar Translocation by Lateral Panoramic Radiography in Patients with Myofascial Pain Syndrome*Kübra Törenek Ağırman¹, Binali Çakur¹, Ayhan Kul², Okan Balcanlı²*¹Ataturk University Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, Erzurum²Ataturk University Faculty of Medicine, Department of Physical Medicine and Rehabilitation, Erzurum

Objective: MAS is a characterized syndrome by hypersensitive points in the taut strips of muscles and/or fascia. The aim of the study was to evaluate the condylar translation by lateral panoramic radiography in MAS patients, who were reported to be associated with joint restriction.

Methods: The study group consisted of 30 patients with MAS sent to our clinic for temporomandibular joint (TMJ) examination. The control group was formed with 30 randomly selected healthy patients. The condylar translation was evaluated bilaterally in the lateral panoramic radiographs taken from the patients with open and closed mouth. A total of 120 TMJ were examined.

Results: In the study group, the joints examined hypermobility was observed in 14(46.7%) of the right side and in 17(56.7%) of the left side. 6(20%) on the right and 8(26.7%) on the left showed a tendency to hypermobility. 7(23.3%) on the right and 4(13.3%) on the left was observed at the normal movement limit. 2(6.7%) on the right and 1(3.3%) on the left were restricted. Only 1(3.3%) of the right side had severe restriction in the joint. In the control group, the joints examined hypermobility was observed in 13(43.2%) of the right side and in 15(50.0%) of the left side. 8(26.7%) on the right and 9 (30.0%) on the left showed a tendency to hypermobility. 5(16.7%) on the right and 4(13.3%) on the left was observed at the normal movement limit. Only 2(6.7%) on the right were restricted. Severely restricted was seen in 2(6.7%) as the right and left. Variance analysis was performed to evaluate the difference between the two groups, no statistically significant difference was found(p>0.005).

Conclusion: The limitation of TMJ is not always seen in MAS patients. Contrary to expectations, TME hypermobility is similar to that in the normal patient population.

Keywords: hypermobility, myofascial pain syndrome, temporomandibular joint

S-360

Ortodontik Bonding Sonrası Beyaz Lezyon Tedavilerinin Diş Rengine Etkilerinin Karşılaştırılması*Çağla Şahin, Yasemin Nur Korkmaz*

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Bolu

Bu in-vitro çalışmanın amacı, beyaz mine lezyonlarına rezininfiltrasyon, mikroabrazyon, beyazlatma ve farklı remineralizasyon ajanıuygulamalarının lezyonlardaki renk değişikliği üzerine etkilerinin karşılaştırılmasıdır.

Çalışmamızda ortodontik tedavi amacıyla çekilmiş 135 adet alt ve üst 1. ve 2. küçük azı dişi kullanılmıştır. Dişler kronları dışarıda kalacak şekilde akrilik bloklara gömülerek Vita Easyshade Advance 4.0 cihazıyla başlangıç (T0) renk ölçümleri gerçekleştirilmiştir. Dişler, braketlerin bondinginden sonra 21 gün demineralizasyon-remineralizasyon siklusuna tabi tutularak beyaz mine lezyonları oluşturulmuştur. Braketlerin debondinginden sonra ikinci renk ölçümleri (T1) yapılmıştır. Daha sonra dişler kontrol, Elmex, Enamelon, Biflorid-Parodontax, kazein fosfopeptit-amorf kalsiyum fosfat (CPP-ACP), rezininfiltrasyon, beyazlatma, beyazlatma-rezininfiltrasyon ve mikroabrazyon gruplarını oluşturacak şekilde randomize olarak 9 eşit bölüme ayrılmış ve dişlere dâhil edildiği gruptaki uygulamalar yapılarak, üçüncü renk ölçümleri (T2) gerçekleştirilmiştir. ΔE ve L^* değerleri; grup içi karşılaştırmalarda Friedman testi ve tekrarlı ölçümlerde varyans analizi ile gruplar arası karşılaştırmalarda Kruskal-Wallis testi ve tek yönlü varyans analizi ile değerlendirilmiştir.

Tüm gruplarda başlangıç-demineralizasyon ($\Delta E1$) aralığında benzer renk değişikliği görülürken, uygulanan farklı ajanlarbeyaz mine lezyonlarında farklı seviyelerde renk değişikliği ($\Delta E2$) oluşturmuştur. Lezyonlarda en fazla renk değişikliğine neden olan uygulamaların sırasıyla mikroabrazyon, beyazlatma-rezininfiltrasyon, beyazlatma ve rezin infiltrasyon olduğu tespit edilmiştir. Beyaz mine lezyonu izlenen diş yüzeylerine herhangi bir uygulama yapılmaksızın lezyonların tükürük ile remineralizasyonun dişlerin renğinde Biflorid-Parodontax, Elmex, Enamelon ve CPP-ACP uygulamaları ile benzer etki gösterdiği bulunmuştur.

Ortodontik tedavi ile beyaz lezyon oluşan dişlerde, mikroabrazyon, beyazlatma-rezin infiltrasyon, beyazlatma ve rezin infiltrasyon teknikleri lezyonların hızlı ve etkili bir şekilde maskelenmesinde oldukça başarılıdır. Lezyonların maskelenmesinde daha az etkili olduğu tespit edilen diğer uygulamalar ise, renk üzerine kontrol grubuyla benzer etki gösterdiklerinden, bu uygulamalar yerine dişlerin tükürük ile remineralizasyonun beklenmesi tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Demineralizasyon, Remineralizasyon, Beyaz lezyon, Renk.

S-360

Comparing the Effects of White-Spot Treatments After Orthodontics on Tooth-Color*Çağla Şahin, Yasemin Nur Korkmaz*

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Bolu

The aim of this in-vitro study was to compare the effects of resin infiltration, microabrasion, bleaching and different remineralization agents on color changes of white spot lesions.

135 lower and upper 1. and 2. premolar teeth which were extracted for orthodontic treatment were used. The teeth were embedded in acrylic resin except their crowns and initial color values (T0) were measured with Vita Easyshade Advance 4.0. The teeth were subjected to demineralization-remineralization cycle for 21 days after bonding of the brackets to form white spots. After debonding, second color values (T1) were measured. Teeth were randomly divided into 9 equal groups that were; control, Elmex, Enamelon, Biflorid-Parodontax, casein phosphopeptide-amorphous calcium phosphate (CPP- ACP), resin infiltration, bleaching, bleaching- resin infiltration and microabrasion. After the applications, third color measurements (T2) were done. ΔE and L^* values were analyzed using Friedman test and repeated measures ANOVA for intragroup comparison and Kruskal-Wallis test and one way ANOVA for intergroup comparison.

While similar color changes were observed between initial measurement-demineralization ($\Delta E1$) interval in all groups, different agents resulted in different levels of color change ($\Delta E2$) in white spots. Applications that caused the highest color changes were found to be microabrasion, bleaching- resin infiltration, bleaching and resin infiltration, respectively. Effect of remineralization of the lesions by saliva without any application to tooth surfaces was similar to the effects of Biflorid-Parodontax, Elmex, Enamelon and CPP-ACP applications on tooth color.

Microabrasion, bleaching-resin infiltration, bleaching and resin infiltration techniques are successful in masking white spot lesions quickly and effectively after orthodontic treatment. Since the other tested applications which were less effective in masking the white spots have similar effects on tooth color as the control group, remineralization of the teeth by saliva may be preferable instead of these applications.

Keywords: Color, Demineralization, Remineralization, White spot lesion.

S-361

Fraktal Boyut Analiz Tekniğinde Farklı Panoramik Röntgen Cihazlarının Etkisi*İsmail Gümüşsoy*

Sakarya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Sakarya

Amaç: Bu çalışmada aynı çenenin farklı röntgen cihazlarıyla çekilen panoramik radyografileri (PR) üzerinde aynı ilgi bölgesi için fraktal boyut analizleri (FBA) yapılmıştır. Çalışmanın amacı farklı cihazlardan elde edilen fraktal boyut (FB) değerleri arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Gereç ve Yöntemler: Bu çalışmada, 9 adet kuru insan mandibulasının iki farklı röntgen cihazı ile elde edilen 18 panoramik röntgen görüntüsü kullanıldı. ImageJ (National Institutes of Health, Bethesda, MD) programı kullanılarak kutu sayma yöntemi ile panoramik görüntüler üzerinde mandibulanın sağ ve sol ilgi alanlarında trabeküler kemiğin fraktal boyut analizi yapıldı. Sonuçlar Paired t-testi kullanılarak istatistiksel olarak değerlendirildi.

Bulgular: 9 adet kuru insan mandibulasının Kavo marka cihazda 57 kVp, 5 mA ekspozür parametreleri ile çekilen panoramik görüntülerinde sağ ilgi bölgesinden elde edilen ortalama FB değeri 1,3384 idi. Yine aynı parametreler ile Vatech cihazı ile elde edilen görüntülerde ortalama FB değeri ise 1,3557 idi. Kavo marka cihazda sol ilgi bölgesinden elde edilen ortalama FB değeri 1,3445, Vatech için 1,3686 idi. Kavo ve Vatech cihazları ile yapılan çekimlere ait FB değerleri karşılaştırıldığında birebir aynı olmayıp birbirinden farklı olduğu görüldü. Ancak bu farklılık istatistiksel olarak anlamlı bir etki ortaya koymadı. (sağ ilgi alanı için $p=0,47$; sol ilgi alanı için $p=0,106$).

Sonuç: Aynı çenenin iki farklı panoramik röntgen cihazı ile çekilen PR'ları üzerinde aynı ilgi bölgesinden elde edilen FB değerleri farklı olmakla beraber, FB değerlerindeki farklılığın istatistiksel sonuca anlamlı bir etki yapmadığı belirlenmiştir. Araştırmacılar, FBA sonuçlarının farklı PR cihazlarında tekrarlanabilirliği hususunda bu çalışmanın sonuçlarını dikkate almalıdırlar.

Anahtar Kelimeler: fraktal boyut analizi, mandibula, panoramik, radyografi

S-361

The Effect of Different Panoramic X-Ray Devices in Fractal Dimension Analysis Technique*İsmail Gümüşsoy*

Sakarya University Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, Sakarya

Aim: In this study, fractal dimension analysis (FDA) was performed for the same region of interest (ROI) on panoramic radiographs (PR) taken with different X-ray devices of the same jaw. The aim of this study was to investigate the relationship between fractal size (FB) values obtained from different devices.

Material – Methods: Eighteen panoramic images taken with two different X-ray devices of nine dry human mandibles were used in this study. Fractal dimension analysis of trabecular bone was performed on the right and left ROIs of the mandible by using the box-counting method. The results were statistically evaluated using the Paired t-test.

Results: For 57 kVp, 5 mA exposure parameters and Kavo X-ray device, the average FD value obtained from the right ROI of panoramic images of 9 dry human mandibles was 1.3384. The mean FD value of the images obtained with the Vatech X-ray device and same exposure parameters was 1,3557. The mean FD value for the left ROI and Kavo device was 1,3445. The mean FD value for the left ROI and Vatech device was 1,3686. The FD values of the X-ray scanning with Kavo and Vatech devices were not the same and they were different from each other. However, this difference did not reveal a statistically significant effect.

Conclusion: Although the FD values obtained from the same ROI of the panoramic radiographs taken with two different X-ray devices were different, it was determined that the difference in FD values did not have a significant effect on the statistical result. Researchers should consider the results of this study on the reproducibility of FBA results in different PR machines.

Keywords: fractal dimension analysis, mandible, panoramic radiography

S-362**Kliniğimize Başvuran Hastaların Mandibular Birinci Molar Dişlerinin Radyolojik Olarak İncelenmesi***Mehmet Ünal, Burcu Güçyetmez Topal, Seher Gözde Uğur*

Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Afyonkarahisar

Amaç: Çalışmanın amacı; daimi 1. molar dişlerin erken dönemdeki tedavi ihtiyacı ve yapılan tedavilerinin insidansını tespit ederek gerekli önlemler açısından diş hekimlerine farkındalık oluşturmaktır.**Yöntem:** Pedodonti kliniğimize Ocak 2018-Ocak 2019 tarihleri arasında ilk defa başvuran 6-8 yaşları arasındaki 5327 hastanın dosyaları incelenmiş, herhangi bir sebeple panoramik film çekilmiş olanlar çalışma için seçilmiştir. Panoramik filmler incelenerek mandibular daimi birinci büyük azı dişler çürük, restorasyon ve çekim açısından değerlendirilmiştir. Çalışmanın istatistiksel analizi SPSS (Version 20) ile yapılmıştır.**Bulgular:** Çalışmaya, 571 kız (%47.4), 634 erkek (%52.6) olmak üzere toplam 1205 hastanın panoramik filmi dahil edilmiştir. Çalışmadaki hastaların ortalama yaşı $7.50 \pm 0,5$ olarak bulunmuştur. Mandibular birinci büyük azı dişlerin %70.25'i radyografik olarak sağlıklı bulunmuştur. Dişlerin %0.46'sı kaybedilmiştir. Kaybedilen dişlerin % 63.64'ü sol tarafta, %36.36'sı sağ taraftadır. İncelenen 2399 dişin %8.6'sının apeksinin açık, %91,4' ünün apeksinin kapalı olduğu belirlenmiştir. Sol alt birinci büyük azı dişlerin %7.8'inin, sağ alt birinci büyük azı dişlerin %9.3'ünün apeksinin açık olduğu görülmüştür. Apeks açıklığı cinsiyetler açısından değerlendirildiğinde, kızlarla erkekler arasındaki fark anlamlı olup, apeksi kapalı olan dişler erkeklerde daha fazla görülmüştür ($p=0.03$).Dişlerin %3.4'ünün dolgu ile restore edildiği ve bu dolguların da en fazla okluzal yüzeyde olduğu belirlenmiştir (%2.4). Kanal tedavisi yapılan dişlerin oranı ise %0.1 olarak bulunmuştur.**Sonuç:** Daimi birinci büyük azı dişleri çürük nedeniyle en sık kaybedilen dişlerdir. 1. molar dişlerinin normal oklüzyonunun sağlanması kendisinden sonra sürececek olan daimi dişlerin normal sürmesine rehberlik edecektir. Erken dönemdeki daimi birinci büyük azı dişlerinin kaybı, birçok ortodontik probleme yol açmaktadır. Bu nedenle birinci molar dişlerin çürüklerinde erken teşhis ve hasta ihtiyaçlarına uygun tedaviler, ortaya çıkabilecek ortodontik bozukluklarının önlenmesi ve estetiğin sağlanmasında çok önemlidir.**Anahtar Kelimeler:** panoramik, birinci molar, çürük, ağız sağlığı**S-362****Radiological Investigation of Mandibular First Molar Teeth of Patients Who Attended to Our Clinic***Mehmet Ünal, Burcu Güçyetmez Topal, Seher Gözde Uğur*

Afyonkarahisar Health of Science University Faculty of Dentistry, Afyonkarahisar

Aim: Aim of this study is to determine the incidence of the caries and treatment of the first molar teeth and to create awareness for the dentists.**Material-Method:** The files of 5327 patients between the ages of 6 and 8 who applied to our pediatric dentistry department between January 2018 and January 2019 were reviewed and those with panoramic film for any reason were selected for the study. Panoramic films were examined and evaluated the mandibular permanent first molars in terms of caries, restoration and extraction. Statistical analysis of the study was done with SPSS (Version 20).**Results:** A total of 1205 patients, 571 girls (47.4%) and 634 boys (52.6%), were included in study. The mean age of patients was 7.50 ± 0.5 years. 70.25% of mandibular first molars were found radiographically healthy. 0.46% of teeth were lost. 63.64% of lost teeth were on left side and 36.36% are on the right side. Apex of 8.6% of 2399 examined teeth were found to be open, and apex of 91.4% teeth were closed. It was observed that apex of 7.8% of left molars and 9.3% of right molars were open. When apex patency is evaluated in terms of genders, Difference between girls and boys was significant, and apex-closed teeth were more common in boys ($p = 0.03$). It was determined that 3.4% of teeth were restored with filling and these fillings were most localized on occlusal surface (2.4%). Ratio of teeth which treated with root canal therapy were 0.1%.**Conclusion:** Permanent first molars are most extracted teeth due to caries. So that, providing normal occlusion of molar teeth will guide the normal occlusion. Loss of early first molars leads to many orthodontic problems. Therefore, early diagnosis and treatments in need of first molar tooth caries is very important in prevention occlusion and head off other problems.**Keywords:** panoramic, first molar teeth, caries, oral health

S-363**Kronolojik Yaşı Willems Metoduna Göre Hesaplayabilir miyiz?**

Ayşe Gül Öner Talmaç, Alaettin Koç

Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Van

Amaç: Bu çalışmanın amacı hastaların kronolojik yaşını hesaplamada willems metodunun geçerli olup olmadığını tespit etmektir.

Yöntem: Çalışmaya 6-14 yaş arası 70 hasta (35 kız, 35 erkek) dahil edilmiştir. Dental yaş (DY) hesaplanırken; panoramik radyografelerde 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37 nolu dişler kron-kök gelişim evrelerine göre sınıflandırılmıştır. Daha sonra dahil edilen her dişin kron-kök gelişimi tablodaki referans değerlere göre skorlanıp, elde edilen değerler toplanarak DY hesaplanmıştır. Hastaların kronolojik yaşları (KY); panoramik radyografinin alındığı tarih ve doğum tarihi arasındaki zaman aralığı olarak hesaplanmıştır. Ardından; DY ve KY cinsiyet ve yaş gruplarına göre karşılaştırılmıştır. Elde edilen verilerin analizinde Wilcoxon testi kullanılmıştır.

Bulgular: KY ve DY değerlerimiz; kız hasta ($p=0.080$) ve erkek hasta ($p=0.768$) gruplarına ayrılarak karşılaştırıldığında, her iki grupta da anlamlı fark bulunamamıştır. Yaş gruplarına göre kıyasladığımızda; yalnızca 6-8.99 yaş aralığındaki hastaların kronolojik ve dental yaş değerleri arasında anlamlı fark görülmüştür.

Sonuç: Adli diş hekimliği uygulamalarında, Willems metodu 6-14 yaş grubu hastaların panoramik radyografileri aracılığıyla, DY hesaplamada kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Kronolojik yaş, Willems metodu, yaş tahmini

S-363**Can we Estimate Chronologic Age by Way of Willems Method?**

Ayşe Gül Öner Talmaç, Alaettin Koç

Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Van

Aim: The purpose of this study was to determine whether willems method is valid to estimate chronologic age or not.

Method: This study include 70 patients (35 boys, 35 girls) between the ages of 6 and 14. While estimating dental age (DY); 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37 numbered teeth were classified according to crown-root development stages. Each crown-root development stage of included teeth was scored according to reference values of table and DY was estimated by summing up all these values in a patient. Chronologic age (CA) was determined as an interval between the birth date and the date when a panoramic radiography was taken of each patient. Also, DA and CA were compared according to age groups and gender. Wilcoxon test was used for statistical analysis of acquired values.

Results: While comparing DA and CA in the groups of female patients ($p=0.080$) and male patients ($p=0.768$); there was no significant difference in both groups. Comparing according to age groups; there was only significant difference in 6-8.99 age group.

Conclusion: In the practice of forensic dentistry, Willems method can be used to estimate DA on panoramic radiographies of patients between the ages of 6 and 14.

Keywords: Chronologic age, Willems method, age estimation

S-364

Fiberle Güçlendirilmiş Kompozitle Restore Edilen Kanal Tedavili Dişlerin Kırılma Dayanımı*Zeynep Bulut Azeez¹, Uzay Koç Vural¹, Derya Deniz Sungur¹, Pınar Altıncı²*¹Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara²Turku Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Finlandiya

Amaç: Bu in vitro çalışmanın amacı, kanal tedavili premolar dişlerin kısa fiber içeren bir kompozit kor materyali ve bulk fill, nano-seramik veya bir mikro-hibrid kompozit ile yapılan restorasyonlarının kırılma dayanımını karşılaştırmaktır.

Yöntem: Kırk sekiz sağlam üst premolar diş rastgele dört gruba ayrıldı (n=12). Birinci gruptaki dişlere hiçbir işlem yapılmadı ve negatif kontrol grubu (grup I) olarak test edildi. Kalan üç gruptaki dişlere MOD kavite preparasyonu yapıldıktan sonra kök-kanal tedavisi uygulandı. Adezyon için universal bir bond (G-premio bağı, GC corp.) etch & rinse modunda kullanıldı. Yaklaşık 4mm kalınlığında kısa fiberle güçlendirilmiş bir kompozit rezin(EverX posterior, GC Corp) yerleştirildikten sonra Grup II: bulkfill kompozit rezin/Tetric EvoCeram (Ivoclar Vivadent); Grup III: nanoseramik kompozit rezin/Ceram.X Mono (Dentsply); Grup IV: mikrohibrit kompozit rezin/G-aenial posterior (GC Corp.) ile restore edildi. Restore edilen dişler, 37°C'de 24 saat distile suda bekletildi ve termal siklus uygulandı (5-55 °C, 5000X). Örneklere kafa hızı 0.5 mm/dak olan bir uç ile kırılana kadar basınç uygulandı. Veriler Welch testi kullanılarak analiz edildi (p<0.05).

Bulgular: Sağlam premolar dişler (grup I, negatif kontrol) test edilen diğer gruplardan daha yüksek kırılma dayanımı gösterdi. En düşük değerler nanoseramik kompozit rezin grubunda elde edildi. Test edilen tüm gruplar ve test edilen 3 grup arasında (Grup II, III ve IV) kırılma dayanımı açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmadı (sırasıyla, P=0.071, P=0.096). Kırılma tipi 40 büyütme altında bir stereomikroskop kullanılarak incelendi. En çok, tip II (bir kasp kırığı, sağlam restorasyon) kırık görüldü.

Sonuç: Kısa fiber içeren bir kor materyali ve bulk fill, nano-seramik veya mikrohidrit bir kompozit ile restore edilmiş kanal tedavili premolar dişler benzer kırılma dayanımı gösterdi.

Anahtar Kelimeler: fiberle güçlendirilmiş kompozit rezin, kanal tedavili diş, kırılma dayanımı

S-364

Fracture Resistance of Endodontically Treated Premolars Restored with Fiber-Reinforced Composite*Zeynep Bulut Azeez¹, Uzay Koç Vural¹, Derya Deniz Sungur¹, Pınar Altıncı²*¹Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Ankara²Turku University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Finland

Aim: To compare the fracture resistance of endodontically treated premolar teeth restored with short-fiber containing composite core material and bulkfilled, nanoceramic or microhybrid resin composites.

Methods: Forty-eight sound upper maxillary premolar teeth were randomly divided into four groups(n=12). The intact teeth served as negative control (group I).MOD cavities were prepared and endodontic treatment was done in all test groups. After etching and rinsing, a universal bond (G-premio bond, GC corp.)was applied to the cavities and short fiber-reinforced composite (EverX posterior, GC Corp)in 4mm thickness was placed as core material. Then, the teeth were restored as follows: group II: bulk fill resin composite/Tetric EvoCeram (Ivoclar Vivadent); group III: nanoceramic resin composite/Ceram.X Mono (Dentsply); group IV: microhybride resin composite/G-aenial posterior (GC Corp.). The restored teeth were stored in distilled water for 24 hours at 37°C and thermocycled (5-55°C, 5000×). Fracture strength testing was performed under compressive load at a crosshead speed of 0.5 mm/min, and fracture modes were recorded. Theta were analyzed using Welch test (p<0.05).

Results: Negative control showed higher fracture resistance than the test groups. The fracture strength of nanoceramic composite group was lower than the other test groups. No significant differences were found among four groups (group I, II, III and IV) and tested groups (group II, III and IV) in terms of fracture strength(p=P=0.071, P= 0.096, respectively).The most common fracture type was the fracture of one cusp while the restoration was intact.

Conclusion: Endodontically treated premolars demonstrated similar fracture strengths when short fiber reinforced core and bulk-filled, nanoceramic or microhybrid resin composite restoratives were used.

Keywords: Endodontically treated teeth, fiber-reinforced composite resin, fracture resistance

S-365

Işıklı Sertleşen, Rezin-Modifiye Kalsiyum Silikat Dolduruculu Materyal Olan TheraCal LC®' nin Kompozit Restorasyonlarda Mikrosızıntı ve Bağlanma Dayanıklılığına Etkisinin Değerlendirilmesi*Kiyun Yoon, Didem Atabek*

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Ankara

Bu araştırmada; rezin-modifiye kalsiyum silikat dolduruculu biyomateryal olan TheraCal LC® (Bisco Inc, Schamburg, IL, USA); kalsiyum silikat bazlı biyomateryal olan MTA Angelus® (Angelus, Londrina, Brazil) ve Biodentine® e (Septodont, Saint-Maur-des-Fossés, Creteil, France) self-etch ve total-etch adeziv sistemler kullanılarak uygulanan kompozit restorasyon ara yüzey birleşiminin bağlanma dayanıklılığı ve test materyallerinin kompozitle birlikte kullanımının mikrosızıntı düzeyi açısından karşılaştırılması amaçlandı. Bağlanma dayanımı testi için akril bloklar kullanılarak 2 mm x 4 mm boyutunda yuvalar hazırlandı (n:72), üretici firmanın önerileri doğrultusunda yuvalara yerleştirilen test materyallerinin üzerine self-etch ve total-etch adeziv sistemleri kullanılarak kompozit restorasyon yapıldı (6 grup). Bağlanma dayanımının değerlendirilmesi için, örnekler Shimadzu AG-IS Autograph cihazına yerleştirildi. Mikrosızıntı çalışmasında 60 adet 3. büyük azı dışında standart servikal kavite açıldı ve kavitelere yerleştirilen test materyallerinin üzerine self-etch ve total-etch adeziv sistemleri kullanılarak kompozit restorasyon yapıldı (6 grup). Örnekler %2 metilen mavisi içinde 4 saat bekletildi. ATM Brillant 210 Microcut cihazı ile kesitler alınarak mikrosızıntı incelemesi ve skorlaması yapıldı. Elde edilen veriler değerlendirildiğinde, en yüksek bağlanma değerleri her iki adeziv sistemde de TheraCal LC® grubunda bulundu ($p < 0,001$; $p = 0,004$). Mikrosızıntı düzeyleri arasında grup-İçi ve gruplar-arası karşılaştırmalarda istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmadı ($p = 0,096$; $p = 0,340$). Sonuç olarak TheraCal LC®' nin çalışma verileriyle elde edilen yüksek bağlanma dayanımı ve kullanım kolaylığı özellikleri göz önüne alındığında alternatif bir biyoyumlu-biyoaktif materyal olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Mineral Trioksit Agregat, Biodentine, TheraCal LC, Bağlanma Kuvveti, Mikrosızıntı**The Evaluation of Shear Bond Strength and Microleakage of Resin Composite Restoration to a Light-Cured Resin Modified Calcium Silicate Based Material TheraCal LC®***Kiyun Yoon, Didem Atabek*

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Ankara

The purpose of this study was to evaluate the shear bond strength of resin modified calcium silicate based biomaterial; TheraCal LC® (Bisco Inc, Schamburg, IL, USA), calcium silicate based materials; MTA Angelus® (Angelus, Londrina, Brazil) and Biodentine® (Septodont, Saint-Maur-des-Fossés, Creteil, France) with resin composite restoration by using self-etch and total-etch adhesive systems and the combination of test materials with composite in terms of microleakage level. For the bond strength test, 2 mm x 4 mm size nests were prepared using acrylic blocks (n: 72), and composite materials were placed on self-etch and total-etch adhesive systems on the test materials placed in the cavities according to the manufacturer's recommendations (6 groups). To assess the bond strength, samples were placed on Shimadzu AG-IS Autograph. In the microleakage study, standard cervical cavities were opened on 60 third molars and composite materials were placed on self-etch and total-etch adhesive systems (6 groups). Samples were left in 4% methylene blue for 4 hours. Microleakage examination and scoring was performed by taking the sections of ATM Brillant 210 Microcut device. When the obtained data were evaluated, the highest bond strength values were found in TheraCal LC® group in both adhesive systems ($p < 0.001$; $p = 0.004$). No statistically significant difference was found between groups and intra-groups comparisons between microleakage levels ($p = 0.096$; $p = 0.340$). As a result, it is thought that TheraCal LC® can be an alternative biocompatible bioactive material considering the high bonding resistance and ease of use obtained by the study data.

Keywords: Mineral Trioxide Aggregate, Biodentine, TheraCal LC, Shear Bond Strength, Microleakage

S-366

Dişlerin Kök-Kanallarının Yapay Zeka Programı ile Analizi: Ön Çalışma*Sevilay Deveci¹, Mehmet Oğuz Borahan¹, Birsay Gümrü¹, Kaan Orhan², Kaan Orhan³*¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul,²Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Ankara³OMFS IMPATH Araştırma Grubu, Leuven Üniversitesi Tıp Fakültesi, Görüntüleme&Patoloji Anabilim Dalı, Leuven

Amaç: Mandibular ve maksiller keser, kanin, premolar ve molar dişler zaman zaman, endodontik tedavinin sonucunu doğrudan etkileyebilen ekstra kök ve kanallara sahip olabilmektedir. Bu çalışmada, mandibular ve maksiller keser, kanin, premolar ve molar dişlerin kök ve kanal sayıları konik ışınli bilgisayarlı tomografi ve yapay zeka programı ile karşılaştırmalı olarak incelenerek yapay zeka programının tanısai performansı değerlendirilmiştir.

Yöntem: Kök-kanal tedavisi görmüş ve görmemiş 12 hastanın toplam 384 adet dişinin konik ışınli bilgisayarlı tomografi görüntüleri analiz edilmiştir. Tüm kök ve kanal sayıları, konik ışınli bilgisayarlı tomografi görüntülerinde bir ağız, diş ve çene radyolojisi uzmanı tarafından değerlendirilmiş ve yapay zeka programının kök ve kanal sayılarının belirlenmesindeki performansı ile karşılaştırılmıştır.

Bulgular: Verilerin analizi için SPSS 23 paket programı kullanılmıştır. Veriler nitel türde olduğundan ağız, diş ve çene radyolojisi uzmanının ölçümleri ve program verilerinin uyumluluğunun değerlendirilmesinde Kappa katsayısı kullanılmıştır. Sonuçlar p<0,05 düzeyinde anlamlı kabul edilmiştir. Elde edilen veriler arasında uyumluluk saptanmıştır.

Sonuç: Yapay zeka programı, maksiller ve mandibular keser, kanin, premolar ve molar dişlerin kök ve kanal sayılarının belirlenmesinde düşük düzeyde doğruluk göstermiştir. Bu çalışmada elde edilen sonuçlara dayanarak, programın geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: yapay zeka, konik ışınli bilgisayarlı tomografi, kök kanalı

S-366

Analysis of Root Canals of Teeth Using Artificial Intelligence Program: Preliminary Study*Sevilay Deveci¹, Mehmet Oğuz Borahan¹, Birsay Gümrü¹, Kaan Orhan², Kaan Orhan³*¹Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, İstanbul²Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Ankara³OMFS IMPATH Research Group, University of Leuven, Faculty of Medicine, Department of Imaging&Pathology, Leuven, Belgium

Aim: Mandibular and maxillary incisor, canine, premolar, and molar teeth may occasionally have extra roots and canals which may directly affect the outcome of endodontic treatment. In this study, the diagnostic performance of an artificial intelligence program was evaluated by examining the root and canal numbers of mandibular and maxillary incisor, canine, premolar, and molar teeth on cone beam computed tomography images.

Material-Methods: Cone beam computed tomography images of 384 teeth of 12 patients with or without root-canal treatment were analysed. All root and canal numbers were interpreted by an oral and maxillofacial radiologist on cone beam computed tomography images and compared with the performance of the artificial intelligence program in the classification of root and canal numbers.

Results: SPSS 23 statistical package program was used for data analysis. Since the data were qualitative, Kappa coefficient was used for the compatibility of data of evaluation of oral and maxillofacial radiologist and the program. The significance level was set at p<0.05. Compatibility was determined between the data obtained by the oral and maxillofacial radiologist and the artificial intelligence program.

Conclusion: The artificial intelligence program showed a low level of accuracy in determining the number of root and canal of maxillary and mandibular incisor, canine, premolar, and molar teeth. Within the limitations of this study, further improvement of the program is recommended.

Keywords: artificial intelligence, cone beam computed tomography, root canal

S-367

Eksternal Kök Rezorpsiyonunun Titanyum Trombositten Zengin Fibrin (T-PRF) ile Reimplantasyon Tedavisi*Enes Kayan¹, Betül Aycaç Alım², Zeliha Betül Özsağır¹, Burçak Kara⁴, Narmin Sardarlı³, Nazan Küçükkeleş³, Mustafa Tunali¹*¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul²Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, İstanbul³Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, İstanbul⁴Özel Muayenehane, İstanbul

Amaç: Ortodontik tedavi sonrası ortaya çıkan eksternal kök rezorpsiyonunun tedavisi için rezorpsiyon bölgesinin restorasyonu ve titanyum trombositten zengin fibrin (T-PRF) membran ile bukkal yumuşak doku ogmentasyonu amaçlandı.

Yöntem: Bezmialem Vakıf Üniverstesi Periodontoloji Anabilim Dalı'na konsülte edilen 19 yaşında sistemik olarak sağlıklı kadın hastaya, sağ maksiller lateral dişte (12 no'lu diş) ortodontik tedavi sonrası gözlenen eksternal rezorpsiyonunun tedavi yöntemi olarak, periodontal flep cerrahisi ile birlikte intraoperatif eksternal rezorpsiyon kaynaklı doku kaybının restorasyonu planlandı. Flep operasyonu sırasında, bukkal kök yüzeyinde alveol kemik marjininin apikaline uzanan rezorpsiyonun ağız içi restorasyonunun mümkün olamayacağına karar verildi. İlgili dişe minimal travmatik çekim gerçekleştirildi. Ekstrakte edilen dişe koronalden giriş kavitesi açıldı. %5,25 NaOCl ile granülasyon dokusu ve artık pulpa uzaklaştırıldı. Kök kanalı boyunca ProRoot MTA (Dentsply) yerleştirildi. Kavite çinko fosfat simanla geçici olarak kapatıldı. İlgili diş çekim soketine reimplante edildi. Bukkal yüzeyine T-PRF membran olarak yerleştirildi. 5.0 poliprolen suture ile primer kapama sağlandı. İlgili diş palatinal retainer ile komşu dişlere semi-rigid olarak splintlendi. Operasyondan iki hafta sonra sutur alındı. Operasyondan dört hafta sonrasında ise dişin daimi restorasyonu kompozit dolgu materyali ile tamamlandı.

Sonuç: Alveol kemik marjininin apikaline uzanan eksternal rezorpsiyon vakalarının ekstraoral olarak restorasyonu sağlanarak reimplante edilmesinin, kontaminasyonun engellenmesi, uygulanabilirliğinin kolay ve hızlı olması en önemli avantajlardır. Eksternal rezorpsiyona bağlı bukkal kemik defektlerinin tedavisinde, mevcut birçok yöntem alternatif olarak T-PRF, hem greft hem de membran özelliğinden faydalanılarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: eksternal rezorpsiyon, reimplantasyon, T-PRF

S-367

Treatment of External Root Resorption by Reimplantation with Titanium Platelet-Rich Fibrin (T-PRF)*Enes Kayan¹, Betül Aycaç Alım², Zeliha Betül Özsağır¹, Burçak Kara⁴, Narmin Sardarlı³, Nazan Küçükkeleş³, Mustafa Tunali¹*¹Department of Periodontology, Bezmialem Vakif University, İstanbul²Department of Endodontics, Bezmialem Vakif University, İstanbul³Department of Orthodontics, Bezmialem Vakif University, İstanbul⁴Private Practice, İstanbul

Objective: To provide restoration of resorption site as a treatment of external root resorption after orthodontic treatment, to augment soft tissue on the buccal surface by titanium platelet-rich fibrin (T-PRF) membrane.

Methods: A 19-year-old systemic healthy female patient, who was consulted to Bezmialem Vakif University Department of Periodontology, was planned a flap surgery and intra-operative restoration of the tissue loss of the tooth based on external resorption as a treatment method for external resorption at the right maxillary tooth (12) after orthodontic treatment. It was decided intra-operatively that intra-oral restoration of the buccal root surface resorption extending apical to the alveolar bone margin could not be possible. Minimal traumatic extraction was performed on the relevant tooth. Access cavity was prepared coronally at the extracted tooth. The granulation tissue and residual pulp were removed using 5.25% NaOCl. ProRoot MTA (Dentsply) was placed along the root canal. The cavity was temporarily closed with zinc phosphate cement. The tooth was re-implanted to the corresponding socket of it. A titanium platelet-rich fibrin membrane was placed on the buccal surface. A primer closure was achieved by suturation with 5.0 polypropylene. With the palatinal retainer, the tooth was fixed to the adjacent teeth semi-rigidly. Two weeks after the operation, the sutures were removed. Four weeks after the operation, the permanent restoration of the tooth was completed with composite filling material.

Conclusion: The most important advantages of the external root surface resorption extending apical to the alveolar bone margin cases, which are provided extra-oral restoration and reimplanted, are that its prevention of contamination, ease and speed of preparation. As an alternative to many of the methods available for the treatment of buccal bone defects due to external resorption, T-PRF can be utilizing both the graft and membrane properties of it.

Keywords: external resorption, reimplantation, T-PRF

S-368**Monolitik Zirkonya Materyalinde Kalınlığın, Rengin ve Simanın Sonuç Restorasyonun Renk Parametreleri Üzerine Etkisi***Aylin Doğan, Cemal Aydın*

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Bu çalışmanın amacı; yüksek dayanıklılığa sahip ancak kimyasal yapıları ve ışık geçirgenlikleri farklı olan ve monolitik kullanıma uygun iki tam seramik materyali olan monolitik zirkonya (MZ) ve lityum disilikat (LDS) cam seramik restorasyonlarda seramik kalınlığı ve kullanılan rezin siman renginin restorasyonun sonuç rengi üzerindeki etkisinin değerlendirilmesidir. Çalışmada; MZ ve LDS materyallerinden 0,5 mm; 1 mm; 1,5 mm kalınlıklarda ve 10x14 mm boyutlarında dikdörtgen şeklinde örnekler hazırlanarak, her grupta 10 adet örnek olmak üzere 6 seramik grubu oluşturuldu. Seramiklerle birlikte renk ölçümlerinin yapılması için 0,2 mm kalınlıkta 10x14 mm boyutlarında ve A1, A2, A3 ve translüsent (Tr) renklerde olmak üzere 4 rezin siman grubu hazırlandı. Seramik örneklerin renk ölçümleri, siman uygulamadan önce ve sonra gün ışığını taklit eden floresan lamba içeren düzenek içinde CIE D65 aydınlatmasına uygun, nötral gri fon içeren ortamda spektrofotometre ile yapıldı. İki ölçüm arasındaki farkın değerlendirilmesi için CIELab renk sistemi tarafından belirlenen "ΔE" formülü kullanıldı. Gruplara ait ΔE değerleri arasındaki farklar Mann Whitney U ve Kruskal Wallis testleri ile değerlendirildi. ($p < 0,05$) ve $\Delta E \leq 3$ olduğunda renk farklılıkları klinik olarak kabul edilebilir olarak nitelendirildi. Çalışma sonucunda; 0,5 mm kalınlıkta MZ A2 ve A3, LDS ise tüm siman renklerinde klinik olarak kabul edilemeyecek renk değişimi gösterdi. MZ; 1 ve 1,5 mm kalınlıkta iken farklı siman renkleri ile kullanıldığında ΔE değerleri arasında anlamlı fark bulunmadı ($p > 0,05$) ve $\Delta E \leq 3$ olarak gözlemlendi. LDS; 1 mm kalınlıkta iken Tr ve A1 renk simanlar 3'den büyük, 1,5 mm kalınlıkta ise tüm siman renkleri ile aralarında anlamlı fark göstermeyen ve 3 civarında olan ΔE değerleri gösterdi.

Anahtar Kelimeler: Monolitik zirkonya, lityum disilikat, renk, rezin siman**S-368****Effect of Monolithic Zirconia Thickness and Resin Cement Color on the Color Parameters of Final Restoration***Aylin Doğan, Cemal Aydın*

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara

The aim of this study is; to evaluate the effect of the ceramics thickness and the resin cement color on the resultant color of the monolithic zirconia (MZ) and lithium disilicate (LDS) glass ceramic restorations which are suitable for monolithic use. Both ceramics are high strength but have different chemical structures and light transmittance characteristics. In this study; 0,5 mm; 1 mm; 1,5 mm in thickness and 10x14 mm in size rectangular samples from monolithic zirconia and lithium disilicate ceramic materials were prepared. Six ceramic groups, including 10 samples in each group were formed. For making color measurements with ceramics, 4 cement groups of A1, A2, A3 and translucent (Tr) colors were prepared 0,2 mm in thickness and 10x14 mm in sizes. Color measurements before and after cementation were made by using spectrophotometre device in an apparatus containing a fluorescent lamp that simulate the daylight with neutral gray background suitable for CIE D65 illumination. After the color measurement, the color difference was calculated using "ΔE" formula, which was determined by the CIE Lab color system to evaluate the color difference. Data were assessed by Mann Whitney U and Kruskal Wallis tests ($p < 0.05$). Statistical evaluation revealed that clinically unacceptable color difference were observed for 0,5 mm MZ with A2 and A3 cements and for 0,5 mm LDS with all cement colors. Color difference was not statistically different when 1 mm and 1,5 mm MZ were used with different cement colors ($p > 0,05$) and $\Delta E \leq 3$ was found. When 1 mm LDS used with Tr and A1 cements color difference was higher than 3 and color difference was not statistically different and approximately 3 when 1,5 mm LDS was used with when all cement colors.

Keywords: Monolithic zirconia, lithium disilicate, color, resin cement

S-369

Diş Hekimliğinde Hipnoz Destekleyici Bir Tedavi midir? Olgu Serisi ve Hipnoz Kullanımı*Tuğçe Kavaz*

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Erzurum

Hipnoz birçok alanda hastaların rahatlatılması sonucunda tıbbi işlemlerin daha rahat yapılmasını sağlayabilen bir geleneksel ve tamamlayıcı bir tıp yöntemidir. Dünyada bilimsel ve tıbbi hipnozu en fazla kullanan tıp mensupları diş hekimleridir. Hipnozla tedavi yapan hekimler arasında yüzde kırkla diş hekimleri önde gelmektedir.

Diş hekimliğinde hipnoz, diş hekimi korkusunun giderilmesinde, bruksizm tedavisinde, fasiyal paralizi ve trigeminal nevralkjide tedavisinde yardımcı bir metot olarak, anestezi ve analjezi sağlanmasında, bulantı refleksinin kontrolünde, tükürük akımı ve kama kontrolünde, alerjinin kontrol edilmesinde kullanılabilir.

İlk olgumuzda, ağız aynası ve sond gösterildiğinde bile öğürme refleksi yaşayan 60 yaşındaki kadın hastamız, kendisine önerilen öğürme giderici alıştırmalar ve hipnoz seanslarıyla alt ve üst hareketli parsiyel protezi kullanabilecek duruma geldi, hasta bir ay sonra kontrole çağrıldığında vuru dışı herhangi bir şikayeti olmadığını belirtti.

İkinci olgumuz, 20 yaşında ve kadındı. Stabilizasyon splinti kullanmayan ve uzun süredir şiddetli bruksizmden şikayetçi olan hastamız diş hekimliği fakültesi ikinci sınıf öğrencisiydi. Hipnoz sırasında regresyon yapıldı ve bruksizmin asıl sebebi anlaşılacak şekilde onunla baş etmeye yönelik telkinler verildi. Sadece tek seans hipnoterapi yapıldı. İlk, ikinci ve üçüncü ayda yapılan düzenli kontrollerde hasta bruksizminin tamamen geçtiğini belirtti.

Üçüncü olgu iki aydır düzenli stabilizasyon splinti kullanan ve buna rağmen bruksizme bağlı şikayetlerinin geçmediğini belirten 40 yaşındaki erkek hastaydı. Stabilizasyon splinti ideal kalınlıktaydı ve kanin rampası yapılmıştı. Hasta hipnoz olmaya istekliydi ve kendisi bu taleple kliniğimize başvurdu. Hastanın tek seansta transa girmesi sağlandı ve stabilizasyon splintinin bundan sonra daha da etkili olacağı telkini verildi. Bir hafta sonraki kontrolde hasta şikayetlerinin büyük oranda azaldığını söyledi.

Dördüncü olgu 30 yaşında kadın hastaydı ve 46 numaralı vital dişinin kuron endikasyonu vardı. İğne anksiyetesi olan hastaya hipnoanestezi önerildi. Hasta hipnoza girdikten sonra işlem sırasında dişine sanki bir pamuk değirmiş gibi hissetmesi telkini verildi. Hasta işlem sırasında herhangi bir ağrı hissetmediğini belirtti.

Sonuç: Hipnoz diş hekimliğinde pek çok olgunun tedavisinde destekleyici bir tedavidir.

Anahtar Kelimeler: Ağrı kontrolü, bruksizm, hipnoz, öğürme refleksi

S-369

Is hypnosis a Supportive Treatment in Dentistry? Case Series and Use of Hypnosis*Tuğçe Kavaz*

Ataturk University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Erzurum

Hypnosis is a traditional and complementary medical method that can provide medical procedures more easily as a result of patient relief in many areas. Among the doctors who treat with hypnosis, dentists are leading with forty percent.

Hypnosis can be used as a method in the elimination of dental anxiety, bruxism, as a supportive method facial paralysis and trigeminal neuralgia, providing of anesthesia and analgesia, controlling gag reflex, saliva flow, bleeding and allergies.

First case, a 60-year-old female patient who experienced gag reflex even when the mouth mirror and sond were shown to have been able to use partial prosthesis with recommended gag exercises and hypnosis sessions. When the patient was re-called for a month later, she had no complaints.

Second case was a 20-year-old female who did not use stabilization splints and complained of severe bruxism for a long time. Main reason for bruxism was understood with regression. One session of hypnotherapy was performed. The first, second and third month follow-up visits, the patient said that bruxism completely disappeared.

Third case was a 40-year-old male patient who had been using stabilization splint for two months. However, he said that his complaints did not go away. The patient was willing to become hypnotic and he was allowed to enter the trance and was suggested that the stabilization splint would be even more effective. At the follow-up visit one week later, the patient said that his complaints were greatly reduced.

Fourth case was a 30-year-old female patient and her vital tooth 46 had a crown indication. Hypnoanesthesia was recommended for her needle anxiety. During hypnosis, she was advised to feel as if a cotton was touching her teeth. The patient did not feel any pain during the procedure.

Conclusion: Hypnosis is a supportive treatment in many cases in dentistry.

Keywords: Pain control, bruxism, hypnosis, gag reflex

S-370**Devital Dişlerin Fiber Post İle Ribbond Kullanılarak Yapılan Estetik Rehabilitasyonu**

Canan Sabak¹, Kübra Değirmenci¹, Büşra Meşeci²

¹Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Bolu

²Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Cerrahi Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Endodontik tedavi görmüş dişler, aşırı madde kaybı nedeniyle zayıflar. Prefabrike fiber postlar yuvarlak şekilli kanallar için uygundur, oval şekilli kanallara tam olarak uymazlar. Bondlanabilir fiberle (Ribbond) güçlendirilmiş fiber postlar geniş kök kanallarının veya oval şekilli kanalların kıvrımlarına uyumlandırılabilir. Bu olgu sunumunun amacı, kesici dişlerin Ribbondla desteklenmiş fiber postlarla tedavisidir.

Olgu: 17 yaşında erkek hasta, Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Protez Anabilim Dalı'na fonksiyonel ve estetik problemleri ile başvurdu. Ağiz içi muayene yapıldı. Endodontik olarak tedavi edilen ön dişlerde, kor yapısını destekleyecek yeterli dentin dokusu yoktu. Radyografik incelemede pulpa odaları genişti. Post kavitesinin boşluğu oluşturduktan sonra, fiber postunun etrafına sarılmış olan bondlanabilir fiberler dual cure rezin simanları ile boşluğun içine yerleştirildi. Daha sonra dişin koronaline daha küçük bir Ribbond parçası yerleştirildi. Dişlerin kor yapısı bir kompozit ile restore edildi. Gingivektomi sonrası zirkonyum destekli porselen restorasyonu yapıldı.

Sonuçlar: 3,6 ve 9 ay sonra restorasyonlarda biyomekanik ve estetik olarak herhangi bir problem yoktu. Ribbond, çok geniş pulpa odasına sahip dişlerde fiber postu kişiselleştirebilir. Böylece, kor yapı ve restorasyon başarıyla desteklenebilir.

Anahtar Kelimeler: Endodontik tedavili dişler, fiber post, polietilen fiber

S-370**Aesthetic Rehabilitation of Devital Teeth Using Fiber Post with Ribbond: A Case Report**

Canan Sabak¹, Kübra Değirmenci¹, Büşra Meşeci²

¹Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Bolu

²Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Departments of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu

Aim: Endodontically-treated teeth are weakened because of excessive material loss. Prefabricated fiber posts are suitable for round post space not perfectly fit with oval-shaped canals. Fiber posts with bondable reinforcement fibers (Ribbond) can be adapted to the contours of wide root canals or oval-shaped canals. The aim of this case report is the fiber post treatment supported by Ribbond of incisor teeth.

Case: A 17 year-old male patient presented to Bolu Abant İzzet Baysal University, Department of Prosthodontics with a complaint of functional and esthetic problems. Intra oral examination was done. Endodontically treated anterior teeth had not enough dentine tissue to support the core structure. In the radiographic evaluation, pulp rooms were wide. After forming the post cavity, the bondable reinforcement fibers wrapped around the fiber post was placed into the post-cavity with dual cure resin cements. Then a smaller piece of the ribbond was placed in the coronal of tooth. The core structure of the teeth was restored with a composite. After gingivectomy zirconia fused to porcelain restorations were done.

Results: After 3,6 and 9 months, there was not any problem with restorations biomechanically and esthetically. Ribbond can customize fiber post in the teeth with very wide pulp chamber. So, core structure and restoration can be supported successfully.

Keywords: Endodontically treated teeth, fiber post, polyethylene fiber

S-371**Tavşan Modelinde Oluşturulan Osteoporozisin Osseointegrasyon Üzerine Etkisi: in Vivo Çalışma***Ayşegül Göze Saygın, Merve Yüksel*

Sivas cumhuriyet ünivertesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Sivas

Amaç: Osteoporosis implant osseointegrasyonunda kemik kalitesin, ve miktarını olumsuz yönde etkileyen yıkıcı, sistemik bir hastalıktır. Çalışmalar östrojen yoksunluğunun osteoklastik aktiviteyi ve kemik yıkımı ile pozitif ilişkili olduğunu göstermiştir. Çalışmamızda yapay olarak oluşturduğumuz tavşan modelinin osseointegrasyona etkilerini incelemeyi amaçladık.

Materyal-Metod: 8 yetişkin dişi Yeni Zelanda tavşanı (ortalama 5 aylık, 3-3.5 kg) kullanıldı. Tavşanların tamamen sağlıklı olduklarına kanaat getirildi ve yapay osteoporoz modeli oluşturmak için deney grubunun overleri genel anestezi altında çift taraflı olarak ve tamamen alındı. Osteoporoz olmaları için 8 hafta süre ile beklendi. Osteoporoz olduktan sonra implant cerrahisi uygulandı ve cerrahi protokole sadık kalınarak 3.3 mm çap ve 7 mm boyunda implantlar(Implance, Trabzon, Turkey) tibialara yerleştirildi. İntegrasyon sonrası 4 hafta süre beklendi ve implantlara ait RFA değerleri ile kardiak kanları alındı.

Sonuçlar: Sağlıklı ve osteoporotik gruba ait RFA değerleri arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmadı. Kontrol grubu ile karşılaştırıldığı zaman osteoporotik gruba ait RFA değerlerinde azalma gözlemlendi. Biyokimyasal markerlar incelendiği zaman osteoklastik aktivitenin göstergesi olarak markerların fazlalığı osteoporotik grupta anlamlıydı(p<0.05).

Sonuç: Osteoporoz implantların osseointegrasyonunu ve osteoblastik aktiviteyi olumsuz yönde etkileyen sistemik bir hastalıktır. Ancak çalışmanın limitasyonları dahilinde, klinik gözlemlerin yapılması ve uzun dönem takipler ile desteklenmesi gereken bir araştırma konusudur.

Anahtar Kelimeler: dental implant, osseointegrasyon, osteoporoz, biyokimyasal serum analizi, RFA

The Effect of Osteoporosis on Osseointegration in Rabbit Model: An In Vivo Study*Ayşegül Göze Saygın, Merve Yüksel*

Sivas Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry, Sivas

Aim: Osteoporosis is considered to be a risk factor for implant osseointegration by affecting bone density and quality. Studies have shown that oestrogen deprivation accelerates osteoclastic activity and positively correlates with bone destruction. In this study, we aimed to investigate the effects of the artificial rabbit model on osseointegration.

Material - Method: 8 adult female New Zealand rabbits (average 5 months, weighing 3 -3.5 kg) were used. After deciding that the animals were healthy the bilateral ovariectomy operation was held under general anaesthesia to create artificial model of osteoporosis in experimental group. For the osteoporosis model demanded to be created artificially, it was waited for 8 weeks. After the artificially formed osteoporosis model, implant surgery was performed. After dissection of the rabbits, which were included in the control and experimental group, by adhering to the surgical protocol the implants of 3.3 mm diameter and 7 mm length (Implance, Trabzon, Turkey) were performed to the proximal region of the tibial bones. RFA values and cardiac blood of the implants were taken for 4 weeks after the integration.

Results: The difference between RFA values of healthy and osteoporotic group was not statistically significant. A decrease in RFA values of osteoporotic group was observed when compared with control group. When biochemical markers were examined, excess markers were significant in osteoporotic group as an indicator of osteoclastic activity (p <0.05).

Conclusion: Osteoporosis is a systemic disease that adversely affects osseointegration of implants and osteoblastic activity. But within the limitations of the study, clinical observations and long-term follow-up should be supported.

Keywords: dental implant, osseoingration, osteoporosis, biochemical serume analyze, RFA

S-372

Türkiye’deki Dişhekimliği Öğrencilerinin Ağız Hijyeni Tutumlarının, Farkındalıklarının ve Periodontal Parametrelerinin Karşılaştırılması

Aysan Lektemür Alpan¹, *Emine Pirim Görğün*²

¹Pamukkale Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Denizli

²Cumhuriyet Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Sivas

Giriş: Bu çalışmanın amacı, Türkiye’deki klinik öncesi ve klinik dişhekimliği öğrencilerinin kendi bildirimleri olan ağız diş sağlığı tutumları ile klinik ölçümlerini karşılaştırmaktır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmaya Cumhuriyet ve Pamukkale Üniversitesi Dişhekimliği Fakülteleri’nin beş akademik yılından toplam 701 öğrenci katılmıştır. Öğrencilere 26 soru soruldu. Tüm ağız klinik periodontal muayenesinde plak indeksi (PI), gingival indeks (GI), sondlama derinliği (PD), klinik ataçman seviyesi (CAL), sondlamada kanama (BOP) ölçümleri alındı.

Bulgular: Sınıflarda PD açısından farklılık bulunmadı. Tüm sınıflara hafif periodontitis tanısı konuldu. BOP değerlerinde 1. ve 5. sınıflarda istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulundu. 1. sınıfın PI değerleri, 3., 4. ve 5. sınıflarınkinden istatistiksel olarak daha yüksekti, ancak 3. sınıf değerleri de 4. ve 5. sınıfların istatistiksel olarak daha yüksek idi. 1. sınıf GI, 4. ve 5. sınıflarda istatistiksel olarak daha yüksekti. Tüm sınıflarda öğrenciler, manuel diş fırçasını diğer yöntemlerden daha fazla tercih etti. Diş fırçalama sıklığı açısından sınıflar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark vardı. Interdental temizleme sıklıkları 4. ve 5. sınıflarda diğer sınıflarda kıyaslandığında daha yüksekti. Tüm sınıflardaki öğrencilerin yarıya yakını dişeti sağlığını iyi olarak tanımladı. 1. ve 2. sınıf öğrencilerinin 3., 4. ve 5. sınıf öğrencilerine göre mikrobiyal dental plak hakkında bilgisi yoktu. Ayrıca 1. ve 2. sınıf öğrencileri başlangıç periodontal tedavinin dişlere zarar verebileceğini düşünmekteydi. 1. ve 2. sınıf öğrencileri, diş taşının doğal yöntemlerle elimine edilebileceğini düşünmekteydi.

Sonuç: Dişhekimliği fakültelerinde birinci sınıftan periodontoloji dersi almaya başlanması ve koruyucu ağız sağlığı uygulamalarında periodontal hastalık önleme programının eklenmesi Türkiye’de bulunan öğrencilere fayda sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: dişhekimliği, kendini raporlama, periodontoloji

S-372

Comparison of Oral Hygiene Attitudes, Awareness and Periodontal Parameters of Undergraduate Dental Students in Turkey

Aysan Lektemür Alpan¹, *Emine Pirim Görğün*²

¹Pamukkale University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Denizli

²Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Sivas

Introduction: The aim of this study was to compare the differences in self-reported oral health attitudes with large number of questions, and clinical measurements between preclinical and clinical dental students in Turkey.

Material and Methods: A total of 701 student from all five academic years of Cumhuriyet and Pamukkale University Faculty of Dentistry were included in the study. Students were asked 26 questions. The whole mouth clinical periodontal examination included measurement of plaque index (PI), gingival index (GI), probing depth (PD), clinical attachment level (CAL), presence of bleeding on probing (BOP) performed.

Results: There were no differences between grades in term of PD. All grades diagnosed as slight periodontitis. There was a statistically significant difference in BOP value between 1st and 5th grades. PI values of 1st grade were statistically higher than those of 3rd, 4th and 5th grades but not also values of 3rd were statistically higher than 4th and 5th grades. GI of 1st grade was statistically higher than 4th and 5th grades. Student in all grades preferred manual toothbrush more than other methods. There was a statistically significant difference between the frequency of tooth brushing in grades. Interdental cleaning frequencies were higher in 4th and 5th grades comparing the other grades. Nearly half of the students in all classes defined their gingival health as good. 1st and 2nd grade students have not an information about microbial dental plaque comparing the 3rd, 4th and 5th grade students. Also 1st and 2nd grade students think that the initial periodontal treatment can harm the teeth. 1st and 2nd grade students think that dental calculus can eliminate by natural products.

Conclusion: Starting to take periodontology course in dental faculties from the first year and addition a periodontal disease prevention program to preventive oral health practice will benefit students in Turkey.

Keywords: dentistry, self-reporting, periodontology

S-373

Farklı Basamak Dizaynına Sahip CAD/CAM Zirkonya Kron ve Köprülerin Klinik Değerlendirmesi; 1 Yıllık Takip*Mehmet Esad Güven¹, Emine Nisa Özdil¹, Mutlu Özcan²*¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Konya²Zürich Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Dental Biyomateryaller Bölümü, İsviçre**Amaç:** Bu klinik çalışma, farklı basamak dizaynına sahip CAD/CAM zirkonya kronların ve sabit dental protezlerin (SDPler) sağkalm ve başarısını değerlendirmeyi amaçladı.**Gereç ve Yöntem:** Bu çalışmaya, NEU DHF Protetik Diş Tedavisi kliniğine başvuran 48 hasta (27 kadın, 21 erkek) 70 zirkonya kronu (n = 34) ve SDP (n = 36) restorasyonu dahil edildi. Hastalar basamak marjin tasarımına göre rastgele gruplara atandılar. (Feather (F), Sholder (S), Chamfer (C)). Toplam 136 diş prepare edildi. Bu prepare dişlerin kurallar içinde olup olmadığı CAM yazılımı ile kontrol edildi. protetik parametreler, modifiye edilmiş Birleşik Devletler Halk Sağlığı Hizmeti (USPHS) kriterleri ile periodontal parametreler; sondalama cebi derinliği (PPD), plak indeksi (PI), sondalamada kanama (BOP) ve dişeti indeksi (GI) kullanılarak bir yıla kadar değerlendirildi. Veriler Kolmogrov-Smirnov, Kruskal-Wallis ve Pearson Chi-Square testi kullanılarak 0.05 anlamlılık düzeyinde analiz edildi.**Bulgular:** Büyük komplikasyon olarak; bir 3 üye SDP üstyapı veneer porseleni kırığı ve bir adet molar kronun lateral hareket erken temasından dolayı desimantasyonu kaydedildi. marjinal dizaynlar karşılaştırıldığında, "marginal adaptation" ve marginal discoloration" değerleri için Grup S ve C nin ALPHA değerleri Grup F den anlamlı derecede yüksekti (p< 0,05). Aynı değerler için; kronlar, SDP lerden anlamlı olarak daha yüksek ALPHA skoru gösterdi (p< 0,05). Üç marjinal tasarımın hepsinde minör biyolojik komplikasyonlar gözlemlendi, ancak S ve C grupları F grubundan daha iyi skorlar gösterdi (p <0.05). Ayrıca kron grubu SDP'lerden anlamlı olarak daha iyi periodontal skorlar gösterdi (p <0.05).**Sonuç:** Tüm kronlar ve SDPler (biri hariç) bu bir yıllık takip süresince sağkalmıştır. ancak sondalamada kanama (BOP) en yaygın görülen sonuçtu. Tüm kronlar SDPler den daha iyi protetik ve periodontal sonuçlar ortaya koymuştur. Bunun nedeni zirkonya materyaline bağlı olarak kalın konnektörlerin yetersiz gingival embrasür alanları oluşturması ve sonucunda aproximal bölgenin enflamasyonuna neden olması olabilir.**Anahtar Kelimeler:** zirkonya restorasyonlar, marjinal dizayn, klinik değerlendirme

S-373

Clinic Outcomes of CAD/CAM Zirconia Single Crowns and FDP's with Different Marginal Preparation Designs; 1 Year Follow Up*Mehmet Esad Güven¹, Emine Nisa Özdil¹, Mutlu Özcan²*¹Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Konya²University of Zurich Division of Dental Biomaterials Center for Dental and Oral Medicine, Zurich**Aim:** the aim of this clinical study was to evaluated the survive and success of zirconia crowns and fixed dental prosthesis (FDP) with different preparation margin designs.**Methods:** At university prosthodontics clinic, 48 patients (27 female, 21 male) received 70 zirconia crowns (n=34) and FDPs (n=36). The patient were randomly assigned to different margin designs: feather edge (F), chamfer (C) and shoulder (S). Totaly 136 tooth were prepared or adjusted. These prepared tooth have been checked whether all of them were within the rules or not. Technical outcomes were assessed using modified United States Public Health Service (USPHS) criteria and periodontal parameters included probing pocket depth (PPD), plaque index (PI), bleeding on probing (BOP) and gingival index (GI) up to one year. Data were analyzed using Kolmogrov-Smirnov, Kruskal-Wallis and Pearson Chi-Square test at a significance level of 0.05.**Results:** One 3 units FDP's was fractured from superstructure veneered porcelain and one molar crown was debonded possibly due to premature lateral contact as complication was recorded. When compared to marginal designs, for "marginal adaptation" and "marginal discoloration" scores, Groups S and C showed significantly higher ALPHA values compared to F group (p<0.05). The crowns showed significantly higher ALPHA values than FDPs for "marginal adaptation" and "marginal discoloration" scores (p<0.05). Minor biologic complications were observed in all three marginal designs but S and C groups showed better scores than F group (p<0.05). Also, the crown group demonstrated significantly better periodontal scores than those of FDPs (p<0.05).**Conclusion:** Zirconia crowns and FDPs (except one) survived well in this short term crosssectional study where bleeding on probing was the most common observation. Crowns showed better technical and biological outcomes than FDP's. Because, thick connector areas in FDP's made according to material demands resulted in insufficient embrasure area inflammation in the approximal gingival area.**Keywords:** zirconia restorations, clinical study, margin designs

S-374**Haller Hücrelerinin (İnfracorbital Ethmoid Hücreler) Prevalansı: Panoramik Radyografi Çalışması**

Yeşim Deniz¹, Semiha Arslan²

¹Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Çanakkale

²Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Bu çalışmanın amacı Haller hücrelerinin (infracorbital ethmoid hücrelerinin) prevalansını panoramik radyografi üzerinde incelemektir. Haller hücreleri veya infraorbital etmoid hücreleri, maksiller sinüsün üst sınırında veya orbita tabanında konumlanan ethmoidal pnömatizasyonlardır.

Yöntem: Bu retrospektif çalışmada, Haller hücrelerinin incelenmesi için 10-18 yaş arası hastaya ait toplam 150 ortopantomogram değerlendirilmiştir. Toplanan verilere frekans analizi, tanımlayıcı istatistikler, x2 testi ve sonuçları elde etmek için çapraz tablolama istatistiksel analizleri uygulanmıştır.

Bulgular: İlgilenilen bölgenin değerlendirilmediği elli bir panoramik radyografi çalışmanın dışında tutulmuştur. İncelenen 99 radyografıta (37 erkek ve 62 kız) % 17.9'u unilateral ve 24.8'i bilateral Haller hücresi gözlemlenmiştir. Cinsiyetler arasında anlamlı bir fark tespit edilmemiştir.

Sonuç: Haller hücrelerinin panoramik radyografi ile tespiti, sinüs kaynaklı orofasiyal ağrı çeken hastalar için ayırıcı tanı sağlayabilir. Haller hücrelerinin tespiti endonazal işlemlerde istenmeyen herhangi bir intraoperatif komplikasyonunun önlenmesine yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Digital radyografi, Anatomi, Haller hücreleri

S-374**Prevalence of Haller's cells (Infracorbital Ethmoid Cells): a Panoramic Radiographic Study**

Yeşim Deniz¹, Semiha Arslan²

¹Çanakkale Onsekiz Mart University, Oral and Maxillofacial Radiology Department, Çanakkale

²Bolu Abant İzzet Baysal University, Orthodontics Department, Bolu

Aim: To determine the prevalence of Haller's cells (infracorbital ethmoid cells) on panoramic radiographs. Haller's cells or infraorbital ethmoid cells are ethmoidal pneumatization which positioned on the maxillary sinus superior aspect and floor of the orbit.

Methods: In this retrospective study, a total of 150 orthopantomograms of patients aged from 10 to 18.99 years old were evaluated for Haller's cells. The data collected were subjected to statistical analysis: frequencies, descriptive statistics, x2 test and cross-tabulation to obtain the results.

Results: Fifty one panoramic radiographs in which the region of interest was not evaluated are excluded from the study. Of the 99 radiographs (37 boys and 62 girls), the prevalence of Haller's cells 17.9 % were unilateral while 24.8 % were bilateral. There was no significant difference between genders.

Conclusion: Haller's cell detection may provide a useful differential diagnosis for patients suffering from sinus-induced orofacial pain by using panoramic radiography. In addition to that detection of Haller's cells may help to prevent any undesirable intraoperative complications during endonasal procedures.

Keywords: digital radiography, anatomy, haller's cell

S-375

Farklı Eğitim Dönemlerinde Bulunan Bir Grup Dişhekimliği Öğrencisinde Sterilizasyon ve Çapraz Enfeksiyon ile İlgili Bilgi, Tutum ve Uygulama Düzeylerinin Karşılaştırmalı Olarak Değerlendirilmesi

Merve Salmanlı, Nagehan Yılmaz, Tamer Tüzüner, Özgül Baygın

Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Trabzon

Ağız boşluğu, çeşitli enfeksiyöz ajanların bulaşması, aşılması ve büyümesi için verimli bir ortamdır ve enfeksiyon iletimi, rutin diş pratiğinde kolaylıkla ortaya çıkabilir. Çapraz enfeksiyon, enfeksiyöz ajanların hastalar ve personel arasında klinik bir ortamda aktarılması olarak tanımlanabilir. Diş hekimleri diş tedavisini sağladıkları ve ağız sağlığını geliştirdikleri için toplumda çok önemli bir role sahiptirler, ancak tükürük ve kan ile uğraştıkları ve keskin aletler kullanmaları nedeniyle çapraz enfeksiyon riski altındadırlar. Örneğin, diş hekimlerinin Hepatit B geçirme riski genel popülasyondan üç kat daha fazladır. Bu nedenle, çapraz enfeksiyondan korunma, diş hekimliğinin kritik bir yönüdür. Diş hekimliği okulları, uygun enfeksiyon kontrol stratejilerinin uygulanmasından, enfeksiyon kontrol önlemlerine yönelik uygun eğitim vermekten ve diş hekimliği öğrencilerinin ve hastaların korundukları sağlıklı bir ortam oluşturmaktan sorumludur.

Dünya çapında yapılan birçok çalışma, lisanslı diş hekimliği öğrencilerinin enfeksiyon kontrolü ile ilgili bilgi ve tutumlarını araştırmış, enfeksiyon kontrol kılavuzlarına kötü uyum gösterdiklerini bildirmiş ve bu durum enfeksiyon kontrolü ile ilgili bilgi ve tutumları geliştirme ihtiyacını ortaya koymuştur. Bu nedenle, bu çalışma KTÜ Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Kliniğindeki diş hekimliği stajyer öğrencileri arasında enfeksiyon kontrol önlemlerine ilişkin bilgi, tutum ve uygulamalarını değerlendirmeyi ve uygulanan enfeksiyon kontrol önlemlerinin uygulanmasında eğitim yılıyla ilişkili herhangi bir gelişme olup olmadığını analiz etmeyi amaçlamıştır.

4. ve 5. Sınıf stajyer hekimlere 46 sorudan oluşan bir anket uygulanmış ve cevaplar kaydedilmiştir. İstatistiksel analiz için ki kare testi kullanılmıştır.

Farklı eğitim dönemlerinde bulunan diş hekimliği öğrencilerinin özellikle Hepatit B, el yıkama ve alet sterilizasyonu ile ilgili bilgi/tutum farklılıklarının olması ve 5. Sınıf stajyer hekimlerin bu konularda daha az farkındalıklarının olması mezuniyet sonrası sürekli eğitimlerin gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Diş hekimliği öğrencileri, enfeksiyon kontrolü, bilgi, uygulama, sterilizasyon

Comparative Evaluation of Information, Attitude and Practice Levels Related to Sterilization and Cross-Infection in a Group of Dentistry Students in Different Degree of Education Period

Merve Salmanlı, Nagehan Yılmaz, Tamer Tüzüner, Özgül Baygın

Karadeniz Technical University Faculty of Dentistry, Departments of Pediatric Dentistry, Trabzon

The oral cavity is an efficient area for the transmission, vaccination and growth of various infectious agents, and transmission of infection can easily occur in routine dental practice. Cross-infection can be defined as the transfer of infectious agents between patients and staff in a clinical setting. Dentists play a very important role in society because they provide dental treatment and improve oral health, but they are at risk of cross-infection because they deal with saliva and blood and use sharp instruments. For example, dentists are three times more likely to have hepatitis B than the general population. Therefore, prevention of cross-infection is a critical aspect of dentistry. The schools of dentistry are responsible for implementing appropriate infection control strategies, providing appropriate training for infection control measures, and creating a healthy environment for dental students and patients. Many studies around the world have investigated the knowledge and attitudes of licensed dentistry students about infection control, reported poor compliance with infection control guidelines, and demonstrated the need to develop knowledge and attitudes related to infection control.

Therefore, this study aimed to evaluate the knowledge, attitudes and practices of infection control measures among dentist trainee students in KTU Faculty of Dentistry Clinic of Pediatric dentistry and to analyze whether there is any improvement in the implementation of the infection control measures applied to the school year.

A questionnaire consisting of 46 questions was applied to 4th and 5th grade trainee physicians and the answers were recorded. Chi-square test was used for statistical analysis. The fact that dentistry students in different education periods have differences in knowledge / attitude especially with regard to Hepatitis B, handwashing and instrument sterilization and less awareness of 5th grade trainee physicians on these subjects reveals the necessity of continuing education after graduation.

Keywords: Dental students, infection control, knowledge, practice, sterilization

S-376

Sinüs Taban Kortikasyonunun Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi Kullanarak Sınıflaması ve Antral Patoloji İle İlişkinin Değerlendirilmesi

Nazlıcan Paslı, İrfan Tanrıseven, Filiz Mediha Pekiner

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Maksilla posterior bölgede gerçekleştirilecek dental implant uygulamaları öncesi maksiller sinüslerin değerlendirilmesi önemlidir. Bu çalışmanın amacı, maksiller sinüs patolojileri varlığı ve sinüs tabanı kortikasyonu arasındaki ilişkinin konik ışınli bilgisayarlı tomografi görüntülerinde değerlendirilmesi ve varsa cinsiyetlere göre farklılıkların belirlenmesidir.

Gereç ve Yöntemler: Çeşitli tanı ve tedavi prosedürleri için KIBT görüntüleri çekilmiş yaşları 25 ile 60 arasında değişen, 50 kadın 50 erkek toplam 100 hastanın sağ ve sol maksiller sinüsü içeren 200 KIBT görüntüsü retrospektif olarak değerlendirildi. Maksiller sinüslerde patoloji varlığı var ya da yok olarak; maksiller sinüs taban kortikasyonu tipleri Tip1, Tip2, Tip3, Tip4 olarak kaydedildi. Maksiller sinüs patolojileri, sinüs tabanı kortikasyonu tipi ve cinsiyet arasındaki ilişkilerin değerlendirilmesinde ki-kare analizinden yararlandı.

Bulgular: Yüz elli hastaya ait KIBT görüntüleri üzerinde incelenen 200 maksiller sinüsün 116 tanesinde antral patoloji yokken 84 tanesinde antral patoloji görüldü. Maksiller sinüsün tabanının kortikasyonuna göre sınıflandırıldığında 102 tanesi Tip1, 66 tanesi Tip2, 20 tanesi Tip3, 2 tanesi Tip4 olarak görüldü. Antral patoloji varlığı ile kortikasyon arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki izlenmiştir ($p < 0,05$).

Sonuçlar: İmplant cerrahisiyle aynı anda yapılacak sinüs taban yükseltmesi işlemi ile sonradan yapılan implant cerrahisi karşılaştırıldığında rezidüel kemik miktarı ameliyatın başarısını ve yöntemini belirleyen faktördür. Antral patoloji varlığı ve sinüs tabanının kortikasyon derecesi ise cerrahiye etkileyen ancak nadir olarak değerlendirilen bir faktördür. Çalışmamızda KIBT kesit görüntülerinde maksiller sinüs patolojilerinin varlığı ve sinüs taban kortikasyon derecesi değerlendirilmiştir. Hastanın cerrahi tedavisinden önce bu bulguların değerlendirilmesi implantın stabilizasyonu ve sağ kalımı açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: maksiller sinüs, konik ışınli bilgisayarlı tomografi, patoloji

S-376

Classification of Sinus Base Corticulation Using Conical Ray Computed Tomography and Evaluation of Correlation with Antral Pathology

Nazlıcan Paslı, İrfan Tanrıseven, Filiz Mediha Pekiner

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, İstanbul

Objective: It is important to evaluate maxillary sinuses before dental implant applications in maxillary posterior region. The aim of this study was to evaluate the relationship between the presence of maxillary sinus pathologies and sinus floor cortications on conical beam computed tomography images and to determine differences according to gender.

Materials-Methods: 200 CBCT images of right and left maxillary sinuses of 50 patients, 50 males and a total of 100 patients aged between 25 and 60 years were evaluated retrospectively. The presence or absence of pathology in the maxillary sinuses; types of maxillary sinus floor cortications were recorded as Type1, Type2, Type3, and Type4. Chi-square analysis was used to evaluate the relationships between maxillary sinus pathologies, type of sinus floor cortications and gender.

Results: Of the 200 maxillary sinuses examined on CBCT images of one hundred and fifty patients, 116 had no antral pathology and 84 had antral pathology. When the maxillary sinus was classified according to the cortication, 102 were Type1, 66 were Type2, 20 were Type3, and 2 were Type4. There was a statistically significant relationship between the presence of antral pathology and cortication ($p < 0.05$).

Conclusions: Compared with implant surgery and sinus floor elevation at the same time, the amount of residual bone is the determining factor for the success and method of surgery. The presence of antral pathology and the degree of cortical sinus flooring is a rare factor affecting surgery. In our study, the presence of maxillary sinus pathologies and the degree of sinus floor cortications were evaluated in KIBT section images. Evaluation of these findings before surgical treatment of the patient is important for the stability and survival of the implant.

Keywords: maxillary sinus, conical beam computed tomography, pathology

S-377**Zirkonyumla Güçlendirilmiş Lityum Silikat CAD/CAM Blokların Renk Maskeleye Özelliklerinin İncelenmesi***Görkem Sengez, Can Dörter*

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Giriş-Amaç: Son yıllarda toplumda estetik beklenti artmış ve diş hekimine estetik restorasyon talebiyle başvuran hastalar çoğalmıştır. Geçmiş yıllarda ön dişleri tedavi etmekte sık sık kullanılan kuron restorasyonları, adeziv diş hekimliğinin gelişmesi ile beraber yerini konservatif yapıya sahip lamina venerlere bırakmıştır. Lamina venerlerin estetiğini etkileyen faktörlerin en önemlilerinden biri renktir. Porselen lamina venerlerin translusentliği renk maskeleye daha da zor hale getirir çünkü porselenler ışığın geçişine ve dağılmasına izin verir. Firmalar tarafından her geçen gün yeni özelliklere sahip bloklar üretilmektedir. Çalışmamız yeni piyasaya sürülen zirkonyumla güçlendirilmiş lityum silikat cam seramik Celtra DUO (CD) ile uzun yıllardır kullanılmakta olan lityum disilikat cam seramik blok IPS e.max CAD (EM) farklı kalınlıklarda renk maskeleye özelliklerini karşılaştırmayı hedeflemektedir.

Materyal-Metod: C2 rengindeki nanohibrit kompozit reçineden 12x14x4 mm boyutlarında 60 adet substrat oluşturulmuştur. CD ve EM LT A1 renkli CAD/CAM bloklardan elmas diskle 0.3, 0.5 ve 0.8 mm kalınlıklarda kesit alınmıştır (n=10). Porselen lamina vener örnekler substratlara ışıkla sertleşen reçine siman ile simante edilmiştir. Renk ölçümleri simantasyon öncesi ve sonrası kompakt tip bir spektrofotometreyle yapılmıştır. Elde edilen iki renk değeri arasındaki fark ΔE formülüyle hesaplanmıştır. İstatistiksel hesaplamalar Pearson Korelasyon Analizi, One-way ANOVA, Tukey HDS ve Tamhane's T2 testi ile yapılmıştır ($p<0.05$).

Bulgular: Elde edilen bulgulara göre her iki materyalde de kalınlık ile ΔE değeri arasında pozitif yönlü korelasyon görülmektedir. Tüm kalınlıklarda materyallerin ΔE değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmaktadır ($p<0.05$). 0.3 mm'de ΔE EM ile CD için sırasıyla $5,95\pm 1,02$ ve $8,49\pm 0,98$, 0.5 mm'de $8,63\pm 0,73$ ve $14,27\pm 1,17$, 0.8 mm'de $10,48\pm 0,59$ ve $18,06\pm 0,85$ olmuştur.

Sonuçlar: İnce porselen lamina venerler ile alttan yansıyan koyu rengi maskeleye zordur. Çalışmamızın bulgularına göre CD materyalinde lityum silikat matrisin içine eklenen ZrO₂ kristallerinin materyalin renk maskeleye özelliğini arttırdığı söylenebilir. CD optik ve mekanik özelliklerinin iyi olması ile EM'ye alternatif olarak renkleşmiş ön bölge dişlerin estetik restorasyonunda kullanılabilir. En yüksek kapaticılık 0.8 mm'lik CD örneklerde gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: renkleşmiş dişler, lamina vener, porselen, estetik dişhekimliği, CAD-CAM

S-377**Evaluation of the Color Masking Ability of Zirconia-Reinforced Lithium Silicate CAD/CAM Blocks***Görkem Sengez, Can Dörter*

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İstanbul

Introduction and Aim: Porcelain laminate veneers have been the most esthetic and least invasive treatment option since their first introduction in 1980s. The aim of this study was to investigate the shade masking ability of laminate veneers made from zirconia reinforced lithium silicate (Celtra DUO-CD) and lithium disilicate (IPS e.max-EM) porcelain CAD/CAM blocks.

Material Method: To mimic the discolored tooth, C2 shade of a composite resin was used. A stainless steel mold containing 12x14 mm slots with 4 mm thickness was used to prepare 60 substrates. Laminate veneer samples of 0.3 mm, 0.5 mm and 0.8 mm layers were cut with a low-speed diamond disc from CAD/CAM blocks. Substrates and laminate veneers were cemented using Variolink II light curing resin cement. Shade measurements was done before and after cementation with a spectrophotometer. The difference between two values was calculated using the ΔE formula. The statistical analyses were performed by Pearson Correlation Analysis, One-way ANOVA, Tukey HDS and Tamhane's T2 test ($p<0.05$).

Results: Both materials showed positive correlation between ΔE and thickness. There is a statistically significant difference between two materials in all thickness groups ($p<0.05$). In 0.3 mm ΔE for EM and CD is $5,95\pm 1,02$ and $8,49\pm 0,98$, in 0.5 mm $8,63\pm 0,73$ and $14,27\pm 1,17$, in 0.8 mm $10,48\pm 0,59$ and $18,06\pm 0,85$ respectively.

Conclusion: It is a difficult task to mask underlying dentin color in discolored teeth. According to this study, it can be said that the ZrO₂ crystals added in lithium silicate matrix of CD improves the color masking ability of the material. In the case of treating discolored tooth with laminate veneers, CD might be a good alternative to EM as it has good mechanical and optical properties. The highest color masking ability was shown by 0.8 mm CD in all groups.

Keywords: discolored teeth, dental veneers, dental porcelain, dental esthetics, CAD-CAM

S-378

Diş Boyutları ile Gömülü Mandibular Kanin İlişkinin 3D Model Analizi ile İncelenmesi*Gamze Metin Gürsoy*

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu çalışmanın amacı mandibular kanin diş gömülülüğü izlenen bireylerde mandibular anterior dişlerin mesio-distal genişliklerinin 3 boyutlu (3D) dijital dental modeller üzerinde ölçülerek normal dizilime sahip bireylerle karşılaştırmalı olarak değerlendirilmesidir.

Yöntem: Retrospektif olarak planlanan çalışmaya Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti AD'da daha önce tedavi görmüş 56 bireyin tedavi başı 3D dijital dental modelleri dahil edildi. Çalışma grubu tek veya çift taraflı gömülü mandibular kanin dişi bulunan 28 bireyden (16 kadın, 12 erkek) oluşturulurken, kontrol grubu mandibular anterior bölgede 0-3 mm çapraşıklık bulunan 28 bireyden (14 kadın, 14 erkek) oluşturuldu. Çalışma ve kontrol grubuna ait 3D dijital dental modeller üzerinde gömülü olan kanin dişleri haricinde mandibular anterior 6 adet dişin mesio-distal genişlikleri 3Shape Ortho Analyzer programı içerisindeki kumpas ile ölçülerek belirlendi. Verilerin dağılımı Shapiro-wilk testi ile değerlendirildi. Normal dağılım gösteren verilerin çalışma ve kontrol grubu arasındaki karşılaştırılması ve çalışma grubu içerisinde gömülü kanin diş bulunan taraftaki ve karşıt arktaki diş boyutlarının karşılaştırılmasında Independent-T test kullanıldı ($p<0.05$).

Bulgular: Görülme sıklığı 10509 bireyden oluşan Türk popülasyonu içerisinde %0.26 olarak tespit edilen gömülü mandibular kanin grubu ile kontrol grubu arasında; kanin ($p=0.996$), lateral ($p=1.0$) ve santral ($p=0.128$) dişlerin mesio-distal genişlikleri arasında anlamlı bir farklılık izlenmedi. Çalışma grubunda; gömülü kanin diş tarafı ve karşıt ark diş genişlikleri lateral ($p=0.573$) ve santral ($p=0.817$) dişler için karşılaştırıldığında anlamlı bir farklılık olmadığı izlendi.

Sonuç: İnsidansı oldukça düşük bulunan mandibular kanin diş gömülülüğü ile mandibular anterior dişlerin genişlikleri arasında anlamlı bir ilişki tespit edilemedi. Mandibular gömülü kanin diş izlenen bireylerde kesici diş boyut anomalisi tespit edilemedi.

Anahtar Kelimeler: Diş boyutu, Gömülü mandibular kanin, 3D dijital analiz

Evaluation of the Relationship Between Tooth Size and Impacted Mandibular Canine Teeth Using 3D Model Analyses*Gamze Metin Gürsoy*

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Ankara

Aim: The aim of this study was to evaluate the mesio-distal widths of mandibular anterior teeth using 3-dimensional (3D) digital dental models in subjects with impacted mandibular canine teeth and compare the results with a control group.

Material-Methods: This retrospective study material comprised of pretreatment 3D digital dental models of 56 patients who were treated in Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics. The study group consisted of 28 subjects (16 female, 12 male) with one or two impacted mandibular canine teeth and the control group consisted of 28 subjects (14 female, 14 male) with mandibular anterior crowding (0-3 mm). Mesio-distal widths of 6 mandibular anterior teeth except impacted canine were measured using 3Shape Ortho Analyzer program with calipper on 3D digital dental models of the study and control groups. Shapiro-wilk test was used to evaluate the distribution of study and control group data. Since the variation presented a normal distribution, the study and control group comparisons were made with independent-T test. Also comparison of the mesio distal width of the impacted tooth side and normal side for the lateral and central teeth were made with independent-T test ($p<0.05$).

Results: The incidence of mandibular canine impaction was 0.26% in the 10509 individuals of Turkish population. No significant difference was observed between the groups regarding the mesio-distal width of canine ($p=0.996$), lateral ($p=1.0$) and central ($p=0.128$) teeth. In the study group; there were no significant differences between mesio-distal width of the impacted tooth side and normal side for the lateral ($p=0.573$) and central ($p=0.817$) teeth.

Conclusion: The incidence of the mandibular canine impaction was found to be lower than the literature published so far. There is no relationship between tooth size and impacted mandibular canine. In subjects with impacted mandibular canine teeth, tooth size anomaly could not be detected.

Keywords: impacted mandibular canine, 3D digital analyses, tooth size

S-379

Diş Hekimlerinin Enfektif Endokarditi Önleme Konusundaki Bilgilerinin Değerlendirilmesi*Gülsevım Usta¹, Edanur Çağlar², Gamze Aren¹*¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, İstanbul

Amaç: Enfektif endokardit (EE), düşük insidansa sahip olsa da yüksek mortalite ve ciddi komplikasyonlar ile sonuçlanabilen, endokardın veya kalp kapakçıklarının bir enfeksiyonudur. Çalışmamızın amacı, diş hekimliği uygulamalarında EE'nin önlenmesi konusunda İstanbul'da bulunan diş hekimlerinin bilgi ve tutumlarını değerlendirmektir.

Yöntem: Enfektif endokarditin önlenmesi ile ilgili 14 sorudan oluşan bir anket formu İstanbul Dişhekimleri Odası'na üye 457 diş hekimi tarafından cevaplandırılmıştır.

Bulgular: Anketimize cevap verenlerin %43,1'i uzman diş hekimi iken geri kalanı genel diş hekimiydi. Profilaktik antibiyotik (PA) uygulaması gerekli görülen tıbbi durumların ilk sırasında daha önce enfektif endokardit öyküsü olan hastalar (%94) yer alırken bunu protez kalp kapağı olan hastalar (%91,9) ve romatizmal kalp hastalığı olan hastalar (65,8%) takip etmektedir. Yalnızca EE için yüksek risk grubunda olan hastalara profilaktik antibiyotik uygulama oranının, uzman dişhekimleri arasında (%94,4) genel dişhekimlerinden (%89,3) anlamlı derecede yüksek olduğu bulunmuştur. Profilaktik antibiyotik uygulamasının gerekli olduğu dental prosedürler ile ilgili olarak çoğu dişhekimisi, sert doku cerrahisini (%94,3) ve ardından diş çekimlerini (%93) işaretlemiştir; ancak, yalnızca % 7,7'si basit diş restorasyonları için PA uygulamasının gerekli olduğu görüşündedir. PA uygulamalarında tercih edilen antibiyotik %99,6 oranında oral amoksisilin olup yetişkin dozu %84 oranında 2 gr olarak çocuk dozu ise %71,2 oranında 50mg/kg olarak işaretlenmiştir.

Sonuç: Çalışmamızın sonuçları, özellikle genel diş hekimlerinin uzman diş hekimlerine kıyasla EE profilaksisi konusunda yeterli bilgi birikimine sahip olmadığı yönündedir. Diş hekimleri klinik uygulamalarında profilaktik antibiyotik ihtiyacı olabilecek bir hastayla karşılaşabilir, bu nedenle bu konu hakkındaki bilgilerini güncellemeli ve güncel klavuzları takip etmelidirler.

Anahtar Kelimeler: antibiyotik profilaksisi, diş hekimliği uygulamalar, enfektif endokardit

S-379

Evaluation of the Dentists' Knowledge Regarding Prevention of Infective Endocarditis*Gülsevım Usta¹, Edanur Çağlar², Gamze Aren¹*¹İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, İstanbul²İstanbul University Faculty of Dentistry, İstanbul

Aim: Infective endocarditis(IE) is an infection of the endocardium or heart valves which may result in high mortality and severe complications, even if its low incidence. The aim of this study is to evaluate the knowledge and attitude of dentists from İstanbul, regarding prevention of IE in dental practice.

Method: A questionnaire consisting of 14 main questions regarding prevention of IE was answered by 457 dentists who are members of the İstanbul Dental Association.

Results: 43.1% of responders were specialist dentists and the rest were general dentists. Patients with the previous history of infective endocarditis(94%) were ranked on the top of the medical conditions that require prophylactic antibiotic(PA), and then patients with prosthetic heart valve(91,9%), followed by patients with rheumatic heart diseases(65,8%). The rate of PA application only for patient with in the high-risk group for IE was found to be significantly higher among the specialist dentists(94.4%) than in the general dentists(89,3%). Regarding dental procedures which needed prophylactic antibiotic, most dentists(94,3%) thought that hard tissue surgery need PA, followed by dental extractions(93%); however, only 7,7% thought that PA is needed for simple tooth restorations. Oral amoxicillin is the preferred antibiotic by 99,6% of participants with the dose of 2 gr for adults according to 84% of the dentists and 50 mg per kg of body weight for children according to 71.2% of the dentists.

Conclusion: The results of the study showed that general dentists have inadequate knowledge about IE prophylaxis compared to specialist dentists. The majority of dentists may encountered a patients who needs PA therefore they should upgrade their knowledge and follow current guidelines.

Keywords: antibiotic prophylaxis, dental procedures, infective endocarditis

S-380**Dental Farkındalığın İlkokul ve Ortaokul Öğrencileri Arasında Değerlendirilmesi***Saadet Çınarsoy Ciğerim, Yeşim Kaya*

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Van

Amaç: Bu araştırmada Türkiye'nin doğu ve batı iki farklı ilindeki ilkokul ve ortaokul öğrencilerinin dental bilgi ve farkındalıklarının değerlendirilmesi amaçlanmaktadır.

Yöntem: Araştırmaya 7-15 yaşları arasında toplam 2342 öğrenci dahil edildi. Öğrencilere dental tedaviler hakkında bilgi ve bilinç düzeyini ölçen, önceden hazırlanmış sorulardan oluşan anket uygulaması yapıldı. Anket, demografik bilgileri içeren sorular ve dental tedaviler hakkındaki sorular olmak üzere 10 sorudan oluşmaktadır. Anket uygulaması Van ve İzmir illerindeki ilçe merkezlerinde seçilmiş okullarda gerçekleştirildi.

Bulgular: Araştırmaya İzmir'den 855 öğrenci (452 kız, 403 erkek), Van'dan ise 1487 öğrenci (724 erkek, 763 kız) katılmıştır. Diş fırçalama ve diş tedavileri ile ilgili sorulardan oluşan anket kullanılarak değerlendirilen verilere göre kız öğrencilerin erkek öğrencilerden daha bilinçli olduğu saptandı. İllere göre yapılan karşılaştırma sonuçlarında da istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edildi. Dental farkındalık konusunda İzmir ilindeki öğrencilerin anketteki soruların çoğunluğunda daha bilinçli olduğu belirlendi. İlkokul ve ortaokula göre yapılan değerlendirmelerde ortaokul öğrencileri ve ilkokul öğrencileri arasında dental farkındalık açısından istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu. Ortaokul öğrencilerinin dental farkındalıklarının daha yüksek olduğu saptandı.

Sonuç: Öğrencilerin dental farkındalıklarının belirlenmesi, eksikliklerin tespit edilmesi sağlandı. Dental farkındalığın yaş grubu, cinsiyet ve yaşanan şehrin sosyo-ekonomik ve sosyo-kültürel yapısından etkilendiği sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: Öğrenci, dental farkındalık, bilgi.

S-380**Evaluation of Dental Awareness Between Elementary and Middle School Students***Saadet Çınarsoy Ciğerim, Yeşim Kaya*

Van Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Van

Objective: The aim of this study was to evaluate the knowledge and awareness of elementary and middle school students in two different city of Turkey's located in the east and west.

Method: A total of 2342 students aged between 7 and 15 years were included in this study. Questionnaire which was consisted of pre-prepared questions that measured the level of knowledge and awareness of dental treatments was applied to the students. The questionnaire consisted of 10 questions about demographic information and dental treatments. The survey was conducted at selected schools in district centres of Van and Izmir provinces.

Results: 855 students (452 female, 403 male) from Izmir province and 1487 students (763 female and 724 male) from Van province were participated in the study. According to the results of questionnaire consisted of questions about tooth brushing and dental treatments, it was found that female students were more conscious than male students. We also determined significant difference based on province. Our questionnaire showed that students live in Izmir province were more conscious in dental awareness. According to evaluation of elementary and middle school students in dental awareness, we detected significant difference between these two groups and we observed that middle school students were more conscious than elementary students.

Conclusion: Consequently we determined the dental awareness of the students and we detected the pitfalls in this issue. Our study suggested that age, gender, geographical, socio-economical and socio-cultural properties are the pivotal factors that affects the dental awareness.

Keywords: Student, dental awareness, knowledge

S-381**Deneyel Periodontitis Oluşturulan Sıçanlarda Hidroksitirozol'ün Oksidatif Stres Parametrelerine Olan Etkisi***Mehmet Cihan Şengün¹, Şadiye Günpınar¹, Buket Kın Tekçe²*¹Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Bolu²Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Biyokimya Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Hidroksitirozol (HT) esas olarak antioksidan aktiviteye sahip, hücre koruyucu özellikleri ile sağlığa faydalı bir polifenoldür. Antienflamatuvar ve antikanser özelliklere sahiptir. Endotel ve vasküler fonksiyonlara olumlu etkilerine ek olarak kemik kaybını da azaltmaktadır. Böylelikle, HT kronik hastalıklarla ilişkili moleküler ve hücresel değişiklikler üzerinde olumlu özelliğindedir ve önleyici/terapötik potansiyel bir terapötik maddedir. Bu çalışmanın amacı deneyel periodontitis (DP) oluşturulan sıçanlarda sistemik HT uygulamasının antioksidan özelliklerinin değerlendirilmesidir.

Gereç-Yöntem: Otuz iki adet sıçan rastgele dört gruba ayrıldı; 1) periodontal olarak sağlıklı + serum fizyolojik (PS-SF), 2) periodontal olarak sağlıklı + hidroksitirozol (PS-HT), 3) deneyel periodontitis + serum fizyolojik (DP-SF) ve 4) deneyel periodontitis + hidroksitirozol (DP-HT). Sıçanların maksiller ikinci azı dişlerine 3/0 ipek suture yerleştirilmesi ile DP indüklendi ve sonrasında test grubuna HT, kontrol grubuna SF gavaaj yoluyla 14 gün boyunca uygulandı. Sıçanlar 15. günde ötenazi yapılarak serum ve dişeti doku örnekleri elde edildi. Serum ve dişeti dokusu malondialdehit(MDA), süperoksit dismutaz(SOD) ve glutatyon peroksidaz(GSH-Px) düzeyleri enzim bağı immunosorbent assay(ELISA) ile değerlendirildi. Karaciğer enzim düzeyleri enzimatik yöntem ile, böbrek enzim seviyeleri de kolorimetrik yöntem ile analiz edildi. İstatistiksel analizlerde varyans analizi(ANOVA)- Tukey testleri kullanıldı.

Bulgular: Serum ve dişeti dokusu MDA, SOD ve GSH-Px düzeylerinin DP oluşturulan gruplar arasında farklı olmadığı tespit edildi ($p>0.05$). Diğer taraftan, PS-HT grubu dişeti dokusu SOD seviyelerinin PS-SF grubuna göre daha yüksek olduğu belirlendi ($p<0.05$). Ek olarak karaciğer ve böbrek enzim düzeylerinin tüm gruplarda toksik değerlerin çok altında olduğu saptandı.

Sonuç: Bu çalışmanın sınırları dahilinde, günlük 10 mg/kg sistemik HT uygulamasının toksik olmadığı ve DP'de antioksidan özellik göstermediği sonucuna varılabilir.

Anahtar Kelimeler: Antioksidan, Deneyel Periodontitis, Hidroksitirozol, Oksidatif Stres

S-381**Effects of Hydroxytyrosol on Oxidative Stress Parameters in Experimental Periodontitis of Rats***Mehmet Cihan Şengün¹, Şadiye Günpınar¹, Buket Kın Tekçe²*¹Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Bolu²Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Biochemistry, Bolu

Objective: Hydroxytyrosol(HT) is a polyphenol compound which has mainly antioxidant activity and also possesses other cytoprotective properties. These include anti-inflammatory, anticancer, endothelial and vascular function improvement. The aim of this study was to determine the antioxidant effects of systemically administered HT on experimental periodontitis (EP) in rats.

Materials-Methods: Thirty two rats were divided randomly into four groups; 1)periodontally healthy+serum physiologic (PH-SP), 2)periodontally healthy+hydroxytyrosol (PH-HT), 3)experimental periodontitis+serum physiologic (EP-SP) and 4)experimental periodontitis+hydroxytyrosol (EP-HT). 3/0 silk sutures were placed around maxillary second molars in EP groups. After induction of EP, HT(test) and SP(control) were administered and continued for 14 days. The animals were euthanized on the 15th day and the serum and gingival tissue samples were obtained. Enzyme-linked immunosorbent assay(ELISA) was used to analyse serum and tissue malondialdehyde(MDA), superoxide dismutase(SOD) and glutathione peroxidase(GSH-Px) levels. Analysis of variance(ANOVA)-Tukey was utilized to analyse the data.

Results: Serum and gingival tissue levels of MDA, SOD and GSH-Px did not differ between the EP groups ($p> 0.05$). Beside, gingival tissue SOD levels of the PH-HT group were significantly higher than those of the PH-SP ($p<0.05$). In addition, it was found that liver and kidney enzyme levels were significantly lower than the toxic values in all groups.

Conclusion: Within the limits of this study, it can be concluded that 10 mg/kg systemic HT daily is not toxic and does not show antioxidant properties in EP.

Keywords: Antioxidant, Experimental Periodontitis, Hydroxytyrosol, Oxidative Stres

S-382

Sodyum Tetraborat Solusyonu ile Kaplanmış Titanyum Yüzeyinde ALP Enzim Etkinliğinin Karşılaştırmalı İncelenmesi*Hasan Onur Sorkun¹, Aysegul Erten Taysi²*¹Yeditepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul²Altınbaş Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Osseointegrasyon kavramı, implantın çevre dokularının yapısal ve fonksiyonel varlığıyla ilişkilidir. Titanyum (Ti), üstün mekanik özellikleri ve biyouyumluluğu nedeniyle dental implantlar için kullanılan özel bir malzemedir. Osseointegrasyon derecesine ilişkin ilk çalışmalar, pürüzsüz titanyum yüzeylerin kemik ile implantın ara yüzündeki ideal biyolojik bağlanma için yetersiz kaldığını açıkça göstermiştir. Osteointegrasyonun geliştirilmesi için titanyum yüzey modifikasyon çalışmaları hala klinik olarak önem taşımakta ve bu doğrultuda gerçekleştirilmektedir.

İn-vitro olarak gerçekleştirilen bu çalışmada 60 adet Ti alaşımlı disk hazırlandı ve 5 deney grubuna ayrıldı. 36 adet farklı yüzey modifikasyonuna sahip Ti alaşımlı diskler, üzerine osteoblast benzeri hücrelerin ekilmek üzere 3 gruba ayrıldı: Asit etch ile muamele edilmiş AE Grubu (n=12); İşlenmiş MS grubu (n=12) ve Mikro Ark Oksidasyon (MAO) yöntemiyle sodyum tetraborat çözeltisi ile kaplanan Grup B (n=12). Boş-AE Grubu'nda asit etch ile muamele edilen Ti alaşım disklerine (n= 12) ve Boş MS Grubunda ise, işlenmiş Ti alaşımlı disklerle (n=12) osteoblast benzeri hücre ekimi gerçekleştirilmedi. Çalışmada ALP aktivitesi 3, 7 ve 14. günlerde değerlendirildi.

ALP aktiviteleri'nde AE, MS ve B Grubunda 3 günden 14 güne kadar kademeli olarak artış kaydedilmiş; ancak bu gruplar arasında istatistiksel anlamlı bir fark bulunamamıştır. Grup B'deki ALP seviyeleri Grup AE ve Grup MS' den daha yüksek olmasına rağmen gruplar arasında anlamlı bir fark olmaması çalışmanın sınırlı örneklem sayısı ile ilişkilendirilmiştir. ALP değerleri, osteoblast benzeri hücrelerin farklı yüzey modifikasyonuna sahip Ti alaşım disklerine ekildiği gruplarda, hücre kültürü olmayan gruplara göre anlamlı derecede yüksek bulunmuştur (P <0.05).

Mevcut bulgular, ileri dönemde yapılacak olan *in vitro* ve *in vivo* çalışmalar ile bor minerallerinin dental implantların osteointegrasyonunu destekleyebileceğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Dental İmplant, implant yüzey özellikleri, osseointegrasyon

S-382

Comparative Study of ALP Enzyme Activity on Titanium Surface Coated with Sodium Tetraborate Solution*Hasan Onur Sorkun¹, Aysegul Erten Taysi²*¹Yeditepe University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul²Altınbas University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Osseointegration is the presence of structural and functional bone in the vicinity of a load-carrying implant. Titanium (Ti) is the exclusive material used for dental implants due to its good mechanical properties and biocompatibility. Early studies related to extent of osseointegration clearly demonstrated that the biological processes at the bone-implant interface are inadequate on smooth titanium surfaces. The titanium surface modification is still clinically in demand and is carried out to improve osteointegration properties.

The sixty Ti alloy discs were prepared and divided into 5 experimental groups. Osteoblast-like cells were cultivated on 36 Ti alloy disc with different surface modification and divided into three groups: Group AE, treated with acid etch; Group MS, machined; and Group B, treated with sodium tetraborate solution by Micro Arc Oxidation (MAO) method. In the Group AE-Empty, osteoblast-like cells weren't cultivated on the Ti alloy discs (n=12) treated with acid etch. In the Group MS- Empty, osteoblast-like cells weren't cultivated on the Ti alloy discs (n=12) with an untreated surface. ALP activity was assessed on days 3, 7, and 14.

ALP activities increased gradually in Group AE, Group MS, and Group B from day 3 to day 14, but there are no statistical differences between those groups. Although ALP levels in Group B were higher than the Group AE and the Group MS, no significant difference between the all that groups concluded to the limited number of samples. The ALP values were significantly higher in the groups in which osteoblast-like cells were cultivated on Ti alloy disc than in the groups without the cell culture (P<0.05).

The present findings suggest that the addition of bor minerals may favor the osseointegration of dental implants with further in-vivo and in- vitro research.

Keywords: Dental implant, implant surface properties, osseointegration

S-383**Alt Çene 2-İmplant Destekli Overdenture Karşısında Üst Çene Tam Protez: 10-yıl Sonuç***Yezdan Dilan Erkcan*

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Tamamen dişsiz hastaların tedavisinde, genellikle, mandibular implant uygulamaları, sabit veya hareketli protez desteği olarak kullanılır. McGill ortak bildirisinde, dişsiz mandibulaya uygulanan, 2-implant destekli overdenture uygulamasının, standart tedavi şekli olması tavsiye edilir, çünkü en az iki implant uygulaması mandibular overdenture için tutuculuk, desteklik ve stabilite sağlar. İmplant destekli overdenture uygulamasının, geleneksel tam protez uygulamasına göre avantajları: azalan rezorpsiyon, daha iyi stabilite ve tutuculuk, artan fonksiyon (Salehi R, Shayegh SS, Johnston WM, Hakimaneh SMR. Effects of interimplant distance and cyclic dislogment on retention of Locator and ball attachments: An in vitro study. J Prosthet Dent 2019).

Bu çalışmanın amacı, alt çene 2-implant destekli overdenture karşısında üst çene tam protez kullanımının 10 yıl klinik kullanım sonucunun bildirilmesidir. 2009 yılında, 60 yaşında bayan hastanın mandibular interforaminal bölgesine iki adet implant (Straumann SLA, Institut Straumann AG, Basel, Switzerland) yerleştirildi. Yerleştirilen, sağ ve sol implant çap/uzunlukları, sırasıyla 4.1mm/12mm ve 3.3mm/12.mm'dir. Protezlerin tesliminden sonra hastaya, yıllık periyodik kontrollere gelmesi tavsiye edildi ve klinik muayene ve gerekli olduğunda radyografik muayene gerçekleştirildi. 5. yıl periyodik kontrolde, üst tam protez orta hat kırığı tespit edildi ve besleme işlemi gerçekleştirildi. Hastanın, mandibuler overdenture uygulamasından, tutuculuk ve stabilizasyon şikayeti olmamasına rağmen besleme işlemi gerçekleştirildi. 10. yıl kontrolünde, hasta alt 2-implant destekli overdenture üst tam protezinden şikayeti olmadığını ve bu protezlerini kullanmaya devam etmek istediğini bildirdi. Bu çalışmada, hastanın son durumu, panoramik film ve ağız içi fotoğraf görüntüleri ile ve bunlara ilaveten, hasta memnuniyeti, ağız sağlığı etki profili anket formu ile değerlendirildi.

Anahtar Kelimeler: implant, overdenture, tamprotez**S-383****2-İmplant Supported Mandibular Overdenture Opposed to Maxillary Complete Denture: 10-Year Result***Yezdan Dilan Erkcan*

Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara

Mandibular implants are commonly used to retain fixed or removable prosthesis in the treatment of edentulous patients. The McGill consensus recommended a 2-implant supported overdenture as the standard care for edentulous mandibles because at least two implants are deemed necessary to provide retention, support and stability for mandibular overdentures. Implant supported overdentures have numerous advantages over conventional complete dentures, such as reduced residual ridge resorption, better stability and retention and improved function (Salehi R, Shayegh SS, Johnston WM, Hakimaneh SMR. Effects of interimplant distance and cyclic dislogment on retention of Locator and ball attachments: An in vitro study. J Prosthet Dent 2019).

The aim of this study was to evaluate clinical performance of 2-implant supported mandibular overdenture opposed to maxillary complete denture after 10-year clinical usage. Two implants (Straumann SLA, Institut Straumann AG, Basel, Switzerland) were placed mandibular in the interforaminal region of 70 years old female patient in 2009. The diameter/ the length of the placed implants were 4.1mm/12mm on the right and 3.3mm/12.mm on the left side, respectively. Patient was asked to visit periodical recall annually. Clinical and if needed radiographic evaluation was conducted. 5th year periodical control midline crack was evident maxillary complete denture and it was decided to rebasing maxillary complete denture. Although patient was not any complain for retention and stability of the mandibular overdenture, it was decided to rebasing mandibular overdenture. 10th year recall, the patient has no complain and willing to use both 2-implant supported mandibular overdenture and maxillary complete denture. In this presentation final situation of patient will be presented both panoramic and intraoral photographic view. Additionally, patient satisfaction was evaluate by using oral health impact profile questionnaire OHIP-49 TR.

Keywords: implant, overdenture, complete denture

S-384

Farklı Kristal Yapıya Sahip Zirkonyaların Koroziv Etkilerinin Araştırılması*Koray Soygun¹, Ali Özer², Giray Bolayır³*¹Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Adana²Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Metalurji Mühendisliği, Sivas³Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Sivas

Bu çalışmanın amacı; farklı kristal yapıya sahip zirkonyalar sinterlendikten sonra farklı koroziv çözelti ortamlarında zamana bağlı olarak korozyon dirençlerinin karşılaştırmalı olarak araştırılmasıdır.

Zirkonya tozlar yitria ile stabilize edilerek kristal yapının değiştirilmesi için %3 ve %10 yitria ilavesi ile zirkonyum oksit kristal yapısının analizi faz eldesi XRD analizi ile belirlendi. Üretilen tozlar soğuk izostatik preslenerek sinterlendi. Zirkonya örnekleri, 12.7 mm çapında 3 mm kalınlığında pelletler şeklinde üretildi. Ve hidrolik pres yardımıyla sıkıştırılarak ve sinterlenmeye hazır hale getirildi. Geleneksel sinterleme yönteminde sinterleme sıcaklığı 1550°C'de 2 saat olarak belirlendi. Sinterlenen örnekler sodyum karbonat, sodyum klorür, sitrik asit çözeltilerinde zamana bağlı korozyon dirençlerinin belirlenmesi için başlangıç, 1. Gün ve 5. Gün ağırlık ölçümleri ve mikrosertlik değerleri hesaplandı. Yüzey görüntülerinin değerlendirilmesinde taramalı elektron mikroskop aracılığı ile görüntüler alındı.

Zirkonya toz içerisine %10 yitria ilavesinin mikrosertlik derecesi %3 yitria ilave edilen örnek gruplarından daha yüksektir. Sodyum karbonat ve sodyum klorür içerisine daldırılan örneklerin özellikle % 3 yitria ilave edilen örnek gruplarının mikrosertlik değerleri daha fazla etkilenmektedir. Sitrik asit içerisinde 5 gün bekletilen % 10 yitria ilave edilen örnek grubunun mikrosertlik değeri % 3 yitria ilave edilen örnek grubundan daha düşük olduğu sitrik asit yitria ilavesinin artması ile daha fazlakoroziv etki ve yüzeydeki mikro sertlik değerini düşürdüğü görülmektedir.

Tüm gruplara ait örneklerin sitrik asit, sodyum klorür ve sodyum karbonat çözeltileri içerisinde bekleme süreleri arttıkça örneklerin yüzey özelliklerini etkilemektedir. Koroziv çözeltiler içerisinde bekleme süresi arttıkça örneklerin yüzey topografisinde değişikliklere neden olmakla birlikte korozyona olan dirençlerinin azaldığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Korozyon, mikrosertlik, SEM, zirkonyum oksit

S-384

Investigation of Corrosive Effects of Zirconia with Different Crystal Structures*Koray Soygun¹, Ali Özer², Giray Bolayır³*¹Çukurova University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Adana²Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Metallurgy Engineering, Sivas³Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Sivas

The aim of this study is to investigate, with respect to time in different corrosive media solution, the corrosion resistance of different crystalline zirconia.

Zirconia powders were stabilized by yttria. The analysis of the crystal structure of zirconium oxide by addition of 3% and 10% yttria, for the modification of the crystal structure, was determined by the phase acquisition XRD analysis. The produced powders were sintered by cold isostatic pressing. Zirconia samples were produced as 3 mm thick pellets with a diameter of 12.7 mm. And it was compacted by hydraulic press and ready for sintering. In the traditional sintering method, the sintering temperature was determined as 2 hours at 1550 ° C. Sintered samples In the sodium carbonate, sodium chloride, citric acid solutions, baseline, 1st and 5th day weight measurements and microhardness values were calculated for the determination of the time-related corrosion resistance. images were taken by means of scanning electron microscopy for evaluation of surface images.

The addition of 10% yttria to the zirconia powder was higher than the sample groups with a microhardness of 3% yttria. The sample group added 3% yttria was more affected in terms of microhardness than sodium carbonate and sodium chloride. The addition of 10% yttria added in citric acid for 5 days was observed to decrease the microhardness value and the microhardness at the surface with the increase in the addition of citric acid yttria with the microhardness of the sample less than 3% yttria.

As the dwell times increased in citric acid, sodium chloride and sodium carbonate solutions, the surface properties of the samples of all groups were more affected. As the residence time in corrosive solutions increases, it causes changes in the surface topography of the samples. Furthermore, their resistance to corrosion was reduced.

Keywords: Corrosion, microhardness, SEM, zirconium oxide

S-385**Glandüler Odontojenik Kist: Olgu Sunumu***Rodi Yusuf Mızrak, Levent Ciğerim*

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Van

Nadir görülen bir lezyon olan glandüler odontojenik kist, genellikle yavaş büyüyen, ağrısız, radyolüsent bir lezyon olarak ortaya çıkar. Bununla birlikte, ulaştığı büyüklük ve uzun dönem sonuçları kesin olarak bilinmemektedir. Sunulan olguda 58 yaşındaki erkek hasta kliniğimize şişlik şikayetiyle başvurmuştur. Alınan panoramik radyografide, sol mandibular kanin premolar bölgesinde sınırları düzenli-radyoopak, içi homojen radyolüsent görüntü veren bir alan dikkati çekmiş, klinik muayenede, bölgede ekspansiyon izlenmiştir. lezyon radiküler kist ön tanısı ile total enükle edilmiştir. Histopatolojik inceleme sonucunda lezyon, glandüler odontojenik kist olarak tanımlanmıştır. 6 aylık kontrollerde nüks izlenmemiştir, hastanın herhangi bir şikayeti yoktur. Takipler devam etmektedir

Anahtar Kelimeler: çene kemiği kistleri, neoplazmlar, odontojenik kistler**S-385****Glandular Odontogenic Cyst: Case Report***Rodi Yusuf Mızrak, Levent Ciğerim*

Van Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Van

Glandular odontogenic cyst is a rare lesion which usually appears as a slow-growing, painless, radiolucent lesion. However, the size that it can reach and long-term outcome is uncertain. In the presented case, 58-years-old male patient has referred to our clinic with painless swelling, the panoramic radiograph revealed a well defined radiolucent lesion on the left mandibular canin premolar region. During the clinical examination expansion was observed. The lesion was total enucleated with an initial diagnosis as a residual radicular cyst. After the histopathological examination, the lesion defined as glandular odontogenic cyst. No recurrences has been shown after 6 months follow up. Patient has no complain and we are continuing the follow up.

Keywords: Jaw cysts, neoplasms, odontogenic cysts

S-386**Lazer Sinterizasyon ile Elde Edilmiş Co-Cr Alaşım Altyapıda Porozitenin Mikro Bilgisayarlı Tomografi (μ BT) ile Belirlenmesine Yönelik bir Ön Çalışma***Ömer Faruk Tekin, Gürel Pekkan*

Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Kütahya

Metal alaşımlarında porozite istenmeyen bir durumdur. Malzemenin kalitesini ve performansını etkileyen önemli bir parametre olan porozite miktarının tespiti, malzemede oluşan başarısızlık durumlarının belirlenmesi açısından önemlidir.

Porozite, malzemede boşluk miktarı şeklinde tanımlanmaktadır ve çeşitli boyutlarda olabilmektedir. 50 nm'den büyük boşluklar makroporozite, 50-2 nm arasındaki boşluklar mezoporozite ve 2 nm'den küçük boşluklar mikroporozite olarak isimlendirilir.

Porozitenin belirlenmesinde değişik yöntemler kullanılmaktadır. Bu yöntemler; yoğunluk temelli test yöntemleri ve porozite temelli test yöntemleridir. Yoğunluk temelli test yöntemleri, Arşimed yöntemi ve gaz piknometre ile ölçüm yöntemidir. Porozite temelli test yöntemleri ise, kesitlerin endüstriyel röntgen cihazında incelemesi, mikroskopik analiz ve mikro bilgisayarlı tomografi (μ BT) ile tarama yöntemidir. Son zamanlarda endüstriyel μ BT'ler ile porozite analizi yüksek hassasiyetinden dolayı tercih edilmektedir. BT ile toplam porozite hacmini, porozite morfolojisini, porozite dağılımını ve yerini nicelik olarak değerlendirme olanağı vardır.

Literatürde, diş hekimliğinde kullanılan metal alaşımların porozitelerinin tespitinde μ BT kullanımıyla ilgili bir çalışma bulunmamaktadır. Yaptığımız ön çalışmada, Co-Cr alaşım altyapıların μ BT ile porozite analizlerini yaparak, porozite miktarını, büyüklüğünü ve dağılımını gösteren veriler elde edildi. Bu yöntem ile porozite analizlerinin yapılması, metal altyapıların başarısını değerlendirmek için önemli katkılar sağlayabilecektir. Konu ile ilgili daha geniş kapsamlı çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Bigisayarlı tomografi, Co-Cr alaşım, Porozite

S-386**A Preliminary Study on the Determination of Porosity By Micro-Computed Tomography (μ CT) in Co-Cr Alloy Substructure Obtained by Laser Sintering***Ömer Faruk Tekin, Gürel Pekkan*

Kutahya Health Sciences University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Kutahya

Porosity in metal alloys is undesirable. Determining the amount of porosity, which is an important parameter affecting the quality and performance of the material, is crucial in terms of determining the failure conditions in the material. Porosity is defined as void spaces in material and can be of various sizes. Void spaces larger than 50 nm are called macroporosity, spaces between 50-2 nm are called mesoporosity and spaces smaller than 2 nm are called microporosity.

Various methods are used to determine porosity. These methods are density based test methods and porosity based test methods. Density based test methods are Archimedes method and gas pycnometer. Porosity-based test methods are the examination of the sections on an industrial x-ray machine, microscopic analysis and scanning with micro-computed tomography (μ CT). Recently, porosity analysis with industrial BTs is preferred because of its high sensitivity. By CT, it is possible to quantify the total porosity volume, porosity morphology, porosity distribution and location quantitatively.

In the literature, there is no study on the use of μ CT in the detection of porosities of metal alloys used in dentistry. In our preliminary study, by analyzing the Co-Cr alloy substructures by using the μ CT, the data showing the amount, size and distribution of porosity were obtained. Performing porosity analysis with this method will be able to make important contributions to evaluate the success of metal substructures. More extensive studies are needed on this issue.

Keywords: Co-Cr alloy, Computed tomography, Porosity

S-387

Santral Dev Hücreli Granülomaların Radyolojik ve Histopatolojik Olarak Değerlendirilmesi: Retrospektif Vaka Serisi*Murat Mert Atapek¹, İlknur Özcan¹, Hülya Çakır Karabaş¹, Gürkan Ünsal¹, Sedef Ayşe Taşyapan¹, Merva Soluk Tekkeşin²*¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul²İstanbul Üniversitesi Onkoloji Enstitüsü, Klinik Onkoloji Anabilim Dalı, İstanbul**Amaç:** Bu çalışmanın amacı, santral dev hücreli granülomaların (santral dev hücreli lezyon) radyolojik, klinik ve histopatolojik özelliklerinin detaylı olarak değerlendirilmesidir ve literatüre katkı sağlamaktır.**Yöntem:** İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı'na başvuran ve "santral dev hücreli granüloma" teşhisi konulan hastaların radyografik görüntülerinin (ortopantomografik görüntülerde, konik ışınli bilgisayarlı tomografilerde (KİBT)) karakteristik özellikleri, tümörlerin klinik ve histopatolojik özellikleri incelenmiştir.**Bulgular:** Araştırma kriterlerine uyan 5 hastanın yaş, cinsiyet ve santral dev hücreli granülom lokalizasyon bilgileri şu şekildedir: 47 yaş erkek hasta mandibula anterior ve sol molar bölgede; 44 yaş kadın hasta mandibula sağ molar bölgeden sol molar bölgeye uzanım gösteren alanda; 31 yaş kadın mandibula sol molar bölgede; 11 yaş erkek hasta mandibula anterior bölgede; 29 yaş erkek hasta maksilla sol kanin ve mandibula sol molar bölgede. Sıklıkla mandibula anterior bölgede ve genç erişkinlerde tespit edilen santral dev hücreli granülomalar; çalışmadaki hastalarda hem yaş hem de lokalizasyon olarak değişiklikler göstermektedir. Karakteristik olarak erken dönemde radyolüsent halde lezyon büyüdükçe multioküler septalı tespit edilmektedir. İç yapı özellikleri granüler, silik septalı ya da tamamen radyolüsent görünümde olabilmektedir. Çalışmadaki hastalarda hem farklı iç yapılar hem de büyüklükler mevcuttur.**Sonuç:** Santral dev hücreli granülomalar(lezyonlar)ın farklı özellikleri, lokalizasyonları ve radyografik görünüşleri mevcuttur. Doğru tanı ve tedavi uygulanabilmesi için lezyonun ameloblastoma, anevrizmal kemik kisti gibi olgulardan ayırt edilmesi gerekmektedir. Bu nedenle lezyonun diğer varyasyonlarının radyografik olarak bilinmesi gerekmektedir.**Anahtar Kelimeler:** santral dev hücreli granülom, santral dev hücreli lezyon, konik ışınli bilgisayarlı tomografi

S-387

Radiological and Histopathological Evaluation of Central Giant Cell Granulomas: Retrospective Case Series*Murat Mert Atapek¹, İlknur Özcan¹, Hülya Çakır Karabaş¹, Gürkan Ünsal¹, Sedef Ayşe Taşyapan¹, Merva Soluk Tekkeşin²*¹İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, İstanbul²İstanbul University Institute of Oncology, Department of Clinical Oncology, İstanbul**Aim:** The aim of this study is to evaluate the radiological, clinical and histopathological features of central giant cell granulomas (central giant cell lesion) in detail and to contribute to the literature.**Method:** Patients admitted to İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology and diagnosed with central giant cell granuloma, were evaluated using radiological images (orthopantomographic images, cone-beam computed tomography (CBCT)), the clinical and histopathological features of the tumors.**Results:** The age, sex, and central giant cell granuloma localization information of 5 patients who meet the research criteria are as follows: 47 years old male patient in the anterior and left molar region of the mandible; 44-year-old female patient from the right molar region of the mandible to the left molar region; 31 years old female mandible in left molar area; 11 years old male patient in the anterior region of the mandible; 29-year-old male patient in maxilla left canine and mandible left molar regions. Central giant cell granulomas frequently detected in the mandible anterior region and young adults. Patients in this study show difference both in age and localization. Characteristicly as the lesion grows the radiolucent form in the early period, becomes multilocular and septated. The internal structure characteristics can be granular, wispy septated or completely radiolucent. The patients in the study have both different internal structures and sizes.**Conclusion:** Central giant cell granulomas (lesions) have different characteristics, localizations and radiographic appearances. For proper diagnosis and treatment, the lesion should be differentiated from cases such as ameloblastoma and aneurysmal bone cyst. Therefore, other variations of the lesion should be known radiographically.**Keywords:** central giant cell granuloma, central giant cell lesion, cone-beam computed tomography

S-388**Çocuklarda Konjenital Premolar Eksikliği ve Tedavi Yaklaşımları***Müge Erbay¹, Ceren Solak¹, Emre Can Demir², Dilşah Çoğulu¹*¹Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İzmir²Serbest Diş Hekimi, Yalova

Amaç: Konjenital diş eksikliği, en sık görülen dental anomalilerin başında gelmektedir. Bu çalışmanın amacı çocuklarda konjenital premolar eksikliği prevalansını belirlemek ve uygulanabilecek tedavi yaklaşımlarını irdelemektir.

Gereç-Yöntem: Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı Kliniği'ne Ocak-Haziran 2018 tarihleri arasında başvuran 7-13 yaş arası 298 erkek, 264 kız toplam 562 çocuk hastadan çekilen panoramik radyografiler incelenmiş, konjenital premolar eksikliği prevalansı ve dağılımı irdelenmiştir. Elde edilen verilerin istatistiksel analizi ki-kare ve t testi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çalışmada konjenital diş eksikliği prevalansı %7,1 (n=40), konjenital premolar eksikliği prevalansı %5,2 (n=29) olarak saptandı. Çalışmaya dahil edilen hastaların %2,8'inde (n=16) süt molar dişlerde infraoklüzyon varlığı gözlemlendi. Bunun %81'inin (n=13) konjenital premolar eksikliği gözlenen olgularda olduğu tespit edildi.

Sonuç: Konjenital premolar eksikliğinde en sık rastlanan anomali süt molar dişlerde infraoklüzyon varlığıdır. İnfraoklüzyon varlığı durumunda konjenital premolar eksikliği de olabileceği düşüncesiyle teşhis ve tedavi planlamasının buna göre yapılması gerekmektedir. Hastaya en uygun tedavi seçeneğini sunabilmek için konjenital premolar eksikliğinin erken dönemde teşhisi son derece önemlidir.

Anahtar Kelimeler: dental agenezis, konjenital diş eksikliği, panoramik, prevalans

S-388**Congenital Missing Premolar and Treatment Approaches in Children***Müge Erbay¹, Ceren Solak¹, Emre Can Demir², Dilşah Çoğulu¹*¹Ege University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İzmir²Private Practice, Yalova

Aim: Congenital absence of teeth is one of the most common dental anomaly. The aim of this study was to assess the prevalence of congenital missing premolar and to discuss the treatment approaches.

Materials-Method: Panoramic radiographs of 562 children (298 boys and 264 girls) aged between 7 and 13 years who were applied to Ege University, School of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry between January-July 2018 were analyzed and the prevalence and the distribution of congenital missing premolar was assessed. Obtained data were analyzed by chi-square and t tests.

Results: The prevalence of congenital absence of teeth was 7.1% (n=40) and the prevalence of congenital missing premolar was 5.2% (n=29). Infraocclusion of primary molars were observed in the %2.8 (n=16) of the patients. 81% (n=13) of this condition was detected in subjects with congenital missing premolar.

Conclusion: The most common anomaly in congenital premolar absence is the infraocclusion of primary molar teeth. Diagnosis and treatment plan in case of infraocclusion should be done considering the chance of congenital missing premolar. To provide the most appropriate treatment options in subject with congenital missing premolar, the early diagnosis is extremely important.

Keywords: congenital missing teeth, dental agenesis, panoramic, prevalence

S-389**İki Farklı Yapıda Diş Renginde CAD/CAM Materyallerinin Yüzey Pürüzlülüğü***Mohamed Amar Hwidi, Amira M Aisa, Mine Betül Üçtaşlı*

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Bu çalışmanın amacı cam matris seramik ve rezin matris seramik yapısında iki farklı CAD/CAM materyalinin yüzey pürüzlülüğünün değerlendirilmesidir. Diş rengindeki CAD/CAM materyalleri cam matris seramikler, polikristalin seramikler ve rezin matris seramikler olarak sınıflandırılabilir. Materyallerin yüzey pürüzlülüğü formülasyonlarına bağlı etkilenebilir. Yüzey pürüzlülük özellikleri diş renginde restoratif materyallerin estetik ve ömrünü etkileyebilir. Pürüzlü, iyi bitirilmemiş bir yüzey, boyanmaya, plak birikimine ve gingival iritasyona katkıda bulunur. Bu çalışmada Cerasmart (GC Corporation, Tokyo, Japonya) ve IPS e-max CAD (Ivoclar Vivadent Schaan/Liechtenstein) kullanıldı. Her materyal için 0.5mm, 1.0mm, 1.5mm, 2.0mm olacak şekilde farklı kalınlıklarda, yüksek translusent (HT) ve düşük translusent (LT) gibi farklı translusentlikte ve iki farklı renkte (B1, A1) 10'lar örnek hazırlandı. Yüzey pürüzlülüğü 5 farklı noktadan 4mm çalışma uzunluğunda ve 0.8mm aralıklarla yüzey profilometre (surf test 301, Mitutaya, Japonya) kullanılarak ölçüldü. Ölçüm yapan elmas uç çapı 5µm ve ölçüm kuvvetli 4mN ve hızı 0.5mm/sn dir. Yüzey pürüzlülük (Ra,µm) değerleri test örneklerinin kalınlığından etkilenmemiştir. Cerasmart için A1 LT ve A1 HT değerleri 0.015 Ra ve 0.017 Ra dir. Cerasmart için B1 LT ve B1 HT değerleri 0.016 Ra ve 0.016 Ra dir. e-max CAD için A1 LT ve A1 HT değerleri 0.021 Ra ve 0.022 Ra dir. e-max CAD için B1 LT ve B1 HT değerleri 0.015 Ra ve 0.019 Ra dir.

Sonuç: CAD/CAM materyallerinin tipleri, renkler ve kalınlıkları test örneklerinin yüzey pürüzlüklerini etkilemedi.

Anahtar Kelimeler: seramik, CAD/CAM, Yüzey pürüzlülük, estetik

S-389**Surface Roughness of Two Different Types of Tooth – Colored CAD/CAM Materials***Mohamed Amar Hwidi, Amira M Aisa, Mine Betül Üçtaşlı*

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Ankara

The aim of this study was to evaluate surface roughness of two different types of CAD/CAM materials such as glass-matrix ceramic material and resin-matrix ceramic material. Tooth-colored CAD/CAM materials can be classified as glass-matrix ceramics, polycrystalline ceramics and resin-matrix ceramics. Surface roughness of the materials can be affected depending on their formation surface roughness properties can affect aesthetics and longevity of tooth-colored restorative materials. A rough poorly finished surface contributes to staining plaque accumulation and gingival irritation. The restorative materials used in this study were is Cerasmart (GC Corporation Tokyo, Japan) ve IPS e-max CAD (Ivoclar Vivadent Schaan/Liechtenstein). For each materials 10 specimens with different thickness such as 0.5mm, 1.0mm, 1.5mm, 2.0mm were prepared with different translucencies such as high translucency (HT) and low translucency(LT) and with different color shade such as A1 and B1. Surface roughness were measured in 5 different positions using a profilometer (Surf Test 301, Mitutoyo, Tokyo, Japan) with a traversing distance of 4mm and a cut-off value of 0.8mm. The radius of the tracing diamond tip was 5mm and measuring force and speed was 4mm and 0.5mm/s respectively.

Result: Surface roughness (Ra,µm) values did not differed depending on test specimens thickness.

For cerasmart A1 LT and A1HT were varied 0.015 Ra and 0.017 Ra.

For cerasmart B1 LT and B1 HT were varied 0.016 Ra and 0.016 Ra.

For e-max A1 LT and B1 HT were varied 0.021 Ra and 0.022 Ra.

For e-max B1 LT and B1 HT were varied 0.015 Ra and 0.019 Ra.

Conclusion: Neither the types of CAD/CAM materials nor the shade and the thickness of the test specimens did not affect the surface roughness of test specimens.

Keywords: ceramic, CAD/CAM, Surface roughness, aesthetic

S-390

KIBT ve Panoramik Radyografteki Artiküler Eminens Açılarının Karşılaştırılması: Retrospektif çalışma*Nihal Yetimoğlu Özdi¹, Zuhul Yurdabakan², Sinan Horasan³, Özlem Oflezer⁴, Kaan Orhan⁵*¹Bahcelievler Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Radyoloji Kliniği, İstanbul²Altınbaş Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul³Teknodent Görüntüleme Merkezi, İstanbul⁴Bahcelievler Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Protetik Diş Tedavisi Kliniği, İstanbul⁵Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Ankara-Turkey/
Leuven Tıp Fakültesi, Leuven-Belçika**Amaç:** Bu çalışmanın amacı, panoramik radyograf (OPG) ve konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) olmak üzere iki radyografik tekniğin, artiküler eminens açı değerlerini karşılaştırmaktır.**Yöntem:** Araştırmaya dahil edilme ve çıkarılma kriterlerini takiben, 42-82 yaşları arasındaki 30 hasta (13 erkek 17 kadın) çalışmaya dahil edildi. Her hastanın OPG ve KIBT görüntüleri retrospektif olarak değerlendirildi. Uygun yazılım kullanılarak artiküler eminens açısı her iki taraf için ölçüldü. Ölçümler arasındaki istatistiksel farklılıklar ile bağımsız t test ve eşlendirilmiş t testi ile karşılaştırıldı.**Bulgular:** Konik ışınlı bilgisayarlı tomografi'de sağ artiküler eminens açısı $34,760 \pm 5.25$, sol artiküler eminens açısı 39.580 ± 5.71 olarak bulundu. Panoramik radyograflarda sağ artiküler eminens açısı $34,960 \pm 4.99$, sol artiküler eminens açısı 39.040 ± 5.79 olarak bulundu. Sonuçlar konik ışınlı bilgisayarlı tomografi ve panoramik radyograflardan elde edilen sağ ve sol artiküler eminens açı değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($p=0.000$). İki yöntem karşılaştırıldığında sol artiküler eminens açıları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunurken ($p=0.02$) sağ artiküler eminens açıları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p=0.3$). Ek olarak, artiküler eminens açıları arasında cinsiyet yönünden anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$).**Sonuç:** Bu pilot çalışmanın sonuçlarının doğrulanması için daha fazla vaka içeren çalışmaların yapılması gerekmektedir.**Anahtar Kelimeler:** Konik ışınlı bilgisayarlı tomografi, Panoramik, Artiküler eminens açısı.

S-390

CBCT and Panoramic Radiography for Articular Eminence Angle: Retrospective Analysis*Nihal Yetimoğlu Özdi¹, Zuhul Yurdabakan², Sinan Horasan³, Özlem Oflezer⁴, Kaan Orhan⁵*¹Bahcelievler Oral and Dental Hospital, Clinic of Radiology, İstanbul²Altınbaş University, Faculty of Dentistry, Department of Maxillo-Facial Radiology, Ankara³Teknodent Imaging Center, İstanbul⁴Bahcelievler Oral and Dental Hospital, Clinic of Prosthodontics, İstanbul⁵Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Maxillo-Facial Radiology, Ankara-Turkey/
Faculteit Geneeskunde KU Leuven Faculty of Medicine, Leuven-Belgium**Aim:** The aim of the study was to compare two radiographic techniques, orthopantomograph (OPG), and cone-beam computed tomography (CBCT) in evaluating the articular eminence inclination angle.**Methods:** Following the inclusion and exclusion criteria, 30 individuals (13 males and 17 females) aged between 42 and 82 years were included. An OPG and a CBCT radiograph were evaluated for each individual retrospectively. Using appropriate software, the articular eminence inclination angle was measured for both the sides, for both the radiographic methods. Statistical differences between measurements were compared by using the independent sample t test and paired samples t test.**Results:** In cone-beam computed tomography right articular eminence inclination angle was $34,760 \pm 5.25$ and left articular eminence inclination angle was 39.580 ± 5.71 . In panoramic images, right articular eminence inclination angle was $34,960 \pm 4.99$ and left articular eminence inclination angle was 39.040 ± 5.79 . Results showed that the right and left articular eminence inclination angle values obtained from, two imaging modalities had statistically significant differences ($p=0.000$). There were statistically significant differences for left articular eminence inclination angle ($p=0.02$) and no significant differences for right articular eminence inclination angle ($p=0.3$) between two techniques. Also, there were no significant differences for articular eminence inclination angle with respect to gender ($p>0.05$).**Conclusion:** Further studies with more individuals for comparing panoramic radiograph and CBCT would substantiate the results of this pilot study.**Keywords:** Cone-beam computed tomography, panoramic radiography, articular eminence inclination angle.

S-391

Çocuk Hastaların Panoromik Radyografilerindeki Pozisyon Hataları- Retrospektif Çalışma*Nihal Yetimoğlu Özdi¹, Özlem Oflezer², Berna Gökkaya³, Hakan Bahadır⁴, Kaan Orhan⁵*¹Bahcelievler Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Radyoloji Kliniği, İstanbul²Bahcelievler Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Protetik Diş Tedavisi Kliniği, İstanbul³Bahcelievler Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Pedodonti Kliniği, İstanbul⁴Betatom Görüntüleme Merkezi, İstanbul⁵Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Ankara
Leuven Tıp Fakültesi, Leuven-Belçika

Amaç: Panoromik radyografi diş hekimlerinin, tek bir film üzerinde tüm dişleri ve komşu dokularını, kondilden kondile değerlendirebilmesine imkân veren basit ve yararlı bir extraoral film tekniğidir. Hastanın yanlış pozisyonu bu radyografilerin teşhis değerini düşürür. Bu çalışmanın amacı 6 yaş üzerindeki çocuk hastalardan alınmış panoromik radyografik görüntülerdeki en yaygın pozisyonel hataları analiz etmektir.

Yöntem: Bahçelievler Ağız ve Diş Sağlığı Merkezindeki Radyoloji Biriminde Ocak 2017'den Ocak 2018'e kadar yaş ortalaması 9.34± 1.76 olan çocuk hastalardan (1928 kız ve 1860 erkek) çekilmiş olan 3788 dijital panoromik radyografik görüntü, pozisyonel hatalar açısından iki radyolog tarafından değerlendirilmiştir. Pozisyon hataları 10 grup olarak sınıflandırılmış ve sonuçlar analiz edilmiştir.

Bulgular: 2138 (% 56.4) radyografi hatasız ve 1650 (% 43.6) radyografi hatalı bulunmuştur. Pozisyon olarak tek hatalı olan radyografi sayısı 1379 (%83.6) dur. Pozisyon olarak iki hatalı olan radyografi sayısı 248 (%15) dur. Pozisyon olarak üç ve daha fazla hatası olan radyografi sayısı 23 (%1.4) dır. En sık görülen hata, çekim sırasında dilin damağa temas ettirilmemesidir (%30.3). En az görülen hata ise çekim sırasında hastanın hareketi olarak belirlenmiştir (%1.5).

Sonuç: Retrospektif bu çalışmada, panoromik radyografilerdeki pozisyon hatalarının yaygın olduğu belirlenmiştir. Hem görüntü kalitesini arttırarak hem de tekrarlayan çekimleri gerektirmeyeceği için radyasyon dozunu azaltacağından, çocuk hastaların doğru bir şekilde pozisyonlandırılması gerekli ve çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Panoramic radyografi, Çocuk hastalar, Pozisyon hatası

S-391

Positioning Errors in Panoramic Radiographs of Pediatric Patients - Retrospective Study*Nihal Yetimoğlu Özdi¹, Özlem Oflezer², Berna Gökkaya³, Hakan Bahadır⁴, Kaan Orhan⁵*¹Bahcelievler Oral and Dental Hospital, Clinic of Radiology, İstanbul²Bahcelievler Oral and Dental Hospital, Clinic of Prosthodontics, İstanbul³Bahcelievler Oral and Dental Hospital, Clinic of Pediatric Dentistry, İstanbul⁴Betatom Imaging Center, İstanbul⁵Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Maxillo-Facial Radiology, Ankara/
Faculiteit Geneeskunde KU Leuven Faculty of Medicine, Leuven-Belgium

Aim: Panoramic radiography is a unique and a very useful extraoral film technique that allows the dentist to view the entire dentition and related structures, from condyle to condyle, on one film. Improper positioning of the patient reduce the diagnostic usefulness of these radiographs. This study is aimed to analyse the common positional errors in digital panoramic radiographs taken from pediatric patients above 6 years of age.

Methods: 3788 digital panoramic radiographic images taken from pediatric patients (1928 girls and 1860 boys) with a mean age 9.34± 1.76 from January 2017 to January 2018 in the department of radiology of Bahcelievler Oral and Dental Health Center were assessed by two radiology specialists for positional errors. The positioning errors of the radiographs were categorized into ten groups and then results were analyzed.

Results: 2138 (56.4%) radiographs were error-free and 1650 (43.6%) radiographs were with errors. The radiographs with single positional error were 1379 (83.6). The radiographs with two positional errors were 248 (15%). The radiographs with three or more positional errors were 23 (1.4%). The most common error was that the tongue was not in contact with the hard palate (30.3%) during exposure. The least commonly experienced error was patient movement during exposure (1.5%).

Conclusion: The positioning errors found on panoramic radiographs were relatively common in this retrospective study. Proper positioning of the pediatric patient is necessary and very important for image quality and reducing radiation dose by avoiding retakes.

Keywords: Panoramic radiography, Pediatric patients, Position error

S-392**Güney Türk Popülasyonunda Kondensing Osteitisin Muhtemel Sebepleri ve Görülme Sıklığı: Araştırma Makalesi**

Sevcihan Günen Yılmaz¹, Hümevra Tercanlı Alkış¹, Büşra Tanrıkoğlu², Esra Yavuz¹

¹Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Antalya,

²Göztepe Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi, İstanbul

Amaç: Kondensing osteitisin yada diğer adıyla sklerozan osteitisin görülme sıklığına dair daha önce bazı çalışmalar yapılmıştır ancak bu retrospektif çalışmanın amacı kondensing osteitisin sebepleri ve görülme sıklığına dair güncel ve farklı bir yorumda bulunmaktır.

Yöntem: Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalına çeşitli şikayetlerle başvuran hastalardan alınan 1725 panoramik radyogram değerlendirildi. Kondensing osteitisin sıklığı, görüldüğü taraf, etkenleri, cinsiyet ve yaşla olan ilişkisi SPSS versiyon 22.0 kullanılarak belirlendi.

Bulgular: 13-75 yaş aralığındaki 1725 hastanın 875'i bayan 850'si erkekti ve toplam 46 hastada kondensing osteitis mevcuttu. Alt 1. molarlarda ve kanal tedavili dişlerde istatistiksel olarak daha fazla görüldü. Cinsiyetler arasında görülme sıklığı açısından anlamlı bir farklılık tespit edilmedi.

Sonuç: Bu güncel çalışma diğer ülkelerde ve aynı toplumun farklı bölgelerinde yapılan önceki çalışmalardan farklı olarak kondensing osteitisin kanal tedavisi gören dişlerde daha fazla oranda görüldüğünü göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Kondensing Osteitis, Panoramik Radyogram, Sklerozan Osteitis

S-392**Possible Causes and Frequency of Occurrence of Kondensing Osteitis in a Southern Turkish Population: Research Article**

Sevcihan Günen Yılmaz¹, Hümevra Tercanlı Alkış¹, Büşra Tanrıkoğlu², Esra Yavuz¹

¹Akdeniz University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Antalya

²Göztepe Oral and Dental Health Hospital, İstanbul

Aim: Some studies have already been done on the incidence of kondensing osteitis or sclerosing osteitis, but the purpose of this retrospective study is to present a current and different interpretation of the causes and incidence of kondensing osteitis.

Method: 1725 panoramic radiographs from patients who applied to the Akdeniz University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology with various complaints were evaluated. The frequency of kondensing osteitis, the side with which it was seen, its factors, the relationships with gender and age were determined by using SPSS version 22.0.

Results: Of the 1725 patients aged between 13-75 years, 846 were female, 833 were male and 46 patients had kondensing osteitis. Statistically higher rates were seen in the lower 1st molar and root-canal treated teeth. No significant difference was found between the genders in terms of incidence.

Conclusion: This current study showed that kondensing osteitis was more common in patients treated with root-canal treatment, unlike previous studies conducted in other countries and in different regions of the same population.

Keywords: Kondensing Osteitis, Panoramic Radiogram, Sclerosing Osteitis

S-393**KIBT Görüntülerinde Tespit Edilen Maksillofasiyal Bölgenin Rastlantısal Bulguları***Derya İçöz, Faruk Akgünlü*

Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Konik ışın bilgisayarlı tomografi (KIBT), maksillofasiyal bölgede yaygın bir uygulama alanına sahiptir ve bölgenin anatomik yapıları ve patolojik koşulları hakkında değerli bilgiler sağlar. Bu çalışmanın amacı, KIBT görüntülerinde maksillofasiyal bölgedeki tarama amacı dışında tespit edilen rastlantısal bulguların tipini, konumunu ve sıklığını değerlendirmektir.

Yöntem: Yaşları 11 ile 78 arasında değişen (ortalama yaş 48.93) hastalara ait toplam 133 KIBT görüntüsü (56 kadın, 77 erkek) retrospektif olarak değerlendirildi. Görüntülerin elde edilme nedenleri, implant tedavi planlaması, intraosseöz lezyonlar, ortodontik sebepler, gömülü dişler, TME rahatsızlıkları ve post-operatif değerlendirme olarak belirlendi. Tesadüfi bulgular nazal bölge, maksiller sinüs bölgesi, TME bölgesi, dentoalveolar bölge, yumuşak doku kalsifikasyonları ve yabancı cisimler olarak analiz edilmek üzere altı ana gruba ayrıldı ve cinsiyet ve yaş bilgisi ile birlikte tip ve konuma göre kaydedildi. Diş çürüğü, eksik dişler, periodontal kemik kaybı veya erüpsiyon bozuklukları gibi bulgular rastlantısal bulgu olarak kaydedilmedi. Veriler, tanımlayıcı istatistikler ile istatistiksel olarak analiz edildi.

Bulgular: Tesadüfi bulgular, çalışma popülasyonunun % 93.2'sinde belirlendi. Bulguların en yüksek olduğu yer hava yolu bölgesinde % 63 (nazal bölgede % 37.7, maksiller sinüs bölgesinde % 25.3) ve bunu sırasıyla dentoalveolar bölge (16.9), yumuşak doku kalsifikasyonları ve ossifikasyonları (% 12.5), temporomandibular eklem bölgesi (% 6.8) ve yabancı madde (% 0,2) takip etti. Tespit edilen rastlantısal bulgular en çok mukozal kalınlaşma, konkal hipertrofi, septal deviasyon, büllöz konka, styloid ligament ossifikasyonu, apikal lezyon ve diğerleri idi.

Sonuç: Sonuç olarak, KIBT görüntülerinde maksillofasiyal bölgenin rastlantısal bulguları yüksek sıklıkta belirlenmiştir. Klinisyenlerin, yalnızca ilgilenilen bölge alanı değil, olası tesadüfi bulguların da farkında olmaları önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Konik ışınli bilgisayarlı tomografi, maksillofasiyal bölge, rastlantısal bulgu

S-393**Detected Incidental Findings of Maxillofacial Area on CBCT Images***Derya İçöz, Faruk Akgünlü*

Selçuk University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Konya

Aim: Cone beam computed tomography (CBCT) has a common application area in maxillofacial region and provides valuable information about anatomic structures and pathologic conditions of the region. The aim of the present study was to evaluate the type, location and frequency of incidental findings in the maxillofacial region other than the purpose of indication of the CBCT images.

Method: A total of 133 CBCT images of the patients (56 females and 77 males), aged between 11 and 78 (mean age of 48,93) were assessed retrospectively. The CBCT images were performed with the reasons of implant treatment planning, intraosseous lesions, orthodontics, impaction, temporomandibular joint (TMJ) disorders and post-operative evaluation. Incidental findings were categorized into six main groups for analysis as nasal region, maxillary sinus region, TMJ region, dentoalveolar region, soft tissue calcifications and foreign objects. Incidental findings were recorded according to type and location with the gender and age information. Findings such as dental caries, missing teeth, periodontal bone loss or eruption disorders were not recorded. Data was analyzed statistically by descriptive statistics.

Results: Incidental findings were determined 93.2% of the study population. The highest rate of the findings was in airway area 63% (37.7% in nasal and 25.3% in maxillary sinus area) followed by dentoalveolar region (16.9), soft tissue calcifications and ossifications (12.5%), TMJ region (6.8%) and foreign objects (0.2%). Mostly detected incidental findings were mucosal thickness, conchal hypertrophy, septal deviation, bullous concha, styloid ligament ossification, apical lesion and others respectively.

Conclusion: In conclusion, high frequency of incidental findings in the maxillofacial region was noted on CBCT images. Clinicians should be aware of potential incidental findings, not only interested region area.

Keywords: Cone beam computed tomography, incidental finding, maxillofacial region

S-394**Orantral Füstül Onarımında Bukkal Yağ Dokusunun Kullanılmasının Uzun Dönemde Etkivliği***Vuqar Gurbanov¹, Behruz İsmayilov²*¹Orthodent Özel Ağız Diş Salığı Merkezi, Ankara²HB Guven Özel Hastane, Ankara

Bukkal yağ dokusu (BYD), özellikle küçük ve orta boyuta kadar değişen orantral ve orozal açıklıkların kapatılmasında iyi bir alternatif metod olmakla birlikte, maksilladaki maligın lezyonların eksizyonlarından kaynaklanan defektlerin rekonstrüksiyonunu, estetik amaçlı faciasyal doku öğmentasyonları ve yarık damak defektlerinin rekonstrüksiyonunu gibi geniş bir kullanım alanı mevcuttur. Oral fistül (OAF), iyatrojenik komplikasyonlardan veya diş enfeksiyonlarından, osteomyelit, radyasyon tedavisi veya travmadan kaynaklandığı ağız boşluğu ile maksiller sinüs arasında patolojik bir iletişimidir. OAF kapatılması için hem avantajları hem de sınırlamaları gösteren farklı yöntemler kullanılarak elde edilebilir. Bu nedenle, duruma göre en iyi yaklaşımı seçmek için hepsinin dikkat edilmesi gerekir. En yaygın kullanılan flepler üç tiptir: vestibüler flep, palatal flep ve bukkal yağ yastığı Flep (BFP). Yazarlar farklı tekniklerle 10 OAF vakası sunmuşlardır. Bukkal flapın anterior bölgede yer alan büyük fistüller durumunda en iyi şekilde uygulanması önerilmektedir, palatal flap premolar defektleri düzeltmek için ve geniş posterior OAF'ler için BFP flapını düzeltmek için uygundur.

Anahtar Kelimeler: Bukkal yağ dokusu, orantral açıklık, defekt, PRF**S-394****Long-Term Effectiveness of the Pedicled Buccal Fat Pad in the Closure of a Large Oroantral Fistula***Vuqar Gurbanov¹, Behruz İsmayilov²*¹Orthodent Private Dentistry Hospital, Ankara²HB Guven Private Hospital, Ankara

The buccal fat pad (BFP) is known to be a good alternative for the repairment of oroantral and orozal communications, especially of small and medium size. Oral fistula (OAF) is a pathological communication between the oral cavity and maxillary sinus which has its origin either from iatrogenic complications or from dental infections, osteomyelitis, radiation therapy or trauma. OAF closures can be achieved using different flaps which show both advantages and limitations. Therefore they all need careful consideration in order to select the best approach depending on the situation. The most widely employed flaps are of three types: vestibular flap, palatal flap and buccal fat pad Flap(BFP). The authors present ten cases of OAF with the different techniques. It is suggested that the buccal flap is best applied in the case of large fistulas located in the anterior region, the palatal flap is suitable to correct premolar defects and the BFP flap for wide posterior OAFs.

Keywords: Buccal fat pad, oro-antral communication, defect, PRF

S-395**İnversiyon;vaka verisi**

Sema Kaya, Alaettin Koç

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi, Van

Amaç; Hastalarımızın panoramik radyografilerinde izlenen inverse dişlerin radyolojik değerlendirmesi hakkında bilgi vermek.

Olgu Sunumu; Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı'na başvuran hastalarımıza ait panoramik radyografiler değerlendirilmiş ve 34 hastada inverse diş olduğu tespit edilmiştir. Inverse dişler cinsiyet, izlendiği çene, izlendiği taraf ve diş gruplarına göre sınıflandırılmıştır.

Sonuç; Bu anomali erkeklerde daha çok görülmüş, ayrıca bu anomaliden en sık etkilenen dişin ise maksiller mesiodens olduğu anlaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: inversiyon, meziodens, sürnümerer diş

S-395**Inversion; Case Reports**

Sema Kaya, Alaettin Koç

Van Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Oral and Maksillofacial Radiology, Van

Aim: The aim of this study is to give information about the radiological evaluation of inverted teeth followed on panoramic radiographies of our patients.

Case Presentation: The panoramic radiographs of patients who applied to Van Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Radiology were evaluated and it was determined that there were inverted teeth in 34 patients. These patients were classified according to gender, jaw where diagnosed, side and teeth groups.

Result: This anomaly was seen much more in males, Also, maxillary mesiodens were most frequently affected by this anomaly.

Keywords: inverted,mesiodens,surnumerary tooth

S-396

Anterior Klinoid Proses Pnömatizasyonunun Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi İle Değerlendirilmesi*Ayşe Gül Türkmenoğlu, Şehrazat Evirgen, Halil Tolga Yüksel*

Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Uşak

Amaç: Sellar bölge tümörlerinin cerrahi tedavisinde genellikle ortadan kaldırılan anterior klinoid prosesin anatomisinin bilinmesi cerrahi komplikasyonları engeller. Bu çalışmanın amacı anterior klinoid proses pnömatizasyonunun görülme sıklığını ve tiplerini belirlemektir.

Yöntem: Çalışmaya 10 ile 84 yaş aralığındaki 450 hastanın (253 kadın, 197 erkek) konik ışınlı bilgisayarlı tomografi görüntüleri dahil edildi. Anterior klinoid prosesde pnömatizasyon varlığı ve pnömatizasyon tipleri (1,2 veya 3), yaş ve cinsiyet kriterlerine göre değerlendirildi.

Bulgular: 450 hastadan 222'sinde anterior klinoid proses pnömatizasyonu tespit edildi. (%49,3) Erkeklerde kadınlardan daha fazla pnömatizasyon görüldü. Kadınlarda en sık tip 1 (%58.4) pnömatizasyon görülürken, erkeklerde tip 3 (%54.8) pnömatizasyon saptandı. Kadınlarda sağ, sol ve bilateral pnömatizasyon oranı % 21.3, %20.9 ve %8 iken, erkeklerde sağ, sol ve bilateral pnömatizasyon oranı %18.8, %16.8 ve %15.2 dir. Sağ ve sol anterior klinoid proseste en sık görülen pnömatizasyon tip 1 iken bilateral pnömatizasyonda tip 3 en sık görüldü. Cinsiyet ve tip 3 pnömatizasyon arasında istatistiksel olarak anlamlılık bulundu.($p=0.03$) Bilateral tip 3 pnömatizasyon ile cinsiyet arasındaki ilişki istatistiksel olarak anlamlıydı.($p=0.01$)

Sonuç: Anterior klinoid proses pnömatizasyonu konik ışınlı bilgisayarlı tomografi değerlendirmesinde rastlantısal bir bulgudur. Sonuç olarak, konik ışınlı bilgisayarlı tomografi endoskopik sfenoid sinüs cerrahisi öncesinde anterior klinoid proses varyasyonlarını değerlendirmek için kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Anterior klinoid proses, anterior klinoidektomi, konik ışınlı bilgisayarlı tomografi, pnömatizasyon

S-396

Evaluation of Anterior Clinoid Process Pneumatization via Cone Beam Computed Tomography*Ayşe Gül Türkmenoğlu, Şehrazat Evirgen, Halil Tolga Yüksel*

Uşak University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Uşak

Objective: To understand the anatomy of the anterior clinoid process, which is usually remove in the surgical treatment of sellar region tumors, prevents surgical complications. The aim of this study was to determine the incidence and types of anterior clinoid process pneumatization.

Method: Cone-beam computed tomography images of 450 patients (253 female, 197 male), between 10 and 84 years of age, were included in the study. The presence of pneumatization and pneumatization types (1,2 or 3) in the anterior clinoid process were evaluated according to age and sex criteria.

Results: Anterior clinoid process pneumatization was detected in 222 of 450 patients. (49.3%) Anterior clinoid process pneumatization in men was detected more common than women. In females, type 1 (58.4%) and in males, type 3 (54.8%) pneumatizations were detected more frequently. Right, left and bilateral pneumatizations were detected in 21.3%, 20.9% and 8% of females and 18.8%, 16.8% and 15.2% of the males, respectively. The most commonly detected types of pneumatization in the right and left anterior clinoid processes was type 1 whereas in bilateral pneumatization was type 3. A statistically significant difference was found between sex and type 3 pneumatization ($p = 0.03$). The relation between sex and bilateral type 3 pneumatization was statistically significant ($p = 0.01$).

Conclusion: Anterior clinoid process pneumatization is a coincidental finding in cone-beam computed tomography. In conclusion, cone-beam computed tomography can be used to evaluate anterior clinoid process variations prior to endoscopic sphenoid sinus surgery.

Keywords: Anterior clinoid process, anterior clinoidectomy, cone beam computed tomography, pneumatization

S-397**Dijital İnteraoral Görüntülemelerde Karşılaşılabilen Artifaktlar Neler Olabilir?***Burak İncebeyaz, Hakan Eren, Bengi Öztaş*

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: İnteraoral dijital görüntülemelerde kullanılan fosfor plakalarda(PSP) karşımıza çıkan artifaktlar(hata) değerlendirilecektir.**Yöntem:** Çalışmamızda intraoral fosfor plaklarla görüntü elde edilirken; ışınlama öncesinde, ışınlama sırasında, ışınlama sonrasında meydana gelen ve tarayıcının neden olduğu artifaktlar belirlenecektir.**Bulgular:** İnteraoral radyograflar elde edilirken birçok artifaktla karşılaşılmaktadır. Bu hem konvansiyonel sistemde hem de dijital sistemlerde oluşabilmektedir. Işınlama öncesinde, çizik, çatlak, parmak izi, toz parçası, ısırık izleri, plak kenarının soyulması, yıpranma gibi artifaktların; ışınlama sırasında pozisyonlandırma hatası, hareket artefaktı, açılma hataları, konkat, çift imaj, açık-koyu radyograf, parlama, solma, tersten ışınlama, distorsiyon gibi artifaktların; ışınlama sonrasında düzensiz görüntü yoğunluğu, gürültü, yazı artefaktı, parmak izi, solma gibi artifaktların; tarayıcıya bağlı olarak ise tarayıcıya eğimli yerleştirme, tarama yönüne paralel çizgi, toz parçası, plak boyut belirleme hatası gibi artifaktların görülebileceği ortaya konmuştur.**Sonuç:** Tanı değeri olmayan bir görüntü yenilenmeyi gerektirmektedir. Bu nedenle radyografik görüntülerde karşımıza çıkan artifaktların nedenlerinin bilinmesi; hastanın, çevrenin ve uygulayıcının gereksiz yere x-ışını(radyasyon) almasını önleyecektir.**Anahtar Kelimeler:** Artifakt, dijital görüntüleme, fosfor plak**S-397****What are the Artifacts That May be Encountered in Digital Intraoral Imaging?***Burak İncebeyaz, Hakan Eren, Bengi Öztaş*

Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, Ankara

Aim: Artifact(error) in phosphor plates(PSP) used in intraoral digital imaging will be evaluated.**Methods:** In our study, when obtaining images with intraoral phosphor plates, artifacts before, during, after the irradiation and artifacts caused by the scanner will be determined.**Results:** Intraoral radiographs are obtained while many artifacts are encountered. This can occur in both conventional and digital systems. Before irradiation, artifacts such scratches, cracks, fingerprints, dust particles, bite marks, plaque edge peeling; during irradiation, positioning error, motion artifact, shooting from different angles errors, cone-cut, double image, light-dark radiograph, glare, fading, irradiation backwards, refraction, distortion such as artifacts; after irradiation, Irregular image density, noise, writing artifact, fingerprints, fading artifacts such as; depending on the scanner, artifacts such as inclined placement, parallel line to scan direction, dust fragment, plaque size determination error has been shown to be visible.**Conclusion:** An image with no diagnostic value requires renewal. For this reason, the causes of artifacts in radiographic images are known; prevent unnecessary x-rays (radiation) from the patient, environment and practitioner.**Keywords:** Artifact, digital imaging, fosfor plate

S-398**Diş Hekimliği Fakültesi Öğrencilerinin Mental İyi Oluş Düzeyleri**

Seray Akıncı, Yasemin Sezgin, Mehtap Bilgin Çetin

Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi öğrencilerinin mental iyi oluş düzeylerinin ölçülmesi ve mental iyi oluş düzeylerinin sınıflar arasındaki farklılığının araştırılmasıdır.

Yöntem: Bu çalışmada, 2018-2019 yılları arasında Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde öğrenim gören 18 - 25 yaşları arasındaki (ortalama yaş: $21,11 \pm 1,77$) 268 diş hekimliği fakültesi öğrencisine (185 kadın, 83 erkek) Warwick - Edinburgh Mental İyi Oluş Ölçeği (WEMİOÖ) uygulanmıştır. Elde edilen veriler uygun istatistiksel yöntemler kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Tüm çalışma popülasyonunun WEMİOÖ ortalaması $48,18 \pm 9,64$ 'dür. WEMİOÖ ortalaması birinci sınıf öğrencileri için $51,11 \pm 7,21$; ikinci sınıf öğrencileri için $47,19 \pm 10,17$; üçüncü sınıf öğrencileri için $47,41 \pm 8,56$; dördüncü sınıf öğrencileri için $42,47 \pm 10,33$ ve beşinci sınıf öğrencileri için $50,66 \pm 10,70$ olarak hesaplanmıştır. Mental iyi oluş düzeyi açısından birinci ve dördüncü sınıf öğrencileri ile dördüncü ve beşinci sınıf öğrencileri arasında istatistiksel anlamlı fark tespit edilmiştir.

Sonuç: Bu çalışmada diş hekimliği öğrencilerinin mental iyi oluş düzeylerinin okudukları sınıf ile farklılık gösterdiği tespit edilmiştir. Birinci sınıf öğrencilerinin en yüksek; 4. sınıf öğrencilerinin ise en düşük WEMİOÖ ortalamasına sahip olduğu gözlenmiştir. Diş hekimliği fakültesi öğrencilerinin iyi oluş düzeylerinin korunmasına yönelik girişimlerin geliştirilmesi faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Mental iyi oluş, diş hekimliği fakültesi öğrencileri, Warwick-Edinburgh Mental İyi Oluş Ölçeği

S-398**Mental Well-Being Among Undergraduate Dental Students**

Seray Akıncı, Yasemin Sezgin, Mehtap Bilgin Çetin

Baskent University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Ankara

Aim: The aim of this study was to examine the mental well-being among undergraduate dental students of Başkent University Faculty of Dentistry and to investigate the differences of mental well-being between the different grades.

Method: Warwick – Edinburgh Mental Well-being scale (WEMWBS) was administered to 268 undergraduate students (185 females, 83 males) of the Başkent University Faculty of Dentistry, aged between 18 and 25 years (mean age= 21.11 ± 1.77), during the 2018-2019 academic year. The data was statistically evaluated.

Results: The mean WEMWBS score for the whole study population was 48.18 ± 9.64 . The mean WEMWBS score was 51.11 ± 7.21 for first-year students; 47.19 ± 10.17 for second-year students; 47.41 ± 8.56 for third-year students; 42.47 ± 10.33 for fourth-year students and 50.66 ± 10.70 for fifth-year students. Statistically significant differences were found between first-year and fourth-year students and between fourth-year and fifth-year students.

Conclusion: This study demonstrated that mental well-being levels can be affected by the year of study. First year students had the highest WEMWBS score and the fourth year students had the lowest WEMWBS score. It would be beneficial to develop methods for maintaining the well-being of dental students.

Keywords: Mental well-being, undergraduate dental students, Warwick-Edinburgh Mental Well-Being Scale

S-399

Kompozit Tamirinde Farklı Yüzey Hazırlama Yöntemlerinin ve Yaşlandırma Sürelerinin Etkisi*Meltem Nermin Dursun, Esra Ergin, Gül Özgünaltay*

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu in vitro çalışmada bir nanohibrit kompozit rezinin üç aşamalı bir etch&rinse adeziv sistem kullanılarak tamirinde, farklı yaşlandırma sürelerinin ve farklı yüzey hazırlama yöntemlerinin mikro gerilim bağlanma dayanıklılığına (μ GBD) etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Güncel bir üniversal nanohibrit kompozit rezin kullanılarak, 112 adet kompozit rezin blok oluşturulmuştur. Örnekler yüzey hazırlama yöntemlerine göre 4 gruba ayrılmıştır ($n=28$): Kontrol Grubu (Tamir uygulanmayan sağlam kompozit bloklar); Er,Cr:YSGG Lazer grubu; Air Abrasyon grubu; Silikon karbit grubu. Ardından tüm örnekler, yaşlandırma sürelerine göre 4 alt gruba ayrılmıştır: Yaşlandırma yok; 10.000 kez termal siklusla yaşlandırma; 30.000 kez termal siklusla yaşlandırma; 50.000 kez termal siklusla yaşlandırma. Her gruptan rastgele seçilen birer örneğin yüzeyi Tarama Elektron Mikroskobu (SEM) ile incelenmiştir. Örnek yüzeylerine üç aşamalı bir etch&rinse adeziv uygulanmış, aynı nanohibrit kompozit rezin kullanılarak tamir işlemi yapılmıştır. Ardından her gruptan $1 \times 1 \times 8$ mm boyutlarında 30'ar çubuk elde edilmiş, μ GBD testine tabi tutulmuştur. Kırılma tipleri bir stereomikroskop ile $\times 10$ büyütmede değerlendirilmiştir. Elde edilen veriler, istatistiksel olarak İki Yönlü Varyans Analizi, Post-hoc Bonferroni ve Ki-Kare testleri kullanılarak analiz edilmiştir ($p=0,05$).

Bulgular: Farklı yüzey hazırlama yöntemleri bir arada değerlendirildiğinde, yaşlandırma uygulanmayan ve 10.000 kez termal siklus uygulanan gruplar, daha yüksek μ GBD değerleri sergilemişlerdir ($p<0,05$). Tüm yaşlandırma süreleri birlikte değerlendirildiğinde, Air abrazyonla yüzey hazırlama yönteminin daha yüksek μ GBD'ı sağladığı görülmüştür ($p<0,05$). Farklı yaşlandırma süreleriyle, farklı yüzey hazırlama yöntemlerinin etkileşimi incelendiğinde; tüm yaşlandırma sürelerinde, yüzey hazırlama yöntemleri arasında μ GBD değerleri açısından anlamlı farklılıklar olduğu ve Kontrol, Lazer ve Air Abrasyon gruplarında farklı yaşlandırma sürelerinin μ GBD değerleri üzerinde anlamlı değişikliklere yol açtığı bulunmuştur ($p<0,05$). Kırılma tipi dağılımları açısından, yüzey hazırlama yöntemleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0,001$). SEM görüntüleri, μ GBD bulgularını destekler niteliktedir.

Sonuç: Test edilen nanohibrit kompozit rezinin üç aşamalı bir etch&rinse adeziv sistemle tamirinde, farklı yaşlandırma sürelerinin, farklı yüzey hazırlama yöntemlerinin ve bu etkenlerin birbirleriyle etkileşiminin μ GBD'ı üzerine etkisi olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Etch&Rinse Adeziv, Kompozit Resin, Mikro Gerilim Bağlanma Dayanıklılığı, Tamir

S-399

Different Surface Preparation and/or Aging Methods' Influence on Composite Repair*Meltem Nermin Dursun, Esra Ergin, Gül Özgünaltay*

Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Ankara

Purpose: The aim of this in vitro study was to evaluate the effect of various aging periods and different surface preparation methods on microtensile bond strength (μ TBS), for repairing a nanohybrid composite resin in combination with a three-step etch&rinse adhesive system.

Methods: 112 composite resin blocks were formed using a current universal nanohybrid composite resin. The samples were distributed into 4 groups according to surface preparation methods ($n=28$): Control group (Unrepaired sound composite blocks); Er,Cr:YSGG Laser group; Air Abrasion group; Silicone Carbide group. All samples were then divided into 4 subgroups according to various aging periods: No aging; 10,000 thermocycling; 30,000 thermocycling; 50,000 thermocycling. Following surface preparation and aging procedures, surface topography of one sample from each group was evaluated under Scanning Electron Microscope (SEM). The repair composites were bonded to the sample surfaces, using a three-step etch&rinse adhesive. $1 \times 1 \times 8$ mm sized 30 beams from each group were subjected to μ TBS test. The fracture modes were evaluated under a stereomicroscope at $\times 10$ magnification. The data were analyzed using Two-Way ANOVA, Post-hoc Bonferroni and Chi-Square tests ($p=0.05$).

Results: When different surface preparation methods were evaluated together, no aging and 10,000 thermocycling groups showed higher μ TBS values ($p<0.05$). When all aging periods were evaluated together, the surface preparation with Air Abrasion provided higher μ TBS ($p<0.05$). The interactions of various aging periods with different surface preparation methods revealed significant variations in repair μ TBS ($p<0.05$). There were statistically significant differences on fracture mode distributions among surface preparation methods ($p<0.001$). SEM images supported the μ TBS findings.

Conclusions: The various aging periods, different surface preparation methods and the interaction of these factors affected the μ TBS, when repairing the tested nanohybrid composite resin by using a three-step etch&rinse adhesive system.

Keywords: Composite Resin, Etch&Rinse Adhesive, Micro Tensile Bond Strength, Repair

S-400**Seramik İnleylerin Farklı Resin Simanlarla Simantasyonunda Ultrasonik Yerleştirme Tekniğinin Dentine Mikrotensil Bağlanma Dayanımı Üzerine Olan Etkisinin İn Vitro Değerlendirilmesi***Ebru Sümer Ekin¹, Yalçın Değer²*¹Diyarbakır Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi, Diyarbakır²Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Diyarbakır

Bu in vitro çalışma, seramik inleylerin resin siman ya da self-adeziv resin simanlarla simantasyonu sırasında parmak basıncı ya da ultrasonik yerleştirme tekniği uygulanmış örneklerin bağlanma dayanımlarının mikrotensil bağlanma dayanımı testi ile karşılaştırılması, kopma tiplerinin belirlenmesi ve dentin-resin-seramik bağlanma yüzeyindeki morfolojik değişikliklerin taramalı elektron mikroskobu ile değerlendirilmesi amacıyla yapıldı. Bu çalışmada, 72 adet çürüksüz ve restorasyonsuz sağlam insan premolar dişi kullanıldı. Her bir dişe Sınıf 1 inley kavitesi açıldı ve dişlerin elastomerik ölçü maddesi ile ölçüsü alındı. Laboratuvarda IPS e-max Press (Ivoclar Vivadent) seramik inley restorasyonları üretici firmanın talimatlarına göre hazırlandı. Tüm seramik inleylerin iç yüzeylerine HF asit (%9,5) ve silan bağlanma ajanı uygulandı. Dişler önce rastgele dört gruba ayrıldı ve her bir gruptaki dişler ikisi self-adeziv özelliğe sahip olan dört farklı resin siman (RelyX ARC, Panavia F 2.0, RelyX U200 ve G-Cem) ile simante edilmek üzere ayrıldı. Her bir siman grubu da simantasyonun parmak basıncı ile ya da ultrasonik yerleştirme tekniği ile simantasyonuna göre iki alt gruba ayrıldı. Örnekler, oda sıcaklığında (23 ± 2 oC) hazırlandı. Etüvde distile su içinde 37 °C'de 48 saat bekletildi. 64 adet diş mikrotensil testi için kullanılırken, geriye kalan 8 adet diş ise (her bir gruptan birer tane) taramalı elektron mikroskobu değerlendirmesinde kullanılmıştır. Mikrotensil testi sonunda kopan örneklerin kırık tipi analizi stereomikroskop kullanılarak yapılmıştır. Mikrotensil bağlanma kuvveti değerleri arasındaki istatistiksel farklılıkların değerlendirilmesi için, One Way Anova, Student-Newman-Keuls çoklu karşılaştırma ve bağımsız Students' t testleri kullanıldı. Bu in vitro çalışmanın sonucunda, her iki geleneksel resin simanın bağlanma dayanımı değerleri self adeziv resin simanların bağlanma dayanımı değerlerinden istatistiksel olarak yüksek bulunmuştur ($p < 0,05$). Her bir siman grubunun parmak basıncı ve ultrasonik yerleştirme tekniği ile simante edilen alt grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p > 0,05$). Ultrason uygulamasının farklı resin simanların dentine mikrotensil bağlanma dayanımları üzerinde herhangi bir etkisinin olmadığı bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Mikrotensil bağlanma dayanımı testi, self-adeziv resin siman, seramik inley, ultrasonik yerleştirme tekniği**S-400****Effect of Ultrasonic Agitation on the Microtensile Bond Strength of Four Different Resin Cements Used for Cementing Ceramic Inlays: An In-Vitro Study***Ebru Sümer Ekin¹, Yalçın Değer²*¹Diyarbakır Oral and Dental Health Center, Diyarbakır²Dicle University Faculty of Dentistry, Diyarbakır

This in-vitro study was performed to assess the effect of ultrasonic agitation on microtensile bond strength of composite resin cements or self adhesive resin cements used for cementing ceramic inlays. Fracture analysis of specimens with stereomicroscope and evaluation of dentin-resin-ceramic interface with scanning electron microscope were also performed. 72 sound human premolar teeth were used. On each tooth, a standardized Class 1 cavity prepared and impression was taken of each prepared tooth using elastomeric impression material. IPS e-max Press inlay restorations were prepared according to manufacturer's instruction. HF acid (9.5%) and silane coupling agent was applied to the cementation surfaces of ceramic inlays. Firstly, teeth were randomly divided into four groups for four different resin cements (RelyX ARC, Panavia F 2.0, RelyX U200 and G-Cem). And then, each resin cement group was divided into two subgroups according to the cementation by finger pressure or ultrasonic agitation. While 64 teeth were used for microtensile bond strength test, 8 teeth (including one in each group) were used for scanning electron microscopy evaluation. At the end of the test, samples were examined using a stereomicroscope for analysis of fracture type. To assess statistical differences between the values of microtensile bond strength of groups One Way Anova, Student-Newman-Keuls multiple comparison and independent Students' t tests were used. The microtensile bond strengths of conventional resin cements (RelyX ARC and Panavia F 2.0) were significantly higher than self adhesive resin cements' (RelyX U200 and G-Cem) bond strengths ($p < 0.05$). In each cements' subgroups, the two cementation techniques did not effect the microtensile bond strength of each cements ($p > 0,05$). The effect of ultrasonic agitation on microtensile bond strength of resin cements was not statistically significant for all groups. mances were achieved with the etch-and-rinse and self-etch systems.

Keywords: Ceramic inlay, microtensile bond strength test, self-adhesive resin cement, ultrasonic agitation

S-401**Farklı Teknikler Kullanılarak Yerleştirilen Bulkfill-Rezin Kompozit Restorasyonların 6-Aylık Klinik Değerlendirmesi**

Gülnaz Aydemir Ateş, Jale Görücü, Ayşe Ruya Yazıcı

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Farklı yerleştirme teknikleri (kütlesel veya tabakalı) kullanılarak okluzal kavitelere yerleştirilen bulkfill rezin kompozit restorasyonların klinik performanslarını modifiye USPHS kriterlerine göre karşılaştırmaktır.

Gereç - Yöntem: Çalışmaya antagonisti olan, en az 4 mm derinliğinde, en az iki okluzal restorasyona ihtiyacı olan 50 hasta dahil edildi. Toplam yüz sekiz restorasyon yapıldı. Üretici firma talimatlarına göre Single Bond Universal Adeziv (3M, ESPE) selektif-etch modunda uygulandı. Dişlerden biri kütlesel, diğeri tabakalı teknikle Filtek Bulk Fill Posterior (3M, ESPE) rezin kompozit ile restore edildi. Kaviterlerin hazırlanması ve restorasyonların yerleştirilmesi ile ilgili tüm klinik prosedürler tek bir hekim tarafından gerçekleştirildi. Yerleştirme tekniğine tamamen kör olan iki deneyimli ve kalibre araştırmacı, restorasyonları bir hafta ve 6 ay sonra modifiye USPHS kriterlerine göre değerlendirdi. 24 saat, bir hafta ve 6 ay sonra post-operatif duyarlılık kaydedildi. Her bir gruptaki restorasyonları karşılaştırmak için ki-kare testi kullanıldı ($p < 0.05$).

Bulgular: 6. ayda hastaların kontrole gelme oranı %100 oldu. 7 hastada 24 saat içinde post-operatif duyarlılık gözlemlendi. 4 hastanın sadece tabakalı teknik ile yerleştirilen restorasyonlarında duyarlılık gözlenirken, 3 hasta hem kütlesel hem tabakalı teknik ile yerleştirilen restorasyonlarında duyarlılık hissetti. Post-operatif duyarlılık kütlesel teknik ile yerleştirilen 2 restorasyonda 1 hafta devam etti. 6. ayda restorasyonların retansiyon oranı %100 oldu. Tüm restorasyonlar belirlenen tüm kriterler açısından alfa olarak değerlendirildiğinden, farklı yerleştirme teknikleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark gözlenmedi ($p > 0.05$). 6 ayın sonunda hiçbir hastanın post-operatif hassasiyet şikayeti olmadı.

Sonuç: 6 aylık klinik takip sonunda bulkfill rezin kompozitlerin okluzal kavitelere kütlesel veya tabakalı olarak yerleştirilmelerinin restorasyonların klinik performanslarını etkilemediği görüldü.

Anahtar Kelimeler: bulkfill rezin kompozit, post-operative duyarlılık, universal adeziv

S-401**6-Month Clinical Evaluation of Bulkfill-Composite Restorations Placed Using Different Techniques**

Gülnaz Aydemir Ateş, Jale Görücü, Ayşe Ruya Yazıcı

Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Ankara

Aim: To compare the clinical performance of bulkfill resin composite in occlusal cavities restored with different techniques (bulk or incrementally) using modified USPHS criteria.

Methods: Fifty patients with at least two occlusal cavities with a cavity depth of at least 4mm under occlusion were enrolled in the study. A total of one hundred-eight restorations were placed. One of the teeth was restored with bulk technique and the other with incremental placement technique using Filtek Bulk Fill Posterior resin composite (3M, ESPE). Single Bond Universal Adhesive (3M) with selective-etch mode was used as an adhesive system. The clinical procedure of tooth preparation and placement of restorations was performed by a single operator. Two experienced and calibrated examiners who were fully blind to placement technique, evaluated the restorations at one week and 6-months according to the modified USPHS criteria. Post-operative sensitivity was recorded at baseline, after 24 hours, one week and 6-months. The chi-square test was used to compare both restoration groups for each category ($p < 0.05$).

Results: The 6-months recall rate was 100%. Post-operative sensitivity was observed in 7 patients within 24 hours. Three patients suffered from both bulk and incrementally placed restorations while in 4 patients only bulk placed restorations showed post-operative sensitivity. Post-operative sensitivity of 2 restorations from bulk group was continued for 1 week. At the 6-months recall, the retention rate was 100%. As all restorations rated as alpha in terms of all evaluated criteria, no statistically significant difference was observed between different placement techniques ($p > 0.05$). At the end of 6-months, none of the patients suffered from post-operative sensitivity.

Conclusion: After 6-months of follow-up, bulk or incremental placement techniques did not affect the clinical performance of the tested bulkfill resin composite in occlusal cavities.

Keywords: bulkfill resin composite, post-operative sensitivity, universal adhesives

S-402**Genel Anestezi Altında Tedavi Edilen Çocuk Hastalara Ait Verilerin Değerlendirilmesi***Neslihan Özveren*

Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Edirne

Bu çalışmanın amacı, Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvuran ve genel anestezi altında tedavileri yapılan engelli ve sağlıklı çocuk hastaların; demografik özelliklerini, yapılan tedavileri değerlendirmek ve karşılaştırmaktır. 2016-2019 yılları arasında kliniğimize başvuran ve tedavileri genel anestezi altında tamamlandıktan sonra verileri sisteme kaydedilen hastalar incelenmiştir. Hastalar sağlıklı, mental handikaplı ve mental handikapı olmayan diğer kronik hastalıklı olmak üzere üç grupta incelenmiştir. Yaş, cinsiyet, sistemik hastalık durumu, mental handikap varlığı, DMFT skoru, uygulanan tedaviler kayıt edilmiş ve analizlerde kullanılmıştır. Hastaların %61.1'ini erkek hastalar oluşturmaktaydı. Ortalama yaş 6.0 ± 2.1 idi. Çalışmaya dahil edilen hastaların çoğunluğunu sağlıklı hastalar (%70.8) oluşturmaktaydı. Kronik hastalıklı ve mental handikaplı hastalar sırasıyla çalışma popülasyonunun %11.1 ve %18.1'i oranındaydı. Mental handikaplı hastalarda ortalama yaş ($p < 0.001$), DMFT skoru ($p = 0.002$), daimi dişlere fissür örtücü uygulanması ($p = 0.004$) ve daimi diş çekimi ($p < 0.001$) sağlıklı ve kronik hastalıklı gruba göre anlamlı oranda yüksek bulunmuştur. Genel anestezi altında en fazla uygulanan tedavi restorasyon olarak bulunmuştur. Mental handikaplı hastaların yüksek çürük oranına sahip oldukları görülmektedir. Mental handikaplı hastalar için erken diş hekimini ziyareti ve önleyici bakım çabaları gösterilmesi için çaba sarfedilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Dental genel anestezi, mental handikap, ağız sağlığı**S-402****Evaluation of Data on Pediatric Patients Treated Under General Anesthesia***Neslihan Özveren*

Trakya University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Edirne

The purpose of this study is to evaluate the properties of the dental procedures performed on healthy, chronically ill, and mentally handicapped children with dental problems under general anesthesia who applied to Trakya University Department of Pediatric Dentistry Clinic. In this retrospective study, the records of patients between the who were treated under general anesthesia in our clinic between 2016 and 2019 were evaluated. Patients were divided into three groups: Those with intellectual disability, those with chronic illnesses without mental disability and healthy patients. Age, sex, systemic illness, mental status, DMFT score, treatment procedures were analysed. %61.1 of the patients were male. Mean age was 6.0 ± 2.1 . Most of the patients were in healthy child group (%70.8). Mentally handicapped group had higher age DMFT score, fissure sealant application for permanent teeth and extraction than other groups. Restoration was the most common treatment performed. Early dental visit should be encouraged for mentally handicapped children.

Keywords: Dental general anesthesia, intellectual disability, oral health

S-403

İntraoral Bölgeye Uygulanan Girişimsel İşlemler ile İlaçlara Bağlı Çenelerde Görülen Osteonekroz Arasındaki İlişki Konusunda Diş Hekimliği Öğrencilerinin Bilgi Düzeylerinin ve Farkındalığının Ölçülmesi*Ahmet Faruk Ertürk, Sevde Göksel, İlknur Özcan, Hülya Çakır Karabaş*

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: 2009 yılında, Amerikan Oral ve Maksillofasial Cerrahi Derneği (AAOMS), bisfosfanata bağlı çene osteonekrozunun (BRONJ) terimi ve antirezorptif ajan kaynaklı osteonekrozuun (ARONJ) terimi yerine; ilaca bağlı çene kemiği osteonekrozu (MRONJ) teriminin kullanılmasını önermiştir. Bu çalışmamızda geleceğin diş hekimleri olacak fakültemizdeki öğrencilerin bilgi düzeyleri ve farkındalığını arttırarak olası osteonekroz vakalarının önüne geçmeye çalışmayı amaçlıyoruz.

Yöntem: Çalışmamıza İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinde eğitim gören 4. ve 5. sınıf öğrencilerinden toplam 188 kişi katılmıştır. Gönüllü katılım formu anketin yayınlandığı web sitesi üzerinden katılımcıların erişimine sunulmuş ve katılımcılar gönüllü olur formunu elektronik olarak onayladıktan sonra anket sorularına erişebilmişlerdir.

Bulgular: “Hangi hastalıkların tedavisinde bisfosfonat kullanılır?” sorusu incelendiğinde iki grup arasında anlamlı derecede fark görülmüştür($p=,000$). “Hangi etken maddeler osteonekroza neden olabilir?” sorusuna 4.sınıflar %67,50 oranında Alendronat yanıtı, %64,90 oranında Zolendronat yanıtı verirken 5. sınıfların %83,80’i Alendronat ve %81,10’u Zoledronat yanıtı vermişlerdir. Bu soruya en düşük oranda 4. sınıfların %4,40’i eşit oranlarda Riociguat ve Bromokriptin yanıtı verirken 5. sınıfların %2,70’i eşit oranlarda Asebutolol ve Everolimus yanıtını vermişlerdir. Diğer verilen yanıtlarda değerlendirildiğinde iki sınıf arasında anlamlı derecede fark izlenmiştir($p=0,006$). “Hangisinin uzun süre kullanımı osteonekroza neden olabilir?” sorusu için iki sınıf arasında anlamlı derecede fark görülmüştür($p=0,029$). Anketimizde verilen örnek bir vaka için “Anamnezinde 1 yıldır osteoporoz nedeniyle oral yolla Alendronik Asit kullandığı ve başka herhangi bir sistemik hastalığı olmadığı öğrenilen 47 yaşında kadın hasta kliniğimize diş çekimi için başvurmaktadır. Hastaya cerrahi işlem uygular mısınız?” sorusunda İki grup arasında anlamlı bir ilişki izlenememiştir($p=0,089$).

Sonuç: Her ne kadar elde ettiğimiz bulgularda yüksek oranda doğru yanıtlara ulaşmış olsak ta düşük oranda verilen hatalı yanıtlarda olduğu görülmüştür. Bu durum bize halen diş hekimliği eğitiminin osteonekroz riski bulunan hastaların dental tedavileri ve bifosfonatlar ile osteonekroz neden olma potansiyeline sahip olan diğer ilaçların farkındalığını artırma konusunda henüz yeterli olmadığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Alendronat, Çenenin bifosfonat ilişkili osteonekrozu, Osteonekroz

S-403

Measurement of Knowledge Levels and Awareness of Dentistry Students About the Relationship Between Interventional Procedures Applied to the Intraoral Area and Osteonecrosis in Drug-Induced Jaws*Ahmet Faruk Ertürk, Sevde Göksel, İlknur Özcan, Hülya Çakır Karabaş*

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, İstanbul

Aim: In 2009, the American Association of Oral and Maxillofacial Surgery (AAOMS), the term of osteonecrosis (BRONJ) of biphosphonate-induced osteonecrosis (ARONJ) and antirezorptive agent-induced osteonecrosis (ARONJ); suggested the use of the term drug-induced jaw bone osteonecrosis (MRONJ). In this study, we aim to try to prevent possible cases of osteonecrosis by increasing the knowledge level and awareness of the students in our faculty who will be the dentists of the future.

Method: A total of 188 people from 4th and 5th grade students studying at İstanbul University Faculty of Dentistry participated in our study. The voluntary participation form was made available to the participants via the website where the questionnaire was published, and the participants were able to access the questionnaire questions after they approved the volunteer form.

Results: A significant difference was observed between the two classes for the question: “Which may cause osteonecrosis for a long time?” ($P = 0.029$). For a sample case given in our questionnaire a 47-year-old female patient who had a history of one year history of osteoporosis due to osteoporosis and had no other systemic disease was taken to your clinic. It is admitted. Do you undergo surgical procedure? Izlen There was no significant relationship between the two groups ($p = 0.089$).

Conclusion: Although we have achieved a high rate of correct answers in our findings, it has been observed that there is a low rate of false responses. This shows that dentistry education is still not enough for patients with a risk of osteonecrosis to increase the awareness of other medications that have the potential to cause dental treatments and bisphosphonates and osteonecrosis.

Keywords: Alendronate, Bisphosphonate-Associated Osteonecrosis of the Jaw, Osteonecrosis

S-404**TME Osteoartrit Tutulumu ve Buruksizmi Olan Bireylerdeki Gonial Açının Sağlıklı Bireylerle Karşılaştırılması***Nazan Koçak*

Mersin Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Mersin

Amaç: Osteoartrit, yumuşak doku ve yeni kemik proliferasyonunun eşlik ettiği, subkondral kemik ve eklem dejenerasyonu ile karakterize noninflamatuvar bir eklem hastalığıdır. Daha önceden yapılmış olan çalışmalarda yüz morfolojisi ile maksimum ısırma kuvveti arasındaki ilişki incelenmiş, gonial açı ile ısırma kuvveti arasında bir ilişki olduğu gösterilmiştir. Sunulan çalışmamızda ise, sağlıklı bireylerdeki gonial açının temporomandibular eklem (TME) osteoartrit tutulumu olan bireyler ve buruksizimli bireylerdeki gonial açı ile karşılaştırılması amaçlanmıştır.

Materyal-Metod: Çalışma, 16 TME osteoartriti olan hasta, 31 buruksizimli birey ve 31 sağlıklı yetişkin birey olmak üzere toplam 78 hastanın radyografileri üzerinde yapıldı. Osteoartrit teşhisi konulan hastalarda ağrı, krepitasyon sesi gibi klinik bulguların yanında, TME radyografisinde de kondil başlarında belirgin düzleşme mevcuttu. Buruksizimli bireylerde, klinik ve radyolojik olarak dişlerde aşınma ve myofasial ağrı, işlev bozukluğu, TME ve çığneme kasları ile ilgili yapılarda bozukluk ve ağrı anamnez olarak alındı. Sağlıklı bireyler seçilirken, TME'lerinin klinik ve radyolojik olarak asemptomatik olmasına dikkat edildi.

Bulgular: Osteoartritli, buruksizimli ve sağlıklı bireylerin genel yaş ortalamaları sırasıyla 52,87; 45,77; 49,61'dir. Osteoartritli bayan, erkek ve total hastaların gonial açılarının ortalaması sırasıyla 223,30; 226,74 ve 223,94 olarak saptandı. Buruksizimli bayan, erkek ve tüm buruksizimli bireylerin gonial açı ortalamaları sırasıyla 226,25; 224,44 ve 225,37 olarak bulundu. Sağlıklı bayan, erkek ve tüm sağlıklı bireylerin gonial açılarının ortalamaları ise sırasıyla 214,27; 209,67 ve 212,78 olarak tespit edildi.

Sonuç: Bu çalışmada, gonial açı buruksizm ve osteoartritli bireylerde sağlıklı bireylere göre anlamlı olarak daha yüksek bulundu. Grupların kendi içinde cinsiyete göre gonial açı ortalamaları ise farklılaşmamıştır.

Anahtar Kelimeler: buruksizm, çığneme, gonial açı, osteoartrit, romatoid artit, TME

S-404**Comparison of Gonial Angle with Healthy Individuals in Patients with TME Osteoarthritis and Bruxism***Nazan Koçak*

Mersin University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Mersin

Aim: Osteoarthritis is a noninflammatory joint disease characterized by subchondral bone and joint degeneration accompanied by soft tissue and new bone proliferation. In previous studies, the relationship between facial morphology and maximum bite force has been investigated and it has been shown that there is a relationship between gonial angle and bite force. In our study, it was aimed to compare the gonial angle in healthy individuals with the gonial angle of individuals with temporomandibular joint (TMJ) osteoarthritis and individuals with bruxism.

Material-Method: The study was performed on radiographs of 78 patients, 16 patients with TMJ osteoarthritis, 31 patients with buruxism and 31 healthy adults. In addition to the clinical findings such as pain, crepitation sound in patients diagnosed with osteoarthritis there was present prominent flattening of condyle heads on TME radiography. While healthy individuals were selected, care was taken to ensure that their TMJs were clinically and radiologically asymptomatic.

Results: The mean age of the patients with osteoarthritis, bruxism and healthy individuals were 52.87; 45.77; 49.61 respectively. The mean of the gonial angles of females, males and total patients with osteoarthritis were 223.30, 226.74 and 223.94 respectively. The average gonial angle of the females males and total patients with buruxism were found to be as 226.25, 224.44 and 225.37 respectively. The gonial angle means of healthy females, males and total healthy patients were revealed as 214.27, 209.67 and 212.78, respectively.

Conclusion: In this study, the mean gonial angle was significantly higher in individuals with bruxism and osteoarthritis than in healthy individuals. The gonial angle means of the each groups, in terms of gender were not differentiated.

Keywords: buruxism, chewing, gonial angle, osteoarthritis, rheumatoid arthritis, TMJ

S-405**Periferal Ameloblastoma (Bir Olgu Sunumu)***Ersin Ülker, Burcu Taban, Tuğrul Kırtıoğlu*

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Samsun

Amaç: Bu vaka raporu ender görülen bir ameloblastoma türü olan bir periferal ameloblastomayı bildirmektedir.

Olgu: 34 yaşında bayan hasta Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı kliniğine alt sağ premolar bölgesinde diş etinde büyüme şikayeti ile başvurmuştur. Alınan anamnezde hastanın herhangi bir sistemik hastalığının, ilaç kullanımının bulunmadığı, sigara veya alkol kullanımının olmadığı öğrenilmiştir. Yapılan ekstraoral muayenede şişlik ve lenfadenopati gibi herhangi bir ekstraoral bulguya rastlanılmamış olup ağız içi muayenede ise hastanın söz konusu bölgesinde alt sağ birinci premolar, ikinci premolar ve birinci büyük azı dişlerinin kaybedilmiş olduğu görülmüştür ve birinci ve ikinci premolar dişlerinin olması gereken dişsiz kret üzerinde 1.5 x 1 cm boyutlarında piyojenik granülom / dev hücreli granülom görünüşünde yer yer pembe, yer yer koyu kırmızı renkte olan granüler yüzeysel sıkı diş eti büyümesi gözlenmiştir. Hasta söz konusu büyümeyi ilk defa bir ay önce fark ettiğini ve ağrı veya kanama şikâyeti olmadığını belirtmiştir. Lezyonun palpasyonda ağrı oluşturmadığı gözlenmiştir. Ardından alınan ekstraoral panoramik radyografide ise söz konusu bölgede gömülü bir premolar diş bulunup kemik yapısında herhangi bir değişiklik görülmemiştir. Klinik, radyolojik ve patolojik tetkikler sonucunda lezyon periferal ameloblastoma olarak tanımlanmıştır. Eksizyondan üç ay sonra yapılan kontrol muayenesinde lezyonun nüks etmediği ve hastanın herhangi bir şikâyeti olmadığı görülmüştür. Ayrıca hasta düzenli olarak kontrollere gelmesi gerektiği yönünde bilgilendirilmiştir.

Sonuç: Periferal ameloblastomalar klinik görünüşleri ile piyojenik granüloma, dev hücreli granüloma, proteze bağlı inflamatuvar fibröz hiperplazi, basal cell carcinoma gibi birçok farklı durumla karışabilirler. Bu sebeple kesin tanı bizim vakamızda da olduğu gibi genellikle histopatolojik incelemelerden sonra konulmuştur. Periferal ameloblastomaların rekürrens oranı düşük olmasına rağmen uzun süreli takipleri önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: periferal ameloblastoma, mandibula, odontojenik**S-405****Peripheral Ameloblastoma (A Case Report)***Ersin Ülker, Burcu Taban, Tuğrul Kırtıoğlu*

Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Samsun

Aim: In this case report a peripheral ameloblastoma which is a rare seen type of ameloblastoma is reported.

Case Presentation: A 34-year-old female patient referred with a complaint of a gingival growth at lower right premolar area. Patient reported that she has no systemically disease, no usage of medical drug, smoking, alcohol. At the extraoral examination there was no finding like expansion or lymphadenopathy, but at the intraoral examination it was seen that lower right first premolar, second premolar and first molar teeth were absent at the mentioned area and there was a firm, fibrotic, granular surfaced and 1,5x1 cm measured gingival growth was located at the edentulous alveolar crest in place of first and second premolar teeth near lower right canine teeth. The lesion was having an appearance like pyogenic granuloma giant cell granuloma and its color was pink and dark red. Patient reported that she notices the mentioned growth one month ago for the first time and she declared that she has no pain or bleeding complaint. Also, there was no pain at the palpation of the lesion. Extraoral panoramic radiography showed that there was an impacted premolar tooth at the mentioned location but there was no change at the bone structure. The lesion was diagnosed as peripheral ameloblastoma after clinical, radiological and pathological examinations. At the central examination after three months of excision there was no recurrence and patient had no complaint. Additionally, the patient was informed for coming to regular controls.

Conclusion: Peripheral ameloblastomas can be interfered with same clinical situations like pyogenic granuloma, giant cell granuloma, basal cell carcinoma and inflammatory fibrosis hyperplasia related to prosthesis for this reason the certain diagnosis is established with histopathological examination commonly like our case. Recurrent rate of peripheral ameloblastomas is low but long time follow ups are suggested.

Keywords: peripheral ameloblastoma, mandibula, odontogenic

S-406

Çene Kemiklerinde İzlenen Osteosarkomaların Klinik, Radyolojik ve Histopatolojik Özellikleri*Gürkan Ünsal¹, İlknur Özcan¹, Hülya Çakır Karabaş¹, Merva Soluk Tekkeşin², Sabri Cemil İşler³*¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul²İstanbul Üniversitesi Onkoloji Enstitüsü, Tümör Patolojisi Bilim Dalı, İstanbul³İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Çalışmamızın amacı, genellikle distal femur, proksimal tibia ve humerusta görülen osteosarkomaların çenelerdeki formlarının teşhis edilebilmelerine yönelik radyolojik, klinik ve histopatolojik özelliklerinin detaylı olarak değerlendirilmesidir.

Yöntem: İstanbul Üniversitesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı'na başvuran ve "osteosarkoma" teşhisi konulan hastaların radyografik görüntülerinin (ortopantomografik görüntülerde, konik ışınli bilgisayarlı tomografilerde (KIBT), manyetik rezonans görüntülemelerde (MRG), pozitron emisyon tomografilerde (PET), multi dedektör bilgisayarlı tomografilerde (MDBT)) karakteristik özellikleri, tümörlerin klinik ve histopatolojik özellikleri incelenmiştir.

Bulgular: Araştırma kriterlerine uyan 5 hastanın yaş,cinsiyet ve osteosarkoma lokalizasyon bilgileri şu şekildedir: 39, kadın, mandibula posterior; 60, kadın, mandibula posterior; 33, kadın, mandibula anterior; 23, kadın, maksilla anterior; 57, erkek, maksilla premolar. MRG T1 ağırlıklı görüntülerde mineralize yapıların düşük sinyal yoğunluğuna, tümör çevresindeki ödematöz ve mineralize olmayan yapıların orta sinyal yoğunluğuna sahip olduğu görülmüştür. T2 ağırlıklı görüntülerde mineralize yapıların yine düşük sinyal yoğunluğuna sahip olduğu, T1'den farklı olarak ise tümör çevresindeki ödematöz ve mineralize olmayan yapıların yüksek sinyal yoğunluğuna sahip olduğu izlenmiştir. KIBT ve MDBT kesitlerinde, mandibuladaki osteosarkomalarda "sun-burst" veya "spiküler" tip periosteal reaksiyonlar izlenirken maksilladaki lezyonlarda periosteal reaksiyona rastlanılmamıştır. KIBT ve MDBT küçük osteolitik alanların teşhisinde faydalı iken daha geniş lezyonlarda KIBT ve MDBT, MRG görüntülerine anlamlı bir katkıda bulunamamıştır. Fraktür, hastalarda klinik açıdan rastlanılan en büyük komplikasyondur.

Sonuç: MDBT ve KIBT görüntüleri, biyopsi planlaması ve tümörün evrenmesi sırasında oldukça bilgi sağlamasına rağmen konvansiyonel radyografilere ve MRG'ye anlamlı bir katkıda bulunamamaktadır. Küçük lezyonlardaki litik alanların MRG ve konvansiyonel radyografide tespit edilemediği durumlar ise istisnai olup bu olgularda MDBT ve KIBT anlamlı bilgiler sağlamaktadır. Osteosarkomalarda MRG peritümöral ödem, mineralize ve mineralize olmayan dokuların ayrı ayrı görüntülenmesine olanak sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Osteosarkoma, Kondroblastik Osteosarkoma, Fibroblastik Osteosarkoma, Osteoblastik Osteosarkoma

S-406

Osteosarcomas of the Jaws: Clinical, Radiological and Pathological Features*Gürkan Ünsal¹, İlknur Özcan¹, Hülya Çakır Karabaş¹, Merva Soluk Tekkeşin², Sabri Cemil İşler³*¹İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, İstanbul²İstanbul University Institute of Oncology, Department of Tumour Pathology, İstanbul³İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Objective: The aim of this study is to evaluate the radiological, clinical and histopathological features of the osteosarcomas of the jaw.

Method: Patients, who applied to the Department of Dentomaxillofacial Radiology, İstanbul University and were diagnosed with osteosarcomas, were evaluated in terms of characteristic features of their radiographic images (of orthopantomography, cone beam computed tomography (CBCT), magnetic resonance imaging (MRI), positron emission tomography (PET), multidetector computed tomography (MDCT)), clinical and histopathological features of the tumors.

Results: Information regarding age, sex, and osteosarcoma localization of 5 patients who met the research criteria were as follows: 39, female, mandibular posterior; 60, female, mandibular posterior; 33, female, mandibular anterior; 23, female, maxillary anterior; 57, male, maxillary premolar.

On MRI T1-weighted images, it was observed that the mineralized structures had low signal intensity, the edematous and non-mineralized structures around the tumour had intermediate signal intensity. On T2-weighted images, the mineralized structures had also low signal intensity, but, unlike T1, the edematous and non-mineralized structures around the tumour had high signal intensity. In CT (CBCT and MDCT) sections, "sun-burst" or "spiculated" types of periosteal reactions were observed in the osteosarcomas of the mandible, no periosteal reaction was observed at the maxilla. CT was useful in diagnosing small osteolytic lesions but, in larger lesions, it did not provide a meaningful contribution to MRI images. Fracture was the most significant clinical complication.

Conclusion: Although CT images provide more information during biopsy planning and tumour staging, they do not significantly contribute to conventional radiographs and MRI. CT provides meaningful information in exceptional cases where small lytic areas cannot be detected by MRI and conventional radiography. MRI allows the visualization of peritumoural oedema, mineralized and non-mineralized tissues in osteosarcomas.

Keywords: Osteosarcoma, Chondroblastic Osteosarcoma, Fibroblastic Osteosarcoma, Osteoblastic Osteosarcoma

S-407**Osteoporozun Teşhisinde Mandibular ve Mental İndekslerin Rolü***Esra Somtürk*

İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, İstanbul

Amaç: Osteoporoz; kemik mineral yoğunluğunun azalması nedeniyle, klinik olarak genellikle küçük travmalarla kemiklerde kolayca kırık oluşmasına yol açan, morbidite-mortalitesi yüksek, tedavisi pahalı olan bir metabolik kemik hastalığıdır. Bu çalışmanın amacı; dijital panoramik radyografi üzerinde ölçülen mandibular radyomorfometrik indeksleri osteoporoz teşhisi açısından değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntemler: Panoramik mandibular indeks (PMI), mandibular kortikal indeks (MCI) ve mandibular kortikal genişlik (MCW) değerleri 150 postmenopozal ve 150 normal hastada dijital panoramik radyografi görüntüleri üzerinde ölçüldü.

Bulgular: Postmenopozal ve normal grup arasında bu değerler açısından postmenopozal hastalar için negatif yönde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulundu.

Sonuç: Osteoporoz, dijital panoramik radyografide korteksin incilmesi ve mandibuladaki genel radyolüens ile belirlenebilir. Radyomorfometrik indeksler, osteoporoz teşhisinde “altın standart” olarak kullanılamaz. Bununla birlikte, kemik dansitometresi için bir merkeze yönlendirilmelerinden en çok fayda sağlayacak yetişkinlerin belirlenmesinde etkili bir metod olarak kullanılabilir. Çalışmamıza göre, panoramik radyografilerin osteoporoz tanısında yararlı olabileceği ve erken tanıya yardımcı olabileceği gösterilmiştir. Diş hekimleri, hastalarını osteoporozun erken teşhisi, korunması ve tedavisi yönünde harekete geçirebilecek çok hassas bir noktada bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: dijital panoramik radyografi, osteoporoz, radyomorfometrik indeksler

S-407**Role of Mandibular and Mental Indices in Diagnosis of Osteoporosis***Esra Somtürk*

İstanbul Aydın University Faculty of Dentistry, İstanbul

Backgrounds; Osteoporosis; is a metabolic bone disease that has a high morbidity-mortality rate and requires expensive treatment. The clinical diagnosis of this disease is fractures with minor trauma in bones due to a reduction in bone mineral density. The purpose of this study, radiomorphometric indices of the mandible was measured on digital panoramic radiographs for diagnosis of postmenopausal osteoporosis.

Methods: Panoramic mandibular index (PMI), mandibular cortical index (MCI) and mandibular cortical width (MCW) values were measured on digital panoramic images in 150 postmenopausal and 150 normal women.

Results: There were statistically significant difference (negative for postmenopausal group) between postmenopausal and normal groups for these values.

Conclusion: Osteoporosis may become apparent on a digital dental panoramic radiography as thinning of the mandibular cortices and a general radiolucency of the mandible, but radiomorphometric indices will never be a “gold standard” methods for osteoporosis diagnosis. However, this approach may be a useful cost effective method for identifying some individuals who would most likely benefit from referral for bone densitometry. Panoramic radiographs may be useful in early diagnosis of osteoporosis. Dentists can play an important role in early diagnosis, prevention and treatment of osteoporosis in patients.

Keywords: digital panoramic radiography, osteoporosis, radiomorphometric indices

S-408**Stafne Kemik Kavitelerinin Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi ile Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi**

Beliz Güray, İlknur Özcan, Sedef Ayşe Taşyapan, Hülya Çakır Karabaş, Murat Mert Atapek

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Stafne kemik kaviteleri (SKK) genellikle mandibular molar bölgede ve inferior alveolar kanalın inferiorunda yerleşim gösteren, asemptomatik, unilateral, yuvarlak veya oval formda, düzgün sınırlı radyolüsent defekt alanlarıdır. Bu çalışmanın amacı SKK olgularına ait konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) bulgularının retrospektif olarak değerlendirilmesidir.

Gereç ve Yöntemler: 2015-2018 yılları arasında İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı'nda alınan 6758 KIBT görüntüsü değerlendirilmiştir. Görüntüler iki uzman ve iki araştırma görevlisi tarafından incelenmiştir.

Bulgular: 27 adet SKK olgusu tespit edilmiştir (% 0.39). Olguların yaş ortalaması 48.5 olup % 18.5'i erkektir. Olgulardan 18 tanesi sağ mandibulada (% 66.6), 9 tanesi sol mandibulada (% 33.3) izlenmiştir. Lokalizasyonlarına göre değerlendirildiğinde 26 olgu posterior tipte, 1 olgu anterior tipte izlenmiş olup ramus tip olguya rastlanılmamıştır.

Sonuç: SKK'nın KIBT görüntülerindeki karakteristiğinin öğrenilmesi lezyonun tanı almasında, takibinde, ayırıcı tanısının yapılmasında ve buna bağlı olarak gereksiz cerrahi işlemlerin önlenmesinde önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Stafne Kemik Kavitesi, Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi, Tükürük Bezi Depresyonu

S-408**Retrospective Evaluation of Stafne Bone Cavities with Cone Beam Computed Tomography**

Beliz Güray, İlknur Özcan, Sedef Ayşe Taşyapan, Hülya Çakır Karabaş, Murat Mert Atapek

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, İstanbul

Background: Stafne bone cavities (SBC) are usually asymptomatic, unilateral, round or oval form, with a well-defined radiolucent defect areas located in the mandibular molar region and below the inferior alveolar canal. The aim of this study is to evaluate the cone-beam computed tomography (CBCT) findings of SBC cases retrospectively.

Methods: 6758 CBCT images which were obtained in İstanbul University, Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Radiology between 2015-2018 was evaluated. Images were examined by two experts and two research assistants.

Results: 27 cases of SBC were determined (0.39 %). The mean age of the cases was 48.5 and 18.5 % were male. 18 of the cases were observed in the right mandible (66.6 %) and 9 in the left mandible (33.3 %). According to localization, 26 cases were posterior and 1 case was anterior type. No ramus type case was found.

Conclusion: Learning the characteristics of SBC in CBCT images is important in diagnosis, follow-up, differential diagnosis and prevention of unnecessary surgical procedures.

Keywords: Stafne Bone Cavity, Cone Beam Computed Tomography, Salivary Gland Depression

S-409

Mandibuler 3. molar dişler ve inferior alveolar kanal ilişkisinin değerlendirilmesi*Aslıhan Akbulut¹, Oğuzhan Demirel²*¹İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul²Bahçeşehir Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Çeşitli sebeplerle, mandibuler 3. molar dişler en sık gömülü kalan dişlerdir ve inferior alveolar kanala (IAC) yakınlıkları nedeniyle bu dişlerin çekimi inferior alveolar sinir yaralanmalarına sebep olabilmektedir. Gömülü mandibuler 3. molar (iM3) dişlerin sınıflandırılmasında Winter sınıflaması ile Pell ve Gregory sınıflaması kullanılmaktadır. Konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) ile baş-boyun bölgesindeki yapılar üç boyutlu olarak değerlendirilebilmektedir. Bu çalışmada (KIBT) kullanılarak, iM3 dişlerin pozisyonları ve IAC ilişkilerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmaya İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Kliniği'nde konik ışınlı bilgisayarlı tomografi alınmış 250 hasta dahil edildi. iM3 diş açılarının sınıflandırılmasında Winter, derinlik ve ramus ilişkileri için Pell ve Gregory sınıflamaları kullanıldı. iM3 bukkolingual pozisyonları ve inferior alveolar kanalın bu dişlerle göreceli pozisyonları belirlendi ve iM3 kökleri ile IAC arasındaki mesafeler ölçüldü.

Bulgular: İkiyüz elli hastada 365 iM3 tespit edildi. Winter sınıflamasına göre mezoanguler pozisyon % 47.1 ile en sık karşılaşılan pozisyondu. Pell ve Gregory derinlik sınıflamasına göre C sınıfı (%49.6) ve Sınıf III ramus ilişkisi (%54.2) en sık karşılaşılan tiplerdi. Yaklaşık % 80 oranında iM3 kökleri-IAC arası mesafe 0-1 mm' ydi. Distaanguler pozisyonda ve mezoanguler pozisyonda, köklerle ile IAC arasında 0-1 mm mesafe bulunma oranı, horizontal ve diğer pozisyonlara kıyasla daha fazlaydı (p<0.05). Gömülü diş derinliği sınıflaması ve köklerle ile IAC mesafesi arasında bir ilişki saptanamadı (p>0.05); ramus ilişkisi bakımından, Sınıf III dişler ile IAC mesafesinin diğer sınıflamalara kıyasla daha fazla olduğu (>2 mm) gözlemlendi (p<0.05).

Sonuç: Winter sınıflamasına göre mezoanguler pozisyon en sık karşılaşılan pozisyondu; mezoanguler ve distoanguler pozisyonda olan gömülü mandibuler 3. molar diş kökleri, horizontal ve diğer sınıflamasına kıyasla inferior alveolar kanala daha yakındır. Pell ve Gregory sınıflamasına göre sınıf C ve sınıf III en sık karşılaşılan gömülü kalma pozisyonudur; ayrıca sınıf III gömülü mandibuler 3. molar ile inferior alveolar kanal arasındaki mesafe diğer sınıflara kıyasla daha fazladır.

Anahtar Kelimeler: Gömülü üçüncü molar, Konik ışınlı bilgisayarlı tomografi, Inferior alveolar kanal

S-409

Evaluation of Relationship Between Mandibular Third Molars and Inferior Alveolar Canal*Aslıhan Akbulut¹, Oğuzhan Demirel²*¹İstanbul Medipol University Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, İstanbul²Bahçeşehir University Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, İstanbul

Aim: Mandibular third molars are the most frequent impacted teeth and because of their proximity to inferior alveolar canal (IAC), extraction of these teeth may result with inferior alveolar nerve injuries. Winter and Pell-Gregory classifications are used for impacted mandibular third molar (iM3) classification. Cone Beam Computed Tomography (CBCT) allows three-dimensional examination of structures in the head and neck region. Aim of this study is to determine the position of iM3s and their relationship with IAC using CBCT.

Method: Study included 250 patients with impacted mandibular third molars who had undergone CBCT examination for various reasons in Medipol University Faculty of Dentistry Dentomaxillofacial Radiology Clinic. For iM3 angulations Winter classification; for depth and relationship with ramus Pell-Gregory classification was used. Buccolingual position of iM3, relative position of IAC to iM3 were determined and distance from iM3 roots to IAC were measured.

Results: Three hundred and sixty five iM3s were detected in 250 patients. Mesioangular position was the most frequent angulation (47.1%) according to Winter classification. According to Pell-Gregory classification for iM3 depth, C level (49.6%) was the most common and for ramus relation 54.2 % of the iM3s were Class III. Nearly 80 % of iM3 roots had 0-1 mm. distance from IAC. 0-1 mm distance from roots to IAC was higher in distoangular and mesioangular positions than horizontal position and others (p<0.05). No relationship was detected between level of depth and distance to IAC (p>0.05). Class III iM3s showed higher distances (>2 mm) from IAC (p<0.05).

Conclusion: Mesioangular position is the most frequent position according to Winter's classification; mesioangular and distoangular iM3 roots are closer to IAC than horizontal and other iM3 roots. C level and Class III are the most common type of impaction according to Pell-Gregory classification; Class III iM3 roots have more distance from IAC.

Keywords: Cone beam computed tomography, Impacted mandibular third molar, Inferior alveolar canal

S-410**Soket Koruma Yapılan Hastada Kiste Benzeyen Peri-İmplant Lezyonu: Bir Olgu Raporu**Bozan Serhat İzol

Bingöl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Bingöl

Amaç: Bu vaka raporunda daha önce soket koruma yapılmış hastada meydana gelen kiste benzeyen peri-implant lezyonun gelişimi ve tedavisi açıklanmaktadır.

Olgu: Kendi diş hekimi tarafından yönlendirilen 35 yaşındaki bayan hastanın sağ üst lateral dişinin çekimi ve ardından implant yapılması için kliniğimize başvurdu. Hastanın dişi a-travmatik şekilde çekildikten sonra bölge ksenogreftler ve membranlar yardımıyla dolduruldu ve soket ağız serbest dişeti grefti ile kapatıldı. Hastaya yaklaşık altı ay sonra bir adet kemik içi implant yerleştirildi. Osteointegrasyon için 12 hafta beklendikten sonra yükleme gerçekleştirildi. Yaklaşık 1 yıl sonra implantın bukkal bölgesinde yapışık dişetinde şişlik ve mavi/mor bir pigmentasyon meydana geldiği gözlemlendi. Radyografik olarak implant bölgesinde herhangi bir radyosensitivite gözlemlenmedi. Bukkal bölgede mukoperiostal flep hazırlanıp lezyon enükle edildi ve implant yüzeyi kürete edildi. İmplant yüzeyine bağ dokusu grefti yerleştirilerek bölge suture edildi. Hasta kontrole çağrıldı ve bölgenin iyileşmesi beklendiği yöndeydi. 2. yıl takibinde lezyonun nüksü ile ilişkili radyografik ve klinik herhangi bir bulguya rastlanmadı. Bu lezyonun nedeni bilinmemektedir.

Sonuç: Bu tür lezyonların etyolojisi ve patolojisinin anlaşılabilmesi için implantlara bağlı oluşan yumuşak doku lezyonlarının tümünün bildirilmesi bilime katkı sunacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: bağ dokusu grefti, peri-implant lezyonu, soket koruma

S-410**Peri-Implant Lesion Like a Cyst in The Socket Preservation Patient: A Case Report**Bozan Serhat İzol

Bingöl University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Bingöl

Aim: This report describes the history and management of a lesion developing in anatomic contact a dental implant which was placed after socket preservation.

Case Presentation: A 35-year-old female patient was referred by her general dentist for extraction of maxillary right lateral incisor and rehabilitation of the site with a dental implant. tooth was "atraumatically" extracted and the socket was immediately grafted with xenograft biomaterial and membrane and covered with free gingival graft. After 6 months, implant placed and primary implant stability was measured. Implant was successfully loaded 12 weeks after placement. After 1 year, the lesion presented clinically as a facial swelling and pigmentation is in the form of blue/purple the gingiva adjacent to an osseointegrated and restored maxillary right lateral incisor implant. Radiographs showed any radiolucency, which was contiguous with the implant surface. After reflection of a mucoperiosteal flap, the lesion was enucleated, and the defect was curetted. The bony defect was grafted with connective tissue graft and without graft material. Healing occurred uneventfully, and the patient was monitored for recurrence. At the 2-year follow-up appointment, the patient presented no clinical or radiographic signs of recurrence of the lesion. The etiology of this lesion is unknown.

Conclusion: All clinical cases of soft tissue lesions associated with implants should be reported to contribute to the understanding of the etiology and pathogeny of these lesions.

Keywords: connective tissue graft, peri-implant lesion, socket preservation

S-411**Karadeniz ve Akdeniz Bölgesi'ndeki Çocuklarda Konjenital Diş Eksikliğinin Karşılaştırılması**

Halenur Altan¹, *Rabia Erağca Yılmaz*¹, Alem Coşgun², Sümeyra Akkoç¹

¹Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Tokat

²Kayseri Nimet Bayraktar Ağız ve Diş Sağlığı Polikliniği, Pedodonti Kliniği, Kayseri

Amaç: Konjenital diş eksikliği en sık olarak görülen dental anomalilerden biridir. Bu çalışmanın amacı, Karadeniz ve Akdeniz Bölgesi'ndeki sağlıklı çocuklarda daimi dişlerin konjenital eksikliğinin prevalans, cinsiyet ve çenelerdeki dağılımının incelenmesidir.

Materyal-Metod: Akdeniz Bölgesi'nde 9831 çocuğun (5025 kız, 4806 erkek) ve Karadeniz Bölgesi'nde 11372 çocuk (5540 kız, 5832 erkek) çalışmaya dahil edildi. Panoramik radyografileri ve klinik kayıtları incelenerek konjenital diş eksiklikleri tespit edildi. Görülme sıklıkları SPSS programı kullanılarak analiz edildi. Elde edilen veriler ki-kare ve t-testi ile istatistiksel olarak değerlendirildi.

Bulgular: Konjenital daimi diş eksikliğinin prevalansı Akdeniz Bölgesi'nde % 2,8 (kızlarda% 3,52, erkeklerde% 2,5) ve Karadeniz Bölgesi'nde % 1,63 (kızlarda% 1,82 ve erkeklerde% 1,45) idi. Konjenital daimi diş eksikliği maksillada daha fazla görüldü. Akdeniz Bölgesi'nde en sık konjenital daimi diş eksikliği görülen dişler sırasıyla mandibular ikinci premolar, maksiller lateral ve maksiller ikinci premolar dişlerdir. Karadeniz bölgesinde ise sırasıyla mandibular ikinci premolar, maksiller ikinci premolar ve maksiller lateral dişlerdir. Diş eksikliğinin sıklıkla simetrik olduğu tespit edildi.

Sonuç: Farklı iklim özelliklerine sahip Karadeniz ve Akdeniz Bölgelerinde konjenital daimi diş eksikliğinin görülme prevalansı benzerdir.

Anahtar Kelimeler: Konjenital diş eksikliği, hipodonti, prevalans, retrospektif çalışma

S-411**The Comparison of Congenitally Missing Teeth in Children in the Black Sea and Mediterranean Regions of Turkey**

Halenur Altan¹, *Rabia Erağca Yılmaz*¹, Alem Coşgun², Sümeyra Akkoç¹

¹Gaziosmanpaşa University University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Tokat

²Kayseri Nimet Bayraktar Oral and Dental Health Hospital, Clinic of Pediatric Dentistry, Kayseri

Aims: Congenitally missing teeth are one of the most common dental anomalies. The aim of this study was to examine the prevalence of congenital absence of permanent teeth in non-syndromic children in the Black Sea and Mediterranean Regions of Turkey, and the correlation between gender and distribution sites in the jaws.

Methods and Material: Panoramic radiographs and clinical records of 9831 children (5025 girls, 4806 boys) in the Mediterranean Region and 11372 children (5540 girls, 5832 boys) in the Black Sea region were examined. Analyses were completed by using SPSS program. The data obtained were statistically evaluated by Chi-Square and t-test.

Results: The prevalence of congenitally missing permanent teeth was 2.8% (3.52% in girls, 2.5% in boys) in the Mediterranean region and 1.63% (1.82% in girls and 1.45% in boys) in the Black Sea region. Congenitally missing permanent teeth were observed more in the maxilla. The teeth that most frequently have congenitally missing permanent teeth in the Mediterranean Region are mandibular second premolars, maxillary lateral incisors and maxillary second premolars, respectively. The teeth that most frequently have congenitally missing permanent teeth in the Black Sea region are mandibular second premolars, maxillary second premolars and maxillary lateral incisors, respectively. It was determined that the lack of teeth was often symmetrical.

Conclusion: In this study, which is performed in different climatic characteristics of Black Sea and Mediterranean Regions, the frequency of congenitally missing teeth is similar.

Keywords: Congenitally missing teeth, hypodontia, prevalence, retrospective study

S-412**Lokal Anesteziyle Zigomatik İmplantların Çift Taraflı Cerrahi Yerleştirilmesi**

Mustafa Cihan Yavuz¹, Serkan Dündar², Tuba Talo Yıldırım², Nurullah Sökmen², Cansu Büşra Uzun², Cansu Erhan², Oğuzhan Sunar³

¹İstanbul Medeniyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

²Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Elazığ

³Serbest Diş Hekimi

Amaç: Erken diş kayıpları, periodontal hastalıklar, tümör rezeksiyonu gibi sistemik ve lokal faktörler neticesinde maksillada ileri derecede horizontal ve vertikal kemik kayıpları meydana gelebilmektedir. İleri derecede atrofik maksillanın rehabilitasyonu için geleneksel tam protez ya da kemik grefti kullanılarak yapılan implant destekli protez tedavi seçenekleri arasındadır. Bununla birlikte, Branemark tarafından ileri derecede atrofik maksillaya sahip hastalarda alternatif bir tedavi seçeneği olarak zigoma implantları tanıtılmıştır. Bu vaka raporu ileri derecede atrofik maksillaya sahip hastada lokal anestezi altında zigoma implant yapımını anlatmaktadır.

Yöntem: 62 yaşında, kontrol altında diabeti olan ileri derecede atrofik maksillaya sahip kadın hasta Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı'na başvurmuştur. Hasta klinik ve radyografik olarak incelenmiş ve zigoma implantı uygulanmasına karar verilmiştir. Hastaya uygulanan infraorbital, tüber ve infiltratif anesteziyelerinden sonra tam kalınlık flepile cerrahi alana ulaşılmıştır. Çift taraflı zigomatik kemiklere 2'şer adet zigoma implantı cerrahi prosedürlere uygun olarak yerleştirilmiştir. Cerrahi saha primer olarak kapatılmıştır.

Bulgular: Hastanın 3 aylık takibinde cerrahi sahalarda herhangi bir patolojik bulguya rastlanmadı. Alınan ortopantomografi filmlerinde implantların etrafında herhangi bir radyolusensi izlenmedi. Hasta protetik rehabilitasyon için yönlendirildi.

Sonuç: İleri derecede atrofik maksillaya sahip hastalarda genel anesteziye gerek kalmadan lokal anestezi altında çift taraflı zigoma implantları yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: lokal anestezi, implant, zigoma implant

S-412**Double Sided Surgery of Zygomatic Implants with Local Anesthesia**

Mustafa Cihan Yavuz¹, Serkan Dündar², Tuba Talo Yıldırım², Nurullah Sökmen², Cansu Büşra Uzun², Cansu Erhan², Oğuzhan Sunar³

¹Department of Periodontology Faculty of Dentistry İstanbul Medeniyet University, İstanbul

²Department of Periodontology, Fırat University, Elazığ

³Freelance Dentist

Aim: As a result of systemic and local factors such as early tooth loss, periodontal diseases, tumor resection, advanced horizontal and vertical bone losses may occur in the maxilla. For the rehabilitation of advanced atrophic maxilla, a full prosthesis or a bone graft implanted prosthesis is used. However, Branemark introduced zygoma implants as an alternative treatment option in patients with advanced atrophic maxilla. This case report describes the implantation of a zygoma implant under local anesthesia in a patient with severe atrophic maxilla.

Method: A 62-year-old woman with advanced atrophic maxilla who had diabetes under control applied to the Department of Periodontology of the Faculty of Dentistry of Fırat University. The patient was examined clinically and radiographically and it was decided to perform a zygoma implant. After infraorbital, tubular and infiltrative anesthesia applied to the patient, surgical area was reached with full thickness flap. Two zygoma implants were placed in two-sided zygomatic bones in accordance with surgical procedures. The surgical site was primarily closed.

Results: At the 3-month follow-up, no pathological findings were found in the surgical sites. No radiolucency was observed around the implants in the orthopantomography films. The patient was referred for prosthetic rehabilitation.

Conclusion: In patients with advanced atrophic maxilla, bilateral zygoma implants can be made under local anesthesia without the need for general anesthesia.

Keywords: local anesthesia, implant, zygoma implant

S-413

Vaka serisi: Radyografik ve Klinik Özellikleriyle Oral Skuamöz Hücreli Karsinoma

Merve Yelken Kendirci¹, İlknur Özcan¹, Hülya Çakır Karabaş¹, Sedef Ayşe Taşyapan¹, Sevde Göksel¹, Gürkan Ünsal¹, Ahmet Faruk Ertürk¹, Merva Soluk Tekkeşin²

¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi Onkoloji Enstitüsü, Tümör Patolojisi Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Dünya çapında oral kanser, tüm kanser vakalarının % 2-4'ünü oluşturmaktadır. Oral skuamöz hücreli karsinom, ağız boşluğunu etkileyen en sık görülen malign epitelyal neoplazmdir. Oral skuamöz hücreli karsinom; sigara, alkol, kronik travma ve onkogen genlere sahip olma gibi multifaktöriyel etiyolojiye sahiptir. Skuamöz hücreli karsinom, malign epitelyal hücrelerin başlangıçta alttaki bağ dokusuna invazyonu ve ardından daha derindeki yumuşak dokulara ve bazen komşu kemiğe; bölgesel lenf nodlarına; en sonunda akciğer, karaciğer ve iskelet gibi uzak bölgelere yayılması ile karakterizedir. Parestezi, anestezi, ağrı, kötü koku, trismus, aşırı mobil dişler, hemoraji gibi semptomlara sebep olabilir. 50 yaş ve sonrasında görülme sıklığı artar. Radyografik olarak; düzensiz sınırlı, hipodens iç yapı, yüzen diş görüntüsü, kortikal sınırlarda yıkım, yoğun vaskülarizasyon gibi özellikler içerir. Bu sunumda vakalar üzerinden skuamöz hücreli karsinomun radyografik ve klinik özellikleri değerlendirilmiştir.

Olgu sunumları: İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı'na başvuran yaşları 37 ve 67 arasında değişen ikisi kadın altısı erkek olmak üzere sekiz hastada oral skuamöz hücreli karsinoma ile uyumlu görüntüler tespit edildi. Yaygın klinik şikayetler intraoral yaralar, şişkinlik ve ağrıydı. Hastalar panoramik radyografi ile değerlendirildikten sonra konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT), manyetik rezonans görüntüleme (MRG), bilgisayarlı tomografi (BT) ve pozitron emisyon tomografisi (PET-BT) ile incelendi. Bir hasta ise ultrason görüntüleme (USG) ile değerlendirildi ve lezyonda malinite tanısını güçlendirecek yoğun vaskülarizasyon izlendi. Tüm tetkikler neticesinde malinite şüphesi artan tüm lezyonlara insizyonel biyopsi yapıldı ve histopatolojik inceleme sonucu skuamöz hücreli karsinom tanısı konuldu.

Sonuç: Hastalar tedavileri için İstanbul Tıp Fakültesi Kulak, Burun, Boğaz Hastalıkları Anabilim Dalı'na yönlendirildi.

Anahtar Kelimeler: skuamöz hücreli karsinom, ultrasonografi, manyetik rezonans görüntüleme

S-413

Case series: Radiographic and Clinical Features of Oral Squamous Cell Carcinoma

Merve Yelken Kendirci¹, İlknur Özcan¹, Hülya Çakır Karabaş¹, Sedef Ayşe Taşyapan¹, Sevde Göksel¹, Gürkan Ünsal¹, Ahmet Faruk Ertürk¹, Merva Soluk Tekkeşin²

¹İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, İstanbul

²İstanbul University Institute of Oncology, Department of Tumour Pathology, İstanbul

Aim: Worldwide, oral cancer accounts for 2%–4% of all cancer cases. Oral squamous cell carcinoma (OSCC) is the most common malignant epithelial neoplasm affecting the oral cavity. OSCC is a common form of oral cancer with a multifactorial etiology, mainly associated with smoking, alcohol and individuals genetic risk of developing oncogenes. It is characterized initially by invasion of malignant epithelial cells into the underlying connective tissue with subsequent spread into deeper soft tissues and occasionally into adjacent bone, local-regional lymph nodes, and ultimately to distant sites such as the lung, liver and skeleton. Other clinical features include soft tissue masses, paresthesia, anesthesia, dysesthesia, pain, foul smell, trismus, grossly loosened teeth or hemorrhage. Most OSCCs occur in people older than 50 years. Radiographically; it includes features such as ill-defined, non-corticated border, hypodense internal structure, floating tooth appearance, destruction of cortical borders, intense vascularization. In this presentation, radiographic and clinical features of OSCCs were evaluated.

Case: 2 female, 6 male patients whose ages vary between 37-67 with clinical appearances associated with OSCC were referred to İstanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology. The common clinical complaints were intraoral wounds, expansion and pain. The patients were evaluated with cone-beam computed tomography (CBCT), magnetic resonance imaging (MRI), computed tomography (CT) and positron emission tomography (PET-CT) after panoramic radiography evaluation. One patient was evaluated by ultrasound imaging (USI) and intensive vascularization was observed to strengthen the diagnosis of malignancy. Incisional biopsy was performed on the lesions with suspicion of malignancy as a result of all examinations and histopathological evaluation revealed OSCC.

Results: The patients were referred to the Department of Ear, Nose and Throat Diseases of İstanbul Faculty of Medicine.

Keywords: squamous cell carcinoma, ultrasonography, magnetic resonance imaging

S-414**İmplant Cerrahisi Öncesi Serbest Diş Eti Grefti ile Yumuşak Doku Arttırımı**

Şevki Güler, Umut Öğütücü, Özkan Arıöz

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: İmplant çevresi yeterli keratinize doku bulunması peri-implant sağlığı için oldukça önemlidir. Serbest diş eti grefti (SDG) keratinize doku kazanmak için en sık tercih edilen tekniktir.

Olgu: Kırk üç yaşında sağlıklı kadın hasta kliniğimize iki implant endikasyonu ile yönlendirildi. Klinik incelemede operasyon alanında keratinize diş eti eksikliği tespit edildi. Mukogingival hattan itibaren yarım kalınlık flap kaldırıldı ve flap vestibül sulkusa suture edildi. Damaktan yeterli genişte SDG alındı. SDG altında kalacak olan diş eti de-epitelizasyonu ardından graft 5-0 daylon sütür ile bölgeye sabitlendi. 2 aylık iyileşme ve maturasyon sürecinin ardından bölge tekrar açıldı ve standart implant prosedürü ile iki implant (Superline, Dentium, Kore) yerleştirildi. Flap primer olarak kapatıldı. Protetik yükleme ilk operasyondan 5 ay sonra yapıldı. 1 yıllık takipte herhangi bir probleme rastlanmadı.

Sonuç: İmplant çevresi yumuşak doku rehabilitasyonu literatürde genellikle ikinci operasyon olarak önerilmektedir. Ancak herhangi bir zaman kısıtlaması olmadığı durumda implant öncesi yumuşak doku arttırımı uygun bir seçenektir.

Anahtar Kelimeler: Keratinize doku, SDG, periodontal cerrahi

S-414**Use of FGG for Soft Tissue Augmentation Before Implant Surgery in Mandibula Case Report**

Şevki Güler, Umut Öğütücü, Özkan Arıöz

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Bolu

Aim: Sufficient amount of keratinized tissue around natural teeth or dental implants is necessary for long-term periodontal or peri-implant health. Free gingival graft (FGG) is a most common option for gaining keratinized tissue.

Case: A 43-Year-old female patient was referred to our clinic with 2 implant indication. In clinical observation at surgery area lack of keratinised gingiva was observed. At first operation split thickness flap was elevated and sutured vestibule sulcus. Alveolar mucosa and gingiva under the graft was de-epitelized, FGG was sutured with 5-0 daylon. After 2 month healing and maturation period area was re-opened for implant at surgery. Two implants (Superline, Dentium, Korea) were placed with regular implant procedure and primer flap closure was achieved. Healing period was uneventful after 2 surgeries. Prosthetic loading was made at 5th month from first surgery.

Conclusion: In current literature, generally soft tissue rehabilitation is making after implant rehabilitation. Without time restriction pre-implant soft tissue management is a viable option.

Keywords: Keratinised tissue, FGG, periodontal surgery

S-415

Submandibular Tükürük Bezi Taşı: İki Olgu Sunumu*Fatmanur Ketenci*

Yeditepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Tükürük bezi taşları (sialolit), tükürük bezi kanallarında veya parankim dokusunda bakteri, mukus ve deskuame hücreler etrafında kalsiyum tuzlarının birikmesi ile oluşan kalsifiye yapılardır. % 80 oranında submandibular bezde meydana gelmektedir. Sialolitler her yaşta görülebilmekle birlikte daha çok 30-60 yaş arasında ve erkeklerde kadınlara oranla 2 kat daha sık görülür. Boyutları genellikle 10 mm'den küçüktür. Sıklıkla yemek yeme esnasında ilgili bezde şişlik ve ağrı ile karakterizedir. Bu çalışmanın amacı, submandibular sialolite sahip iki olgu hakkında bilgi vermektir.

Olgu 1: 76 yaşında erkek hasta protetik rehabilitasyon amacı ile kliniğimize başvurdu. Alınan panoramik radyografide sağ angulus bölgesinin altında yuvarlak, 12 mm çapında radyopak lezyon görüldü. Bimanuel palpasyon ile ağız tabanında yuvarlak ve ağrısız sert kitle tespit edildi. Hasta submandibular sialolit ön tanısı ile Kulak Burun Boğaz Kliniği'ne konsülte edildi. Konsültasyon sonucunda ultrasonografik incelemeyle sialolit ön tanısı doğrulandı ve hasta asemptomatik olduğu için takibinin uygun görüldüğü bildirildi. **Olgu 2:** 20 yaşında erkek hasta alt çenede tümör şüphesi ile kliniğimize başvurdu. Alınan anamnezde hastanın yemek yerken submandibular bölgesinde şişlik meydana geldiği ve daha önce gittiği kliniklerde tümörden şüphelenildiği öğrenildi. Panoramik radyografide sağ kanin-premolar bölgede lokalize olan radyopak kitle izlendi. Kitleyi net görebilmek için okluzal radyografi alındı ve 13 mm uzunluğunda submandibular sialolit tespit edildi.

Sonuç: Sialolitlerin teşhisi için dikkatli anamnez ve klinik değerlendirme oldukça önemlidir. Sialolitler tükürük bezi kanallarının kısmen veya tamamen tıkanmasına yol açtığı için ağrı ve\veya şişliğe sebep olabilir. Sialolithiasis olguları semptomların süresine, tekrar etme sıklığına, taşın büyüklüğüne ve lokalizasyonuna göre konservatif veya cerrahi yöntemlerle tedavi edilebilir. Bununla birlikte, bu sunumdaki ilk olguda sialolit oldukça büyük boyutta olmasına rağmen klinik olarak rahatsızlık vermediği için cerrahi tedavi gerekli görülmemiştir. İkinci olguda da sialolit, ortalamadan üstünde bir boyuta sahip olmasına rağmen, hasta çok rahatsızlık hissetmediği için tedavi amacıyla yönlendirilmek istememiştir. Bu durum bize, semptomların şiddetinin ve sıklığının taşın büyüklüğünden bağımsız olduğunu düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: okluzal radyografi, panoramik radyografi, sialolit, sialolithiasis, tükürük bezi taşı, ultrasonografi

S-415

Submandibular Sialolithiasis: A Report of Two Cases*Fatmanur Ketenci*

Yeditepe University Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, İstanbul

Objective: Sialolith is a calcified structure formed by the accumulation of calcium salts in the salivary glands. It is observed in submandibular gland in 80% of the cases. Although sialolith can be seen at any age, it is mostly between 30-60 years old and twice more common in men than women. Its size is usually smaller than 10 mm. It is usually characterized by swelling and pain while eating. The aim of this study is to give information about two cases with submandibular sialolith.

Case 1: The patient, a 76-year-old man, applied to our clinic with the aim of prosthetic rehabilitation. Panoramic radiograph revealed a round, 12 mm diameter radiopaque lesion below the right angulus region. In the floor of the mouth a round and painless hard mass was detected by palpation. The patient was consulted to Otorhinolaryngology department with a preliminary diagnosis of submandibular sialolith. In consultation, the preliminary diagnosis of sialolith was confirmed by ultrasonographic examination and the follow-up was recommended. **Case 2:** A 20 year old male patient applied to our clinic with the suspicion of tumor. He complained of swelling in the submandibular region while eating. A radiopaque mass localized in the right canine-premolar region was observed in the panoramic radiography. Occlusal radiography was taken and submandibular sialolith with 13 mm length was detected.

Conclusion: Careful anamnesis and clinical evaluation are important for the diagnosis of sialolith. Sialolithiasis can be treated by conservative or surgical methods. However, in the first case, surgery wasn't indicated because of absence of discomfort, despite its large size. In the second case, although the size of sialolith was above average, the patient didn't want to be treated because he didn't feel much discomfort. This suggests that the severity and frequency of symptoms are independent of the size of sialolith.

Keywords: occlusal radiography, panoramic radiography, salivary gland stone, sialolith, sialolithiasis, ultrasonography

S-416

Alt Çenenin Oral Skuamöz Hücreli Karsinomu*Dilek Yılmaz*

Pursaklar Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Ankara

Amaç: Skuamöz hücreli karsinom oral kavitenin en yaygın malign tümörüdür. Oral malignitelerin 90% oluşturur. Skuamöz hücreli tümörlerin onda biri ölüm ile sonuçlanmaktadır. Oral kanser orta yaşlı bireylerde sık görülmektedir. Oral kanserlerin 60% posterior mandibulanın gingivasında lokalize olduğu kabul edilmektedir. Skuamöz hücreli karsinom klinik olarak ülserasyon, lökoplaki, eritroplaki, granüler veya verrüköz büyümeler olarak çok çeşitli görünümde olabilmektedir. Bu neden ile benign lezyon veya inflamatuvar reaksiyon teşhisi konabilmektedir. Çoğu kanser erken evrelerinde asemptomatiktir. İlk belirtileri kızamık alanlar, küçük mukozal büyümeler veya ülserasyon şeklinde olmaktadır. İleri evrede tümör kas, kemik veya cilt gibi komşu dokulara infiltre olmakta ve bölgesel lenf nodlarına yayılım göstermektedir. Bu çalışmada klinik, radyolojik ve histopatolojik özellikleriyle alt çene skuamöz hücreli karsinom tanısı konulan olgumuz, bu malign tümörün tanıtılması amacıyla sunuldu.

Olgu Sunumu: 55 yaşında kadın hasta 2017 Ocak ayında Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Radyoloji bölümüne sol mandibular premolar-molar bölgesinde rahatsız edici ağrı ile başvurdu. 2014 yılında hastaya liken planus teşhisi konulmuş. Kadın hasta 1 yıl önce yine aynı bölgede ağrı ile diş hekimine başvurmuş fakat sadece peridontal enfeksiyon tedavisi uygulanmış. Ağız içi muayenede bu bölgenin hafif hiperemik olduğu izlendi. Panoramik ve periapikal radyografda kemik yapıda destruksiyon olduğu görüldü. Lenf dokuların incelenmesi için ultrason yapıldı ve sol submandibular ve boyun bölgesinde lenf nodları izlendi. Konik ışınli bilgisayarlı tomografi sonucunda sol mandibuların kemik yapısında destrüktif alanlar görüldü. Mart 2017 de biyopsi sonucu Skuamöz Hücreli Karsinoma olarak belirtildi. Ve KBB kliniği tarafından hastadan istenen PET sonucu metastaz olmadığı sadece sol mandibulada olduğu tespit edilmiştir.

Sonuç: Oral kanserleri teşhis etmede en büyük görev diş hekimlerine düşmektedir. Erken evrede hastaların çoğu ilk olarak diş hekimleri tarafından görülmektedir. Bu yüzden özellikle orta yaş ve üzeri hastalarda tüm ağız muayenesi yaparken ülsere/eroziv lezyonları veya ağrısız şişlikleri takip etmeleri olası malign lezyonların erken tanısı ve hasta yaşam kalitesi için çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Skuamöz hücreli karsinomu, Ultrason, KIBT, Mandibula

S-416

Oral Squamous Cell Carcinoma of the Mandible*Dilek Yılmaz*

Pursaklar Oral and Dental Health Central, Ankara

Aim: SCC is the most common malignant tumors of oral cavity. More than 90% of oral malignancies are attributed to SCC. Squamous cell carcinoma is one of the ten most common cause of death. The risk of intra-oral cancer increases with aging. Generally it is admitted that 60% of the carcinoma of the mandibular gingiva are located posterior of the jaws. Clinical presentations of SCC can be quite miscellaneous, such as an area ulcerations or as leukoplakic and erythroplakic, granular or verruciform growth, all indicating apparent changes in the surface, so they can simply be misdiagnosed as benign neoplasms or inflammatory reactions due to variable appearances. Many of early carcinomas are asymptomatic. Early mucosal lesions seem as reddish areas, small mucosal growths or ulcerations.

Case: A 55-year-old female patient was admitted to the Department of Radiology of Ankara University Faculty of Dentistry in January 2017 with the chief complaint of irritating pain in her left mandibular premolar-molar region. The patient was diagnosed with lichen planus in 2014. The patient applied to the dentist with pain in the same area 1 year ago but only she was treated with peridontal infection. Intra oral inspection showed mild hyperemia. Panoramic and periapical radiograph showed bone structure deformation. USG was performed for the examination of the lymph nodes and lymph nodes in the left submandibular and neck region. CBCT was obtained from the patient and destructive areas were observed in the bone structure. In March 2017, biopsy revealed squamous cell carcinoma.

Conclusion: The most important task in diagnosing oral cancer falls on dentists. In the early stage, most of the patients are first seen by dentists. It is very important for early diagnosis and quality of life of malignant lesions which are likely to follow ulcers / erosive lesions or painless swelling, especially in middle-aged patients.

Keywords: Oral squamous cell carcinoma, Mandible, CBCT, USG

S-417**Mandibula Morfolojisinin Panoramik Radyografi ile Yaş ve Cinsiyete Göre Değerlendirilmesi**

Feyza Akalın Kunuk, Ayşe Tuğçe Öztürk, Tuğçe Ünal Kaya, Duygu Göller Bulut, Seval Bayrak

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Bu çalışmanın amacı panoramik radyografi üzerinde mandibular morfolojik değişikliklerin yaş ve cinsiyetle ilişkisine bakılarak yaş tayini ve cinsiyet belirlemede kullanılabilirliğini araştırmaktır.

Materyal-Metod: Bu retrospektif çalışmada yaş aralığı 10-80 yıl arasında değişen 208 (105 erkek, 103 kadın) hasta üzerinde kondil, ramus, bigonial açıya ait ölçümler yapıldı. Cinsiyetler arasındaki mandibular morfolojik farklılıkları, mandibular sağ-sol ölçümler bağımsız örneklem t-testi ve eşleştirilmiş örnek t-testi ile değerlendirildi ve yaş grupları için tek yönlü ANOVA ile çoklu karşılaştırmalar yapıldı. İstatistiksel olarak anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ olarak kabul edildi.

Bulgular: Kondil, koronoid ve bigonial arası genişlik, kondil uzunluğu ölçüm ortalamalarının erkeklerde kadınlara göre anlamlı olarak daha yüksek olduğu görüldü ($p < 0.05$). Gonial açı ve sol ramus uzunlukları arasında cinsiyet bakımından farklılık gözlenmedi ($p < 0.05$). Sağ kondil uzunluğunun sol kondil uzunluğundan daha yüksek olduğu saptandı ($p = 0.013$). Ölçülen parametrelerde yaş ile ilgili olarak erkeklerde sol gonial açı kadınlarda ise sağ ramus ve her iki taraf gonial açı arasında anlamlı bir ilişki gözlemlendi.

Sonuç: Panoramik radyografi üzerinde gerçekleştirilen mandibular morfolojik ölçümler yaş ve cinsiyet tayininde kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Cinsiyet belirleme, mandibula, morfoloji, radyograf, yaş tahmini

S-417**Evaluation of Mandibular Morphology According to Age and Gender Determination Via Panoramic Radiography**

Feyza Akalın Kunuk, Ayşe Tuğçe Öztürk, Tuğçe Ünal Kaya, Duygu Göller Bulut, Seval Bayrak

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Bolu

Aim: The aim of this study is to investigate the relationship between the age and sex of the mandibular morphological changes via panoramic radiography and its usability in age and gender determination.

Material-Method: In this retrospective study, 208 (105 male, 103 female) patients aged between 10-80 years were measured on condyle, ramus and bigonial angles. Mandibular morphological differences between gender, mandibular right-left measurements were evaluated by independent samples t-test and paired sample t-test and multiple comparisons for age groups were made by one way ANOVA. Statistically significance level was set at $p < 0.05$.

Results: The mean of condyle, coronoid and bigonial width, condyle length were significantly higher in males than females ($p < 0.05$). There were no significant differences in gonial angle and left ramus lengths ($p < 0.05$). The right condyle length was found to be higher than the left condyle length ($p = 0.013$). In terms of age, there was a significant relationship between left gonial angle in males and right ramus and gonial angle in both groups.

Conclusion: Mandibular morphological measurements on panoramic radiography can be used to determine age and sex.

Keywords: Age estimation, mandible, morphology, radiography, sex determination

S-418**Çocuklarda Görülen 8 Farklı Travmatik Dentoalveolar Yaralanma ve Tedavi Şekilleri***Gül Uçar, Ülkü Şermet Elbay, Mesut Elbay*

Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Kocaeli

Amaç: Dentoalveolar travma, yaygın bir sağlık sorunudur. Yaşamın ilk yıllarında ortaya çıkabilir ve çoğunlukla okul çağındaki (8-11 yaş) çocukları etkiler. Çocukların %25'inin daimi dişlerinde travma geçirdiği bildirilirken bu oranın yetişkin hastalarda yaklaşık %33 olduğu bildirilmiştir. Spor, düşme, şiddet, bisiklet ve trafik kazalarından kaynaklanan travmatik olaylar birden fazla yaralanmaya neden olabilir. Dentoalveolar travmalar, bireyin yaşam kalitesini doğrudan etkileyerek sosyal, psikolojik, davranışsal, işlevsel ve estetik sorunlara yol açarlar. Ayrıca, multidisipliner bir yaklaşım, doğru zamanda tedavi, komplikasyonları önlemek için basit ve uygun bir teknik gerektirirler. Bu vaka serisi sunumunun amacı çocuklarda görülen sekiz farklı dentoalveolar yaralanma ve tedavi şeklini sunmaktır.

Yöntem: Kocaeli Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na değişik yaşlardaki (6-12) 8 farklı çocuk dentoalveolar travma şikayeti ile başvurmuştur. Klinik ve radyografik muayene sonucunda alveol kemiğinde kırık, ön dişlerinde lateral lüksasyon, intrüzyon, ekstrüzyon, avülsiyon, sublüksasyon, kron kırığı ve horizontal kök kırığı olduğu gözlenmiştir. Yaralanmanın nasıl, nerede ve ne zaman meydana geldiği ile hastanın yaşı, sistemik durumu, ilgili dişlerin kök gelişim aşaması gibi faktörler değerlendirilerek uygun tedavi planı belirlenmiş ve uygulanmıştır.

Bulgular: Bu vaka serisinde dentoalveolar travma vakaları için dişlerin restoratif tedavisini, endodontik tedavisini, kron reataçmanı tedavisini ve splintlenmesini içeren 8 farklı travmatik dental yaralanma tedavisi anlatılmaktadır. Hastalar periodik kontrol muayenelerinde klinik ve radyografik olarak değerlendirilmekte ve olası komplikasyonların erken teşhisi için önlem alınmaktadır.

Sonuç: Dentoalveolar travmaların tedavisi, tüm hekimler için güç bir durumdur. Bu tür yaralanmalar doğru bir teşhis ve tedavi planlaması için multidisipliner bir tedavi yaklaşımı gerektirir. Tedavide gecikme, bu yaralanmaların tedavi edilmesini daha zor ve karmaşık hale getirebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dentoalveolar Yaralanma, Travma, Çocuk

S-418**Eight Different Traumatic Dentoalveolar Injuries and Treatment Methods in Children***Gül Uçar, Ülkü Şermet Elbay, Mesut Elbay*

Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Kocaeli

Aim: Dentoalveolar trauma is a common public health issue. It can occur in the first years of life and mainly affecting children of school age (8-11 years). 25% of children and almost 33% of adults experience trauma in the permanent dentition. Traumatic events arising from sports, falling, violence, cycling and traffic accidents may result in multiple injuries. Dentoalveolar trauma directly influences the individual's quality of life, potentially leading to social, psychological, behavioral, functional and esthetic problems. Furthermore, they require a multidisciplinary approach, timely treatment, suitable technique to prevent complications. The aim of these case series presentation is to submit eight different types of dentoalveolar injuries and treatment.

Methods: Eight different children of different ages(6-12) applied to Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry with the complaint of dentoalveolar trauma. As a result of clinical and radiographic examination, fractures in the alveolar bone, lateral luxation in the anterior teeth, intrusion, extrusion, avulsion, subluxation, crown fracture and horizontal root fracture were observed. Factors such as how, where and when the injury occurred and the patient's age, systemic condition, root development stage of the relevant teeth were evaluated and appropriate treatment plan was determined and applied.

Results: This case series describes 8 different traumatic dental injury treatments including restorative treatment, endodontic treatment, crown reattachment and splinting of teeth for dental trauma cases. Patients are evaluated clinically and radiographically in periodic control examinations and precautions are taken for early diagnosis of possible complications.

Conclusion: Dentoalveolar traumas are a difficult condition for all dentists. These types of injuries can require a multidisciplinary treatment approach for an accurate diagnosis and treatment planning. A delay in treatment could make treatment of these injuries more difficult and complicated.

Keywords: Dentoalveolar Injuries, Trauma, Child

S-419**Erken Ortodontik Tedavinin Önemi:Olgu Serisi***Fatma Çiftçi, Behiye Bolgöl*

Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Hatay

Amaç: Ön çapraz kapanış bir çok sebeple ilişkilendirilebilir. Uygun tedavi yönteminin belirlenebilmesi için, ön çapraz kapanışın dişsel, dentoalveolar ya da iskeletsel kaynaklı olup olmadığı doğru teşhis edilmelidir. Dişsel ön çapraz kapanış, kapanış yükseltilecek ve yeterli yer sağlanarak, çapraz kapanışta olan kesicileri öne itecek bir aperey ile erken dönemde tedavi edilebilir. Karışık dişlenme döneminde yapılan erken müdahale hastaya, tedavi süresinde ve maliyetinde büyük bir avantaj sağlamaktadır.

Olgu Sunumu: Bu olgu sunumunda, kliniğimize estetik şikayet ile başvuran 6, 8 ve 6 yaşındaki 3 hasta çalışmaya dahil edilmiştir. Karışık dişlenme döneminde olan hastaların, ağız içi muayenesinde anterior çapraz kapanış tespit edilmiştir. Anterior çapraz kapanışın tedavisi için, labiolingual splint ve ısırma düzlemi içeren hareketli aperey planlanmıştır. 1. Hafta ve ardından 2'şer haftalık kontrollerde ilgili düzenlemeler yapılmıştır. Ortalama 2 ay içinde hastaların tedavileri tamamlanmıştır.

Sonuç: Bu olgu sunumunda, erken karışık dişlenme döneminde olan anterior çapraz kapanışlı hastaların,labio-lingual splintli hareketli aperey ile tedavisinde, başarılı sonuçlar alınabileceği gösterilmiştir. Karışık dişlenme döneminde yapılan erken müdahale, sürekli dişlenme döneminde gerekecek olan sabit ortodontik tedavi ihtiyacını gidermiştir. Bu durum hem kısa süreli hem de daha az maliyetli tedaviyi sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: Anterior çapraz kapanış,estetik,karma dentisyon

S-419**The Importance of Early Orthodontic Treatment: Case Series***Fatma Çiftçi, Behiye Bolgöl*

Department of Pediatric Dentistry, Hatay Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry, Hatay

Purpose: The anterior cross-bite can be associated with many reasons. In order to determine the appropriate treatment method, it should be correctly identified whether the anterior cross-bite is tooth, dentoalveolar or skeletal. The toothed anterior cross-bite can be treated at an early stage with an aperitif that will push the cutters at the cross-bite, by raising the closure and providing sufficient space. Early intervention in mixed dentition period provides a great advantage in the duration and cost of treatment.

Case Report: In this case report, 3 patients, 6, 8 and 6 years old who applied to our clinic with aesthetic complaints were included in the study. Anterior cross-bite of the patients with mixed dentition was observed in the oral examination. For the treatment of anterior cross-bite, a movable apparatus with labiolingual splint and biting plane is planned. The relevant arrangements were made in the 1st week and then every 2 weeks. The treatment of the patients was completed within 2 months.

Result: In this case report, successful results can be obtained in the treatment of patients with anterior cross-closure in the early mixed dentition period with labio-lingual splint moving aperey. Early intervention in the mixed dentition period resolved the need for constant orthodontic treatment which would be required during the permanent dentition period. This has provided both short-term and less costly treatment.

Keywords: Anterior cross bite,aesthetic,mixed dentition

S-420**Headgear-Monoblok Kombinasyonu İskeletsel Sınıf II Tedavi: Olgu Sunumu***Sabahat Yazıcıoğlu, Saadet Akman*

19 Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Samsun

Amaç: İskeletsel Sınıf II ilişkiye sahip büyümesi devam eden hastalarda Sınıf I ilişkiyi sağlamak amacıyla fonksiyonel tedaviyle birlikte ağız dışı kuvvet uygulanabilir. Bu vaka raporunda, pubertal büyüme döneminde olan artmış dikey yön maksiller büyüme ve mandibular yetmezlik kaynaklı iskeletsel Sınıf II ilişkiye sahip hastanın oksipital headgear-monoblok tedavisi sunulmaktadır.

Olgu: 14 yıl 8 ay kronolojik yaşta erkek hasta dişlerindeki düzensizlik şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Klinik muayenede Angle Sınıf II ilişki, simetrik yüz ve konveks profil gözlemlenmiştir. Sefalometrik değerlendirmede; artmış SN-GoGn açısı ile birlikte mandibular gelişim yetersizliğine bağlı iskeletsel Sınıf II ilişki, 10 mm overjet, 4 mm openbite, protrüziv üst keserler tespit edilmiştir. Tedavi planlamasında, Sınıf II ilişkiyi düzeltmek ve maksillanın dik yön büyümesini sınırlamak için headgear destekli monoblok apareyi uygulanmasına, sonrasında sabit ortodontik tedaviye karar verilmiştir. Fonksiyonel aparey ve headgear 12 ay süreyle kullanılmıştır.

Bulgular: Hastada sağ-sol sınıf I dental ilişki elde edilerek, overjet 6mm ve openbite 2 mm azalmıştır. Labiomenta açıda artış gözlemlenmiştir.

Sonuç: İskeletsel sınıf II ilişkiye ve maksiller dik yön büyüme fazlalığına sahip büyümesi devam eden hastalarda oksipital headgear-monoblok kombinasyonu ile tedavi etkili bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: ağız dışı aparey, fonksiyonel tedavi, headgear, monoblok, sınıf II

S-420**Skeletal Class II Treatment with Headgear-Monoblock Combination: Case Report***Sabahat Yazıcıoğlu, Saadet Akman*

Department of Orthodontics, 19 Mayıs University Faculty of Dentistry, Samsun

Aim: In growing patients with skeletal Class II relationship, external force can be applied with functional therapy in order to provide a Class I relationship. In this case report, in the period of pubertal growth, patients with increased vertical direction maxillary growth and skeletal Class II associated with mandibular insufficiency are presented with occipital headgear monoblock therapy.

Case: 14 years 8 months year old male patient with a chief complaint of irregularity in his teeth referred to our clinic. In clinical examination Angle Class II relationship, symmetrical face and convex profile were observed. In cephalometric evaluation skeletal Class II relationship due to mandibular growth deficiency and increased Sn-GoGN angle, 10 mm overjet, 4 mm openbite, protrusive upper incisors were detected. In treatment plan, in order to correct the Class II relationship and to limit the vertical growth of the maxilla, it was decided to apply the occipital headgear –monoblock therapy and then fixed orthodontic treatment. The occipital headgear–monoblock therapy are used for 12 months.

Results: In the treatment of Class II patient right to left class 1 dental relationship was achieved and overjet 6mm, openbite decreased by 2 mm. An increase in labiomenta angle was observed.

Conclusions: Treatment with occipital headgear-monoblock combination is an effective method in patients who have continued growth with skeletal class II relation and maxillary perpendicular growth excess.

Keywords: class II, extraoral appliance, functional treatment, headgear, monoblock

S-421**Gömülü Yirmi Yaş Diş Cerrahisinde Antibiyotik Kullanımı***Levent Çiğerim, Zeynep Dilan Orhan, Mehmet Güzel*

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Van

Amaç: Gömülü yirmi yaş diş çekimi, ağız diş ve çene cerrahisi kliniğinde en sık uygulanan cerrahi prosedürlerden biridir. Antibiyotiklerin gömülü yirmi yaş dişi ameliyatlarında profilaktik kullanımları konusunda bir fikir birliği yoktur. Bu çalışmanın amacı gömülü yirmi yaş dişi cerrahisinde tercih edilen antibiyotikleri ve kullanım şekillerini belirlemektir.

Yöntem: Bu çalışmada 'gömülü yirmi yaş diş çekimi' ve 'gömülü yirmi yaş diş çekimi ve antibiyotik' anahtar kelimeleri kullanılarak Pubmed ve Google Scholar veri tabanlarında 1999 ve 2019 yılları arasında ki literatür tarandı. Araştırmaya, kullandıkları antibiyotiği belirten çalışmalar dahil edildi. Çalışmalar, topikal ve sistemik antibiyotik uygulanması olarak iki başlık altında toplandı.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 36 çalışmanın 12(%33,3)'sinde amoksisilin, 10(%27,7)'unda ise amoksisilin + klavulanik asit, 5(%13,8)'inde Klindamisin, 3(%8,3)'ünde azitromisin, 2(%5,5)'sinde metranidazol ve kalan 4(%11,4)'ünde diğer antibiyotikler(kloromfenikol, lenapisilin, levoksasilin, minosiklin, moksifloksasin, sefazolin, sefadizin) tercih edilmiştir. Çalışmaların 31(%86,2)'inde antibiyotiği sistemik olarak tercih edilirken, 5(%13,8)'i topikal uygulama tercih edilmiştir. Antibiyotiği sistemik olarak tercih eden 31 çalışmanın 12(%38,7)'sinde antibiyotikler pre-op başlanıp post-op devam edilirken; 9(%30)'unda antibiyotikler sadece post-op, 9(%30)'u sadece pre-op tercih edilmiştir.

Sonuç: Gömülü yirmi yaş dişinin çekiminde en çok tercih edilen antibiyotiklerin amoksisilin ve amoksisilin + klavulanik asit olduğu, daha çok preop başlanıp post op devam edildiği ve uygulama dozlarının farklı olduğu görülmüştür. Bu durumun kanıta bağlı olarak değil; hekimlerin tercihlerine göre olduğu düşünülmektedir. Antibiyotik seçiminde kar zarar dengesi gözetilmeli ve antibiyotik dreci gözardı edilmemelidir. Cerrahi işlemde tercih edilen farklı antibiyotiklerin birbirine olan üstünlükleri konusunda bir sonuca varılamamıştır

Anahtar Kelimeler: gömülü yirmi yaş dişi, antibiyotik, amoksisilin

S-421**Antibiotics Usage in a Impacted Third Molar Surgery***Levent Çiğerim, Zeynep Dilan Orhan, Mehmet Güzel*

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Van Yuzuncu Yıl University, Van

Purpose: impacted third molar tooth extraction is one of the most common surgical procedures in oral and maxillofacial surgery. There is no consensus on the prophylactic use of antibiotics at impacted third molar Surgeries. The aim of this study was to determine the preferred antibiotics and usage patterns in the surgery of impacted third molar.

Method: In this study, the literature from 1999 to 2019 in Pubmed and Google Scholar databases were searched by using the keywords 'impacted third molar extraction and impacted third molar tooth extraction and antibiotic'. Studies which indicating the antibiotic they used were added to the our study. Studies were collected under two headings as topical and systemic antibiotic usage.

Results: 36 studies included in the study, 12 (33.3%) had amoxicillin and 10 (27.7%) had amoxicillin + clavulanic acid, 5 (13.8%) had Clindamycin, 3 (8.3%) had azithromycin, 2(5.5%) had metranidazole and 4(11.4%) had other antibiotics (chloromfenicol, lenapicillin, levoxacillin, minocycline, moxifloxacin, cefazolin, cefadizine). In 31 (86.2%) of the studies, antibiotic was preferred systemically and in 5 study(13.8%) was preferred topical application. Antibiotics were started in pre-op and continue to post-op in 12 (38.7%) of 31 studies that preferred the antibiotic systemically. In 9 (30%) antibiotics were only post-op and 9 (30%) were only pre-op preferred.

Conclusions: The study review shown that Amoxicillin and amoxicillin + clavulanic acid were the most preferred antibiotics in the impacted third molar surgery. This is not due to evidence; physicians are considered to be according to their preferences. In the choice of antibiotics, the balance of profit-loss should be considered and the antibiotic resistance should not be ignored. There is no conclusion about the superiority of different antibiotics preferred in the surgical procedure.

Keywords: impacted third molar, antibiotic, amoksisilin

S-422**Ameloblastoma Nedeniyle Rezeke Edilen Mandibulanın Kişiyeye Özel Total Temporomandibular Eklem Protezi ile Rekonstrüksiyonu: Olgu Sunumu**

Ahmet Emin Demirbaş, Selin Çelebi, Suheyb Bilge

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Kayseri

Giriş: Ameloblastoma; sıklıkla mandibular molar bölgede görülen benign epitelyal tümördür. Yüksek nüks potansiyeli nedeniyle bildirilen çok sayıda vaka vardır. Bu olgu sunumunda nükseden ameloblastoma sonrası hemimandibulektomi yapılan hastanın kişiyeye özel temporomandibular eklem(TME) protezi ile rehabilitasyonu sunulmuştur.

Olgu: Otuz altı yaşında kadın hasta Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Hastanesi'ne sağ mandibulada ağrı ve şişlik şikâyeti ile başvurmuştur. Alınan anamnezde hastanın 5 yıl önce aynı bölgeden ameloblastom nedeniyle opere olduğu öğrenilmiştir. Bilgisayarlı tomografi (BT) görüntülerinde tümörün rezeksiyonu sonrası rekonstrüksiyon plağı ile rehabilite edilen mandibulada koronoid ve subkondiler bölgeye doğru uzanan radyolüsent odaklar izlenmiştir. Nükseden ameloblastoma ön tanısı insizyonel biyopsi ile doğrulanmıştır. Hastaya genel anestezi altında hemimandibulektomi yapılmasına karar verilmiştir. Mandibulanın rekonstrüksiyonu için kişiyeye özel total TME protezi ameliyat öncesinde tasarlanıp rezeksiyon sonrası yerleştirilmiştir. Ameliyat sonrası 2. günde ağız açma egzersizlerine başlanmıştır. Yapılan kontrollerde ağız açıklığı ve eklem hareketlerinde herhangi bir komplikasyon yaşanmamıştır.

Sonuç: Ameloblastomanın yüksek nüks potansiyelinden dolayı tedavisinde sıklıkla radikal cerrahi işlemler uygulanmaktadır. Kişiyeye özel tasarlanan total TME protezleri ile rezeksiyondan sonrası fonksiyon ve estetik rehabilitasyonda başarılı sonuçlar alınmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ameloblastoma, Rekonstrüksiyon, Kişiyeye Özel Eklem Protezi

S-422**Reconstruction of the Mandible with A Custom-Made Total Temporomandibular Joint Prosthesis Resected for Ameloblastoma: A Case Report**

Ahmet Emin Demirbaş, Selin Çelebi, Suheyb Bilge

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Erciyes University Faculty of Dentistry, Kayseri

Introduction: Ameloblastoma is a benign epithelial tumor that occurs most frequently in the molar region of the mandible. There are many reported cases due to the potential for high recurrence. In this case report, the patient underwent hemimandibulectomy after recurrent ameloblastoma and rehabilitation with custom made total temporomandibular joint (TMJ) prosthesis.

Case: A 36-year-old female patient was admitted to the Oral and Maxillofacial Surgery Hospital of Erciyes University Faculty of Dentistry with a complaint of pain and swelling in the right mandible. The anamnesis revealed that the patient had operated for ameloblastoma 5 years ago. Computered tomography (CT) images showed radiolucent lesion including coronoid and subcondylar region in the mandible, which was rehabilitated with a reconstruction plate after resection of the tumor. Preliminary diagnosis of recurrent ameloblastoma was confirmed by incisional biopsy. It was decided to perform hemimandibulectomy under general anesthesia. For total reconstruction of mandible, total TMJ prosthesis was designed preoperatively and placed after resection. Mouth opening exercises were started on the second postoperative day. There was no complication in mouth opening and joint movements.

Conclusion: Radical surgical procedures are frequently used in the treatment of ameloblastoma due to its high recurrence potential. A custom-made total TMJ prosthesis are designed to be successful in resection and functional rehabilitation after resection.

Keywords: Ameloblastoma, Reconstruction, Custom-Made Joint Prosthesis

S-423**Farklı Airflow Sistemlerin Kompozit Rezinlerin Yüzey Pürüzlülüğü Üzerindeki Etkilerinin Değerlendirilmesi***Alper Cumhur¹, Kerem Çağlar Gümüş², Fatma Aytaç Bal¹, Gülbahar Ustaoglu²*¹Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Bolu²Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Air flow sistemleri, hızlı bir şekilde diş yüzeyindeki lekeleri ve plakları gidermek için üretilmiştir. Bu çalışmanın amacı farklı air flow sistemlerinin farklı tipteki restoratif kompozit materyallerin yüzey pürüzlülüğüne etkilerinin incelenmesidir.

Yöntem: Çalışmada kullanılan dört farklı kompozit grubunun her biri için (Tokuyama Estelite Sigma Quick-supra nanofil, Harmonize Kerr-nano hibrit, Charisma Topaz Heraeus Kulzer-nanohibrit, Zenit nano seramik) 8mm çapında ve 4mm yüksekliğinde metal kalıplar kullanıldı. Her bir kompozit grubu için 40 örnek olacak şekilde mylar stripler kullanılarak toplam 160 örnek hazırlandı. İlk gruba NSK Perio Mate Powder, Prophymate neo airflow cihazı ile 60-90 derece arasında eğimle 10 mm uzaklıktan 30 saniye uygulandı. İkinci gruba EMS Air Flow Profilaxis Powder (sodyum karbonat içerikli), EMS sistemi ile 30 saniye uygulandı. 3. Gruba kompozit bitirme frezleri ve diskler (OptiDisc, Kerr) ile bitim işlemi yapıldı. 4. Grup kontrol grubu olarak belirlendi ve herhangi bir işleme tabi tutulmadı. Örneklerin pürüzlülükleri bir profilometre (Perthometer M2, Almanya) kullanılarak ölçüldü. İstatistiksel analiz, tek yönlü ANOVA ve Kruskal Wallis testleri kullanılarak yapıldı.

Bulgular: Tüm gruplar için airflow ve kompozit bitirme uygulamalarının yüzey pürüzlülük değerlerini arttırdığı gözlemlendi ve en düzgün yüzeyler kontrol grubunda elde edildi.

Sonuç: Farklı airflow sistemlerin tüm kompozit sistemler üzerinde farklı derecelerde yüzey pürüzlülüğüne neden oldukları sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: kompozit rezin, pürüzlülük, sodyum bikarbonat

S-423**Evaluation of the Effects of Different Airflow Systems on Surface Roughness of Composite Resins***Alper Cumhur¹, Kerem Çağlar Gümüş², Fatma Aytaç Bal¹, Gülbahar Ustaoglu²*¹Department of Restorative Dentistry, Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Bolu²Department of Periodontology, Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Bolu

Aim: Air flow systems are designed to quickly remove stains and plaques on the tooth surface. The aim of this study is to investigate the effects of different types of air flow systems on the surface roughness of different types of restorative composite materials.

Method: Metal molds of 8mm diameter and 4mm depth were used for each of the four different composite groups (Tokuyama Estelite Sigma Quick-supra nanofil, Harmonize Kerr-nano hybrid, Charisma Topaz Heraeus Kulzer-nanohybrid, Zenit nano ceramic). Using mylar strips, a total of 160 samples were prepared with 40 samples for each composite group. The first group was applied with NSK Perio Mate Powder and Prophy Mate Neo airflow device with a slope between 60-90 degrees for 30 seconds at a distance of 10 mm. The second group was applied EMS Air Flow Prophylaxis Powder (containing sodium carbonate) for 30 seconds with EMS system. The third group was finished with composite finishing burs and discs (OptiDisc, Kerr). The fourth group was designated as the control group and was not treated. The roughness of the samples was measured using a profilometer (Perthometer M2, Germany). Statistical analysis was performed using one-way ANOVA and Kruskal Wallis tests.

Results: It was observed that air flow and composite finishing applications increased the surface roughness values for all groups and the smoothest surfaces were obtained in the control group.

Conclusion: It was concluded that different airflow systems cause different degrees of surface roughness on all composite systems.

Keywords: composite resin, roughness, sodium bicarbonate

S-424**Amalgam Restorasyon ile İlişkili Oral Likenoid Lezyon: Vaka Raporu***Seyithan Özmen¹, Tuğçe Nur Özdal¹, Zeynep Seda Pekçetin²*¹İstanbul Biruni Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, İstanbul²İstanbul Biruni Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Amalgama veya bileşiklerine karşı görülen hipersensitivite, oral likenoid lezyonların (OLL) oluşumuna neden olur. Bu lezyonlar tipik olarak amalgam restorasyonlar ile net bir komşuluk içindedir. Bu nedenle tek taraflı ve asimetrik olarak görülürler. Çoğunlukla bukkal ve dil mukozasının restorasyonla temasta olan kısmında görülür. Klinik olarak beyaz ağısı yamalar, papüller, erozyonlu veya erozyonsuz plaklar veya ülseratif alanlar şeklinde gözlenebilir. OLL'nin önemli bir malignite riski vardır. Etkilenmiş hastalarda lezyonların iyileşmesini, gerilemesini ve histopatolojik olarak çözümlenmesini kolaylaştırmak ve amalgamın negatif etkilerini ortadan kaldırmak için restorasyonun kaldırılması gerekir. Biz amalgam restorasyonla ilişkili OLL bulunduran vakayı raporladık. Bu lezyon, amalgam restorasyonun, kompozit rezin restorasyonla ile değiştirilmesinden sonra gerilemeye başlamıştır.

Olgu: 45 yaşında bir erkek hasta, İstanbul Biruni Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim dalına sol yanak mukozasında ve dilin sol tarafında lezyon şikayetiyle başvurdu. Hastanın 27 numaralı dişinin okluzal düzleminde 2 yıl önce gerçekleştirilen bir amalgam dolgusu vardı. Sağ yanak mukozası normaldi. İntraoral klinik muayenede hiperkeratotik beyaz lezyonlar görüldü. Detaylı bir anamnez alındı, tıbbi bir sorunu ve kullandığı bir ilaç yoktu. Lokal anestezi altında yapılan insizyonel biyopsi ve histopatolojik incelemede likenoid lezyonlar olduğu görüldü. Restorasyon, kompozit ile değiştirildi. 6 hafta sonra iyileşme sorunsuz olarak devam etti ve mukozada ve dilde hiçbir reaksiyon görülmedi.

Sonuç: Amalgam ile ilişkili OLL'ler pratikte nadir görülen lezyonlardır. Klinisyen OLL'lerin tüm olası patolojik etiyojilerinin farkında olmalıdır. Eğer olağandışı bir oral lezyonun doğası veya yönetimi hakkında herhangi bir şüphe varsa, uygun uzmanlara yönlendirilmesi zorunludur.

Anahtar Kelimeler: Oral, Likenoid, Lezyon, Amalgam, Restorasyon, Hipersensitivite

S-424**Amalgam Associated Oral Lichenoid Lesions: A Case Report***Seyithan Özmen¹, Tuğçe Nur Özdal¹, Zeynep Seda Pekçetin²*¹İstanbul Biruni University Faculty of Dentistry, İstanbul²İstanbul Biruni University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Aim: Oral lichenoid lesions (OLLs) caused by hypersensitivity to amalgam or its constituents typically have a clear anatomical relationship to the dental amalgam fillings, so they are usually unilateral and not symmetrical. They are most commonly seen on the buccal mucosa and tongue where the covering lining mucosa comes in contact with restorations. Typically the clinical presentation can be reticular white patches, papules, or plaques with or without erosions or ulcerated areas. OLLs can be considered potentially malignant. Removing of the amalgam restorations is required to facilitate clinical healing and histopathological resolution or regression of OLLs as well as diminishing the negative effects of the amalgam materials on the affected patients. We report a case of OLL associated to amalgam restoration. The lesion subsided clinically after replacement of amalgam with resin composite material.

Case: A 45-year-old man referred to our Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry at İstanbul Biruni University with the lesions on the left buccal mucosa and left side of the tongue adjacent to occlusal plane of tooth 27 had an amalgam filling that were performed approximately 2 years ago. The right buccal mucosa was normal. Intraorally clinical examination showed hyperkeratotic white lesions. A detailed history was taken and there is no other relevant medical history, he was taking no medication. Incisional biopsy performed under local anesthesia and histopathological examination revealed as lichenoid lesions. The restoration was replaced with composite resins. After 6 weeks later healing progressed uneventfully and no reaction was evidenced in the mucosa and tongue.

Conclusion: Amalgam associated OLLs is rare lesions in dental practice. The clinician should be aware of all possible pathological etiologies of OLLs. If there is any doubt about the nature or management of an unusual oral lesion, referral to appropriate specialists is mandatory.

Keywords: Oral, Lichenoid, Lesion, Amalgam, Restoration, Hypersensitivity

S-425**Florid Semento-Osseöz Displazi Olgu Raporu**

Sinan Altun, Nagihan Koç, Nihal Avcu

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Florid semento-osseöz displazi nadir görülen benign fibro-osseöz bir lezyondur. Özellikle orta yaşlı kadınlarda daha sık olarak rastlanmaktadır. Sıklıkla mandibular ve maksiller posterior bölgelerin etkilendiği, en nadir görülen bölge ise maksiller anterior bölgedir. Lezyonlar bilateral ve genellikle simetriktrir. Etiyolojisi bilinmemekle birlikte, periodontal ligamentin reaktif ya da displastik değişiminden kaynaklanabileceği düşünülmektedir.

Olgu: 42 yaşında kadın hasta sol alt çenede ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Klinik muayenesinde 36 numaralı dişin eksik 37 numaralı dişte büyük bir amalgam restorasyon ve 38 numaralı dişin kısmi gömülü olduğu saptanmıştır. Ekstraoral ve intraoral herhangi bir anomaliye rastlanmamıştır. Hastanın panoramik radyografında mandibular sinir ile ilişkili 38 numaralı diş ve mandibulada bilateral, çok sayıda, etrafı radyolüsent bantla çevrelenmiş radyopak lezyonlar izlenmiştir. Lezyonların detaylı incelenmesi ve 38 numaralı dişin sinirle olan ilişkisini incelemek için konik ışınli bilgisayarlı tomografi görüntüsüne bakılmıştır. 38 numaralı dişin çekilmesine ve çekim sırasında ilgili bölgeden biyopsi alınmasına karar verilmiştir. Çekim ve biyopsi işlemi gerçekleştirilmiştir. Patolojik incelemede; kompakt kemik spekülileri arasında inflamatuvar hücreler içeren fibröz dokular rapor edilmiştir. Klinik, radyografik ve histolojik bulgular doğrultusunda hastamıza florid semento-osseöz displazi tanısı konulmuştur.

Sonuç: Radyograflar genellikle ön tanı için yeterli olmaktadır. Bununla birlikte, fibro-osseözlezyonların sınıflandırılmasının klinik, radyografik ve histolojik bulgular temel alınarak yapılması önerilmektedir. Histopatolojik incelemenin kesin tanıya varmada önemli olduğu vurgulanmaktadır. Doğru tanıya varılarak malign veya kistik lezyonlarla karıştırılmadan hastaya daha konservatif tedavi yolu seçilmeli ve hasta bilgilendirilerek rahatlatılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Florid semento-osseöz displazi, Florid osseöz displazi

S-425**Florid Cemento - Osseous Dysplasia A Case Report**

Sinan Altun, Nagihan Koç, Nihal Avcu

Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Ankara

Aim: Florid cemento-osseous dysplasia is a rare benign, fibro-osseous lesion. Especially, it is more common detected in middle-aged women. Posterior mandibular and maxillar regions are affected frequently whereas the most rare site is the maxillary anterior region. The lesions are bilateral and usually symmetrical. Although the etiology is unknown, it is thought that periodontal ligament may result from reactive or dysplastic exchange.

Case: A 42-year-old female patient was admitted to our clinic with pain in the left lower jaw. On the clinical examination, tooth 36 was missing and tooth amalgam was restored in tooth 37 and tooth 38 was partially embedded. Extraoral and intraoral anomalies were not found. A tooth 38 with mandibular nerve was found on her panoramic radiograph. Bilateral, multiple radiopaque lesions surrounded by radiolucent bands were observed in the mandible. Cone beam computed tomography image was examined in order to examine the lesions in detail and to examine the relationship of the tooth 38 to the nerve. It was decided to remove the tooth 38 and to take a biopsy from the relevant region during extraction. Tooth extraction and biopsy were performed. In pathological examination; among compact bone speculations, fibrous tissues containing inflammatory cells have been reported. The patient was diagnosed with fluoride cemento-osseous dysplasia according to clinical, radiographic and histological findings.

Result: Radiographs are usually sufficient for preliminary diagnosis. However, classification of fibro-osseous lesions is recommended based on clinical, radiographic and histological findings. It is emphasized that histopathological examination is important in reaching definitive diagnosis. The accurate diagnosis should be made and the patient should be selected more conservatively without confusion with malignant or cystic lesions and should be informed and relieved.

Keywords: Florid cemento-osseous dysplasia, Florid osseous dysplasia

S-426**Temporomandibuler Eklem Sürekli Tekrarlayan Kilitlenmesinin Tedavisi İçin Total Eminektomi***Mehmet Emin Toprak, Mehmet Barış Şimşek*

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Temporomandibuler eklem (TME) dislokasyonu, kondilin artiküler eminensin önüne disloke olduğu ve spontan olarak normal pozisyona geçemediği artmış translasyon durumudur. Bu durumun bulguları ağrı, konuşma güçlüğü, ağzın kapatılmaması, çenenin öne doğru hareketi, kaslarda hassasiyet ve glenoid fossanın boş olmasıdır. Akut durumlarda tıbbi müdahale ile çene normal pozisyonuna yerleştirilebilmektedir. Tekrarlayan TME dislokasyonları eklem yapısı genel olarak gevşek olan, internal düzensizlik veya oklüzal bozukluklarda veya nörolojik rahatsızlıklarda daha çok görülmektedir.

Bu tebliğde tekrarlayan TME dislokasyonu nedeniyle tek taraflı total eminektomi operasyonu vakasını ve literatür derlemesini sunmaktayız. 42-yaşındaki kadın hasta kliniğimize sağ TME bölgesindeki ağrı şikayeti ile başvurmuştur. Son 2 yılda her ağız açışında dislokasyon gerçekleştiğini, aynı rahatsızlık için 5 yıl önce açık eklem cerrahisi geçirdiğini bildirmiştir. Radyolojik muayene uzamış artiküler eminens ve derin glenoid fossa izlenmiştir. Gece plağı veya yüz bandajı gibi koruyucu tedavilerden fayda görmeyen hastaya açık eklem cerrahisi planlanmıştır. Genel anestezi altında Al-Kayat insizyonunun bir modifikasyonu ile preauriküler yaklaşımla eklem ulaşılmıştır. Keskin frezlerle eminektomi yapılmış, bütün düzensiz yüzeyler düzeltilmiştir. Postoperatif alınan filmlerde kondilin normal pozisyonda olduğu ve artiküler eminensin daha düz olduğu görülmüştür. 3 yıllık takip periyodunda fonksiyonda herhangi bir ağrı veya yetersizlik olmadığı ve dislokasyonun nüks etmediği gözlemlenmiştir.

Açık cerrahi, cerrahin TME'nin fonksiyonunu direkt olarak görmesini ve değerlendirmesini sağlar. Bu durum arthrosetez veya arthroskopi ile mümkün olmayan bir durumdur. Eminektomi operasyonu sürekli hale gelen TME kilitlenmelerinde sonuçları oldukça iyi bilinen, uygulanabilir ve komplikasyonları dikkat edildiğinde oldukça düşük bir uygulamadır.

Anahtar Kelimeler: TME, eminektomi, eklem cerrahisi, açık kilitlenme, dislokasyon

S-426**Total Eminectomy for Recurrent Temporomandibular Joint Dislocation***Mehmet Emin Toprak, Mehmet Barış Şimşek*

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Dislocation of temporomandibular joint (TMJ) is an advanced hypertranslation that condyle locks anterior to the eminence and cannot be self-reduced because the condyle is fixed in that dislocated position. The symptoms are pain, speech difficulties, open mouth, protruding chin, tense masticatory muscles and on manual palpation the glenoid fossa is empty. In acute cases medical assistance is required to relocate the condyle in normal position. Recurrent mandibular dislocation is more frequently in people with general joint laxity and internal derangement of TMJ or with occlusal disturbances and neurologic diseases.

We report an unilateral total eminectomy operation for recurrent TMJ dislocation and a review of the literature. A-42-years-old female patient arrived our department, complaining of pain in right TMJ. She referred recurrent TMJ dislocations in every mouth opening during last 2 years'. She has been operated for open dislocation of right TMJ 5 years-ago. Radiological examination revealed the presence of a prominent articular eminence and deep articular fossa on the right side. The conservative treatments such using mouthguards and face bandages with no satisfactory results. Surgical treatment was indicated. The surgery was performed under general anesthesia, a routine preauricular incision was used, which was a modified version of the Al-Kayat approach. Eminectomy was performed with the aid of a burr, and care was taken to remove all the irregularities. Postoperative radiographies showed that condyle was in normal position and the articular eminence to be flattened. After 3 years' follow-up, there was no dislocation recurrence, and no pain or functional impotence was observed.

Open surgery allows the surgeon to directly inspect and observation the function of the TMJ. These observations are not possible with arthrocentesis or arthroscopic surgeries. Eminectomy is a well-known procedure applied to cases of recurrent mandibular dislocations is a completely viable option, with low complications.

Keywords: TMJ, eminectomy, temporomandibular joint surgery, recurrent dislocation

S-427**İmplant Çevresi ve Karşı Tarafli Periodontal Dokuların Sağlık Durumu Üzerine Keratinize Mukoza Genişliğinin Etkisi***Gülsüm Ceylan¹, Duygu İlhan², Canan Dođdu¹*¹İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul²Muayenehane

Amaç: Keratinize mukoza genişliğinin(KMG) implantların ve karşı tarafli dişlerin çevre dokularının sağlığı ile ilişkili olup olmadığını araştırmaktır.

Yöntem: Bu çalışmaya; küçükkazı ve büyükkazı bölgesinde tek tarafli implant üstü sabit protez uygulanan kırk hasta dahil edildi. Her implant ve karşı tarafli diş için ölçülen parametreler sırası ile: KMG, gingival indeks (GI), sondalama cep derinliği (SCD), sondalamada kanama (SK), pü gelişi, plak indeksi (PI), dişeti çekilmesi (DÇ) ve fırçalamada zorluk. Çevre dokuların sağlık durumu üzerine KMG'in etkisi farklı KMG gruplarını (KMG<2 mm vs KMG≥2mm) karşılaştırarak değerlendirildi.

Bulgular: KMG<2 mm olan implantlarda, KMG≥2 mm olan implantlarla karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı daha fazla SCD, PI ve SK tespit edildi. KMG<2 mm olan karşı tarafli dişlerde KMG≥2 mm olan dişlerle karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı daha fazla DÇ saptandı. Buna ek olarak; implant bölgelerinde karşı tarafli dişlerle karşılaştırıldığında daha yüksek oranda SK kaydedildi.

Sonuç: Yetersiz keratinize mukozanın implant bölgelerinin temizlenebilirliğini azalttığı ve mukozal inflamasyonu arttırdığı gözlenmiştir. İmplant bölgelerindeki plak akumasyonunun karşı tarafli dişle karşılaştırıldığında fark edilir bir iltihaba bağlı cevaba neden olduğuna dair bir olasılık mevcuttur. Dental implantlar çevresindeki azalmış keratinize doku genişliği, peri-implant mukozitisin şiddeti için bir risktir. Sonuçların genel eğilimi; yeterli keratinize genişliğinin peri-implant mukozitis oluşma riski ve şiddetini azaltmakta olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: dental implant, peri-implantitis, periodontitis, peri-implant mukozitis, keratinize mukoza, koruyucu bakım

S-427**Effect of the Keratinized Mucosa Width on the Health Status of Peri-implant and Contralateral Periodontal Tissues***Gülsüm Ceylan¹, Duygu İlhan², Canan Dođdu¹*¹Department of Prosthodontics, İstanbul Medipol University, İstanbul²Private practice

Purpose: The purpose of this study was to examine whether the width of keratinized mucosa (WKM) is associated with the health status of tissue surrounding dental implants and the contralateral teeth.

Materials-Methods: Forty patients who received implant-fixed unilateral prostheses in the premolar or molar region were recruited for the study. The following parameters were measured for each implant and contralateral tooth: WKM, gingival index(GI), probing pocket depth(PPD), bleeding on probing(BOP), pus discharge, plaque index(PI), gingival recession(GR), and difficulty of brushing. The effect of the WKM on the health status of the surrounding tissue was evaluated by comparing the different WKM groups (WKM<2mm vs WKM≥2mm).

Results: Implants with a WKM<2 mm demonstrated significantly greater PPD, PI, and a higher rate of BOP compared with implants with a WKM≥2 mm. There was significantly greater GR in contralateral teeth with a WKM<2 mm compared with a WKM≥2 mm. In addition, implant sites had a higher rate of BOP compared with the contralateral teeth.

Conclusion: Inadequate keratinized mucosa decreased cleansibility of implant sites and increased mucosal inflammation. There is a possibility that plaque accumulation in implant sites caused more pronounced inflammatory response compared to contralateral tooth. A reduced width of keratinized tissue around dental implants is a risk indicator for severity of peri-implant mucositis. The overall tendency of the results indicates that a sufficient amount of KM may contribute to reduce risk for and severity of peri-implant mucositis.

Keywords: dental implant, peri-implantitis, periodontitis, peri-implant mucositis, keratinized mucosa, preventive maintenance

S-428**Pembe Diş ve Tedavisi: Olgu Sunumu**

Nur Sena Aydın, Şaziye Sarı

Ankara Üniversitesin Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Akut travmalardan sonra erken dönemde, intrapulpal kanamaya bağlı olarak zaman içinde hemoglobinin yıkımıyla oluşan hemosiderinin dentin tübüllerine penetre olması sonucunda, travmatize dişte sarıdan kahverengiye, ileri dönemde ise griye kadar değişen renk değişikliği ortaya çıkabilmektedir. Bu olgu sunumunda, travma sonrası daimi keser dişte ortaya çıkan pembe renklenmenin sunulması amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: Herhangi bir sistemik hastalığı olmayan 14 yaşındaki erkek hasta, dişinde renk değişikliği ve ısırma esnasında ağrı şikayetiyle pedodonti kliniğine başvurmuştur. Hastadan alınan anamnezde ön diş bölgesine yaklaşık 2 hafta önce darbe aldığı öğrenilmiştir. Yapılan ağız içi muayenede 21 numaralı dişte madde kaybı olmadığı ancak pembe renk değişikliği gösterdiği, şiddetli perküsyon hassasiyetinin olduğu ve radyografik muayenede kök kırığı bulunmadığı tespit edilmiştir. Vitalite testine negatif cevap alınan dişe kanal tedavisi yapılması kararı verilerek yoğun kanamalı pulpa dokusunun çıkarılmasını ve kanalların doldurulmasını takiben üzerine cam iyonomer kaide (Ionofil U, Voco, Cuxhaven, Germany) yerleştirilmiştir. Sonrasında giriş kavitesi oksijenli su (Naturel, İstanbul, Türkiye) ile yıkanmış ve pulpa odasının dentin yüzeyine bonding ajan uygulanmıştır. Kompozit (Clearfil Majesty Esthetic, Kuraray Noritake Dental Inc., Okayama, Japan) ile final restorasyonu yapılan dişin 1 ay sonra yapılan takibinde renklenmenin kaybolduğu, 3 aylık takibinde ise kron renginin stabil olduğu, klinik ve radyolojik olarak da asemptomatik olduğu tespit edilmiştir.

Sonuç: Travma sonrasındaki erken dönemde, diş kronunda pembe renk değişikliği gözlenen olgularda, kanal dolgusunun yapılmasını takiben pulpa odasının %3'lük oksijenli su ile yıkanmasının renklenmenin giderilmesinde etkili olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Pembe diş, Diş travma, Daimi diş.

S-428**Pink Tooth and Treatment: A Case Report**

Nur Sena Aydın, Şaziye Sarı

Department of Pediatric Dentistry, Ankara University Faculty of Dentistry, Ankara

Aim: In the early period after acute trauma, traumatized teeth may show discolorations ranging from yellow to brown and to gray in the late period due to dentinal penetration of hemosiderin which caused by the degradation of hemoglobin following intrapulpal hemorrhage. In this case report, it was aimed to present the pink coloration after trauma in permanent incisor tooth.

Case: A 14-year-old male patient without any systemic disease referred to Department of Pediatric Dentistry with a chief complaints of pain during bite and tooth discoloration. Dental history obtained from the patient, it was learned that he had an injury to the front region of upper jaw about two weeks ago. In the intraoral examination, it was found that there was pink color change in #21 without any hard tissue loss and tenderness to percussion. On the radiographic evaluation no fracture was evident in the root. It was decided that root canal treatment should be performed for the tooth that could not respond to the vitality test. After removal of the densely bleeding pulp tissue and application of the root canal filling material, the access cavity was irrigated with hydrogen-peroxide and the bonding agent was applied to the inner dentinal surface of the pulp chamber. It was determined that the pink coloration disappeared one month after the final composite restoration. In three-month follow-up interval, clinical and radiographic examination showed any changes regarding discoloration and the tooth was asymptomatic.

Conclusion: In pink discoloration cases in early stages after traumatic injuries, irrigation of the pulp chamber with 3% hydrogen-peroxide after the application of root canal filling material was found to be effective in eliminating the discoloration.

Keywords: Pink tooth, Dental trauma, Permanent tooth.

S-429

Ortodontik Tedavi Sonrası Hastalarda Oluşan Arayüz Çürüklerinin Sıklığının Değerlendirilmesi*Musa Acartürk¹, Suzan Cangül¹, Kamile Keskin Oruç²*¹Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Diyarbakır²Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Diyarbakır

Amaç: Sabit ortodontik tedavi gören hastalarda, tedavi amacıyla kullanılan apareyler besinlerin dişler üzerinde daha fazla birikmesine sebep olmaktadır. Bakteri plağının birikimiyle beraber pH düzeyi değişerek çürük yapan bakterilerin sayısında artma meydana gelmektedir. Bu çalışmanın amacı ortodontik tedavi süresince oluşan arayüz çürüklerinin sıklığını değerlendirmektir.

Yöntem: Bu çalışma Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti kliniğinde iki yıl boyunca tedavi görmüş, yaşları 15-30 arasında değişen, 250 erkek 176 kadın olmak üzere 376 hasta üzerinde gerçekleştirildi. Bu amaçla hasta kayıtları ile ilgili kapsamlı bir veri tabanı oluşturuldu. Tedavi başlangıcında ve bitiminde çekilen, panoramik ve sefalometrik filmler ile intraoral fotoğraflar arayüz çürükleri açısından incelendi. Bilimsel veriler sonucunda restoratif tedaviye ihtiyaç duyan hastaların sayısındaki artış ve azalma belirlendi. Bu aşamada hastaların sefalometrik filmleri Angle maloklüzyon sınıflamasına göre Sınıf I (Nötroklyzyon), Sınıf II (Disto- traksiyon) ve Sınıf III (Mesioclusion, Prognati inferior) olarak 3 kısma ayrılarak değerlendirildi. Verilerin istatistiksel değerlendirilmesinde Student-t testi kullanıldı.

Bulgular: Hastaların %55,1'i sınıf I, %35,4'ü sınıf II ve %9,6'sı ise sınıf III grubuna girmektedir. Gruplar arasında arayüz çürükleri açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark görülmemiştir. Birinci grubun %44,0'ında, ikinci grubun %33,8'inde, üçüncü grubun ise %44,4'ünde arayüz çürüklerine rastlanılmıştır.

Sonuç: Sonuç olarak ortodontik tedavi süresince ağız diş sağlığına dikkat etmeyen bireylerde sıklıkla arayüz çürükleri oluşmaktadır. Ortodontik tedavide kullanılan apareylerin retatif özelliğinden dolayı diş yüzeylerinde bakteri plağı oluşmaktadır. Bu da çürüklerin oluşma ihtimalini arttırmaktadır. Tedavi olarak diş fırçalama ve antimikrobiyal uygulamalara önem verilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Arayüz Çürükleri, Ortodontik Tedavi, Angle Sınıflaması

S-429

Evaluation of Frequency of Interface Caries in Patients after Orthodontic Treatment*Musa Acartürk¹, Suzan Cangül¹, Kamile Keskin Oruç²*¹Department of Restorative Dentistry, Dicle University Faculty of Dentistry, Diyarbakır²Department of Orthodontics, Dicle University Faculty of Dentistry, Diyarbakır

Objective: In patients receiving fixed orthodontic treatment, the apparatus used for treatment causes the nutrients to accumulate more on the teeth. With the accumulation of the bacterial plaque, the level of pH changes and the number of bacteria causing decay is increased. The aim of this study was to evaluate the frequency of interface caries during orthodontic treatment.

Methods: This study was carried out on 376 patients who were treated at Dicle University Faculty of Dentistry Orthodontics Clinic for two years and who were between 250 and 176 men and women aged between 15-30. For this purpose, a comprehensive database on patient records was created. Panoramic and cephalometric films and intraoral photographs taken at the beginning and at the end of the treatment were examined for interface caries. As a result of scientific data, the increase and decrease in the number of patients requiring restorative treatment was determined. At this stage, the cephalometric films of the patients were evaluated according to Angle malocclusion classification as Class I (Neutroclusion), Class II (Distortion) and Class III (Mesioclusion). Student's t-test was used for statistical evaluation.

Results: 55.1% of the patients were in class I, 35.4% were in class II and 9.6% were in class III. There was no statistically significant difference between the groups in terms of interface caries. Interface caries were observed in 44.0% of the first group, 33.8% of the second group and 44.4% of the third group.

Conclusions: As a result, during the period of orthodontic treatment, dental caries occur frequently in individuals who do not pay attention to oral health. Because of the retentive properties of the appliances used in orthodontic treatment, bacterial plaque is formed on the tooth surfaces. This increases the likelihood of bruising. As a treatment, tooth brushing and antimicrobial applications should be given importance.

Keywords: Interface Caries, Orthodontic Treatment, Angle Classification

S-430

Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi: Kim, Hangi Bölgeden, Neden İstemiş?*Ezgi Türk, Özlem Görmez, Derya Yıldırım*

Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Isparta

Amaç: Diş hekimliğinin birçok alanında kullanılan konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) tekniğinde, görüntüleme alanlarının seçimi radyasyon dozunun azaltılması ve görüntü kalitesinin artırılması gibi çeşitli avantajlar sunmaktadır. Bu çalışmanın amacı, bir diş hekimliği fakültesinde KIBT istemlerinin, kliniklere, görüntüleme alanlarına ve klinik endikasyonlara göre dağılımını belirlemektir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmada, Ağustos 2016-Aralık 2017 tarihleri arasında bir diş hekimliği fakültesinin Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Kliniği'ne KIBT çekimi için başvuran 1188 hastanın bilgileri retrospektif olarak değerlendirildi.

Bulgular: En fazla KIBT isteyen klinikler sırasıyla Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi (%61.1), Ortodonti (%20.5) ve Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi (%10.5) olarak belirlendi. Görüntüleme alanı açısından değerlendirildiğinde KIBT görüntülerinin %29.8'inin maksilla, %34.2'sinin mandibula, %22.6'sının maksillofasial, %11.4'ünün bölgesel ve %1.9'unun temporomandibular eklem görüntüleme alanı ile istendiği tespit edildi. KIBT istem nedenleri en çok sırasıyla gömülü 3. molar dişin (%23.3), kist-tümör gibi kemik patolojilerinin (%20.4) ve 3. molar hariç gömülü diğer dişlerin (%16.4) değerlendirilmesi olarak saptandı. Kliniklerde en çok istem yapılan endikasyon açısından değerlendirildiğinde; Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi kliniğinde gömülü 3. molar dişin incelemesi (%33.9), Endodonti kliniğinde kron/kök kırığının tespiti (%30.8), Periodontoloji kliniğinde implant planlaması (%47.1), Ortodonti kliniğinde 3. molar hariç gömülü diğer dişlerin incelenmesi (%33.7), Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi kliniğinde kist-tümör gibi kemik patolojilerinin değerlendirilmesi (%22.4) ve diş merkezli kliniklerden implant planlama (%61.4) nedeniyle istendiği bulundu. Bölgesel görüntüleme alanı ile KIBT isteyen klinikler en fazla Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi (%80.1) ve Endodonti (%13.2) olarak belirlendi.

Sonuç: KIBT istemlerinin, çoğunlukla ortodontik ve cerrahi işlemlerin teşhisi ve tedavi planlaması amacıyla yapıldığı, bölgesel ve temporomandibular eklem görüntüleme alanı ile istemlerin az olduğu belirlendi. Kesitsel ve üç boyutlu görüntüleme özellikleriyle diş hekimliğinde birçok klinik vakada KIBT görüntülemeden yararlanılırken, çeşitli görüntüleme alanlarının tercih edilebileceğinin hekimler tarafından göz önünde bulundurulması gerektiği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Endikasyon, Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi, Radyoloji

S-430

Cone Beam Computed Tomography: Who Requested, from Which Region, Why?*Ezgi Türk, Özlem Görmez, Derya Yıldırım*

Department of Dentomaxillofacial Radiology, Suleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Isparta

Aim: Cone-beam computed tomography (CBCT), which is used in many areas of dentistry, offers advantages such as reducing radiation dose and improving image quality with selection of imaging areas. The aim of this study was to determine distribution of CBCT requests according to clinics, imaging areas and clinical indications in a faculty of dentistry.

Materials-Methods: In this study, 1188 information of patients who attended to Dentomaxillofacial Radiology Department in a faculty of dentistry for CBCT evaluation between August 2016 and December 2017 were retrospectively evaluated.

Results: Clinics which requiring the most CBCT were Dentomaxillofacial Radiology (61.1%), Orthodontics (20.5%), Oral and Maxillofacial Surgery (10.5%), respectively. It was determined that 29.8% of CBCT images were requested with imaging area of maxilla, 34.2% with mandible, 22.6% with maxillofacial, 11.4% with limited and 1.9% with temporomandibular joint. The most reasons for requesting CBCT were determined as evaluation of impacted third molar (23.3%), cyst-tumor like bone pathology (20.4%) and impacted other teeth except of third molar (16.4%). The most requested indication at clinics were; impacted third molar examination at Dentomaxillofacial Radiology (33.9%), crown/root fracture detection at Endodontics (30.8%), implant planning at Periodontology (47.1%), impacted other teeth except of third molar at Orthodontics (33.7%), cyst-tumor like bone pathology at Oral and Maxillofacial Surgery (22.4%) and implant planning at external clinics (61.4%). The clinics which requiring the most CBCT with limited imaging area were determined as Dentomaxillofacial Radiology (80.1%) and Endodontics (13.2%), respectively.

Conclusion: It was determined that CBCT requests were mostly performed for diagnosis and treatment planning of orthodontic and surgical procedures, also requests with imaging areas of limited and temporomandibular joint were minimal. While CBCT imaging is used in many clinical cases in dentistry with cross-sectional and three-dimensional imaging features, it is thought that dentists should consider that various imaging areas can be preferred.

Keywords: Indication, Cone-Beam Computed Tomography, Radiology

S-431**Ortodontik Tedavi Sonrası Hasta Psikolojisi ve Memnuniyeti***Sanaz Sadry*

İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu çalışmanın amacı hastaların aktif ortodontik tedavisinin ardından memnuniyetlerini ve psikolojik durumunu değerlendirmek ve şikayetlerini ölçmektir.

Gereç-Yöntem: Aktif ortodontik tedavi bir sene geçmiş olan 180 bireyin (96 kız, 84 erkek) pekiştirme dönemine ait 20-soruluk bir anketi cevaplamaları istenmiştir. Niteliksel verilerin karşılaştırılmasında Ki-Kare testi kullanılmıştır.

Bulgular: Hastaların çoğu aktif ortodontik tedavi bitiminde diş estetiklerinden, dizilimlerinden ve gülümseme çok memnun olduklarını ifade etmişlerdir ($p<0,05$). Tedaviyi tekrar görmek istedikleri (%97,2 $p<0,05$), başkalarına önerme (%95,5 $p<0,05$), TME ağrının kabul edilebilir olması (%86,8 $p<0,05$), kapanış ısırma (%89,2 $p<0,05$), konuşmalarında (%85,5 $p<0,05$) etkilemediğini ifade etmişlerdir. Benlik Saygısı ve Beden İmajı anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$). Hastaların büyük çoğunluğu Ortodontik tedavi sonrası fonksiyonel ve psikolojik sonuçları açısından yüksek oranda memnuniyet belirtti.

Sonuçlar: Ortodontik tedavi sonrası hasta memnuniyeti çoğunlukla yüksek olmasına karşın bazı faktörlerin etkisi ile sonuç her zaman memnun edici bulunmamaktadır. Ortodontik tedavi ile ilgili hasta memnuniyetinin artmasında, tedavi hakkında hastanın bilgilendirilmesi, hastanın beklentilerinin göz önünde bulundurulması ve hasta seçimi ve hastanın var olan psikolojik durumu çok önemli rol oynamaktadır. Son zamanlarda ortodontik tedavi sonrası fiziksel düzelmenin yanında hasta psikolojisi ve hasta memnuniyetinin değerlendirilmesinin önemi vurgulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ortodontik tedavi, hasta memnuniyeti, anket

S-431**Patient Psychology and Satisfaction After Orthodontic Treatment***Sanaz Sadry*

İstanbul Aydın University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, İstanbul

Aim: The purpose of this study was to evaluate the satisfaction and psychological status of the patients after active orthodontic treatment and to measure their complaints.

Material-Methods: Active orthodontic treatment of 180 individuals (96 female, 84 male) with a year was asked to respond to a 20-question questionnaire. Chi-square test was used to compare qualitative data.

Results: Most of the patients stated that they were very satisfied with their dental aesthetics, alignment and smile at the end of active orthodontic treatment ($p<0.05$). They would like to see the treatment again (97.2 % $p<0.05$), suggestion to others (95.5% $p<0.05$), acceptability of TMJ pain (86.8% $p<0,05$), closing bite (89.2 % $p<0.05$), in their speech (85.5%, $p<0.05$) stated that they do not affect. There was no significant difference in Self-Esteem and Body Image ($p> 0.05$). The majority of the patients stated that they were satisfied with their functional and psychological results after orthodontic treatment.

Conclusion: Although the satisfaction of patients after orthodontic treatment is mostly high, the result is not always satisfactory with the effect of some factors. In the increase of patient satisfaction about orthodontic treatment, informing the patient about the treatment, taking into account the patient's expectations and patient selection and the psychological state of the patient play a very important role. The importance of evaluating patient psychology and patient satisfaction is emphasized in addition to physical improvement after orthodontic treatment.

Keywords: Orthodontic treatment, patient satisfaction, questionnaire

S-432**Monoblok Aktivatör Aparatı Kullanımının Posterior Dişlerin Kron Boyları Üzerine Etkisi***Raşa İpek Yassa*

Müşterek Muayenehane, İstanbul

Amaç: Bu çalışmanın amacı alt çene gelişim geriliği tespit edilen karışık dişlenme dönemindeki hastalarda, monoblok aktivatör fonksiyonel aygıtı tedavisinin, daimi birinci büyük azı dişlerinin kron boyları üzerine olan etkisini araştırmaktır.

Yöntem: Bu retrospektif çalışmaya alt çene gelişim geriliği tedavisi için monoblok aktivatör aygıtı uygulanan karışık dişlenme dönemindeki 6 erkek hasta dahil edildi. Aparat, hastalara bir yıl süreyle günde on dört saat kullanıldı. Tedavi süresince hastalar her ay muayene edildi. Hastaların tedavi öncesi ve tedavi tamamlandıktan hemen sonra çekilen sefalogramları değerlendirildi.

Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 12.3 ± 3 idi. Aktif kullanımın 9. ayında aparatın, bütün hastalara alt çenenin önde konumlandırma alışkanlığı kazandırdığı gözlemlendi. Sonrasında, aparat yeniden düzenlenerek daimi büyük azılar serbest bırakıldı. Bu yeniden düzenleme aşamasında aparatın ısırma düzlemi möllendi ve bu şekilde daimi büyük azı dişleri serbestlenmiş oldu. Tedavinin onikinci ayında, alt ve üst çene daimi birinci büyük azı dişlerinde, başlangıç oklüzyon düzlemine göre ortalama 2.83 ± 3 mm dikey yönde, birbirlerine doğru yükselme tesbit edildi. Bu yükselme hastalarda, oklüzal düzlemde kilit etkisi yaratır ve pteryoid etkiye ek olarak alt çenenin önde konumlanmasının devamlılığını kolaylaştırır. Tedavi süresince hastalarda herhangi bir komplikasyon ile karşılaşılma.

Sonuç: Alt çene gelişim geriliği teşhis edilen hastalarda monoblok aktivatör aparatı tedavisi güvenli ve etkili biçimde alt çeneyi önde konumlandırır; daimi büyük azı dişlerini birbirlerine doğru dikey yönde belirgin bir biçimde uzatır. Bu ekstrüzyon durumu tedavinin sürekliliğine katkıda bulunur.

Anahtar Kelimeler: monoblok aktivatör, kron boyu, arka dişler

S-432**The Effect of Monoblock Activating Apparatus on Crown Lengths of Posterior Teeth***Raşa İpek Yassa*

Joint Dental Office, İstanbul

Objective: The aim of this study was to investigate the effect of monoblock activator functional device treatment on crown lengths of permanent first molar teeth in patients with mixed dentition.

Methods: In this retrospective study, 6 male patients with mixed dentition period who wore monoblock activator device for the treatment of lower jaw developmental retardation were included. The patients were instructed to wear the apparatus fourteen hours a day for one year and examined every month during the treatment. The cephalograms obtained at the beginning and at the end of the treatment were evaluated.

Results: The mean age of the patients were 12.3 ± 3 years. In the 9th month of active use, it was observed that all patients gained the habit of positioning the lower jaw in front. Then, the apparatus was rearranged to release the permanent molar teeth. In this rearrangement stage, the permanent molar teeth were freed by scraping the bite plane of the apparatus. In the 12th month of treatment, the upper and lower maxillary permanent molar teeth were elevated to each other in the vertical direction with an average of 2.83 ± 3 mm relative to the initial occlusion plane. This elevation creates a key effect on the occlusal plane in patients and facilitates the continuity of the positioning of the lower jaw in addition to the pteryoid effect. No complications were encountered during treatment.

Conclusion: Monoblock activator apparatus treatment in the patients diagnosed with lower jaw developmental retardation was a safe and effective way to position the lower jaw; the elongated molars significantly extended in the vertical direction toward each other. This extrusion state contributes to the continuity of treatment.

Keywords: monoblock activator, crown length, posterior teeth

S-433

Diş Hekimliğinde Malpraktis Komplikasyon İkilemli Olgu Sunumu*Hüseyin Özkan¹, Mehmet Akif İnanıcı²*¹İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, İstanbul²Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Adli Tıp Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Diş hekimleri de diğer tıp hekimleri gibi meslekleri ile ilgili uygulamalar nedenli hukuki süreçler ile yüzleşebilmektedirler. Hasta rahatsızlıkları gerçek bir patoloji kaynaklı olabildiği gibi, sadece kişisel algı kaynaklı da olabilmektedir. Türkiye’ de diş hekimliği tatbikatları üst düzeyde kaliteli bir şekilde yapılmakta olup, plastik cerrahi ve göz hastalıkları tedavisi ile birlikte sağlık turizminde ilk üç sırada bulunmaktadır. Bu realite ağırlıklı olarak diş hekimliği fakültelerimizin, meslek örgütlerimizin ve diş hekimlerimizin başarısıdır. Çalışmamızın amacı hızla değişmekte olan malpraktis – komplikasyon algısı ikilemini bir endodonti olgusunda irdelemektir.

Olgu Sunumu: 42 yaşında erkek bir hastada üst sol birinci premolar dişine kanal tedavisi uygulanır iken %3 yoğunlukta hidrojen peroksit çözeltisini doğru olarak tespit edilememiş, ve suni olarak genişletilmiş apikal foramenin ilerisine doğru uygulanmıştır. Hasta ani ve şiddetli bir ağrı duymuş ve yüzün sol tarafında hemen bir şişlik meydana gelmiştir. Sol gözde sulanma ve sol yanakta basınç hissettiği hasta tarafından bildirilmiştir. Birkaç dakika içerisinde hissedilen ağrı geçmiş ve sadece yanak bölgesinde hafif bir basınç hissi kalmıştır. Basınç hissi takip eden beş gün içerisinde azalarak kaybolmuştur. Bu beş günlük süre içerisinde sol yanakta krepatasyon bulgusu tespit edilmiştir. Tedavi işlemi herhangi bir invaziv işlem olmaksızın sadece antibiyotik ve NSAİ ilaç reçete edilerek uygulanmıştır.

Sonuç: Diş hekimliğinde komplikasyon mesleğin rutininde mevcut bir mefhum olup, meydana gelme sıklığını azaltacak teşhis ve tedavi protokolleri, oluştuğunda şiddeti düşürülecek, hasta ve üçüncü taraflar ile ilgili süreci en sağlıklı şekilde yürütmek ve bunları etik prensiplere bağlı kalarak uygulamak hekimin vazifeleri arasındadır. Hekimin söz konusu değerlere özeni olası hukuki tahkikatların daha sorunsuz işlemlerini sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Malpraktis, komplikasyon, endodonti

S-433

Malpractice Complication Dilemma Case Report in Dentistry*Hüseyin Özkan¹, Mehmet Akif İnanıcı²*¹İstanbul Yeni Yüzyıl University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, İstanbul²Marmara University Faculty of Medicine, Department of Forensic Sciences, İstanbul

Aim: Dentists can also face legal processes that are related to their occupations as well as other medical practitioners. Patients’ discomfort may be caused by a real pathology, but only by personal perception. In Turkey dental practices are carried out in a high quality way and in the first three places in health tourism together with plastic surgery and ophthalmology. This reality is predominantly the success of our dental faculties, professional organizations and dentists. The aim of our study is to examine the rapidly changing malpractice - complication perception dilemma in an endodontic case.

Case Presentation: In a 42-year-old male, the upper left first premolar tooth was treated endodontically and 3% density hydrogen peroxide solution could not be correctly applied to artificially formed apical foramina by mistake. The patient experienced sudden and severe pain, and immediately on the left side of the face a swelling occurred. Irritation in the left eye and pressure on the left cheek were reported by the patient. The pain felt in a few minutes had passed and there was only a slight pressure feeling in the cheek area. The pressure sensation disappeared after five days. Creation of crepitation was detected in the left cheek during this period of five days. The treatment was performed by prescribing only antibiotics and NSAİ drugs without any invasive procedure.

Conclusion: The complication in dentistry is an existing concept in the routine of the profession, diagnosis and treatment protocols that will reduce the frequency of occurrence, the severity will be reduced when it occurs, the process related to patients and third parties to carry out the process in the most healthy way and applying them to ethical principles is among the duties of the physician. The physician’s care for these values will lead to the smooth functioning of possible legal investigations.

Keywords: Malpractice, complication, endodontics

S-434

Maksiller Genişletme Sonrasında Havayolu Hacminin Farklı Yazılımlarla Karşılaştırılması: Pilot Çalışma*Perihan Dalgalı Evli¹, Türkan Sezen Erhamza¹, Cengiz Evli², Kıvanç Kamburoğlu²*¹Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Kırıkkale²Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Maksillanın transvers yöndeki yetersizliklerinde ortaya çıkan unilateral veya bilateral posterior çapraz kapanışlar maksiller darlığın klinik görüntüsünü yansıtmaktadır. Maksiller darlığın ortaya çıkmasında genetik ve çevresel faktörlerin rol oynadığı belirtilmektedir. Posterior çapraz kapanış rapid palatal ekspansiyonla tedavi edilebilmektedir ve bunun için farklı apareyler kullanılmaktadır. Hızlı üst çene genişletmesi uygulamasının havayolunda ve solunum fonksiyonlarında değişim sağladığı gösterilmiştir. Konik ışınli bilgisayarlı tomografinin tanıtılmasıyla, maksillofasiyal bölgenin görüntülenmesinde 2 boyuttan 3 boyutlu görüntülemeye geçiş yaşanmıştır. havayolu boyutunun hassas biçimde analizi için 3 boyutlu görüntüler daha fazla tercih edilmeye başlanmıştır. Bu çalışmada amacımız hızlı üst çene genişletmesi yapılan hastalarda meydana gelen havayolu değişikliklerini farklı programlar kullanarak karşılaştırmaktır. Aynı zamanda ölçümler farklı araştırmacılara göre de karşılaştırılmıştır. Bu çalışma bir pilot çalışmadır.

Yöntem: Çalışmada, yaşları 11-15 arasında değişen 7 bireyin hızlı üst çene genişletmesi öncesi ve sonrasına ait KIBT görüntüleri kullanılmıştır. Dolphin 3D yazılımı (Dolphin Imaging 11.8 Premium, Chatsworth, CA) ve Planmeca Romexis Viewer (Planmeca Oy, Helsinki, Finland) yazılımında havayolu ölçümleri yapılmıştır. Ölçümler hem ortodontistler hem de radyologlar tarafından yapılmış ve birbirleriyle karşılaştırılmıştır.

Bulgular: Hızlı üst çene genişletmesi sonrasında havayolu hacminde anlamlı bir değişim görülmemiştir. Yapılan ölçümlerde programlar arasında ve gözlemciler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamamıştır.

Sonuç: Havayolu ölçümü yapan bir çok program bulunmaktadır. Hangi programın daha doğru sonuç verdiğinin belirlenmesi doğru ölçümler yapabilmek için önemlidir. Havayolu ölçümünde programların etkinliklerini kıyaslayan daha çok çalışmaya ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: havayolu, hızlı üst çene genişletmesi, KIBT,

S-434

Comparison of Airway Volume with Different Software After Maxillary Expansion: A Pilot Study*Perihan Dalgalı Evli¹, Türkan Sezen Erhamza¹, Cengiz Evli², Kıvanç Kamburoğlu²*¹Department of Orthodontics, Kırıkkale University, Kırıkkale, Turkey²Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Ankara University, Ankara, Turkey

Aim: Unilateral or bilateral posterior crossbite reflects the clinical picture of maxillary constriction. Genetic and environmental factors play a role in the emergence of maxillary constriction. Posterior crossbite can be treated with rapid palatal expansion and different appliances are used for this. Rapid maxillary expansion has been shown to alter airway and respiratory function. With the development of CBCT, the transition from 2-dimensional to 3-dimensional imaging has been experienced in imaging of the maxillofacial region. 3D images have become more preferred for precise analysis of airway size. The aim of this study was to compare airway changes in patients undergoing rapid maxillary expansion using different programs. Measurements were also compared according to different researchers. This study is a pilot study

Method: In this study, CBCT images of 7 individuals between the ages of 11-15 were used before and after rapid maxillary expansion. Airway measurements were performed in Dolphin 3D software (Dolphin Imaging 11.8 Premium, Chatsworth, CA) and Planmeca Romexis Viewer (Planmeca Oy, Helsinki, Finland). Measurements were made by both orthodontists and radiologists and compared with each other.

Results: There was no significant change in airway volume after rapid maxillary expansion. No statistically significant difference was found between the programs and the observers in the measurements.

Conclusion: There are many programs that measure airway. It is important to determine which program gives the most accurate results in order to make accurate measurements. More studies are needed to compare the effectiveness of programs in airway measurement.

Keywords: airway, CBCT, rapid maxillary expansion

S-435

Taurodont ve Piramidal Mandibular Molar Dişlerin Kıbrıs Türk Popülasyonundaki PrevalansıUmut Aksoy¹, Dilan Kırmızı¹, Seçil Aksoy², Kaan Orhan³¹Yakın Doğu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Lefkoşa, KKTC²Yakın Doğu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Lefkoşa, KKTC³Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu retrospektif çalışmadaki amaç, Kıbrıslı Türk nüfusu arasında taurodont ve piramidal mandibular molar dişlerin prevalansının belirlenmesidir.

Yöntem: Bu çalışma, 180 erişkin hasta (18-80 yaş) üzerinden yapılan konik ışınli bilgisayarlı tomografi (CBCT) taramalarının değerlendirilmesini içermektedir. Hastaların demografik bilgileri kaydedilip, taurodont ve piramidal mandibular molar varlığı açısından CBCT görüntüleri değerlendirildi. Toplam 595 molar diş (üçüncü molarlar dahil) değerlendirildi. Taurodont ve piramidal dişlerin (sağdan sola) yerleşimi ile ilgili göreceli insidans ve korelasyonlar analiz edildi.

Bulgular: Yirmi sekiz hastada en az bir taurodont molar diş (17 erkek ve 11 kadın) olduğu tespit edildi. Vakaların üçte biri simetrikti. Hastaların 5inde piramidal molar dişe rastlandı. (2 erkek, 3 kadın). Taurodont molar dişi olan hastaların prevalansı % 15.5 iken; piramidal molar dişi olan hastaların prevalansı % 2.7 olarak hesaplanmıştır. Taurodont molar dişlerinin incelenen tüm dişlere göre prevalansı % 8.4, piramidal molar dişlerinin prevalansı ise % 0.8'dir. Taurodont mandibular molar prevalansı sağda yarım çenede % 7.9, sol yarım çenede % 8.9 (p> 0.05), birinci, ikinci ve üçüncü molarlarda ise sırasıyla % 0.4, % 10.2, % 12.5'dir.

Sonuç: Taurodont molar dişlerin görülme sıklığı Kıbrıslı Türklerde yüksek olduğu saptanmış ve özellikle mandibular dişler arasında ikinci ve üçüncü molar dişlerde daha yaygın olduğu belirlenmiştir. Bu nedenle diş hekimleri bu diş anomalisinin farkında olmalıdırlar.

Anahtar Kelimeler: Dental Anomali, KIBT, Piramidal Molar, Taurodontizm

S-435

Prevalence of Taurodont and Pyramidal Mandibular Molars in a Turkish Cypriot PopulationUmut Aksoy¹, Dilan Kırmızı¹, Seçil Aksoy², Kaan Orhan³¹Department of Endodontics, Near East University, Nicosia, KKTC²Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Near East University, Nicosia, KKTC³Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Ankara University, Ankara, Turkey

Purpose: This retrospective study aimed to determine the prevalence of taurodont and pyramidal mandibular molars among a Turkish Cypriot population.

Methods: This study consisted of a retrospective evaluation of cone beam computed tomography (CBCT) scans from 180 adult patients (aged 18-80). Demographic information of patients was recorded, and CBCT images were evaluated for the presence of taurodont and pyramidal mandibular molars. A total of 595 molars (including third molars) were assessed. The relative incidence and the correlations regarding the location of taurodont and pyramidal teeth (right versus left side) were analyzed.

Results: Twenty-eight patients were found to have at least one taurodont molar (17 male and 11 female). The one-third of the cases were symmetrical. Five patients were found to have a pyramidal molar (2 male and 3 female). The overall prevalence of patients with taurodont molars was 15.5% and with pyramidal molars 2.7%, respectively. The prevalence of taurodont molars from all teeth examined was 8.4%, and the prevalence of pyramidal molars was 0.8%. Taurodont mandibular molar prevalence was 7.9% in the right and 8.9% in the left quadrants (p > 0.05), and 0.4%, 10.2%, 12.5% in the first, second and third molars respectively.

Conclusion: The prevalence of taurodont molars was high in Turkish Cypriots, and it was more common in the second and third molars among mandibular teeth. Dental practitioners should be aware of this dental anomaly.

Keywords: CBCT, Dental Anomalies, Pyramidal Molar, Taurodontism

S-436**Defektli Alveolar Kemikte Ring Teknik ile Kemik Ogmentasyonu ve Eş Zamanlı İmplant Uygulamaları***Betül Kıran, Yavuz Fındık*

Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Isparta

Amaç: Travma, periodontal harabiyet veya alveolar deformitelerden kaynaklanan vertikal ve transvers olarak yetersiz alveolar kemik varlığında, implantın primer stabilitesi sağlanamaz veya kemiğe implant yerleştirmek ciddi ölçüde eksen dışı implant pozisyonuna neden olur bu da immedat implant yerleştirilmesini engeller. Bu durumda ilk cerrahi müdahale olarak kemik grefti gerekir. Ancak kemik grefti uygulamalarında işlem süresi uzamakta ve hasta kooperasyonu zorlaşmaktadır. Bu vaka serisinin amacı, ciddi defektif alveolar kemiğin ring teknik ile alınan otojen kemikle ogmentasyonu ve eşzamanlı implant yerleşimi ile tek aşamalı bir prosedürün klinik olarak uygulanmasını değerlendirmektir.

Vaka: Vertikal ve horizontal alveolar kemik yetersizliği olan dört vakada lokal anestezi altında alıcı bölge hazırlandıktan sonra donör sahadan trefan frez ile otojen kemik grefti alındı. Alınan greft materyalleri implant konulması planlanan bölgelere yerleştirildi. İmplantlar ring kemik bloğundan ve apikal kemikten vidalandı.

Sonuç: Ring teknik, implantın primer stabilitesi için gerekli olan kemiğin yetersizliği durumunda, kemiğin üç boyutlu olarak artırılması için etkili bir yöntemdir. Bu teknik, greftin osseointegrasyon süresini beklemeden implantın tek seferde ve greftle aynı anda yerleştirilmesine izin vererek genel tedavi süresini azaltmaya yardımcı olur. Bununla birlikte, bu tekniğin başarısı ve güvenilirliği hakkında daha kesin sonuçlar elde etmek için daha uzun takip sürelerine ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: alveolar defekt, implant, ring teknik

S-436**Bone Augmentation with Bone Ring Technique and Simultaneous Implant Placement on Alveolar Bone with Defects***Betül Kıran, Yavuz Fındık*

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Suleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Isparta

Objective: In the presence of vertical and transverse inadequate alveolar bone resulting from trauma, periodontal destruction or alveolar deformities, primary stability of the implant cannot be achieved or implant placement in the bone causes a significant off-axis implant position, which prevents immediate implant placement. In the circumstances, bone graft is required as the first surgical intervention. However, in bone graft applications, the procedure time is prolonged and patient cooperation becomes difficult. The aim of this case series was to evaluate the clinical application of a single-stage procedure with augmentation of the severely defective alveolar bone with autogenous bone augmentation by ring technique and simultaneous implant placement.

Case: In four cases with vertical and horizontal alveolar bone insufficiency, the recipient region was prepared under local anesthesia and autogenous bone graft was obtained from the donor site with trefan bur. The graft materials were placed in the areas planned to be implant placements. The implants were screwed from the ring bone block and the apical bone.

Conclusion: Ring technique is an effective method to increase bone in three dimensions in case of inadequate bone for primary stability of the implant. This technique helps to reduce the overall treatment time by allowing the implant to be placed at one time and simultaneously with the graft without waiting for the osseointegration time of the graft. However, longer follow-up times are needed to obtain more accurate results about the success and reliability of this technique.

Keywords: alveolar defect, bone ring technique, dental implant

S-437**Dezavantajlı Özel Çocuklarımızda Engel Sınıflarına Göre Diş Hekimliği Uygulamaları***Kudsi Cenk Uludoğan*

Mersin Diş Hekimleri Odası Serbest Muayenehane, Mersin

Mersin İli genelindeki devlet kurumlarında kalan 6-18 yaş arası 981 engelli çocuğun diş tedavileri gönüllü diş hekimleri tarafından tamamlandı. Engel gruplarına göre 160 otizm spektrum bozukluğu ve 821 zihinsel engeli olan çocuk tespit edildi. Zihinsel engelli grubunun içerisinde 46 Down sendromlu, 24 nöromusküler distrofili ve 19 serebral palsili çocuk tespit edildi. Ağız içi bulgular engellilik durumlarına göre hasta anamnez formlarına işlendi.

Down sendromlu çocuklarda tükürük yoğunluğuna ve akışkanlığına bağlı olarak çürük rastlanma sıklığında yaş gruplarına göre anlamlı bir fark görüldü. Aynı grupta iletişim becerileri kullanılarak tüm hastalar tedavi edildi.

Otizmlilerde 6-12 yaş grubu tedaviyi daha kolay kabul etti. Zeka geriliğinin eşlik ettiği ileri otizmlilerde 18 çocuk genel anesteziyle tedaviye sevk edildi. Orta ve hafif zeka engeli olan çocukların 701'nin tedavileri bitirildi ve 31 ağır zeka geriliği olan çocukta dental hijyen protokolü uygulandı.

Yutkunma refleksleri çok sınırlı veya hiç olmayan ve parenteral beslenme ile hayatını devam ettiren serebral palsili ve musküler distrofili 43 çocuğun tedavileri yapıldı.

Engelli çocukların ağız ve diş tedavileri kendi yaşam ve eğitim alanlarında gezici diş tedavi aracı ve mobil ünitelerle yapıldı. Her engelli çocuk 6 aylık kontrol ve takip programına alındı.

Anahtar Kelimeler: spektrum: bir sürü farklı durumun bulunduğu aralık mental retardasyon: zeka geriliği down: genetik farklılık nöromusküler distrofi: kasların sinirlerin hastalığı serebral palsy: beyin felci

S-437**Dentistry Applications on Disadvantageous Special Children Due to Classification of Disability***Kudsi Cenk Uludoğan*

Chamber of Mersin Dentists Private Practice, Mersin

The dental treatments of 981 disabled children between the ages of 6-18 stayed at the state institutions across Mersin province were completed by voluntary dentists. According to the disability groups, 160 children with autism spectrum disorder and 821 children with mental disability were identified. In the mentally retarded group, 46 children with Down syndrome, 24 children with neuromuscular dystrophy and 19 children with cerebral palsy were detected. Intraoral findings were recorded on the patient anamnesis forms according to their disability status.

There was a significant difference in the frequency of caries in children with Down syndrome due to saliva density and fluidity. In the same group, all patients were treated using communication skills.

In children with autism, 6-12 age group accepted treatment more easily. 18 children with advanced autism accompanied by mental retardation were referred to treatment under general anesthesia. The treatment of 701 children with moderate and mild mental disability was completed and dental hygiene protocol was applied to 31 children with severe mental retardation.

The treatment of 43 children with cerebral palsy and muscular dystrophy, whose swallowing reflexes were very limited or absent and survived with parenteral nutrition, was done.

Oral and dental treatments of disabled children were carried out with mobile dental units in their living and education areas. Each disabled child was included in the 6-month follow-up program.

Keywords: spectrum: a scale between two extreme points mental retardation: intellectual disability neuromuscular dystrophy: the illness of muscles and nerves that moves our body cerebral palsy: deoxygenated brain during birth

S-438

Agresif Tümörlerde Tedavi Yaklaşımları: 2 Olgu Sunumu*Mert Bülte¹, Uğur Can Ünlüoğuz¹, Suphi Çağlar¹, Didar Gürsoy²*¹Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Hatay²Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı, Hatay

Amaç: Odontojenik tümörler, hamartomatoz lezyonlardan maligniteye kadar değişen, heterojen lezyon grubudur. Ameloblastom, en yaygın benign odontojenik tümörlerden biridir, fakat lokal olarak agresif epitelyal neoplazmıdır. Ameloblastomalar yavaş büyüyen, kemikte lokal invazyon, ekspansiyon ve destrüksiyon yapabilen tümörlerdir. Odontojenik mikroma, çenenin nadir görülen, iyi huylu bir tümördür ve yüz deformitesi ile birlikte yavaş, ağrısız, kemik büyümesi olarak ortaya çıkar. Bizim olgularımızda epitelyal kaynaklı ameloblastoma ile mezenşimal kaynaklı odontojenik mikroma'nın klinik seyirleri ve farklı tedavi protokolleri ele alınmıştır.

Olgu 1: Fakültemize sağ mandibula corpus bölgesinde şişlik şikayetiyle başvuran 82 yaşındaki hastanın radyolojik muayenesi sonucunda bölgede bal peteği görünümü geniş radyolüsent lezyon izlendi. İlgili alandan yapılan biyopsi sonucunda ameloblastoma tanısı kondu. Hastaya tümörün tedavisi hakkında bilgi verildi fakat hasta rezeksiyon tedavisini reddetti. Hasta genel anesteziyle opere edilerek lezyon içeriği agresif olarak kürete edildi. Olası bir nüks durumunda konvansiyonel rezeksiyon yapılması gerektiği hastaya anlatıldı. Kemik hacmi yeterli olduğu için bölge titanyum plakla desteklenmedi.

Olgu 2: Fakültemize protez yaptıрма amacıyla başvuran 57 yaşındaki hastanın yapılan radyolojik muayenesinde sağ mandibula corpus bölgesinden ramusa uzanan bal peteği görünümünde radyolüsent lezyon izlendi. Bölgeden yapılan biyopsi sonucu odontojenik mikroma tanısı konan hasta genel anestezi altında opere edildi. Ameliyat öncesinde hastadan tomografi alınarak veriler biyomedikal firmasına gönderilerek çenenin 3 boyutlu modeli elde edildi. Hastaya segmental rezeksiyon planlandı. Ameliyat öncesinde yerleştirilecek rekonstrüksiyon plağı model üzerinde uyumlandırılıp sterilize edilerek ameliyata hazır hale getirildi. Ameliyat sırasında bölgeye submandibuler insizyonla ulaşılarak piezo ile rezeksiyon yapıldı. Bölgeye rekonstrüksiyon plağı yerleştirilerek suture edildi.

Sonuç: Konvansiyonel ameloblastomların tedavisi, 1,5 cm kenar boşluklu geniş cerrahi eksizyondur. Konservatif cerrahi, yüksek nüks oranına neden olur. Odontojenik mikromanın tedavi seçeneği ise serbest sınırlarla rezeksiyondur. Genel olarak nüks yaklaşık % 25'tir ve uzun süreli takip gereklidir. Bizim vakalarımızda ameloblastoma olgusuna konservatif yaklaşımla müdahale edilmiş, odontojenik mikroma olgusuna ise konvansiyonel tedavi protokolleri uygulanmıştır. İki hastamızda da nüks ve post-operatif komplikasyon görülmemiştir. Hastalarımız 1 yıldır kontrol altındadır.

Anahtar Kelimeler: Ameloblastoma, Odontojenik mikroma, Rezeksiyon, Rekonstrüksiyon plağı

S-438

Treatment Approaches in Aggressive Tumors: Report of 2 Cases*Mert Bülte¹, Uğur Can Ünlüoğuz¹, Suphi Çağlar¹, Didar Gürsoy²*¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Hatay Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry, Hatay²Department of Pathology, Hatay Mustafa Kemal University Faculty of Medicine, Hatay

Purpose: Odontogenic tumors are a heterogeneous group of lesions, ranging from hamartomatous lesions to malignancy. Ameloblastoma is locally aggressive epithelial neoplasm. Ameloblastomas are slow-growing tumors in the bone that can perform local invasion, expansion and destruction. Odontogenic myxoma is a rare, benign tumor of the jaw and occurs as a slow, painless, bone growth with facial deformity.

Case 1: An 82-year-old patient was admitted to our clinic with the complaint of swelling in the right corpus region. Radiolucent lesion in the form of wide honeycomb was observed on radiological examination. Ameloblastoma was diagnosed as a result of biopsy from the related area. The patient was informed about the treatment of the tumor, but the patient refused resection. The patient was operated general anesthesia and the lesion content was aggressively curettage. The region was not supported with titanium plate because the bone volume was sufficient.

Case 2: A 57-year-old patient presented to our faculty for using denture, radiological examination revealed a honey comb radiolucent lesion extending from the right mandible to the ramus. The patient was operated with general anesthesia and diagnosed as odontogenic myxoma. 3D model of the jaw was obtained from the patient's tomography. Segmental resection was planned. The reconstruction plate to be placed preoperatively was adjusted and made ready for surgery. During the operation, a submandibular incision was performed and a piezo resection was performed. The reconstruction plate was placed in the area and sutured.

Conclusion: Treatment of conventional ameloblastomas is wide surgical excision. Conservative surgery causes a high recurrence rate. The treatment option of odontogenic myxoma is resection. In our cases, the case of ameloblastoma was treated with conservative approach and the odontogenic myxoma was treated with conventional treatment protocols. No recurrence and post-operative complications were observed in our patients. Our patients have been control for 1 year.

Keywords: Ameloblastoma, Odontogenic myxoma, Resection, Reconstruction plate

S-439

Oral Eroziv Liken Planus Tedavisi*Mehmet Emre Yurttutan, Muhsin Ardıç*

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu vaka raporunda amaç, ağızda yanma ve ağrı şikayetleri ile kliniğimize başvuran ve eroziv liken planus tanısı konan hastanın tedavisini sunmaktır. Oral liken planus silindiğinde mukozadan ayrılmayan gri-beyaz renkte papüller ile karakterizedir. Bu papüllerin kenarlarında ince eritemli bir çerçeve olabilir. Bu oluşumlar sıklıkla ağ gibi ve yaprak damarları gibi bir şekil gösteririler(retiküler tip). Genellikle simetrik olarak yanak mukozasında, vestibulum oris, dil altı ve laterali başta olmak üzere dişeti ve dudaklar dahil her yerde görülebilir. Eroziv tipi daha çok yanak ve dilde görülür. Kronik, üzeri genelde koyu yapışkan fibrin ile kaplı, erozyon ve ya çok derin olmayan ülserasyonla karakterizedir. Oral liken planusun malign dönüşümü söz konusu değildir, ancak eroziv liken tipinin atrofi ile birlikte görülen ve uzun yıllar süren olgularında ender de olsa malign dönüşüm söz konusu olabilir.

Olgu Sunumu: 59 yaşında, sistemik rahatsızlığı bulunmayan ve sigara kullanan erkek hasta ağızda yanma ve ağrı şikayetleri ile kliniğimize başvurmuştur. yapılan intraoral muayenede dil lateralinde ve yanakta eroziv beyaz lezyonlar görülmüştür. lokal anestezi altında insizyonel biyopsi alınmaya karar verildi ve biyopsi sonucu eroziv liken planus olarak gelmiştir. başlangıç tedavisi olarak ağızdaki tüm şüpheli dolgu ve protetik restorasyonlar yenilenmiştir. semptomları azaltmak amacıyla 2 hafta boyunca karbonatlı gargara ve lokal kortikosteroid önerilmiştir. birinci ve üçüncü ay kontrollerde lezyonlarda iyileşme ve gerileme gözlenmiştir. hasta halen takip altındadır.

Sonuç: Sistemik hastalıklar ile ilişkili olarak seyredabilen oral liken planusun ilk muayene esnasında tespiti ve tedavisi özellikle malignite açısından önem taşımaktadır. Oral hijyenin sağlanması, hazırlayıcı faktörlerin ortadan kaldırılması ve genellikle sistemik kullanıma gerek kalmadan topikal kortikosteroidler kullanılarak oral liken planusun tedavisi mümkün olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Eroziv Liken Planus, Oral Lezyon, Eroziv Liken Planus Tedavisi

S-439

Treatment of Oral Erosive Lichen Planus*Mehmet Emre Yurttutan, Muhsin Ardıç*

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara University, Ankara, Turkey

Aim: The aim of this case report is to present the treatment of a patient with erosive lichen planus admitted to our clinic with complaints of burning and pain in the mouth. Oral lichen planus is characterized by gray-white papules that do not separate from the mucosa when erased. This may be a thin erythematous frame at the edges of the papules. These formations often show a shape such as mesh and leaf veins. It is usually seen symmetrically in the cheek mucosa, including the vestibulum oris, sublingual and lateral, including gingiva and lips. Erosive type is mostly seen in cheeks and tongue. Chronic, usually covered with dark viscous fibrin, characterized by erosion or ulceration that is not very deep. Malignant transformation of oral lichen planus is not possible, but malignant transformation may occur in patients with erosive lichen type associated with atrophy and lasting for many years.

Case: A 59-year-old male patient, who had no systemic disorder and was smoking, was admitted to our clinic with complaints of burning and pain in the mouth. Intraoral examination showed erosive white lesions on the lateral of the tongue and cheek. It was decided to perform incisional biopsy under local anesthesia and biopsy result was erosive lichen planus. All suspicious fillers and prosthetic restorations in the mouth have been renewed as initial treatment. Carbonated mouthwash and local corticosteroid were recommended for 2 weeks to reduce symptoms. Improvement and regression of the lesions were observed in the first and third month controls.

Conclusion: Detection and treatment of OLP which may be associated with systemic diseases during the first examination is especially important in terms of malignancy. It is possible to achieve oral hygiene, to eliminate preparatory factors and to treat OLP using topical corticosteroids without the need for systemic use.

Keywords: Erosive Lichen Planus, Oral Lesion, Treatment of Erosive Lichen Planus

S-440**Tek Taraflı Dudak Damak Yarığı Olan Bireylerde Daimi Dişlerde Görülen Konjenital Diş Eksikliklerinin Dudak Damak Yarığı Bulunmayan Bireyler ile Karşılaştırılması***Ege Doğan*

Serbest Ortodontist (Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı), İzmir

Amaç: Tek taraflı dudak damak yarıklı bireylerde daimi dişlerde görülen konjenital diş eksikliklerinin, dudak damak yarığı bulunmayan bireyler ile karşılaştırılmasıdır.**Yöntem:** Çalışma yaşları 12-16 arasında değişen 50 kişiden oluşan tek taraflı komple dudak ve damak yarığı olan bireyler ile, yaşları 13-15 arasında değişen dudak damak yarığı bulunmayan 50 kişiden oluşan Angle Sınıf I düzensizliği olan bireylerden tedavi öncesi alınan ortopantomograf filmleri üzerinde gerçekleştirilmiştir. Dudak damak yarıklı bireylerin; 32 si sol tarafta ve 18 i sağ tarafta yarığa sahiptir. Daimi 3. molar dişler değerlendirme dışında bırakılmıştır.**Bulgular:** Tek taraflı dudak damak yarıklı 50 hastada; yarık bölgesinde 35 (% 70) adet üst lateral kesici diş konjenital olarak eksik bulunurken, yarık olmayan tarafta lateral diş eksikliği 15 (% 30) adet olarak bulunmuştur. Kontrol grubunda 50 hastanın 12 (% 24) sinde konjenital lateral kesici diş eksikliği vardır. Tek taraflı dudak damak yarıklı hastalarda üst lateral kesici dişin konjenital eksik olması; yarık bölgesinde yarık olmayan tarafa göre daha fazla bulunmuş ($p<0.01$), kontrol grubu ile karşılaştırıldığında fark üç katına çıkmıştır ($p<0.001$).Tek taraflı dudak damak yarıklı 50 hastanın; yarık bölgesinde 27 (% 54) adet ikinci premolar diş konjenital olarak eksik bulunurken, yarık olmayan taraftaki eksiklik 23 (% 46) adet olarak bulunmuştur. Kontrol grubunda 18 (%36) adet ikinci premolar diş konjenital eksikliği saptanmıştır. Tek taraflı dudak damak yarıklı hastalarda üst ikinci premolar dişin konjenital eksik olması; yarık bölgesinde yarık olmayan tarafa göre istatistiksel olarak farklı değildir ($p>0.05$). Ancak kontrol grubu ile karşılaştırıldığında ikinci premolar konjenital eksikliği dudak damak yarıklı grupta daha fazladır ($p<0.01$).**Sonuç:** Dudak damak yarıklı hastaların ortodontik tedavi planlamasında dental anomalilerin ve dental oklüzyonun tanısı oldukça önemlidir. Çalışmamız da yarık hattında lateral kesici dişlerin yüksek oranda konjenital olarak eksik bulunması önemlidir ve bu durum tedavi planlamalarında erken yaştan itibaren göz önünde bulundurulmalıdır.**Anahtar Kelimeler:** Tek taraflı dudak damak yarıkları, konjenital diş eksikliği, Angle sınıf I maloklüzyon**S-440****Comparison of Congenital Tooth Deficiencies Seen in Permanent Teeth in Individuals With Unilateral Cleft Palate to Those Without Cleft Lip and Palate***Ege Doğan*

Private Orthodontist (Ege University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics), İzmir

Objective: The aim of this study is to compare congenital tooth deficiencies seen in permanent dentition in individuals with unilateral cleft lip and palate to non clefts.**Method:** The study was performed on 50 individuals with unilateral complete cleft lip and palate aged between 12-16 years, and on 50 individuals with Angle Class I malocclusion individuals aged between 13-15 years. Individuals with clefts are having 32 clefts on left and 18 clefts on right side. Permanent third molar teeth were excluded.**Results:** In 50 individuals with unilateral clefts; 35 (70 %) upper lateral incisors were found to be congenitally incomplete in the cleft area, while 15 (30 %) missing lateral teeth were found in the non-cleft side. In control group, 12 (24 %) of 50 patients had congenital lateral incisor deficiency. Congenital deficiency of upper lateral incisor in unilateral cleft palate; in cleft area was higher than in non-cleft side ($p<0.01$), the difference tripled when compared with the control group ($p<0.001$).In 50 individuals with cleft; while 27 (54%) of the second premolar teeth were congenitally missing in cleft region, 23 (46 %) were missing in non-cleft side. In the control group, 18 (36 %) congenital second premolar deficiency was detected. Congenital deficiency of upper second premolar tooth in patients with unilateral cleft palate; in the cleft region is not statistically different from the non-cleft side ($p>0.05$). Second premolar congenital deficiency was higher in the cleft lip and palate group compared to the control group ($p<0.01$).**Conclusion:** The diagnosis of dental anomalies and dental occlusion is very important in orthodontic treatment planning in individuals with clefts. In our study, it is important that deficiency of lateral incisors in cleft line is highly congenitally deficient and this should be considered in treatment planning from an early age.**Keywords:** Unilateral cleft lip and palate, congenitally missing teeth, Angle Class I malocclusion

S-441**Tam Dişsizliklerde Tümdengelim Yöntemi İle Doğru Tedavi Planlaması***Yener Okutan¹, Hasan Onur Şimşek², Tolga Akova³*¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Aydın²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Aydın³Dentrum Diş Kliniği, Adana

Amaç: Bu vaka sunumunun amacı tam dişsiz bir hastanın dayanak seviyesinde tümdengelim yöntemi ile tedavi aşamalarının anlatılmasıdır.

Olgu Sunumu: Kliniğimize başvuran ve başlıca şikayetleri estetik ve fonksiyon kaybı olan bayan hastada klinik ve radyografik incelemeler sonucunda posterior bölgelerde yetersiz miktarda kemik olduğu tespit edildi. Hastanın implant cerrahisinden sonra geçici olarak kullanılabileceği ve tedavinin sonucunu öngörebileceği hareketli protezler yapıldı. Bu protezlerin baryum sülfatlı dişlerle hazırlanmış duplikatları elde edildi. Hazırlanan duplikat protezler ile hastanın bilgisayarlı tomografi görüntüleri elde edildi. Tomografi görüntülerine göre alt çenede prognozu kötü olan kesici dişlerin çekilmesi, alt ve üst çeneye 5'er adet implant yapılması planlandı. Estetik problemlerin önüne geçebilmek için üst ön bölgede kemik redüksiyonu planlandı. Duplikat protezler üzerinde operasyon sahası açılarak cerrahi rehberler elde edildi. İmplantlar distal bölgelere eğimli olarak yerleştirildi. İmplantların subkrestal yerleşimini takiben vida delikleri okluzalde veya lingualde kalacak şekilde çok üyeli dayanaklar seçilerek torklandı. Osteoentegrasyon sürecinden sonra hastaya en başta yapılan geçici protezleri titanyum kopinglerle akışkan kompozit ile bağlandı. Çalışma modelleri, doku tarafı uyumlanan geçici protezlerle birlikte artikülatöre aktarıldıktan sonra hastanın tedavi başlangıcında onayladığı protez bitimlerine ulaşmak için silikon rehberlerden faydalanıldı. Uyumlama ve glaze aşamasından sonra vidalı restorasyonlar tamamlandı. 6 ay sonra hastanın klinik ve radyografik kontrolleri yapıldı.

Sonuç: Tümdengelim yöntemi ile implantların final proteze göre planlanması sayesinde hastanın estetik ve fonksiyonel beklentileri karşılanmıştır. 'One abutment at one time' konsepti ve takip edilen klinik aşamalar ile tam dişsizliklerin daha hızlı ve kolay tedavi edilebileceği gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: İmplant, Tam dişsizlik, Tedavi planlaması

S-441**Correct Treatment Planning By Deductive Method İn Full Edentulism***Yener Okutan¹, Hasan Onur Şimşek², Tolga Akova³*¹Department of Prosthodontics, Aydın Adnan Menderes University Faculty of Dentistry, Aydın²Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Aydın Adnan Menderes University Faculty of Dentistry, Aydın³Dentrum Dental Clinic, Adana

Aim. The aim of this case report was to describe the treatment stages of an edentulous patient at abutment level by deductive method.

Case report. Inadequate bone at posterior regions were dedected after the clinical and radiographic examinations of woman patient who referred to our clinic with major complaints of loss of aesthetics and function. Removable prostheses were prepared for temporarily use after implant surgery to predict the outcome of treatment. Duplicates of these prostheses were prepared with barium sulfated teeth. Computerized tomography images of patient were obtained by using duplicated prostheses. According to the tomography images extraction of the anterior teeth and 5 implants for both mandible and maxilla were planned. To overcome the aesthetical problems alveolar bone reduction was planned at anterior maxillar region. Surgical guides were fabricated from duplicated prostheses by milling the surgical area. Angulated implants were placed at distal regions. Following the subcrestal placement of the implants, multi-unit abutments were torqued in such a way that the screw holes remained in the occlusal or lingual. After the osteointegration process, the temporary prostheses were fixed to the titanium copings using flowable composite. After the models were transferred to the articulator with temporary prostheses, silicone guides were used to fabricate final prostheses previously approved by patient. After the adjustment and glaze process screwed restorations were completed. Clinical and radiographic controls were performed after 6-months.

Conclusion. Aesthetic and functional expectations of the patient were met by planning the implants according to final prosthesis by deductive method. It was shown that full edentulism might be treated more quickly and easily with described clinical stages and 'one abutment at one time' concept.

Keywords: Full edentulism, Implant, Treatment planning

S-442**Engelli Çocuklarda Dental Genel Anestezide Preoperatif ve Postoperatif Yaklaşımlar***Periş Çelikel, Sera Şimşek Derelioğlu, Fatih Şengül, Fatma Songur*

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Erzurum

Amaç: Engelli çocuk ve gençlerde, dental girişimler genellikle genel anestezi veya sedasyon gerektirmektedir. Dental genel anestezi, hasta başında geçen sürenin azalması, tedavilerin tek seansta yapılması, maliyetin düşmesi, korku ve anksiyeteye bağlı gelişebilecek komplikasyonların engellenebilmesi gibi bir takım avantajlar sağlamaktadır. Bununla birlikte engelli bireylerde genel anesteziye hazırlık aşamaları özel bir yaklaşım gerektirmektedir. Bu sunumda; engelli çocuklar için genel anestezi altında diş tedavisi endikasyonu, preoperatif ve postoperatif yaklaşımların serebral palsili (SP) iki olgu sunumu eşliğinde tartışılması amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: 6 ve 14 yaşındaki iki SP hastasında genel anestezi eşliğinde dental tedaviler planlanmıştır. Operasyon öncesi hastanın fizik muayenesin yapıp istenen rutin tetkik (tam kan sayımı, Has testleri, telekardiyografi) sonuçlarının pediatri, genel anestezi, nöroloji ve çocuk endokrin uzman doktorları tarafından değerlendirilmesi sonucu operasyon açısından bir sakınca olmadığı belirlenmiştir.

Olgu 1: SP tanılı 14 yaşındaki erkek hastanın anamnezinde spastisite tedavisi için Baklofen kullandığı öğrenilmiştir. Hastada yaygın çürükler ve hipomineralize alanlar mevcuttur. Tedavi amacıyla 11,12,13,22,34,35,43,47 numaralı dişlere kompozit dolgu; 26 numaralı dişe PÇK; 15,37,47 fissür örtücü uygulaması yapılmıştır.

Olgu 2: SP tanılı 6 yaşındaki erkek hastada kron harabiyetiyle beraber gözlenen yaygın çürükler izlenmekteydi. Restorasyon yapılamayacağı öngörüldüğünden tüm dişlerin çekimi yapılmıştır. Ameliyat sonrası konforunun sağlanması amacıyla sutur ile kama kontrolü sağlandı. Her iki hasta da post-op dönemde monitörize edilerek vital değerleri takip edildi.

Sonuç: SP'li çocuklarda genel anestezi altında yapılacak dental işlemlerin güvenle yapılabilmesi için preoperatif hazırlık ve postoperatif takiplerin özenle yapılması, bununla birlikte hastaya özel durumların dikkate alınması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dental genel anestezi, engelli hasta, serebral palsy

S-442**Pre/Postoperative Approaches in General Anesthesia in Disabled Children***Periş Çelikel, Sera Şimşek Derelioğlu, Fatih Şengül, Fatma Songur*

Department of pedodonti, Atatürk University, Erzurum, Turkey

Objective: In disabled children and adolescents, dental operations often require general anesthesia (GA) or sedation. Dental GA provides a number of advantages such as less chair time, a single session treatment, cost reduction, and prevention of fear and anxiety-related complications. However, the preparation stages of GA in disabled individuals require a special approach. In this presentation; we aimed to discuss the indications for dental treatment under GA in the disabled children and also the pre and postop approaches within two case reports including the patients with cerebral palsy (CP).

Case Report: Two male patients at the ages of 6 and 14 years with CP received dental treatments under GA. Before the treatment, results of both patient's preoperative physical examinations and the routine laboratory tests (complete blood count, Has tests, telecardiograms) were evaluated by pediatricians, anesthesiologists, neurologists and pediatric endocrinologists and they determined that the results were good for GA administration.

Case 1: In the anamnesis of 14-year-old male patient with CP we noted that he had been using Baclofen for CP treatment. The patient presented extensive caries and hypomineralization areas. For treatment, composite fillings were applied to teeth 11,12,13,22,34,35,43,47; stainless steel crown was applied to tooth 26 and fissure sealants were applied to teeth 15,37,47.

Case 2: We observed extensive caries with coronal destruction in the 6-year-old male patient with CP. As we predicted that restoration was not possible, all of the teeth were extracted. Hemostasis was achieved with sutures in order to provide the postoperative comfort. Both patients were monitored in post-op period and their vital signs were followed-up.

Conclusion: Preoperative preparations and postoperative follow-ups should be carried out carefully and also patient-specific conditions should be taken into consideration in order for the dental procedures safely performed under GA in the children with CP.

Keywords: Dental general anesthesia, disabled patient, cerebral palsy

S-443**Dental Travmaya Uğramış Bir Çocuğa Genel Anestezi Altında Tedavi Yaklaşımı**

Ecenur Eyisoy Bağış, Sera Şimşek Derelioğlu, Fatih Şengül, Ezgi Ersoy

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Erzurum

Amaç: Sağlıklı çocuklarda diş tedavileri genellikle rutin dental klinikte yapılırken, yaşı küçük olan uyumsuz çocukların tedavisinde genel anestezi tercih edilmektedir. Bu sunumda, geçirdiği dental travmaya bağlı şiddetli anksiyeteye sahip sağlıklı bir çocuğun, genel anesteziye hazırlanma süreci ve dental tedavisinden bahsedilecek, bu konudaki literatür gözden geçirilecektir.

Olgu Sunumu: 10 yaşında sağlıklı bir kız çocuğu, dental travma öyküsü ile aynı gün kliniğimize başvurmuştur. Klinik muayenede 11 ve 21 numaralı dişlerin ileri derece intrüze olduğu, periodontal ligament yaralanması ile dişetinde kanama varlığı gözlenmiştir. Radyografik muayenede dişlerin kök gelişimini tamamladığı görülmüştür. Çocuğun dişlerin repozisyonu için cerrahi müdahaleye izin vermemesi nedeniyle genel anestezi ile tedaviye karar verilmiştir. Hasta oral antibiyotik kullanmaya başlatılmıştır. Operasyon öncesi hastanın fizik muayenesi ve rutin tetkik (tam kan sayımı, Has testleri, kalp telogramı) sonuçlarının pediatri ve genel anestezi doktorları tarafından değerlendirilmesi sonucu, travmadan 2 gün sonra operasyona alınmıştır. Restoratif tedavilerin yapılmasının ardından 11 - 21 numaralı dişler cerrahi olarak repoze edilmiştir. Uygun pozisyona alınan dişler esnek bir fiber splint ile splintlenmiştir. Pulpa büyük olasılıkla nekrotik olduğundan kalsiyum hidroksit ile endodontik tedaviye başlanmıştır. Operasyon sonrası hasta moniterize edilip, kalp hızı ve oksijen saturasyon değeri takip edilmiştir. 4 saat sonra oral yolu açılmıştır. Günübirlik hastalar için taburcu kriterlerine dikkat edilerek hasta taburcu edilmiştir. Hastanın endodontik tedavi bitimi ve splint sökümü rutin klinikte yapılacaktır.

Sonuç: Çocuk hastalarda, genel anestezi altında yapılacak dental işlemlerin güvenle uygulanabilmesi için anestezi uzmanının eşlik ettiği bir ekip ve her türlü ekipmanın mevcut olduğu bir ameliyathane gerekmektedir. Gerekli durumlarda dental travmalı dişlerde genel anestezi altında başarılı bir şekilde tedavi edilebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: dental travma, genel anestezi, intrüzyon

S-443**Treatment Approach For A Dentally-Traumatized Child Treated Under General Anesthesia**

Ecenur Eyisoy Bağış, Sera Şimşek Derelioğlu, Fatih Şengül, Ezgi Ersoy

Department of Pediatric Dentistry, Ataturk University Faculty of Dentistry, Erzurum

Objective: Dental treatments of the healthy children are usually performed in normal dental clinics, while general anesthesia is preferred in the treatment of the younger uncooperative children. In this presentation, the preparation process and the dental treatment of a healthy child with severe anxiety due to dental trauma will be discussed and the literature will be reviewed.

Case: A healthy 10-year-old girl with a history of dental trauma presented to our clinic on the same day. Clinical examination revealed that the teeth numbered 11 and 21 were highly intrusive and gingival bleeding was observed with periodontal ligament injury. In the radiographic examination, we determined that the growth of dental roots had been completed. Since the child did not allow surgical intervention for the repositioning of the teeth, GA was decided as a treatment of choice. The patient started on oral antibiotics. Pediatricians and anesthesiologist evaluated the results of the physical examination and routine laboratory test (complete blood count, Has tests, telecardiography) and consequently the patient was operated in 2 days following the trauma. After the restorative treatments were finished, the teeth numbered 11-21 were surgically replicated. The teeth placed in the appropriate position were splinted with a flexible fiber splint. Since the pulp was probably necrotic, endodontic treatment with calcium hydroxide was started. The patient was postoperatively monitored for reading-out the heart rate and oxygen saturation. He was extubated after 4hours. The patient was discharged with the notification of discharge criteria for outpatients. Endodontic treatment and splint disassembly of the patient were performed in routine clinic conditions.

Conclusion: In order to safely perform the dental procedures under GA in the child patients, a team of pediatric dentists supported with anesthesiologist and a fully equipped operating room are required. When necessary, dentally traumatized teeth can also be treated successfully under GA.

Keywords: dental trauma, general anesthesia, intrusion

S-444**Altı Kanallı Mandibular Birinci Molarların Endodontik Tedavisi***Eren Orhan, Betül Güneş*

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Eskişehir

Amaç: Mandibular molar dişler, bazen middle mesial ve middle distal kanala sahiptir. Bu olgu serisinin amacı, endodontik tedavi başarısızlık oranını azaltmak için middle mesial kanal ve middle distal kanallı mandibular birinci molar dişlerin endodontik tedavisine klinisyenlerin dikkatini çekmektir.

Olgu Sunumu:

Olgu-1: 23 yaşında hasta kliniğimize mandibuların sağ tarafında ağrı şikayeti ile sevk edilmiştir. Hasta 46 numaralı dişine kök kanal tedavisi uygulandığını belirtmiştir. Yapılan klinik ve radyografik muayene sonucunda 46 nolu dişin apikal bölgesinde RL lezyon varlığı görülmüştür. Diş için endodontik retreatment planlanmıştır. Endodontik giriş kavitesinin açılmasının ardından, kök kanal dolgusu uzaklaştırılmıştır. 6 adet kanal girişi tespit edilmiştir. Kanalların temizlenmesi ve şekillendirilmesi Reciproc Sistemi kullanılarak irrigasyon eşliğinde (%5 sodyum hipoklorit, %17 EDTA) tamamlanmıştır. Kök kanalları, bir sonraki randevuda lateral kondensasyon tekniği kullanılarak doldurulmuştur.

Olgu-2: 22 yaşında hasta kliniğimize sol mandibular molar bölgede ağrı şikayeti ile sevk edilmiştir. Klinik ve radyografik muayene sonucunda 36 numaralı dişe irreversible pulpitis tanısı konmuştur. Diş için endodontik tedavi planlanmıştır. Elde edilen CBCT görüntüleri ile kök kanallarının sayısı doğrulanmış ve 6 adet kanal girişi tespit edilmiştir. Kanalların temizlenmesi ve şekillendirilmesi WaveOne Gold Sistemi kullanılarak irrigasyon eşliğinde (%5 sodyum hipoklorit, %17 EDTA) tamamlanmıştır. Kök kanalları, bir sonraki randevuda lateral kondensasyon tekniği kullanılarak doldurulmuştur.

Sonuç: Bu olgu serisinde altı kök kanallı mandibular birinci molar dişlerin başarılı, cerrahi olmayan endodontik tedavisi sunulmuştur. Kök kanalı morfolojisini ve anatomik varyasyonlarını bilmek, endodontik tedavinin başarısı için önemli faktörlerdir.

Anahtar Kelimeler: CBCT, Middle Distal Kanal, Middle Mesial Kanal

S-444**Endodontic Treatment of Mandibular First Molars With Six Root Canals***Eren Orhan, Betül Güneş*

Department of Endodontics, Eskişehir Osmangazi University Faculty of Dentistry, Eskişehir

Aim: Mandibular molar teeth have middle mesial and middle distal canal in some cases. The purpose of this case series is to report endodontic management of mandibular first molar with middle mesial and middle distal canal to attract the attention of clinicians to reduce the rate of endodontic treatment failure.

Case Report:

Case 1: 23 years old patient was referred to our clinic with a chief complaint of pain on the right side of the mandible. The patient stated that he had undergone root canal treatment of #46. As a result of clinical and radiographic examinations, in #46 tooth the RL lesion was diagnosed in apical region. Endodontic retreatment was planned for the tooth. After endodontic access cavity preparation, the root canal filling was removed. 6 canal orifices were located. Cleaning and shaping of the canals was performed using Reciproc System and with irrigation (5% Sodium Hypochlorite, 17% EDTA). The root canals were obturated with lateral condensation technique on the next appointment.

Case 2: 22 years old patient was referred to our clinic with a chief complaint of pain on the left side on the mandibular molar region. As a result of clinical and radiographic examinations, #36 was diagnosed with an irreversible pulpitis. Endodontic treatment was planned for the tooth. CBCT images that were obtained confirm the number of the root canals and to locate the 6 root canal orifices. Cleaning and shaping of the canals was performed using WaveOne Gold System and with irrigation (5% Sodium Hypochlorite, 17% EDTA). The root canals were obturated with lateral condensation technique on the next appointment.

Conclusion: This case series presented a successful non-surgical endodontic treatment of mandibular first molars with six root canals. Having knowledge about root canal morphology and anatomical variations are important factors for the success of the endodontic treatment.

Keywords: CBCT, Middle Distal Canal, Middle Mesial Canal

S-445

Şeffaf Plaklarla Uygulanan Ortodontik Tedavilerde Kök Rezorpsiyonu*Haluk Gören, Ayşegül Güleç, Merve Göymen*

Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Gaziantep

Amaç: Ortodontik tedavi teknikleri zamanla beraber gelişmektedir. Günümüzde, ortodontik tedavi ihtiyacı olan hastaların bir kısmı takip çıkarılabilen şeffaf plaklar kullanılarak tedavi edilebilmektedir. Ortodontik tedavinin temel problemlerinden olan kök rezorpsiyonu, sabit ortodontik apearelerle yapılan tedavilerde görülebildiği gibi, şeffaf plaklarla uygulanan tedavilerde de görülebilmektedir. Bu derlemenin amacı; günümüzde sabit ortodontik tedavinin alternatifi olarak görülmeye başlanan şeffaf plaklarla tedavi yönteminde dişlerde görülen kök rezorpsiyonu miktarının, sabit ortodontik tedavi gören hastalarla kıyaslandığı çalışmalardan elde edilen bilgileri bir özet olarak sunmaktır. **Gereç-Yöntem:** Şeffaf plaklarla tedavi edilen hastalarda görülen kök rezorpsiyonu miktarını inceleyen bir literatür taraması yapılmıştır. Yapılan literatür taramasında 2008-2019 yılları arasında yayımlanmış sekiz çalışma seçilip incelenmiştir.

Bulgular: İncelenen sekiz çalışmanın tümünde ortodontik tedavinin, dişlerde kök rezorpsiyonuna neden olduğu belirtilmiştir. İncelenen çalışmaların beşinde, şeffaf plaklarla tedavi ve sabit ortodontik tedavi sonrasında gözlenen kök rezorpsiyonu miktarları kıyaslanmıştır. Üç çalışmada şeffaf plaklarla tedavide daha az rezorpsiyon görüldüğü, diğer iki çalışmada ise görülen rezorpsiyon miktarlarının benzer olduğu rapor edilmiştir.

Sonuç: Sabit ortodontik apeareler dişler üzerine sürekli bir kuvvet uygularken, şeffaf plaklarla yapılan tedavilerde, plakların çıkarılıp takılması dişler üzerine uygulanan kuvvetin belli bir süre boyunca ortadan kalkmasına neden olmaktadır. Uygulanan kuvvetin ortadan kalktığı süre zarfında, rezorpsiyon görülen kök dokusunun kendini onarma fırsatı bulması nedeniyle, şeffaf plaklarla tedavi edilen hastalarda daha az kök rezorpsiyonu gözleendiği araştırmacılar tarafından savunulmaktadır. Bunun yanında, iki grup arasında görülen kök rezorpsiyonu miktarlarındaki farklılığın hastaların cinsiyeti, yaşı, uygulanan kuvvetin büyüklüğü, uygulama noktası, uygulama süresi gibi faktörlerden etkilendiği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: şeffaf plak, kök rezorpsiyonu, sabit ortodontik tedavi

S-445

Root Resorption İn Orthodontic Treatmeant with Aligners*Haluk Gören, Ayşegül Güleç, Merve Göymen*

Department of Orthodontics, Gaziantep University Faculty of Dentistry, Gaziantep

Objective: Orthodontic treatment techniques are developing with time. Nowadays, some patients in need of orthodontic treatment can be treated using removable appliances as aligners which has started to be seen as an alternative to fixed orthodontic treatment recently. Root resorption, which is one of the main problems of orthodontic treatment, can be seen in treatments performed with fixed orthodontic appliances and also in treatments with aligners. The purpose of this review is to present the information obtained from studies that examining the amount of root resorption in the treatment with aligners and fixed treatment methods. **Materials-Methods:** A literature review was performed to select studies about determining the amount of root resorption seen in patients treated with aligners. Eight studies published between 2008-2019 were selected and examined in the literature review.

Results: It was reported orthodontic treatment caused root resorption of the teeth in all eight studies. In five of the studies examined, the amount of root resorption observed after treatment with aligners and fixed orthodontic treatment were compared. In three studies, it was reported that there was less resorption in the treatment with aligners and in the other two studies the resorption rates were similar.

Conclusions: Fixed orthodontic appliances apply a continuous force on the teeth. While treatment with aligners, removing and inserting the aligner, causes the force applied on the teeth to disappear for a certain period of time. The researchers suggest that removing the applied forces for a while is create an opportunity for root tissue to repair itself which can be the reason of less root resorption observed in patients treated with aligners. In addition, differences in the amount of root resorption between the two groups are thought to be influenced by factors such as gender, age, applied forces magnitude, application point, and application time.

Keywords: aligner, root resorption, fixed orthodontic treatment

S-446

Piknodizostozis Sendromlu Hastanın Maksiller Ekspansiyon Destekli Ortodontik Tedavisi: Olgu Sunumu*Meltem Özsaygılı, Ahmet Yağcı*

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Kayseri

Amaç: Piknodizostozis artmış kemik dansitesi ve kemik kırılabilirliği, kısa boy, mandibuler hipoplazi ile karakterize otozomal resesif geçişli nadir görülen bir iskelet displazisidir. İntraoral olarak ön çapraz kapanış, posterior açık kapanış, dişsel çapraşıklık, periodontal sorunlar ve çok sayıda çürük diş olguya eşlik eder. Bu olgu sunumunda da piknodizostozis sendromlu bayan hastanın üst çene genişletmesi destekli ortodontik tedavisi raporlanmaktadır.

Birey-Yöntem: 15 yıl 7 aylık bayan hasta dişlerinin estetik olmayan görünümü ve ısırmakta güçlük şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Ağız dışı muayenede gaga şeklinde burun, kısa boy, frontal ve oksipital çıkıntı, küçük el ve ayaklar gözlenmiştir. Klinik muayenede konveks profil, maksiller transversal yetersizlik, labiyale eğimli alt ve üst kesiciler, 4 mm negatif overjet, 1,5 mm overbite, maksiller premolar bölgede çift sıra premolar diş dizilimi ile çok sayıda rotasyonlu diş olduğu teşhis edilmiştir. Maksiller orta hat 2 mm sağdadır. Sefalometrik değerlendirmede retrognatik maksilla ve mandibula, procline alt ve üst keserler tespit edilmiştir. Tedavi planlamasında maksiller genişletme ile tedaviye başlanmasına karar verilmiştir. Maksiller ekspansiyon sonrası transplatal ark yerleştirilmiş ve 4 adet premolar çekimi sonrası dişler braketlenmiştir. Sabit ortodontik tedavi ile eş zamanlı olarak mandibulaya aparey tasarlanmış ve vidası açık olarak simante edilmiştir. Üst çeneye de lip bumper yerleştirilerek dudak basıncı elimine edilmiştir.

Bulgular: Maksiller ekspansiyon ile maksiller transversal yetersizlik giderilmiş, diş çekimleri ile procline keserler geriye alınmıştır. Rotasyonlu dişlerin rotasyonu düzeltilmiş ve arkta yer olmadığı için palatinalde olan lateral kesici diş ark içine alınmıştır. Yarılan klinik ve dişsel muayenede overjet ve overbite 2 mm olarak ölçülmüştür. Hastanın tedavisi devam etmektedir.

Sonuç: Kemik metabolizmasında bozukluk olan hastanın uygun ortodontik kuvvet uygulanması ve doğru tedavi ile birlikte ortognatik cerrahi olmadan tedavisi gerçekleştirilmiştir. Yeterli miktarda overjet ve overbite sağlanmış ve çapraşıklıklar giderilmiştir.

Anahtar Kelimeler: maksiller ekspansiyon, Ortodontik tedavi, piknodizostozis sendromu

S-446

Orthodontic Treatment of Maxillary Expansion Assisted Patient with Picnodisostosis Syndrome: Case Report*Meltem Özsaygılı, Ahmet Yağcı*

Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Kayseri

Aim: Picnodisostosis is a rare autosomal recessive skeletal dysplasia characterized by increased bone density and bone fragility, short stature, mandibular hypoplasia. Intraoral anterior cross bite, posterior open bite, dental crowding, periodontal problems and lots of decayed teeth accompany the case. In this case report, orthodontic treatment supported by maksiller expansion of a female patient with picnodisostosis syndrome is reported.

Material-Methods: A 15-year-7-month-old female patient presented to our clinic with the complaint of non-aesthetic appearance of her teeth and difficulty in biting. Extra-oral examination beak-shaped nose, short stature, frontal and occipital protrusion, small hands and feet were observed. In clinical examination, convex profile, maxillary transversal insufficiency, labial inclined upper and lower incisors, 4 mm negative overjet, 1.5 mm overbite, maxillary premolar region with double row of premolar teeth were found to have multiple rotating teeth. Upper midline was shifted 2 mm right. Cephalometric evaluation revealed retrognathic maxilla and mandible, procline lower and upper incisors. In treatment planning, it was decided to start treatment with maxillary expansion. Transplatal arch was applied after maxillary expansion and treatment started with 4 premolar extractions. Simultaneously with fixed orthodontic treatment, the mandible was designed with an appliance and cemented with the screw open. Lip bumper was placed in the maxillary arch and lip pressure was eliminated.

Results: Maxillary transversal insufficiency was eliminated with maxillary expansion. The rotation of the rotating teeth was corrected and the lateral incisor tooth in the palatinal was taken into the arch. In the clinical and dental examination, overjet and overbite were measured as 2 mm. Orthodontic treatment of the patient is continuing.

Conclusion: The patient with bone metabolism was treated with correct orthodontic force and correct treatment without orthognatic surgery. Ideal overjet and overbite were provided and dental crowding was corrected.

Keywords: Maxillary expansion, Orthodontic treatment, picnodisostosis syndrome

S-447**Periapikal Lezyonlu Renklenmiş Üst Santral Dişlerin Devital Beyazlatma Tedavisi***Kübra Aslantaş¹, Özkan Adıgüzel¹, Suzan Canıgül², Parla Meva Durmazpınar³*¹Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Diyarbakır²Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Diyarbakır³İzmir Demokrasi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Bu olgu sunumunda lezyonlu, renklenmiş üst santral kesici dişlerin yenilenen kök kanal tedavilerinde bariyer materyali olarak Biodentin (Septodont, Saint-Maur-des-Fosses, France) kullanılarak kron içi beyazlatma yapılması amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: 20 yaşındaki kadın hasta üst orta kesici dişlerinde oluşan renk değişikliği şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Alınan anamnezde hastanın 10 yıl önce travmaya maruz kaldığı ve intraoral muayenesinde ağrı, şişlik gibi bulgulara rastlanmadı ancak uygun olmayan kompozit restorasyonların olduğu tespit edildi. Radyografik muayenesi sırasında periapikal lezyon gözlemlendi.

Daha önceden yapılan kök kanal dolguları Protaper Universal Retreatment Sistemi (Dentsply Maillefer, Ballaigues, İsviçre) kullanılarak boşaltıldı. İlk seansta kanallar Reciproc ege (R50; VDW, Munich, Germany) ile genişletildi. Sodyum hipoklorit, klorhek-sidin ve EDTA kullanılarak irrigasyon yapıldı. Kanal içi ilaç olarak kalsiyum hidroksit pat uygulandı ve kavite sızdırmaz geçici dolgu materyali Cavit ile kapatıldı. 2. seansta kalsiyum hidroksit patı, EDTA ve distile su irrigasyonu ile uzaklaştırılıp standart son irri-gasyon protokolü uygulandı. Kök kanalları güta perka ve AH Plus (Dentsply DeTrey, Konstanz, Germany) kanal dolgu patı kullanılarak lateral kondensasyon yöntemiyle dolduruldu. Güta-perka gingival seviyenin 2 mm altına indirildi ve kanal ağızları biodentin materyali ile sızdırmazlık sağlanacak şekilde kapatıldı. Aynı seansta giriş kavitesine sodyum perborat ve distile sudan oluşan be-yazlatma ajanı yerleştirildi ve geçici dolgu materyali ile kapatıldı. Bu işlem 3 gün arayla 2 seans olarak uygulandı. Nötralizasyonu amacıyla giriş kavitesine 7 gün süreyle kalsiyum hidroksit uygulandı. Son seansta Valux Plus ile kompozit restorasyonları (3M ESPE, St. Paul, MN, ABD) yapılarak tedavi bitirildi.

Bulgular: Hastada 6 aylık klinik takip sonrasında herhangi bir semptomla rastlanmadı ve renklenme yönünden nüks gözlenmedi.

Sonuçlar: Biodentin materyalinin iyi örtücülüğü sayesinde intrakoronal beyazlatma işleminde bariyer materyali olarak güvenle kul-lanılmış ve intrakoronal beyazlatma tedavisi yapılarak renklenmenin giderilmesinde başarılı sonuçlar elde edilmesi sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Biodentin, periapikal lezyon, beyazlatma, travm

S-447**Nonvital Bleaching of Discolored Maxillary Central Incisor Teeth With Periapical Lesion***Kübra Aslantaş¹, Özkan Adıgüzel¹, Suzan Canıgül², Parla Meva Durmazpınar³*¹Department of Endodontics Faculty of Dentistry, Dicle University, Diyarbakır²Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Diyarbakır³İzmir Democracy University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, İzmir

Aim: In this case report, it was aimed to perform intracoronal bleaching using Biodentin as a barrier material in the retreat-ments of root canal with periapical lesion, and discolored maxillary central incisors.

Case: 20-year-old female patient was admitted to our clinic with the complaint of discoloration in her maxillary central inci-sors. Anamnesis revealed that the patient had been traumatized 10 years ago and intraoral examination revealed no signs of any pain or swelling, but inappropriate composite restorations were diagnosed. Periapical lesion was observed during radiog-raphic examination. Previous root canal fillings were removed using Protaper Universal Retreatment System. In the first visit, the root canals were enlarged with Reciproc files. Irrigation was performed using sodium hypochlorite, chlorhexidine, and EDTA. Cal-cium hydroxide paste was applied as an intracanal dressing paste and the cavity was sealed with a temporary sealing material. In the second visit, calcium hydroxide paste, EDTA and distilled water were removed and standard final irrigation protocol was applied. Root canals were filled by gutta-percha and AH Plus root canal sealer with lateral condensation technique. The gutta-percha was reduced to 2 mm below the enamel-cementum junction and the root canals were sealed with Biodentin material. In the same visit, the bleaching agent consisting of sodium perborate and distilled water was placed in the entrance of cavity and covered order to do neutralization. In the last visit, composite restorations were placed and treatment was completed.

Results: After 6 months of clinical follow-up, there was no symptom and no recurrence was observed in terms of discoloration.

Conclusions: Due to the good coverage of the Biodentin material, it has been used safely as material in intracoronal bleaching process and successful results have been obtained in the removal of discoloration.

Keywords: Biodentin, periapical lesion, bleaching, trauma

S-448

Farklı Maloklüzyon Tiplerinde Ortodontik Tedavi Sürelerinin Değerlendirilmesi*İbrahim Emir Mertoğlu¹, Ezgi Suna², Gökmen Kurt²*¹Bezmalem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, İstanbul²Bezmalem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Ortodontik tedavi deyince hastaların aklına gelen ilk soru olan “Tedavim ne kadar sürecek?” sorusu araştırmamızın ilham kaynağı olmuştur. Bu doğrultuda çalışmamızın amacı farklı sagittal yön anomalilerinin ve uygulanan tedavi yöntemlerinin tedavi süresine etkisinin değerlendirilmesidir.

Yöntem: Çalışmaya fakültemizin Ortodonti Anabilim Dalı’nda tedavi görmüş olan Angle Sınıf I ve Sınıf II ilişkiye sahip 207 birey dahil edilmiştir. Bireyler uygulanan tedavi yöntemi ve sahip oldukları maloklüzyon tipine göre 5 gruba ayrılmıştır. Grup 1’i Sınıf I ilişkiye sahip ve premolar çekimi ile tedavisi yapılan bireyler (3 erkek, 16 kadın; yaş ortalaması: 15.70±5,01 yıl), Grup 2’yi Sınıf I çekimsiz olarak tedavi edilen bireyler (19 erkek 31 kadın; yaş ortalaması: 17.54±5,61 yıl), Grup 3’ü Sınıf II ilişkiye sahip üst premolar çekimli tedavi uygulanmış bireyler (12 erkek, 32 kadın; yaş ortalaması: 15,05±4,74 yıl), Grup 4’ü Sınıf II ilişkiye sahip çekimsiz ve tek aşamalı olarak tedavi edilmiş bireyler (22 erkek, 39 kadın; yaş ortalaması: 15,80±3,95 yıl), Grup 5’i ise Sınıf II ilişkiye sahip, çekimsiz ve çift aşamalı (fonksiyonel tedavi+sabit tedavi) olarak tedavi edilmiş bireyler (15 erkek, 17 kadın; yaş ortalaması: 12.57±1,17 yıl) oluşturmaktadır.

Bulgular: Çalışmamızda gruplarımızı yaş ortalaması açısından değerlendirdiğimizde; Grup 5 ile diğer tüm gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu, diğer gruplar arasında anlamlı fark olmadığı gözlemlenmiştir. Gruplarımızı tedavi süresi açısından değerlendirdiğimizde; Grup 1’in tedavi süresi 24.23±5,40 ay, Grup 2’nin 17.12±6,04 ay, Grup 3’ün 24.62±7,90 ay, Grup 4’ün 22.41±6,24 ay, Grup 5’in 24.48±7,79 ay olarak bulunmuştur. Grup 2’nin tedavi süresinin diğer tüm gruplardan istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha az olduğu bununla birlikte diğer gruplar arasında anlamlı fark olmadığı gözlemlenmiştir.

Sonuç: Maloklüzyon tipi ve uygulanan tedavi yöntemi tedavi süresini etkileyebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ortodontik tedavi süresi, Maloklüzyon, Tedavi yöntemi

S-448

Evaluation of Orthodontic Treatment Duration in Different Malocclusion Types*İbrahim Emir Mertoğlu¹, Ezgi Suna², Gökmen Kurt²*¹Bezmalem Vakıf University Faculty of Dentistry, İstanbul²Bezmalem Vakıf University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, İstanbul

Aim: The first question that comes to the patient’s mind when it comes to orthodontic treatment is “How long does my treatment takes?” The question has been the source of inspiration for our research. The aim of this study was to evaluate the effect of different sagittal malocclusions and treatment modalities on treatment duration.

Method: 207 individuals with Angle class I and class II malocclusion were included in our study. Individuals were divided into 5 groups according to the treatment method and malocclusion types. Group 1 individuals with Class I relationship and treatment with premolar extraction (3 male, 16 female; mean age: 15,70±5,01 years), Group 2 individuals with Class I malocclusion and treatment without extraction (19 male, 31 female; mean age: 17,54±5,61 years), Group 3 individuals with Class II malocclusion and treated with upper premolar extraction (12 male, 32 female; mean age: 15,05±4,74 years), Group 4 individuals with Class II malocclusion and treated without extraction (22 male, 39 female; mean age: 15,80±3,95 years), Group 5 consisted of Class II malocclusion and double stage nonextraction treatment (15 males, 17 female; mean age: 12,57±1,17 years).

Results: When we evaluated our groups in terms of average age, there was a statistically significant difference between Group 5 and all other groups, but no significant difference was observed between the other groups. The duration of treatment in Group 1 was 24.23 ± 5.40 months, in Group 2 was 17.12 ± 6.04 months, in Group 3 was 24.62 ± 7.90 months, in Group 4 was 22.41 ± 6.24 months, in Group 5 24.48 ± 7.79 months, and the duration of treatment of Group 2 was significantly lower than all other groups, but there was no significant difference between the other groups.

Conclusion: Malocclusion type and treatment method may affect the duration of treatment.

Keywords: Orthodontic treatment duration, Malocclusion, Treatment modalities

S-449

Aşırı Kron Harabiyeti Olan Santral Dişin CAD/CAM Sisteminde Hazırlanan Endokron İle Restorasyonu: Vaka Raporu*Eda Döğüşcü, Gizem Bartan Aslantaş, Şenay Çetintaş, Özgül Karacaer*

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Kök kanal tedavisi görmüş, aşırı kron harabiyeti olan santral dişin, kanal içerisinden destek alınarak CAD/CAM sisteminde hazırlanan endokronlar ile restore edilip, estetik bir şekilde yeniden fonksiyona ulaştırılması amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: Çalışmamızda 14 yaşında genç hastanın aşırı kron harabiyeti olan maksiller sağ santral dişine, klinik ve radyolojik muayene sonrası endokron uygulanmasına karar verildi. Dişte mevcut olan kanal üstü geçici dolgu materyali kaldırıldıktan sonra sonra pulpa odasındaki restorasyonun giriş yolunu engelleyen düzensizlikler giderildi, mine dokusu kaldırıldı. Düz yüzeyli okluzal düzenleme yapıldı. Restorasyonun yapımında lösitle güçlendirilmiş seramik blok (Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) kullanıldı. Vertikal ve lateral hareketler sırasında gözlenen erken temaslar, kırmızı bantlı elmas frez ile giderildikten sonra glaze işlemi uygulandı. Bağlanma yüzeylerine %9 hidroflorik asit (Ultradent Porcelain Etch, South Jordan, USA) 60 sn. süre ile uygulandı. Restorasyon hava-su spreyi ile temizlendikten sonra silan (Ultradent Silane, South Jordan, USA) uygulanıp 60 sn. beklendi. Yüzey hazırlığı yapılan endokron restorasyon, self-adeziv rezin siman (RelyX U200, 3M Espe, Almanya; Lot numarası: 545768, Renk: A2) ile aynı seansta daimi olarak simante edildi.

Sonuç: İki ay boyunca takip edilen hastada fonksiyonel ve estetik şikayete rastlanmadı. Klinik ve radyolojik değerlendirmede marjinal kenarlarda açıklık olmadığı, kenar adaptasyonunun iyi olduğu tespit edildi. Aşırı harabiyete uğrayan ve özellikle estetik bölgede yer alan santral dişin estetik ve fonksiyon kaybı tek seansta tamamlanan endokron uygulaması ile giderildi. Tamamlanan endokron uygulaması, geleneksel yöntemle iyi bir alternatif olabilir.

Anahtar Kelimeler: cad/cam, endokron, tam seramik

S-449

Endocrown Restoration For The Central Teeth Having The Severe Crown Damages By Using CAD / CAM System: Case Report*Eda Döğüşcü, Gizem Bartan Aslantaş, Şenay Çetintaş, Özgül Karacaer*

Department of Prosthodontics, Gazi University Faculty of Dentistry, Ankara

Objective: The central tooth, which has been treated with root canal and has severe crown damage, is restored with the support of endocrowns prepared in CAD / CAM system in order to provide an aesthetic function.

Case: In our study, after clinical and radiological examination of 14 years old patient, it was decided to apply endocrown to the maxillary right central tooth with severe crown damage. After removing the temporary canal filling material in the tooth, the irregularities which prevent the entrance of the restoration in the pulp chamber were corrected and enamel tissue was removed. Flat-surface occlusal has arranged. The leucite-reinforced ceramic block (Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) was used in the restoration. Early contacts which was observed during vertical and lateral movements were removed with the red band diamond bur and than glaze was applied. Than 9% of hydrofluoric acid (Ultradent Porcelain Etch, South Jordan, USA) is used for 60 sec. After the restoration was cleaned with air-water spray, silane (Ultradent Silane, South Jordan, USA) was applied and waited for 60 sec. The endocrowns restoration of the surface was permanently cemented in the same session with self-adhesive resin cement (RelyX U200, 3M Espe, Germany; Lot number: 545768, Color: A2).

Conclusion: The patient was followed up for two months and there were no functional or aesthetic complaints. In the clinical evaluation, margins were fully adapted. The aesthetic and functional loss of the central tooth, which was severely damaged and located especially in the aesthetic region, was eliminated by the endocrown application completed in one session. Completed endocrown application may be a good alternative to the conventional method.

Keywords: cad/cam, endocrown, all ceramic

S-450

Mandibular Kanin Dişlerin Kök-Kanal Morfolojisinin Konik-Işınlı Bilgisayarlı Tomografi ile Değerlendirilmesi*Pınar Açıktur Okutan¹, Rüya Sessiz², Emre Köse², Senem Gökçen Yiğit Özer¹*¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Aydın²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Aydın

Amaç: Bir Türk popülasyonunda, konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) görüntüleri kullanılarak, mandibular kanin dişlerin kök/kök kanal sayısının, kök kanal morfolojisinin ve aynı hastada bilateral dişler arasında simetri varlığının incelenmesidir.

Yöntem: Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde Nisan 2018 – Nisan 2019 tarihleri arasında farklı nedenlerle alınmış KIBT görüntüleri retrospektif olarak taranmış; 506 tane mandibular kanin diş görüntüsü araştırmaya dahil edilmiştir. Hastanın yaş ve cinsiyet verileri ile birlikte; dişlerin kök/kanal sayıları, kök uzunlukları, kök kanal morfolojileri, apikal foramenin lokalizasyonu kaydedilmiştir. Kök kanal morfolojisi Vertucci sınıflaması kullanılarak değerlendirilmiştir. Aynı zamanda bilateral dişler arasında simetri varlığı da kök kanal morfolojileri açısından incelenmiştir.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilen hastaların 16 ve 83 yaş arasında oldukları; kadın ve erkek oranlarının ise sırasıyla %50,2 ve %49,8 olduğu saptanmıştır. Görüntüleri incelenen mandibular kanin dişlerin büyük çoğunluğunun (%98,4) tek köke sahip olduğu görülmüştür. Tek köklü mandibular kanin dişlerinde en sık izlenen kök kanal morfolojisi Tip I (%90,8)'dir. Tip I kök kanal morfolojisini sırasıyla Tip II (%7,2), Tip III (%1,6), Tip IV (%0,2) ve Tip V (%0,2) kök kanal morfolojileri izlemektedir. Hastaların %90,5 'inde, bilateral mandibular kanin dişler arasında kök kanal morfolojisi açısından simetri gözlenmektedir.

Sonuç: Hekimler, kök kanal tedavisi uygulanacak mandibular kanin dişlerde, endodontik tedavi öncesinde kök kanal morfolojisini değerlendirirken ikinci bir kök kanalının veya ikinci bir kökün bulunma olasılığını göz ardı etmemelidir. KIBT görüntüleri, kök kanal morfolojisinin detaylı bir şekilde değerlendirilmesini sağlayarak kanal tedavisinin başarısını arttırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: kanin,KIBT,vertucci

S-450

Evaluation of Root-Canal Morphology of Mandibular Canine Teeth Using CBCT*Pınar Açıktur Okutan¹, Rüya Sessiz², Emre Köse², Senem Gökçen Yiğit Özer¹*¹Department of Endodontics, Aydın Adnan Menderes University Faculty of Dentistry, Aydın²Department of Dentomaxillofacial Radiology, Aydın Adnan Menderes University Faculty of Dentistry, Aydın

Aim: Aim of this study was to investigate the number of roots/root canals, root canal morphology of mandibular canine teeth and the presence of the symmetry of bilateral canine teeth in the same patient using cone beam computed tomography (CBCT) images in a Turkish population.

Method: Archive records of CBCT images which were imaged for different reasons between April 2018 and April 2019 in Aydın Adnan Menderes University Faculty of Dentistry were retrospectively reviewed. In this study, 506 mandibular canine teeth images were included. Patient's age and gender, numbers of roots and canals, root lengths, root canal morphologies and localization of apical foramina of mandibular canine teeth were recorded. Root canal morphology was evaluated using Vertucci classification. The presence of symmetry between bilateral canine teeth in terms of root canal morphology was also evaluated.

Results: The patients included in the study were between 16 and 83 years old; female and male ratios were 50.2% and 49.8%, respectively. Single root was observed in most of the mandibular canine teeth (98.4%). The most frequently seen root canal morphology in single rooted mandibular canine teeth was Type I (90.8%), Type II (7.2%), Type III (1.6%), Type IV (0.2%) and Type V (0.2%), respectively. Symmetry was observed between bilateral mandibular canine teeth in terms of root canal morphology in 90.5% of patients.

Conclusion: Clinicians should not ignore the possibility of a second root canal or a second root when evaluating root canal morphology prior to root canal treatment. CBCT images increase the success of root canal treatment by providing detailed assessment of root canal morphology.

Keywords: canine,CBCT,vertucci

S-451

Farklı Kitosan Jellerin Kontrollü Florür Salım Kapasitelerinin Ve Sürelerinin Değerlendirilmesi*Emrah Karataşlıoğlu*

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Bu çalışmanın amacı, farklı kitosanlar kullanılarak hazırlanmış ve içerisine sodyum florür eklenmiş iki farklı kitosan jel formülasyonunun florür iyonu salım süresi ve miktarını belirlemek ve değerlendirmektir.

Yöntem: Suda çözünen kitosan jel (% 3) distile su içinde hazırlandı ve jel A olarak isimlendirildi. Bazik kitosan jel (% 2) ise % 1' lik laktik asit çözeltisi içinde hazırlandı ve jel B olarak adlandırıldı. Her iki jele de % 5' lik sodyum florür eklendi. Kontrol grubu olarak ise su içinde % 5' lik sodyum florür çözeltisi hazırlandı. *In vitro* salım çalışmaları Franz Difüzyon hücreleri kullanılarak yapıldı. Örneklerde, florür iyonu tayini, iyon selektif elektrot cihazı kullanılarak yapıldı. İstatistik analizi için, tek yönlü varyans analizi (one-way ANOVA) kullanıldı. Anlamlılık seviyesi $p < 0.05$ olarak belirlendi.

Bulgular: Kontrol olarak kullanılan % 5' lik sodyum florür çözeltisinden etkin florür salımı 15 dakika içinde tamamlandı. Kitosan jellerle ise florür salımının uzadığı görüldü. Salınan florür iyonlarının miktarı açısından kontrol grubu ile kitosan jel grupları kıyaslandığında, jel gruplarında daha fazla iyon salınımı gerçekleşti ve bu fark istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p > 0.05$). Bazik kitosan jelden salınan miktar 60. dakika sonunda % 61, suda çözünen kitosandan ise salınan miktar 90. dakikanın sonunda %68 olarak bulundu. Farklı tip kitosan ile hazırlanan formülasyonlardan gerçekleşen florür salınım miktarı arasında anlamlı bir fark bulunmadı ($p > 0.5$).

Sonuç: Ağız boşluğunda kontrollü olarak florür salınımı için hazırlanan kitosan jeller salınım süresini uzatarak florür tutulumuna yardımcı olmuştur. İlaveten salınan florür miktarını da arttırmışlardır. Ancak bu konuyu araştırmak için daha fazla *in vivo* çalışma yapılması gerekir.

Anahtar Kelimeler: florür, kitosan, kontrollü salım

S-451

Evaluation of Controlled Fluoride Release Capacities And Durations of Different Chitosan Gels*Emrah Karataşlıoğlu*

Department of Endodontics, İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry, İzmir

Aim: The aim of this study was to determine and evaluate the fluoride ion release time and amount of two different chitosan gel formulations prepared using different chitosans and added sodium fluoride.

Method: Water-soluble chitosan gel (3%) was prepared in distilled water and named gel A. The basic chitosan gel (2%) was prepared in 1% lactic acid solution and named as gel B. 5 % sodium fluoride was added to both gels. As the control group, 5 % sodium fluoride solution was prepared in water. *In vitro* release studies were performed using Franz Diffusion cells. In the samples, fluoride ion determination was performed with using ion selective electrode device. One-way ANOVA was used for statistical analysis. Significance level was set at $p < 0.05$.

Results: Effective fluoride release from the 5 % sodium fluoride solution used as control was completed within 15 minutes. It has been observed that fluoride release is prolonged in chitosan gels. Regarding to the amount of released fluoride ions, when the control group and chitosan gel groups were compared, more ions were released in the gel groups than control group and this difference was statistically significant ($p > 0.05$). The amount released from the basic chitosan gel was found to be 61% at the end of the 60th minute and 68% at the end of the 90th minute. No significant difference was found between the amount of fluoride release from formulations prepared with different types of chitosan ($p > 0.5$).

Conclusion: Chitosan gels, which prepared for controlled fluoride release in the oral cavity, prolonged the release time of fluoride ions and promoted fluoride retention. In addition, they also increased the amount of fluoride released. However further *in vivo* studies should be performed to examine this topic.

Keywords: fluoride, chitosan, controlled release

S-452

Soket Kalkan Tekniği ile İmmediat İmplant Uygulaması: Vaka Sunumu*Zeliha Betül Özsağır¹, Burcu Kanpalta², Ahmet Aydoğdu¹*¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul²Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Diş çekimi sonrası kret kontur boyutları, bukkal kemik rezorbsiyonu lingualden daha belirgin olacak şekilde hacimsel değişiklikler gösterir. Soket koruma teknikleri rezorbsiyon sürecini önleyemediği için sağlıklı periodonsiyumu korumak amacıyla Soket Kalkan Tekniği geliştirilmiştir. Bu olgu sunumunun amacı, anterior bölgede Soket Kalkan Tekniği ile immediate implantasyon uygulamasının tüm klinik aşamalarının sunulmasıdır.

Vaka Sunumu: Periodontoloji bölümüne başvuran 20 yaşındaki erkek hastada, sol maksiller santral dişinde travmaya bağlı serikal kök kırığı tespit edildi. Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi, Endodonti ve Protetik Diş Tedavisi Anabilim dalları ile yapılan konsültasyon sonucunda immediate implant uygulaması yapılmasına karar verildi. Dental volumetrik tomografi değerlendirilmesi sonucunda bukkal kemiğin kalınlığı 1 mm'di. Bukkal kemiğin rezorbsiyonuyla estetik problemleri en aza indirgeyebilmek için Soket Kalkan Tekniği ile immediate implant uygulamasına karar verildi. 23 nolu dişin mezialinden vertikal insizyon, 11'in mid-bukkalinden 23'in mezialine kadar sulkuler insizyon atılarak mukoperiostal flap kaldırıldı. Servikal bukkal kök parçası korunacak şekilde 21 nolu diş çekildi. Yaklaşık 1mm kalınlığındaki mezial ve distale uzanan bukkal kök parçası, yarım ay şeklinde korundu. 4mm çapında-15mm uzunluğunda Megagen implant yerleştirildi. Basit süturlar yardımıyla suture edildi. 21 nolu dişin kronu şekillendirilerek komşu dişlere splinte edildi. Operasyondan 3 ay sonra implant üstü protezi yapıldı. Ameliyat sonrası bir yıllık takipte periapikal ve dental volumetrik tomografi sonucunda mezial, distal ve bukkal kemiğin korunduğu ve klinik olarak bukkal konturun, mezial ve distal papilin korunduğu gözlemlenmiştir. Hasta takibine devam edilmektedir.

Sonuç: Soket Kalkan Tekniği ile immediate implant yüklemesi sonucunda kemik konturları korunarak anterior bölgede estetik sonuç elde edilebilmiştir. Bu yöntemin başarısının değerlendirilebilmesi için uzun dönem takipli randomize kontrollü çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Soket Kalkan Tekniği, İmplant, Soket Koruma

S-452

Immediate Implantation with Socket Shield Technique: A Case Report*Zeliha Betül Özsağır¹, Burcu Kanpalta², Ahmet Aydoğdu¹*¹Department of Periodontology, Bezmialem Vakif University, İstanbul²Department of Prosthodontic,, Bezmialem Vakif University, İstanbul

Introduction: The crest contour sizes after tooth extraction show volumetric changes such that buccal bone resorption is more pronounced than lingual. Since socket preservation techniques could not prevent the resorption process, Socket Shield Technique has been developed to preserve healthy periodontium. The aim of this case report is to present all clinical stages of immediate implantation with Socket Shield Technique in the anterior region.

Case Presentation: A 20-year-old male patient admitted to the Department of Periodontology had a cervical root fracture due to trauma to his left maxillary central tooth. After consultation with the departments of Oral and Maxillofacial Radiology, Endodontics and Prosthodontics, it was decided to apply immediate implants. As a result of dental volumetric tomography evaluation, it was observed that the thickness of the buccal bone was 1 mm. In order to minimize the aesthetic problems due to resorption of the buccal bone, it was decided to apply immediate implant with Socket Shield Technique. The mucoperiostal flap was removed. The tooth 21 was extracted preserving the cervical buccal root fragment. A 4 / 15 mm Megagen implant was placed. It was sutured with the help of simple sutures. The crown of tooth 21 was shaped and splinted to the adjacent teeth. Three months after the operation, an implant prosthesis was performed. During the postoperative one-year follow-up, periapical radiography and dental volumetric tomography showed the preservation of the mesial, distal and buccal bone, and the preservation of the buccal contour, mesial and distal papillae was observed clinically. Patient follow-up continues.

Results: Aesthetic result was obtained in the anterior region by preserving the bone contours as a result of immediate implant loading with the Socket Shield Technique. Long-term follow-up randomized controlled trials are needed to evaluate the success of this method.

Keywords: Socket Shield Technique, Implant, Socket Preservation

S-453**Doğal Diş-İmplant Destekli Overdenture Protez; Klinik Takip***Orhan Anar, Derya Özdemir Doğan*

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Sivas

Amaç: Serbest sonlu vakada kalan doğal dişlerinden de destek alınarak yapılan Doğal Diş-İmplant Destekli Overdenture Protez tasarımının 5 yıllık klinik takibi.**Olgu Sunumu:** 58 yaşındaki bayan hasta alt hareketli bölümlü protezinden memnun olmaması nedeni ile 2013 yılında Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi kliniğimize başvurmuştur. Yapılan ağız içi muayenesinde ön bölgede 31-41 ve 42 numaralı dişlerin mevcut olduğu, dişsiz posterior bölgedeki kretlerin ise bıçak sırtı şeklinde olduğu görülmüştür. Alt çene Kennedy 1 iskelet bölümlü protez kullanan hastanın, sık sık protez vuruğu şikayetinden yakındığı bildirilmiştir. Yapılan radyolojik incelemenin ardından diş çekimi istemeyen hastamıza, posterior bölgeye 2 adet implant yerleştirilmesi uygun görülmüştür. 3 aylık implant iyileşme sürecinden sonra doğal diş-implant destekli overdenture protez planlaması yapılmıştır. Ağızdaki periodontal durumu iyi olan üç adet anterior diş kanal tedavisinin ardından teleskop kuron yapılmıştır. Tutucu ataçmanlar(Ball ataçman) implant üzerine yerleştirilmiş ve protez tamamlanmıştır. Bu sayede protezin anterior-posterior yönündeki hareketinin azaltılması ve hem daimi dişlerin hem de implantların üzerine gelen kuvvetlerin dengeli dağıtılması, implant, diş ve protez kullanım ömürlerinin uzatılması amaçlanmıştır. Yapılan tedavi sonucunda hastanın protez memnuniyeti artmış ve protezin anterior-posterior hareketi ortadan kalkmıştır. Hastanın 1.yıl kontrolü 2014 yılında yapılmış ardından 2016,2017,2018 yıllarında ve son olarak 2019 Mayıs ayında düzenli kontrolleri yapılmış ve radyografik kayıtları alınmıştır. Kontrollerde hasta memnuniyeti ve kemik rezorpsiyon düzeyleri, dişlerin ve implantların sağlık durumları değerlendirilmiştir.**Sonuç:** Mandibula serbest sonlu hastalarda, Kalan doğal dişlerin kopinglenerek implantlarla desteklenmesi hasta memnuniyeti ve protez ömrü açısından uygun bir tedavi seçeneği olarak sunulabilir.**Anahtar Kelimeler:** Peri-implantitis, sağ kalım, teknik komplikasyonlar, teleskopik kron**S-453****Natural Dental-Implant Supported Overdenture Prosthesis; Clinical Follow-up***Orhan Anar, Derya Özdemir Doğan*

Department of Prosthodontics, Sivas Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Sivas

Purpose: 5-year clinical follow-up of natural tooth-implant supported overdenture prosthesis design with support from natural teeth remaining in free-ended case.**Case:** A 58-year-old female patient applied to our prosthetic dentistry clinic in Sivas Cumhuriyet University Faculty of Dentistry in 2013 because of her dissatisfaction with lower removable partial dentures. In the oral examination, teeth 31-41 and 42 were present in the anterior region, and the crest in the posterior region without teeth was in the form of a knife ridge. It was reported that the patient using a Kennedy 1 skeletal partial denture of the lower jaw frequently complained of prosthetic stroke. After the radiological examination, 2 implants were placed in the posterior region. After 3 months of implant healing, natural tooth-implant supported overdenture prosthesis planning was performed. Three anterior teeth with good periodontal status in the mouth underwent canal treatment followed by telescope crowns. The attachment (Ball attachment) was placed on the implant and the prosthesis was completed. In this way, it is aimed to reduce the movement of the prosthesis in the anterior-posterior direction and to distribute the forces on both the permanent teeth and the implants in a balanced manner and to extend the life of the implant, tooth and prosthesis. As a result of the treatment, the satisfaction of the prosthesis increased and the anterior-posterior movement of the prosthesis disappeared. The patient's first year control was performed in 2014, followed by regular checkups in 2016,2017,2018 and finally in May 2019 and radiographic records were obtained. Patient satisfaction and bone resorption levels, health status of teeth and implants were evaluated.**Conclusion:** In patients with mandible free finite, coping of remaining natural teeth with implants can be an appropriate treatment option for patient satisfaction and prosthesis life.**Keywords:** Peri-implantitis, survival, technical complications, telescopic crown.

S-454

Alt Büyükakazi Dişlerinin Kök Kanal Morfolojilerinin Konik Işınli Bilgisayarli Tomografi İle İncelenmesi*Işıl Kaya Büyükbayram¹, Nilay Budak², Gizem Çolakoğlu³, Mehmet Ali Elçin³, Rüstem Kemal Sübay¹*¹İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, İstanbul²Beykent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, İstanbul³İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu çalışmanın amacı, konik ışınli bilgisayarli tomografi (KİBT) kullanarak alt büyükakazi dişlerinde c kanal ve üç kök varlığının görülme sıklığının belirlenmesidir.

Yöntem: İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Radyolojisi bölümüne başvurmış, herhangi bir sebeple konik ışınli bilgisayarli tomografisi çekilmiş inceleme kriterlerine uygun toplam 196 hastanın (102 kadın 94 erkek) tomografik görüntüleri retrospektif olarak değerlendirildi. Sol ve sağ taraf büyükakazi dişlerinin (36,37,46,47) kök kanal morfolojileri incelenerek c kanal ve üç kök varlığı kaydedildi. Bu anatomik farklılıkların cinsiyetler, sağ ile sol taraf, birinci ile ikinci büyükakazi arasındaki dağılımına ek olarak tek veya çift taraflı gözlenme oranı da incelenerek kaydedildi.

Bulgular: İncelenen hastaların 36 numaralı dişlerinde hiç c kanal morfolojisine rastlanmazken 37 numaralı dişlerde %15.7 oranında c kanal morfolojisi tespit edildi. C kanal görülme oranı 46 numaralı dişler için %2.9, 47 numaralı dişler için ise %9 olarak tespit edildi. Bu oranlar cinsiyetler arasında değerlendirildiğinde 37, 46 ve 47 numaralı dişler için sırasıyla kadın hastalarda c kanal görülme oranı %15.2, %5.5, %14.7, erkek hastalarda c kanal görülme oranı ise %15.09, %0 %1.8 olarak belirlenmiştir. Bilateral olarak c kanal morfolojisi görülme oranının kadın hastalarda %8.4, erkek hastalarda ise %1.8 olduğu görülmüştür. İncelenen tüm hastaların 36 numaralı dişlerinde üç kök gözlenme oranı %3.5 iken bu oran 37 numaralı diş için %1.8, 46 numaralı diş için %1.4 ve 47 numaralı diş için %0.9'dur.

Sonuç: C kanal morfolojisi en sık 37 numaralı dişlerde görülmüştür. 47 numaralı dişlerde c kanal görülme oranı kadınlarda, erkeklere göre daha yüksektir. Bilateral olarak c kanal görülme oranı kadınlarda daha fazladır. 3 kök morfolojisi en sık 36 numaralı dişlerde görülmüştür. Klinisyenlerin kök kanal morfolojisinde gözlenebilecek anatomik farklılıklar hakkında bilgi sahibi olması, kök kanal tedavisi sırasında yaşanabilecek komplikasyonları azaltarak tedavi başarısını olumlu yönde etkileyecektir.

Anahtar Kelimeler: c kanal, radiks entomolaris, radiks paramolaris, kök kanal morfolojisi, anatomik varyasyonlar, konik ışınli bilgisayarli tomografi

S-454

Investigation of Root Canal Morphology of Mandibular Molars Using Cone- Beam Computed Tomography*Işıl Kaya Büyükbayram¹, Nilay Budak², Gizem Çolakoğlu³, Mehmet Ali Elçin³, Rüstem Kemal Sübay¹*¹İstanbul Aydın University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, İstanbul²Beykent University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, İstanbul³İstanbul Aydın University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Dentomaxillofacial Radiology, İstanbul

Aim: The aim of this study was to investigate the prevalence of c-shaped canals and three roots in mandibular molars using cone beam computed tomography (CBCT)

Methods: 196 CBCT scans of patients (102 female, 94 male) who applied to İstanbul Aydın University Dentistry of Faculty Department of Oral and Dentomaxillofacial Radiology requiring tomographic examination as a part of their treatments, that fulfilled the inclusion criteria were evaluated retrospectively. The root canal morphology of left and right mandibular first and second molars (36,37,46,47) were examined and the presence of c-shaped canals and three roots were recorded. The distribution of these anatomical variation between gender, left and right side, type of tooth, and unilateral /bilateral occurrence were also examined.

Results: No c-shaped canal morphology was detected in teeth 36 of the examined patients while c-shaped canal morphology was detected in 15.7% of teeth 37. The incidence of c-shaped canal was 2.9% for teeth 46 and 9% for teeth 47. When the ratios were evaluated between genders, c-shaped canal prevalence was found 15.2%, 5.5%, 14.7% in female patients, and 15.09%, 0% 1.8% in male patients, for teeth 37,46 and 47 respectively. Bilateral c-shaped canal morphology was found to be 8.4% in female patients and 1.8% in male patients. Three-rooted morphology ratio were found 3.5% of all patients for tooth 36, this rate was 1.8% for tooth 37, 1.4% for tooth 46 and 0.9% for tooth 47

Conclusion: C-shaped canal morphology was most common in teeth 37. The prevalence of c-shaped canal was higher in females compared to men in teeth 47. Bilateral c-shaped canal prevalence was higher in women. Three rooted morphology was most commonly seen in teeth 36. Clinicians should have a thorough knowledge of the variations that can be seen in root canal morphology which will improve the success in endodontics.

Keywords: c-shaped canal, radix entomolaris, radix paramolaris, root canal morphology, anatomical variations, cone-beam computed tomography

S-455

Üç Farklı Kalsiyum Hidroksit Yerleştirme Metodunun Obtürasyon Etkinliğinin Konik Işınli Bilgisayarlı Tomografi Kullanarak Değerlendirilmesi*Sena Topalan¹, Büşra Bostancı², Merve Ölmez¹, Duygu Göller Bulut³, Zeliha Uğur Aydın¹*¹Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Bolu²Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Bolu³Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Oral Diagnoz ve Radyoloji Anabilim Dalı, Bolu**Amaç:** Bu çalışmanın amacı lentülospiral, insülin şırıngası ve endodontik plugger yöntemleri ile kalsiyum hidroksit patı yerleştirilen dişlerde dolum kalitesini Konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) ile değerlendirmektir.**Yöntem:** Çalışmaya tek kök ve tek kanala sahip 30 adet kesici diş dahil edildi. Kök kanalları ProTaper Universal (Dentsply, Ballaigues, İsviçre) eğeleri üretici talimatlarına uygun olarak sırasıyla kullanılarak prepare edildi. Köklerin apikal kısımları otopolimerizan akrilik rezin bloklar içine yerleştirildi. Dişler kalsiyum hidroksit patı (Calcipast, Cerkamed Medikal Co., Stalowa Wola, Polonya) yerleştirme prosedürüne göre rastgele 3 alt gruba ayrıldı (n:10); lentülospiral, insülin şırıngası ve endodontik plugger. Obtürasyon uzunluğu ve voidlerin sayısı 0.125 mm vokselle boyutu ile elde edilen KIBT görüntüleri üzerinde aksiyal koronal ve sagittal görüntüler kullanılarak değerlendirildi. Obtürasyon uzunluğu yetersiz dolum, ideal dolum ve taşkın dolum olarak sınıflandırıldı ve servikal üçlü, orta üçlü ve koronal üçlüdeki boşlukların sayısı kaydedildi.**Bulgular:** Lentülospiral grubunda diğer gruplara kıyasla ideal dolum sayısı anlamlı derecede daha fazla bulundu (p<0.05). İnsülin şırıngası ve endodontik plugger gruplarında apikal üçlüdeki boşluk sayısı lentülospiral grubuna kıyasla anlamlı derecede daha fazlaydı (p<0.05).**Sonuç:** Kalsiyum hidroksit dolgusundaki boşluk açısından lentülospiral yöntemi kullanılan grupta insülin şırıngası ve endodontik plugger gruplarına kıyasla daha kabul edilebilir sonuçlar elde edildi. Tüm gruplarda boşluk oluşumu kök kanalının en fazla orta üçlüsünde gözlemlendi.**Anahtar Kelimeler:** Kalsiyum hidroksit, Konik ışınli bilgisayarlı tomografi, Kök kanal tedavisi

S-455

Evaluation of Obturation Efficacy of Three Different Calcium Hydroxide Paste Placement Methods Using Cone Beam Computed Tomography*Sena Topalan¹, Büşra Bostancı², Merve Ölmez¹, Duygu Göller Bulut³, Zeliha Uğur Aydın¹*¹Department of Endodontic, Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Bolu²Department of Pedodontic, Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Bolu³Department of Department of Dentomaxillofacial Radiology, Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Bolu**Objective:** The aim of this study was to evaluate the filling quality of calcium hydroxide paste placement using lentulospiral, insulin syringe and endodontic plugger methods with Cone beam computed tomography (CBCT).**Methods:** Thirty incisors with single root and single canal were included in the study. Root canals were prepared using ProTaper Universal (Dentsply, Ballaigues, Switzerland) files in accordance with the manufacturer's instructions. Apical parts of the roots were placed in autopolymerizing acrylic resin blocks. The teeth were randomly divided into 3 subgroups according to the procedure of placement of calcium hydroxide paste (Calcipast, Cerkamed Medical Co., Stalowa Wola, Poland); lentulospiral, insulin syringe and endodontic plugger. Obturation length and number of void were evaluated by using axial coronal and sagittal images on CBCT images obtained with voxel size of 0.125 mm. Obturation length was classified as insufficient filling, ideal filling and over filling and the number of voids in cervical, middle and coronal thirds were recorded.**Results:** The ideal filling number was significantly higher in the lentulospiral group compared to the other groups (p <0.05). Voids numbers were significantly higher in the apical third in the insulin syringe and endodontic plugger groups than in the lentulospiral group (p <0.05).**Conclusion:** In the lentulospiral group, more acceptable results were obtained in terms of void in calcium hydroxide fill than in insulin syringe and endodontic plugger groups. In all groups, void formation was observed mostly in the middle third of root canal.**Keywords:** Calcium hydroxide, Cone beam computed tomography, Root canal treatment

S-456

Travmaya Bağlı Renk Değişikliği Görülen Süt Dişlerinde Beyazlatma: Vaka Raporu*Elif Kardeş, Tarek Seddik, Sera Şimşek Derelioğlu*

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Erzurum

Amaç: Estetik sadece yetişkin hastalarda değil, çocuk hastalarda da gün geçtikçe daha çok önem kazanmaktadır. Hastaların estetik beklentilerinin artmasıyla birlikte beyazlatma tedavisine ilgi artmıştır. Dişlerde oluşan renk değişiklikleri estetik problemlere yol açmakta ve bunun sonucunda da psikolojik ve sosyal problemlere neden olabilmektedir. Beyazlatma tedavisi dişlerdeki renklemeleri etkin bir şekilde uzaklaştırır. Herhangi bir apikal patoloji veya semptom gözlenmesizin travma sonrası renk değişikliği gözlenen süt dişlerinde beyazlatma tedavisi uygulanabilmektedir.

Olgu Sunumu: 5 yaşında erkek hasta maksiller santral dişlerinde renk değişimi şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Ebeveyni çocuğunun dişlerinin rengi nedeniyle kreşte arkadaşları tarafından dalga konusu olduğu ve bu yüzden kreşe gitmek istemediğini belirtti. Alınan anamnezde hastanın yaklaşık 1 ay önce düştüğü ve bu bölgenin travmaya uğradığı öğrenilmiştir. Yapılan klinik muayenede 51 ve 61 nolu dişlerin asemptomatik olduğu, elektrikli pulpa testine yanıt vermediği saptandı ve radyografide herhangi bir patolojiye rastlanmadı. Her iki dişin endodontik tedavileri iodoform ve kalsiyum hidroksit içerikli pat(Viopex,Spident) ile tamamlanıp sızıntının engellenmesi amacıyla mine-sement sınırının koronaline taşmayacak şekilde 2mm MTA(ProRoot MTA,Dentsply) yerleştirildi. MTA'nın üzerine nemli peletim yerleştirilip cam iyonomer simanla (Equia Forte,GC) geçici restorasyon yapıldı. Hasta 2 gün sonra geldiğinde geçici restorasyon ve nemli peletim uzaklaştırılarak %35'lik hidrojen peroksit emdirilmiş peletim yerleştirilmiştir. Ve yine geçici olarak cam iyonomerle restore edilip hastaya 3 gün sonraya randevu verilmiştir. Hasta geldiğinde 61 numarasında sonucun tatmin edici olduğu gözlenmiş ve geçici restorasyonu uzaklaştırılarak kompomerle daimi restorasyonu tamamlanmıştır. Başlangıç rengi daha koyu olan 51 numarasında bleaching ajanının 2 gün daha bekletilmesine karar verilmiştir. Hasta tekrar geldiğinde 51 numaranın kompomerle (Glasiosite,VOCO) daimi restorasyonu tamamlanmıştır.

Sonuç: Bu vakada olduğu gibi herhangi bir apikal patoloji veya semptom gözlenmeyen, travmaya bağlı renk değişikliği gözlenen süt dişlerinde beyazlatma tedavileriyle tatmin edici sonuçlar alınabilmektedir. Böylece çocuğun sosyal ortamlarda daha özgüvenle gülümsemesine katkı sağlanabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: süt dişlerinde beyazlatma, travma sonrası renk değişikliği, endokoronal beyazlatma

S-456

Bleaching of Discolored Primary Teeth Caused By Trauma: Case Report*Elif Kardeş, Tarek Seddik, Sera Şimşek Derelioğlu*

Ataturk University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Erzurum

Objective: Aesthetics have been gaining growing importance not only in adults,also in pediatric patients.The discoloration of teeth causes aesthetic problems;and consequently,may cause psychological and social distresses.Bleaching treatment effectively removes discoloration of teeth.In discolored primary teeth following traumatic injury,with the absence of any apical pathology or symptoms,bleaching treatment can be applied.

Case: A 5-year-old boy was admitted to our clinic with the complaint of darkening of the maxillary central incisors.His parents said that their child was being mocked by his friends because of the color of his teeth so he doesn't want to go to the kindergarten anymore.History revealed that the patient had fallen about a month ago and that the upper anterior region had been traumatized.In clinical examination,discoloration of teeth number 51and 61 was observed.These teeth were asymptomatic,did not respond to electric pulp testing;radiographically showed no pathology.Endodontic treatment of both teeth was completed with calcium hydroxide and iodoform containing paste(Viopex,Spident),followed by a 2mm layer of MTA(ProRoot MTA, Dentsply)placed in order to prevent the leakage of the bleaching material.A moist pellet was placed over the MTA layer and temporary restoration was made with glass-ionomer cement(EquiaForte,GC).Two days later,the temporary restoration and the moist pellet were removed and a pellet saturated with 35%hydrogen peroxide was placed and again temporarily restored with glass-ionomer.An appointment was scheduled 3days later.In the next appointment,the outcome was satisfactory in tooth number 61,and a final restoration was made with compomer(Glasiosite,VOCO) after removing the temporary restoration.Tooth number 51 had darker color and bleaching agent was decided to be kept for 2more days.When the patient came back,the final restoration of tooth number 51 was completed with compomer.

Conclusion: As in this case,satisfactory outcomes can be obtained with bleaching treatments in primary teeth with discoloration caused by trauma,with no symptoms or apical pathology.Therefore,this treatment increases the child's self-confidence by providing him/her a better smile.

Keywords: primary tooth bleaching, traumatized primary tooth, discolored primary tooth

S-457

Mandibula Kondil Bölgesinde Ektopik Molar Dişin Alınması: Ağız İçi Yaklaşım*Mert Akbaş¹, Mustafa Yalçın², Altan Varol³, Barış Altuğ Aydil¹*¹İstanbul Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul²Gaziantep Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Gaziantep³Marmara Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Mandibula kondil bölgesindeki ektopik azı dişleri nadir olmasına rağmen, cerrah için benzersiz bir zorluk teşkil etmektedir. Literatürde çıkarılmaları için alternatif yaklaşımlar tanımlanmıştır. Mandibular ektopik azı dişleri ve epidemiyolojisi, etiyojisi, çıkarılma endikasyonları ve cerrahi teknikleri konusundaki literatür gözden geçirilmesi tamamlandı. Ek olarak, ramus bölgesindeki ektopik bir mandibular molar hakkında minimal invaziv, intraoral bir teknikle kaldırılan bir olgu sunumu yapıldı. Yapılan literatür taramasında; fasiyal sinir dallarının hasar görmemesi, yara izleri ve sialosel oluşumu; sınırlı diseksiyon ile cerrahi alan görüleştirmesinin maksimize edilmesi; komşu yapılara minimum riskle dişin güvenli bir şekilde kesilmesi ve iyatrojenik veya postoperatif spontan çene kırığı riskini azaltan hassas kemik kaldırma işlemleri; gibi avantajları olduğundan dolayı birçok yazarın bu tekniği savunduğu görüldü. Bu makalenin amacı, kondilde ektopik diş tespit edilen hastanın klinik ve radyografik bulgularını sunmaktır. İlk olarak panoramik röntgende tespit edilen, mandibular kondildeki ektopik dişin lokalizasyonu ve çevresindeki patolojik oluşumun detaylı değerlendirilmesi için hastadan bilgisayarlı dental volumetrik tomografi (CBCT) alındı. Hasta genel anestezi altında nasal entübasyonun ardından intra-oral yaklaşımla opere edildi. Sunulan olgu, sistemik olarak sağlıklı ve 26 yaşındaki bir kadın hastadır. Hasta asemptomatikti.

Anahtar Kelimeler: ağız içi yaklaşım, ektopik molar, kondil

S-457

Removal of from Ectopic Molar Tooth in the Condyle Region: A Intra- Oral Approach*Mert Akbaş¹, Mustafa Yalçın², Altan Varol³, Barış Altuğ Aydil¹*¹İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Maxillofacial Surgery, İstanbul²Gaziantep University Faculty of Dentistry, Department of Maxillofacial Surgery, Gaziantep³Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Maxillofacial Surgery, İstanbul

The aim of this article is to present the clinical and radiographic findings of the patient with ectopic teeth in the condyle. Ectopic molars within the mandibular condyle region, although rare, present a unique challenge to the surgeon. Alternative approaches have been described in the literature for their removal. A review of the English literature on the subject of mandibular ectopic molars and their epidemiology, etiology, indications for removal, and surgical techniques was completed. In addition, a case report is presented of an ectopic mandibular molar in the ramus region which was removed via a minimally invasive, intraoral technique. The authors advocate this technique as it offers the following advantages: avoidance of injury to branches of the facial nerve, bad scars, and sialoceles formation; maximization of surgical field visualization with limited dissection; ability for safe sectioning of the tooth with minimal risks to adjacent structures; and precise bone removal, decreasing risk of iatrogenic or postoperative spontaneous mandible fracture. Cone Beam Computer Tomography (CBCT) was obtained from the patient for the detailed evaluation of the ectopic tooth in the mandibular condyle and the pathological formation around it. The patient was operated under general anesthesia with an intra-oral approach after nasal intubation. The presented case is systemically healthy and a 26-year-old female patient. The patient was asymptomatic.

Keywords: ectopic molar, intraoral approach, kondil

S-458

Kist Kavitesine Özel Olarak Tasarlanan Üç Boyutlu Yazıcı ile Üretilen Marsupyalizasyon Dreninin Odontojenik Keratokist Tedavisinde Denenmesi*Serap Keskin Tunç*

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD, Van

Odontojenik Keratokist yıkıcı özelliği, lokal agresif davranışı ve yüksek oranda rekürrens potansiyeli ile karakterizedir. Tedavisinde; dekompresyon ve marsupyalizasyon, enükleasyon, kimyasal ajanlarla beraber enükleasyon, segmental veya marjinal rezeksiyon uygulanan prosedürlerdir. Klinik ve radyolojik bulgular, çok büyük hacimde bu teşhis yönünde ağır basıyorsa konservatif olan marsupyalizasyon operasyonu denemelidir. Marsupyalizasyon operasyonu sıklıkla kist duvarında kemikte bir pencere açılarak, kistin üst kısmının eksizyonu ile kısmi debridman yapılmasını ve kalan kistin epitelinin çevre yumuşak dokulara dikilmesini içerir. Bu amaçla çok çeşitli aygıtlar kullanılmaktadır fakat bu tedaviye has herhangi kesin bir aygıt henüz icat edilmemiştir. Bu çalışmada günümüz diş hekimliğinde çok popüler olan 3D yazıcıyla elde edilen ve kist kavitesine spesifik bilgisayar ile tasarlanan dren tasarımı ve uygulaması tartışılacaktır. 45 yaşında, erkek hasta, kliniğimize sol alt çenesinde ağır şikâyeti ile başvurdu. Kistin üç boyutlu görüntüsünü elde etmek ve tedavi planımızı belirlemek için hastaya bilgisayarlı tomografi çektirdik. Tomografinin görüntüsünün 3 boyutlu halini Meshmixer programı kullanarak. stl dosyasına dönüştürüp bilgisayar programında elde ettik.. Materyal olarak 3D yazıcıda üretilen esnek, kist kavitesinde rahat ilerleyebilen ve tekrar eski haline dönebilen bir materyal olan yumuşak 1.sınıf reçineyi kullandık. Kistin ağız içine açılacağı yeri yine CT üzerinde en uygun yere gelecek, hastanın rahat yıkama yapabileceği şekilde tasarladık. Uygulama öncesinde Baticon solüsyonun içinde 5 dk bekletilip ardından Serum fizyolojik ile yıkandı. Dren tasarlandığı gibi kistin en derin bölgesine ulaştı. Daha sonra tekrar kaviteye yerleştirmeye çalışırken parçalanmaya başladığını gördük ve kist kavitesinden tamamen geri çıkardık. Tasarlanan drenin esnek olduğunu fakat dayanıksız olduğunu gözlemledik. Hastayı tekrar IV ilaç setinin plastik spin-lock kısmını takarak marsupyalizasyon sürecini başlattık. Hastanın 6 ayda küçülen kist kavitesi ikinci bir operasyonla çıkarılarak tedavisi tamamlandı. Fakat alınan kontrol görüntülerinde kistin en uç kısmında hala kistik bir radyolüsensinin kaldığını gözlemledik. Hastanın kistine spesifik olarak tasarlanan dren ile tedavi tamamlansaydı bu sonucun olmayacağı kanısındayız. Hastanın kist kavitesi düzenli kontroller ile tarafımızca takip edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: 3 Boyutlu Yazıcı, Dren, Marsupyalizasyon, Odontojenik Kerato Kist

S-458

3D Printer-Designed Marsupialization Drain Specially Designed for Cyst Cavity in the Treatment of Odontogenic Keratocyst*Serap Keskin Tunç*

Van Yuzuncu Yil University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Van

Odontogenic Keratocyst is characterized by its destructive properties, local aggressive behavior and high recurrence potential. Treatment of; decompression and marsupialization, enucleation, chemical agents, segmental or marginal resection. The marsupialization involves a partial debridement of the upper cyst by opening a window in bone in cyst wall and suturing epithelium of remaining cyst to surrounding soft tissues. A wide variety of devices are used for this purpose, but no device specific to this treatment has yet been invented. In this study, we will discuss the design and application of the drain which is obtained by 3D printer which is very popular in today's dentistry and designed by computer specific to cyst cavity. A 45-year-old male patient was admitted to clinic with complaint of pain in left jaw. In order to obtain a three-dimensional image of the cyst and determine our treatment plan, we took CBCT. We used the Meshmixer program to view the 3D-image of the tomography. We used the 1.class soft resin, which is a flexible material produced on a 3D-printer, which can easily move through the cyst cavity and can be restored to its original state. Prior to application, was left in Baticon solution for 5-minutes and then washed with saline. The drain reached the deepest part of the cyst as designed. We tried to put it back in the cavity, we saw it began to disintegrated. And we completely removed it. We observed that the designed drain was flexible but unstable. We started the marsupialization process by inserting the plastic spin-lock-part of the IV-drug-set again. The cyst cavity, which had contracted in 6 months, was removed by a second operation and the treatment was completed. However we observed that there was still a cystic radiolucency at the extreme part of the cyst. We think that this result would not have been achieved if the treatment was completed with a drain designed specifically for the patient's cyst.

Keywords: 3D printing, drainages, Marsupialisation, Odontogenic Kerato Cyst

S-459**Üç Boyutlu Fasiyal Yüz Morfolojisinin Cep Telefonu ile Taranmasının Doğruluğunun İncelenmesi***Gökhan Serhat Duran*

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu çalışmanın amacı cep telefonu ile elde edilen yüz taramalarının doğruluğunun antropometrik ölçümler ile karşılaştırılarak incelenmesidir**Materyal-Metod:** 60 bireyin yüz yumuşak dokularında toplam 10 değişik parametrede dijital kumpas yardımı ile antropometrik ölçüm gerçekleştirilmiştir. Benzer şekilde ölçümler 3B yüz taramaları üzerinde gerçekleştirilmiştir ve direk ölçümler ile karşılaştırılmıştır. 3B yüz taramalarının elde edilmesi için cep telefonunda bulunan yüz tanıma sisteminin kamerasından faydalanılmıştır. Bütün ölçümler bir ay sonra tekrarlanılarak gözlemci içi güvenilirlik değerlendirilmiştir. Ölçümler arası farklılığın değerlendirilmesi için istatistiksel olarak t-Testi yöntemi kullanılmıştır.**Bulgular:** Direk ölçümler ile yüz taramaları arasındaki ortalama farkların en fazla 1.8mm ye kadar çıktığı gözlenmiştir. Özellikle burun çevresi yapılarında gerçekleştirilen N-Prn, N-Sn, Sn-Prn ölçümlerindeki fark istatistiksel olarak anlamlıdır. ($p \leq 0.05$)**Sonuç:** Cep telefonu ile gerçekleştirilen 3Byüz taramaları horizontal ve vertikal düzlemlerde gerçekleştirilen ölçümlerde direk ölçümlere benzer sonuçlar vermektedir ancak derinlik boyutunda doğruluğun düştüğü gözlenmektedir.**Anahtar Kelimeler:** Üç boyutlu yüz taraması, Cep telefonu, Doğruluk**S-459****Accuracy Of Three-Dimensional Scanning Of Facial Morphology Using A Mobile Phone***Gökhan Serhat Duran*

Health Sciences University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Ankara

Objective: The aim of this study was to evaluate the accuracy of 3D facial scans which obtained by a mobile phone comparing with anthropometric measurements.**Materials-Methods:** Anthropometric measurement was performed with a digital caliper in 10 different parameters in the facial soft tissues of 60 individuals. Similarly, measurements were performed on 3D face scans and compared with direct measurements. The camera of the face recognition system in the mobile phone was used to obtain 3D face scans. All measurements were repeated one month later to assess intraobserver reliability. The t-test method was used to evaluate the difference between the measurements.**Results:** The highest mean difference was observed up to 1.8 mm between direct measurement and facial scans. especially around the nasal structures The difference in N-Prn, N-Sn, Sn-Prn measurements was statistically important. ($p \leq 0.05$)**Conclusion:** 3D Facial scans performed by mobile phones have similar results to direct measurements in horizontal and vertical planes, but accuracy is reduced in the depth dimension.**Keywords:** Three dimensional facial scan, Mobile phone, Accuracy

S-460**Gorlin-Goltz Sendromunda Bilateral Odontojenik Kistlerin Tüplü Dekompresyonla Tedavisi**

Yasin Çağlar Koşar, Ömür Dereci, Nesrin Saruhan

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Eskişehir

Amaç: Gorlin-Goltz sendromu; bazal hücreli karsinomlar, çenelerde birden çok bölgede keratokistler ve iskeletsel anomalileri içeren otozomal dominant geçiş gösteren kalıtsal bir hastalıktır. Bu sendromun bazal hücreli nevüs sendromu, çoklu nevoid bazal hücreli karsinom sendromu, çene kisti bazal hücreli tümör-iskelet anomalisi sendromu ve beşinci fakomatosis gibi birçok adı vardır. Bu çalışmanın amacı; tesadüfen teşhis edilen Gorlin-Goltz sendromu sunulmaktadır.

Olgu: 22 yaşındaki erkek hasta kliniğimize başvurdu. Radyolojik incelemede mandibula posterior bölgede bilateral kistler tespit edildi. Ön tanı olarak multipil odontojenik keratokist düşünüldü. Lokal anestezi altında mandibular sag ramus bölgesinden insizyonel biyopsi yapıldı. Histopatolojik inceleme sonucunda odontojenik keratokist tanısı doğrulanmış oldu. Lokal anestezi altında hasta bilateral olarak opere edildi. Hastanın 6 aylık takibi sonucunda herhangi bir rekürrens gözlenmedi.

Sonuç: Gorlin-Goltz sendromlu hastalar dental ve medikal tedavilerinde dikkatli multidisipliner bir yaklaşıma ihtiyaç duyar. Erken tanı komplikasyonların etkili bir şekilde önlenmesi ve uygun tedavi için bir fırsat yaratır. Hastamız sendrom hakkında bilgilendi ve 6 aylık periyotlarla rutin takipleri yapılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dekompresyon, Gorlin-Goltz Sendromu, Odontojenik Kist

S-460**Treatment of Bilateral Odontogenic Keratocysts with Tube Decompression in Gorlin-Goltz Syndrome**

Yasin Çağlar Koşar, Ömür Dereci, Nesrin Saruhan

Eskişehir Osmangazi University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Eskişehir

Aim: Gorlin-Goltz syndrome is an autosomal dominant inherited condition comprising the principle triad of basal cell carcinomas, multiple jaw keratocysts, and skeletal anomalies. This syndrome has numerous names as basal cell nevus syndrome, multiple Nevoid basal cell carcinoma syndrome, jaw cyst basal cell tumor-skeletal anomaly syndrome and fifth phacomatosis. The aim of this study; Gorlin-Goltz syndrome, which is diagnosed by chance, is presented.

Case: Twenty two years old male patient refer to our clinic. Radiographic examination showed bilateral cyst in the mandibular posterior region. A provisional diagnosis of multiple keratocystic odontogenic tumor was considered. Under local anesthesia, Incisional biopsy was carried out in right ramus of the mandible. Histopathological report revealed and confirmed the presence keratocystic odontogenic for our patient. Under local anesthesia, The patient was operated on a mandibular bilaterally. There was no recurrence in the routine follow-up period of 6 months.

Conclusion: A patient with Gorlin-Goltz syndrome needs particular multidisciplinary medical and dental approach for management. An early diagnosis creates an opportunity for effective prevention of complications and proper treatment. Our patient is informed about the syndrome and routine follow-ups are performed with 6-month periods.

Keywords: Decompression, Gorlin-Goltz syndrome, Odontogenic Cyst

S-461**Gummy Smile Tedavisinde Kuron Boyu Uzatma İşleminde Diode ve Er,Cr:Ysgg Lazer Kullanımının Karşılaştırması***Tunç Berge*

Serbest Muayenehane, İstanbul

Estetik bir gülümsemenin sağlanması kozmetik ve protetik diş hekimliğindeki ana kaygılardan biridir. Diş hekimliği klinik uygulamalarında hastaya mükemmel bir gülümseme sunabilmek günlük bir gereksinim haline gelmiştir. Dişlerin dışında, dişeti de gülümseme estetiğinde önemli bir rol oynar. Dişetinin aşırı görselleşmesi, estetik tedavi isteyen hastalar arasında yaygın bir şikayettir. Gummy smile diye adlandırılan gülümseme durumunda, dişeti dokusunun olması gerektiği miktardan fazlası gülümsemeye maruz kalır.Bu durumun düzeltilmesi için çok çeşitli tedavi seçenekleri mevcuttur.

Lazerlerin bir tedavi yöntemi olarak kullanılması, bu gibi durumlar için ümit verici bir seçenek olarak kabul edilir. Bu çalışmada, gummy smile problemi olan aynı hasta üzerinde aynı seansta İki farklı dalga boyundaki lazeri (980 Nm Diod ve 2780 Nm.Er, Cr: YSGG) kullanarak, bu lazerlerin dişeti üzerindeki etkilerini açıklamayı ve tedavi sırasında ve iyileşme sonrası bu tür tedavilerin avantajlarını ve dezavantajlarını tartışmayı hedefliyorum.

Dişler ve Dişetlerindeki estetik sorununa çözüm arayan hastamıza gerekli klinik ve radyografik muayene yapıldıktan sonra kuron boyu uzatma operasyonu yapılmasına karar verildi.Tedavi planlamasında lazer kullanımı tercih edildi ve hastanın sol üst çenesine 980 Nm. Diode ve sağ üst çenesine de 2780 Nm.Er,Cr:YSGG lazerleri anestezi altında uygulandı. Tek seansta kemik kaldırmadan gingivektomi işlemi tamamlandı.Her iki taraf klinik uygulama farklılıkları açısından değerlendirildi.Hastaya önceden hazırlanan geçici mockup laminalar yerleştirildi ve yaklaşık 4 hafta beklendi. Ardından dişeti iyileşmesini takiben kalıcı porselen laminaları yapıldı. Çalışmanın sonunda klinik uygulama anında Er,Cr:YSGG lazerin daha hassas ve düzgün bir kesi yaptığı,Diode lazerde ise dokuda harabiyetin daha fazla olduğu ancak kanamasız, konforlu bir çalışma ortamı sunduğu görüldü.İyileşme döneminde ise her iki lazerin doku iyileşmesinde anlamlı bir fark yaratması gözlemlenmedi. Süre olarak her iki taraf ta aynı sürede hastanın kalıcı porselen laminalarının yapımına olanak sağladı.

Anahtar Kelimeler: diod, dişeti, erbium, estetik, lamina,lazer**S-461****Comparison of Using Diode Laser and Er,Cr:Ysgg Laser İn Esthetic Crown Lengthening for Gummy Smile Correction***Tunç Berge*

Private Clinic,İstanbul,Turkey

Providing pleasant smile is one of the main concerns in cosmetic and prosthetic dentistry. Perfect smile is becoming an everyday requirement in dental practice. Apart from teeth, gingiva also plays an important role in smile esthetics. Excessive visualization of gingiva is a common complaint among patients seeking esthetic treatment. In the case of gummy smile, more than the required amount of gingival tissue is exposed upon smiling. A wide variety of treatment options are available for correction of excessive gum.

The use of a laser as a treatment modality is considered to be a promising option for such cases. My aim is to explain the effects of using two different wavelength of lasers (980 Nm Diode and 2780 Nm.Er,Cr:YSGG) on the gingiva and discuss the advantages and disadvantages of this type of treatments during treatment side and after healing period. After the necessary clinical and radiographic examinations were made to our patient who has aesthetic problem in the teeth and gums, it was decided to perform a crown lengthening operation with lasers.For left upper jaw 980 Nm. Diode and for right upper jaw 2780 Nm.Er, Cr: YSGG lasers were applied under anesthesia. Gingivectomy without osteotomy was completed in one session. Both sides were evaluated for differences in clinical practice. Temporary mockup veneers were placed in the patient and waited for approximately 4 weeks. Following the gingival healing, porcelain laminate veneers were made. At the end of the study, it was observed that Er, Cr: YSGG laser made a more accurate and smooth incision, while diode laser showed more damage in the tissue, but it provided a comfortable working environment without bleeding. In the recovery period, no significant difference was observed between the two lasers.Both sides allowed the patient to build porcelain laminate veneers at the same time.

Keywords: diode, erbium, esthetic, gingivektomy, veneer

S-462**Geç Dönem Kalsifiye Süpernumerer Dişlerin Erken Tespiti Mümkün mü? Vaka Serisi**

Nevin Kaptan Akar¹, Ecem Nagihan Başer¹, Seden Akan Bayhan²

¹İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, İstanbul

²Altınbaş Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu vaka serisinin sunulma amacı geç dönem kalsifiye supernumerer premolar dişlere dikkat çekmek ve uygulanan standart görüntüleme metodlarının tartışılmasıdır.

Yöntem: Ortodonti kliniği rutininde sık olmamakla birlikte geç dönem kalsifiye supernumerer dişler (GDKSD) rastlantısal olarak tespit edilebilmektedir. İstanbul Medipol Üniversitesi Ortodonti kliniğinde GDKSD'in tesadüfi olarak tespit edilmesinin ardından tedavi görmekte olan veya tedavisi tamamlanan nonsendromik 793 adet bireyin panoramik radyografileri taranmış, GDKSD belirlenen bireylerin 3D volumetrik tomografileri de incelenmiştir.

Bulgular: Panoramik radyografisi taranan bireylerin 7 tanesinde GDKSD tespit edilmiştir. Alınan 3D CBCT görüntülerinde, panoramik radyografide görülmeyen ilave supernumerer diş folikülleri belirlenmiştir. GDKSD tespit edilen bireylerin yaşları 12, 12,13,13,16,19, 25'dir. Belirlenen GDKSD'in 9 tanesi mandibuler 1 tanesi maksiller bölgededir.

Sonuç: Ortodontik tedavi sırasında veya sonrasında gelişim gösteren GDKSD tedavinin seyri ve stabilitesi açısından önem taşır. Bu bağlamda etyolojinin belirlenmesi için çalışmaların yapılması ve olası risk faktörlerinin belirlenmesi gerekmektedir. Ayrıca klinik rutininde görüntüleme tekniği olarak düşük doz 3D CBCT tercih edilmesi de tartışılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Süpernumerer, Premolar, Geç Dönem Kalsifiye

S-462**Is the Early Determination of Late Calcified Supernumerary Teeth Possible or Not ? Case Series**

Nevin Kaptan Akar¹, Ecem Nagihan Başer¹, Seden Akan Bayhan²

¹Department of Orthodontics, İstanbul Medipol University, İstanbul

²Department of Orthodontics, Altınbaş University, İstanbul

Aim: The purpose of this case series is to draw attention to the late calcified supernumerary premolar teeth and to discuss the standardized imaging methods applied to late period calcification.

Method: In the routine of orthodontics clinic, although not frequent, late period calcifying supernumerary teeth (GDKSD) can be determined incidentally. Panoramic radiographs of 793 nonsyndromic patients who were treated or who were treated after the randomization of GDKSD in the Orthodontic clinic of İstanbul Medipol University were scanned and 3D volumetric tomographies of GDKSD individuals were also examined.

Results: GDKSD was detected in 7 patients who came to our clinic and who were scanned by panoramic radiography. On the other hand, additional supernumerary dental follicles were detected on 3D CBCT images of the forehead which are not seen on the panoramic radiograph beforehand. The age of the individuals diagnosed as GDKSD is 12,12,13,13,16,19,25. Nine of the identified GDKSD are in mandibles and 1 is in maxillary regions.

Conclusion: GDKSD, which occur during or after orthodontic treatment, have a place in from the point of stability and process of the treatment. In this context, it is necessary to determine the etiology and to determine the possible risk factors. It should also be discussed that whether the low-dose 3D CBCT should be preferred as the imaging technique in the clinical routine or not.

Keywords: Supernumerer, Premolar, Late Period Calcifying

S-463**Zygomatic Implant Placements Via Sinus Slot and Sinus Window Techniques***Çağrı Burdurlu*

Yeditepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Atrofik maksillada sinüs slot ve sinüs penceresi tekniği ile zigomatik implant uygulamalarının değerlendirilmesi amaçlanmaktadır.

Olgu Sunumu: Zigomatik implant uygulamalarının cerrahi teknikleri devamlı olarak gelişim göstermektedir. Cerrahi olarak dörtten fazla teknik tanımlanmıştır. Sinüs penceresi implantın açısına uygun olarak Caldwell-Luc girişimindekine benzer bir şekilde hazırlanmaktadır. Slot penceresi ise zigomatik ve maksiller kemiklerin birleşim sınırı üzerinde, sinüs membranı korunarak, zigomatik kemiğin alt sınırıyla sinüs tabanı arasında hazırlanır. Zigomatik kemiğin bireysel anatomik farklılıkları göz önünde bulundurularak her iki teknik de güvenli bir cerrahi uygulama sunmaktadır. Sinüs penceresi implantın açısı ve final pozisyonunun işlem sırasında görülebilmesi imkanı sağlamaktadır. Hazırlanan pencere cerrahi girişimin konforunu artırmakla beraber işlem sonrası komplikasyonların görülme sıklığını da yükseltebilmektedir. Sinüs slot tekniği düşük komplikasyon riskiyle birlikte implantın kemikle daha fazla temasını ve daha yüksek stabilite sağlar.

Sonuç: Yaptığımız araştırmaya göre her iki yöntem de zigomatik implant uygulamalarında faydalı bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Zigomatik implant, sinüs, slot, pencere

S-463**Sinüs Slot ve Sinüs Pencere Tekniği İle Zigomatik İmplant Uygulamaları***Çağrı Burdurlu*

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Yeditepe University Faculty of Dentistry, İstanbul

Purpose: The aim of this study was to evaluate the zygomatic implant placement with sinus slot and sinus window techniques to treat atrophic maxilla.

Case: The surgical technique for zygomatic implants has undergone continuous development. More than four types of surgical procedures are available for the placement of zygomatic implants. Sinus window was prepared similar to Caldwell-Luc procedure in accordance with the implant pathway. The slot was made directly through the buttress wall between the base of the zygoma and the floor of the maxillary sinus without damaging the sinus membrane. According to anatomical intravidual differences of the zygomatic bone, both techniques present reliable surgical approach. Sinus window helps to visualize the angulation and eventual positioning of the implant. Despite the comfortable operation phase, the incidence of post operative complications can be higher with this technique. Sinus slot technique provides decreased risk of complications with greater bone to implant contact and higher implant stability.

Conclusion: According to our observation, both techniques are useful for placing zygomatic implants.

Keywords: Zygomatic implant, sinus, slot, window

S-464**Seramik Laminate Veneer: Bağlanma Kopması Ve Yeniden Bağlanma***Sadullah Üçtaşlı, Şeyma Şirin*

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

İndirekt laminate veneer restorasyon uygulamaları, yapım tekniklerine göre porselen laminate veneer restorasyon veya seramik laminate veneer restorasyon şeklinde sınıflandırılır. Günümüzde, seramik laminate veneer restorasyon, ısı-basınç döküm tekniği veya CAD/CAM tekniği ile elde edilebilir. Seramik laminate veneer restorasyon uygulamalarda gözlenen başarısızlık nadirdir. Şayet gözlenirse: kırık, mikrosızıntı veya bağlantı kopması şeklindedir. Bağlantı kopmasının nedenleri, derin preparasyon, adeziv simantasyon işlemleri sırasında olası kontaminasyon ve restorasyonun uyumsuzluğudur.

23 yaşında kadın hasta, maksiller sol kanin dişine uygulanan seramik veneer restorasyonda bağlantı kopma şikayeti ile Ankara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalına başvurdu. Bağlantı kopmasına sahip restorasyonun klinik muayenesinden sonra, bağlantı kopma nedeni adeziv simantasyon işlemi sırasında olası kontaminasyon ile ilişkilendirildi. Bağlantısı kopan seramik restorasyonun iç yüzeyinin incelenmesinde kompozit rezin yapıştırma siman kalıntısı bariz şekilde gözlemlendi. Yapıştırma siman artığının uzaklaştırılması için bağlantısı kopan restorasyon, 5 dakika 600°C seramik pişirme fırınına yerleştirildi. Bu işlem sonucunda kompozit rezin yapıştırma simanı yanarak uzaklaştırıldı. Yeniden bağlanma işlemi için adeziv simantasyon tekniği kullanıldı. Adeziv simantasyon tekniği, restorasyon iç yüzeyi ve hazırlanan dış yüzeyi olmak üzere iki yüzeyde gerçekleştirildi. Restorasyon iç yüzeyinin hazırlanma aşamaları: Hidroflorik asit ile pürüzlendirme, Silan uygulaması, adeziv uygulaması ve ışık ile sertleşen kompozit rezin yapıştırma materyalinin uygulanması şeklindedir. Prepare edilen dış yüzeyinin hazırlanma aşamaları: mine yüzeyinin ortofosforik asit ile pürüzlendirilmesi ve adeziv uygulamasıdır.

Bağlantısı kopan, zarar görmeyen seramik laminate veneer restorasyon adeziv simantasyon tekniği ile uygun bir şekilde yerine yeniden bağlanır.

Anahtar Kelimeler: Seramik, Laminate, Simantasyon**S-464****Ceramic Laminate Veneer: Debonding And Rebonding***Sadullah Üçtaşlı, Şeyma Şirin*

Department of Prosthodontics, Ankara University Faculty of Dentistry, Ankara

Depending on fabrication techniques, indirect laminate veneer restorations can be classified as porcelain laminate veneer restoration or ceramic laminate veneer restoration. Today, ceramic laminate veneer restoration can be obtained either lost-wax heat-pressed technique or CAD/CAM technique. Failures of ceramic laminate veneer restorations are rare. If happened, fracture, microleakage or debonding would be occurred. The reasons for debonding are, deep preparation, contamination during adhesive cementation procedure, ill-fit of the restoration.

23 years old female patient was referred to University of Ankara, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics with debonded ceramic veneer restoration which was applied on maxillary left canine tooth. After clinical examination of the debonded restoration, the decision for debonding was attributed to the contamination during adhesive cementation procedure. Examination of the debonded ceramic restoration, remnant of the composite resin luting cement was evident in intaglio surface of the restoration. In order to remove remnant of the luting cement, debonded restoration was put into ceramic firing oven at 600°C for 5 minutes. Rebonding procedure can be conducted by utilising adhesive cementation technique and achieved both intaglio surface of the restoration and surface of the prepared tooth. Steps for intaglio surface of the restoration were hydrofloric acid etching, application of silane, application of adhesive and application of light cure composite resin luting material. Steps for prepared tooth surface were orthophosphoric acid etching of enamel surface and application of adhesive. If debonded ceramic laminate veneer restoration is intact then rebonding with adhesive cementation technique can be achieved easily.

Keywords: Ceramic, Laminate, Rebonding

S-465**Kısa Sürede Çene Eklemi Tedavisi Hayal Mi Gerçek Mi?**Ömer Pirinç

Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD, İstanbul

Temporomandibular rahatsızlıkların toplumda görülme sıklığı oldukça fazladır. Bu rahatsızlıklar internal disk düzensizliklerinden osteoartrite kadar değişik seviyelerde olabilir. Tedavilerine baktığımızda birden çok alternatif karşımıza çıkmaktadır. Bunların hangilerini uygulayacağımıza doğru karar vermemiz gerekmektedir. Bu tedaviler diş hekimi, çene cerrahı, fizik tedavisi uzmanı ve psikiyatristleri içeren multidisipliner bir ekip tarafından yapılmaktadır. Bu konuşmada diş hekimlerinin muayenehane pratiğinde temporomandibular rahatsızlığı bulunan hastalara yaklaşımının nasıl olması gerektiği açıklanacak ve tedavi süresinin kısaltılmasının yolları ve tedavi sırasında dikkat edilmesi gereken püf noktalar anlatılacaktır. Çok sayıda örnek olgularım ve bu konudaki tecrübelerim paylaşılacaktır. Özellikle Bruksizm vakalarında çiğneme kaslarının relaksasyonuna yönelik pratik ve hızlı yöntemlerim anlatılacaktır. Ayrıca konservatif yöntemlerle sonuç alınamayan vakalarda temporomandibular eklem içi enjeksiyon tedavisine örnek olgu videom paylaşılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Temporomandibular Rahatsızlıklar, Artrosentez, Temporomandibular Eklem, Bruksizm**S-465****Is Tmj Treatment in A Short Time Dream or Real?**Ömer Pirinç

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, İstanbul

The incidence of Temporomandibular disorders in society is quite high. These disorders may be at varying levels from internal disc disorders to osteoarthritis. When we look at the treatment, we see multiple alternatives. We have to decide which of these are going to apply correctly. These treatments are performed by a multidisciplinary team including dentist, oral and maxillofacial surgeon, physical therapist and psychiatrist. In this speech, the approach of dentists to patients with temporomandibular disease in the practice of the clinic will be explained and the ways to shorten the treatment period and during the treatment, the tricks to be considered will be explained. Many sample my cases and experiences will be shared. Especially in cases of bruxism, my practical and rapid methods for the relaxation of chewing muscles will be explained. In addition, we will share my case video as an example of temporomandibular intra-articular injection treatment, in cases that cannot be concluded with conservative methods.

Keywords: TMD, Arthrocentesis, TMJ, Bruxism

S-466

Ender Görülen Oral Lezyonda Tanı Ve Tedavi: Vaka Raporu*Kani Bilginaylar, Mehmet Gagari Caymaz, Ceren Melahat Dönmezer*

Yakın Doğu Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Kuzey Kıbrıs

Amaç: Ağız içerisinde meydana gelen, etkeni tam olarak bilinmeyen ve histopatolojik inceleme sonucu Periferik Dev Hücreli Granülom olduğu belirlenen lezyona uygulanan tedavilerin tartışmalı olarak anlatılması amaçlanmıştır.**Olgu:** 59 yaşında kadın hasta Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'mıza sol üst bölgesinde şişlik ve dişetinde renk değişimi şikayeti ile başvurmuştur. Hastanın yapılan intraoral muayenesinde anterior bölgede hematoma benzeyen mor nekrozumsu dişeti görülmüştür. Dişetinde nekrotik bir görüntü mevcuttu. Hastadan alınan anamnezde lupusu ve böbreklerinde sorun olduğu ve bu nedenle Kümadin ve Cellcept kullandığı öğrenilmiştir. Hasta gece plağı kullandığını ve 2 gün önce sağ maksillar kanin bölgesinde tahriş meydana geldiğini belirtmiştir. Bu bölgedeki lezyonun plaktan kaynaklandığı düşünülmüş ve hastanın ağrısı olmadığı gözönüne alınarak herhangi bir işlem yapılmamıştır. Hastaya dişlerini fırçalarken dikkat etmesi gerektiği ve plağı kullanmaması söylenilmiştir. Hasta 1 hafta sonra yeniden geldiğinde lezyonun geçmediği ve ilerlediği görülmüştür. Hasta anamnezine göre kullandığı Cellcept'in bağışıklık sistemini baskılayacağından dolayı iyileşmenin geciktiği düşünülmüştür ve hastanın doktoruna konsültasyon yazılıp ilacın bırakılıp bırakılmayacağı danışılmıştır. Hasta 3 gün sonra konsültasyon sonucu ile geldiğinde doktoru ilacın kesilebileceğini belirtmiştir, lezyon 3 gün içerisinde daha da ilerlemiştir. Hasta ayrıca bu dönem boyunca Kümadin kullanmadığını bize ilk kez belirtmiştir. Bunun üzerine bölgeden biyopsi alınmış, hastadan o bölgede kanlamanın sağlanabilmesi için Kümadin kullanımına devam etmesi fakat Cellcept'in kesilmesi istenmiştir. Histopatoloji raporuna göre lezyonun Periferik Dev Hücreli Granülom olduğu belirtilmiş ve bölgede hemorajik enfakt bulgularına rastlanmıştır. Bir hafta sonraki klinik muayenede dişetin iyileşmeye başladığı, mor rengin kaybolduğu ve dişetin kendi rengine döndüğü görülmüştür. 15. günde ise bölgenin tamamen iyileştiği görülmüştür.**Sonuç:** Bu tarz önceden görülmemiş ve tanısı konulmamış olgularda hasta anamnezine dikkat edilmeli ve bu doğrultuda hareket edilmelidir. Bu vakada hastanın Kümadin'i kesmesi nedeni ile damarlarda kan dolaşımının sağlıklı gerçekleşmemesine bağlı olarak dişeti beslenememiş olabileceği ve Cellcept nedeni ile immun sistemin yavaşladığı düşünülmektedir. Hastanın Kümadin'e tekrardan başlaması ve Cellcept'i kesmesi ile bölgedeki iyileşmenin gerçekleştiği düşünülmektedir.**Anahtar Kelimeler:** Cellcept, Coumadin, dişeti, lezyon

S-466

Diagnosis and Treatment of Rare Oral Lesion: A Case Report*Kani Bilginaylar, Mehmet Gagari Caymaz, Ceren Melahat Dönmezer*

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Near East University Faculty of Dentistry, Northern Cyprus

Objective: The aim of this study is to discuss the diagnosis and the treatments of Peripheral Giant Cell Granuloma as a result of histopathological examination.**Case:** A 59-year-old female patient was admitted to the Department of Oral and Maxillofacial Surgery with a swelling in the upper left area and discoloration of the gingiva. In the clinical examination, purple necrosis-like gingiva resembling hematoma were seen in the anterior region. In the medical history, there was a problem in her lupus and kidneys, therefore she was using Coumadin and Cellcept. She was using a night plaque and the irritation occurred in the right maxillary canine area. Considering that the lesion was caused by the plaque and no pain was observed, no procedure was performed. One week later, the lesion didn't pass and progressed although the night plaque wasn't used. With the consultation of her doctor we decided to stop Cellcept because this medicine delays healing due to the suppression of immune system. Within these three days the lesion got more bigger. The patient also stated that she didn't use Coumadin during this period. Biopsy was performed from the region, we told to patient to continue the use of Coumadin to ensure the blood supply in the region. According to the histopathology, the lesion was Peripheral Giant Cell Granuloma. One week later, the purple color disappeared and the gingiva returned to its own color. On the 15th day, the region was completely recovered.**Conclusion:** In such rare cases, anamnesis of the patient should be considered and acted carefully. In this case, because of the Coumadin cut, the gingiva couldn't be fed due to the lack blood circulation in the veins and the immune system was slowed down due to Cellcept. The region was recovered when the patient's Coumadin recurred and Cellcept was cut.**Keywords:** Cellcept, Coumadin, gingiva, lesion

S-467**İstanbul İlinde 2-15 Yaş Arası Çocuklarda Süt Dişi Çekim Nedenleri**Eda Arat Maden

Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, İstanbul

Amaç: Bu çalışmanın amacı, İstanbul, Türkiye’de yaşayan Türk çocuklarında süt dişi çekimi ve nedenlerinin belirlenmesidir.**Yöntem:** Bu çalışmaya Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi Ağız ve Diş Sağlığı Polikliniği’ne başvuran yaşları 2-15 arası değişen 268 çocuk katıldı. Hastanın yaşı, cinsiyeti, tıbbi durumu, çekilen süt dişinin tipi ve alt ve üst çenedeki her diş tipi için süt dişi çekiminin nedeni kaydedildi ve analiz edildi. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikten ve Ki-kare testinden yararlanıldı.**Bulgular:** Çalışma süresince 268 çocuktan (121 kız, 147 erkek) toplam 350 diş çekimi yapıldı. Çocuklarda diş çekiminin en sık sebebi 61,4%’ünde çürük, bunu takiben 19,4%’ünde süt dişlerinde kök erimesiydi. Alt çene süt molar dişler (79,9%) en sık çekilen diş tipi idi. Cinsiyetler arasında diş çekim nedenleri oranında farklılıklar gözlemlendi. Erkeklerde çürük sebebiyle diş çekimi (69,3%) kızlardan (51,9%) fazlayken, kızlarda kök erimesi nedeni ile diş çekimi (25,7%) erkeklerden (14,1%) daha fazlaydı.**Sonuç:** Bu çalışmadan, diş çürüklerinin süt diş çekiminin potansiyel nedenleri olduğu sonucuna varılabilir. Erken diş kaybının varlığı çocuklarda oklüzal bozukluklara ve yer kaybına neden olur. Bu nedenle, diş hekimleri etkilenen dişleri tedavi ederek ilk aşamada gerekli adımları atmalıdır.**Anahtar Kelimeler:** çürük, diş çekimi, süt dişleri**S-467****Causes of Primary Teeth Extraction in Children Aged 2-15 Years in İstanbul**Eda Arat Maden

Sisli Hamidiye Etfal Training and Research Hospital, Oral and Dental Health Center, İstanbul

Aim: The aim of this study to determine patterns and reasons of primary teeth extraction among Turkish children in İstanbul, Turkey.**Materials and Methods:** Total 268 2 to 15 years old children attending Sisli Hamidiye Etfal Training and Research Hospital Oral and Dental Health Clinic participated in this study. Patient’s age, gender, medical condition, type of primary tooth extracted and the reason for the primary teeth extraction for each tooth type in the maxillary and mandibular arch were recorded and analyzed. Descriptive statistics and Chi-square test were used to analyze the data.**Results:** During the study period a total of 350 teeth were extracted from 268 children (121 females and 147 males). The most frequent reason for extraction was found to be caries in 61,4% followed by root resorption in primary teeth among 19,4% of children. Primary mandibular molar teeth (79,9%) were the most common type of teeth were extracted. It was observed differences in reasons for teeth extraction between genders. In males, tooth extraction (69,3%) was higher than in females (51,9%) due to caries, and in females, tooth extraction (25,7%) was higher than males (14,1%) due to root resorption.**Conclusion:** From this study it can be concluded that caries remain potential causes of primary teeth extraction. Presence of early loss of primary teeth result in occlusal disturbances and space loss among children. Hence, the dental professionals must take necessary steps at an initial stage by treating the affected teeth.**Keywords:** caries, tooth extraction, primary teeth

S-468**Fototerapinin Farklı Adeziv Sistemlerde Bağlantı Dayanımına Etkisi***Derya Sürmelioğlu, Zeynep Çifçi*

Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Gaziantep

Amaç: Bu çalışmanın amacı; Er,Cr:YSGG lazer ile yapılan fototerapi tedavisinin, klorheksidin glukonat uygulaması sonrası dentin dokusundaki bağlantı dayanımı üzerine etkisinin iki farklı adeziv sistem kullanılarak incelenmesidir.

Yöntem: 8 adet yeni çekilmiş, çürüksüz insan molar dişleri, fototerapi uygulanan (Grup A) ve uygulanmayan (Grup B) olmak üzere iki ana gruba ayrıldı (n=4). Daha sonra 6. jenerasyon (clearfil SE bond) ve 8. Jenerasyon (clearfil universal quick) uygulanmak üzere iki alt gruba ayrıldı (n=2). Mikrotensile bağlanma dayanımını değerlendirmek için dişlerin okluzal yüzeyindeki mine dokusu, düşük hızda dönen su soğutmalı kesme cihazı ile kaldırıldı ve dentin dokusu açığa çıkarıldı. Devamında tüm dişlerin kesilen yüzeyleri klorheksidin glukonat ile dezenfekte edildi. Grup A'daki dişlere Er,Cr:YSGG ile fototerapi yapıldı. Ardından belirlenen gruplardaki adeziv sistemler üretici talimatlarına göre uygulandı. Dişler adeziv uygulamasını takiben tabakalama tekniği ile 4 mm kalınlığında kompozit rezin ile restore edildi. Dişlerden elde edilen çubuklara üniversal test cihazında mikrotensile bağlanma dayanımı testi uygulandı. Veriler istatistiksel olarak varyans analizi (ANOVA) ile (p <0.05) anlamlılık düzeyinde analiz edildi.

Bulgular: Tüm gruplar arasında en yüksek bağlanma kuvveti, 8. Jenerasyon bond sisteminde (clearfil universal quick), en düşük bağlanma kuvveti ise 6. Jenerasyon bond sistemindeydi (clearfil SE) (p <0.05). Er, Cr: YSGG ile yapılan fototerapi klorheksidin glukonat uygulamasından sonra, hem 8. jenerasyon hem de 6. jenerasyon adeziv sistemlerinde bağlanma kuvvetini arttırmıştır (p <0.05).

Sonuç: Dentin yüzeyini düzenlemek için Er, Cr: YSGG lazer ile yapılan fototerapi, adeziv sisteme bağlı olmaksızın adezyonu arttırmakta gelecek vadetmektedir.

Anahtar Kelimeler: Er,Cr:YSGG, mikrotensile, klorheksidin glukonat, üniversal bond

S-468**Influence of Phototherapy on Bond Strength of Different Adhesives***Derya Sürmelioğlu, Zeynep Çifçi*

Department of Restorative Dentistry, Gaziantep University Faculty of Dentistry, Gaziantep

Aim: The aim of this study was to assess the efficacy of phototherapy with Er,Cr:YSGG laser on the bond strength of the dentin with two different adhesive systems after chlorhexidine gluconate application.

Methods: Eight new extracted, non-carious human molar teeth were divided into two main groups as Group A (treated with Er, Cr: YSGG laser), Group B (no treated), (n=4). Then divided into two subgroups as 8th generation bond system (clearfile universal quick), 6th generation (clearfile SE), (n=2). For evaluating microtensile bond strength, the occlusal enamel surfaces of the teeth were removed with low speed water-cooled diamond bur in order to expose the dentin tissue. Then these surfaces were disinfected with chlorhexidine gluconate. The teeth in Group A were treated with Er, Cr: YSGG phototherapy. Subgroups were applied according to the manufacturer's instructions with adhesive systems mentioned above. Following the adhesive applications, the teeth were restored with 4 mm thick composite resin. Microtensile bond strength test was applied to the test sticks obtained from teeth in a Universal test device. Data were analyzed statistically with variance analysis (ANOVA) at a significance level of (p < 0.05).

Results: Among all the groups the highest bond strength was achieved in 8th generation bond system (clearfile universal quick) while lowest was 6th generation (clearfile SE) (p <0.05). Phototherapy with Er, Cr: YSGG following chlorhexidine gluconate application enhanced the bond strength for both 8th and 6th generation bond systems (p < 0.05).

Conclusions: Phototherapy with Er, Cr: YSGG laser for dentin surface conditioning is a promising method increasing adhesion regardless of the adhesive system used.

Keywords: chlorhexidine gluconate, Er,Cr: YSGG, microtensile, üniversal bond

S-469

Peri-implantitisli Bireylerde Genetik Yatkınlıkta, Hastalıkta Etkin Rol Oynayan Enflamatuvar Mediyatörlerinin, Olası Gen Polimorfizmlerinin Etkilerinin İncelenmesi*Melis Soytürk Yurtbilir¹, Kanay Yararbaş², Uğur Özbek², Erhan Fıratlı¹*¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul²Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Genetik Anabilim Dalı, İstanbul

Çalışmamızda periodontitisli ve periimplantitisli bireylerde hastalık patogeneğinde etkin rol oynayan RANK, RANKL, OPG, IL-17, IL-23 sitokinlerinin gen polimorfizmleri incelenmiş, bu polimorfizmler ile hastalıklara yatkınlık arasında bir ilişki olup olmadığı araştırılmıştır. 70 periodontitisli, 70 periimplantitisli, 60 sağlıklı birey çalışmaya dahil edilmiş ve bu bireylerden tükürük örnekleri alınarak DNA izolasyonu yapılmış, gerçek zamanlı PZR yöntemi ile incelenmiştir.

Periodontitisli ve periimplantitisli bireyler, genotip ve allel olarak iki farklı açıdan sağlıklı bireylerle kıyaslandığında TNFRSF11B(OPG)'de, CC genotipi periodontitisli ve periimplantitisli grupta sağlıklı gruba göre daha fazladır. Allel karşılaştırması incelendiği zaman, C alleli sağlıklı bireylerin %44.2'sinde, periodontitisli bireylerin %56.4'ünde, periimplantitisli bireylerin %60.7'sinde; G alleli sağlıklı bireylerin %55.8'inde, periodontitisli bireylerin %43.6'sında, periimplantitisli bireylerin %39.3'ünde gözlenmiştir. TNFRSF11B(OPG)'de, C alleli periodontitisli ve periimplantitisli grupta sağlıklı gruba göre daha fazladır. İncelenen diğer sitokinlerde periodontitis ve periimplantitisli gruplar sağlıklı gruba kıyaslandığında anlamlı bir sonuç elde edilememiştir. Çalışmamızda değerlendirdiğimiz; RANK, RANKL, OPG, IL-17, IL-23 sitokinlerinin Türk toplumunda görülen periimplantitis ve periodontitisli bireylerdeki polimorfizmlerini inceleyen başka bir çalışma bulunmamaktadır. Periimplantitis hastalığı açısından yüksek risk grubunda olan bireylerin hastalığa yatkınlıklarını önceden teşhis etmeye yardımcı olabilmek için, daha kapsamlı çalışmaların yapılması gerekliliği öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: polimorfizm, periimplantitis, periodontitis

S-469

Analysis of Pro-Inflammatory Cytokines Gene Polymorphisms in Periimplantitis Patients*Melis Soytürk Yurtbilir¹, Kanay Yararbaş², Uğur Özbek², Erhan Fıratlı¹*¹Department of Periodontology, İstanbul University Faculty of Dentistry, İstanbul²Acıbadem University Faculty of Medicine, Department of Medical Genetics, İstanbul

In this study we aimed to investigate the association of RANK, RANKL, OPG, IL-17, IL-23 gene polymorphisms with chronic periodontitis and periimplantitis patients in Turkish population. 70 patients with chronic periodontitis, 70 patients with periimplantitis, 60 periodontally healthy patients were enrolled in the study. Saliva samples obtained from subjects and DNA isolation was completed. The DNA was transferred into 96 division plates of Real Time PCR technique. Differences in the frequencies of alleles and genotypes were analyzed.

The study results showed that patients carrying the CC genotype of OPG rs2073618 were more likely to have periodontitis and periimplantitis than GG genotype carriers. Comparison of alleles and genotypes of other molecules, RANK rs35211496, RANKL rs9533156, IL-17 rs10484879, IL-23 rs11209026 genes between the chronic periodontitis and periimplantitis groups with the control group did not reveal any significant differences. The results of this study indicate that CC genotype of rs2073618 OPG gene polymorphism was significantly associated with periimplantitis, can be considered as a risk determinant for periimplantitis and chronic periodontitis.

In our study we investigated RANK, RANKL, OPG, IL17 and IL-23 pro inflammatory cytokines in Turkish population with periimplantitis and chronic periodontitis patients; a study similar to our research has not been investigated yet. With the high risk factors periimplantitis has an open research area, patients with high risk should be investigated before implant therapy in order to distinguish the relationship between periimplantitis and gene polymorphisms.

Keywords: polymorphism, periimplantitis, periodontitis

S-470

Kök Kanal Sistemi İçinde *Enterococcus Faecalis*'E Karşı Farklı Solüsyonların Antimikrobiyal Etkinliğinin Karşılaştırılması: *In-Vitro* Çalışma*Gülşah Balan*¹, *Sadık Kalaycı*², *Ayşen Yarat*¹, *Fikrettin Şahin*², *Serap Akyüz*¹¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul²Yeditepe Üniversitesi Genetik ve Biyomühendislik Fakültesi, İstanbul

Amaç: Günümüzde kullanılan endodontik solüsyonların dezavantajlarından dolayı yeni ajanlar araştırılmaktadır. Çalışmamız kök kanal sistemi içinde *Enterococcus faecalis* üzerine döteryumu azaltılmış su ve sodyumpentaborat-pentahidrat solüsyonlarının etkisini değerlendirmektedir.

Yöntem: Etik onay alınan çalışmada endodontik olarak şekillendirilen 28 adet daimi tek köklü insan dişine bakteri ekimi yapıldı. Dört haftalık inkübasyon sürecinden sonra solüsyonları değerlendirmek için dişler pozitif kontrol, negatif kontrol ve iki deney grubu rastgele 4 gruba ayrıldı. Pozitif kontrol grubu için 20 mL steril salin solüsyonu(n=5), negatif kontrol grubu için 20 mL % 5,25 NaOCl (n=8), birinci deney grubu için 20 mL 25 ppm'lik döteryum azaltılmış su(n=7) ve ikinci grup için 20 mL % 3'lük sodyumpentaborat-pentahidrat(n=8) kullanıldı. İrrigasyon sonrası kanal duvarından dentin talaşı örnekleri alınarak mikrodilüsyon testi yapıldı. 24 saat sonunda koloni oluşturan birimler (CFU/mL) kaydedildi ve bakterilerin sağkalım oranları hesaplandı. İstatistiksel analiz GraphPad Prism 6.0 programı ile yapıldı. İki grup arasındaki farkın anlamlılığı için Mann Whitney U testi kullanıldı. P <0.05 anlamlı olarak kabul edildi.

Bulgular: Kanal irrigasyon işleminden sonra kalan canlı bakteri oranları sırasıyla; pozitif kontrol grubunda % 9.0; döteryumu-azaltılmış su grubunda % 2.4; sodyumpentaborat-pentahidrat grubunda % 0.9; negatif kontrol grubunda % 0.0 olarak kaydedildi. Tüm ikili gruplar arasındaki karşılaştırmalar istatistiksel olarak anlamlı bulundu. Pozitif kontrol grubuna göre karşılaştırıldığında en etkili ajan sodyumhipoklorit grubu (p<0.001) idi. Bunu sodyumpentaborat grubu (p<0.01) ve döteryumu azaltılmış su grubu (p<0.01) takip etti.

Sonuç: Çalışma grubu solüsyonlarının *Enterococcus faecalis*'e karşı etkinliği pozitif kontrol grubuna göre daha iyi olmasına rağmen hiçbir sodyumhipoklorit grubu kadar etkin bulunmadı. Ancak sodyumpentaborat-pentahidratın kanal irrigasyonuna önerilmesi için daha yüksek konsantrasyonlarını araştırmak gerekir.

Anahtar Kelimeler: döteryumu azaltılmış su, {*Enterococcus faecalis*}, sodyumpentaborate-pentahidrat, sodyum hipoklorit

S-470

Evaluation of Effectiveness of Different Irrigating Solutions Against *Enterococcus Faecalis* in Root Canal System: An *In-Vitro* Study*Gülşah Balan*¹, *Sadık Kalaycı*², *Ayşen Yarat*¹, *Fikrettin Şahin*², *Serap Akyüz*¹¹Department of Pedodontics, Marmara University Faculty of Dentistry, İstanbul²Yeditepe University Faculty of Genetics and Bioengineering, İstanbul

Aim: Due to the disadvantages of endodontic solutions used today, new agents are being investigated. Our study was aimed to evaluate the effect of deuterium depleted water and sodiumpentaborate-pentahydrate as irrigation solutions on *Enterococcus faecalis* in root canal system.

Method: 28 permanent single-rooted teeth were prepared endodontically for cultivation of bacteria after the ethical approval from the comitee. The teeth were randomly divided into four groups as one positive control, one negative control, and two study groups after 4-week incubation period. 20 mL steril saline was used for the positive control group (n=5), 20 mL 5,25% NaOCl was used for the negative control group (n=8), 20 mL 25 ppm deuterium depleted water was used for one of the study groups (n=7) and 20 mL 3% sodiumpentaborate-pentahydrate was used for the other study group (n=8). After irrigation, dentin shavings were collected from the canal walls and micro-dilution test was performed. Bacterial counts (CFU mL-) were recorded after 24-hour incubation and survival ratio of the bacteria were calculated. Statistical analysis was performed with GraphPad Prism 6.0 program. Mann Whitney U test was used for the significance of the differences between the two groups. P <0.05 was accepted as significant.

Results: The percentage of live bacteria after irrigation procedure were as follows; 9.0% in the positive control group; 2.4% in deuterium-depleted water; 0.9% in the sodiumpentaborate-pentahydrate; and it was 0.0% in sodiumhypochlorite. Comparisons between all groups were statistically significant. The most effective agent compared to the positive control group was sodium hypochlorite group(p <0.001). This was followed by sodyumpentaborate group (p <0.01) and deuterium reduced water group (p <0.01).

Conclusion: Although the study groups were found to be useful against *Enterococcus faecalis*, they were not found as effective as sodiumhypochlorite. However, sodiumpentaborate-pentahydrate at higher concentrations should be investigated to suggest as a root canal irrigant.

Keywords: deuterium-depleted water, {*Enterococcus faecalis*}, sodiumpentaborate-pentahydrate, sodium hypochlorite

S-471

Submandibular Loja Yer Değiştirmiş Kökün Lokal Anestezi Altında İntraoral Yaklaşım İle Çıkarılması- Olgu Sunumu Ve Literatür Değerlendirmesi*Rıdvan Güler, Bekir İlyas, Kamil Serkan Ağaçayak*

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Diyarbakır

Amaç: Gömülü alt yirmi yaş dişi çekimi günümüzde ağız, diş ve çene cerrahisi alanında sıklıkla uygulanan bir işlem haline gelmiştir. Diş çekimleri sırasında kök fragmanlarının anatomik boşluklara doğru yer değiştirmesi nadir görülen bir komplikasyondur. Özellikle mandibular 3.molar dişler sublingual, submandibular, pterygomandibular ve servikal boşluklar içine itilebilir.

Yöntem - Bulgular: Bu konuyla ilgili yerli ve yabancı olmak üzere toplam 14 literatür taraması yapıldı.Yaklaşık 19 olgu raporu değerlendirildi.Hastalar yaş,cinsiyet,etiyojoloji,tarih,anatomik loj,tedavi yaklaşımı,radyolojik tetkik,diş numarası,uygulanan anesteziye göre analiz edildi.Bunun neticesinde en sık görülen etiyojolojik sebep diş çekimi olduğu görüldü.En çok yer değiştirilen anatomik boşluk 9 hasta ile submandibular loj daha sonra 4 hasta ile ikinci olarak pterygomandibular loj olmuştur

Olgu: 27 yaşında erkek hasta ağrı, ağız tabanının sol tarafında hafif şişlik ve yutma sırasında rahatsızlık hissi ve ağızda açmada sınırlılık şikayeti ile Dicle Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Anabilim Dalına sevk edildi. Hastadan alınan anamnezde dört gün önce pratisyen bir diş hekimi tarafından lokal anestezi altında mandibular 3.molar dişinin çekildiğini ve çekim sırasında dişin kırıldığını bildirdi. Panoramik radyoğrafta, çekilen dişin distal kökü submandibular loja doğru yer değiştirmiş olduğu görüldü. Mesial kök ise çekim socketinde olduğu izlendi.Detaylı radyografik inceleme için hastadan CBCT alındı.Lokal anestezi altında submandibular loja yer değiştirmiş kök çıkarıldı.Postoperatif takipte herhangi bir sorun yaşanmadı.

Sonuç: 3.molar dişlerin cerrahi çekimlerinden önce her zaman başarılı klinik ve radyolojik muayene yapılmalıdır. Diş hekimi bu tarz komplikasyonlar ile karşılaştığında durumu anlamalı ve çene cerrahisine sevk etmelidir.

Anahtar Kelimeler: Submandibular boşluk, Yerdeğiştirmiş kök, İntraoperatif komplikasyon, Third molar

S-471

Intraoral Management of Displaced Root Into Submandibular Space Under Local Anaesthesia –A Case Report and Review of Literature*Rıdvan Güler, Bekir İlyas, Kamil Serkan Ağaçayak*

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Dicle University Faculty of Dentistry, Diyarbakır

Objective: Today, impacted mandibular third molar surgery has become a routine procedure in oral and maxillofacial surgery.Displacement of root fragments into adjacent anatomical areas is an uncommon complication of the removal of teeth. Mandibular molar teeth, especially third molars, may be pushed into the sublingual space, submandibular space, pterygomandibular space and cervical spaces in the neck.

Materials-Methods: A total of 14 literature reviews were made on this subject, both domestic and foreign. Approximately 19 cases were evaluated. The patients were analyzed according to age, gender, etiology, history, anatomical location, treatment approach, radiological examination, dental number and anesthesia. As a result, the most common etiology was tooth extraction. The most displaced anatomical space was submandibular lojla with 9 patients, then 4 patients with pterygomandibular lojla.

Case: 27-year-old male patient was referred to Dicle University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department with complaints of pain, slight swelling on the left side of mouth floor and discomfort during swallowing and limitation in mouth opening. Patient history revealed that a four day earlier she had undergone an unsuccessful surgical procedure under local anesthesia performed by a general practitioner for removal of an impacted mandibular third molar. The tooth broke during extraction. An orthopantomograph was taken which showed a displaced distal root fragment in the submandibular space. The tooth mesial root was see in the socket. CBCT scans were obtained for detailed radiographic examination. Local anesthesia the displaced root was removed and the postoperative course was uneventful.

Conclusion: Successful clinical and radiological assessment should be performed before proceeding with third molar tooth surgery. The dentist should be able to recognize this complication and refer the patient to an oral surgeon.

Keywords: Submandibular space, Displacement root, İntraoperative complications, 3.molar

S-472**Trombositten Zengin Fibrin Türevlerinin Kemik Defektlerinde Bariyer Membran Olarak Kullanımı**

Yahya Yiğit Biren, Gökhan Kasnak, Erhan Fıratlı

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Trombositten zengin fibrin (TZF); bünyesinde bol miktarda trombosit ve büyüme faktörü bulunduran, santrifüj işlemi sırasında hiçbir kimyasal ajana ihtiyaç duymayan tamamen otolog ikinci nesil bir kan ürünüdür. TZF, hasar gören dokuya iyileşme ve artmış rejenerasyon kabiliyeti kazandırır. Üçüncü nesil olarak da T-TZF geliştirilmiştir. T-TZF, TZF'e göre daha yoğun bir fibrin ağına sahip olduğu için rezorpsiyon süresi daha uzundur. T-TZF'nin uzayan rezorpsiyon süresinin, kemik oluşumuna katkısı araştırılması hedeflenmektedir.

Çalışmamızın amacı; tavşan tibialarına oluşturulan silindirik defektlerin test ve kontrol gruplarına uygulanan tedaviler sonucunda kemik dolularını değerlendirmektir.

Çalışmamızda 28 adet sağlıklı, erkek, Yeni Zellanda tavşanı kullanıldı. Tavşanların her iki tibiasının gövde kısmına silindirik defektler açıldı (3mm çapında, 4mm derinliğinde). Defektler e-PTFE, TZF ve T-TZF membranlarla örtüldü. Bir defekt, normal kemik iyileşmesini inceleyebilmek için boş bırakıldı. Operasyonlar sonrasında tavşanlar 7, 14, 28 ve 42. günlerde sakrifiye edildi ve tibiaları çıkarıldı. Alınan örnekler mikro-bilgisayarlı tomografi (μ BT) ile analiz edildikten sonra histomorfometrik olarak incelendi. μ BT sonuçları istatistiksel olarak analiz edildiğinde, tüm gruplarda ve sakrifikasyon zamanları arasında istatistiksel olarak farklılıklar bulundu. Histolojik kesitlerden elde edilen sonuçlara göre de iyileşme ve yeni kemik oluşumu değerleri arasında istatistiksel olarak farklılıklar vardır.

Anahtar Kelimeler: Titanyum Tüp ile Hazırlanmış Trombositten Zengin Fibrin, Trombositten Zengin Fibrin, Yönlendirilmiş Kemik Rejenerasyonu, Rezorbe Olmayan Membran, e-PTFE Membran

S-472**Usage of Platelet Rich Fibrin Derivatives as Barrier Membrane in Bone Defects**

Yahya Yiğit Biren, Gökhan Kasnak, Erhan Fıratlı

Department of Periodontology, İstanbul University Faculty of Dentistry, İstanbul

Platelet rich Fibrin (PRF) is a second generation product which is enriched with thrombocyte and growth factors. PRF is an autologous product that is produced by centrifuge and does not include any biochemical modification. PRF enhances the regeneration and healing around the injured areas. T-PRF is developed as a third generation product. Resorption time of T-PRF is longer than PRF due to its denser fibrin network. In this study, prolonged resorption time of T-PRF's contribution on bone formation is investigated.

The aim of this study is to evaluate bone fill inside the cylindrical defects randomly allocated to test or control treatments within the same animal model. 28 healthy male New Zealand rabbits were used in this study. The cylindrical defects were surgically created at both tibia (3 mm in diameter and 4 mm in length). Each tibia has two identical defects at the shaft of the bone. Defects were covered up with e-PTFE, PRF and Titanium-PRF (T-PRF) membrane. One defect area was used for a control group for the control of regular bone healing observation. The rabbits were sacrificed at 7, 14, 28, 42 days after operations. The both tibias of the rabbits were excised. The samples were analyzed by micro computerized tomography (μ CT). After μ CT screening, all samples were examined histologically. After analyzation with μ CT, there was a statistical difference between each group and the sacrifice times. The histological samples showed that there was a difference between each groups according to healing and new bone regeneration.

Keywords: Titanium Derived Platelet Rich Fibrin, Platelet Rich Fibrin, Guided Bone Regeneration, Non-Resorbable Membrane, e-PTFE membrane.

S-473**Sert Damakta Görülen Epitelyal-Myoepitelyal Karsinom**

Yakup Gülnahar¹, Olcay Bakar²

¹Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Erzincan

²Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Erzincan

Amaç: epitelyal-myoepitelyal karsinoma minör tükürük bezleri kaynaklı sert damakta nadir görülen bir tümördür. Genellikle majör tükürük bezi kaynaklı nadiren minör tükürük bezi kaynaklıdır. 71 yaşında sert damakta görülen bu vaka raporunda; histopatolojik olarak teşhis edilen EMC'nin, klinik özellikleri, tedavisi ve hastalığın prognozu tartışıldı.

Vaka: Sert damakta nodüller sertlik ile başvuran 71 yaşındaki hastanın lezyonu sağlıklı doku içerisine alacak şekilde eksize edildi ve histopatolojik incelemeye yollandı. histopatolojik sonuç olarak epitelyal-myoepitelyal karsinom ve çevre dokularda metastaz olmadığı görüldü.

Sonuç: Bir yıl sonraki kontrolde herhangi bir klinik problem gözlenmedi. Cerrahi uygulanan sahanın iyileşmesi tamamlanmış olarak görüldü.

Anahtar Kelimeler: Epitelyal-myoepitelyal, tükürük bezi, sert damak

S-473**Epithelial-myoepithelial Carcinoma In The Hard Palate**

Yakup Gülnahar¹, Olcay Bakar²

¹Erzincan Binali Yıldırım University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Erzincan

²Erzincan Binali Yıldırım University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Erzincan

Objective: Epithelial-myoepithelial carcinoma (EMC) is a rare malign tumor of hard palate that arising from minor salivary glands. It usually occurs in the major salivary gland and rarely in the minor salivary gland. In this case report a 71-years-old male patient with histopathologically diagnosed EMC was presented and clinical features, treatment options and progression of the disease were discussed.

Case: A 71-years-old male patient with a nodular swelling in the middle of the hard palate came to clinic. The lesion excised with surrounding healthy tissues and sent to the histopathology. Histopathology revealed epithelial-myoepithelial carcinoma and no metastasize in surrounding tissues.

Conclusion: After one year no occurrence and clinical problem were observed. The surgical area was healed well.

Keywords: Epithelial-myoepithelial, salivary gland, hard palate

S-474**Çenelerde Görülen Non Hodgkin Lenfoma: 2 Vaka Sunumu***Emre Çengelli, Müfide Bengü Erden Şahin, Candan Efeoğlu, Hüseyin Koca*

Ege üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: İntraoral non-Hodgkin lenfoma nadir görülen bir patolojidir ve çene kemiklerini etkileyebilir veya ağız boşluğunun yumuşak dokularında oluşabilir. Piyojenik granüloma, periodontal hastalık, osteomyelit veya diğer maligniteleri taklit eden lokal bir şişlik, ağrı ve rahatsızlık hissi gösterdiğinden klinik tanı zor olabilir.

Olgu:

Olgu 1:Anterior maksiller dişlerle ilişkili ağrısız ve hızlı büyüyen, radyografide radyolüsent görüntü veren lezyonu ile başvuran 59 yaşında bir erkek hastada non-hodgkin lenfoma vakasını sunuyoruz. Çalışmamızdaki tanıda piyojenik granülom veya periferik dev hücreli granülom vardı. Lezyon lokal anestezi altında tamamen çıkarıldı ve örnek histopatolojik incelemeye tabi tutuldu.

Olgu 2: Mandibula sağ bölgede parestezi, ağrı, şişlik şikayetleriyle kliniğimize başvuran 37 yaşındaki erkek hastada alınan radyografide ilgili bölgedeki kemikte radyolüsent litik lezyon saptanmıştır. Hastadan lokal anestezi altında alınan biyopsi sonrası histopatolojik inceleme sonucu non-hodgkin lenfoma tanısı konmuştur.

Sonuç:

Olgu 1: Onkoloji birimine yönlendirilen hastaya uygulanan kemoterapi sonrası iyileşme sorunsuz biçimde sağlandı. Yapılan 1,6 ve 12. ay kontrollerinde nüks belirtisi saptanmadı.

Olgu 2: Onkoloji birimine yönlendirilen hasta aldığı 4 doz kemoterapi sonucu 9 santim büyüklüğündeki lezyon 3 santime gerilemiştir. Hastanın kontrolleri devam etmektedir.

Sonuç: Oral şişlikler çenelerdeki patolojilerin tek belirtisi olabilir, bu nedenle dikkatli değerlendirme ve histopatolojik inceleme erken tanı için önem arz etmektedir, böylece iyi prognoza sahip tedavi sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Non-Hodgkin lenfoma, onkoloji, patolojik lezyon

S-474**Non Hodgkin Lymphoma In The Jaws: 2 Case Reports***Emre Çengelli, Müfide Bengü Erden Şahin, Candan Efeoğlu, Hüseyin Koca*

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ege University Faculty of Dentistry, İzmir

Objectives: Intraoral non-Hodgkin's lymphoma is a relatively rare disease and may affect either the jaw bones or occur within the soft tissues of the oral cavity. Clinical diagnosis can be challenging since it presents as a local swelling, pain and discomfort mimicking pyogenic granuloma, periodontal disease, osteomyelitis or other malignancies.

Case Report:

Case1: We report a case of non hodgkin's lymphoma in a 59 year old male patient who presented with a painless and rapidly growing radiolucent lesion that is associated with anterior maxillary teeth. Our working diagnosis included pyogenic granuloma, or a periferic giant cell granuloma. The lesion was enucleated under local anesthesia and the specimen was subjected to histopathological examination.

Case 2: A 37-year-old male was admitted to our clinic complaining of paresthesia, pain, and swelling in the right mandibula. A radiolucent lytic lesion was detected in the relevant area. The patient was diagnosed with non-hodgkin lymphoma as a result of histopathological examination of the biopsy specimen taken under local anesthesia.

Results: Case 1: Healing was uneventful. The patient was referred to oncology, treatment with chemotherapy was commenced. Clinical follow up at 1, 6 and 12 months revealed no signs of recurrence.

Case 2: The patient who was referred to the oncology unit, after receiving 4 doses of chemotherapy the lesion, which was 9 cm in size, regressed to 3 cm. The patient's controls are ongoing.

Conclusions: Oral swellings can be the only sign of early disease therefore careful evaluation and histopathological examination is imperative for accurate and early diagnosis to allow treatment and a good prognosis.

Keywords: Non-Hodgkin lymphoma, oncology, pathological lesion

S-475**Üçüncü Molar Diş Eksikliğinin Retrospektif olarak Değerlendirilmesi**

Pınar Ercağ¹, Ayşegül Erten Taysi¹, Zuhal Yurdabakan²

¹İstanbul Altınbaş Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

²İstanbul Altınbaş Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Diş agenezisi, bir veya daha fazla süt veya daimi dişin doğuştan olmamasıdır ve en sık görülen diş anomalisidir. Üçüncü molar agenezinin prevalansı, % 10 ila % 40 arasında değişmekte olup diğer dişlerin agenezisinden anlamlı derecede yüksektir ve coğrafi bölgelere göre farklılık gösterir. Son çalışmalar, üçüncü azı dişlerinin agenezisinin genetikten güçlü bir şekilde etkilendiğini göstermektedir. Bu çalışmanın amacı, üçüncü molar agenezisinin prevalansını ve bunun çenelerdeki diğer diş agenezisi ile ilişkisini değerlendirmektir.

Yöntem: Çalışmada, yaşları 15 ile 21 arasında değişen 334 hastanın panoramik radyografileri kullanılarak retrospektif bir analiz yapıldı. Tüm radyografiler NewTom Vgi evo ile (CeflaGroup, Verona, İtalya) alındı ve NNT Viewer (CeflaGroup, Verona, İtalya) ile incelendi. İstatistiksel analiz için Mann-Whitney-U testi yapıldı.

Bulgular: Üçüncü molar agenezisinin prevalansı % 24,5 iken, popülasyonun % 70,6'sı herhangi bir diş agenezisi göstermedi. Kadınlar ve erkekler arasında istatistiksel olarak anlamlı fark görülmedi ($p > 0.05$). Üçüncü molar agenezisinin çeneler arasındaki dağılımı benzerlik gösterdi. Diğer dişlerin agenezisi arasında, maksiller lateral kesici diş agenezisi en sık görüldü ve bunu maksiller ve mandibular ikinci premolar diş agenezisi izledi. Üçüncü azı dişlerinin agenezisi ile çenelerin diğer diş agenezisi arasında anlamlı bir ilişki bulunamadı.

Sonuç: Üçüncü azı dişlerinin agenezisi ile çenelerin diğer diş agenezisi arasında anlamlı bir ilişki bulunamadı. Üçüncü molar agenezisinin prevalansı farklı coğrafyalarda değişiklik göstermekte olup diğer diş eksiklikleri ile anlamlı bir ilişki göstermemektedir.

Anahtar Kelimeler: üçüncü molar diş, 20 yaş dişi, diş agenezisi, hipodonti

S-475**A Retrospective Analysis of Third Molar Agenesis**

Pınar Ercağ¹, Ayşegül Erten Taysi¹, Zuhal Yurdabakan²

¹Department of Oral Surgery, İstanbul Altınbaş University Faculty of Dentistry, İstanbul

²Department of Dentomaxillofacial Radiology, İstanbul Altınbaş University Faculty of Dentistry, İstanbul

Aim: Tooth agenesis is the congenital lack of one or more primary or permanent teeth and it is the most frequently seen dental anomaly. The prevalence of third molar agenesis is significantly higher than the agenesis of other teeth varying from 10% to 40% and shows geographical variance. Recent studies show that agenesis of third molars is strongly affected by genetics. The aim of this study is to investigate the prevalence of third molar agenesis and its association with other tooth agenesis of jaws.

Methods: A retrospective analysis was performed using panoramic radiographs of 334 patients who ranged in age from 15 to 21 years. All radiographs were acquired with NewTom Vgi evo (CeflaGroup, Verona, Italy) and reviewed with NNT Viewer (CeflaGroup, Verona, Italy). Mann-Whitney-U test was conducted for statistical analysis.

Results: The prevalence of third molar agenesis was 24,5%, whereas 70,6% of the population showed no agenesis of any tooth. There was no statistical difference between males and females ($p > 0.05$). The distribution of third molar agenesis between jaws was similar. Among agenesis of other teeth, agenesis of maxillary lateral incisor was the most commonly seen followed by maxillary and mandibular second premolars.

Conclusion: There was no significant association between agenesis of third molars and other tooth agenesis of jaws. Prevalence of third molar agenesis varies in different regions.

Keywords: third molars, wisdom tooth, dental agenesis, hypodontia

S-476**Çocuk Diş Hekimliğinde topikal fluorür uygulamalarının Twitter üzerinden nitel analizi***Başak Kızıltan Eliaçık*

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Çocuk hastaların ebeveynlerinin çocuk diş hekimliğinde koruyucu tedavi amaçlı olarak kullanılan topikal fluorür uygulamaları ile ilgili tutum, düşünce ve davranışlarının belirlenebildiği Twitter paylaşımlarını kayıt altına alarak bu tedavi yöntemi ile ilgili anlayışlarını incelemek.

Gereç-Yöntem: Twitter'dan 60 gün boyunca 13.358 tweet toplandı. Örneklem çerçevesini Türkiye ile sınırlandırmak için Twitter'ın gelişmiş arama işlevi kullanıldı. Mesajlar söylem analizi kullanılarak belirlenen temalar için nitel olarak incelendi.

Bulgular: Toplanan tweetlerden 1780'inin topikal florür uygulaması ile ilgili olduğu tespit edilmiştir. Farklı dil seviyelerini ifade etmek için sıklıkla çeşitli dil araçları ve sembolleri kullanıldı. Bu çalışmada belirtilen temalar araştırılarak temaların topikal florür uygulamaları ile ilgili bağlantıları incelendi. Çalışmada (A) Topikal fluorür tedavisi ile ilgili endişeler (747, %42) (B) topikal fluorür uygulaması ile ilgili sorunlar (178, %10) (C) topikal florür ile ilgili olumlu yorumlar (356, %20) (D) topikal florür ile ilgili olumsuz yorumlar (499, %28) olmak üzere dört ana tema belirlendi.

Sonuç: Bu çalışmada günümüz sosyal medya çağında toplumun topikal flüorür tedavisi ile ilgili ve sonrası paylaştığı Tweetleri araştırarak tedavi hakkındaki olumlu veya olumsuz geri bildirimleri tespit eden ilk çalışmadır. Bulgularımız ebeveynlerin Twitter gibi sosyal medya ortamlarında bu tedavi hakkında olumlu ve olumsuz yorumlar yaptığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Nitel analiz, Sosyal medya, Topikal florür tedavisi, Twitter

S-476**A Qualitative Analysis of Use of Topical Fluoride in Pediatric Dentistry on Twitter***Başak Kızıltan Eliaçık*

Department of Pediatric Dentistry, University of Health Sciences Faculty of Dentistry, İstanbul

Objective: To investigate the content of topical fluorid usage in pediatric dentistry related Twitter posts in order to improve our understanding of pediatric patient parents' attitudes, thoughts and treatment experiences.

Materials-Methods: A total of 13,358 consecutive tweets were collected from Twitter over a 60-day period. Twitter's advanced-search function was used to limit the sampling frame to Turkey. The posts were qualitatively analyzed for themes using discourse analysis.

Results: Of the tweets collected, 3780 were found to be related to topical fluoride application. Various language tools and symbols were often used to convey different degrees of emotion. The present study explores these themes and discusses how they relate to topical fluoride treatments. Four main themes were identified: (A) concerns about topical fluorid treatment,(747, 42 %) (B) problems with topical fluorid treatment,(178, 10%) (C) positive comments about topical fluorid treatment,(356, 20%) and (D) negative comments about topical fluorid treatment.(499, 28%)

Conclusion: This is the first study to qualitatively analyze topical fluoride treatments posts in the social media era. Our findings suggest that parents use social media sites such as Twitter to convey positive and negative feelings about topical fluoride treatment.

Keywords: Social media, Qualitative analysis, Topical fluoride treatment, Twitter

S-477**Adıyaman İlindeki Yetişkin Hastaların Periodontal Durum ve Ağız ve Diş Sağlığı Hakkındaki Bilgi Düzeyinin Belirlenmesi***Abdulsamet Tanık*

Adıyaman Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim dalı, Adıyaman

Amaç: Adıyaman ilindeki yetişkin hastaların ağız diş sağlığı hakkındaki bilgi düzeyi ve periodontal durumun belirlenmesi amaçlanmıştır.

Materyal-Metod: Çalışmaya 18-69 yaş aralığında 1000 hasta dahil edildi. Katılımcılara demografik özellikleri, ağız bakımı alışkanlıkları ve periodontal durumu ile ilgili 15 soruluk anket uygulandı. Periodontal hastalıkların tespiti için çalışmaya katılan bütün hastaların dişlerin 4 yüzeyinden cep derinliği ölçümü yapıldı. Toplanan bilgilerden istatistiksel olarak analiz edildi.

Bulgular: Bu çalışmada, diş eti hastalığı önlemek için dişlerini fırçalayan bireyler ile cinsiyet ve yaş arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu ($p < 0.001$) ve en yüksek oran erkekler ve 18-30 yaş grubunda olduğu tespit edilmiştir. Ağız kokusu ile periodontal durum ve eğitim düzeyi arasında anlamlı fark olduğu ($p < 0.001$) ve en yüksek oran gingivitis ve üniversite düzeyinde eğitim seviyesine sahip olan bireylerin oluşturduğu saptanmıştır. Gingivitis olma açısından ilkokul düzeyinde eğitim seviyesine sahip olanlar, doktora düzeyinde eğitim seviyesine sahip olanlardan 2.42 (95% CI: 1.15-5.08) kat risklidir.

Sonuç: Anket sonuçlarına göre, ankete katılanların büyük çoğunluğu ağız diş sağlığı hakkında bilgi sahibi olduğunun farkındadır, fakat bireyler ağız ve diş sağlığını korumak için yapmaları gereken ağız bakımı yapmadıkları düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Ağız ve diş sağlığı, Farkındalık, Yetişkin, Periodontal durum

S-477**Evaluation of the Knowledge Level of Adult Patients About Oral and Dental Health and Periodontal Status in Adıyaman Province***Abdulsamet Tanık*

Department of Periodontology, Adıyaman University Faculty of Dentistry, Adıyaman

Objective: The study aims to determine the level of knowledge about oral and dental health and the status of periodontal diseases of adult patients in Adıyaman Province.

Materials-Methods: The study included 1000 patients aged between 18-69 years. In order to collect data about demographic characteristics, oral hygiene and oral care habits and periodontal status, a questionnaire of 15 questions were applied to the participants. Pocket depth was measured from all four teeth of all patients. The data were analyzed statistically.

Results: In this study, it was found that there was a statistically significant difference between individuals brushing their teeth to prevent gum disease and gender and age ($p < 0.001$), and the highest rate was found in males and 18-30 age group. It was found that there was a significant difference between bad breath and periodontal status and education level ($p < 0.001$) and the highest rate was composed of individuals with gingivitis and university level education. In terms of gingivitis, those who have primary school level education are 2.42 times more risky than those who have doctorate level education (95% CI: 1.15-5.08).

Conclusion: According to the results of the survey, the majority of the respondents are aware that they have knowledge about oral and dental health, but we think that individuals do not perform oral care to protect oral and dental health.

Keywords: Oral and dental health, Awareness, Adult, Periodontal condition

S-478

Türkiye'nin Batı Karadeniz Bölgesindeki Çocuk ve Adolosanlarda Dental Anomalilerin Görülme Sıklığı*Fulden Şenyurt Tazegül¹, Ebru Hazar Bodrumlu², Levent Demiriz²*¹Pedodonti Uzmanı, Zonguldak²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Zonguldak

Amaç: Dental anomaliler, diş gelişimi sırasında genetik ve çevresel faktörlerin neden olabileceği diş yapısında meydana gelen değişikliklerdir. Bu çalışmanın amacı, Türkiye'nin Batı Karadeniz bölgesindeki çocuk ve adolosanlarda diş anomalilerinin görülme sıklığını ve cinsiyetler arası farklılıkları değerlendirmektir.

Materyal-Metod: Bu çalışmaya Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na çeşitli dental problemler nedeniyle, tedavi olmak için başvuran 3-18 yaş aralığındaki toplam 4105 (2212 kız, 1893 erkek) hasta dahil edildi. Herhangi bir sistemik hastalık veya sendrom, yarık dudak-damak, çürük, travma veya ortodontik nedenlerle diş çekim öyküsü bulunan çocuklar çalışmaya dahil edilmedi. Dişler süpernümerer diş, odontoma, konjenital diş eksikliği, ektopik sürme, rotasyon, gömülü diş, füzyon, morfolojik bozukluk ve dilaserasyon varlığı açısından klinik ve radyografik olarak incelendi. Radyografik inceleme, muayene amacıyla rutin olarak alınmış olan panoramik röntgenler kullanılarak yapıldı. Elde edilen veriler IBM SPSS V23 programı ile analiz edildi. Verilerin cinsiyete göre istatistiksel analizinde ki-kare testi kullanıldı.

Bulgular: Değerlendirilen tüm hastalarda dental anomali görülme oranı %26,7 olarak tespit edildi. Hastaların %14,2'sinde konjenital diş eksikliği, %11'inde gömülü diş, %9,2'sinde ektopik sürme, %8,9'unda rotasyon varlığı, %3'ünde süpernümerer diş, %1,2'sinde morfolojik bozukluk, %0,4'ünde dilaserasyon, %0,1'inde odontoma saptandı. Dental anomali görülme oranları karşılaştırıldığında kız ve erkekler arasında istatistiksel olarak fark görülmedi ($p>0,05$). Kızlarda dental anomali görülme oranı %27,1 iken erkeklerde %26,1 olarak elde edildi.

Sonuç: Dental anomalilerin erken teşhisinin ve görülme sıklığının tespiti, tedavi planlaması ve başarısı açısından önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Adolosan, Çocuk, Dental anomali, Görülme sıklığı

S-478

Prevalence of Dental Anomalies in Children and Adolescents in the Western Black Sea Region of Turkey*Fulden Şenyurt Tazegül¹, Ebru Hazar Bodrumlu², Levent Demiriz²*¹Specialist in Pediatric Dentistry, Zonguldak²Department of Pediatric Dentistry, Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Zonguldak

Objectives: Dental anomalies are the dental structure changes that may be caused by genetic and environmental factors during tooth development. The aim of the present study was to determine the gender distribution and prevalence of dental anomalies in children and young adolescents in the Western Black Sea Region of Turkey population.

Materials-Methods: In this study, a total of 4105 patients between aged 3-18 years who were admitted to Department of Pediatric Dentistry, Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, to be treated for various dental problems were included. Children with any systemic disease or syndrome, cleft lip-palate, caries, trauma, or orthodontic reasons were excluded from the study. The patients were evaluated clinically and radiographically for the presence of supernumerary teeth, odontoma, congenitally missing teeth, ectopic eruption, dilacerations, rotation, impacted tooth, fusion, morphological disorder. Radiographic examination was performed using panoramic radiographs that were routinely taken for examination purposes. All data were analyzed with IBM SPSS V23. The findings were analyzed statistically according to gender by chi-square test.

Results: The rate of dental anomalies in children was 26.7%. Prevalences of dental anomalies were found as: congenitally missing teeth 14.2%, impacted teeth 11%, ectopic eruption 9.2%, rotation 8.9%, supernumerary teeth 3%, morphological disorder teeth 1.2%, dilacerations 0.4%, odontoma 0.1%. The gender distribution showed no statistically significant differences ($p>0.05$) in prevalences of dental anomalies. The incidence of dental anomalies were found to be 27.1% in female and 26.1% in male.

Conclusions: Early diagnosis and determination of the prevalence of dental anomalies is important in the treatment planning and success.

Keywords: Adolescents, Child, Dental anomalies, Prevalence

S-479

5-13 Yaş Arası Çocuklarda Daimi Diş Eksikliği Görülme Sıklığının Değerlendirilmesi: Retrospektif Çalışma*Müge Tokuç¹, İrem Özgen Demirel²*¹İstanbul Okan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul²İstanbul Okan Üniversitesi, İstanbul

Amaç: Konjenital diş eksikliği (hipodonti veya agenezis) diş hekimliğinde çok sık karşılaşılan gelişimsel bir anomalidir. Diş eksiklikleri, diş gelişim sürecinin herhangi bir nedenle hasara uğraması sonucu oluşabileceği gibi kromozom veya gen bozukluklarına bağlı olarak da ortaya çıkabilir. Diş eksiklikleri çocuklarda fonksiyon, fonasyon, estetik bozukluklara ve buna bağlı olarak da psikolojik problemlere yol açabilmektedir. Konjenital diş eksikliklerinin erken dönemde teşhisi ve tedavisi ile çocuklarda ilerleyen dönemlerde oluşabilecek orofasiyal problemlerin önüne geçilmiş olur. Bu çalışmanın amacı; 5-13 yaş arası çocuklarda daimi dentisyonda diş eksikliği görülme sıklığının ve dağılımının incelenmesidir.

Yöntem: İstanbul Okan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı Kliniği'ne başvuran 5-13 yaş arası 800 hastanın panoramik radyografisi ve klinik kayıtları retrospektif olarak incelenmiştir. Üçüncü büyük azı dişleri çalışma dışı tutulmuştur. Çalışmaya; bilinen bir genetik rahatsızlığı olan, diş çekimi, travma veya periodontal hastalık gibi faktörlere bağlı diş eksikliği olabilecek hastalar dahil edilmemiştir. Elde edilen verilerin cinsiyete, alt-üst çene, sağ-sol yarım çeneye göre dağılımı ki-kare testi ile değerlendirilmiş ve istatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak belirlenmiştir.

Bulgular: Konjenital diş eksikliğinin görülme sıklığı incelenen popülasyonda %7,6 olarak belirlenmiştir. Diş eksikliği dağılımı kızlarda %7,9; erkeklerde ise %7,6 olarak saptanmış ve cinsiyetler arası istatistiksel fark bulunmamıştır ($p=0,799$). Konjenital eksikliği saptanan dişlerin sağ-sol yarım çene ve alt-üst yarım çene dağılımları arasında istatistiksel fark saptanmamıştır (p değerleri sırasıyla 0,922 ve 0,693). En sık eksikliği görülen diş alt ikinci küçük azı dişi olarak tespit edilmiştir.

Sonuç: Konjenital diş eksikliğinin erken dönemde teşhisi, tedavi stratejisinin belirlenmesi ve koruyucu önlemlerin alınabilmesi için önemlidir. Diş eksikliğinin toplumsal görülme sıklığının, cinsiyet ve çenelere göre dağılımının belirlenmesi diş eksikliklerinin erken teşhisine katkıda bulunmaktadır. Bu çalışmadan elde edilen bulgular Türkiye'de çocuk popülasyonunda konjenital diş eksikliği prevalans verilerine katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: agenezis, anodonti, hipodonti, oligodonti

S-479

Evaluation of the Prevalence of Permanent Tooth Agenesis In Children Aged Between 5-13 Years: A Retrospective Study*Müge Tokuç¹, İrem Özgen Demirel²*¹İstanbul Okan University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, İstanbul²İstanbul Okan University, İstanbul

Purpose: Congenital tooth agenesis (hypodontia) is a frequent developmental anomaly in dentistry. Tooth agenesis may occur as a result of any damage to tooth development process or chromosomal and genetic defects. Tooth agenesis can lead to functional, phonetic, aesthetic disorders and related psychological problems in children. Early diagnosis and treatment of congenital tooth agenesis can prevent the development of orofacial problems in children. The aim of this study was to investigate the prevalence and distribution of tooth agenesis in permanent dentition in children aged between 5-13.

Method: The panoramic radiographs of 800 patients aged between 5-13 who admitted to İstanbul Okan University Faculty of Dentistry Department of Pedodontics were retrospectively analyzed. Third molars were excluded from the study. Patients with a genetic disorder, history of tooth extraction, trauma or periodontal diseases were not included. The distribution of the obtained data by gender, jaws and right-left region were evaluated by chi-square test and statistical significance level was determined as $p<0.05$.

Results: The prevalence of tooth agenesis in the study population was found to be 7.6%. The distribution of tooth agenesis was found to be 7.9% in girls and 7.6% in boys and no statistically significant difference was detected between genders ($p=0,799$). There was also no statistically significant difference between the distribution of congenitally agenetic teeth between right-left region and upper-lower jaw (p values 0,922 and 0,693 respectively). The most common agenetic tooth was the lower second premolar

Conclusion: Early diagnosis of tooth agenesis is important in order to determine treatment strategies and to take preventive measures. Evaluation of the prevalence of tooth agenesis according to gender and distribution between the jaws contributes to the early diagnosis of tooth agenesis. The results obtained from this study contributes to the prevalence data about congenital tooth agenesis among Turkish children

Keywords: agenesis, anodontia, hypodontia, oligodontia

S-480

Çocuklar ve Ebeveynler Molar İnsizör Hipomineralizasyonu Ağız-Sağlığı Sorunu Olarak Algılıyor mu?*Deniz Yenidünya¹, Ceren İlisulu², Mine Koruyucu², Hazal Özcan², Yelda Kasımoğlu², Figen Seymen²*¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Yüksek Lisans Öğrencisi, İstanbul²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Molar insizör hipomineralizasyon (MIH), minedeki sınırlı opasitelerle ve post eruptif mine yıkımıyla karakterize diş çürüklerine yatkınlığı ve hassasiyeti arttıran bir mine defektidir. Bu çalışma MIH gözlenen çocuklarda ve ebeveynlerinde; dişlerinin sağlık durumu, tedavi gereksinimi, dişlerin görünüşünden dolayı oluşan memnuniyetsizlik, endişe gibi etkilerinin belirlenerek hayat kalitelerinin gözlenmesi, MIH'in fiziksel ve psikolojik etkilerinin ebeveyn ve çocuklar üzerinde yarattığı algılardaki farklılıkların tespit edilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Bu araştırma, İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvuran ve dişlerinde MIH saptanan çocuklar ve bu çocukların ebeveynleri ile gerçekleştirilen bir anket çalışmasıdır. Bireylerden ve ailelerden bilgilendirilmiş onam formu alındıktan sonra, araştırmaya katılmayı kabul eden bireylere MIH'a karşı yaklaşımı ve MIH'ın bir ağız sağlığı sorunu olarak algılanıp algılanmadığını ölçen anket soruları yöneltilmiş ve eksiksiz bir şekilde anketleri cevaplamaları sağlanmıştır. Çocuklar kendi kararlarını verebilecek yeterlilikte olmadıkları için ebeveynlerinin de bu konu hakkında görüşleri ve aralarındaki görüş farklılıkları istatistiksel olarak Spearman korelasyon testi, Mann Whitney U testi, Ki kare ve Fisher exact testi kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Anket skorları karşılaştırıldığında MIH'ın ebeveynler ve çocuklar arasında farklı oranlarda bir ağız sağlığı sorunu olarak algılandığı görülmüştür. Ebeveyn skor ortalaması 22,63, çocuk skor ortalaması 20,85 (p=0,026) (p<0,05). Bu algı farkının, hastalık ancak yüksek şiddetli aşamaya geldiğinde ortaya çıktığı belirlenmiştir. Çocuklar ile ebeveynler arasında algı farkının ortaya çıkmasının altında yatan sebepler ise fiziksel etkenler olarak belirlenmiştir (r=0,446; p<0,05). Psikolojik skor ortalaması ebeveynlerde 11,77, çocuklarda 10.78 olarak saptanmıştır.

Sonuç: MIH görülen çocukların ebeveynleri, dişlerin görünüşü hakkında çocuklarına oranla daha üzgün ve daha endişeli hissetmektedir. Buna paralel olarak aileler çocuklarından daha fazla oranda tedavi gerektiği düşüncesindedirler. MIH görülen çocuklara ve ailelerine doğru psikolojik yaklaşım ile çocukların diş tedavilerinin zamanında gerçekleştirilmesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: molar insizör hipomineralizasyon, ağız-sağlığı, çocuk

S-480

Do Parents and Children Perceive Molar-Incisor Hypomineralization as an Oral Health Problem?*Deniz Yenidünya¹, Ceren İlisulu², Mine Koruyucu², Hazal Özcan², Yelda Kasımoğlu², Figen Seymen²*¹İstanbul University Faculty of Dentistry, Undergraduate Student, İstanbul²İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, İstanbul

Aim: Molar-incisor hypomineralization(MIH) is a structural enamel defect that increases susceptibility and sensitivity of the dental caries, characterized by limited opacities in the enamel and post-eruptive enamel breakdown. The aim of this study is to determine health of the teeth, the treatment need, the dissatisfaction caused by the appearance of the teeth, the quality of life, and the differences in the perception of the physical and psychological effects of this clinical situation on the parents and children. **METHODS:** This study is a questionnaire research which is conducted with children with MIH who applied to İstanbul University Faculty of Dentistry and Department of Pediatric Dentistry. After the informed consent form was obtained from individuals and families, the questionnaire was applied and provided to be answered completely that the attitude towards MIH and to determine whether MIH was perceived as an oral health problem. Since the children were not qualified to make their own decisions, their parents' views on this issue and their differences were analyzed statistically with Spearman korelasyon, Mann Whitney U, Chi square and Fisher exact test.

Results: When the results of the questionnaires of the children and parents were compared, it was seen that MIH was perceived as an oral health problem among the parents and children. The mean parent score was 22.63, child score was 20.85 (p=0.026)(p<0,05). It was determined that this difference of perception occurs only when the disease is at a high level. The reasons underlying the difference in perception between children and parents were determined as physical factors (r=0,446;p<0,05). The mean psychological score was 11.77 in parents and 10.78 in children.

Conclusion: Parents of children with MIH feel more sad and anxious about the appearance of teeth than their children. Correspondingly the parents think that they need treatment more than their children. It is important to ensure timely dental treatment of children with MIH and the right psychological approach to children and their families.

Keywords: molar-incisor hypomineralization, oral-health, children

S-481**Süt Dişlerinde Farklı Eğe Sistemleri Kullanılarak Apikalden Taşan Debrisin Karşılaştırılması***Arife Kaptan, Serkan Aksoy, İnci Süleymanoğlu*

Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Sivas

Amaç: Farklı kök uzunluğuna sahip süt dişlerinde kök kanal şekillendirilmesinde kullanılan farklı eğe sistemlerinin apikal foramenlerden taşırdıkları sıvı ve debris miktarlarının incelenmesidir.**Gereç-Yöntem** Kökleri rezorbe olmamış ve 1/3 oranında rezorbe olmuş olacak şekilde 120 adet süt azı dişlerinin meziobukkal kanalları kullanıldı. İki ana grup; el eğesi, WaveOne, S.A.F. ve ProFile eğelerle şekillendirilmek üzere dört alt gruba ayrıldı. Dişler prepare edilirken el eğesi, WaveOne ve ProFile gruplarında manuel şırınga ve uçtan açılan iğne yöntemiyle, S.A.F. grubunda ise kendi otomatik irrigasyon cihazıyla ile irrigasyon yapıldı. Taşan debrisin toplanması için içleri distile su ile dolu 1.5 ml'lik ependorf tüpleri kullanıldı. Taşan debris ağırlıkları ependorf tüplerinin içerisindeki distile su buharlaştırılarak tüplerin son ağırlıklarından ilk ağırlıklar çıkarılarak hesaplandı. Taşan irrigasyon solüsyonunun miktarı ise ependorf tüplerin kapağına yerleştirilen 27 gauge iğnelere taşması sonucu 1 ml'lik, kalibreli insülin şırıngaları yardımıyla ölçüldü. Verilerin analizinde Varyans Analizi, Tukey Testi ve bağımsız gruplarda iki ortalama arasındaki farkın önemlilik testi kullanıldı.**Bulgular:** Rezorbe olmamış gruplarda apikalden taşan debris miktarları gruplar ikişerli karşılaştırıldığında farklılık önemli bulunmuştur ($p<0.05$). En az debris taşması sırasıyla, WaveOne(0,000100+/- 0,000044), ProFile (0,000128+/-0,000050), S.A.F. (0,000193+/-0,000082) ve el eğelerinde (0,000206+/-0,000113) görülmüştür. Kök 1/3'ü rezorbe olan dişerde apikalden taşan debris miktarları karşılaştırıldıklarında WaveOne(0,000146+/-0,000065) - S.A.F.(0,000262+/-0,000126) ve WaveOne - El Eğesi (0,000258+/-0,000097) arasındaki farklılık önemli bulunmuştur ($p<0,05$). En az debris taşması sırasıyla; WaveOne, ProFile, el eğeleri ve S.A.F. gruplarında görülmüştür. Kökleri rezorbe olan ve olmayan gruplarda apikalden taşan irrigasyon solüsyonu miktarı karşılaştırıldığında; S.A.F grubu ile diğer tüm gruplar arasında arasındaki farklılık önemli bulundu ($p<0.05$). En az irrigasyon solüsyonu taşması S.A.F, grubunda görülmüştür.**Sonuç:** Endodontik motorla kullanılan resiprokal hareketli ve döner NiTi eğeler apikal foramenlerden daha az debris ve irrigasyon solüsyonu taşmasına neden olmaları nedeniyle kök kanal tedavisinin başarısı ve alttaki daimi diş germinin sağlığı yönünden süt dişlerinde kullanımları yaygınlaştırılmalıdır.**Anahtar Kelimeler:** Süt dişi kanal tedavisi, debris taşması, irrigasyon solüsyonu**S-481****Comparison of Apically Extruded Debris Using Different File Systems on Primary Teeth***Arife Kaptan, Serkan Aksoy, İnci Süleymanoğlu*

Department of Pediatric Dentistry, Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Sivas

Aim: To evaluate the amount of extruded debris and liquid from apical foramene after using rotary systems on primary teeth with different root length.**Materials-Methods:** 120 mesiobuccal roots non-resorbed and resorbed 1/3 of extracted human mandibular primary teeth were used. Teeth were randomly divided into 4 subgroups (manuel instrumentation, WaveOne, S.A.F. and ProFile). Distilled water irrigation was performed in manuel instrumentation, WaveOne and ProFile groups, differently the automatic irrigation device was used in S.A.F. group. Apically extruded debris was collected with distilled water filled 1.5 ml ependorf tubes. And extruded debris weight difference was calculated after evaporating distilled water. Extruded irrigation solution amount was calculated with collecting extruded irrigants from 27-gauge needles. Data were analyzed with variance analysis, Tukey test and the significance test between two independent percents.**Results:** Debris extrusion between non-resorbed groups; there was statistically significance difference between the groups ($p<0.05$). The least debris overflow was found in groups WaveOne (0,000100+/- 0,000044)-ProFile (0,000128+/-0,000050)-S.A.F.(0,000193+/-0,000082)- Manuel instrumentation(0,000206+/-0,000113) respectively. Debris extrusion between resorbed 1/3 groups; statistically significant difference found between (0,000146+/-0,000065)-S.A.F.(0,000262+/-0,000126), WaveOne-manuel instrumentation (0,000258+/-0,000097) ($p<0.05$). The least debris overflow was found in groups WaveOne-ProFile- Manuel instrumentation- S.A.F. respectively. Comparing the amount of irrigation solution in the non-resorbed and resorbed 1/3 groups; difference between S.A.F and other groups was significant ($p <0.05$). The least overflow occurred in S.A.F group.**Conclusions:** Concerning the healty of permanent successor teeth germ and the succes of the root canal treatment, the usage of rotary NiTi files and reciprocal files should be generalized in primary teeth due to less debris and irrigation solution extrusion apically.**Keywords:** Primary tooth root canal treatment, debris extrusion, irrigation solution

S-482

Süt dişlerinde alveolaris inferior anestezi uygulamalarında, 'Comfort in' enjeksiyon sisteminin ve konvansiyonel enjeksiyonun karşılaştırılması olarak değerlendirilmesi*Sinem Yıldırım, Müge Tokuç, Merve Nur Aydın*

İstanbul Okan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Araştırmamızın amacı, Comfort-in enjeksiyon sistemi ile uygulanacak, Alveolaris İnfierior anestezi uygulamaları sırasında oluşan enjeksiyon ağrısının azaltılması ve hasta güveninin sağlanmasıdır.**Yöntem:** Çalışmamız, iki taraflı (sağ-sol) olarak mandibular azı dişlerinde alveolaris inferior anestezisi ile dental işlem gerektiren 6-12 yaş arası 60 çocuktan oluşan randomize kontrollü çapraz bir klinik çalışmadır. Azı dişlerinden biri geleneksel enjeksiyon ile, diğer taraftaki diş Comfort-in enjeksiyon sistemi kullanılarak tedavi edilmiştir. Her ziyarette, subjektif ve objektif ağrı, Wong-Baker Faces Ağrı Skalası ve FLACC Ağrı Skalası kullanılarak değerlendirilmiştir. Hastalara hangi anestezi tekniğini tercih ettikleri sorulmuştur. Elde edilen veriler, Wilcoxon, Spearman korelasyonu ve Mann-Whitney U testleri kullanılarak analiz edilmiştir.**Bulgular:** Çalışma sonuçlarımıza göre, hem iğne girişi sırasındaki hem de enjeksiyon sırasındaki subjektif ve objektif ağrı değerlendirmesinde geleneksel enjeksiyon ile 'Comfort in' sistemi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($p < 0.001$). 'Comfort in' sisteminde iğne girişi sırasındaki PRS ortalaması = 0.82 ± 0.13 , FLACC ortalaması = 0.77 ± 0.17 ; geleneksel yöntemde ise iğne girişi sırasındaki PRS ortalaması = 2.12 ± 0.13 , FLACC ortalaması = 3.58 ± 0.2 ' dir. 'Comfort in' sisteminde iğne girişinde ve enjeksiyon sırasında hem objektif hem subjektif değerlendirmelerde yaş ile negatif ve istatistiksel olarak anlamlı bir fark gözlenmiştir (Comfort PRS için Spearman korelasyon katsayısı = -0.588 , $p < 0.001$; Comfort FLACC için Spearman korelasyon katsayısı = -0.696 , $p < 0.001$).**Sonuç:** 'Comfort in' sistemi ile yapılan alveolaris inferior anestezi uygulamalarında hem iğne girişi sırasında hem de enjeksiyon sırasında objektif ve subjektif ağrı değerlerinde anlamlı bir azalma gözlenmiştir.**Anahtar Kelimeler:** İğnesiz enjeksiyon, ağrı, çocuk hasta

S-482

Comparison of Injection Pain Caused by the 'Comfort in' Injection System Versus A Traditional Syringe for Inferior Alveolar Nerve Block Anaesthesia In Primary Teeth*Sinem Yıldırım, Müge Tokuç, Merve Nur Aydın*

Department of Pediatric Dentistry, İstanbul Okan University Faculty of Dentistry, İstanbul

Aim: The purpose of this study was to compare the pain during needle insertion and injection in mandibular molars anesthetized with either traditional syringe (control) or Comfort in System (experimental).**Methods:** The study was planned as a randomized controlled crossover blind clinical trial, which comprised of 60 children, who required inferior alveolar nerve block anesthesia on their mandibular molars bilaterally. One of the molar teeth was treated with traditional syringe and contralateral tooth was treated with Comfort in System. In each visit, the severity of subjective pain was evaluated by using Wong-Baker Faces Pain Rating Scale (PRS). Objective assessment was performed using Face, Legg, Cry, Consolability Scale (FLACC Scale). Also preference of the anesthesia technique was asked to the patient at the end of the second appointment. Statistical analyses were performed using the Wilcoxon signed rank test, Spearman correlation and Mann-Whitney U test.**Results:** According to our results, a statistically significant difference was found between the traditional injection and the 'Comfort in' system in both subjective and objective pain assessment during needle insertion and anesthetic injection ($p < 0.001$). In the 'Comfort in' system, the mean \pm std for PRS needle insertion = 0.82 ± 0.13 , for FLACC = 0.77 ± 0.17 . In traditional syringe, the mean \pm std for PRS needle insertion = 2.12 ± 0.13 , for FLACC = 3.58 ± 0.2 . A negative correlation was found on the FLACC and PRS between age and pain scores during injection after using Comfort in System (for Comfort PRS Spearman's correlation coefficient = -0.588 , $p < 0.001$; for Comfort FLACC Spearman's correlation coefficient = -0.696 , $p < 0.001$).**Conclusions:** The pain during inferior alveolar nerve block anesthesia administered with traditional syringe was more painful than Comfort in System.**Keywords:** Needle-free injection, pain, pediatric patient

S-483

Öğretmenlerin Dental Travma İle İlgili Bilgi Düzeyi ve Tutumlarının Değerlendirilmesi*Osman Ataş*

Fırat Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Elazığ

Amaç: Bu çalışma ile ilkököl ve ortaokul öğretmenlerinin acil dental müdahale konusundaki bilgi düzeyleri ve tutumlarının belirlenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Bu anket çalışması, Elazığ merkezde ilkököl ve ortaokullarda görev yapmakta olan 800 öğretmene uygulandı. Anket toplam 4 bölümden oluşmaktadır. İlk 3 bölümde öğretmenlerin kişisel bilgileri, dental travma ile ilgili bilgi ve tutumları, 4. bölümde kron kırığı ve avülsiyon dental travmalarını içeren iki vakanın fotoları yer aldı. Anketlere verilen yanıtlar sonucu elde edilen veriler Ki-Kare testi kullanılarak istatistiksel olarak değerlendirildi.

Bulgular: Çalışmamız Elazığ ilindeki 356 (%44,5) erkek, 444 (%55,5) kadın toplam 800 öğretmenin cevapladığı anketten oluşmuştur. Öğretmenlerin %35,9' u geçmişte dental travmayla karşılaştıklarını bildirmişlerdir. Öğretmenlerin %45,9' u ilk yardımcı eğitimi aldığını belirtirken diş travmasıyla ilgili eğitim alanların oranı %4,5 ile sınırlı kalmıştır. 1. Vakada 9 yaşında maksillar daimi 2 santral dişinde kron fraktürü meydana gelen bir hastada katılımcıların %42,5 kron kırığı gerçekleşen dişlerin daimi diş olduğunu ve %32,1' i kırık parçayı saklayacağını belirtmiştir. Katılımcıların %33 ü olan kırık parçayı ararım ve diş hekimine gönderimi cevaplamıştır. 2. Vakada 11 yaşında maksiller daimi sağ santral dişi avulse olan hastada, peçete ya da bezin içine koyup çocukla beraber acilen diş hekimine götürürüm diyenler %26,5, bir sıvının içine koyup çocukla beraber acilen diş hekimine götürürüm diyenler %29,8 oranında cevap almıştır.

Sonuç: Bu çalışma, öğretmenlerin travmatik dental yaralanmaların acil durum yönetimi konusundaki bilgi düzeylerinin yeterli olmadığı ve buna yönelik tutumlarının ise kabul edilebilir olduğunu göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: dental travma, öğretmen, bilgi düzeyi

S-483

Evaluation of the Knowledge Level and Attitudes of Teachers on Dental Trauma*Osman Ataş*

Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Fırat University, Elazığ

Objective: The aim of this study was to determine the knowledge levels and attitudes of primary and secondary school teachers about emergency dental intervention.

Method: This questionnaire was applied to 800 teachers working in primary and secondary schools in Elazığ. The survey consists of 4 chapters. In the first 3 chapters, personal information of the teachers, information and attitudes about dental trauma, in the 4th section, photos of two cases including crown fracture and avulsion dental trauma took place. The results of the responses to the questionnaires were evaluated statistically using the Chi-Square test.

Results: Our study consists of 356 (44.5%) male and 444 (55.5%) female total of 800 teachers answered the questionnaire in Elazığ province. 35.9% of teachers reported that they had experienced dental trauma in the past. 45.9 % of teachers stated that they received first aid training, while the ratio of those who received training about dental trauma was limited to 4.5%. In the first case, at least 9 years old maxillary fracture in the first 2 patients with crown fractures in a patient who had a tooth fracture of 42.5 per cent of the participants stated that the teeth were permanent teeth and and 32.1% stated that it would hide the fracture. I look for the fracture with 33% of the participants and responded to the referral to the dentist. In the second case, 11 years old maxillary permanent right central tooth avulse in the patient, put the napkin or diaper with the child urgently take the dentist who say 26.5%, put it in a liquid and urgently take the dentist with the child who took a response of 29.8%.

Conclusion: This study showed that teachers' level of knowledge about emergency management of traumatic dental injuries is not sufficient and their attitudes towards it are acceptable.

Keywords: dental trauma, teacher, knowledge level

S-484**Sistemik Hastalığı Bulunan Çocukların Ağız ve Diş Sağlığı Durumunun Değerlendirilmesi***Görkem - Yahyaoğlu*

D.E.N.T. Trabzon Özel Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Trabzon

Amaç: 4-12 yaş aralığında sistemik hastalığı bulunan 101 çocuk hastanın ağız ve diş sağlığı durumunun değerlendirilmesidir.**Yöntem:** Sistemik hastalığı bulunan 60'ı erkek 41'i kız toplam 101 hasta, okluzal bozukluk, DMF-T ve dmf-t indeksine göre diş çürükleri yönünden değerlendirilmiştir. SPSS programı istatistiksel analiz için kullanılmış ve istatistiksel veri analizi Ki-kare testi kullanılarak analiz edilmiştir. P değeri <0,05 ten küçük olan değerler, istatistiksel olarak önemli kabul edilmiştir.**Bulgular:** Tüm popülasyonda, sistemik hastalık türleri yaşa bağlı olarak birbirleriyle ve kendi içlerinde karşılaştırıldığında çürük sayısında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir ($p=0,004<0,05$). Yaş arttıkça solunum sistemi hastalığı bulunan bireylerde diş çürüğü sayısında azalma olmasına rağmen, nörolojik sistem hastalığının bulunan bireylerde düzensiz bir artış görülmektedir. Gastrointestinal sistem hastalığında 7 ve 10 yaş grubunda, kardiyolojik sistem hastalığında ise 5 ve 12 yaş grubunda diş çürüğü sayısının fazlalığı istatistiksel açıdan anlamlı bulunmuştur ($p=0,001<0,05$). Ortalama DMF-T ve dmf-t skorlarına bakıldığında ise en yüksek dmf-t skorları; solunum (dmf-t=8,2), nörolojik (dmf-t=4,95) ve gastrointestinal sistem hastalığı (dmf-t=6,95) bulunan gruplarda iken, en yüksek DMF-T skorları; kardiyolojik (DMF-T=3,9) ve nörolojik sistem hastalığı (DMF-T=3,3) bulunan grupta belirlenmiştir.**Sonuç:** Diş çürüğü ile sistemik hastalıklar arasında bir ilişki olduğu düşünülebilir. Bu nedenle sistemik hastalığı bulunan çocuklarda ağız sorunlarının düzeltilmesine yönelik tedavi ihtiyacının dört yaş gibi erken bir dönemde başlaması ve ağız bakımına her yaşta daha özen gösterilmesi gerektiği hipotezini desteklemektedir.**Anahtar Kelimeler:** Ağız ve diş sağlığı, çürük sıklığı, diş çürüğü, sistemik hastalık**S-484****Evaluation of Oral and Dental Health Status of Children with Systemic Disease***Görkem - Yahyaoğlu*

D.E.N.T. Trabzon Special Oral and Dental Health Centre, Trabzon

Aim: Evaluation the oral and dental health status of 101 pediatric patients with systemic disease in the age of 4 to 12.**Method:** 101 patients, 60 male-41 female, with systemic disease were assessed for occlusive disorders, dental caries according to the index of DMF-T and dmf-t. SPSS program were used for statistical analyses and statistical data analyzed using the the chi-square test. P value of <0.05 was considered statistically significant.**Results:** In the whole population, the systemic disease types were statistically significantly correlated with the age of the caries compared to each other and with each other ($p=0,004<0,05$). As age increases; although individuals with respiratory systemic disease have reduced the number of dental caries, an irregular increase is observed in individuals with neurological systemic disease. The number of dental caries in the group of 7 and 10 years in the gastrointestinal systemic disease and in the 5 and 12 age group in the cardiological systemic disease was found statistically significant ($p=0,001<0,05$). When the mean DMF-T and dmf-t scores were considered, the highest dmf-t scores were found; respiratory (dmf-t=8,2), neurological (dmf-t=4,95), and gastrointestinal systemic diseases (dmf-t=6,95), while the highest DMF-T scores; cardiology (DMF-T=3,9) and neurological systemic disease (DMF-T=3,3).**Conclusion:** It may be thought that there is a relationship between the dental caries and systemic diseases. Therefore, it supports the hypothesis that the need for treatment for the correction of oral problems in children with systemic disease should be started as early as four years and more attention should be given to oral care at any age.**Keywords:** Oral and dental health, prevalence of caries, dental caries, systemic disease.

S-485

Kontrolsüz Daimi Mandibular Birinci Büyük Azı Çekimlerinin Çekim Boşluğunun Prognozuna ve Okluzyona Etkisi*Melike Kiraz Canpolat¹, Akif Demirel¹, Mustafa Aydınbelge², Şaziye Sarı¹*¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Ankara²Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Kayseri

Amaç: Daimi birinci büyük azı dişleri çürük ve hipomineralizasyondan en fazla etkilenen diş olduklarından sıklıkla zorunlu olarak çekilmektedirler. Uygun zamanda yapılan çekim planlaması ve gerekli kontrollü çekimlerin (kompensasyonu balans) yapılmasıyla ikinci ve takiben üçüncü büyük azı dişlerinin çekim boşluğuna doğru mezializasyonla paralel hareket ederek uygun bir okluzal ilişki elde edilebileceği öngörülmektedir. Aksi halde boşluğa komşu dişlerde devrilmeler, yer değiştirmeler, karşıt arka doğru uzamalar, orta hat sapmaları, iskeletsel ve dental asimetri, tek taraflı çigneme alışkanlıkları ve TME bozuklukları meydana gelebilmektedir. Bu retrospektif durum tespit çalışmasının amacı daimi alt birinci büyük azı dişi farklı gelişim evrelerinde çekilen hastalarda çekim boşluğu ve okluzyonun prognozunu değerlendirerek meydana gelebilecek farklı durumları tespit ederek, uygun zamanlama ve kontrollü çekimlerin önemini vurgulamaktır.

Yöntem: Bu retrospektif çalışmada kliniğimize başvurmuş, iyileşmesi mümkün olmayan periradiküler enfeksiyon veya yaygın kron harabiyeti nedeniyle alt birinci büyük azı dişlerinden en az biri zorunlu olarak çekilmiş, başlangıç ve 24. aya (+2) ait panoramik radyografisi bulunan hastaların radyografik kayıtları kullanılmıştır.. Çalışmaya dahil edilen olgular, çekim tarafındaki ikinci büyük azı germelerinin çekim sırasında ki Nolla gelişim aşamasına göre radyografik olarak uygun zamanda (Grup 1- 25 diş) ve geç yapılan çekimler (Grup 2- 25 diş) olmak üzere 2 gruba ayrılmıştır. 24 ay sonunda çekim boşluğu ve okluzyonun mevcut durumu (overerüpsiyonlar, rotasyonlar, orta hat sapmaları, distalizasyon ve devrilmeler) tespit edilmiş ve prognozu değerlendirilmiştir.

Bulgular: İkinci büyük azı dişinin mesial yönde paralel hareketiyle uygun boşluk kapanması Grup 1 de %52 (13 diş) Grup 2 de % 0 oranında gerçekleşmiştir. Grup 2 ye ait olguların %84' ünde daimi ikinci büyük azı dişinde mesio-lingual rotasyon tespit edilmiştir.

Sonuç: Uygun koşullarda yapılan daimi birinci büyük azı dişlerinin çekimleri ile beklenen okluzyonun elde edilebileceği ancak bu konuda kontrollü çekim kriterlerin doğru belirlenip, daha fazla olgu üzerinde düzenli takip sonuçlarına ihtiyaç olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: balans çekimi, daimi birinci büyük azı, kompensasyon çekimi, kontrollü çekim

S-485

The Effect of Uncontrolled Permanent Mandibular First Molar Extractions on Prognose of Extraction Space and Occlusion*Melike Kiraz Canpolat¹, Akif Demirel¹, Mustafa Aydınbelge², Şaziye Sarı¹*¹Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Ankara²Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Kayseri

Aim: Permanent first molars are the most affected teeth from caries and hypomineralization, and are often extracted. It is envisaged that the appropriate occlusal relationship can be obtained by moving the mesialization of the second and third molars towards the extraction space with the appropriate timing of extraction and the necessary controlled extractions (compensation, balancing). Otherwise there may be tipping, displacement, overeruptions, midline deviations, skeletal and dental asymmetry, unilateral mastication habits and TMJ disorders. The aim of this retrospective status determination study is to emphasize the importance of appropriate timing and controlled extractions by assessing the prognosis of the extraction space and occlusion in patients extracted permanent lower first molars in different stages of development.

Method: In this retrospective study, radiographic recordings of the patients who were admitted to our clinic at least one of mandibular permanent first molar tooth extracted because of periradicular infection or widespread caries and had the beginning and 24th month (+ 2) panoramic radiographs were used. The subjects included in the study were divided into two groups as radiographically, appropriate time (Group 1-25 teeth) and late time (Group 2- 25 teeth) according to the stage of Nolla development of the second molars germ of the extraction side. At the end of 24 months, the present state of the extraction space and occlusion (overeruptions, rotations, midline deviations, distalization and tipping) were determined and prognosis was evaluated.

Results: Space closure by the parallel movement of the second molars in the mesial direction was 52% (13 teeth) in Group 1 and 0% in Group 2. In group 2, 84% had permanent mesio-lingual rotation in the second molars.

Results: It has been observed that the expected occlusion can be achieved with the extraction of the first molars of the first molars under appropriate conditions, but the controlled extraction criteria are determined correctly and more follow-up results are needed on more cases.

Keywords: balancing extraction, compensating extraction, elective extraction, permanent first molar

S-486

Zirkonyum, Polietereterketon ve Polieterketonketon Abutmentların Yaşlandırma Sonrası Kırılma Dayanımlarının Karşılaştırılması

Almira Ada Diken Türksayar, Saadet Sağlam Atsü, Ali Can Bulut

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Kırıkkale

Giriş: Medikal alanda oldukça başarılı olan polietereterketon (PEEK), özellikle seramikle güçlendirilmiş formuyla diş hekimliğinde de iyi mekanik özellikleri, biyouyumluluğu, dişe benzer rengi ve kemiğe yakın elastisite modülü nedeniyle tercih edilmektedir. Son yıllarda popüler olan diğer bir polimerik malzeme polieterketonketondur (PEKK) ve PEEK'a göre daha üstün mekanik özelliklere sahiptir. Bu çalışmanın amacı lityum disilikatla güçlendirilmiş monolitik kronlarla restore edilen zirkonyum, güçlendirilmiş polietereterketon ve polieterketonketon abutmentların termomekanik yüklemeye sonrası kırılma dayanımını ve kırılma tipini değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Çalışmamızda eşit boyutlarda 10'ar adet zirkonyum (Zr), güçlendirilmiş polietereterketon (GPEEK) ve polieterketonketon (PEKK) abutmentlardan 3 grup oluşturulmuştur. Zirkonyum ve GPEEK hibrit abutmentlar prefabrik olarak kullanılmış, PEKK abutmentlar titanyum alt yapı üzerine CAD/CAM tekniği ile üretilmiştir ve firma önerileri doğrultusunda titanyum alt yapıya yapıştırılmıştır. Kron restorasyon materyali olarak CAD/CAM sistemi ile üretilen monolitik lityum disilikat kron (IPS e.max CAD) kullanılmıştır ve kronlar Panavia V5 ile simante edilmiştir. Hazırlanan örnekler klinik olarak 5 yıllık süreyi yansıtacak şekilde çiğneme simülöründe termomekanik olarak yaşlandırılmıştır (1.2x10⁶ döngü, 49N, 5-55°C). Sonrasında örnekler 0.5 mm/dk sabit hızla uygulanan yük altında Instron test cihazında kırılmıştır. Kırılan örnekler stereomikroskopta değerlendirilerek kırılma tipleri bakımından değerlendirilmiştir.

Bulgular: Ortalama kırılma değerleri ve standart sapma zirkonyum için 780.65±105.77N, GPEEK grubu için 741.09±99.84N ve PEKK grubu için 541.90±68.49N olarak bulunmuştur. PEKK grubunun diğer gruplarla arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunduğu, zirkonyum ve GPEEK grupları arasında ise anlamlı fark olmadığı tespit edilmiştir. Zirkonyum grubunda en çok kron ve dayanak kırığı, PEEK grubunda en çok abutment deformasyonu, PEKK grubunda ise en çok abutment kırığı görülmüştür.

Sonuç: Anterior bölgedeki maksimum çiğneme kuvvetleri (190-290 N) göz önüne alındığında titanyum alt yapı PEEK ve PEKK estetik abutmentların kırılma değeri ve kırılma tipi bakımından bu bölgede güvenle kullanılabilirdiği sonucuna varılabilir.

Anahtar Kelimeler: Estetik implant dayanağı, implant dayanağı, polietereterketon, polieterketonketon, termomekanik yaşlandırma

S-486

Fracture Strengths of Zirconia, Polyetheretherketone And Polyetherketoneketone Abutments After Thermomechanical-Aging

Almira Ada Diken Türksayar, Saadet Sağlam Atsü, Ali Can Bulut

Department of Prosthodontics, Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Kırıkkale

Introduction: Polyetheretherketone (PEEK), which is very successful in the medical field, is preferred in dentistry due to its high mechanical properties, biocompatibility, tooth-like color and bone-like modulus of elasticity. Another polymeric material that is popular in recent years is polyetherketoneketone (PEKK) and PEKK shows superior mechanical properties than PEEK. The aim of this study is to evaluate fracture resistance and fracture types, of titanium sub-structured zirconium, reinforced PEKK and PEKK implant abutments with lithium disilicate reinforced monolithic glass ceramic crowns after 5-year thermomechanical aging.

Materials&Method: In our study, 3 groups zirconium with titanium base (Zr), reinforced polyetheretherketone with titanium base (RPEEK) and polyetherketoneketone with titanium base (PEKK) abutments were formed in equal diameters (n=10). Monolithic lithium disilicate crowns (IPS e.max CAD) were produced using CAD/CAM system as crown restoration material and the crowns were cemented with Panavia V5. The specimens were subjected to thermomechanical aging in the chewing simulator (1.2x10⁶ cycles, 49N, 5-55°C) to reflect the 5-years clinical use. Fracture resistance of the restorations were tested with a universal testing machine (0.5 mm/min), and their fracture patterns were analyzed under stereomicroscope.

Results: The fracture strength values (mean±standard deviation) of the groups were as follows: group Zr 780.65±105.77N; group RPEEK 741.09±99.84N; and group PEKK 541.90±68.49N. No significant difference was observed between groups Zr and RPEEK. The fracture strengths were significantly lower in group PEKK compared to other groups (p = 0.000). Failures generally occurred due to fracture of the crown and abutment in group Zr, abutment deformation in group RPEEK, and fracture of the abutment in group PEKK.

Conclusion: Reinforced PEEK and PEKK aesthetic abutments with titanium base may be an alternative to zirconia abutments with a titanium base for single-implant restorations in the anterior region.

Keywords: abutment, aesthetic abutment, polyetheretherketone, polyetherketoneketone, thermomechanical aging

S-487

Pediatristlerin İlaçların Oral Sağlığa Etkileri Hakkındaki Bilgi, Tutum ve Yaklaşımları: Bir İstanbul Araştırma Çalışması*Şükriye Türkoğlu¹, Cafer Ataş¹, Günseli Güven Polat¹, Emine Arzu Kanık²*¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyoistatistik Anabilim Dalı, İstanbul**Amaç:** Bu çalışmanın amacı; pediatristlerin ilaçların oral sağlığa etkileri ile ilgili bilgi, tutum ve yaklaşımlarını değerlendirmektir.**Yöntem:** Kesitsel, tanımlayıcı olan bu çalışmamıza İstanbul'da özel hastane, devlet hastanesi ve üniversite hastanelerinde görev yapan 300 pediatrist dahil edilmiştir. Etik onayı alındıktan sonra katılımcılara onam formu imzalatılmıştır. 24 sorudan oluşan; demografik bilgiler, katılımcıların ilaçların çürük, erozyon ve diş renklenmesi gibi etkileri ile ilgili bilgilerini ölçen ve bu konudaki yaklaşımlarını değerlendiren bir anket yüzüze olarak uygulanmıştır. Verilerin istatistiksel analizi için www.medicres.org kullanılmıştır. Kategorik değişkenler arasındaki farklar ki-kare ve Fisher's exact testleri ile değerlendirilmiştir. İstatistiksel anlamlılık seviyesi 0.05 olarak kabul edilmiştir.**Bulgular:** Pediatristlerin büyük bir kısmı (%47) önerdikleri ilacın asiditesinin kendileri için önemli olduğunu düşünüyordu. % 62.7'si ise şeker içeriğinin önemli olduğunu düşünüyordu. %70.3'ü süspansiyon/inhaleler formunda ilaç önerdikten sonra hastanın ağzını çalkalamasını öneriyordu. % 54.3'ü ise, ilaç reçete ettikten sonra hastaları oral sağlıkla ilgili bilgilendiriyordu. Özel hastanede çalışanların ilaç kullanımını sonrası hastaları bilgilendirme oranı diğerlerine göre daha yüksek iken devlet hastanesinde çalışanların ise daha düşük olarak bulundu (p<0.05) (Z: 3.451). Ayrıca doçent ve profesörlerde yüksek iken, araştırma görevlilerinde düşük olarak bulundu (P<0.05) (Z: 3.574). Bu oranın çalışma süresi 3 yıldan az olan pediatristlerde 9-17 yıldır pediatrist olarak çalışanlara göre daha düşük olduğu görüldü (P<0.05) (Z:-2.227). Pediatristlerin %27'si ilaç kullanımından sonra hastaları bilgilendirmek konusunda kendisini yeterli hissediyordu. Ayrıca yalnızca %17.7'si lisans/uzmanlık eğitimi sırasında oral sağlıkla ilgili yeterli bilgi aldığını düşünüyordu. Pediatristlerin çoğunluğu (%68.7) süspansiyon/inhaleler önerdikten sonra dişlerini fırçalamalarını öneriyordu. % 53'ü ilacı aldıktan hemen sonra, % 34.7'si ise ilacı aldıktan 20 dakika sonra fırçalamalarını öneriyordu. Bu hemen fırçalama önerisi oranının devlet hastanesinde çalışanlarda (Z:-3.589) özel hastanede çalışanlara göre daha düşük olduğu bulundu.(p<0.05)(Z:2.503).**Sonuç:** Pediatristler, çocukluk döneminin ilk başlarında sıklıkla çocuklar ile karşılaştıklarından oral sağlığın kazanılmasında etkili bir role sahip olabilirler. Ülkemizde pediatristlerin oral sağlıkla ilgili eğitimlerinin lisans/uzmanlık seviyesinde artırılmasına ihtiyaç olduğu düşünülmektedir. Bu konuda, daha geniş kapsamlı çalışmaların yapılmasına ihtiyaç vardır.**Anahtar Kelimeler:** pediatrist, oral sağlık bilgisi, anket çalışması, pediatrik ilaçla

S-487

Knowledge, Attitudes and Practices of Pediatricians About Effects of Pediatric Drugs on Oral Health: An İstanbul Survey Study*Şükriye Türkoğlu¹, Cafer Ataş¹, Günseli Güven Polat¹, Emine Arzu Kanık²*¹University of Health Sciences, Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul²University of Health Sciences Faculty of Medicine, Department of Biostatistics, İstanbul**Objective:** The aim of this study was to evaluate the knowledge, attitude and practices of pediatricians on effects of medication use on oral health.**Method:** A cross-sectional, descriptive survey was conducted on 300 pediatricians in İstanbul that works at private, public or university hospital. After ethical approval, all the responders were filled the written consent form. We applied 24-questions included, demographics, knowledge about caries, erosion and tooth staining effects of drugs, attitudes and practices questionnaire face to face method. The statistical www.medicres.org was used for the analysis of the collected data. Differences between categories were assessed using the x2 and Fisher's exact tests. A statistically significant difference was accepted at a P value<0.05.**Results:** 47% of pediatricians agreed that the acidity of the drugs that they prescribed is important for them. Most of them (62.7%) agreed that the sugar content of the drugs that they prescribed is important for them. 70.3% of pediatricians recommended to the patients rinse their mouth after prescribing drugs. 54.3% of the responders informing patients about oral health after prescribing the drugs. However, of the pediatricians who have been practicing at private hospital rate of informing patients about oral health after prescribing the drugs was significantly high (Z:-1.981) and public hospital was low compared to the university hospital and the others (p<0.05) (Z: 3.451). This rate is high for associate professors and professors (Z:-3.319) low for research assistants. (P<0.05) (Z: 3.574). Besides all these, this rate was lower with pediatricians working less than 3 years (Z:2.034) and significantly higher in 9-17 year old physicians (P<0.05) (Z: -2.227) Only 27% of the pediatricians felt knowledgeable about informing parents about oral care after drug use. However only 17.7% of them agreed with the statement that their training about oral health during medical school/pediatrics is adequately. The majority of the pediatricians (68.7%) recommended the patient brushing their teeth, after prescribing a suspension/inhaleler drug. 53% of them recommended brushing immediately after taking suspension/inhaleler drug. Only 34.7% of them advised brushing their teeth after 20 minutes taking this type of drugs. This immediately brushing recommendation rate was low for pediatricians at public hospital (Z:-3.589) and high for pediatricians at private hospital. (p<0.05) (Z:2.503).**Conclusion:** Because of their frequent contacts with families for routine preventive visits in the early years of a child's life they may be able to play an effective role in providing guidance on oral health of children. It is considered that there is a need to increase the level of oral health education of pediatricians in our country at university/speciality level. More extensive studies are needed.**Keywords:** pediatrist, oral health knowledge, survey study, pediatric drugs

S-488

Çocuklarda Ektopik Erüpsiyonun Neden Olduğu Komplikasyonlar ve Ektopik Erüpsiyon Prevalansı*Deniz Sıla Özdemir, Halenur Altan*

Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Tokat

Amaç: Ektopik erüpsiyon görülen dişlerin erken teşhisi ve uygun tedavi planlamasının yapılması, daha sonra gerekebilecek olan uzun süreli, maliyeti fazla olan tedavilerin gerekliliğini azaltması açısından önemlidir. Çalışmanın amacı ektopik erüpsiyon görülen diş grupları ile yaş ve cinsiyet dağılımının ve neden olduğu komplikasyonların incelenmesidir.

Yöntem: Bu çalışma 2015-2017 tarihleri arasında Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı'na başvuran 6-12 yaş arasındaki çocuklarda gerçekleştirildi. 1083 hastanın ortopantomografik radyografilerinde anterior ve premolar grubu dişler incelendi. Ektopik erüpsiyon görülen dişler ve neden oldukları komplikasyonlar kaydedildi. Bu çalışmanın protokolü Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Klinik Araştırmalar Etik Kurulu tarafından onaylanmıştır. Elde edilen verilerde istatistiksel analiz için "SPSS 21.0 for Windows" programı kullanıldı. Tanımlayıcı istatistikler sayısal değişkenler için ortalama; sayı ve yüzde olarak verildi.

Bulgular: 84 hastada 124 ektopik diş saptanmıştır. Kız hastalarda (%57,14) erkek hastalardan (%42,85) daha fazla ektopik diş varlığı tespit edilmiştir. Ektopik erüpsiyonun en fazla görüldüğü dişler sırasıyla 2.premolar (%55,64), 1.premolar (%25), kanin (%15,32), santral (%2,41) ve lateral (%1,61) dir. Ektopik erüpsiyon tespit edilen dişlerde en sık görülen komplikasyonlar sırasıyla; ark boyutunda azalma (%20,96), dişin gömülü kalması (%15,32), ilişkili olduğu süt dişinde asimetrik kök rezorpsiyonu (distal kök) (%14,51), sürme gecikmesi (%12,9), ilişkili olduğu süt dişinde asimetrik kök rezorpsiyonu (mezial kök) (%9,67), komşu süt dişi kökünde rezorpsiyon (%8,87), komşu daimi dişin gömülü kalması (%1,61), vertikal kemik kaybı (%0,8) ve rotasyon (%0,8) dur.

Sonuç: Ektopik erüpsiyon en yaygın premolar dişlerde görülmüştür. Ektopik erüpsiyon görülen dişlerde en sık ortaya çıkan komplikasyon ark boyutunda azalmadır. Ektopik erüpsiyonun radyografik olarak erken teşhisi ortodontik tedavi ihtiyacını azaltmada önemli bilgiler vermektedir.

Anahtar Kelimeler: Ektopik erüpsiyon, Komplikasyon, Prevalans

S-488

Complications Caused by Ectopic Eruption in Children and Ectopic Eruption Prevalence*Deniz Sıla Özdemir, Halenur Altan*

Department of Pediatric Dentistry, Gaziosmanpaşa University Faculty of Dentistry, Tokat

Aim: Early diagnosis and appropriate treatment planning of ectopic eruption teeth is important to reduce the need for long-term, costly treatments that may be needed later.

Method: This study was performed in children between the ages of 6-12 years who applied to the Department of Pediatric Dentistry of Tokat Gaziosmanpaşa University between 2015-2017. The anterior and premolar teeth of the orthopantomographic radiographs of 1083 patients were examined. Teeth with ectopic eruption and their complications were recorded. The protocol of this study was approved by Tokat Gaziosmanpaşa University Clinical Research Ethics Committee. SPSS 21.0 for Windows program was used for statistical analysis. Descriptive statistics were given as average numbers and percentages for numerical variables.

Results: There were 124 ectopic teeth in 84 patients. In female patients (57,14%), more ectopic teeth were detected than male patients (42,85%). The highest incidence of ectopic eruption was 2.premolar (55,64%), 1.premolar (25%), canine (15,32%), central (2,41%) and lateral (1,16%). The most common complications seen in ectopic eruption were; dental arc length loss (20,96%), tooth embedded (15,32%), on associated primary teeth asymmetric root resorption (distal root) (14,51%), tooth eruption delay (12,9%), on associated primary teeth asymmetric root resorption (mesial root) (9,67%), resorption in neighboring primary teeth root (8,87%), neighboring permanent tooth embedded (1,61%), vertical tooth bone loss (0,8%) and rotation (0,8%).

Conclusion: Ectopic eruption was most common in premolar teeth. The most common complication of ectopic eruption is the decrease in the arc length. Early diagnosis of ectopic eruption provides important information in reducing the requirement for orthodontic treatment.

Keywords: Ectopic eruption, Complication, Prevalence

S-489

Çocuklarda Maloklüzyon Ve Diyet Faktörleri Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi*Yelda Kasımoğlu¹, Gözde Maden², Merve Esen¹, Elif Bahar Tuna İnce¹*¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, 5. sınıf öğrencisi, İstanbul

Amaç: Maloklüzyon, bireyleri çeşitli derecelerde etkileyen dünya genelinde yaygın olarak görülen bir dişsel problemdir. Çocuk diş hekimliği, erken çocukluk döneminden başlayarak çocuklardaki farklı ağız hastalıklarından korunmaya ve tedavi etmeye odaklanarak, ideal bir dentisyonun gelişimini hedefler. Bu çalışmanın amacı, çocuklarda diyet faktörleri ve ağız alışkanlıklarının maloklüzyon üzerine olan etkisinin değerlendirilmesidir.

Yöntem: Çalışmaya İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Klinik Bilimler Etik Kurulu'nca onay alındıktan sonra (dosya no: 2019/17), İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na rutin diş kontrolü amacı ile başvuran 7-14 yaş aralığındaki çocuklar dahil edildi. Hazırlanmış olan anket soruları aracılığı ile ebeveynlerle yüz yüze görüşülerek çocuklarının şu anda ve geçmişte sahip oldukları diyet ve ağız alışkanlıkları sorgulandı. Çocukların beslenme düzeyi vücut kitle indeksi (VKİ) kullanılarak hesaplandı. İstatistiksel analizler için IBM SPSS Statistics 22 programı kullanıldı. Parametrelerin normal dağılıma uygunluğu Shapiro Wilks testi ile değerlendirildi. Niteliksel verilerin karşılaştırılmasın Ki Kare testi ve Fisher Freeman Halter testi kullanıldı. Anlamlılık $p < 0.05$ düzeyinde değerlendirildi.

Bulgular: Çalışmaya toplam 429 çocuk (yaş ortalaması $10,74 \pm 2,01$ yıl) dahil edildi. Çocuklarda %71.56 oranında Sınıf I azı ilişkisi, sırasıyla %20.7 ve %7.7 oranında Sınıf II ve Sınıf III azı ilişkisi saptandı. VKİ değerlerinin herhangi bir maloklüzyon tipi ile istatistiksel olarak bir ilişkisi bulunamadı ($p > 0.05$). Çalışmanın sonucunda normal oklüzyon grubuna göre sınıf II azı kapanışı olan çocuklarda daha yüksek oranda atipik yutkunmaya rastlandı ($p < 0.05$).

Sonuç: Çocuklarda diyet faktörleri ve VKİ ile maloklüzyon arasında herhangi bir ilişki bulunmamaktadır. Uzun süre anne sütü/biberon kullanan çocuklarda Sınıf II kapanış ilişkisinin görülme ihtimali daha yüksektir.

Anahtar Kelimeler: ağız alışkanlıkları, diyet, maloklüzyon

S-489

Evaluation of Relationship Between Malocclusion and Dietary Factors in Children*Yelda Kasımoğlu¹, Gözde Maden², Merve Esen¹, Elif Bahar Tuna İnce¹*¹Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, İstanbul²Istanbul University Faculty of Dentistry, 5th year Student, İstanbul

Aim: Malocclusion is a worldwide dental problem that influences the affected individuals to varying degrees. Clinic work of pediatric dentistry focuses on preventing and treating various oral diseases for child, and management of oral health from the early childhood stage in the purpose of establishing normal dentition. The aim of the study was to evaluate the influence of the dietary factors and oral habits on malocclusion among children.

Methods: After obtaining ethical consent from İstanbul University Faculty of Dentistry Clinical Ethical Committee (no: 2019/17), children aged 7-14 years, visiting the Department of Pedodontics of İstanbul University for a routine dental check up were included the study. The parents were asked regarding current or previous improper oral habits and diet of their children by structured face-to-face questionnaire. The nutritional status evaluated by calculating the body mass index (BMI). IBM SPSS Statistics 22 were used for the statistical analysis. Shapiro Wilks test was used for determining normality of the parameters. Chi Square and Fisher Freeman Halter tests were used to compare qualitative data. Significance was evaluated at $p < 0.05$.

Results: Total of 429 children (mean age 10.74 ± 2.01 years) joined the study. Class I molar relationship was observed in 71.56% of the total sample, while Class II and III molar relationship were observed in 20.7% and 7.7%, respectively. BMI values were not found statistically associated with any type of occlusal conditions ($p > 0.05$). The results showed that children with Class II malocclusion had a higher probability of tongue thrusting ($p < 0.05$) compared to normal occlusion group.

Conclusion: Dietary factors and BMI did not show any relationship on malocclusions among children. Children who had a longer duration of breast/bottle-feeding were more likely to develop Class II relationship.

Keywords: diet, malocclusion, oral habits

S-490**Ultrasonik veya El Aletleri ile Periodontal Tedavi (A split-mouth study)***Gurbet Alev Öztaş, Didem Özkal Eminoğlu*

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Bölümü, Erzurum

Oral hijyenin yeterli oranda sağlanamadığı durumlarda görülen dişeti iltihabi olan gingivitis, periodontal hastalıkların en sık karşılaşılanıdır. Plağa bağlı gingivitis vakalarının büyük çoğunluğu oral hijyen alışkanlıklarının geliştirilmesi ve profesyonel mekanik temizleme ile tedavi edilebilir. Diştaşını diş yüzeyinden uzaklaştırılma işlemi ultrasonik aletler (cavitron) ve/veya el aletlerinin (scaler) kullanımı ile sağlanabilir. Literatürde bu aletlerin diştaşını dişten uzaklaştırma etkinlikleri birbiri ile benzer olarak değerlendirilmektedir. Bununla birlikte cavitron kullanım kolaylığı, çalışma süresi kısalığı ve hasta konforu sağlarken; el aletlerinin daha pürüzsüz bir diş yüzeyi sağladığı belirtilmiştir.

Bu çalışmanın amacı, ultrasonik alet ve el aletlerinin kullanımının hasta tarafından karşılaştırmalı olarak değerlendirilmesidir. Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Etik Kurul kararı ile çalışma uygun görülmüştür.

Kliniğimize dişeti problemleri ile başvuran hastalar oral muayene ardından çalışma ile ilgili bilgilendirilip, gönüllü olmaları esas alınarak anket ve klinik uygulamaya dâhil edildiler. Hastaların plağa bağlı gingivitis tanısı almasına ve daha önce en az bir kere diştaşı temizliği yaptırmış olmasına dikkat edildi. İlk olarak hastaya önceki periodontal tedavi tecrübeleri ile ilgili anket soruları yöneltildi. Klinik tedavi olarak hastaların sol alt ve üst çenelerinde scaler, sağ alt ve üst çenelerinde ise cavitron kullanılarak supragingival debridman işlemi yapıldı. Tedavi sonrası scaler ve cavitron kullanılarak yapılan periodontal işlemlere dair görüşlerini değerlendiren anket soruları yöneltildi.

Anket çalışması sonucunda hastalar scaler kullanılırken duydukları ses ve kazıma hissinden dolayı diştaşının uzaklaştırılmasında scaleri daha etkili bulduklarını belirttiler. Bununla birlikte ultrasonik cihaz kullanımını daha konforlu, ferah ve ağrısız olarak değerlendirdiler.

Ultrasonik alet ve el aletinin karşılaştırmasının hastada splint-mouth tekniği ile supragingival debridman işlemi yapılarak incelendiği anket çalışmamızda, ultrasonik aletlerin başlangıç periodontal tedavi için istatistiksel olarak anlamlı derecede hastaları daha memnun edici sonuçlar sağladığı izlendi.

Anahtar Kelimeler: plağa bağlı gingivitis, periodontal el aletleri, split-mouth tedavi, ultrasonik aletler

S-490**Periodontal Treatment with Ultrasonic Device or Hand-Tools (A split-mouth study)***Gurbet Alev Öztaş, Didem Özkal Eminoğlu*

Ataturk University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Erzurum

Gingivitis which is seen in cases where oral hygiene is insufficient is the most common periodontal disease. The majority of plaque-induced gingivitis cases can be treated with the development of oral hygiene habits and professional mechanical cleaning. The removal of the calculus from the tooth surface can be achieved by the use of an ultrasonic device (cavitron) and/or hand-tools (scaler). In the literature, the calculus removal activities of these instruments are evaluated as similar. However, the cavitron provide ease of use, shorter operating time and patient comfort while the scaler provides a smoother tooth surface.

The aim of this study was to evaluate the use of ultrasonic and hand tools by the patient. Ethics committee approval was received in our study. Care was taken to ensure that the volunteer patients had a clinical diagnosis of gingivitis and had previously had dental calculus removal. First, the questionnaire was asked to the patient about previous periodontal treatment experiences. As a clinical treatment, supragingival debridement was performed in the left lower and upper jaws of the patients using a scaler and in the right lower and upper jaws using the cavitron. After the treatment, the questionnaire was asked to evaluate their views on the periodontal procedures performed with the cavitron and the scaler.

As a result of the survey, patients stated that they found the scaler to be more effective in removing the calculus from the tooth surface because of the sound and scraping feeling when using the scaler. However, they considered the use of the cavitron more comfortable, spacious and painless.

The comparison of ultrasonic device and hand-tools to supragingival debridement with splint-mouth technique in our survey showed that the ultrasonic device was found to be significantly more satisfactory for initial periodontal treatment for patients.

Keywords: a split-mouth study, plaque-induced gingivitis, periodontal hand-tools, ultrasonic devices

S-491**Farklı Multivitaminlerin Restoratif Materyallerin Yüze Mikrosertliği Ve Pürüzlülüğü Üzerindeki Etkisi***Elif Beril Gürdoğan Güler, Gökçen Deniz Bayrak, Melis Ünsal, Senem Selvi Kuvvetli*

Yeditepe Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi ,Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Hergün alınan iki multivitamin şurup ve iki efervesan tabletin iki farklı restoratif materyalin yüze mikrosertliği ve pürüzlülüğü üzerindeki etkilerinin değerlendirilmesi**Materyal ve Method:** Çalışma grubunda geleneksel cam iyonomer siman olan Ketac Molar ve giomer olan Beautifil II yer almaktadır. Toplamda disk şeklinde 140 örnek hazırlanarak 5 alt gruba ayrıldı. Örnekler 28 gün süresince günde 1 kere 2 dakika boyunca 4 pediyatrik multivitamin (Supradyne şurup, Supradyne efervesan, Sambucol şurup, Sambucol efervesan) ve deiyonize su (kontrol grubu) içerisinde bekletildi. Yüze mikrosertliği ve pürüzlülüğü başlangıçta, 7., 14., 21. ve 28. günlerde ölçüldü. Yüze mikrosertliği Vickers sertlik ölçüm cihazı ile yüze pürüzlülüğü ise profilometre ile belirlendi. Elde edilen veriler istatistiksel olarak tek yönlü varyans analizi, Tukey çoklu karşılaştırma testi ve bağımsız t-testi ile değerlendirildi.**Bulgular:** Tüm alt gruplarda, Ketac Molar ve Beautifil II materyallerinin yüze mikrosertlik değerinin başlangıçtan 28. güne doğru istatistiksel olarak anlamlı derecede azaldığı ($p<0,05$), yüze pürüzlülüğünün ise istatistiksel olarak anlamlı derecede arttığı görüldü ($p<0,05$). En düşük mikrosertlik değeri ($42,36\pm 0,73$) Ketac Molar materyalinin Sambucol efervesan alt grubunun 28. gününde belirlendi. En yüksek yüze pürüzlülüğü değeri ($0,408\pm 0,015$) Ketac Molar materyalinin Supradyne efervesan alt grubunun 28. gününde görüldü. Bütün alt gruplarda herbir ölçüm gününde Ketac Molar'ın yüze pürüzlülüğünün Beautifil II'den istatistiksel olarak anlamlı derecede fazla olduğu belirlendi ($p=0,0001$).**Sonuç:** Multivitamin şurup ve efervesan tabletlerin uzun süre kullanımı restoratif materyallerin fiziksel özellikleri üzerinde olumsuz etki yaratabilir. Vitaminleri uzun süre kullanması gereken çocuklarda, vitaminin formuna göre gerekli önlemlerin alınması faydalı olabilir.**Anahtar Kelimeler:** Restoratif materyaller, multivitamin şurup, efervesan tablet, yüze pürüzlülüğü**S-491****Effect of Different Multivitamins on the Surface Microhardness and Roughness of Restorative Materials***Elif Beril Gürdoğan Güler, Gökçen Deniz Bayrak, Melis Ünsal, Senem Selvi Kuvvetli*

Yeditepe University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul

Aim: To evaluate the effect of two multivitamin syrups and two effervescent tablets taken daily on the surface microhardness and roughness of two different restorative materials.**Materials-Methods:** The study groups were comprised of a conventional glass ionomer cement, Ketac Molar, and a giomer, Beautifil II. A total of 140 disc-shaped specimens were prepared and randomly assigned to 5 subgroups. The samples were immersed in 4 pediatric multivitamins (Supradyne syrup, Supradyne effervescent, Sambucol syrup, Sambucol effervescent) and deionized water (control group) for 2 minutes once a day for 28 days. Surface microhardness and roughness measurements were recorded at baseline and on the 7th, 14th, 21st and 28th days. Surface microhardness was measured using a Vickers hardness tester and surface roughness was determined using a profilometer. Statistical methods used for data analysis were one-way analysis of variance, Tukey multiple comparison test and independent t-test.**Results:** For all subgroups; the surface microhardness values of the Ketac Molar and Beautifil II demonstrated a statistically significant decrease from the baseline to the 28th day measurements ($p<0.05$), while the surface roughness displayed increased values that were found to be statistically significant ($p<0.05$). The lowest microhardness value (42.36 ± 0.73) was obtained in the Sambucol effervescent subgroup of the Ketac Molar on the 28th day. The mean surface roughness values in Ketac Molar were highest (0.408 ± 0.015) for the Supradyne effervescent subgroup on the 28th day. The Ketac Molar surface roughness values were significantly higher than Beautifil II in all subgroups for all measurement days ($p=0.0001$).**Conclusions:** The prolonged use of multivitamin syrups and effervescent tablets may have negative effects on the physical properties of restorative materials. Depending on the form of the vitamin, it may be beneficial to take certain precautions in children who are required to take these supplements for a longer period of time.**Keywords:** Restorative materials, multivitamin syrup, effervescent tablet, surface roughness

S-492

3. Molar Sürme Açısının 2. Molardaki Çürük Varlığıyla İlişkisi*Musa Kazım Üçüncü¹, Alper Doğançe², Merve Yıldırım Üçüncü³*¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul²İstanbul Okan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi, Mecidiyeköy Diş Hastanesi, İstanbul³Bakırköy Prof. Dr. Mazhar Osman Ruh Sağlığı ve Sinir Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ağız ve Diş Sağlığı, İstanbul

Amaç: 3.molar dişleri çeşitli nedenlerden ötürü ağız içinde en sık gömük kalabilen dişlerdir. Diş kavsindeki son diş olması, mandibuladaki büyümenin istenilen düzeyde olmaması, 3.molar dişin geç mineralizasyonu, 2.molar dişin erken kaybı gibi sebeplerden ötürü sürememektedir. 3.molar dişin gömük kalma statüsüne göre 2.molar dişlerin distal yüzeylerinde çürük oluşumuna rastlanmaktadır. Eski yıllarda 3.molar dişlerin profilaktik açıdan çekilmesi ortak bir kanı olarak görülse de; ilerleyen yıllarda bu görüşü desteklemeyen birçok çalışma ortaya konulmuştur. Bu çalışmanın amacı alt 3.moların sürme statüsüne göre alt 2.molar dişin distalinde oluşan çürük arasında bir ilişki olup olmadığının incelenmesidir.

Yöntem: Çalışma grubu 2018 Temmuz – 2019 Nisan tarihleri arasında kliniğe başvuran hastalardan oluşturuldu. İlk muayene esnasında dijital panoramik radyografileri elde edilen 299 hasta çalışma kapsamına alındı. Gelişimsel sendromu ve sistemik rahatsızlığı bulunan, ortodontik tedavi altında olan, alt 2. veya 3.molar dişleri eksik olan hastalar çalışmaya dahil edilmedi. Winter sınıflamasına göre alt 3.moların angulasyon tipleri ve alt 2.moların distal bölgesinde çürük olup olmadığı radyografi aracılığıyla tespit edildi. Veriler SPSS paket programı kullanılarak istatistiksel olarak değerlendirildi.

Bulgular: Çalışma grubunun yaş aralığı 22,77 olarak belirlendi. 162 kadın 137 erkek hastanın radyografisi üzerinde her iki molar dişin okluzal düzlemleri paralelinde çizgi çekilerek oluşturulan açı yardımıyla Winter sınıflaması yapıldı. Alt 3.molar dişleri mesioangular, vertikal, distoangular ve horizontal olarak sınıflandırılırken; vertikal, dişin açısına göre (-10°-0°) ve (0°-10°) olarak 2 alt grupta; mesioangular ise (11°-30°), (31°-45°), (46°-60°), (61°-79°) olarak 4 alt grupta incelendi. Sağ alt 2.molarların %21,7'sinde, sol alt molarların ise %32,8'inde çürük gözlemlendi. Cinsiyete göre her iki segment için çürük prevalansı istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermedi (p=0,311, p=0,951). 3.segmentte vertikal tipler arasında çürük prevalansı açısından yüksek düzeyde istatistiksel anlamlı fark gözlemlendi (p<0,001).

Sonuç: Alt 3.molar dişlerinin angulasyon tipleri arasında çürük prevalansı açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık gözlemlendi. Çürük prevalansı en yüksek mesioangular tipte ve (31°-45°) alt grubunda saptandı. Her iki segment arasında çürük prevalansı açısından anlamlı farklılık bulundu (p<0,05).

Anahtar Kelimeler: 3.molar, Diş çürüğü, Distal Çürük, Gömük Diş

S-492

The Relationship Between Eruption Angle of Third Molar and Caries of Adjacent Tooth*Musa Kazım Üçüncü¹, Alper Doğançe², Merve Yıldırım Üçüncü³*¹İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İstanbul²İstanbul Okan University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İstanbul³Prof. Mazhar Osman Mental Health and Nervous Diseases Training and Research Hospital and Dental Hospital, İstanbul

Aim: Third molar may not erupt in mouth for reasons such as the last tooth in oral cavity, late mineralization, early extraction of neighboring tooth. According to the status of impaction third molar, caries formation of second molar is found on distal surface. The aim of this study is to determine whether there is a relationship between the eruption status of mandibular third molar tooth and mandibular second molar which have decay on distal surface.

Material&Method: The study group consisted of patients who applied to clinic between July 2018 and April 2019. During first examination, 299 patients with digital panoramic radiographs were included in study. Patients with developmental syndrome and systemic discomfort, who were under orthodontic treatment and who had mandibular second or third molar teeth were not included in study. According to the Winter classification, the angles of mandibular third molar presence of caries in the distal region of the mandibular second molar were determined by radiography.

Results: The age range of the study group was 22,77. On the radiography of 162 female 137 male patients, Winter classification was made with the help of angle formed by drawing line in the direction of occlusal planes of both molar teeth. Mandibular third molar teeth are classified as mesioangular, vertical, distoangular and horizontal; vertical, in terms of the angle of tooth in 2 subgroups; mesioangular were examined in 4 subgroups. Decay was observed in 21,7% of the right mandibular second molar and 32,8% in the mandibular left molar. Prevalence of caries was not statistically significant between genders (p=0,311, p=0,951). A statistically highly significant difference was observed in prevalence of caries between vertical subgroups in mandibular left region (p<0,001).

Conclusion: There was a statistically significant difference between the angulation types of lower 3.molar teeth in terms of caries prevalence. Caries prevalence was highest in the mesioangular type (31°-45°) subgroup. A significant difference was found between the two segments in terms of caries prevalence (p<0,05).

Keywords: Third molar, Tooth decay, Distal Decay, Impacted Tooth

S-493

Tarçın-Portakal Ve İhlamur Çaylarının Estetik Kompozitlerin Mikrosertlik Ve Renk Değişimi Üzerine Etkisi*Hacer Neva Karaduman¹, Nazmiye Dönmez¹, Mağrur Kazak²*¹Bezmi Alem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul²Bahçeşehir Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul**Amaç:** Bu in vitro çalışmanın amacı supra-nano dolduruculu bir kompozit materyali ile nanohibrit bir kompozit materyalinin iki farklı bitki çayı içinde bekletilmesi sonrasında renk stabilitelelerinin ve mikrosertlik değerlerinin incelenmesidir.**Yöntem:** Bu çalışmada supra-nano dolduruculu bir kompozit rezin (Asteria) ile bir nanohibrit kompozit rezin (Grandioso) kullanıldı. Disk şeklindeki 40 adet örnek, 2x10 mm ebatlarındaki Teflon kalıp içerisinde hazırlandı. Örneklerin polisajı alüminyum oksit cila diskleri (Sof-Lex) ile yapıldı. Hazırlanan örnekler 37 °C'de 24 saat distile suda bekletildikten sonra başlangıç renk ölçümleri bir spektrofotometre ile gerçekleştirildi. Mikrosertlik ölçümleri ise bir mikrosertlik test cihazı (Shimadzu, Japonya) ile alt ve üst yüzeylerinden 3 ayrı noktadan yapıldı. Renk ve sertlik ölçümlerinden sonra örnekler bekletme solüsyonuna (ıhlamur ve tarçın-portakal çayı) göre 2 gruba (n=10) ayrıldı. Kompozit örnekler her bir 20 ml'lik çay solüsyonuna içerisinde 48 saat 37 °C'de etüvde bekletildi. Bu sürenin sonunda renk ve mikrosertlik ölçümleri tekrarlandı. Elde edilen verilerin istatistiksel analizi ANOVA, Post Hoc Tamhane ve Wilcoxon Signed Ranks testleri ile yapıldı (p<0.05).**Bulgular:** Mikrosertlik açısından değerlendirildiğinde, her iki materyalin mikrosertlik değerleri açısından birbirlerinden farklı olduğu, Grandioso kompozit grubunun Asteria kompozit grubundan daha yüksek mikrosertlik değerine sahip olduğu gözlemlendi (p<0.05). Solüsyonlarda beklettikten sonra hem tarçın-portakalın hem de ıhlamurun Grandioso nanohibrit kompozitin mikrosertliğini anlamlı olarak arttırdığı bulundu (p<0.05). Asteria supranano kompozitin mikrosertlik değerinde ise ıhlamurda bekletme sonrası anlamlı bir artış gözlenirken (p<0.05), tarçın-portakalda bekletme sonrası istatistiksel olarak anlamlı bir artışın olmadığı bulundu (p>0.05). Total renk değişimi değerlendirildiğinde ise her iki materyal klinik olarak kabul edilebilir değerin üzerinde renk değişimi gösterdi. Buna ek olarak materyaller arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmadı (p>0.05).**Sonuç:** Günde ortalama 4 fincan bitki çayı tüketimi, hem supra-nano dolduruculu kompozit hem de nanohibrit kompozit materyalleri ile restore edilen estetik ön bölge restorasyonlarında klinik olarak kabul edilemez renk değişimine neden olabilir. Hem Estelite Asteria'da ve hem de GrandiOSO' da ıhlamur ve tarçın-portakal çayları mikrosertlikte artışa neden olmuştur**Anahtar Kelimeler:** mikrosertlik, total renk değişimi, ıhlamur çayı, tarçın-portakal çayı, kompozit rezin materyali, anterior restorasyon

S-493

Effect of Cinnamon-Orange and Linden Teas on Microhardness and Color Change of Esthetic Composites*Hacer Neva Karaduman¹, Nazmiye Dönmez¹, Mağrur Kazak²*¹Bezmi Alem Vakıf University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İstanbul²Bahçeşehir University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İstanbul**Aim:** The purpose of this in vitro study was to evaluate the color stability and microhardness of a supra-nano-filled composite and a nanohybrid composite immersed in two different herbal teas.**Materials-Methods:** Supra-nano filled composite resin (Asteria) and nano-hybrid composite resin (Grandioso) were used in this study. 40 disc-shaped samples were prepared in 2x10 mm Teflon molds. The samples were polished with aluminum oxide polishing discs (Sof-Lex, 3M ESPE). The samples kept in distilled water at 37 °C for 24 hours and then initial color values were measured by a spectrophotometer. Microhardness measurements were made at 3 different points from the top and bottom surfaces. Microhardness measurements were performed on a tester machine (Shimadzu, Japan). Composite samples were kept in a 20 ml tea solution for 48 hours at 37 °C. After that, color and microhardness measurements were repeated. Statistical analysis were done by ANOVA, Post Hoc Tamhane and Wilcoxon Signed Ranks Tests (p<0.05).**Results:** In terms of microhardness, a significant difference was observed between two materials, Grandioso composite group had higher microhardness than Asteria composite group (p> 0.05). Immersing either in cinnamon-orange and linden teas, a significant increase was observed on the microhardness of Grandioso nanohybrid composite material (p<0.05). While the microhardness of Asteria, supranano composite, showed a significant increase in linden tea (p<0.05), no statistically significant increase was observed in cinnamon-orange tea (p>0.05). When evaluated in terms of color change, both materials showed color change above the clinically acceptable value and no statistically significant difference was observed between the composite groups (p>0.05).**Conclusion:** The average daily consumption of four cups of herbal tea may cause clinically unacceptable color change on teeth when restored with both supra-nano-filler and nanohybrid composites at the aesthetic anterior region restorations. In both Estelite Asteria and GrandiOSO, linden and cinnamon-orange teas caused an increase in microhardness.**Keywords:** Microhardness, Total color change, Linden tea, Cinnamon-orange tea, composite resin material, anterior restoration

S-494**Seromer İçerikli Minimal İnvaziv Restorasyonların Klinik Açıdan Değerlendirilmesi***Melis Nişanuhi Palancioğlu, Pınar Türkoğlu, Deniz Şen*

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Günümüzde adeziv sistemlerin gelişmesiyle minimal invaziv diş hekimliği kavramı da hızla ilerlemektedir. Minimum diş dokusu kaybı ile maksimum fonksiyon sağlamak amacıyla inley, onley, onley çapalı köprü ve endokuron gibi restorasyonlar uygulanabilmektedir.

Olgu: Bu olgu sunumunda dişte ileri derecede madde kaybı ya da diş kaybı olan farklı hastalara seromer esaslı materyal kullanılarak farklı tipte restorasyonlar uygulanmıştır. Seromer esaslı materyaller anatomik formda yapılabilmesi, iyi kenar uyumu, yüksek aşınma direnci gibi avantajları ile de direkt kompozit restorasyonlara göre üstün özellikler taşımaktadır. 29 yaşında kadın hasta 36 numaralı diş eksikliği ve 16 numaralı dişinde büyük miktarda madde kaybı şikayeti ile başvurdu. Klinik ve radyografik muayene sonrasında yapılan diş hazırlığı ile 16 numaralı dişine onley; 36 numaralı dişinin eksikliğini gidermek amacıyla da onley çapalı köprü uygulandı. 17 yaşında kadın hasta 36 ve 46 numaralı dişlerinde aşırı madde kaybı şikayeti ile başvurdu. Hastanın ağız içi ve radyografik muayenesi sonrası 46 numaralı dişine onley, 36 numaralı dişine inley uygulandı. 40 yaşında erkek hasta 36 numaralı dişinde aşırı madde kaybı şikayeti ile başvurdu. Klinik ve radyografik muayene sonrasında hastanın ilgili dişine endokuron restorasyonu uygulandı.

Sonuç: Doğru endikasyon ve doğru malzeme kullanımı ile minimal invaziv diş hekimliğinin başarısı yapılan klinik çalışmalarla da kanıtlanmıştır. Bu vakalarda farklı materyallerle hazırlanan farklı tipte minimal invaziv restorasyonlar 6 aylık ve 1 yıllık kullanım sonucunda başarılı bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: endokuron, inley, minimal invaziv, onley, seromer

S-494**Clinical Evaluation of Seromeric Minimally Invasive Restorations***Melis Nişanuhi Palancioğlu, Pınar Türkoğlu, Deniz Şen*

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İstanbul

Aim: The concept of minimally invasive dentistry is progressing with the development of adhesive systems. Restorations such as inlay, onlay, onlay bridges and endocrowns are applied to provide maximum function with minimum tooth structure loss.

Cases: In this case report, different types of restorations were performed by using seromer based material in different patients with severe tooth loss or tooth loss. Seromer based materials have superior properties compared to direct composite restorations with their advantages in anatomical form, good edge compatibility and high wear resistance. A 29-year-old female patient admitted with a tooth loss of 36 and a loss of substance in her tooth number 16. Onlay preparation of 16 was performed after clinical and radiographic examination. Onlay bridge was applied to eliminate the deficiency of tooth number 36. A 17-year-old female patient admitted with complaints of excessive loss of substance in her teeth, numbered 36 and 46. After intraoral and radiographic examinations an inlay restoration revealed in 36 and an onlay restoration in 46. A 40-year-old male patient was admitted with the complaint of excessive loss of substance in the tooth of 36 numbered tooth. After clinical and radiographic examination, endocrown was performed.

Conclusion: The success of minimally invasive dentistry with the correct indication and the use of the right materials has been proven by clinical trials. In these cases, different types of minimally invasive restorations prepared with different materials were found successful in 6 months and 1 year use.

Keywords: endocrown, inlay, minimally invasive, onlay, seromer

S-495

Anterior Diş Aşınmalarının Dahl Apareyi ile Restoratif Tedavisi*Olçay Şakar, Mehmet Berk Kaffaf, Şebnem İnan*

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Günümüzde eroziv diş aşınması giderek artan bir sorun haline gelmektedir. Bu durum ağızdaki tüm dişlerde görülebilir veya herhangi bir faktöre bağlı olarak ön veya arka dişlerde lokalize olabilir.

Lokalize anterior diş dokusu kaybına sıklıkla, karşıt dişler arasındaki teması koruyan alveoler kemik oluşumu eşlik eder. Diş aşınması ve alveolar kemik oluşumunun sonucunda oklüzal dikey boyut korunur ve istirahat aralığı sabit kalır fakat restorasyon için gerekli mesafe kalmayabilir. Bu vakalarda protetik restorasyona yer sağlamak amacıyla oklüzal dikey boyutu yükseltmeden önce alternatif tedavilerden biri olan Dahl apareyi uygulanabilir.

Dahl apareyi, intrüzyon ve ekstrüzyon ilkesiyle çalışır. Böylelikle alt ve üst dişler arasında restorasyon için gerekli mesafe oluşur. Bu işlemi gerçekleştirebilmek için krom kobalt splintler, kompozit restorasyonlar, geçici kuronlar veya metal seramik restorasyonlar kullanılabilir.

Olgu Sunumu Ve Sonuç: Bu sunum, diş aşınması olan ancak oklüzal dikey boyut kaybı olmayan üç hastanın tedavisini içermektedir. Hastalara Dahl apareyi olarak kullanılan anterior kompozit rezin restorasyonlar ve metal seramik köprü restorasyonu arka dişlerin erüpsiyonunu ve ön dişlerin intrüzyonunu sağlamak için uygulanmıştır. Böylelikle arka dişlerde disklüzyon oluşturulmuştur. Vakalara göre değişen zamanlarda ön dişlerde intrüzyon arka dişlerde ekstrüzyon oluşarak oklüzyon sağlanmış ve restorasyon için ön dişler arasında mesafe oluşturulmuştur. Final restorasyonlar lamina, köprü ve hassas bağlantılı hareketli bölümlü protezler ile tamamlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: oklüzaldikekeyboyut, dişaşınması, dahlapareyi

S-495

Restorative Management Of Anterior Tooth Wear By Using Dahl Appliance*Olçay Şakar, Mehmet Berk Kaffaf, Şebnem İnan*

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İstanbul

Purpose: Tooth wear, especially erosion-related wear, appears to be an increasingly significant problem in the general population. Tooth wear may be generalized to entire dentition or be localized to anterior or posterior teeth, depending on the causative factor of the tooth wear.

The localized loss of anterior tooth structure is often accompanied by alveolar bone growth, which maintains contact between the opposing dentitions. As a result of this compensatory tooth eruption and alveolar bone growth, the occlusal vertical dimension is maintained and the inter-occlusal rest space remains constant. The result is that there is not enough distance for restoration. In these patients, the Dahl appliance, which is one of the alternative treatment method, can be applied before increasing the occlusal vertical dimension.

Dahl appliance works with the principle of teeth intrusion and extrusion. This provides the essential distance between the mandibular and maxillary teeth for the restoration. Chrome cobalt splints, composite restorations, temporary crowns or metal ceramic restorations can be used to perform this technique.

Case Report And Conclusion: This report includes the treatment of three patients with tooth erosion but without loss of occlusal vertical dimension. Anterior composite resin and metal ceramic restorations, as Dahl appliance, were applied to patients for eruption of posterior teeth and intrusion of anterior teeth. Thus, disclusion has been created in the posterior teeth region. Occlusion of posterior teeth was rebuilt at different times for each cases. Hence the distance between the anterior teeth was established for restoration. The final restorations were completed with precision attachment removable partial dentures, laminates and metal ceramic restorations.

Keywords: occlusalverticaldimension, toothwear, dahlappliance

S-496

Farklı Kompozit Rezinlerin Ph Ve Termal Siklus Sonrası Tamir Edilebilirliği*Esmâ Balın¹, Baykal Yılmaz², Gül Dinç Ata¹*¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Aydın²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Aydın**Amaç:** Bu çalışmanın amacı, pH ve termal döngünün farklı kompozit rezinlerin tamir bağlanma dayanımı üzerine etkisini araştırmaktır.**Yöntem:** 20 kompozit rezin blok (5mm×5mm×4mm) nanohibrit universal kompozit rezin (Tetric N-Ceram, Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) ve bulk fill kompozit rezin (Tetric N-Ceram Bulk Fill, Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) kullanılarak silikon matris ile üretici firmanın talimatlarına göre hazırlandı. Aynı boyutlarda indirek kompozit rezin bloklar (Tetric CAD, Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) mikrotom ile prefabrike bloklardan elde edildi. Tüm örnekler 50µm alüminyum oksit parçukları ile kumlandı. Örnekler daha sonra iki aşamalı adeziv sistem (Clearfil SE Bond, Kuraray, Okayama, Japan) kullanılarak nanohibrit kompozit rezin (Clearfil Majesty Posterior, Kuraray, Tokyo, Japan) ile tamir edildi. Tüm bu örnekler pH siklus ve termal siklus yapılmak üzere rastgele iki gruba ayrıldı ve makaslama bağlanma dayanımı ölçüldü. Sonuçlar MPa olarak kaydedildi. Ayrıca kırılan örnekler başarısızlık şekillerini belirlemek için ışık mikroskopunda incelendi. Veriler tek yönlü ANOVA ve ikili karşılaştırmalar için Bonferroni düzeltilmeli t testi kullanılarak istatistiksel olarak analiz edildi (p<0,05).**Bulgular:** Toplamda bağlanma dayanımları açısından, kullanılan materyale bakılmaksızın, pH ve termal siklus örnekler arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur (p<0,05). Ancak pH ve termal siklus uygulamasına bakılmaksızın, kullanılan materyaller arasında istatistiksel olarak anlamlı fark yoktur (p>0,05). pH ve termal siklus için kullanılan materyaller arasında (Tetric N-Ceram, Tetric N-Ceram Bulk Fill, Tetric CAD) anlamlı fark yoktur (p>0,05). Tetric N-Ceram için pH ve termal siklus arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmasına rağmen (p<0,05), diğer materyaller için istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktur (p>0,05).**Sonuç:** pH ve termal siklus uygulaması, tamir materyalinin makaslama bağlanma dayanımlarını etkileyebilmektedir.**Anahtar Kelimeler:** kompozit rezin, makaslama bağlanma dayanımı, tamir

S-496

Repairability Of Different Composite Resins After Ph And Thermal Cycling*Esmâ Balın¹, Baykal Yılmaz², Gül Dinç Ata¹*¹Department of Restorative Dentistry, Aydın Adnan Menderes University Faculty of Dentistry, Aydın²Department of Prosthodontic Dentistry, Aydın Adnan Menderes University Faculty of Dentistry, Aydın**Aim:** The aim of this study was to investigate the effect of pH and thermal cycling on repair bond strength of different types of composite resins.**Methods:** Twenty composite blocks (5mm×5mm×4mm) were built up with a nanohybrid universal composite resin (Tetric N-Ceram, Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) and a bulk-fill composite (Tetric N-Ceram Bulk Fill, Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) according to the manufacturer's instructions, using a silicone matrix. Indirect composite resin blocks (Tetric CAD, Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) were obtained with similar dimensions from prefabricated blocks by microtome. All the samples were air abraded with 50µm aluminum oxide particles. Specimens were then repaired with a nanohybrid composite resin (Clearfil Majesty Posterior, Kuraray, Tokyo, Japan) using two step adhesive system (Clearfil SE Bond, Kuraray, Okayama, Japan). All these specimens were then randomly divided into two groups, to apply pH cycling or thermal cycling and tested for shear bond strength. Results were recorded in MPa. Additionally fractured specimens were examined under stereomicroscope to determine the mode of failure. The data were statistically analyzed using a one-way ANOVA and t-test with Bonferroni correction for pairwise comparisons (p<0,05).**Results:** Statistically significant differences were found between pH and thermal cycling in terms of the overall bond strength, regardless of the material used (p<0,05). However, there was no statistically significant difference between materials used, regardless of pH and thermal cycle application (p> 0.05). For the pH and the thermal cycling there was no significant difference between the materials used (Tetric N-Ceram, Tetric N-Ceram Bulk Fill, Tetric CAD) (p>0,05). Although there was a statistically significant difference between the pH and the thermal cycling for Tetric N-Ceram (p<0,05), there was no statistically significant difference for other materials (p>0,05).**Conclusions:** pH and thermal cycling may affect shear bond strength of repair material.**Keywords:** composite resin, repair, shear bond strength

S-497

Self-Cured Universal Adezivlerin Farklı Pulpa Kaplama Materyallerine Bağlanma Dayanımının Değerlendirilmesi*Beğüm Büşra Cevval Özkoçak, Fatma Aytaç Bal, Merve Ağaçcioğlu*

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Farklı adeziv sistemlerin hidrolik kalsiyum silikat ve kalsiyum hidroksit esaslı pulpa kaplama maddelerine makaslama bağlanma dayanımlarını değerlendirmektir.**Yöntem:** 120 adet akrilik bloğun tam ortasına 5 mm çapında, 2 mm derinliğinde silindirik kavite oluşturuldu. Pulpa kaplama materyalleri üreticilerin talimatları doğrultusunda, hazırlanan kavite yüzeylerine kaviteyi tamamen örtecek şekilde uygulandı. Her bir pulpa kaplama materyali grubuna (Biodentine®, Theracal LC ve Kerr Life) SingleBond 2 (SB 2), Clearfil SE Bond (CSB), Clearfil Universal (CUB) ve Tokuyama Self Cured Universal Bond (SCUB) üreticilerin talimatları doğrultusunda n=10 olacak şekilde uygulandı. Hazırlanan yüzeylere kompozit uygulanmasından sonra örneklerin makaslama bağlanma dayanım değerleri ölçüldü. One-way ANOVA testi ve çoklu karşılaştırmalarda Tamhane's T2 testi kullanılarak veriler değerlendirildi ($p \leq 0.05$).**Bulgular:** En yüksek bağlanma dayanım değerleri Theracal LC grubunda gözlenmiş olup; Biodentine ve Kerr Life ile kıyaslandığında, tüm adeziv sistemler için istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($p \leq 0.05$). En düşük bağlanma dayanımını Kerr life grubunda self cured universal adeziv gösterirken (0.79 ± 0.14) en yüksek değer Theracal LC grubunda Clearfil SE Bond grubuna (8.55 ± 1.73) aittir. Biodentine grubunda tüm adezivler Theracal LC gruplarına göre daha düşük değerler gösterirken, Kerr life grubu ile kıyaslandığında yalnız SB 2 ve SCUB grubunda anlamlı bir fark gözlenmiştir.**Sonuç:** Teknik hassasiyeti düşük olan ve uygulama süresini kısaltan universal adezivler kullanıldığında, kaplama materyali olarak suda ve asitte kolaylıkla çözünen kalsiyum hidroksit esaslı kaplama materyalleri yerine hidrolik kalsiyum silikat esaslı ve rezin içerikli materyaller tercih edilebilir.**Anahtar Kelimeler:** Bağlanma Dayanımı, Biodentine, Pulpa Kaplaması, Self Cured Universal Adeziv, Theracal LC.

S-497

Bond Strength of Self-Cured Universal Adhesives to Different Pulp Capping Materials*Beğüm Büşra Cevval Özkoçak, Fatma Aytaç Bal, Merve Ağaçcioğlu*

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Bolu

Aim: The aim of this study was to evaluate the shear bond strength values of different adhesive systems to hydrolic calcium silicate and calcium hydroxide based pulp capping materials.**Method:** Cylinder shaped cavities (2 mm x 5 mm) were prepared in the middle of 120 acrylic blocks. Three pulp capping materials (Biodentine®, Theracal LC and Kerr Life) were placed into the cavities according to manufacturer's instructions. Single Bond 2 (SB 2), Clearfil SE Bond (CSB), Clearfil Universal Bond (CUB) and Tokuyama Self-cured Universal Bond (SCUB) were applied for each pulp capping material providing n=10 per group. After composite resin cylinders were prepared and light cured, shear bond strength tests were carried out with a universal testing device. Data was analysed using one-way ANOVA analysis and multiple comparison tests were performed with Tamhane's T2.**Results:** Theracal LC group showed the highest bond strength values and there was statistically significant difference amongst pulp capping materials for all of the adhesive systems ($p \leq 0.05$). The lowest results were found in Kerr Life+ SCUB (0.79 ± 0.14) and the highest was Theracal LC+ CSB (8.55 ± 1.73). In Biodentine groups all adhesive systems showed lower results than Theracal LC groups whereas there were statistically significant difference between SB2 and SCUB compared to Kerr Life groups.**Conclusion:** When using the less technique sensitive and less time-consuming universal adhesive systems over a capping material, instead of calcium hydroxide which is easily soluble in water and acidic environment, hydrolic calcium silicate based resin materials may be preferred.**Keywords:** Bond Strength, Biodentine, Pulp Capping, Self Cured Universal Adhesive, Theracal LC

S-498

Ormoser Kompozitin Dişeti/Periodontal Ligament Fibroblastı Üzerindeki Sitotoksitate Etkilerinin Değerlendirilmesi*Gamze Kavuncu¹, Ayşe Mine Yılmaz², Betül Karademir², Pınar Yılmaz Atalrı³, Çiğdem Altunok⁴, Leyla Kuru¹, Ömer Birkan Ağralı¹*¹Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul²Marmara Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyokimya Anabilim Dalı, İstanbul³Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul⁴Yeditepe Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyoistatistik Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Ormoser, 'organik modifiye seramik' sözcüklerinin akronimiyle tanımlanan ve 2000'lerin başında piyasaya tanıtılan, yeni nesil kompozittir. Bu çalışmanın amacı; nano-hibrit ormoser kompozit materyalinin, dişeti ve periodontal ligament fibroblast hücre dizileri üzerindeki sitotoksitate ve canlılık etkilerini incelemektir.

Gereç-Yöntem: Nano-hibrit ormoser yapıdaki Admira Fusion (AF) kompozit materyalinin insan dişeti fibroblast (Hgf) ve insan periodontal ligament fibroblast (Hpdlf) hücre dizileri üzerindeki sitotoksitate ve canlılık etkileri 24 saat ve 1 hafta sürelerinde MTT testi ile değerlendirildi ve negatif kontrol grubuyla karşılaştırıldı. İstatistiksel değerlendirme SPSS (IBM inc., ABD) programı ile yapıldı. Grup içi karşılaştırmalar Wilcoxon testi, ikili karşılaştırmalar Bonferroni düzeltmesiyle birlikte Mann Whitney-U testi kullanılarak gerçekleştirildi.

Bulgular: AF kompozit materyalinin Hgf hücreleri üzerinde 24. saat ve 1. haftada sitotoksitate ile hücre canlılığı etkilerinin benzer olduğu ve kontrol grubuyla aralarında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı tespit edildi. AF kompozit materyalinin, Hpdlf hücreleri üzerinde 1 hafta süresinde gözlenen sitotoksik etkisinin 24 saat süresinde gözlenenden daha yüksek olduğu saptandı (p= 0,02). Bu bulguyla paralel olarak, Hpdlf hücre canlılığının 1 hafta süresinde 24 saat süresine göre daha düşük olduğu belirlendi (p= 0,02). AF kompozit materyalinin 1. haftada Hpdlf hücreleri üzerindeki sitotoksitate ve hücre canlılığı etkilerinin kontrol grubuyla benzer olduğu görüldü.

Sonuç: Ormoser grubu kompozitlerden biri olan AF'nin, Hgf ve Hpdlf hücreleri üzerinde sitotoksik etki göstermemesi, dişeti ve periodontal ligament ile yakın ilişkideki restorasyonlarda biyoyumlu olarak AF'nin klinik uygulamalarda tercih edilebileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: fibroblastlar, organik modifiye seramik, sitotoksitate

S-498

Evaluation of Cytotoxic Effects of Ormoser Composite on Gingival/Periodontal Ligament Fibroblasts*Gamze Kavuncu¹, Ayşe Mine Yılmaz², Betül Karademir², Pınar Yılmaz Atalrı³, Çiğdem Altunok⁴, Leyla Kuru¹, Ömer Birkan Ağralı¹*¹Department of Periodontology, Faculty of Dentistry, Marmara University, İstanbul²Department of Biochemistry, Faculty of Medicine, Marmara University, İstanbul³Department of Restorative Dentistry, Faculty of Dentistry, Marmara University, İstanbul⁴Department of Biostatistics, Faculty of Medicine, Yeditepe University, İstanbul

Objectives: Ormosers were introduced to the market in the early 2000s and they are new generation composite materials defined by the acronym of 'organically modified ceramics'. The aim of this study was to investigate cytotoxicity and viability effects of nano-hybrid ormoser composite materials on gingival and periodontal ligament fibroblasts.

Materials-Methods: MTT assay was used to investigate the cytotoxicity and viability effects of nano-hybrid ormoser composite material Admira Fusion (AF) on human gingival fibroblast (Hgf) and human periodontal ligament fibroblast (Hpdlf) cell lines. Cytotoxicity and viability were evaluated at 24 hours and 1 week in comparison with negative control group. Statistical analysis was performed by SPSS (IBM Inc., USA) program. Wicoxon test was used for intragroup comparisons and Mann Whitney-U test with Bonferroni correction was used for paired comparisons.

Results: The cytotoxicity and cell viability effects of AF composite material on Hgf cells at 24 hours and 1 week were similar and there was no statistically significant difference between 24 hours and 1 week findings compare to control groups. The cytotoxic effect of AF composite material on Hpdlf cells at 1 week was higher than 24 hours (p=0.02). Therewithal viability of Hpdlf cells in contact with AF composite material at 1 week was lower than 24 hours (p=0.02). There was no cytotoxic effect of AF composite material on Hpdlf cells compared to the negative control group at 1 week.

Conclusion: AF, one of the ormoser group composite, did not show ctotoxic effects on Hgf and Hpdlf cells, may suggest that the ormoser group composite materials can be considered biocompatible in clinical cases that need restoration in close relationship with gingival and periodontal tissues.

Keywords: cytotoxicity, fibroblasts, ormoser

S-499

Yüksek Yağlı Diyet ve Kısıtlama Stresinin Dental İmplantların Osseointegrasyonuna Etkisi*Alihan Bozoğlan*

Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Elazığ

Bu çalışmada kronik kısıtlama stresinin (KS) ve yüksek yağlı diyetin (YYD) titanyum implantların osseointegrasyonu üzerindeki etkilerinin araştırılması amaçlandı. Bu çalışmada 32 adet yetişkin dişi Sprague Dawley rat kullanıldı. Titanyum implantların ratların tibial kemiğine yerleştirilmesinden sonra, sıçanlar rastgele dört eşit gruba ayrıldı: kontrol (KNT), KS, YYD ve KS-YYD grupları. KNT grubundaki deneklere deney süresince ek işlem yapılmadı. KS grubunda, ilk 30 gün boyunca günde bir saat, sonraki 30 gün boyunca günde iki saat ve son 30 günde de üçer saat olmak üzere, implantlar yerleştirildikten iki gün sonra başlayacak şekilde sıçanlara KS uygulandı. YYD grubunda, sıçanlar ameliyattan iki gün sonra takip eden 90 gün boyunca YYD ile beslendi. KS-YYD grubunda, sıçanlara YYD verildi ve ameliyatı takiben geçen iki günün ardından 90 gün boyunca sıçanlara KS uygulandı. İlk 30 gün boyunca günde bir saat, sonraki 30 gün boyunca günde iki saat ve son 30 günde de üçer saat KS'e maruz bırakıldılar. Deney periyodunun sonunda, sıçanlar öldürülmüş ve dekalsifiye edilmemiş histolojik analiz için implantlar ve çevre kemik dokuları kullanılmıştır. Sıçanlardan elde edilen kan örnekleri santrifüj edildikten sonra serum kortizol, AST, ALT, VLDL, trigliserit ve serum glukoz seviyelerini analiz etmek için kullanılmıştır. Verilerin istatistiksel analizinde One-Way Anova ve Tukey-HSD testleri kullanıldı. Serum kortizol seviyeleri (μ /dl) KS ($0,39\pm 0,27$) ve KS-YYD ($0,46\pm 0,21$) gruplarında YYD ($0,00\pm 0,00$) ve kontrol ($0,00\pm 0,00$) gruplarından daha yüksekti ($P<0,05$). Trigliserit seviyeleri (mg/dl) YYD ($86,00\pm 37,27$) ve KS-YYD ($85,71\pm 28,85$) gruplarında, KS ($35,86\pm 9,62$) ve kontrol ($36,86\pm 10,11$) gruplarından daha yüksekti ($P<0,05$). Gruplar arasında kemik implant kaynaşması (%) açısından anlamlı fark yoktu-KNT: $71,80\pm 9,17$, KS: $62,71\pm 5,41$, YYD: $69,16\pm 6,40$, KS-YYD: $64,88\pm 6,13$ ($P>0,05$). Bu çalışmanın sınırlı sonuçlarına göre stres süresinin ve diyet şeklinin osseointegrasyon üzerinde etkisi olduğunun belirlenmesine rağmen bu etkinin istatistiksel anlam ifade etmemesi ve mekanizmanın anlaşılması için farklı stres ve diyet seviyelerinde bu tip çalışmaların artırılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Osseointegrasyon, yüksek yağlı diyet, kısıtlama stresi

S-499

Effects of Restraint Stress and High-Fat Diet on Osseointegration of Titanium Implants*Alihan Bozoğlan*

Fırat University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Elazığ

This study aimed to investigate the effects of chronic restraint stress (RS) and a high-fat diet (HFD) on the osseointegration of titanium implants. Dawley rats were used in the study. After the surgical insertion of titanium implants into the tibial bone, the rats were randomly divided into four groups: the control (CNT), RS, HFD, and RS-HFD. In the CNT group after surgical procedure, rats received no further treatment during the 92-day experimental period. In the RS group, RS was applied to the rats beginning from two days after the implant surgery for one hour per Day in first 30 days, two hours per day in next 30 days, and three hours per day in last 30 days. In the HFD group, rats were fed with HFD for the following 90 days from two days after surgery. In the RS-HFD group, rats were fed with HFD and RS was applied to rats for the following 90 days after second day of implantation. At the end of the experimental period implants and surrounding bone tissues were used for the undecalcified-histological-analysis. Blood samples were used to analyze the serum cortisol, AST, ALT, VLDL, triglyceride, and serum glucose levels following centrifugation. Statistical analyses were done by One Way Anova and Tukey HSD tests. The serum cortisol levels (μ /dl) were higher in the RS ($0,39\pm 0,27$) and RS-HFD ($0,46\pm 0,21$) groups than in the HFD ($0,00\pm 0,00$) and controls ($0,00\pm 0,00$) ($P<0,05$). Triglyceride levels (mg/dl) were higher in the HFD ($86,00\pm 37,27$) and RS-HFD ($85,71\pm 28,85$) groups than RS ($35,86\pm 9,62$) and controls ($P<0,05$). There were no significant differences in the bone-implant connection levels between groups; CNT: $71,80\pm 9,17$, RS: $62,71\pm 5,41$, HFD: $69,16\pm 6,40$, HFD-RS: $64,88\pm 6,13$ ($P>0,05$). Although it was determined that the duration of stress and diet had an effect on osseointegration, this type of studies should be increased at different levels in order to understand the mechanism.

Keywords: Osseointegration, high-fat diet, restraint stress

S-500**Agresif Periodontitisli Bireylerde Tükürük Fetuin-A Seviyesinin İncelenmesi***Zeynep Pınar Keleş Yücel¹, Bahattin Avcı²*¹Giresun Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Giresun²Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı, Samsun

Amaç: Fetuin-A, çeşitli inflamatuvar hastalıklarla ilişkili bir anti-inflamasyon faktörü olmasının yanı sıra, yakın zamanda tanımlanmış bir negatif akut faz proteindir. Periodontal hastalığın en yıkıcı formu olan agresif periodontitis ile Fetuin-A arasındaki ilişki henüz bilinmemektedir. Bu çalışmanın amacı, generalize agresif periodontitisli bireylerde tükürük Fetuin-A seviyesinin araştırılmasıdır.

Yöntem: Çalışmamıza, 22 periodontal sağlıklı ve 22 generalize agresif periodontitisli olmak üzere toplam 44 birey dahil edildi. Bireylerin tüm ağız klinik periodontal değerlendirmesinde; sondalanabilir cep derinliği (SCD), klinik ataşman seviyesi (KAS), gingival indeks (Gİ), plak indeks (PI) ve sondalamada kanama (SK) değerleri kaydedildi. Tüm bireylerden tükürük örnekleri toplandı. Tükürük Fetuin-A seviyeleri ELİSA metodu ile belirlendi. Elde edilen veriler, Shapiro-Wilk normalite testi, Ki-kare testi, Mann-Whitney U testi ve Spearman rank korelasyon analizi ile istatistiksel olarak değerlendirildi.

Bulgular: Generalize agresif periodontitisli bireylerde tükürük Fetuin-A seviyesi sağlıklı kontrol grubuna göre anlamlı oranda düşük bulundu ($p<0.001$). Tükürük Fetuin-A seviyesi ile SCD, KAS, Gİ, PI ve SK klinik periodontal parametreleri arasında istatistiksel anlamlı olarak negatif bir ilişki olduğu tespit edildi ($p<0.001$).

Sonuç: Generalize agresif periodontitisli bireylerde Fetuin-A seviyesini ilk kez değerlendiren bu çalışmada, Fetuin-A'nın tükürükteki seviyesinin agresif periodontitisli hastalarda azaldığı görüldü. Çalışmamızın bulguları dahilinde, Fetuin-A'nın negatif bir akut faz proteini olarak agresif periodontitisle ilişkili olduğu ve tükürükteki seviyesinin potansiyel bir belirleyici olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Fetuin-A, tükürük, agresif periodontitis, periodontal hastalık

S-500**Investigation of Salivary Fetuin-A Levels in Patients with Aggressive Periodontitis***Zeynep Pınar Keleş Yücel¹, Bahattin Avcı²*¹Department of Periodontology, Giresun University Faculty of Dentistry, Giresun²Department of Biochemistry, Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Samsun

Objective: Fetuin-A is a recently identified negative acute phase protein in addition to being an anti-inflammation factor that is associated various inflammatory diseases. The association between Fetuin-A and aggressive periodontitis which is the most destructive form of periodontal diseases, is unknown yet. The aim of the present study was to investigate salivary Fetuin-A levels in patients with generalized aggressive periodontitis.

Material-Method: A total of 44 participants (22 periodontally healthy and 22 aggressive periodontitis individuals) were included to our study. In the full-mouth clinical periodontal evaluation; measurements of probing pocket depth (PPD), clinical attachment level (CAL), gingival index (GI), plaque index (PI) and bleeding on probing (BOP) were recorded. Saliva samples were obtained from all individuals. Salivary Fetuin-A levels were determined by ELISA. Data were evaluated using Shapiro-Wilk normality test, Chi-square test, Mann-Whitney U test and Spearman rank correlation analysis.

Results: Salivary Fetuin-A levels were significantly lower in patients with generalized aggressive periodontitis compared to the healthy control group ($p<0.001$). Significant negative correlations were found between the clinical periodontal parameters PPD, CAL, GI, PI and BOP and salivary levels of Fetuin-A ($p<0.001$).

Conclusion: In the present study evaluating the levels of Fetuin-A in patients with generalized aggressive periodontitis for the first time, decreased levels of Fetuin-A in saliva of aggressive periodontitis patients were observed. The findings of this study suggest that Fetuin-A is related to aggressive periodontitis as a negative acute phase protein and its salivary concentrations might have a diagnostic potential.

Keywords: Fetuin-A, saliva, aggressive periodontitis, periodontal disease

S-501**Trombositten Zengin Fibrin Örneklerindeki Bazı Yararlı Eser Element Konsantrasyonlarının İncelenmesi***Emre Yaprak¹, İrfan Yolcuba²*¹Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Kocaeli²Kocaeli Üniversitesi Mühendislik Fakültesi, Jeoloji Mühendisliği Bölümü, Kocaeli

Amaç: Çinko, bakır ve selenyum gibi çeşitli yararlı eser elementlerin tatbikinin yara iyileşmesi üzerine olumlu etkilerinin olduğu bilinmektedir. Kan dokusunda sözü edilen yararlı elementler bulunmakla beraber sigara gibi bazı çevresel faktörler bu elementlerin konsantrasyonlarını etkilemektedir. Hipotetik olarak, kan kaynaklı bir ürün olan trombosit zengin fibrinin (TZF) etki mekanizmasında yararlı elementlerin de rol oynaması söz konusu olabilir. Bu çalışmanın amacı sigara kullanan ve kullanmayan bireylerden elde edilen TZF örneklerindeki çinko, bakır ve selenyum düzeylerini incelemektir.

Gereç-Yöntem: Sistemik olarak sağlıklı sigara kullanan (n=20) ve kullanmayan (n=20) gönüllülerden TZF örnekleri elde edildi. Fibrin ve sıvı kısımlarının ayrılmasını takiben, numunelerdeki çinko, bakır ve selenyum konsantrasyonları inductively coupled plasma mass spectrometry yöntemi ile analiz edildi. Gruplardan elde edilen veriler Mann-Whitney U testi ile karşılaştırıldı.

Bulgular: İncelenen bütün elementler sigara kullanmayan bireylerde kullananlara göre daha yüksek seviyelerde bulundu. İstatistiksel fark yalnızca çinko ve bakır seviyelerinde gözlemlendi (p < 0.05).

Sonuç: TZF'nin klinik faydaları yaygın olarak içeriğinde yer alan çeşitli büyüme faktörleriyle ilişkilendirilmektedir. Bu çalışmanın sonuçları ışığında, TZF'nin etki mekanizmasında yararlı elementlerin potansiyel etkinliği göz önünde bulundurulmalıdır. Sigara kullanımı gibi çevresel faktörler TZF'deki yararlı elementlerin konsantrasyonlarını etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: Trombositten zengin fibrin, yararlı elementler, ICP-MS

Analysis of Some Beneficial Trace Elements Concentrations in Platelet-Rich Fibrin Samples*Emre Yaprak¹, İrfan Yolcuba²*¹Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Kocaeli²Kocaeli University Faculty of Engineering, Department of Geological Engineering, Kocaeli

Objective: Supplementation of some beneficial trace elements such as zinc, copper and selenium reportedly provide promotive effects on wound healing process. Blood tissue is rich in these elements and some expositional factors including smoking influence their blood concentrations. Hypothetically, beneficial trace elements may contribute to mechanism of action of platelet-rich fibrin (PRF) which is a blood-derived material. The aim of this was to reveal zinc, copper and selenium content of PRF samples obtained from smoker and non-smokers.

Material-Methods: PRF samples were obtained from systemically healthy smoker (n=20) and non-smoker (n=20) volunteers. Following the separation of fibrin and liquid parts of the PRF samples, all specimens were analyzed using inductively coupled plasma mass spectrometry with respect to zinc, copper and selenium concentrations. The data obtained from the groups were compared using Mann-Whitney U test.

Results: The results revealed that all investigated trace elements were at high levels in PRF samples of non-smokers comparing with smokers. Only statistically significant differences were detected in zinc and copper levels (p < 0.05).

Conclusion: Clinical benefits of PRF is mostly attributed to some growth factors in its content. However, considering the results of this study, the potential efficacy of beneficial elements in the mechanism of action of PRF should be conceived. Additionally, environmental factors such as smoking may affect the concentrations of beneficial trace elements in PRF.

Keywords: Platelet-rich fibrin, beneficial elements, ICP-MS

S-502

Farklı Renklerdeki Kompozit Karakterizasyon Materyallerinin Nano-Kompozitlerin Renk Özellikleri Üzerine Etkisi*Elif İlgi Sancak, Neslihan Tekçe, Emre Özel*

Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Kocaeli

Amaç: Bu çalışmanın amacı, iki farklı üretici firmaya ait nano-kompozit materyallerine uygulanan üç farklı renkteki (şeffaf, haki ve kırmızı) karakterizasyon materyalinin, kompozitlerin renk değişimleri üzerindeki etkisini incelemektir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmada Clearfil-Majesty-Esthetic (A2, Kuraray Noritake Dental, Okuyama, Japonya) ve Zenit Nano Seramik Kompozit (A2, President Dental, Münih, Almanya) kullanılmıştır. Toplam 48 adet rezin kompozit örneği (8-mm çapında ve 2-mm kalınlığında) paslanmaz çelik kalıplar içerisine yerleştirilerek hazırlanmıştır. Her bir örnek 20-sn süreyle cam lamel ile basınç uygulanarak polimerize edilmiştir (Elipar S10). Çalışmada yer alan kompozit materyaller Enhance-Finishing-System (Dentsply, Milford, ABD) ile üretici firma önerileri doğrultusunda cilalanmıştır. Numuneler ışıqla sertleşen farklı renkte karakterizasyon materyalleri ile renklendirilmiştir (şeffaf, haki ve kırmızı, Zenit-Color, President Dental). Renk ölçümleri Easyshade-Compact (Vita-Zahnfabrik) kullanılarak; başlangıç ve renklendirici karakterizasyon materyali uygulaması sonrası gerçekleştirilmiştir. Örneklerin renk değişim oranları (ΔE_{ab}^*) hesaplanmıştır. İstatistiksel analizler tek yönlü varyans analizi (Kruskal Wallis) ve Non-parametric Test çoklu karşılaştırma testi ile yapılmıştır ($p<0,05$).

Bulgular: Haki, şeffaf ve kırmızı renk için ΔE değerleri sırasıyla Clearfil için 3.51, 4.17, 10.74; Zenit için 4.74, 3.58, 8.99 olarak bulunmuştur. En yüksek renk değişim değerleri her iki kompozit materyali için de kırmızı renk uygulandığında bulunmuş ve bu farklılık istatistiksel olarak anlamlı tespit edilmiştir ($p=0.000$). Haki rengin uygulandığı Zenit kompozit, haki rengin uygulandığı Clearfil-Majesty kompozitten istatistiksel olarak anlamlı oranda yüksek renk farklılığı göstermiştir ($p=0.028$).

Sonuç: Bu çalışmada kullanılan bütün renklendirici materyaller klinik olarak kabul edilebilir değer olan 3.3'ün üzerinde bulunmuştur. Ancak şeffaf ve haki renk uygulaması, kırmızıya oranla oldukça düşük düzeyde renk değişimi göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: karakterizasyon malzemesi, nano-kompozit, renk değişimi

S-502

Effect of the Different Colors of Composite Characterization Materials on Color Properties of Nano-Composites*Elif İlgi Sancak, Neslihan Tekçe, Emre Özel*

Department of Restorative Dentistry, Kocaeli University Faculty of Dentistry, Kocaeli

Aim: The aim of this study is to investigate effect of composite materials on color changes with application of three different color characterization materials (transparent, khaki and red) on two different manufacturer's nano-composites.

Method and Materials: In this study, Clearfill-Majesty-Esthetic (A2, Kuraray Noritake Dental, Okuyama, Japan) and Zenit Nano Ceramic Composite (A2, President Dental, München, Germany) were used as composite materials. A total of 48 resin composite samples (8-mm in diameter and 2-mm in thickness disc shaped) were prepared and placed in stainless-steel-molds. They were polymerized 20 second with a-light-device (Elipar S10), by applying pressure with glass under a-mylar-strip. The composite-materials were polished with Enhance-Finishing-System (Dentsply, Milford, USA) in accordance with the manufacturer's-recommendations. Samples were colored by using different colors of light-curing characterization materials (clear, khaki, and red of Zenit-Color, President Dental). The color measurements were calculated using Easyshade-Compact (Vita-Zahnfabrik); at baseline and after application of characterization material. Samples' colour change values (ΔE_{ab}^*) were calculated. Data were statistically analyzed by Kruskal Wallis One Way Analysis of Variance and Nonparametric Multiple Comparison Test ($p<0,05$).

Results: The ΔE values for khaki, clear and red color were found as 3.51, 4.17, 10.74 for Clearfill and 4.74, 3.58, 8.99 for Zenit respectively. The highest color change values for both composite were found when red color was applied and this difference was determined statistically significant ($p=0.000$). For khaki color application, the Zenit composite showed a statistically significant high color difference than the Clearfill composite ($p=0.028$).

Conclusion: All of the characterization materials used in this study were found to be above the clinically acceptable value of 3.3. However, the clear and khaki color showed a low color change rate compared to red.

Keywords: characterization materials, nano-composite, color change

S-503

Ağız, Diş Sağlığı ve Arayüz Çürüğü Profil Değerlendirmesi: Retrospektif Çalışma*Zuhal Yıldırım Bilmez¹, Kadir Kaplanoğlu²*¹Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Hatay²Adıyaman Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Adıyaman**Amaç:** Bu çalışmanın amacı bireylerin yaş gruplarına göre çürük, dolgulu, eksik diş profilini ve arayüz çürük seviyelerini radyografik olarak değerlendirmektir.**Materyal-Metod:** Bu retrospektif çalışmada, Diş Hekimliği Fakültesinde muayene olmuş, yeterli kalitede panoramik ve bite-wing radyografileri bulunan 453 hastanın verileri kullanılmıştır. Yaş, sistemik hastalık ve cinsiyet bilgileri üniversite hastanesinin veri tabanından elde edilmiştir. 16-65 yaş aralığında bulunan hastalar Dünya Sağlık Örgütü'nün yaş indekslemesine göre sınıflandırılmış ve radyografilerden elde edilen DMFT verileri kaydedilmiştir. Bununla birlikte tespit edilen arayüz çürükleri radyografik seviyelerine göre sınıflandırılmıştır. İstatistiksel değerlendirmeler SPSS 22 programında yapılmıştır. Veriler Ki-kare ve student t testleri ile analiz edilmiştir. İstatistiksel anlamlılık p<0,05 düzeyinde değerlendirilmiştir.**Bulgular:** Yaş ortalaması 33.2 olan toplam 453 hastanın 189'u erkek (%41.7), 264'ü (%58.2) kadındır. Tüm hastaların DMFT indeksi ortalama 10.71, arayüz çürük sayısı ortalaması ise 4.06'dır. Kadınlarda DMFT 10.24, erkeklerde 11.36, arayüz çürük ortalaması ise sırasıyla 3.79 ve 4.43 olarak kaydedilmiştir. En yüksek DMFT oranı 13.82 ile 45-65 yaş grubunda olup en düşük DMFT değeri 8.65 ile 16-25 yaş hasta grubundadır. En düşük arayüz çürük oranı 45-65 yaş grubunda olmakla birlikte bu grupta eksik diş oranı diğer gruplardan anlamlı derecede yüksektir. 16-24 yaş grubunda tedavi edilmemiş çürük oranı diğer gruplardan yüksektir. Tüm yaş gruplarında arayüz çürükleri, tüm çürüklerin %71'ini oluşturmaktadır ve radyografik olarak D3 seviyesinde tespit edilen dentin dokusunda ilerlemiş arayüz çürük oranı D1, D2 ve D4 seviyesindeki arayüz çürüklerinden anlamlı derecede yüksek bulunmuştur.**Sonuç:** Diş çürüğü dişin anatomik yapısına bağlı olarak farklı bölgelerde oluşabilmektedir. Arayüzlerde meydana gelen çürük lezyonun erken tespit edilmesi ve diş dokusundaki ilerleme seviyesine göre tedavi planlaması yapılması ilerleyen zamanlarda meydana gelebilecek olan kırık, hassasiyet, ağrı gibi semptomların meydana gelmesini önlemektedir. Çürük lezyonun tedavi edilmemesi ilerleyen yaşlarda dişin kaybedilmesine neden olabilir. Bu yüzden iyi bir teşhis ve tedavi planlaması yapılması ve koruyucu uygulamaların yaygınlaşması gerekmektedir. Bununla birlikte toplumda ağız hijyeninin iyileştirilmesine yönelik çalışmalara ihtiyaç vardır.**Anahtar Kelimeler:** arayüz çürüğü, DMFT, çürük lezyonu

S-503

Oral, Dental Health and Evaluation The Profile of Proximal Caries: A Retrospective Study*Zuhal Yıldırım Bilmez¹, Kadir Kaplanoğlu²*¹Hatay Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Hatay²Adıyaman University Faculty of Dentistry, Department of Oral Radiology, Adıyaman**Aim:** The aim of this study was to evaluate the profile of caries, filled and missed teeth and detect the progression of proximal caries lesions according to age groups on radiographic examination.**Method:** In this retrospective study, the data of 453 patients who were examined in the faculty of dentistry were used. These patients had sufficient quality panoramic and bite-wing radiographs. Age, systemic disease and gender data were obtained from the university hospital database. Patients aged between 16-65 years were classified according to WHO age index. DMFT data obtained from radiographs were recorded. Proximal caries lesions were recorded according to radiographic classification. Statistical analysis were performed in SPSS 22 program. Data were analyzed by Chi-square and student t tests. Statistical significance was evaluated at p <0.05.**Results:** 453 patients, with a mean age of 33.2, 189 were male (41.7%) and 264 were female (58.2%). The mean DMFT index of all patients was 10.71, proximal caries was 4.06. DMFT was 10.24 for females, 11.36 for males. The mean of proximal caries was 3.79 and 4.43, respectively. The highest DMFT rate was (13.82) in 45-65 age group and the lowest was (8.65) in 16-25. Although, the lowest proximal caries rate was in the 45-65 age group, the proportion of missing teeth was significantly higher in this group than the other groups. The rate of untreated caries in the 16-24 age group is higher than the others. Proximal caries for all patients account for 71% of all caries lesions. Proximal caries lesions which recorded in D3 level was significantly higher than D1, D2 and D4.**Conclusion:** Early detection of proximal caries lesions prevents the occurrence of symptoms. Therefore, good diagnosis and treatment planning should be made and preventive practices should be spread. However, further studies are required to improve oral hygiene in the community.**Keywords:** proximal caries, DMFT, caries lesion

S-504

Kronik Periodontitisli, Periodontal Sağlıklı; Sigara İçen/İçmeyen Bireylerde Doku Düzeyinde Vazoaktif İntestinal Peptit(VIP) Seviyelerinin İmmünohistokimyasal Olarak Belirlenmesi*Mustafa Şimşekyılmaz, Taner Arabacı*

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Erzurum

Amaç: Periodontal durum ve sigara kullanımının vazoaktif intestinal peptit seviyelerine etkisini incelemek.**Materyal-Metod:** Kronik periodontitis(KP) ve periodontal sağlıklı sigara içen ve içmeyen dört grup oluşturuldu (Sigara kullanımı yok ve periodontal açıdan sağlıklı bireyler:S, Sigara kullanımı var ve periodontal açıdan sağlıklı bireyler:SS, Sigara kullanımı yok ve kronik periodontitisli bireyler:KP, Sigara kullanımı var ve kronik periodontitisli bireyler:KPS). Alınan periodontal dokular immünohistokimyasal olarak boyandı ve VIP(+) hücrelerin stereoloji yöntemiyle ortalama sayısal yoğunlukları belirlendi. Stereolojik bulguların değerlendirilmesinde öncelikle grup verilerinin normallik dağılımları Kolmogorov-Smirnov testi ile değerlendirildi. VIP değerlerinde parametrik bir dağılım olmadığı için parametrik olmayan bu verilere bağımsız örnek analizi (Kruskal Wallis) yapıldı(p<0,05). Normal dağılıma sahip olan VIP reseptör değerleri ise çoklu karşılaştırmalı en küçük önemli fark (LSD) testi (p<0,05) kullanıldı.**Bulgular:** Bütün gruplar arasında VIP reseptör ortalama sayısal yoğunluk seviyeleri istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu(p<0,05). VIP'te ise S, SS, KP grupları arasında anlamlı fark gözlenirken(p<0,05) KP ve KPS grupları arasında anlamlı fark gözlenmedi(p>0,05).**Sonuç:** Pro-inflamatuar yolaktaki sitokinleri etkileyen VIP anti-inflamatuar bir nöropeptit olarak çalışmaktadır. Bu proteinde ve reseptöründe, KP ve sigara kullanımı ile periodontal dokulardaki seviyelerinde artış görülmektedir.**Anahtar Kelimeler:** Vazoaktif intestinal peptide, kronik periodontitis, sigara kullanımı**Immunohistochemical Determination of Vasoactive Intestinal Peptide(VIP) Levels In Smokers and Non-smokers Chronic Periodontitis Patients and Periodontal Healthy Individuals***Mustafa Şimşekyılmaz, Taner Arabacı*

Ataturk University Faculty of Dentistry, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Erzurum

Aim: The main aim of this study to investigate the effect of periodontal status and smoking on vasoactive intestinal peptide levels on periodontal tissue.**Material-Method:** Patients were divided four groups. Groups were named non-smokers and periodontal healthy individuals(H), smokers and periodontal healthy individuals(HS), non-smokers and chronic periodontitis patients(CP), smokers and chronic periodontitis patients(CPS). Collected periodontal tissue were stained immunohistochemically and then the numerical densities of the VIP (+) cells were determined by stereology method.In the evaluation of stereological findings, first of all, normality distributions of group data were evaluated by Kolmogorov-Smirnov test. Since there was no parametric distribution in VIP values, independent sample analysis (Kruskal Wallis) was performed on these nonparametric data (p <0.05). Normally distributed VIP receptor values were compared using the smallest significant difference (LSD) test (p <0.05).**Results:** VIP receptor numerical density levels were statistically significant between all groups (p <0.05). A significant difference was observed between H, HS and CP groups at the VIP level (p <0.05). No significant difference was observed between CP and CPS groups (p > 0.05). The VIP acts as an anti-inflammatory neuropeptide that affects the cytokines in the pro-inflammatory pathway. There is an increase at the level of this protein and its receptor in periodontal tissue when patients has periodontal disease or they are smokers.**Keywords:** Vasoactive intestinal peptide, chronic periodontitis, smoking

S-505

Posterior Restorasyonların Klinik Durumlarının Değerlendirilmesi, Dental Anksiyete Ve Oral Hijyenin Restorasyonların Başarısı Üzerine Etkisi: Pilot Çalışma*Adem Gök, Kübra Tanyol, Vahti Kılıç*

Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Elazığ

Amaç: Bu çalışmanın amacı; en az 6 ay önce dolgu yaptıran ve muayene olmak için Fırat Üniversitesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na başvuran hastaların restorasyonlarının klinik başarılarının değerlendirilmesidir. Ayrıca ağız hijyeni ve alışkanlıkları, eğitim düzeyi ve dental anksiyete durumlarının restorasyonların klinik durumları üzerine etkinliğinin değerlendirilmesidir.

Yöntem: Fırat Üniversitesi Girişimsel Olmayan Araştırmalar Etik Kurulu'ndan izin alınmıştır. Bu pilot çalışmada örneklem sayısı 25 birey ve 50 restorasyon olarak belirlenmiştir. Çalışmamızın evrenini diş hekimliği fakültelerinde, özel muayenehanelerde ve ağız diş sağlığı merkezlerinde en az 6 ay önce dolgu yaptıran ve Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi ABD'na muayene olmak için başvuran 18-85 yaş arası hastalar oluşturmaktadır. Çalışma hakkında bilgilendirilen ve çalışmaya katılmayı kabul eden bireylere 2 adet anket verildi. Birinci ankette kişisel bilgiler ile beslenme ve ağız bakım alışkanlıkları değerlendirildi. İkinci ankette 5 soruluk Corah dental anksiyete skalası dolduruldu. Anketler doldurulduktan sonra muayene edilecek restorasyonların klinik performansı iki tecrübeli gözlemci tarafından Modifiye Ryge kriterlerine göre değerlendirildi. Farklı skorların verildiği kriterler tekrar değerlendirilip ortak bir görüşe varıldı. Bunun ardından veriler dijital ortama alındı ve cevaplar yüzde olarak değerlendirildi.

Bulgular: Posterior bölgede değerlendirilen amalgam restorasyonların %76,9'u, kompozit restorasyonların %49'u başarısız bulunmuştur. Dental anksiyete düzeyleri ortalama 10,76 (düşük anksiyete düzeyi), basitleştirilmiş oral hijyen skoru ise 1,41 bulunmuştur. Yaş ortalaması 30,24 olan hastaların günde ortalama 2,64 öğün ve 1,08 ara öğün yaptığı tespit edilmiştir.

Sonuç: Bu pilot çalışmanın bulguları önceki çalışmalarla karşılaştırıldığında farklı sonuçlar göstermektedir. Bu yüzden daha geniş örneklem sayısına ihtiyaç duyulduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: dental anksiyete, restorasyon değerlendirme, oral hijyen

S-505

Clinical Evaluation Of Posterior Restorations, Effect Of Dental Anxiety And Oral Hygiene On Restorations: A Pilot Study*Adem Gök, Kübra Tanyol, Vahti Kılıç*

Fırat University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Elazığ

Aim: The aim of this study was to evaluate the clinical success of the restorations of the patients who had filling at least 6 months ago and applied to the Department of Restorative Dentistry of Fırat University for examination. In addition, to evaluate the effectiveness of oral hygiene and habits, educational level and dental anxiety on clinical conditions of restorations.

Method: Permission has been obtained from Fırat University Non-Interventional Research Ethics Committee. In this pilot study, the sample size was 25 patients and 50 restorations. The population of the study consisted of patients aged 18-85 who had at least 6 months of filling in dental faculties, private practice or oral dental health centers. Two questionnaires were given to patients who were accepted participate in the study. In the first questionnaire, personal information, nutrition and oral care habits were evaluated. In the second questionnaire, a 5-item Corah dental anxiety scale was completed. After the questionnaires, the clinical performance of the restorations was evaluated by two experienced observers according to the Modified Ryge criteria. Criteria in which different scores were re-evaluated and a consensus was reached. The data was digitized and the responses were evaluated as a percentage.

Results: 76.9% of the amalgam restorations and 49% of the composite restorations were unsuccessful. The mean dental anxiety levels were 10.76 (low anxiety level) and the simplified oral hygiene score was 1.41. The mean age of the patients was 30.24 and the patients had an average 2.64 meals and 1.08 snacks a day.

Conclusion: The results of this pilot study showed different results compared to previous studies. Therefore, a larger sample size was needed.

Keywords: dental anxiety, restoration assessment, oral hygiene

S-506

Diş Hekimliği Öğrencilerinin Okluzal Çürük Tespitinde ICDAS Kullanım Etkinliğinin Değerlendirilmesi*Rasha Owda¹, Zeynep Öztürkmen¹, Hande Şar Sancaklı², Naime Bilinç Buluculu¹*¹Biruni Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Diş hekimliği öğrencilerinin Uluslararası Çürük Tespit ve Değerlendirme Sisteminin (ICDAS) öğrenim kolaylığını ve uzun ve kısa dönem deneyim sonrasında ICDAS'ın tutarlılığı ve kullanabilme yeteneğini değerlendirmiştir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma Biruni Üniversitesi Klinik Araştırmalar Etik Kurul Komisyonu tarafından onaylanmıştır (2015-KAEK-43-19-15). Bu çalışmaya 150 diş hekimliği öğrencisi dahil edilmiştir (n=50). Kontrol grubu; ICDAS ile ilgili deneyim sahip olmayan öğrenci, GI: 1 ay deneyim sahip öğrenci, GII: 1 yıllık deneyim sahip öğrenci. G III: 2 yıllık deneyim sahip öğrenci olarak oluşturulmuştur. Kontrol grubumuza 20 adet okluzal çürüğe ve çeşitli ICDAS skorlamalarına sahip diş resimlerini gösterilip öğrenci tarafından WHO sistemine göre değerlendirilmiştir. Bir aylık ICDAS ile ilgili teori ve pratik eğitimi sonrasında GI ile uzun deneyim sahip G II ve G III öğrencilerin tarafından aynı resimleri değerlendirilmiştir.

Bulgular: uzun ve kısa deneyime sahip olan öğrencilerin ICDAS sisteminin kullanımın tutarlılığı ve araştırmacılar içi ve arası güvenilirliği istatistik olarak değerlendirilmiştir. ICDAS sisteminin kullanım tutarlılığı açısından GI, GII ve GIII kontrol grubu ile kıyaslandığında istatistiksel olarak anlamlı bir fark gösterirken ($p < 0,05$) uzun ve kısa deneyime sahip grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p > 0,05$). ICDAS sistemi iyi duyarlılık (0.78) ve özgüllük (0.87) değeri göstermiştir. Araştırmacılar arası ICDAS uyum oranı =0.40 gösterirken en yüksek varyasyon değeri ICDAS skor 3 te göstermiştir.

Sonuç: ICDAS sisteminin diş hekimliği öğrencileri tarafından kısa sürede kolayca ve etkili bir şekilde öğrenebileceğini ve benimseyebileceğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: ICDAS, Okluzal Çürük, Diş hekimliği öğrencileri

S-506

Dental Students Consistency in Applying The Icdas System For Occlusal Caries Detection*Rasha Owda¹, Zeynep Öztürkmen¹, Hande Şar Sancaklı², Naime Bilinç Buluculu¹*¹Biruni University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İstanbul²İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İstanbul

Aim: is to investigate how easily caries detection and activity assessment are adopted by dental students previously unfamiliar with ICDAS. Also, to evaluate the dental student's consistency in utilizing ICDAS after short and long term experience and the inter/intraexaminer repeatability.

Materials-Methods: The clinical dental students (Fourth Year: BDS4; Fifth Year BDS5) as part of their education in Restorative Dentistry at Biruni University Dental School and İstanbul University Dental School (n = 50) contributed to this study. Biruni Dental students had received baseline training about ICDAS for the first time thus, they had been evaluated before training as a control group and after one month of training (short term experience) as Group I. Group II; İstanbul University Dental students 1-year experience and Group III; İstanbul university Dental students 2 years experience. 20 images of teeth with occlusal caries of various ICDAS scores had been examined by the students and assigned caries (0-6 scale). The same images had been evaluated one month later by Group I.

Results: dental student's consistency in utilizing ICDAS after short and long term experience and the inter/intraexaminer repeatability had been evaluated statistically. There is no statistically significant difference between different study groups ($p > 0,05$) but there is a statistically significant difference between the study groups and the control group. ICDAS system presented good sensitivity (0.78) and specificity (0.87). The inter-examiner agreement for ICDAS was ($\kappa = 0.66$) and the variation was the greatest in ICDAS score 3.

Conclusion: With the limitation of this study it showed that ICDAS system can be learned and adopted by dental students easily and effectively in short terms.

Keywords: ICDAS, occlusal caries, Dental students

S-507**Termal Yaşlandırmanın Resin Siman İle Zirkonyum Arasındaki Bağlantısına Etkisi***İdris Kavut, Önder Cengiz*

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Van

Amaç: Bu çalışmanın amacı, termal yaşlandırmanın zirkonya seramiklerinin farklı resin siman ile bağlantısına etkisini araştırmaktır.

Yöntem: Zirkonya bloklarından (Vita In-ceram YZ) 3 mm kalınlığında 60 adet zirkonya diski hazırlanmıştır. Zirkonya örnekleri, 2 bar basınç altında 60 saniye boyunca yüzey işleminde 50 µm partikül boyutuna sahip Al₂O₃ tozları ile kumlandı ve daha sonra tüm numunelere silan uygulaması yapıldı. Örnekler iki gruba ayrıldı. Çapı ve yüksekliği 2 mm olan silindirik kalıplar kullanılarak birinci grup numunelere dual cure resin siman Panavia V5 (Kuraray Dental, Tokyo, Japonya) ikinci grup numunelere, RelyX Ultimate (3M Espe, Almanya) resin siman uygulandı. Termal döngüden önce, örnekler polimerizasyonun tamamlanması için 24 saat boyunca 37 ° C'de inkübatörde saklandı. İki grubun da örneklerinin yarısı herhangi bir yaşlanma işlemine tabi tutulmazken, geri kalan yarısı termal banyoda 30 saniye süreyle 5-55 ° C sıcaklık değişimleri arasında, transfer süresi 2 saniye ile 6000 devir yaşlandırma uygulandı. Makaslam dayanımı için evrensel bir test makinesi (Shimadzu, Kyoto, Japonya) ile ölçülmüş ve veriler istatistiksel bir programla (SPSS 24) analiz edilmiştir.

Bulgular: Panavia V5 ve RelyX Ultimate grupları arasında termal yaşlandırma uygulamasından önce anlamlı bir fark yoktur ($p > 0.05$). Panavia V5 ve RelyX Ultimate arasında termal yaşlandırma kullanımından sonra istatistiksel olarak anlamlı bir fark vardır ($p < 0.05$).

Sonuç: Panavia V5, termal yaşlanma öncesi daha iyi yapışma gücüne sahipken, yapıştırma gücü zamanla termal yaşlanma ile azalır.

Anahtar Kelimeler: resin siman, bağlanma dayanımı, termal yaşlandırma, zirkonyum

S-507**Effect of Thermal Aging on Shear Bond Strength of Different Resin Cements to Zirconia***İdris Kavut, Önder Cengiz*

Van Yuzuncu Yil University Faculty of Dentistry, Van

Aim: The aim of this study was to investigate the effect of thermal cycling on different resin cement bond of zirconia ceramic.

Method: Sixty zirconia discs with 3 mm thickness were prepared from zirconia blocks (Vita In-ceram YZ). Zirconia samples were sandblasted with Al₂O₃ powders having a particle size of 50 µm in the surface treatment for 60 sec under 2 bar pressure and then silane application was performed on all samples. The samples were divided into two groups. A dual-cure adhesive resin cement Panavia V5 (Kuraray Dental, Tokyo, Japan) was cemented onto the first group specimens and RelyX Ultimate (3M Espe, Germany) resin cement was applied onto the second specimens using cylindrical molds with a diameter and high of 2 mm. Before thermal cycle, the specimens were stored in incubator at 37 ° C for 24 hours for completing polymerisation. Half of the samples of the two groups were not subjected to any aging process, while the remaining half were aged between 5-55 ° C temperature changes in the bath for 30 sec, transfer time 2 sec to 6000 rpm. Shear bond strengths were measured with a universal test machine (Shimadzu, Kyoto, Japan) and data were analyzed with a statistical programme (SPSS 24).

Result: There was no significant difference between the Panavia V5 and RelyX Ultimate groups before the thermal cycling ($p > 0.05$). There was a statistically significant difference between Panavia V5 and RelyX Ultimate after thermal cycling ($p < 0.05$).

Conclusion: Panavia V5 has a better bond strength before thermal aging, while the bonding strength is reduced with thermal aging by time.

Keywords: resin cement, shear bond strength, thermal cycling, zirconia

S-508

Düz Kök Kanallarında Simüle Edilen İç Rezorpsiyon Kavitelelerinden Kalsiyum Hidroksitin Çıkarılmasında Yeni Bir Sonik İrrigasyon Cihazının Etkinliği*Hakan Göktürk, İsmail Özkoçak, Seda Tan İpek*

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Düz kök kanallarında simüle edilmiş iç rezorpsiyon kavitesinden kalsiyum hidroksitin (KH) uzaklaştırılmasında farklı sonik ve ultrasonik cihazların, CanalBrush'ın ve bir Rispisonic eğesinin etkinliğini değerlendirmektir.**Yöntem:** Yüz yirmi sekiz insan üst çene orta kesici dişinin kök kanalları kemomekanik olarak hazırlandı ve dişler boylu boyunca ikiye ayrıldı. Her kök yarısında standart bir iç rezorpsiyon kavitesi oluşturuldu. Kavitele ve kök kanalları KH ile dolduruldu ve kök yarımaları yeniden birleştirildi. Örnekler, irrigasyon aktivasyon tekniklerine göre rastgele altı eşit deney grubuna (n = 20) ve iki kontrol grubuna (n = 4) ayrıldı: (1) iğne ve şırınga ile irrigasyon (İŞİ), (2) manuel dinamik irrigasyon (MDI), (3) pasif ultrasonik irrigasyon (PUI), (4) sonik irrigasyon (EDDY), (5) CanalBrush (CB) ve (6) bir Rispisonic eğesi (RS). Beş mililitre NaOCl ve EDTA, bir dakika boyunca irrigasyon solüsyonu olarak kullanıldı. Her irrigant, İŞİ hariç, bir dakika boyunca incelenen teknikler kullanılarak aktive edildi. Kalan KH miktarı dört dereceli bir puanlama sistemi kullanılarak puanlandı ve Kruskal-Wallis ve Mann-Whitney U testleri kullanılarak istatistiksel olarak analiz edildi.**Bulgular:** KH'in uzaklaştırılmasında tüm aktivasyon teknikleri İŞİ'dan anlamlı olarak daha etkiliydi (P < 0.05). PUI, test edilen tüm gruplardan anlamlı olarak daha fazla KH çıkardı (P < 0.05), ancak sonuçlar EDDY'ye benzerdi (P > 0.05). RS ile CB arasındaki farklar anlamlı değildi (P > 0.05).**Sonuç:** Araştırılan yöntemlerin hiçbiri simüle edilmiş iç rezorpsiyon kavitelelerinden tamamen KH'i uzaklaştıramadı. Hem PUI hem de EDDY, aralarında anlamlı bir fark olmaksızın simüle edilmiş iç rezorpsiyon kavitelelerinden KH uzaklaştırılmasında yüksek etkinlik gösterdi.**Anahtar Kelimeler:** CanalBrush, EDDY, irrigasyon, kalsiyum hidroksit, sonik aktivasyon, ultrasonik aktivasyon

S-508

Efficacy of A New Sonic Irrigation Device in Removing Calcium Hydroxide from Simulated Internal Resorption Cavity in Straight Root Canals*Hakan Göktürk, İsmail Özkoçak, Seda Tan İpek*

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Bolu

Objective: To evaluate the efficacy of different sonic and ultrasonic devices, CanalBrush and a Rispisonic file in the elimination of calcium hydroxide (CH) from simulated internal resorption cavity in straight root canals.**Method:** The root canals of one hundred and twenty-eight human maxillary central incisors were chemomechanically prepared and the teeth split longitudinally. A standardized internal resorption cavity was created in each root halves. The cavities and root canals were filled CH and the root halves were reassembled. Samples were randomly divided into six equal experimental groups (n = 20) and two control groups (n = 4) according to the irrigation activation techniques: (1) syringe and needle irrigation (SNI), (2) manual dynamic irrigation (MDI), (3) passive ultrasonic irrigation (PUI), (4) sonic irrigation (EDDY), (5) CanalBrush (CB) and (6) Rispisonic file (RS). Five milliliters of NaOCl and EDTA were used as an irrigant for one minute. Each irrigant was activated by using investigated techniques for one minute except for SNI. The amount of remaining CH was scored using a four-grade scoring system and statistically analyzed using Kruskal-Wallis and the Mann-Whitney U-tests.**Result:** All activation techniques were significantly more effective in the removal of CH than SNI (P < 0.05). PUI removed significantly more CH than all tested groups (P < 0.05) but was similar to the EDDY (P > 0.05). Differences between RS and CB were also non-significant (P > 0.05).**Conclusion:** None of the investigated methods render the simulated internal resorption cavities completely free of all CH. Both PUI and EDDY has demonstrated high capacity for CH removal from simulated internal resorption cavity and no significant differences were found between.**Keywords:** Calcium hydroxide, CanalBrush, EDDY, irrigation, sonic activation, ultrasonic activation

S-509**Ortodonti Bölümüne Başvuran Adölesan Hastalarda Ortodontik Düzensizlikleri Algılarının Değerlendirilmesi***Ahmet Karaman*

İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu çalışmanın amacı, ortodontik tedaviye başvuran adölesan hastaların cinsiyet, yaş, eğitim durumu, gelir düzeyi ve sosyal medya etkenlerin ortodontik düzensizliği algılayış üzerindeki etkilerinin incelenmesidir.**Yöntem:** Çalışma, İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalına başvuran yaşları 13-18 arasında değişen 400 hastayı (200 bayan ve 200 erkek) içermektedir. Ortodontik düzensizliklerinin farkındalığını değerlendirmek üzere tasarlanan anketler hastalar tarafından doldurulması istenmiştir. $p<0.05$ için sonuçlar istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi.**Bulgular:** Hem bayan hem erkek hastaların ortodontik tedavi görme istekleri daha çok estetik talepten dolayı olduğu, bayan hastalarda bu oranın daha yüksek olduğu bulunmuştur ($p<0.05$). Hem lise hem de ilköğretimde eğitim gören bayan hastaların erkek hastalara göre ortodontik düzensizliklerinden sosyal medya paylaşımları ile daha fazla farkında olduğu bulunmuştur ($p<0.05$). Sosyal medya paylaşımları ile diş hekimlerine gitme sıklığının arttığı belirlenmiştir ($p<0.05$). Lisede eğitim gören hastaların ortodonti kliniğine öncelikle kendi istekleri ile başvurdukları, ilköğretimde eğitim görenlerin ise ailesinin isteki ile başvurduğu belirlenmiştir.**Sonuç:** Bireylerin ortodontik tedaviye başvurmalarının asıl sebebinin estetik nedenler olduğu bulunmuştur. Ayrıca, ortodontik düzensizliklerden sosyal medya paylaşımlarının bireyleri etkileyerek daha fazla bilinçlenmelerini sağladığı bulunmuştur.**Anahtar Kelimeler:** Ortodonti, Ortodontik tedavi, Ortodontik düzensizlik, Sosyal medya**S-509****Evaluation of Perceptions of Orthodontic Disorders in Adolescent Patients Applying to the Department of Orthodontics***Ahmet Karaman*

İstanbul Aydın University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Istanbul, Turkey

Objective: The aim of this study was to investigate the effects of gender, age, educational status, income level and social media factors on the perception of orthodontic disorder in adolescent patients who applied for orthodontic treatment.**Method:** The study included 400 patients (200 females and 200 males) aged between 13 and 18 years who were admitted to the Department of the Orthodontics, Istanbul Aydın University Faculty of Dentistry. The questionnaires designed to assess the awareness of orthodontic disorders were filled in by the patients. Results for $p<0.05$ were considered statistically significant.**Results:** Both female and male patients were found to have more aesthetic demands on orthodontic treatment, and this rate was higher in female patients ($p <0.05$). It has been found that female patients studying both high school and primary education are more aware of their social media sharing than orthodontic disorders according to male patients ($p<0.05$). It was determined that the frequency of going to the dentists increased with social media sharing ($p<0.05$). It was determined that the patients who were educated in high school applied to the orthodontics clinic with their own wishes, and those who were educated in primary education applied with the request of their family.**Conclusion:** It was found that the main reason for orthodontic treatment was aesthetic reasons. It has also been found that the sharing of orthodontic disorders in the social media enables patients to become more conscious.**Keywords:** Orthodontics, Orthodontic treatment, Orthodontic disorder, Social media

S-510**Molar-Kesici Malformasyonu: Yeni Tanımlanmış Dental Anomali Olgu serisi**

Mehmet Ertuğrul Soysal, Berkant Sezer, Başak Durmuş, Ali Mentuş

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Molar-Kesici Malformasyonu (MIM), daimi birinci büyükazı dişlerinde ve süt ikinci azı dişlerinde kök malformasyonu ve daimi keser dişlerde kron defektiyle karakterize yeni bildirilen bir dental anomalidir. Etiyolojisi kesinlik kazanmamakla birlikte, 1 ile 2 yaş döneminde geçirilen beyin-santral sinir sistemi merkezli bir hastalıkla ilgili, epigenetik bir durum olabileceği belirtilmektedir. Buradaki amacımız, kliniğimizde teşhis ettiğimiz onbir MIM vakasını klinik-radyografik özellikleriyle sunulmasıdır.

Olgu: Etkilenen daimi birinci büyükazı dişlerinde ve süt ikinci azı dişlerinde kron servikallerinde daralma, kök kısalığı, darlığı; etkilenen kesici dişlerde de servikal üçlüde hipoplastik kama defektleri saptanmıştır. Yaşları 5-13 arasında değişen sağlıklı hastaların hepsi yenidoğan yada ilk 1 yaş döneminde baş-boyun bölgesini ilgilendiren-santral sinir sistemi patolojisi şüphesiyle yoğun bakımda kalmıştır. Bu vakalar akut enfeksiyon/ağrı yada ön bölgedeki dişlerinin görünümünden şikayetçi oldukları için kliniğimize başvurmuşlardır.

Sonuçlar: MIM, gömülü kalma, erken diş kaybı, spontan ağrı, periapikal abse ve estetiğin kötü olması gibi klinik problemlerle karşımıza çıkmaktadır. MIM patolojisine sahip çocuklar dişhekimleri tarafından yakından takip edilmeli ve enfeksiyon-abse oluşumunun önüne geçmek ayrıca ortodontik açıdan problemlere neden olmamak için çekim tedavilerinin doğru zamanda planlanması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Molar-kök defekti, molar-kesici malformasyon, dental anomali

S-510**Molar-incisor Malformation: Case series of a Newly Described Dental Anomaly**

Mehmet Ertuğrul Soysal, Berkant Sezer, Başak Durmuş, Ali Mentuş

Marmara University Faculty Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul

Aim: A molar-incisor malformation (MIM) is a newly reported type of dental anomaly that involves a characteristic root malformation in permanent first molars and deciduous second molars and a crown defect in permanent central incisors. Although the etiology of MIM remains to be determined, it is thought to be attributable to an epigenetic factor linked to brain- and central nervous system-related systemic diseases at around age 1 to 2 years. Here we aimed to present eleven cases with MIM characteristics that we detected in our department.

Cases: Affected teeth were first permanent molars and deciduous second molars with normal crowns with a constricted cervical region and thin, narrow, and short roots, whereas the affected maxillary central incisors may exhibit a hypoplastic enamel notch near the cervical third of the clinical crown. They were aged 5-13 years, presently healthy, but had experienced serious medical conditions located to the head and neck region in their first year of life. Some of the cases had been referred because of acute infections and pain.

Results: MIM teeth are associated with clinical problems such as impaction, early exfoliation, space loss, spontaneous pain, periapical abscess, and poor incisor esthetics. Children with MIM teeth should be observed closely and extractions should be planned at the right time to avoid unnecessary infections and pain in addition to orthodontic problems.

Keywords: Molar-root defect, Molar-Incisor Malformation, dental anomaly

S-511**Mandibular Prognatizm Tedavi Yöntemleri**

Osman Küçükçakır, Hatice Nevin Büyükakyüz

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Mandibular prognatizm; ANB açısının 1° ve daha küçük olmasına ilaveten SNB açısının 80°'den fazla olduğu Klas III iskeletsel maloklüzyon grubuna girmektedir. Klas III maloklüzyon; maksiller retrognati normal mandibula, normal maksilla mandibular prognati veya maksiller retrognati-mandibular prognatinin birlikte görüldüğü kombinasyonun bulunduğu iskeletsel anomalilerdir. Klas III mandibular prognati tedavi seçenekleri büyüme modifikasyonları (büyümenin yönlendirilmesi), ortodontik kamufraj ve ortognatik cerrahi operasyonlarıdır. Pubertal atılım öncesi hastalar ortodontik apareyler yardımı ile büyüme yönlendirilerek tedavi edilebilirken; pubertal atılım sonrası erişkin dönemdeki hastalar ise ortodontik kamufraj veya ortognatik cerrahi seçenekleri ile tedavi edilebilirler. Hastaların kamufraj ortodontisi mi yoksa ortognatik cerrahi mi olması kararı ise Stellzig-Eisenhauer ve ark.'nın belirlediği; Witt's değeri, ön kafa kaidesi uzunluğu, maksillo mandibular oran ve alt gonial açılarının değerlerinin incelenmesiyle verilebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Klas III Maloklüzyon, Mandibular Prognatizm, Ortognatik Cerrahi

S-511**Treatment Methods Of Mandibular Prognathism**

Osman Küçükçakır, Hatice Nevin Büyükakyüz

Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

Mandibular prognathism is in a group of Class III skeletal malocclusion which can describe as 1° or less than 1° of ANB angle and as well bigger than 80° of SNB angle. Class III malocclusions are skeletal anomalies which are maxiller retrognathy normal mandibula, normal maxilla mandibular prognathy or combinations of maxiller retrognathy mandibular prognathy. Class III mandibular prognathy treatment methods include growth modifications (directing growth), orthodontic camouflage and orthognathic surgery operations. Before pubertal growth spurt, patients can be managed by directing growth with the help of orthodontic appliances. Patients in the adult period after pubertal growth spurt can be treated with orthodontic camouflage or orthognathic surgery options. The decision whether to perform camouflage orthodontics or orthognathic surgery is determined by Stellzig-Eisenhauer et al.; with based on methods Wits appraisal, length of the anterior cranial base, M/M ratio, and lower gonial angle.

Keywords: Class III Malocclusion, Mandibular Prognathism, Ortognathic Surgery

S-512**Gömülü Dişlerde Ortodontik Tedavi Yaklaşımı: Vaka Raporu***Esra Ulusoy Mutluol, Zehra Ileri*

Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Ortodontistler için tedavi edilmesi zor olan sorunlardan biri daimi dişlerin gömülü kalmasıdır. Bu olgu sunumunda üst çene darlığı nedeni ile daimi köpek dişleri gömülü kalmış bir erkek hastanın tedavisi sunulmuştur.

Olgu Sunumu: Kronolojik yaşı 13 olan hastanın klinik bulguları üst çenede çift taraflı gömülü köpek dişleri varlığı ve üst çene darlığı olarak belirlenmiştir. İlk olarak, hastaya hızlı üst çene genişletme apareyi uygulanmıştır ve böylece üst çene darlığı giderilmiştir. İkinci olarak, gömülü dişler cerrahi olarak açığa çıkarılmışlardır ve sabit ortodontik tedavi ile sürdürülmüşlerdir. Gömülü dişler 1 yıl 6 ayda sürdürülmüştür ve seviyelenmiştir. Toplam tedavi 2 yıl 5 ayda tamamlanmıştır.

Sonuç: Tedavi sonunda, transversal darlık giderilmiştir, gömülü dişler başarılı bir şekilde sürdürülmüştür, Angle Sınıf I molar ilişki ve optimal fonksiyonel oklüzyon elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: gömülü dişler, hızlı üst çene genişletmesi, ortodontik tedavi,

S-512**Orthodontic Treatment Approach of Impacted Teeth: A Case Report***Esra Ulusoy Mutluol, Zehra Ileri*

Selçuk University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Konya

Aim: One of the more hard problems for the orthodontists to treat is the noneruption of permanent teeth. This case report describes the treatment approach of a boy with bilateral maxillary permanent canine teeth impacted due to transversal maxillary collapse.

Case: The clinical findings of the patient with 13 years of chronological age, were bilateral maxillary impacted canine and transversal maxillary collapse. Firstly, a bonded rapid maxillary expansion appliance were placed to the patient, so the transversal stenosis was eliminated. Secondly, the impacted teeth were surgically exposed and erupted with fixed orthodontic mechanics. The impacted teeth were erupted and aligned in 1 year and 6 months. The treatment was lasted in 2 years and 5 months.

Conclusion: At the end of the treatment, the transversal stenosis was eliminated, the impacted teeth were erupted successfully, Angle Class I molar relationship and optimally functional occlusion were obtained.

Keywords: impacted teeth, orthodontic treatment, rapid maxillary expansion

S-513**Post-adölesan Angle Sınıf II Bölüm 2 Malokluzyon Vakasında Forsus Uygulaması***Esra Ulusoy Mutluol, Zeliha Müge Baka*

Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Sınıf II bölüm 2 malokluzyonların ortodontik tedavilerinin zor olduğu bilinmektedir. Bu anomalilere sahip hastalara büyüme gelişim döneminde uygulanan tedavi genellikle fonksiyonel tedavidir. Bu olgu sunumunun amacı post-adölesan dönemde sabit ortodontik mekanikler ve forsus apareyi ile uygulanan fonksiyonel tedavinin etkilerini göstermektir.

Olgu Sunumu: 17 yıl, 2 aylık erkek hasta Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı'na estetik şikayetler nedeni ile başvurmuştur. Hastanın klinik ve radyolojik muayenesinde konkav profil, derin kapanış, iskeletsel ve dental Sınıf II maloklüzyon saptanmıştır. Hastaya ideal tedavisinin cerrahi olduğu anlatılmıştır. Hasta cerrahi tedaviyi kabul etmemiştir. Ortodontik tedavide 0,022 inç slot MBT braket sistemleri kullanılmıştır. Hastaya sırasıyla 0,014", 0,016", 0,016" x 0,016" ve 0,016" x 0,022" NiTi ark telleri ve 0,016" x 0,022", 0,017" x 0,025" çelik ark telleri takılmıştır. 0,017" x 0,025" paslanmaz çelik ark takılıyken, forsus apareyi hastaya uygulanmıştır. Hastaya dört haftada bir randevu verilmiştir. Aparey kademeli olarak aktive edilmiştir. Tedavi 2 yıl 10 ayda tamamlanmıştır.

Sonuç: Post-adölesan dönemde Angle Sınıf II bölüm 2 maloklüzyona sahip, ortognatik tedaviyi reddeden hastalarda forsus uygulaması ile tatmin edici sonuçlar elde edilebilir.

Anahtar Kelimeler: derin kapanış, forsus, ortodontik tedavi, post-adölesan

S-513**Forsus application in a Post-adolescent patient with Angle Class II Division 2 Malocclusion***Esra Ulusoy Mutluol, Zeliha Müge Baka*

Selcuk University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Konya

Aim: Orthodontic treatment of Class II division 2 malocclusions is well-known to be difficult. Treatment of patients with this anomalies during the growth and development period is usually functional treatment. The purpose of this case report is to show the effects of fixed orthodontic mechanics and functional treatment with forsus appliances in post-adolescent period.

Case: 17- years, 2-months old male patient referred to Selcuk University Department of Orthodontics with the complaint of aesthetic problems. Clinical and radiologic examination revealed a concave profile, deep bite, skeletal and dental Class II malocclusion. The patient was told that the ideal treatment was surgery. The patient did't accept surgical treatment. 0.022 inch slot MBT bracket system was used for fixed orthodontic treatment. Respectively, maxillary and mandibular 0.014", 0.016", 0.016" x 0.016" and 0.016" x 0.022" NiTi arch wires and 0.016" x 0.022", 0.017" x 0.025" stainless steel arch wires were inserted into the patient. While 0.017" x 0.025" stainless steel arch was inserted, the forsus appliance was applied to the patient. The patient was controlled every 4 weeks. The appliance was activated step by step. The treatment was completed in 2 years and 10 months.

Conclusion: Satisfactory results can be achieved with forsus application in a post-adolescent patient with Angle Class II division 2 malocclusion who rejecting orthognatic treatment.

Keywords: deepbite, forsus, orthodontic treatment, post-adolescent

S-514**Effect of Nano Propolis *Trigona sp* Increase Molar Enamel Hardness***Fidhatul Fajrika Julian¹, Muhammad Chair Effendi²*¹Muhammad Chair Effendi, D.D.S., M.S., PhD,²Fidhatul Fajrika Julian

Propolis contains minerals and flavonoids. Minerals and flavonoids affects the tooth enamel hardness. This research was aimed to determine the effect of nano propolis (30-100 nm sizes) *Trigona sp* towards increase the enamel hardness of permanent molar human tooth in vitro. The sample used in this study were molars after extraction which were caries-free, without anomalies and had no fillings. The molars were sterilized using chlorhexidine gluconate (CHG) 0.1% and phosphate buffer saline (PBS). This research was true experimental type research laboratories. The approach used in study was a pretest-posttest control group design was conducted on 24 molars. The samples were selected and divided into four groups (n=6), that were positive control group smeared with fluor protector by ivoclar vivadent, group I, II, III were smeared with nano propolis 30%, 40%, 50%. The hardness of tooth enamel was measured using the vickers micro-hardness Testing machine with force 300 grams for 10 seconds, pre and post treatment. Fluor and nano propolis were smeared at the time of 0 minute and left for 30 minutes. The result of one-way ANOVA test shown that nano propolis gave a significant effect on the value of molar enamel hardness ($p<0.05$). It was indicated that the higher concentration of nano propolis, the higher value of enamel hardness. This effect was most evident in the treatment group I, III with 30%, 50% concentration of nano propolis. Thus, it can be concluded that nano propolis affect the improvement of molar enamel hardness, and there should be further studies on the optimal time usage of nano propolis on the tooth.

Keywords: Nano propolis, tooth enamel hardness, Micro-hardness Vickers

S-515

Sağlıklı Türk Toplumundaki Erişkin Bireylerde Diş Renk Dağılımının İncelenmesi: Pilot Çalışma*Oya Şeker, Cihan Şahin*

Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Hatay

Amaç: Günümüzde ilerleyen teknolojik gelişmelerle birlikte hastalar sağlıklı ve estetik bir gülüş için diş hekimine gelmektedir. Güzel bir gülüşte dikkat çeken en önemli faktör ise renktir. Bu çalışmanın amacı üniversite kliniğine gelen hastalardaki renk dağılımının belirlenmesi ve alınacak kompozit materyallerin bu oranlara göre temin edilmesidir.

Yöntem: Çalışmamız; Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi öğrencilerinden ve hastalarından oluşan, çürük ve restorasyonu olmayan, şimdiye kadar beyazlatma uygulanmamış, üst maksiler sağ ve sol; santral, lateral ve kanin dişleri bulunan 18-60 yaş arası araştırmamıza gönüllü katılmayı kabul eden toplam 100 kişi üzerinde yürütülmüştür. Ölçümler; VITA spektrofotometre cihazı ile yapılmış; Vita Klasik skalasına göre renk değerleri kaydedilmiştir.

Bulgular: Tüm bireylerde Vita Klasik renk skalası için saptanan diş renkleri yoğunluk sırasına göre; A1 (%22,5), B3 (%21,5), A2 (%18,6), A3,5 (%16,1), B2 (%11,8), B1 (%5,5), A3 (%5), A4 (%1,6) renkleri arasında, B4, C1, C2, C3, D3 renkleri toplamda %0,9 oranında dağılım göstermiştir. Aynı zamanda yapılan ölçümlerde C4, D2 ve D4 renkleri hiç saptanmamıştır. Diş gruplarına göre renk dağılımına bakıldığında santral dişler arasında en yüksek oranda A1 ve B2 (%60), lateral dişler arasında en yüksek oranda A2 ve A1 (%57), kanin dişler arasında en yüksek oranda B3 ve A3,5 (%78) renkleri saptanmıştır.

Sonuç: Çalışmaya dahil olan bireylerin doğal diş rengi Vita Klasik skalasına göre çoğunlukla A ve B tonlarındadır, C ve D tonu neredeyse hiç saptanmamıştır. Kliniklere ve muayenehanelere alınan kompozitlerin bazı renkleri hiç kullanılmayıp israf olmakta veya pahalı anterior kompozitler arka dişlerde kullanılmak zorunda kalmaktadır. Bu nedenle bireylerdeki diş renk dağılımının iyi değerlendirilip kompozit setleri oluşturulurken, bu dağılıma dikkat edilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Diş rengi, renk skalası, spektrofotometre

Investigation of Dental Color Distribution of Healthy Adult Individuals in Turkish Society: Pilot Study*Oya Şeker, Cihan Şahin*

Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Hatay

Aim: Today, with advances in technology, patients prefer to visit dentist to have a healthy and aesthetic smile. The most important factor that attracts attention in a beautiful smile is color. The aim of this study is to determine the color distribution in patients coming to the university clinic and to provide composite materials to be obtained according to these rates.

Method: Our study was carried out by 100 people who agreed to participate voluntarily in our study whom are between 18 and 60 years of age students and patients from Hatay Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry, that has no decays and restorations, not apply bleaching, the upper maxillary right and left; with central, lateral and canine teeth, Measurements; Made with VITA spectrophotometer; Color values are recorded according to Vita Classic scale.

Results: The colors of the teeth determined for the Vita Classic color scale in all individuals were: A1 (22.5%), B3 (21.5%), A2 (18.6%), A3.5 (16.1%), B2 (11.8%), B1 (5.5%), A3 (5%), A4 (1.6%) colors. At the same time, C4, D2 and D4 colors were not detected. When the distribution of color according to teeth groups are considered, the highest rate on the central teeth are as A1 and B2 (60%), the highest rate on the lateral teeth are as A2 and A1 (57%), while the highest percentage of canine teeth is as B3 and A3.5 (78%) are determined, respectively.

Conclusion: The natural tooth color of the individuals included in the study was mostly in A and B tones according to Vita Classic scale, C and D tone were almost never detected. Some colors of composites taken to dental clinics and dental practice are wasted. Therefore, it is necessary to pay attention to the distribution of teeth color distribution in individuals and to create a composite set.

Keywords: Tooth color, colour scale, spectrophotometer

Türk Dişhekimleri Birliği
25. Uluslararası Dişhekimliği Kongresi

İstanbul Kongre Merkezi

4-7 Eylül 2019

Poster Bildiriler

P-001**Geniş Madde Kaybı Bulunan Endodontik Tedavili Dişlerin Endokuron İle Restorasyonu***Fatih Bayar*

Düzce Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Düzce

Amaç: Kalan diş dokusunun artması, dişin daha uzun sürede fonksiyon görmesiyle ilişkili bulunmuştur. Bu olgu sunumu, geniş madde kaybı olan kanal tedavili dişlerin indirek olarak hazırlanan kompozit endokuron restorasyonlar ile tedavi edilmesi ve 10 aylık takibini içermektedir.

Olgu: 26 ve 46 numaralı dişlerde geniş kompozit dolguları bulunan iki erkek hastada, yapılan klinik muayenede dolgu ve diş arasında sekonder çürük gözlemlendi. Radyolojik muayenede periradiküler dokularda herhangi bir patoloji izlenmemiştir. Ardından tüm kompozit dolgu ve sekonder çürük uzaklaştırıldı ve endokuron restorasyon için preparasyon yapıldı. Endokuronlar, kompozit dolgular ile hazırlandı ve cam iyonomer yapıştırma siman kullanılarak dişlere simante edildi. Yapılan 6 ve 10 aylık klinik takip sonucunda, diş dokusu ve endokuron restorasyonlarda herhangi bir patolojik durum gözlenmeyip iyi bir estetik ve marjinal adaptasyon olduğu görüldü.

Sonuç: Aşırı kuron harabiyeti olan kanal tedavili dişlerin tedavisinde, minimal invaziv prensibine dayanan endokuron kompozit restorasyonları doğru endikasyonda başarılı bir şekilde uygulanabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Endokuron, Kompozit, Molar Dişler

P-001**Restoration of Severely Damaged Endodontically Treated Teeth Using Endocrowns***Fatih Bayar*

Düzce Oral and Dental Health Center, Düzce

Aim: Increased dental tissue is associated with longer dental function. This case report includes the treatment of extensively damaged endodontically treated teeth with indirect composite endocrown restorations and a 10-month follow-up.

Case: In two male patients with large composite fillings at teeth 26 and 46, secondary caries were observed between the filling and the tooth. No pathology was observed in periradicular tissues in radiological examination. Then all composite fillings and secondary caries were removed. Tooth preparation for endocrown restoration was performed. The endocrowns were prepared with composite fillings and cemented to the teeth using glass ionomer luting cement. After 6 and 10 months of clinical follow-up, no pathological condition was observed in dental tissue and endocrown restorations and good aesthetic and marginal adaptation was observed.

Conclusion: Endocrown composite restorations based on the minimally invasive principle can be successfully applied to the treatment of endodontically treated teeth with excessive crown destruction on appropriate indications.

Keywords: Endocrown, Composite, Molar Teeth

P-002**İrreversibl Pulpitisli Daimi Molar Dişlerin Pulpotomi İle Tedavisi***Fatih Bayar*

Düzce Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Düzce

Amaç: Servikal pulpotomi ve parsiyel pulpotomi, pulparları ekspoz olan daimi dişlerin tedavisinde kullanılan yöntemlerdir. Bu teknikler ile pulpa vitalitesi korunur ve kök gelişiminin devamı sağlanır.

Olgu: Yaşları 6.5 ve 8 olan iki hasta, şiddetli ağrı nedeniyle kliniğimize sevk edildi. Yapılan klinik muayenede iki hastanın da sağ alt daimi 1.molar dişinde geniş dentin çürüğü tespit edildi. Radyolojik muayenede kök uçları açık olup, periradiküler dokularda herhangi bir patoloji izlenmemiştir. Lokal anestezi altında çürük temizlendiğinde dişlerde çürük nedeniyle perforasyonlar oluştuğu için dişlere servikal pulpotomi yapılmasına karar verilmiştir. Tüm koronal pulpa dokusu su soğutması altında aeratörle çıkarıldı. Kanama, sodyum hipoklorit ve serum fizyolojik içeren pamuk peletlerle 5 dakika içinde durdurulduktan sonra kalsiyum hidroksit tozu ve serum fizyolojik karıştırılarak pulpa tabanına yerleştirildi ve geleneksel cam iyonomer siman ile kaide yapıldı. Ardından hastalara final restorasyon olarak amalgam veya kompozit uygulandı ve ilerleyen zamanda mikrosızıntı ihtimaline karşı dişlere paslanmaz çelik kuron uygulandı. Klinik ve radyolojik olarak 6, 12 ve 36 aylık takipler sonucunda dişlerin kök gelişimlerinin tamamlandığı, takip periyotları süresi boyunca herhangi bir ağrı ve perküsyona duyarlılık bildirilmemiştir.

Sonuç: İrreversibl pulpitisli genç daimi molar dişler için, servikal pulpotomi fizyolojik kök gelişimini ve vitalitenin korunmasını sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: İrreversibl Pulpitis, Kök gelişimi, Pulpotomi

P-002**Pulpotomy Treatment In Permanent Molars with Irreversible Pulpitis***Fatih Bayar*

Düzce Oral and Dental Health Center, Düzce

Aim: Cervical pulpotomy and partial pulpotomy are the methods used in the treatment of permanent teeth whose pulps are exposed. Pulp vitality is maintained by these techniques and root growth is maintained.

Case: Two patients, aged 6.5 and 8, were referred to the clinic with severe pain. Clinical examination revealed large dentin caries in the lower right first permanent molar teeth of both patients. Radiological examination revealed the immaturity of the teeth with wide open apex and no pathology was observed in the periradicular tissues. When decay was removed under local anesthesia, it was decided to perform cervical pulpotomy on the teeth because of perforations due to caries on the teeth. All coronal pulp tissue was removed by with a high speed diamond bur and copious irrigation with water. Bleeding was stopped within 5 minutes with cotton pellets containing sodium hypochlorite and saline and calcium hydroxide powder and saline were mixed and placed on the pulp base. They were covered with glass ionomer cement and the final restorations were completed with composite material or amalgam. Then, stainless steel crowns were performed to the teeth against the possibility of microleakage in time. Clinical and radiographical evaluations at 6, 12 and 36 months showed root development of the teeth was completed, no pain and percussion sensitivity was reported during the entire follow-up period.

Conclusion: For immature permanent molar teeth with irreversible pulpitis, cervical pulpotomy provides physiological root development and presence of pulpal vitality.

Keywords: Irreversible Pulpitis, Root Development, Pulpotomy

P-003**Sadece Endodontik Tedavi İle İyileşen Geniş Periapikal Lezyon***Esra Uluköylü*

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Erzurum

Amaç: Sadece endodontik tedavi ile iyileşen Geniş periapikal lezyona sahip olan dişte, cerrahi uygulama olmaksızın tamamlanan kök kanal tedavisi sonrası iyileşmesinin klinik ve radyografik olarak değerlendirilmesi.

Olgu: Rutin panoramik radyografıta, sol mandibular 1. Molar dişin apeksinde 1 cm'den büyük lezyon belirlendi. Diş asemptomatikti fakat dişte mobilite vardı. Ayrıca sol mandibular birinci molar ile ilişkili bir sinüs yolu vardı. Lezyonun mandibular sinirle ilişkisini incelemek amacıyla konik ışınli bilgisayarlı tomografi alındı. Kök kanalları R25-R40 (reciproc) eğeler ile şekillendirildi. % 2 NaOCl, %17 EDTA ve Steril salin solüsyonu ile kanal içi irigasyon yapıldı. İntrakanal ilaç olarak kalsiyum hidroksit patı uygulandı ve 1 hafta boyunca kanalda bekletildi. İkinci ziyarette, soğuk lateral kondensasyon tekniği kullanılarak, guta perka ve AH Plus kanal patı ile kanallar dolduruldu. 6 ay sonunda yapılan klinik ve radyografik incelemelerde dişin asemptomatik olduğu ve radyografik olarak periapikal lezyonda iyileşme olduğu tespit edildi.

Sonuç: Cerrahisiz kök kanal tedavisi, geniş periapikal lezyonlu dişlerde başarılı sonuçlar göstermiştir ve bu dişlerde ilk tedavi seçeneği olarak değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Geniş periapikal lezyon, CBCT, kök kanal tedavisi

P-003**Large Periapical Lesion Healed with Only Endodontic Treatment***Esra Uluköylü*

Ataturk University Faculty of Medicine, Department of Endodontics, Erzurum

Aim: To evaluate the clinical and radiographic healing of teeth with large periapical lesion following root canal treatment without surgical approach.

Case: The lesion that larger than one centimeter was determined at the apex of the left mandibular first molar tooth, in rutin panoramic radiograph. The tooth was asymptomatic but mobile. Cone beam computed tomography was performed to see the periapical lesion relationship with mandibular nerve. The root canals were instrumented with the R25 -R40 (reciproc) and irrigated with 2% NaOCl, %17 EDTA and Sterile salin solutions. Calcium hydroxide paste was applied for one week as an intracanal medication. Second visit, the root canals were obturated with gutta percha and AHPlus using the cold lateral compaction technique. After 6-month follow-up period the teeth were clinically asymptomatic and healing was observed in the periapical radiograph.

Conclusion: The teeth with large periapical lesion showed favourable results at the end of the follow-up period. Non-surgical root canal treatment has to be the first treatment option in teeth with large periapical lesion.

Keywords: Large periapical lesion, CBCT, root canal treatment

P-004**Kama Lateral Dişlerin Kompozit Rezin İle Estetik Restorasyonu: Olgu Sunumu***Betül Kübra Kurucu, Emel Karaman*

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Samsun

Amaç: Kama lateraller, kanin transpozisyonu ve persiste süt dişleri gibi dental anomalilerle ilişkili olabilen normalden küçük, sivri olarak tarif edilebilecek dişler olarak tanımlanırlar. Son yıllarda dental materyal ve tekniklerdeki gelişmeler ile yüz estetiğinin ayrılmaz bir parçası olan anterior dişlerde tek seansta, minimum madde kaybı ile daha sağlıklı, fonksiyonel ve estetik açıdan üst düzey restorasyonların yapılabilmesi sağlanabilmektedir. Bu olgu sunumunda kama lateralleri bulunan hastanın silikon anahtar tekniği kullanılarak kompozit rezinle tedavisi anlatılmıştır.

Olgu: Kama şekilli lateral kesicilere sahip 17 yaşındaki kadın hasta Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi kliniğine başvurdu. Yapılan klinik ve radyolojik muayenelerin sonucunda 12 ve 22 numaralı dişlerin silikon anahtar tekniği kullanılarak kompozit rezin ile tedavisi planlandı. Hastanın önce faz 1 periodontal tedavisi tamamlandı. Periodontal tedavisi tamamlanan hastadan silikon anahtar tekniği için ölçü alındı. Model üzerinde mock-up işlemi yapıp silikon anahtar hazırlandı. İlk olarak doğal dişlere uygun renk seçimi gerçekleştirildi. Daha sonra ağız içerisinde restore edilecek dişlerin gerekli izolasyonu sağlandı. Diş yüzeyleri %37'lik ortofosforik asit ile pürüzlendirildi. Adeziv (Universal Single Bond, 3M ESPE, ABD) üretici firmanın talimatları doğrultusunda dişlere uygulandı. Hazırlanmış olan silikon rehber kompozit materyali (Gradia Direct Anterior, GC, Japan) dişlerin palatinal yüzeyini oluşturmak üzere silikon rehber içerisine yayılarak yerleştirildi. Sonrasında 20 saniye ışıkla polimerize edildikten sonra silikon rehber ağızdan uzaklaştırıldı. Kompozit rezin tabakalanarak diş üzerine yerleştirilmeye devam edildi. Diş yüzeyleri sarı bantlı elmas bitirme frezleri kullanılarak düzeltildi. Sonrasında cila diskleri ve lastikleri (3M ESPE Sof-Lex) ile polisaj tamamlandı. Hasta gerekli kontroller için çağrıldı.

Sonuç: İşlem sonunda, hasta fonksiyon ve görünümünden son derece memnun kalmıştır. Kompozit rezin teknikleri, kısa sürede ideal estetik görünüm elde edilebilmesi, uzun ve pahalı laboratuvar işlemlerine gerek duyulmaması, kolayca onarılabilmesi yada sökülebilmemesi, hasta başında renk tayininin yapılabilmesi gibi nedenlerden sıklıkla tercih edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Estetik, Direkt kompozit rezin, Kama lateral

P-004**Aesthetic Restoration of Wedge Lateral Teeth with Composite Resin: Case Report***Betül Kübra Kurucu, Emel Karaman*

Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Samsun

Aim: The wedge shape lateral is defined as a smaller, pointed upper lateral incisor, which may be associated with dental anomalies such as canine transposition and persistent primary teeth. In recent years, thanks to the developments in dental materials and techniques, it is possible to perform high-level restorations under healthy, functional and aesthetic terms with minimum material loss in a single session in anterior teeth which are integral part of facial aesthetics. In this case report, the treatment of a patient who has wedge laterals through composite resins by making use of silicone key technique.

Case: A 17-year-old female patient with wedge-shaped lateral incisors applied to the Department of Restorative Dentistry. At the end of clinical and radiological examinations, it was planned to treat the teeth numbered 12 and 22 with composite resin using silicone key technique. Fast-setting silicone impressions were made of the maxillary and mandibular arches using a polydimethylsiloxane material. The tooth surfaces were roughened with 37% orthophosphoric acid. Adhesive was applied to the manufacturer instructions. (Universal Single Bond, 3M ESPE, USA). The silicone guided composite material (Gradia Direct Anterior, GC, Japan) was placed in the silicone guide by spreading to form the palatal surface of the teeth. After polymerization, finishing and polishing operations were carried out. The tooth surfaces were fixed using a yellow band diamond finishing burr. After that, polishing was completed with polish discs and wheels (3M ESPE Sof-Lex).

Conclusion: At the end of the operation, the patient was extremely satisfied with its function and appearance. Composite resin techniques are frequently preferred in such a way that ideal aesthetic appearance can be achieved in a short time, long and expensive laboratory procedures are not required.

Keywords: Aesthetic, Direct composite resin, Wedge lateral

P-005**Radiküler Kist: Vaka Raporu***Büşra Korkmaz¹, Birant Şimşek², Ilgın Akçay¹*¹Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, İzmir²Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Periapikal veya radiküler kistler, enfekte ve vital olmayan dişlerin apeksleriyle ilişkili enflamatuvar kistlerdir. Radiküler kistler en sık karşılaşılan kistlerdir. Genellikle 30 ila 50 yaş arası bireylerde rastlanılır ve akut enflamatuvar bir alevlenme olmadıkça ağrısız seyrederek. Radiküler kistler çoğunlukla maksillada, özellikle de kesici ve köpek dişlerin kökleri çevresinde saptanır ve erkeklerde daha yüksek prevalansa sahiptir. Bu olgu sunumunun amacı, mandibular ön bölgede saptanan radiküler kistin endodontik ve cerrahi tedavisini sunmaktır.

Olgu: 15 yaşında kadın hasta rutin kontroller nedeniyle hastanemize başvurdu. Radyolojik inceleme sırasında çekilen OPG mandibuler 41, 31, 42, 32, 43, 33 no'lu dişlerin periapikal alanlarını içeren büyük uniloküler kist benzeri bir lezyonu ortaya çıkardı. Elektrik canlılık testi ile 41, 31, 42, 32, 43, 33'te gecikmiş cevap alındı. Dişler perküsyon testine duyarlı değildi. Tedavi planı yapıp hastanın ebeveynlerine açıklandıktan sonra bilgilendirilmiş onamları alındı. İki seansta dişlerin kök kanal tedavisi tamamlandı. Lezyon cerrahi olarak enükle edildi. Ototog CGF, kemik defektindeki iyileşmeyi teşvik etmek için cerrahi bir adjuvan olarak yerleştirildi. Dişlerin apekslerine müdahale olmadığı için kök ucu rezeksiyonu gerçekleştirilmedi. Çıkarılan materyal histopatolojik incelemeye gönderildi.

Bulgular: Histopatolojik bulgular radiküler kist tanısını doğruladı. Hasta klinik ve radyografik olarak 12 ay takip edildi. Herhangi bir nüks gözlenmedi. Lezyon alanı iyileşti. Hasta hala düzenli kontrol altında izlenmektedir.

Sonuç: Radiküler kist tedavi seçimi olguya bağlı olarak değişiklik gösterebilir. Cerrahi küretaj uygulamasına ek olarak otolog CGF kullanımı kemik defektinin iyileşmesini hızlandırabilir.

Anahtar Kelimeler: konsantrasyon büyüme faktörü, periapikal iyileşme, radiküler kist

P-005**Radicular Cyst: Case Report***Büşra Korkmaz¹, Birant Şimşek², Ilgın Akçay¹*¹Ege University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, İzmir²Ege University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İzmir

Aim: Periapical or radicular cysts are inflammatory cysts associated with the apices of infected and non-vital teeth. Radicular cysts are the most common cysts to be found in the jaw. They are usually seen in patients aged between 30 and 50 years and painless unless an acute inflammatory exacerbation occurs. Radicular cysts are mostly found in the maxilla, especially around incisors and canines, and having a higher prevalence in men. The aim of this case report is to present the endodontic and surgical treatment of the radicular cyst in the mandibular anterior region.

Case Description: A 15-year-old female patient was admitted to our hospital for routine controls. During radiological examination an OPG was taken and it revealed a large unilocular cyst-like lesion in the mandible, which involved periapical regions of 41, 31, 42, 32, 43, 33 respectively. Electric vitality testing showed delayed responses in 41, 31, 42, 32, 43, 33. The teeth were non-tender to percussion test. Treatment plan was formulated and after explaining it to the patient's parents, their informed consent was taken. Root canal treatments of the teeth were completed in two sessions. The lesion was surgically enucleated. Autologous CGF was placed as a surgical adjuvant to promote the healing in the bony defect. There was no intervention in the apices of the teeth. Therefore, root-end resection was not performed. The extracted material was taken to histopathology.

Results: The histopathological findings confirmed the radicular cyst diagnosis. The patient was clinically and radiographically followed-up for 12-months. No recurrence was observed. The lesion area is recovered. The patient is still under regular controls.

Conclusion: Radicular cyst treatment options' may be determined by some factors that are also case dependent. Addition of the use of autologous CGF to surgical curettage may promote the healing of the bony defect.

Keywords: concentrated growth factor, periapical healing, radicular cyst

P-006**Mental Retarde Erkek Çocukta Herpes Labialis İle Görülen Herpetic Whitlow***Eda Erdem, Berrin Deniz Gören, Sera Şimşek Derelioğlu*

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Erzurum

Amaç: Herpetik dolama (herpetik whitlow), parmakların herpes simpleks virüsü (HSV) Tip 1 veya Tip 2 tarafından enfekte edilmesi ile meydana gelen herpetiform lezyonlardır. Çocuklarda görülen olgular literatürde yetişkinlere oranla daha az sıklıkla görülmektedir. Herpetik dolama tanısını koymak için klinik özelliklerinin diş hekimleri tarafından bilinmesi gerekmektedir. Bu olgu sunumunun amacı, herpetik dolama ve herpes labialis mevcut olan bakımevinde yaşayan mental retarde bir çocuğun rapor edilmesi ve bu konudaki literatürlerin gözden geçirilmesidir.

Olgu: Bu olgu sunumunda mental retarde çocukların ağız diş taramaları ve oral hijyen eğitimi üzere gidilen, devlet korumasındaki bir bakım evinde yaşayan mental retarde 6 yaşında bir erkek çocukta işaret ve orta parmağında bulunan ve sıklıkla tekrarlayan herpetik dolamayla birlikte ağız çevresinde görülen herpetik lezyonlar rapor edilmiştir. Bakım evinde kalan diğer çocukların parmaklarında da zaman zaman bu lezyonların görüldüğü bakıcılar tarafından bildirilmiştir. Yapılan incelemeler sonucunda diğer bazı çocuklarda da oral bölgede herpetiform lezyonların görülmesi sebebiyle kurumdaki çalışanlar ve bakıcılara herpetiform lezyonların bulaşma şekilleri hakkında bilgi verilmiş ve çocukların kişisel eşyalarının ayrılmasının ve ortak oyuncaklar için hijyenin nasıl sağlanması gerektiği ile ilgili bilgilendirilmiştir. Çocuk pediatrik dermatoloğa tedavi için yönlendirilmiştir.

Sonuç: Bakım evlerinde yaşayan özellikle bağışıklık sistemi baskılanmış, öz bakımını yapamayan mental ve fiziksel retardasyonlu bireylerde yaygın olarak görülebilen herpetik dolama gibi lezyonların ciddi komplikasyonlara neden olmaması açısından erken tanısı ve doğru tedavisi için bu lezyonların önemi hakkında bakıcıların eğitilmesinin önemi bir kez daha ortaya konulmuştur.

Anahtar Kelimeler: herpetik dolama, herpes simpleks virüsü, mental retardasyon

P-006**Herpetic Whitlow Accompanied with Herpes Labialis In Mentally Retarded Boy***Eda Erdem, Berrin Deniz Gören, Sera Şimşek Derelioğlu*

Ataturk University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Erzurum

Aim: Herpetic whitlow is characterized by the herpetiformis lesions of the fingers infected by Herpes Simplex Virus Type 1 or Type 2 (HSV-1 or HSV- 2). The cases seen in children are less frequently seen in the literature than in adults. In order to diagnose herpetic whitlow, dentists should be aware of their clinical characteristics. The aim of this case report is to report a child who is mentally retarded in a residential center with herpetic whitlow and herpes labialis and to review the literature on this subject.

Case: In this case report, we report the herpetic lesions around the oral and labial regions of a mentally retarded 6-year-old boy with frequently recurring herpetic whitlow on his middle and index fingers. Caregivers informed us that these lesions were also seen occasionally on the fingers of the other children in the center. Due to the detection of the herpetiformis lesions on the oral regions of some other children in the examinations, caregivers were briefed about the transmission ways of herpetiformis lesions and how to separate the personal belongings and about establishing hygiene in the shared toys. The child patient was referred to a pediatric dermatologist for the treatment.

Conclusion: Lesions such as herpetic whitlow, which is commonly seen in the residential care patients, especially seen in the immune-suppressed and self-care deficient mentally and physically retarded individuals, may cause some serious complications. Thus, the caregivers should be informed about the risks of cross infection among the disabled residents in the care facilities.

Keywords: Herpetic whitlow, herpes simplex virus, mental retardation

P-007

Ön Açık Kapanışlı Bir Hastada Etyolojiye Yönelik Tedavi: Vaka Raporu*Zeynep Çoban Büyükbayraktar, Cenk Doruk*

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Sivas

Amaç: Bu vaka raporunda anormal yutkunma alışkanlığına sahip, vertikal büyüme açıları artmış ve yer darlığı bulunan bir hastaya etyolojik faktörlerin ortadan kaldırılmasına yönelik tedavi yaklaşımı sunulmuştur.

Olgu: Kliniğimize tedavi olmak amacıyla başvuran 16 yaşındaki bayan hastada yapılan klinik muayenede; sağda sınıf III molar ve kanin, solda sınıf II molar ve sınıf I kanin ilişki, ön açık kapanış, azalmış overjet tespit edilmiştir. Sefalometrik değerlendirmede iskeletsel sınıf II ilişki (SNA:83°, SNB:76°, ANB:7°), artmış vertikal büyüme açıları (GOGN-SN:43°, FMA:35°, Y axis:75°), normal değerlerde üst keser açıları (U1-SN:104°, U1-PP:114°) ve artmış alt keser açısı (IMPA:99°) tespit edilmiştir. Hastaya normal yutkunma anlatılmış, dil egzersizi verilmiştir ve aynı zamanda hızlı düzelleme sağlayabilmek için dil paravanlı oklüzyon yükselticili alışkanlık kırıcı aparey vertikal çenelikle birlikte uygulanmıştır. Vertikal çeneliği günde en az 14 saat, alışkanlık kırıcı apareyi ise yemekler hariç tüm gün takması söylenmiştir. 4 aylık süre sonucunda keserlerde teta tet ilişki gözlenmiş ve 022'' Empower bracket sistemi ile bonding işlemi yapılmıştır. Alt ve üst birinci küçük azı dişlerinin çekimiyle beraber seviyeleme, kanin distalizasyonu ve keser konsolidasyonu işlemleri ile tedavi tamamlanmıştır. Tedavi sonunda sınıf I kanin ve molar ilişki elde edilmiştir. Sefalometrik değerlendirmede iskeletsel sınıf II ilişki (SNA: 82°, SNB: 77°, ANB: 5°), üst keser açılarında artma (U1-SN: 105°, U1-PP: 115°) alt keser açılarında azalma (IMPA: 85°) ve vertikal büyüme açılarında azalma (GOGN-SN:41°, FMA:32°, Y axis:73°) olduğu görülmüştür. İdeal overjet ve overbite ilişkisi sağlanmış ve hastaya normal yutkunma refleksi kazandırılmıştır.

Sonuç: Şiddetli ön açık kapanışa sahip bu hastada etyolojik faktörlerin ortadan kaldırılmasına yönelik yapılan tedavinin ardından toplamda 28 ayda ön bölgede istenilen overbite elde edilmiş ve daha güzel bir gülüş ve estetik sağlanmıştır. Ayrıca yutkunma refleksinin düzeltilmesi sayesinde tedavi sonucunun daha stabil olacağı öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Etyoloji, open bite, vertikal çenelik

P-007

Etiological Treatment of Anterior Openbite: Case Report*Zeynep Çoban Büyükbayraktar, Cenk Doruk*

Sivas Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Sivas

Aim: This case report presents a therapeutic approach to remove the etiologic factors from a patient with abnormal swallowing habits, increased vertical growth angle and tooth-arch size discrepancy.

Case: A 16 year-old female patient with anterior open bite, angle Class III molar and canin relationship on the right side and angle class II molar and class I canin relationship on the left side, decreased overjet admitted to our clinic. Cephalometric evaluations showed skeletal Class II malocclusion (SNA:83°, SNB:76°, ANB:7°), increased vertical growth angle (GOGN-SN:43°, FMA:35°, Y axis:75°), normal upper incisor angle (U1-SN:104°, U1-PP:114°) and increased lower incisor angle (IMPA:99°). Normal swallowing was described to the patient, language exercise was given and at the same time, habit breaking appliance was applied together with the vertical chincap to provide rapid recovery. Patients warned about using vertical chincap for minimum 14 hours a day and habit breaking appliance for all day except meal. As a result of the 4 month period, end to end incisor relationship was observed and bonding process was performed with 022 '' Empower bracket system. The upper and lower first premolar teeth are extracted and then the leveling process, canine distalization, incisor consolidation were performed. At the end of the treatment class I canin and molar relationship, ideal overjet and overbite and normal swallowing reflex were achieved. Cephalometric evaluation showed skeletal Class II relationship (SNA: 82°, SNB: 77°, ANB: 5°), slightly increased upper incisor angle (U1-SN: 105°, U1-PP: 115°), decreased lower incisor angle (IMPA: 85°) and decreased vertical growth angle (GOGN-SN:41°, FMA:32°, Y axis:73°).

Conclusion:After 28 months of treatment much better smile and aesthetics were provided. It is predicted that the treatment result will be more stable due to the normal swallowing reflex.

Keywords: Etiology, open bite, vertical chincap

P-008**İskeletsel Sınıf III Bir Hastanın Kapaklı Braketlerle Tedavisi: Vaka Raporu**

Zeynep Çoban Büyükbayraktar, Cenk Doruk, Gökcan Ertaş

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Sivas

Amaç: Bu vaka raporunda iskeletsel sınıf III maloklüzyona sahip bir hastanın kapaklı braketlerle yapılan tedavisi sunulmuştur.

Olgu:Kliniğimize tedavi olmak amacıyla başvuran 16 yaşındaki erkek hastada yapılan klinik muayenede; sınıf III molar ilişki, ön ve sağ yan çapraz kapanış, alt orta hatta 2,5 mm sağa kayma (1,5 mm fonksiyonel) tespit edilmiştir. Sefalometrik değerlendirilmede; iskeletsel sınıf III ilişki (SNA:85°, SNB:87°, ANB:-2°), normal değerlerde alt ve üst keser açıları (U1-SN:105°, U1-PP:109°, IMPA:87°) tespit edilmiştir. Hasta alt oklüzyon yükseltici aparey uygulanarak ve üst çene de kapaklı braketler (Damon "022) ve uygun boyutlarda Copper Nickel Titanium (Universal) ark telleri kullanılarak tedavi edilmiştir. Sağ yan çapraz kapanış düzeldikten ve keserlerde baş başa ilişki gözlemlendikten sonra alt oklüzyon yükseltici aparey terkedilmiş ve Roth "022 braket sistemi ve uygun arklar kullanılarak alt dentisyon seviyelenmiştir. 24 aylık tedavi süresi sonucunda, sınıf I kanin ve molar ilişki elde edilmiş, ön ve sağ yan çapraz kapanış düzeltilerek ideal overjet ve overbite sağlanmış, alt orta hat kayması düzeltilmiştir. Sefalometrik değerlendirmede SNA:83,5°, SNB: 85°, ANB: -1,5°, IMPA: 82° ve U1-SN:110°, U1-PP: 114° olarak ölçülmüştür.

Sonuç: İskeletsel sınıf III maloklüzyona sahip bu hastada üst çenede kapaklı braketler kullanılarak yapılan tedavi sonucunda ideal overjet ve overbite ilişkisi ile daha iyi bir oklüzyon ve yüz estetiği elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kapaklı braketler, Roth braket sistemi, sınıf III maloklüzyon

P-008**Skeletal Class III Treatment with Self Ligating Brackets: Case Report**

Zeynep Çoban Büyükbayraktar, Cenk Doruk, Gökcan Ertaş

Sivas Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Sivas

Aim: In this case report, treatment with self-ligating brackets of a patient who had skeletal class III malocclusion was reported.

Case: A male patient who was 16 years old consulted to our clinic for examination. Class III molar relationship, anterior and right lateral cross bite, 2.5 mm right shift in the lower midline (1.5 mm functional) were determined. In cephalometric evaluation; skeletal class III relationship (SNA:85°, SNB:87°, ANB:-2°), angle between lower and upper incisors at normal levels (U1-SN:105°, U1-PP:109°, IMPA:87°) were determined. The patient was treated using occlusion elevator appliances in lower jaw, self-ligating brackets in upper jaw, and Copper Nickel Titanium (Universal) arc wires in appropriate sizes. After the right side cross bite was improved and teta a tet relationship were observed in the incisors, the lower occlusion elevator appliance was abandoned and the lower dentition leveled using the Roth "022 bracket system and appropriate arches. At the end of the 24-month treatment period, class I canine and molar relationship was obtained, the anterior and right lateral cross bite were corrected and the ideal overjet and overbite were provided and the lower midline shift was corrected. In the cephalometric evaluation, SNA:83,5°, SNB: 85°, ANB: -1,5°, IMPA: 82° and U1-SN:110°, U1-PP: 114° were measured.

Conclusion: In this patient with skeletal class III malocclusion, the ideal overjet and overbite relationship with better occlusion and facial aesthetics were obtained as a result of treatment using upper self-ligating brackets.

Keywords: Self ligating brackets, Roth bracket system, class III malocclusion

P-009**Mini Vida Destekli Üst Ark Distalizasyonu: Vaka Raporu***Cenk Doruk¹, Hasan Camcı², Zeynep Çoban Büyükbayraktar¹, Sümeyye Kara¹*¹Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Sivas²Afyon Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Afyonkarahisar

Amaç:Derin kapanışı olan sınıf II bölüm 2 bir vakada infrazigomatik kretlere yerleştirilen mini vidalardan destek alınarak, çekim yapmaksızın üst arkin distalizasyonu sağlanarak molar ve kaninlerde sınıf I ilişkisinin elde edilmesi amaçlanmıştır.

Olgu: Dişsel sınıf II bölüm 2 maloklüzyona sahip 18 yaşındaki bayan hastada yapılan sefalometrik incelemede iskeletsel sınıf II ilişkisi (SNA:81°, SNB:74°, ANB:7°), azalmış üst keser açıları ve artmış alt keser açıları (U1-SN:90°, U1-PP:98°, IMPA:106°) tespit edilmiştir. Hastanın yaşının fonksiyonel tedaviye uygun olmaması ve kendisinin de diş çekimini istememesi üzerine maksiller arkin distalizasyonuna karar verilmiştir. 0.22" Roth braket sistemi ile dişler braketlenmiştir..019 x.025 çelik arklara kadar seviyeleme yapıldıktan sonra sağda ve solda infrazigomatik kret bölgesine 1.6 mm x 10 mm'lik (MSS 1610, Neo Anchor Plus, Korea) mini vidalar yerleştirilmiştir. Bu aşamada üst arka.018 x.025 çelik ark uygulanmış ve kanin ve lateral dişler arasında yerleştirilen cerrahi hooklardan mini vidaya TAD springler aracılığıyla tek tarafta 350-400 gr olacak şekilde kuvvet uygulanarak üst ark distalizasyonuna başlanmıştır. Molar ve kaninlerde sınıf I ilişkisi sağlanıncaya kadar kuvvet uygulamaya devam edilmiştir. Sefalometrik değerlendirilmede SNA:78°, SNB:74°, ANB:4°, U1-SN:94°, U1-PP:105°, IMPA:104°, konveksite açısı:4° olarak ölçülmüştür.

Sonuç: Tedavi sonunda diş çekimi yapılmaksızın sınıf I kanin ve molar ilişkisi ve ideal overjet, overbite elde edilmiştir. Mini vida ile üst ark distalizasyonu çekim istemeyen hastalar için alternatif bir tedavi yaklaşımı olarak değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Distalizasyon, mini vida, sınıf II maloklüzyon

P-009**Mini Screw Supported Upper Arc Distalization: Case Report***Cenk Doruk¹, Hasan Camcı², Zeynep Çoban Büyükbayraktar¹, Sümeyye Kara¹*¹Sivas Cumhuriyet University, Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Sivas²Afyon University of Health Sciences Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Afyonkarahisar

Aim: It is aimed to obtain a class I relationship in molars and canines by providing distalization of the upper arch without tooth extraction by the supporting of mini screws placed in infrazygomatic crests of a class II division 2 with deep bite case.

Case: In the 18 year old female patient with dental class II division 2 malocclusion, a skeletal class II relationship (SNA: 81°, SNB: 74°, ANB: 7°) decreased upper incisors angles and increased lower incisors angles (U1-SN:90°, U1-PP:98°, IMPA:106°) were determined in a cephalometric examination. Because of the fact that the age of the patient was not suitable for functional treatment and she did not want tooth extraction, it was decided to distalize the maxillary arch. 0.22" Roth bracket system was applied to teeth. After leveling up to.019 x.025 steel arches, mini-screws which are 1.6 mm x 10 mm (MSS 1610, Neo Anchor Plus, Korea) were placed on the right and the left of the infrazygomatic crest region. In this stage, 018 x.025 steel arch was applied on the upper arc and the upper arc distalization was initiated by applying a force of 350-400 gr on the single side through the TAD springs to the mini screw from the surgical hooks placed between the canine and the lateral teeth. Applying the force in molars and canines until providing a class I relationship was continued. In the cephalometric evaluation, SNA:78°, SNB:74°, ANB:4°, U1-SN:94°, U1-PP:105°, IMPA:104°, and convexity angle were measured as 4°.

Conclusion: At the end of treatment, class I canine and molar relationship and ideal overjet, overbite were obtained without tooth extraction. Upper arc distalization with a mini screw can be considered as an alternative treatment approach for patients who do not want tooth extraction.

Keywords: Distalization, mini screw, class II malocclusion

P-010**Amelogenesis Imperfecta' nın Multidisipliner Yaklaşımla Estetik ve Fonksiyonel Rehabilitasyonu***Nazmiye Şen, Sabire İşler*

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Amelogenesis imperfecta, süt veya daimi dişlerde mine yapısını etkileyerek estetik, fonksiyonel, fonetik ve periodontal sorunlara yol açan bir mine gelişim anomalisidir. Çalışmanın amacı; multidisipliner yaklaşımın, Amelogenesis Imperfecta'nın estetik ve fonksiyonel rehabilitasyonuna etkinliğini sunmaktır.

Olgu Sunumu:Bu vaka raporu 18 yaşında dişlerinde mine gelişim anomalisi ve maloklüzyonun yanı sıra yetersiz ağız hijyeni ve gingival enflamasyon olan bir erkek hastaya multidisipliner yaklaşımı tanımlamaktadır. Tedavi planı dahilinde, hastaya endodontik, periodontal ve protetik tedaviler uygulanmıştır. 6 aylık klinik ve radyolojik takip sonuçları hem fonksiyonel hem de estetik olarak tatmin edicidir.

Sonuç: Endodontik, periodontal ve protetik tedavileri içeren multidisipliner yaklaşım, Amelogenesis Imperfecta ve ciddi şekilde kollapse olmuş oklüzyona sahip bir hasta için estetik ve fonksiyonel sonuçlar sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Amelogenesis imperfecta, multidisipliner yaklaşım, zirkonya seramikler

P-010**Esthetic And Functional Rehabilitation of Amelogenesis Imperfecta with Multidisciplinary Approach***Nazmiye Şen, Sabire İşler*

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İstanbul

Purpose: Amelogenesis imperfecta is an enamel developmental anomaly which affects the enamel structure of deciduous or permanent teeth and causes aesthetic, functional, phonetic and periodontal problems. The study purpose is to present the effectiveness of multidisciplinary approach to the esthetic and functional rehabilitation of Amelogenesis Imperfecta.

Case Report: This case report describes a multidisciplinary approach to a 18-year-old male patient who had developmental enamel anomaly and malocclusion, as well as poor oral hygiene and gingival inflammation. The patient was treated with endodontic, periodontal and prosthetic treatments. Clinical and radiological follow-up of 6 months presents satisfactory functional and aesthetic results.

Conclusion: A multidisciplinary approach integrating endodontic, periodontal and prosthodontic treatments could provide pleasant esthetic and functional results for a patient with Amelogenesis Imperfecta and severely collapsed occlusion.

Keywords: Amelogenesis imperfecta, multidisciplinary approach, zirconia ceramics

P-011**Devital Bir Dişin Walking Bleach Tekniği İle Beyazlatılması: Olgu Sunumu***Amirreza Seyedebrahimi¹, Dilara Koruk², Fatma Kermeoğlu², Meltem Dartar Öztan¹*¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Ankara²Yakın Doğu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Lefkoşa, KKTC

Amaç: Devital dişlerde görülen renklemeler özellikle ön dişlerde estetik problemlere yol açmaktadır. Artık pulpa dokusu kalmış dişler, pulpal kanamalar, pulpa nekrozu ve/veya endodontik ve restoratif tedavi sırasında meydana gelen iyatrojenik hatalar dolayısı ile devital dişlerde renklenme meydana gelebilir. Bu olgu sunumunda, renklenmiş, kanal tedavili, devital bir dişin başarılı bir şekilde beyazlatılması rapor edilmiştir.

Olgu: Sağ üst birinci premolar dişindeki renklenme dolayısı ile estetik rahatsızlıktan şikayetçi olan 26 yaşındaki bayan hasta, Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti kliniğine başvurdu. Alınan detaylı anamnez sonucunda hastamızın herhangi bir sistemik rahatsızlığı bulunmadığı tespit edildi. Yapılan radyografik incelemeler sonucunda dişin mevcut endodontik tedavisi kabul edilebilir olduğu saptandı. İlk seansta mevcut amalgam restorasyon kaldırıldı. Güta-perkalar görüldükten sonra, rezin modifiye cam iyonomer siman (SPOFA Dental, Czech Republic) ile kaide yapıldı. Beyazlatma ajanı olarak sodyum perborat (Merck, Germany) ile distile su karışımı kullanıldı ve her seans arasında diş cam iyonomer siman ile geçici olarak restore edildi. 3. seansta, sodyum perboratın aktivitesini nötralize etmek amacıyla kaviteye kalsiyum hidroksit (Merck, Germany) yerleştirildi. 1 hafta sonra kalsiyum hidroksit giriş kavitesinden ekskavator ile uzaklaştırıldı ve kavite steril salin solüsyonu ile yıkandı. Daimi restorasyon kompozit (3M, United States) ile tamamlandı.

Sonuç: Devital dişlerde görülen renklemeler çeşitli devital beyazlatma teknikleri ile tedavi edilebilir. Sonuç olarak, sodyum perborat ve distile su kullanılarak uygulanan walking bleach tekniği, endodontik tedavili renklenmiş dişlerin beyazlatılmasında başarılı bir sonuç almak için tercih edilebilecek iyi ve güvenilir bir tedavi seçeneğidir.

Anahtar Kelimeler: Estetik, Kanal içi beyazlatma, Sodyum perborat, Walking Bleaching yöntemi

P-011**Bleaching A Devital Tooth with Walking Bleach Technique: A Case Report***Amirreza Seyedebrahimi¹, Dilara Koruk², Fatma Kermeoğlu², Meltem Dartar Öztan¹*¹Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Ankara²Near East University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Nicosia, Cyprus

Aim: Discoloration of devitalised teeth, especially if present in the anterior region causes aesthetic problems. It can occur in teeth which have remaining pulp tissue after root canal treatment, haemorrhage within the pulp, pulp necrosis and/or iatrogenic errors during endodontic and restorative treatment. A case of a successful bleaching of discolored nonvital, endodontically treated tooth using walking bleach technique was reported.

Case: A 26 year-old woman, who complained of discolored and aesthetic discomfort of her upper right first premolar, was presented at the Endodontic Department of the Dentistry Faculty of Ankara University. After detailed anamnesis, we revealed that our patient was free from systemic diseases. As a result of radiographic examinations, it was seen that the tooth had acceptable endodontic treatment. In the first visit, the prior amalgam restoration was removed. Once the gutta-percha had been seen, a resin-modified glass ionomer (SPOFA Dental, Czech Republic) was placed as a sealing barrier. A mixture of sodium perborate (Merck, Germany) and distilled water was used as a bleaching agent and a temporary restoration with glass ionomer cement was placed between each visit. The same procedures were repeated again after one-week. In the third visit, calcium hydroxide (Merck, Germany) was placed to neutralise the sodium perborate activity. After one-week, calcium hydroxide was removed with a sharp spoon excavator from the access cavity and the cavity was washed with sterile saline solution. The final restoration was completed with composite (3M, United States).

Conclusion: The single tooth discoloration on the devital teeth can be treated with any different devital bleaching methods. It can be concluded that walking bleaching technique using sodium perborate and distilled water can be used as a safe intracoronary bleaching method for discolored endodontically treated teeth to achieve successful cosmetic outcome.

Keywords: Devital bleaching, Esthetics, Sodium Perborate, Walking Bleaching Technique

P-012**Klinik Kullanım Sonrası Ni-Ti Döner Aletlerdeki Defektlerin Araştırılması***Buğçe Sakallı, Fatma Kermeoğlu, Umut Aksoy*

Yakın Doğu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Lefkoşa, KKTC

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Ni-Ti döner aletlerdeki kırık ve deformasyonların tiplerini ve konumlarını stereomikroskop kullanarak araştırmaktır.

Yöntem: Altı aylık süreç içerisinde endodonti kliniğinde kırık veya deformasyon sebebiyle klinik kullanımdan çıkarılmış olan Protaper Universal (PTU), Protaper Universal Retreatment (PTUR) ve PathFile (PF) eğelerden oluşan toplam 354 adet Ni-Ti eğe çalışmaya dahil edilmiştir. Defekt tipleri; 1. kırık, 2. eğenin sarmallarının açılması/burulması, 3. eğede eğilme veya bükülme bulunması, 4. eğede gözle görülür bir defekt olmaması olmak üzere 4 alt kategoride sınıflandırılıp her bir eğe tipi için kaydedilmiştir. Kırık bulunan Ni-Ti döner aletlerde kırık yüzeyinin özelliklerine göre torsiyonel kırık ve döngüsel kırık olmak üzere iki alt grupta kategorize edilmiştir. Kırıkların alet üzerindeki konumları her bir alet tipi için ayrıca kaydedilmiştir. Aletlerin tümü x45 büyütmede led ışık altında stereomikroskopta (Olympus SZ61, Japan) analiz edilmiştir.

Bulgular: Stereomikroskopta incelen tüm eğelerde en sık görülen defekt tipi kırık (% 36,1) olmuştur. İncelenen toplam 292 adet PTU eğe içerisinde en çok görülen defekt S1 numaralı PTU eğelerde gözlemlenmiştir (%17.1). Toplam 47 adet PF eğe içerisinde en çok defekt 013 numaralı PF eğelerde gözlemlenmiştir (%38.2). Toplam 15 adet PTUR eğe içerisinde en çok defekt D1 ve D2 numaralı eğelerde gözlemlenmiştir (%20, %20). En sık gözlemlenen kırık tipi döngüsel kırık olup PTU, PF ve PTUR eğelerde sırasıyla %92.3, %68.4 ve %100 oranlarında gözlemlenmiştir. Kırıkların konumları değerlendirildiğinde; PTU, PF ve PTUR eğelerinin D0 noktasından sırasıyla ortalama 3.74 mm, 4.21 mm ve 1.85 mm uzaklıkta kırıkların gerçekleştiği bulunmuştur.

Sonuç: Kök kanal genişletilmesi sırasında meydana gelen alet kırıkları endodontik tedavinin başarısını olumsuz yönde etkilemektedir. Aletleri üretici firmanın talimatlarına göre kullanmak ve her kullanımdan sonra oluşabilecek deformasyonları tespit etmek amacıyla aletleri incelemek prosedürel hataları en aza indirmeyi sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Deformasyon, Döngüsel kırık, Torsiyonel kırık, Ni-Ti eğeler

P-012**Evaluation of Defects in Ni-Ti Rotary Instruments After Clinical Use***Buğçe Sakallı, Fatma Kermeoğlu, Umut Aksoy*

Near East University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Nicosia, TRNC

Aim: The aim of this study was to determine the type and position of defects and fractures observed on Ni-Ti rotary instruments by stereomicroscope.

Materials-Method: Three hundred and fifty-four (354) Protaper Universal(PTU), Protaper Universal Retreatment (PTUR) and Path File (PF) rotary discarded files which had fracture and defects were collected from endodontic clinic during last six months. The type of deformation of files was classified into 4 subgroups: 1. fracture, 2. unwinding, 3. Curving/bending and 4. no visible defects. The fractured files were examined longitudinally and categorized into torsional or flexural failure. The position of the fracture on the file was recorded for each file type, separately. All files examined under a stereomicroscope (OlympusSZ61, Japan) at x45 magnification with led illumination.

Results: The stereomicroscope evaluation of all files revealed that the major defect was fracture (36.1% of all files). The most common defects in PTU files (n:292) were observed in S1 files (17.1%). Among the PF files (n: 47), the most defects were observed in #013 PF files (37.2%). The highest number of defects in PTUR files (n: 15) were observed in files D1 and D2 (20%, 20%). Flexural fracture was the most frequently fracture type and it occurred in 92.3% of PTU files, 68.4% of PF files and 100% of PTUR files. According to the evaluation of fracture location; it was found that the fractures occurred at a mean distances of 3.74 mm, 4.21 mm and 1.85 mm from the D0 point of the PTU, PF and PTUR files, respectively.

Conclusion: Instrument fractures during root canal preparation might impact the outcome of endodontic treatment. Using the instruments according to the manufacturer's instructions and monitoring the instruments to detect deformations that may occur after each use will minimise the procedural errors.

Keywords: Deformation, Flexural fracture, Ni-Ti files, Torsional fracture

P-013**Geminasyon Teşhis Edilmiş Dişin Endodontik Tedavisi: Olgu Sunumu***Koray Mısırcı, Evren Sarıyılmaz*

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi , Endodonti Anabilim Dalı, Ordu

Amaç: Bu olgu sunumunda geminasyon ve nekrotik pulpa teşhis edilmiş daimi üst santral dişin sıcak gutta perka tekniği uygulanarak yapılan endodontik tedavi prosedürü sunulmaktadır.

Olgu: Geminasyonun etiyojisi belirsizdir. ancak kalıtım, diş germinin morfolojik farklılaşması sırasında lokal metabolik etkileşimler, fetal alkol maruziyeti veya hamile annenin talidomit embriyopatisi gibi çevresel faktörler ve travma gibi çeşitli hipotezler vardır. Onsekiz yaşında sistemik olarak sağlıklı erkek hasta santral kesici dişinde ağrı ve apse şikayetiyle Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı'na başvurmuştur. Klinik muayenede vitalite testine 11# dişinde negatif cevap alınmıştır. Dişte perküsyon ve palpasyona hafif duyarlılık görülmüştür. Radyografik muayenede ise 11 numaralı dişte geminasyon ve apikal bölgede geniş radyolusensi tespit edildi. Tomografik inceleme, kökün koronal kısmında ayrı olan iki kanalın apikalde tek kanal olarak sonlandığı göstermiştir. Kronik apikal periodontitis teşhisi konuldu. İlk seansta diş ruber-dam ile izole edildikten sonra giriş kavitesi açıldı. Çalışma boyu 20# K-eğesi ve apeks bulucu kullanılarak tespit edildi ve radyografi ile teyit edildi. Kök kanalları %5,25 sodyum hipoklorit irrigasyonu altında Reciproc R50 eğesi ile prepare edildi. Son irrigasyonda sırasıyla EDTA(%17), distile su, NaOCl(%5,25), distile su, klorheksidin glukonat (%2) kullanılmıştır ve kanal içine kalsiyum hidrokisit patı uygulanarak 7 gün sonrasına randevu verildi. İkinci seansda diş asemptomatikti. Dolayısıyla, AH-plus kök kanal patı ve ElementsFree obtürasyon sistemi kullanılarak sıcak gutta perka ile kanallar dolduruldu. Dental Kompozitler daimi kron restorasyonunda kullanılmıştır.

Sonuç: Geminasyona sahip komplike kanal konfigürasyonu olan dişlerde, sıcak gutta perka yöntemiyle yapılan kanal dolgusu ile daha homojen ve etkili apikal bariyer oluşturulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Apikal periodontitis,Geminasyon, sıcak gutta perka yöntemleri

P-013**The Endodontic Treatment of a Gemination Diagnosed Tooth: Case Raport***Koray Mısırcı, Evren Sarıyılmaz*

Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Ordu

Aim: This case report was presented endodontic treatment procedure of ageminated central incisor with necrotic pulp using warm gutta-percha..

Case: The etiology of gemination is unclear. However there are several hypotheses, which are heredity, local metabolic interferences during morphodifferentiation of the tooth germ, environmental factors such as thalidomide embryopathy, and trauma. An 18-year-old systematic healthy male patient referred to Ordu University faculty of Dentistry, department endodontics clinic with the complaint of pain and abscess in his central incisor tooth. Clinical examination was revealed that vitality tests of the tooth 11# were negative. The tooth had slightly tenderness to percussion and palpation. A large radiolucent area in the apical region and presence of gemination were detected during radiographic examination. Tomographic examination was revealed that two separate root canals, which were in the coronal section of the root, were merged as a single canal in the apical. The diagnosis was chronic apical periodontitis. At the first appointment, the tooth was isolated using rubber-dam and then the access was prepared. Working length was determined using 20# K-file and electronic apex locator and then confirmed radiographically. Root canals were prepared up to Reciproc R50 file under 5.25% sodium hypochlorite irrigation. EDTA (%17), distilled water, NaOCl (5.25%), distilled water and chlorhexidine gluconate (2%) was used for final irrigation, respectively. Calcium hydroxide paste was placed into a root canals and the patient recalled 7 days later. In the second appointment, the tooth was asymptomatic. Therefore, root canals were obturated using warm gutta percha and AH-plus canal sealer by the aid of ElementsFree obturation system. Dental composites were used for crown restorations.

Result: More homogeneous obturation and more effective apical sealing would be achieved using warm gutta-percha techniques for teeth, which have complicated root canal configuration due to gemination.

Keywords: apical periodontitis,geminaton, warm gutta perka methods

P-014**Travmaya Bağlı Oluşan Apikal Kök Rezorpsiyonunun Tedavisi: Olgu Sunumu***Eda Gürsu*

Düzce Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Düzce

Amaç : Bu olgu sunumunun amacı daha önce travmaya uğramış ve yanlış tanı konularak yetersiz tedavi edilmiş üst çene santal ve lateral dişlerde görülen kök rezorpsiyonunun tedavisini anlatmaktır.

Olgu : Ağrı şikâyeti ile kliniğimize başvuran 17 yaşındaki erkek hastadan alınan radyografide 11 ve 12 numaralı dişlerde farklı düzeylerde kök rezorpsiyonları; 12 numaralı dişte yetersiz kanal tedavisi ve ağız içi fistül tespit edildi. 12 numaralı dişin önceki kanal dolgusu söküldü ve 11 numaralı dişin ekstripsasyonu gerçekleştirildi. Başlangıçta kök kanal boşluğunun izole edilmesi için flap operasyonu ile rezorpsiyon defektine cerrahi girişim uygulandı. Ardından kök kanalı konvansiyonel olarak genişletilerek, ortograd yolla gutaperka ile dolduruldu. Defekt alanının debridmanından sonra, perforasyon yüzeyine MTA tepildi.

Sonuç : 9 aylık takipte dişin semptomsuz olduğu ve radyografik muayenede kök etrafında iyileşme olduğu görülmüştür. Hasta uzun dönemli olarak takip edilmektedir. Tedavi sonrası takip sonuçlarına göre, perforasyon alanının MTA gibi biyouyumlu ve iyi tıkkama özelliklerine sahip bir materyal ile kapatılması iyi bir klinik başarı ile sonuçlanabilir.

Anahtar Kelimeler: apikal kök rezorpsiyonu, endodonti, travma

P-014**Treatment of Apical Root Resorption Due to Traumatic Injury: Case Report***Eda Gürsu*

Düzce Oral and Dental Health Center, Düzce

Aim : The purpose of this case report was to declare the treatment of an root resorption in a maxillary central and lateral incisor teeth which were previously traumatized misdiagnosed and treated as a carious lesion.

Case : A 17-year-old male patient with pain applied to our clinic. In radiographic examination, different degrees of root resorption at 11 and 12 numbered teeth; Inadequate canal treatment and intra oral sinüs tract at 12 numbered tooth was determined. Endodontic retreatment was applied to 12 numbered tooth, extripacion was performed to 11 numbered tooth. Formerly surgical intervention of the resorptive defect was performed by flap operation for isolating the root canal space. Then the root canal was prepared conventionally and obturated with gutta percha in an orthograd way. After the defect area was debrided, MTA was condensed to the perforation surface of the tooth.

Conclusion: At 9 months follow-up, the teeth were free of symptoms and complete healing were observed around the root in radiographic examination. Follow up the patient continues. For postoperatif results of the treatment, sealing of perforation site with material such as MTA which has biocompatibility and good sealing properties may result in good clinical prognosis.

Keywords: apical root resorption, endodontic, trauma

P-015**Karışık Dişlenme Dönemindeki Hastada Hareketli Ortodontik Apareylerin Kullanımı: Olgu Raporu***İhya Çakmakçı¹, Hüseyin Şimşek¹, Süleyman Kutalmış Büyük², Çiğdem Güler¹*¹Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Ordu²Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Ordu

Amaç : Çenelerdeki yer darlığı karışık dişlenme döneminde tedavi edilmezse, daimi dişlenme döneminde daha büyük problemlerle karşılaşılabilir. Bu olgu sunumunun amacı; karışık dişlenme dönemindeki bir hastada mevcut yer darlığının hareketli ortodontik apareyler kullanılarak gerçekleştirilen tedavisini sunmaktır.

Olgu : Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı Kliniği'ne dental tedavi için başvuran; 9 yaşında, karışık dişlenme dönemindeki erkek hastanın hem maksilla hem de mandibulasında yer darlığı bulunduğu tespit edilmiştir. 11 numaralı dişin çapraz kapanışta olduğu, 36 ve 46 numaralı dişlerin erken süt dişi kaybı nedeniyle meziale devrilerek yer darlığına sebep olduğu görülmüştür. Maksilla için ekspansiyon vidalı, labiolingual springli ve posterior oklüzal plaklı Hawley Apareyi ve mandibula için sağ ve solda molar distalizasyon vidaları ve ekspansiyon vidası olan Schwarz Apareyi kullanılmıştır. 42 numaralı dişi uygun pozisyona getirebilmek için buton uygulanmış ve elastikler kullanılmıştır. 41 nolu dişi normal pozisyonuna getirmek için alt apareydeki vestibül ark aktive edilmiştir. Hasta 5 hafta aralıklarla kontrole çağırılmıştır. 4 ay sonra tedavi bitirilmiştir.

Sonuç : Karışık dişlenme döneminde yapılan tedavi sonucunda çapraz kapanıştaki 11 numaralı diş, normal kapanışa gelmiştir. 36 ve 46 numaralı dişler distalize edilerek daimi premolar dişlerin sürebilmesi amacıyla yeterli yer kazanılmıştır. Maksilla ve mandibuladaki genişletmeler ve 11, 42, 41 numaralı dişlerin olması gereken konumlarına getirilmesiyle normal kapanış ilişkisi sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: ön çapraz kapanış, hareketli ortodontik aparey, karışık dişlenme dönemi

P-015**The Use of Removable Orthodontic Appliances in Patients with Mixed Dentition: Case Report***İhya Çakmakçı¹, Hüseyin Şimşek¹, Süleyman Kutalmış Büyük², Çiğdem Güler¹*¹Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Ordu²Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Ordu

Purpose: If the lack of space in the jaws doesn't treated during mixed dentition; it may cause several problems in permanent dentition. The purpose of this case report is; to present the treatment of existing space stenosis in a patient with mixed dentition using removable orthodontic appliances.

Case : A 9-years-old male patient with mixed dentition, who was admitted to the Ordu University, Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry for dental treatment; was found to have lack of space in both maxilla and mandible. It was observed that tooth number 11 is in crossbite and teeth number 36 and 46 caused a lack of space by mesial tipping due to premature loss of primary teeth. A Hawley Appliance which includes expansion screw, labiolingual spring and posterior occlusal plate was used for the maxilla, and the Schwarz Appliance which includes left and right molar distalization screws and expansion screw was used for the mandible. A button was applied and elastics was used in order to bring the tooth number 42 to appropriate position. The vestibule arc at the lower appliance was activated to bring appropriate position the tooth number 41. The patient was follow-up 5-weeks intervals. The treatment was completed within 4 months.

Conclusion : As a result of treatment performed in mixed dentition period, tooth number 11 in the crossbite came to normal bite. The teeth number 36 and 46 were distalized to sufficient space was obtained to maintain permanent premolar teeth. Expansions of the both maxilla and mandible, and bringing the teeth number 11, 41, 42 to their required positions, the normal occlusal relationship have been provided.

Keywords: anterior crossbite, removable orthodontic appliance, mixed dentition

P-016**Ön Çapraz Kapanışın Hareketli Ortodontik Aparey İle Tedavisi: Olgu Raporu***Gülüzar Aksu, Hüseyin Şimşek, Çiğdem Güler*

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Ordu

Amaç: Bu olgu raporunda ön çapraz kapanışı olan bir hastanın hareketli ortodontik aparey ile yapılan tedavisi sunulmuştur.**Olgu:** 8 yaşında bir kız hasta, sol maksiller santral kesici dişindeki çapraşıklık şikayeti ile Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı Kliniği'ne başvurdu. Klinik ve radyolojik incelemede sol maksiller santral kesici dişin çapraz kapanışta olduğu ve problemin iskeletsel olmadığı tespit edildi. Hareketli ortodontik aparey hazırlandı ve zemberek aktive edildi. Hasta 2 hafta sonra kontrole çağrıldı. 6 hafta sonra tedavi tamamlandı.**Sonuç:** Hareketli ortodontik apareyler karışık dişlenme döneminde fonksiyon ve estetiğin tekrar kazandırılması için dişsel ön çapraz kapanışın tedavisinde tercih edilebilecek basit, ekonomik ve zaman kazandırıcı etkili bir yöntemdir.**Anahtar Kelimeler:** hareketli ortodontik aparey, karışık dişlenme dönemi, ön çapraz kapanış**P-016****Treatment of Anterior Crossbite Using Removable Orthodontic Appliance: Case Report***Gülüzar Aksu, Hüseyin Şimşek, Çiğdem Güler*

Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Ordu

Purpose: In this case report, the treatment of a patient with anterior crossbite using a removable orthodontic appliance was presented.**Case:** An 8-year-old girl was admitted to Ordu University, Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry with the complaint of crowding on the left maxillary central incisor. In the clinical and radiographical examination, it was found that left maxillary central incisor was in crossbite and the problem was not skeletal. Removable orthodontic appliance was prepared and the spring was activated. The patient was follow-up 2-weeks later. The treatment was completed with in 6 weeks.**Conclusion:** Removable orthodontic appliance here offers a simple, cost and time effective method for the management of anterior dental crossbite in the mixed dentition that re-establishes function and esthetics.**Keywords:** removable orthodontic appliance, mixed dentition, anterior crossbite

P-017**Tüm Seramik Kron Yapımında Preparasyon Aşamasında Minimal İnvaziv Yaklaşım***Uğur Mehmet Türkyılmaz, Suna Toksavul, Muhittin Toman*

Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İzmir

Amaç : Estetik amaçlı metal altyapısız porselen restorasyon yapımı için preparasyon esnasında minimal invaziv yaklaşım uygulanması, çevre dokular ve prepare edilmiş diş sert dokularının maksimum düzeyde korunması.

Olgu : 50 yaşında kadın hastamız kliniğimize 11, 21 nolu dişlerine yapılmış olan metal destekli porselen blok kronların estetiğinden memnun olmadığı şikayeti ile başvurdu. Kliniğimizde eski restorasyonlar, kronlar separe edilerek dişlere herhangi bir kuvvet uygulanmaksızın çıkarıldı. Yeni restorasyonlar hastanın oral hijyenini en üst seviyede sağlayabilmesi adına eski restorasyonların aksine blok kronlar olarak değil, 2 adet tek kron olarak planlandı ve materyal olarak hastamızın estetik beklentilerinin karşılanması adına Ivoclar firmasına ait E-max porselen bloklar tercih edildi. Dişlerin preparasyonu lokal anestezi altında sonik cihaz kullanılarak gerçekleştirildi, preparasyon bitim hattı 0,5mm subgingivalde konumlandırıldı. Sonik cihaz kullanılarak subgingival preparasyon esnasında periodontal dokularda tahribatın önlenmesi amaçlandı. Kliniğimizde e-max bloktan tornalanmış kor yapı prova edildikten sonra laboratuarda teknisyenlerimizce "cut-back" tekniği ile mine renk ve yüzey özellikleri restorasyonlar üzerinde işlendi ve restorasyonların bitimi gerçekleştirildi. Gerekli estetik ve okluzal kontroller yapıldıktan ve hastamızın onayı da alındıktan sonra Variolink Esthetic DC (Ivoclar,) rezin siman kullanılarak restorasyonların adeziv simantasyonu gerçekleştirildi.

Sonuç : Minimal invaziv yaklaşım sayesinde periodontal dokular korunmuş, preparasyon ve ölçü aşamalarında kanama kontrolü sağlanmıştır. Subgingival alanda sonik uçlar ile preparasyon döner aletler ile preparasyona kıyasla daha koruyucu bir yaklaşımdır.

Anahtar Kelimeler: Estetik, porselen, emax, sonik, periodonsiyum

P-017**A Minimally Invasive Approach to Application of Full Ceramic Crowns***Uğur Mehmet Türkyılmaz, Suna Toksavul, Muhittin Toman*

Ege University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İzmir

Purpose: Application of minimal invasive procedures during tooth preparation for full ceramic crowns for esthetic purposes; providing maximum level of protection for periodontal tissues and remaining tooth structure.

Case: 55 year old female patient applied to our clinic due to not being content of the esthetic of block metal ceramic crowns cemented to central incisors. Metal ceramic crowns were removed in a minimal invasive approach via separation. New restorations were planned as two single crowns so as to allow patient to provide a better oral hygiene and for optimum esthetic properties E-max blocks by Ivoclar Vivadent were used to fabricate the crowns. Preparation of the teeth was done using a sonic instrument. The preparation for both teeth was finished 0,5mm subgingivally. Via using a sonic instrument, maximum protection of the periodontium hence a minimal invasive approach was aimed. After trying the infrastructure milled from e-max blanks, esthetic elements were formed using cut-back technique in the laboratory. After glazing occlusal and esthetic controls were done and with the approval of the patient, the crowns were adhesively cemented using Variolink Esthetic DC resin cement.

Results : Minimal invasive approach not only allowed us to protect the periodontal tissues at maximum level but also an effective bleeding control. Using sonic instruments is a more minimally invasive approach for tooth preparation.

Keywords: Esthetic, ceramic, emax, sonic, periodontium

P-018**Radyoterapi Görmüş Hastanın Tek Seans Endodontik Tedavisi: Bir Olgu Raporu***Çağrı Çakmakçı, Elif Bahar Çakıcı*

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Ordu

Amaç: Larinks kanseri tanısı olan ve radyoterapi görmüş bir hastanın kronik apikal periodontitis teşhisi konulan 12 numaralı dişinin tek seansta tedavisi ve uzun süreli takibi amaçlanmıştır.

Olgu: Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı Kliniği'ne 2013 yılında başvuran hastanın sistemik anamnezinde 2011 yılında larinks kanseri teşhisi konulduğu ve 2012 yılında radyoterapi gördüğü öğrenildi. Dental muayenede üst çene 17-27 ve alt çene 37-47 numaralı dişler arası kron-köprü restorasyonları bulunduğu tespit edildi. Radyografik muayenede hastanın 12 numaralı dişinde kronik apikal periodontitis varlığı saptandı. Köprülerin sökülmesini takiben 12 numaralı dişin kök kanal tedavisi tek seansta tamamlandı. Hasta 6 ay sonra kontrol randevusuna çağırıldı. İlk kontrol randevusunda alınan periapikal radyografide apikaldeki lezyonun küçüldüğü görüldü. 5. Yıl kontrol radyografisinde apikalde sağlıklı kemik dokusunun izlendiği görüldü.

Sonuç: Baş boyun kanseri sebebiyle radyoterapi görmüş hastalarda kronik apikal periodontitisli dişlere tek seansta kök kanal tedavisi başarıyla uygulanabilir.

Anahtar Kelimeler: Radyoterapi, Kronik apikal apse, Tek seans kök kanal tedavisi

P-018**Single Visit Endodontic Treatment of a Patient Received Radiotherapy: A Case Report***Çağrı Çakmakçı, Elif Bahar Çakıcı*

Ordu University, Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Ordu

Purpose: Single visit endodontic treatment and long term follow up a tooth number 12 with chronic apical periodontitis of a patient received radiotherapy with diagnosis larynx cancer.

Case : The patient's systemic history, who was admitted to the Ordu University Faculty of Dentistry Department of Endodontics clinic in 2013, revealed that he was diagnosed with laryngeal cancer in 2011 and received radiotherapy in 2012. In dental examination, Crown-bridge restorations were found between upper jaw teeth number 17-27 and lower jaw teeth number 37-47. Radiological examination revealed chronic apical periodontitis in the tooth number 12 of the patient. Following removal crown-bridge restorations, root canal treatment of tooth number 12 was completed in single visit. The patient was called for a control appointment 6 months later. The periapical radiography taken at the first control appointment showed a decrease in the apical lesion. The 5th year follow up radiography showed healthy apical bone tissue.

Conclusion : A single visit root canal treatment can be successfully applied to a patient with chronic apical periodontitis who was received radiotherapy for head and neck cancer.

Keywords: Radiotherapy, Chronic apical periodontitis, Single visit root canal treatment

P-019**Kron Kırığı ve Geniş Periapikal Lezyonu Olan Üst Kesici Dişin Tedavisi: Olgu Sunumu***Eda Gürsu*

Düzce Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Düzce

Amaç : Bu vaka raporunun amacı kök kanal tedavisi ve apikal rezeksiyonun aynı seansta yapılması sonrasında geniş periapikal lezyonlu dişin iyileşme sürecinin bildirilmesidir.

Olgu : Üst çene kesici dişler bölgesinde meydana gelen ağrı, şişlik ve pü akıntısı şikâyeti gelen 16 yaşındaki erkek hasta, zaman darlığının olması nedeniyle kliniğimize sevk edildi. Hastanın kök kanal dolgusu ve apikal rezeksiyonu eş zamanlı olarak gerçekleştirildi. Kök kanal dolgusu, AH Plus ve güta-perkayla bitirildi. Retrograd dolgu materyali olarak Mineral Trioksit Agregat (MTA) kullanıldı. 3 hafta sonra, kron restorasyonu gerçekleştirildi. Tedaviden 9 ay sonra yapılan muayenede ilgili dişin klinik olarak asemptomatik olduğu ve periapikal lezyonda radyografik olarak iyileşme olduğu gözlenmiştir.

Sonuç: Kök kanal tedavisinin, apikal rezeksiyonun endike olduğu vakalarda, cerrahi işlemin öncesinde ya da esnasında yapılması günümüzde halen tartışılmaktadır. Kanal dolgusu ile cerrahi işlemin eş zamanlı yapıldığı hastamızda kısa dönemli bulguları oldukça iyi olup, hasta uzun dönemli olarak takip edilmektedir. Bu konuda daha ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: apikal rezeksiyon, kök kanal tedavisi, periapikal lezyon

P-019**The Treatment of Maxiller Santral Incisor with Crown Fracture and Large Periapical Lesion: Case Report***Eda Gürsu*

Düzce Oral and Dental Health Center, Düzce

Aim : The purpose of this case report was to report the healing of large periapical lesion following root canal treatment and apical resection in the same session.

Case : 16 years old male patient who had pain, swelling and pus discharge in upper incisors referred to department of endodontics because of patient's time deficit. Endodontic treatment and apical resection was performed in the same session. Obturations of root canal were performed with gutta-percha and AH Plus sealer. Mineral Trioxide Aggregate (MTA) applied with retrograde filling material. Crown restoration performed 3 weeks later.

Conclusion : At 9 months follow-up the tooth was asymptomatic clinically and radiographically and showed healing of periapical lesion. Today it has been discussed that performing endodontic treatment either before or during apical resection. Short term findings of patient who underwent endodontic treatment and surgery in same session are excellent. In addition, follow up the patient continues. Therefore, further studies are needed.

Keywords: apical resection, periapical lesion, root canal treatment

P-020**Renklenmiş Kök Kanal Tedavili Sağ Üst Santral Dişin Tedavisi: Olgu Sunumu***Esin Özlek, Hüseyin Gündüz*

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Van

Amaç : Bu vaka raporunun amacı kök kanal tedavisi sonucunda renklenme gösteren dişlerin intrakoronal beyazlatma sonucu renk değişiminin değerlendirilmesidir.

Olgu : 22 yaşındaki erkek hasta sağ üst santral dişindeki renklenme şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyolojik muayeneler sonucunda dişin kanal tedavili olduğu ve kronun bukkal ve palatinal yüzeylerinde yaygın renklenmelerin bulunduğu gözlenmiştir. İlgili dişin beyazlatma öncesindeki renklenme derecelerini tedavi sonrası ile karşılaştırmak amacıyla işlem öncesinde dişten fotoğraflar alınmıştır. Eski restorasyon kaldırılmış, gütaperka dişin servikalinden 2-3 mm aşağıya indirilmiş ve kanal ağızı konvansiyonel cam iyonomer siman ile kapatılmıştır. Pulpa odasına, %35'lik hidrojen peroksit beyazlatma ajanı yerleştirilerek üzeri pamuk ve cam iyonomer siman ile kapatılmıştır. Beyazlatma işlemi 3'er gün arayla iki seansta tamamlanmıştır. Kavite, kompozit rezin ile restore edilmiştir. Kontrol seansında hastada postoperatif hassasiyete, gingival dokularda ve apikalde bir patolojiye rastlanmamıştır.

Sonuç: Kök kanal tedavili dişlerde birçok nedenle oluşabilen koronal renklenmelerin tedavisinde kron ve laminate gibi protetik restorasyonlar yerine intrakoronal bezatlatma gibi daha konservatif tedaviler uygulanabilir.

Anahtar Kelimeler: Hidrojen peroksit, intrakoronal beyazlatma, renklenme

P-020**Treatment of Discoloration of Maxillary Right Central Incisor: Case Report***Esin Özlek, Hüseyin Gündüz*

Van Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Van

Objective : The purpose of this case report is to evaluate the discoloration of teeth as a result of root canal treatment.

Case : A 22-year-old male patient admitted to our clinic with a complaint of discoloration in the upper right central tooth. As a result of clinical and radiological examinations, it has been observed that the tooth are treated with root canal treatment and that there are common colors on the buccal and palatinal surfaces of the crown. In order to compare the colouring degrees of the tooth before bleaching after treatment, photographs of the teeth were taken before the procedure. The old restoration was removed, the tooth was reduced to 2-3 mm from the cervical and the root canal was closed with a conventional glass ionomer cements. 35% hydrogen peroxide bleaching agent was placed in the pulpa room and covered with cotton and glass ionomer cement. Bleaching process is completed in two sessions between 3 days. The cavity was restored with composite resin. There was no postoperative sensitivity, gingival tissue and apical pathology in the control session.

Conclusion : In the treatment of coronal discoloration which can occur for many reasons in root canal treated teeth, more conservative treatments such as intracoronal bleaching may be applied instead of prosthetic restorations such as crowns and laminates.

Keywords: Discoloration, hydrogen peroxide, intracoronal bleaching

P-021**Noonan Sendromu: Bir Olgu Sunumu***Esin Günel¹, Tuğba Bezzin¹, İbrahim Kaplan², Elifcan Taşdelen², Halil Gürhan Karabulut²*¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Ankara²Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Genetik Anabilim Dalı, Ankara

Amaç : Noonan Sendromu (NS) göğüs deformasyonu, konjenital kalp hastalığı, kısa boy ve ayırıcı yüz özellikleriyle karakterize yaygın bir otozomal dominant bozukluktur. NS hastalarının neredeyse %50'sinin hücre proliferasyonunda rol oynayan bir sitoplazmik protein tirozin fosfataz olan SHP-2'yi kodlayan PTPN11 geninde mutasyon vardır. NS'na sahip hastaların oral bulguları yüksek kubbeli damak, dental malokluzyon, telaffuzda zorluklar ve mikrognatiyi içerir. Bu olgu sunumunun amacı, sendromun tipik bulgularına sahip bir NS hastasını sunmaktır.

Olgu Sunumu: 8 yaşındaki erkek hasta, Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na muayene için başvurdu. Tıbbi hikayesi sorgulandığında Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Genetik Anabilim Dalı'nda NS tanısı konduğu, kalp kapakçığında kaçak olduğu ve sağ böbreğinin diğer böbreğinden daha küçük olduğu öğrenildi. Aile hikayesi NS için negatifti. Fiziksel muayenemizde kısa boy, pektus ekskavatum (kunduracı göğsü), hipertelorizm, pitozis, içe şaşılık ve ekzoftalmosa eğilim görüldü. İntraoral muayenede yüksek kubbeli damak ve mikrognati olduğu fark edildi. Üst sol ve alt süt kanin dişleri erken ekfolie olmuştu. Mevcut süt dişlerinde (#53, 54, 65, 74, 75, 84, 85) ve daimi dişlerinde (#26, 36, 46) dentin çürükleri vardı. Maksiller daimi birinci molar diş (#16) apeksifikasyon tedavisi sırasındaki hastanın negatif kooperasyonuna bağlı olarak önceden çekilmişti. Anormal bir yutkunma alışkanlığı da ayrıca gözlemlendi. Radyografik muayene daimi 1. molar dişlerde taurodontizm olduğunu ve doğru dişsel dizilim için yer olmadığını ortaya çıkardı. Hastanın çürük dişleri restore edildi. Ortodontik tedavi planlaması yapıldı.

Sonuç : NS hastalarında dental problemler görülebilir. Bu vakaların takibi ve tedavileri sırasında pedodontist ve ortodontistle işbirliği içinde olmak gereklidir.

Anahtar Kelimeler: noonan sendromu, pedodonti, tıbbi genetik

P-021**Noonan Syndrome: A Case Report***Esin Günel¹, Tuğba Bezzin¹, İbrahim Kaplan², Elifcan Taşdelen², Halil Gürhan Karabulut²*¹Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Ankara²Ankara University Faculty of Medicine, Department of Medical Genetics, Ankara

Aim: Noonan Syndrome (NS) is a common autosomal dominant disorder which is characterized by chest deformation, congenital heart disease, short stature and distinctive facial features. About 50% of NS patients have mutations in PTPN11 gene which encodes SHP-2, a cytoplasmic protein tyrosine phosphatase that plays a role in cell proliferation. Oral findings in patients with NS include a high arched palate, dental malocclusion, articulation difficulties and micrognathia. The aim of this case report is to present a NS patient with typical findings of the syndrome.

Case Report: An 8-year-old boy referred to the Department of Pediatric Dentistry of Ankara University Faculty of Dentistry for examination. By questioning his medical history, it was learned that he had been diagnosed as having NS at Ankara University Faculty of Medicine Department of Medical Genetics. He had leaky heart valve and his right kidney was smaller than the other one. The family history was negative for NS. Our physical examination revealed a short stature, pectus excavatum, hypertelorism, ptosis, a convergent squint and a tendency for exophthalmos. Intraoral examination revealed high arched palate and micrognathia. The upper left and lower primary canines had exfoliated early. There were dental caries in the primary teeth (#53, 54, 65, 74, 75, 84, 85) and permanent teeth (#26, 36, 46). Maxillary first permanent molar (#16) was extracted due to patient's negative cooperation during apexification treatment. An abnormal swallowing habit was also observed. Radiographic examination revealed taurodontism of first permanent molars and lack of space for the correct dental alignment. Patient's decayed teeth were restored. Orthodontic treatment planning was done for the patient.

Conclusion: Dental problems might be seen in NS patients. It is necessary to collaborate with pediatric dentist and orthodontist during the follow-up and treatment of these cases.

Keywords: medical genetics, noonan syndrome, pediatric dentistry

P-022**Çoklu Taurodontizm Gözlenen Kleidokranial Displazi Sendromu Vakası***Seren Kaya*

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Ankara

Giriş: Taurodontizm, pulpa odasının kök ucuna doğru genişlemesiyle karakterize dişsel bir şekil anomalisidir. Taurodontizimli dişlerde pulpa odasının apiko-okluzal yüksekliği normal dişlerden daha fazladır ve normal dişlerde mine-sement birleşimi seviyesindeki daralma bu dişlerde azalmış ya da tamamen kaybolmuştur. Dişlerin kök boyları da kısalmıştır. Taurodontizm, her iki dentisyonda aynı ağızda bir ya da daha fazla molar veya premolar dişi etkileyebilir. Bu durum somatik bozukluklar ile birlikte görülebilirken sistemik bozukluklardan etkilenecek de oluşabilir. Klinik olarak teşhis edilmesi ancak radyografi ile mümkündür.

Vaka sunumu: Kleidokranial Displazi sendromlu 10 yaşındaki erkek hasta düşme sonucu geçirdiği travma nedeniyle kliniğimize başvurmıştır. Hastanın ekstraoral muayenesinde boy kısalığı, ekstremitelerinde uzunluk asimetrisi ve yürüme güçlüğü tespit edilmiştir. Travmadan 4 saat sonra kliniğimize gelen hastanın klinik muayenesinde 11 numaralı dişte mine-dentin kırığı tespit edilmiştir. Hastadan alınan panoramik radyografi sonucu, hastanın tüm 2. Molar dişlerine meso-taurodontizm tanısı konulmuş, meso-taurodontizimli dişlerden 16 ve 46 numaralı dişlerde dentin çürüğü; 26 ve 36 numaralı dişlerde derin dentin çürüğü teşhis edilirken aynı zamanda hastanın alt santral dişlerinde daimi germ eksikliği tespit edilmiştir. Hastanın öncelikli olarak 11 numaralı dişine strip kuron uygulamasından sonra takip eden randevuda 36 numaraya dişi vital olarak koruyabilmek ve kanal tedavisi uygulamasının güçlüğünden dolayı MTA ile revaskularizasyon tedavisi uygulanmıştır. 26 numarasına MTA ile indirekt kuafaj tedavisi uygulanan hastanın diğer dişlerine dolgular yapılmış ve hastaya oral hijyen eğitimi verilmiştir. Hastanın 71,81 numaralı dişlerinin kontrolleri, revaskularizasyon tedavisi sonucu kök gelişiminin takibi, travma gören dişin takibi açısından hasta 3 ay, 6 ay, 1 yıl ve sonraki yıllık kontrollerine çağırılacaktır.

Sonuç: Kleidokranial displazide hastalıkla ilişkili olarak çoklu taurodontizm görülebilmektedir. Taurodontizimli bir dişi genişlemiş pulpa odası ve kısalmış kök boyunu radyolojik olarak tespit etmek güç değildir. Bu dişlerin erken dönemde teşhisi ve tedavisi önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: taurodontizm, mesotaurodontizm, kleidokranial displazi

P-022**Case of Kleidocranial Dysplasia Syndrome with Multiple Taurodontism***Seren Kaya*

Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Ankara

Introduction: Taurodontism is a tooth shaped anomaly characterized by the expansion of the pulp chamber towards the apical. The apico-occlusal height of the pulp chamber with taurodontic teeth is higher than that of normal teeth, and the reduction in the level of enamel-cement combination in normal teeth has decreased or completely disappeared in these teeth. The root length of the teeth is also shortened. Taurodontism may affect one or more molar or premolar teeth in the same mouth in both dentitions. While this condition can be seen with somatic disorders, it can also be affected by systemic disorders. Clinically diagnosed only by radiography.

Case Report: A 10-year-old male patient with Kleidocranial Dysplasia syndrome was admitted to our clinic due to trauma. In the extraoral examination, short stature, length asymmetry and difficulty in walking were found in the extremities. In the clinical examination of the patient who came to our clinic 4 hours after the trauma, enamel-dentin fracture was found in the #11. The patient was diagnosed with meso-taurodontism on all the 1st and 2nd molar teeth. Dentin decay in #16, #46 and deep dentine decay in #26, #36 was diagnosed. The patient had revascularization therapy with MTA on #36 and indirect pulp capping treatment with MTA on #26. The patient will be called for follow-up 3 months, 6 months, 1 year and next years for the follow-up the traumatized tooth, the controls of teeth #71, #81 and #36 for root development as a result of revascularization treatment.

Conclusion: Multiple taurodontism can be seen in Kleidocranial Dysplasia associated with the disease. A femoral enlarged pulp chamber with taurodontism is not difficult to detect radiologically. Early diagnosis and treatment of these teeth is important.

Keywords: taurodontism, mesotaurodontism, kleidocranial dysplasia

P-023**Karışık Dişlenme Döneminde Ön Çapraz Kapanış Tanı ve Tedavi Yöntemleri: Vaka Serisi***Seren Kaya, Firdevs Tulga Öz*

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Ankara

Giriş: Ön çapraz kapanış, üst keser diş/dişlerin alt keser diş/dişler ile olan ilişkisinde daha palatinalde konumlandığı maloklüzyon olarak adlandırılır. Ön çapraz kapanış ilişkisinin genellikle erken karışık dişlenme döneminde ortaya çıktığı bilinmekte ve görülme sıklığı %2.2 olarak rapor edilmektedir. Dişsel ön çapraz kapanış ilişkisi, üst çene ön kesicilerin palatinal erüpsiyon yolu, onarılmış yarık dudak, süt kesicilere gelen travma sonucu daimi diş germinin linguale yer değiştirmesi, süpernumere ön diş, nekrotik süt dişi veya kökü, odontomalar, ön bölgede çapraşıklık, yetersiz ark boyu, üst dudağı ısırma alışkanlığı gibi çeşitli faktörler sonucu oluşabilmektedir.

Vaka Sunumu: Herhangi bir sistemik rahatsızlığı olmayan 7-9 yaş arası üçü erkek, üçü kız 6 çocuk, estetik şikayetler sonucu kliniğimize başvurmuştur. Karışık dişlenme dönemindeki bu hastalarda, üst daimi bir veya daha fazla dişin, alt daimi bir veya daha fazla diş ile olan ilişkisinde daha palatinalde konumlandığı gözlenmiştir. Bu hastaların hepsi sınıf 1 kapanış ilişkisine sahip, problemin yalnızca dental orijinli olduğu ve dişin hareketi için yeterli mesiodistal boşluğun bulunduğu hastalardır. Hastaların 5inin tedavileri ilgili bölgede bulunan verenli üst çene plakları ile gerçekleştirilirken, bir hastada hawley apareyine zemberek eklenmiştir. Tüm plaklarda oklüzyonu yükseltmek amacıyla ısırma plakları bulunmaktadır. Hastaların 4ünde tek bir diş çapraz kapanış ilişkisi gösterirken 2sinde iki diş çapraz kapanış ilişkisi göstermektedir. Üst çene plaklarının verenleri haftada 2 kez tam tur olacak şekilde aktiflenmiştir. Zemberek uygulanan hastanın ise zembereği klinikte hekim tarafından aktiflenmiştir. Hastalara plakları yemek yeme ve diş fırçalama haricinde sürekli takmaları tembihlenmiş ve hastalar aylık kontrollere çağırılmıştır. Bu kontroller sonucu, diş dizimi düzelen hastaların tedavileri sonlandırılmıştır. Tedavi süreleri bu altı hastada ortalama 2 ay olarak belirlenmiştir. Tedavisi biten hastalar düzenli kontrollere çağırılmıştır.

Sonuç: Karışık dişlenme safhasındaki dişsel bir ön çapraz kapanış ilişkisinin erken tedavisi, ileri dönemde gerçek sınıf III maloklüzyon gelişim oranını azaltabileceğinden, tedavi süresini kısalttığından, daha kolay müdahalelerle tedavi imkanı sağladığından ve tedavi masrafını azalttığından dolayı çok büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: anterior, çapraz kapanış, oklüzyon

P-023**Anterior Crossbite Diagnosis and Treatment Methods: Case Series***Seren Kaya, Firdevs Tulga Öz*

Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Ankara

Introduction: Anterior crossbite is the malocclusion where upper tooth/teeth located in the palatal region according to the lower tooth/teeth. This relationship is usually seen in early mixed dentition. And the incidence reported as 2.2%. Dental anterior crossbite relationship may occur as a result of, upper incisors lingual eruption tract, repaired cleft lip, linguale displacement of the permanent tooth germ as a result of trauma, supernumerary anterior teeth, necrotic deciduous tooth or root, odontomas, insufficient arc length, the habit of biting upper lip and some different various factors.

Case Report: 7-9 years old three boy and three girl were admitted to our clinic due to aesthetic complaints. In these patients with mixed dentition, it was observed that upper permanent tooth/teeth were positioned more palatinal in their relationship with lower permanent tooth/teeth. All of these patients are patients with class 1 closure relationship. all patients problem is only about dental origin and the mesiodistal space is sufficient for the movement of the tooth.

Result: It has been concluded that early treatment of dental anterior crossbite relationship in the mixed dentition stage reduces the rate of real class III malocclusion in the later period. Early intervention of this easily identified malocclusion reduces the duration of treatment, provides treatment with easier interventions and reduces the cost of treatment.

Keywords: anterior, crossbite, occlusion

P-024**Endodontik Tedavili Dişin CAD/CAM ile Üretilen Endokron Restorasyon ile Rehabilitasyonu***Cansu Çakır, Neşet Volkan Asar*

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Kanal tedavisi görmüş ve koronal madde kaybı olan dişlerin restorasyonunda birçok tedavi seçeneği mevcuttur. Bu dişlerin tedavisinde inley, onley, overley, post-kor veya endokron gibi restorasyonlar kullanılmasına rağmen sıklıkla post-kor restorasyonlar uygulanmaktadır. Ancak post-kor restorasyonlarda perforasyon riski ve kökün zayıflatılması gibi başarısızlıklarla karşılaşmak mümkündür. Günümüzde post-kor restorasyonlara alternatif olarak koronal diş yapısının aşırı zayıfladığı ve oklüzal mesafenin azaldığı durumlarda endokronlar tercih edilebilmektedir. Endokronlar, pulpa odasından destek alınarak monoblok halinde yapılan kron restorasyonlarıdır. Bu vaka sunumunda oklüzal mesafesi yetersiz ve aşırı madde kaybı olan endodontik tedavili ikinci büyük azı dişinin CAD/CAM sistemi ile hazırlanan tam seramik endokron ile restorasyonu anlatılmaktadır.

Olgu: 26 yaşındaki erkek hasta kanal tedavili sol üst ikinci büyük azı dişinin tedavisi için kliniğimize başvurdu. İlk olarak diş üzerindeki geçici dolgu uzaklaştırıldı, daha sonra pulpa odasındaki andırkatlar düzeltildi ve desteksiz mine bölgeleri kaldırıldı. Pulpa odasından destek alınacak şekilde preparasyon tamamlandı. Ağız içi tarayıcı sistemiyle preparasyonun yer aldığı üst çene, alt çene ve çeneler arası ilişki dijital olarak kaydedildi. CAD/CAM sistemiyle restorasyon sınırları belirlenip tasarımı yapıldı. Restorasyon rezin nano-seramik blok ile kazıma ünitesi kullanılarak üretildi. Üretilen restorasyonun uyumu ağız içinde kontrol edildi ve erken temaslar kaldırıldı. Ağız dışında polisaj yapıldı. Rezin siman kullanılarak simantasyon yapıldı ve restorasyon tamamlandı.

Sonuç: Kanal tedavili dişlerde endokron restorasyonlar geleneksel post-kor restorasyonlarına alternatif olarak kullanılabilir. CAD/CAM sistemi ile üretilen tam seramik endokron restorasyonlarla hastanın estetiği ve fonksiyonu tek seansta sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: CAD/CAM, endokron, post-kor

P-024**Rehabilitation of Endodontically Treated Teeth with CAD/CAM Endocrown Restoration***Cansu Çakır, Neşet Volkan Asar*

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry, Ankara

Objective: There are many treatment options in the restoration of teeth with canal treatment and loss of coronal material. Although restorations such as inlay, onlay, overlay, post-core or endocrown are used in the treatment of these teeth, post-core restorations are frequently applied. However, in post-core restorations, it is possible to face failures such as the risk of perforation and weakening of the root. As an alternative to post-core restorations, endocrowns can be preferred in cases where the coronal tooth structure is extremely weak and the occlusal distance decreases. Endocrowns are crown restorations made in monoblock with support from pulp chamber. In this case report, we describe the restoration of the second molar tooth with endodontic treatment with complete ceramic endocrown prepared by the CAD / CAM system, with no occlusal distance and excessive substance loss.

Case: A 26-year-old male patient was referred to our clinic for the treatment of the upper left second molar tooth with canal treatment. First, the temporary filler on the tooth was removed, then the undercuts in the pulp chamber were corrected, and the unsupported enamel areas were removed. The preparation was completed so as to obtain support from the pulp chamber. Preparation, the opposing arch and the relationship between the jaws were taken by the intraoral scanner system and digitally recorded. Restoration margin was determined and designed by CAD/CAM system. Restoration was manufactured from resin nano-ceramic blocks using a milling unit. Produced restoration was fitting in the mouth and the early contacts were removed. Polishing was performed extraoral. the restoration was cemented using resin cement and completed.

Conclusion: Endocrown restorations in canal treated teeth can be used as an alternative to traditional post-core restorations. Full ceramic endocrown restorations produced by CAD / CAM system, patient's aesthetics and function can be provided in single visit.

Keywords: CAD/CAM, endocrown, post-core

P-025**Sınıflı Divizyon 1 Maloklüzyona Sahip Hastanın Twin-Block Apareyi İle Tedavisi - Vaka Raporu**

Merve Bayel Akgül, Samet Özden

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Malatya

Amaç: Twin-block apareyinın dento-iskeletsel sistem üzerindeki etkileri çeşitli çalışmalarda bildirilmiştir. Bu araştırmanın amacı; lateral sefalometrik film kullanarak sınıf II divizyon 1 maloklüzyona sahip hastada twin-block apareyi kullanan hastanın iskeletsel ve dişsel etkilerini değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Onüç yaşındaki erkek hastaya twin-block apareyi uygulanmıştır. Tedavi öncesi hastadan dental ortopantomograf, lateral sefalogram, intraoral periapikal filmler, intra ve extra oral fotoğraflar elde edilmiştir. Overjet 5.86 mm, overbite 6.66 mm dir. Hastanın sağ ve solda sınıf II maloklüzyonu bulunmaktadır. ANB açısı 7.8°, U1-SN 84.5° and IMPA 94.0°. Tedavi sonrasında dental orthopantomograf, lateral sefalogram, intraoral periapikal filmler, intra ve extra oral fotoğraflar elde edilmiştir.

Bulgular: Hastaya twin-block apareyi toplam 9 ay kullandırılmıştır. Dokuz ay sonunda hastada sınıf I kanin ve molar ilişki, normal overjet ve overbite sağlanmıştır. Toplam tedavi süresi ise 26 aydır.

Sonuç: Twin-block apareyi sınıf II maloklüzyon düzeltiminde iskeletsel ve dişsel olarak hem hastaya hem de hekime katkı sağlamaktadır. Twin-block monoblock apareyine göre daha efektif olabilmektedir. Çünkü hastanın daha rahat etmesi apareyi daha düzgün kullanacağını bize göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: twin-block, fonksiyonel apareyler, sınıf 2 bölüm 1

P-025**Treatment of Twin Block Appliances in Class II Division 1 Malocclusion Patient - A Case Report**

Merve Bayel Akgül, Samet Özden

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Malatya

Aim : The dentoskeletal effects of twin-block appliances have been reported in several studies. The purpose of this research was to evaluate, using cephalometry, the skeletal and dental effects of treatment using the twin-block appliance in Class II division 1 malocclusion subject with malocclusion.

Material and Method: A 13 year old male patient treated with the twin-block appliance. Before treatment study cast analysis was undertaken and a dental orthopantomograph, lateral cephalogram and intra-and extraoral photographs obtained. The overjet was 5.86 mm, the overbite 6.66 mm and the patient had a Class II occlusion. ANB angle was 7.8°, U1-SN 84.5° and IMPA 94.0°. Post-treatment study casts, a dental orthopantomograph, lateral cephalogram, intra- and extraoral photographs were obtained.

Results : Twin-block appliance used for 9 months. After 9 months an Angle Class I relationship and normal overjet and overbite were achieved. Total treatment duration is 26 months.

Conclusions : The treatment effects of the twin-block appliance were skeletal and dental changes which contributed to the Class II correction. Twin block is found to be an effective method for patients than monoblock appliance. Because twin block is very comfortable option for the fontional therapy.

Keywords: twin-block, functional appliance, Class 2 division 1

P-026**Periferal Dev Hücreli Granüloma ve Tedavisi: Olgu Sunumu**

Elif Töre Sari, Damla Akbal, Nazlı Zeynep Alpaslan Yaylı

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Van

Amaç : Periferal dev hücreli granüloma (PDHG) lokal iritan faktörler sebebiyle oral kavitede ortaya çıkan reaktif, benign bir lezyondur. İlişkili olduğu dişlerde mobiliteye neden olabilir. Klinik görünümü karaciğer dokusuna benzeyen lezyon genellikle 2 cm'den küçüktür. Tedavisi cerrahi eksizyondur. Seyrek olarak nüks görülebilmektedir. Bu vaka raporunda bir PDHG lezyonunun periodontal cerrahi ile eksizyonu anlatılmaktadır.

Olgu : Alt çenesinde diş eti büyümesi şikayeti bulunan 32 yaşındaki kadın hasta, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji kliniğine başvurmuştur. Hasta anamnezinde 8 ay önce gebelik geçirmiş olduğunu belirtmiştir. Ayrıca, ağızda mevcut olan lezyonun yavaş geliştiği, yaklaşık 2 yıl önce fark edildiği ve semptomların gebelik döneminde şiddetlendiği öğrenilmiştir. Yapılan intraoral muayenede; sağ mandibular premolar-molar bölgede 2x1,5 cm ölçülerinde saplı, kırmızı renkli bir ekzofitik lezyon tespit edilmiştir. Dişetlerinde hiperemi ve ödem, dişlerde yoğun dıştaşı gözlenmiştir. Ayrıca alana komşu dişlerde mobilite ve radyografik kemik kaybı tespit edilmiştir. Hastaya uygulanan başlangıç periodontal tedaviyle lokal iritanlar uzaklaştırılmış ve lezyon kronikleştirilmiştir. Daha sonra, periodontal cerrahi işlemler uygulanarak lezyon eksize edilmiş ve mobil dişler çekilmiştir. Eksize edilen örnek histopatolojik inceleme için Patoloji bölümüne gönderilmiştir. Hastaya analjezik reçete edilerek, 1 hafta sonrasına kontrol randevusu verilmiştir.

Sonuç : Histopatolojik inceleme sonucu vakaya PDHG teşhisi konulmuştur. Yapılan kontrollerde lezyonun nüksetmediği ve tüm etiyolojik faktörlerin uzaklaştırıldığı gözlenmiştir. Operasyon sonrası 1. hafta ve 1. ay kontrolleri yapılan hasta idame fazına alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Periferal Dev Hücreli Granülom, Periodontal Cerrahi, Tedavi

P-026**Peripheral Giant Cell Granuloma and Its Treatment: Case Report**

Elif Töre Sari, Damla Akbal, Nazlı Zeynep Alpaslan Yaylı

Van Yuzuncu Yil University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Van

Aim: The peripheral giant cell granuloma (PGCG) is a reactive, benign lesion occurring in the oral cavity usually as a result of local irritating factors. It may cause mobility on related teeth. PGCG is generally smaller than 2 cm, and its clinical appearance looks like a liver. Surgical excision is the main treatment choice and recurrence occurs rarely. This case reports the periodontal management of a PGCG lesion.

Case : A 32 year old female patient with complaints of gingival enlargement in her mandibula was admitted to the Van Yuzuncu Yil, University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology. The patient stated that she had a history of pregnancy 8 months ago. In addition, it was reported that the progression of the lesion is slowly and started about 2 years ago and the intensity of the symptoms were increased during pregnancy. In intra oral examination; the right mandibular premolar-molar area revealed a red colored exophytic lesion. The lesion measured about 2x1.5 cm. The lesion was hyperemic and edematous and there was calculus in the teeth. In addition, mobility and radiographic bone loss were determined in the teeth adjacent to the area. Local irritants were removed with initial periodontal treatment and the lesion has become chronic. Then, by performing periodontal surgical procedures, the lesion was excised and mobile teeth were removed. The specimen was sent to the pathology department for histopathologic examination. The patient was prescribed analgesics and called for postoperative 1 week follow-up.

Result : As a result of histopathological examination, the patient was diagnosed with PGCG. It was observed in the controls that the lesion did not relapse and all etiologic factors were removed. The patients who underwent 1 week and 1 month follow-up were taken to the maintenance phase.

Keywords: Peripheral Giant Cell Granuloma, Periodontal Surgery, Treatment

P-027**Anterior Dişlerde Estetik Yaklaşımlar Ve Kompozit: Olgu Sunumu***Sümeyye Tuncer, Eda Güler*

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Samsun

Amaç : Üst çene ön dişlerin görünümü estetik beklentisi olan hastalarda çok önemlidir. Diş eksikliği, diş kırıkları, diastema, basit çapraşıklılar gibi birçok estetik problem, hastanın estetik ihtiyacını ortaya çıkarmaktadır. Olgunun amacı bu problemlerin kompozitle restorasyonunu sunmaktır.

Olgu : 1. 28 yaşında kadın hasta, 11-12 numaralı dişleri travma sonucu kırıkla kliniğimize başvurdu. Tek seansta kompozitle restore edildi. 2. 24 yaşında erkek hasta, lateral diş eksikliği şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Hastadan ölçü alınıp, model üzerinden silikon indeks hazırlandı. İkinci seansta kompozit restorasyonları yapıldı. 3. 38 yaşında kadın hasta, 22 numaralı dişinin rotasyonundan, diastemalarından ve santral dişlerin kolelerindeki renklenmelerden şikayetçi olarak kliniğimize başvurdu. Hastanın lateral dişleri kompozitle restore edildi. Santral dişlerin renklenmeleri giderildi.

Sonuç: Ön dişlerin estetik görünümleri minimal invaziv veya non invaziv yaklaşımlarla, kompozitle başarılı bir şekilde değiştirilebilir.

Anahtar Kelimeler: kompozit restorasyon, lateral diş eksikliği, diastema

P-027**Aesthetic Approaches and Composite In Anterior Teeth: A Case Report***Sümeyye Tuncer, Eda Güler*

Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Samsun

Aim : The appearance of anterior maxilla is very important in patients with aesthetic expectation. Many aesthetic problems such as the lack of lateral teeth, tooth fractures, diastema and simple deviousness the need for aesthetics of the patient. The aim of the case is to present the restoration of these problems with the composite.

Case : 1. A 28-year-old female patient presented to our clinic with trauma as a result of trauma in teeth 11-12. It was restored with a single session. 2. A 24-year-old male patient was admitted to our clinic with a complaint of lateral teeth. The patient was taken from the model and the silicon index was prepared from the model. Composite restorations were made in the second session. 3. A 38-year-old female patient was admitted to our clinic with complaints of rotation of the female teeth 22, diastemas and coloration of the central teeth. The patient's lateral teeth were restored with a composite. Color teeth were removed from the central teeth. **Results :** The aesthetic appearance of the anterior teeth can be successfully modified with a minimally invasive or non-invasive approach

Keywords: composite restoration, lack of lateral teeth, diastema

P-028**Çocuk Hastalarda Konservatif Dentigeröz Kist Tedavisi***Hande İlgin¹, Mehmet Ertuğrul Soysal¹, Gökhan Gedikli², Ali Menteş¹*¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul²Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Dentigeröz kist, epitelyal kökenli bir lezyon olup içerdiği diş germinin yönünü değiştiren ve çocuklarda en yaygın görülen gelişimsel odontojenik kisttir. Bu çalışmada, mandibulada süt ikinci molar altındaki dentigeröz kistlerin tedavisi ve takibi anlatılmıştır.

Olgu 1: 8 yaşındaki erkek hasta mandibular sağ arka bölgede ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Alınan OPTGde sağ mandibular bölgede daimi 2.premolar diş kapsayan radyolüsent lezyon görülmüştür. Alt çeneden ölçü alınarak dren içeren bir aparey planlanmış ve 85 numaralı dişin çekimini takiben, bölge izotonik solüsyonla yıkanmıştır. Hareketli kist apareyi hasta ağızına uyumlandıktan sonra aileye kist kavitesinin günde 2 defa yıkanması öğütlenmiştir. 1 hafta ve 1 aylık kontrolleri takiben 2. premolar dişin sürmekte olduğu gözlemlenmiş ve apareyin dreni çıkartılıp yer tutucu olarak uygulanmasına karar verilmiştir. **Olgu 2:**10 yaşındaki erkek hasta sol mandibular bölgedeki şişlik şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Alınan OPTGde sol mandibular bölgede daimi 2.premolar dişin meziale eğilmesine sebep olan radyolüsent lezyon gözlemlenmiştir. Ölçü alınarak dren içeren bir aparey planmıştır. Hareketli kist apareyi ağıza uyumlandıktan sonra, aileye kist kavitesinin günde 2 defa yıkanması öğütlenmiştir. 1 hafta ve 1 ay sonraki kontrollerde dişin sürme yoluna girdiği gözlemlenmiş ve apareyin dreni çıkartılıp yer tutucu olarak uygulanmasına karar verilmiştir. **Olgu 3:**10 yaşındaki erkek hasta sol mandibular bölgede ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Alınan OPTGde, sol mandibular bölgede süt ikinci molar dişin altında, radyolüsent lezyon gözlemlenmiştir.Çeneden ölçü alınarak dren içeren bir aparey planlanmış ve 75 numaralı diş çekildikten 1 hafta sonra hareketli kist apareyi ağız içine uyumlanmıştır. Aileye kist kavitesinin günde 2 defa yıkanması öğütlenmiştir. 1 hafta ve 1 ay sonra yapılan kontrollerde 2.premolar dişin sürmekte olduğu gözlemlenmiştir.

Sonuç : Dentigeröz kist ile ilişkili süt dişlerinin çekimi, ardından dren içeren apareylerin kullanımının ilgili bölgede daimi diş germinin sürmesini teşvik edebileceği öngörülebilir. Dentigeröz kist tedavisinde; germ enükleasyonunu içeren cerrahi uygulamalar yerine uygun konservatif yöntemlerle çocuk diş hekimliğinde daha başarılı sonuçlara ulaşılabilir. Hastalar takibimiz altındadır.

Anahtar Kelimeler: Dentigeröz kist, Hareketli kist apareyi, Karışık Dişlenme

P-028**Conservative Treatment of Dentigerous Cysts in Children***Hande İlgin¹, Mehmet Ertuğrul Soysal¹, Gökhan Gedikli², Ali Menteş¹*¹Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul²Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Maxillofacial Surgery, İstanbul

Objective : The dentigerous cyst is the most common developmental odontogenic epithelial lesion, which changes the direction of the tooth germ in children. In this study, we treated and followed-up dentigerous cysts seen under the lower second primary molars.

Case 1: A 8-year-old boy admitted to our clinics with pain in the right jaw. In the OPG, a radiolucent lesion surrounding #45 was detected. A removable cyst appliance having a metallic drain was designed and, after the extraction of #85, the cite was washed out with saline solution. The family was instructed to clean the cyst cavity with saline solution twice a day. One week, and 1-month recalls showed that #45 was conveyed to the upright position and the appliance was further used as a space maintainer until it erupts. **Case 2:**A 10-year-old boy admitted to our clinics with swelling in the left jaw. The OPG revealed a radiolucent lesion forcing the mesial tipping of #35 germ. A similar appliance was designed and, after the extraction of #75, the cite was washed out with saline solution. The family was instructed to clean the cyst cavity twice a day. One week, and 1-month recalls showed that #35 was conveyed to the upright position and the appliance was further used as a space maintainer until it erupts. **Case 3:**A 10-year-old boy admitted to our clinic with pain in the left posterior mandible. In the OPG, a radiolucent lesion underneath the #75, was detected. A similar appliance was designed, after the extraction of #75, it was adapted. After 1 week and 1 month recalls, the permanent premolar had started to erupt.

Conclusion : In this conservative approach, the extraction of the primary teeth associated with a dentigerous cyst combined with the use of appliances containing drains encourage the continuation of permanent tooth eruption in the area concerned.

Keywords: Dentigerous cyst, Removable Appliance, Mixed Dentition

P-029

Duchenne Musküler Distrofi ve Geminasyonlu Çocuk Hastada Dental Tedavi Yaklaşımı*Ayça Kurt, Günseli Güven Polat, Barış Karabulut*

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç : Duchenne kas distrofisi X kromozomundaki bir gen mutasyonuna bağlı olarak gelişen, kas dokusunda normal bir protein olan distrofin üretimini engelleyen bir hastalıktır. Cinsiyete bağlı resesif bu bozukluk, yaklaşık olarak 3500 erkek çocuktan birini etkilemektedir. Sıklıkla 15 yaş civarında ölümlü sonuçlanır. DMD, bir grup kasın ileri derecede dejenerasyon gösterdiği bir hastalıktır. Sağlık çalışanları ve ailelerin bu hastalığın özel bakım ihtiyacı gösterdiğinin bilincinde olmaları ve bu hastalar için yeterli desteği sağlamaları gerekmektedir. Bu hastalıkla ilgili dental literatürde çok fazla çalışma bulunmamaktadır. Geminasyon diş dokusunun boyut ve şekil anomalisidir. Daha çok süt dişlerinde görülmesine rağmen daimi dişler de etkilenmekte ve en çok üst çenede rastlanmaktadır. Tek bir diş germinden iki dişin oluşması ile anatomik olarak geniş bir kronu olan, tek kök ve kanala sahip bir görünümde-dir. Bu çalışmanın amacı Duchenne kas distrofisine sahip hastanın geminasyonlu dişinin tedavi seçeneklerinin değerlendirilmesidir.

Olgu : 4 yaşında erkek hasta kliniğimize diş ağrısı ve dudak yaralanması şikayetiyle başvurmuştur. Yapılan klinik muayenesinde 52 numaralı dişinde çürük ve şekil bozukluğu gözlenmiştir. Alınan radyografide dişte geminasyon varlığı tespit edilmiştir. Dudaktaki yaralanmanın dişteki keskin ve sivri kenarlar nedeniyle oluştuğu değerlendirilmiştir. Ailesinden alınan anamnezde hastanın DMD hastası olduğu bildirilmiştir. Hastanın geminasyon bulunan dişine endodontik tedavi ve estetik restorasyon uygulanmıştır. Hastaya günlük kullanım için silikon ağız koruyucu yapılmıştır. Hastanın düzenli takibi devam etmektedir.

Sonuç : Sistemik hastalıklar ve dental anomalilerin erken teşhis ve tedavisi olası komplikasyonları azaltmak için gereklidir. Diş hekimlerinin gelişimsel anomaliler hakkında farkındalığı son derece önemlidir. Hastalar bu anomaliler ve potansiyel risk faktörleri hakkında yeterince bilgilendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Muskular distrofi, duchenne, geminasyon, tedavi

P-029

Dental Treatment Approach for a Child with Duchenne Muscular Dystrophy and Gemination*Ayça Kurt, Günseli Güven Polat, Barış Karabulut*

University of Health Sciences Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul

Purpose : Duchenne Muscular Dystrophy (DMD) is a disease that results from a mutation in a gene on the X chromosome, which prevents the production of dystrophin, a normal protein in muscle tissue. This gender-linked, recessive disorder affects mostly males; death usually occurs within 15 years of clinical onset. DMD is characterized by a progressive degeneration of particular groups of muscles. It is important for oral healthcare providers to be familiar with DMD as special considerations are necessary to provide appropriate and safe dental care for these medically complex patients. Gemination is an anomaly of size, shape, and structure of teeth. The primary teeth are more frequently affected. The phenomenon of gemination occurs when two teeth develop from one single germ, with incomplete division. Anatomically, a larger crown that has a single root and single canal can be observed in a geminated tooth. The purpose of this study is to evaluate the treatment options of a patient with Duchenne muscular dystrophy and gemination.

Case : A 4-year old male patient was referred to our clinic with toothache and lip injury. Intraoral examination, showed that there was a shape anomaly and caries in primary right lateral. Diagnosis of double teeth is accomplished based on clinical and radiological examinations. Sharp and pointed edges in the tooth were assumed to cause the lip injury. On the anamnesis taken from his family, the patient was reported to have DMD. Endodontic treatment and aesthetic restoration were planned. Also mouthguard was applied for daily use. The follow-up of the patient continues.

Conclusion : Systemic and dental anomalies require early diagnosis and treatment plan to minimize possible complications. It is important for dental professionals to be familiar with developmental anomalies. Patients should be properly informed of the potential risk factors and problems associated with these anomalies.

Keywords: Muscular dystrophy, duchenne, gemination, treatment

P-030**Protez İrritasyonuna Bağlı Dişeti Büyümesi: Olgu Sunumu**

Ahmet Cemil Talmaç, Nazlı Zeynep Alpaslan Yaylı, Basem Abdulrahman Alshujaa

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Van

Amaç : Dişeti büyümesi (DB); dişleri çevreleyen dişeti dokusunun hiperplazisidir. Bu durumun birçok nedeni vardır; ancak genellikle kötü ağız hijyeni, bazı ilaçların yan etkisi veya protez irritasyonunun bir sonucu olarak görülür. Eğer tedavi edilmezse, dişeti hastalıklarının gelişme riskini artırabilir. DB, oral hijyen alışkanlıklarını iyileştirerek ve etyolojik faktörleri ortadan kaldırarak çözülebilir ancak şiddetli vakalarda cerrahi tedavi gereklidir. Bu olgu raporunda, protez irritasyonuna bağlı gelişen bir DB ve cerrahi tedavisi sunulmuştur.

Olgu : Üst çenesinde generalize DB şikayeti bulunan 62 yaşındaki kadın hasta, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji kliniğe başvurmuştur. Hastadan alınan anamnezde hipertansiyon hastası olduğu ancak herhangi bir ilaç kullanmadığı öğrenilmiştir. Yapılan klinik muayenede ağız hijyeninin kötü olduğu ve üst çenede 15 yıldır kullanılan uzun bir köprüsü bulunduğu gözlenmiştir. Hastanın ana şikayeti dişetlerindeki şişlik olup, herhangi bir ağrı veya kanamadan söz edilmemiştir. Klinik muayenede şişliğin fibröz ve pembe renkli olduğu gözlenmiştir. Herhangi bir radyografik bulgu tespit edilmemiştir. Hastaya başlangıç periodontal tedavi uygulanmış ve gerekli oral hijyen talimatları verilmiştir. Köprü sökümüne ve oral hijyenin sağlanmasına rağmen hiperplazide bir gerileme görülemediğinden cerrahi müdahaleye gereksinim duyulmuştur. Restorasyon sökümünden 1 ay sonra gingivektomi yapılmış ve hasta takip altına alınmıştır.

Sonuç: Ameliyat sonrası, hasta oral hijyenini kolaylıkla idame edebilmiştir. Etiyolojik faktörler elimine edildiğinden, iki aylık takipte herhangi bir nüks gözlenmemiştir. Hastada mevcut olan restorasyon yenilenmiştir. DB estetik sorunlara neden olmakta ve bazı durumlarda oral hijyenin sağlanabilmesini zorlaştırmaktadır. Diş hekimi ve hastanın işbirliği DB' nin tedavisinde önem teşkil etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dişeti Büyümesi, Gingivektomi, Oral Hijyen

P-030**Gingival Enlargement Due To Prothesis Irritation: Case Report**

Ahmet Cemil Talmaç, Nazlı Zeynep Alpaslan Yaylı, Basem Abdulrahman Alshujaa

University of Van Yuzuncu Yil Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Van

Aim : is condition, but often a symptom of poor oral hygiene, a side effect of using certain medications or as a result of prothesis irritation. If left untreated, this oral condition can increase the risk of developing gum diseases. GE can be resolved by improving the oral hygiene habits and removing the etiological factors, but in severe cases, surgical treatment is necessary. In this case report, GE due to prosthetic irritation and its surgical treatment is presented.

Case: A 62 year old female patient reported to the University of Van Yuzuncu Yil, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology with a generalized swelling in the maxilla. From the history, she had hypertension but she was not using any drugs. Clinical examination revealed poor oral hygiene and a long bridge used for 15 years in the maxilla. The main complain of patient was the swelling, there was no pain neither bleeding. In clinical examination, the swelling was fibrous and pink in color. There was no radiographic findings. Initial periodontal treatment was performed and necessary oral hygiene instructions were given to the patient. Despite the removal of the bridge and providing good oral hygiene, no regression in hyperplasia which required surgical intervention. One month after restoration removal, gingivectomy was performed and the patient was followed up.

Results: After surgery, the patient became able to maintain her oral hygiene easily. Two months of follow up, there was no recurrence because the etiologic factors have been removed. The patient's restoration has been renewed. GE causes aesthetic problems and in some cases makes oral hygiene difficult. The cooperation between the dentist and the patient is important in the treatment of GE.

Keywords: Gingival Enlargement, Gingivectomy, Oral hygiene

P-031**Yapışık Dişetini Etkileyen Heck Hastalığı: Olgu Sunumu***Kubilay Barış, Hatice Ebru Olgun*

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Kırıkkale

Amaç: Fokal epitelyal hiperplazi (FEH) veya Heck hastalığı, *Human Papillomavirus*'le ilişkili mukozal dokuları etkileyen, sıklıkla gençlerde görülen asemptomatik, nadir bir hastalıktır. Fokal epitelyal hiperplazinin papül nodüler ve papillomatöz olmak üzere iki klinik formu olduğu düşünülmektedir. Malign değişim potansiyeli beklenmemekle birlikte, malign değişiklikler saptanmış bir FEH olgusu bildirilmiştir. Tedavi seçenekleri arasında lokalize lezyonlar için elektrokoterizasyon, kriyoterapi, cerrahi eksizyon ve lazer yer alırken yaygın tutulum görülen vakalarda lokal ve topikal interferonlar gibi sistemik tedaviler düşünülebilir. Bu sunumun amacı yapışık dişetinde nadir görülen bir lezyonu klinik olarak tanımlamak, tedavisi ve tedavi sonrası 6 aylık takip sonucunu sunmaktır.

Olgu : 10 yaşında bayan hasta 21 numaralı dişeti bölgesinde yaklaşık 1 yıldır varolan, papillomatöz, pembe renkli, ekzofitik, yumuşak kıvamlı, 5x3x1 mm ölçülerinde, asemptomatik lezyon ile kliniğimize başvurmuştur. Annesinden alınan anamnezde sistemik bir hastalığının olmadığı ve aynı bölgede 1.5 yıl önce dişetin büyüdüğü, 2-3 ay sonra kendiliğinden düştüğü, sonrasında büyümenin tekrar ettiği, diş fırçalarla rahatsızlık verdiği, geçmeyince gelmeye karar verdikleri öğrenilmiştir. Lezyonun klinik değerlendirilmesi sonucu fokal epitelyal hiperplazi olabileceği düşünülmüştür. Hastanın şikayetlerinde değerlendirilerek, dental cerrahi mikroskop kullanılarak diyet lazerle alınmasına ve fokal epitelyal hiperplazi ön tanısı ile patolojiye gönderilmesine karar verilmiştir. Patolojik değerlendirme ön tanımızı doğrulamıştır.

Sonuç : Heck hastalığı gibi mukozayı nadir etkileyen hastalıkların yapışık dişetinde görülebileceği akılda tutulmalıdır. Heck hastalığının klinik ayırıcı tanısında kondiloma akuminata, iritasyon fibromu gibi hastalıklar yer almaktadır. Çocuk hastalarda, cinsel istismar açısından kondiloma akuminata'yı ayırt etmek çok önemlidir. Hasta şikayeti olduğu durumlarda lezyonun alınması ve sonrasında uzun dönemler takip edilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dişeti, Fokal Epitelyal Hiperplazi, Heck Hastalığı, İnsan Papilloma Virus

P-031**Heck Disease Affecting Attached Gingiva: A Case Report***Kubilay Barış, Hatice Ebru Olgun*

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Kırıkkale

Objective: Focal epithelial hyperplasia (FEH) or Heck disease is an asymptomatic, rare disease that frequently affects the mucosal tissues associated with *Human Papillomavirus* and is seen in young people. Focal epithelial hyperplasia is thought to be two clinical forms of papulonodular and papillomatosis. Although the potential for malignant change is not expected, a case of FEH with malignant changes has been reported. Treatment options include electrocauterization for localized lesions, cryotherapy, surgical excision, and systemic treatments such as local and topical interferons in cases with extensive involvement of the laser. The aim of this presentation is to present a rare lesion in gingival gingiva clinically and to present a 6-month follow-up after treatment.

Case: A 10-year-old female patient was admitted to our clinic with an asymptomatic lesion of papillary, pink, exophytic, soft, 5x3x1 mm in the gingival region 21. Anamnesis obtained from her mother revealed that she did not have a systemic disease and in the same area, gingival enlargement was observed 1.5 years before, she fell down spontaneously after 2-3 months, then she repeated growth, discomfort in brushing teeth and decided to come back in the past. Clinical evaluation of the lesion revealed focal epithelial hyperplasia. The patient's complaints were evaluated and it was decided to be taken with diode laser using a dental surgical microscope and sent to pathology with the preliminary diagnosis of focal epithelial hyperplasia. Pathological evaluation confirmed our prediction.

Conclusion: It should be kept in mind that diseases such as Heck's disease, which are rarely seen in mucosa, can be seen in the gingiva. In the clinical differential diagnosis of Heck disease, diseases such as condyloma acuminata and irritation fibroma are included. In pediatric patients, it is very important to distinguish condyloma acuminata in terms of sexual abuse. In case of patient complaints, the lesion should be removed and followed up for long periods.

Keywords: Focal Epithelial Hyperplasia, Gingiva, Heck Disease, Human Papilloma Virus

P-032**Taşkın Kök Kanal Dolgusu Yapılmış Dişlerde Kanal Yenileme Tedavisi- 2 Olgu Sunumu***Sevda Dürüst Barış, Ali Türkyılmaz*

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Kırıkkale

Amaç: Kök kanal tedavisi başarısında, çalışma boyunun doğru tespit edilmesi büyük önem taşımaktadır. En az kısa doldurulmuş kanallar kadar taşkın dolmuş kök kanalları da endodontik tedavinin başarısını olumsuz etkilemektedir. Taşkın kanalların sökülmesi mümkün olmazsa, dişin kurtarılabilmesi için apikal cerrahiye ihtiyaç duyulabilmektedir. Bu nedenle taşkın yapılmış bir kök kanalının cerrahi gereksinim olmadan kök kanalı içerisinden sökülebilmesi önem arz etmektedir. Bu vaka sunumunun amacı taşkın kök kanal dolgusunun kanal yenileme tedavisiyle cerrahi işlem gerektirmeden uzaklaştırılmasını anlatmaktır.

Olgu 1: 25 yaşındaki kadın hastanın 21 nolu dişinde 3 ay önce yapılmış 2 mm taşkın kök kanal dolgusu tespit edildi. Hastada şiddetli perküsyon hassasiyeti mevcuttu. Giriş kavitesi açıldı. #15 K file ile giriş yolu oluşturuldu. Giriş yolu #25 K file'a kadar genişletildi. Daha sonra #25 H file ısıtıldı ve gutta perkaya saplanarak geri çekildi. Tek seferde taşkın gutta perka kanaldan uzaklaştırıldı. Sonrasında apikal stop tekrar oluşturuldu ve yeni kanal dolgusu yapıldı. 2 hafta sonra hastanın ağrısı tamamen geçmişti. **Olgu 2** : 45 yaşında erkek hastanın 21 nolu dişinde 2 sene önce yapılmış yaklaşık 3 mm taşkın kök kanal dolgusu tespit edildi. Hastada son 1 haftadır şiddetli perküsyon hassasiyeti mevcuttu. Giriş kavitesi açıldı. #15 K file ile giriş yolu oluşturuldu. Giriş yolu genişletilip H file ile gutta çıkarılmaya çalışıldı. Fakat başarılı olunamadı. Giriş yoluna Protaper S1 ve S2 ile girildikten sonra, giriş yoluna tam sıkışan F1 eğe gutaya saplandı ve gutta perka tek parça halinde kanaldan çıktı. Yeni kanal dolgusu yapıldı. 2 hafta sonra hasta asemptomatikti.

Sonuç: Taşkın yapılmış kök kanal dolguları için apikal cerrahiye başvurmadan önce mutlaka kanal içerisinden dolgu çıkarılmaya çalışılmalıdır. Taşkın kök kanal dolgusunun kanal içerisinden çıkarılması hem hasta hem hekim için çok daha konforludur.

Anahtar Kelimeler: Endodontik tedavi, Kanal yenileme tedavisi, Taşkın kanal dolgusu

P-032**Canal Retreatment in Flood Root Canal Filled Teeth- 2 Case Report***Sevda Dürüst Barış, Ali Türkyılmaz*

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Kırıkkale

Aim : The success of root canal treatment is of utmost importance. Flooded root canals as well as at least short-filled channels also affect the success of endodontic treatment. Apical surgery may be needed to dislodge the flood canals if the teeth are not removed. For this reason, it is important to remove a flooded root canal from the root canal without the need for surgery.

Case 1: A 25-year-old female patient had a root canal filling of 2 mm 3 months ago. The patient had severe percussion sensitivity. The entrance cavity is opened. #15 K file was created with input path. The access path was extended to #25 K files. Then the #25 H file was heated and retreated with the gutta percutaneum. At one time the flood gutta percha was removed from the canal. The apical stop was then reconstructed and a new canal was filled. Two weeks later, the patient's pain had completely disappeared. **Case 2:** A 45-year-old male patient had a 3-cm flood root canal filling in his 21 teeth two years ago. He had severe percussion sensitivity for 1 week. The entrance cavity is opened. #15 K file was created with input path. An attempt was made to expand the access path and remove the gutta with H File. After entering the entry path with Protaper S1 and S2, the F1 file, which is fully jammed into the input path, is inserted into the gutta and the gutta percha is out of the channel in one piece. A new canal was filled. After 2 weeks, the patient was asymptomatic.

Conclusion : Before applying apical surgery for flood root canal fillings, it should be tried to remove the filler from the canal. Removal of the flood root canal is more comfortable for both the patient and the dentist.

Keywords: Endodontic treatment, Flood root filling, Retreatment

P-033

Osseointegre İmplantın Boyun Bölgesinde Gelişen Kırık: Bir Olgu Sunumu*Burcu Taban, Şule Özdoğan, Müge Lütfoğlu*

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Samsun

Amaç : Dental implant uygulamalarında karşılaşılan mekanik komplikasyonlardan biri vida kırıkları ile implantın gövde-boyun kısmında oluşan kırık nadir görülen bir durum olup tespit edilmesi zor olabilir. Bu olgu sunumunda periimplantitis tanısı ile tedavi edilen ve tedavi sürecinde implant boyun kırığı belirlenen hasta sunulmuştur.

Olgu : 39 yaşında erkek hasta 46 no'lu diş yerine yerleştirilen implant etrafında dişetinde kanama ve iltihap şikayetiyle başvurmuştur. Alınan anamnezde hastanın sistemik olarak sağlıklı olduğu, herhangi bir ilaç, sigara ve alkol kullanımı olmadığı öğrenilmiştir. Yapılan klinik ve radyografik muayenede hastanın 17, 27,47 no'lu bölgelerinde de implantları olduğu, 2017 yılında yerleştirilen bu dört implanttan sadece 46 no'lu bölgeye yerleştirilen implantta kanama ve iltihap şikayeti tespit edilmiştir. Radyografik incelemede implant etrafında simetrik çanak şeklinde kemik yıkımı ve periimplant cep formasyonu, sondlamada kanama ve süpürasyon tespit edilmiş ve peri-implantitis teşhisi konulmuştur. Oral hijyeni iyi olan hastaya mekanik debridman ile birlikte sistemik antibiyotik uygulaması yapılmıştır. İmplant yüzeyinin dekontaminasyonunu azaltmak için tedavi seanslarında steril saline irrigasyon ve air-flow (hava ile abrazyon) uygulaması yapılmıştır. Tedavi seanslarında peri-implant bölgedeki süpürasyon ve kanamanın devam etmesi ve cerrahi olmayan tedaviye cevap alınmadığı için cerrahi müdahaleye karar verilmiştir. Lokal anestezi altında ilgili bölgeden flep kaldırıldığında implantın boyun bölgesinde bukkal yüzeyinde kırık gözlemlenmiştir. İmplantın rezeksiyonuna karar verilmiştir.

Sonuç : Özellikle kırık hattı implantın gövde-boyun kısmının bukkal yüzünde olduğunda süperpozisyonun dolaylı radyografilerde gözlenemeyebilir. Çoklu implant uygulamalarının varlığında peri-implant dokuda lokal olarak oluşan inatçı inflamasyon ve kemik yıkımı varlığında klinisyenin hastayı implant gövdesinde oluşabilecek kırık açısından değdirmesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: İmplant Kaybı, İmplant Boyun Kırığı, Mekanik Komplikasyonlar, Periimplantitis

P-033

Fracture of the Fixture Component of an Osseointegrated Implant: A Case Report*Burcu Taban, Şule Özdoğan, Müge Lütfoğlu*

Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Samsun

Objective : One of the mechanical complications encountered in dental implant practices is screw fractures but implant body-neck fracture is a rare condition and may be difficult to detect. In this case report, the patient who had implant neck fracture that received periimplantitis treatment is presented.

Case : A 39-year-old male patient was referred to periodontology clinic with the complaint of bleeding on probing (BOP) and gingival inflammation. The patient was systemically healthy and did not use any drugs, cigarettes or alcohol. The clinical and radiographic examination revealed that, the patient had implants in 17,27,46 and 47 areas which applied in 2017. Only the implant that placed in 46 area was found to have gingival bleeding and inflammation complaints. In the radiographic examination, symmetrical angular bone destruction and peri-implant pocket formation, BOP and suppuration were detected in peri-implant tissues and peri-implantitis was diagnosed. The patient received mechanical debridement and systemic antibiotics was applied. In order to reduce the decontamination of the implant surface, sterile saline irrigation and air-flow were applied in the treatment sessions. The suppuration and BOP in the peri-implant region continued in the ongoing treatment sessions and surgical intervention was decided. When the flap was elevated from the area with local anesthesia, fracture was shown in the buccal side of the implant neck. The implant resection was decided.

Conclusion : Especially when the fracture line is on the buccal side of implant neck, it may not be possible to detect it in radiographs due to the superposition. Therefore, in multiple implant treatments, the presence of persistent inflammation and bone destruction in peri-implant tissue may be due to the fracture in the implant body/neck, so it is important to appraise such patient in terms of body/ neck fracture.

Keywords: Implant Failure, Implant Fixture Fracture, Mechanical Complications, Peri-implantitis

P-034**Anterior Dişlerde Form Bozukluğunun Ortodontik Tedavi Sonrası Kompozit Rezine İle Restorasyonu***Esra Aktürk, Özden Özel Bektaş*

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Sivas

Amaç: Dişler arası boşluklar ve uyumsuzluklar en konservatif şekilde ortodontik tedavi ile düzeltilebilmektedir. Bazı durumlarda bu tedaviler istenilen estetiği tam olarak sağlamayabilir. Maksiller lateral dişlerdeki form bozukluğu genel olarak dişlerin normal boyutundan küçük olması şeklinde kendini gösterir. Bu tarz olgularda estetiğin sağlanması için ortodontik tedavinin tamamlayıcısı olarak kompozit restorasyonlar bir tedavi seçeneği olabilir. Bu olgu sunumunda ortodontik tedavi sonrasında atipik olan maksiller lateral dişlerin kompozit rezin ile restorasyonu amaçlanmıştır.

Olgu: Ortodontik tedavisi tamamlanan 17 yaşındaki kadın hasta maksiller lateral dişlerinin kısa olması ve şekil bozukluğu şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Hasta tedavi seçenekleri konusunda bilgilendirildi, minimal invaziv ve hızlı bir alternatif olduğu için kompozit rezin restorasyon tercih edildi. Hastanın mevcut oklüzyonu kontrol edilerek dişlerin ne kadar uzatılabileceğine karar verildi, sonra renk seçimi ve dişlerin izolasyonu sağlandı. 30 saniye boyunca %35 ortofosforik asit uygulandıktan sonra yıkandı. Adeviv rezin (Clearfil SE Bond, Kuraray, Japonya) uygulandıktan sonra şeffaf bant kullanılarak free hand teknik ile kompozit rezin (Estelite Σ Quick A2, Tokuyama Dental, Japonya) uygulandı. Bitirme ve polisaj (Soflex, 3M ESPE, ABD) işlemleri gerçekleştirildi.

Sonuç: Günümüz diş hekimliğinde direkt kompozit rezin restorasyonlar, uygun endikasyonda anterior bölgede estetik amaçla uygulanabilecek konservatif tedavi seçeneklerinden biridir.

Anahtar Kelimeler: Estetik, kompozit restorasyon, ortodontik tedavi

P-034**Restoration of Form Disorder in Anterior Teeth with Composite Resin After Orthodontic Treatment***Esra Aktürk, Özden Özel Bektaş*

Sivas Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Sivas

Aim: Interdental diastemas and discrepancies are corrected by orthodontic treatment in the most conservatively. In some cases, these treatments may not provide the exact aesthetic. Form disability in the maxillary lateral teeth generally shows that the teeth are smaller than normal sizes. As a complement to orthodontic treatment in such cases, composite restorations may be a treatment option. In this case report, the restoration of atypical maxillary lateral teeth with composite resin was aimed.

Case: A 17-year-old female patient who had orthodontic treatment was referred to our clinic with a short maxillary lateral teeth and deformity. The patient was informed about the treatment options and because of its minimally invasive and rapid alternative, composite resin restoration was preferred. First, the patient's current occlusion was controlled to determine how long the teeth could be extended, after color selection was made and isolation was provided. 35% orthophosphoric acid was washed after being applied for 30 seconds. After the application of the adhesive resin (Clearfil SE Bond, Kuraray, Japan), composite resin (Estelite Σ Quick A2, Tokuyama Dental, Japonya) was applied by using transparent tape with free hand technique. Finishing and polishing (Soflex, 3M ESPE, ABD) operations were performed.

Result: In nowadays dentistry, direct composite resin restorations are one of the conservative treatment options that can be applied for aesthetic purposes in the anterior region at the appropriate indication.

Keywords: Aesthetic, composite restoration, orthodontic treatment

P-035**Dişsiz Mandibulanın All On Six Yöntemi ile İmmediat Protetik Restorasyonu**Ömer Ülker

Özel Klinik, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Bölümü, Kayseri

Amaç: Bu vaka raporunda ince kret yapısında ve posterior bölgede implant yerleştirilmesi için yeterli kemiğin bulunmadığı total dişsiz mandibulanın all on six yöntemi ile sabit protetik rehabilitasyonu sunulacaktır.

Olgu: Sistemik hastalığı olmayan 55 yaşında alt ve üst çenede hareketli protez kullanan erkek hasta alt çenesindeki protezin yeterli stabiliteye sahip olmaması nedeni ile kliniğimize başvurdu. Klinik ve radyolojik inceleme (Dental Volumetrik Tomografi) sonrasında hastanın posterior mandibulasının implant tedavisi açısından uygun olmadığı ve anterior kretlerin ise bıçak sırtı şeklinde olduğu tesbit edildi. Bunun sonucunda ise hastaya lokal anestezi altında kret genişletme ve eş zamanlı all-on-six yöntemi ile mental sinirler arasına altı adet implant yerleştirilerek immediat protetik restorasyon uygulandı.

Sonuç: Dişsiz mandibulanın posterior bölgelerinde implant yerleştirilmesi için yetersiz kemik varlığında all on six yöntemi kullanılarak hastalara sabit protetik tedavi sunulabilir ve immediat yükleme protokolü sayesinde uzun süre dişsiz olmalarının önüne geçilebilir.

Anahtar Kelimeler: All on six, dişsiz mandibula, immediat yükleme, implant.

P-035**Immediate Prosthetic Restoration of The Toothless Mandible with All On Six Method**Ömer Ülker

Private Clinic, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kayseri, Turkey

Objective: In this case report, total toothless mandible where there is not enough bone for implant placement in the thin crest structure and posterior region will be offered fixed prosthetic rehabilitation with all on six methods.

Case: A 55-year-old male patient with use prosthesis in the lower and upper jaw who had no systemic disease applied to our clinic because of the lack of stability of the prosthesis in his lower jaw. After the clinical and radiological examination (Dental Volumetric Tomography), the patient' posterior mandibula was not suitable for implant treatment and the anterior crest was found to be knife-back. As a result of, the patient underwent immediate prosthetic restoration widening the crest and simultaneously by placing six implants between the mental nerves with all-on-six method under local anesthesia.

Result: Fixed prosthetic treatment can be offered to patients using all on six methods in the presence of insufficient bone for implant placement in the posterior regions of the toothless mandible and thanks to immediate loading protocol can be prevented from being toothless for a long time.

Keywords: All on six, toothless mandible, immediate loading, implant

P-036**Nedeni Bilinmeyen Diş Ağrısında Teşhis ve Tedavi: Olgu Sunumu***Adem Günaydın, Fatih Çakıcı*

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Ordu

Amaç: Tam olarak tespit edemediği diş ağrılarının olduğunu belirten hastada bu durumun teşhisini koymak ve tedavisini gerçekleştirmek amaçlanmıştır.**Olgu:** 47 yaşındaki kadın hasta, kliniğimize sol alt premolar bölgesinde ağrı şikayetiyle başvurdu. Hastanın sistemik anamnezi alındığında hepatit C olduğu öğrenildi. Hastadan dental anamnez alınarak klinik ve radyografik muayenesi yapıldı. Hastanın ağız içi muayenesinde 26,34 ve 47 numaralı dişlerde perküsyon ve palpasyon testlerinde hassasiyet gözlemlendi. 37 numaralı dişte hijyenik olmayan restorasyon mevcuttu. Radyografiler incelendiğinde hastanın 34 numaralı dişine yapılan kanal tedavisinde gözden kaçan ekstra bir kanalın varlığı tespit edildi. 35 numaralı dişteki kanal tedavisinin horizontal olarak, 47 numaralı dişteki kanal tedavisinin ise hem horizontal hem de vertikal olarak yetersiz olduğu görüldü. 34 numaralı dişe kanal tedavisi yenileme işlemi yapılarak ekstra kanal dolduruldu. Hastanın takiplerinde şikayetleri kısmen azaldı ancak hala devam etmekteydi. Bunun üzerine 34 numaralı dişin apikalinde temizlenemeyen alanların varlığı düşünülerek kasti reimplantasyon işlemi uygulandı. Hasta bir sonraki kontrole geldiğinde dört kadranda da ağrıların olduğunu belirtti. Bunun üzerine CBCT alındı ve tüm diş bölgeleri incelendi. CBCT'ye göre 26 numaralı dişe yapılan kanal tedavisinde doldurulmamış dördüncü bir kanal tespit edildi. Ayrıca hastanın 24 numaralı dişinin yerine yapılan implantın sinüsün içinde, 36 numaralı dişin yerine yapılan implantın mandibular kanalın çok yakınında ve 14 numaralı dişin yerine yapılan implantın burun tabanının yakın komşuluğunda olduğu görülmüştür. Bu bulgulara göre 26 numaralı dişin kanal tedavisi yenilenerek eksik kanalı dolduruldu, 35 ve 47 numaralı dişlerin kanal tedavisi ve 37 numaralı dişin restorasyonu yenilendi. İmplantların durumları hakkında hastaya bilgi verildi ve hasta takibe alındı.**Sonuç:** Eksik doldurulmuş veya doldurulmamış kanalların varlığı hastada ağrıya neden olabilmektedir. Bu nedenle kanal tedavisi vertikal ve horizontal olarak yeterli olmalıdır. İmplant uygulamaları sırasında anatomik oluşumlara fazla yaklaşmak hastada ağrıya neden olabilir. Cerrahi işlemler sırasında önemli anatomik oluşumlara dikkat etmek için 3 boyutlu görüntüleme önem taşımaktadır.**Anahtar Kelimeler:** bilinmeyen ağrı, yetersiz tedavi, anatomik oluşum**P-036****Diagnosis and Treatment of Unknown Tooth Pain: Case Report***Adem Günaydın, Fatih Çakıcı*

Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Ordu

Aim: To diagnose and treat in patient who claim that had an unknown pain.**Case:** 47 years old female patient admitted to our clinic due to presence of a pain in region of lower premolars. When the systemic history was obtained, it was learned that patient had hepatitis C. Dental history was taken and clinical and radiographic examination were performed. Teeth number 26, 34, 47 showed sensitivity in percussion and palpation tests. There was an unhygienic filling at teeth 37. When the radiographs were examined, it was determined there was a missed extra canal during root canal treatment of tooth 34. It was seen that root canal treatment in tooth 35 was horizontally inadequate and root canal treatment in tooth 47 was insufficient both horizontally and vertically. Missed extra canal of tooth 34 was obturated during root canal retreatment. Intentional reimplantation procedure was performed considering the presence of areas that could not be cleaned in the apical of the tooth 34. When the patient came to the next control, reported that she had pain in four quadrants so CBCT was taken and all regions were examined. According to the CBCT, a missed fourth canal was detected in the root canal treatment of tooth 26. In addition, it was seen that the implant in place of the tooth 24 was in the maxillary sinus, the implant in place of tooth 36 was located very close to the mandibular canal, and the implant in place of tooth 14 was close to the nasal base. Root canal treatment of tooth number 26 was retreated and the missing canal was filled. Retreatment was performed teeth 35, 47 and 37.**Conclusion:** The presence of inadequate or missed canals and approaching anatomical formations during implant applications may cause pain.**Keywords:** unknown pain, inadequate treatment, anatomical formation

P-037**Tam Dişsiz Hastanın All-on-Four Tedavi Protokolü ile Protetik Rehabilitasyonu***Burcu Günal Abduljalil¹, Aysa Ayal²*¹Yakın Doğu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Lefkoşa, KKTC²Yakın Doğu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Lefkoşa, KKTC

Amaç: Tam dişsiz hastalarda tedavi seçeneklerinden biri olan All-on-four tedavi konseptinde, anterior bölgedeki 2 implant aksiyal ve posterior bölgedeki 2 implant distale eğimli olmak üzere toplamda 4 implantın yerleştirilmesini takiben geçici protez immediat olarak yüklenebilmektedir. Bu olgu bildiriminde tam dişsiz hastanın all-on-four tedavi konsepti ile protetik rehabilitasyonunun sunulması amaçlanmıştır.

Olgu: 44 yaşındaki erkek hasta protez yaptırmaya isteği ile kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyolojik değerlendirmeler sonucu hastanın maksiller ve mandibular tam dişsiz olduğu, maksiller sinüslerinin sarktığı ve yaygın kemik yıkımına sahip olduğu saptanmıştır. Hastaya total protezinin yapılmasından sonra, protezler üzerinde implantın gelmesi gereken yerlere güta-perkalar uygun pozisyonda yerleştirilerek 3 boyutlu CBCT taraması yapılmış ve referans noktalar belirlenerek total protezde implant için giriş yolları açılmıştır. Gerekli kemik redüksiyonu sağlandıktan sonra implantlar cerrahi olarak yerleştirilmiştir. Krete bakan yüzeyi konveks olarak modifiye edilen protez mandibulada immediat olarak yüklenmiştir. Maksillada ise yerleştirilen sol anteriordaki implantta yeterli primer stabilizasyonun sağlanamaması nedeniyle immediat yükleme tercih edilmiştir. Osteointegrasyonun süresinin tamamlanmasından sonra polieter ölçü materyali ve splintli açık ölçü tekniği kullanılarak ölçüler alınmıştır. CAD/CAM cihazı ile titanyum barlar hazırlanmış ve akrilik dişler kullanılarak final restorasyon tamamlanmıştır.

Sonuç: All-on-four tedavi konsepti, daha düşük maliyeti, fonksiyonu ve estetiği sağlamasıyla tam dişsiz hastalar için iyi bir tedavi alternatifi haline gelmiştir.

Anahtar Kelimeler: tam dişsizlik, implant, all-on-four, immediat yükleme

P-037**Prosthetic Rehabilitation of Totally Edentulous Patient with All-on-Four Treatment Protocol***Burcu Günal Abduljalil¹, Aysa Ayal²*¹Near East University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Nicosia, TRNC²Near East University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Nicosia, TRNC

Purpose: All-on-four treatment concept is one of the solutions for totally edentulous patients by using 2 axial anterior implants and 2 distally angled implants in the posterior region and temporary prosthesis can be loaded immediately after placement of the 4 implants. In this case report, it is aimed to present prosthetic rehabilitation of totally edentulous patient with all-on-four concept.

Case: A 44-year-old male patient applied to our clinic with the request to have denture. The clinical and radiographic examinations revealed that the maxillary and mandibular teeth were completely absent, extensive bone resorption and overhanged sinus floors. After the patient's complete denture was made, the gutta-perchas were placed in the appropriate area of denture where the implants should be placed and the CBCT scan was performed. Then, reference points were determined on the denture and access holes were prepared for the implants. The required bone reduction was achieved and the implants were surgically placed. The internal surface of the denture was modified in a convex shape and the prosthesis was immediately loaded in the mandible. Immediate loading is not preferred in the maxilla because sufficient primer stabilization can not be achieved in the left anterior implant. After completion of osteointegration time, impression was taken by polyether material with splinted open tray impression technique. Titanium bars were prepared by CAD/CAM and the final restoration was completed with acrylic teeth.

The function, aesthetic and appropriate cost of all-on-four treatment concept becomes a good alternative treatment option for totally edentulous patients.

Keywords: totally edentulous, implant, all-on-four, immediate loading

P-038**Mandibulada Sendromla İlişkili Olmayan Multipl Odontojenik Keratokist***Rıdvan Güler, Bekir İlyas, Kamil Serkan Ağaçayak*

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağzı Diş Çene Cerahisi Anabilim Dalı, Diyarbakır

Giriş: Keratokistik odontojenik tümör, 2005 yılında Dünya Sağlık Örgütü (WHO) tarafından skuamöz epitelyum ile kaplı, parakeratinize özellik gösteren agresif ve infiltratif büyüme potansiyeli olan iyi huylu, kemik içi yerleşimli odontojenik kökenli bir tümör olarak tanımlandı. Çenelerde multipl kistler nadir olarak ortaya çıkar. Multipl olduklarında, genellikle bir sendromla ilişkilendirilir. Sendromla ilişkili olmadan görülen multipl keratokistler oldukça nadirdir. Sıklıkla Gorlin-Goltz sendromuyla birlikte görülür. Bu olgumuzda Mandibulada sendromla ilişkili olmayan multipl odontojenik keratokist vakası rapor ettik.

Olgu: 28 yaşında erkek hasta kliniğimize rutin dental muayene nedeniyle başvurdu. Yapılan radyolojik tetkiklerde mandibula sol angulus ve sağ parasimfiz bölgesinde çift taraflı bir radyolüsent lezyon tespit edildi. Geçmiş tıbbi anamneze bakıldığında sistemik ve hematolojik testler normaldi. Göğüs ve kafatasından alınan radyografilerde ve deride anormallik saptanmadı. Ekstraoral muayene sol mandibula angulusta ve sağ parasimfizde şişlik görüldü. Panoramik radyografte hem sol mandibula bölgesinde 2. molar diş ile ilişkili hemde sağ mandibulada 41 ve 45 nolu dişleri içeren multilokuler radyolüsent lezyon izlendi. Lokal anestezi altında lezyon tamamen çıkarıldı. Patolojik incelemede keratokist tanısı kondu.

Sonuç: Multipl Odontojenik Keratokist ile başvuran hastalar Gorlin-Goltz sendrom olasılığı açısından iyice değerlendirilmelidir, çünkü Odontojenik keratokistler bu sendromun ilk ve tek bulgusu olabilir. Ayrıca, bu sendromla ilişkili Odontojenik keratokistlerin, izole OKC'lerden daha yüksek tekrarlama oranına sahip olduğu için, takip uzun bir süre boyunca izlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Gorlin-Goltz Sendrom, Multipl Keratokist, Mandibula,

P-038**Non-Syndromic Multiple Odontogenic Keratocyst of Mandible***Rıdvan Güler, Bekir İlyas, Kamil Serkan Ağaçayak*

Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Diyarbakır

Objective: The keratocystic odontogenic tumor was defined by the World Health Organization (WHO) in 2005 as a benign, intraosseous tumor of odontogenic origin, with characteristic lining of parakeratinized stratified squamous epithelium and a potential for aggressive, infiltrative behavior. Occurrence of multiple cysts (MC) involving the jaw is rare. When multiple, it is usually associated with a syndrome. Occurrence of MC without syndromic association is extremely rare. They are usually associated with Gorlin-Goltz syndrome. A case is reported non syndromic multiple odontogenic keratocysts in mandible.

Case: A man at 28 years of age admitted to our clinic for routine check-up and a unilocular radiolucent lesion was detected in the mandibula left angulus and right parasymphysis region. Systemic signs and symptoms, past medical history and hematologic tests were within normal limits. The radiographies from chest and skull and cutaneous abnormality wasn't revealed. The extraoral examination showed swelling in left mandible angulus and right parasymphysis. Multilocular radiolucent lesion related with the 2. molar tooth was detected in left mandible angulus region in OPG. Radiolucent lesion related with the 1. incisor-2. premolar tooth was detected in right mandible region in OPG. Under local anesthesia, the lesion was completely removed. The pathological examination diagnosed keratocyst.

Conclusion: If any patient reporting with the multiple odontogenic keratocystic should be evaluated thoroughly for the possibility of Gorlin-Goltz syndrome as odontogenic keratocystic may be the first and only manifestation of this syndrome. Also for the fact that odontogenic keratocystic associated with this syndrome have higher rate of recurrence than the isolated odontogenic keratocystic, follow up has to be followed for a long period time.

Keywords: Gorlin-Goltz Syndrom, Multiple Keratocyst, Mandible

P-039**Yumuşak Damakta Oral Squamöz Papilloma: Bir Olgu Raporu***Rıdvan Güler, Bekir İlyas, Kamil Serkan Ağaçayak*

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Diyarbakır

Giriş: Human Papilloma Virus(HPV) vücudun kutanöz ve mukozal bölgeleri tutan geniş bir hastalık grubunun etkenidir. 100'den fazla alt tipi ile HPV en sık görülen enfeksiyonlardan birisidir. Oral skuamöz papilloma(OSP) çok katlı skuamöz epitelin proliferasyonu ile beraber papiller veya verrüköz eksofitik kitle oluşturan etkeni HPV olan, benign bir hastalıktır. Bir çok çalışmada etkenin HPV 6 ve 11 olduğu rapor edilmiştir. Lezyonların histopatolojik incelemesinde basiller seviyede hiperplazi ve hafif derecede atipik mitotik görünüm izlenebilmektedir. OSP en sık sırasıyla palatal mukoza, dilin laterali ve dorsumu ve alt dudakta görülmektedir.

Olgu: 55 yaşında kadın hasta, 5 aydan beri ağzın yumuşak damak bölgesinde ağrısız bir büyüme ile başvurdu. Kitleden kaynaklı ağrı ve parastezi öyküsü yoktu.Alınan anamnezde vücudunun başka bölgesinde benzer lezyon bulunmamaktadır.Tütün çiğneme, alkol ve uyuşturucu kullanma alışkanlığı bulunmamaktadır. İntraoral muayenede, sağ yumuşak damak taraf arasında 0.6 * 0.5 cm boyutlarında olan soliter, sınırlı, oval şekilli bir eksofitik büyüme olduğu görüldü. Lezyon karnabahar benzeri bir görünüme sahipti. Lezyon ameliyat sonrası komplikasyon olmadan cerrahi olarak eksize edildi. Eksize edilen lezyon, histopatolojik değerlendirme sonucunda skuamöz papilloma olduğu doğrulandı.

Sonuç: Oral skuamöz papilloma, ağrısız büyüme ile karakterize iyi huylu proliferatif bir lezyondur. Patogenezi HPV ile ilişkili olup komplikasyonları önlemek için erken tanı ve cerrahi eksizyon yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Oral squamöz papilloma, Yumuşak damak, HPV

P-039**Oral Squamous Papilloma of the Soft Palate: A Case Report***Rıdvan Güler, Bekir İlyas, Kamil Serkan Ağaçayak*

Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Diyarbakır

Objective: Human papilloma virus (HPV) has a wide range of diseases affecting the cutaneous and mucosal areas of the body. HPV is one of the most common infection around the world with more than 100 different types. Oral squamous papilloma (OSP) is a benign proliferation of the stratified squamous epithelium and it creates a papillary or verrucous exophytic mass induced by human papillomavirus (HPV). HPV 6 and HPV 11 have been reported in many lesion studies. Lesions may have mildly atypical mitotic figures in variable hyperplasia of the basilar level. Papillomas were mostly seen on the palatal mucosa, dorsum and lateral borders of tongue and lower lips, respectively.

Case: A 55-year-old male patient was admitted with a painless growth on the soft palatal surface of the mouth since 5 months. There was no history of pain, parasthesia or numbness associated with the growth and no similar lesions were present elsewhere. There was no habit of tobacco chewing, alcohol and drug use. Intraoral examination revealed the presence of a solitary, well-defined, oval-shaped exophytic growth on the right half of the soft palate measuring 0.6*0.5 cm in size between the soft palatal side. The lesion had a cauliflower-like appearance. The lesion was surgically excised without any post-operative complications. The excised lesion was sent for histopathological evaluation, which confirmed the squamous papilloma.

Conclusion: Oral squamous papilloma is a benign proliferating lesions characterized by painless growth. Its pathogenesis is related the HPV. Early diagnosis and surgical excision should be performed to avoid further complications.

Keywords: Oral squamous papilloma, Soft palate, HPV

P-040**Miller Sınıf 2 Dişeti Çekilmesi ve Mine Hipoplazilerine Sahip Vakanın Tedavisi**

Mehmet Barış Ergür¹, Ersin Ülker¹, Tuğrul Kırtıloğlu¹, İbrahim Kayhan²

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Samsun

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Samsun

Amaç: Keratinize dişeti dikey boyutunun ve vestibül derinliğinin yetersiz olduğu, 31-41 numaralı Miller Sınıf II dişeti çekilmesi ve mine hipoplazilerine sahip dişlerin serbest dişeti grefti işlemi ve protetik restorasyon ile tedavi edilmesi.

Olgu: 34 yaşında kadın hasta 31-41 numaralı dişlerinde hassasiyet, dişetinde çekilme şikayetiyle başvurmuştur. Alınan anamnezde hastanın sistemik olarak sağlıklı olduğu, herhangi bir ilaç ve sigara kullanmadığı öğrenilmiştir. Yapılan klinik muayenede 31-41 numaralı dişlerde 3mm dişeti çekilmesi ve Miller sınıf II dişeti çekilmesi olduğu, keratinize dişeti dikey boyutunun ve vestibül derinliğinin yetersiz, mine yüzeyinde hipoplaziler olduğu görülmüştür. Hastanın ağız hijyeni eğitimi, diş ve kök yüzeyi temizliği ve kök yüzeyi düzleştirme işlemlerini içeren mekanik periodontal faz 1 tedavi uygulanmasını takiben dişeti çekilmesi olan dişlerde sert damaktan elde edilen serbest dişeti grefti ile keratinize dişeti dikey boyutu artırıldı. Takibinin 3. ayında kompozit laminaları tamamlandı. Hastanın 3 aylık takip dönemlerinde sorunsuz klinik iyileşme ve kök yüzeylerinde %100 kapanma tespit edildi.

Sonuç: Bu vaka raporu, Miller sınıf II dişeti çekilmesi sonrası görülen dişeti çekilmesinin tedavisinde yeterli keratinize dişeti dikey boyutu oluşturulması ve aynı anda vestibül derinliğinin artırılması amacıyla serbest dişeti grefti uygulanabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: dişeti, dişeti çekilmesi, serbest dişeti grefti

P-040**Treatment of Teeth with Miller Class 2 Gingival Recession and Enamel Hypoplasia**

Mehmet Barış Ergür¹, Ersin Ülker¹, Tuğrul Kırtıloğlu¹, İbrahim Kayhan²

¹Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Samsun

²Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Samsun

Aim: eing insufficient, treatment of teeth with Miller Class II gingival recession in teeth numbered 31-41 and enamel hypoplasia with free gingival graft procedure and prosthetic restoration.

Case: A 34-year-old woman applied with gingival recession and tenderness in her teeth numbered 31-41. In the anamnesis, it was learned that the patient was systemically healthy and did not use any drugs or cigarettes. In the clinical examination, it was seen that 3mm gingival recession and Miller class II gingival recession were seen in teeth numbered 31-41 and that the keratinized gingival vertical dimension and vestibular depth were insufficient and that hypoplasia on the enamel surface were. In the teeth having gingival recession following mechanical periodontal phase 1 including the patient's oral hygiene education, tooth and root surface cleaning and root surface straightening procedures, free gingival graft obtained from the hard palate and keratinized gingival vertical size were increased. Composite lamina of the patient were completed at the 3rd month of follow-up. During the 3-month follow-up period, smooth clinical recovery and 100% closure of the root surfaces were detected.

Conclusion: This case report demonstrates that free gingival grafting can be performed in order to establish an adequate keratinized gingival vertical dimension in the treatment of gingival recession after Miller class II gingival withdrawal and to increase the vestibular depth at the same time.

Keywords: free gingival graft, gingiva, gingival recession

P-041**Mandibulada Büyük Periferal Dev Hücreli Granüloma: 2 Olgu Raporu***Rıdvan Güler, Bekir İlyas, Kamil Serkan Ağaçayak*

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Diyarbakır

Giriş: Periferal dev hücreli granülom (PDHG) oral bölgenin sık izlenen dev hücreli bir lezyonudur. Periferal dev hücreli granülom (PDHG) gingival dokular ve alveoler mukozada, dişli ve dişsiz alanlarda görülen, orjini periost ve periodontal membran olan reaktif ve ekzofitik bir lezyondur. Çoğunlukla diş çekimi sonrası lokal iritan faktörler, hatalı dental restorasyonlar, gıda birikimi, plak ve diş taşı varlığında oluşur. PDHG'lere kadınlarda erkeklere oranla daha sık, mandibulada ise maksilladan daha fazla rastlanılır.

Olgu 1: 53 yaşında bayan hasta, 1 yıldan beri sol alt çenede şişlik şikayeti ile Ağız Diş Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Kliniğine başvurdu. Hasta sistemik olarak sağlıklıydı. Tümoral lezyon mandibula premolar molar bölgede yerleşmişti. Yapılan intraoral muayenede lezyonun sınırları belirgin, sapsız, kanamalı, yüzeysel kabarıklık ve ülsere olduğu görüldü. Panoramik radyografide kemik rezorpsiyonu görülmedi. Lokal anestezi altında eksizyonel biyopsi planlandı. Spesimen eksize edildikten sonra histopatolojik incelemeye gönderildi. Sütürler 1 hafta sonra alındı. **Olgu 2:** 38 yaşında kadın hasta, ağızındaki yumuşak doku büyümesi şikayetiyle başvurdu. Klinik muayenede 45-46 nolu dişlerin bukkalinde gelişmiş bir hiperplazi görüldü. Lezyon eksize edildi. Kitle eksize edildikten sonra histopatolojik incelemeye gönderildi.

Sonuç: Nadir rastlansa da erken yaşta hızlı ve agresif büyüyen PDHG'ların erken teşhisi önem arz etmektedir. Alveoler kemiğin ve dişlerin prognozu açısından PDHG hastalarının klinik ve radyolojik incelemeleri detaylı bir şekilde yapılmalı, nüks riski düşük olsa dahi bu tip hastaların uzun dönem takipleri sağlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Periferal Dev Hücreli Granuloma, Dev Hücreli Lezyonlar, Mandibula

P-041**Large Peripheral Giant Cell Granuloma in Mandible: 2 Cases***Rıdvan Güler, Bekir İlyas, Kamil Serkan Ağaçayak*

Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Diyarbakır

Objective: Peripheral giant cell granuloma (PGCG) is the most common oral giant cell lesion. Peripheral Giant Cell Granuloma (PGCG) is the most common giant cell lesion found in the jaws. The PGCG is a reactive, exophytic lesion that occurs primarily in gingival tissue and alveolar mucosa in both dentate and edentulous areas, originating from the periosteum or periodontal membrane, usually as a result of local irritating factors after tooth extraction, poor dental restorations, food impaction, ill-fitting dentures, plaque, and calculus. PGCG affects women more frequent than men and mandible more often than maksilla.

Case 1: A 53-year-old female patient reported to the Department of Oral and Maxillofacial Surgery with the complaint of swelling in the left lower jaw since 1 year. The patient was systemically healthy. The tumoral lesion was located on the edentulous mandible premolar-molar region. Intraoral clinic examination revealed that the lesion was wide, hemorrhagic, pedicellate, swollen and ulcerated. Orthopantomogram, radiograph showed no bone resorption. Excisional biopsy was planned under local anesthesia. The specimen was sent for histopathologic examination. Sutures were removed after 1 week. **Case 2:** In the second case, a 38-year-old female patient admitted with soft tissue enlargement in his mouth. Clinical examination revealed an advanced hyperplasia in buccal of 45-46. The lesion was excised. The specimen was sent for histopathologic examination.

Conclusion: Although it is rare; early diagnosis of PGCG seen in childhood period is important. Detailed clinical and radiological examinations must be done and the patients must be followed in a longterm period for recurrence risk.

Keywords: Peripheral Giant Cell Granuloma, Giant Cell Lesion, Mandible

P-042**Estetik Bölgedeki Dişeti Çekilmesinin Modifiye VISTA Tekniği ile Tedavisi***Halil İbrahim Aygün, Zekeriya Taşdemir*

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Kayseri

Amaç: Dişeti çekilmeleri hassasiyet, temizlenebilirlik problemleri ve özellikle anterior bölgede ciddi estetik sorunlara yol açmaktadır. Estetik bölgedeki dişeti çekilmelerinde minimum skar oluşumuna sebep olan minimal invaziv VISTA (Vestibular Incision Subperiosteal Tunnel Access) tekniği ve çeşitli modifikasyonlarının uygulanması, öngörülebilir ve tatmin edici sonuçlar vermektedir. Bu vakada, tek vertikal insizyonlu Modifiye VISTA tekniği uygulanmıştır.

Olgu: Sistemik olarak sağlıklı, günde 5 adete kadar sigara içen 30 yaşındaki kadın hasta, diş eti çekilmesi şikayetiyle muayene olmak için Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim dalına başvurdu. Mevcut gingivitise ek olarak 21 numaralı dişte Miller sınıf 1 dişeti çekilmesi tespit edildi. Faz-1 periodontal tedavi tamamlandıktan ve hastanın oral hijyen seviyesi ve farkındalığı yeterli düzeyde sağlandıktan sonra, 21 numaralı dişteki dişeti çekilmesini tedavi etmek için Modifiye VISTA tekniği uygulandı. İlgili bölgenin distalinde, mukogingival hattın apikalinden atılan tek vertikal insizyon aracılığıyla tünel oluşturuldu. Sol palatina bölgesinden alınan serbest dişeti greftinin deepitelize edilmesiyle elde edilen bağ dokusu grefti, oluşturulan tünelin içerisine mezialden gelen bir rehber suture ile yerleştirildi. 5.0 polipropilen suture kullanılarak mezialden, distalden, modifiye horizontal matres ile koronale askı suturelama ve kompozit buton ile de koronalden sabitlendi. Postoperatif olarak ibuprofen ve klorheksidin gargara reçete edilen hasta 6 ay boyunca periyodik olarak kontrol edildi.

Sonuç: Özellikle estetik bölgede öngörülebilir ve tatmin edici sonuçlar veren VISTA tekniği ve çeşitli modifikasyonları, hastanın postoperatif konforu açısından da tercih sebebidir. Bu vakada hem marjinal dişeti seviyesi hem de yumuşak doku kalınlığı ve konuru açısından operasyon sonrası 6 aylık takip sürecinde tatmin edici ve mevcut literatür ile paralellik gösteren bir sonuç elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: gingival, recession, tunnel, vista, esthetic, connective tissue

P-042**Gingival Recession Treatment on Esthetic Zone with Modified VISTA Technique***Halil İbrahim Aygün, Zekeriya Taşdemir*

Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Kayseri

Aim: Gingival recessions lead to hypersensitivity, lack of oral hygiene due to cleanability issues and also esthetic problems at anterior sites. VISTA (Vestibular Incision Subperiosteal Tunnel Access) technique and its modifications provide predictable and satisfying results with minimum scar formation as a minimal invasive technique. We used Modified VISTA approach with only one vertical incision in this case.

Case: Medically healthy, light smoker (5-per-day in average), 30-year-old female patient presented to Department of Periodontology for periodontal evaluation and complained about gingival recession. Patient diagnosed with gingivitis and Miller class-1 recession on tooth #21. Non-surgical periodontal therapy is completed and adequate oral hygiene awareness is achieved prior to surgery. In surgical phase, the only vertical incision is placed apically to mucogingival junction on distal site of tooth #21 and tunnel is elevated. The CTG (connective tissue graft) is harvested from left palate as free gingival graft and de-epithelized. Then it's placed inside the tunnel with a guiding suture from mesial site. The CTG is fixed using 5.0 polypropylene sutures on mesial, distal and coronal via coronally anchored suturing with modified horizontal mattress sutures and a composite button. Ibuprofen and chlorhexidine mouth rinse are prescribed postoperatively and patient is recalled regularly for 6 months.

Results: VISTA technique and its modifications provide predictable and satisfactory results especially on esthetic zone with minimal patient discomfort postoperatively. In this case, a fulfilling result is achieved parallel to the literature with Modified VISTA technique in terms of gingival level, soft tissue thickness and contour in 6 months postoperatively.

Keywords: dişeti, çekilme, tünel, vista, estetik, bağ dokusu

P-043**Mandibula Simfizde Santral Dev Hücreli Tümörün Cerrahi Yönetimi: Bir Olgu Raporu**

Bekir İlyas, Rıdvan Güler, Kamil Serkan Ağaçayak

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Diyarbakır

Giriş: Santral dev hücreli granülom (CGCG), iyi huylu, intraosseöz, neoplastik olmayan bir lezyondur. Lezyon, çene tümörleri arasında yaklaşık % 10 oranında görülür. Lokalizasyon olarak % 65-75 oranında mandibulada daha sık görülür. Kadınlarda ve genç yaş gruplarında daha sık görülmektedir. CGCG lezyonları agresif ve agresif olmayan formlarda karakterize olabilir. CGCG genellikle yavaş büyür, ancak daha agresif bir formda görüldüğü zaman, hızlı bir büyüme, ekspanzyon, dişlerde lüksasyon ve kortikal kemiğe penetrasyon görülebilir. Radyolojik olarak lezyonlar, sklerotik bir sınır bulunmaz, unilocular veya multilocular radyolucent alanlar vardır. CGCG, histopatolojik olarak celluler fibröz dokudan oluşan çok çekirdekli dev hücreler içerir.

Olgu: 32 yaşında erkek hasta rutin radyografik muayenede mandibula simfizde lokalize büyük bir osteolitik lezyon şüphesi ile ağız diş çene cerrahisi kliniğimize yönlendirildi. Yapılan ilk klinik muayenede mandibular simfizin tamamını içeren katı bir şişlik görüldü. Oral mukoza normal bir görünüme sahipti. 34 ve 43 nolu dişlerde Sınıf III mobilite vardı. Sağ ve sol mental sinir parestezisi yoktu. Biyopsi sonucu patolojik kitlenin santral dev hücreli granülom olduğunu doğruladı. 34-35 ve 43 nolu dişlerin tamamı çekildi ve hasta lokal anestezi altında patolojik kitle tümüyle kürete edildi. Hastanın radyografik kontrolleri devam etmektedir. İlk radyografik kontrol 6. ayda yapıldı.

Sonuç: Agresif CGCL'ler agresif olmayanlardan daha sık nüks eder. Bazen kortikosteroid enjeksiyonuna veya cerrahi küretaja zayıf yanıt göstermesine rağmen, agresif vakalarda radikal cerrahi ile ilişkili morbiditeleri azaltmak için her iki tedavi stratejisinin bir kombinasyonu düşünülmelidir. Klinik, radyografik, histolojik özellikler ve tedavi yaklaşımı literatür bulgularına uymuştur. Birçok tedavi yöntemine ek olarak, olgumuzda enükleasyonun tatmin edici olduğu görüldü.

Anahtar Kelimeler: Eksizyon, Santral dev hücreli granülom, Mandibula simfiz

P-043**Surgical Management of Central Giant Cell Tumor of the Mandibular Symphysis: A Case Report**

Bekir İlyas, Rıdvan Güler, Kamil Serkan Ağaçayak

Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Diyarbakır

Objective: Central giant cell granuloma (CGCG) is defined as a benign, intraosseous, nonneoplastic lesion. The lesion is seen in about 10% of jaw tumors, with a 65-75% mandibular prevalence and more frequent in females and younger age groups. CGCG lesions on the basis of signs and symptoms and histological property are characterized in aggressive and nonaggressive forms. CGCG usually grows slowly but when has seen in a more aggressive form, it exhibits rapid growth, swelling, loosening of the teeth, and it penetrates the cortical bone. Radiologically, lesions present unilocular or multilocular radiolucent defects without any sclerotic band. CGCG includes giant cells with multiple nuclei composed of cellular fibrous tissue histopathologically.

Case: A 32-year-old men patient with a large osteolytic lesion in the mandibular symphysis noticed in routine radiological examination referred to the oral and maxillofacial department clinic. The initial clinical examination revealed a firm swelling involving the whole of the mandibular symphysis. The oral mucosa had a normal appearance. Teeth 34 and 43 exhibited Class-III mobility with no cold sensitivity. Sensitivity in the right and left mental nerve distribution regions was preserved. Biopsy confirmed it to be a central giant cell granuloma. Teeth 34-35 and 43 were extracted. the lesion was completely cured. Patient follow-ups are continuing with control radiography. First radiographic follow-up was done in 6th month.

Conclusion: Despite sometimes showing poor response to corticosteroid injection or surgical curettage, a combination of both treatment strategies should be considered in aggressive cases to reduce morbidities associated with radical surgery. The clinical, radiographical, histological features and treatment approach did comply with the findings of the literature. In addition to many treatment methods, enucleation was found to be satisfactory in our case.

Keywords: Excision, Central giant cell granuloma, Mandible Symphysis

P-044**Zirkonyum ile Ön Dişlerin Estetik ve Fonksiyonel Rehabilitasyonu: Vaka Sunumu***Aybike Kılıç, Suat Yaluğ*

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Karşıt arki dişsiz olan veya karşıt arklarla okluzyonda olmayan dişlerde doğal bir ekstrüzyon görülmektedir. Disklüzyona bağlı oluşabilen böyle durumlarda dişlerin protetik rehabilitasyonu ile okluzyon ayarlanabilmektedir. Özellikle anterior bölgede zirkonya esaslı seramikler ideal bir seçenek olabilmektedir.

Vaka : 34 yaşında bayan hasta selektif möllemeye bağlı olarak 11,21 numaralı dişlerde dentin hassasiyeti şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Hastanın klinik ve radyolojik muayeneleri yapıldı.11,21 numaralı dişlerin sentrik okluzyonda temasta olmadığı görüldü.Diş preparasyonu yapılmadan önce restorasyonun renk seçimi yapıldı. Dişler chamfer marjinal bitimine uygun şekilde prepare edildi. Basamak serbest dişeti kenarının 0.5 mm altında olacak ve dişeti konturunu takip edecek şekilde yapıldı. Diş preparasyonu sonrası tüm keskin kenarlar ve köşeler yuvarlatıldı. Ölçü almadan önce dişeti oluğu içerisine retraksiyon ipi (Elite Cort, Zhermack) yerleştirildi ve 10 dakika süreyle beklendi. Polivinil siloksan(Express XT Light Body, Express XT Putty Quick, 3M) ile ölçü alındı. Marjinal uyum, proksimal kontak, okluzyon ve estetik düzenlemeler yapıldıktan sonra restorasyon cam iyonomer siman(3M Espe Ketac™ Cem Radiopaque) ile simante edildi. Hastaya 1 ay ve 6 ay sonra takip randevuları verildi.

Sonuç: Hastanın 6 aylık takibinde zirkonya esaslı seramiklerin anterior bölgede güvenilir, fonksiyonel ve estetik olarak başarılı olduğu bulundu. Kısa dönem klinik veriler, zirkonya esaslı sabit protezlerin, anterior ve posterior bölgede metal-seramik sabit protezlere alternatif olabileceğini göstermektedir. Bununla birlikte ideal bir estetik için translusensinin önemli olduğu bölgelerde zirkonya bazlı materyalleri kullanmak uygun olmayabilir.

Anahtar Kelimeler: klinik performans, sabit restorasyon, zirkonya

P-044**Rehabilitation of Anterior Teeth with Zirconia: A Case Report***Aybike Kılıç, Suat Yaluğ*

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara

Objective: A natural extrusion is seen if opposed arc is toothless or teeth is not in occlusion by the opposite arc. In such cases, due to disclusion; occlusion can be adjusted with the prosthetic rehabilitation of the teeth. Zirconia based ceramics can be an ideal option specially anterior region.

Case: A 34-year-old female patient complaint of dentin hypersensitivity in 11,21 teeth depending on selective grinding applied to our clinic. Clinical and radiographic examinations were made. 11,21 teeth were not contact in centric occlusion. Color selection was made before tooth preparation. Teeth were prepared with chamfer marginal end. Marginal end was adjusted 0.5 mm below the free gingival margin throughout gingival contour. All sharp edges and corners were rounded after tooth preparation. Before the impression, retraction cords (Elite Cort, Zhermack) was placed into the gingival groove and was allowed to stand for 10 minutes. Impression was taken with polyvinyl siloxane (Express XT Light Body, Express XT Paste Fast, 3M). Restoration was cemented with glass ionomer cement (3M Espe Ketac™ Cem Radiopaque) after checking marginal fit, proximal contact, occlusion and aesthetic harmony. The patient was called for 1 month and 6 months re-call.

Conclusion: Zirconia based ceramics were found to be reliable, functional and aesthetically successful in the anterior region at 6 month-follow-up. Short-term clinical data suggest that zirconia-based fixed dental prosthesis may serve as an alternative to metal ceramic fixed dental prosthesis in the anterior and posterior dentition. However, it may not be appropriate to use zirconia-based materials in areas where translucency is important for an ideal aesthetic.

Keywords: clinical performance, fixed restorations, zirconia

P-045**Periferik Ossifiye Fibrom ve Tedavisi: Olgu Sunumu**

Ahmet Cemil Talmaç, Nazlı Zeynep Alpaslan Yaylı, Basem Abdulrahman Alshujaa, Anas Mohamad Alsafadi

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Van

Amaç: Periferik ossifiye fibrom (POF), genellikle interdental papillada görülen reaktif bir yumuşak doku büyümesidir. Saplı veya geniş tabanlı görülebilen lezyon, genellikle düz yüzeyle olup, soluk pembeden koyu kırmızıya kadar değişebilen renk skalası vardır. Nüks nedenleri arasında lezyonun tam olarak eksize edilememesi veya lokal iritanların elimine edilememesi yer alır. Tedavisi için, periosteum ve etkilenen periodontal ligament dahil olmak üzere lezyonun derin eksizyonunu kapsayan cerrahi müdahale gerekir. Bu olgu sunumunda bir POF vakasının cerrahi tedavisi sunulmaktadır.

Olgu: Mandibular alt kesici dişler arasında lokalize diş eti büyümesi şikayeti bulunan 32 yaşındaki erkek hasta, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji kliniğe başvurmuştur. Hastadan alınan anamnezde herhangi bir sistemik hastalığı olmadığı ve diş eti büyümesinin yaklaşık 3 aydır mevcut olduğu öğrenilmiştir. Ayrıca hasta daha önce aynı yerden bir lezyon eksize edildiğini ancak nüksettiğini belirtmiştir. Stimülasyonla birlikte lezyonda kanama ve ağrı tespit edilmiştir. Klinik muayenede şişliğin pembe ve kırmızı arasında, ağız hijyeninin kabul edilebilir durumda olduğu gözlenmiştir. Radyografik muayenede alt kesici dişler arasında kemik rezorpsiyonu tespit edilmiştir. Hastaya başlangıç periodontal tedavi uygulanmış ve gerekli oral hijyen talimatları verilmiştir. 1 hafta sonra eksizyonel biyopsi yapılarak lezyon tamamen uzaklaştırılmış ve ilgili bölgede derin küretaj yapılmıştır. Alınan biyopsi değerlendirilmesi için Patoloji Bölümü'ne gönderilmiş ve hasta takip altına alınmıştır.

Sonuç: Histopatolojik inceleme sonucu vakaya POF teşhisi konulmuştur. İki aylık takipten sonra, herhangi bir nüks gözlenmemiştir. Hastanın rutin kontrolleri devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Periferik Ossifiye Fibrom, Ağız Hijyen, Eksizyonel Biyopsi

P-045**Peripheral Ossifying Fibroma and Treatment: Case Report**

Ahmet Cemil Talmaç, Nazlı Zeynep Alpaslan Yaylı, Basem Abdulrahman Alshujaa, Anas Mohamad Alsafadi

University of Van Yuzuncu Yil Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Van

Aim: Peripheral Ossifying Fibroma (POF) is a reactive soft tissue growth that is usually seen on the interdental papilla. The lesion may be pedunculated or broad based, usually smooth surfaced and varies from pale pink to cherry red in color. The reasons for recurrence include incomplete removal of lesion or failure to eliminate local irritants. The treatment requires surgical intervention with deep excision of the lesion including periosteum and affected periodontal ligament. In this case report, surgical treatment of a POF case is presented.

Case: A 32 year old male patient reported to the University of Van Yuzuncu Yil, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology with a localized swelling in the mandible between the two lower central incisors. It was learned from the patient's history that there was no systemic disease and gingival growth was present for about 3 months. Also he stated that a lesion was excised from the same location but relapsed again. There were bleeding and pain when stimulation. On clinical examination, swelling was between pink and red in color and oral hygiene was acceptable. Radiographic examination revealed bone resorption in the region of lower incisors. Initial periodontal treatment was performed and necessary oral hygiene instructions were given to the patient. After one week, an excisional biopsy was performed and the lesion was completely removed with deep curettage. The biopsy was send to laboratory for examination. The patient was under follow up.

Result: Histopathological examination revealed POF. After two months follow up, there was no recurrence observed. Routine follow-up of the patient continues.

Keywords: Peripheral Ossifying Fibroma, Oral Hygiene, Excisional Biopsy

P-046**Çocuk Hastada Oral Skuamöz Papillomun Tedavisi***Hülya Çerçi Akçay¹, Yelda Kasımoğlu¹, Hasan Ekmekçioğlu², Gamze Aren¹*¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Oral skuamöz papilloma, çok katlı yassı epitelin iyi huylu bir lezyonudur. Patojenitesi insan papilloma virüsü (HPV) ile ilişkili olup, bu lezyonlar genelde asemptomatik ve yavaş ilerleme gösterirler. Günümüzde başarılı hemostaz, dikişsiz iyileşme, yara sterilizasyonu, ameliyat sonrası minimal ağrı ve ödem gibi birçok avantajından dolayı bu tip lezyonlar lazer ile tedavi edilmektedir. Bu raporun amacı, çocuk hastada oral skuamöz papillomun diode lazer ile tedavisini sunmaktır.

Olgu: 8 yaşında kız hasta sert damağında yumuşak doku kitlesi şikayeti ile İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na sevk edildi. Hastanın tıbbi öyküsü incelendiğinde herhangi bir sistemik hastalık görülmedi. Klinik muayenede, sert damağın orta hattından uzanmış pembe renkli saplı bir lezyona rastlandı. Lezyon diode lazer ile eksize edildi. 1 hafta sonraki klinik kontrolde, dokuların iyileşmesini tamamladığı gözlemlendi.

Sonuç: Oral mukozada skuamöz papillomanın varlığı, cinsel istismar olasılığı ve bunun ağız kanseri ile olası ilişkisi de dahil olmak üzere çeşitli geçiş yolları araştırılmalıdır. Lazer destekli diş hekimliği bu tip oral lezyonları tedavi etmek amacıyla kullanılabilir ve çocuk hastalarda geleneksel tedaviye alternatif olarak düşünülebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: çocuk, diode lazer, oral skuamöz papilloma

P-046**The Management of Oral Squamous Papilloma in a Pediatric Patient***Hülya Çerçi Akçay¹, Yelda Kasımoğlu¹, Hasan Ekmekçioğlu², Gamze Aren¹*¹İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, İstanbul²İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Aim: Oral squamous papilloma is a benign lesion of the stratified squamous epithelium. Its pathogenesis is related to human papilloma virus (HPV). These oral mucosa lesions are most often asymptomatic and have slow progression. Laser assisted management is common these days with lots of advantages including successful hemostasis, devoid of sutures, wound sterilization and minimal post-operative pain and edema. The aim of this report is to present the treatment of an oral squamous papilloma in a pediatric patient with diode laser.

Case: A 8-year-old girl patient was referred to the İstanbul University Faculty of Dentistry Department of Pedodontics with a complaint of soft tissue mass in her hard palate. Her medical history did not reveal any systemic disease. Clinical examination showed that there was a pink-coloured lesion extended from the middle line of the hard palate. The lesion was excised with diode laser. One week later, the clinical follow-up showed the complete tissue healing.

Conclusion: The presence of squamous papilloma in the oral mucosa should be investigated because of various forms of transmissions, including the possibility of sexual abuse, and its possible relation with oral cancer. After investigation, laser dentistry can be used by dental practitioners to manage these kind of oral lesions and should be considered as an alternative to conventional treatment in children.

Keywords: Children, diode laser, oral squamous papilloma

P-047**Anterior Diastema Vakasına Direkt Kompozit Restorasyon İle Estetik Rehabilitasyon: Vaka Sunumu**Özlem Ünal

İstanbul

Amaç: Günümüzde artan güzellik kaygısı ile kliniğimize gelen diastemaya sahip hastalar bizden estetik sonuçlar beklemektedir. İki komşu diş arasındaki anormal boşlukla karakterize dental anomaliye diastema denilmektedir. Polidiastemaya sahip hastalarda estetik kaygılar, konuşma bozuklukları, oral hijyen eksiklikleri görülebilmektedir. Direkt kompozit restorasyonlar, dişler arasındaki boşlukların kapatılması için düşük maliyetli ve konservatif bir tedavi seçeneğidir. Bu vaka raporunun amacı, polidiastemaya sahip dişlerin konservatif şekilde direkt kompozit rezin restorasyonlarla rehabilite edilip estetik tedavisinin sunulmasıdır.

Olgu Sunumu: Kliniğe gelen 28 yaşında kadın hastanın alınan anamnezinde herhangi sistemik rahatsızlığı olmadığı öğrenilmiştir. Yapılan klinik ve radyolojik muayene sonucunda 12-22 nolu dişler arasında diastemalar olduğu görülmüştür. Hastanın dil itme alışkanlığı mevcuttur. Diastemaların kompozitle kapatılıp sonrasında alışkanlık kırıcı aparey yapılmasına karar verildi. Öncelikle dişlerin rengi A2 olarak belirlendi. Üst çeneden ölçü alınıp mock up hazırlandı. Yapılan mock up üzerinde silikon anahtar hazırlandı. Komşu dişler teflon bantla izole edilip, restore edilecek dişlere etch uygulandı. Sırasıyla 3M Espe Universal bond, Z250 Filtek A2 body ve A1 enamel kompoziti kullanılarak diastemalar kapatıldı. Yüzey şekillendirmede Gc kompozit fırça ve Bisco remodeling rezin kullanılmıştır. Bitim ve cila işlemlerinde Shofu Super Snap diskleri ve Direct Dia pasta kullanılmıştır. 9. ay yapılan klinik muayenede restorasyonlarda renk değişimi olmadığı ve 11 nolu dişin mezioinsizal kenarında travmaya bağlı minik kırık görülmüştür.

Sonuç: Kompozitle diastema kapama tedavisi ile tek seansta düşük maliyetle konservatif şekilde hastanın mevcut olan polidiastemaları kapatılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Alışkanlık Kırıcı, Diastema, Estetik, Kompozit

P-047**Esthetic Rehabilitation of Anterior Diastema with Direct Composite Restoration: Case Report**Özlem Ünal

İstanbul

Aim: Nowadays with increasing beauty anxiety, patients who have diastema come to our clinic expect aesthetic results from us. Diastema is a dental anomaly characterized by the gap between teeth. Aesthetic concerns, speech disorders and oral hygiene deficiencies can be seen due to diastema. Direct composite restoration is conservative and cost-effective treatment option for the closure of interdental spaces. The aim of this case report is to provide conservative rehabilitation of diastema teeth with direct composite resin restorations.

Case: A 28-year-old female patient who came to the clinic, had not any systemic disease. As a result of clinical and radiological examination, diastema was seen between the teeth 12-22. The patient had a habit of pushing tongue. It was decided that diastema would be closed with direct composite restoration and then a habit breaker was made. Firstly, the color of the teeth was determined as A2. Before silicon index was prepared, teeth was mocked up. The neighbore teeth were isolated with tape and then etching. The polydiastema were closed using 3M Espe Universal bond, Z250 Filtek A2 body and A1 enamel composite. Gc composite brush and Bisco remodeling resin were used for surface shaping. Shofu Super Snap discs and Direct Dia paste were used at finishing and polishing applications. The clinical examination showed no color changing in restorations and small fracture due to trauma on the mesioinsizal side of tooth 11.

Conclusion: Diastema closure treatment with the composite resin, the patient's diastemas are conservatively closed at a single session with low cost.

Keywords: Composite, Diastema, Esthetic, Habit Braker

P-048

Primer Oromandibular Distoni Hastasında Lateral Pterigoid Kasa Botulinum Toksin Enjeksiyonu*Müfide Bengü Erden Şahin, Yağmur Şahin, Candan Efeoğlu*

Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

Amaç: Distoni sıklıkla tekrarlayıcı anormal harekete, postüre veya her ikisine neden olan, sürekli veya aralıklı kas kontraksiyonları ile karakterize bir hareket bozukluğudur. Oromandibular distoni lokal olarak alt çene, alt yüz ve dil kaslarını etkiler. Oromandibular distonide konuşma, çiğneme ve yutkunma oldukça güçleşmektedir. Tanı anamnez ve nörolojik muayene ile konulabilmektedir. Primer oromandibular distoni tanısı olan 70 yaşındaki kadın hasta spontan ve tekrarlayan eklem dislokasyonu nedeniyle kliniğimize yönlendirilmiştir. Hastaya daha önce nörolog tarafından infero- mandibular kaslara botulinum toksin enjeksiyonu yapılmış olmasına rağmen spontan eklem dislokasyonu ve istemsiz çene hareketleri devam etmekteydi. Hasta yemek yeme, konuşma, hareketli protez kullanımı gibi birçok fonksiyonel harekette sorun yaşamaktaydı.

Olgu: Hasta ağzını hiç stabil tutamadığı için öncelikle Barrel bandajı ile mandibulanın aşırı istemsiz hareketlerin önlenmesi amaçlandı ve hastaya bilateral lateral pterigoid kaslara botulinum toksin enjeksiyonu önerildi. Ultrasonografi eşliğinde bilateral lateral pterigoid kaslara ekstraoral olarak 2 ayrı noktadan 100U(Dysport®) botulinum toksin enjeksiyonu yapıldı. Botulinum toksinin etkisini görmek üzere hasta haftalık kontrollere çağırıldı. Hasta total dişsiz olduğu için ağız açıklığı columella- mentum arası mesafe ölçülerek değerlendirildi. Hastanın enjeksiyon öncesi ağız maksimum açık iken columella-mentum mesafesi: 8,30 cm ve enjeksiyon sonrası 1.ayda ağız maksimum açık iken columella-mentum arası mesafe: 7,40 cm olarak ölçüldü. Ayrıca enjeksiyon öncesi oluşan spontan ve tekrarlayan eklem dislokasyonunun enjeksiyon sonrası kontrollerde oluşmadığı ve hastanın fonksiyonlarını yerine getirebildiği görüldü. Hastada, özellikle lateral pterigoid kasa botulinum toksin enjeksiyonu sonrası oluşabilen disfaji görülmemiştir.

Sonuç: Günümüzde OMD tedavisinde botulinum toksinin etkili olduğu veya olmadığı konusunda yeterli tıbbi kanıt bulunmamaktadır; ancak mevcut klinik deneyimlere göre hastaların yaşam kalitesinin artmasını ve hareket kabiliyetinin gelişmesini sağlamaktadır. Mevcut çalışmaların çoğu longitudinal klinik deneyim, gözlemsel çalışmalar, olgu raporları veya retrospektif çalışmalardan oluşmaktadır. Bununla birlikte mevcut verilere göre OMD için en çok tercih edilen tedavi botulinum toksin enjeksiyonudur.

Anahtar Kelimeler: botulinum toksin, oromandibular distoni, temporomandibular eklem

P-048

Botulinum Toxin Injection of the Lateral Pterygoid Muscle in a Patient with Primary Oromandibular Dystonia*Müfide Bengü Erden Şahin, Yağmur Şahin, Candan Efeoğlu*

Ege University Faculty of Dentistry, Department of Oral Maxillofacial Surgery, İzmir

Objective: The dystonias are a group of disorders characterized by muscle contractions producing twisting and repetitive movements or abnormal postures. Oromandibular dystonia (OMD) focally affects the masticatory muscles, lower face and tongue muscles. Speech, chewing and swallowing becomes difficult in patients with oromandibular dystonia. Diagnosis is by neurological examination. A 70-year-old female patient diagnosed with primary OMD was referred to our clinic due to spontaneous and recurrent temporomandibular joint dislocation. Spontaneous joint dislocation and involuntary jaw movements were present, although her neurologist had previously injected botulinum toxin (BT) in inferomandibular muscles. Functional problems during eating, speaking, and the use of removable dentures were present.

Case Presentation: The primary goal of treatment was to prevent excessive and involuntary movements of the mandible with Barrel bandage, and BT injection in lateral pterygoid muscles bilaterally. 100U (Dysport®) BT was injected in 2 different spots of each lateral pterygoid muscle under ultrasound guidance. The patient was reviewed weekly to follow the effect of BT. As the patient was edentulous, the jaw opening was evaluated by measuring the distance between the columella and mentum. Maximum active jaw opening measured (distance between columella and mentum) before and after injection was 8,30 cm and 7,40 cm respectively. Spontaneous dislocation that occurred several times during daily activities before the injection disappeared and the patient could perform the above mentioned functions. There was no dysphagia that could occur after BT injection of the lateral pterygoid muscle.

Results: Currently, there is insufficient medical evidence to support the effectiveness of BT in the treatment of OMD; however, it improves the quality of life and jaw movements of patients according to current clinical experience. Most of the current studies consist of longitudinal clinical experience, observational studies, case reports or retrospective studies. The current treatment of choice for OMD is BT injection.

Keywords: botulinum toxin, oromandibular dystonia, temporomandibular joint

P-049**Endodontik-Periodontal Lezyonlu Mandibular Moların Kombine Tedavisi: Bir Olgu Sunumu***Emirhan Yıldız, Fatih Çakıcı, Elif Bahar Çakıcı, Gülbin Şehitoğlu*

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Ordu

Amaç: Derin periodontal ceple ilişkili şiddetli periodontal yıkımı olan, nekrotik pulpalı sol mandibular birinci molar dişin teşhis ve tedavisini sunmaktır.**Vaka Raporu:** 31 yaşında kadın hasta sol mandibular bölgede ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan ağız içi muayenede mandibular sol birinci molar dişte mobilite, perküsyonda hassasiyet, gingivitis, derin periodontal cep ve sınıf II furkasyon defekti olduğu saptandı. Radyografik muayenede ise dişte derin bir amalgam dolgu ve dişin kökü ve furkasyonu etrafında şiddetli kemik kaybı görüldü. Hastanın öncelikli olarak endodontik tedavisi yapıldı. Sol alt 1.molar dişe rubber dam uygulandı, giriş kavitesi açıldı. Çalışma uzunluğu apex locator ve radyografiyle doğrulandıktan sonra preparasyon yapıldı. İrrigasyon protokollerinin ardından kanallar paper pointler ile kurutuldu ve aynı seansta dolduruldu. Periodontal tedavi planlandı. Periodontal tedavide tam kalınlık flep kaldırılarak kök yüzey düzleştirilmesi ve periodontal cep eliminasyonu yapıldı. Daha sonra kemik grefti ve membran uygulamasının ardından flep kapatıldı. Dokuz aylık klinik takipte, hasta semptomlarının tamamen geçtiği görüldü. Dokuz ay sonra alınan radyografilerde defekt bölgesinde önemli miktarda yeni kemik oluşumu izlendi.**Sonuç:** Bu vaka doğru teşhis ve kombine tedavi ile birlikte endodontik-periodontal lezyonun sebep olduğu şiddetli ataşman kaybının tekrar kazanılması ve dişin yeniden fonksiyon kazanmasını göstermektedir.**Anahtar Kelimeler:** Kombine endodontik-periodontal lezyon, kök kanal tedavisi, periodontal tedavi**P-049****Combined Treatment of Mandibular Molar with Endodontic-Periodontal Lesion: A Case Report***Emirhan Yıldız, Fatih Çakıcı, Elif Bahar Çakıcı, Gülbin Şehitoğlu*

Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Ordu

Aim: To diagnose and treat left mandibular first molar tooth with severe periodontal destruction associated with deep periodontal pocket and necrotic pulp.**Case:** A 31-year-old female patient referred to our clinic with complaints of pain in the left mandibular region. Mobility, sensitivity in percussion, gingivitis, deep periodontal pocket and class II furcation defect were determined in mandibular left first molar tooth. Radiographic examination revealed a deep amalgam filling and severe bone loss around the root and furcation of the tooth. The patient was treated firstly with endodontic treatment. Rubber dam was applied to the lower left 1.molar tooth, the access cavity was opened. The working length was confirmed by apex locator and radiography and prepared. After the irrigation protocols, the root canals were dried with paper points and filled in the same visit. Periodontal treatment was planned. Full thickness flap was removed and periodontal cell elimination and root planing was performed in periodontal treatment. Then the flap was closed after the application of bone graft and membrane. In the nine-month clinical follow-up, the patient's symptoms disappeared completely. Radiographs which taken nine months later showed a significant amount of new bone formation in the defect region.**Conclusion:** This case shows recovery of the severe attachment loss which caused by the endodontic periodontal lesion and re-function the tooth.**Keywords:** Combined endodontic-periodontal lesion, root canal treatment, periodontal treatment

P-050**Fonksiyon ve Estetiğin Birlikteliği: Olgu Sunumu**

Onur Doğan Dağ, Osman Nuri Tosun, Ali Kemal Özdemir

Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Edirne

Amaç: Bu çalışma ile kısmi dişsiz bölgelerde kaybedilen fonksiyon ve estetiğin dental implantlar ve üst yapıları ile restore edilmesi; diş eksikliği olmayan bölgelerde ise atrizyona bağlı diş doku kayıplarının oluşturduğu kötü estetiğin, zirkonyum destekli sabit protezlerle restore edilmesi amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi kliniğine estetik olmayan görünüm şikayetiyle başvuran 63 yaşındaki erkek hasta; maksillada Kennedy III modifikasyon 1 kısmi dişsiz, mandibulada ise diş eksikliği olmayıp yaygın atrizyon kaynaklı diş dokusu kaybı mevcuttur. Hastanın sağ maksiller bölgesinde sabit bölümlü protez vardır. Dayanak dişlerde periodontal kemik kaybı mevcut olup protezin anterior dayanak dişi çekilmiştir. Sol maksiller lateral ve sol maksiller ikinci molar arasında diş bulunmamaktadır. Hastanın estetik ve fonasyon beklentileri gazetecilik mesleği itibarıyla yüksektir ve sabit restorasyon beklentisi vardır. Maksillaya 6 adet dental implant uygulanmıştır. Maksilladaki dişsiz alanlar on bir üyeli implant üstü zirkonyum destekli porselen ile restore edilmiştir. Maksiller anteriordaki dişler de estetik bütünlüğü sağlamak için zirkonyum destekli porselen ile restore edilmiştir. Maksiller sağ üçüncü molar ve maksiler sol ikinci molar dişler ise metal destekli porselen ile restore edilmiştir. Hastanın mandibuler sağ ve sol ikinci premolar dişleri arası zirkonyum alt yapı porselen ile restore edilmiştir. Hastanın estetik, fonasyon ve fonksiyonel beklentileri karşılanmıştır. Tedavi sonrası 1. gün, 3. gün ve 1. ay kontrolleri gerçekleştirilmiştir.

Sonuç: Günümüzde diş eksikliklerinin tedavisinde implant uygulamaları en etkili tedavi yöntemlerinden birisi olarak kabul edilmektedir. Zirkonyum destekli sabit restorasyonların estetik yapısı, üstün fiziksel özellikleri ve biyouyumluluğu ile hastaların beklentilerini karşılar niteliktedir.

Anahtar Kelimeler: Dental implant, sabit protez, zirkonyum

P-050**Combination of Function and Esthetics: Case Report**

Onur Doğan Dağ, Osman Nuri Tosun, Ali Kemal Özdemir

Trakya University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Edirne

Purpose: This paper aimed at restoring lack of function and lack of esthetic caused by partially toothless zones and attrition.

Case Report: A 63 years old male patient was presented to the Trakya University Faculty of Dentistry Prosthodontic Department about aesthetic complaints. Kennedy III modification 1 partial edentulous zone was detected on the maxilla. There is no absence on the mandibular teeth. The loss of tooth tissue was detected on mandibular teeth because of the attrition. The patient has a fixed-partial denture on the right maxillary region. Periodontal bone loss was determined around the abutment teeth and the anterior abutment tooth was extracted. Zone between left maxillary lateral and left second molar was edentulous. The patient's aesthetic and phonation expectations are high because of journalistic profession. Also fixed restorations were suggested by patient. Six dental implants were inserted to maxillary toothless regions. Eleven unit zirconium based porcelain were applied over implants. The maxillary anterior teeth were prepared and were restored with zirconium based porcelain to ensure esthetic integrity. Maxillar right third molar and maxillar left second molar restored with metal based porcelain. Between mandibular left and right second premolars restored with zirconium based porcelain. The esthetic, phonation and functional expectations of the patient were met. Patient was called to check restoration after one day, three day and one month.

Result: Nowadays, implant applications are considered as one of the most effective treatment methods for tooth absence. The aesthetic structure of zirconium-based fixed restorations, with superior physical properties and biocompatibility, meets the expectations of the patients.

Keywords: Dental implant, fixed partial denture, zirconium

P-051

Dikey Boyutu Yükseltilen Hastada Tam-Ark Restorasyonun T-Scan III ile Uyumlanması*Elif Didem Demirdağ, Duygu Karakış*

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: İdeal oklüzyon; stomatognatik sistemle uyum içinde olan, fizyolojik fonksiyonlarda rahatsızlığa neden olmadan etkin bir çiğneme ve estetiğin sağlanabildiği oklüzyon olarak tanımlanmaktadır. Günümüzde dijital sistemlerin geliştirilmesiyle, oklüzal analiz daha etkin bir şekilde yapılabilmektedir. Bu durum; dikey boyutun ve oklüzyonun yeniden yapılandırıldığı hastalarda daha hassas bir değerlendirmeyle, restorasyonlarda erken temaslardan kaynaklanan komplikasyonları önlemekte ve çiğnemenin etkin bir şekilde yapılmasını sağlamaktadır. Bu vakada, dikey boyutu yükseltilen, diş destekli ve implant destekli tam ark restorasyonu olan hastada oklüzal uyumlamaların dijital oklüzal analiz cihazıyla (T-Scan III) değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: 54 yaşındaki kadın hasta çiğneme fonksiyonunun yetersizliği ve estetik memnuniyetsizlik nedeniyle Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na başvurmuştur. Anamnez, klinik ve radyografik muayene bulgularının değerlendirilmesi sonucunda oklüzal dikey boyutun 4 mm yükseltilmesine karar verilmiştir. Protetik rehabilitasyon öncesinde mock-up yapılarak, restorasyonun estetiği öngörülmüş ve hastanın onayı alınmıştır. Nöromusküler sistemin dikey boyuta adapte olması amacıyla, hazırlanan oklüzal splint hastaya 3 hafta boyunca kullanılmıştır. 3 haftanın ardından yapılan kontrollerde hastanın ağrısının olmadığı tespit edilerek tedaviye başlanmıştır. Dişler prepare edilmiş ve implant olan alanlara ölçü postları yerleştirildikten sonra polivinil siloksan ölçü materyaliyle üst ve alt çeneden ölçü alınmıştır. Aynı seansta, yüz arka kaydı da alınmış (Ivoclar, Ivoclar-Vivadent Inc.) ve modeller yarı ayarlanabilir artikülatöre (Stratos 300, Ivoclar-Vivadent Inc.) transfer edilerek protetik restorasyon, belirlenen dikey boyutta hazırlanmıştır. Daha sonra hasta ağızında T-Scan III (T-Scan III, Software version 8.0.1, Tekscan, Inc., Boston, MA, USA) ile gerekli düzenlemeler yapılarak, protezler hastaya teslim edilmiştir. 4 hafta sonra yapılan kontrol seansında, herhangi bir sorun olmadığı ve hastanın yapılan tedaviden memnun olduğu gözlenmiştir.

Sonuç: Dikey boyutu artırılan hastada, T-Scan III dijital-oklüzal-analiz cihazı kullanılarak implant destekli ve diş destekli köprülerin bulunduğu tam ark restorasyonda oklüzal düzenlemeler yapıp, oklüzal kuvvet dağılımı ile oklüzyon ve disküzyon zamanları düzenlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Dikey boyut, Oklüzal düzenleme, T-Scan III

P-051

Adjustment of Full-Arch Restoration By Using T-Scan III In Patient with Increased Vertical Dimension*Elif Didem Demirdağ, Duygu Karakış*

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara

Objective: Ideal occlusion is defined as an occlusion which is in harmony with the stomatognathic system and it can be ensured by effective mastication and aesthetics without causing any discomfort in physiological functions. Recently, with the development of digital systems, occlusal analysis can be done more precisely. The aim of this case report is to evaluate the occlusal adjustment of tooth supported and implant supported restorations by using T-Scan III in a patient with increased occlusal vertical dimension.

Case: A 54-year-old female patient referred to Gazi University, Department of Prosthodontics with the complaints of inadequate function in chewing and dissatisfaction in aesthetics. As a result of anamnesis, clinical and radiological assessments, requirement for 4 mm increase in occlusal vertical dimension before prosthetic rehabilitation was determined. Mock-up was made before treatment to anticipate the esthetics of restoration and the treatment was approved by patient. Occlusal splint was prepared and used for 3 weeks to get the adaptation of neuromuscular system. Then, teeth were prepared and impression copings were inserted in the location of implants and impression were taken from maxilla and mandibula with polyvinyl-siloxane impression material. Facebow records (Ivoclar, Ivoclar-Vivadent Inc.) were also taken in the same session and models were transferred to semi-adjustable articulator (Stratos 300, Ivoclar-Vivadent Inc.) to produce restorations with required occlusal vertical dimension. Then, occlusal adjustments were applied on restorations by using T-Scan (T-Scan III, Software version 8.0.1, Tekscan, Inc., Boston, MA, USA) digital occlusal analysis device. In control session after 4 weeks, no harm was observed on restorations and patient was satisfied with the function and aesthetics of prosthesis.

Conclusion: In this patient by using T-Scan III digital-analysis-device, occlusal adjustments were made and occlusal force distribution, occlusion and disclusion times on implant supported and tooth supported full arch restorations were arranged.

Keywords: Occlusal adjustment, T-Scan III, Vertical dimension

P-052

Locator Bağlantı Sistemi İle Üretilmiş İmplant Destekli Overdenture: Vaka Raporu*Amr Abugofa, Özay Önöral*

Yakın Doğu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Lefkoşa, KKTC

Amaç: Geleneksel Total Protezler (GTP), dişsiz hastaların protetik rehabilitasyonunda altın standart olarak kabul görmektedir. Ancak, bu tedavi yönteminin alt çenede hastaların retansiyon ve stabilizasyon beklentilerini karşılayamaması, implant destekli protetik restorasyonların kullanımını artırmıştır. Dişsiz hastalarda alt çenede (posterior sahada, bilateral olarak) ciddi kemik kaybına sıkça rastlanmaktadır. Bu tür hastalarda implant destekli sabit protetik restorasyonların kullanılması zararlı mekanik sonuçlara yol açacağından dolayı uygun değildir. Ayrıca, estetik beklentiyi de karşılayamamaktadırlar. Bu nedenle çağdaş diş hekimliğinde implant destekli overdenture (IDO) protez dişsiz mandibulada primer tedavi seçeneği haline gelmiştir ve öngörülebilir, etkin bir tedavi yöntemi olarak kabul görmüştür.

Olgu: 61 yaşında sağlıklı erkek hastada yapılan intraoral ve radyografik incelemede alt çenede fonksiyonsuzluk atrofisine bağlı ciddi kemik rezorpsiyonu gözlemlenmiştir. Konik ışınli komputeze tomografi verisinde hastanın mandibular anterior bölgesinin implantasyon için uygun olduğu tespit edildiğinden; ilgili bölgeye üç implant yerleştirilmiştir. Osseointegrasyonu takiben, *locator attachment* sistemine ait abutmentler (dişi parçalar) özel anahtar yardımı ile ilgili implantlar üzerine vidalanmıştır. Abutmentler üzerine ölçü kopingleri yerleştirildikten sonra vinil-polieter-siloksan elastomerik ölçü materyali ve şahsi kaşık kullanılarak ölçü alma işlemi gerçekleştirilmiştir. Elde edilen protezin iç yüzeyinde abutmentlerin oturacağı alanlarda kaviteler oluşturulmuştur ve intraoral uyum kontrol edilmiştir. Abutmentler üzerine erkek parçalar yerleştirildikten sonra, hazırlanan akrilik kütle kavitelere uygulanmış ve protez tekrar ağız içerisine yerleştirilmiştir. Akriliğin polimerizasyonunu takiben, protez içerisinde kalan erkek parçaların siyah başlıkları özel anahtar yardımıyla uygun başlıklarla değiştirilmiştir. Abutmentlere 30 Ncm tork kuvveti uygulanmıştır. Üst çene ise GTP ile restore edilmiştir.

Sonuç: Alt çeneye uygulanan İDO yaklaşımı ile protezin hem retansiyon hem de stabilizasyon unsurları ciddi oranda geliştirilmiştir. Ayrıca hastanın dikey boyut kaybı kompanse edilmiş, fasyal yapılar desteklenmiş ve başarılı bir estetik sonuç elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Abutment, Locator Attachment, Overdenture, Vinil-Polieter-Siloksan

P-052

Implant-retained Overdenture Fabricated with Locator Attachment System: A Case Report*Amr Abugofa, Özay Önöral*

Near East University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Nicosia, TRNC

Aim: Traditional Total Protheses (TTP) have always been the golden standard for the prosthetic rehabilitation of edentulous patients. However, the inability of this treatment modality in the lower jaw to meet the patients' expectations in terms of retention and stabilization has led to the increased use of implant-supported prosthetic restorations. Severe bone loss in the posterior area is frequently encountered in the edentulous mandible. The use of implant-retained fixed prosthetic restoration is inappropriate in such cases, due to detrimental mechanic consequences, and relatively inferior aesthetic results. Therefore, in contemporary dentistry, implant-retained overdentures (IROs) have become the primary treatment option in the edentulous mandible and is considered as a predictable, long-term treatment modality.

Case Presentation: A 61-year-old healthy male patient was subjected to intraoral and radiographic examination, and severe bone resorption in the mandible due to dysfunctional atrophy was observed. According to CBCT scan, three implants were inserted in the anterior region. Following osseointegration, locator-abutments (female parts) were screwed onto the implants, and after placing impression copings onto the abutments, impression was obtained with vinyl-polyether-siloxane elastomeric material and an individual tray. Cavities were formed in the corresponding areas of the abutments on the internal surface of the prosthesis, and intraoral compliance was checked. After placing male parts onto the abutments, all cavities were filled with acrylic and the prosthesis was placed into the mouth again. Following polymerisation of the acrylic, black caps of the male parts in the prosthesis were changed to appropriate caps. A torque of 30 Ncm was applied to the abutments. As for the upper jaw, it was restored with TTP.

Conclusion: with the IRO approach applied to the mandible, both retention and stabilization of the prosthesis have been significantly improved. Additionally, vertical dimension loss was compensated, facial structures were supported, and successful aesthetic results were achieved.

Keywords: Abutment, Locator Attachment, Overdenture, Vinyl-Polyether-Siloxane

P-053**Mandibulada Keratokist Lezyonu: 24 Aylık Takip***Emre Çengelli, Muharrem Güray Gümüşel, Candan Efeoğlu, Hüseyin Koca*

Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Keratokistler; dental lamina artıklarından gelişen, keratinize epitele sahip, agresif davranışı olan ve yüksek nüks potansiyeli gösteren lezyonlardır. Daha çok mandibular molar ramus bölgesinde görülmesine karşın çenelerin her kadranının da görülebilmektedir. Bu kistlerin tedavisi enükleasyon, marsupyalizasyon, dekompresyon, rezeksiyon veya küretajdır. Odontojenik keratokistlerin önemli bir özelliği rekürrens oranının yüksek olmasıdır. Literatürde kist epitelinin malign dejenerasyonları ve ameloblastomaya dönüşümünü gösteren olgular rapor edilmiştir.

Olgu: 40 yaşında kadın hasta ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik incelemede intraoral şişlik, fistül, parestezi bulgusuna rastlanmamıştır. Radyografik incelemede mandibula sağ ramus bölgesinde enversiyon pozisyonundaki gömülü 3. molar dişin kronundan başlayan, 1. molar dişin apeksine kadar uzanan radyolüsent lezyon saptanmıştır. Lokal anestezi altında 2. molar dişin çekimini takiben uygun osteotomi sonrasında kistin enükleasyonu yapılmıştır. Yara primer olarak kapatılmıştır. 1,3,6,12,18 ve 24 aylardaki post-op kontrollerde nüks saptanmamıştır. Vakanın kontrolleri devam etmektedir.

Sonuç: Ayırıcı tanıda ameloblastoma, travmatik kemik kisti, dentigeröz kist, neoplastik değişiklikler ve radyolüsent görüntü veren diğer lezyonlarla karıştırılabilir. Keratokistlere uygulanan cerrahi müdahale sonrası nüks oranı %2.5 ile %62.5 arasında değişmektedir. Bu nedenle uzun dönem takibin önemli olduğu unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: agresif lezyon,keratokist,nüks,**P-053****Mandibular Keratocyst: 24 Months Follow-Up***Emre Çengelli, Muharrem Güray Gümüşel, Candan Efeoğlu, Hüseyin Koca*

Ege University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İzmir

Objective: Keratocysts are lesions that develop from dental lamina residues, have keratinized epithelium, have aggressive behavior and have high recurrence potential. Although it is mostly seen in the mandibular molar ramus region, each quadrant of the jaws can be effected. The treatment of these cysts include enucleation, marsupialization, decompression, resection or curettage. An important feature of odontogenic keratocysts is the high rate of recurrence. In the literature, cases of malignant degenerations of cyst epithelium and their conversion to ameloblastoma have been reported.

Case: A 40-year-old female patient was admitted to our clinic with the complaint of pain on the right side of her jaw. In the clinical examination, no signs of intraoral swelling, fistula or paresthesia were observed. Radiographic examination revealed a radiolucent lesion extending from the crown of the 3rd molar tooth that is impacted in an inverted position in the mandibular right ramus region to the apex of the 2nd molar tooth on the same side. The second molar tooth was extracted under local anesthesia. After osteotomy, cystic epithelium was treated with enucleation. The wound was closed primarily. No recurrence was detected during the reviews (1,3,6,12,18 and 24 months post-operatively).

Conclusion: Differential diagnosis may be confused with ameloblastoma, traumatic bone cyst, dentigerous cyst, neoplastic changes and other radiolucent lesions. The recurrence rate after surgery for keratocysts range from 2.5% to 62.5%. Therefore, it should be noted that long-term follow-up is important.

Keywords: aggressive lesion, keratocyst,recurrence

P-054

Vertucci Tip II Kök Kanal Morfolojisine Sahip Mandibular İkinci Premolar- Olgu Sunumu*Sevda Dürüst Barış, Ali Türkyılmaz*

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Kırıkkale

Giriş: Kök kanal tedavisinin başarısı pek çok etkene bağlıdır. Dişte var olan tüm kök kanallarının, gözden kaçırılmadan bulunabilmesi ve tedavi edilebilmesi kök kanal tedavisinin başarısında önemli rol oynamaktadır. Çoğu diş normal bir morfolojiye sahipken, varyasyonların var olduğunu kabul etmemiz gerekmektedir. Mandibuler premolarlarda kompleks anatomik anormalliklerle bildirilmiştir, bu da onları endodontik olarak yönetmek için en zor dişlerden biri haline getirmektedir. Amaç: İki kök kanalına ve bir apikal foramene (Vertucci Tip II) sahip bir mandibular ikinci premolar dişin endodontik tedavi sürecini açıklamaktır.

Olgu: Sistemik rahatsızlığı bulunmayan, 50 yaşındaki erkek hasta sağ mandibular ikinci premolar dişinde ağrı şikayeti ile başvurdu. Klinik muayenede dişte şiddetli perküsyon hassasiyeti saptandı. Anamnezinde hasta gece uykudan uyandıran şiddetli ağrısı olduğunu ve sıcak ve soğuk uyarımlarla başlayan ağrılarının dakikalarca devam ettiğini belirtti. Semptomatik apikal periodontitisin eşlik ettiği irreversible pulpitis tanısı koyuldu. Anestezi yapıp rubberdam takılarak giriş kavitesi açıldı. Dişte bukkal duvara çok yakın geniş bir kanal ağzı bulundu. Lingualde de bir kanal ağzı olabileceğinden şüphelenildi. Kavite bukko-lingual yönde genişletildi. Lingualde, bukkaldeki kanal ağzından daha dar olan ikinci bir kanal ağzı tespit edildi. Kemomekanik şekillendirme esnasında kanalların apikalde birleştiği fark edildi. Standart kök kanal tedavisi protokolleri uygulanarak tedavi tamamlandı.

Sonuç: Mandibuler premolarlarda bir kök ve iki kanalın görülme sıklığı çok düşük olsa da, hekim bu tür vakaların doğru yönetimi için kök ve kanal sayısındaki değişikliklerden daima haberdar olmalıdır. İlave kanal varlığı her diş için muhakkak göz önünde bulundurulmalıdır. İlave kanalların atlanmaması, kök kanal tedavisinin başarısında çok büyük öneme sahip olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ekstra kök kanalı, irreversible pulpitis, Kök kanal tedavisi

P-054

Mandibular Second Premolar with Vertucci Type II Root Canal Morphology - A Case Report*Sevda Dürüst Barış, Ali Türkyılmaz*

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Kırıkkale

Introduction: The success of root canal treatment is multifactorial. All root canals that are present in the tooth can be found and treated without being missed, and they play an important role in the success of root canal treatment. While most teeth have a normal morphology, we have to admit that variations exist. Mandibular premolars have been reported with complex anatomical abnormalities, making them one of the most difficult to manage endodontically. **Objective:** To describe the endodontic treatment of a mandibular second premolar tooth with two root canals and an apical foramen (Vertucci Type II).

Case: A 50-year-old male patient presented with complaints of pain in the second premolar. Clinical examination revealed severe percussion sensitivity. He also stated that the patient had severe pain awakening from sleep at night and that the pain started with hot and cold stimuli continued for minutes. He was diagnosed with irreversible pulpitis with symptomatic apical periodontitis. The entrance cavity was opened by anesthesia. Rubberdam is stuck. A wide canal mouth was found on the tooth very close to the buccal wall. Lingualde was suspected to be a canal mouth. The cavity was expanded in bukko-lingual direction. In lingual, a narrower mouth of the canal was found in the bukkal. During the chemomechanical shaping, it was noticed that the canals were connected in the apical. Treatment with standard root canal treatment protocols is completed.

Conclusion: Although the incidence of one root and two canals in the mandibular premolar is very low, the physician should always be aware of the changes in the number of roots and canals for the correct management of such cases. The presence of extra canals must be considered for each tooth. Failure to bypass extra canals is of great importance in the success of root canal treatment.

Keywords: Extra root canal, irreversible pulpitis, Root canal treatment

P-055

Kompaund Odontoma Nedeniyle Gömük Kalan Sürekli Orta Kesici Dişin Tedavisi: Olgu Sunumu*Hazal Özcan¹, Abdulkadir Burak Çankaya², Figen Seymen¹*¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Odontomalar, ameloblast ve odontoblastları oluşturan farklılaşmış epitelyal ve mezenkimal hücrelerin büyümesinden kaynaklanan gelişimsel anomaliler olarak kabul edilir. En sık görülen odontojenik tümörlerdir ve genellikle asemptomatiklerdir. Bu sunumun amacı, kompaund odontoma sebebiyle gömük kalan üst sürekli orta kesici dişin tedavisinin sunulmasıdır.

Olgu: Genel sağlık sorunu olmayan üst sürekli orta kesici dişinde sürme gecikmesi şikayeti ile başvuran 9 yaşında erkek hastanın intraoral muayenesinde kötü ağız hijyeni ve yaygın diş çürüklerinin yanı sıra üst süt orta kesici diş düşükten sonra üst sürekli orta kesici dişinin sürmediği görüldü. Radyografik incelemede, sol üst sürekli orta kesici bölgesinde karma lezyon ile ilişkili diş benzeri yapılar ve sol üst süt yan kesici dişin düşmediği tespit edildi. Radyografik incelemeler sonucunda, kompaund odontoma tanısı konuldu. Kompaund odontomanın enükleasyonu için cerrahi tedavi planlandı. Ağız hijyeninin sağlanması için periodontal tedavileri ve çürük dişlerin restorasyonu yapıldı. Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Anabilim Dalı'nda sol üst süt yan kesici diş çekildi ve kompaund odontomanın enükleasyonu yapıldı. Lezyonlar tamamen çıkarıldıktan sonra orta kesici diş ve kanin diş, 22 aylık bir süre içinde ortodontik olarak sürdürülerek estetik ve fonksiyon sağlandı. Hasta tedaviden sonra rutin kontrollere çağırıldı.

Sonuç: Odontomaların erken teşhisi ve yönetimi, erüpsiyon bozukluklarının nedenlerinin ortadan kaldırılmasını kolaylaştırmak ve takip eden patolojik komplikasyonlardan kaçınmak için gereklidir. Odontomaların erken saptanması için panoramik radyografi ve klinik muayene yapılmalıdır. Ayrıca gömük dişlerin sürdürülmesi, fonksiyonu sağlamak, fonasyon ve estetik için önemlidir.

Anahtar Kelimeler: gömük diş, kompaund odontoma, multidisipliner tedavi

P-055

Treatment of Impacted Permanent Central Incisor Due to Compound Odontoma: A Case Report*Hazal Özcan¹, Abdulkadir Burak Çankaya², Figen Seymen¹*¹İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, İstanbul²İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Objective: Odontomas are considered to be developmental anomalies resulting from the growth of completely differentiated epithelial and mesenchymal cells that give rise to ameloblasts and odontoblasts. They are the most common odontogenic tumours and usually asymptomatic. The purpose of this case report is present the treatment of maxillar permanent central incisor which impacted by compound odontoma.

Case: A 9 year-old-boy with no health problems referred for treatment of delayed eruption of his maxillary left permanent central incisor tooth. Intraoral examination revealed poor oral hygiene and several dental caries and presence of permanent maxillary left central incisor after the primary central incisor tooth fell. Radiographic examination revealed over retention of maxillary left primary lateral incisor associated to a mixed lesion showing tooth-like structures in region of permanent maxillary central left incisor. The radiographic features led to the diagnosis of compound odontoma. Surgery treatment planned for the permanent overretained tooth and the 2 denticles, characterized as compound odontoma. The periodontal treatment and restoration of decayed teeth were applied for provide oral hygiene. Upper left permanent lateral incisor was extracted and enucleation of compound odontoma was performed at Department of Oral and Maxillofacial Surgery. After the lesions were completely removed, impacted central incisor and canin were placed in orthodontic traction over a period of 22 months until correct alignment was achieved, recovering aesthetics and functionality. The teeth were erupted successfully at the end of the orthodontic treatment. The patient was recalled for routine controls after the treatment.

Conclusion: The early diagnosis and management of odontomas are essential to facilitating the elimination of the causes of eruption disturbances and avoiding the subsequent pathological complications. For the early detection of odontomas, panoramic radiography and proper clinical examinations are strongly recommended. Also, sustaining the impacted tooth is important to reestablishing the function, phonation, and esthetic.

Keywords: compaund odontoma, impacted tooth, multidisciplinary treatment

P-056

Gömülü Santral Dişi Bulunan Bir Hastanın Multidisipliner Tedavisi: Olgu Sunumu*Hacer Şahin Aydınıyurt¹, Arzu Alagöz Samur²*¹Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji AD, Van²Diyarbakır Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi, Diyarbakır

Amaç: Anterior dişlerin sürme yolundaki bir anomali dişlerin gömülü kalmasına sebep olabileceği gibi fasiyal estetiği de olumsuz etkileyebilir. Maksiller keserlerin gömülü kalma sıklığı %0.06 ile %0.2 arasında değişmektedir. Gömülü dişlerin sürdürülebilmesi için ortodonti ile birlikte farklı cerrahi teknikler de kullanılmaktadır. Gömülü dişlerin tedavisinde etkilenen diş bölgesinin ortodontik tedavi ile açılmasını takiben eksizyonel yöntemler kullanılarak sürdürülmesi tercih edilen tekniklerdendir. Tedavi sürecinde klinisyenler, diş ve periodontal doku yaralanmalarını en aza indiren tedavi hedeflerini göz önünde bulundurmalıdır.

Olgu: Anterior bölgede 11 nolu dişinin gömülü kalması şikayeti ile Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Kliniği'ne başvuran 14 yaşındaki erkek hastanın sefalometrik radyografi incelemelerinde çeneler arası iskeletsel ilişkisinin sınıf 1 olduğu tespit edilmiştir (ANB=2.9°). Hastanın alt molar dişleri ağızda bulunmadığı için Angle sınıflaması yapılamamış olup kanin ilişkisi sınıf 2 olarak belirlenmiştir. Hastaya sabit ortodontik tedavi planlaması yapılmıştır. Lateral dişin distalizasyonunu takiben gömülü diş üzerinde bulunan gingival doku periodontal açıdan değerlendirilmiştir. Gömülü diş çevresindeki dokunun atipik, fibrotik karakterde olduğu ancak keratinize doku karakterinin bulunmadığı tespit edilmiştir. Periodontal konsültasyon neticesinde gömülü dişin eksizyonel cerrahi yöntemler ile açığa çıkarılması planlanmıştır. Hastadan zarf şeklinde flep kaldırılmasını takiben, apikal pozisyone flep ile birlikte gingival ünit (marjinal gingiva ve papillayı içeren palatal doku) uygulaması yapılmıştır. Operasyon sonrası 12. Günde hastanın dikişleri alınmıştır. Hasta 3 yıl boyunca takip edilmiştir.

Sonuç: Hastanın cerrahi sonrası 6. ayında; gingival dokunun skar bırakmadan iyileştiği, santral diş bölgesinde 2mm keratinize dişeti genişliğinin elde edildiği tespit edilmiştir. Üç yılın sonunda periodontal açıdan elde edilen kazanımın stabil kaldığı gözlenmiştir ve ortodontik tedavi açısından hasta halen takip edilmektedir. Gömülü maksiler keser dişlerin tedavisinde estetik ve fonksiyonel açıdan kabul edilebilir bir başarı elde edebilmek için multidisipliner (ortodontik ve periodontal) yaklaşım gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: periodontal cerrahi, ortodonti, gömül diş, multidisipliner yaklaşım

P-056

Multidisciplinary Treatment of an Impacted Maxillary Central Incisor: A Case Report*Hacer Şahin Aydınıyurt¹, Arzu Alagöz Samur²*¹Van Yuzuncu Yil University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Van²Diyarbakir Oral and Dental Health Hospital, Diyarbakir

Aim: An anomaly in the eruption path of anterior teeth can cause the impaction of these teeth and interfere with facial aesthetics. The frequency of maxillary incisor impaction ranges from 0.06% to 0.2%. Orthodontics as well as different surgical techniques are used to eruption of impacted teeth. In the treatment of the impacted teeth, one of the preferred methods is excisional method. In the course of treatment, clinicians should consider treatment goals that minimize tooth and periodontal tissue injuries.

Case: A 14-year-old male patient admitted to Orthodontic Clinic with the complaint of impacted left maxillary central incisor. In the cephalometric radiography examinations of the patient, it was found out that the skeletal relation between the jaws is Class I (ANB=2.9°), the relationship of canine was Class II. Fixed orthodontic treatment was planned. As a result of periodontal consultation, the impacted tooth was planned to be exposed by excisional surgery. The gingival tissue on the impacted tooth following distalization of the lateral was evaluated from a periodontal perspective. It was determined that the tissue around the tooth had atypical, fibrotic character but no keratinized tissue. Following the removal of the flap, the gingival unit (palatal tissue containing marginal gingiva and papillae) was applied with apically positioned flap. On the 12th postoperative day sutures were removed. The patient was followed for 3 years.

Conclusions: In the 6th month after surgery; gingival tissue healed without scarring, 2mm keratinized gingival width was gained around the left central incisor. At the end of three years periodontal gain was stable and the patient is still being followed for orthodontic treatment. As a result of this case report it was concluded that multidisciplinary approach is required to achieve an aesthetic and functional acceptable success in the treatment of impacted maxillary incisor teeth.

Keywords: periodontal surgery, orthodontics, impacted teeth, multidisciplinary approach

P-057**Kama Şekilli Lateral ve Konjenital Lateral Eksikliğine Bağlı Diastemaların Kompozit ile Kapatılması***Elif İpek Kılıç, İhsan Hubbezoğlu*

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Sivas

Amaç: Diş bozuklukları ve konjenital diş eksiklikleri diastema oluşumunun önemli etyolojik faktörlerindedir. Diastemaların kapatılmasında tedavi seçenekleri arasından, tek seansta direkt kompozit rezinle restorasyon daha konservatif ve düşük maliyetli olduğundan tercih edilmektedir. Bu olgu sunumunda üst dişlerde görülen şekil bozuklukların ve diastemaların direkt kompozit rezin ile tedavisi amaçlanmaktadır.

Olgu: 17 yaşındaki erkek hasta Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi kliniğine başvurmuştur. Yapılan radyografik ve klinik muayenesinde 22 numaralı dişin kama şeklinde olduğu aynı zamanda 12 numaralı dişin konjenital olarak eksik olduğu ve yerini 13 numaralı dişin aldığı saptanmıştır. Hasta sunulan tedavi seçenekleri arasından direkt kompozit rezin ile diastema kapama tedavisini tercih etmiştir. Dişlere uygun renk seçiminin kompozit buton tekniğiyle yapılmasının ardından dişlerin izolasyonu yapılmıştır. Dişlerin mine yüzeyleri preparasyon yapılmaksızın %37' lik orto-fosforik asit jel ile pürüzlendirilmiştir. Pürüzlendirilen mine yüzeylerine tek aşamalı self-etch adeziv sistem (Adper Easy One, 3M ESPE, Germany) ardından kompozit rezin (Filtek Ultimate, 3M ESPE, ABD) tabakalar halinde uygulanmıştır. Restorasyon bitiminde polisaj diskleri (Soflex, 3M ESPE, ABD) kullanılarak pürüzsüz ve parlak bir bitim elde edilmiştir. Restorasyon bitiminde kama şeklindeki 22 numara ideal lateral formuna getirilmiş 12 numaranın yerini alan 13 numaralı dişe lateral formu kazandırılarak hastanın ön bölgedeki dişlerin estetik durumu yeniden şekillendirilmiştir.

Sonuç: Bu vaka sunumunda olduğu gibi özellikle genç hastalarda var olan estetik sorunların kompozit rezinlerle rehabilite edilmesi hastalar açısından da memnun edici sonuçlar yaratmaktadır.

Anahtar Kelimeler: diastema,kama lateral,kompozit**P-057****Closure of Peg-Shaped Lateral Incisors and Congenitally Missing Lateral Incisors Related Multiple Diastema with Composite***Elif İpek Kılıç, İhsan Hubbezoğlu*

Sivas Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry ,Sivas

Objective: Dental disorders and congenital tooth deficiencies are important etiological factors of diastema formation. Among the treatment options for diastema closure, restoration with direct composite resin in a single session is preferred because it is more conservative and low cost. In this case report, it is aimed to treat deformities and multiple diastema seen on the maxillary teeth by direct composite resin.

Case: A 17-year-old male patient was admitted to the Department of Restorative Dentistry of the Faculty of Dentistry at Cumhuriyet University. In the radiographic and clinical examination, tooth number 22 was peg-shaped and at the same time it was found that the number 12 tooth was congenitally missing and it was replaced with tooth 13. The patient preferred diastema closure treatment with direct composite resin among the presented treatment options. Teeth isolation was done after the selection of suitable color for the teeth by composite button technique. Teeth surfaces were roughened with 37% ortho-phosphoric acid gel without enamel preparation. Single-stage self-etch adhesive system (Adper Easy One, 3M ESPE, Germany) followed by composite resin (Filtek Ultimate, 3M ESPE, USA) were applied to roughed enamel surfaces in a layered manner. A smooth and bright finish was obtained by using polishing discs (Soflex, 3M ESPE, USA). At the end of the restoration, the peg-shaped 22 number was brought into the ideal lateral form and the esthetic position of the teeth in the anterior region was reshaped by giving number 13 which took the original place of number 12, lateral form.

Conclusion: As in this case report, the rehabilitation of aesthetic problems with composite resins creates satisfactory results especially in young patients.

Keywords: composite,diastema,peg-shaped incisors

P-058**Füzyon Görülen Maksiller Kesici Dişte Multidisipliner Konservatif Yaklaşım: Vaka Sunumu**

Elis Mutlu¹, Tuğçe Ceceloğlu¹, Abdulkadir Burak Çankaya², Koray Gençay¹

¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Geminasyon ve füzyon dişlerin şekil, boyut ve yapısal bütünlüklerinde meydana gelen dental anomalilerdir. Geminasyona uğramış dişler mine yapısındaki bozulmalarla birlikte genel olarak şekil anomalisi de gösterirler. Füzyona uğramış dişlerde her iki diş için ayrı pulpa, tek pulpa odası, iki ayrı kök veya bifid (yarık) kuron yapısı ile tek pulpal alan gözlenebilmektedir. Bazen iki anomaliyi birbirinden ayırmak kolay olmamaktadır. Dental füzyon görülen durumlarda çoğunlukla diş sayısında azalma beklenmektedir. Ancak bu vakada da olduğunu düşündüğümüz gibi artı bir dişle meydana gelen füzyonlarda diş sayısı azalmamaktadır ve geminasyon ile ayırıcı tanı zorlaşmaktadır.

Olgu: 11 yaşındaki kız hastamız, kliniğimize estetik şikayetler ve pulpal ağrı nedeniyle başvurmuştur. Klinik ve radyografik incelemeler sonucunda hastanın sağ üst maksiller kesici dişinde füzyon olduğu tespit edilmiştir. Tedavi için cerrahi olarak dişin distal kök ve kuron parçasının çıkarılması planlanmış; cerrahi işlemden önce kanal tedavisinin yapılması uygun bulunmuştur. Dişin mesial kök ve kuron parçasının kök formasyonu ve kuron yapısının restorasyona daha uygun bulunması nedeniyle distal yarım parçası cerrahi olarak çıkartılmıştır. Daha sonra mesial parçanın kuronu kompozit rezin ile estetik olarak restore edilmiştir. Hasta, var olan diğer çapraşıklıkların da giderilmesi için ortodontiye yönlendirilmiştir. 12 aylık takip sonrası klinik ve radyografik olarak patolojik herhangi bir bulgu bulunmamıştır.

Sonuç: Bu vakada tercih edilen teknik füzyonlu dişlerin tedavisinde tercih edilebilecek basit ve etkili bir yöntemdir. Fonksiyon ve estetik kolaylıkla sağlanabilmektedir. Estetiğin artırılması hastanın ortodontik tedaviye de devam etmesi konusunda katkı sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: füzyon, dental anomali, hemiseksiyon

P-058**Multidisciplinary Conservative Approach of A Fused Tooth: A Case Report**

Elis Mutlu¹, Tuğçe Ceceloğlu¹, Abdulkadir Burak Çankaya², Koray Gençay¹

¹İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, İstanbul

²İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Objective: Gemination and fusion are dental anomalies in size, shape and structure of teeth. Geminated teeth are typically disfigured in appearance due to irregularities of the enamel. Fused teeth can have separated pulpal space, one pulp chamber and two canals or take the form of a large bifid crown with one pulpal space. It is hard to differentiate between fusion and gemination, especially if the supernumerary tooth bud is fused with the adjacent one. Usually, fusion may be differentiated from gemination by a reduced number of teeth. An exception is in the unusual case in which the fusion is between a supernumerary tooth and normal tooth. In this case we managed a fusion with a supernumerary tooth.

Case: An 11 year-old girl is referred to our clinic with the complaint of an unesthetic appearance of her anterior teeth and pulpal pain. Clinical and radiographic evaluation revealed fusion of the right maxillary central tooth. It is decided then to perform root canal treatment prior to surgical removal of distal root and crown. Due to appropriate structure of mesial root and crown part of the tooth was kept. The remaining tooth section was restored with composite resin. with this condition, the patient was referred to orthodontic treatment in order to correct the irregularities. After a 12-month follow-up period, the tooth showed no sign of clinical or radiological evidence of pathology.

Conclusion: The technique which has choosen here offers a simple and effective method for restoring fused teeth to maintain function and esthetics. The patient and the family were happy with results and encouraged to continue the orthodontic treatment.

Keywords: fusion, dental anomalies, hemisection.

P-059**Anterior Estetik Restorasyonlar için Zirkonya Esaslı İmplant Dayanakları***Seda Üstün, Elif Aydoğan Ayaz*

Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Trabzon

Amaç: CAD-CAM sistemlerindeki gelişmeler ve artan estetik beklentiler, anterior bölgede seramik materyallerin kullanımını yaygınlaştırmıştır. Dişsiz bölgelerin implant ile tedavi edildiği durumlarda, titanyum ve diğer metal alaşımli dayanaklara alternatif olarak alumina ve zirkonya esaslı dayanaklar sıkça kullanılmaktadır. Seramik dayanaklar titanyum dayanaklara kıyasla mukozada renk değişikliğine neden olmaz ve bakteri tutulumları daha azdır. Dişetlerinin ince olduğu vakalarda daha estetik mukogingival görünüm sağlarlar. Bu bildirinin amacı, anterior tek diş eksikliğinin mevcut olduğu ve tedavileri için kişisel titanyum tabanlı (ti-base) zirkonya dayanakların kullanıldığı iki farklı olgunun sunumudur.

Olgu 1: 29 yaşındaki bayan hasta kliniğimize sol maksillar santral diş eksikliğiyle başvurdu. Eksik diş bölgesine implant planlandı. Osseointegrasyonun tamamlanmasının ardından, tek aşamalı ölçü tekniği uygulanarak, polivinil siloksan ölçü maddesi (Zhermack, Bada Polesine RO, İtalya) ile ölçü alındı. CAD-CAM ile kişisel titanyum tabanlı zirkonya dayanak üretildi. İmplant dayanağının üst yapısı, sağ maksillar santral ve sol maksillar lateral dişler zirkonyum oksit alt yapılı seramik kronlar ile restore edildi. **Olgu 2:** 19 yaşındaki erkek hasta kliniğimize sağ maksillar lateral diş eksikliğiyle başvurdu. Eksik diş bölgesine implant planlandı. Tamamlanan osseointegrasyonun ardından implant destekli sabit restorasyona başlandı. Polivinil siloksan (Zhermack, Bada Polesine RO, İtalya) ölçü maddesi kullanılarak, tek aşamalı ölçü tekniği ile ölçü alındı. CAD-CAM ile kişisel titanyum tabanlı zirkonya dayanak üretildi. İmplant dayanağının üst yapısı zirkonyum oksit alt yapılı seramik kron ile bitirildi.

Sonuç: Seramik implant dayanakların kullanımı fonksiyonel ve estetik açıdan kabul edilebilir sonuçlar vermesi nedeniyle ilgi çekicidir. Uzun dönem sonuçlarının belirlenmesi için araştırmaların ve klinik uygulamaların devam etmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: İmplant, zirkonya dayanak, anterior estetik

P-059**Zirconia Based Implant Abutments for Anterior Aesthetic Restorations***Seda Üstün, Elif Aydoğan Ayaz*

Karadeniz Technical University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Trabzon

Purpose: Developments in CAD-CAM systems and increasing aesthetic expectations have generalized the use of ceramic materials in the anterior region. In cases where the toothless areas are treated with implants, alumina and zirconia based abutments are frequently used as an alternative to titanium and other metal alloyed abutments. Ceramic abutments don't cause discoloration of the mucosa in comparison with the titanium abutments and the bacterial involvement is less. They provide a more aesthetic mucogingival appearance in cases with thin gums. The purpose of this report is to present two different cases in which an anterior single tooth missing is and custom zirconia abutment with titanium base (ti-base) is used for their treatment.

Case 1: A 29-year-old female patient was admitted to our clinic with missing of left maxillary central tooth. Implant was planned to missing tooth region. After the completion of the osseointegration, impression was performed by one-step impression technique with polyvinyl siloxane (Zhermack, Bada Polesine RO, Italy) impression material. Custom zirconia abutment with titanium base (ti-base) was produced with CAD-CAM. Final restorations of implant abutment, right maxillary central and left maxillary lateral teeth were restored with zirconium oxide core ceramic crowns. **Case 2:** A 19-year-old male patient was admitted to our clinic with missing of right maxillary lateral tooth. Implant was planned to missing tooth region. After the completed osseointegration, the implant supported fixed restoration was started. Impression was performed with polyvinyl siloxane (Zhermack, Bada Polesine RO, Italy) impression material by one-step impression technique. Custom zirconia abutment with titanium base (ti-base) was produced with CAD-CAM. Suprastructure of the implant abutment was finished with zirconium oxide core ceramic crown.

Result: The use of ceramic implant abutments is interest because of its functional and aesthetically acceptable results. Research and clinical practice should be continued to determine long-term results.

Keywords: Implant, zirconia abutment, anterior aesthetic

P-060**Gingiva Yerleşimli Oral Verruca Vulgaris - Bir Olgu Sunumu***Atakan Karaman, Osman Cihan, Tuğçe Berre Karöz*

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Zonguldak

Amaç: Kutanöz HPV lezyonlarının %70'ini verruca vulgaris oluşturur. Deride sık görülmesine rağmen oral bölgede verruca vulgaris görülme sıklığı seyrekdir. Oral bölgeye bulaş otoinokülasyon yoluyla olmaktadır. Oral verruca vulgaris, oral mukozada papiller veya verrüköz yapılı ekzofitik kitleler oluşturan, çok katlı skuamöz epitelin iyi huylu proliferasyonu ile karakterizedir ve genelde dil ve yumuşak damakta lokalizedir, ancak ağız boşluğunun herhangi bir yüzeyinde bulunabilir. Bulaşıcı, ancak sağlığı tehdit etmeyen lezyonlardır. Genellikle human papillomavirüs (HPV) 6 ve 11 ile ilişkilendirilir. Oral HPV lezyonları çoğunlukla iyi huylu lezyonlardır ve hiperplastik, papillomatöz veya verrüköz klinik görüntülerden karsinomatoz değişikliklere kadar çeşitli klinik karakteristikler gösterebilir. Keratinizasyon göstermeyen lezyonlar mercan pembesi renginde görülürken keratinize lezyonlar beyaz renktedir, lezyonlar karnabahar şeklinde bir yüzeye veya kesik parmak şeklinde çıkıntılara sahip olabilirler.

Olgu: 56 yaşında erkek hasta maksilla sağ bölgesinde diş eti büyümesi şikayetiyle Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı kliniğine başvurmuştur. Sistemik olarak herhangi bir rahatsızlığı bulunmayan hastanın klinik muayenesinde ilgili bölgede saplı, ekzofitik, keratinize, papillomatöz çıkıntıları bulunan yumuşak doku lezyonu tespit edilmiştir. Yapılan lenf muayenesinde lenfadenopatiye rastlanmamıştır. Radyolojik muayenede bölgedeki kemikte herhangi bir rezorpsiyon saptanmayan hastadan ayırıcı tanıları elemek amacıyla lezyonun periost ile beraber total eksizyonu yapıp patoloji laboratuvarına gönderilmiştir. Bölge bukkal flebin serbestleştirilmesiyle primer kapatılmıştır. Operasyon sonrası yapılan 1 hafta kontrolünde iyileşmenin sorunsuz tamamlandığı tespit edilmiş, histopatolojik inceleme sonucu ilgili lezyonun verruca vulgaris olduğu görülmüştür.

Sonuç: Oral verruca vulgarisin tedavi edilmeden de gerilediği bilirse de kesin tanı için biyopsi yapılması önerilmektedir. Verruca vulgaris HPV kaynaklı olmayan verrüköz karsinoma ile benzer klinik görüntüye sahip olduğundan ayırıcı tanının iyi yapılması ve malignite olasılığının elimine edilmesi için eksizyonu önerilmektedir. Lezyonun tedavisi cerrahi eksizyondur ve rekürrensin düşük olduğu çalışmalarla gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: verruca vulgaris, papilloma, HPV

P-060**Oral Verruca Vulgaris of the Gingiva - A Case Report***Atakan Karaman, Osman Cihan, Tuğçe Berre Karöz*

Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Zonguldak

Objective: Verruca vulgaris is the main presentation of cutaneous HPV infection and accounts for 70% of warts. While common on the skin, verruca vulgaris is relatively uncommon intraorally. Transmission to the oral region occurs via autoinoculation. These lesions are benign proliferations of the stratified squamous epithelium. The predilection for localization of verruca vulgaris in oral mucosa includes the tongue and soft palate, but any surface of the oral cavity can be affected. These lesions are contagious but also harmless. Commonly being associated with human papillomavirus (HPV) 6 and 11, oral HPV lesions are mostly benign and can result in different clinical appearances ranging from hyperplastic, papillomatous, or verrucous lesions to carcinomatous changes. Non-keratinized lesions appear coral pink; if keratinized, they are white and may be seen with cauliflower surface or finger-like projections.

Case: A 56-year-old healthy male patient was referred to our clinic, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Zonguldak Bülent Ecevit University, with the complaint of gingival enlargement in the right region of maxilla. In clinical examination, pedunculated exophytic soft tissue lesion with keratinized, papillomatous projections was detected in the relevant region. No lymphadenopathy was found in the examination. Radiological examination revealed no resorption of the bone in the region and the total excision of the lesion with the periosteum was performed to exclude differentials. The region was sutured primarily by releasing the buccal flap. Healing was uneventful 1 week after the operation, and histopathologic assessment showed verruca vulgaris.

Conclusion: Although it is known that oral verruca vulgaris regresses without treatment with time, biopsy should be done to determine the definitive diagnosis. While verrucous carcinoma is not HPV-related, it has the same appearance clinically, therefore excision is recommended to eliminate potential malignancy. The treatment of choice is total excision of the lesion, and studies show that recurrence is low.

Keywords: verruca vulgaris, papilloma, HPV

P-061**Üst Çene Anterior Diş Eksikliğinde Dental İmplant ve Xenogreft Uygulanması***Ömer Ülker*

Özel Klinik, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Bölümü, Kayseri

Amaç: Bu olgu sunumunda maksilla anterior bölgede yetersiz bukko-lingual krete sahip tek diş eksikliğinde kemik içi implant ve eş zamanlı xenogreft uygulaması sunulacaktır.**Olgu:** 21 yaşında erkek hasta 4 yıl önce baş-boyun bölgesine aldığı travma sonucu 11 nolu dişini kaybettiği ve ilgili bölgede hareketli protez kullandığı öğrenildi. Hastanın klinik ve radyolojik değerlendirilmesi ile 11 nolu bölgede kemik defekti ve ince krete sahip olduğu tesbit edildi. Hastaya lokal anestezi ile kemik içi implant uygulanarak xenogreft ile defektin onarımı yapıldı.**Sonuç:** Estetik bölgede uzun süreli dişsizlik sonucu alveolar kret zayıflayarak kemik defekti oluşabilmektedir. Böyle durumlarda implant uygulamasını takiben aynı anda greft uygulamaları bölgenin anatomisinin kazandırılmasına yardımcı olmaktadır. Ayrıca hastanın tedavisi tek seansta bitirilmekte ve toplam bekleme süresi azalmaktadır.**Anahtar Kelimeler:** İmplant, kemik defekti, maksilla, xenogreft**P-061****Dental Implant and Xenograft Application of Upper Jaw Anterior Tooth Loss***Ömer Ülker*

Private Clinic, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kayseri

Objective: In this case report, dental implant in the absence of single tooth with insufficient bukko-lingual crest in the maxilla anterior region and simultaneously xenograft application will be presented.**Case:** A 21-year-old male patient had lost the tooth number 11 as a result of a trauma to the head and neck region 4 years ago and he was using movable prosthesis in the related region was learned. with the patient's clinical and radiological evaluation were found to have a bone defect and thin crest at the tooth number 11 region. By applying the dental implant with local anesthesia to the patient was made to repair the defect with xenograft.**Result:** As a result of long-term toothlessness in the aesthetic region, bone defect may be formed with weakening alveolar crest. In such cases, following the implant application, the graft applications at the same time help to gain the anatomy of the region. In addition, patient treatment can be completed in one session and the total waiting time is reduced.**Keywords:** Implant, bone defect, maxilla, xenograft

P-062**Dehidrate Olmuş Kırık Parçanın Reataçmanı: Olgu Sunumu***Fatma Kaplan*

Bezmi Alem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Komplike olmayan kron kırıklarında mevcut kırık parça ile dişin restore edilmesi amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: 56 yaşındaki erkek hasta üst ön bölgedeki dişinde kırık şikayeti nedeniyle kliniğimize başvurmuştur. Dental hikayesinde bir hafta önce yemek yerken dişinin kırıldığı öğrenilmiştir. Kırık parça hasta tarafından bir peçete içinde getirilmiştir. Klinik muayene sonucunda 21 no'lu dişinde komplike olmayan kron kırığı tespit edilmiştir ancak kırık hattı dişeti seviyesindedir. Soğuk ve Elektrikli pulpa testine pozitif yanıt alınmıştır. Radyolojik muayenesinde herhangi bir patolojiye rastlanmamıştır. 21 no'lu dişin mevcut kırık parça ile restore edilebilmesi için kök kanal tedavisi ve fiber post uygulanarak tamamlanması planlanmıştır. Hasta işlem öncesinde bilgilendirilip yazılı onam alınmıştır. Lokal anestezi altında kök kanal tedavisi tamamlanmış ardından fiber post için preperasyon yapılmıştır. Kırık parça üzerinde giriş kavitesi açılıp post uyumlanmıştır. Dehidratasyon ve renk değişikliğini önlemek için 2.seansa kadar serum fizyolojik içinde bekletilmiştir. Bir sonraki seansta fiber post ile kırık parçanın reataçmanı tamamlanmıştır.

Sonuç: Dişlerde meydana gelen travmalar sonucunda kırıkla karşılaşılması kaçınılmazdır. Kırık parçanın bulunması ile hastanın kendi diş dokusu kullanılarak diş restore edilebilir. Böylece doğal ve estetik bir görünüm sağlanmış olur.

Anahtar Kelimeler: kron kırığı, reataçman, fiber post**P-062****Reattachment of Dehydrated Tooth Fragment: A Case Report***Fatma Kaplan*

Bezmi Alem Vakıf University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, İstanbul

Aim: In uncomplicated crown fractures, it is aimed to restore the tooth with the fracture fragment.

Case Report: A 56-year-old male patient was admitted to our clinic with the complaint of fracture of the upper anterior teeth. Dental history revealed that the tooth was fractured while eating a week ago. The fracture fragment was brought by the patient in paper napkin. Clinical examination revealed an uncomplicated crown fracture in tooth 21#, but the fracture line was at the gingival level. A positive response was obtained to the cold and electrical pulp test. Any pathology was not found in the radiological examination. In order to restore tooth 21 with the fracture fragment, root canal treatment and fiber post are planned to be completed. A written informed consent was obtained from the patient before the treatment. Local anesthesia administered, root canal treatment was completed and prepared for the post space. The access cavity was prepared on the fracture fragment. Coronal fragment was soaked in a saline solution to prevent discoloration and dehydration until second session. In the next session, the reattachment of the fracture fragment with fiber post was completed.

Result: Fractures are inevitable as a result of dental traumas. with the presence of a broken piece, the tooth can be restored using the patient's own tooth tissue. Thus provides a natural and aesthetic appearance.

Keywords: crown fracture, reattachment, fiber post

P-063**Anterior Tek Diş Eksikliğinin Fiber Adeziv Köprü İle Estetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu - 4 Aylık Takip***Ceyda Gündoğdu, Oya Bala*

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Anabilim Dalı, Ankara

Tek diş eksikliği, dişler arasındaki boşlukla karakterize bir dental anomalidir. Kron ve köprüler, implantlar, ortodontik tedaviler bu tarz tek diş eksikliklerinde tedavi seçenekleri arasındadır. İmplant uygulamalarında implantın osseointegrasyonu sürecinde fiber adeziv köprülerin uygulanması hastanın hem estetik, hem de fonksiyonel kaybının geçici olarak yerine konmasında tedavi seçeneği olarak düşünülebilir.

24 yaşında kadın hastanın yapılan intraoral muayenesinde, kökü rezorbe 42 nolu dişinin ağızda bulunduğu, 12 numaralı dişinde ise anodonti olduğu tespit edilmiştir. Hastaya uygun tedavi seçenekleri anlatılıp, ilgili dişin implant ile tedavisine karar verilmiş ve implantın osseointegrasyon sürecinde, estetik kaygı sebebiyle hastanın kendi süt dişi kullanılarak fiber köprü uygulanmıştır.

Hastanın 42 nolu dişi çekildikten sonra ilgili bölgeye implant uygulandı. Çekilen 42 nolu diş implant yerleştirilen bölgenin yumuşak dokusu iyileşene kadar fizyolojik salin çözeltisinde bekletildi. Yumuşak dokulardaki iyileşme sonrasında, 11 ve 13 nolu dişlerin palatinal bölgesi %37'lik fosforik asit jel (Panora 200, Imicryl, Türkiye) ile pürüzlendirildi ve daha sonra bağlayıcı ajan (Single Bond Universal, 3M ESPE, ABD) uygulandı. Fiber materyali (Interlig Cam Fiber, Angelus, Amerika Birleşik Devletleri), akışkan kompozit (A2-Filtek Ultimate Akışkan kompozit, 3M ESPE, Amerika Birleşik Devletleri) ile ilgili dişlerin lingual yüzeylerine yapıştırıldı. Takiben, uygulanan fiber materyalinin üzerine hastanın kendi süt dişi kompozit (A2-Filtek Ultimate, 3M ESPE, Amerika Birleşik Devletleri) ile konumlandırıldıktan sonra, gerekli düzeltme ve parlatma işlemleriyle (Sof-Lex Bitim ve Cila Sistemi, 3M ESPE, Amerika Birleşik Devletleri) restorasyon tamamlandı. Hasta 4 ay sonra oluşturulan fiber köprünün çıkarılması ve daimi restorasyonun yapılması amacıyla kliniğimize çağırıldı.

Sonuç 4 ay sonrasında, restorasyonlarda herhangi bir olumsuzluk gözlemlenmemiş ve uygulanan fiber köprünün osseointegrasyonu bekleme süresinde diş eti şekillenmesine katkısı olduğu görülmüştür. Tek diş eksikliklerinin geçici ve daimi estetik rehabilitasyonunda fiber köprüler estetik ve fonksiyonel açıdan önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Anodonti, Diestema, Fiber Köprü**P-063****Aesthetic Rehabilitation of Anterior Anodonty By Fiber Adhesive Bridge: Case Report - 4-Month Follow-Up***Ceyda Gündoğdu, Oya Bala*

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Ankara

A single tooth deficiency is dental anomaly characterized by the space between teeth. Crowns and bridges, implants and orthodontic treatments are among the treatment options for such as deficiencies. The application of fiber adhesive bridges during implant osseointegration can be considered as a treatment option for temporarily replacing both aesthetic and functional loss to patient.

In the intraoral examination of 24-years-old female patient, resorption was observed in the root of the primary tooth 42 and anodonty is observed in the number 12. Related tooth space was decided to be treated with an implant. During the osseointegration process of the implant, the patient was given a fiber bridge using her own primary tooth due to aesthetic concern.

After the extraction of the primary tooth, an implant was applied to the relevant site. The extracted primary tooth was placed in physiological saline solution. After the improvement of soft tissues, the palatine region of tooth numbers 11,13 and 42 were etched with 37% phosphoric acid gel (Panora 200, Imicryl, TURKEY) and adhesive (Single Bond Universal, 3M ESPE, USA) applied. Fiber material (Interlig Glass Fiber, Angelus, USA) was binned from lingual surfaces of all teeth with fluid composite (A2-Filtek Ultimate flowable composite, 3M ESPE, USA). The patient's own primary tooth was adhered onto the fiber bridge with composite (A2-Filtek Ultimate, 3M ESPE, USA). Restoration was completed with correction and polishing processes (Sof-Lex, 3M ESPE, USA). Patient was called to our clinic 4 months later to remove the fiber bridge and apply the permanent restoration.

When the patient was called after 4 months, no negative effects were observed in the restorations. It was also observed that the applied fiber bridge helped gingival shaping during the osseointegration waiting period. In the aesthetic rehabilitation of single tooth deficiencies, fiber bridges can be proposed aesthetically and functionally.

Keywords: Anodonty, Diestema, Fiber Bridge

P-064

Laminate Veneer Restorasyonların Farklı İki Endikasyonda Uygulanması*Feyza Aksu, Ceren Üçgül, Neslin Velioğlu*

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Zonguldak

Amaç: Son yıllarda adeziv diş hekimliğinin gelişmesiyle, üstün estetik sağlayan ve konservatif bir yaklaşım olan laminate veneer restorasyonlar popülerliğini devam ettirmektedir. Bu çalışmada laminate veneerlerin önemli endikasyonlarından olan anterior dişler arasındaki polidiastemaların kapatılması ve renklenmiş diş ve eski kompozit dolguların restore edilmesi ile anterior estetik görünümün geliştirilmesi amaçlanmıştır.

Olgu Serisi: 26 ve 48 yaşlarındaki iki kadın hasta ön dişlerindeki estetik görünümünden memnun olmadıkları şikayetiyle Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi A.B.D'na başvurmuşlardır. Hastalara tedavi seçenekleri ve maliyetleri açıklanmış, estetik beklentilerini karşılayan konservatif bir yaklaşım olması nedeniyle laminate veneer restorasyon tercih edilmiştir. İlk olguda yapılan klinik muayene sonucunda üst sağ ve sol premolarlar arası polidiastema saptanmıştır. Elde edilen tanı modeli üzerinde waxup yapılmış takiben mockup uygulanmış ve hastadan elde edilen ağız içi fotoğrafların incelenmesi sonucunda tedavi planlamasına geçilmiştir. İkinci olguda yapılan klinik muayenede üst sağ ve sol santral dişlerde mevcut kompozit restorasyonların ve diş dokularının renklenmiş olduğu ve hafif düzeyde çapraşıklık tespit edilmiştir. Hastanın isteği üzerine sadece renklenmenin giderilmesi, çapraşıklığa müdahale edilmemesi planlanmıştır. Hastanın ağız içi fotoğrafları alınmıştır. Olgu 1'de üst sağ ve sol kaninler dahil altı anterior dişte, olgu 2'de üst santral dişlerde lamina preparasyonları yapılmıştır. Her iki vakada A tipi silikon ile ölçüler alınıp, restorasyonlar laboratuvarında lityum disilikat cam seramik materyalinden üretilmişlerdir. Yapılan prova sonrası birinci olgu dual cure kompozit rezin(R&D Series Nova Resin, Imicryl) ile ikinci olgu da dual cure kompozit rezin (Variolink II, Ivoclar Vivadent) ile simante edilmiştir.

Sonuç: Laminate veneer restorasyonlar doğru endikasyonlarda uygulandığında başarılı sonuçlar veren konservatif bir tedavi seçeneğidir. Bu iki olguda da üst anterior dişlerin minimum diş dokusu kaybıyla restorasyonu sonucunda hastaların şikayetleri giderilerek estetik görünüm geliştirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Estetik, Konservatif tedavi,Laminate veneer, Polidiastema, Renklenmiş Diş

P-064

Application of Laminate Veneer Restorations in Two Different Indication*Feyza Aksu, Ceren Üçgül, Neslin Velioğlu*

Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics Dentistry, Zonguldak

Aim: with the development of adhesive dentistry in recent years, laminate veneer restorations, which provide a superior aesthetic and conservative approach, continue to be popular. In this study, it was aimed to improve the anterior aesthetic appearance of the anterior teeth with the closure of the anterior interdental polydiastema and the restoration of colored teeth and old composite fillings, which are important indications of laminate veneer restorations.

Case: Two female patient, 26 and 48 years of age, applied to our clinic,complaining that they are dissatisfied with the aesthetic appearance of their anterior teeth. Treatment options and costs have been explained to patients and laminate veneer restoration has been preferred because of the conservative approach that meets the aesthetic expectations. In the first case,the clinical examination revealed interdental polydiastema between the upper right and left premolar. After wax-up was done on the diagnostic model, mock-up was applied and treatment planning was started after examination of intra-oral photographs obtained from the patient.In the second case, it was found that the upper right and left central teeth have discolored composite restorations and dental tissues and slightly distorted.At the request of the patient, it is planned only to resolve the coloration and not to intervene with the distorted teeth. Intra-oral photographs of the patient were taken.In case 1,six anterior teeth, including upper right and left canines, in case 2, upper central teeth were prepared. In both cases, the restorations were made from lithium disilicate glass ceramic material in the dental laboratory. After rehearsing restorations, the first case was made with dual cure composite resin (R&D Series Nova Resin,Imicryl) and the second case was cemented with dual cure composite resin (VariolinkII,Ivoclar Vivadent).

Conclusion: Laminate veneer restorations are a conservative treatment option with successful aesthetic results when applied to the right indications.

Keywords: Aesthetic, Conservative treatment, Discolored teeth, Laminate veneer, Polidiastema

P-065**Lateral Periodontal Kist Enükleasyonu Sonrasında Oluşan Dişeti Çekilmesinin Tedavisi***Cemresu Tabar, Merve Biçer, Gökhan Kasnak, Erhan Fıratlı*

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Lateral periodontal kist nadir olarak görülen gelişimsel odontojenik bir kist türüdür. Genellikle net bir klinik belirti izlenmez iken, nadiren dişetinde şişlik görülebilir ve çoğunlukla rutin radyolojik muayene sırasında tespit edilir. Yetişkin bireylerin mandibular kanin ve premolar bölgesinde izlenme oranı yüksektir. Lateral periodontal kistin enükleasyonu sonrasında başlıca görülebilecek komplikasyonlar ilgili dişin hasar görmesi veya nekrozu olabilirken ince fenotipe sahip olan bireylerde özellikle yetersiz flap dizaynına bağlı olarak dişeti çekilmesi meydana gelebilir. Özellikle estetik bölgede meydana gelen bu tip komplikasyonların onarılması önem arz etmektedir.

Olgu: İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı kliniklerine 32 nolu dişin vestibülde hafif şişlik ve künt ağrı ile yönlendirilen 15 yaşındaki erkek hastanın ağız dışı muayenesinde herhangi bir anomali izlendi ve ağız içi bulguların hasta şikayeti ile uyumlu olduğu görüldü. Radyolojik inceleme sonucunda 32-33 nolu dişlerin apeks bölgesine yakın sınırları belirgin radyolüsent yapı izlendi. Lezyon; sınırlarının belirgin, ilgili dişlerin lamina duralarının izlenebilir ve vital olması nedeniyle lateral periodontal kist ön tanısıyla enükle edildi ve histopatolojik incelemeye gönderildi. Lezyonun enükleasyonu sırasında 31 ve 32 nolu dişlerin vestibülünde dehisens ve fenestrasyon görüldü ve yara iyileşmesi tamamlandığında ilgili bölgede dişeti çekilmesi meydana geldi. Hastanın hassasiyet şikayeti, modifiye tünel tekniği ile subepitelyal bağ dokusu uygulanarak giderildi. Tedavi sonrası 1. yıl kontrolünde nüks izlenmedi.

Sonuç: Lezyonun klinik bulgularının ve konumunun yanı sıra histopatolojik incelemesi sonucunda lateral periodontal kist olduğu doğrulandı. Mine epiteli, malessez hücre kalıntıları veya dental lamina artıklarından köken alan lateral periodontal kistler sekonder olarak enfekte olmadığı sürece klinik belirti vermedikleri gibi lezyona komşu dişin vital olması ayırıcı tanı için önemlidir. Kistin epiteli ile tamamen çıkartılması nüksün oluşmasını engeller. Cerrahi girişim esnasında ince dişeti fenotipi veya dehisens gibi kemik defektleri varlığının yanı sıra yetersiz flap dizaynıda yara iyileşmesini olumsuz yönde etkileyebilir. Oluşabilecek estetik komplikasyonların giderilmesinde minimal invazif yaklaşım hastanın konforunu da en üst düzeyde tutarak problemlerin çözülmesini sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Dişeti çekilmesi, Komplikasyon, Lateral periodontal kist, Oral patoloji, Subepitelyal bağ dokusu grefti

P-065**Treatment of Gingival Recession After Enucleation of a Lateral Periodontal Cyst***Cemresu Tabar, Merve Biçer, Gökhan Kasnak, Erhan Fıratlı*

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul

Objective: Lateral periodontal cyst is a rarely seen developmental odontogenic cyst. While there is usually no clear clinical symptom, rarely swelling of the gums can be seen and is usually detected during routine radiological examination. Main complications after enucleation of the lateral periodontal cyst may be damage or necrosis of the relevant tooth and gingival recession may occur in individuals with thin phenotypes due to insufficient flap design. It is important to repair these types of complications especially in the esthetic area.

Case: 15 year old male patient who was directed to the İstanbul University Faculty of Dentistry Periodontology Clinic with a tooth swelling and blunt pain which had no abnormalities observed in the external examination. Clear bordered radiolucent structure was observed near the apex region of the teeth 32-33 from the radiological examination. Lesion; Since the border was visible and the lamina dura of the related teeth were visible and vital, was enucleated with the diagnosis of lateral periodontal cyst and sent to histopathological examination. During the enucleation of the lesion, dehiscence and fenestration were seen in the vestibule of the teeth 31 and 32 and gingival recession occurred in the relevant area when wound healing was completed. The patient's complaints of tenderness were resolved with modified tunnel technique by the usage of subepithelial connective tissue.

Conclusion: In addition to the clinical findings and location of the lesion, histopathological examination also verified our diagnosis of lateral periodontal cyst. Complete removal of the cyst with epithelium prevents recurrence. During surgical intervention, thin gingival phenotype or bone defects such as dehiscence or poor flap design may adversely affect wound healing. In eliminating aesthetic complications that may occur, minimally invasive approach may lead to the resolution of the problems by keeping the comfort of the patient at the highest level.

Keywords: Complication, Gingival recession, Lateral periodontal cyst, Oral pathology, Subepithelial connective tissue graft

P-066**Okluzal Travma Kaynaklı Palatinal Dişeti Büyümesinin Tedavisinde Tersine Eğimli Kesi Yöntemi***Yiğit Fıratlı, Merve Biçer, Gökhan Kasnak, Erhan Fıratlı*

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Ağız içi sert ve yumuşak dokuların, okluzal travmadan uzun süreli etkilenmesi sonucunda, aşırı dişeti büyümeleri ile karşılaşılabilir. Periodontal cerrahi işlemlerin yanı sıra oklüzyonun düzenlenmesi ile rekürrenslerin önlenmesi sağlanabilir.

Olgu: Kliniğimize sağ üst çene palatinal bölgesindeki aşırı dişeti büyümesi şikayeti ile başvuran 33 yaşında sistemik sağlıklı kadın hastanın yapılan radyografik ve ağız dışı değerlendirmesinde herhangi bir patolojik bulguya rastlanılmamıştır. Ağız içi muayene sonucunda 1. küçükazının distalinden 3. büyükazı dişinin hizasına kadar, kurono apikal yönde dişlerin servikalinden palatinal bölgenin orta hattına kadar kesintisiz ve tek parça uzanan, lobüler yapı göstermeyen fibrotik yumuşak doku büyümesi saptanmıştır. Büyüme görülen dokuda herhangi bir ülser veya fistül görülmemiştir. Flap açılarak epitel ve periost arasındaki bağ doku kalınlığının eksizyonu hedeflenmiştir. Dişlerin kolelerinden sulculer insizyon ile başlanılıp devamında dişlerin uzun eksenine 45 derece açı yapacak şekilde geçen no.15 bistüri ile tersine eğimli insizyon yapıлып, çıkarılan 1cm x 2 cm'lik doku patolojiye gönderilmiş, 3.büyükazı dişi çekilmiş ve serbest flap kuronale kaydırılarak dikilmiştir.

Sonuç: Patolojik inceleme sonucunda dokunun çoğunlukla bağ dokusundan ve epitelden oluştuğu görülmüştür ve bağ dokusunda okluzal travma kaynaklı reaktif fibröz hiperplazi teşhisi konmuştur. Selim büyüme eksizyonu sonrası 1 yıllık takibinde rekürrens görülmemiştir. Operasyon sonrası hasta konfronun en üst düzeyde olması ve komplikasyon gelişmeden iyileşmenin tamamlanabilmesi uygun cerrahi teknik seçimi ile ilişkili olup, büyümenin tekrarının önüne geçilmesinde ise birincil etken olan travmanın ortadan kaldırılmasına bağlıdır.

Anahtar Kelimeler: Gingivektomi, gingivoplasti, pirmer kapatma, yara iyileşmesi

P-066**Treatment of an Occlusal Trauma Induced Palatal Gingival Overgrowth by Internal Bevelled Incision Technique***Yiğit Fıratlı, Merve Biçer, Gökhan Kasnak, Erhan Fıratlı*

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul

Aim: Enormous gingival overgrowths can be seen if intra oral soft and hard tissues are exposed to occlusal trauma for a long period of time. To eliminate the risk of recurrence, occlusional correcting should be performed alongside the surgical operation.

Case: A 33year old female patient referred to our clinic with no significant medical conditions complaining about the gingival growth in her upper right palatal region. No pathologic signs were detected during the extraoral and radiographic examination. After the intra oral exam, a continuous single non lobular fibrotic soft tissue growth was detected from the distal side of the first premolar to the mid section of the third molar; from the servix of the teeth to the midline of the palate. No ulcerations or fistula were observed. A removal of the connective tissue between the epithelium and periosteum was aimed. A sulcular incision was performed by no.45 surgical blades following the neck of teeth and continued by an internally bevelled incision 45 degrees to the long axis of the tooth. The removed 1cm to 2 cm tissue was send to pathologic testing, the wisdom teeth has been removed and the free flap has been sutured after being coronally positioned.

Results: It was revealed that the tissue consisted mainly of connective tissue and epithelium. It has been diagnosed with occlusal trauma related reactive fibrotic hyperplasia. The maximization of patient comfort and minimization of the chances of a developing complication are due to the selection of the proper surgical technique. The elimination of the recurrence is related with the removal of occlusal trauma.

Keywords: gingivectomy, gingivoplasty, primer wound closure, wound healing

P-067**Estetik Bölgede Hareketli Protez Endikasyonu Varlığında Alternatif Tedavi Seçeneği***Umut Özdal, Ayşegül Kurt, Ahmet Altuğ Çilingir*

Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Edirne

Amaç: Parsiyel dişsizliğin tedavisinde diş destekli sabit ya da diş destekli hareketli protezlerin kullanılması, protezin stabilite ve fonksiyonunu arttırmak, hastanın rahatsızlığı ve ağrısını azaltmak ve dolayısıyla hasta memnuniyetini ve yaşam kalitesini arttırmak amacıyla günümüzde çok fazla tercih edilmektedir. Bu çalışmanın amacı üst çene ön bölgede hareketli protez endikasyonu bulunan hastanın teleskop tutuculu hareketli köprü protezi ile rehabilite edilmesinin klinik olarak incelenmesidir.

Olgu: Sistemik herhangi bir hastalığı bulunmayan 56 yaşındaki kadın hasta üst çenesindeki uzun dişsiz bölgesinin protetik tedavisi için kliniğimize başvurdu. Yapılan radyolojik ve ağız içi muayenesi sonucu diş destekli sabit protez yapımının endike olmadığı anlaşıldı. Hastamız, implant destekli sabit protez yapılmasını osseointegrasyon zamanından dolayı istemedi. Konvansiyonel hareketli protezin bu bölge için uygun olduğu hastaya bildirildi. Ancak planlanan protezin tutucu kısımları hastanın estetik beklentilerini karşılamadığından teleskop tutuculu hareketli köprü protezi ile rehabilite edilmesine karar verildi.

Sonuç: Ön bölge parsiyel dişsizlik vakalarında anatomik, ekonomik ya da hastaya bağlı sebeplerden dolayı her zaman diş destekli ya da implant destekli sabit protez uygulanamayabilir. Konvansiyonel hareketli protezlerde retansiyon için kullanılan kroşe ve unsurları estetik olarak hastada tam memnuniyet sağlamayabilir. Böyle bir durumda teleskop tutuculu hareketli köprü protezi tedavi seçeneği olarak değerlendirilebilir. Tedavi sonucunda hem hasta hem de hekim için daha tatmin edici sonuçlar elde edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Hareketli, Protez, Teleskop**P-067****Alternative Treatment Option in the Presence of Removable Prosthesis Indication in the Aesthetic Region***Umut Özdal, Ayşegül Kurt, Ahmet Altuğ Çilingir*

Trakya University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Edirne

Purpose: The use of fixed or tooth-supported removable dentures for the treatment of partial edentulism, are highly preferred today for improving retention, stability and function of the prosthesis, reducing the patients' pain and discomfort and thus improving patient satisfaction and quality of life. The aim of this study was to examine the rehabilitation of a patient with an indication of a removable prosthesis in the maxillary anterior region with a telescope holder prosthesis.

Case: A 56-year-old female patient without any systemic disease applied to our clinic for prosthetic treatment of the long toothless region of her maxilla. Radiological and intraoral examination revealed that dental prosthesis was not indicated. Our patient did not want implant supported fixed prosthesis because of the osseointegration time. The patient was informed that the conventional removable prosthesis was suitable for this region. However, since the retaining parts of the planned prosthesis did not meet the aesthetic expectations of the patient, it was decided to rehabilitate them with a removable prosthesis with telescope holder.

Result: Dental-supported or implant-supported fixed prosthesis may not always be applied in anterior partial edentulous cases for anatomical, economic or patient-related reasons. The clamps and elements used for retention in conventional removable prostheses may not provide aesthetic satisfaction to the patient. In such a case, the removable prosthesis with telescope holder can be considered as treatment option. Treatment results in more satisfactory results for both the patient and the dentist.

Keywords: Prosthesis, Removable, Telescope

P-068**Maksiller Anterior Eroziv Dişlerin Laminate Veneer İle Estetik Restorasyonu: Olgu Sunumu***Ayşe Rençber*

Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Elazığ

Amaç: Dental erozyon; bakteriyel bir ilişki olmaksızın, asitler tarafından gerçekleştirilen kimyasal olaylar nedeniyle ortaya çıkan, diş sert dokularının geri dönüşümsüz ve ilerleyici yıkımıdır. Bu olgu sunumunda; Maksiller santral dişlerinde asit erozyonu bulunan hastaya yapılan protetik tedavi anlatılmaktadır. Hastanın maksiller anterior bölgesindeki estetik problem laminate veneer restorasyonu ile tedavi edilmiştir.

Olgu: Fırat üniversitesi diş hekimliği uygulama ve araştırma merkezine başvuran 25 yaşındaki kadın hasta (Ş.D.) estetik anlamda rahatsızlığını bildirdiği maksiller ön dişlerinin restore edilmesi isteğiyle başvurdu. Yapılan intraoral ve radyografik incelemede maksiller santral dişlerinde erozyon olduğu belirlendi. Hastaya uygulanabilecek tedavi seçenekleri anlatıldı. İndirekt laminate veneer ile restore edilmesine karar verildi. Diş preparasyonu yapıldı ve silikon ölçü maddesi (zhermack) ile ölçü alındı. Hastanın restorasyon rengi Vitapan classical skalasına göre B1 olarak belirlendi. Restorasyon e-max cam seramikten hazırlandı. Restorasyon renk, şekil ve oklüzyon yönünden değerlendirildi ve adeziv rezin simanla hastanın maxiller anterior 6 dişine indirekt lamina veneer simante edildi.

Sonuç: Protetik ihtiyaçlar ve hastanın estetik beklentileri göz önünde bulundurularak, hem uygun marjinal uyumlarıyla estetik ve fonksiyonel açıdan başarılı restorasyonlar yapılmış hem de estetik değişiklikler hasta üzerinde olumlu psikolojik etki yaratmıştır. 1 -6 ay sonra kontrole gelen hastanın yapılan tedaviden memnun olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: laminate veneer, erozyon, estetik**P-068****Aesthetic Restoration of Maxillary Anterior Erosive Teeth with Laminate Veneer: A Case Report***Ayşe Rençber*

Fırat University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Elazığ

Aim: Dental erosion; is the irreversible and progressive destruction of dental hard tissues, caused by chemical events performed by acids, without a bacterial relationship. In this case report; Prosthetic treatment of the patient with acid erosion in the maxillary central teeth is described. The aesthetic problem in the maxillary anterior region of the patient was treated with laminate veneer restoration.

Case: A 25-year-old female patient, who applied to the dental practice and research center of Fırat University, applied with the desire to restore the maxillary anterior teeth which she reported uncomfortably in aesthetic sense. Intraoral and radiographic examination revealed erosion of the maxillary central teeth. Treatment options that could be applied to the patient were explained. It was decided to be restored with indirect laminate veneer. Teeth preparation was performed and the impression was provided with silicone impression material (zhermack). The restoration color of the patient was determined as B1 according to the Vitapan classical scale. The restoration is made of e-max glass ceramic. Restoration was evaluated in terms of color, shape and occlusion and adhesive lamina veneer was simulated with adhesive resin cure to the maxillary anterior 6 teeth of the patient.

Results: Considering the prosthetic needs and aesthetic expectations of the patient, both aesthetic and functional restorations have been made with appropriate marginal adaptations and aesthetic changes have had a positive psychological effect on the patient. The patient came to control after 1 -6 months and was satisfied with the treatment.

Keywords: laminate veneer, erosion, aesthetics

P-069

Travmatize İmmatür Dişlerde MTA Apikal Tıkaç ve Rejeneratif Endodontik Tedavi*Erva Güçlü¹, Fulden Şenyurt Tazegül², Simge Durmuşlar¹*¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Zonguldak²Pedodonti Uzmanı, Zonguldak

Amaç: Genç daimi dişlerdeki travmatik yaralanmaların çoğu kök oluşumu tamamlanmadan önce gerçekleşmektedir. Bu durum kök gelişiminin ve dentin birikiminin durmasına neden olabilir. Bu olgu raporunda, komplike olmayan kuron kırığı görülen immatür maksiller santral keserlere sahip hastada hem MTA apikal tıkaç hem de rejeneratif endodontik tedavinin uygulanması ve takibi sunulmaktadır.

Olgu: 9 yaşında bir kız hasta kliniğimize kırık ön dişlerindeki estetik şikâyet ile başvurdu. Hastanın iki ay önce düşme nedeniyle ön dişlerine travma aldığı öğrenildi. Klinik değerlendirmede, her iki maksiller santral kesici dişte komplike olmayan kuron kırığı görüldü. İlgili dişlerin perküsyon hassasiyetinin olduğu belirlendi. Radyografik muayenede 21 numaralı dişin kök gelişimini tamamlamadığı, 11 numaralı dişin geniş açık apekse ve periapikal lezyona sahip olduğu gözlemlendi. Klinik ve radyografik incelemeler doğrultusunda 21 numaralı diş için rejeneratif endodontik tedavi, 11 numaralı diş için MTA apikal tıkaç ile apeksifikasyon planlandı. Endodontik tedavilerden sonra, dişlerin koronal restorasyonları için şeffaf kuronlar uygulandı. Takip randevularında her iki dişin de klinik ve radyografik olarak asemptomatik olduğu belirlendi ve hastanın takibine devam edilmesi planlandı.

Sonuç: Mevcut olgu, MTA apikal tıkaç uygulamasının ve rejeneratif endodontik tedavinin, travma geçirmiş, enfekte, açık apeksli immatür dişlerde etkili tedavi yöntemleri olarak kabul edilebileceğini desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Apeksifikasyon,MTA,Rejenerasyon,Travma

P-069

MTA Apical Plug and Regenerative Endodontics in Traumatized Immature Teeth*Erva Güçlü¹, Fulden Şenyurt Tazegül², Simge Durmuşlar¹*¹Zonguldak Bulent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Zonguldak²Specialist in Pediatric Dentistry, Zonguldak

Objective: The majority of traumatic injuries to young permanent teeth occur before root formation is completed. It may cause cessation of dentin deposition and root maturation. This case report describes use of both MTA apical plug and regenerative endodontic treatment in a late-referral case with immature maxillary central incisors with uncomplicated crown fracture.

Case: A 9-year-old girl was admitted to our clinic with aesthetic complaints due to her fractured central incisors. Reportedly the patient had experienced an injury of the front teeth because of a fall accident two months ago. Clinical evaluation revealed uncomplicated crown fracture of both maxillary central incisors. The incisors were slightly tender to percussion. Periapical radiography of the teeth showed incomplete root development of tooth #21, wide open apex and large periapical lesion of tooth #11. According to clinical and radiographic examinations regenerative endodontic treatment was planned for tooth #21 and apexification with MTA apical plug was planned for tooth #11. After the endodontic treatments, strip crowns were applied for coronal restorations of the teeth. At follow up visits both central incisors were asymptomatic as clinically and radiographically. The patient was scheduled for further follow up visits.

Conclusion: The present case supports that MTA apical plug and regenerative endodontic treatment can be considered to be effective treatment methods in traumatized, infected immature teeth with open apices.

Keywords: Apexification, MTA, Regeneration, Trauma

P-070**Anterior Tek Diş Eksikliğinin Fiber ile Güçlendirilmiş Kompozit Rezin Köprü Kullanarak Restorasyonu: Olgu Sunumu***Alem Coşgun¹, Halenur Altan²*¹Kayseri Nimet Bayraktar Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi, Çocuk Diş Hekimliği Kliniği, Kayseri²Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Tokat

Amaç: Günümüzde anterior diş eksikliklerinde fiber ile güçlendirilmiş kompozit rezin köprü kullanılmasıyla konservatif ve estetik restorasyonlar elde edilmektedir. Bu restorasyonların diğer avantajları, geleneksel köprülere göre daha düşük maliyetli olması, daha kısa sürede yapılabilmesi, uygulama ve temizleme kolaylığıdır. Bu olgu sunumunda anterior tek diş eksikliği bulunan hastaya fiber ile güçlendirilmiş kompozit rezin köprü uygulaması ile minimal invaziv olarak tedavi edilmesi anlatılmıştır.

Olgu Sunumu: 45 yaşındaki kadın hasta üst sol köpek diş bölgesindeki diş eksikliğinin yarattığı estetik problemin giderilmesi için kliniğimize başvurdu. Radyografik incelemede üst sol köpek dişinin gömülü olduğu tespit edildi. İmplant yerleştirmek için yeterli yer olmaması ve geleneksel sabit protez için gerekli olan preperasyon işleminin yapılması istenilmediği için dişsiz boşluğun fiber ile güçlendirilmiş kompozit rezin köprü ile restorasyonuna karar verildi. İnteroklüzal mesafe yeterli olduğu için dişlerde herhangi bir preperasyon yapılmadı. Elastomerek ölçü maddesi (Zetaplus, Zhermack, İtalya) ile ölçü alınarak model elde edildi. Model üzerinde indirek yöntem ile fiber şerit (Ribbond, Seattle, WA, Amerika) uyumlandırıldı ve gövde tasarımı (Grandio, VOCO, Cuxhaven, Almanya) yapıldı. Ağız içerisinde dişsiz alana komşu dişlerin aproksimal, palatinal ve oklüzal yüzeyleri asit ile pürüzlendirildi. Hazırlanan bölgeye adeziv sistem (Clearfil SE bond, Kuraray, Osaka, Japonya) uygulandı. Hazırlanan restorasyon akışkan kompozit rezin (Grandio Flow, VOCO, Cuxhaven, Almanya) ile komşu dişlere yapıştırıldı. Oklüzal düzeltmeler yapıldı ve tedavi tamamlandı.

Sonuç: Fiber ile güçlendirilmiş rezin köprüler uygun vaka seçimi yapıldığında başarılı sonuçlar verir fakat yapım aşamaları hassasiyet gerektirmektedir.

Anahtar Kelimeler: estetik, fiber ile güçlendirilmiş kompozit rezin köprü, konservatif tedavi

P-070**Restoration of Missing Anterior Single Tooth by Using Fiber-Reinforced Composite Resin Bridge: Case Report***Alem Coşgun¹, Halenur Altan²*¹Kayseri Nimet Bayraktar Oral and Dental Health Hospital, Clinic of Pediatric Dentistry, Kayseri²Gaziosmanpaşa University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Tokat

Aim: Nowadays, conservative and aesthetic restorations are obtained by using fiber reinforced composite resin bridge in anterior tooth deficiencies. The other advantages of these restorations include low cost compared to conventional bridges, saving of time, ease of application and hygiene. This case report describes minimally invasive treatment of patient with missing anterior tooth using fiber reinforced composite resin bridge.

Case: A 45-year-old female referred to our clinic with the aim of removing the aesthetic problem caused by lack of teeth in the upper left canine tooth region. On the radiographic examination, the upper left canine was found to be embedded. Since there was not enough space to place the implant and the preparation required for the conventional fixed prosthesis was not desired, it was decided to restore the toothless region with a fiber-reinforced composite resin bridge. As the interocclusal distance was sufficient enough, no preparation was performed on the teeth. The impression was taken using an elastomeric impression material (Zetaplus, Zhermack, Italy) and model was obtained. The fiber (Ribbond, Seattle, WA, USA) was adapted and the body design (Grandio, VOCO, Cuxhaven, Germany) was performed on the model using indirect method. The aproksimal, palatal and occlusal surfaces of the teeth adjacent to the toothless area in the mouth were roughened with acid. Adhesive system (Clearfil SE bond, Kuraray, Osaka, Japan) was applied to the prepared area. The prepared restoration was cemented to the adjacent teeth with the fluid composite resin (Grandio Flow, VOCO, Cuxhaven, Germany). Occlusal adjustments were made and treatment was completed.

Conclusion: Fiber reinforced composite resin bridges give successful results when the appropriate case selection is made, but construction steps require precision.

Keywords: aesthetic, fiber-reinforced composite resin bridge, conservative treatment

P-071**Kemik Yetersizliği Nedeniyle Simfiz Grefti ile Maksilla Anterioda İmplant Uygulaması**

Mustafa Sami Demirsoy, Mehmet Kemal Tümer, Sefa Çolak, Serkan Yıldız

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Tokat

Amaç: Atrofik alveoler kretler, implantolojide hala sorun olmaya devam etmektedir. Agenezi, erken diş çekimi, travma, yüz gelişimi eksikliği veya cerrahi rezeksiyon gibi lokal koşullar kemik hacminde azalmaya yol açabilir, bu durum implantın doğru yerleştirilmesini zorlaştırmakta hatta imkansızlaştırmaktadır. İmplantın stabilitesi için yeterli kemik miktarı ve kabul edilebilir kemik kalitesi gereklidir. Kraniofasial bölgedeki kemik defektlerinin rekonstrüksiyonu için otojen kemik yaygın olarak kullanılan greftlerdendir. En sık kullanılan intraoral donör bölgeler, mandibular korpus, ramus ve simfizdir. Yeterli kortikal ve yüksek spongiöz kemik hacmi içermesi, kolay erişilebilir alanda olması ve 1-6 diş eksikliğine kadar rekonstrüksiyona izin vermesi simfiz greftini avantajlı kılmaktadır.

Olgu Sunumu: 21 yaşında erkek hasta, dental apse nedeniyle çekilen 11 numaralı dişin implant ile restorasyonu için kliniğimize müracaat etti. Yapılan klinik ve radyolojik muayene sonucunda odontojenik apse sonucu oluşan kemik defektinin tam iyileşmediği ve cerrahi işlem sırasında otojen kemik agumentasyonu yapılacağı ve donör saha olarak simfiz bölgesinin kullanılacağı hastaya bildirilerek operasyon planlandı. İmplant cerrahisi için flep kaldırılarak operasyon sahasındaki mevcut durum gözlemlendi. Simfiz bölgesine ulaşmak için tam kat flap kaldırılarak, yeterli miktarda otojen kemik toplandı. Elde edilen greft alıcı saha uyumlanarak mini vida ile sabitlendi. Flap kapatılarak suture edildi. 4. ayın sonunda greflenen saha açılarak implant cerrahisi tamamlandı.

Sonuç: Simfiz bölgesine erişimin mandibula ramustan daha kolay olduğu belirtilmiştir. Simfiz ve ramus bölgesinin donör saha olarak kullanılması sonucunda hastanın hospitalize edilmesine gerek yoktur. Ancak uzak bölgelerden kemik toplanması, yatılı hasta bakımı ve artan maliyetlerle ilişkilidir. Otojen greft başarı oranı % 95'tir. İmmünolojik reaksiyonların olmaması nedeniyle, otojen kemik greftleri osteoindüktif ve osteokondüktif etkileri ile "altın standart" olarak kabul edilmiştir. Simfiz donör bölgesinde meydana gelen komplikasyonlar ise; % 33,87 oranında dişlerde geçici duyu rahatsızlık, % 18,57 oranında perioral bölgede geçici duyu rahatsızlıkları, % 12,02 oranında kalıcı duyu rahatsızlık, % 1,63 oranında ise yara açılması ve son olarak da % 1,09 oranında pulpa nekrozu bildirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Dental İmplant, Mandibula, Maksilla, Odontojenik Enfeksiyon, Simfiz Grefti

P-071**Implantation of Maxilla with Symphysis Graft Due to Bone Deficiency**

Mustafa Sami Demirsoy, Mehmet Kemal Tümer, Sefa Çolak, Serkan Yıldız

Tokat Gaziosmanpaşa University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Tokat

Objective: Atrophic alveolar ridges are a main problem in implantology. Local conditions such as agenesis, early tooth extraction, trauma, abnormal facial development can lead to a reduction in bone volume, which makes it difficult or even impossible to dental implant placement correctly. For reconstruction of bone defects in the craniofacial region, autogenous bone is widely used. The presence of sufficient cortical and high spongiös bone volume, the availability of an easily accessible area and the possibility of reconstruction up to 1-6 teeth deficiency make the symphysis graft advantageous.

Case: A 21-years-old male patient applied to our clinic for restoration of the tooth 11, which was previously extracted because of dental abscess. As a result of clinical and radiological examination, bone defect caused by odontogenic abscess was not fully healed. The flap was removed for implant surgery and the current situation at the operation site was observed. An adequate amount of autogenous bone graft was collected by removing the full-thickness flap of the symphysis zone. The obtained graft was fixed with the mini screw by receiving the field. The flap was closed and sutured. At the end of the 4th month, the grafting site was opened and implant surgery was performed.

Conclusion: The use of the symphysis and ramus as donor sites does not require hospitalization of the patient. However, bone collection from remote areas is associated with in-patient care and increased costs. Autogenous graft success rate is 95%. Due to the lack of immunological reactions, autogenous bone grafts have been accepted as the gold standard with osteoinductive and osteoconductive effects. Complications in the symphysis donor site are; 33.87% of patients had transient sensory discomfort, 18.57% of perioral temporal sensory discomfort, 12.02% permanent sensory discomfort, 1.63% wound opening and finally 1.09% pulp necrosis were reported.

Keywords: Dental Implant, Mandibula, Maxilla, Odontogenic Infection, Symphysis Graft

P-072**Yüksek Frenulum Ataşmanın Apikale Kaydırılan Flep ile Düzenlenmesi: Olgu Sunumu***Kemal Naci Köse, Gizem Gündüz, Leyla Kuru*

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Yüksek frenulum ataşmanı sebep olduğu vestibül düzensizliğine bağlı olarak, protez tutuculuğunda azalma ve hijyen zorluğu gibi problemlere yol açması sebebiyle, protez yapımı öncesinde frenektomi ya da frenotomi gibi yaygın olarak uygulanan periodontal plastik cerrahi işlemlerle uzaklaştırılmaktadır. Bu olguda maksilla sağ ve sol dişsiz posterior bölgede çift taraflı yüksek frenulum ataşmanına bağlı oluşan vestibül düzensizliği bilinen metotlara apikale kaydırılan flep ile vestibüloplastisi sunulmaktadır.

Olgu: Sistemik sağlıklı, 53 yaşındaki erkek hasta diş eksikliği şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Klinik muayenesinde maksillada sağ ve sol posterior dişsiz bölgelerde frenulumların alveol kret tepesine kadar uzandığı ve yapılacak olan protez için hem tutuculuk hem de temizleme problemlerine sebep olabileceği görüldü. Oral hijyen eğitimi de içeren başlangıç periodontal tedaviyi takiben, mevcut frenulum ataşmanlarına bağlı vestibül düzensizliği apikale kaydırılan flep ile tedavi edildi. İnsizyon esnasında palatinal keratinize mukoza flebe dahil edilerek bukkal vestibülün keratinize dokuyla iyileşmesi amaçlandı. Cerrahi sahalar 4.0 absorbe olabilen dikiş materyalleri ile sütüre edildi. Dikişler operasyondan sonraki 7. günde alındı. Operasyon sonrası 6 aylık takip döneminde frenulumların apikalde konumlandığı, operasyon sahasının keratinize mukoza özelliği taşıdığı ve elde edilen vestibül bütünlüğünün korunduğu gözlemlendi.

Sonuç: Yüksek frenulum ataşmanı sonucu görülen vestibül düzensizliğinin tedavisinde, frenektomi gibi yaygın periodontal cerrahlere alternatif olarak apikale kaydırılan flep cerrahisinin, doğru tanı ve tedavi planlaması ile uygulandığında, özellikle iyileşme sonrasında bölgede elde edilen dokunun keratinize mukoza ile sonuçlanması açısından preprotetik periodontal cerrahide tercih edilebilir alternatif bir tedavi metodu olarak kullanılabilirliği gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Apikale kaydırılan flep, bukkal frenulum, keratinize mukoza

P-072**Reforming High Frenulum Attachment with Apically Positioned Flap: Case Report***Kemal Naci Köse, Gizem Gündüz, Leyla Kuru*

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul

Aim: High frenulum attachments cause decrease in prosthesis retention due to vestibular sulcus irregularity. Therefore, it is preferred to remove prior to prosthesis rehabilitation by frenectomy or frenotomy. This case report presents an alternative procedure, apically positioned flap to augment the vestibular sulcus.

Case: Systemically healthy, 53-year-old male patient applied to our clinic with the complaint of missing teeth. The clinical examination revealed the high frenulum attachments both at the maxillary right and left buccal vestibule sulcus leading to decrease in retention and hygiene problems. Following the initial periodontal treatment, including oral hygiene instructions, vestibular sulcus irregularity due to the high frenulum attachments was treated with apically positioned flap. The incision included the palatinal keratinized mucosa to obtain more stable vestibular wound healing. Surgical sites were sutured with 4.0 absorbable suture materials. The sutures were removed after one week. During the 6-month follow-up period, the frenulums were relocated in the apical region and the vestibular sulcus integrity and keratinized characteristics of the tissue were maintained.

Conclusion: In the treatment of vestibular sulcus irregularity as a result of high frenulum attachments, we demonstrated that apically positioned flap surgery can be an alternative procedure because of the keratinized healing of the surgical area which results in better prosthesis mechanical support.

Keywords: Apically positioned flap, buccal frenulum, keratinized mucosa

P-073**Komplike Olmayan Kuron Kırığının Restorasyonu: Bir Yıllık Takibi***Sena Kargı, Neslihan Tekçe, Emre Özel*

Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Kocaeli

Amaç: Daimi dişlerin travmatik yaralanmaları, sıklıkla çocuk ve genç erişkinlerde karşımıza çıkmaktadır. Doğru bir teşhis, tedavi planlaması ve takip; tedavinin olumlu sonuçlanmasında büyük önem taşımaktadır. Bu olgu sunumunun amacı, maksiller anterior dişlerde travma nedeniyle oluşmuş olan kırığın kompozit rezin ile restore edilmesidir.

Olgu: Kliniğimize 20 yaşında erkek hasta başvurdu. Yapılan ağız içi muayene sonucu, maksiller santral dişlerde komplike olmayan kuron kırığı tespit edilmiştir. Hastanın radyografik incelemesi yapılmıştır. Elektrikli pulpa testi ile travmaya uğrayan dişlerin vitalitesi değerlendirilmiş ve dişlerin vital olduğu teşhis edilmiştir. Diş yüzeyleri profilaktik olarak temizlendikten sonra renk seçimi gerçekleştirilmiştir. Dişlere %37'lik fosforik asit uygulanmıştır ve üretici firmaların talimatları doğrultusunda bir universal adeziv materyal (GC G-premio bond) uygulanmıştır. Nanohibrit bir kompozit materyali (mine için LE-shade GC; ve dentin için LD-shade GC) kullanılmıştır. Bitirme ve polisaj prosedürleri için; Sof-Lex diskler (3M ESPE), interdental şeritler, spiral diskler ve diapolisher pasta (GC) kullanılmıştır. Hasta tedaviden bir hafta ve 1 yıl sonra çağrılmış, USPHS kriterlerine göre kontrolleri yapılmıştır.

Sonuç: 1 yıl sonundaki klinik değerlendirmelerde restorasyonda kırığa ve renk değişikliğine rastlanmamıştır. Uygulanan restoratif sistemin ve yöntemin başarılı olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Kırık restorasyonu, nanohibrit kompozit, universal adeziv materyal

P-073**Restoration of Uncomplicated Crown Fracture: One-Year Follow-up***Sena Kargı, Neslihan Tekçe, Emre Özel*

Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Kocaeli

Aim: Traumatic injuries of permanent teeth are frequently encountered in children and young adults. An accurate diagnosis, treatment planning and follow-up are of great importance in the positive outcome of the treatment. The aim of this case report is to restore the fracture which is caused by trauma on the maxillary anterior teeth with composite resin.

Case: A 20-year-old male patient was admitted to our clinic. Intraoral examination revealed an uncomplicated crown fracture in the maxillary central teeth. Radiographic examination of the patient was performed. The vitality of the traumatized teeth has been assessed with the electrical pulp test, and the teeth have been diagnosed as vital. Following the prophylactic cleaning of the teeth, color was selected. 37% phosphoric acid was applied to the teeth and a universal adhesive material (GC G-premio bond) was applied according to the manufacturer's instructions. Nanohybrid was used as a composite material (LE-shade GC for enamel and LD-shade GC for dentin). For finishing and polishing procedures; Sof-Lex discs (3MESPE), interdental strips, spiral discs and diapolisher paste (GC) were used. Recalls were performed according to USPHS criteria at the end of one week and at the end of one year.

Conclusion: As a result of clinical evaluations at the end of one year, there was no fracture or discoloration in the restoration. It was concluded that the restorative system and method were successful.

Keywords: Crown fracture, nanohybrid composite, universal adhesive

P-074**Fiber Destekli Adeziv Köprü ile Anterior İki Diş Eksikliğinin Restorasyonu: Olgu Sunumu***Gülsüm Türkmen, Serkan Sarıdağ*

Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Kocaeli

Amaç: Farklı nedenlerle kaybedilmiş diş eksikliklerinde, sabit ya da hareketli protez, implant ve adeziv köprü gibi restorasyon çeşitleri uygulanmaktadır. Fiber destekli adeziv köprüler, hastaların estetik ihtiyaçlarının karşılanması gerektiğinde iyi bir alternatif tedavi yöntemi sağlayabilmektedir. Bu tedavi; travma sonucu oluşan diş kayıplarında ve implant tedavisi sırasında yüklenme öncesi geçici restorasyon yapımında uygulanabilir. Bu tip köprülerin; destek dişlerde minimum hasar oluşturması, tedavi süresini kısaltması, daha ucuz olması ve istenmeyen durumlarda geri dönüş imkanı verebilmesi gibi avantajları bulunmaktadır.

Olgu: 46 yaşındaki bayan hasta maksiller sol santral ve lateral dişin eksikliğinden kaynaklanan estetik problemlerden dolayı Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi kliniğine başvurdu. İmplant planlanan hastada yeterli kemik desteği olmadığı için greft materyali uygulandı. Hastaya kendi çekilmiş dişleriyle hem estetik hem de konservatif bir yaklaşım olan fiber destekli adeziv köprü planlandı. Dayanak dişlerde enfeksiyon, çürük ve periodontal hastalık tespit edilmedi. Dişlerin palatinal orta üçlüsüne 0,5 mm derinliğinde ve kullanılacak polietilen fiber kalınlığında (yaklaşık 2.5 mm) kaviteler açıldı. A tipi ölçü materyali ile alt ve üst çenenin ölçüsü alındı, modeller elde edildi. Ardından boşluk uzunluğuna uygun fiber kesilerek model üzerinde denendi. Prepare edilen mine ve dentin yüzeyine % 37'lik fosforik asit uygulandıktan sonra dişler yıkanıp kurutuldu. Ardından polietilen fiber, doldurucu içermeyen bonding ajanla doyuruldu. Hazırlanan fiber akışkan kompozitle dişlerde oluşturulan boşluğa yerleştirildi ve ışıkla polimerize edildi. Uygulanan bu köprüde ki pontik dişlerde sentrik oklüzyonda, lateral ve protruziv hareketlerde disoklüzyon sağlandı.

Sonuç: Fiber destekli adeziv köprüler destek dişler arası mesafenin kısa olduğu ve gelen oklüzal yüklerin yoğun olmadığı ön ve arka grup dişlerde başarıyla uygulanan bir tedavi seçeneğidir. Greft uygulanan ve sonrasında implant yapılacak hastamızı bekleme süresince dişsiz bırakmamak amacıyla yapılan bu tedavi genellikle tek diş eksikliğinde uygulanırken bu vakada iki diş eksikliğinde başarı ile uygulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: fiber,maryland köprü, polietilen fiber

P-074**Restoration of the Anterior Two Teeth Deficiency with Fiber Supported Adhesive Bridge: Case Report***Gülsüm Türkmen, Serkan Sarıdağ*

Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Kocaeli

Aim: Restoration types such as fixed or removable prostheses, implants and adhesive bridges are applied in dental deficiencies lost due to different reasons. Fiber-supported adhesive bridges can provide a good alternative treatment method when patients aesthetic needs need to be met. This treatment; It can be applied in dental losses caused by trauma and temporary restoration before loading during implant treatment. This type of bridges; there are advantages such as minimal damage to the support teeth, shortening the treatment period, being cheaper and giving the possibility of return in undesirable cases.

Case: A 46 year old female patient presented to our clinic with aesthetic problems due to the lack of maxillary left central and lateral teeth. Graft material was applied because of the lack of adequate bone support. Fiber reinforced adhesive bridge, which is both aesthetic and conservative approach, was planned to be applied to the patient. Infection, caries and periodontal disease were not detected in the underlying teeth. The cavities of the teeth were 0.5 mm deep and the polyethylene fiber thickness (about 2.5 mm) was used. Size and size of the upper and lower jaw were obtained by means of type A impression material and models were obtained. Then it was tested on the model by cutting the fiber according to the gap length. In the pontic teeth applied in this bridge, dislocated lateral and protrusive movements were achieved in centric occlusion.

Result: Fiber supported adhesive bridges are a successful treatment option in the anterior and posterior teeth where the support is short and the occlusal loads are not intense. This treatment, which was performed in order not to leave our patient to be implanted during the waiting period, was applied in the absence of a single tooth while the two teeth were successfully applied in this case.

Keywords: fiber,maryland bridge, polyethylene fiber

P-075**Diastema ve Aks Bozukluğunun Estetik Rehabilitasyonu: İki Olgu Sunumu***Oğuzhan Baldıran, Ertan Ertaş*

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Samsun

Amaç: Bu iki olgudaki amaç; hastaların yaşı ve estetik kaygıları dikkate alınarak konservatif bir yaklaşım olan direkt kompozit uygulaması ile diastemaların kapatılmasını sağlamak ve ön dişlere estetik bir görünüm kazandırmaktır.

Olgu 1: 14 yaşındaki hasta 11 ve 21 numaralı dişlerindeki diastema ve aks bozukluğundan şikayetçi olarak ortodontik tedavi istemeden bize başvurmuştur. Bunun üzerine tedavi olarak bu dişlere direkt kompozit restorasyon uygulanmasına karar verilmiştir. İzolasyonu takiben, %37'lik orto-fosforik asit etching (Etching Gel, Kerr, ABD) işleminden sonra dentin bağlayıcı ajan (Clearfill Universal Bond, Kuraray, ABD) uygulaması yapılmıştır. Ardından A1 renk tonundaki mikrohibrit anterior kompozit rezin (Gradia Direct Anterior, GC, Japonya) tabakalama tekniği ile uygulanmıştır. Son olarak bitirme ve polisaj işlemleri (Sof-Lex disc, 3M-ESPE, ABD) gerçekleştirilmiştir. **Olgu 2:** 16 yaşındaki hasta ortodontik tedavi sonrası üst ön dişlerindeki diastemaların tedavisi için kliniğimize başvurmuştur. Yapılan muayenede hastanın aksı bozuk maksiller kama laterallere sahip olduğu ve iki taraflı maksiler santral ile lateral dişlerinin arasında diastemaların olduğu görülmüştür. Dişlere direkt kompozit restorasyon uygulanmasına karar verilmiştir. İzolasyonu takiben, %37'lik orto-fosforik asit etching (Etching Gel, Kerr, ABD) işleminden sonra dentin bağlayıcı ajan (Clearfill Universal Bond, Kuraray, ABD) uygulaması yapılmıştır. Ardından A1 ve A2 renk tonundaki mikrohibrit anterior kompozit rezin (Gradia Direct Anterior, GC, Japonya) tabakalama tekniği ile uygulanmıştır. Son olarak bitirme ve polisaj işlemleri (Sof-Lex disc, 3M-ESPE, ABD) gerçekleştirilmiştir.

Sonuç: Hastaların 6 ve 9 aylarda yapılan kontrolleri sonrası dişlerde herhangi bir estetik ve fonksiyonel bir bozukluk gözlenmemiştir. Renk, form ve kenar uyumları yeterli bulunmuştur. Hastalar dişlerinden memnun olduklarını belirtmişlerdir.

Anahtar Kelimeler: Diastema, Estetik, Kompozit, Restorasyon

P-075**Aesthetic Rehabilitation of Diastema and Axial Deviations: Report of Two Cases***Oğuzhan Baldıran, Ertan Ertaş*

Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Samsun

Aim: The aim of these two cases is to provide the closure of diastemas with the direct composite application, which is a conservative approach, considering the age and aesthetic concerns of the patients and to give an aesthetic appearance to the front teeth.

Case 1: A 14-year-old patient referred to our clinic with complaints of diastema and axial deviations in teeth number 11 and 21 without asking for orthodontic treatment. As a treatment plan, it was decided to restore the teeth with direct composite resin technique. Following the isolation, dentine bonding agent (Clearfill Universal Bond, Kuraray, USA) was applied after 37% Ortho-phosphoric acid etching (Etching Gel, Kerr, USA). Then microhybrid anterior composite resin (Gradiar Direct Anterior, GC, Japan) was applied with the layering technique in A1 shade. Finally finishing and polishing was completed with Polishing Discs (Sof-Lex, 3M ESPE, USA). **Case 2:** A 16-year-old patient referred to our clinic for the treatment of diastema in her upper anterior teeth after orthodontic treatment. In the examination, it was observed that the patient had axial deviations maxillary peg lateral teeth and diastema between the bilateral maxillary central and lateral teeth. As a treatment plan, it was decided to restore the teeth with direct composite resin technique. Following the isolation, dentine bonding agent (Clearfill Universal Bond, Kuraray, USA) was applied after 37% Ortho-phosphoric acid etching (Etching Gel, Kerr, USA). Then microhybrid anterior composite resin (Gradia Direct Anterior, GC, Japan) was applied with the layering technique in A1 and A2 shades. Finally finishing and polishing was completed with Polishing Discs (Sof-Lex, 3M ESPE, USA).

Result: No esthetic and functional impairment was observed in the teeth after the controls on the 6th and 9th months. Color, form and edge adaptations were sufficient. Patients stated that they were satisfied with their teeth.

Keywords: Diastema, Aesthetics, Composite, Restoration

P-076**Periodontal Splint İşlevli Adeziv Köprü Uygulaması: Olgu Sunumu***Feyza Aksu, Neslin Velioğlu, Seda Cengiz*

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Zonguldak

Amaç: Anterior bölge tek diş eksikliklerinde implant tedavisinden, adeziv ve sabit köprü protezlerine kadar birçok tedavi seçeneği bulunmaktadır. Periodontal açıdan ideal durumda olmayan destek dişlerin varlığında hem konservatif bir tedavi seçeneği olması hem de uzatılarak periodontal splint olarak kullanılabilmesi fiber destekli adeziv köprü tedavisinin avantajlarıdır. 2. derece mobil alt anterior dişleri olan bu olguda kaybedilen sol alt santral dişin adeziv köprü ile restorasyonu amaçlanmıştır.

Olgu: 35 yaşındaki kadın hasta periodontal problemler sonucu sol alt dişinin kaybıyla oluşan, estetik ve fonksiyonel problemler nedeniyle kliniğimize başvurmuştur. Hastanın intraoral ve radyografik muayenesinin ardından tedavi alternatifleri sunulmuştur. Bu olguda geleneksel köprü restorasyonları destek dişlerin uzun dönem prognozu açısından, dişlerin kesilmesi, birden fazla seans gerektirmesi ve maliyetin yüksek olması dezavantajlarını içermektedir. Bu nedenle hastamıza fiberle güçlendirilmiş kompozit köprü uygulamasına karar verilmiştir. Periodontal splint amacıyla destek dişler alt sağ ve sol kaninler de dahil edilerek, lingual bölgelerine minimal retantif kaviteler açılmıştır. Restorasyon materyali olarak cam fiber (everstick C&B, GC, Finlandiya) kullanılmıştır. Sol alt santral bölgesindeki fibere, vertikal bir fiber şerit daha uygulanarak bu bölgedeki dayanıklılığın artırılması sağlanmıştır. Diş formu kompozitle oluşturulmuştur. Kompozit restorasyonlardaki bitirme protokolü uygulanmıştır.

Sonuç: 8 aylık takip sonucunda restorasyonda herhangi bir kopma, kırılma, renklenme gözlenmemiş ve dokuların periodontal açıdan sağlıklı olduğu görülmüştür. Tek seansta uygulanabilen, ekonomik bir tedavi seçeneği olan fiber destekli adeziv köprüler; estetik ve koruyucu bir tedavi seçeneği olarak başarılı sonuçlar vermektedir.

Anahtar Kelimeler: Adeziv köprü, Cam fiber, Konservatif Tedavi, Periodontal Splint

P-076**Adhesive Bridge Application Providing Periodontal Splint Function: A Case Report***Feyza Aksu, Neslin Velioğlu, Seda Cengiz*

Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Zonguldak

Aim: There are many treatment options ranging from implant treatment to adhesive and fixed bridge prostheses in the anterior region. It is a conservative treatment option in the presence of non-ideal support teeth from the periodontal point of view and fiber-supported adhesive bridge treatment has advantages such as it can be used as a periodontal splint by extending. In this case, it was aimed the restoration of the left lower central tooth with an adhesive bridge, patient with 2nd degree mobility lower anterior teeth.

Case: 35 years old female patient lost left lower teeth because of periodontal problems so the patient referred to the clinic due to aesthetic and functional problems. Treatment alternatives was offered after intraoral and radiographic examination. In this case, traditional bridge restorations have some disadvantages such as long-term prognosis of support teeth, requiring multiple sessions, teeth preparation and high cost. For this reason, fiber reinforced composite bridge treatment was decided for the patient. Minimal cavities were prepared for retention in anterior teeth including lower right and left canines. In this case, glass fiber (everstick C&B, GC) was used for the restoration material. In the left lower central region, a vertical strip was applied to the fiber and the strength was increased in this region. The tooth form was formed with a packable composite. The finishing protocol was applied in composite restorations.

Conclusion: At a 8 months follow up examination; no break, no rupture, no color change and healthy periodontal tissue were found. Fiber reinforced adhesive bridges that have one single session and an economical treatment, provides successful results such as aesthetic and protective treatment option.

Keywords: Adhesive bridge, Conservative Treatment, Glass Fiber, Periodontal Splint

P-077**Subepitelyal Bağ Doku Grefti ve Tünel Tekniği ile Kök Yüzeyinin Kapatılması: 6 Aylık Vaka Sunumu***Ayşe Sinem Sevinç, Şevki Güler*

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Diş eti çekilmesi, yumuşak dokuların mine-sement birleşiminden apikale doğru yer değiştirmesi olarak tanımlanan fonksiyonel ve estetik problemlere neden olan bir durumdur. Miller sınıf I ve II çekilmelerde %100 kök kapatması sağlanabilir. Kök yüzeyi kapatmada birçok farklı teknik kullanılabilir. Bu vakada tünel tekniği ile subepitelyal bağ dokusu yerleştirilerek kök kapatma sağlanmıştır.

Olgu: 42 yaşında sistemik olarak sağlıklı hasta 43 nolu dişinde görülen diş eti çekilmesi şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Miller sınıf II çekilme görülen hastanın Faz 1 periodontal tedavisi yapıldıktan sonra tünel operasyonu ile bağ doku grefti uygulaması planlandı. Diş yüzeyine kök yüzeyi düzleştirmesi yapılarak yarım kalınlık flep mukogingival hattın ilerisine kadar serbestleştirildi ve tünel oluşturuldu. Palatinal bölgeden alınan bağ dokusu grefti tünel içerisine yerleştirilerek kompozit askı sutur ile sabitlendi.

Sonuç: Hastanın 1.ay takibinde tüm kök yüzeyinin kapandığı görüldü. 3.ay, 6.ay takiplerinde herhangi bir estetik probleme veya doku relapsına rastlanmadı.

Anahtar Kelimeler: Diş eti çekilmesi, subepitelyal bağ doku grefti, tünel tekniği, kök yüzeyi kapama

P-077**Root Coverage with Subepithelial Connective Tissue Graft and Tunnel Technique: 6 Months Follow-Up Case Report***Ayşe Sinem Sevinç, Şevki Güler*

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Bolu

Objective: Gingival recession is a condition that causes functional and aesthetic problems defined as apical displacement of soft tissues to sementoenamel junction. Complete root coverage can be achieved in Miller class I and class II recessions. Many different techniques were proposed for root coverage. In this case, subepithelial connective tissue graft was placed by tunnel technique.

Case: 42 years old systemically healthy female patient was referred to our clinic with complaint about gingival recession in the mandible at #43 region. Miller class II recession was detected and connective tissue graft with tunnel operation was planned. At first scaling and root planning was performed. After Phase 1 Periodontal therapy split-thickness flap was released under the mucogingival line. Tunnel was created for connective tissue graft. The connective tissue graft was harvested from the palatal region. Flap was placed coronally by composite and sutures.

Conclusion: 1 months later, Complete root coverage was observed. After six months no scar formation and esthetic problem were observed.

Keywords: Gingival recession, subepithelial connective tissue graft, tunnel technique, root coverage

P-078**Estetik Bölgede Horizontal Ogmentasyon İle Eş Zamanlı İmmediat İmplant Yerleşimi***Şevki Güler, Umut Öğütücü*

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Diş çekimi sonrası estetik bölgede kalan yetersiz kemik, implantı uygun konuma yerleştirmeye genellikle engel olmaktadır. Bu vakanın amacı anterior bölgede diş çekimiyle eş zamanlı yapılan yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu ve implant yerleşimi vakasının sonuçlarının gösterilmesidir.

Vaka: 39 yaşındaki erkek hasta kliniğimize maksiller anterior bölgeden estetik şikayet ile başvurdu. Hastanın maksiller santrallerinde ve lateralinde ciddi kemik kaybı tespit edildi. Operasyon sırasında diş çekimleriyle beraber bölgeye implantlar yerleştirildi. Bölgedeki kemik defektleri membran çadır vidası, allogreft ve kollajen membran ile ogmente edildi. Cerrahi girişimler esnasında ve sonrasında herhangi bir komplikasyon yaşanmadı. Bölge 3 ay sonra açıldı ve kemik defektlerinde implant yüzeyinin tamamen örtüldüğü ve defektin dolduğu görüldü. Yükleme sonrasında #11 bölgesindeki dişeti marjinde metal yansıması görüldü. 1 yıllık takipte herhangi komplikasyon görülmedi.

Sonuç: Estetik bölgede ideal bir biçimde implant yerleştirilmesi için; membran çadır vidası, allogreft, membran kullanılması klinik olarak başarılı sonuçlar vermektedir.

Anahtar Kelimeler: YKR, Çadır vidası, İmplant, Horizontal kemik arttırımı

P-078**Simultaneous Bone Augmentation And İmmediat İmplant Placement At Aesthetic Area***Şevki Güler, Umut Öğütücü*

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Bolu

Objective: Inadequate bone remaining in the aesthetic area after tooth extraction usually prevents implant placement. The purpose of this case is to demonstrate the results of guided bone regeneration and implant placement, which are performed simultaneously with tooth extraction in the maxillar anterior region.

Case: A 40-year-old male patient was admitted to our clinic with an aesthetic complaint in the anterior region of the maxilla. In the patient's maxillary central and lateral teeth area Severe bone loss was detected. During the operation, implants were placed after tooth extraction. Bone defects in the region were augmented with tenting screw, allograft and collagen membrane. Healing period was uneventful. Area was reopened 3 month later. Bone gain was observed around implant and defect area. After loading small metallic appearance was detected on buccal aspect of #11. There wasn't observed complication at 1 year follow-up.

Conclusion: Usage of Tenting screw, allograft and membrane allows clinician to place implants in right place and get satisfactory results in aesthetic area

Keywords: GBR, Tenting screw, Implant, Horizontal augmentation

P-079

Apikal Periodontitisli İmmatür Dişlerde Rejeneratif Endodontik Tedavi: İki Olgu Sunumu*İpek İşken, Pelin Tüfenkçi*

Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Hatay

Amaç: Kök gelişimi tamamlanmamış apikal periodontitisli dişlere kök kanal tedavisi uygulaması zor olmaktadır. Bu dişlerin tedavisinde kök gelişiminin devamını sağlayabilmek amacıyla rejeneratif endodontik tedavi (RET) güncel bir seçenek olarak kullanılmaktadır. Bu olgu raporunda immatür maksiller sol santral ve lateral kesici dişlerin rejeneratif endodontik tedavisi ve 2 yıllık takip süreçleri sunulmaktadır.

Olgular: Maxiller sol santral dişinde kırık ve renk değişikliği şikayeti bulunan 16 yaşında bayan hasta ve sol lateral dişinde ağrı ve şişlik şikayeti bulunan 15 yaşında bayan hasta Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalına başvurmuştur. Klinik ve radyografik muayeneler sonucunda her iki dişte de açık apeks ve periapikal lezyon gözlemlenmiştir. Giriş kavitelerinin açılmasının ardından tedavi protokolüne göre 20 ml %2,5'lük NaOCl ile irrigasyonun ardından kalsiyum hidrokset patı uygulanmıştır. 2 haftalık sonrasında dişlerin asemptomatik olduğu doğrulanmıştır. İlk olguda hastanın onamı doğrultusunda alınan kan santrifüje edilerek PRP elde edilmiştir ve kök kanalına uygulanmıştır. İkinci olguda, kanal içi kanama sağlanarak pıhtı oluşumu gerçekleştirilmiştir. Uygulanan PRP ve oluşturulan pıhtı üzerine her iki olguda da MTA uygulanmış ve geçici restorasyonlar ile dişler kapatılmıştır. Daimi restorasyonlar 24 saat sonra kompozit rezin ile uygulanmış ve hastalar takibe alınmıştır.

Sonuç: 2 yıllık takip sonucunda elde edilen bulgular doğrultusunda her iki dişin klinik olarak asemptomatik olduğu, alınan kontrol radyografilerinde periapikal iyileşme gözlemlendiği kaydedilmiştir. Rejeneratif endodontik tedavi prosedürü sayesinde apikal periodontitisli immatür dişlerde fizyolojik kök gelişiminin devam edebileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Rejeneratif Endodonti, İmmatür Diş, Apikal Periodontitis

P-079

Regenerative Endodontic Treatment for Immature Teeth with Apical Periodontitis: 2 Case Reports*İpek İşken, Pelin Tüfenkçi*

Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Hatay

Objective: Immature permanent teeth with apical periodontitis is difficult to performed standard root canal treatment. Regenerative endodontic procedure is a new therapeutic approach that promotes continuation of root growth in immature necrotic teeth potentially preventing root fracture. This case reports present regenerative endodontic treatment applied to immature maxillary left central and lateral incisor teeth and 2 years follow-up.

Case: A 16-year-old female patient referred to Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics with complaints of fracture and coloration due to trauma to the maxillary left central tooth. And a 15-year-old female patient was applied to our clinic because of pain and swelling in her maxillary left lateral tooth. Clinical and radiographic examinations revealed open apex and periapical lesions in both teeth. After preparing the access cavity, the canals was thoroughly irrigated with 20 ml sodium hypochlorite solution 2.5% and calcium hydroxide paste was placed. The teeth were clinically asymptomatic after 2 weeks. In the first case, blood was taken with the patient's consent and centrifuged and Platelet Rich Plasma (PRP) was obtained and applied to the root canal as a scaffold. In the second case, blod clot formation was performed by providing intracanal hemorrhage with a sterile file. MTA was applied on the PRP and the blot clot in two cases and the access cavities were closed with temporary restorations. Coronal restorations were completed with composite resin the other day.

Conclusion: Both teeth were clinically asymptomatic and radiographically periapical healing was observed in two years follow-up. Regenerative endodontic procedure is an acceptable treatment modality that allows continued root development of the immature teeth with apical periodontitis.

Keywords: Regenerative Endodontics, Immature Teeth, Apical Periodontitis

P-080**Periodontal Tedavi Sonrası Direkt Kompozit Uygulama ile Diastema Tedavisi: Olgu Sunumu***Sebahat Melike Durukan, Soley Arslan*

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Kayseri

Amaç: Günümüzde direkt kompozit estetik restorasyon uygulamalarının, hastaların estetik beklentilerinin artış göstermesiyle birlikte endike olduğu birden çok durum mevcuttur. Bunlardan biri de periodontal amaçlı uygulanan cerrahi operasyonlar sonrası, tercih edilen restoratif işlemlerdir. Periodontal tedavi sonrası hastanın estetik beklentilerinin tam anlamıyla karşılanamaması sonucu, direkt kompozitlerin estetik amaçlı uygulaması hızlı renk seçimi, şekillendirme ve yüzey özelliklerinin verilebilmesi yönüyle oldukça avantajlı bir tedavi yöntemi olarak tercih edilebilir.

Olgu: 23 yaşında, herhangi bir sistemik rahatsızlığı bulunmayan kadın hasta, yaygın fibrotik diş eti büyümesine bağlı geçirdiği gingivektomi operasyonu sonucu, gerekli takiplerin yapılmasından sonra kliniğimize estetik beklentilerinin karşılanması talebi ile başvurmuştur. Yapılan muayeneler sonucu direkt kompozit restorasyon uygulamasının endike olduğuna karar verilmiştir. Diş yüzeyine herhangi bir işlem uygulanmamıştır. İşlem için uygun renklere (A3 Mine ve Translucent Amber, Kuraray Clearfil Majesty Esthetic) karar verilmiştir. Adeziv prosedür olarak, 2 aşamalı Total Etch adeziv uygulanmıştır (3M ESPE Adper Single Bond). Seçilen kompozitler, inkremental teknikle freehand olarak diş yüzeylerine uygulanmıştır. Bitirme ve polisaj işleminde 3M ESPE Softlex diskler ile birlikte Twist Dia kullanılmıştır.

Sonuç: Periodontal açıdan idamesi sağlanmış, oral hijyeni kontrol altında olan hastaların cerrahi işlemler sonrası oluşan diastemaya bağlı estetik beklentilerini karşılamak amacı ile daha konservatif bir yaklaşım olan preperasyonsuz restoratif işlemler tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Kompozit, Diastema, Estetik, Periodontal Cerrahi

P-080**Diastema Treatment with Direct Composite Restorations after Periodontal Treatment: Case Report***Sebahat Melike Durukan, Soley Arslan*

Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Restorative and Operative Dentistry, Kayseri

Objective: There are cases where direct composite aesthetic restoration applications are indicated with increasing aesthetic expectations of patients. One of the cases that we preferred restorative procedures after surgical operations for periodontal purposes. Application of direct composites for aesthetic purposes after periodontal treatment as a result of not fulfilling the patient's aesthetic expectations, fast color selection, shaping and surface properties can be given as a very advantageous treatment method.

Case: A 23-year-old female patient without any systemic disease presented to our clinic with gingivectomy due to diffuse fibrotic gum growth. Our patient applied to us as a result of the necessary post-op follow-up period. Depending on a result of the examination; application of direct composite restoration application was decided. There was no need for preperation on the tooth surfaces. First we chose the composite colors, in daylight with a button technique. A total etch adhesive system (3M ESPE Adper Single Bond) was used as an adhesive procedure. 3M Espe Softlex Discs and 3M ESPE Twist Dia were used for finishing and polishing processes.

Conclusion: In order to meet the aesthetic expectations due to diastema in the patients who are maintained periodontally and who are under control of oral hygiene, esthetic restorative procedures which are more conservative approach may be preferred.

Keywords: Composites, Diastema, Esthetics, Periodontal Surgery

P-081**Travma Kaynaklı Enflamatuar Kök Rezorpsiyonunun Biodentin Obturasyonu ile Tedavisi: 12 Aylık Takip**

Emine Fazilet Özdemir Tosyalıoğlu, Elif Ballıkaya, Zafer Cavit Cehrelı

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Enflamatuar kök rezorpsiyonu, tedavi edilmemesi durumunda kökün ileri derecede yıkımına yol açabilen, ilerleyici, ciddi bir dental travma komplikasyonudur. Bu vaka raporunda uzun süre tedavi edilmemiş diş yaralanmasına bağlı enflamatuar kök rezorpsiyonu olan maksiller sol lateral kesici diş ve kırık maksiller sol santral kesici dişin tedavisi ve 12 aylık takip bulguları sunulmaktadır.

Olgu Tanımlanması: 13 yaşında bir erkek çocuğu, bir düşme yaralanmasından iki yıl sonra Çocuk diş hekimliği polikliniğine başvurmuştur. Klinik ve radyografik muayenede, maksiller sol lateral kesici dişte komplike olmayan mine-dentin kırığı, enflamatuar kök rezorpsiyonu ve periapikal lezyon ve maksiller sol kesici dişte komplike olmayan mine dentin kırığı gözlenmiştir. Endodontik giriş kavitesi açıldıktan sonra kalsiyum hidroksit ile kök kanal pansumanı yapılması planlanmıştır. 1 ay sonra, kalsiyum hidroksitin kanaldan uzaklaştırılmasını takiben, kök kanalı biodentin ile doldurulmuş ve kronlar total pürüzlendirmeli adeziv protokol eşliğinde kompozit rezin ile estetik olarak restore edilmiştir. Altıncı ayda herhangi bir klinik semptom ve mobilite olmaksızın radyografik olarak periapikal iyileşmenin başladığı ve kök rezorpsiyonunun durduğu gözlenmiştir. 12 aylık takip sonunda, radyografik olarak peri-radiküler iyileşme gözlenmiştir. Klinik ve radyografik olarak herhangi bir semptomu bulunmayan hasta, düzenli olarak kontrollere gelmeye devam etmektedir.

Sonuçlar: Bu olguda uygulanan ve biodentin obturasyonunu içeren anti-rezorptif protokol, travmadan etkilenen genç kalıcı kesici dişleri enflamatuar kök rezorpsiyonunun olası zararlı sonuçlarından korumada etkili bir tedavi seçeneği sunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Biodentin, Enflamatuar Kök Rezorpsiyonu, Travma,

P-081**Management of Trauma-Induced Inflammatory Root Resorption Using Biodentine Obturation: A 12-Month Follow Up**

Emine Fazilet Özdemir Tosyalıoğlu, Elif Ballıkaya, Zafer Cavit Cehrelı

Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Ankara

Aim: Inflammatory root resorption is a serious complication of dental trauma that can lead to progressive loss of root structure, if left untreated. This report describes the treatment and 12-Month follow up results of a previously traumatized maxillary left lateral incisor with inflammatory root resorption and a fractured maxillary left central incisor.

Case Description: A 13-year-old boy admitted to the Pediatric Dentistry Department two years after a fall accident. Clinical examination revealed complicated enamel-dentin fracture of maxillary left lateral along with radiographic evidence of inflammatory root resorption with periapical involvement, and an uncomplicated crown fracture of the maxillary left central incisor. Endodontic access was gained and a calcium hydroxide dressing was placed into the root canals. After one month, the calcium hydroxide was removed and the root canal was filled with Biodentine (Septodont, France). Both fractured teeth were restored with resin composite employing an etch-and-rinse adhesive protocol. The 6-month radiographic follow-up showed arrest of root resorption and initiation of periapical healing in the absence of clinical symptoms and mobility. Radiographic evidence of peri-radicular healing was observed at 12 months. The patient has been attending regular recall visits in the absence of symptoms.

Conclusions: In the present case, the anti-resorptive protocol utilizing biodentine obturation provided a viable option to save the affected young permanent incisors from the possible deleterious consequences of inflammatory root resorption.

Keywords: Biodentine, Inflammatory Root Resorption, Trauma

P-082**Retreatment Tedavisi Yapılmış Geniş Periapikal Lezyonlu Dişlerin Radyografik Takibi: İki Olgu Sunumu***Sümeyye Albayrak, Melek Akman*

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Bu vaka serisinin amacı cerrahi yaklaşım olmaksızın retreatment tedavisi sonrası kalsiyum hidroksit kullanılarak geniş periapikal lezyonlu molar ve premolar dişlerin iyileşme sürecini radyografik olarak değerlendirmektir.

Olgu sunumu 1: 18 yaşında sistemik bir rahatsızlığı olmayan bayan hasta şişlik ve ağrı şikâyetiyle kliniğimize başvurmuştur. Klinik ve radyografik muayenesinde intraoral fistül ve şişlikle seyreden sol alt molar diş kaynaklı geniş bir periapikal lezyon izlenmiştir. Kanal sökümü ProTaper eğeleri (D1, D2, D3) ile yapıldıktan sonra preperasyon tamamlanıp kanallar kalsiyum hidroksit ile doldurulmuştur. Hastaların tekrar klinik değerlendirilmesi 2 hafta sonra yapılmıştır. Üçüncü seansta asemptomatik hale gelen dişin kök kanal dolgusu, AH Plus ve gütta-perkayla bitirilmiştir. Final restorasyon kompozit rezin ile tamamlanmıştır. **Olgu sunumu 2:** 38 yaşında kadın hasta sağ alt bölgede ağrı şikâyetiyle kliniğimize başvurmuştur. Klinik ve radyografik muayenede sağ alt molar ve premolar diş kaynaklı periapikal lezyon izlenmiştir. Hastanın protezleri çıkarıldıktan sonra retreatment tedavisine başlanmıştır. Kanal sökümü ProTaper eğeleri (D1, D2, D3) ile yapıldıktan sonra preperasyon tamamlanıp kanallar kalsiyum hidroksit ile doldurulmuştur. Hastaların tekrar klinik değerlendirilmesi 2 hafta sonra yapılmıştır. Asemptomatik hale gelen dişlerin kök kanal dolgusu, AH Plus ve gütta-perkayla bitirilmiştir. Final restorasyon kompozit rezin ile tamamlanmış, sonrasında hastanın protezleri yeniledikten sonra simante edilmiştir.

Sonuç: 6, 12 aylık klinik ve radyografik takipte dişin asemptomatik olduğu ve lezyonların iyileştiği görülmüştür. Cerrahi müdahaleye gerek kalmadan başarılı bir şekilde yapılan retreatment tedavisi sonrasında kalsiyum hidroksit ile geniş periapikal lezyonların iyileşebileceği gösterilmiştir. Hastanın klinik ve radyografik takibi devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kalsiyum hidroksit, endodontik tedavi, periapikal iyileşme, periapikal lezyon

P-082**Radiographic Follow-up of Retreatment Treated Teeth Associated with Large Periapical Lesion: Two Case Reports***Sümeyye Albayrak, Melek Akman*

Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Konya

Aim: The aim of this case series is to evaluate radiographically the healing process of molar and premolar teeth with large periapical lesions using calcium hydroxide after retreatment treatment without surgical approach.

Case report 1: A 18-year-old female patient without a systemic disease was admitted to our clinic with complaints of swelling and pain. Clinical and radiographic examination revealed a large periapical lesion originating from the left lower molar tooth with intraoral fistula and swelling. After the channel removal was made with ProTaper files (D1, D2, D3), the preparation was completed and the channels were filled with calcium hydroxide. The clinical evaluation of the patients was performed 2 weeks later. In the third session, the root canal filling of the tooth, which became asymptomatic, was completed with AH Plus and gutta-percha. The final restoration was completed with composite resin. **Case report 2:** A 38-year-old female patient presented to our clinic with the complaint of pain in the right lower region. Clinical and radiographic examination revealed a right lower molar and premolar tooth-induced periapical lesion. After removal of the prosthesis, retreatment treatment was started. After the channel removal was made with ProTaper files (D1, D2, D3), the preparation was completed and the channels were filled with calcium hydroxide. The clinical evaluation of the patients was performed 2 weeks later. The root canal filling of the teeth, which became asymptomatic, was completed with AH Plus and gutta-percha. The final restoration was completed with composite resin, and then the patient's prostheses were cemented.

Conclusion: At 6 and 12 months of clinical and radiographic follow-up, the tooth was asymptomatic and the lesions were healed. It was shown that large periapical lesions could improve with calcium hydroxide after successful retreatment treatment without surgical intervention. The patient's clinical and radiographic follow-up is ongoing.

Keywords: Calcium hydroxide, endodontic treatment, periapical healing, periapical lesion

P-083**Nekroze İmmatür Maksiler Daimi Keser Dişlerin Pulpa Revaskülarizasyonu:Olgu Sunumu***Büşra Avuçalmaz, Melek Akman*

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Konya

Amaç: İmmatür daimi dişlerde meydana gelen travmatik yaralanmalar dentin birikiminin ve kök olgunlaşmasının durmasına neden olabilir. İmmatür dişlerin endodontik tedavileri genellikle karmaşık ve belirsiz bir prognaza sahiptir.

Olgu Sunum: 22 yaşında bayan hasta kliniğimize 11 ve 21 numaralı dişlerinde renklenme şikayetiyle başvurmuştur. Radyolojik muayenede, santral dişlerin kök ucunun açık olduğu tespit edilmiştir. Bu vaka raporunda travma sonucunda nekroze olmuş maksiller kesicilerin revaskülarizasyon yöntemi ile tedavi edilmesi anlatılmıştır. İlk seansta 10 ml % 2,5 lik NaOCL irrigasyonu ve kalsiyum hidroksit uygulanmıştır. 10 gün sonrasına randevu verilmiştir. 2. Seansta her bir kanal 20 ml %17 EDTA ile irrigasyon yapılmıştır ve kanallar kurutulmuştur. Kanal içi pıhtı oluşumu sitümlü edilerek hastanın kendi kanından elde edilen prf korondal pıhtı formasyonunun üzerine yerleştirilmiştir. Daha sonra koronal ½ mineral trioksit agregat ile kapatılmıştır. Final restorasyon kompozit rezin ile tamamlanmıştır.

Sonuçlar: 4 aylık radyolojik takipte kök gelişimi tamamlanmamış olmasına rağmen kök dentin duvarının kalınlaştığı saptandı. Klinik takipte dişlerin semptomsuz olduğu gözlemlenmiştir. Elde edilen sonuçlar doğrultusunda revaskülarizasyon tedavisinin immatür dişler için konvansiyonel apeksifikasyon tedavisine bir alternatif olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: revaskülarizasyon, travma, immatür

P-083**Pulpa Revascularization of Maxillary Necroze İmmature Permanent Central Teeth In: A Case Report***Büşra Avuçalmaz, Melek Akman*

Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry Department of Endodontics, Konya

Aim: Traumatic injuries that occur in immature permanent teeth may cause dentin accumulation and stop root maturation. Endodontic treatment of immature teeth often has a complex and ambiguous prognosis.

Case Reporta : 22-year-old female patient was admitted to our clinic with the complaint of discoloration at the teeth of number 11 and 21. On radiological examination, it was determined that the root tip of the central teeth was open. In this case report, treatment of necrosis of maxillary incisors as a result of trauma with revascularization method is explained. 10 ml of 2.5% NaOCL irrigation and Calcium hydroxide were applied in the first session. 10 days after the appointment is given. In the second session, the ROOT canals were irrigated with 20 ml %17 EDTA and the canals were dried. By stimulating intracanal clot formation, prf is derived from the patient's own blood and placed on the coronal clot formation. It was then closed with coronal ½ mineral trioxide aggregate. Final restorations were completed with composite resin.

Conclusions: At 4 months radiological follow-up, although root development is incomplete, thickening of the root dentinal walls was observed. In clinical follow up tooth was symptom free. Revascularization of immature necrotic teeth could be an alternative to conventional apexification treatment.

Keywords: revascularization, trauma, immature

P-084**Geniş Periapikal Lezyonlu Dişlerin Cerrahi-Olmayan Endodontik Tedavisi: İki Olgu Sunumu***Emine Şimşek, Makbule Bilge Akbulut*

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı kist benzeri geniş periapikal lezyona sahip dişlerdeki periapikal lezyonun cerrahi müdahaleye gerek kalmadan başarılı bir endodontik tedavi ile iyileşmesini sunmaktır.

Olgu Sunumu 1: On-yedi yaşındaki erkek hasta 3 yıl önce travma alan dişindeki estetik problem şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Klinik ve radyografik muayenede hastanın sağ üst ön kesici dişinin kök ucunda rezorbsiyon ve periapikal lezyon olduğu görülmüştür. Periapikal lezyon ile ilişkili dişlere hassasiyet testleri uygulandığında sadece sağ üst ön kesici diş negatif cevap vermiştir. Aynı seansta ilgili dişin kök kanal tedavisine başlanmış ve kanala kalsiyum hidroksit yerleştirilmiştir. Devam seansına gelmeyen hasta kliniğe 3 ay sonra gelmiştir. Hastadan alınan radyograflarda rezorptif alanların onarıldığı görülmüştür. Dişin kök kanal tedavisi tamamlanıp kompozit rezin ile restore edilmiştir. Bir yıl sonraki kontrollerde dişin asemptomatik olduğu ve radyografik olarak sağlıklı periradiküler dokulara sahip olduğu görülmüştür. **Olgu Sunumu 2:** Yirmi-yedi yaşındaki erkek hasta, alt ön dişlerinden ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Klinik ve radyografik muayenede hastanın alt çene anterior bölgesinde lezyon varlığı ve ilgili dişlerde perküsyona hassasiyet tespit edilmiştir. İlgili dişlere hassasiyet testleri uygulanmıştır. Negatif cevap veren dişlere tek seansta kök kanal tedavisi yapılmıştır. Kompozit rezin ile dişlerin üst dolguları tamamlanmıştır. On sekiz ay sonraki takip filmlerinde, etkilenen dişlerin periapikal ve lateral alanlarında iyileşme olduğu gözlenmiştir.

Sonuç: Kist benzeri geniş periapikal lezyonun cerrahi-olmayan endodontik tedavisi başarılı sonuçlar göstermiştir. Kontrol seanslarında yapılan radyolojik ve klinik değerlendirmeler sonrası dişlerin asemptomatik olduğu ve periapikal dokularda iyileşme olduğu gözlenmiştir. Bu nedenle geniş lezyonlu dişlerde cerrahi tedavi yapılmadan önce kök kanal tedavisi ilk tedavi seçeneği olarak düşünülmeli ve lezyon iyileşmesi takip edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Kalsiyum hidroksit, endodontik tedavi, periapikal iyileşme

P-084**Non-Surgical Endodontic Treatment of Teeth with Large Periapical Lesion: Two Case Reports***Emine Şimşek, Makbule Bilge Akbulut*

Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Konya

Aim: The aim of this case report is to present a successful endodontic treatment of teeth with a large cyst-like periapical lesion.

Case Report 1: A 17-year-old male patient was referred to our clinic with the complaint of aesthetic problem of his tooth which was traumatized 3 years ago. Clinical and radiographic examination revealed resorption and periapical lesion of the right upper central incisor. Sensibility tests were performed on anterior teeth and only the right upper central incisor showed negative response. The root canal treatment was performed on the relevant tooth and calcium hydroxide was inserted into the canal. The patient did not come to second visit and came to the clinic after 3 months. Radiographs showed repaired resorptive areas. The root canal treatment was completed and the tooth was restored with composite resin. At the one-year recall, the tooth showed no symptoms and the follow-up radiographs showed healthy periradicular tissues. **Case Report 2:** A 21-year-old male patient presented to our clinic with a complaint of pain of his lower anterior teeth. Clinical and radiographic examination revealed the presence of lesion in the anterior region of the lower jaw and sensitivity to percussion in related teeth. Sensibility tests were performed on the relevant teeth. Root canal treatment was performed in one session on teeth responding negative to sensibility tests. The teeth were restored with composite resin. 18-month follow-up examinations confirmed that healing had occurred around the periapical and lateral areas of affected teeth.

Conclusion: Non-surgical endodontic treatment of cyst-like large periapical lesions showed favorable outcomes. Clinical and radiological evaluations showed that the teeth were asymptomatic and the periapical tissues were healing. Therefore, orthograde root canal treatment should be considered as the first treatment option before surgical approach and the periodic follow-ups should be carried out.

Keywords: Calcium hydroxide, endodontic therapy, periapical healing

P-085**Avülse Olmuş Dişte Replantasyon Sonrası Kök Kanal Tedavisi: Olgu Sunumu***Ceren İlisulu, Seçil Özkurt, Figen Seymen*

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Giriş: Avülsiyon, dişin soketten tamamen çıkmasıyla karakterize travmatik bir yaralanma biçimidir. Hem süt hem de sürekli dişlerde görülen avülsiyon çocuklarda sıklıkla karşılaşılan bir durumdur. Avülse olan dişin prognozu; replantasyondan önce geçen süre, saklanma koşulları gibi çeşitli etkenlere bağlı olarak değişiklik göstermektedir. Bu olgu sunumunda avülse olmuş üst sol lateral dişin replantasyonu ve sonrasında kök kanal tedavisiyle dişin ağız içindeki konumunu koruduğunu göstermek amaçlanmıştır.

Olgu: 8 yaşındaki erkek hasta, sol maksillar bölgedeki lateral dişin yerinden çıkması şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Fiziksel olarak sağlıklı olan hastanın kliniğe gelmeden bir gün önce bisiklet kazası geçirdiği ve avülse olan dişin bir gün boyunca serum fizyolojik çözeltilsinin içinde bekletildiği bildirilmiştir. Kök ucu kapanmış olan avülse dişin eksternal rezorpsiyonunu önlemek için 10 dakika flor jelde bekletilmiş ve sokete yerleştirilerek dört hafta splintlenmiştir. Kök kanal tedavisi 4. hafta NeoMTA ile bitirilmiş ve splintler sökülmüştür. Hastanın 3 ve 6 aylık klinik ve radyolojik muayenesinde mobilite, enflamasyon ve rezorpsiyon görülmemiştir.

Sonuç: Çocuklarda oldukça sık görülen diş ve destek dokuları içeren travmatik yaralanmalarda teşhis ve tedavi büyük önem taşımaktadır. Özellikle dişin soketten tamamen çıktığı avülsiyon durumlarında doğru tedaviyle ve düzenli olarak yapılan kontrollerle replante edilen dişin herhangi bir komplikasyona neden olmadan ağız içerisinde korunması sağlanabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: travma, avülsiyon, replantasyon, NEOMTA

P-085**Root Canal Treatment in an Avulsed Tooth After Replantation: Case Report***Ceren İlisulu, Seçil Özkurt, Figen Seymen*

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Paediatric Dentistry, İstanbul

Introduction: Avulsion is a form of traumatic dental injury characterized by a complete removal of the tooth from socket. Avulsion is a common condition in children that can be seen in both primary and permanent dentition. Prognosis of avulsed teeth is depending on various factors such as time before replantation, storage condition. In this case report, we aimed to show that the tooth retained its position by replantation of the avulsed maxillary left lateral tooth and root canal treatment.

Case: An 8-year-old male patient referred to our clinic with the complaint of dislocation of maxillary left lateral tooth. It was reported that the physically healthy patient had a bicycle accident one day before and the avulsed tooth was kept in the saline solution for one day. In order to prevent external resorption of the avulsed tooth which is kept in flüor gel for 10 minutes, placed in the socket and splinted for four weeks. The root canal treatment was completed with NeoMTA and after 4 weeks splint was removed. Clinical and radiological examination of the patient showed no mobility, inflammation and resorption. at 3 and 6 months recalls.

Conclusion: The diagnosis and treatment of the dental injuries involving teeth and the surrounding tissues that oftenly occur in the childhood are the most significant steps in the process. Especially in case of the tooth is completely out of the socket, it is possible to maintain the tooth in the mouth without any complications due to the correct treatment and regular control.

Keywords: trauma, avulsion, replantation, NEOMTA

P-086**Dişetinde Görülen Schwannomanın Periodontal Cerrahi Tedavisi: Olgu Sunumu***Selçuk Kırmacı¹, Zeliha Leyla Cinel², Tuba Oğuzsoy², Leyla Kuru¹*¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul²Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Schwannoma, periferik sinir kılıfının Schwann hücrelerinden kaynaklanan, iyi huylu sinir kılıfı tümörüdür. Vücudun herhangi bir yerinde, herhangi bir yaşta ortaya çıkabilir. Bu vakada, bir dişeti Schwannoma olgusunun periodontal cerrahi tedavisi ve 3 aylık takip sonuçları sunuldu.

Olgu: Sistemik olarak sağlıklı, 17 yaşındaki erkek hasta, dişetindeki büyümeye bağlı estetik şikayet ile kliniğimize başvurdu. Ağız içi muayenede 33 ve 34 nolu dişlerin vestibülünde dişeti kenarından mukogingival birleşime kadar uzanan belirgin sınırlı, sapsız, hafif hareketli lokalize dişeti büyümesi tespit edildi. Radyografik olarak ilgili bölgede kemik kaybı gözlenmedi. Ağız hijyen alışkanlıklarının kazandırılması, diştaşı temizliği ve kök yüzey düzleştirmesini içeren başlangıç periodontal tedavi uygulandı. Lokal anestezi altında lezyon sağlıklı çevre dokuyu da içine alacak şekilde periost dahil eksize edildi ve kemikte dekortikasyon yapıldı. Lezyonun çıkarılmasıyla açıkta kalan alveol kemiği yüzeyine, sert damaktan alınan serbest dişeti grefti yerleştirildi, 5.0 monofilaman suture kullanılarak basit dikişler ile sabitlendi. Lezyon histopatolojik incelemeye gönderildi. Erken dönem iyileşme sorunsuz gerçekleşti. Histopatolojik incelemede neoplastik hücrelerde diffuz ekspresyon, fibriler materyal çevresinde nükleusların palizadik sıralanmasıyla oluşan hücresel kümelenme, hiposellüler ve hipersellüler alanlardan oluşan düzgün sınırlı lezyon görüldüğü rapor edildi. Bu bulgular ile lezyon, "Schwannoma" olarak tanımlandı.

Sonuç: Schwannomanın sağlıklı çevre dokularla cerrahi eksizyonu ve geride kalan dokuların rekonstrüksiyonunu içeren periodontal cerrahi tedavisi ve 3 aylık takibi sonucunda rekürrens olmaksızın stabil bir mukogingival kompleks elde edilebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dişeti büyümesi, dişeti neoplazması, kök yüzey düzleştirmesi

P-086**Periodontal Surgical Treatment of Schwannoma Case Report***Selçuk Kırmacı¹, Zeliha Leyla Cinel², Tuba Oğuzsoy², Leyla Kuru¹*¹Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul²Marmara University Faculty of Medicine, Department of Pathology, İstanbul

Objective: Schwannoma is a benign nerve sheath tumor originating from the Schwann cells of peripheral nerve sheath. It can occur at any age and anywhere in the body. In this case, periodontal surgical and 3 months follow-up of gingival Schwannoma is presented.

Case: A 17-year-old systemically healthy male presented to our clinic with aesthetic concern related to the overgrown in gingiva. Intra-oral examination revealed distinct border, sessile, slightly mobile localized gingival enlargement extending from the gingival margin to mucogingival line on the vestibular surface of the teeth #33, #34. In the radiographic examination no bone loss was observed. Initial periodontal treatment including oral hygiene instructions, scaling and root planing was applied. Under local anesthesia the lesion was excised with underlying periosteum followed by decortication, Free gingival graft (FGG) was harvested from palate and placed on to the alveolar bone surface. FGG was fixed with simple sutures using 5.0 monofilament suture. The biopsy specimen was examined histopathologically. Early recovery was uneventful. Histopathological examination revealed diffuse expression in neoplastic cells, cellular clustering formed by palizadic sequencing of nuclei around the fibrillar material, hypocellular and hypercellular areas. Based on these findings, the lesion was identified as "Schwannoma".

Conclusion: A stable mucogingival complex can be obtained without recurrence as a result of periodontal surgical therapy including the surgical excision of the Schwannoma with surrounding healthy tissues and reconstruction of the remaining tissues.

Keywords: Gingival overgrowth, gingival neoplasms, root planing

P-087**Başarısız Endodontik Tedavi Sonucu Oluşan Periodontal Cebin Tedavisi:Olgu Sunumu***Melek Atille, Dicle Altında, Ela Tules Kadiroğlu*

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Diyarbakır

Amaç: Hatalı endodontik tedavi ile ilişkili lezyonlar, giderek şiddetlenen akut enflamatuar bir sürece dönüşür ve periodontal dokularda yıkıma sebep olur.Vakaya uygun tedaviler ile bu durum ortadan kaldırılabılır.Bu olguda kök boynu perforasyonu sonucu,taşkın yapılmış kök kanal dolgusunun meydana getirdiği periodontal cebin tedavisi amaçlanmıştır.

Olgu: 31 yaşında sağlıklı kadın hasta kliniğimize periodontal tedavi amacı ile başvurmuştur.Yapılan intaraoral klinik ve radyografik muayenede generalize kemik kayıpları ile birlikte dişeti enfeksiyonu tespit edilmiştir.Faz-1 tedavi sonrası kök kanal tedavili 26 numaralı dişin mesialinde mevcut cep elimine edilememiştir.Tekrar değerlendirme ile taşkın kök kanal dolgusu tespit edilmiş ve bölgeye flep operasyonu yapılmıştır.,1.hafta,1.ay ve 3.ay kontroller yapılmıştır.

Sonuç: Hasta tarafından temizlenebilir bir alan oluşturulmuştur. 3.ay sonunda derinliğinde azalma olmuş ve herhangi bir hasta şikayeti gözlenmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Kök perforasyonu,periodontal cep,endodontik tedavi

P-087**Periodontal Pocket Treatment as a Result of Fail Endodontic Treapy***Melek Atille, Dicle Altında, Ela Tules Kadiroğlu*

Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Diyarbakır

Aim: Lesions associated with incorrect endodontic treatment turn into an increasingly acute inflammatory process and cause destruction of periodontal tissues. Those lesions can be eliminated by appropriate treatment protocols. In this case, we aimed to treat the periodontal pocket caused by flood root canal filling as a result of perforation of the root.

Case: A 31-year-old healthy female patient was admitted to our clinic for periodontal treatment. Clinical and radiographic examination revealed generalized bone loss in the mouth and gingival infection. After phase-1 treatment, the pocket in the mesial of tooth number 26 with root canal treatment was not eliminated. Flood root canal filling was detected by re-examination and flap operation was performed. After the operation, the site was closed primarily and the controls were performed in the 1st week, 1st month and 3rd month.

Results: A cleanable area was created by surgery. Periodontal pocket depth was decreased at the end of the third month and no patient complaints were observed.

Keywords: Root perforation,periodontal pocket,endodontic treatment

P-088**Periapikal Lezyonlu Üst Keser Dişlerin Endodontik Tedavisinin Yenilenmesi: Olgu Sunumu***Elif Akkol, Esin Özlek*

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Van

Amaç: Kök kanal tedavisinin yenilenmesi işlemi, mevcut yetersiz kanal dolgusu ve iyileşmeyen periapikal radyolusensi varlığında düşünülebilmektedir. Bu olguda amaç hastanın kök kanal tedavilerinin yenilenmesi ve periapikal lezyonların iyileşmesidir.

Olgu: 1 yıl önce 40 yaşındaki erkek hasta üst çene ön bölgede ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Hastadan alınan anamnezde sistemik bir rahatsızlığı olmadığı, 3 yıl önce üst keser dişlerine kanal tedavisi yapıldıktan sonra bu dişlerin köprü protezinin yapıldığı öğrenilmiştir. Yapılan ağız içi muayenesi sonucu üst sol santral ve lateral dişleri arasında sinüs yolu; radyografik muayenesi sonucu üst keser dişlerin periapikal bölgesinde radyolusensi tespit edilmiştir. Mevcut köprü protezi söküldükten sonra üst keser dişlerin kök kanal tedavisinin yenilenmesine karar verilmiştir. Giriş kavitesi açılan dişlerin kök kanal dolgusu açığa çıktıktan sonra Gates-Glidden frezleriyle (Dentsply Maillefer, Ballaigues, Switzerland) 1-2 mm dolgu maddesi kaldırılarak giriş sağlanmıştır. Kök kanal dolguları Hedström eğe yardımıyla uzaklaştırılmış ve kök kanalları Protaper Next X3'e (Dentsply-Maillefer, Ballaigues, Switzerland) kadar şekillendirilmiştir. Kök kanallarına Ca(OH)₂ patı yerleştirilmiş ve geçici restorasyonu yapılmıştır. 10 gün sonra yapılan ikinci seans randevusunda dişlerin asemptomatik olduğu tespit edilmiştir. Kök kanallarının kök kanal dolumu açılı gütta perka ve kök kanal patı ile lateral kondansasyon yöntemi kullanılarak yapılmıştır. Sonrasında köprü protezleri daimi olarak simante edilen hastanın üçüncü, altıncı ay ve 1 yıllık periyodik kontrolleri yapılmıştır.

Sonuç: Başarısız olmuş bir kanal tedavisinin yenilenmesi; apikal cerrahi öncesi ilk seçenek olarak ele alınmaktadır. Hastanın uzun dönem kontrollerinde dişlerin asemptomatik olduğu ve periapikal lezyonlarda iyileşme tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: periapikal lezyon, sinüs yolu, retreatment

P-088**Retreatment of Upper Incisors with Periapical Lesions: A Case Report***Elif Akkol, Esin Özlek*

Van Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Van

Aim: Retreatment is considered when root canal filling is technically insufficient, or when there is non-healing periapical radiolucency. The purpose of this case is the retreatment and healing periapical lesions.

Case: 40-year-old male patient was admitted to our clinic one year ago with the complaints of pain in maxiller anterior teeth. Dental history revealed that the patient had no systemic disease, and bridge prosthesis was performed after endodontic treatment 3 years ago. The intraoral and radiographic examination showed that there was a sinus tract between the upper left central and lateral teeth and a periapical radiolucency of the upper incisor teeth. After removal of the existing bridge prosthesis, it was decided to initiate the retreatment of the upper incisor teeth. After opening the access cavities, the gutta-percha was removed from the root canals with Gates Glidden burs (Dentsply Maillefer, Ballaigues, Switzerland) and Hedström file. The root canals were shaped until Protaper Next X3 (Dentsply-Maillefer, Ballaigues, Switzerland). A calcium hydroxide paste was applied to the root canals and the access cavities sealed with temporary restoration. After 10 days; the calcium hydroxide paste was removed and the roots were obturated by cold lateral compaction of gutta-percha using sealer. After retreatment procedures finished, the bridge prosthesis was permanently cemented, and third, sixth month and 1-year periodic controls were performed.

Conclusion: Retreatment should be considered for a failed canal treatment before initiating apical surgery. In the long-term follow-up of the patient, the retreatment applied teeth were asymptomatic and periapical lesions were improved.

Keywords: periapical lesion, sinus tract, retreatment

P-089

Bilateral Üst Lateral Agenezinin Dental İmplant İle Rehabilitasyonu ve Yaşanan Komplikasyonlar*Müfide Bengü Erden Şahin, Emre Çengelli, Yağmur Şahin, Candan Efeoğlu*

Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Diş germelerinin konjenital olarak eksik olması diş agenezisi olarak tanımlanmaktadır. Bu anomalinin etiyojisi oldukça karmaşıktır ve hem genetik hem de çevresel faktörlerle ilgili olduğu bilinmektedir. Üst lateral diş eksikliği hastalarda estetik problem ve fonasyon problemine neden olmaktadır. Bu diş eksiklikleri ideal olarak ortodontik, protetik, restoratif ve cerrahi tedaviyi içeren multidisipliner bir yaklaşım ile rehabilite edilmektedir.

Olgu: Bilateral üst lateral agenezisi nedeniyle ortodontik tedavi sonrası implantüstü sabit protetik restorasyon için kliniğimize yönlendirilen 18 yaşında kadın hastanın ilgili dişsiz bölgesinde atrofi izlendi. Dişeti biyotipi ince olan hastaya kortikokansellöz allogenik kemik grefti ve kollajen esaslı rezorbe olabilen membran ile yönlendirilmiş doku rejenerasyonu (YDR) tekniği uygulandı. YDR ile aynı seansta 3.0mm çapında dental implantlar 12-22 nolu diş bölgelerine yerleştirildi. İnsersiyon torku 15N olan her iki implantın osseointegrasyonun tamamlanması için 6 ay beklendi; ancak iyileşme başlığı takılıp protetik tedaviye geçildiği aşamada implantlar kaybedildi. Yumuşak doku iyileşmesi için 6 hafta beklendikten sonra implantın kaybedildiği bölgedeki defektin onarımı için ramustan otojen grefti almak üzere hasta tekrar opere edildi, ramustan elde edilen blok kemik ikiye bölünerek ikişer adet 1,5mm çapında osteosentez vidası ile alıcı sahaya fikse edildi. Blok greft, beta trikalsiyum fosfat paritkülleri içeren alloplastik bir materyal ile desteklendi. Greft uygulamasından 6 ay sonra konsolide kemiğe 3.00 mm çapında iki implant 12-22 nolu diş bölgelerine yerleştirildi. İkinci cerrahi için 6 ay beklendi ve hasta protetik rehabilitasyona hazır hale geldi. 4 haftalık dişeti şekillendirilmesi sonrası protetik restorasyon uygulandı.

Sonuç: Otojen kemik grefti, osteosit hücreleri ve kemik büyüme faktörleri içerir. Hem osseoinduksiyon hem de osseokondüksiyon kapasitesi vardır, aynı zamanda immün reaksiyon oluşturmada kemik rejenerasyonu sağlar. Bu nedenle alveolar kemik defektlerinin tedavisinde otojen kemik ideal greft materyalidir. Ancak ikinci bir cerrahi sahaya neden olduğu, elde edilecek donör kemik miktarının sınırlı olduğu, verici sahada disestezi ve paresteziye neden olabileceği göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: lateral diş agenezi, otojen block greft, dental implant komplikasyonları

P-089

Rehabilitation of Bilateral Upper Lateral Agenesis with Dental Implant and Complications*Müfide Bengü Erden Şahin, Emre Çengelli, Yağmur Şahin, Candan Efeoğlu*

Ege University Faculty of Dentistry, Department of Oral Maxillofacial Surgery, İzmir

Objectives: Tooth agenesis is defined as congenitally absence of a tooth germ. The etiology of this anomaly is quite complex and is known to be related to both genetic and environmental factors. Lateral tooth absence causes aesthetic and phonation problems. These tooth deficiencies are ideally rehabilitated with a multidisciplinary approach.

Case Presentation: An 18-year-old female patient was referred to our clinic for implant supported fixed prosthetic restoration after orthodontic treatment for bilateral upper lateral agenesis. The patient with thin gingival biotype was treated with corticocancellous allograft and collagen based resorbable membranes. Guided bone regeneration procedure, and 3.0mm diameter dental implants were placed in the tooth regions 12-22 at the same operation. Insertion torque of both implants were 15N and therefore waited for 6 months to completion of osseointegration; however implants were lost at the prosthetic stage after insertion of gingival abutments. After waiting 6 weeks for the soft tissue healing, the patient was re-operated to obtain autogenous block ramus grafts (ABRG). The block bone was divided into two pieces and fixed with two 1.5 mm diameter osteosynthesis screws. ABRG was supported with an alloplastic material containing beta tricalcium phosphate. Six months after ABRG operation, two implants with a diameter of 3.00 mm were placed in the tooth regions 12-22. Six months waited for the implant exposition. Prosthetic restoration was performed after 4 weeks of gingival healing.

Results: Autogenous bone graft includes osteocytes and bone growth factors. It has both osseoinductive and osseoconductive capacity, and also provides bone regeneration without generating immune reactions. Therefore, autogenous bone is the ideal graft material in the treatment of alveolar bone defects. However, it should be kept in mind that it causes a second surgical site, the amount of donor bone to be obtained is limited, and it may cause dyshtesis/paresthesia in the donor area.

Keywords: lateral tooth agenesis, autogenous block graft, dental implant complications

P-090**Koruyucu Rezin Materyalinin Rezin Nano-Seramik Materyallerin Renk Stabilitesine Etkisinin İn-Vitro Olarak Değerlendirilmesi***Sedanur Turgut*

Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Trabzon

Amaç: Rezin nano-seramik materyali ile hazırlanan restorasyonlara uygulanan koruyucu rezin materyalinin, UV ile yaşlandırma sonrası, renk stabilitesine etkisinin in-vitro olarak değerlendirilmektir.**Materyal ve Method:** Her grupta 10'ar adet olmak üzere rezin nano-seramik (Lava Ultimate CAD/CAM Restoratif CEREC, 3M ESPE) materyalinden A1-HT / 14L bloklar seçilerek, 2 mm kalınlık ve 10 mm çapında diskler hazırlandı. Örnek yüzeylerin üzerine bir kat koruyucu rezin materyalinin (G-Coat Plus, GC Co., Tokyo, Japan) uygulandı ve polimerize edildi. Koruyucu rezin materyali uygulanan (Grup 1) ve uygulanmayan grupların (Grup 2) ilk renk değerleri CIE (L*, a*, b*) spektrofotometre (Vita EasyShade) ile elde edildi. Sonrasında örneklere; 150 kJ, 300 saatlik UV ile yaşlandırma işlemi uygulandı. UV yaşlandırma sonrası örneklerin tekrar renk ölçüm değerleri elde edildi ve renk değişim miktarı (ΔE^*) hesaplandı. Datalar istatistiksel olarak Tek yönlü (ANOVA) ve Tukey testleri ve Paired Sample T-Test ile analiz edildi ($p=0.05$).**Bulgular:** Yaşlandırma sonrası örneklerin L*, a* ve b* değerlerinde anlamlı farklılıklar bulundu ($p<0.05$). Koruyucu rezin materyali uygulanan grupta L* ve b* değeri uygulanmayan örneklere göre daha yüksek; a* değeri ise daha düşük bulundu. Her iki grupta da yaşlandırma sonrası L* değeri azalırken, a* ve b* değerlerinde artış görülmüştür ($p<0.01$). Grup 1 için renk değişim miktarı 3,9 ΔE^* iken; Grup 2 için renk değişimi 4,6 ΔE^* olarak bulundu.**Sonuç:** rezin nano-seramik materyallere koruyucu rezin uygulamak uzun dönemde renk stabilitesini kötü etkilemektedir. Örnekler yaşlandırma işlemi sonrası; daha koyu, kırmızı ve sarıya doğru renk değişimi göstermektedir.**Anahtar Kelimeler:** koruyucu rezin, nanoseramik, renk, yaşlandırma**P-090****In-Vitro Evaluation of the Effect of Protective Resin Material on the Color Stability of Resin Nano-Ceramic Materials***Sedanur Turgut*

Karadeniz Technical University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic, Trabzon

Objective: The aim of this study is to evaluate the effects of protective resin material applied to the restorations prepared with resin nano-ceramic material on color stability after UV aging in-vitro.**Materials-Methods:** 10 specimens for each group with 2 mm thickness and 10 mm diameter were prepared with resin-ceramic (Lava Ultimate CAD / CAM Restorative CEREC, 3M ESPE) material by selecting A1-HT / 14L blocks. A layer of protective resin material (G-Coat Plus, GC Co., Tokyo, Japan) was applied to the sample surfaces and polymerized. The first color values of protective resin material (Group 1) and non-treated groups (Group 2) were obtained by CIE (L*, a*, b*) with a spectrophotometer (Vita EasyShade). Then 150 kJ, 300 hours of UV aging were applied. Color measurement values were obtained again after UV aging and color change amounts (ΔE^*) was calculated. The data were analyzed statistically with the One-way (ANOVA) and Tukey tests and Paired Sample T-Test ($p=0.05$).**Results:** L*, a* and b* values of the samples after aging were significantly different ($p<0.05$). L* and b* values were higher in the protective resin material group than the non-treated samples; a* was found to be lower. In both groups, L* value decreased after aging and a* and b* values increased ($p<0.01$). Color change for Group 1 was found as 3.9 ΔE^* ; as the color change for group 2 was 4.6 ΔE^* .**Conclusion:** The application of protective resin to resin nano-ceramic materials affects the color stability in the long term. Specimens after aging process; shows more darker, red and yellow color change.**Keywords:** protective resin, nanoceramic, color, aging

P-091

Çocuk Hastada Kompaund Odontomanın Yönetimi*Ayberk İmren¹, Yelda Kasımoğlu¹, Gülce Ecem Doğançalı², Merva Soluk Tekkeşin³, Gamze Aren¹*¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul³İstanbul Üniversitesi Onkoloji Enstitüsü, İstanbul

Amaç: Oral patolojik lezyonlar arasında çenelerin en sık görülen odontojenik tümörleri olan odontomalar genellikle asemptomatiklerdir. Tipik olarak yaşamın ilk yirmi yılında teşhis edilirler. Çoğunlukla rutin radyografik inceleme sırasında teşhis edilirler. Bu olgu raporunda sürmeyen dişleri şikayeti ile gelen bir çocuk hastada odontomanın tedavisinin sunulması amaçlanmıştır.

Olgu: 8 yaşındaki kız hasta sol mandibular ikinci süt azı ve birinci daimi azı dişlerinin sürememe şikayeti ile İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvurdu. Hastanın hikayesinde daha önce alt çenesinden travma almadığı öğrenildi. Radyografik incelemede sol mandibulaya yerleşmiş odontoma benzeri bir lezyon saptandı. Lezyon, küçük dişlere benzeyen üç parça, köksüz bir kalıcı diş ve gömük bir süt azısı içeriyordu. Lokal anestezi altında odontoma çıkarıldı. Cerrahi tedaviden sonra oklüzyonun düzenlenmesi için bir hareketli yer tutucu yapılmasına karar verildi. Histopatolojik incelemede kompaund odontoma tanısı ile uyumlu olan dentin dokusunu çevreleyen odontoblastlar ve ektomezenkimal yapıları gözlemlendi. Hamartomatöz özelliği nedeniyle cerrahi müdahaleden sonra nüks beklenmemektedir.

Sonuç: Odontomalar genellikle asemptomatik olan ve nadiren yaşamın ilk on yılından önce teşhis edilen odontojenik lezyonlardır. Genellikle kalıcı dişlerin gömük kalmasına veya sürmede gecikmesine neden olurlar. Erken teşhis, oluşabilecek problemlerin önüne geçilmesi, ideal fonksiyon ve iyi bir oklüzyon bakımından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: çocuk, gömük diş, kompaund odontoma

P-091

Management of Compound Odontoma in a Pediatric Patient*Ayberk İmren¹, Yelda Kasımoğlu¹, Gülce Ecem Doğançalı², Merva Soluk Tekkeşin³, Gamze Aren¹*¹İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, İstanbul²İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul³İstanbul University Institute of Oncology, İstanbul

Aim: Among oral pathologic lesions, odontomas are the most common odontogenic tumor of the jaws and generally asymptomatic. They typically diagnosed during the first two decades of life. They are mostly diagnosed as a result of routine radiographic investigation. In this report, we describe a case of a child who presented an odontoma with a complaint of unerupted teeth.

Case: A 8-year-old girl who presented with an unerupted left mandibular second deciduous molar and first permanent molar came to the İstanbul University Faculty of Dentistry Department of Pedodontics. The patient reported no trauma in the lower region of mouth. Radiographic examination showed a compound odontoma-like lesion, located of the left mandibula. The lesion contain three structures like small teeth, a non-rooted permanent tooth and an impacted fully formed temporary primary teeth. Treatment consisted of removal of the odontoma under local anesthesia. After surgical procedure it was decided to make removable appliance for a better control of the occlusion. Histopathological features showed odontoblasts and ectomesenchymal structures surrounding dentin tissue which was compatible with diagnosis of compound odontoma. Recurrence after surgical removal was not expected due to their hamartomatous behaviour.

Conclusion: Odontomas are relatively common odontogenic lesions, usually asymptomatic, and are diagnosed seldom before the first ten years of life. They often lead to impaction or postponed eruption of permanent teeth. Early detection is important to avoid consequent problems with resultant proper functioning and good occlusion.

Keywords: children, compound odontoma, impacted tooth

P-092**All-on-Four Konsepti ile Protetik Tedavi: İki Olgu Sunumu***Şükriye Ece Geduk, Neslin Velioğlu*

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Zonguldak

Amaç: Günümüzde tam dişsizlik olgularının implant destekli sabit protetik restorasyonlarla tedavisi estetik ve fonksiyonel olarak kabul görmüş ve tercih edilir bir tedavi yöntemi haline gelmiştir. All-on-four tekniğinde distal implantların açılı yerleştirilmesi ile toplam 4 implant üzeri sabit protetik restorasyon yapılarak tedavi tamamlanmaktadır. Bu vaka serisinde iki ayrı hastanın aynı teknikle tedavisi sunulmuştur.

Olgu 1: 74 yaşındaki kadın hasta alt çenesinde hiç dişinin olmaması ve üst çene sabit protezlerinin yenilenmesi isteğiyle fakültemize başvurmuştur. Alt çeneye mevcut kemik miktarından faydalanmak ve anatomik yapılardan kaçınmak amacıyla All-on-four tekniği ile implant destekli mandibular hibrit protez yapımı planlandı ve iyileşmeyi takiben üst çenedeki sabit restorasyonlarla birlikte tedavisi tamamlandı. **Olgu 2:** 70 yaşında erkek hasta alt ve üst çenesinde hiç dişinin olmaması sebebiyle fakültemize başvurmuştur. Üst çeneye 6, alt çeneye All-on-four konsepti ile 4 implant yerleştirilmiştir. İyileşmeden sonra açık kaşık tekniğiyle ölçü alınmış, dişli provalar ve metal altyapı provaları yapıldıktan sonra porselen veneerler ile sabit protezi teslim edilmiştir. Her iki hastanın da 6 aylık kontrolünde herhangi bir problem gözlenmemiştir.

Sonuç: Rezorbe kretlerde greft yerleştirilmesi, sinüs lifting, sinir hasarı ya da diğer cerrahi komplikasyonlardan kaçınmak için açılı implantlar üzerine sabit protetik tedavi imkanı sağlayan All-on-four konseptli protetik tedavi günümüzde tercih edilen bir tedavi yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: All-on-four, dişsiz hastalar, hibrit protez, implantüstü protez

P-092**Prosthetic Treatment with the All-on-Four Concept: Two Case Reports***Şükriye Ece Geduk, Neslin Velioğlu*

Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Zonguldak

Objective: Today, the treatment of completely edentulous patients with implant-supported fixed prosthetic restorations has become an aesthetic and functionally accepted and preferred treatment method. In all-on-four technique, fixed prosthetic restoration on a total of 4 implants with angular placement of the distal implants is completed. In this case series, two patients were treated with the same technique.

Case 1: A 74-year-old female patient was admitted to our faculty with no teeth in her lower jaw and to replace her permanent maxillofacial prosthesis. In order to benefit from the amount of bone available to the lower jaw and to avoid anatomical structures, an implant-supported mandibular hybrid prosthesis was planned with the All-on-four technique and the treatment was completed with fixed restorations in the upper jaw. **Case 2:** A 70-year-old male patient was admitted to our faculty because of lack of teeth in his lower and upper jaws. 6 implants were placed on the upper jaw and the 4 implants with All-on-four concept on the lower jaw. After recovery, measurements taken by open technique and after the predicted tooth and metal infrastructure tested, fixed prosthesis with porcelain veneers were delivered. There are no problems determined in 6-months control in both cases.

Result: Nowadays, all-on-four-concept prosthetic treatment is a preferred treatment modality that provides fixed prosthetic treatment on angled implants to prevent graft insertion, sinus lifting, nerve damage or other surgical complications.

Keywords: All-on-four, edentulous patients, hybrid prosthesis, implant-supported dentures

P-093**Felodipin Kullanımına Bağlı Dişeti Büyümesinin Periodontal Tedavisi: Olgu Sunumu***Ece Yetiş, Leyla Kuru*

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: İlaça bağlı dişeti büyümesi, hipertansiyon tedavisinde kalsiyum kanal bloker (KKB) ilaçların kullanımı sonrasında sıklıkla karşılaşılan bir yan etkidir. Dişeti büyümesi konuşma, çiğneme ve estetik problemlere neden olabilir. Tek başına ilaç değişiminin olumlu etkileri olmasına rağmen, dişeti büyümesinin tamamen iyileşmemesi ve enflamasyon varlığı nedeniyle periodontal tedaviler uygulanır. Tamamen elimine olmayan fibrotik dişeti büyümelerinde başlangıç periodontal tedaviyi (BPT) cerrahi periodontal tedavi (CPT) takip eder. CPT'nin ana hedefi, fazla dokuların rezeksiyonu, periodontal ceplerin eliminasyonu, dokunun görünümünün ve fonksiyonunun düzenlenmesidir. Bu olgu sunumunda KKB ilaçlardan olan dihidropiridin türevi felodipin kullanımına bağlı görülen yaygın dişeti büyümesinde periodontal tedavi yaklaşımı sunulmuştur.

Olgu Sunumu: Fonksiyon kaybı ve estetik problem şikayetleriyle kliniğe başvuran 60 yaşındaki erkek hastanın tıbbi anamnezinde hipertansiyon teşhisi olduğu öğrenildi. Tedavi amacıyla 10 sene boyunca felodipin (10 mg, 1x1) kullandığı öğrenildi. Hastanın ağız içi muayenesinde maksilla ve mandibulada generalize, serbest ve yapışık dişetinde, interdental bölgeyi kapsayan ve fibrotik yapıda ilaca bağlı dişeti büyümesi tespit edildi. Radyografik muayenede generalize horizontal kemik kaybı gözlemlendi. Periodontal tedavinin başlangıcında rekürrens riski sebebiyle hastanın kullanmış olduğu felodipin etken maddeli ilaç, hastanın hekimi ile konsülte edilerek dişeti büyümesi yan etkisi bulunmayan kandesartan sileksetil (16 mg) ilaç ile değiştirildi. Ağız hijyen alışkanlığının kazandırılması, diş kök yüzeyi temizliği ve kök yüzeyi düzleştirilmesini içeren BPT 4 seans uygulandı. BPT'yi takiben, fibrotik yapıdaki dişeti büyümesinin tamamen eliminasyonu amacıyla iki ayrı seansta maksilla ve mandibulada gingivektomi ve gingivoplasti işlemleri uygulandı. Yara yüzeyleri periodontal pat ile örtüldü. Postoperatif iyileşme sorunsuz gerçekleşti. Felodipine bağlı dişeti büyümesinin 15 aylık takibi sonucunda rekürrens görülmedi.

Sonuç: Felodipine bağlı dişeti büyümesi ilaç değişimi, BPT ve CPT ile rekürrens riski olmaksızın tamamen elimine edilebilmekte, estetik ve fonksiyon kazandırılarak stabil bir periodontal sağlık oluşturulabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: dişeti büyümesi, gingivektomi, gingivoplasti

P-093**Periodontal Treatment of Felodipin Induced Gingival Overgrowth: A Case Report***Ece Yetiş, Leyla Kuru*

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul

Aim: Drug induced gingival overgrowth is a side effect frequently encountered following the use of calcium channel blocker (CCB) drugs in the treatment of hypertension. Gingival overgrowth may result in speech, mastication and aesthetics problems. Despite the positive effects of the drug replacement alone, periodontal treatment is applied due to the ongoing gingival overgrowth and inflammation. In case of incomplete resolution of fibrotic gingival overgrowth, surgical periodontal treatment (SPT) is necessary following initial periodontal treatment (IPT). The objectives of SPT are resection of excess gingival tissues, elimination of periodontal pockets, reforming the tissue structure and function. In this case report, periodontal treatment of a patient with felodipine induced generalized gingival overgrowth is presented.

Case Presentation: A 60 year-old male patient, diagnosed as hypertension applied to the clinic with complaints of loss of function and aesthetic problem. He had been using felodipine (10 mg) for 10 years. Generalized fibrotic drug induced gingival overgrowth involving free, attached and interdental gingiva was detected in maxilla and mandible during intraoral examination. Radiographic examination revealed generalized horizontal bone loss. Following consultation, felodipine was replaced with candesartan cilexetil (16 mg) by the patient's physician to prevent recurrence risk. IPT including oral hygiene instructions, scaling and root planing was applied for 4 sessions. Gingivectomy and gingivoplasty procedures were applied for the complete elimination of fibrotic gingival overgrowth in 2 sessions including both maxilla and mandible. Surgical sites are covered with periodontal dressing. Postoperative healing was uneventful. No recurrence was observed at 15-month follow-up period.

Conclusion: The complete elimination of the felodipine induced gingival overgrowth can be maintained with periodontal treatment including the substitution of the drug, IPT and SPT without any recurrence risk. A stable periodontal health with aesthetics and function can be achieved.

Keywords: gingival overgrowth, gingivectomy, gingivoplasty

P-094**Anadontisi Bulunan 6 Yaşında Hipohidrotik Ektodermal Displazi Hastasında Protetik Rehabilitasyon***Remziye Kaya, Ali Mentek*

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Hipohidrotik ektodermal displazi (HED) yaklaşık 150 çeşit ektodermal displaziden biridir. Cilt, saç, tırnak, diş ve ter bezleri gibi ektodermal kökenli yapıların anormal gelişmesine doğumdan önce neden olur. HED neden olan gen mutasyonları EDA, EDAR ve EDA-RADD genleri olduğu bilinmektedir. Bu çalışmada HED tespit edilen çocuk hastada protetik rehabilitasyon ve takibi anlatılmaktadır.

Olgu Sunumu: 6 yaşındaki kız hasta velisi ile birlikte kliniğimize Marmara Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi Pedodonti A.B.D 'na Eylül 2018 yılında başvurdu. Hasta ve velisinin şikâyetleri çiğneme fonksiyonlarındaki yetersizlik, eksik diş sebebiyle sosyal açıdan iletişim eksikliği ve estetik problemlerdir. Hastada alınan anamnez sonucu doğumdan itibaren eksik diş varlığı olduğu belirtildi. Hastanın klinik muayenesinde alt ve üst çenede tam dişsizlik durumu saptandı. Alınan panoramik röntgen sonucu hastanın anadonti olduğu belirlendi. Hastanın anadontisi dışında tipik özellikleri kaş ve kirpik azlığı, anhidrotik cilt, depresif burun, kalın dudaklar, koyu pigmentli periorbital mevcuttur. Hastadan irreversible hidrokolloid ile alt ve üst çeneden ölçü alındı. Ölçülerden elde edilen alçı modellerden akrilik kaide plak yapıldı. Akrilik plaklara uygun mum şablonlar hazırlandı ve hastadan dikey boyut alındı. Alınan kayıtlar artikülatöre aktarıldı. Hastaya uygun pediatrik dişler seçildi. Hastada iki kez dişli prova yapıldıktan sonra laboratuvara bitim için gönderildi. Hastanın yaşından dolayı çene gelişimine paralel ilerlemesi için akrilik plakların orta hattına ekspansiyon vidası yerleştirildi. Hasta 1.2.3.6, 9 aylarda çağrılarak kontrollerde üst çene uyumunun ancak alt çene uyumunun yetersiz olduğu gözlemlendi. Hasta hala takibimiz altındadır.

Sonuç: HED hastalarında az sayıda da olsa bulunan dişler protezin stabilitesini sağlamaktadır ancak vakamızda olduğu gibi anadonti durumunda hastanın protezini kullanabilmesi zorlaşmaktadır. Bunun için hastaya protez adezivi (corega) önerilmiş ve başarılı sonuç elde edilmiştir. Total protezlere kattığımız vidalar ise hastanın büyüme ve gelişimine paralel olabilmesi içindir. 1 yıllık takip sonucunda bu hastamızda vida aktivasyonuna gerek olmamıştır. Hastanın büyüme ve gelişimini tamamlamasına kadar protetik tedavinin hareketli olarak devamı ve bunu takiben implant destekli sabit tedavilere geçilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hidrotik Ektodermal displazi, Çocuk Protezi, Anadonti**P-094****Prosthetic Rehabilitation of 6-year-old-Patient with Hypohidrotic Ectodermal Dysplasia Presenting Anodontia***Remziye Kaya, Ali Mentek*

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul

Aim: Hypohidrotic ectodermal dysplasia (HED) is one of the 150 types of ectodermal dysplasia that causes the abnormal development of ectodermal-derived structures such as skin, hair, nails, teeth and sweat glands before birth. In this study, prosthetic rehabilitation and follow-up is described in the pediatric patient with HED.

Case Report: A 6-year-old girl admitted to our clinic with the complaints of the parents to be inability to chew, lack of communication due to the missing teeth and overall esthetic problems. The patient had been missing teeth since birth. Clinical examination revealed edentulous in both jaws. A panoramic radiograph confirmed anodontia. Other patient's symptoms were sparse hair, eyebrow and eyelash, anhydrotic skin, depressed nose, thick lips, and a dark pigmented periorbital region. The impression was taken with irreversible hydrocolloid from both the upper and lower jaw. An acrylic base plate was made of out of the cast models. Wax templates were made for the acrylic plates and the vertical dimensions of the patient was recorded. The records were transferred to the articulator. Appropriate pediatric teeth were selected for the patient. An expansion screw was placed in the middle of the acrylic plates. The patient was recalled at 1.2.3.6 and 9 months. The patient is still under our surveillance.

Conclusion: Patient with HED who had some teeth present may provide some stability for the prosthesis, but it is difficult for the patient with anodontia to use the prosthesis. For this purpose, an adhesive (corega) has been recommended and successfully applied in our case. The screws we add to the total prostheses are in parallel with the growth and development of the patient. At the end of 1-year follow-up, no screw activation was required in this patient. An implant-supported prosthetic rehabilitation will be planned in the adulthood.

Keywords: Hydrotic Ectodermal Dysplasia, Pediatric Prosthetics, Anodontia

P-095

Şiddetli Çapraşıklığı ve Mandibular Retrognatisi Bulunan Bir Hastanın Ortopedik ve Sonrasında Çekimli Sabit Mekanikler ile Tedavisi: Bir Olgu Sunumu*Samet Özden, Birol Uzun, Ayşegül Evren*

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Malatya

Amaç: Bu poster ile, şiddetli çapraşıklığı ve artmış alt keser açısı bulunan retrognatik mandibulaya sahip bir hastada fonksiyonel ortopedik yaklaşım ve sonrasında alt ve üst birinci premolar çekimli tedavi ile ideal estetik ve fonksiyonel okluzyon sağlanabileceği gösterilmiştir.

Materyal-Metod: 12 yıl 4 ay yaşındaki kız hasta, hafif üst ark, şiddetli alt ark çapraşıklığı ve çene geriliği şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Yapılan Hays Nance analizine göre üst dental arkta 1,6 mm, alt dental arkta 9,3 mm yer darlığı tespit edildi. Overjet 9,5 mm ve overbite 5 mm idi ve hastada her iki tarafta da Sınıf II kanin ve molar ilişki mevcuttu. Sefalometrik analize göre hastanın SNA değeri 82°, SNB değeri 74°, ANB değeri 8° olarak tespit edildi. Dişsel ölçümlerde U1-SN değeri 109° ve IMPA değeri 96° idi. Tedavi planı olarak ilk aşamada twin blok ile sınıf II fonksiyonel tedavi yapılması ve devamında da şiddetli çapraşıklık da göz önünde bulundurularak her iki arkta 1.premolar dişlerin çekilmesine karar verildi.

Bulgular: Hastanın aktif ortopedik tedavisi 10 ay; sabit tedavisi ise 1 yıl 2 ay sürdü. Çekimli tedavinin sonucu olarak çapraşıklık çözüldü. Sınıf I kanin ve molar ilişkisi başarılı bir şekilde elde edildi. Tedavi sonu kayıtlarına göre overjet 2,5 mm ve overbite 2,8 mm tespit edildi. Tedavi sonu sefalometrik analize göre SNA değeri 81°, SNB değeri 78°, üst keser açısı (U1-SN) 105°, alt keser açısı (IMPA) 95° olarak tespit edildi.

Sonuç: Bu olgu sunumunda, fonksiyonel tedavi ihtiyacı olan ve aynı zamanda şiddetli çapraşıklık ve artmış keser açılarında sahip hastalarda, fonksiyonel tedavi sonrası 4 premolar diş çekimi ile ideal estetik ve fonksiyonel okluzyon sağlanabileceği gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: fonksiyonel çene ortopedisi, sınıf II, çekimli ortodontik tedavi

P-095

Orthopedic and Fixed Treatment of Mandibular Retrognathia with Severe Crowding: A Case Report*Samet Özden, Birol Uzun, Ayşegül Evren*

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Malatya

Aim: This poster represents; the treatment of a patient who has severe crowding and high lower incisor angle with retrognathic mandibula by using both functional orthopedics and 4 premolar extraction in order to gain good aesthetics and functional occlusion.

Material-Method: A 12-year-4 months old female who has mild upper and severe lower crowding with mandibular retrognathia. The result of Hays Nance Analysis showed 1,6 mm space deficiency in upper and 9,3 mm space deficiency in lower dental arch. Overjet was 9,5 mm, overbite was 5 mm with Class II canine and molar relationship on both sides. Cephalometric analysis indicated that SNA was 82°, SNB was 74°, ANB was 8°, U1-SN was 109° and IMPA was 96°. First twin block appliance was planned to use in order to correct mandibular deficiency and than extraction of 4 first premolars was applied to solve severe crowding and high incisor angles.

Results: Active orthopedic treatment lasted 10 months and orthodontic treatment lasted for 1 year and 2 months. As a result of the orthopedic and orthodontic (extraction) treatment, Class I canine and molar relationship was successfully established and crowding was resolved. After treatment overjet was 2.5 mm and overbite was 2,8 mm. According to the new cephalometric analysis; SNA was 81°, SNB was 78°, upper incisor angle (U1SN) was 105° and lower incisor angle (IMPA) was 95° which were in normal limits.

Conclusions: In this case report, it has been shown that functional orthopedic treatment with 4 premolar extraction is a good way to provide ideal aesthetics and occlusion in patients who have severe crowding, high incisor angles and retrognathic mandibula.

Keywords: functional jaw orthopaedics, class II, orthodontic treatment with extraction

P-096**Aşırı Dişeti Görünümünün Dudak Repozisyonu ile Tedavisi: Olgu Sunumu***Damla Akbal, Kübra Eskin, Hacer Şahin Aydınıyurt*

Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Van

Amaç: Estetik olarak hoş bir gülüş, gülümseme sırasında diş eti sağlığı, dişlerin boyutu, şekli, konumu ve rengi arasında orantılı miktarda bir dişeti görünümü olmasını gerektirir. Üst dudak kaldıracı kaslarının hiperaktivitesi dişeti gülümsemesinin en önemli sebeplerinden kabul edilir ve tedavisi için çok sayıda teknik önerilmektedir. Tedavisi zor olan bu hastalarda multidisipliner yaklaşım, gülümsemenin 3 komponenti olan dişler, dişeti ve dudaklar arasındaki dengenin ve uyumun artırılması için yararlı olmaktadır.

Olgu: Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Bölümüne başvuran 25 yaşındaki kadın hastadan alınan anamnez ve yapılan muayeneler sonucunda hastanın gülümseme sırasında dişetlerinin fazla görünür olmasından rahatsız olduğu tespit edilmiştir. Dinamik gülüş esnasında hastanın sağ 1. premolar dişinden sol 1. premolar dişine kadar 4-5 mm dişetin görünür olduğu tespit edilmiştir. Dinamik gülüş estetiğinin sağlanması için gingivektomi ile birlikte dudak repozisyonu yapılmasına karar verilmiştir. Hastaya lokal anestezi uygulanmasından sonra sağ 1. premolar ile sol 1. premolar dişlerin arasında kalan vestibular mukoza kurutularak işaretleme kalemiyle işaretlenmiştir. Mukogingival bağlantının 1 mm üzerinden ilk insizyon yapılarak sağ ve sol vertikal insizyonlara kadar ilerlenmiştir. İlk insizyona paralel olan ikinci insizyon 10 mm apikalden yapılmıştır. Yarım kalınlık flep kaldırılarak insizyon hattının içinde kalan bölge uzaklaştırılmıştır. Orta hat basit suture kullanılarak birleştirilmiştir. Sağ ve sol bölgeler devamlı suture yardımıyla primer olarak kapatılmıştır. Hastanın sutureları operasyon sonrasında 10. günde alınmıştır. Operasyon bölgesinde herhangi bir komplikasyon gelişmediği gözlenmiştir.

Sonuç: Operasyondan 3 ay sonra hastanın dinamik gülüşünde dişeti görünümünün olmadığı tespit edilmiştir. Hastanın dişeti görünümü şikayetin tamamen giderildiğini belirtilmiştir. Dudağın yeniden konumlandırılması kolay uygulanabilir olması, çok az yan etkisinin olması, düşük maliyet ve yüksek hasta memnuniyeti nedeniyle hiperaktif üst dudağın sebep olduğu gummy smile vakalarının tedavisinde son zamanlarda çok sık olarak kullanılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: dudak repozisyonu, aşırı dişeti görünümü, gülüş estetiği

P-096**Treatment of Excessive Gingival Display with Lip Repositioning: A case Report***Damla Akbal, Kübra Eskin, Hacer Şahin Aydınıyurt*

Yuzuncu Yil University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Van

Aim: An aesthetically pleasing smile requires a proportional amount of gingival appearance between the gingival health, the size, shape, position and color of the teeth during the smile. The hyperactivity of upper lip lifting muscles is known to be one of the most important causes of excessive gingival display and many techniques are recommended for its treatment. The multidisciplinary approach is useful for enhancing the balance and harmony between the teeth, gums and lips, which are the 3 components of the smile.

Case: In the clinical examination of a 25-years old woman who attended to Periodontology Clinic with complaint of excessive gingival display was observed. It was determined that 4-5 mm gingival tissue was visible between the maxillary right 1st premolar and left 1st premolar tooth during dynamic smile. It had been decided to perform gingivectomy with lip repositioning. Following local anesthesia, the vestibular mucosa between the right 1st premolar and the left premolar teeth was dried and marked with a marker pen. The first incision was made 1 mm over the mucogingival junction and continued with right and left vertical incisions. The second incision was made parallel to first incision and 10 mm apical. The half-thickness flap was elevated. The soft tissue on the mid-line was sutured by simple suture technique. The left and right sides were sutured by continuous suture. Sutures were removed on the 10th days postoperatively. No complication was observed in the operation area.

Conclusion: At the 3rd month, excessive gingival display wasn't shown during dynamic smile. There wasn't any complaint of patient about excessive gingival display. The repositioning of the lip has recently been widely used in the treatment of gummy smile cases caused by the hyperactive upper lip due to its easy application, minimal side effects, low cost and high patient satisfaction.

Keywords: lip repositioning, excessive gingival display, smile aesthetics

P-097

Konjenital Olarak Eksik Olan Üst Yan Kesici Dişlere Multidisipliner Yaklaşım*Mehmet Gagari Caymaz¹, Özyay Önöral²*¹Yakın Doğu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Lefkoşa, KKTC²Yakın Doğu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Lefkoşa, KKTC

Amaç: Konjenital olarak eksik olan dişlerin protetik restorasyonlarla rehabilitasyonu, periferik oral dokuların ve mevcut dişlerin korunabilmesi açısından oldukça önemlidir. Çünkü tek bir dişin eksikliği bile, komşu dişlerin dişsiz sahaya devrilmesi, proksimal kontakt ilişkilerinin kaybı ve dental ark içerisinde dişlerin malpozisyonu gibi birçok yıkıcı komplikasyona sebep olabilmektedir. Bu sunumda ise yukarıda bahsi geçen komplikasyonların mevcut olduğu bir olgunun protetik, ortodontik ve cerrahi açıdan rehabilitasyonu amaçlanmıştır.

Olgu: 35 yaşında sağlıklı kadın hasta, konjenital bilateral yan kesici diş (#12 ve #22) eksikliğinden kaynaklanan estetik şikayeti ile kliniğe başvurmuştur. Yapılan intraoral ve radyografik incelemede komşu dişlerin dişsiz sahaya doğru devrildiği ve protetik işlemler için sahayı daralttığı kanısına varılmıştır. İlk olarak, ortodontik tedavi ile dişlerin aksları düzeltilmiştir ve üst çenenin her iki tarafında eşit olacak şekilde dişsiz sahalar oluşturulmuştur. Konik ışıklı komputere tomografi verisinde hastanın kemik kalitesi ve kantitesinin implantasyon için uygun olduğu tespit edildiğinden; her dişsiz bölgeye bir adet implant yerleştirilmiştir. Osseointegrasyonu takiben (3 ay sonra) healing abutmentler 1 hafta boyunca yerleştirildi ve sonrasında diş etinde lazer ile düzeltme yapıp ölçü kopyaları yerleştirilerek vinil-polietilen-siloksan elastomerik ölçü materyali ile ölçü alma işlemi gerçekleştirilmiştir. Ekstraoral dijital tarayıcı (inEos X5, Sirona) kullanılarak ölçünün dijitalizasyonu sağlanmıştır. Zirkon altyapılar bilgisayar-destekli dizayn yazılımı (InLab 15, Sirona) kullanılarak 3D model üzerinde tasarlanmıştır ve standart dosya formatında (STL) kaydedilmiştir. Altyapılar beş-akslı bilgisayar-destekli üretim cihazı (inLab MC X5, Sirona) yardımı ile pre-sinterize zirkon bloktan (High translucent zirconia, 14 mm, Vita YZ) üretilmiş ve sinter fırını (inFire HTC speed, Sirona) içerisinde uzun-sinterleme işlemine tabi tutulmuşlardır. Takiben çok katmanlı porselen yağma işlemi uygulanmıştır. Glaze işlemi ile restorasyonların yüzey-karakterizasyonu tamamlanmıştır. Zirkon abutmentler özel anahtar yardımı ile ilgili implantlar üzerine vidalanmıştır ve 30 Ncm tork kuvvetine tabi tutulmuşlardır. Son olarak, seramik kronlar simante edilmiştir (Panavia F2.0, Kuraray).

Sonuç: Konjenital eksiklikten kaynaklanan komplikasyonlar giderilmiştir. Estetik, fonksiyon ve fonasyon unsurları iyileştirilerek; hasta memnuniyeti sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: İmplantasyon, Konjenital Diş Eksikliği, Protetik Tedavi

P-097

Multidisciplinary Approach to Congenitally Missed Maxillary Lateral Incisor*Mehmet Gagari Caymaz¹, Özyay Önöral²*¹Near East University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Nicosia, TRNC²Near East University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry, Nicosia, TRNC

Objective: Rehabilitation of congenitally missed teeth with prosthetic restorations is paramount for preserving peripheral oral tissues and existing teeth because even a single tooth deficiency can cause manifold devastating complications including tipping of adjacent teeth to the edentulous area, the loss of proximal contact relations, and malposition of teeth within dental arch. In this presentation, prosthetic, orthodontic and surgical rehabilitation of a patient presenting aforementioned complications was aimed.

Case: A 35-year-old healthy female patient was admitted to clinic with the complaint of esthetic deficiency due to bilateral missed maxillary lateral incisors. In intraoral and radiographic examinations, it was concluded that adjacent teeth were tipped towards the edentulous areas and narrowed both areas for prosthetic procedures. First, tooth axes were corrected with orthodontic treatment and equal size of gaps on the both sides of maxilla were created. Since bone quality and quantity of the patient were found to be suitable for implantation in conical beam computed tomography data; one implant per edentulous area was inserted. Following osseointegration (3 months later), impression was taken using vinyl-polyether-siloxane elastomeric impression material. Digitization was provided by extraoral digital scanner (inEos X5, Sirona). Zirconia copings (ZCs) were designed on a 3D model using computer-aided design software (InLab 15, Sirona) and saved in standard file format (STL). ZCs were subtracted from pre-sintered zirconia block (High translucent zirconia, Vita YZ) using a five-axis computer-aided manufacturing device (inLab MC X5, Sirona) and subjected to long-sintering-process in a furnace (inFire HTC speed, Sirona). Multilayered porcelain stacking was followed. Surface-characterization of restorations was completed with fine-glazing. Zirconia abutments were screwed onto implants using screw driver and subjected to a torque of 30 Ncm. Consequently, ceramic crowns were cemented (Panavia F2.0, Kuraray).

Conclusion: Complications related to congenitally missed teeth were eliminated. By improving aesthetics, function and phonation elements; patient satisfaction was ensured.

Keywords: Congenitally Missed Teeth, Implantation, Prosthetic Treatment

P-098**Anterior Palatinal Bölgede Gelişen Piyojenik Granülomun Eksizyonel Tedavisi***Hacer Şahin Aydınyurt, Kübra Eskin, Yasemin Beliz Önder, Mohammed Alkhatib*

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Van

Giriş: Piyojenik granülom deri ve mukozanın sık rastlanan benign vasküler bir lezyonudur. Etyolojik nedenleri arasında kronik enfeksiyon, travma, yabancı cisim, gebelik ve hormonlar bulunmaktadır. Tedavi şekli tümörün yerleşimine ve boyutuna göre değişir. Oral olarak en sık dişetinde tutulum göstermektedir. Klinik olarak kırmızı renkli, saplı veya sapsız olabilen bir lezyondur. Tedavisi Faz 1 tedaviyi takiben lezyonun eksize edilmesinden oluşmaktadır.

Olgu Tanımlaması: Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Kliniği'ne başvuran 29 yaşındaki kadın hastadan alınan anamnezde, herhangi bir sistemik hastalığının olmadığı, 5 ay önce doğum yaptığı öğrenilmiştir. Hastanın sağ üst palatinal anterior (santral, lateral, kanin) bölgesinde kırmızı, saplı, kanamalı, 8x12 mm büyüklüğünde fibrotik karakterli bir doku büyümesi olduğu saptanmıştır. Hasta şikayetlerini yemek yeme ve konuşma sırasında güçlük ile firçalamada kanama olarak ifade etmiştir. Hastaya öncelikle Faz I periodontal tedavi uygulaması yapılmış ve oral hijyen eğitimi verilmiştir. Kontrol seansını takiben eksizyonel biyopsi yöntemiyle lezyon eksize edilmiştir. İlgili bölgeye gazlı bez ile bası uygulanarak kanama durdurulmuştur. Cerrahi işlem sonrası hasta takibe alınmıştır. Patolojik incelemeler için hasta laboratuara yönlendirilmiştir. Patolojik olarak incelenen kitleye "bening fibröz hiperplazi ile uyumlu piyojenik granülom" tanısı konmuştur.

Sonuç: Bu vakada altı aylık takip neticesinde lezyonun tekrar etmediği tespit edilmiştir. Ağız hijyeninin yetersiz olması ve muhtemel hormonal sebeplerin varlığı piyojenik granülomun gelişmesinde hızlandırıcı rol oynamaktadır. Lezyonun eksizyonla tedavisinden sonra hastanın düzenli plak kontrolü yapması ile lezyonun nüks oranı azaltılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: piyojenik granülom,eksizyonel biyopsi, hamilelik sonrası

P-098**Excisional Treatment of Pyogenic Granuloma in the Anterior Palatal Region***Hacer Şahin Aydınyurt, Kübra Eskin, Yasemin Beliz Önder, Mohammed Alkhatib*

Van Yuzuncu Yil University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Van

Introduction: Pyogenic granuloma is a common benign vascular lesion of the skin and mucosa. Etiological causes include chronic infection, trauma, foreign body, pregnancy and hormones. The treatment modality depends on the location and size of the tumor. It is the most commonly seen at the gingiva in the oral cavity. Clinically it is a red colored lesion that may be sessile or pedunculated. Treatment consists of excision of the lesion following phase I periodontal treatment.

Case: A 29-year-old female patient admitted to the Department of Periodontology, Van Yuzuncu Yil University. The history of the patient reported that there is no systemic disease, before 5 months she gave birth. Intraoral examination revealed a haemorrhagic, sessile fibrotic tissue growth extending on the palatal surface of the anterior (central, lateral, canine) region at the upper right jaw, it was red in color and was 8 mm × 12 mm in size. Complaints were bleeding during brushing and swallowing-speech problems expressed by the patient. Firstly phase I periodontal therapy was applied and oral hygiene instructions were given to the patient. Following the control session, the lesion was removed by excisional biopsy. Bleeding was stopped by applying pressure to the relevant area with gauze. Patient was followed up after surgical procedure. For pathological investigations, the patient was referred to the laboratory. Pathologically the examined tissue was diagnosed as Pyogenic granuloma consistent with benign fibrous hyperplasia “.

Conclusion: In this case the result of six months follow up no lesion recurrence was reported. The inadequate oral hygiene and probably the presence of hormonal causes plays an important role in the development of pyogenic granuloma. After the excision of the lesion, the recurrence rate of the lesion was reduced with regular plaque control.

Keywords: pyogenic granuloma, excisional biopsy,post-partum

P-099**Maksiller Sinüsle İlişkili Periapikal Granülom: Olgu Sunumu***Cansu Erhan, Tuba Talo Yıldırım, Serkan Dündar*

Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Elazığ

Amaç: Periapikal granülom, devital dişlerin apekslerinde bulunan kronik inflamasyondur. Granülasyon ve skar dokusu çeşitli iltihabi hücreleri (lenfositler, plazma hücreleri, makrofajlar, mast hücreleri) içerir. Sklerotik sınırlı olan veya olmayan 1 cm'den büyük radyolüsent görüntü veren lezyonlardır. Bu çalışmanın amacı periapikal granülomun tanı ve tedavisinin değerlendirilmesidir.

Olgu: 57 yaşındaki erkek hasta sağ üst bölgede geçmeyen ağrısız karnabahar görünümündeki yaklaşık 7C7C12 mm'lik şişlik şikayeti ile Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim dalına başvurmuştur. Hastanın geçmiş medikal hikayesinde herhangi bir sorun yoktur. Alınan dental anamnezde hastanın yaklaşık 1 ay önce periodontal problemlili olan dişinin kendiliğinden eksfoliye olduğu öğrenilmiştir. Radyografik muayenesinde maksiller sinüs ile ilişkili lezyonun cerrahi müdahalesi sırasında sinüs membranı perforasyonu yaşanmıştır. Lezyonun lokalize olduğu ve perforasyon sahası tam kalınlık flep kaydırılarak primer olarak kapatılmıştır.

Sonuç: Histopatolojik inceleme lezyonun teşhisini periapikal granülom olarak doğrulamıştır. 1. Hafta ve 2. Ay kontrolüne gelen hastanın mevcut operasyon sahasının klinik olarak tamamen kapandığı gözlemlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Periapikal granülom, sinus perforasyonu, periapikal lezyon

P-099**Periapical Granuloma Related with Maxillary Sinus: A Case Report***Cansu Erhan, Tuba Talo Yıldırım, Serkan Dündar*

Fırat University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Elazığ

Aim: Periapical granuloma is a chronic inflammation located at the apex of a non vital tooth. It comprises of granulation and scar tissue permeated by diverse inflammatory cells (lymphocytes, plasma cells, macrophages, mast cells). Periapical granuloma: A well-circumscribed radiolucent periapical lesion with or without a sclerotic border and measuring less than 1 cm in size. The aim of this study was to evaluate diagnosis and treatment of periapical granuloma..

Case: A 57-year-old man patient presented to the Department of Periodontology of the Faculty of Dentistry at Fırat University with a 7C7C12 mm swelling in the appearance of a painless cauliflower in the right upper region. There is no problem in the patient's medical history. In the dental history, it was learned that the patient had a periodontal problem about one month ago and this tooth spontane fall. Radiographic examination revealed sinus membrane perforation during surgical intervention of the maxillary sinus-related lesion. The lesion was localized and the perforation site was closed primarily by sliding the full thickness flap.

Conclusion: Histopathological examination confirmed the diagnosis of periapical granuloma. It was observed that the current operation area of the patient, who came to 1st week and 2nd month control, was closed completely clinically.

Keywords: Periapical granuloma, Sinus perforation, periapical lesion

P-100**Ultrasonik Alet Yardımı ile Kök Kanalından Kırık Alet Uzaklaştırılması: İki Olgu Sunumu***Gözde Karaçor, Mehmet Burak Güneşer*

Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Diş hekimleri kök kanallarında kırık kanal aleti ya da post bulunan endodontik tedavi görmüş dişler nedeniyle sık sık zorluk yaşarlar. Endodontik tedavi başarısız olursa, cerrahi olmayan bir tedavi seçeneği için bu engellerin kaldırılması gerekir. Bu iki olgu, ultrasonik cihazlar kullanılarak kök kanallarındaki kırık aletlerin çıkarılmasına yönelik klinik yardımları sunmaktadır.

Olgu 1: 48 yaşındaki kadın hasta, 22 numaralı dişte görülen perküsyon hassasiyeti nedeniyle Endodonti Kliniğine sevk edildi. Radyolojik olarak, ilgili dişin kök kanalında kırık bir kanal aleti tespit edildi. Kökün koronal ve orta üçlüsündeki gütta perka uzaklaştırıldıktan sonra, kök apikalindeki kırık alet, ultrasonik aktivasyon (Proultra, Dentsply, ABD) ve H tipi eğe yardımıyla kanaldan çıkarıldı. Kök kanalı şekillendirmesi çalışma uzunluğu boyunca gerçekleştirildi. Ardından kök kanalına kalsiyum hidroksit yerleştirildi. İlk seanstan sonraki ikinci haftada diş tamamen asemptomatikti. Kök kanalları gütta perka ve 2seal (VDW, Almanya) kanal patı kullanılarak soğuk lateral kompaksiyon tekniği ile dolduruldu. Dişe protetik restorasyon planlandı. **Olgu 2:** 58 yaşında kadın hasta 21 numaralı dişin endodontik tedavisi için Endodonti Bölümüne sevk edildi. Klinik ve ağız içi muayenesinde asemptomatik olan dişin teşhis radyografilerinde iki kırık kanal postuna rastlandı. Kırık parçaların yanından geçebilmek için kırık parça ve kök kanal duvarı arasında kök kanalına ultrasonik el aleti (StartX, Dentsply, ABD) uygulandı ve ultrasonik enerji verildi. İki kırık kanal postu ultrasonik vibrasyon sayesinde kanal içinden gevşetildi. Kök kanalı şekillendirmesi ve obturasyonu ilk olguda olduğu gibi tamamlandı. Tedavi tek seansta tamamlanmıştır.

Sonuç: Uygun planlama ve ultrasoniklerin kullanımıyla cerrahi olmayan retreatment tedavilerinden daha başarılı sonuçlar beklenmektedir. Bu yöntem dentin duvarlarında konservatif çalışmaya izin verdiği gibi ayrıca zaman tasarrufu sağlar.

Anahtar Kelimeler: Kırık alet uzaklaştırılması, Retreatment, Ultrasonik

P-100**Broken Instrument Removal from the Root Canal by Ultrasonic Devices -Two Case Reports***Gözde Karaçor, Mehmet Burak Güneşer*

Bezmialem Vakıf University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, İstanbul

Aim: Dentists are frequently challenged by endodontically treated teeth that have obstructions such as separated instruments or posts in their roots. If endodontic treatment has failed, these obstructions need to be removed to perform nonsurgical retreatment. These two cases report clinical aids for the removal of broken instruments in root canals using ultrasonic devices.

Case 1: A 48 old woman was referred to the Endodontic Department because of tenderness to percussion from tooth numbered 22. Radiologically, a broken endodontic file was detected in the root canal. After removal of gutta percha from the coronal and middle root thirds, the fractured instrument was removed from the canal with the aid of ultrasonic activation (Proultra, Dentsply, ABD) and H file in the apical of the root. The root canal shaping was performed through the working length. Afterwards root canal was medicated with calcium hydroxide. Two weeks after following the treatment, the tooth was asymptomatic. Endodontic treatment was completed using gutta percha and 2Seal root canal paste (VDW, Germany) by cold lateral compaction technique. A prosthodontic restoration was planned. **Case 2:** A 58 old woman referred to the Endodontic Department for endodontic retreatment of tooth numbered 21. The tooth was asymptomatic. The preoperative radiograph showed two fractured root canal posts. Ultrasonic handpiece (StartX, Dentsply, USA) was inserted into the root canal between the fragment and the root canal wall to penetrate alongside the broken fragments, and it was then energized ultrasonically. The two broken posts were loosened from the root canal wall through the ultrasonic vibrations. The canals were prepared and filled as previously described in single visit. **Conclusion:** with proper treatment planning and the use of ultrasonics, the treatment outcome of retreatment is expected to be better. This method allows conservation of the remaining dentin wall of root canals and can save time.

Keywords: Broken instrument removal, Retreatment, Ultrasonic

P-101**Kök Gelişimini Tamamlamamış Mandibular Premolar Dişin Trombositten Zengin Fibrinle Rejeneratif Endodontik Tedavisi**

Sevqi Arabulan, Ebru Keleş, Rüştü Özant Önçağ, Arzu Aykut Yetkiner

Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı, kök gelişimini tamamlamamış mandibular sol ikinci premolar dişin hastadan otolog elde edilen trombositten zengin fibrin(TZF) ile rejeneratif endodontik tedavisi ve takibinin sunulmasıdır.

Olgu: Dokuz yaşında kız hasta Ege Üniversitesi Pedodonti Anabilim Dalına mandibular sol ikinci premolar dişinde ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Radyografik muayenede dişin apikalinde lezyon olduğu görüldü. Daha önce devitalizan konmuş olan bu dişte rejeneratif endodontik tedaviye başlandı. Bu amaçla lastik örtü izolasyonu altında devitalizan pat çıkarılıp Amerikan Endodonti Derneği'nin tedavi protokolüne göre diş kök kanalı 27 gauge'lik yandan delikli enjektör ucuyla 20 mL %1.5 sodyum hipoklorit(NaOCl) ve %0.9'luk steril serum fizyolojik ile irriga edildikten sonra kanallar steril kağıt konlar ile kurulandı. Diş kök kanalına lentulo ile saf kalsiyum hidroksit patı(Kalsin, Aktuğ Ticaret, Bornova, İzmir) gönderilip geçici olarak cam iyonomer siman(Ketac Molar Easymix, 3M ESPE, Neuss, Almanya) ile restore edildi. İki hafta sonra vazokonstriktörsüz lokal anestezi ile lastik örtü izolasyonu altında kanal 20 mL %17'lik EDTA solüsyonuyla yıkandı ve kanal steril kağıt konlar yardımıyla kurutuldu. Apikal kanamanın sağlanmasını takiben hastanın kendi kanından otolog olarak elde edilen TZF kanal içine yerleştirilip mineral trioksit agregat(MTA Angelus White, Londrina, Brezilya) ile koronal tıkama yapıldı ve kavite cam iyonomer simanla kapatıldı. İki hafta sonra dişin daimi dolgusu kompozitle (Filtek Ultimate Universal Restorative, 3M ESPE, St. Paul, USA) değiştirildi. Bir, 3, 6 ve 11 aylık takiplerde dişin asemptomatik olduğu, 6 aylık kontrol radyografisinde lezyonun tamamen iyileştiği ve kök uçlarında daralma olduğu görüldü.

Sonuç: Takip süreci boyunca lezyonun tamamen iyileştiği, dişin kök gelişiminin devam ettiği gözlemlendi. Kök gelişimini tamamlamamış dişlerin rejeneratif tedavisinde TZF'nin alternatif olarak kullanılabileceği sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: Rejeneratif endodonti, açık apeks, trombositten zengin fibrin

P-101**Regenerative Endodontic Treatment of an Immature Mandibular Premolar Tooth Using Platelet Rich Fibrin**

Sevqi Arabulan, Ebru Keleş, Rüştü Özant Önçağ, Arzu Aykut Yetkiner

Ege University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Izmir

Objective: The aim of this case report is to present results of regenerative endodontic treatment of an open apex mandibular left second premolar using autologous platelet rich fibrin(PRF).

Case: Nine years old girl was referred to Ege University Department of Pedodontics with acute pain on mandibular left second premolar tooth. Radiographic examination revealed that tooth has apical lesion. Pulp devitalizing paste was previously placed but regenerative endodontic treatment was initiated. For that reason, devitalizing paste was removed under rubber dam isolation and root canal was disinfected with 20 mL of %1.5 sodium hypochloride(NaOCl) and %0.9 sterile saline solution using 27 gauge irrigation needle with lateral perforation. Then dried with sterile paper points. Calcium hydroxide paste(Kalsin, Aktuğ Ticaret, Bornova, Izmir) was placed to root canal by using lentulo spiral and tooth was temporarily restored with glass ionomer cement(Ketac Molar Easymix, 3M ESPE, Neuss, Germany). After 2 weeks, local anesthesia without vasoconstrictor was applied and rubber dam was placed. Root canal was irrigated with 20 mL of %17 EDTA solution and dried using sterile paper point. Apical bleeding was induced and then autologous PRF obtained from patients own blood was placed into root canal. Coronal sealing was achieved by placing mineral trioxide aggregate(MTA Angelus White, Londrina, Brazil) and cavity was temporarily restored with glass ionomer cement. After 2 weeks, final restoration was changed to composite resin (Filtek Ultimate Universal Restorative, 3M ESPE, St. Paul, USA). It is observed that tooth was asemptomatik after 1,3,6,11 months follow up. Radiographic control at 6 months has revealed that lesion was completely healed and root canal wall was thickened.

Conclusion: It is observed that lesion is completely healed and root maturation is continued during the follow up period. It is concluded that PRF may used as an alternative for regenerative endodontic treatment of immature teeth.

Keywords: Regenerative endodontics, open apex, platelet rich fibrin

P-102**Trombositten Zengin Fibrin Kullanılarak Koronale Kaydırılan Flep: Bir Olgu Sunumu**

Asime Gezer Atas, Tuba Talo Yıldırım, Serkan Dündar, Oğuzhan Uçar

Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Elazığ

Amaç: Bu çalışmanın amacı diş eti çekilmelerinin tedavisinde koronale kaydırılan flep ile birlikte kullanılan trombositten zengin fibrinin (TZF) uzun dönem başarısının değerlendirmektir.

Olgu: Sistemik açıdan sağlıklı 34 yaşında bayan hasta, kliniğimize dişlerinde hassasiyet ve estetik şikayeti ile başvurdu. Maksiller sol lateral ve kanin dişinde Miller sınıf-I diş eti çekilmesi mevcuttu. Hastadan alınan kandan TZF elde edildi. Diş eti çekilmelerinin tedavisi için her iki dişte önce tam kalınlık mukoperiostal flep kaldırıldıktan sonra mukogingival birleşimden itibaren yarım kalınlık flep kaldırıldı. Kök yüzeyi debridmanı gerçekleştirildikten sonra papil bölgesi deepitelize edildi ve TZF interdental papile sütüre edildi. Mukoperiostal flep koronale kaydırılarak kök yüzeyi kapatıldı. Hastaya operasyon sonrası antienflamatuvar ve klorheksidin glukonat içeren gargara reçete edildi. Operasyon sonrası erken dönemde herhangi bir komplikasyon izlenmedi. Sü-turlar operasyondan 10 gün sonra alındı.

Sonuç: Miller sınıf-I ve sınıf-II diş eti çekilmelerinde TZF kullanılarak yapılan tedaviler hakkında başarılı klinik sonuçlar bulunmaktadır. İkinci bir cerrahi müdahalenin olmaması, daha az zaman alması, donör saha morbiditesinin ortadan kalkması ve post-operatif rahatsızlığın olmaması gibi avantajlarıyla koronale kaydırılan flep ile TZF kullanımı diş eti çekilmelerinde iyi bir alternatif olarak görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: diş eti çekilmesi, koronale kaydırılan flep, trombositten zengin fibrin

P-102**Coronally Advanced Flap Using Platelet Rich Fibrin: A Case Report**

Asime Gezer Atas, Tuba Talo Yıldırım, Serkan Dündar, Oğuzhan Uçar

Fırat University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Elazığ

Aim: The aim of this study was to evaluate the long-term success of combined with platelet rich fibrin coronally positioned flap in the treatment of gingival recessions.

Case: Systemically healthy 34 year-old female patient was visited to our clinic with a complaint of aesthetic and teeth hypersensitivity. Miller Class-I gingival recession was present in maxillary left lateral and canine teeth. PRF was obtained from the patient's blood. Full thickness mucoperiosteal flap was reflected followed by a partial thickness flap beyond the mucogingival junction for the treatment of gingival recessions at both tooth. The papilla area was deepitelized after root surface debridement and PRF was sutured to the interdental papilla. Root surface was closed by sliding mucoperiosteal flaps coronally. After surgery anti-inflammatory and chlorhexidine gluconate mouthwash was prescribed. There were no complications in the early period after the operation. The sutures were removed 10 days after the operation.

Conclusion: There are successful clinical results in the treatment of localized Miller Class-I and Class-II gingival recessions using PRF. The use of PRF with coronally positioned flap is a good alternative for gingival recession with the advantages of the absence of a second surgical intervention, less time, donor site morbidity and absence of post-operative discomfort.

Keywords: gingival recession, coronally positioned flap, platelet rich fibrin

P-103**Posterior Mandibular Bölgede Agresif Periferel Dev Hücreli Granüloma - Bir Olgu Sunumu**

Arife Kaptan¹, Çiğdem Çukurcu¹, Turan Emre Kuzu²

¹Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Sivas

²Nuh Naci Yazgan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periyodontoloji Anabilim Dalı, Kayseri

Amaç: Bu vaka raporunun amacı, 10 yaşındaki erkek hastada bulunan periferel dev hücreli granüloma olgusunun 12 ay süresince klinik, radyografik ve histopatolojik takibini değerlendirmektir.

Olgu: Bu çalışmada, sol mandibular premolar dişeti bölgesinde ülserasyon bölgesi ile ilişkili yumuşak doku kitlesi ile başvuran 10 yaşında bir erkek hasta sunulmaktadır. Hasta lezyonun ilk olarak 6 ay önce fark ettiğini bildirdi. Klinik muayenede, sol alt daimi kanin ve premolar dişlerin ağız içinde bulunmadığı ve süt 2. molar diş kalıntılarıyla birlikte yaklaşık 7 mm çapında kırmızı-mor, sapsız bir nodül tespit edildi. Bölgeden alınan panoromik radyografi incelemesinde ise, alveoler kemik yıkımı ile daimi kanin ve premolar diş germelerinin migrasyonu görüldü. Lezyonun eksizyonel biyopsisi ve ardından biyopsi örneğinin histopatolojik incelemesi, periferel dev hücreli granülomanın ayırt edici özelliklerini ortaya çıkardı. Bu olgunun 12 aylık takibi sonrasında daimi dişlerde spontan erüpsiyonlar gözlemlendi.

Sonuç: Periferel dev hücreli granülomaların klinik, radyografik ve histopatolojik olarak erken ve kesin teşhisi lezyona komşu dişlerde en az riskle konservatif tedaviye izin vermektedir. Buna ek olarak operasyon sonrası dönemde nüks ihtimalinden dolayı önerilen tedavi şekli, irritasyon faktörlerinin uzaklaştırılmasıdır.

Anahtar Kelimeler: Granülom, Periferel dev hücre, Çocuk diş hekimliği

P-103**Aggressive Peripheral Giant Cell Granuloma in Posterior Mandible– Case Report in a Child**

Arife Kaptan¹, Çiğdem Çukurcu¹, Turan Emre Kuzu²

¹Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Sivas

²Nuh Naci Yazgan University Faculty of Dentistry, Department of Periodontics, Kayseri

Aim: The aim of this case report is to evaluate the clinical, radiographic and histopathological follow-up of 10-year-old male patient with peripheral giant cell granuloma presenting for 12 months.

Case: In this case report, a 10-year-old boy presenting soft tissue mass of the left mandibular-premolar gingiva associated with ulceration area was presented. The patient reported that the lesion first appeared 6 months ago. Clinical examination revealed that the lower permanent left canine and premolars were absent, and presence of retained primary second molar tooth residues with a reddish-purple, sessile nodule, of approximately 7 mm in diameter. A panoramic radiograph of the site demonstrates destruction of the alveolar bone and migration of permanent canine and premolar germs. An excisional biopsy of the lesion followed by histopathologic examination of the biopsy specimen revealed distinctive features of peripheral giant cell granuloma. In these case report after 12 months of follow up spontaneous eruptions of permanent teeth were noticed.

Conclusions: Early and precise diagnosis of peripheral giant cell granuloma based on clinical, radiographic and histopathological examination allows conservative treatment with minimal risk to the adjacent teeth. In addition, recommended management of these lesions due to possible recurrence after postoperative period that is elimination any local irritating factors.

Keywords: Granuloma, Periferel Giant Cell, Pediatric Dentistry

P-104**Protetik Tedavi Planlamasında Dijital Yüz Tarama Sisteminin Kullanılması: Olgu Sunumu***Berk Bilgen, Sina Saygılı, Elvan Biren, Tonguç Sülün*

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Total-Parsiyel Protezler Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Günümüz diş hekimliğinde tedavi öncesi planlama oldukça önemlidir. Dijital yüz tarama sistemi aracılığıyla elde ettiğimiz görüntüler ile hastaya uygun dijital tasarım yapılabilmektedir. Bu şekilde hastanın tedaviye olan güveni artmakta ve hekimin işi kolaylaşmaktadır. Amaç, dijital yüz taramasının hem hekim hem de hasta açısından avantajlarını saptamak ve tedavi sürecindeki etkisine dikkat çekmektir.

Olgu: 32 yaşındaki kadın hasta, implantlarının ve daha önceden prepare edilmiş dişlerinin üst yapılarının yapılması isteğiyle İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalına müracaat etmiştir. Hastadan medikal anamnez alınarak sistemik kontrendikasyonu olmadığı belirlenmiştir. Anamnez sırasında hastanın anterior dişlerinden de şikayeti olduğu öğrenilmiştir. Ağız içi muayenesinde 4 adet implantı olduğu ve 17-14-23-24-34-44-46 numaralı dişlerin önceden prepare edildiği görülmüştür. Radyografik ve klinik gözlemler sonucu implant ve dişlerde herhangi bir enfeksiyona rastlanmamıştır. Hastanın estetik şikayetlerine çözüm bulabilmek amacıyla anterior dişler de tedavi planına dahil edilmiştir. Ekonomik nedenlerle posterior bölgelerde metal altyapılı porselen kullanımına karar verilmiştir. 25-27 ve 35-37 numaralı dişler bölgesinde bulunan implantlara ayrıca 14-17 ve 44-46 numaralı dişlere metal seramik köprü restorasyonu, 24 ve 34 numaralı dişe metal seramik kuron restorasyonu, 23 numaralı dişe tam seramik kuron restorasyonu yapılması planlanmıştır. Ön bölgede ise minimal invaziv bir yaklaşım benimsenmiştir. Hastanın 13-12-11-21-22 ve 33-32-31-41-42-43 numaralı dişlerine laminate veneer restorasyonu planlanmıştır. Tedavi öncesinde hastaya dijital yüz taraması uygulanmış ve alınan görüntüler aracılığıyla tasarım yapılmıştır. Bu tasarımdan yola çıkılarak hastaya tedavi süresince kullanılabileceği geçici restorasyon hazırlanmıştır. Hastanın da görüşleri alınarak restorasyon tamamlanmıştır.

Sonuç: Dijital yüz taraması sayesinde hasta, tedaviden beklentisini hangi ölçüde karşılayabileceğinin farkına varır. Tasarım sonucunda oluşturulan dizayn ağız ortamına aktarılarak geçici restorasyon olarak kullanılabilir. Hekimin hasta başında geçireceği süre kısaldır. Kapsamlı bir tasarım oluşturularak uygun planlama yapılır.

Anahtar Kelimeler: dijital yüz tarama sistemi, dijital dizayn, sabit protez, protetik tedavi

P-104**Using the Digital Face Scanning System in Prosthodontics Planning: A Case Report***Berk Bilgen, Sina Saygılı, Elvan Biren, Tonguç Sülün*

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontic, İstanbul

Objective: Pre-treatment planning is very important and by the images we get through the digital face scanning system, appropriate digital design can be made for the patient. Thus the patient's confidence in treatment increases and the dentist's tasks become easier. The objective is to determine the advantages of digital face scanning system and to draw attention to its effect on the treatment process.

Case: A 32-year-old female patient was referred to İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics with the request of making superstructures for her implants and previously prepared teeth. It was learned that the patient also had complaints about her anterior teeth. During the oral examination it was seen that there were 4 implants, and the teeth number 17-14-23-24-34-44-46 were prepared in advance. To find solutions to the patient's aesthetic complaints, the anterior teeth were included in the treatment plan. It was planned to perform: Metal ceramic bridge restoration to teeth number 14-17 and 44-46 and to the implants located in the teeth area 25-27 and 35-37, metal ceramic crown restoration to teeth number 24 and 34, full ceramic crown restoration to tooth number 23. In the anterior region, a minimally invasive approach was adopted. Thus, laminate veneer restoration was planned for the teeth number 13-12-11-21-22 and 33-32-31-41-42-43. Before the treatment, digital face scanning was applied to the patient and the design was made. Based on this design, a temporary restoration was prepared for the patient to use during the treatment.

Conclusion: By digital face scan, the patient realizes the extent to which he or she can meet the expectations from treatment. The design created can be transferred to the mouth and used as a temporary restoration. The time spent with the patient is shortened. Comprehensive design can be created and appropriate planning can be done.

Keywords: digital face scanning system, digital design, fixed prosthesis, prosthodontic treatment

P-105

Hiperdonti ile Taurodontizm, Makrodonti ve Mikrodonti Arasındaki İlişki: Retrospektif Çalışma*Berna Gökkaya¹, Özlem Gürbüz oflezer¹, Nihal Yetimoğlu Özdil¹, Betül Kargül²*¹Bahçelievler Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Çocuk Diş Hekimliği Kliniği, Protez Kliniği, Oral Diagnoz ve Radyoloji Kliniği, İstanbul²Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Diş fazlalığı dental arklarda herhangi bir bölgede meydana gelen gelişimsel bir anomalidir. Prevelansı %0.1-3.8 arasındadır. Bazı vakalarda maloklüzyonlara, dişlerin kaybına, sürme yolunda sapmalara ve kistik komplikasyonlara neden olduğu bilinmektedir. Bazı durumlarda ise asemptomatiktir ve radyografilerde tesadüfen tespit edilir. Bu çalışmanın amacı hiperdonti ile taurodontizm, mikrodonti ve makrodonti arasındaki ilişkiyi değerlendirmektir.

Yöntem: Bu retrospektif çalışmada 01.01.2017-01.01.2018 tarihleri arasında Bahçelievler Ağız ve Diş Sağlığı Merkezine tedavi amacıyla başvuran 7-12 yaş arasındaki 2348 hastanın radyografileri değerlendirilmiştir.

Bulgular: 1126 kız, 1222 erkek olmak üzere toplam 2348 hasta röntgeni incelenmiştir. 8 kız, 13 erkek hastada diş fazlalığı tespit edilmiştir. Hiperdonti prevalansı %0.9 bulunmuştur. %85 ile en çok fazlalığı görülen diş meziodentir ve hiperdonti erkek hastalarda (%67) kız hastalardan (%33) fazla görülmüştür. Taurodontizm hiperdonti hastalarında en fazla gözlenen anomali olarak tespit edilmiş (%48), makrodonti ise ikinci sırada yer almıştır (%19). Mikrodonti ise hiperdonti hastalardan sadece 1 erkek hastada (%7.7) gözlenmiştir. Ayrıca taurodontizm ve makrodonti hiperdonti erkek hastalarda (%53,%23) kız hastalardan (%37.5,%12.5) daha fazla izlenmiştir. Hipotaurodontizm (%50) en sık gözlenen taurodontizm tipi olarak tespit edilmiştir. Hipertaurodontizm kız hastalarda gözlenmemiştir. Hiperdonti kız hastalarda mandibular taurodontizm, hiperdonti erkek hastalarda maxiller taurodontizm gözlenmemesine rağmen, maksiller ve mandibular taurodontizmin hiperdonti erkek hastalarda (%71) hiperdonti kız hastalardan (%33) daha fazla gözlendiği bulunmuştur.

Sonuç: Fazla dişler estetik, maloklüzyon, fonksiyonel ve psikolojik problemlere neden olabilmektedir. Hiperdonti ile birlikte taurodontizm, mikrodonti ve makrodonti gibi anomalilerin gözlenmesi ise daha komplike bir tedavi planı gerektirebilir. Birçok vaka erken teşhis ve multidisipliner bir yaklaşım ile vakaların yönetimi tavsiye edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hiperdonti, Taurodontizm, Makrodonti, Mikrodonti

P-105

Relationship Between Hyperdontia with Taurodontism, Macrodonia and Microdonia: Retrospective Study*Berna Gökkaya¹, Özlem Gürbüz oflezer¹, Nihal Yetimoğlu Özdil¹, Betül Kargül²*¹Bahçelievler Oral and Dental Health Hospital, Clinic of Pediatric Dentistry, Clinic of Prosthodontics,

Clinic of Oral Diagnosis and Radiology, İstanbul

²Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul

Aim: Supernumerary teeth are a developmental anomaly in the dental arches and it may occur in any region. Its prevalence ranges from 0.1 to 3.8%. In some cases they are found to cause a malocclusion, disturbed eruption, loosened teeth or cystic complications. Sometimes supernumeraries are asymptomatic and are detected in radiographic examinations by coincidence. The aim of this study to evaluate of relationship between hyperdontia with taurodontism, macrodonia and microdonia.

Methods: In this retrospective study, 2348 Turkish patients who aged from 7 to 12 years of age treated between 01.01.2017 and 01.01.2018 in the Bahçelievler Oral and Dental Health Hospital were evaluated. Data were collected and differences in the distribution of hyperdontia and including their's dental anomalies were analysed.

Results: of the total sample of 2348 patients 1126(48%) were girls, 1222(52%) were boys. Hyperdontia was found in 21 children, including 8 girls (38%), 13 boys (62%). The prevalence of hyperdontia was 0.9%. The most common supernumerary tooth was found meziodens (85%). Meziodens was found more prevalent in boys (67%) than in girls (33%). Taurodontism is the most common dental anomaly (48%) following macrodonia (19%). Besides, taurodontism and macrodonia was found much more prevalent in boys (53%)(23%) than in girls (37.5%)(12.5%). Microdonia was found only 1 boys (%7.7) in hyperdontia patients. Hypotaurodontism is the most taurodontism type in hyperdontia patients (50%). Hypertaurodontism wasn't found in girls of hyperdontia patients. Although there was no mandibular taurodontism in girls and maxillary taurodontism in boys in hyperdontia patients, maxillary and mandibular taurodontism was higher prevalent in boys (71%) than in girls (33%).

Conclusion: Supernumerary teeth may lead to some clinical problems including malocclusions, aesthetic and functional complaints, and also psychological problems. Hyperdontia with taurodontism and macrodonia need much more complex treatment plan. Early diagnosis of the condition and multidisciplinary approach for management of such cases is recommended.

Keywords: Hyperdontia, Taurodontism, Microdonia, Macrodonia

P-106**İmplant Uygulaması Sonrası Okluzal Mesafenin Yeterli Olmadığı Vakada Multidisipliner Tedavi***Servet Özkaya, Gözde Memişoğlu, Ahmet Altuğ Çilingir*

Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Edirne

Amaç: Bu olgu sunumunda implant uygulaması sonrası interokluzal mesafenin yeterli olmadığı durumda protetik restorasyonun yapılabilmesi için multidisipliner tedavi aşamaları anlatılmıştır.

Vaka Sunumu: 52 yaşındaki kadın hasta diş eksikliği şikayeti ile Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi A.D. kliniğine başvurmuştur. Posterior mandibula bölgesine uygulanan 2 implantın protetik açıdan değerlendirilmesi sonucu karşıt arktaki dişlerin alveol kreti ile beraber migrasyonu sebebiyle implantüstü sabit protez tedavisi için interokluzal mesafenin yetersiz olduğu gözlenmiştir. Yapılan radyolojik ve intra oral muayene sonrasında yeterli interokluzal mesafenin elde edilmesi amacıyla maksiller posterior bölgedeki dişlerine kök-kanal tedavisi uygulanmıştır. Endodontik tedavi sonrasında ilgili dişlerin anterior bölge ile birlikte diş eti estetiğinin sağlanması ve kesim sonrasında yeterli kuron boyuna sahip olmaları amacıyla kuron boyu uzatma operasyonunun yapılmasına karar verilmiştir. Endodontik ve periodontal tedavileri biten hastanın dişleri prepare edilmiş ve diş eti şekillendirmesi amacıyla geçici restorasyonlar yapılmıştır. Diş eti şekillenmesini takiben ölçüler alınmış ve okluzal ilişkiler kaydedilmiştir. Ölçüler teknisyene metal altyapı hazırlanması amacıyla gönderilmiştir. Üst çene 1. küçük azı, 2. küçük azı, 1. büyük azı, alt çene 1. küçük azı dişlerinde tek kuron, alt çene 3 üyeli implant destekli sabit protezin metal provası yapılmıştır. Renk seçiminden sonra dentin prova aşamasında okluzal ilişkiler ayarlanmıştır. Glazür işlemi yapılan restorasyonlar daimi simante edilerek hastaya teslim edilmiştir.

Sonuç: İnterokluzal mesafenin yetersiz olduğu vakalarda implant destekli sabit restorasyonlar için yer hazırlanması multidisipliner bir planlama ile sağlanabilmektedir. Bu olguda da implant uygulamasını takiben endodontik ve periodontal tedavilerle estetik ve fonksiyon desteklenmiş, sabit bir restorasyon ile hastanın protetik rehabilitasyonu sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: dental implant, multidisipliner tedavi, yetersiz interokluzal mesafe

P-106**Multidisciplinary Treatment in Case Where the Occlusal Distance is not Sufficient After Implant Placement***Servet Özkaya, Gözde Memişoğlu, Ahmet Altuğ Çilingir*

Trakya University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Edirne

Purpose: In this case report, multidisciplinary treatment stages are described in order to perform prosthetic restoration which occlusal distance is not sufficient after implant placement.

Case Report: A 52-year-old female patient applied to the Trakya University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics with tooth deficiency complaint. After prosthetic evaluation 2 dental implants was inserted surgically in posterior mandibular region, interocclusal distance was insufficient for the implant-supported fixed prosthesis because of the migration of the teeth in the opposite arc with the alveolar crest. Root-canal treatment is performed on the maxiller posterior teeth in order to obtain sufficient interocclusal distance after radiological and intraoral examination. After endodontic treatment, crown lengthening operation decided in order to provide the gingival aesthetics of related region with anterior teeth and to have sufficient crown length after preparation. The endodontic treatment is completed and periodontal treatment is performed, teeth are prepared, temporary restorations are applied for gingival recountouring. The impressions were made after gingival recountouring and occlusal relations were recorded. The impressions were sent to the dental technician in order to obtain metal framework. Try-in of the metal frameworks of the maxillary first premolar, second premolar, first molar, mandibular first premolar teeth's single crown restoration and mandibular 3-unit implant supported fixed prosthesis are performed. After shade selection, occlusal relations were adjusted in the dentin try-in stage. The restorations were cemented and delivered to the patient.

Conclusions: A multidisciplinary planning can be used to provide sufficient space for implant-supported fixed restorations in cases where interocclusal distance is insufficient. In this case, aesthetics and function were supported by endodontic and periodontal treatments following implant application and prosthetic rehabilitation was achieved with a fixed restoration.

Keywords: dental implant, insufficient interocclusal distance, multidisciplinary treatment

P-107**Mandibula Yerleşimli Sekonder Anevrizmal Kemik Kisti: Olgu Sunumu***Meltem Özden Yüce¹, Emine Adalı², Uğur Tekin¹*¹Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir²İzmir Demokrasi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Anevrizmal kemik kisti, primer kemiğin selim tümör benzeri lezyonlarından olup, sıklıkla uzun kemiklerde ve vertebrada görülmektedir. Kraniyofasiyal bölgede ise nadir rastlanan bir lezyondur. Tüm primer kemik tümörlerinin %1'ini oluşturmakla birlikte, tüm AKK'lerinin yaklaşık %1.9'u çenelerde görülür. AKK'nın tek başına görüldüğü primer tipleri olduğu gibi, daha önceden var olan benign veya malign bir lezyon üstünde görüldüğü sekonder tipleri de vardır. Konservatif veya radikal cerrahi yöntemler tedavi seçenekleri arasındadır. Maksillofasiyal cerrahi pratiğindeki önemi, kolaylıkla malignite ile karışabilmesidir.

Olgu: 20 yaşında kadın hastada, mandibula anterior bölgeyi etkileyen ve 4 yıl takip edilen dev hücreli reperatif granulo ma se konder olarak gelişmiş anevrizmal kemik kisti olgusu sunulmaktadır. Hastanın ilgili bölgedeki devital dişlerine kanal tedavisi uygulanmasını takiben, lokal anestezi altında intraoral yaklaşımla kitleye total küretaj uygulandı. Histopatolojik inceleme sonucu reperatif dev hücreli granulo ma se konder olarak gelişmiş anevrizmal kemik kisti tanısı kondu. Hastanın dört yıllık izleminde lokal nüks veya komplikasyona rastlanmadı.

Sonuç: Çene kemiklerinde görülen, radyolüsent ve multiloküler görüntü veren tüm lezyonlarda ayırıcı tanıya anevrizmal kemik kisti de alınmalıdır. Radyolojik olarak kesin tanı konulması mümkün olmayan bu olgularda cerrahi girişimden önce mutlaka insizyonel biyopsi uygulanmalı ve tedavisinde total cerrahi küretaj seçilmelidir.

Anahtar Kelimeler: cerrahi küretaj, kemik tümörleri, sekonder anevrizmal kemik kisti

P-107**Secondary Aneurysmal Bone Cyst Located in the Mandible: A Case Report***Meltem Özden Yüce¹, Emine Adalı², Uğur Tekin¹*¹Ege University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İzmir²İzmir Demokrasi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İzmir

Objective: Aneurysmal bone cyst is a benign tumor-like lesions of primary bone that is more commonly seen in long bones and the vertebra. Its occurrence in the craniofacial region is rare. Although it constitutes 1% of all primary bone tumors, approximately 1.9% of all ABC occur in the jaws. As the primary types of ABC are seen alone, it was called as secondary aneurysmal bone cyst when it is located on a preexisting benign or malignant lesion. Various treatment options have been proposed as conservative or radical surgery. The importance of the lesion in the maxillofacial surgery practice is that it may easily confuse with malignancy.

Case: A rare case of a secondary aneurysmal bone cyst (ABC) involving the anterior mandible in a 20-year-old female, with a 4 years of follow-up. Total curettage was performed via a intraoral approach under local anesthesia after root canal treatment of the devital teeth in the region. Histopathologic diagnosis was made as giant cell reparative granuloma and secondary aneurysmal bone cyst. No recurrence or complication were seen during a follow-up period of four years.

Result: Aneurysmal bone cyst should also be taken into the differential diagnosis of all the lesions in the jaw bones showing radiolucent and multilocular images. Incisional biopsy should be performed before surgical intervention and total surgical curettage should be chosen in these patients.

Keywords: surgical curettage, bone tumors, secondary aneurysmal bone cyst

P-108**Maksilla Anteriyorda Periferal Dev Hücreli Granülom: Bir Olgu Raporu**

Nevin Ceren Özdoğru¹, Rıdvan Güler²

¹Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Diyarbakır

²Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerahisi Anabilim Dalı, Diyarbakır

Giriş: Periferal dev hücreli granülom(PDHG); gingiva ve alveolar mukozada lokalize, periost veya periodontal membran kaynaklı reaktif bir lezyondur. Etiyolojisi tam olarak bilinmemekle birlikte lokal travmatik faktörlerin neden olabileceği düşünülmektedir. Bu çalışmada maksiller anterior bölgede görülen PDHG olgusunun tedavisi ve takibi anlatılacaktır.

Olgu: 48 yaşında bayan hasta; 21 no'lu diş bölgesinde diş çekimi sonrası gelişen ağrısız dişeti büyümesi şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik muayenede anterior maksillada kanamalı ve dişetinden kabarık büyük boyutta kitle görüldü. Klinik ve radyolojik muayene sonrasında lezyon lokal anestezi altında tabanındaki periostla birlikte eksize edildi.

Sonuç: Periferal dev hücreli granülomlar yavaş büyür ve büyüme sırasında asemptomatiklerdir. Nüks edebilirler. Bu nedenle tam olarak eksize edilmeleri gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Maksilla, Periferal Dev Hücreli Granülom, Dev hücreli granülom

P-108**Peripheral Giant Cell Granuloma in Maxilla Anterior: A Case report**

Nevin Ceren Özdoğru¹, Rıdvan Güler²

¹Dicle University Faculty of Dentistry, Diyarbakır

²Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Diyarbakır

Introduction: Peripheral giant cell granuloma (PGCG) which usually occurs in the gingiva and alveolar mucosa, is a reactive lesion originating from the periosteum or periodontal membrane. Although the etiology is unknown, it is thought that local traumatic factors may be the cause. In this study, the treatment and follow-up of PGCG in maxillary anterior region is presented.

Case: A 48-year-old female patient; referred to our clinic with the complaint of painless gingival enlargement after tooth extraction in the region of tooth 21. Clinical examination seen a large mass with hemorrhagic and gingival enlargement on the anterior maxilla. After clinical and radiological examination, lesion was excised together with the underlining periosteum under local anesthesia.

Conclusion: Peripheral giant cell granulomas grow slowly and they are asymptomatic during growth. They can relapse. Therefore, they must be fully excised.

Keywords: Maxilla, Peripheral Giant Cell Granuloma, Giant cell granuloma

P-109**Sinüs Oro-Antral Açıklığının Bichat Yağ Dokusu ile Tedavisi**

Mustafa Sami Demirsoy, Sefa Çolak, Serkan Yıldız, Mehmet Kemal Tümer

Tokat Gaziosmanpasa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Tokat

Amaç: Maksiller posterior dişlerin çekimi, özellikle birinci molar ve premolar dişlerin, oro-antral sinüs açıklığına (OASA) yol açabilir. Açıklığın boyutu 1-3 mm'den büyükse ve onarılamazsa, maksiller sinüzit veya ora-antral fistül oluşmasına neden olabilir. Bu olgu sunumunun amacı, diş çekimi sonucu oluşan ora-antral ilişkisinin Bichat yağ dokusu ile onarılmasıdır.

Olgu Sunumu: 39 yaşındaki erkek hasta, diş merkezde yapılan sağ maksiller ikinci molar diş çekimi sonucu yaşadığı şikayetler ile kliniğimize müracaat etti. Klinik muayene sonucunda oro-antral sinüs açıklığı gözlemlendi. Yapılan radyolojik inceleme sonucunda sinüs içerisinde kalmış herhangi bir kök parçası veya başka bir patoloji gözlemlenmedi. Lokal anestezi altında tam kalınlık flap kaldırılarak operasyon sahasına ulaşıldı, alan temizlendi ve 2.premolar bölgesinden bukkal mukozaya künt diseksiyon yapılarak Bichat yağ dokusu ortaya çıkarıldı. Yağ dokusu primer olarak suture edildi, daha sonra operasyon sahası primer olarak kapatıldı.

Sonuç: Oro-Antra Sinüs açıklığının en önemli etkenleri, travmatik diş çekimi ve sinüs içerisine yabancı cisimlerdir. OASA tedavisinin temeli, oral kavite ile maksiller sinüs arasında bariyer oluşturma yatmaktadır. Bichat yağ yastığı, düşük maliyetli olması ve OASC cerrahi tedavileri için başarılı sonuçlar vermesi nedeniyle, tercih edilen yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Bichat Yağ Yastığı, Maksiller Sinüs, Oro-Antral Sinüs İlişkisi

P-109**Surgical Treatment of Oro-Antral Sinus Communications Using Bichat Fat Pad**

Mustafa Sami Demirsoy, Sefa Çolak, Serkan Yıldız, Mehmet Kemal Tümer

Tokat Gaziosmanpasa University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Tokat

Objective: Extraction of a maxillary posterior tooth, especially upper molar and premolar teeth, may lead to oro-antral sinus communication (OASC). If the size of the defect is larger than 1-3 mm and not repaired, it may cause maxillary sinusitis or oro-antral fistula. The purpose of this case report is the repair of the oro-antral relationship with Bichat fat pad.

Case: A 39 years old male patient referred to our clinic with OASC. He referred to our clinic the day after extraction of maxillary second molar. On clinical examination, OASC was seen. On radiological examination, no fractured root piece or cystic lesion was observed in the sinus. Under local anaesthesia Bichat fat pad dissected bluntly and primarily sutured at the oro-antral sinus communication site. The operation site was primarily closed by using releasing incisions.

Conclusion: Traumatic extractions and foreign bodies in maxillary sinuses are common factors for OASC occurrence. Treatments of OASC's are based on creating a barrier between the oral cavity and maxillary sinus. Bichat fat pad is preferable modalities with low costs and successful outcomes for OASC surgical therapies.

Keywords: Bichat Fat Pad, Maxillary Sinus, Oro-Antral Sinus Communications

P-110**Genç Daimi Dişlerin Estetik Restorasyonlarında Strip Kron Kullanımı: 2 Olgu Sunumu***Aslı Köroğlu, Gül Tosun*

Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Genç daimi dişlerin estetik problemlerinde tedavi seçenekleri olarak; minimal invaziv işlem olan direkt kompozit rezin uygulamaları, porselen laminate veneer restorasyonlar, metal seramik restorasyonlar ve tam seramik kronlar sayılabilir. Ancak bu tedavi yöntemleri diş dokusundan madde kaybına neden olan invaziv tedavi seçenekleri oldukları için, genç daimi dişlerde öncelikli tedavi seçenekleri olarak görülmemelidir. Diş dokusunda ya çok az aşındırma yaparak ya da hiç aşındırma yapmadan, direkt olarak uygulanabilen strip kronlar yardımıyla kompozit restoratif materyallerin kullanımı genç daimi dişlerde estetik dolgu yapımında pratik, ekonomik ve koruyucu bir yaklaşımdır.

Olgu 1: 13 yaşındaki kız hasta maksillar santral ve lateral dişleri arasındaki diastema şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Strip kronlar kullanılarak estetik restorasyonu planlandı. Uygulanması planlanan dişlere uygun strip kron seçimleri yapıldı ve strip kronların yüzeylerinde fazla kompozitin akmasını sağlamak amacıyla delikler açıldı. Diş yüzeyleri polisajlanıp, renk seçimi yapıldıktan sonra, dişlerin izolasyonu sağlandı. Restorasyon uygulanacak dişlerin yüzeylerine 30 saniye asit (%37'lik Best Blue Gel) uygulandı. Asit yıkandıktan ve dişler kurutulduktan sonra diş yüzeylerine adeziv rezin (R&D Series Nova Compobond) uygulandı ve 20 saniye LED ışık cihazı ile polimerize edildi. Dişlere strip kronlar yardımıyla kompozit rezin (3M ESPE) uygulandı ve bukkal ve palatinal yüzeylerinden 20'şer saniye ışık uygulandı. Ardından strip kronlar alev uçlu frezler yardımıyla diş yüzeyinden uzaklaştırıldı. Aşındırıcı diskler ve polisaj lastikleri kullanılarak konturlama, bitirme ve polisaj işlemleri gerçekleştirildi. **Olgu 2:** 15 yaşındaki ortodontik tedavi görmekte olan kız hasta maksillar lateral dişlerindeki diastema şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Yapılan muayenenin sonucunda strip kronlar kullanılarak kompozit rezinle restorasyonu planlandı. Dişlere uygun strip kronlar seçildikten sonra tedavi planlaması Olgu 1'deki gibi devam ettirildi.

Sonuç: Genç daimi dişlerin estetik restorasyonlarında kompozit materyallerin strip kronla uygulanması sonucunda kabul edilebilir estetiğe ulaşılmaktadır. Kontrollerine gelen hastaların yapılan klinik değerlendirmelerinde, restorasyonlarında herhangi bir kırığa ve renk değişikliğine rastlanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: diş, estetik, strip kron

P-110**Strip Crown Use in Aesthetic Restorations of Young Permanent Teeth: 2 case report***Aslı Köroğlu, Gül Tosun*

Selçuk University Faculty of Medicine, Department of Pedodontics, Konya

Aim: The use of composite restorative materials with the help of strip crowns that can be applied directly or with little or no etching in the dental tissue is a practical, economical and protective approach in the construction of aesthetic fillings in young permanent teeth.

Case 1: A 13-year-old girl was admitted to our clinic with the complaint of diastema between her maxillar central and lateral teeth. Aesthetic restoration was planned by using strip crowns. The choice of appropriate strip crowns was made for the teeth planned to be applied, and holes were opened on the surfaces of the strip crowns to allow excess composite to flow. Teeth surfaces were polished and after color selection, teeth were isolated. The surfaces of the teeth to be applied were treated with acid (37% Best Blue Gel) for 30 seconds. Adhesive resin (R&D Series Nova Compobond) was applied to the tooth surfaces after the acid was washed and the teeth were dried and polymerized with a 20 second LED light device. Composite resin (3M ESPE) was applied to the teeth with the help of strip crowns and light was applied on buccal and palatinal surfaces for 20 seconds. Then, the strip crowns were removed from the tooth surface by means of flare-tipped cutters. Finishing operations were performed using abrasive discs and polishing tires. **Case 2:** A 15-year-old girl with orthodontic treatment was admitted to our clinic with the complaint of diastema in her maxillar lateral teeth. Aesthetic restoration was planned by using strip crowns. Subsequent treatment planning was continued as in Case 1.

Conclusion: In aesthetic restorations of young permanent teeth, as a result of the application of composite materials with strip crowns, acceptable aesthetics are reached. In the clinical evaluations of the patients who came to their control, there was no fracture and discoloration in their restorations.

Keywords: aesthetic, strip crown, tooth

P-111**CAD/CAM Teknolojisi İle Maksiller Anterior Dişlerin Restorasyonu***Songül Kılıç, Mine Betül Üçtaşlı, Gizem Demir*

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Giriş: Kron harabiyeti bulunan dişlerin protetik tedavisinde geleneksel yöntemlerin kullanılmasının klinisyen için bazı zorlukları bulunmaktadır. Bunlar arasında; harabiyetin restore edilebilecek seviyede olup olmaması, çoklu seans gerektirmesi, tamirlerinin uzun ömürlü olmaması, laboratuvar teknisyeninin becerisine dayanması, maliyetlerinin yüksek olması gibi nedenler gösterilebilir. Son yıllarda dijital diş hekimliğinin ölçü netliği ve hassasiyet başarıları kron harabiyeti fazla olan vakalarda kullanımını arttırmıştır.

Olgu: 18 yaşında erkek hasta, anterior maksiller bölgede estetik kaygıyla kliniğimize başvurmuştur. Hastanın klinik ve radyografik muayenesini takiben Sınıf 3 kapanışa sahip hastaya yapılabilecek tedavi planlaması hakkında bilgi verildi. Oral hijyen eğitiminin 1 ay sonra diş etleri sağlıklı duruma geldi. Hastanın 21 ve 22 numaralı dişleri ağrı ve perküsyon hassasiyeti sebebiyle One Shape döner eğe sistemi kullanılarak kök kanalları şekillendirildi, %5,25 sodyum hipoklorit solüsyonu ile irrigate edildi ve gutta perka ile lateral kompaksiyon yöntemiyle dolduruldu. Ayrıca kök kanal tedavisi uygulanmış aşırı madde kaybı olan 11 ve 12 numaralı dişlere post yuvası hazırlandı. Rezin siman (Panavia F2.0, Kuraray) ile fiber post (Cytec Blanco Fiber Post, Hahnenkraft) post boşluğuna uyumlandırılarak simante edildi. Diş yüzeyi %37'lik fosforik asit (Panora 200, Imicryl) ile pürüzlendirildikten sonra bağlayıcı ajan (Universal Single Bond, 3M ESPE) uygulandı ve restorasyon nano hibrit kompozit rezin (A2 Filtek Ultimate, 3M ESPE) ile tamamlandı. Tüm preprotetik işlemler sonrası, chamfer tarzda subgingival preparasyon yapıldı. Cerec CAD/CAM (bilgisayar destekli tasarım/bilgisayar destekli üretim) cihazı ile tarama işlemi gerçekleştirildi ve lityum disilikat seramik bloklardan (Emax, Ivoclar Vivadent) milled ile üretimi yapıldı ve dual sertleşen rezin siman (Panavia F2.0, Kuraray) ile simante edildi.

Sonuç: Adeziv ve dijital diş hekimliğindeki gelişmeler sayesinde, hızlı, ekonomik, kaliteli ve estetik restorasyonlar yapılabilir hale gelmiştir.

Anahtar Kelimeler: Cad-cam, fiber post, One shape, Emax, panavia F2.0, Universal single bond

P-111**Restoration of Maxillary Anterior Teeth with CAD / CAM Technology***Songül Kılıç, Mine Betül Üçtaşlı, Gizem Demir*

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Ankara

Introduction: There are some difficulties for the clinician to use conventional methods in the prosthetic treatment of teeth with crown destruction. Damage level of the teeth, multiple sessions need, short term repair success, based on dental technicians skill and high costs can be the reasons. Recently, improvements at the measurement accuracy and precision of digital dentistry increased the use.

Case: 18 years old male patient consulted to the clinic with aesthetic concern in the anterior maxillary region. After the patient's clinical and radiographic examination, the patient with Class 3 occlusion was informed about the treatment planning. One month after the oral hygiene training gingiva were brought to a healthy state. For pain and percussion sensitivity root canal treatment of 21-22 numbered teeth were shaped with one shape rotary system, irrigated with 5.25% sodium hypochlorite and root canals were filled with gutta percha lateral compaction technique. Additionally, post spaces were prepared to numbered teeth with robot canal treatment. Then fiber post were cemented with resin cement (Panavia F2.0). Teeth were etched with 37% phosphoric acid (Panora 200, Imicryl), adhesive were applied and teeth were restored with nanohybrid composite resin. After preprosthetic procedures subgingival chamfer preparation was performed. Scanning of the prepared teeth were completed with Cerec CAD/CAM device and lithium disilicate ceramic blocks (Emax, Ivoclar Vivadent) were machined milled and cemented with dual-cure resin cement (Panavia F2.0, Kuraray).

Conclusion: Improvement at adhesive and digital dentistry, fast, economical, high-quality and aesthetic restorations can be achieved.

Keywords: Cad-cam, fiber post, One shape, Emax, panavia F2.0, Universal single bond

P-112

Çocuk Hastalarda Dentigeröz Kistlerin Tedavi Yaklaşımı: Bir Olgu Sunumu*Nihan Tuğcu¹, Serhat Can², Başak Durmuş¹*¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul²Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Dentigeröz kistler, sürmemiş bir dişin folikülünün genişlemesiyle gelişen ve dişin kole bölgesine yapışarak dişi çevreleyen, diş kaynaklı iyi huylu kistlerdir. Tüm çene kistlerinin yaklaşık %14-20'sini oluşturan dentigeröz kistler, enfekte olmadığı sürece ağrısız şekilde genişlerler. Genellikle ilgili bölgedeki diş eksikliği ya da diş sürmesindeki gecikmeyi belirlemek amacı ile alınan radyografilerle saptanırlar. Dentigeröz kistler radyolojik olarak sürmemiş dişin kronu ile birlikte bulunan düzgün sınırlı, uniloküler radyolüsent alanlar şeklinde görülmektedir. Dentigeröz kistlerin patogenezi tam olarak bilinmemekle birlikte, gelişimsel veya inflamatuvar orjinli olabileceği düşünülmektedir. İnflamatuvar orjinli dentigeröz kistlerin ise süt dişlerindeki kronik inflamasyondan kaynaklanabileceği ileri sürülmektedir. Bu çalışmanın amacı dentigeröz kisti olan olgunun marsupializasyon yöntemi ile tedavisini sunmaktır.

Olgu: Kliniğimize sağ alt çenede şişlik şikayetiyle başvuran 9 yaşındaki kız hastada yapılan klinik ve radyografik incelemede sağ mandibular kortikal kemikte genişleme, 84 ve 85 nolu dişlerin apikalinden mandibula tabanına kadar uzanan ve 45 numaralı dişi içine alan radyolüsent lezyon görüldü. Diş çekimleri öncesi hastadan ölçü alınarak kist lümenine yerleşebilecek metal tüplü hareketli aparey hazırlandı. Sedasyon altında diş çekimleri gerçekleştirilerek immedat intraoral kist apareyi yerleştirildi. Diş çekimleri sonrası hastanın velisinden aparey tüpünden günde en az 3 kez serum fizyolojik ile kist kavitesini yıkaması istendi. Hasta birinci kontrolü takiben üçer hafta ara ile düzenli kontrollere çağırıldı. Aparey kullanımı 5 ay sürdü, 5. ayın sonunda radyografik olarak kistin iyileştiği belirlenmesine rağmen 45 nolu diş henüz sürmediği görüldü. Apareyin kullanımı bırakılıp, ilgili bölgeye sabit yer tutucu yerleştirilerek 45 nolu dişin sürmesi beklendi. Hastanın operasyondan sonra 9. Ay kontrolünde 45 nolu dişin sürmesini tamamladığı, apeks gelişiminin sorunsuz devam ettiği, asemptomatik olduğu görülmüştür. Dişte süt dişinin kronik inflamasyonuna bağlı olarak geliştiği düşünülen mine hipoplazisi (Turner diş) gözlenmiştir. **Sonuç:** Çocuk hastalarda dentigeröz kistlerin görülme sıklığı fazladır ve marsupializasyon ile yapılan konservatif tedavi yaklaşımı başarılı sonuçlar vermektedir.

Anahtar Kelimeler: dentigeröz kist, marsupializasyon, mine hipoplazisi

P-112

Dentigerous Cyst Treatment Approach on Pediatric Patients: A Case Report*Nihan Tuğcu¹, Serhat Can², Başak Durmuş¹*¹Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Paediatric Dentistry, İstanbul²Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Aim: Dentigerous cysts are benign odontogenic cysts that develop by the expansion of an unerupted tooth follicle which is attached to the neck of the tooth. They expand painlessly as long as they are not infected. The exact histogenesis of dentigerous cysts remains unknown, but some authors consider the existence of 2 types of dentigerous cysts: one developmental and the other inflammatory originating from the chronic infection of the primary teeth. The aim of this study is to present the treatment of a patient with dentigerous cyst by marsupialization.

Case: A 9 year-old female patient applied to our clinic with a complaint of swelling in her right mandibula. Clinical and radiographic examinations revealed enlargement of the right mandibular cortical bone, periapical radiolucent lesion extending from the apex of the teeth 84,85 to the base of the mandibula that contained tooth 45. Impression was taken from the patient before surgical extraction and removable appliance with metal-tube had been prepared. The tooth extracted and cyst appliance was placed immediately. After extraction, parent irrigated the cyst cavity with saline at least 3 times a day from the tube of the appliance. Patient was called to follow-up visits every three weeks after the first check. The use of appliance lasted for 5 months. At the end of the 5th month, although it was determined that the cyst was healed radiographically, tooth 45 hadn't erupted yet so a fixed space maintainer was placed. At the ninth month control, it was seen that the tooth reached the occlusion, the apex development continued smoothly. The enamel hypoplasia, which was thought to develop due to chronic inflammation of the primary teeth, was observed in the tooth 45.

Conclusion: The incidence of dentigerous cysts is high at childhood and conservative treatment with marsupialisation is successful.

Keywords: dentigerous cyst, marsupialization, enamel hypoplasia

P-113**Travmaya Uğramış Dişlerdeki Eski Kompozit Restorasyonların Çoklu Tabakalama Tekniğiyle Yenilenmesi***Bilal Yaşa, Ezgi Doğan*

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Genellikle üst kesici dişleri etkileyen travmatik dental yaralanmaların en yaygın şekli anterior kron kırıklarıdır. Travmanın yönü ve şiddeti etkilenen doku miktarını belirler. Yeterli mine yapısı mevcutsa gelişen adeziv ve kompozitlerle mine-dentin kırıklarında estetik ve tatmin edici sonuçlar elde edilebilir. Bu vakanın amacı renklenmiş ve kırılmış kompozit restorasyonların çoklu tabakalama tekniği kullanılarak yenilenmesini anlatmaktır.

Olgu sunumu: 28 yaşında erkek hasta, 4.5 yıl önce travmatize üst kesici dişlerine yapılan renklenmiş ve kırık kompozit restorasyonlarla ilgili şikayetler için kliniğimize başvurdu. Ağız içi ve radyolojik muayenede, doğal bir gülüş için kesici dişlere çoklu tabakalama tekniğiyle direk kompozit restorasyonlar yapılması sonucuna varıldı. Renk belirlendikten sonra silikon indeks hazırlanmış ve dişler lastik örtü ile izole edilmiştir. Eski restorasyonların kaldırılmasını takiben, mine yüzeylerine uzun bevel bizotaj uygulanmış ve kaba parlatma diskleri ile düzeltilmiştir. Diş yüzeylerinin asitlenmesi ve bonding sonrası, A1 mine rengi (Filtek Ultimate, 3M Espe) ile palatinal duvar oluşturuldu. Kırık hattını saklamak için A3 dentin and A2 Body renkleri kullanıldı. Mine katmanı olarak ince bir A1 mine rengi uygulanarak restorasyonlar tamamlandı. Karbit frezlerle yüzey özellikleri oluşturulduktan sonra restorasyonlar spiral parlatma lastikleriyle parlatıldı.

Sonuç: Takip randevusunda restorasyonların klinik performansı ve estetik görünümü mükemmeldi. Hasta restorasyonların renginden, anatomik formundan ve fonksiyonundan çok memnun kaldı. Restoratif diş hekimliğindeki gelişmeler ve tabakalama tekniklerinin doğru uygulanmasıyla kırık vakalarının basit, hızlı ve her şeyden önce minimal invaziv olarak rehabilitasyonu mümkündür.

Anahtar Kelimeler: dental travma, kompozit, kron kırığı, tabakalama

P-113**Renewal of Old Composite Restorations on Traumatized Teeth with Multiple Layering Technique***Bilal Yaşa, Ezgi Doğan*

İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İzmir

Objective: Anterior crown fractures are most common form of traumatic dental injuries that mainly affect the maxillary incisors. Severity and direction of the trauma determine the amount of tissue affected. If the adequate enamel structure is available, aesthetic and satisfactory results can be obtained with developing adhesives and composites in the enamel-dentin fractures. The aim of this report is to describe renewal of discolored and broken composite restorations on traumatized teeth by using multiple layering technique.

Case: 28-year-old male patient referred to our clinic for complaints about discolored and broken composite restorations placed 4.5 years ago on traumatized upper incisor teeth. At the oral and radiological examination, direct composite restorations to the incisors by using multiple layering technique were concluded for a natural smile. After the color determination, silicon index was prepared and teeth were isolated with rubber dam. Following the old restorations were removed, long bevel preparations were applied to the enamel surfaces and smoothed with coarse polishing disks. After etching and bonding of teeth surfaces, palatinal shells were formed using A1 enamel shade (Filtek Ultimate, 3M Espe). A3 dentin and A2 Body shades were applied for masking crack lines. The restorations were finished applying a thin A1 enamel shade increment as an enamel layer. After creating of surface textures with carbide burs, the restorations were polished with spiral polishing rubbers.

Conclusion: At the follow-up, clinical performance and esthetic appearance of the restorations were perfect. The patient was very satisfied from color, anatomic form and function of the restorations. With the advances in restorative dentistry and using layering techniques properly, it is possible to rehabilitate fracture cases simply, quickly and above all minimally invasively.

Keywords: dental trauma, composite, crown fracture, layering

P-114**Mandibular Birinci Daimi Molar Dişi Dikleştirmek İçin Kullanılan Modifiye Halterman Apareyi: Vaka Sunumu**

Mürşide Seda Köseoğlu¹, Hüseyin Şimşek¹, Süleyman Kutalmış Büyük²

¹Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Ordu

²Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Ordu

Amaç: Bu vaka sunumunun amacı, modifiye Halterman apareyi kullanılarak ektopik sürmüş sağ mandibular 1. daimi molar dişi dikleştirerek normal konumda sürmesini sağlamaktır.

Vaka: 9 yaşındaki kadın hasta rutin muayene nedeniyle Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvurmuştur. Hastanın klinik ve radyografik muayenesi sonucu sağ mandibular 1. daimi molar dişinin ektopik olarak sürdüğü tespit edildi. Hastaya Halterman apareyi tasarlandı. İlk olarak sağ mandibular 2. süt molar dişe ve sol mandibular 1. daimi molar dişe bant yerleştirildi. Sağ mandibular 2. Süt molar dişin distalinden uzanan bir büküm yapıldı. Sağ mandibular 1. daimi molar dişin distal tarafına okluzal buton yerleştirildi. Distal büküm ile okluzal buton arasına zincir elastik takıldı. 2 hafta sonra hasta çağrıldı ve zincir elastik değiştirildi. 1 ay sonra sağ mandibular 1. daimi molar dişin doğru pozisyonda konumlandığı görüldü. Distal büküm apareyden uzaklaştırıldı. Aparey lingual ark şeklinde modifiye edildi ve hasta bunu 6 ay boyunca pasif olarak kullandı.

Sonuç: Bu vaka sunumunda modifiye Halterman apareyinin ektopik erüpsiyonda başarılı olduğu gösterildi.

Anahtar Kelimeler: ektopik erüpsiyon, Halterman apareyi, distale devrilme

P-114**Uprighting of Mandibular First Permanent Molar with Modified Halterman Appliance: Case Report**

Mürşide Seda Köseoğlu¹, Hüseyin Şimşek¹, Süleyman Kutalmış Büyük²

¹Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ordu

²Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Ordu

Aim: The aim of this case report to upright the right mandibular first permanent molar tooth with ectopic eruption using the modified Halterman appliance.

Case: A 9year old female patient referred to the Ordu University Faculty of Dentistry, Departments of Pedodontics due to routine controls. Clinical and radiographic examination of the patient revealed right mandibular first permanent molar tooth ectopic eruption. Halterman appliance was designed. Firstly, bands were placed on right mandibular second primary molar tooth and left mandibular first molar tooth. The band on second primary molar tooth soldered distal extension hook shape. The occlusal button was bonded on the right mandibular first molar distally. A tight loop chained elastic is placed between the occlusal button and distal hook. The patient was recalled 2 week interval to changed the chain elastic. After one month, right mandibular first permanent molar developed in correct position. The distal hook was removed from the appliance. The modified Halterman appliance was modified to a lingual arc and it was used non-active for 6 months.

Conclusion: In this case report, showed that the modified Halterman appliance succeeded in ectopic eruption.

Keywords: : Halterman appliance, ectopic eruption, distal tipping

P-115

Rezin Nano Seramikten İnley Tutuculu Sabit Protez Yapımı İçin Modifiye Bir Teknik Uygulanması*Merve Bankoğlu Güngör, Engin Esentürk, Seçil Karakoca Nemli*

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu vakada çok sayıda dental materyale alerjik reaksiyon gösteren hastanın, ölçü maddeleri kullanımını ortadan kaldıran dijital ölçü yöntemi ve alerjik olmayan bir restoratif materyal ile protetik tedavisini tamamlamak amaçlanmıştır. Patch testi sonucu alerjik reaksiyon göstermeyen rezin nanoseramik bloklardan modifiye bir teknik ile inley tutuculu sabit protez yapımı anlatılmıştır.

Olgu: 61 yaşındaki kadın hastanın klinik öyküsü sonucunda, ölçü maddeleri ve seramikler dahil olmak üzere çok sayıda dental materyallere alerjik reaksiyon gösterdiği öğrenildi. Bu nedenle hastadan geleneksel yöntemle ölçü maddesi kullanılarak ölçü almak yerine, dijital ölçü alınarak CAD/ CAM sisteminde üretilen bir restorasyon yapılması planlandı. Alerjik olmayan bir restoratif materyal seçebilmek amacıyla, CAD/CAM sisteminde uygulanabilecek seramik materyallerden birer örnek verilerek hasta alerji testine yönlendirildi. Patch testi sonucunda hastanın rezin nanoseramiklere (Lava Ultimate) reaksiyon göstermediği belirlendi. Resin nanoseramik materyali tek kron yapımına uygun bloklar halinde üretilmiştir. Bu materyalden splintli kronlar üretmek amacıyla, kronlardan birine inley kavitesi açılıp diğer krona bu kaviteye yerleşen bir tutucu yerleştirilmesi modifikasyonun planlandı. Buna göre 45-46 nolu dişler bölgesindeki implantların üzerine abutmentler yerleştirildi ve prepare edildi. Dijital ölçü alındı, model üzerinde 45 nolu diş için kron tasarımı yapıldı ve üretildi. Sonrasında kron abutment üzerine yerleştirilerek distal yüzeyine inley kavitesi açıldı ve 2. kez dijital ölçü alınarak 46 nolu diş için restorasyonun tasarımı ve üretimi yapıldı. Restorasyonların, ağız içi uyumu kontrol edildi. Ağız dışı polisaj işlemlerinin ardından restorasyonlar, rezin siman ile önce birbirlerine daha sonrada abutmentlerin üzerine simante edildi. Dört yıllık takip süresince hastada herhangi bir biyolojik veya mekanik komplikasyona rastlanmadı. Hasta, estetik ve fonksiyonel olarak protezinden memnun olduğunu ifade etti.

Sonuç: Resin nanoseramikler, CAD/CAM sistemleri için üretilen kompozit ve seramik içerikli materyallerdir. Hasta başında tek seansta uygulanabilme, renk stabilitesi ve esneklik gibi avantajlarının olmasının yanı sıra simantasyon öncesi ve sonrasında ağızda uyumlanabilmekte, parlatılabilmekte ve modifiye edilebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: rezin nano seramik, inley tutuculu sabit protez, dijital ölçü

P-115

Modified Technique to Make An Inlay Retained Fixed Prosthesis Using Resin Nano Ceramic*Merve Bankoğlu Güngör, Engin Esentürk, Seçil Karakoca Nemli*

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara

Aim: In this case, we aimed to complete the prosthetic treatment of a patient with allergic reaction to several dental materials, using a digital impression method that eliminates the use of impression materials and a non-allergic restorative material. After patch test, a modified technique of resin nanoceramic blocks that show no allergic reaction and a fixed prosthesis with inlay retained are explained.

Case: A 61-year-old woman had a medical history of allergic reactions to impression materials and ceramics..Therefore digital impression and CAD/CAM manufacturing of the restorations were planned. To choose a restorative material, the patient was referred to allergy test with samples from different types of CAD/CAM blocks. The unique CAD/CAM material showed no allergic reaction was resin nanoceramic (Lava Ultimate). Resin nanoceramic material is produced in blocks suitable for single crown. In order to produce splinted crowns from this material, an inlay cavity was opened in one of the crowns and a retainer was placed in the other crown. Titanium abutments were placed on the implants replacing teeth 45-46 and preparations were made. Digital impressions were made, virtual models were created, crown restoration for implant 45 was designed and milled. Crown was placed on the abutment, an inley cavity was prepared on the distal part of the restoration and digital impression was taken to design and fabricate restoration of implant 46.Two crown restorations were splined and then cemented onto the abutments. The patient was followed for 4 years. During function no biological and mechanical complications were observed. The patient was satisfied with esthetic and functional result of the restoration.

Conclusion: Resin nanoceramics are materials for CAD/CAM restorations that are made of nano ceramic particles and highly cured resin matrix. They have advantages such as fabricating chairside restorations, color stability, flexibility, making adjustment and polishing.

Keywords: resin nano ceramic, inlay retained fixed prosthesis, digital impression

P-116**Dişeti Hiperpigmentasyonunun Nd:YAG Lazer ile Tedavisi***Birsen Korkmaz*

Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Zonguldak

Amaç: Hiperpigmentasyon, melanin pigmentinin dişetinde aşırı birikmesine bağlı görülen kahverengi siyah renklenmelerdir. Çoğunlukla fizyolojik olup endojen ve eksojen kaynaklı olabilmektedir. Özellikle siyah ırk olmak üzere çeşitli etnik gruplarda daha sık görülmektedir. Bu durum ayrıca çeşitli sistemik durumlar, ilaçlar ve sigara kullanımı ile ilişkili olabilmektedir. Dişeti hiperpigmentasyonu, hastalarda önemli estetik kaygılar oluşturmakta ve çoğu zaman hastalar bu nedenle kozmetik tedavi amaçlı arayışlara girmektedirler. Bu vakada, dişetlerinde yaygın melanin hiperpigmentasyonu bulunan ve Nd:YAG lazer ile tedavi edilen bir hastanın 6 aylık klinik takibinin sunulması amaçlandı.

Olgu: Alt ve üst çenede gülme hattında hiperpigmente alanlar bulunan, 6 yıldan fazla süredir günde yaklaşık bir paketten az sigara kullanan, sistemik hastalığı olmayan, ilaç tedavisi altında olmayan, 28 yaşındaki erkek hastada renklenmeye sebep olan melanosit hücrelerini kaldırmak amacıyla Nd:YAG lazerle depigmentasyon işlemi uygulandı. Hiperpigmente alanların kaldırılmasından sonra cerrahi alan serum fizyolojik ile yıkandı ve açık yaranın üzeri herhangi bir koruyucu pat ile kapatılmadı. Hasta 1. hafta, 1., 3. ve 6. aylarda kontrole çağrıldı.

Sonuç: 6 aylık klinik takip sonucunda hastanın dişetlerinde bulunan melanin hiperpigmentasyonunda ciddi bir azalma olduğu ve estetik görünümün iyileştiği gözlemlendi. Takip süresince nüks gözlenmedi. Depigmentasyon tedavisinde Nd:YAG lazer kullanımı başarılı bir tedavi yaklaşımı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Hiperpigmentasyon, Nd:YAG lazer, estetik.

P-116**Treatment of Gingival Hyperpigmentation ith Nd:Yag Laser***Birsen Korkmaz*

Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Zonguldak

Aim: Hyperpigmentation is a brown-black coloration due to the excessive accumulation of melanin pigment at the gingiva. It is mostly physiological and can be of endogenous and exogenous origin. It is more common in various ethnic groups, especially the black people. Pigmentation can also be seen in a variety of systemic conditions, medications, depending on the use of cigarettes. Gingival hyperpigmentation causes esthetic concerns therefore patients mostly want cosmetic treatment. This case report was aimed to present six months clinical follow-up of a patient who had diffuse melanin hyperpigmentation at gingiva and treated with Nd:YAG laser.

Case: In this case a 28 years old male patient who was systemically healthy and not under any medication, who has been smoking nearly less one pack of cigarette every day for more than 6 years, who had smiling line with hyperpigmentation in both the maxilla and mandible. The hyperpigmented areas of the gingiva were achieved with Nd:YAG laser to remove melanocyte cells causing hyperpigmentation. After operation areas were rinsed with saline and not covered with periodontal pat to wound area. The patient was recalled after 1th week, 1th, 3rd and 6th months.

Results: 6 months clinical follow-up was showed a significant reduction in melanin hyperpigmentation at the patient's gingiva and improvement aesthetic appearance. No recurrence of gingival hyperpigmentation in patient was found during the follow-up periods The use of Nd:YAG laser in depigmentation therapy may be successful treatment approach.

Keywords: Hyperpigmentation, Nd:YAG laser, esthetics

P-117**Mikrostomili Hastada Diş Eksikliklerinin Protetik Tedavisi: Bir Olgu Sunumu***Zeynep Aydın Sapmaz, Gaye Sağlam*

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Zonguldak

Amaç: Konjenital veya edinsel nedenlerle meydana gelen ağız açıklığında kısıtlılık durumu mikrostomi olarak adlandırılmaktadır. Mikrostomiye sahip hastaların protetik rehabilitasyonu ölçü alınımından protezlerin hastaya uygulanmasına kadar tüm aşamalarda oldukça güçtür. Bu olgu sunumunda mikrostomili hastadan ağız içi ölçülerin alınması sırasında hazırlanan kişisel esnek ölçü kaşığı yapımı ve protetik tedavi aşamaları anlatılmaktadır.

Olgu: Kliniğimize başvuran 54 yaşındaki erkek hastadan alınan anamnezde baş ve yüz bölgesinde ciddi yanık yaralanması geçirdiği ve ağız çevresinde oluşan skar dokuları nedeniyle mikrostomi geliştiği öğrenildi. Ağız içi ve radyolojik muayene sonucu diş eksikliği mevcut olup Kennedy sınıflamasına göre üst çene sınıf 1, alt çene sınıf 2'dir. Hastanın diş eksikliklerini gidermek amacıyla alt ve üst çenenin hareketli bölümlü protezler ile rehabilite edilmesine karar verildi. Ağız açıklığında kısıtlılık sebebiyle mevcut metal ölçü kaşıklarıyla net bir ölçü elde edilemediğinden hastaya termoplastik materyal olan polipropilen plak kullanılarak kişisel ölçü kaşığı yapıldı. Ağız ve çevre dokuların net bir şekilde ölçüsü elde edildikten sonra protezlerin fabrikasyonu yapıldı. Protezlerin ağız içi uyumu kontrol edilerek hastaya teslim edildi. Hastanın yapılan bir hafta, bir ay ve 3 aylık rutin kontrolleri sırasında protez kullanımında herhangi bir şikayeti olmadığı öğrenildi.

Sonuç: Mikrostomi varlığında protetik tedavi hastaya ve hekime birçok zorluklara neden olmaktadır. Bu hastalarda termoplastik materyallerle hazırlanan kişisel ölçü kaşıkları ağız içi ölçü alımını kolaylaştırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hareketli bölümlü protez, Kişisel ölçü kaşığı, Mikrostomi

P-117**Prosthodontic Treatment of a Patient with Microstomia: A Case Report***Zeynep Aydın Sapmaz, Gaye Sağlam*

Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Zonguldak

Aim: The condition of reduction in the oral opening due to congenital or acquired causes is called microstomia. Prosthetic rehabilitation of patients with microstomia is extremely difficult at all stages, from impression to the delivery of prostheses to patient. In this case report, flexible custom tray fabrication and prosthetic treatment stages are explained.

Case: A 54-year-old male patient was admitted to our clinic. He had a severe burn injury to the head and face area and microstomia due to scar tissue around the mouth. Intraoral and radiological examination results revealed many missing teeth. According to Kennedy classification, upper jaw is Class I, lower jaw is Class II. It was decided to rehabilitate the upper and lower jaws with removable partial dentures. Because of the limitations in the oral opening, an accurate impression was not obtained with the stock impression trays so, a custom tray using the thermoplastic material polypropylene plate was fabricated. After an accurate impression of the oral and surrounding tissues, prostheses were fabricated. The intraoral fit of the prostheses was checked and the prosthesis were inserted to the patient. The patient was recalled one-week, one-month and 3-month, and satisfied for both aesthetic and function.

Results: Prosthetic treatment in the presence of microstomia causes many difficulties for the patient and the dentist. In these patients, custom tray fabricated by using thermoplastic materials can be used to facilitate intraoral impressions.

Keywords: Flexible custom tray, Microstomy, Removable partial dentures

P-118

Tİ-base Abutmentler ile Protetik Rehabilitasyon: 3 Olgu Sunumu*Sinem Bayram¹, Berkay Tokuç², Bahadır Kan³, Mehmet Fatih Coşkunes², Serkan Sarıdağ¹*¹Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş tedavisi Anabilim Dalı, Kocaeli²Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Kocaeli³Klinik 262 Ağız ve Diş Sağlığı Polikliniği, Kocaeli

Amaç: İmplant üstü restorasyonlar siman tutuculu ve vida tutuculu olarak ikiye ayrılır. Vida tutuculu restorasyonlar özellikle interoklüzal mesafe yeterli olmadığında ve abutment-implant birleşimi dişetin altında olduğu durumlarda tercih edilir. Dişetin altında kalan fazla simanın temizlenmesi çok zordur ve simana bağlı periimplantitis büyük bir problemdir. Bunun yanı sıra implant-abutment bağlantısında veya vidada bir problem meydana geldiğinde üst yapıya zarar vermeksizin protezi çıkartabilmek vida tutuculu restorasyonların bir diğer avantajıdır. Bu olgu sunumunda straumann variobase abutmentler kullanılarak rehabilite edilen üç hasta sunulmuştur.

Olgu sunumu 1: 45 yaşında bayan hasta, diş eksikleri sebebiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan muayene sonucu 15 ve 17 numaralı bölgelerinin implant ile, diğer dişsiz boşluklarının köprü ile rehabilitasyonu planlandı. Ciddi bir bruksizm öyküsü ve dişlerinde aşınmalar olan hastamızın interoklüzal mesafesinin yetersiz olduğu tespit edildi. Bu yüzden ti-base abutment üzerine vidalı protez ile restore edildi. **Olgu sunumu 2:** 37 ve 47 numaralı diş eksiklikleri ile kliniğimize başvuran 43 yaşında erkek hastanın yapılan muayeneleri sonucu üst 2. molar dişlerin ekstrüze olduğu ve interoklüzal mesafeyi daralttığı tespit edildi. Üst dişlerine herhangi bir müdahale istemeyen hastamızın variobase abutmentler ile rehabilitasyonu planlandı. **Olgu sunumu 3:** Trafik kazası sonucu alt ön dişlerini kaybeden 37 yaşında erkek hasta kliniğimize başvurdu. Yapılan ağız içi ve radyografik muayenelerde diş eksiklerinin yanı sıra ciddi bir kemik ve yumuşak doku kaybı tespit edildi. Hastamızın 34, 32, 42 bölgelerine implant planlaması yapıldı. Doku kaybını taklit edilebilmesi için vidalı bir hibrit protez planlandı ve variobase abutmentler tercih edildi.

Sonuç: Variobase abutmentlerle desteklenen bitim restorasyonları hastalara teslim edildi. 6 ay ve 1 senelik kontrollerde hastalar estetik ve fonetik olarak memnuniyetlerini belirtti.

Anahtar Kelimeler: variobase abutment, implant üstü protez, vida tutuculu protez

P-118

Prosthetic Rehabilitation with Tİ-base Abutments: 3 Case Reports*Sinem Bayram¹, Berkay Tokuç², Bahadır Kan³, Mehmet Fatih Coşkunes², Serkan Sarıdağ¹*¹Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Kocaeli²Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kocaeli³Clinic 262 Oral and Dental Health Polyclinic, Kocaeli

Aim: Implant supported restorations are divided into cemented or screw-retained. Restorations with screw retainers are particularly preferred when the interocclusal distance is not sufficient and the abutment-implant combination is below the gingiva. It is very difficult to remove excess cement under the gums and periimplantitis due to cement is a major problem. In addition, when a problem occurs in the implant-abutment connection or screw, removing the prosthesis without damaging the superstructure is another advantage of screw-retained restorations. In this case report, three patients who were rehabilitated using straumann variobase abutments are presented.

Case 1: A 45-year-old female patient was admitted to our clinic due to missing teeth. As a result of the examination, it was planned to rehabilitate the other toothless spaces with the bridge, 15 and 17 of the region with the implant. The patient had a history of severe bruxism and abrasions in her teeth. The interocclusal distance was insufficient. This is why the ti-base abutment was restored with a screw-retained prosthesis. **Case 2:** A 43-year-old male patient was admitted to our clinic with dental deficiencies 37 and 47. The second molar teeth were extrusion and narrowed the interocclusal distance. The patient was treated with variobase abutments. **Case 3:** A 37-year-old male patient who had lost his lower anterior teeth as a result of a traffic accident was admitted to our clinic. Intraoral and radiographic examinations revealed a significant loss of bone and soft tissue as well as tooth deficiencies. Implant planning was performed on 34, 32, 42 regions of our patient. A screwed hybrid prosthesis was planned to mimic tissue loss and variobase abutments were preferred.

Conclusion: End-to-end restorations supported by variobase abutments were delivered to the patients. The patients were satisfied with their aesthetics and phonetics in 6-month and 1-year controls.

Keywords: variobase abutment, screw-retained prosthesis, implant supported prosthesis

P-119**Uyku Bruksizmi Olan Hastalarda, Aşınmış Anterior Dişlerin Ve Çoklu Diestemaların Direkt Kompozit Veneer ve Gece Koruyucusu İle Tedavisi: Bir vaka Raporu***Omar Faez Abdulateef, Nevin Çobanoğlu*

Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Konya

Amaç: bu raporun amacı orta derece uyku bruksizmi olan hastalarda çoklu diestemaların direkt kompozit ve veneer ve gece koruyucusu ile tedavi edilmesiydi. Buna ek olarak gece koruyucusunun kompozit veneerlerdeki kırık oluşumu nasıl azalttığı görüldü.

Vaka: 26 yaşında bayan hasta ön dişlerinde çoklu diestema şikayetiyle kliniğimize yönlendirildi. Hasta dişlerin arasındaki boşluklardan aşırı derece memnuniyetsiz olduğunu söyledi. Ağız içi incelemede bütün ön dişleri arasında belirli boşluklar olduğu görüldü, gingivitise rastlanmadı, normal frenulum ataçmanı görüldü. Hastanın parafonksiyonel alışkanlıkları olduğundan dişlerin bukkal yüzeylerinde çatlaklar ve aşınmalar görüldü. Tedaviye başlamadan önce iki çenenin de ölçüsünü aldık dişlerin şeklini düzletecek şekilde normal oklüzyonuna uygun olarak wax up yaptık, restorasyon prosedürü kolaylaştırmak için silikon anahtar hazırladık. Restorasyon dişte minimal invaziv preperasyon yapılarak, sadece proksimal ve bukkal yüzeydeki aprizmatik mine kalın grenli disklerle kaldırılıp yapıldı. Bu vakada supra nanokompozit (ESTELITE SIGMA QUICK, Tokoyama, JAPAN) kullanıldı. Restorasyon bitirildikten hemen sonra gece koruyucu hastaya uygulandı.

Sonuç: Tedaviden 2 ay sonra, hasta sonuçtan oldukça memnun olduğunu söyledi ve restorasyonun hiçbir yüzeyinde probleme rastlanmadı. Uyku bruksizmi hastaların direkt kompozit restorasyonla tedavi edildikten sonra gece koruyucusu uygulamasının restorasyonların kırık oranını azalttığı sonucuna vardık.

Anahtar Kelimeler: Direkt kompozit veneer,Uyku bruksizmi,Gece plağı

Treatment Worn Anterior Teeth and Multiple Diastemata in Patient Suffer From Sleep Bruxism by Direct Composite Veneer and Night Guard: A Case Report*Omar Faez Abdulateef, Nevin Çobanoğlu*

Selçuk University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Konya

Objective: The aim of this report was to treat the multiple diastemata in anterior teeth in a patient with moderate sleep bruxism by direct composite veneer and night guard. In addition to that to see how the night guard can decrease the fracture rate of the composite veneer.

Case: An 26 year - old female patient referred to our clinic with chief complain of multiple diastemata in her anterior teeth. The patient reported that she felt extreme dissatisfaction with several spaces present between her teeth. On intraoral examination, there were several diastemata between all anterior teeth, there was no gingivitis, chipping in enamel on the buccal aspect and worn incisal edges of anterior teeth because the patient has a parafunctional habit (sleep bruxism). Before starting the treatment, we took an impression for both jaws and we made a wax-up to correct the shape of teeth according to present occlusion and preparing silicon index to simplify the procedure of restoration. The restorations are done by minimal invasive preparation to teeth by only removing aprismatic enamel on proximal and buccal aspect by coarse disks. The composite used for this case was supra – nanocomposite (ESTELITE SIGMA QUICK, Tokoyama, JAPAN). Immediately after finishing the restorations we made a night guard to the patient.

Conclusion: After 2 months recall, the patient very satisfied with results and there were no problems in restorations from all aspects. We conclude that the patient with sleep bruxism can be treated with direct composite veneer and immediate night guard to decrease the rate of fracture of restoration.

Keywords: Direct composite veneer,Sleep bruxism, Night guard

P-120**Taurodontizmlı Maksiller 1. Molar Dişin Endodontik Tedavisi: Olgu Sunumu***Sevda Bilim, Burhan Can Çanakçı*

Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Edirne

Amaç: Semptomatik apikal periodontitis olan taurodontizmlı üst sol molar dişin sıcak vertikal kondensasyon ile kök kanal tedavisi.

Vaka raporu: 21 yaşındaki erkek hasta sol üst 1. molar dişindeki ağrı şikayeti ile Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti bölümüne başvurdu. Yapılan klinik muayenede ilgili dişte perküsyonda şiddetli ağrı mevcuttu. Radyografik incelemede, kron kısmının köke göre geniş olduğu izlendi. Pulpa odasının mine sement birleşiminden (CEJ) apikale uzaması ile köklerin bifurkasyon bölgesinin apikale yer değiştirdiği ve CEJ seviyesinde minimal daralma gözlemlendi. Maksiller birinci molar dişte yapılan klinik ve radyografik muayene sonucu semptomatik apikal periodontitis tanısı konuldu. Hastanın bilinen bir hastalığı yoktu. Dişe anestezi uygulanıp, rubber dam izolasyonu altında giriş kavitesi açıldı. Kemo-mekanik şekillendirme NiTi döner eğeler (Reciproc; WDW, Münih, Almanya) ve % 5 NaOCl kullanılarak yapıldı. Kök kanalına kalsiyum hidroksit uygulandı ve kavite geçici dolgu madesiyle kapatıldı. 10 gün sonra, kök apikal bölgesi lateral kondensasyon, uzamış pulpa odasında ise sıcak vertical kondensasyon (BeeFill 2in1; VDW, Münih, Almanya) ile modifiye dolum tekniği uygulandı. Dişin son restorasyonu kompozit kullanılarak tamamlandı. 15 aylık takipte diş asemptomatikti.

Sonuç: Bu diş anomalisinin en önemli yönü, endodontik tedavinin gerçekleştirilmesinde karşılaşılan güçlüklerdir.

Anahtar Kelimeler: endodontik tedavi, semptomatik apikal periodontitis, taurodontizm,

P-120**Endodontic Treatment of Maxillary Fist Molar Tooth with Taurodontism: A Case Report***Sevda Bilim, Burhan Can Çanakçı*

Trakya University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Edirne

Aim: Root canal treatment using warm vertical condensation of maxillary left molar tooth with symptomatic apical periodontitis with taurodontism.

Case report: A 21-year-old male patient complained of pain in maxillary left molar teeth, applied to the Trakya University Faculty of Dentistry Department of Endodontics. Clinical examination of the affected tooth, it was seen to be percussion sensitivity. The radiographic findings revealed that there was enlargement of the crown at the expense of roots. Apical extension of the pulp chamber below the CEJ, along with apical displacement of bifurcation of roots was seen. Minimal constriction at the level of CEJ was also noted. After clinical and radiological examinations, symptomatic apical periodontitis was diagnosed in the maxillary first molar teeth. The patient's medical history was unremarkable. The tooth was anaesthetized, the access cavity was opened under rubber dam isolation. Chemo-mechanical preparation was performed using NiTi files (Reciproc; WDW, Munich, Germany), %5 NaOCl. Calcium hydroxide paste was applied to the root canal and the cavity was filled with temporary filling materials. After 10 days, a modified filling technique has been performed, which consists of combined lateral compaction in the apical region with warm vertical compaction (BeeFill 2in1; VDW, Münih, Almanya) of the elongated pulp chamber. The final restoration of the tooth was completed using composite resin material. After 15 months follow up the tooth was asymptomatic.

Result: The most important aspect of this dental anomaly is in view of difficulties encountered in performing endodontic treatment.

Keywords: endodontic treatment, symptomatic apical periodontitis, taurodontism

P-121**Maksiller İmplant-Destekli Sabit Hibrit ve Mandibular Sabit Protez İle Rehabilitasyon***Kübra Tokay, Sibel Ezgi Bostancıoğlu, Evşen Tamam*

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: İmplant destekli hibrit protezler, vertikal mesafenin 15 mm'den fazla olduğu durumlarda, sert ve yumuşak dokuları telafi etmek için uygulanır. Genellikle metal altyapı ve akrilik kullanılır ancak seçenekler mevcuttur. Hareketli veya sabit olarak planlanabilir. Bu olgu sunumu, maksiller total dişsiz hastada implant destekli sabit-hibrit-protez yapımının klinik aşamalarını sunmaktadır.

Olgu Sunumu: 57 yaşında erkek hasta maksiller total dişsizlik ve mandibular parsiyel dişsizlik nedeniyle kliniğimize yönlendirildi. Klinik ve radyolojik muayenelerde kronik periodontitis, maksiller gömülü kanin diş ve 15 mm'den fazla vertikal mesafe tespit edildi. Maksiller sabit-hibrit-protez, mandibular diş destekli ve implant destekli sabit protez planlandı. Bu amaçla gömülü kanin diş ve mobil dişlerin çekimini takiben maksillaya 6, mandibulaya 2 implant yerleştirildi. Osseointegrasyonun ardından, dikey boyut ve diş pozisyonlarının teşhisi amacıyla üst çeneye tam protez hazırlandı. Final restorasyona rehberlik etmesi için bu protez üzerinden silikon anahtar hazırlandı. Hibrit-protez için, öncelikle kapalı teknikle (polivinil siloksan) ölçü alındı. Elde edilen model üzerinde, açık ölçü postları pattern-rezinle birleştirildi ve bu bağlantılar separe ile ayrıldı. Modele uygun kişisel kaşık hazırlandı. Pattern-rezinler ağız içinde birleştirildi ve açık teknikle (Addition silikon) ölçü alındı. Elde edilen modelde burn-out-kopingerler pattern-rezinle birleştirildi ve ağız içinde kontrol edildi. Pasif uyum sağlandıktan sonra altyapı üretimi için model laboratuvara gönderildi. Pasif uyumlu olduğu tespit edilen altyapı üzerine, tedavi başında hazırlanan silikon anahtar yardımıyla diş dizimi yapıldı (Ivoclar-SR-DCL serisi). Teslim aşamasında uyumlamalar yapıldı. Firma önerisi doğrultusunda vidalara tork uygulandı ve girişleri kompozitle kapatıldı. Bu işlemlere paralel olarak, mandibular restorasyon için preparasyonlar tamamlandı. Doğal dişlerin ve implantların ölçüsü alındı (polivinil siloksan). Pasif uyumlu metal altyapı üzerine porselen uygulandı. Restorasyon polikarboksilat simanla simante edildi. Kontrol seanslarında fonksiyona adapte olduğu görüldü. İlerleyen kontrollerde fonksiyon, hijyen ve estetik açısından olumsuzluk görülmedi.

Sonuç: İmplant destekli sabit-hibrit-protez; estetik ve fonksiyonel gereksinimler, artmış interark mesafe gibi durumlarda klinisyen için alternatif bir tedavi prosedürüdür.

Anahtar Kelimeler: Dental implant, hibrit protez, inter-ark mesafesi

P-121**Rehabilitation with Maxillary Implant-Supported Fixed Hybrid and Mandibular Fixed Prosthesis***Kübra Tokay, Sibel Ezgi Bostancıoğlu, Evşen Tamam*

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara

Aim: Implant-supported-hybrid-prosthesis are used to reconstruction of tissue defects when vertical distance is greater than 15mm. Usually metal framework and acrylic are used but options are available. It can be planned as removable or fixed. This case report presents clinical stages of implant-supported-fixed-hybrid-prosthesis in maxillary-edentulous-patient.

Case Report: A-57-year-old male patient was referred to clinic due to maxillary-edentulouism and mandibular-partial-edentulouism. Following clinical and radiological examinations, chronic-periodontitis, maxillary impacted-canine-tooth and vertical-distance greater than 15mm were diagnosed. Maxillary fixed-hybrid-prosthesis, mandibular tooth-supported and implant-supported fixed-prosthesis were planned. Maxillary 6 and mandibular 2 implants were placed after extraction of canine-tooth and mobile-teeth. After osseointegration, a complete maxillary denture was fabricated to arrange the vertical-dimension and the tooth-position. A silicone-key was created through this prosthesis to guide final-restoration. For the hybrid-prosthesis, primarily-impression was taken with closed-technique (polyvinyl-siloxan). On the cast model, open-impression-posts were combined with the pattern-resin. Pattern-resins were combined intraorally and impression was taken by open-technique (Addition-silicone) with individual tray prepared beforehand. In the cast-model, burn-out-copings were combined with pattern-resin and intraorally tried-on. After passive fitting, model was sent to laboratory for metal structure production. On the framework, which was found to be passive compatible, teeth were arranged with help of the silicone-key prepared at the beginning of the treatment (Ivoclar-SR-DCL-series). Torque was applied in accordance with the manufacturer's recommendations and the inputs were closed with composite. Concurrently, preparations for mandibular restoration were completed. Impressions of natural teeth and implants were taken (polyvinyl-siloxane). Porcelain was applied on passive compatible metal substructure. The restoration was cemented with polycarboxylate-cement. In the follow-up controls it was observed that the function was adapted and no problems seen in terms of function, hygiene and aesthetics.

Conclusion: Implant-supported-fixed-hybrid-prosthesis is an alternative treatment procedure for the clinician in situations such as aesthetic and functional requirements, increased maxillo-mandibular distance.

Keywords: Dental implant, hybrid prosthesis, intra-arch distance

P-122**Trombositten Zengin Fibrin ile Dişeti Çekilmesi Tedavisi– Birolgu***Cansu Büşra Uzun, Serkan Dünder, Tuba Talo Yıldırım, Alihan Bozoğlan*

Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Elazığ

Amaç: Diş eti çekilmesi (DÇ) diş etinin kök yüzeyini açıkta bırakarak mine-sement sınırından apikale yer değiştirmesidir. Diş eti çekilmesinin nedenlerinde mikrobiyal dental plak, aşırı ya da yetersiz fırçalama, periodontal hastalık, yaşlanma, travma, alveolar kemiğin kalınlığı, dişin pozisyonu ve kök açılmaları, ortodontik diş hareketleri ve yüksek frenilum ile kas bağlantıları gibi bir çok faktör rol oynamaktadır. DÇ tedavisinde serbest diş eti grefti, bağ dokusu grefti, laterale ve ya koronale kaydırılan grefler, yönlendirilmiş doku rejenerasyonu gibi yöntemler geliştirilmiştir. Kök yüzeyi kapatılmasında bağ dokusu grefti etkili bir yöntemken ikinci bir cerrahi alan gerektirmesi ve çoklu çekilmelerde yeterli miktarda subepitelyal bağ dokusu elde edilmesinin zorluğu önemli dezavantajı olarak görülmektedir. Bu dezavantajlar nedeniyle trombositten zengin fibrin (TZF) gibi yeni yöntemler geliştirilmiştir. Bu raporda üst kanin dışında miller sınıf 1 çekilmesinin koronale kaydırılan flep ve TZF ile tedavisi sunulacaktır.

Olgu: Sistemik açıdan sağlıklı, ortodontik tedavi görmüş 32 yaşındaki erkek hasta sol üst kanin dişindeki diş eti çekilmesi şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Vertikal ve horizontal yönde çekilme 4 mm olarak ölçüldü. 4 mm ataçman kaybı ve 1 mm sondlama derinliği hesaplandı. Hastadan alınan venöz kan antikoagülansız 10 ml'lik kuru vakumlu hema tüplerinde 3000 Rpm de 10 dk santifüj edilip çıkan TZF'nin kırmızı kan tabakası sıyrılarak kullanıma hazır hale getirildi. Sulkuler insizyonu takiben dişin mezial ve distalinden mukogingival hattı geçen vertikal insizyon atıldı. Apikalde tam kalınlık olmak üzere yarım kalınlıklı flep kaldırıldı. Marjinal diş eti mine-sement sınırının 2 mm koronale gelecek şekilde flep serbestleştirildi. Kök yüzeyi debridmanı gerçekleştirilip papiller deepitelize edildi. TZF yerleştirilip mukoperiostal flep koronale kaydırılarak kök yüzeyi kapatılarak sütüre edildi. Operasyondan 15 gün sonra süturlar alındı. 6 aylık takip sonucunda geri dönmenin olmadığı görüldü.

Sonuç: Bu vaka Miller-Sınıf-1 diş eti çekilmesinin koronale kaydırılan flep ile TZF'nin birlikte kullanımıyla başarılı şekilde tedavi edilebileceğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: diş eti çekilmesi, koronale kaydırılan flep, trombositten zengin fibrin.

P-122**The Treatment of Gingival Recession with Platelet Rich Fibrin - A Case***Cansu Büşra Uzun, Serkan Dünder, Tuba Talo Yıldırım, Alihan Bozoğlan*

Fırat University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Elazığ

Aim: Gingival recession (GR) is there placement of the root surface of the gums and expulsion from the enamel to the apical. Free gum graft, connective tissue graft, laterally or coronally shifted grafts, directed tissue regeneration have been developed in the treatment of GR. The fact that the connective tissue graft is an effective method in closure of the root surface requires a second surgical field and the difficulty of obtaining a sufficient amount of subepithelial connective tissue in multiple with dravals is seen as a significant disadvantage. Due to these disadvantages, new methods such as platelet-rich fibrin (PRF) have been developed. In this report, coronal-shifted flap and PRF treatment of the maxillary canine tooth with MillerClass-1 will be presented.

Case: A systemically healthy 32-year-old male patient was admitted to our clinic with the complaint of GR in the left maxillary canine. In vertical and horizontal directions, GR was 4mm. 4mm attachment loss and 1 mm probing depth were calculated. Venous blood taken from the patient was centrifuged in 10 ml dry vacuum hematubes without anticoagulant for 10 min at 3000 RPM and the red blood layer of PRF was peeled and ready for use. Following the sulcus incision, the vertical incision through the mesial and distal mucogingival line was performed. Half-thickness flap was emoved in full apical. The flap was released so that the marginal gingiva was 2mm coronal of the enamel-cement boundary. PRF was placed and the mucoperiostal flap was shifted coronally and the root surface was closed and sutured. The sutures were taken 15 days after the operation. At the end of the 6-month follow-up, no return was observed.

Conclusion: This case has shown that MillerClass-I gingival recessions can be successfully treated with coronally-shifted flap and PRF.

Keywords: gingival recession, coronally-shifted flap, platelet-rich fibrin.

P-123**Kama Lateral Dişin Direkt Rezın Kompozit İle Estetik Rehabilitasyonu***Zuhal Kam, Oya Bala*

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Herediter bir bozukluk olan kama şeklindeki lateral, normalden küçük, sivri üst yan kesici diş olarak tanımlanır. Klinik olarak, dişin boyut ve şeklinden dolayı komşu diş ile arasında belirgin boşluklar görülür. Bu boşlukların ve şekil bozukluğunun direkt rezin kompozit restorasyonlarla rehabilite edilmesi oldukça pratik ve konservatif bir yöntem olarak kabul edilmektedir. Bu olguda, iki kama şeklindeki lateral dişin direkt rezin kompozit ile estetik olarak restore edilmesi amaçlanmıştır.

Olgu: 12 ve 22 numaralı dişlerinde kama şekilli lateral dişlere sahip 18 yaşında bir kadın hasta estetik kaygı nedeniyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyografik muayeneler sonucu, dişlerin rezin kompozit ile restore edilmesine karar verildi. Bu amaçla, ilk önce renk seçimi yapıldı. Dişlerin yüzeyleri %37'lik fosforik asit (Universal Etchant, 3M ESPE, Germany) ile pürüzlendirildi ve adeziv (Single Bond Universal Adhesive, 3M-ESPE, USA) üretici firma talimatlarına göre uygulandı. Takiben, rezin kompozit (3M ESPE Filtek™ Z550 Nano Hibrit Universal, USA) ile tabakalama tekniği kullanılarak dişlere formları verildi. Restorasyonların tamamlanmasını takiben, ince grenli elmas frezler ve kompozit polisaj diskleri (Soflex, 3M ESPE, USA) ile bitirme ve polisaj işlemleri uygulandı. Hastaya restorasyonun ömrü açısından dikkat etmesi gereken konular hakkında bilgi verilmesini takiben, 6 ay sonra kontrole çağrıldı.

Sonuç: Kama lateral gibi şekil anamolili dişlerin, tek seansta rezin kompozit ile restore edilmesi oldukça pratik, konservatif ve ekonomik olmakla beraber, estetik sonuçları itibarıyla da protetik restorasyonlara alternatif olarak düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Kama lateral, Estetik, Direkt kompozit restorasyon

P-123**Aesthetic Rehabilitation of the Wedge Lateral Tooth with Direct Resin Composite***Zuhal Kam, Oya Bala*

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Ankara

Introduction: The wedge-shaped lateral is defined as a small, sharp upper lateral incisor. Clinically, due to the size and shape of the tooth, significant voids are seen between the adjacent tooth. Treatment of these gaps and deformities with direct composite resin restorations is accepted as a practical and conservative method. In this case, it is aimed to treat two wedge lateral tooth with direct composite resin restorations.

Case: 18-years old female patient with both upper wedge-shaped lateral teeth applied to our clinic with complaints of aesthetics. After clinical and radiographic examinations it was decided to restore the teeth with resin composite restorations. For this purpose, color selection was made first. The surfaces of the teeth were roughened with 37% phosphoric acid (Universal Etchant, 3M ESPE, Germany) and adhesive (Single Bond Universal Adhesive, 3M-ESPE, USA) was applied according to the manufacturer's instructions. They restored using direct resin composite with layering technique (Filtek Z550 nano hybrid universal, 3M ESPE, USA). After completion of the restorations, finishing and polishing operations were performed by using fine grain diamond drills and polishing discs (3M ESPE Soflex, USA). She was called to check-up 6 months after the patient was informed about the life-saving issues.

Conclusion: Single visit restorations of the teeth with shape anomalies such as wedge-shaped lateral incisors using direct resin composite is known to be a highly practical, conservative and economic treatment. However, direct resin composite restorations should be considered as an alternative treatment to prosthetic restorations, and adequate aesthetic results are accomplished as well.

Keywords: Wedge lateral, Aesthetic, Direct composite restoration

P-124**İskeletsel Sınıf II Maloklüzyona Sahip Erişkin Hastanın En-Masse Retraksiyon ile Ortodontik Kamufraj Tedavisi***Saadet Çınarsoy Ciğerim¹, Levent Ciğerim²*¹Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Van²Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Van

Amaç: Bu vaka raporunun amacı, iskeletsel Sınıf II maloklüzyona sahip erişkin bayan hastanın en-masse retraksiyon ile yapılan çekimli ortodontik kamufraj tedavisinin sunulmasıdır. Birey ve YÖNTEM: Kronolojik yaşı 17 yıl 7 ay olan erişkin bayan hastada iskeletsel Sınıf II maloklüzyon bulunmaktadır. Hastanın muayenesinde konveks bir profile sahip olduğu, sınıf II molar ilişkisinin bulunduğu, artmış overjet (11 mm) ve azalmış overbite (1 mm) olduğu saptanmıştır. Sefalometrik analiz sonucunda hastada iskeletsel Sınıf II maloklüzyon (ANB: 5,9°) olduğu belirlenmiştir. Üst çenede 2 premolar diş çekimi ve en-masse retraksiyon ile ortodontik kamufraj tedavisi uygulanmıştır.

Bulgular: Kabul edilebilir profil, overjet, overbite ve sınıf II molar, sınıf I kanin ilişki elde edilmiştir.

Sonuç: Hastanın ortodontik tedavisi ortalama 2 yıl kadar bir sürede tamamlandı. Hasta tedavi sonunda düz bir profile sahip oldu. Sınıf I kanin ilişki ve ideal bir overjet ilişkisine ulaşıldı.

Anahtar Kelimeler: Ortodontik kamufraj, iskeletsel sınıf II, en-masse retraksiyon

P-124**Orthodontic Camouflage Treatment of Skeletal Class II Malocclusion in Adult Patients with En-Masse Retraction***Saadet Çınarsoy Ciğerim¹, Levent Ciğerim²*¹Van Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Van²Van Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Van

Aim: The purpose of this case report was to present orthodontic camouflage treatment with en masse retraction with extraction of an adult female patient with skeletal Class II malocclusion.

Subject And Method: There was a skeletal Class II malocclusion in an adult female patient whose chronological age is 17 years and 7 months. It was determined that the patient had a convex profile, elevated overjet (11 mm) and decreased overbite (1 mm) with Class II molar relationship. As a result of cephalometric analysis, it was determined that the patient had skeletal Class II malocclusion (ANB: 5.9 °). Maxillary second premolar tooth extraction, en- masse retraction and shielding orthodontic treatment were applied.

Results: Acceptable profile, overjet, overbite and class II molar, class I canine relationship were obtained.

Conclusion: The patient's orthodontic treatment was completed in about 2 years. Patient had a flat profile at the end of treatment. Class II canine relationship and proper overjet relationship were obtained.

Keywords: Orthodontic camouflage, skeletal class II, en-masse retraction

P-125**Ankiloglossi: Bir Olgu Sunumu**

Tuğçe Dönmezer, Esra Keklik, Tuba Talo Yıldırım, Serkan Dünder

Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Elazığ

Amaç: Ankiloglossi, dil ve ağız tabanı arasındaki membranın kısa olması ya da dil ucu ve lingual alveoler krete yüksek yapışan bir frenulum şeklinde tanımlanabilir. Yüksek ataşmanlı kesintisiz bir lingual frenulum; gingival enflamasyona, keser dişlerde geri çekilmeye, dil hareketlerinde kısıtlama ve konuşma güçlüğüne, mandibuler diastema ve gingival enflamasyona sebep olabilir. Bu raporda ankiloglossi durumu ile tedavi olarak yapılan lingual frenektomi vakası sunulacaktır.

Olgu: Dokuz yaşında erkek hasta konuşma güçlüğü ve dil hareketlerinde kısıtlama sonucu kliniğimize başvurmuştur. Lokal anestezi altında gerçekleştirilen operasyonla lingual frenektomi ile üçgen şeklindeki yüksek frenulum bağı çıkarılarak dil serbestleştirilmiştir. İşlem sonrasında hastanın dil hareketlerini rahat yapabildiği gözlenmiştir.

Sonuç: Ankiloglossi ile oluşan dil hareketlerinde kısıtlanma konuşmada güçlüğe neden olabilir, bu nedenle lingual frenektomi ile düzeltilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Ankiloglossi, lingual frenektomi, yüksek frenulum

P-125**Ankiloglossia: A Case Report**

Tuğçe Dönmezer, Esra Keklik, Tuba Talo Yıldırım, Serkan Dünder

Fırat University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Elazığ

Aim: The ankiloglossia can be defined as a short membrane between the tongue and the base of the mouth or a high adhesion suture to the tongue end and the lingual alveolar crest. An uninterrupted lingual frenulum with high attachment can cause gingival inflammation, retraction of cut teeth, restriction of lingual movements and difficulty in speech, and may lead to mandibular diastema and gingival inflammation. In this report, we will present a case of lingual frenectomy performed with the treatment of ankiloglossia.

Case: A 9-year-old male patient complained with speech difficulties applied to our clinic as a result of restriction in lingual movements. The movement of the lingua is easier with the lingual frenectomy was performed under local anesthesia. After the procedure, it was observed that the patient was able to make the lingual movements comfortable.

Conclusion: Restriction of lingual movements with angioglossia may cause difficulty in speech, so it should be corrected by lingual frenectomy.

Keywords: Ankiloglossia, lingual frenectomy, high frenulum

P-126**Travmaya Uğramış Anterior Dişlerde Oluşan Komplike ve Komplike Olmayan Kron Kırıklarının Restorasyonu***Esin Cöltekin, Mine Betül Üçtaşlı*

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Giriş: Daimi dişlerin travmatik yaralanmaları, genellikle çocuk ve genç erişkinlerde karşımıza çıkmaktadır. Doğru bir teşhis, tedavi planlaması ve takip; tedavinin olumlu sonuçlanmasında büyük öneme sahiptir. Anterior dişlerde görülen kron kırıklarının restorasyonlarında, doğal diş dokularının form, fonksiyon ve optik özelliklerini geri kazandırmak hem hasta hem de hekim tarafından önem taşımaktadır. Kaybolan estetiğin ve fonksiyonun iadesi için direkt kompozit rezin uygulamaları yanında indirekt restoratif işlemler de gerekebilmektedir.

Olgu: 1 yıl önce ön dişlerine aldığı travma nedeniyle kliniğimize başvuran 18 yaşındaki erkek hastanın klinik ve radyolojik muayeneleri sonucunda 21 ve 22 no'lu dişlerinde komplike kron kırığı teşhis edilerek kök kanal tedavisi yapılmıştı. Gerekli dişlere internal ve external ağartma(HP Whiteness Maxx) tedavisi uygulandıktan 2 hafta sonra 21 no'lu dişe fiber post (Cytec Blanco Fiber Post, Hahnenkratt) yerleştirildi ve kor yapısı prepare edilerek metal destekli porselen kron ile restore edildi. 11 no'lu dişte bulunan çürük lezyonu uzaklaştırıldı ve direkt kompozit rezin (A2 Filtek Ultimate, 3M ESPE) ile restore edildi. 12 ve 22 no'lu dişlere minimal bir preparasyonla direkt kompozit laminat (A2 Filtek Ultimate, 3M ESPE) uygulandı. Ayrıca 13 ve 23 no'lu dişlerindeki hipomineralize alanlar flor uygulaması ve direk rezin restorasyonlar ile restore edildi. İnce grenli elmas frezler ve kompozit polisaj diskleri (Soflex bitim ve cila sistemi 3M ESPE) kullanılarak bitirme ve polisaj işlemleri tamamlandı.

Sonuç: Travma tedavilerinde adeziv direkt ve indirekt restorasyon yaklaşımları; dişte madde kayıplarını en aza indirgeyerek tatmin edici sonuçlar elde edilmesini sağlarken; hastalara estetik ve fonksiyonu iade ederek psikolojik açıdan da yarar sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Travma, Kron Kırıkları, Fiber post, Metal Destekli Porselen, Kompozit Laminat

P-126**Restoration of Complicated and Uncomplicated Crown Fractures in Traumatic Anterior Teeth***Esin Cöltekin, Mine Betül Üçtaşlı*

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Ankara

Introduction: Traumatic injuries of permanent teeth usually seen in children and young adults. An accurate diagnosis, treatment planning and follow-up had great importance for successful treatments. Restoring anterior crown fractures with natural form, function and optical properties have great importance for both patients and the physicians. In some cases achieving esthetics and function, direct and indirect restorations can be required.

Case: 18-years-old male patient admitted to our clinic with 1 year history of trauma to his anterior teeth. After clinical and radiographic examination root canal treatment were examined at 21 and 22 numbered teeth with complicated crown fractur. After internal and external bleaching (Hp Whiteness Maxx) to required teeth, fiber post (Cytec Blanco Fiber Post, Hahnenkratt) was cemented to 21 numbered tooth and core restoration was prepared for crown. For 11 numbered tooth direct composite resin (A2 Filtek Ultimate, 3M ESPE) restoration was performed and for 12 and 22 numbered teeth direct composite laminate (A2 Filtek Ultimate, 3M ESPE) were performed. Additionally floridation was performed for hypermineralization 13 and 23 numbered teeth. Then restored with direct composite resin. All composite resin restoration were finished with fine diamond burs and polished discs (Soflex finishing and polishing system 3M ESPE).

Conclusion: While restoring the aesthetic and function of the patient, adhesive direct and indirect restorative approaches for traumatize teeth can be achieved with minimal tooth loss.

Keywords: Trauma, Crown Fractures, Fiber post, Metal Supported Porcelain, Composite Laminate

P-127**Mandibular Kanin/Premolar Bölgesinde Piyojenik Granüloma: Bir Olgu Sunumu***Kevser Kiraz, Tuba Talo Yıldırım, Serkan Dünder*

Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Elazığ

Amaç: Piyojenik granüloma (PG); travmatik yaralanma, kronik ve düşük seviyeli lokal irritasyon veya hormonal faktörlere bağlı olarak gelişebilen, deri ve müköz membranın benign bir yumuşak doku tümörüdür. Ağız içerisinde diş eti, dudak, dil, palatinal ve bukkal mukozada görülebilen piyojenik granüloya en sık olarak diş etinde rastlanmaktadır. Bu raporda kanin-premolar bölgede diş etinde bulunan piyojenik granüloma vakası ve cerrahi tedavisinin sunulması amaçlanmıştır.

Olgu: 24 yaşındaki bayan hasta, alt çene sağ kanin-premolar bölge diş etinde şişlik, kanama, ağız kokusu ve huzursuzluk hissi şikayetleri ile kliniğine başvurmuştur. Hastadan alınan anamnezde lezyonun yaklaşık 4 aydır var olduğu, başlangıçta küçük boyutta iken takip eden günler içerisinde büyüdüğü öğrenildi. Sistemik olarak sağlıklı olan hastanın yapılan ağız içi muayenesinde mandibular sağ kanin-1.premolar dişleri arasında saplı, yüzeyden kabarıp, hiperemik görünümlü, kırmızı pembe renkte, yaklaşık olarak 1,5x1x0,75 cm boyutunda fibrotik lezyon tespit edildi. Hastanın radyografik muayenesinde herhangi bir bulguya rastlanmadı. Detertraj ve küretaj işlemlerinin ardından histopatolojik tanı ve buna dayalı tedavi planlamasının yapılabilmesi için lokal anestezi altında eksizyonel biyopsi yapıldı ve patoloji sonucunda piyojenik granüloma tanısı rapor edildi.

Sonuç: Postoperatif 6 aylık kontrolü yapılan hastada herhangi bir nüks ile karşılaşılması olup, operasyon bölgesinin sorunsuz iyileştiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Piyojenik granüloma, travma, lokal irritasyon

P-127**Pyogenic Granuloma in Mandibular Kanin/Premolar Region: A Case Report***Kevser Kiraz, Tuba Talo Yıldırım, Serkan Dünder*

Fırat University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Elazığ

Aim: Pyogenic granuloma (PG); traumatic injury is a benign soft tissue tumor of the skin and mucous membrane, which may develop due to chronic and low level local irritation or hormonal factors. In the mouth, gingival, lip, tongue, palatinal and buccal mucosa can be seen in the gingival granuloma most commonly seen in the gums. In this report, we aimed to present a case of pyogenic granuloma in the gingival region and surgical treatment of the gingiva.

Case: A 24-year-old female patient presented to our clinic with complaints of swelling, bleeding, bad breath and restlessness in the gingiva of her right canine-premolar region of the lower jaw. In the anamnesis obtained from the patient, it was learned that the lesion had existed for approximately 4 months, initially it was small in size, but it grew in the following days. Intraocular examination of the systemic healthy patient revealed a fibrotic lesion of approximately 1.5x1x0.75 cm in size, red-pink in color, with a stubble, hyperemic appearance between the mandibular right canine-1.premolar teeth. Radiographic examination showed no signs of resorption in the relevant region. After excision and curettage procedures, excisional biopsy was performed under local anesthesia to report histopathological diagnosis and treatment based on it, and it was reported as pyogenic granuloma.

Conclusion: The patient underwent postoperative 6-month follow-up and no recurrence was observed.

Keywords: Pyogenic granuloma, trauma, local irritation

P-128**Anterior Dişlerin Lityum Disilikat Tam Seramik Kronlar ile Estetik Rehabilitasyonu: Bir Vaka Raporu***Cansu Karahan Gündüz¹, Mustafa Kemal Erenler²*¹Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Sivas²Cumhuriyet Üniversitesi Periodontoloji Anabilim Dalı, Sivas

Amaç: Seramik veneerler, uygun endikasyonlarda kullanıldığında öngörülebilir sonuçları olan, başarılı estetik restorasyonlardır. Bu olgu sunumunda, anterior kompozit dolgularının renklenmesi ve düşmesi şikayetiyle gelen hastanın, lityum disilikat seramik kronlarla protetik rehabilitasyonun tarif edilmesi amaçlanmıştır.

Olgu: 21 yaşında bir kadın hasta, kliniğimize üst anterior dişlerindeki kompozit dolgularının renklenmesi ve sıkça düşmesi şikayetiyle başvurdu. Ağız içi muayenede, maksiller anterior bölgede dişetin aşırı görünmesi problemi sebebiyle, gingivektomi tedavisi planlandı. Gingivektomi tedavisinden sonra, ön dişlere chamfer frez yardımıyla basamaklı diş preparasyonu yapıldı. Retraksiyon ipi, diyeti sulkusuna yerleştirildi ve 15 dk süreyle beklendi. Retraksiyon ipinin çıkarılmasının ardından, kondensasyon silikonu kullanılarak, çift aşamalı ölçü tekniği ile ölçü alındı. Klinisyenler, maksimum estetiği sağlamak amacıyla, lityum disilikat restorasyon materyalinin kullanımına karar verdi. Dental laboratuvarında, CAD/CAM üretim yöntemi ile kronlar üretildi. Üretim sürecinden sonra, kronlar yerleştirildi ve çene hareketleri sırasındaki okluzal temaslar kontrol edildi. Simetri, uyum ve gülüş oranları, klinisyenler tarafından estetik açıdan değerlendirildi. Kronlar, üreticinin talimatlarına uygun olarak self-adeziv rezin siman ile yapıştırıldı. Okluzyon, anterior rehberlik ve lateral hareketlerin doğru olduğundan emin olmak amacıyla restorasyon boyunca okluzal kontak devamlılığı izlenerek yeniden değerlendirildi.

Sonuç: Sonuç olarak, hastanın beklentisi olan estetik ve fonksiyon sağlandı. Lityum disilikat veneer kronların kullanımı, başarılı bir estetik rehabilitasyon gerçekleştirilmesine olanak sağlamıştır. Bu yüzden, lityum disilikat restorasyonların uzun klinik ömrü için, profesyonellerin tüm klinik adımları dikkatlice takip etmesi gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Lityum Disilikat, Gingivektomi, Dental Estetik

P-128**Esthetic Rehabilitation of Anterior Teeth with Lithium Disilicate All-Ceramic Crowns: A Case Report***Cansu Karahan Gündüz¹, Mustafa Kemal Erenler²*¹Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Sivas²Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Sivas

Aim: Ceramic veneers are highly esthetic restorations with predictable outcomes when placed based on appropriate indications. The present case report described the prosthetic rehabilitation of the patient with lithium disilicate (IPS e.max, Ivoclar) crowns who complained about discoloration and debonding of anterior composite fillings.

Case: A 21-year-old woman was admitted at our dental clinic complaining about the discoloration and debonding of composite fillings presence on the upper anterior teeth. On intra-oral examination, gingivectomy treatment was planned because of the excessive gingival display space on the maxillary anterior region. After gingivectomy treatment, tooth preparation was performed to the anterior teeth with chamfer finish line with the standard tooth preparation technique. Retraction cord placed into the sulcus for 15 min. Following removal of the cord, condensation silicone impression was taken with 2-step impression technique. Lithium disilicate material was preferred by the clinicians to provide maximum esthetics on the anterior region. Crowns were manufactured with CAD/CAM process on the dental laboratory. After fabrication process, crowns were placed and occlusal contacts were checked during jaw movements. Esthetic appearance were evaluated by clinicians to ensure symmetry, harmony and proportion to the new smile. Crowns were cemented by self-adhesive resin cement respecting the manufacturer's recommendations. The occlusion was assessed to make sure the anterior guidance and the lateral excursions were correct, while obtaining even occlusal contacts throughout the restorations.

Conclusion: Overall, the esthetics and function expected by the patients were achieved. The use of lithium disilicate veneers enabled an esthetic successful rehabilitation treatment. Thus, for the clinical longevity of restorations with lithium disilicate, it is necessary for professionals to carefully follow all clinical steps.

Keywords: Lithium Disilicate, Gingivectomy, Dental Esthetic

P-129**Bağ Dokusu İle Koronale Pozisyonel Flep Uygulaması: Bir Olgu Sunumu***Nurullah Sökmen, Serkan Dündar, Tuba Talo Yıldırım*

Fırat Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Elazığ

Amaç: Diş eti çekilmesi, yumuşak doku marjinin apikal yönde migrasyonu sonucu kök yüzeyinin açığa çıkması durumudur. Mukogingival cerrahi yöntemleri, diş eti çekilmesi miktarının artmasını önleyebilmekte, estetik problemleri düzeltebilmekte, plak kontrolünün sağlanmasını kolaylaştırıp, kök çürüklerinin görülme riskini ve dentin hassasiyeti şikayetlerini azaltabilmektedir.

Olgu Sunumu: 40 yaşında erkek hasta kliniğe ön dişlerindeki diş eti çekilmesinden kaynaklanan estetik ve hassasiyet şikayeti ile başvurdu. Alınan anamnez sonucu hastanın herhangi bir sistemik hastalığının olmadığı ama sigara kullandığı öğrenilmiştir. Öncelikle aşınmadan dolayı kaybolan mine-sement sınırı kompozit dolgularla restore edilerek yeni mine-sement sınırı oluşturuldu. Zucchelli'nin koronale pozisyona flep tekniği ile flep hazırlandı. Palatinal bölgeden alınan serbest bağ dokusu grefti diş eti çekilmesi olan bölgeye suture edildi. Serbest olan flep koronal yönde bağ dokusunu ve açık kök yüzeylerini örtecek şekilde suture edildi.

Sonuç: Dişeti çekilmesinin tedavisinde yeterli keratinize diş eti dikey boyutu oluşturulması şartıyla serbest bağ dokusu grefti ile birlikte koronale pozisyonel flep kullanımının başarılı olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Bağ dokusu grefti, koronale pozisyonel flep, diş eti çekilmesi

P-129**Coronale Positional Flap Application with Connective Tissue: A Case Report***Nurullah Sökmen, Serkan Dündar, Tuba Talo Yıldırım*

Fırat University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Elazığ

Aim: Gingival therapy may be required to prevent further recession, correct aesthetic problems, aid plaque control and reduce dentine hypersensitivity.

Case Report: A 40-year-old male patient was admitted to our clinic with the complaint of esthetic and tenderness caused by gingival recession of the anterior teeth. As a result of the anamnesis, it was learned that the patient did not have any systemic disease but smoked. Firstly, the enamel-cement boundary which was lost due to abrasion was restored with composite fillings and a new mine-cement boundary was formed. Flap technique was prepared by Zucchelli's coronale position flap technique. The free connective tissue graft from the palatal region was sutured to the gingival site. The free flap was sutured in a coronal direction to cover the connective tissue and open root surfaces.

Conclusion: Gingival vertical dimension was established.

Keywords: Connective tissue grafts, coronally positioned flap, gingival recession

P-130**Mandibular Premolar Bölgeden Kompound Odontoma Eksizyonu: Bir Olgu Sunumu***Esra Kekilik, Tuba Talo Yıldırım, Oğuzhan Uçar, Serkan Dündar*

Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Elazığ

Amaç: Odontoma, dental ve periodontal yapılardan (mine, dentin, sement ve pulpa) oluşan, ileri derecede diferansiyasyon gösteren benign odontojenik tümördür. Tüm odontojenik fasiyal tümörler içinde % 22' lik görülme oranına sahiptir. Makroskopik ve mikroskopik özelliklerine göre kompound ve kompleks olmak üzere iki alt tipi mevcuttur. Diş benzeri yapılar içeren formu kompound, mine, dentin, sement ve pulpa dokularının düzensiz bir şekilde yerleşimi ile karakterize amorf kalsifiye kitle görünümünde olan formu ise kompleks odontoma olarak nitelendirilir. Kompound form, sıklıkla mental foramen bölgelerinin arasında anterior bölgede, kompleks form ise daha çok posterior bölgede tutulum gösterir. Odontomalar sıklıkla çocuklarda ve genç erişkinlerde ağrısız sert şişlikler şeklinde görülürler. Maksillada mandibulaya göre daha fazla görülmeyle beraber cinsiyet açısından bir farklılık göstermezler. Sürmekte olan dişler ile birlikte gözükabilir, bu dişlerde erüpsiyon gecikmelerine neden olabilirler. Bu vakanın amacı ortodontik tedavi sürecindeki hastanın daimi premoların sürmesine engel olan kompound odontomanın çıkarılıp hastanın devam tedavisinin değerlendirilmesidir.

Olgu: 14 yaşındaki bayan hasta kliniğimize ortodonti kliniğinden sevk edilmiştir. Alınan anamnezde hastanın hiçbir sistemik hastalığı olmadığı, ağız içi muayenesinde premolar eksikliği bulunmaktadır. Premolardaki kompound odontomanın sürme yolunda olduğu ve eksize edilmesi gerektiği radyografik muayenede tespit edilmiştir. 6x5x3 mm boyutlarındaki kompound odontoma lokal anestezi altında eksize edildi ve patoloji laboratuvarına gönderildi. Patoloji laboratuvarından gelen sonucun tanımımızı desteklediği görülmüştür. Odontoma çıkarıldıktan sonra ortodontik tedavisi devam etmektedir. 2 hafta sonra tekrar kliniğe gelen hastanın cerrahi alanın semptomsuz şekilde iyileştiği görüldü.

Sonuç: Odontomalar sıklıkla çocuklarda ve genç erişkinlerde ağrısız sert şişlikler şeklinde ortaya çıkan ağız içerisinde en sık görülen tümördür. Eksizyonu ile birlikte başarılı sonuçlar alınabilmektedir ve gömülü kalan dişlerin ağız içinde fonksiyona gelmesi sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Odontoma, gömülü diş, tümör

P-130**Mandibular Premolar Regional Compound Odontoma Extension: A Case Report***Esra Kekilik, Tuba Talo Yıldırım, Oğuzhan Uçar, Serkan Dündar*

Fırat University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Elazığ

Aim: Odontoma is a benign odontogenic tumor that consists of dental and periodontal structures (enamel, dentine, cement and pulp) and is highly differentiated. It has a 22% incidence of all odontogenic facial tumors. According to the macroscopic and microscopic features, there are two subtypes, kompound and complex. The form, which contains tooth-like structures, is characterized as an amorphous calcified mass characterized by irregular placement of composit, enamel, dentin, cement and pulp tissues and is considered as complex odontoma. Odontomas are often seen as painless hard swellings in children and young adults. Although maxilla is more common than mandible, they do not show any gender difference. They may appear with the teeth in progress, which may cause eruption delays in the teeth. The aim of this case is to evaluate the patient's progressive treatment of the patient in the period of orthodontic treatment.

Case: A 14-year-old female patient was admitted to our clinic from orthodontics clinic. She has no systemic disease in her history and that she has a deficiency in her inner teeth. It has been detected in the radiographic examination that the odontoma in the premoles is on the riding road and required to be removed. Odontoma in 6 x 5 x 3 mm dimensions was excised under local anesthesia and sent to pathology laboratory. It was observed that the result of the pathology laboratory supported our diagnosis. Orthodontic treatment continues after the odontoma is removed. The patient came back to the clinic 2 weeks later and it was seen that the surgical field improved without symptom.

Conclusion: Odontomas are often the most frequent pain in the form of painless hard swelling in children and young adults. Successful results can be obtained with excision and the remaining teeth can be provided to the function in the oral.

Keywords: Odontoma, embedded tooth, tumor

P-131**Miller 3 Dişeti Çekilmesi Olan Hastada Serbest Dişeti Grefti Uygulaması***Hatice Balcı Yüce, Mehmet Murat Taşkan, Özkan Karataş, Damla Çelik*

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Tokat

Amaç: Dişeti çekilmesi çok yaygın olarak görülen bir klinik durumdur. Birçok etiyolojik faktöre bağlı olarak gelişebilir. Hastalarda kole bölgesinde hassasiyet ve çürüklere neden olabilir. Çekilme sonucu keratinize dişeti kaybı oluşur ve tedavi edilmesi gerekir. Buradaki amacımız yetersiz olan keratinize dişetin sert damaktan alınan serbest dişeti greftiyle artırılmasıdır.

Yöntem: 39 yaşında sistemik olarak sağlıklı, sigara kullanmayan kadın hasta, kliniğimize 41 numaralı dişinde hassasiyet ve estetik şikayetiyle başvurdu. Yapılan klinik muayenede 41 numaralı dişte Miller 3 dişeti çekilmesi olduğu ve keratinize dişetin yetersiz olduğu tespit edildi ve serbest dişeti grefti yapılmasına karar verildi. Alıcı yatak hazırlanırken mukogingival birleşime paralel horizontal bir insizyon yapıldı. Yarım kalınlık flep kaldırılarak vestibül sulkusun apikaline doğru diseke edildi. Horizontal insizyonun köşelerinden ilgili dişin papil tepelerine doğru yarım kalınlık insizyon yapılarak bu iki insizyon arasında kalan saha de-epitelize edildi. Palatinal bölgeden alınan 1,5 mm kalınlığındaki greft alıcı bölgeye uyumlandırılarak 6.0 polyprolen ve 4.0 ipek suture ile suture edildi. Hastanın kendi kanından elde edilen trombositten zengin fibrin (TZF) greftin üzerine yerleştirilerek çapraz askı suturelarla yardımcıyla sabitlendi. En son olarak alıcı sahanın üstü periodontal pat ile kapatıldı. Hastaya post-op öneriler anlatılarak 14 gün sonra sutureların alınması için çağrıldı. 14 günün sonunda greftin başarılı olduğu ve tam kök yüzeyi kapanması sağlandığı görüldü.

Sonuç: Serbest dişeti grefti uygulamaları her ne kadar Miller 1 ve Miller 2 çekilmelerde kök yüzeyi kapanmasında daha başarılı olsa da bu vakada Miller 3 çekilmelerde de başarılı bir şekilde kök kapanması sağlanabildiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Dişeti Çekilmesi, Serbest Dişeti Grefti, Vestibüloplasti

P-131**Free Gingival Autograft Procedure in a Miller 3 Gingival Recession***Hatice Balcı Yüce, Mehmet Murat Taşkan, Özkan Karataş, Damla Çelik*

Tokat Gaziosmanpaşa University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Tokat

Objective: Gingival recession is a common clinical condition developed due to many etiological factors. Patients may suffer hypersensitivity and caries in cervical area. Gingival recession causes loss of keratinized tissue which needs to be treated. Purpose of this case report is to present increasing keratinized gingiva with free gingival autograft harvested from hard palate.

Methods: A 39-year old, systemically conducted, non-smoking female patient referred to our clinic with the complaint of hypersensitivity and esthetic disorders. In clinical examination, it was diagnosed Miller 3 gingival recession and insufficient keratinized gingiva on right mandibular first incisor. It was planned to perform free gingival autograft for treatment. To prepare the recipient region, a horizontal incision parallel to the mucogingival line was performed. A split-thickness flap was elevated and the vestibule sulcus was deepened. A split-thickness incision was performed from the corners of the horizontal incisions towards the top of papillas of the relevant tooth and the area between these two incisions was de-epithelized. A 1.5 mm thickness graft harvested from the palatinal donor region was adapted to the recipient site and sutured with 6.0 polypropylene and 4.0 silk suture. Platelet rich fibrin (PRF) concentrated from the patient's blood was placed on the graft and fixed with criss-crossed sutures. Finally, upper side of the recipient area was dressed with periodontal dress. Post-op recommendations were instructed to the patient and she was called to remove sutures after 14 days. At the end of 14 th day, it was observed that the graft was successfully consolidated to recipient region and a complete root coverage was achieved.

Conclusion: Although free gingival autografting procedures seem to be more successful in complete root coverage in Miller 1 and Miller 2 recessions it was observed that in Miller 3 recession cases, a complete root coverage could also be achieved successfully.

Keywords: Gingival Recession, Free Gingival Autograft, Vestibuloplasty

P-132**Mikro Cerrahi Teknik İle Dişeti Çekilmesinin Tedavisi: Bir Olgu Sunumu**

Yunus Emre Çalık, Emre Taha Deveci, Ceren Gökmenoğlu

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Ordu

Amaç: Dişeti çekilmesi sonucunda açığa çıkan kök yüzeyleri hipersensivite ve hasta için estetik problemlere yol açmaktadır. Bu vakada mandibuladaki Miller sınıf I dişeti çekilmelerinin subepitelyal bağ dokusu grefti (SCTG) ile kombine modifiye tünel tekniği kullanılarak mikrocerrahi aletler ile yapılan tedavisi sunuldu.

Olgu: Kliniğimize başvuran sistemik olarak sağlıklı ve 18 yaşında kadın hastanın klinik muayenesinde 33 numaralı diş bölgesinde 2.8 mm ve 43 numaralı diş bölgesinde 2.4 mm miller sınıf 1 dişeti çekilmeleri ve yetersiz keratinize dişeti varlığı saptandı. Hastanın başlangıç periodontal tedavisinden sonra, mikrocerrahi el aletleri yardımıyla SCTG ile kombine modifiye tünel tekniği kullanılması planlandı. Aynı seansta ilgili diş bölgelerinde tünel bıçakları yardımıyla tünellerin hazırlanmasının ardından damaktan bağ dokusu elde edildi. Greftler kılavuz dikişler kullanılarak istenen konuma yerleştirildi ve emilebilir monofilament 5-0 dikiş ile sabitlendi. Hastaya iki hafta boyunca günde 2 defa %0.2'lik klorheksidin glukonat içeren gargara kullanması talimatı verildi. Dikişler ameliyattan 2 hafta sonra alındı. Hasta ameliyattan 2 hafta, 4 hafta, 3 ay ve 6 ay sonra kontrol edildi. 6 aylık takip sonucunda dişeti çekilmelerinin tamamen kapandığı görüldü.

Sonuç: Mikrocerrahi aletlerinin ve mikrocerrahi prensiplerinin kullanılmasının, dokuda daha az travma oluşması, morbiditeyi azaltması, hassas ve primer yara kapatılmasını sağlaması, minimal invaziv işlem olması, estetik başarıyı artırması ve cerrahi müdahalenin kalitesini artırması gibi avantajları vardır. Dişeti çekilmelerinin tedavisinde mikrocerrahi tekniklerle SCTG ile kombine tünel tekniğinin kullanımı ile dişeti çekilmeleri başarılı şekilde örtülebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: dişeti çekilmesi, mikrocerrahi, modifiye tünel teknik, subepitelyal bağ doku grefti

P-132**Treatment of Gingival Recessions with Micro-Surgical Technique: A Case Report**

Yunus Emre Çalık, Emre Taha Deveci, Ceren Gökmenoğlu

Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Ordu

Aim: Exposed root surfaces resulting from gingival recession can cause hypersensitivity and aesthetic problems. In this case report, the treatment of a Miller class I gingival recession by using a modified tunnel technique combined with subepithelial connective tissue graft (SCTG) with microsurgical instruments was presented.

Case Presentation: A systemically healthy 18-year-old female patient was admitted to our clinic with complaint of gingival recessions. Clinical examination revealed Miller class 1 gingival recessions on the tooth #33 with 2.8 mm recession and #43 with 2.4 mm recession, and inadequate keratinized tissue. After initial periodontal treatment, it was planned to performed SCTG combined modified tunnel technique by using microsurgical instruments. After the local anesthesia was performed, the recipient beds were prepared using micro-surgical tunnel hand tools, then the connective tissue graft was harvested from the palate. The grafts were placed in the proper position with using positioning sutures and fixed with absorbable monofilament 5-0 suture. The patient was instructed to use 0.2% chlorhexidine gluconate mouth rinse two times a day for two weeks. The sutures were removed 14 days after surgery. The patient was followed at postoperative 2nd, 4th and 12th weeks, and 6th month, and the complete closure of gingival recessions was observed at postoperative 6th month.

Results: The use of microsurgical instruments and microsurgery principles has advantages such as less trauma in the tissue, reducing morbidity, providing sensitive and primary wound closure, minimally invasive procedure, increasing aesthetic results and improving the quality of surgical intervention. In the treatment of gingival recessions, expose root surfaces can be successfully covered by microsurgical techniques using SCTG with combined tunnel technique.

Keywords: gingival recessions, microsurgery, modified tunnel technique, subepithelial connective tissue graft

P-133**Alt Ön Bölge Geniş Radikular Kistin Endodontik Cerrahi Tedavisi ve 3 Yıllık İyileşmesi**

Dursun Ali Şirin, Duygu Çakır, Celalettin Topbaş, Nihat Umut Gözen, Serkan Duran, Naciye Atcı Hazar

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Odontojenik kistlerin en sık görülen tipi olan radiküler kistler, enfekte ve nekrotik pulpalı dişlerin apekslerinde oluşan inflamatuvar çene kistleridir. Bu lezyonların tedavisinde büyüklüklerine bakılmaksızın öncelikle kök kanal tedavisi uygulanıp ardından takip yapılmaktadır. İyileşmediği durumlarda endodontik cerrahi tedaviye başvurulur. Bu olgu sunumunda iyi yapılmış kanal tedavisine rağmen 3 yıl sonra yeniden nöks eden radiküler kistin endodontik cerrahi tedavisi anlatılmaktadır.

Olgu: 30 yaşındaki kadın hasta kliniğimize alt çene ön bölgesinde şişlik şikayetiyle başvurdu. Yapılan muayenesinde 31,32,41,42 nolu dişlerde mobilite olduğu ve köklerini kapsayan geniş kist varlığı tespit edildi. Anamnezinde, 3 yıl önce bu dişlere kanal tedavisi yapıldığı fakat son zamanlarda tekrar bu bölgede şişlik oluşmaya başladığı öğrenildi. Radyografik muayenesinde kanal tedavilerinin kalitesinin iyi olduğu gözlemlendi. Tedaviyi tekrarlamak yerine kök ucu rezeksiyonuna karar verildi. Lokal anestezi altında alt çene sağ ve sol kanin dişlerin distalinden başlayan dişeti insizyonu yine bu bölgelerden başlayan ve fornixe inen vertikal insizyonlar ile birleştirilerek trapezoid flep kaldırıldı. Rezeksiyonla kist çıkartıldıktan sonra 31,32,41,42 nolu dişlerin kök uçlarından apikal 3 mm kesilerek retrograd kavite açıldı ve bu kavitelere MTA ile retrograd tıkama yapıldı. Daha sonra Flep yerine repoze edilip suture edildi. Hastaya antibiotik ve antienflamatuvar verilerek kontrole çağırıldı.

Sonuç: Endodontik tedavi kalitesi iyi olmasına rağmen yine de iyileşmeyen kistler apikal rezeksiyon ile beraber iyi bir apikal tıkama ile tedavi edilebilir. Cerrahi rezeksiyondan 3 yıl sonraki radyografik görüntüsünde lezyonun neredeyse tamamen kaybolduğu ve dişlerde mobilite kalmadığı gözlemlendi.

Anahtar Kelimeler: Endodontik Cerrahi, MTA, Radiküler Kist

P-133**Endodontic Surgical Treatment and 3-Years Recovery of Wide Anterior Mandibular Radicular Cyst**

Dursun Ali Şirin, Duygu Çakır, Celalettin Topbaş, Nihat Umut Gözen, Serkan Duran, Naciye Atcı Hazar

University of Health Sciences Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, İstanbul

Aim: Radicular cysts are the most common type of odontogenic cysts that occur around the apex of infected and necrotic pulpal teeth. In the treatment of this lesions, first of all root canal treatment is applied regardless of the magnitude. If the lesion is not healed, endodontic surgical treatment is applied. In this case report, endodontic surgical treatment of radicular cyst after 3 years despite well-established canal treatment is described.

Case: A female patient who had undergone root canal treatment 3 years ago applied to our clinic with complaints of swelling in mandible. In the examination, it was determined that there was mobility in the teeth 31,32,41,42 and presence of a large cyst including the roots. In the anamnesis, it was learned that these teeth were treated with canal treatment 3 years ago, but recently there was a recurrence of the swelling in the same area. Radiographic examination showed that the quality of root canal treatment was good. Instead of repeating treatment, apical resection was decided. Under local anesthesia, gingival incision from the distal aspect of the right and left canine teeth was again combined with vertical incisions towards the vestibular fornix and the trapezoid flap was removed. After removal of the cyst by resection, retrograd cavities were prepared by resecting the apical 3 mm from the root ends of the teeth 31,32,41,42. These cavities filled with MTA. The flap then repositioned and sutured. The patient was prescribed antibiotics and anti-inflammatory drugs. Then patient was given another appointment for postoperative control.

Results: Although the quality of endodontic treatment is good, non-healing cysts can still be treated with a good apical obturation with apical resection. Three years after the surgical resection, radiography showed the lesion was almost completely disappeared and there were no mobility.

Keywords: Endodontic Surgery, MTA, Radicular Cyst

P-134**Bruksizme Bağlı Geniş Periapikal Lezyonun Cerrahi Girişimsiz Tedavisi: Vaka Raporu**Özlem Kuzu

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu çalışmanın amacı geniş periapikal lezyon bulunan vakada cerrahi girişimsiz tedavi yaklaşımını sunmaktır.

Olgu: 13 yaşında kız hasta alt çene ön dişlerinde şiddetli ağrı nedeniyle kliniğimize başvurmuştur. Klinik muayene sonucunda hastanın daimi dişlenme döneminde ve her iki tarafta Sınıf 1 oklüzal kapanışa sahip olduğu gözlenmiştir. Orta hat sapması izlenmemiştir. Hastada molar bölgelerde oklüzal uyumsuzluk ve ön bölgede artmış over-bite gözlenmiştir. Mandibular deviasyon, ağız açıklığı gibi temporomandibular eklem disfonksiyonuna yol açabilecek bir klinik semptom teşhis edilmemiştir. Hastanın oral hijyeninin iyi olduğu, çürük veya gingival enflamasyonu bulunmadığı tespit edilmiştir. Perküsyon testlerinde alt santral, lateral ve kanin dişlerin duyarlı olduğu gözlenmiştir. Her iki dişte mobilite ve ciddi aşınmalar teşhis edilmiştir. Alınan anamnezde şiddetli diş sıkma ve gıcırdatma mevcudiyeti öğrenilmiştir. Alınan radyografide alt santral dişlerin her ikisinde de periapikal lezyon izlenmiştir. Yapılan vitalite testine her iki diş de negatif cevap vermiştir. İlk seansta kanallar boşaltılmış, genişletilmiş ve iyodoformlu kalsiyum hidroksit patı ile doldurulmuştur. 3 ay aralıklarla düzenlenen kontrol seanslarında alınan radyografiler ile lezyon iyileşmesi kontrol edilmiştir. Hastamıza 2 mm yumuşak gece plağı tedavisi uygulanmıştır. Aynı zamanda psikiyatri konsültasyonu istenmiştir. 18 aylık kontrol sonunda periapikal lezyon iyileşmesi sağlanmış ve alt santral dişlerin kanal tedavisi tamamlanmıştır. Tedavi sonucunda alt lateral ve kanin dişlerinin hassasiyetinin azaldığı kaydedilmiştir.

Sonuç: Bruksizm, fonksiyon dışı ritmik, işlevsiz sıkma, gıcırdatma hareketleri yaparken oklüzal travmaya yol açan bilinçsiz bir oral alışkanlık olarak tanımlanmaktadır. Bruksizm etiyojisi, çok faktörlü olarak kabul edilmektedir. Tedavi tercihi de etkene yönelik, koruyucu ve kombine tedavi seçeneklerini gerektirir.

Anahtar Kelimeler: periapikal lezyon,bruxism, kanal tedavisi

P-134**Non-surgical Treatment of a Large Periapical Lesion Caused by Bruxism: A Case Report**Özlem Kuzu

University of Health Sciences Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul

Aim: The aim of this paper is to present the non-surgical management of a case with large periapical lesion.

Case: A 13 year old girl referred to our clinic with severe pain in both mandibular central teeth. Clinical examination revealed that the patient was permanent dentition with Class I molar relationship on both the sides. There was no midline deviation or malocclusion. No occlusal interferences, mandibular deviation, mouth-opening limitation or any other clinical sign indicating temporomandibular dysfunction was noticed during intraoral clinical examination. Good oral hygiene was observed. No carious lesions or gingival inflammation was present. Intraoral examination revealed that the mandibular central, lateral and canine incisors are sensitive to percussion test. The mandibular central teeth showed moderate mobility and severe attrition in mandibular centrals were observed. In her medical history the parents reported a history of excessive grinding and clenching of teeth. Periapical lesion was observed in panoramic x-ray. Both teeth had a negative response to the vitality test. In the first session, the root canals were extirpated, prepared and filled with calcium hydroxide paste with iodoform. She was called to periodically controls at 3-month intervals. The patient was recommended to wear soft night guard. Psychiatry consultation was also requested. At the end of the 18-month control period, periapical lesion healing was achieved and the root canal treatment of the mandibular central teeth was completed. It was noted that the sensitivity of the mandibular lateral and canine teeth decreased during the treatment period.

Result: Bruxism is defined as an unconscious oral habit that leads to occlusal trauma when performing non-function rhythmic, dysfunctional squeezing and grinding movements. The etiology of bruxism is accepted as a multifactorial. The treatment of bruxism requires protective and multidisciplinary approach.

Keywords: periapical lesion, bruxism, root canal treatment

P-135

Maksiller Premoların Kombine Restorasyonunun Sonlu Elemanlar Stres Analizi Yöntemiyle İncelenmesi*Laden Güleç Alagöz, Aziz Çalışkan, Nuran Ulusoy*

Yakın Doğu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Lefkoşa, KKTC.

Amaç: Bu çalışmanın amacı endodontik tedavili maksiler birinci premolar (ETMBP) dişin iki farklı teknikle CAD/CAM bloklar ve fiberle güçlendirilmiş materyal (FGM) kullanılarak kombine restorasyonun sonlu elemanlar stres analizi yöntemiyle incelenmesidir.

Gereç-Yöntem: Rhinoceros 4.0 yazılımı kullanılarak diş ve çevre anatomik dokuların ve restoratif materyallerin modellendiği bu çalışmada 4 adet model elde edilmiştir. Çalışmada bukkal tüberkülünden 2 mm redüksiyon yapılan mezial-oklüzal-distal-palatinal (MODP) preparasyonuna sahip ETMBP'a iki farklı teknik kullanılarak yapılan 4 tip restorasyon modellenmiştir. İlk teknikte (T1), kök kanallarında 3-mm derinliğinde preparasyon yapılmış ve kök kanalları ve koronal dentin dokusu fiberle güçlendirilmiş kompozit (FGK) kullanılarak restore edilmiştir. İkinci teknikte (T2) ise palatinal kanalda apikalde 5-mm güta perka kalacak şekilde preparasyon yapılmış ve fiberle güçlendirilmiş post yerleştirilip koronal dentin dokusu FGK ile restore edilmiştir. Her iki teknikte de kalan mine dokusu VITA Enamic (VE) ve Lava Ultimate (LU) olmak üzere iki farklı CAD/CAM materyalle restore edilmiştir. Modeller üzerine 100N'luk çiğneme kuvveti, yarım yuvarlak sert materyal vasıtasıyla uygulanmıştır. Stresler kalan mine ve dentin dokuları için ayrı ayrı Von Mises değerleri ile belirtilmiştir.

Bulgular: Mine dokusunda en fazla stres birikimi T1-LU (31,56 MPa) ve T2-LU (30,87 MPa) modellerinde gözlenirken en düşük stres T1-VE (23,01 MPa) ve T2-VE (22,48 MPa) modellerinde gözlenmiştir. Tüm modellerde stres dağılımı benzerlik göstermiş ve mine dokusunun servikal bölgesinde yoğunlaşmıştır. Kalan dentin dokusunda meydana gelen stres değerleri T1-VE ve T1-LU modelleri için 9,31 MPa; T2-VE ve T2-LU modelleri için 9,67 olarak bulunmuştur. Tüm modellerde radiküler dentin dokusunda stres dağılımı benzer bulunmuştur.

Sonuç: Araştırmanın sonuçları; FGM-CAD/CAM blok kombinasyonu ile restore edilen ETMBP dişte uygulanan restorasyon tekniğinin her iki doku için fark yaratmadığını ancak kullanılan CAD/CAM blokların mine dokusu için fark yarattığını, mine dokusunun VE CAD/CAM blok ile restore edilmesinin başarılı sonuç vereceğini ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: CAD/CAM, fiberle güçlendirilmiş kompozit, endodontik tedavi

P-135

Investigation of Combined Restoration of Maxillary Premolar with FEM*Laden Güleç Alagöz, Aziz Çalışkan, Nuran Ulusoy*

Near East University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Lefkoşa, TRNC

Aim: The aim of this study was to investigate combined restoration of root-filled maxillary first premolar (RFMFP) with two different techniques using CAD/CAM blocks and fiber-reinforced material (FGM) by using finite element stress analysis.

Materials-Methods: In this study, 4 models with dental and anatomical tissues and restorative materials were obtained by using Rhinoceros 4.0 software. Four types of restorations were modeled for RFMFP with mesial-occlusal-distal-palatinal (MODP) preparation with 2-mm reduction from buccal tubercule. In the first technique (T1), root canals were prepared with a depth of 3-mm and the root canals and coronal dentin tissue were restored using fiber reinforced composite (FRC). In the second technique (T2), 5-mm gutta percha was left in the palatinal canal, fiber reinforced post was placed and coronal dentin was restored with FRC. The remaining enamel tissue was restored with two different CAD/CAM materials in both techniques: VITA Enamic (VE) and Lava Ultimate (LU). 100N chewing force was applied to the models by means of a half-round hard material. Stresses were indicated by von Mises values for remaining enamel and dentin tissues.

Results: The maximum stress accumulation in enamel was observed in T1-LU (31,56 MPa) and T2-LU (30,87 MPa) models, while the lowest stress was found in T1-VE (23,01 MPa) and T2-VE (22,48 MPa). Stress distribution was similar in all models and concentrated in the cervical region of enamel. Stress values in remaining dentin were 9.31 MPa for T1-VE and T1-LU models and 9.67 MPa for T2-VE and T2-LU. Stress distribution of radicular dentin was similar in all models.

Conclusion: Results of the study showed that restoration technique does not make any difference for tissues but CAD/CAM blocks make a difference for enamel tissue for RFMFP restored with FRM-CAD/CAM combination. The restoration of enamel tissue with VE CAD/CAM block yields successful results.

Keywords: CAD/CAM, fiber reinforced composite, endodontic treatment

P-136**Travma Sonucu Kırılmış Ön Dişlerin Direkt Kompozit Rezinle Restorasyonu: Üç Olgu Sunumu**

Enes Kılıç, Zülal Tekiroğlu Yelken, Emine Şirin Karaaslan

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Tokat

Amaç: Ön bölge dişlerde meydana gelen kırıklar, hastalarda ciddi estetik problemlere yol açabilmektedir. Bu dişlerin minimal invaziv yöntemlerle direkt restorasyonu mümkündür. Bu olgu sunumunda, dişlerin doğal renkleriyle uyumlu olan kompozit rezin materyaller ile kaybolmuş olan estetik ve fonksiyonel özelliklerinin tekrar kazandırılması amaçlanmıştır.

Olgu A: 38 yaşındaki erkek hastanın, geçirdiği travma sebebiyle 11 numaralı dişin mezoinsizal kısmında basit kron kırığı mevcuttu. **Olgu B:** 21 yaşındaki kadın hastada 11 ve 21 numaralı dişlerinin mesial bölgelerinde komplike kron kırığı mevcuttu. Bu vaka kanal tedavileri yapıldıktan sonra dişler restore edildi. **Olgu C:** 14 yaşındaki kadın hastanın 11 ve 21 numaralı dişlerinde basit kron kırığı mevcuttu. Her üç vakada da dişetleri sağlıklı ve dişlerde mobilite yoktu. Dişlerin vestibül ve palatinal mine dokusu yüzeyinden su soğutması altında elmas frezler kullanılarak 0,5 mm derinliğinde bizotaj işlemi yapıldı. Bu işlemden sonra her üç hastada da dişlerin yüzeyi %37'lik fosforik asit ile pürüzlendirildi. Adeziv ajan uygulamasının ardından nanohibrit kompozit rezin şeffaf bantların yardımıyla önce aproksimal duvara daha sonra da palatinal yüzeye uygulandı. Daha sonra labial diş morfolojisi verildi. Her iki olguda da ince grenli elmas frezler ve polisaj diskleri kullanılarak kompozit restorasyonlardaki bitirme protokolü uygulandı.

Sonuçlar: Hastalarımızın estetik ve fonksiyonel beklentileri, dişlerinde minimal preparasyon ve direkt kompozit rezin restoratif materyal uygulanarak tek seansta karşılandı. Hastaya gerekli oral hijyen eğitimi verildi ve kontrol seansları hakkında bilgilendirildi.

Anahtar Kelimeler: Estetik, Kırık, Travma

P-136**Restoration of the Fractured Anterior Teeth with Direct Composite Resin: Three Cases Reports**

Enes Kılıç, Zülal Tekiroğlu Yelken, Emine Şirin Karaaslan

Tokat Gaziosmanpaşa University Faculty of Dentistry, Tokat

Aim: Fractures in the front teeth can cause serious aesthetic problems in patients. Direct restoration of these teeth is possible with minimally invasive methods. In this case report, it is aimed to restore the aesthetic and functional properties of composite resin materials compatible with natural colors of teeth and lost teeth.

Case A:The first case, a 38-year-old male patient, had a simple chronicle fracture in the mezo-incisal part of the 11th tooth due to trauma. **Case B:**In the second case, a 21-year-old female patient had a complicated fracture in the mesial regions of teeth 11 and 21. In this case, the teeth were restored after the channel treatments were done. **Case C:**The third case, a 14-year-old female patient, had simple fractures in her teeth 11 and 21. In all three cases, the gums were healthy and there was no mobility in the teeth. Three teeth were vibrated at 0.5 mm depth using diamond burs under water cooling from the vestibule and palatinal enamel surface. After the beveling, teeth surfaces were roughened with 37% phosphoric acid. After the application of the bonding agent, the nanohybrid composite resin was first applied to the approximal wall and then to the palatinal surface with the aid of transparent bands. Then labial tooth morphology was given. In both cases, finishing protocol on composite restorations were completed using fine-grained diamond burs and polishing discs.

Conclusion: Aesthetic and functional antecedents of our patients were performed in a single operation with minimally prepared teeth and direct composite resin restorative material.

Keywords: Aesthetic, Fracture, Trauma

P-137

Sendrom Dışı Oligodonti Görülen Çocuklarda Tanı ve Takip*Mehmet Ertugrul Soysal, Tuğçe Elgün, Eda Haznedaroğlu, Ali Menteş*

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Üçüncü büyük azılar hariç dental arktaki bir veya daha fazla daimi dişin agenezi hipodonti olarak tanımlanmaktadır. Germ eksikliği sayısı altı veya daha fazla olduğu duruma oligodonti, hiçbir diş germinin olmaması durumuna anodonti denir. Hipodonti genel olarak herhangi bir sendroma bağlı gelişmez iken oligodontide bu durum bir sendromun parçası olarak gelişir. Ancak oligodonti izole olarak da oluşabilir. Bu çalışmada, herhangi bir sendromla ilişkili olmayan oligodontisi olan çocuk hastalar sunulmuştur.

Olgu 1: 9 yaşındaki erkek hasta kliniğimize diş tedavileri için başvurmuştur. Alınan OPTG’de üst çenede 54,55,64 numaralı dişlerin olmadığı ve 15,24,25 numaralı dişlerin germlerinin oluşmadığı, alt çenede 75 numaralı dişin olmadığı ve 34,35,37,45,47 numaralı dişlerin germlerinin oluşmadığı gözlenmiştir. Toplam 8 diş germi oluşmamıştır. Hastanın tıbbi geçmişi sorgulandığında herhangi bir sistemik hastalığı veya sendromu bulunmamaktadır. Hastanın iki kardeşinde herhangi bir diş eksikliğine rastlanmadı. **Olgu 2:** 8 yaşındaki kız hasta kliniğimize diş tedavileri için başvurmuştur. Alınan OPTG’de üst 15,25 numaralı dişlerin germlerinin oluşmadığı, alt çenede 85 numaralı dişin olmadığı ve 35,37,45,47 numaralı dişlerin germlerinin oluşmadığı gözlenmiştir. Toplam 6 diş germi oluşmamıştır. Hastanın 14 yaşındaki abisi de kliniğimize germ eksikliği şüphesiyle çağırılmıştır. Alınan OPTG’de üst çenede 15,25 ve alt çenede 35,45 numaralı dişlerde germ eksikliği gözlenmiştir. Toplam 4 diş germi oluşmamıştır. Hastaların tıbbi geçmişi sorgulandığında herhangi bir sistemik hastalığı veya sendromu bulunmamaktadır. **Olgu 3:** 10 Yaşındaki erkek hasta kliniğimize diş tedavileri için başvurmuştur. Alınan OPTG’de üst çenede 12,13,22 ve alt çenede 31,32,35,37,41,42,43,45,47 numaralı dişlerin germlerinin oluşmadığı gözlenmiştir. Toplam 12 diş germi oluşmamıştır. Hastanın tıbbi geçmişi sorgulandığında herhangi bir sistemik hastalığı veya sendromu bulunmamaktadır. Hasta tek çocuktur.

Sonuç: Oligodonti nadir olarak sendromsuzdur. Bu hastalarda dental problemler dışında saç, tırnak veya ter bezlerinde herhangi bir anormallığın bulunmaması, dudak-damak yarığı olmaması bu hastaların izole mutasyonlar olduğunu göstermektedir. Bu hastalarda ileride gelişebilecek estetik, prostetik ve ortodontik sorunlar için bir uzmana yönlendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: oligodonti, hipodonti, sendrom dışı

P-137

Diagnosis and Follow-up of Non-syndromic Oligodontia in Children*Mehmet Ertugrul Soysal, Tuğçe Elgün, Eda Haznedaroğlu, Ali Menteş*

Marmara University Department of Pediatric Dentistry İstanbul

Objective: than six teeth is called oligodontia, and lack of any tooth germ is anodontia. Hypodontia generally does not associate to any syndrome, whereas oligodontia develops as part of a syndrome. However, oligodontia can also occur as isolated. In this study, pediatric patients with non-syndromic oligodontia are presented.

Case 1: A 9-year-old boy admitted to our clinic for dental treatment. OPG revealed #54,55,64,75 were missing, #15,24,25,34,35,37,45,47 had no germs. When the patient’s medical history was questioned, he had no systemic disease or syndrome. There was no missing tooth in his two siblings. **Case2:** A 8-year-old girl admitted to our clinic for dental treatment. OPG revealed #15,25,35,37,45,47 had no germs in the upper jaw. Her 14-year-old brother had also missing #15,25,35,45 in OPG. When the patients’ medical history is questioned, they have no systemic disease or syndrome. **Case3:** 10 year-old male patient admitted to our clinic for dental treatment. OPG revealed #12,13,22 have no germs in the upper jaw and #31,32,35,37,41,42,43,45,47 have no germs in the lower jaw. Total number of missing teeth is 12. When the patient’s medical history is questioned, he has no systemic disease or syndrome. The patient has no sibling.

Conclusion: There were no abnormality in either hairs or nails, perspiration was normal and no congenital clefts of lip or palate was seen. Hence in these cases, non-syndromic oligodontia is a rare finding. In these patients, it is recommended that patients should be referred to a specialist for aesthetic, prosthetic and orthodontic problems.

Keywords: Oligodontia, hypodontia, non-syndromic

P-138**Renklenmiş Devital Dişlerin Walking Bleaching Tekniği ile Beyazlatılması:İki Olgu Sunumu***Gül Didem Öztürk, Gül Tosun*

Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Devital dişlerin renklenmesi günümüzün önemli estetik problemlerindedir. Travma, endodontik tedavi, pulpa nekrozu gibi durumlar renklenmenin nedenlerini oluşturmaktadır. Bu problemin çözümünde birçok tedavi yöntemi vardır. Bunlardan birisi de intrakoronal beyazlatma tedavisidir. Walking bleaching tekniği intrakoronal beyazlatma tedavisi tekniklerinden biridir. Bu olgu sunumunda dişlerinde renklenme şikâyeti ile kliniğimize başvuran ve tedavilerinde walking bleaching tekniği kullanılan iki hastanın tedavi süreçleri sunulması amaçlanmıştır.

Olgu 1: ortodontik tedavi görmekte olan 14 yaşındaki bayan hasta üst anterior diş renklenmesi şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Klinik ve radyografik incelemelerin ardından, renk değişimine uğramış olan üst sol santral dişin beyazlatılması planlandı. Üst sol santral dişe, sodyum perborat beyazlatma ajanı kullanılarak iki seanslık vital olmayan beyazlatma prosedürü uygulandı. **Olgu 2:** 12 yaşındaki bayan hastanın üst sol anterior dişinde renklenme mevcuttu. olgu 1'deki tedavi prosedürü bu olgudaki dişe de uygulandı. Olgu 1'den farklı olarak beyazlatma yapılan dişte çürük bulunduğu için restorasyon aşamasına geçildiğinde dolgu madesi kaldırılarak altındaki çürük bölge temizlendi ve kompozitle restore edildi.Devital beyazlatma uygulaması sonucunda kabul edilebilir estetiğe ulaşıldı. Tedavinin bitiminden sonra hastaların kontrolleri yapıldı.

Sonuç: Devital beyazlatma genç daimi dişlerin estetik rehabilitasyonunda uygun bir tedavi seçeneğidir.

Anahtar Kelimeler: Diş beyazlatma, estetik, renklenme

P-138**Bleaching Discoloured Nonvital Teeth Using Walking Bleaching Technique:Two Case Reports***Gül Didem Öztürk, Gül Tosun*

Selcuk University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Konya

Aim: Nowadays, the most important problem of esthetics is dental discoloration of devital teeth. The causes of the discoloration are trauma, endodontic treatment and pulp necrosis. Many treatment procedures exist to solve this problem. One of these treatments is bleaching treatment. Walking bleaching is one of intracoronal bleaching techniques. In this case study, the treatment process of two patients' who applied to clinic with discoloration of teeth and be treated via walking bleaching treatment were explained.

Case 1: A 14-year-old female patient with orthodontic treatment is applied to our clinic with upper anterior tooth discoloration. After the clinical and radiographic examination, a treatment procedure with containing intracoronal bleaching upper left central incisor was planned.Sodium perborate was used as the bleaching agent to upper left central incisor to manage the non-vital intracoronal bleaching in two appointments. **Case 2:** A 12-year-old female patient had coloration in the upper left anterior tooth. The treatment procedure in case 1 was also applied to the tooth in this case. Unlike case 1, whitening teeth were found to have caries in the restoration stage of the old filler and under the bruise was removed and restored with the composite resin.As a result of bleaching treatment, reached an acceptable aesthetic. After complete the treatment, the patients control was done.

Result: Devital whitening is a suitable treatment option for aesthetic rehabilitation of young permanent teeth.

Keywords: Tooth bleaching, esthetics, discoloration

P-139**İmplant Çevresi Dokuda Keratinize Dişeti Miktarının Arttırılması: Olgu Sunumu***Zelal Çakmak, İbrahim Halil Ünlü, Arzum Güler Doğru*

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi , Periodontoloji Anabilim Dalı, Diyarbakır

Amaç: Günümüzde dental implantların uygulanmasının artmasıyla birlikte implant çevresinde keratinize dişeti miktarının varlığı ve miktarı tartışılmaya başlanmıştır. İmplantların uzun dönem başarısı için implant çevresi dokuların enfeksiyonun engellenmesi önemlidir. Bu olguda yerleştirilmiş 2 adet implantın çevresindeki hareketli mukozanın serbest dişeti grefti kullanılarak keratinize dişeti miktarının arttırılması amaçlanmıştır.

Olgu: 39 yaşında bayan hastaya 2 yıl önce sol alt mandibular bölgede diş eksikliği sebebiyle 2 adet implant yerleştirilmiş ve tedavinin protetik aşamasında yapılan ağız içi muayenede implantların olduğu bölgede hareketli yanak mukozası ve sığ vestibül sulkusun olduğu tespit edilmiştir. Gingival marjin etrafındaki plağın uzaklaştırılmasını kolaylaştırmak, oluşabilecek inflamasyon riskini azaltmak ve keratinize dişeti miktarını arttırmak amacıyla bölgeye serbest dişeti grefti operasyonu yapıldı. Alıcı bölge hazırlandıktan sonra palatinalden uygun boyutta elde edilen serbest dişeti grefti implantlar çevresine yerleştirildi. Operasyon sonrası 1. hafta, 1., 3. aylarda kontrolleri yapılarak bölgede keratinize dişeti artışına bağlı olarak hastanın bölgeyi daha kolay temizlediği ve bölgede implant ve protezler açısından daha stabil bir doku elde edildiği gözlenmiştir.

Sonuç: İmplant çevresi dokularda yanak mukozasının hareketiyle birlikte plak birikimi meydana gelir ve hastanın o bölgede oral hijyeni sağlaması güçleşir. İmplant yerleştirilecek bölgede yeterli keratinize dişetin olmadığı vakalarda serbest dişeti grefti keratinize dişeti miktarını arttırmak ve dolayısıyla bölgede inflamasyon riskini azaltmak amacıyla kullanılabilir yöntemlerden biridir.

Anahtar Kelimeler: Keratinize dişeti, serbest dişeti grefti, implant**P-139****Increasing of Keratinized Gingiva at Periimplant Tissue: Case Report***Zelal Çakmak, İbrahim Halil Ünlü, Arzum Güler Doğru*

Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Diyarbakır

Aim: with the increasing use of dental implants nowadays, the presence and amount of keratinized gingiva around the implant has been discussed. It is important to prevent infection of tissues around the implant for long-term success of the implants. In this case, it was aimed to increase the amount of keratinized gingiva by using free gingival graft of the nonkeratinized mucosa around 2 implants.

Case: A 39-years-old female patient had 2 implants placed 2 years ago in the lower left mandibular region due to lack of tooth. In the intraoral examination performed during the prosthetic phase of the treatment, it was found that there was a buccal mucosa and shallow vestibular sulcus in the area where the implants were located. Free gingival graft operation was performed in the region to facilitate removal of the plaque around the gingival margin, reduce the risk of inflammation and increase the amount of keratinized gingiva. Once the recipient site was prepared, the free gingival graft obtained at the appropriate size from the palmar was placed around the implants. After the operation, 1-week, 1-month, 3-month check was performed. And it was observed that the patient was able to cleanse the area more easily due to the increase of keratinized gums in the region and a more stable tissue was obtained in the region for implants and prostheses.

Conclusion: In the implants surrounding tissues, plaque accumulation is present with the movement of the buccal mucosa and it is difficult to provide oral hygiene. In cases where there is not enough keratinized gingiva in the implant site, free gingival graft is one of the methods that can be used to increase the amount of keratinized gingiva and hence reduce the risk of inflammation in the region.

Keywords: Keratinized gingiva, free gingival graft, implant

P-140**Estetik Şikayeti Olan Hastalarda Lamine Veneer Uygulamaları: İki Olgu Raporu***Kübra Güneş Arkaç, Ümmü Habibe Erdağ, Gaye Sağlam*

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Zonguldak

Amaç: Ön grup dişlerde, mevcut dolguların renklenmesi, pozisyon bozuklukları, aşınma, defekt varlığı gibi nedenlerle estetiğin kaybolduğu durumlarda lamine veneer uygulamaları endikedir. Minimum diş preparasyonu ile diş form ve pozisyonları düzeltilerek ideal estetik görüntü lamine veneerler ile sağlanabilmektedir.

Vaka 1: Çapraşıklık ve renklenmiş dolgu varlığı şikayetiyle kliniğimize başvuran 41 yaşındaki kadın hastaya alt ve üst çene ilişkileri değerlendirildikten sonra üst çene ön bölge altı dişe lamine veneer yapılmasına karar verildi. Wax-up ile dişlere bitmesi beklenen form verilerek taslak restorasyonlar tamamlandı ve mock up işlemini takiben hastanın estetik beklentileri değerlendirildi ve mine düzeyinde diş preparasyonları yapıldı. Elde edilen modeller üzerinde lamine veneerler IPS empress seramik ingotlardan hazırlandı. Gerekli diş yüzey hazırlıkları yapıldıktan sonra seramik lamine veneerler ışıkla sertleşen adeziv rezin siman ile simante edildi. **Vaka 2:** 23 numaralı dişinin pozisyonundan şikayetçi olan 35 yaşındaki kadın hasta kliniğimize başvurdu. Ağız içi ve radyolojik muayene sonrası ilgili dişe prepless lamine veneer uygulanmasına karar verildi. Minede herhangi bir preparasyon yapılmadan hastadan alınan ölçülerden elde edilen modeller üzerinde e.max seramik ingot materyali kullanılarak lamine veneer hazırlandı. Gerekli diş yüzey işlemleri yapılarak lamine veneerler simante edildi.

Sonuç: Hastaların lamine veneerler ile elde edilen estetikten memnun kaldığı gözlenmiş olup 1 ay ve 3 aylık rutin kontrollerde herhangi bir klinik ve radyografik problemle karşılaşılması.

Anahtar Kelimeler: lamine veneer, estetik rehabilitasyon, prepless

P-140**Lamine Veneer Applications in Patients with Esthetic Complaints: Two Case Reports***Kübra Güneş Arkaç, Ümmü Habibe Erdağ, Gaye Sağlam*

Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Zonguldak

Aim: Lamine veneer applications are indicated in cases where the loss of esthetic due to tooth discoloration, incorrect position, wear and defect. The ideal aesthetic can be provided with lamine veneers by correcting the tooth forms and positions with minimum tooth preparation.

Case 1: A 41-year-old woman was admitted to our clinic with complaints of crowded and color filling. After the evaluation of the relationship between the upper and lower jaws, it was decided to perform lamine veneer on the six teeth of the maxilla. The wax-up form was expected to be finished with the teeth and the restorations were completed. After the mock-up procedure, the patient's aesthetic expectations were evaluated and enamel-level dental preparations were made. On the models obtained, lamine veneers were prepared from IPS empress ceramic ingots. After the necessary tooth surface preparations were made, ceramic lamine veneers were cemented with light-curing adhesive resin cement. **Case 2:** A 35-year-old female patient who was complaining about the position of the female patient 23 was admitted to our clinic. After intraoral and radiological examination, it was decided to apply prepless lamine veneer to the relevant tooth. The lamine veneers were prepared by using e.max ceramic ingot material on the models obtained from the impressions obtained from the patient without any preparation. Lamine veneers were cemented by adhesive resin cement after making necessary tooth surface treatments.

Conclusions: served in the 1-month and 3-month controls.

Keywords: lamine veneer, aesthetic rehabilitation, prepless

P-141**Restorasyon Travması ile Oluşan Pyojenik Granülom***Melek Atille, Dicle Altında, Ela Tules Kadiroğlu*

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Diyarbakır

Amaç: Hatalı yapılmış restorasyonlar; plak birikimi, periodontal dokularda harabiyet gibi sorunlara neden olur. Bu sorunları ortadan kaldırmak öncelikle etkenin eliminasyonuna bağlıdır. Bu olgunun amacı taşkın yapılmış dolgunun sebep olduğu lezyonun tedavi edilmesidir.

Yöntem: Ortodontik tedavi görmekte olan 17 yaşındaki kadın hasta Periodontoloji kliniğimize dişetinde şişlik ve estetik kaygı şikayeti ile başvurdu. Yapılan klinik değerlendirmede 21 numaralı dişin distalinde kronun 2/3 ünü kaplayan, yüzeyi ülser granüller bir kitle tespit edildi. Radyografik incelemede lezyon bölgesinde kemik kaybı gözlemlendi. Hastaya faz-I tedavi uygulandıktan sonra doku eksizyonel biyopsiyle ile alınıp patolojiye gönderildi. İlgili dişin(21)distalinde tespit edilen taşkın kompozit dolgu düzeltildi. Hasta operasyon sonrası 1.hafta, 1.ay,2.ay,ve 3. ay kontrol edildi.

Bulgular: Patoloji sonucu pyojenik granüloma teşhisi kondu.

Sonuç: 3. ayda herhangi bir nüks gözlenmedi.

Anahtar Kelimeler: Pyojenik granülom,eksizyon,travma

P-141**Pyogenic Granuloma Caused by Restoration Trauma***Melek Atille, Dicle Altında, Ela Tules Kadiroğlu*

Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Diyarbakır

Aim: İncorrect restorations cause problems such as plaque deposition, damage to periodontal tissues. Solution to these problems, depends on the elimination of the agent primarily. The aim of this case is to treat the lesion caused by flood fill.

Method: A 17 years old female patient admitted to our clinic with complaints of swelling of the gingiva and aestetich problems. An ulcerative granular mass covering 2/3 of the crown was detected at the distal part of tooth 21, and bone loss was observed in the lesion area radiographically. Phase-I treatment was applied and then tissue was taken by exosional biopsy and sent to pathology. A flood composite fill was found distal to the related tooth (21).After the operation, control sessions were performed on the 7th, 30th and 60th days. No recurrence was observed.

Results: No recurrence was observed at 3 months

Conclusion: Pathology result revealed a diagnosis of pyogenic granuloma.

Keywords: Pyogenic granuloma,excision,trauma

P-142**Tünel Tekniği Kullanılarak Anterior Bölgede Dişeti Çekilmesinin Tedavisi**

Dicle Altında, İbrahim Halil Ünlü, Zela Çakmak

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Diyarbakır

Amaç: Dişeti çekilmesi (DÇ), gingival marjinin apikal olarak sementoenamel bileşimden apikale yer değiştirmesi olarak tanımlanmaktadır. Bu durum hastaları hassasiyet ve estetik sorunlarla sık sık rahatsız eder. Malpoze dişler, diş fırçalama travması, ince dişeti ve yüksek frenulum DÇ ile ilişkili etiyolojik faktörlerdir. Bu olgu sunumunda şiddetli dentin hassasiyetine sebep olan hatalı diş fırçalama ile ilişkili multiple DÇ'nin tedavisi sunulmaktadır.

Olgu: Sistemik olarak sağlıklı olan 33 yaşında bir kadın hasta, anterior maksillar bölgedeki ciddi dentinal duyarlılık ile kliniğimize başvurdu. Aşırı hassasiyet psikolojik olarak hasta için büyük bir problem oluşturuyordu. Agresif fırçalama ve aşırı limon tüketimi, bu durumun nedeni olarak düşünüldü. Klinik muayenede 11, 21, 22 ve 23 numaralı dişlerde yeterli keratinize dişeti tespit edildi. Dişeti çekilmeleri sırasıyla 1 mm, 1.5 mm, 0.5 mm ve 3 mm idi. Tünel tekniği ile yapılan periodontal plastik cerrahi, kök yüzeylerini bağ dokusu grefti (BDG) ile kaplayacak şekilde planlandı. Lokal anestezi sonrası, alıcı yatakta yarım kalınlıkta bir flep hazırlandı. Damaktan BDG alındı ve alıcı alana yerleştirildi. Ameliyattan sonra hem greft bölgesinde hem de alıcı alanda iyileşme sorunsuz olarak tamamlandı. Hasta operasyondan sonra 3. ayda kontrol edildi.

Sonuç: BDG, DÇ tedavisinde altın standarttır. BDG ile tünel tekniğinin temel avantajı, alıcı bölgede göz ardı edilemeyen postoperatif rahatsızlıklara yol açan cerrahinin minimal invaziv niteliğidir. Bu vakada DÇ, otojen greft ile tedavi edildi. Hasta hipersensitivite olmadığı için sonuçtan memnundu.

Anahtar Kelimeler: dişeti çekilmesi,tünel tekniği,bağdoku grefti

P-142**The Treatment of Anterior Gingival Recession Using Tunnel Technique**

Dicle Altında, İbrahim Halil Ünlü, Zela Çakmak

Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Diyarbakır

Background: Gingival recession is defined as the displacement of the gingival margin apically from the cemento-enamel junction. This condition frequently disturbs patients because of sensitivity and esthetics problem. Malpositioned teeth, toothbrush trauma, thin gingival tissue and high frenulum are etiologic factors associated with GR. In this case report, it is presented the treatment of multiple GR associate with wrong toothbrushing that is cause severely dentinal hypersensitivity.

Case: A 33-year-old female patient, who is sistemically healthy, refer to our clinic for severely dentinal hypersensitivity in the anterior maksillar region. The hipersensivity was psychologically a big problem for her. Its cause was thought overaggressive brushing and lemon consuming. In the clinical examination, sufficient keratinized gingiva were detected in the region of teeth 11, 21, 22 and 23. Gingival recessions were 1mm, 1,5mm, 0,5 mm and 3mm respectively. The periodontal plastic surgery with tunnel technique was planned to cover the root surfaces with connective tissue graft (CTG). Following local anesthesia, receiver bed was prepared by removing a partial-thickness flap. CTG was obtained from the palate and placed in the receiver area. After the surgery, healing was completed without problem both in the graft region and receiver area. The patient was controlled in the 3rd month after the operation.

Results: CTG is gold standart at treatment of GR. The main advantage of tunnel technique with CTG is the minimally invasive nature of the surgery, which results in negligible postoperative discomfort at the recipient site. In the case report, the GR was treated with autogenous graft. The patient was satisfied final result due to absence of hypersensitivity.

Keywords: gingival recession,tunnel technique,connective tissue graft

P-143**Anterior Bölgenin Adeziv Köprü Uygulamalarıyla Estetik Olarak Rehabilitasyonu***Merve Aydın, Tuğrul Kaya, Seda Cengiz*

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Zonguldak

Amaç: Adeziv köprüler geleneksel protetik tedavilere alternatif bir seçenek olarak uygulanabilmektedir. Bu olgu sunumunda diş çekimi sonrası komşu dişleri prepare etmeden çekim boşluğunun hastanın kendi dişleri kullanılarak rehabilitasyonu bildirilmektedir.

Vaka 1: (2 gövdeli) 51 yaşındaki erkek hasta kliniğimize 31,41 numaralı dişlerindeki mobilite şikayetiyle başvurmuştur. Yapılan tetkikler sonucunda dişlerin ağızda tutulamayacağına karar verilmiştir. Dişlerin çekimini takiben kanal tedavileri yapıp cam fiber esaslı malzemeyle (everStick C&B, GC, Finland) adeziv köprü uygulanmıştır. **Vaka 2:** (1 gövdeli) 12 yaşındaki çocuk hasta kliniğimize 21 numaralı dişindeki ağrı şikayetiyle gelmiştir. Radyografik inceleme sonucunda periapikal lezyonlu dişin çekimine karar verilmiştir. Dişe endodontik tedavi ve intraoral bleaching uygulanmıştır. Komşu dişleri prepare etmeden cam fiber esaslı malzemeyle (everstick C&B, GC, Finland) adeziv köprü uygulaması yapılmıştır. Çekilen dişe laminate veneer uygulanarak yeterli estetik sağlanmıştır.

Sonuç: Komşu dişlere zarar vermeden hastaların diş eksikliği problemi adeziv köprü ile tek seansta giderildi. 1 yıllık takip sonucunda yapılan restorasyonlarda kırılma, kopma, renklenme görülmemiştir. Adeziv köprü uygulamaları doğru endikasyon ve klinik uygulamalarla anterior bölgede estetik sonuçları olan ideal tedavilerdir.

Anahtar Kelimeler: adeziv köprü, estetik, fiber

P-143**Esthetic Rehabilitation of Anterior Region with Adhesive Bridge Applications***Merve Aydın, Tuğrul Kaya, Seda Cengiz*

Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Zonguldak

Aim: Adhesive bridges can be applied as an alternative option to traditional prosthetic treatment. In this case report, the patient's own teeth can be used to rehabilitate the patient's teeth without preparing the adjacent teeth after tooth extraction.

Case 1: (Two pontic) A 51-year-old male patient presented to our clinic with complaints of mobility in his teeth with the number 31,41. It was decided that the teeth could not be kept in the mouth as a result of the examinations. Following the extraction of the teeth, canal treatment was performed and an adhesive bridge was applied with glass fiber based material (everStick C&B, GC, Finland). **Case 2:** (One pontic) A 12 year old patient was admitted to our clinic with the complaint of pain in her tooth number 21. As a result of radiographic examination, it was decided to shoot the tooth with periapical lesions. Endodontic treatment and intraoral bleaching were performed. Adhesive bridges have been made with glass fiber based material (everstick C&B, GC, Finland) without preparing neighbor teeth. Adequate esthetics have been achieved by applying laminate veneer to the extracted tooth.

Conclusion: The esthetic problem due to missing tooth was resolved in a single session with adhesive bridges without damaging the adjacent teeth. During the 1-year follow-up, the restorations did not show any breakage, rupture, or coloration. Adhesive bridge applications are ideal treatments with accurate indications and clinical applications with esthetic results in the anterior region.

Keywords: adhesive bridge, esthetic, fiber

P-144**Tekrarlayan Maksiller Rezeksiyon Sonrası Defektin Protetik Rehabilitasyonu:Olgu Sunumu***Gülsüm Doğru, Elif Demiralp, Hatice Sevmez*

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Maksiller defekt hastaları oluşan fonksiyon, fonasyon ve estetik gibi sorunların giderilmesi amacıyla rezeksiyon sonrasında obturatör protezlerle rehabilite edilirler. Bu vakada, tekrarlayan tümör sebebiyle yenilenen obturatör protez uygulaması anlatılmaktadır.

Olgu: 2016 ve 2017 yıllarında iki defa tümör nedeniyle maksiller rezeksiyon geçirmiş 55 yaşındaki erkek hasta, rezeksiyon sonrasında konuşma ve beslenme güçlüğü çekmesi sebebiyle kliniğimize başvurdu. 2016 yılında yapılan ağız içi muayenesinde üst çenede sadece sol maksilla rezeksiyonu yapıldığı, alt çenede ise diş eksikliği tespit edildi. Maksiller defekt, Aramany sınıf 1 olarak belirlendi. Hastaya 2016 yılında hastanın konuşma güçlüğünün fazla olması ve rezonans boşluğunun küçülmesinin istenmesi amacıyla üst çeneye bukkal uzantılı obturatör protez, alt çeneye ise bölümlü protez yapılarak uygulandı. Hastanın 2017 yılında tümör sebebiyle tekrar cerrahi operasyon geçirmesi sonucu ağız dışı muayenesinde fasyal asimetri ve ağız içi muayenesinde ise sol maksilla ile birlikte premaksillanın da rezeke edildiği belirlendi. Maksiller defekt, Aramany sınıf IV olarak sınıflandırıldı. Hastanın onayı alınarak mandibuladaki mevcut protezin tekrar yapımına gerek görülmedi. Operasyondan sonra premaksillanın hareketli olmasından dolayı protez yapılması için 6 ay beklendi. Hastaya fonksiyonun düzeltilmesi amacıyla, 12 ve 13 nolu dişlerden destek alınarak metal destekli polimetil metakrilat obturatör yapımı planlandı. Protezin hafif ve hijyenik olması amacıyla yeni protezde hollow dizaynı tercih edildi. Okluzal uyumlamalar yapılarak obturatör protez tamamlandı. 6 ay sonundaki kontrolde hastanın şikayetinin olmadığı tespit edildi.

Sonuç: Obturatör protez, defekt alanının kapatılmasıyla kaybedilen fonksiyon, fonasyon ve estetiği geri kazandırdı ve hastanın yaşam kalitesini iyileştirdi.

Anahtar Kelimeler: maksiller defekt, obturatör, bukkal uzantılı bulb

P-144**Prosthetic Rehabilitation of Defect After Recurrent Maxillary Resection: Case Report***Gülsüm Doğru, Elif Demiralp, Hatice Sevmez*

Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara

Objective: Maxillary defect patients are rehabilitated with obturator prostheses after resection in order to eliminate problems such as function, phonation, and aesthetics. In this case report, the application of renewed obturator prosthesis due to recurrent tumor is presented.

Case: A-55-year-old men who had undergone maxillary resection due to tumor twice in 2016, 2017; was applied to our clinic because of having difficulty in speaking and feeding. In the intraoral examination performed in 2016, it was found that only left maxilla was resected and partial teeth deficiencies were found in mandible. Maxillary defect was determined as Aramany class-I. In 2016, the patient was applied an obturator prosthesis with buccal extension to maxilla and a partial prosthesis with mandible in order to prevent the patient from having difficulty in speaking and the reduction of resonance cavity. In 2017, patient underwent reoperation due to tumor recurrence, and facial asymmetry was detected in the extraoral examination. In the intraoral examination are determined that premaxilla was resected with the left maxilla. Maxillary defect was classified as Aramany class-IV. with patient's approval, it was not necessary to reconstruct existing prosthesis in mandible. After operation, it was waited for 6 months for prosthesis to be made due to the movement of the premaxilla. In order to correct the function, a polymethyl methacrylate obturator with a metal framework was planned by taking support from teeth 12, 13 in the mouth. In order to make prosthesis light and hygienic, hollow design for new prosthesis was preferred. Obturator prosthesis was completed and occlusal adjustments were made. At the end of 6 months, patient had no complaints.

Conclusion: The obturator prosthesis restored function, phonation, and esthetics, which were lost by the closure of the defect area. The patient's quality of life was improved after the delivery of the prosthesis.

Keywords: maxillary defect, obturator, buccal extension bulb

P-145**Radiküler Kist Kaynaklı Ora-Nazal Fistül Tedavisi**

Serkan Yıldız, Mehmet Kemal Tümer, Sefa Çolak, Mustafa Sami Demirsoy

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Tokat

Amaç: Oranazal fistül ağız ve burun dokusunun herhangi bir sebeple açık olmasıdır. Beşinci on yılda görülme sıklığı en yüksektir. Sıklıkla yarık damak onarımı sonrası oluşur. Ayrıca travma, radyasyon, periapikal patoloji, enfeksiyonlar, neoplazmalar, ameliyat sonrası komplikasyonlar, radyoterapi ve kemoterapi sebep olabilir. Oronazal fistül nazal konuşma, işitme kaybı, nazal alana sıvı ve yiyecek kaçıışı ve kötü ağız hijyenine bağlı pis ağız kokusu gibi belirtilerle kendisini gösterir. Yiyeceklerin nazal yetersizliği, hatalı konuşma, kötü koku, kötü tat, üst solunum yolu ve kulak enfeksiyonu gibi klinik özellikler oro-nazal fistül ile ilişkilidir.

Vaka: 51 yaşında erkek hasta ağızdan sıvı alımı sonrası burnunda sıvı hissetmesi şikayetiyle kliniğe başvurdu. Klinik muayenede 13 numaralı diş bölgesinde fistül görüldü. Tomografide 14 numaralı diş kaynaklı kistin oro-antral fistüle sebep olduğu görüldü. Genel anestezi altında kist çıkarıldı. Simfiz grefti ile oro-nazal kemik açıklığı kapatıldı. Primer suture edildi.

Sonuç: Oronazal fistüller boyutlarına göre üç gruba ayrılmıştır. Küçük fistül 1-2 mm, orta fistül 3-5 mm, büyük fistül 5 mm'den büyük olarak sınıflandırılmıştır. Fistülün lokalizasyonu ve boyutu belirtilerin şiddeti ile ilişkili olabilir. Tedavi, defektin büyüklüğüne ve bölgesine, hastanın yaşına ve buna bağlı komorbiditye bağlıdır. Kesin tedavi her zaman cerrahidir. Açıklık küçük olduğunda (3-5 mm) dikiş ve daha büyük olduğunda (> 5 mm) bir bukkal yağ yastığı kullanımı tedavi için en iyi iki seçenektir. Yaşlı hastalarda tedavi daha az olumlu ve daha sonra ameliyat sonrası sekel ile cevap verir.

Anahtar Kelimeler: Oronazal fistül, Radiküler kist, Simfiz grefti

P-145**Treatment of Radicular Cyst Induced Ora-Nasal Fistula**

Serkan Yıldız, Mehmet Kemal Tümer, Sefa Çolak, Mustafa Sami Demirsoy

Gaziosmanpaşa University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Tokat

Objective: Oranazal fistula; mouth and nasal tissue is open for any reason. The incidence is highest in the fifth decade. It usually occurs after cleft palate repair. In addition, trauma, radiation, periapical pathology, infections, neoplasms, postoperative complications, radiotherapy and chemotherapy can be caused. The oronasal fistula manifests itself in symptoms such as nasal speech, hearing loss, fluid and food escape into the nasal area, and bad odor due to poor oral hygiene. Clinical features like nasal regurgitation of food, defective speech, fetid odor, bad taste, and upper respiratory tract and ear infection are associated with oro-nasal communication.

Case: A 51-year-old male patient was admitted to the clinic with the complaint of fluid on the nose after oral fluid intake. In the clinical examination, fistula was seen in the tooth region 13. On the CT scan, the right upper 1st premolar tooth-induced cyst was found to cause oro-antral fistula. The cyst was removed under general anesthesia. Histological examination of the lesion confirmed the presence of a radicular cyst. The oro-nasal bone opening was closed with a symphysis graft. The region was primary suture.

Conclusion: Oronasal fistulas were divided into three groups according to their size. Small fistula 1-2 mm, middle fistula 3-5 mm, large fistula is classified as greater than 5 mm. The localization and size of the fistula may be related to the severity of symptoms. Treatment depends on the size and location of the defect and the age of the patient. Definitive treatment is always surgery. A primer suture is used when the opening is small (3-5mm), and a buccal fat pad is used when larger. (> 5 mm). In older patients, treatment is less favorable and then responds with sequelae after surgery.

Keywords: Ora-nasal fistula, Radicular cyst, Symphysis graft

P-146**Hemofagositik Sendromlu Bir Olguda Ağız İçi Bulgular***Selin Yıldırım, Serap Akyüz*

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Hemofagositik sendrom / hemofagositik lenfositosis(HFS), tipik olarak kemik iliğinde ve diğer retikuloendotelial sistemlerde makrofaj ve t-lenfositlerin aktivasyonu ile karakterize nadir görülen bir hematolojik hastalıktır. 1952 yılında tanımlanan bu hastalık genetik ve edinilmiş olarak iki tipi vardır. Genetik HFS otozomal resesif kalıtımla aktarılır. Olguların %70'inde tanı ilk 1 yaşta konurken semptomların aniden ortaya çıkması tipiktir. Bu olguda genetik HFS tanısı almış bir hastanın ağız içi bulguları bildirilmektedir.

Olgu Sunumu: 7 yaşındaki kız hasta sallanan süt dişleri ve dişlerdeki çapraşıklık şikâyetiyle Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvurdu. Alınan anamnezde hastanın 4 aylıkken yüksek ateş sebebiyle hastaneye kaldırıldığı, yapılan tetkiklerde hepatosplenomegali, pansitopeni, saptandığı görüldü. Anne-baba birinci derece kuzen evliliği bulunan hastaya gen mutasyon analizi yapılarak ailesel HFS tanısı konduğu öğrenildi. 3 yaşında iken tam uyumlu kardeş vericisinden kök hücre transplantasyonu gerçekleştirildiği, hastalığının şu anda stabil durumda olduğu belirtildi.Yapılan klinik ve radyografik muayenede mevcut süt azı dişlerinde şiddetli mobilite ve atipik tek kök-kanal morfolojisinin yanı sıra daimi birinci büyük azı dişlerinin de tek kök-kanallı olduğu ancak kuron morfolojilerinde bir anomalinin görülmediği saptandı. Alveoler kemik yıkımına bağlı sürmenin hızlandığı, 15-25 numaralı dişlerde mikrodonti saptandı. 2 senedir takip edilen hastamızın tedavilerine başlamadan önce hematoloji hekimiyile konsülte edildi, tedaviler için herhangi bir profilaksiye ihtiyaç olmadığı bilgisi alındı. Hastamıza kontrol seanslarında oral hijyen eğitimi verildi, mobil süt dişlerinin çekimleri sonrasında kanama kontrolü yapılarak gerçekleştirildi. Şu anda 9 yaşında olan hastamızın daimi dişlerine fissür örtücü / flor vernik gibi koruyucu uygulamalar her 6 aylık kontrol randevularında uygulanmaya devam edilmektedir.

Sonuç: Nadir görülen bir hastalık olan HFS'nin ağız içi bulguları olarak alveolar kemik ve erken süt dişi kaybı, çene darlığı ve kök malformasyonları saptanmıştır. Bu olguya özel kök-kanal anomalisi tedavi yapacak hekimler tarafından dikkatle değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Hemofagositik Sendrom, Hemofagositik Lenfositosis, Kök Kanal Malformasyonu

P-146**Oral Findings in a Patient with Hemophagocytic Syndrome***Selin Yıldırım, Serap Akyüz*

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul

Aim: Hemophagocytic syndrome/hemophagocytic lymphohistiocytosis(HPS) is a rare hematological disease characterized by activation of macrophages and t-lymphocytes in bone marrow and other reticuloendothelial systems. This disease is classified as genetic and acquired. Genetic-HPS is transferred by autosomal recessive inheritance.In 70% of the cases, the diagnosis is made at the first age and sudden onset of symptoms is typical. In this case, intraoral findings of a patient diagnosed with genetic-HPS have been reported.

Case: A 7-year-old girl applied to Marmara University Faculty of Dentistry Department of Pediatric Dentistry with the complaint of mobility in deciduous teeth and dental crowding. Anamnesis revealed that the patient was hospitalized at the age of 4 months due to high fever; hepatosplenomegaly, pancytopenia were detected in the examinations. The patient was diagnosed with familial-HPS by gene mutation analysis. When she was 3 years old, stem cell transplantation was performed from a fully compatible sibling donor. The disease is currently stable. In clinical and radiographic examination, severe mobility and atypical single root-canal morphology in the existing deciduous molar teeth, permanent first molars were found to be single rooted but the crown morphology was normal, alveolar bone destruction was accelerated and microdontia was found in teeth number 15-25. Patient has been followed for 2 years, consulted with a hematology doctor before starting the treatment and no prophylaxis was needed. Oral hygiene training was given during the control sessions, and bleeding control was carried out after the extraction of the mobile deciduous teeth. The patient, currently 9-year-old, has preventive applications, such as fissure sealant/fluoride varnishes, applied to her permanent teeth every 6 months.

Conclusion: Intraoral findings of HPS, alveolar bone loss and early loss of deciduous teeth, jaw deficiency and root-canal malformations were detected. This case-specific root-canal anomaly should be carefully evaluated by dentists who will do a treatment.

Keywords: Hemophagocytic Syndrome, Hemophagocytic Lymphohistiocytosis, Root Canal Malformation

P-147**Aynı Hastada CAD/CAM Sisteminde Farklı Seramik Restorasyonlarla Rehabilitasyon-Olgu Sunumu***Elif Demiralp, Gülsüm Doğru, Hatice Sevmez*

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç : Diş hekimlerinin ve hastaların artan estetik beklentileri nedeniyle tam seramik sistemler ve seramik materyaller sürekli geliştirilmektedir. Son yıllarda CAD/CAM sistemlerinin geliştirilmesiyle hastaların rehabilitasyon ihtiyacına göre kullanılacak seramik materyallerde oldukça geniş bir materyal çeşitliliği bulunmaktadır. Geliştirilen materyallerle parsiyel kronlar, tam kronlar veya köprüler tek seansta veya aşamalı olarak yapılabilir. Bu vakada aynı hastaya ait restorasyon ihtiyacı olan dişlerin CAD/CAM sisteminde farklı seramik materyaller kullanılarak rehabilitasyonu anlatılmaktadır.

Olgu: 21 yaşındaki kadın hasta, 16 numaralı dişindeki geniş ve uyumu bozulmuş amalgam dolgu ve üst santral dişlerdeki kırık ve renk değişikliği şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyografi muayene sonrası 16 numaralı dişe onley, üst santral dişlere kron restorasyonları yapılması planlandı. Diş preparasyonları tamamlandıktan sonra 16 numaralı dişin restorasyonu için onley kavitesinin, komşu dişlerin ve karşıt arkin dijital ölçüsü alındı. CAD/CAM sisteminde restorasyon tasarlandı ve resin nano seramikten üretilerek tek seansta tamamlandı. Üst santral dişlerin geleneksel yöntemle ölçüsü alındı ve zirkonya destekli preslenebilir lityum disilikat restorasyonlar üretildi. Tüm restorasyonların ağız içi uyumu kontrol edilip gerekli uyumlamalar yapıldıktan sonra resin siman kullanılarak simante edildi. 1 yıllık takip sonucunda herhangi bir mekanik veya biyolojik komplikasyona rastlanmadı.

Sonuç: CAD/CAM sistemi farklı restorasyon tiplerine göre farklı seramik materyal seçenekleri sunmaktadır. Vakaya uygun olarak seçilen restorasyon tipi ve restorasyona göre seçilecek seramik materyal tedavinin başarısını arttırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: CAD/CAM, tam seramik, resin nano seramik, YTZ-P

P-147**Rehabilitation with Different CAD/CAM Ceramic Restoration in Same Patient-Case Report***Elif Demiralp, Gülsüm Doğru, Hatice Sevmez*

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara

Objective: All ceramic systems and ceramic materials are being continuously developed due to the increased aesthetic expectations of the dentists and patients. In recent years there have been a wide range of materials in ceramic materials that can be used according to the patients rehabilitation requirements with the development of CAD/CAM systems. Partial crowns, full crowns and bridges can be fabricated single or multiple visits. In this case the rehabilitation with different CAD/CAM ceramic restorations in same patient is presented.

Case: A 21 year old female patient was referred to our clinic with the adaptation loss amalgam filler which on the number 16 and the existing of fracture and discoloration on the upper central teeth. After clinical and radiographic examinations on onlay was planned for tooth number 16 and crown restorations were planned for upper central teeth. After the preparations were completed, the digital impression of the onlay cavity, the adjacent teeth and the opposite arch were obtained for the onlay restoration of tooth 16. Restoration was designed in the chair side CAD/CAM system. For the upper central impression have taken by conventional method and zirconia supported pressurized lithium disilicate restorations were produced. The restorations were checked intramurally and modifications were made if necessary, cemented using resin cement. No mechanical or biological complications were observed after 1-year follow-up.

Conclusion: The CAD/CAM system offers different ceramic material options according to different restoration types. The ceramic material chosen according to the restoration type increases the success of the treatment.

Keywords: all ceramic, CAD/CAM, resin nano ceramic, YTZ-P

P-148**Maksiller Santral Dişte Gelişen Dişeti Çekilmesinin Tünel Tekniği ile Tedavisi***Ahmet Mazlum Birtane, İbrahim Halil Ünlü, Ela Tules Kadiroğlu*

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Diyarbakır

Amaç: Sunulan bu olguda amacımız, maksiller santral dişteki dişeti çekilmesinin tünel ve bağ doku grefti ile tedavisinin klinik etkinliğinin değerlendirilmesidir.**Olgu:** 17 yaşındaki kadın hasta dişeti çekilmesine bağlı estetik ve hassasiyet şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Yapılan ağız içi muayenede 11 nolu dişin labialinde 7 mm Miller sınıf II dişeti çekilmesi tespit edildi. Hastaya Faz I periodontal tedavi sonrasında tünel tekniği ile bağ dokusu grefti uygulandı. Başlangıç tedavisi öncesinde ve tedavi sonrası 3. ile 6. aylarda dişeti çekilme miktarı(DÇM), sondlama cep derinliği(SD), keratinize dişeti miktarı(KDM) ve klinik ataçman seviyesi ölçüldü(KAS) ve intra oral fotoğraflar alındı. Tedavi öncesi DÇM 7mm, KDM 0.5mm, KAS 9mm ölçüldü. Tedavi sonrası 6. ayda DÇM 0.2 mm, KDM 4mm, KAS 1mm olarak ölçüldü. SD ise tedavi öncesi 2mm iken tedavi sonrasında 1.5mm olarak tespit edildi. Kök yüzeyi kapama oranı %97.1 olarak tespit edildi.**Sonuç:** Tünel tekniği ile bağ doku grefti kullanımı estetik bölge dişeti çekilmelerinde başarılı bir tedavi seçeneğidir.**Anahtar Kelimeler:** Bağ doku grefti, Dişeti çekilmesi, Estetik, Tünel tekniği**P-148****Treatment of Gingival Recession on the Maxillary Incisor with Tunnel Technique***Ahmet Mazlum Birtane, İbrahim Halil Ünlü, Ela Tules Kadiroğlu*

Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Diyarbakır

Aim: In this case report, our aim was to evaluate the efficacy of tunnel technique and connective tissue graft for the treatment of gingival recession at the maxillary incisor.**Case:** A 17-years-old woman presented to our clinic with the complaint of aesthetic problem and dentin hypersensitivity due to gingival recession. In the intraoral examination, 7 mm Miller class II gingival recession was found on the labial of the tooth 11. After phase I periodontal treatment, connective tissue graft with tunnel technique was applied. Gingival recession depth (GRD), probing depth (PD), clinical attachment level (CAL) and keratinized tissue width (KTW) were measured and intraoral clinical photos taken at baseline and 3rd-6th months after surgery. At baseline GRD,CAL and KTW measurements were 7mm, 9mm, and 0.5mm respectively. At 6th months GRD, CAL and KTW measurements were 0.2mm, 4mm and 1mm respectively. PD was 2 mm before treatment and 1.5 mm after treatment. Root surface closure rate was determined as 97.1%.**Results:** This case report showed that the use of the connective tissue graft with the tunnel technique was a successful technique in gingival recession in the aesthetic region.**Keywords:** Aesthetic, Connective tissue graft, Gingival recession, Tunnel technique

P-149**Maksiller Anterior Dişlerin Full Seramik Materyal İle Estetik Olarak Rehabilitasyonu***Tuğrul Kaya, Merve Aydın, Ayşegül Köroğlu, Onur Şahin*

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Zonguldak

Amaç: Anterior dişlerin seviyelenmesi, hizalanması ve eski restorasyonların yenilenmesi dental estetik görünümde önemli rol oynamaktadır. Bu olgu sunumunda hastaların anterior maksillalarının tam seramik kuronlarla estetik rehabilitasyonu bildirilmektedir.

Vaka 1: 18 yaşındaki kadın hasta kliniğimize maksiler anterior dişlerindeki eski ve renklenmiş kompozit restorasyonlarının görünümü şikayeti ile başvurmuştur. İlgili dişlerin full seramik materyal (IPS e-max CAD) ile restorasyonu gerçekleştirilmiş ve kronlar rezin esaslı siman (Variolink II, Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) ile yapıştırılmıştır. **Vaka 2:** 25 yaşındaki kadın hasta 21 numaralı dişinin pozisyonu şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Yapılan tetkikler sonucunda 11, 12, 22 numaralı dişlere gingivektomi yapılmıştır. 21 numaralı dişe endodontik tedavi ve fiber post uygulaması yapılmıştır. Dişin palatinal bölgesine kompozit rezin restoratif materyal uygulanmış, vestibül yüzeyden kesim miktarı artırılmıştır. Böylece bukkal bölgede dişlerin seviyelenmesi ve hizalanması gerçekleştirilmiştir. Anterior kesici dişlerin full seramik materyal (IPS e-max CAD) ile restorasyonu gerçekleştirilmiştir. Kronlar rezin esaslı siman (Variolink II, Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) ile yapıştırılmıştır.

Sonuç: 1 yıllık değerlendirme sonucunda başarılı estetik ve fonksiyonel sonuçlar elde edilmiştir. Maksiller anterior dişlerin renklenmesi ve seviye farklılığı durumunda estetiğin sağlanmasında tam seramik kuronlar başarılı bir tedavi seçeneği olarak uygulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: anterior estetik, protetik rehabilitasyon, tam seramik kuron

P-149**Esthetics Rehabilitation of Maxillary Anterior Teeth with Full Ceramic Material***Tuğrul Kaya, Merve Aydın, Ayşegül Köroğlu, Onur Şahin*

Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Zonguldak

Aim: The leveling and alignment of the anterior teeth and the renovation of the old restorations play an important role in the dental esthetic appearance. In this case report, esthetic rehabilitation of patients with anterior maxilla is reported.

Case 1: A 18-year-old female patient presented to our clinic with the appearance of old and colored composite restorations in the maxillary anterior teeth. Restoration of the relevant teeth with full ceramic material (IPS e-max CAD) was performed and the restorations were adhered with a resin cement (Variolink II, Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein). **Case 2:** A 25-year-old female patient was admitted to our clinic with the complaint of the tooth number 21. Gingivectomy was planned on teeth 11, 12, 22 as a result of the examinations. Endodontic treatment and fiber post were applied to tooth 21. Composite resin restorative material was applied to the palatinal area of the tooth and the amount of cutting from the vestibule surface was increased. Thus, the leveling and alignment of the teeth in the buccal region was performed. Restoration of the anterior incisors with full ceramic material (IPS e-max CAD) was performed. The restorations were adhered with a resin cement (Variolink II, Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein).

Conclusion: Successful esthetic and functional outcomes were obtained after one year period. In the case of maxillary anterior teeth coloration and level difference, full ceramic crowns can be applied as a successful treatment option.

Keywords: anterior esthetic, full ceramic crown, prosthetic rehabilitation

P-150**Anterior Tek Diş Eksikliklerinin İmplant Destekli Protetik Rehabilitasyonu: Üç Olgu Sunumu**

Kübra Güneş Arkaç, Ümmü Habibe Erdağ, Ayşegül Köroğlu, Onur Şahin

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Zonguldak

Amaç: Estetik bölgede yer alan dişlerin eksikliği durumunda estetiği sağlamak amacıyla yapılan implant üstü restorasyonlarda kullanılan materyal seçenekleri günümüzde çok çeşitlilik kazanmıştır. Vakalarımızda çeşitli abutment ve kron materyalleri kullanılarak estetik restorasyonlar elde etmek hedeflenmiştir.

Vaka 1: 23 numaralı diş eksikliği sebebiyle kliniğimize başvuran 30 yaşında kadın hastaya yapılan ağız içi ve radyografik değerlendirmeler sonucunda 3.0mm çapında implant yerleştirilmiştir. Yüksek gülme hattı, ince dişeti biyotipi ve yüksek estetik beklentisi olan hastaya dişeti şekillendirmesi yapılmıştır. Standart titanyum abutment yerine, estetik sonuçları arttıracak şekilde düşünülerek kişiye özel zirkonya abutment üretilip, üst yapı olarak monolitik zirkonyum kron yapılmıştır. **Vaka 2:** 12 numaralı diş eksikliğiyle kliniğimize başvuran 25 yaşındaki erkek hastaya yapılan ağız içi ve radyografik değerlendirme sonrasında 3.0mm çapında implant yerleştirilmiştir. Standart titanyum abutment kullanılarak metal destekli porselen kron yapılmıştır. **Vaka 3:** 22 numaralı diş eksikliğiyle kliniğimize başvuran 32 yaşındaki kadın hastaya uygulanan implantta uygun açığı sağlamak için custom abutment üretilip metal destekli porselen kron yapılmıştır.

Sonuç: Hastalarımız uygulanan implant tedavisi sonucunda estetik ve fonksiyondan memnun kalmışlardır. 1. 3. ve 6. ayda yapılan rutin kontrollerde klinik ve radyografik olarak beklenmeyen bir semptomla karşılaşılmamıştır. Tüm vakalarımızda ideal estetik sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: anterior estetik, zirkonya abutment, custom abutment, dişeti şekillendirme

P-150**Implant Supported Prosthetic Rehabilitation of Anterior Single Tooth Missing: Report of Three Cases**

Kübra Güneş Arkaç, Ümmü Habibe Erdağ, Ayşegül Köroğlu, Onur Şahin

Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Zonguldak

Aim: In case of tooth deficiency in the aesthetic region, the material options used in implant-supported restorations have various options in order to provide the aesthetics.

Case 1: A 30-year-old female patient who was applied to our clinic due to tooth loss number 23 was implanted with a 3.0mm diameter implant. Gingival forming was applied to the patient with high laughing line, fine gingival biotype and high aesthetic expectation. Instead of the standard titanium abutment, custom zirconia abutment has been produced and monolithic zirconium crowns has been made to increase the esthetic result. **Case 2:** A 25-year-old male patient who was applied to our clinic with dental deficiency was implanted with a 3.0mm diameter implant. Metal-supported porcelain crowns are made using standard titanium abutment. **Case 3:** A 32-year-old female patient was applied to our clinic with tooth loss number 22. In order to provide the appropriate angle in the implant, custom abutment is produced and metal-supported porcelain crown was made.

Conclusion: Our patients were satisfied with aesthetic and function as a result of implant treatment. There were no unexpected clinical and radiological symptoms in routine controls performed at 1st, 3rd and 6th months. Ideal aesthetics have been achieved in all our cases.

Keywords: anterior aesthetics, zirconia abutment, custom abutment, gingival forming

P-151**Polidiastema ve Form Bozukluğunda Kompozit Rezinler***Beğüm Erpaçal*

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Diyarbakır

Amaç: Diastema dişler arasında görülen mesiodistal yönlü boşluklardır. Kompozit rezinlerle yapılan direkt restorasyonlar, diastemaların kapatılması için konservatif bir yöntemdir. Bu restorasyonlar ile dişlerde madde kaybına sebep olmadan boşluklar doldurulabilir ve dişler şekillendirilebilir. Bu olgu sunumunda direkt kompozit restorasyon ile polidiastema kapatılması ve form bozukluğunun düzeltilmesi amaçlanmıştır.

Olgu: Üst dişlerinde polidiastema kaynaklı estetik bozukluk ve üst sol keser dişte form bozukluğu sebebiyle 21 yaşındaki erkek hasta kliniğimize başvurdu. İntraoral ve radyografik muayene sonucu uygun görülen tedavi seçenekleri hastaya anlatıldı. Minimal invaziv, ekonomik ve hızlı bir alternatif olması nedeniyle direkt kompozit restorasyon tercih edildi. Dişlere uygun renk seçildikten sonra diş yüzeyleri 30 saniye boyunca %35 ortofosforik asit (Scotchbond asit, 3M ESPE, ABD) ile pürüzlendirildi. Diş yüzeyi izole edildikten sonra 7. jenerasyon bonding ajan (CLEARFIL™ Universal Bond, Kuraray, Japonya) üretici talimatlarına uygun bir şekilde kullanıldı. Kompozit rezin (Estelite, A2, Tokuyama, Japonya) tabakalar halinde yüzeye uygulanarak polimerize edildi. Anterior rehberlik kontrolü yapılarak aşırı temas eden alanlar modifiye edildi. Bitirme ve polisaj işlemleri (Sof-lex disc, 3M-ESPE, ABD) gerçekleştirildi. Hastaya oral hijyen eğitimi verilerek 6 ay sonra kontrol randevusuna çağırıldı.

Sonuç: Hastanın 6 ay sonraki kontrolünde kırık ya da renk değişimi görülmemiştir. Anterior dişlerde görülen diastema veya form bozukluğu kompozit rezinlerle direkt yöntemle restore edilebilir. Kompozit rezinlerle yapılan tedavi düşük maliyetli ve güvenlidir olmasının yanı sıra estetik beklentiyi de en iyi şekilde karşılar.

Anahtar Kelimeler: diastema, kompozit rezin, polidiastema

P-151**Composite Resins in Polidiastema and Form Disorder***Beğüm Erpaçal*

Dicle University Faculty of Dentistry, Diyarbakır

Aim: Diastema is a mesiodistal gap between the teeth. Direct restorations with composite resins are a conservative method for the closure of diastemias. With these restorations, gaps can be filled and teeth can be formed without causing loss of material in the teeth. In this case report, we aimed to close polidiastema with direct composite restoration and correct form disorder.

Case: A 21 old male patient was admitted to our clinic because of aesthetic reasons. He had polidiastema on upper teeth a defect on left upper incisor. After intraoral and radiographic examination, treatment options were explained appropriate for the patient. Due to its minimally invasive, economical and fast alternative, direct composite restoration was preferred. After selecting the appropriate color for the teeth, the tooth surfaces were roughened with 35% orthophosphoric acid (Scotchbond acid, 3M ESPE, USA) for 30 seconds. After the tooth surface was isolated, the 7th generation bonding agent (CLEARFIL™ Universal Bond, Kuraray, Japan) was used according to the manufacturer's instructions. Composite resin (Estelite, A2, Tokuyama, Japan) was polymerized by application to the surface in layers. Extreme contact areas were modified by anterior guidance control. Finishing and polishing operations (Sof-lex disc, 3M-ESPE, USA) were performed. She was given oral hygiene training and was called for a check-up appointment after 6 months.

Conclusion: There was no fracture or discoloration at the 6-month follow-up of the patient. Diastema or deformity of the anterior teeth can be restored directly with composite resins. Treatment with composite resins provides low cost and reliability as well as aesthetic expectation.

Keywords: diastema, composite resin, polidiastema

P-152**Eş Zamanlı Ykr, Sinüs Lifting Ve İmplant Yerleşimi:Vaka Raporu***Umut Öğütücü¹, Şevki Güler¹, Elif Kılıç², Mustafa Hayati Atala²*¹Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Bolu²Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Maksiller sinüsün pnömatisasyonu ve alveolar kemiğin rezorpsiyonu, posterior maksillada kemik hacminde azalmaya neden olmaktadır. Yetersiz kemik hacmi implant yerleşimi sırasında klinisyenler için sorun teşkil etmektedir.

Olgu: Kliniğimize dişsiz boşluklarına implant uygulaması için 57 yaşındaki sağlıklı kadın hasta yönlendirildi. Klinik ve radyografik inceleme sonucunda maksilla posterior bölgede yetersiz kemik ve #13, #14'de Sınıf 2 mobilite tespit edildi. Operasyon sırasında #13,#14 çekildi ve #14 bölgesine implant immediat olarak yerleştirildi. #16 bölgesindeki yetersiz kemik yüksekliği nedeniyle bölgeye lateral pencere tekniğiyle ulaşıp sinüs yükseltme ile eş zamanlı olarak bölgeye implant yerleştirildi. Bukkal bölgedeki defektlere allograft (Maxxeus, Maxxeus Dental, Amerika) ve absorbe olabilen kollajen membran(Cytoplast RTM,Osteogenics Medikal,Amerika) yerleştirildi. 3 aylık iyileşme periyodunda herhangi bir komplikasyon yerleştirilmedi. 3 ay sonra flap açıldığında tatmin edici kemik kazancı bölgede gözlemlendi. Hastanın protetik rehabilitasyonu zirkonyum kronlar ile tamamlandı ve 6 aylık takip sürecinde herhangi bir probleme rastlanmadı.

Sonuç: Tecrübeli hekimler için sinüs lift ile beraber eş zamanlı implant yerleşimi iyi bir alternatiftir. Doğru materyal seçimi başarı için önemli bir anahtardır.

Anahtar Kelimeler: YKR, Sinus lifting, İmplant

P-152**Simultaneous Gbr, Sinus Lifting And İmplant Placement: A Case Report***Umut Öğütücü¹, Şevki Güler¹, Elif Kılıç², Mustafa Hayati Atala²*¹Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Bolu²Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Bolu

Aim: The pneumatization of the maxillary sinus coupled with alveolar bone resorption frequently leads to insufficient volume of bone in posterior maxilla. In such situations implant placement is a challenge for clinicians.

Case: A 56-year-old female patient was referred to our clinic for implant rehabilitation. After clinical and radiographic examination in maxilla posterior insufficient bone height and Class 2 mobility at #13,#14 were observed. After extraction of #14 implant was placed immediately. Buccal defects of implants was grafted by allograft (Maxxeus, Maxxeus Dental, America) and covered by collagene membrane (Cytoplast RTM, Osteogenics Medical, America). At #16 area sinus elevation was performed by lateral approach and implant placed simultaneously. Healing period was uneventfull. After 3 month flap was re-opened for healing caps. Satisfactory bone formation was detected at #13,#14 area. Prosthetic rehabilitation was made by zirconium.

Result: Simultaneous implant placement with sinus lifting and immediate implantation with GBR are solid alternatives for experienced clinicians. Right material selection is a key factor for success.

Keywords: GBR, Sinus lifting, Implant

P-153**Mandibula Yerleşimli Bilateral Odotojenik Keratokist: Olgu Sunumu***Selman Arslan, Meltem Özden Yüce, Mehmet Cemal Akay*

Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Odontojenik keratokistler çenelerin klinik olarak agresif seyreden, yüksek rekürrens oranına sahip dental kökenli tümördür. Çene tümörlerinin %3-11'ini oluşturan keratokistlerin etiolojisi tam olarak bilinmese de dental lamina ve epitel artıklarından köken aldıkları düşünülmektedir. Klinik olarak karakteristik bir özellik göstermezler ve genellikle asemptomatik seyrederek. Odontojenik keratokistlerin %20-40'ı gömük dişler ile birlikte görülür. Mandibulada maksilladan daha sık seyreden bu tümörler genellikle insan yaşamının 2. ve 3. dekatlarında meydana gelirler. Radyolojik olarak uniloküler ve ya multiloküler düzgün sınırlı olarak görülürler. Histopatolojik olarak keratin içeriği ve sınırlarına göre ortokeratotik ve parakeratotik tip olarak ikiye ayrılırlar. Bilateral odontojenik keratokistler çok nadir olarak görülmekte olup genellikle Gorlin Goltz sendromu, orofasiyal dijital sendromu, Ehler Danlos sendromu vb. hastalıklarda görülür. Sendromik olan vakalar kadınlarda daha fazla, sendromik olmayan vakalar ise iki cinsiyette de eşit görülür.

Olgu: Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Hastalıkları Cerrahisi Anabilim Dalı'na sevk edilen 34 yaşında erkek hastanın radyografik muayenesinde mandibula posterior bölgede bilateral radyolüsent lezyonlar tespit edilmiştir. Yapılan intraoral muayenede ekspansiyon benzeri herhangi bir semptom görülmemiştir. Lokal anestezi altında tam kalınlıklı trapez flap tekniği yardımıyla lambo kaldırılmıştır. Bukkal osteotomi sonrası her iki bölgedeki litik lezyon dikkatli bir şekilde çıkarılmıştır. Eksizyonu takiben hastadan kan alınarak trombositten zengin fibrin elde edilmiş ve operasyon bölgelerine uygulanmıştır. Her iki bölge de primer olarak kapatılmıştır. Hasta 3 sene radyolojik ve klinik olarak takip edilmiştir.

Sonuç: Nadir görülen bilateral keratokistik odontenik tümör, trombositten zengin fibrin yardımı ve konservatif cerrahi yöntemler ile başarılı bir şekilde tedavi edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Bilateral odotojenik keratokist, kistektomi, trombositten zengin fibrin

P-153**Bilateral Odontogenic Keratocyst Located in the Mandible: A Case Report***Selman Arslan, Meltem Özden Yüce, Mehmet Cemal Akay*

Ege University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İzmir

Objective: Odontogenic keratocyst (OKC) is a cyst of dental origin with an aggressive clinical behavior, having high recurrence rate. The etiology of the keratocysts, which constitute 3-11% of the jaw tumors, is thought to originate from the dental lamina and epithelial residues. Clinically, it does not present any characteristic features and frequently is asymptomatic. Approximately %20-40 of OKC's are associated with unerupted tooth. These tumors, which are more common in the mandible than maxilla, are present in the 2nd and 3rd decades of human life. Radiographically it presented as a unilocular or a multilocular. Histopathologically OKCs have been classified into parakeratotic and orthokeratotic subtypes. Bilateral odontogenic keratocysts are very rare and are usually associated with Gorlin Goltz syndrome, orofacial digital syndrome, Ehler Danlos syndrome etc. Syndromic cases are more common in male and non-syndromic cases are equal in both genders.

Case: Bilateral radiolucent lytic lesion were examined on panoramic radiography of an 34-year-old male patient who was referred to Oral and Maxillofacial Surgery Department of Ege University Faculty of Dentistry. Intraoral examination did not show any symptoms such as expansion. Under local anesthesia a trapezium-shaped buccal full thickness flap was first carried out to allow surgical accession. Following buccal osteotomy, the lytic lesions removed carefully. Following excision, blood was taken from the patient and platelet rich fibrin was obtained and then applied to the operation areas. Both regions were sutured primarily. The patient was followed up radiologically and clinically for 3 years.

Conclusion: A rare bilateral keratocystic odontenik tumor can be successfully treated with platelet-rich fibrin help and conservative surgery.

Keywords: bilateral odontogenic keratocyst, cystectomy, platelet rich fibrin

P-154**Kongenital Diş Germi Eksikliğinde Tedavi Yaklaşımı: Olgu Sunumu***Seren Kaya, Firdevs Tulga Öz*

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Ankara

Giriş: Diş eksikliği oldukça yaygın gözlenen gelişimsel bir anomalidir. Etyolojisinde genetik ve çevresel faktörler rol oynar. Süt veya daimi dentisyonda görülebilen diş eksikliğinin süt dişlerinde görülme sıklığı % 0.08-1.55 iken, daimi dişlerde bu oran % 2.3-11.3 arasında değişir. Diş eksikliğinin etyolojik nedenleri arasında germ oluşumundaki sıkışmalar, dental laminada meydana gelen kopmalar, bölgedeki yer darlığı, diş epitelyumundaki fonksiyonel anomaliler, mezenşim dokusunun oluşumunda meydana gelen problemler veya üst çenenin ve medial nazal sürecin embriyonik füzyonunun dağılımı esnasında meydana gelen kopmalar gibi etkenler rol oynayabilir.

Vaka sunumu: Sistemik bir rahatsızlığı bulunmayan 6.5 yaşındaki hastanın radyolojik muayenesinde hastada alt simetrik iki II. premolar diş germi eksikliği tespit edilmiştir. Hastanın alt iki süt II. molar dışında de derin dentin çürüğü gözlenmiştir. Teşhis sonrası bu dişlerin ağızda korunması amaçlanmıştır. Hastanın dişlerine vitalite testi olarak soğuk testi uygulanmış ve 85 numaralı dişte negatif cevap alınmıştır. Vitalite kaybı ve bifurkasyondaki lezyon nedeniyle 85 numaralı dişe uygun preperasyon ve irrigasyon prosedürleri uygulanarak MTA ile kanal tedavisi yapılmıştır. 75 numaralı dişe ise MTA ampütasyonu tedavisi uygulanmıştır. Dişlerin ikisi de paslanmaz çelik kron ile kaplanmıştır. 1.5 yıllık takip sonucu yapılan klinik ve radyolojik muayeneler sonucu herhangi bir problem saptanmamıştır. Hastaya oral hijyen eğitimi verilmiş ve hasta yıllık kontrollere çağırılmıştır.

Sonuç: Daimi diş germi eksikliği; ileri dönemde süt dişlerinin de kaybı sonucu arka diş eksikliğine sebep olmaktadır. Bu nedenle germ eksikliği olan dişlerin teşhisi ve mevcut bölgedeki süt dişinin tedavisi önem kazanmaktadır. Bu durumda hasta velisi bilgilendirilmeli ve mevcut bölgede süt dişleri olabildiğince korunmalıdır.

Anahtar Kelimeler: diş eksikliği, ampütasyon, kanal tedavisi

P-154**Treatment Approach at Congenital Dental Germ Deficiency: Case Report***Seren Kaya, Firdevs Tulga Öz*

Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Ankara

Introduction: Tooth deficiency is a common developmental anomaly. The incidence of dental deficiency in the primary dentition is 0.08-1.55%, while it is 2.3-11.3% in permanent teeth. The etiological causes of dental deficiency include; jams in the formation of germ, the current ruptures in the dental laminate, stenosis in the region, anomalies in the dental epithelium, emerging problems of the mesenchymal tissue or the contents of the contents of the upper jaw and the embryonic seal of the medial nasal process.

Case Presentation: In a 6.5-year healthy patient's radiological examination; two symmetrical II. premolar tooth germ deficiency was detected. Deep dentine decay was observed at two lower deciduous II. molar tooth. These teeth are intended to be protected in the mouth after the diagnosis. Cold test was applied to the teeth of the patient as vitality test and negative response was given to tooth #85. Because of the vitality loss and lesion at bifurcation, root canal treatment with MTA was performed at tooth # 85. Also MTA amputation was applied to tooth #75. Both teeth are restored with stainless steel crowns. As a result of clinical and radiological examinations performed after 1.5 years of follow-up, no problems were detected. Oral hygiene training was given to the patient and the patient was called for periodic controls.

Result: Permanent dental deficiency; can also causes of lack of teeth in the arch. The patient should be informed and the deciduous teeth in the region should be protected as much as possible.

Keywords: tooth deficiency, amputation, root canal treatment

P-155

Parsiyel Dişsiz Mandibulanın Toronto Protez İle Rehabilitasyonu: Vaka Raporu*Almira Ada Diken Türksayar¹, Selva Süme Keşir², Saadet Sağlam Atsü¹, Ebru Olgun²*¹Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Kırıkkale²Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Peiodontoloji Anabilim Dalı, Kırıkkale

Giriş: Reziduel kemik mesafesi nedeniyle implantların yeterli uzunlukta ve konumda yerleştirilemediği ve dikey yöndeki alveoller kemik kaybından dolayı arklar arası mesafesi artmış olan hastalarda sabit protez planlanıyorsa hibrit protezler tercih edilmelidir. Bir hibrit protez seçeneği olan “Toronto bridge” tekniği vida ve siman tutuculu protezlerin avantajlarını bir arada sağlayarak hem siman artığı riskini ortadan kaldırır, hem de gerektiğinde kronların ve protez alt yapısının kolayca sökülerek yenilenmesine ve tamirine olanak tanır. Bu vaka raporunda interark mesafesi artmış bir hastanın implanüstü hibrit protezle estetik ve fonksiyonun sağlanması açıklanmaktadır.

Olgu: Kliniğimize başvuran sağ posterior mandibulada diş eksikliği olan (45,46,47) 68 yaşında erkek hastanın implant destekli protetik restorasyon ile rehabilite edilmesi amaçlanmıştır. Radyografik değerlendirme sonucunda kret rezorpsiyonuna bağlı olarak anatomik oluşumlara olan mesafenin yetersiz olması nedeniyle hastaya 3 adet kısa implant yerleştirilmesine karar verilmiştir. Lokal anestezi altında mukoperiosteal flep kaldırılarak 45 (3.5x7), 46(4.5x6), 47 (5x6) numaralı dişler bölgesine implantlar yerleştirilmiştir. 3 aylık osseointegrasyon süresinin tamamlanmasının ardından protez yapımına başlanmıştır. Vida tutuculu metal alt yapının uyumu değerlendirildikten sonra gingival alan pembe kompozitle şekillendirilmiştir. Daha sonra tek tek kronlar üretilerek, metal alt yapı üzerine simante edilmiştir. Kronların gerektiğinde rahatça sökülebilmesi için okluzalde vida delikleri oluşturulmuştur.

Sonuç: Tedavi sonucunda hastanın estetik ve fonksiyonel gereksinimleri yeniden kazandırılmıştır. Arklar arası mesafenin arttığı dişsizlik olgularında farklı modifikasyonlarla yapılan hibrit protezler tedavinin başarısını ve uzun dönem prognozu olumlu yönde etkiler.

Anahtar Kelimeler: parsiyel hibrit protez, Toronto protez, implant destekli protezler

Rehabilitation of Partial Edentulous Mandible with the Toronto Prosthesis*Almira Ada Diken Türksayar¹, Selva Süme Keşir², Saadet Sağlam Atsü¹, Ebru Olgun²*¹Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Kırıkkale²Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Kırıkkale

Introduction: Hybrid prostheses should be preferred when fixed prosthesis is planned in patients with inadequate residual bone, implants that cannot be placed in the desired length and position, and in patients with increased interfacing distance due to vertical alveolar bone loss. The Toronto bridge technique is a hybrid prosthesis option and provides the advantages of screws and cement-retained prostheses at the same time. Thus, both the risk of residual cement is eliminated and if necessary, the crowns and prosthetic substructure can be easily removed and repaired. This case report describes the development of aesthetics and function by an implanted hybrid prosthesis in a patient with increased inter-arch distance.

Case: A 68-year-old male patient with a tooth loss (45,46,47) in the right posterior mandible who applied to our clinic was aimed to be rehabilitated by prosthetic restoration with implant supported. As a result of radiographic evaluation, it was decided to place 3 short implants due to the inadequate distance to the anatomic landmarks. Under local anesthesia, the mucoperiosteal flap was elevated and implants were placed in the area of 45 (3.5x7), 46 (4.5x6), 47 (5x6) region. After the 3-month osseointegration period was completed, prosthesis rehabilitation was started. After the evaluation of the metal framework with screw retainer, the gingival area was formed with pink composite. The crowns were produced and cemented on metal framework. Screw holes have been formed in the occlusal face so that the crowns can be easily removed when necessary.

Result: At the end of the treatment, the patient’s aesthetic and functional requirements were restored. Hybrid prostheses performed with different modifications in the cases of toothlessness in which the inter-arch distance increases, positively affects the success of the treatment and the long-term prognosis.

Keywords: implant-supported dental prosthesis, partial hybrid prosthesis, Toronto bridge

P-156**Resiprokal Hareketle Kullanılan 3 Farklı Döner Sistem Eğenin Kırılma Dirençlerinin Dinamik Modelde Karşılaştırılması***Uğur İnan, Cangül Keskin*

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Samsun

Amaç: Nikel-titanyum (NiTi) aletlerin herhangi bir belirti vermeden kırılması klinik kullanımda önemli bir sorun olarak görülmektedir. Alet kırılma riskini azaltmak için üreticiler ısıtılmış eğeler piyasaya sürmüşlerdir. Ayrıca resiprokal hareketle kullanım önerilmiş ve bunun eğeler üzerindeki stresi azaltarak kırılma direncini arttıracakı öne sürülmüştür. Bu çalışmanın amacı, resiprokal hareketle kullanılan üç farklı NiTi tek ege sisteminin kırılma direncinin dinamik model kullanılarak karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: Bu çalışmada 20 adet WaveOne Gold Primary (25.07), 20 adet WaveOne Primary (25.08) ve 20 adet Reciproc R25 (25.08) boyutunda ege kullanıldı. Eğeler, dinamik döngüsel yorgunluk test cihazında kurvatür açısı 60°, kanal kurvatür yarıçapı 5 mm olan yapay kanallarda test edildi. Tüm eğeler, VDW Gold Reciproc cihazı ile "WaveOne All" ve "Reciproc All" ayarlarında kırılıncaya kadar kullanıldı. Kırılma anında alet otomatik olarak durdu ve zaman saniye cinsinden kaydedildi. Bulgular Kruskal-Wallis testi kullanılarak karşılaştırıldı.

Bulgular: Kırılıncaya kadar geçen ortalama süre WaveOne Gold grubu için $910,12 \pm 30,11$, Reciproc R25 grubu için $653,35 \pm 43,59$ ve WaveOne grubu için ise $468,77 \pm 27,73$ saniye olarak bulundu. WaveOne Gold Primary eğeler, Reciproc R25 ve WaveOne Primary eğelere göre daha uzun sürede kırıldı ve aralarındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p < 0.001$). Reciproc R25 grubunun döngüsel yorgunluk direnci WaveOne Primary grubuna göre daha iyi bulundu ($p < 0.001$).

Sonuç: Isıl işlem görmüş WaveOne Gold eğeleri, M-Wire teknolojisi ile üretilen Reciproc ve WaveOne eğelerine göre döngüsel yorgunluğa karşı daha dirençli bulundu.

Anahtar Kelimeler: Kırılma direnci, nikel-titanyum, resiprokal hareket

P-156**Comparison of Fracture Resistance of 3 Different Rotary Systems Used with Reciprocating Motion in Dynamic Model***Uğur İnan, Cangül Keskin*

Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Samsun

Aim: Unexpected fracture of nickel-titanium (NiTi) rotary system instruments is considered as an important problem in clinical use. To reduce the risk of fracture, the manufacturers introduced heat treated instruments to the market. Moreover, the use of reciprocating motion has been suggested and it was claimed that this would increase the fracture resistance by reducing the stress on the instruments. The aim of this study was to compare the cyclic fatigue resistance of three different NiTi systems used with reciprocating motion in a dynamic model.

Methods: Twenty WaveOne Gold Primary (25.07), 20 WaveOne Primary (25.08) and 20 Reciproc R25 (25.08) instruments were selected for this study. All instruments were tested in a dynamic cyclic fatigue testing device with an angle of curvature of 60° and a radius of curvature of 5 mm. All instruments were rotated using a VDW Gold Reciproc endodontic motor at "WaveOne All" and "Reciproc All" modes until fracture. The device automatically stopped at the time of fracture and time to fracture were recorded in terms of second. The data were analyzed using Kruskal-Wallis test.

Results: The mean time to fracture value was $910,12 \pm 30,11$ seconds for WaveOne Gold group, $653,35 \pm 43,59$ seconds for Reciproc R25 group and $468,77 \pm 27,73$ seconds for WaveOne group. WaveOne Gold Primary instruments fractured in a longer time period than Reciproc R25 and WaveOne instruments and the difference between them was statistically significant ($p < 0.001$). The cyclic fatigue resistance of Reciproc R25 group was superior to WaveOne Primary group ($p < 0.001$).

Conclusion: Heat-treated WaveOne Gold instruments were found more resistant to cyclic fatigue than Reciproc and WaveOne instruments produced with M-Wire technology.

Keywords: Fracture resistance, nickel-titanium, reciprocating movement

P-157**Komplike Kuron-Kök Kırığının Konservatif Tedavisi: Vaka Sunumu***Esin Özlek, Gizem Kadı*

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Van

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı, komplike kuron-kök kırığı olan bir üst lateral kesici dişin konservatif tedavi yaklaşımını ve olgunun 1 yıllık takibini sunmaktır.**Olgu:** 40 yaşındaki erkek hasta, kliniğimize diş kırığı şikayeti ile başvurmuştur. Hastanın dental hikayesinden, sol üst lateral kesici dişinin 2 saat önce kırıldığı öğrenilmiştir. Hastanın radyolojik ve klinik muayenesinde; sol üst lateral kesici dişinde mine-sement sınırının 2 mm altına uzanan oblik kuron-kök kırığı gözlenmiştir. Kırık hattının, bukko-palatinal doğrultuda seyrettiği ve palatinal bölgede dişeti sınırının altına doğru uzandığı belirlenmiştir. Kırık parça lokal anestezi altında atravmatik olarak çıkarılmıştır. Kronal parçanın kök kanalının biyomekanik şekillendirilmesi ProTaperNext (DentsplyMaillefer,Baillagues,İsviçre) X3 numaralı alet ile yapılmıştır ve her eğe değişiminde %5,25'lik NaOCl (Wizard, Rehber Kimya San. ve Tic. İstanbul, Türkiye) solüsyonu ile irrigasyon yapılmıştır. Final irrigasyonu, %17'lik EDTA (Imident Med, Konya, Türkiye) ve %5,25'lik NaOCl solüsyonu kullanılarak yapılmıştır. Kemik içerisinde kalan parçanın kök kanal tedavisi tamamlandıktan sonra mukoperiostal flep kaldırılarak servikal bölgedeki alveolar kreti düzenlenmiştir. Kök kanal dolgusu, kanal boyunun 1/3 'lük kronal kısmına kadar driller yardımıyla boşaltılmıştır. Ribbond (Ribbond Inc,USA), dual polimerize olabilen bir bağlayıcı ajan (Liner Bond IIV, Kuraray Co, Ltd,Osaka, JAPAN) ile ıslatılıp kullanıma kadar kapalı bir ortamda saklanmıştır. Kök kanalının iç yüzeyi aynı sette yer alan primer ile 30 saniye boyunca hazırlandıktan sonra yine aynı sisteme ait dual cure bağlayıcı rezin materyal kanal içine uygulanmıştır. Yüksek dolduruculu dual cure akıcı rezin kompozit (Variolink II Refill, Vivadent Ets, Schaan, LIECHTENSTEIN) kanal içine yerleştirilmiştir. Kırık kuron parçası, aynı dual cure akıcı rezin siman kullanılarak yapıştırılıp,dişin her yüzünden 40 saniye ışık uygulanarak polimerizasyonu sağlanmıştır.**Sonuç:** Kuron-kök kırıklarında tedavi seçenekleri; kırık hattının seviyesine, kalan diş dokusunun miktarına, pulpal şartlara, dişin sürme miktarına, kalan diş yapısına uyumlu diş parçasının olup olmamasına, kökün uzunluğuna ve morfolojisine ve hastanın estetik beklentisine göre değişebilir.**Anahtar Kelimeler:** ribbond,dental travma,kuron-kök kırığı**P-157****Conservative Treatment of Complicated Crown-Root Fracture: Case Report***Esin Özlek, Gizem Kadı*

Department of Endodontics, University of Van Yüzüncü Yıl Faculty of Dentistry, Van

Aim: To describe a conservative approach in the treatment of a complicated crown-root fracture and its one-year follow up.**Case:** A 40-year-old boy was referred to our clinic with the complaint of a fractured tooth. His dental history revealed that his maxillary left lateral incisor was fractured 2 hours ago. In the clinical and radiological examinations, an oblique crown-root fracture was detected below 2 mm of the cemento-enamel junction (CEJ) in the left maxillary lateral incisor. The fracture line was extending from buccal to the palatal aspect subgingivally. The fractured fragment was extracted atraumatically under local anesthesia. Root canal preparation was performed using ProTaperNext (DentsplyMaillefer,Baillagues,İsviçre) up to X3 instrument. %5,25'lik NaOCl (Wizard, Rehber Kimya San. ve Tic. İstanbul, Türkiye) was used as irrigant after each instrument change. %17'lik EDTA (Imident Med, Konya, Türkiye) and %5,25'lik NaOCl was used respectively for final irrigation procedure. After root canal treatment has completed, a mucoperiostal flap was reflected and alveoloplasty was performed. After preparation of ribbond space with drills, dual cure resin cement(Liner Bond IIV, Kuraray Co, Ltd,Osaka, JAPAN) was used for cementation of Ribbond (Ribbond Inc,USA). Original fragment was attached with a same dual cure resin cement and a flowable composite resin (Variolink II Refill, Vivadent Ets, Schaan, LIECHTENSTEIN). Polymerization was achieved by applying light for 40 seconds on each side of the tooth.**Conclusions:** In crown-root fractured teeth, treatment options may be changed according to the level of the fracture line, the remaining tooth structure, pulpal condition, the degree of the tooth eruption, the presence of the fragment adequately adapted to the tooth remnant, the length and the morphology of the root and the patient's esthetic demand.**Keywords:** ribbond,dental trauma,crown-root fracture

P-158**Endo-Perio Lezyonlu Lateralin Cerrahi Olmayan Endodontik Tedavisi:Vaka Sunumu***Gizem Kadı, Elif Akkol, Esin Özlek*

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Van

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı distalde kök apeksine kadar uzanan derin periodontal ceple ilişkili şiddetli periodontal yıkımı olan, nekrotik pulpalı sağ mandibular lateral kesicinin kombine tedavisini ve 2 yıllık takibini sunmaktır.

Olgu: 30 yaşındaki kadın hasta sağ alt ön bölgesinde ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Yapılan ağız içi muayenede mandibular sağ lateral dişte plak birikimi, sınıf II mobilite, perküsyonda hassasiyet, gingivada enflamasyon ve 10 mm derinliğinde periodontal cep varlığı tespit edilmiştir. Radyografik muayenede ise diş kökünün distalinden apikale kadar uzanan şiddetli kemik kaybı olduğu görülmüştür. Kök kanalı ProTaper Next (Dentsply Maillefer, Ballaigues, İsviçre) ile X3'e kadar şekillendirilmiştir. Her ege değişiminde %5,25'lik NaOCl (Wizard, Rehber Kimya San. ve Tic. İstanbul, Türkiye) solüsyonu ile irrigasyon yapılmıştır. Final irrigasyonu, %17'lik EDTA (Imident Med, Konya, Türkiye) ve %5,25'lik NaOCl solüsyonu kullanılarak yapılmıştır. Kök kanalına kalsiyum hidroksit patı yerleştirilmiştir. Bu süreçte iki seans boyunca başlangıç periodontal tedavi ve kök yüzey düzleştirilmesi yapılmıştır. Endodontik tedavinin ikinci seansında dişin klinik olarak asemptomatik olduğu tespit edilmiştir. Kök kanalı guta-perka (Diadent, Chongju, Korea) ve AH Plus (Dentsply DeTrey, GmbH, Konstanz, Almanya) kanal patı kullanılarak doldurulmuştur. 18 ay sonraki takip randevusunda, klinik olarak dişin asemptomatik olduğu tespit edilmiş ve radyografik olarak da, periapikal lezyonda iyileşme olduğu izlenmiştir.

Sonuç: Bu vaka endo-perio lezyonların periodontal ve endodontik tedaviyi kapsayan multidisipliner yaklaşımla başarılı bir şekilde iyileşebileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Endo-perio lezyon,kök kanal tedavisi,periodontal tedavi

P-158**Non-Surgical Endodontic Management of Lateral Incisor with Endo-Perio Lesion: A Case Report***Gizem Kadı, Elif Akkol, Esin Özlek*

Van Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Van

Aim: This case report describes the diagnosis and management of right mandibular lateral incisor with a necrotic pulp and severe periodontal destruction associated with a deep distal periodontal pocket extending to the root apex and presented successful elimination of infection by a multidisciplinary approach included periodontal and endodontic treatment.

Case: A healthy 30-year-old patient was referred to our clinic with the complaint of pain from mandibular anterior region. In the intraoral examination, plaque accumulation, class II mobility, percussion sensitivity, gingival inflammation and periodontal pocket in 10 mm depth were determined. The root canal preparation was performed using ProTaperNext (DentsplyMaillefer,Baillagues,İsviçre) up to X3 instrument. At every instrument change, the root canals were irrigated with 2 mL 5,25%NaOCl solution. Final irrigation was performed using 5 mL 17% EDTA and 5 mL 5.25% NaOCl. The root canals were dried with paper point. Calcium hydroxide paste was placed in the root canal. During this period, initial periodontal treatment and scaling and root planning were performed. In the second session of endodontic treatment, the tooth was clinically asymptomatic.The root canal obturation was performed with gutta-percha (Diadent, Chongju, Korea) and AH Plus (Dentsply DeTrey, GmbH, Konstanz, Germany) sealer. In 18 months follow-up, the tooth was clinically asymptomatic, and the radiographic evaluation showed healing in the periapical lesion.

Conclusion: This case, presented successful elimination of infection by a multidisciplinary approach included periodontal and endodontic treatment.

Keywords: Endo-perio lesions,root canal treatment,periodontal treatment

P-159**Lingual Yerleşimli Periferik Dev Hücreli Granülom: Olgu Raporu**

Tansel Ayaz, Süleyman Emre Meşeli

İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Periferik dev hücreli granülom (PDGF), dişeti ve alveoler kret üzerinde oluşan periost veya periodontal ligamentten köken alan çok çekirdekli dev hücrelerle karakterize lezyonlardır. Etiyolojisi tam olarak bilinmemekle beraber PDGF'nin kötü ağız hijyeni, uyumsuz restorasyon kenarları veya lokal travma ile ilişkili olduğunu gösteren çalışmalar mevcuttur.

Olgu: Bu olgu raporunda alt keser dişlerinin lingualinde kanamalı bir şişlik ile periodontoloji kliniğine başvuran sistemik sağlıklı 58 yaşında kadın hastanın klinik bulguları ve tedavisi sunuldu. Klinik muayenede vital olan 31,41,42 no'lu dişlerin lingual mukozasında kanamalı ve yüzeysel düzgün, sapsız, 1.8×1.3×1.2 cm boyutlarında yumuşak doku lezyonu tespit edildi. İlgili dişlerde migrasyon ve sınıf II mobilite mevcuttu. Alınan radyografik muayenede bu dişlerde horizontal kemik kaybı gözlemlendi. Lezyonun eksizyonel biyopsisini takiben lezyonla ilişkili dişler çekildi ve flep primer kapatıldı. Eksize edilen doku %10'luk formaldehit solüsyonunda fikse edildi. Histopatolojik değerlendirmede, PDGF tanısı konulan hastanın 3 aylık takibinde herhangi bir rekürrens izlenmedi.

Sonuç: Bu olgu raporu PDGF vakalarında eksizyonel cerrahi yaklaşımın kabul edilebilir fonksiyonel tedavi açısından önemini destekler niteliktedir.

Anahtar Kelimeler: biyopsi, dev hücreli granülom, vaka raporu

P-159**Peripheral Giant Cell Granuloma Placed on Lingual Side: A Case Report**

Tansel Ayaz, Süleyman Emre Meşeli

İstanbul Aydın University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul

Objective: Peripheral giant cell granuloma (PDGF) is characterized by multinucleated giant cells originating from the periosteum or periodontal ligament and is formed on the gingival and alveolar crest. Although the etiology is not well known, there are studies showing that PDGF is associated with poor oral hygiene, incompatible restoration margins or local trauma.

Case: The clinical findings and treatment of a systemic healthy 58-year-old woman who referred to the periodontology clinic with a hemorrhagic swelling placed on the lingual side of lower incisors were presented. The clinical examination revealed that a sessile, hemorrhagic soft tissue lesion (1.8×1.3×1.2 cm) with a smooth surface on the lingual mucosa of teeth 31, 41, 42. The aforesaid teeth were vital and they had migration with class II mobility. Horizontal bone loss was observed around these teeth on radiographical assessment. Following the excisional biopsy of the lesion, the teeth associated with the lesion were extracted and the flap was closed primarily. The excised lesion was fixed in a 10% formaldehyde solution. The PDGF was diagnosed with histopathological evaluation and there was no recurrence in the 3-month follow-up of the patient.

Conclusion: This case report supports the importance of excisional surgical approach in terms of acceptable functional treatment in PDGF cases.

Keywords: biopsy, case report, giant cell granuloma

P-160**Kırık Alet Bulunan Periapikal Lezyonlu Mandibular Molar Dişin Endodontik Tedavisi: Vaka Raporu**

Ceren Gizem Karatekin, Baran Can Sağlam

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Zonguldak

Amaç: Endodontik tedavide kök kanal preparasyonu sırasında kanal içerisinde alet kırılması, tedavi başarısını doğrudan etkileyebilen önemli bir komplikasyondur. Lokalizasyonu sebebiyle aletin çıkarılması bazen çok zor olmaktadır. Bu olgu sunumunda, kırık alet bulunan alt çene sol ikinci büyük azı dişinin endodontik tedavisinin anlatılması amaçlanmıştır.

Olgu: Bu vaka raporunda 24 yaşında erkek hasta ağrı ve şişlik sebebiyle Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti kliniğine başvurmuştur. Yapılan radyografik muayenede ilgili dişte daha önceden yapılmış bir kök kanal tedavisi bulunduğu ve distal kanalda kök ucundan 2mm kadar taşmış durumda bulunan yaklaşık 6mm uzunluğunda kırık bir kanal aleti ve kök ucunda periapikal lezyon görülmüştür. Endodontik tedavide kırık alet çıkarılamamış ancak aletin yanından doğru kanal içerisinde ilerlenerek kök kanal tedavisi yapılmıştır.

Sonuç: Endodontik tedavi süreci tamamlanmış ve 3 yıl boyunca kontrol radyografları alınmıştır. Tedavi sonrası semptomların ve periapikal lezyonun kaybolduğu gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: periapikal lezyon, kırık alet, endodontik tedavi

P-160**Endodontic Treatment of Mandibular Molar Including Separated Instrument with Periapical Lesion**

Ceren Gizem Karatekin, Baran Can Sağlam

Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Zonguldak

Aim: Separated instrument in the canal during root canal preparation is an important complication that can directly affect treatment success in endodontic treatment. The removal of the instrument is sometimes very difficult due to the localization. In this case report, it is aimed to explain the endodontic treatment of the left mandibular second molar with a separated instrument.

Case: In this case report, a 24-year-old male patient referred to Zonguldak Bülent Ecevit University, Faculty of Dentistry, Endodontic Clinic because of pain and swelling. In the radiographic examination, a prior root canal treatment was performed on the related tooth and a 6 mm long separated canal instrument in the distal canal which was extruded 2mm from the apical foramen were seen and a periapical lesion was detected. In the endodontic treatment, the fracture device could not be removed, but the root canal was treated through the canal.

Conclusion: Endodontic treatment process was completed and control radiographs were taken for 3 years. Symptoms and periapical lesions disappeared after treatment.

Keywords: periapical lesion, separated instrument, endodontic treatment

P-161**Tam Dişsiz Hastanın Sabit İmplant Üstü Zirkon-Porselen Restorasyonlar ile Tedavisi: Olgu Sunumu***Koray Soygun*

Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Adana

Bu çalışmanın amacı, alt ve üst çenelerde tam dişsizliğe sahip bir hastanın dental implant tedavi seçeneği ile sabit protetik tedavinin yapılabildiği ve bu uygulama sırasında CAD/CAM sistemlerinin de uygulanması ile zirkonia alt yapılar üretilebilmesi ve konvansiyonel ve dijital iş akışı ile hastanın fonksiyon, fonasyon ve estetik kazanımlarının sağlanabildiğini bildirmektir.

Alt ve üst çenelerde tam dişsizliğe sahip 65 yaşındaki erkek hastada önceden belirlenen bölgelere üst çenede 7 alt çenede ise 6 dental NucleOSS implant (Şanlılar, İzmir, Türkiye) yerleştirilerek protetik tedavisine başlandı. Hastadan alginant ölçü maddesi Tropicalgin (Zhermack, İtalya) ile tanı modelleri elde edildikten sonra dikey boyut ve interark mesafe tespiti yapıldı. Hastadan konvansiyonel yöntemler ile hastanın iyileşme başlıkları çıkarıldıktan sonra implant firmasına ait açık ölçü postları yerleştirildi. Üst ve alt çenedeki her bir ölçü postu birbirleri ile patern rezin aracılığı ile birleştirildi. A tipi silikon ölçü maddesi Presigum (President Dental, Almanya) ile alt ve üst çeneye ait ölçüler alınarak modeller elde edildi. Bilinen yöntemler ile yarı ayarlanabilir artikülör Stratos 300 (Ivoclar Vivadent, Liechtenstein) ile alınan modeller üzerinde abutment boyutları belirlendi. Cerec inlab MC X5 (Dentsply Sirona, USA) ile dijital olarak modeller tarandı ve zirkonyum oksit Rain bow (Genoss, Kore) esaslı alt yapılar hazırlandı. Zirkonia alt yapılar hasta ağızında prova edildikten sonra feldspatik porselen işlenmesi için laboratuara transfer edildi. Alt ve üst çenede porselen provaları yapılan hastanın estetik düzenlemeleri yapıldıktan sonra glaze yapıldı ve hastaya simante edildi. İmplant üstü sabit protetik tedavilerde metal destekli porselen restorasyonlara alternatif bir tedavi olarak sunulan zirkonya alt yapıya sahip tam seramik sistemler metal yansımalarını önlemek için tercih edilebilir. Fakat klinik uzun takipler yapılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: İmplant, sabit protetik tedavi, zirkon, estetik**P-161****Treatment of a Full Edentulous Patient with a Fixed Implant Zirconia-Porcelain Restorations: A Case Report***Koray Soygun*

Çukurova University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Adana

The aim of this study is that a prosthodontic treatment with dental implant treatment option can be performed in a patient with tooth deficiency in the lower and upper jaws. In this application, it is possible to produce zirconia substructures with the application of CAD / CAM systems. The function, phonation and aesthetic gains of the patient can be provided by conventional and digital workflow.

A 65-year-old male patient with a full edentulous in the upper and lower jaws was placed in the pre-determined areas and the prosthetic treatment was started by placing 7 dental implants NucleOSS (Sanlılar, Izmir, Turkey) in the upper jaw and 6 in the lower jaw. After the diagnostic models were obtained from the patient with Tropicalgin, the dimension of the vertical dimension and the interarc distance were determined. After removal of the healing heads of the patient, the implant was replaced with open impression posts. Each measurement post in the upper and lower jaw was joined to each other by a pattern resin. Type A silicone impression material was used to measure the upper and lower jaw. Gypsum models were obtained. Abutment dimensions were determined on the models taken with the semi-adjustable articulator Stratos 300 by known methods. Digital models were scanned with Cerec inlab MC X5 (Dentsply Sirona, USA). Zirconium oxide based substructures were prepared. Zirconia substructures were rehearsed at the patient's mouth and then transferred to the laboratory for the processing of feldspatic porcelain. After the aesthetic arrangements were made for the patient who underwent porcelain rehearsals in the upper and lower jaw, glaze was made and cemented to the patient.

Full ceramic systems with zirconia substructure presented as an alternative treatment to metal-supported porcelain restorations in implant-on fixed prosthetic treatments can be preferred to prevent metal reflections. However, clinical follow-up is required.

Keywords: Implant, fixed prosthodontics treatment, zirconia, aesthetics

P-162

Ektodermal Displazili Hastanın Protetik Açıdan Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu*Çise Özal, M. Mutahhar Ulusoy*

Yakın Doğu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Lefkoşa, KKTC

Amaç: Ektodermal displazi orjinini ektodermden alan dokuları etkileyen ve nadir görülen kalıtsal bir anomalidir. Deri, tükürük, ter ve yağ bezlerinin yanı sıra tırnak, saç ve dişleri de etkileyebilmektedir. Bu olgu sunumunda ektodermal displazili hastada çiğneme fonksiyonunun yeniden kazandırılması amacıyla uygulanan protetik rehabilitasyon tekniğinin anlatılması amaçlanmıştır.

Olgu: 64 yaşındaki kadın hasta çiğneme etkinliğinde kayıp ve ağız kuruluğu şikayeti ile Protetik Diş Tedavisi Kliniği'ne başvurmuştur. Hastadan alınan anamnezde uzun zamandır dişsiz olduğu ve yiyecekleri çiğneyemediği içinde midesinde rahatsızlık oluştuğu anlaşılmıştır. Hastanın ağız dışı muayenesinde mimiklerinde siliklik, yüz bölgesinde telenjektaziler, kaş ve kirpiklerinde seyreklik, cilt renginde solukluk ve ciltte kuruluk görülmüştür. Hastanın intraoral muayenesinde ise ağız kuruluğu ince alveolar kretler ve mikrostomi tespit edildiğinden ektodermal displazi tanısı konmuştur. Hastanın alt ve üst çenesi tam dişsiz olduğundan tam protezle rehabilitasyonuna karar verilmiştir. Hastanın ağzının küçük olması nedeniyle ilk olarak şahsi kaşık için çocuklara özgü ortodontik kaşık ile aljinat ölçü maddesi kullanılarak alt ve üst çenenin ölçüsü alınmıştır. Sonrasında akrilik şahsi kaşık hazırlanıp hastadan polieter ölçü maddesi kullanarak tekrardan alt ve üst çenenin ölçüsü alınmıştır. Hasta 1 hafta sonra mum şablon provası için çağırılıp hastanın dikey boyutu, kapanışı ve dudak görünümü kontrol edilmiştir. Mum şablon provasında hastanın ağız kuruluğu nedeniyle dudakların çatlamaması için ağız köşelerine vazelin sürülmüş ve proteze retansiyon sağlamak için yapay tükürük ajanı (Biotene gargara) kullanılmıştır. Dişli provanın ardından total protez bitirilmiştir. Ağız kuruluğu olmasından dolayı protez retansiyonu için hastaya yapay tükürük ajanı kullanılmaya devam edilmiştir.

Sonuç: Hastanın ilerleyen dönemlerde yapılan muayenesinde protezinden memnun olduğu ve rahatlıkla kullandığı öğrenilmiştir. Sonuç olarak bu olguda olduğu gibi total protezin tutuculuğunu olumsuz etkileyen faktörler bulunsa da; ektodermal displazili bir hastada da yapay tükürük ajanları gibi destekleyici maddelerle total protez tedavi seçeneği olabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ektodermal Displazi, Total Protez, Yapay Tükürük Ajanı

Prosthetic Rehabilitation of Patient with Ectodermal Dysplasia: A Case Report*Çise Özal, M. Mutahhar Ulusoy*

Near East University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry, Nicosia, TRNC

Objective: Ectodermal dysplasia is a rare hereditary anomaly affecting the tissues of the ectoderm. Not only skin, saliva, sebaceous glands, but also teeth can be affected. In this report, it was aimed to present the prosthetic rehabilitation technique applied in order to restore chewing function in a patient with ectodermal dysplasia.

Case: A 64-year-old female patient with a complaint of decreased chewing efficiency and dry mouth was admitted to Prosthodontics Clinic. In the anamnesis taken from patient, it was understood that patient was edentulous for a long time and had a stomach-disease due to decreased chewing efficiency. In extra-oral examination, weakness in facial expressions, telangiectasias in facial region, sparseness in eyelashes and eyebrows, paleness in skin colour, and dryness in skin were detected. In intra-oral examination, dryness in mouth, fineness in alveolar crests, and microstomy were detected and therefore associated with ectodermal dysplasia. Since the patient had micrognathia, impressions of the lower and upper jaws were taken using alginate impression material with special orthodontic tray for children. Acrylic individualized tray was then prepared and the impression was retaken from the patient by using polyether impression material. After 1 week, the patient was called for a wax-rim appointment and the patient's vertical size, occlusion and lip appearance were checked. Due to dryness in mouth, Vaseline was applied to prevent crack formations on lips and artificial saliva agent (ASA) (Biotene mouthwash) was used for retention of the prostheses. After trial with artificial teeth, total prostheses were completed. ASA was continued to be used for the retention of prostheses due to the dryness in mouth.

Conclusion: The patient was satisfied with prostheses. As a result, although there are factors affecting the retention of total prosthesis negatively, total prosthesis may be a treatment protocol in ectodermal dysplasia patients with supportive substances such as ASAs.

Keywords: Ectodermal Dysplasia, Total Prosthesis, Artificial Saliva Agent

P-163**Eksternal Servikal Kök Rezorpsiyonu Vakası Tedavisi:Olgu Sunumu**

Nergiz Bolat¹, Aykut Tan², Cevat Emre Erik¹

¹Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Isparta

²Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Isparta

Amaç: Eksternal servikal kök rezorpsiyonu vakasının tedavisi ve takibinin yapılması.

Olgu: Hipertansiyon ve astım hastalığı hikayesi bulunan 66 yaşındaki erkek hasta kliniğimize sağ üst ön bölgede ağrı ve şişlik şikayetiyle başvurdu. Hastanın üç ay süresince antibiyotik kullandığı ve kliniğimize başvurduğu tarihte de bir ay boyunca bukkal bölgesinde şişlik geliştiği öğrenildi. Yapılan klinik muayenede sağ üst kanin dişin apikalinde, bukkal mukozada fistül ağzı tespit edildi. Radyografik değerlendirmede periapikal radyograf ve konik ışınli bilgisayarlı tomografi(KIBT) kullanılarak apikalde geniş lezyon ve kökün servikal orta üçlü birleşiminde radyolüsent rezorpsiyon alanı tespit edildi. Hastaya eksternal servikal rezorpsiyon teşhisi konuldu. Kök kanal tedavisini takiben periodontal cerrahi işlem planlandı. Apikal bölge #60 el eğesine kadar genişletildi. Kök kanal tedavisi tamamlandıktan sonra palatinalden periodontal flap kaldırılarak rezorpsiyon alanı açığa çıkarıldı. Kök kanalı ile bağlantısı olmayan rezorpsiyon bölgesi kürete edildikten sonra MTA kullanılarak sızdırmaz bir şekilde kapatıldı..

Sonuç: Bu olgu sunumunda eksternal servikal kök rezorpsiyonunun tedavisi yapılmıştır. Yapılan 1,3 ve 6 aylık takiplerde apikaldeki lezyonun küçülmekte olduğu izlenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Eksternal servikal kök rezorpsiyonu, MTA, periodontal cerrahi

P-163**External Cervical Case Treatment: Case Report**

Nergiz Bolat¹, Aykut Tan², Cevat Emre Erik¹

¹Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Isparta

²Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Isparta

Objective: The treatment and the follow-up of external cervical root resorption case.

Case: A 66-year-old male patient with a history of hypertension and asthma was presented to our clinic with pain and swelling in the right upper anterior region. It was learned that the patient was using antibiotics during three months and a swelling was developing in the buccal region during the next one month. In the clinical examination, a fistula was detected in the buccal mucosa in the apical region of the right upper canine tooth. Using periapical radiography and cone beam computed tomography (CBCT) for radiographic evaluation, a large lesion and resorption area were determined on the cervical third of the root. The patient was diagnosed with external cervical resorption. Then, a root canal treatment was planned. The apical region was extended to # 60 hand files. After the root canal treatment was completed,a full thickness periodontal flap was elevated and the resorption area was exposed. After the resorption area was curetted, which was not associated with the root canal, it was also sealed using MTA.

Conclusion: In this case report, external cervical root resorption, which is not associated with root canal, has been treated. The follow-up studies of 1, 3 and 6 months revealed that the lesion in the apical area has become smaller progressively.

Keywords: External cervical root resorption, MTA, periodontal surgery

P-164**Travmaya Bağlı Komplike Kron Kırığının Tedavisi: Olgu Sunumu**

Ebru Kalkan Özkan, Kerem Engin Akpınar, Demet Altunbaş

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Sivas

Amaç: Komplike kron kırıkları, daimi dişlenme döneminde sıklıkla görülmektedir. Dental travma prevalansının yüksek olduğu dişler maksiller anterior dişlerdir. Bu dişlerin fonksiyonel ve estetik etkileri düşünüldüğünde doğru teşhis ve tedavi planlaması ile ağızda kalmasının sağlanması son derece önemlidir. Pulpotomi uygulaması, pulpa vitalitesinin devamlılığını sağlayan en iyi tedavi alternatiflerinden biridir. Bu olgu sunumunun amacı; travma sonucu pulpası ekspoz olmuş maksiller sağ santral kesici dişin MTA ile yapılan vital tedavisi ve kısa dönem klinik ve radyolojik kontrollerinin sunulmasıdır.

Olgu: 14 yaşında kadın hasta maksiller sağ santral kesici dişinde kırık şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Hastadan alınan dental anamnezde ilgili dişin 2 saat önce travmaya maruz kaldığı öğrenilmiştir. Radyografik incelemede periapikal dokuların sağlıklı olduğu görülmüştür. Yapılan intraoral muayenede perküsyon ve palpasyonda hassasiyet, mobilite ve periodontal harabiyet olmadığı tespit edilmiştir. Maksiller kesici dişlere vitalite testi yapılmış ve ilgili dişte negatif yanıt alınmıştır. Tüm teşhis verileri değerlendirildikten sonra, hastanın ilgili dişine total amputasyon yapılması planlanmıştır. Lokal anestezinin ardından rubber dam izolasyonu altında enfekte olduğu düşünülen koronal pulpa dokusu uzaklaştırılmıştır. %2.5'lik sodyum hipoklorit ile kanama kontrolü yapılarak MTA yerleştirilmiştir. Hastanın içme suyu içinde getirdiği kırık parça asitle pürüzlendirilmiş, tek basamaklı bonding sistem kullanılarak akışkan kompozitle yapıştırılmıştır. Hastanın 1 ay sonraki kontrolünde vitalite testine gecikmiş yanıt alınmıştır. 3 ay ve 6 ay sonraki kontrolünde ise pulpanın normal yanıt verdiği görülmüştür. Bu süreçte klinik ve radyografik olarak herhangi bir semptomla rastlanmamıştır.

Sonuç: Travma sonrası oluşan komplike kron kırıklarının restorasyonunda MTA ile total pulpotomi ve dişin kendi parçası ile restore edilmesi etkili bir tedavi yöntemidir. Hastanın fonksiyonel ihtiyaçlarının yanında estetik beklentilerini de karşılamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Amputasyon, Kron Kırığı, MTA, Travma

P-164**Treatment of Traumatic Complicated Crown Fracture: Case Report**

Ebru Kalkan Özkan, Kerem Engin Akpınar, Demet Altunbaş

Sivas Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Sivas

Aim: Complicated crown fractures are frequently seen in permanent dentition. The teeth with high dental trauma prevalence are maxillary anterior teeth. Considering the functional and aesthetic effects of these teeth, it is very important to ensure that they stay in the mouth with correct diagnosis and treatment planning. Pulpotomy is one of the best treatment alternatives for the continuation of pulp vitality. The aim of this case report is to present the short-term clinical and radiological controls of the vital treatment of maxillary right central incisor with expose pulp after trauma..

Case: 14-year-old female patient referred to our clinic with complaint of fracture of maxillary right central incisor. In a dental anamnesis taken from patient, it was learned that related teeth were traumatized 2 hours ago. Radiographic examination revealed that periapical tissues were healthy. Intraoral examination showed that there is no percussion and palpation sensitivity, mobility and periodontal damage. Pulp vitality tests were applied to maxillary incisor teeth and the test resulted in negative response in related tooth. After evaluating all the diagnostic data, total amputation for patient's tooth were planned. After local anesthesia, infected coronal pulp tissue was removed under rubber dam isolation. Hemostasis was obtained with 2.5% sodium hypochlorite and MTA paste was placed. The broken piece that patient brought in drinking water was acid-etched and bonded with the fluid composite using a single-step bonding system. The patient had a delayed response to the vitality test at 1-month follow-up. The pulp responded normally at 3-months and 6-months follow-up. There were no clinical and radiographic signs in this process.

Conclusion: In the restoration of complicated crown fractures after trauma, total pulpotomy with MTA and restoration of the tooth with its own part is an effective treatment method. Besides the functional needs of the patient, it also provides aesthetic expectations.

Keywords: Amputation, Crown Fracture, MTA, Trauma

P-165**Yetersiz Vestibül Sulkus Derinliği Olan Hastada Serbest Dişeti Grefti Uygulaması**

Hatice Balcı Yüce, Mehmet Murat Taşkan, Özkan Karataş, Emre Lafcı

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Tokat

Amaç: Keratinize dişeti genişliği, serbest dişeti marjini ile mukogingival birleşim hattı arasındaki alandır. Yetersiz keratinize dişeti ve sığ vestibül sulkus oral hijyen sağlanmasını zorlaştırabilir. Serbest Dişeti Grefti tekniği, yetersiz keratinize dişeti ve sığ vestibül sulkus olan durumlarda birinci tercih olarak kullanılmaktadır. Bu olgu sunumunun amacı serbest dişeti grefti ile yetersiz keratinize dişeti ve sığ vestibül sulkus derinliğinin giderilmesidir.

Olgu Sunumu: 21 yaşında, sistemik olarak sağlıklı, sigara kullanmayan kadın hasta kliniğimize dişeti çekilmesi şikayeti ile başvurdu. Klinik muayene sonucunda, alt anterior bölgede sığ vestibül derinliği ile 31 numaralı dişte miller sınıf 1 dişeti çekilmesi ve 41 numaralı dişte yetersiz keratinize dişeti genişliği tespit edilmiştir. Ayrıca yüksek frenulum ataçmanı olduğu görüldü. İlgili bölgede keratinize dişeti oluşturmak ve vestibül sulkus derinliğini arttırmak için serbest dişeti grefti uygulanmasına karar verildi. Alıcı yatağı hazırlamak için 31 ve 41 numaralı dişler bölgesinden mukogingival hattın 4-5 mm apikalına kadar horizontal insizyon yapılarak yarım kalınlık flep kaldırıldı. Horizontal insizyonun köşelerinden başlanarak 31 numaralı diş bölgesindeki dişeti deepitelize edildi. Palatinal bölgeden 1.5 mm kalınlığında alınan serbest dişeti grefti alıcı yatağa uyumlandırıldıktan sonra basit (6.0 polyprolen) ve çapraz (4.0 ipek) suture teknikleriye immobilize edildi.

Sonuç: Yetersiz keratinize dişeti genişliği ve sığ vestibül derinliğinin tedavisinde serbest dişeti grefti uygulaması, yumuşak doku rekonstrüksiyonu için uygulanabilen başarı şansı yüksek bir tedavidir.

Anahtar Kelimeler: Serbest Dişeti Grefti, Sığ Vestibül Sulkus, Yetersiz Keratinize Dişeti

P-165**Free Gingival Graft Application in a Patient with Inadequate Vestibule Sulcus Depth**

Hatice Balcı Yüce, Mehmet Murat Taşkan, Özkan Karataş, Emre Lafcı

Tokat Gaziosmanpaşa University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Tokat

Objective: Keratinized gingival width is the area between gingival margin and mukogingival junction line. Inadequate keratinized gingiva and shallow vestibule sulcus may make oral hygiene difficult. The Free Gingival Graft technique is used as the first choice in cases with inadequate keratinized gingiva and shallow vestibular sulcus. The aim of this case report is to eliminate inadequate keratinized gingiva and shallow vestibular sulcus depth with free gingival graft. In order to prepare the recipient bed, partial-thickness flap was removed by making a horizontal incision up to 4-5 mm of the mucogingival line from the area of teeth 31 and 41. Starting from the corners of the horizontal incision, the gingiva were deepitelized in tooth region 31.

Methods: A 21-year-old, systemically healthy, non-smoking woman presented to our clinic with the complaint of gingival recession. The clinical examination showed, shallow vestibular sulcus in the lower anterior region and gingival recession defect miller class 1 in tooth 31 and inadequate keratinized gingival width in tooth 41 were determined. It was also seen that there was a high frenulum attachment. It was decided that a free gingival graft was used to create a keratinized gingiva and increase the depth of the vestibular sulcus. The free gingival graft taken 1.5 mm thick from the palatinal region was immobilized to simple (6.0 polyprolen) and cross (4.0 silk) suture techniques after adjustment to the recipient bed.

Conclusion: In the treatment of inadequate keratinized gingival width and shallow vestibule depth, free gingival grafting is a treatment with high chance of success which can be applied for soft tissue reconstruction.

Keywords: Free Gingival Graft, Shallow Vestibule Sulcus, Inadequate Keratinized Gingiva

P-166

Bipolar Hastalarda Tedavi Planları ve Bruksizm Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi*Özlem oflezer¹, Kürşat Altınbaş², Berna Gökkaya³*¹Bahcelievler Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Protetik Diş Tedavisi Kliniği, İstanbul²Selçuk Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Psikiyatri Anabilim Dalı, Konya³Bahcelievler Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Pedodonti Kliniği, İstanbul

Amaç: Bruksizm, diş gıcırdatma veya diş sıkma ve güçlü çene hareketleriyle karakterize, tekrarlayan bir çene-kas aktivitesidir. Bipolar hastalığın klinik olarak gösterilmesi ile yakından ilişkili olan merkezi neurotransmitter sistemdeki bozukluklar, bruksizm etiolojisinde de yer alabilir. Bu çalışmanın amacı, remisyondaki bipolar hastalarda bruksizmi ve bunun hastaların tedavi seçenekleri ile ilişkisini değerlendirmektir.

Yöntem: Toplam 222 bipolar hasta çalışmaya dahil edilmiştir (103 erkek, 139 kadın). Bipolar hasta grubunun ortalama yaşı 35.4, ortalama hastalık süresi 13.2, ortalama tedavi süresi 11.4 yıldır. Hastaların demografik ve medikal verileri kurum kayıtlarından elde edilmiştir. Bruksizm teşhisi, hastanın beyanı ve klinik muayene ile yapılmıştır. Tedavi planı, remisyonlu bipolar hastalar için elde edilen kayıtlara dayanarak üç kategoride sınıflandırılmıştır; duygu durum düzenleyici monoterapi veya kombinasyonunu kullanan 46 hasta (% 20.7); duygu durum düzenleyici monoterapi veya kombinasyonuna ilaveten antipsikotik ilaç kullanan 150 hasta (% 67.6); duygu durum dengeleyici monoterapi veya kombinasyonuna ilaveten antipsikotik ilaç ve antidepresan ilaç kullanan 26 hasta (%11.7) olmak üzere üç tedavi planı kategorisi ortaya çıkmıştır. Bruksizmi olan ve olmayan bipolar hastalar tüm medikal ve demografik özellikleri açısından istatistiksel olarak karşılaştırılmıştır.

Bulgular: 222 bipolar hastanın 112'sinde (% 50.5) bruksizm teşhisi konmuş, kalan 110 bipolar hasta (% 49.5) bruksizm kriterlerini karşılamamıştır. Bruksizmi olan ve olmayan bipolar hastalar arasında, sadece tedavi planları açısından anlamlı farklılıklar tespit edilmiş olup ($p=0.01$) diğer tüm medikal ve demografik verileri açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$).

Sonuç: Bipolar hastalardaki bruksizm ve tedavi planı arasında bulunan anlamlı ilişkilerin altında yatan mekanizmaları ortaya çıkarmak için daha kapsamlı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Bipolar Hastalık, Bruksizm, Tedavi Planı

P-166

Bruxism and Its Relation with Treatment Regimens Among Bipolar Patients*Özlem oflezer¹, Kürşat Altınbaş², Berna Gökkaya³*¹Bahcelievler Oral and Dental Hospital, Clinic of Prosthodontics, İstanbul²Selçuk University, Faculty of Medicine, Department of Psychiatry, İstanbul³Bahcelievler Oral and Dental Hospital, Clinic of Pediatric Dentistry, İstanbul

Aim: Bruxism is a repetitive jaw-muscle activity characterized by clenching or grinding of the teeth and certain strong jaw movements. Disturbances in the central neurotransmitter system is strongly related with the clinical presentation of bipolar disorder (BD) which may also be involved in the etiology of bruxism. The aim of this study was to investigate of bruxism and its relation with treatment regimens among remitted bipolar patients.

Methods: The total case group included 222 adult bipolar patients (103 male and 139 female). The mean age of the patients with bipolar disorder was 35.4 years, mean duration of bipolar disorder was 13.29 years, mean length of treatment was 11.4 years. Demographic and medical data were retrieved from the institutional clinical files. Diagnosis of bruxism was based upon the on 'self-reports' plus the outcome from the clinical examinations. The use of treatment regimens was stratified into three categories based on records obtained for remitted bipolar patients; 46 (20.7%) patients were taking monotherapy or combination of mood stabilizers; 150 (67.6%), were taking a combination therapy of mood stabilizer and antipsychotic; 26 (11.7%) were taking a combination therapy of mood stabilizer, antipsychotic and antidepressant medications. Statistical comparisons were made the clinical and demographic characteristics of bipolar patients with and without bruxism.

Results: Bruxism was diagnosed in 112 of 222 patients with BD (50.5%) while remaining 110 patients with BD (49.5%) did not meet criteria for bruxism. Statistically analysis showed that the comparison of bruxer and non-bruxer patients with BD show no difference significantly with respect to the clinical and sociodemographic characteristics ($p>0.05$), except for the statistically significant differences were emerged according to the treatment regimens ($p=0.01$).

Conclusion: Significant associations between bruxism and treatment regimens among bipolar patients are needed further studies to clarify mechanisms underlying the described associations.

Keywords: Bipolar Disorder, Bruxism, Treatment Regimen

P-167**Tam Dişsiz Hastanın All-On-4 Tedavi Protokolü ile İmmediat Rehabilitasyonu***Cemil Birand, Sevcan Kurtulmuş Yılmaz, Hasan Güney Yılmaz*

Yakın Doğu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi, Lefkosa, KKTC

Amaç: Bu olgu bildiriminde, maksiller ve mandibular tam dişsiz hastanın All-on-4 protokolü ve immediat sabit protetik restorasyonla tedavisinin sunulması amaçlanmaktadır.

Olgu: 64 yaşındaki tam dişsiz hasta sabit protez isteği ile fakültemize başvurmuştur. İntraoral muayene ve konik ışınli kompu-terize tomografi incelemesinde, maksiller sinüslerin posterior bölgeye implant yerleştirilmesini sınırladığı; mandibulada ise mental foramenlerin distalindeki kemik yükseklik ve genişliğinin yetersiz olduğu gözlenmiştir. Bu nedenle konvansiyonel implant destekli sabit bir protetik restorasyon için gerekli implant sayı ve konumlandırmasının ileri cerrahi teknikler olmadan mümkün olmayacağı tespit edilmiş; tomografik verilen bilgisayar programına aktarılarak, All-on-4 konseptine göre tedavi planlaması yapılmıştır. İmplant cerrahisi öncesinde alt ve üst çene total protez fabrike edilmiştir. Anterior bölgedeki implantların vertikal ek-sene paralel, posterior bölgedeki implantların ise distale eğimli yerleştirildiği protokolde, implantlar önce alt çeneye uygulanmış, 2 hafta sonra üst çeneye uygulanmıştır. İmplantlar yerleştirildikten sonra multi-unit abutmentler implantlara bağlanmış, im-plantların konumları protez içinde işaretlenerek delik açılmıştır. Geçici kopingler implantlara vidalandıktan sonra proteze pat-tern rezin ile sabitlenmiştir. Laboratuvarda elde edilen model üzerinde geçici kopingler ile protez bağlanmış; distal kantilever kısaltılmış ve doku yüzeyleri dışbükey olacak şekilde uyumlandırılmıştır. Protez multi-unit abutmentlere bağlanmış ve hasta aynı gün içinde geçici sabit protezlerle rehabilite edilmiştir. Üç aylık osteointegrasyon süreci sonrasında daimi restorasyon aşama-sına geçilmiştir. Açık kaşık splintli teknikle ölçü alınarak elde edilen model taranarak, CAD/CAM sisteminde titanyum bar üretil-miştir ve vida tutuculu akrilik rezin hibrit protez fabrike edilmiştir.

Sonuç: All-on-4 tedavi protokolü ile daha az sayıda implant kullanılarak ve ileri cerrahi prosedürler elimine edilerek sabit protetik restorasyonların immediat olarak uygulanabilmesi bu yöntemi tam dişsiz hastalarda iyi bir tedavi alternatifi haline getirmiştir.

Anahtar Kelimeler: All-on-4, CAD/CAM, İmmediat, implant

P-167**Immediate Rehabilitation of Fully Edentulous Patient Via All-On-4***Cemil Birand, Sevcan Kurtulmuş Yılmaz, Hasan Güney Yılmaz*

Near East University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Nicosia, TRNC

Objective: It was aimed to present immediate rehabilitation of fully edentulous patient with fixed prosthetic restorations via all-on-4 protocol.

Case: 64-years-old fully edentulous patient admitted to faculty with the request of fixed prosthesis. Intraoral and conical beam com-puted tomography examinations showed that maxillary sinuses limit implant placement to the posterior region. In the mandible, height and width of the bone distal to the mental foramen were insufficient. Therefore, it was determined that the number and positioning of the implant required for a fixed prosthetic restoration according to conventional approach would not be possible with-out advanced surgical techniques. Tomographic data were transferred to planning software and position of implants were plan-ned according to all-on-4 protocol in which the implants were placed parallel to vertical axis in anterior region and inclined distally in posterior region. Mandibular and Maxillary complete dentures were fabricated before implant surgery. The implants were first placed to the lower jaw and placed to the upper jaw after 2 weeks. Multi-unit abutments were then screwed to implants, the posi-tions of the implants were marked in the prosthesis and holes were made to access the abutments. Temporary copings were scre-wed into implants, and fixed to prosthesis with pattern-resin. The prosthesis was connected with temporary copings on the model which was obtained in laboratory. The distal cantilever was shortened and tissue surfaces were aligned convexly. The prosthesis was screwed to multi-unit abutments and the patient was rehabilitated with temporary fixed prostheses on the same day. After three months of osseointegration, contemporary restoration phase was introduced. The impression was made with open-tray-splinted technique. Titanium bar was milled with CAD/CAM system and screw-retained acrylic resin hybrid prosthesis were fabricated.

Conclusion: all-on-4 protocol is a feasible treatment option for fully edentulous patients due to providing immediate rehabili-tation, requiring fewer implants, elimination advanced surgical procedures.

Keywords: All-on-4, CAD/CAM, Immediate, Implant

P-168**Modifiye Dudak Repozisyonu Tekniğinin Uygulanması: Olgu Sunumu***Göktuğ Dağbağ, Burcu Karaduman, Sermet Şahin*

Biruni Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Genellikle “gummy smile” olarak adlandırılan aşırı dişeti görünümü, hastanın kendine güvenini etkileyen estetik bir kaygıdır. Gummy smile oluşumunun en önemli nedenlerinden biri; üst dudakın elevasyonunu sağlayan kasların hiperaktivasyonudur. Genelleksel dudak repozisyonu cerrahisi, maksiller vestibül alandan bir miktar mukozal bandın uzaklaştırılmasını ve orta labial frenulumun uzaklaştırılmasını içerirken modifiye dudak repozisyonu tekniği, orta hat labial frenulumunu korur. Bu olgu sunumunun amacı; maksimum gülüşte aşırı dişeti görünümünü olan hastada modifiye dudak repozisyonu tekniğini sunmaktır.

Ana şikayeti dişetlerim güldüğümde aşırı gözüküyor diyen 24 yaşındaki kadın hasta kliniğimize başvurdu. Hastanın maksimum gülüşte üst dudakının alt sınırıyla üst anterior keser dişlerin marjinal dişeti sınırı arası mesafe 4-5 mm olarak ölçülmüştür. Bu hastamızdaki gummy smile nedeni; vertikal maksiller fazlalık ve aşırı üst dudak hareketidir bu yüzden hastaya modifiye dudak repozisyonu tekniği uygulanmıştır. Lokal anestezi uygulandıktan sonra ilk insizyon, birinci sağ üst molardan frenulumla kadar mukogingival birleşimin üzerinden horizontal yarım kalınlık olarak yapıldı. İkinci horizontal insizyon ilk horizontal insizyona paralel ve mukogingival birleşimin 10-12 mm apikaline yapıldı. Her iki horizontal insizyonlar birleştirildi. Orta labial frenulum korunmuş. Aynı prosedür kontralateral bölgeye de uygulandı. Flapler sütüre edildi. Üst dudak önceki konumundan 2mm apikale konumlandırıldı. Post-operatif iyileşme sorunsuzdu. 6 aylık takip sonucunda dişeti görünürliğünde önemli bir azalma tespit ettik. Buna rağmen 1 yılın sonunda nüks gözlemlendi.

Her ne kadar iyi bir teknik olarak görüne de bizim vakamızda olduğu gibi literatürde nüks ettiği bildirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Modifiye dudak repozisyonu, hiperaktif dudak kasları, nüks

P-168**Use of Modified Lip Repositioning Technique: A Case Report***Göktuğ Dağbağ, Burcu Karaduman, Sermet Şahin*

Biruni University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul

Excess gingival display, usually called as the “gummy smile” is an esthetic concern that influence the patient’s self-confidence. One of the main causes of a gummy smile is hyperactivity of the elevator muscle of the upper lip. Different treatment approaches have been described for the designing the gummy smile. Conventional lip reposition surgery involves removing a mucosal band from the maxillary vestibule area and midline labial frenulum then stitching the mucogingival line to the lip mucosa while modified lip repositioning technique preserve midline labial frenulum. The aim of this case report is to present the surgical treatment of gummy smile by modified lip repositioning technique.

A 24-years old female patient with chief complaint of excess gingival display applied to our clinic. At maximum smile the distance between the lower line of the upper lip and the gingival margin of the maxillary teeth was 4-5 mm. In this patient, excess gingival display resulted from the vertical maxillary excess and hyperactive upper lip, therefore modified lip repositioning technique was performed. After local anesthesia, the first incision was made horizontal partial-thickness over the mucogingival line from the first upper right molar to the frenulum. The second horizontal incision was made parallel to the first incision and 10–12 mm apical of the mucogingival junction. Finally, two horizontal incision were connected. The midline buccal frenulum was preserved. The same procedure was applied to the contralateral side. Flaps then were sutured. The upper lip was positioned approximately 2 mm coronally. Post-operative healing was uneventful. After a 6-month follow-up, significant decrease of gingival exposure was observed. Yet at the end of 1 year relapse was seen.

Although the technique seems to be useful, relapse has been reported in the literature as seen in our case.

Keywords: Modified lip repositioning, hyperactive lip muscle, relapse

P-169**Kök Yüzeylerinin Kapatılmasında İki Aşamalı Tedavi Yaklaşımı: Bir Olgu Sunumu***Asime Gezer Atas, Tuba Talo Yıldırım, Oğuzhan Uçar*

Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Elazığ

Amaç: Diş eti çekilmesi, diş eti kenarının mine-sement sınırının apikaline doğru yer değiştirmesi olarak tanımlanan mukogingival bir problemdir. Diş eti çekilmeleri estetik görünümdeki bozulmaların yanısıra kök yüzeyi çürükleri, servikal abrazyonlar, kök hassasiyeti ve yapışık diş eti genişliğinin azalması gibi fonksiyonel sorunlara yol açabilir. Bu nedenle diş eti çekilmeleri çeşitli mukogingival cerrahi tekniklerle tedavi edilmeye çalışılır. Bu raporda lokalize diş eti çekilmesi olan hastada iki aşamalı yaklaşım ile tedavisi sunulacaktır.

Olgu: Bu olgu raporunda, 41 numaralı dişinde diş eti çekilmesi şikayeti ile başvuran 21 yaşındaki kadın hastanın klinik bulguları ve periodontal cerrahi tedavileri sunuldu. Yapılan ağız içi muayenede hastanın alt sol santral dişin vestibülünde keratinize dişeti dikey boyutu yetersizliği ve diş eti çekilmesi saptandı. Diş eti çekilmesi dikey boyutu vakanın 41 numaralı dişinde 6 mm olarak ölçüldü. Hastaya, diş ve kök yüzeyi temizliği ve kök yüzeyi düzleştirme işlemlerini içeren mekanik periodontal tedavi uygulanmasını takiben ağız hijyeni eğitimi verildi. Diş eti çekilmesi olan dişe, sert damaktan elde edilen serbest diş eti grefti uygulanarak keratinize diş eti dikey boyutu arttırıldı. Altı ay sonra, kök yüzeyini kapatmak amacıyla subepitelyal bağ dokusu grefti ile birlikte koronale kaydırılan flep tekniği uygulandı.

Sonuç: Hastanın 6 aylık takip dönemlerinde sorunsuz klinik iyileşme ve kök yüzeylerinde kapanma tespit edildi. Bu vaka raporu, diş eti çekilmesinin tedavisinde yeterli keratinize diş eti dikey boyutu oluşturulması şart ile subepitelyal ile birlikte koronale kaydırılan flep kullanımının başarılı olduğunu göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Diş eti çekilmesi, serbest diş eti greftleri, subepitelyal bağ dokusu grefti, koronale kaydırılan flep

P-169**Two-Stage Treatment Approach for Closure of Root Surfaces: A Case Report***Asime Gezer Atas, Tuba Talo Yıldırım, Oğuzhan Uçar*

Fırat University Faculty of Dentistry Department of Periodontology, Elazığ

Aim: Gingival recession is a mucogingival problem that is defined as the displacement of the gingival edge towards the apical line of the enamel-cement border. Gingival recessions can also lead to functional problems such as root caries, cervical abrasions, root tenderness, and reduced adherent gingival width in addition to deterioration in aesthetic appearance. For this reason, gingival recessions are tried to be treated with various mucogingival surgical techniques. In this report, the patient with localized gingival recession will be treated with two-stage treatment approach.

Case: In this case report, a 21-year-old female patient presented with complaints of gingival recession at 41 number teeth, clinical findings and periodontal surgery. Intraoral examination revealed a keratinized gingival vertical size defect and gingival recession in the vestibule of the lower left central tooth. Gingival recession vertical size the patient was measured as 6 mm in the tooth of the 41 number. After the application of mechanical periodontal treatment including oral hygiene training, tooth and root surface cleaning and root surface straightening procedures, free gingival grafts obtained from the palate in the tooth with gingival recession were increased and the vertical size of the keratinized gingiva was increased. Six months later, the coronally advanced flap technique of the subepithelial connective tissue graft was applied to cover the root surface.

Conclusion: Seamless clinical improvement and closure of root surfaces were detected during 6-month follow-up period. This case report demonstrates the successful use of coronally advanced flap with subepithelial connective tissue graft, provided that a sufficiently keratinized gingival vertical dimension is established in the treatment of gingival recession.

Keywords: gingival recession, free gingival graft, subepithelial connective tissue, coronally advaced flap

P-170**Travma Sonucu Kırılan Ön Dişlerin Tabakalama Tekniği ile Restorasyonu***Beğüm Berkmen, Neslihan Arhun*

Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Travma sebebiyle 11 ve 21 numaralı dişlerde oluşan komplike olmayan kron kırıklarının tabakalama tekniği ile restore edilmesidir.

Vaka: Kliniğimize, 11 ve 21 numaralı dişlerindeki kırık nedeniyle başvuran 13 yaşındaki erkek hastaya, yapılan klinik ve radyolojik muayene sonrası 11 ve 21 numaralı dişlere kompozit rezin ile restorasyon yapılmasına karar verildi. Hastadan silikon ölçü materyali (Optosil Comfort, Heraeus Kulzer, Almanya) ile ölçü alınarak diagnostik model üzerinde restorasyonun son halini gösteren wax-up hazırlandı. Bu model kullanılarak polivinil siloksan ölçü ile silikon indeks hazırlandı. Kırık dişlerin mine yüzeylerine bizotaj yapıldı ve dişler asitle pürüzlendirildi. Dişlere adeziv rezin (Single Bond2, 3M ESPE, ABD) ve Essentia kompozit rezin sistemi (GC, Japonya) uygulandı. Silikon anahtar üzerinde Essentia Light Enamel (LE) ile palatal duvarlar oluşturuldu. Kurvatürlü bölümlü matris ve Essentia Light Enamel (LE) kullanılarak proksimal duvarlar oluşturuldu. Palatal duvar üzerine Essentia Medium Dentin (MD) ile dentin tabakası yerleştirildi ve mine tabakası Essentia Light Enamel (LE) ile restore edildi. Sentrik ve eksentrik çene ilişkisine göre gerekli selektif aşındırmalar yapıldı. Restorasyonlar, bitirme ve polisaj işlemleri yapılarak tamamlandı.

Sonuç: Tek seansta yapılan ve estetik, fonksiyonel ihtiyaçları karşılayabilen kompozit rezin tabakalama tekniğiyle hastanın beklentileri karşılanmıştır.

Anahtar Kelimeler: kırık, mine, dentin

P-170**Restoration of Traumatic Anterior Teeth by Layering Technique***Beğüm Berkmen, Neslihan Arhun*

Baskent University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Ankara

Objective: Restoration of uncomplicated crown fractures of teeth 11 and 21 due to trauma

Case: A 13-year-old male patient who was admitted to our clinic with a fracture in his 11 and 21 numbered teeth had been scheduled to undergo composite resin treatment. An impression was made with silicone (Optosil Comfort, Heraeus Kulzer, Germany) and a wax-up was prepared on the diagnostic model showing the final restoration. The silicone index was prepared by polyvinyl siloxane by using this model. Beveling was performed on the enamel surfaces of the broken tooth and etched with acid. Adhesive resin (Single Bond2, 3M ESPE, USA) and Essentia composite resin system (GC, Japan) were applied to the teeth. The palatal walls were created with Essentia Light Enamel (LE) on the silicone key. Proximal walls were created with curvature sectioned matrix and Essentia Light Enamel (LE). The dentine layer was placed on the palatal wall with the Essentia Medium Dentin (MD) and the enamel layer was finished with Essentia Light Enamel (LE). Selective abrasions were performed according to the centric and eccentric jaw relations. Finally, finishing and polishing process was carried out.

Conclusions: The patient's expectations were met in a single session with the composite resin layering technique that was able to meet the aesthetic and functional needs.

Keywords: fracture, enamel, dentin

P-171**Komplike Kron-Kök Kırıklı Dişin Reataçman Tekniği İle Restorasyonu: Olgu Sunumu***Duygu Mutlu, Demet Altunbaş, Recai Zan*

Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Sivas

Amaç: Maksiller daimi kesici diş kırıkları, hastalarda ciddi estetik problemlere yol açmaktadır. Bu tip durumlarda tedavinin öncelikli amacı, doğal diş yapısının korunması olmalıdır. Bu vaka sunumunda, komplike kron-kök kırığı gelişen maksiller lateral dişin, kırılan parçasının, cam fiber post ile reataçman tekniği kullanılarak tedavisi anlatılmaktadır.

Olgu: 25 yaşında erkek hasta travma sonucu kırılan maksiller sağ lateral dişinin tedavisi için kliniğimize travmadan 48 saat sonra başvurdu. Yapılan klinik muayenede, palatinalden vestibül yüzeye uzanan oblik kron-kök kırığı tespit edildi. Hastanın, dişin kırılan parçasını süt içerisinde beklettiği belirlendi. Lokal anestezi uygulamasından sonra dişin kök kanal tedavisi yapıldı. Fiber post uygulanarak dişin restore edilmesi için bir gün sonraya randevu verildi. 24 saat bekleme süresinden sonra, post boşluğu hazırlanarak kanal içine fiber post (GLASSIX Plus Nordin, Switzerland) yerleştirildi ve kimyasal/ışıkla sertleşen rezin siman (RelyX Unicem 3M ESPE; St Paul, MN, USA) kullanılarak yapıştırıldı. Fiber postun kırık diş parçasına yerleştirilmesi ve yapıştırıcı simanın tutuculuğu amacıyla yapay yuva açıldı. Post yerleştirildikten sonra akışkan kompozit ile kırık parça kalan diş dokusuna yapıştırıldı.

Sonuç: Anterior dişlerde sıklıkla karşılaşılan komplike kron-kök kırığı olgularında, kök kanalından destek alınarak ve orijinal diş fragmanı kullanılarak reataçman tekniği uygulanabilir. Bu uygulama protetik yaklaşımlara göre daha ekonomik olması ve tedavinin kısa sürede tamamlanarak estetik görünümün sağlanması nedeni ile tercih edilebilecek alternatif bir tedavi yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: Dental travma, fiber post, kron-kök kırığı, reataçman

P-171**Restoration of Complicated Crown-Root Fractured Tooth with Reattachment Technique: A Case Report***Duygu Mutlu, Demet Altunbaş, Recai Zan*

Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Sivas

Aim: Maxillary permanent incisor tooth fractures may cause various undesirable esthetic problems. The maintaining of natural tooth structure must be the primary aim of the treatment in such case. The treatment procedure of complicated crown-root fractured maxillary lateral tooth using reattachment technique with glass fiber post was presented in this case report.

Case: 25-year-old male patient applied to our clinic 48 hours after the fracture of the maxillary right lateral tooth that occurred because of a trauma. In the clinical examination, an oblique crown-root fracture extended from palatal to vestibular aspect of the tooth was determined. It was learned that the patient kept the broken part of the tooth in milk. Root canal treatment of the tooth was performed after local anesthesia. An appointment was given one day later to restore the tooth by using fiber post. After the 24-hour waiting period, post cavity was prepared and the fiber post (GLASSIX Plus Nordin, Switzerland) was inserted into the canal and was glued with using chemical/light curing resin cement (RelyX Unicem 3M ESPE; St Paul, MN, USA). An artificial recess was prepared into the fractured tooth piece for the placement of the fiber post and the adhesion of the adhesive cement. After the post placement, the broken piece was adhered to the remaining tooth tissue with the flowable resin composite.

Conclusion: In the case of complicated crown-root fractures, which are frequently encountered in anterior teeth, the reattachment technique could be applied by using the original tooth fragment and getting support from the root canal. It is an alternative treatment method that can be preferred because it is more economical than prosthetic approaches and the treatment is completed in a short time and it provides aesthetic appearance.

Keywords: Dental trauma, fiber post, crown-root fracture, reattachment

P-172**Travmaya Uğramış Dişin Reataşmanı ve Rejeneratif Endodontik Tedavisi: Olgu Sunumu***Elif Merve Ahlat¹, Özge İrem Can Kolcu¹, Asena Türedi², Fahinur Ertuğrul¹, Tuğba Türk³*¹Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İzmir²Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İzmir³Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Travmaya uğramış servikal kron kırığı ve orta üçlünde horizontal kök kırığı olan, üst santral dişin kırık koronal parçasının reataşmanı ve sonrasında yapılan rejeneratif endodontik tedavisinin sunulmasıdır.

Olgu: 14 yaşındaki erkek hasta 11 numaralı dişinde oluşan dental travma sebebiyle Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvurdu. Radyografik muayenede servikal kron kırığı ve orta üçlüde horizontal kök kırığı olduğu saptandı. Klinik muayenesinde palatinalde servikal kırık hattının diş etinin altına uzandığı tespit edildi. Lokal anestezi altında flep kaldırılarak kron tamamen kökten ayrıldı. Endodontik giriş kavitesi açıldı, pulpa ekstirpe edildi. Kronal parça superbond (Super-Bond C&B, Sun Medical, Japan) ile dişe yapıştırıldı ve polimerizasyon için 48 saat beklendi. Daha sonra 0,7 mm ortodontik tel ve rezin kompozit (Filtek Ultimate Universal Restorative, 3M ESPE, St. Paul, USA) ile splintlendi. Dişte bulunan horizontal kök kırığının tedavisi için rejeneratif endodontik tedavi yapılmasına karar verildi. Kök kanalları genişletilmeden yıkandı ve kök kanalına lentulo ile saf kalsiyum hidroksit (KH) (Calcium hydroxide, Merck, İstanbul, Türkiye) gönderilip cam iyonomer siman (Ketac Molar Easymix, 3M ESPE, Neuss, Almanya) ile gecici restore edildi. 4 hafta sonra yapılan kontrolde dişin asemptomatik olduğu gözlemlendi. Kanaldan KH uzaklaştırılıp NaOCl (%1,2) ve EDTA (%17) ile yıkandı. Apikal kanama sağlandıktan sonra hastanın kendi kanından otolog olarak elde edilen CGF fibrin kanal içine yerleştirildi. Mineral trioksit agregat (ProRoot MTA, Dentsply Endodontics, Tulsa, OK, ABD) ile koronal tıkama sağlandı ve üzeri cam iyonomer siman ile kapatıldı. Rejeneratif endodontik tedaviyi takiben 1 ay sonra diş rezin kompozit ile restore edildi. Hasta düzenli olarak takiplere çağırıldı.

Sonuç: 1, 3, 6 ve 9 aylık takiplerde dişin asemptomatik olduğu, kırık hattında iyileşmenin devam ettiği ve lüksasyonun olmadığı gözlemlendi. Kök gelişimini tamamlamış dişlerde horizontal kırığın yapılandırılmasından sonra rejeneratif endodontik tedavinin uygulanabileceği sonucuna varıldı. Hasta takipleri devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: rejeneratif endodontik tedavi, reataşman, travma, kök kırığı

P-172**Reattachment and Regenerative Endodontic Treatment of a Traumatized Teeth: Case Report***Elif Merve Ahlat¹, Özge İrem Can Kolcu¹, Asena Türedi², Fahinur Ertuğrul¹, Tuğba Türk³*¹Ege University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, İzmir²Ege University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İzmir³Ege University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, İzmir

Objective: To present the reattachment and regeneration of mature maxillary incisor tooth with the horizontal fracture.

Case: A 14-year-old male patient referred to Ege University Department of Pedodontics with the history of trauma to the right maxillary middle incisors teeth. Radiographic examination revealed a cervical crown and a horizontal root fracture in the middle third. Clinical examination revealed that cervical fracture line is below gingival margin. It was decided to reattach with superbond adhesive. Under local anesthesia, the periodontal flap was elevated and the crown was completely separated from root. After endodontic access cavity preparation, pulp tissue was extirpated. The crown was fixed with superbond and waited 48 hours for polymerization. Then it was splinted with 0.7 mm orthodontic wire and resin composite. Regenerative endodontic treatment was planned for the treatment of horizontal root fracture of the tooth. Calcium hydroxide (CH) was sent to the root canal with lentulo spiral and restored with glass ionomer cement. After 4 weeks, the tooth was asymptomatic. CH was removed from the root canal and irrigated with NaOCl(1%) and EDTA(17%). After stimulation of apical bleeding, an autologous CGF, obtained from the patient's own blood, was placed into the root canal space. Mineral trioxide aggregate was placed as coronal plug and then restored with glass ionomer cement. After 1 month following regenerative endodontic treatment, the tooth was restored with resin composite. The patient was called for follow up visits.

Conclusion: At 1, 3, 6 and 9 months follow-up, the tooth was asymptomatic and no resorption was seen on the fracture line on radiography. During the follow-ups, healing was observed on the fracture line and there was no luxation. It is concluded that regenerative endodontic treatment can be performed after the adhesion of horizontal fracture of mature teeth. Patient has been calling for regular follow-up visits.

Keywords: regenerative endodontic treatment, reattachment, trauma, root fracture

P-173**Karma Dentisyon Döneminde Ön Çapraz Kapanışın Tedavisi: Olgu Sunumu***Sibel Akküc, Gülsüm Duruk*

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Malatya

Amaç: Bu vaka raporunda, çapraz kapanıştaki kesici dişlerin ve üst çene darlığının eşlik ettiği dişsel sınıf I malokluzyonun, müteharrik aparey ile tedavisi sunulmuştur.

Olgu: 9 yaşında, karma dişlenmeye sahip, sistemik olarak sağlıklı erkek hasta, üst ön dişlerinin görünümü şikayetiyle İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı Kliniği'ne başvurdu. Yapılan klinik muayenede, çapraz kapanışta üst sağ santral-lateral kesici dişler(11,12) ve maksiller darlık belirlendi. Radyolojik muayene sonucunda ise üst kesici dişler arasında meziodens teşhis edildi. Hastanın meziodensi cerrahi operasyonla alındı. Çift taraflı ekspansiyon vidası ve santral dişin(11) palatinalinde labiolingual zemberek içeren, okluzyonu yükseltilmiş müteharrik bir akrilik aparey planlandı. Haftada 2 tur olmak üzere ekspansiyon vidası açıldı, 2 hafta aralıklarla hasta takip edildi. Santral kesicinin ideal dişsel ilişkisi ve yeterli maksiller ekspansiyon sağlandı. Ardından sağ üst süt kanin dişte(53) aşamalı olarak mölleme yapıldı. Aparey modifiye edilerek lateral dişin(12) palatinaline labiolingual zemberek eklendi. Lateral kesicinin de ideal ilişkisi sağlandı. Karma dişlenmeden daimi dişlenmeye geçiş süresince hastanın takiplerine devam edildi.

Sonuç: Sunulan bu vakada karma dişlenme döneminde, modifiye edilen hareketli apareyler ile basit çapraz kapanış ve maksiller darlık tedavi edilmiştir. Çocuk diş hekimleri durumun farkında olmalı ve hastanın ileride sabit ortodonti hastası olmaması yönünde koruyucu, önleyici basit hareketli apareyler ile erken tedbirler almalıdır.

Anahtar Kelimeler: Anterior çapraz kapanış, karma dişlenme dönemi, modifiye müteharrik aparey

P-173**Treatment of Anterior Cross Bite in Mixed Dentition: Case Report***Sibel Akküc, Gülsüm Duruk*

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Malatya

Objective: In this case report, the removable appliance treatment of dental Class I malocclusion with anterior crossbite and narrow maxillary arch is presented.

Case: Systemically healthy 9-year-old boy in mixed dentition applied to İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry with the complaint of non-aesthetic appearance of the upper anterior teeth. In the clinical examination, crossbite in the upper right central-lateral incisors(11,12) and narrow maxillary arch were determined. As a result of the radiological examination, mesiodens was diagnosed between the upper incisors. The mesiodens was surgically removed.

A removable acrylic appliance was designed with biteplane, a double-sided expansion screw and a finger spring in the palatine of the central incisor(11). The expansion screw was opened 2 times a week and the patient was followed at 2 weeks intervals. The ideal dental relationship of central incisor and sufficient maxillary expansion were achieved. Then the right upper deciduous canine(53) was gradually grinded. The appliance was modified and a finger spring was added to the palatine of the lateral incisor(12). The ideal relationship of the lateral incisor was also provided. The patient was followed up during the transition from mixed tooth to permanent tooth.

Conclusion: In this presented case, simple anterior crossbite and narrow maxillary arch were treated with modified removable appliance during mixed dentition. Pediatric dentists should be aware of situation and take early precautions with simple moving appliances to prevent patient becoming a fixed orthodontic patient in the future.

Keywords: Anterior cross bite, mixed dentition, modified removable appliance

P-174**Tam Seramik Restorasyon ile Anterior Estetiğin Sağlanması: Olgu Sunumu**

Şeyda Ulaşlı, Mesut Köksal, Gözde Özköylü, Çağrı Ural

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Samsun

Amaç: Anterior bölge estetiğinin sağlanmasında kompozit rezinler, lamina restorasyonlar, kron restorasyonları gibi çeşitli tedavi seçenekleri mevcuttur. Günümüzde geliştirilen tam seramik restorasyonlar minimal preparasyonla diş yapısını koruyarak estetik, fonksiyon ve fonasyonun sağlanmasında önemli bir yer tutar. Anterior bölgede feldspatik lamina veneerlerle mükemmel sonuçların elde edilmesi için mock-up tekniği ve uygun bonding prosedürlerinin uygulanması çok önemlidir.

Olgu: FDI notasyon sistemine göre 21 numaralı dişte kanal tedavisi sonrası görülen içsel renklenme ve 13-23 numaralı dişler arasındaki diastemalar nedeniyle hasta kliniğe başvurdu. Klinik, radyografik muayeneler ve DSD tasarımı sonucunda 21 numaralı dişe tam seramik kron, 13 12 11 22 ve 23 numaralı dişlere ise lamina restorasyonlar yapılmasına karar verildi. Planlama aşamasında hastaya wax-up ve mock-up uygulandı. Oluklu basamakların hazırlandığı hastadan ilave tip silikon ile konvansiyonel ölçü alındı. Tabakalama tekniği ile feldspatik seramikten üretilen restorasyonlar, protetik uyumlamalar ve glaze işleminden sonra rezin simanla (G-CEM LinkForce, GC) simante edildi.Hasta 3 ay sonra kontrol için çağırıldı.

Sonuç: Minimal diş preparasyonu yapılarak feldspatik cam seramik lamina restorasyonlar ile anterior bölgede estetiğin sağlanabileceği görülmüştür.3. ayda yapılan kontrolde hastanın herhangi bir şikayeti gözlenmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Anterior estetik,minimal preparasyon, feldspatik seramik

P-174**Providing Anterior Aesthetics with Full Ceramic Restoration: Case Report**

Şeyda Ulaşlı, Mesut Köksal, Gözde Özköylü, Çağrı Ural

Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Samsun

Objective: There are various treatment options in providing of anterior aesthetics such as composite resins, lamina restorations and crown restorations. The full ceramic restorations has developed today protect the tooth structure with minimal preparation and has an important place in providing of aesthetics, function and phonation. it is very important to apply the mock-up technique and appropriate bonding procedures,in order to obtain accurate results with feldspatic lamina veneers in the anterior region.

Case: According to the FDI notation system, the patient consulted to the clinic due to tooth diastema between teeth 13-23 and internal discoloration after tooth canal treatment. As a result of clinical and radiographic examinations and DSD design, it was decided to make full ceramic crowns to the number 21 teeth, and lamina restorations to the teeth of 13 12 11 22 and 23. Wax-up and mock-up were applied to the patient during the planning phase. Conventional measurements were taken with additional type silicone from the patient who prepared the chamfer finish line. Restoration that was produced from feldspatic ceramics with the layering technique was cemented with resin cement (G-CEM Linkforce, GC)after prosthetic applications and glaze. The patient was called for control after 3 months.The patient was called for control 3 months later.

Conclusion: It has been seen that aesthetic can be reached in the anterior region with feldspathic glass ceramic laminate restorations,via making minimal tooth preparations. No complaints of the patient were observed at the 3rd month control.

Keywords: anterior aesthetics, minimal preparation, feldspatic ceramic

P-175**Retreatment Ve Devital Beyazlatma İle Estetik Ve Fonksiyonun Yeniden Kazandırılması**

Arzu Kaya Mumcu, Sis Darendeliler Yaman

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu olgu sunumunda anterior dişinde fistül bulunan ve renklenme şikâyeti olan hastaya fonksiyon ve estetiği tekrar kazandırmak amaçlanmıştır.

Olgu: 20 yaşındaki erkek hasta 21 numaralı dişindeki mevcut kanal tedavisinden kaynaklanan sinüs yolu ve renklenme şikayeti ile kliniğimize başvurdu. İntraoral ve radyografik muayenesi sonucunda 21 nolu dişin apeksinde lezyon görüldü ve kanal tedavisinin yenilenmesine karar verildi. Dişe uygun endodontik giriş kavitesi açıldı ve rubber dam izolasyonu altında eski kök kanal dolgusu boşaltıldı. Diş sodyum hipoklorit irrigasyonu altında prepare edildi ve kalsiyum hidroksit patı yerleştirildi. Sonraki seansta sinüs yolunun kapandığı, kanalın temiz olduğu görüldü ve kanal tedavisi bitirildi. Guta perkanın üzeri camionomer siman ile kapatıldı. Daha sonra pulpa odasına %37'lik karbamid peroksit içerikli beyazlatma ajanı (Whiteness Super-endo, FGM) yerleştirildi ve geçici dolgu materyali ile kapatıldı. Dişin istenilen beyazlığına ulaşılan kadar hasta 3 gün aralıklarla 3 defa çağırıldı. Kaviteye kalsiyum hidroksit yerleştirilip tekrar geçici dolgu materyali ile kapatıldı. 14 gün sonunda hastanın estetik olmayan restorasyonu kompozit rezin ile yenilendi. 1 yıl sonra kontrol randevusuna çağırılan hastanın herhangi bir şikayeti yoktu. Radyografik muayenede periapikal lezyonun iyileştiği görüldü.

Sonuç: Uygun yapılmayan endodontik tedaviler nedeniyle dişlerde renklenmeler meydana gelebilmektedir. 37% karbamid peroksit renklenmeye uğramış dişlerin devital ağartma prosedürü için etkili bir materyaldir. Devital ağartma ile renklenmiş dişlerin estetik görünümünün düzeltilmesi daha konservatif bir yöntem olması sebebi ile protetik uygulamalara tercih edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Retreatment, devital beyazlatma, estetik

P-175**Recovery of Aesthetics and Function of a Tooth with Retreatment and Devital Bleaching**

Arzu Kaya Mumcu, Sis Darendeliler Yaman

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Ankara

Aim: In this case report, we aimed to recover the appropriate aesthetics and function of the patient's anterior tooth which had sinus tract and discoloration.

Case: A 20 year-old male patient was referred to the endodontics clinic due to sinus tract and discoloration due to previously canal treatment on tooth 21. After the intraoral and radiographic examinations, the lesion was seen at apex of tooth 21 and it was decided to be retreated. Endodontic cavity was opened and the old root canal filling was removed under rubber-dam isolation. The tooth was prepared under sodium hypochlorite irrigation and a calcium hydroxide paste was placed. In the next appointment the sinus tract was closed, the canal was seen to be clean and the canal treatment was finished. 10 days after the patient was recalled for devital bleaching. Gutta-percha was sealed with glass ionomer cement. %37 carbamide peroxide (Whiteness Super-endo, FGM) was placed in the pulp chamber and it was sealed with cavite. The patient was recalled 3 times at 3 days intervals until the tooth reached the desired whiteness. Calcium hydroxide was placed in the cavity and closed again with temporary filling material. At the end of 14 days, non-aesthetic restoration was renewed with composite resin. The patient was called for a follow-up appointment 1 year later and he had no complaints. Radiographic examination showed complete healing of the apical lesions.

Conclusion: Discoloration can occur in the teeth due to inappropriate endodontic treatment. 37% carbamide peroxide is an effective material for the non-vital bleaching procedure of colored teeth. It has also been observed that aesthetics and function are regained in the teeth after the bleaching and restoration. Devital bleaching is preferred for prosthetic applications because of the more conservative method of correcting the aesthetic appearance of colored teeth.

Keywords: Retreatment, devital bleaching, aesthetic

P-176**Periodontal Tedavi Yaşam Kalitesini Etkiler***Gülay Tüter, Gülşah Kara, Maide Beyza İslamoğlu*

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Periodontal hastalıklar yaşam kalitesini olumsuz etkileyen fonksiyonel ve psikolojik rahatsızlıklara neden olabilir. Periodontal tedavi sadece ağız ve diş sağlığını iyileştirmekle sınırlı kalmayıp bireylerin hayat kalitesini, genel sağlık durumunu ve sosyal yaşantısını da olumlu anlamda etkilemektedir. Bu olgu sunumunda; periodontal tedaviler ve implant uygulamaları ile ağız ve genel sağlığında önemli iyileşmeler elde edilen ilginç bir vakanın sunumu amaçlanmıştır.

Olgu: Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı'na 2017 yılında başvuran 68 yaşında erkek hastaya klinik ve radyografik muayene sonucu kronik periodontitis teşhisi konuldu. Hastanın sistemik olarak sağlıklı olduğu, sigara kullandığı, çok yetersiz bir oral hijyen düzeyinin ve ağız kokusunun bulunduğu tespit edildi. Bu faktörlerin hastanın sosyal ve psikolojik durumunu olumsuz yönde etkilediği öğrenildi. Ağız içi muayenede 11, 12 ve 13 numaralı dişleri bağlayan sabit protezin hasta tarafından takılıp çıkarıldığı ve 11 numaralı dişin köküyle beraber protezin içinde yer aldığı ve bu şekilde soketine tekrar yerleştirilerek uzunca bir süredir hasta tarafından kullanıldığı tespit edildi. 21,22, 23 ve 24 numaralı dişlerde sabit protez olduğu, 43 numaralı dişte artmış mobilite bulunduğu saptandı. Bahsedilen dişler dışında ağızda diş bulunmadığı ve hastanın hareketli protez kullandığı belirlendi. Hastaya tedavi süreciyle ilgili bilgi verilip onayı alınarak tedaviye başlandı. Öncelikle hastaya oral hijyen eğitimi verildi. 21 ve 43 numaralı dişler çekilerek, sabit protezler söküldü. Supragingival ve subgingival diş yüzeyi temizliği gerçekleştirildi. Alt çenede iki adet kemik içi implant yerleştirildi. Hareketli ve sabit protezler ile birlikte hastanın protezik rehabilitasyonu tamamlandı. Gerçekleştirilen tedaviler ile fonksiyonel ve estetik rehabilitasyonu sağlanan hasta sonuçtan oldukça memnun olup iki yıldır takibimiz altındadır.

Sonuç: Genel sağlığın ağızda başladığı, etkili bir periodontal tedavinin bireylerin sosyal ve psikolojik anlamda yaşam kalitesine katkı sağladığı unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Periodontal Tedavi,Periodontitis,Yaşam Kalitesi**P-176****Periodontal Therapy Effects The Life Quality***Gülay Tüter, Gülşah Kara, Maide Beyza İslamoğlu*

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Ankara

Objective: Periodontal diseases can cause functional and psychological disorders that negatively affect the life quality. The results of periodontal therapy not only improve oral and dental health, but also positively affect the life quality, systemic health and social life. In this case report, we aimed to present the significant improvements in oral and general health of a way-out patient with periodontal and implant treatments.

Case: A 68-year-old male patient admitted to Gazi University Faculty of Dentistry Periodontology Department in 2017 was diagnosed with chronic periodontitis after clinical and radiographic examination. The patient was systemically healthy, smoker, had poor oral hygiene, and halitosis. It was learned that these factors negatively affected the social and psychological status of the patient. It was found that the fixed prosthesis connecting the teeth 11, 12 and 13 was inserted and removed by the patient, with tooth number 11 including its root in the prosthesis, which was then re-inserted into the socket and used this way for a long time. 21, 22, 23 and 24 had fixed prosthesis and 43 had increased mobility. Except these teeth there was no tooth and the patient used a removable prosthesis. The patient was informed about the treatment process and gave written consent. First, oral hygiene instructions were given to the patient. 21 and 43 were extracted and fixed prostheses were removed. Scaling and root planing was performed. Two implants were placed in the mandible. The prosthetic rehabilitation of the patient was completed. The patient was very satisfied with the results of functional and aesthetic rehabilitation performed, and has been under follow-up for two years.

Conclusion: It should be kept in mind that the contribution of an effective periodontal treatment to the life quality is important.

Keywords: Periodontal Treatment,Periodontitis,Life Quality

P-177**Challengeable Diagnosis of Oral Exophytic Masses***Nazanin Mahdavi¹, Alireza Pourtaghavi²*¹Tehran University of Medical Science, Department of Pathology, Tehran, Iran²Tehran University of Medical Science, Dentistry Student, Tehran, Iran

Benign exophytic reactive lesions are common in the oral cavity. However in some cases malignant lesions can clinically mimic the more common benign and reactive lesions. Here we present 4 cases of malignant lesions originated from the regional epithelium, mesenchymal and salivary tissue and a case of metastatic lesion which was the first manifestation of the disease. And all of them were clinically designated as benign or reactive lesions.

The First case is a young woman with an exophytic mass on the retromolar area clinically designated as pyogenic granuloma. Pathological diagnosis revealed a low grade mucoepidermoid carcinoma.

The Second case is a 51 year old man with an exophytic lesion on the maxillary gingiva which was the first presentation of metastatised renal cell carcinoma.

The third case is an intraosseous squamous cell carcinoma protruding from the socket of a recently extracted tooth presenting as epulis granulomatosa.

The last case is a pink polypoid mass on the mandibular gongiva of a middle aged female mimicking a focal fibrous hyperplasia, however on the pathological examination a low grade leimyosarcoma was seen and confirmed by immunohistochemical staining.

These cases show the importance of interdisciplinary cooperation to combine radiologic, pathologic and clinical clues for a precise diagnosis.

Keywords: Exophytic mass, benign exophytic reactive lesion, malignant lesion, interdisciplinary diagnosis

P-178**Komplike Kron Kırığı Olgusunda Fiber Post Destekli Kompozit Restorasyon***Şükran Öz, Firdevs Kahvecioğlu*

Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Ön bölge kırıkları daimî dentisyonda en sık görülen travma şeklidir. Bu tür travmalar hastada fonksiyonel ve estetik problemlere sebep olmaktadır. Bu tür durumlarda eğer aşırı derecede kron harabiyeti meydana gelmişse tutuculuğu artırmak için kök kanal tedavisi ile birlikte post uygulanması gerekebilmektedir. Bu vakada, kron harabiyeti olan üst kesici dişin cam fiber post ve direkt kompozit rezin uygulamaları ile restorasyonunun anlatılması amaçlanmaktadır.

Vaka: 14 yaşındaki erkek hasta, üst sağ ve sol santral kesici, üst sol lateral kesici ve alt sol santral kesici dişlerinde travmaya bağlı kırık şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Alınan anamnezde hastanın herhangi bir sistemik hastalığı ve alerjik probleminin olmadığı tespit edildi. Yapılan klinik ve radyolojik muayenede üst sağ santral, üst sol lateral ve alt santral dişlerinde kırığın mine ve dentini içeren basit kron kırığı olduğu; üst sol dişteki kırığın mine, dentin ve pulpayı içeren komplike kron kırığı olduğu tespit edildi. Diş rengi belirlenmesinin ardından üst sağ santral, üst sol lateral ve alt sol santral dişleri kompozitle restore edildi. Üst sağ santral dişe kanal tedavisi yapıldıktan sonra cam fiber postu yerleştirmek üzere, kök kanalındaki kanal dolgusunun yarısı post sisteminin frezleri yardımıyla boşaltıldı. Dual cure rezin siman kanal içine üretici firmanın talimatlarına göre uygulandı. Fiber post kanala yerleştirildi ve 40 saniye polimerize edildi. Daha sonra, kron formuna uygun strip kron seçildi ve kalan diş yüzeyine uyacak şekilde uyarlandı. Kron formunun içerisine kompozit materyal yerleştirildi. Strip kron kalan diş dokusuna uygulandıktan sonra polimerize edildi. Daha sonra strip kron kesilerek çıkarıldı ve kompozitin polisajı gerçekleştirildi.

Sonuç: Fiber post destekli direkt kompozit restorasyonlar, protetik tedavilere göre maliyeti daha düşük, fonksiyonel ve estetik olarak hasta memnuniyetinin sağlandığı bir tedavi türüdür. Bu olgu, cam fiber post ve kompozitin kombine tekniğinin, mükemmel estetik ve fonksiyonel sonuçlarla anterior travmatize dişlerin tedavisi için basit ve etkin bir prosedür olabileceğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Estetik, Fiber Post, Kompozit Resin**P-178****Composite Restoration Supported with Fiber Post in Case Complicated Crown Fracture***Şükran Öz, Firdevs Kahvecioğlu*

Selçuk University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Konya

Aim: Dental fractures which seen in the anterior region are the most common form of trauma in the permanent dentition. Such trauma causes the functional and aesthetic problems in the patient. In such cases, if excessive crown fractures has occurred, the root canal treatment and the post application is needed to increase the retention. In this case, it is aimed to describe the restoration of the upper incisor with crown of glass fiber post and strip-composite crowns.

Case: 14-year-old boy patient presented with a history of accident and traumatic fracture in the upper right and left central incisor, upper left lateral incisor and lower left central incisor. In the anamnesis, no systemic disease and allergic problems were detected. In the clinical and radiological examination, it was detected that the fracture had a simple crown fracture including enamel and dentin in the upper right central, upper left lateral and lower central teeth; and in the upper left fracture was complicated crown fracture including enamel, dentine and pulp. Upper right central, upper left lateral and lower left central teeth were restored after tooth color determination. After; left upper incisor endodontic treatment was applied. After endodontic therapy glass fiber post were applied. Later, Celluloid crownforms selected and adapted to fit over remaining tooth surface. Composite material placed inside crown form. The crown form is removed once the underlying composite is set with a curing light. The crown form removed and composite polished.

Conclusion: Fiber post-backed direct composite restorations are a type of treatment with lower cost compared to prosthetic treatments, functional and aesthetic patient satisfaction. This case has shown that the combined technique of glass fiber post and composite may be a simple and effective procedure for the treatment of anterior traumatized teeth with excellent aesthetic and functional results.

Keywords: Aesthetic, Composite Resin, Fiber Post

P-179**Konjenital Kama Maksiller Yan Kesici Dişlerin Estetik Ve Protetik Rehabilitasyonu(1 Olgu Sunumu)**Gamze Karaman

Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Elazığ

18 yaşında ortodontik tedavisi yeni bitmiş olan hasta, kliniğimize üst yan kesici dişlerindeki şekil bozukluğunun giderilmesi iste-miyle başvurdu. Yapılan ekstraoral ve intraoral muayene sonucunda hastanın maksiller lateral dişlerinin kama şeklinde olduğu gözlemlendi. Hastanın periodontal dokularının sağlıklı olduğu ve diğer dişlerinde herhangi bir problem olmadığı, hastanın oral hijyenin ise yeterli olduğu rapor edildi. Hastanın estetik beklentilerini dişlerde minimum madde kaybı ile karşılamak için lateral dişlere laminate veneer kron yapılmasına karar verildi. Maksiller lateral dişlere minimal preperasyon yapıldıktan sonra A tipi sii-kon ölçü maddesi ile ölçü alındı. Renk dental spektrofotometre yardımıyla belirlenerek yapım için laboratuvara gönderildi. Bitim aşamasına geldiğinde gerekli estetik ve fonksiyonel kontroller yapıldıktan sonra adeziv rezin siman yardımıyla simante edildi. Hasta kliniğimizden memnun olarak ayrıldı. 6 ay sonra yapılan kontrollerde herhangi bir sorun gözlenmedi.

Anahtar Kelimeler: estetik, laminate veneer, porselen**P-179****Aesthetic and Prosthetic Rehabilitation of Congenital Wedge Maxillary Teeth (1 Case Report)**Gamze Karaman

Fırat University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Elazığ

The patient, who had undergone orthodontic treatment for 18 years, was admitted to our clinic with the wish to remove the deformity of the supperior lateral incisors. As a result of the extraoral and intraoral examination, it was observed that the ma-xillary lateral teeth were wedge shaped. It was reported that the patient's periodontal tissues were healthy and there was no problem in the other teeth, and the patient's oral hygiene was adequate. After minimal preparation of maxillary lateral teeth, the type A dimension was measured with a size measuring material. The color was determined by a dental spectrophotometer and sent to the laboratory for construction. After the necessary aesthetic and functional controls were made, it was cemented with the help of adhesive resin cement. The patient was dissatisfied with our clinic. No problems were observed after 6 months.

Keywords: aesthetic, laminate veneer, porcelain

P-180**Yaygın Çürük Lezyonlarının Kompozit Rezinlerle Estetik Rehabilitasyonu: Bir Olgu Sunumu***Handan Yıldırım¹, Sevda Bilim², Aylin Çilingir¹*¹Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Edirne²Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Edirne

Amaç: Oral hijyeni yetersiz olan bireylerde, mekanik olarak temizlenmeyen diş yüzeylerinde biriken plağa bağlı olarak asit üretimi daha fazla olduğundan yaygın diş çürükleri görülme ihtimali yüksektir. Bu olgu sunumunun amacı yaygın diş çürüğü olan hastada estetik rehabilitasyonun sağlanmasıdır.

Olgu: Bu vaka raporunda, Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na 21 yaşındaki erkek hasta alt ve üst çenelerindeki mevcut diş çürüklerinin tedavisi ve kötü estetik şikayetiyle başvurdu. Klinik ve radyografik muayene sonrasında estetik rehabilitasyonun sağlanması için öncelikli olarak oral hijyenin sağlanması ve endodontik tedaviyi de kapsayan restoratif tedavilerinin yapılması planlandı. Yaklaşık 2 hafta sonrasına verilen randevuda öncelikle Endodonti Anabilim Dalı'nda ki tedavileri bitirildi. Daha sonra renk seçimi yapıldı ve çürükler düşük devirli mikromotor yardımıyla temizlendi. Dişlerin izolasyonu pamuk rulolar ve retraksiyon ipi ile sağlandı. Restorasyon uygulanacak bölgede mine yüzeylerine 30 saniye %37 fosforik asit jel (Condac37, FGM, Brezilya) uygulandı, yıkandı ve diş yüzeyi kurutuldu. Matriks bandı ve kamalar yerleştirildi. Ardından diş yüzeylerine adeziv (OptiBond All-In-One, Kerr, ABD) uygulandı ve ışık cihazı ile polimerize edildi (VALO Cordless LED, Ultradent, ABD). Daha sonra sırasıyla A3 dentin kompoziti ve A2 mine kompoziti (Clearfil Majesty ES-2, Kuraray, Japonya) tabakalar halinde kaviteye yerleştirildi, ışık ile polimerize edildi. Polimerizasyon tamamlandıktan sonra polisaj diskleri (OptiDisc, Kerr, ABD) ve lastikleri kullanılarak bitirme ve cila işlemleri gerçekleştirildi.

Sonuç: Yaygın diş çürüğü görülen hastalarda kompozit rezinler uygulanarak estetik bir tedavi mümkündür. Bunun yanında hasta kooperasyonu ve oral hijyenin idamesinin sağlanması yeni çürük lezyonlarının oluşmaması ve restorasyonların uzun ömürlülüğü açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: diş çürüğü, estetik, kompozit rezin

P-180**Aesthetic Rehabilitation of Common Caries Lesions with Composite Resins: A Case Report***Handan Yıldırım¹, Sevda Bilim², Aylin Çilingir¹*¹Trakya University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Edirne²Trakya University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Edirne

Aim: The prevalence of common dental caries is high in individuals with poor oral hygiene because of acid production is higher depending on the plaque accumulation on the tooth surfaces that are not mechanically cleaned. The aim of this case report is to provide aesthetic rehabilitation of common dental caries.

Case: In this case report, 21 years-old male patient applied to our clinic for the treatment of decayed teeth on the lower and upper jaw and the bad aesthetic. After clinical and radiographic examination, it was planned to provide oral hygiene and restorative treatment including endodontic treatment. Root canal treatment was completed in 2 weeks at the Department of Endodontics. The tooth shade selection was made in the appointment and the caries were removed with the help of a low-speed micromotor at the Department of Restorative Dentistry. Isolation of the teeth was performed with cotton rolls and retraction cords. 37% phosphoric acid (Condac37, FGM, Brazil) was applied on the enamel surface for 30 seconds, washed and dried respectively. Matrix band and wedges were placed. The adhesive resin (OptiBond All-In-One, Kerr, USA) was applied to the tooth surfaces and polymerized with light curing device (VALO Cordless LED, Ultradent, USA). After A3 dentin composite and A2 enamel composite (Clearfil Majesty ES-2, Kuraray, Japan) were placed respectively and light cured. Abrasive discs (OptiDisc, Kerr, USA) were used for finishing and polishing after the polymerization process.

Conclusion: Aesthetic treatment of common dental caries is possible with composite resins. In addition, patient cooperation and the continuation of oral hygiene are important in prevention of the new caries and the longevity of the restorations.

Keywords: aesthetic, composite resin, dental caries

P-181**Dikey Boyut Kaybı Ve Sınıf III Maloklüzyon Varlığında Protetik Yaklaşım***Ceren Üçgül, Gaye Sağlam*

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Zonguldak

Amaç: Oklüzal dikey boyut kaybı ve Sınıf III maloklüzyonun birlikte görüldüğü hastada dikey boyutun artırılması ile ideal Sınıf I oklüzyonun sağlanması amaçlanmaktadır.

Olgu: 66 yaşındaki erkek hasta, posterior diş eksikliği şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan ağız içi ve radyografik muayene sonucu hastanın Sınıf III maloklüzyona sahip olduğu, dişlerindeki aşınmalar ve posterior diş kaybı nedeniyle oklüzal dikey boyutunda azalma olduğu saptandı. Alt dişlerin bukkal yüzeyinde preparasyon sırasında pulpal hasar meydana geleceği öngörüldüğünden bu dişlere kök kanal tedavisi uygulandı. Üst sağ ve sol molarlar hariç hastanın mevcut tüm dişleri prepare edilip silikon ölçü materyali ile ölçü alındı. Üretilen metal destekli seramik restorasyonlar ile oklüzal dikey boyut yükseltildi ve Sınıf I oklüzyon sağlandı. Alt çene posterior diş eksiklikleri hareketli bölümlü protez ile rehabilite edildi. 1 hafta, 1 ay ve 6 aylık periyotlarla yapılan kontrollerde hastanın herhangi bir TME şikayeti olmadığı, fonksiyonel, fonasyon ve estetik açıdan tatmin edici sonuçlar elde edildiği görüldü.

Sonuç: Oklüzal dikey boyut kaybı ve Sınıf III maloklüzyonun birlikte görüldüğü vakalarda, öncelikle dikey boyut yükselterek ideal oklüzal ilişkinin oluşturulması bu gibi hastaların protetik rehabilitasyonunda önemlidir.

Anahtar Kelimeler: diş aşınmaları, oklüzal dikey boyut, sınıf III maloklüzyon

P-181**Prosthetic Approach to Decreased Vertical Dimension and Class III Malocclusion Presence***Ceren Üçgül, Gaye Sağlam*

Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Zonguldak

Aim: It is aimed to provide the ideal Class I occlusion by increasing the vertical dimension in the patient with decreased occlusal vertical dimension and Class III malocclusion.

Case: A 66-year-old male patient applied to our clinic with a complaint of posterior teeth loss. Intraoral and radiographic examination revealed that the patient had Class III malocclusion, a decrease in the occlusal vertical dimension due to teeth abrasions and loss of posterior teeth. Root canal treatment treatment was applied to the lower teeth because it was predicted that preparation on the buccal surface of these teeth would cause pulpal damage. Except the upper right and left molars, all the existing teeth were prepared and the silicone impression was performed. with the metal-supported ceramic restorations manufactured, the occlusal vertical dimension has increased and a Class I occlusion has been achieved. The missing lower jaw posterior teeth were rehabilitated with a removable partial prosthesis. At 1 week, 1 month and 6 months follow-up, the patient did not have any TMJ complaints, and functional, phonation and aesthetic satisfactory results were obtained.

Conclusion: In cases where decreased occlusal vertical dimension and Class III malocclusion are seen together, providing an ideal occlusal relationship by first increasing the vertical dimension is important in prosthetic rehabilitation of such patients.

Keywords: class III malocclusion, occlusal vertical dimension, teeth abrasions

P-182**İltihabî Dişeti Büyümesinin Tedavisi: Bir Olgu Sunumu***Elif Var¹, Ömer Birkan Ağralı¹, Merve Şeker², Leyla Kuru¹*¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul²Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Sağlıklı dişeti; dişleri sıkı bir şekilde saran, dişlerin kontakt noktalarının apikalindeki boşlukları dolduran ve diş üzerinde bıçak sırtı şeklinde sonlanan özelliكتedir. Dişeti boyutundaki artış ve konturundaki değişimler dişeti büyümesi olarak tanımlanmaktadır ve çeşitli dişeti hastalıklarına veya sistemik durumlara bağlı olarak görülebilmektedir. Gingivektomi; kemik üstü periodontal cep varlığında, dişetinin uygun dişeti konturu oluşturacak şekilde uzaklaştırılması işlemidir; konvansiyonel cerrahinin yanı sıra dental lazerler ile de başarılı bir şekilde uygulanmaktadır. Bu olgu sunumunda, kronik iltihabî dişeti büyümesinde başlangıç periodontal tedaviyi (BPT) takiben lazer gingivektomi ile tedavi yaklaşımı sunulmuştur.

Olgu: Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı'na dişetlerinde kanama şikayetiyle başvuran 22 yaşındaki sistemik olarak sağlıklı, erkek hastanın ağız içi muayenesinde yetersiz ağız hijyenine bağlı yoğun plak ve diştaşı birikimi, dişetlerinde eritem, kanama ve lokalize dişeti büyümeleri tespit edildi. Radyografik incelemede kemik kaybı tespit edilmedi. Hastanın periodontal klinik indeksleri alındı ve gingivitis teşhisi konuldu. Hastaya birer hafta ara ile 3 seans BPT uygulandı. Dört hafta sonraki kontrolde alt çene anterior bölgede lokalize düzensiz dişeti formu tespit edildi. Dişeti enflamasyonunun kontrol altına alınmasını takiben 810 nm dalga boyunda ve 3 W gücünde *diode* lazer ile gingivektomi işlemi uygulandı. Dişeti tedavisinden 4 ay sonra restoratif tedavileri tamamlanan hastanın altı aylık takibi sonucunda dişetlerinin sağlığının korunduğu gözlemlendi.

Sonuç: Bu olgu sunumunda, BPT'yi takiben uygulanan lazer gingivektomi işlemi ile dişetinin sağlık ve estetiğinin başarılı bir şekilde düzenlenebildiği gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: dişeti büyümesi, gingivektomi, lazer

P-182**Treatment of Inflammatory Gingival Overgrowth: A Case Report***Elif Var¹, Ömer Birkan Ağralı¹, Merve Şeker², Leyla Kuru¹*¹Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul²Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İstanbul

Objective: Healthy gingiva covers the teeth, occupies the interproximal space beneath the area of tooth contact and surrounds the teeth in collarlike fashion. Increase in gingival size and changes in contour are defined as gingival overgrowth and can be seen due to various gingival diseases or systemic conditions. Gingivectomy is the surgical removal of the gingiva. This procedure is done to treat gingival diseases and eliminate suprabony pockets. In addition to conventional surgery, it is also successfully performed with dental lasers. In this case report, laser gingivectomy treatment approach following initial periodontal treatment (IPT) in chronic inflammatory gingival growth is presented.

Case: A 22-year old, systemically healthy male patient with a complaint of gingival bleeding admitted to Marmara University Periodontology Clinic. Intraoral examination revealed heavy plaque and calculus accumulation due to insufficient oral hygiene, gingival erythema and bleeding, localized gingival overgrowth. No bone loss was detected on radiographic examination. The patient's periodontal clinical indexes were recorded and the patient was diagnosed with gingivitis. The patient underwent 3 sessions of IPT. Four weeks later, irregularity in gingiva of the lower anterior region was detected. Gingivectomy was performed using diode laser with a wavelength of 810 nm and 3 W power. Four months after periodontal treatment, restorative treatments were completed, periodontal tissue health was maintained at 6 months follow-up.

Conclusion: In this case report, it was demonstrated that the health and aesthetics of gingiva can be restored successfully by laser gingivectomy procedure following IPT.

Keywords: gingival overgrowth, gingivectomy, laser

P-183**Komplike Kron Kırığı Olan Genç Daimi Dişlerde Bir Tedavi Yaklaşımı***Ecenur Eyisoy Bağış, Sera Şimşek Derelioğlu*

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Erzurum

Amaç: Travma sonucu diş ve çevre dokularda hasarların oluşması pedodonti kliniklerinde sıklıkla karşılaşılan bir durumdur. Çocuklarda daimi dişlerin sürmeleri sırasında meydana gelen travmalar sonucunda kesici dişlerde komplike kron kırıkları görülebilmektedir. Genç bir daimi dişte pulpa ekspozu, dişin canlılığının korunmasının önemi düşünüldüğünde diş hekimleri için zorluk oluşturmaktadır. Bu olgu raporunda komplike kron kırıklı daimi santral dişlerin MTA kullanılarak Cvek amputasyonu ile tedavisi amaçlanmıştır.

Olgu: 8 yaşındaki kız çocuğu travma hikayesi ile kliniğimize başvurdu. Ağız içi muayenede 11 ve 21 numaralı dişlerinde pulpa ekspozlu komplike kron kırığı görüldü. Hasta velisi kırık diş parçalarını peçete içerisinde getirmişti. Radyografik muayenede apeksinin tam olarak kapanmadığı ve patolojik bir bulgu olmadığı görüldü. Dişler Cvek amputasyonu ile tedavi edildi. Enflame pulpa dokusu kaldırıldı, kanama kontrolü sağlandıktan sonra pulpa dokusu üzerine MTA yerleştirildi. MTA sertleştikten sonra üzerine cam iyonomer konuldu. 11 numaralı dişin daimi restorasyonu, kırık diş parçasının akışkan kompozit ile yapılandırılmasıyla yapıldı. 21 numaralı dişin daimi restorasyonu kırık parçanın uyumsuz olması nedeniyle kompozit ile bitirildi. Takip sürecinde dişlerin 3,6 ve 12 aylık kontrolleri yapıldı. Tedavi sonrası yapılan takiplerde dişlerin vitalite testine pozitif cevap verdiği ve kök gelişiminin devam ettiği görülmüştür.

Sonuç: MTA ile Cvek amputasyonunun genç daimi dişlerin tedavisinde iyi bir alternatif olduğu sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: Cvek amputasyonu, genç daimi dişler, komplike kron kırığı, MTA

P-183**Treatment Approach in Young Permanent Teeth with Complicated Crown Fracture***Ecenur Eyisoy Bağış, Sera Şimşek Derelioğlu*

Ataturk University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Erzurum

Aim: Trauma associated damage to tooth and its surrounding tissues is frequently encountered in the pedodontics clinics. The traumas that occur during the eruption of permanent teeth may lead to complicated crown fractures of the incisors. Pulp exposure in a young permanent tooth is a challenge for dentists considering the importance of preserving the vitality of the tooth. In this case report, we aimed to treat complicated crown fractures of the permanent central incisor teeth with Cvek pulpotomy by using MTA.

Case: An 8-year-old girl with a history of trauma was admitted to our clinic. Intraoral examination revealed a complicated crown fracture with pulp exposure in teeth 11 and 21. The parents of the patient had brought the broken tooth pieces packed in a paper napkin. Radiographic examination revealed that the apex was not completely closed and there was no pathological finding. The teeth were treated with Cvek pulpotomy. Inflammatory pulp tissue was removed, after the hemostasis, MTA was placed on the pulp tissue. After MTA was hardened, a glass ionomer was placed on. The permanent restoration of the tooth number 11 was made by bonding the broken tooth piece with a flowable composite. The tooth number 21 was permanently restored with a composite since the broken piece was mismatched. During the follow-up period, the teeth were checked for 3, 6 and 12 months. In the postop follow-ups, we observed that the teeth had a positive response to the vitality tests and the root development was maintained.

Conclusion: We conclude that Cvek pulpotomy with MTA and is a good alternative in the treatment of young permanent teeth.

Keywords: Complicated crown fracture, Cvek pulpotomy, MTA, young permanent teeth

P-184**İmplant Destekli Hareketli Bölümlü Protez: Olgu Sunumu***Kübra Ayçan, Tuğçe Merve Ordueri Kılavuz, Tuba Lina Gülakar, Muzaffer Ateş*

İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Hem sabit protezlerde hem hareketli protezlerde hastaların estetik kaygıları çok yüksektir. Bölümlü protezlerde en önemli estetik problem kroşeler nedeniyle ortaya çıkmaktadır. Bölümlü protezlerin vazgeçilmez tutucu unsurları olan metal kroşeler estetiği önemli ölçüde etkilemekte ve bu da özellikle bayan hastalarda proteze adaptasyon açısından olumsuz etki yaratmaktadır. Yapılan bir çok araştırma, fonksiyonel olduğu kadar estetik açıdan tatminkar bölümlü protezlerin yapımını hedeflemektedir. Bu vaka raporunda minimum sayıda implant tedavi seçeneğini kabul eden ve prognozu şüpheli dişlere sahip olan hastada implant destekli hareketli bölümlü protez ile yapılan oral rehabilitasyon anlatılmaktadır.

Olgu: 50 yaşında kadın hasta, kliniğe eksik dişlerinden dolayı fonksiyon kaybı ve estetik görünümünden rahatsızlığı nedeniyle başvurmuştur. Hastanın anamnezinde sistemik bir hastalığa rastlanmamıştır. Ağız içi muayenesinde ve radyografik görüntüsünde hastanın eski restorasyonlarında bozulmalar ve Kennedy Sınıf 1 dişsizliği olduğu gözlemlenmiştir. Hastanın üst çene kavsinde 12-11-21-22 numaralı dişleri ve altçene kavsinde 34-33-32-31-41-42-43 numaralı dişlerin preparasyonları yapılarak metal destekli seramik kronlar yapılmıştır. 13, 23 ve 44, 35 numaralı diş bölgelerine implantlar yerleştirilmiştir. 12-22 arası ve 34-43 arası köprüler polikarboksilat siman (Adhesor Carbofine; SPOFA DENTAL) ile yapıştırıldıktan sonra hareketli bölümlü protez tasarımı tamamlanmıştır. Hareketli bölümlü proteze 13,23,35,44 numaralı implantların locaterları hasta ağızında akrilik (Ufi Gel Hard; VOOCO) ile bağlanmıştır. 3 aylık takibinde herhangi bir komplikasyon gözlenmemiştir.

Sonuç: Serbest sonlanan Kennedy Sınıf I ve II vakalarda, implant destekli hareketli bölümlü protezler stabilite ve retansiyonu arttırmaktadır. Bu vakada olduğu gibi, ağızda kalan keser dişlerin yanına implant yerleşimi, hareketli bölümlü proteze verdiği destek, retansiyon ve estetik gereksinimin karşılanmasının yanında, kalan dişlerin de korunmasını sağlar. Bu tedavi alternatifinin, sabit bir protez için fazla sayıda implant gereksinimi olan ancak, ileri cerrahi işleme gereksinim duyan veya ekonomik sebeplerle bu tedavi yöntemine ulaşamayan hastalarda değerlendirilmesi hasta memnuniyetini arttıracaktır.

Anahtar Kelimeler: hareketli bölümlü protez, implant, sabit protez

P-184**Implant-Supported Removable Partial Denture: A Case Report***Kübra Ayçan, Tuğçe Merve Ordueri Kılavuz, Tuba Lina Gülakar, Muzaffer Ateş*

İstanbul Medipol University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İstanbul

Purpose: The most important aesthetic problem in partial prosthesis is due to the clasps. The metal clasps, which are indispensable elements of prosthetic prostheses, have a significant effect on aesthetics, which has a negative impact on prosthetic adaptation, especially in female patients. Most of the researches are aimed at the production of partial dentures that are as functional as aesthetically pleasing. In this case report, oral rehabilitation with an implant-supported removable partial denture (RPD) is described in the patient who accepts the minimum number of implant treatment options and has a prognosis of suspicious teeth.

Case: A 50-year-old woman was admitted because of the discomfort of her teeth appearance and lack of function due to her missing teeth. Intraoral examination and radiographic evaluation showed that the patient's old restorations were impaired and the Kennedy Class 1 edentation was observed. The teeth of the upper jaw of the patient numbered 12-11-21-22 and the teeth of the lower jaws 34-33-32-31-41-42-43 preparations and later metal-supported ceramic crowns were made. Implants were placed in tooth regions 13, 23,44, 35. The fixed partial denture between 12-22,34-43 were fixed with polycarboxylate cement and the RPD design was completed. The locater of implants 13,23,35,44 with RPD is connected with acrylic in the patient's mouth.

Result: In the case of free-ended Kennedy Class I and II cases, implant-supported RPD increase stability and retention. As in this case, the placement of the implant next to the incisors remaining in the mouth, preserves the remaining teeth as well as giving support and meeting the retention and aesthetic requirement of RPD. Evaluation of this treatment alternative in patients who require a large number of implants for a fixed prosthesis but who do not need advanced surgical procedures or who cannot achieve this treatment for economic reasons will increase patient satisfaction.

Keywords: removable partial denture, implant, fixed denture

P-185**Üst Çene Keserler Bölgesinde Bulunan Süpernumerer Dişin Tedavi Yaklaşımı: Olgu Sunumu***Duygu Yıldızeli*

Dişhekimi Muayenehanesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Niğde

Amaç: Üst çene diş arkında ön keserler bölgesinde yer alan atipik morfolojiye sahip süpernumerer dişler mesiodens olarak tanımlanmaktadır. Bu dişler bulunduğu bölgede daimi dişlerin sürmesinde gecikme, kök gelişiminde anomali veya dilasasyon, komşu dişte yer değiştirme ya da anormal diastema gibi estetik ve fonksiyonel komplikasyonlara neden olmaktadır. Bu olgu sunumunda üst çene santral kesici dişler arasında yer alan mesiodens dişin tedavi yaklaşımı değerlendirilmiştir.

Olgu Sunumu: 8 yaşında erkek hasta üst ön dişlerin görünümü nedeniyle kliniğimize muayene için başvurdu. Hastadan alınan tıbbi anamnezde herhangi bir sistemik ve gelişimsel hastalığının olmadığı öğrenildi. Yapılan ekstraoral muayenede herhangi bir anomaliye rastlanılmadı. İntraoral muayenede ise üst santral kesici dişler arasında ağız içerisine sürmüş, konik şekilli, kök gelişimi tamamlanmamış 1 adet mesiodens diş sahip olduğu görüldü. Hastanın tüm üst kesici dişlerinin sürmediği, santral kesici dişlerin orta hattan daha uzakta yer aldığı ve sol üst kesici dişin doğru konumlanmadığı gözlemlendi. Tedavi aşamasında hastanın mesiodens dişi lokal anestezi altında çekildi. Karışık dişlenme döneminde olması nedeniyle hasta takibe alınıp, 6 ay boyunca periyodik kontrollerle izlendi. Çekimden 6 ay sonra yapılan intraoral ve radyografik değerlendirmelerde orta keserler arasındaki diastemanın genişliğinin azaldığı görüldü.

Sonuç: Üst çene ön bölge ve özellikle santral kesici dişler estetik açıdan ağız içerisindeki en önemli dişlerdir. Bu bölgedeki dişlerin herhangi bir nedenle gömülü kalması ya da uygun pozisyonda konumlanmaması psikolojik ve estetik kaygıya neden olmaktadır. Mesiodenslere sahip bu tür hastaların erken dönemde tedavi edilmesi çocuğun psikolojisi ve o bölgedeki alveoler kemik gelişimi açısından son derece önemlidir. Erken dönemde yapılan doğru yaklaşımlar potansiyel ortodontik problem veya dental patolojilerin daha oluşmadan önlenebileceğini veya bu tür problemlerin minimum seviyeye indirilebileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: : Süpernumerer diş, Mesiodens, Erken tanı**P-185****Treatment Approaches of Supernumerary Teeth in the Maxillary Anterior Region: Case Report***Duygu Yıldızeli*

Dentist's office, Niğde

Aim: The supernumerary teeth that has an atypical morphology, located at the anterior incisors region of the upper jaw are defined as mesiodens. These teeth cause to aesthetic and functional complications such as delay in the eruption of permanent teeth, anomalies in root development or dilation, neighboring tooth replacement or abnormal diastema. In this case report, the treatment approach of mesiodens tooth located between the upper jaw central incisor teeth was evaluated.

Case Report: An 8-year-old male patient was applied to clinic because of the appearance of upper anterior teeth. It was learned that the medical history of the patient have any systemic and developmental disorders. No abnormalities were found in the extraoral examination. Intraoral examination showed mesiodens tooth between central incisors, erupted in oral cavity, conical shape and incomplete root development. It was observed that all the upper incisors of the patient did not erupt, and the central incisors were located further away from the midline and the left upper incisor was not positioned correctly. At the treatment stage, the mesiodens tooth was extracted under the local anesthesia. The patient was followed-up for 6 months with periodic controls because of the mixed dentition. In intraoral and radiographic evaluation performed 6 months after the extraction, it was observed that the width of the diastema between the middle incisors decreased.

Conclusion: The maxillary anterior region and especially the central incisor teeth are the most important teeth in the mouth. The fact that the teeth in this region impacted or are not positioned in the appropriate position cause psychological and aesthetic concern. Early treatment of such patients is very important in terms of the child's psychology and alveolar bone development. The correct approaches in early period show that potential orthodontic problems or dental pathologies can be prevented or reduced to minimum level.

Keywords: Supernumerary tooth, Mesiodens, Early diagnosis

P-186**İç Kök Rezorpsiyonlu Dişte Görülen Dişeti Çekilmesi Tedavisi: Olgu Sunumu**

Deniz Çağlar, Merve Bicer, Erhan Fıratlı

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı; şüpheli prognozlu, protez dayanağı dişlerin endodontik ve cerrahi periodontal tedavi ile ağızda tutulabileceğini göstermektir.

Olgu Sunumu: 51 yaşındaki kadın hasta 11 numaralı dişinde diş eti çekilmesi şikayetiyle İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne başvurdu. Hasta 1 yıl önce aynı bölgede protetik tedavi geçirdiğini belirtti. Radyolojik muayenede ilgili dişin vestibulo-servikal bölgesinde, diş eti çekilmesinin olduğu yerde, iç kök rezorpsiyonu tespit edildi. Hasta fakültemizde Endodonti Kliniği'ne yönlendirildi. Endodontik tedaviyi izleyerek diş eti çekilmesi subepitelyal bağ dokusu grefti ve koronale kaydırılan flep ile tedavi edildi. Aynı cerrahi girişimde 12 numaralı diş tedavi edilemez durumdaki iç kök rezorpsiyonundan dolayı çekildi. İlgili diş eti, simetrik dişin zeniti hizasına kadar kapatıldı. Hasta, diş eti iyileşmesi tamamlanana ve diş eti stabil olana kadar bekletilmektedir.

Sonuç: Periodontal plastik cerrahinin amacı açığa çıkmış kök yüzeyini kapatmaktır. Subepitelyal bağ dokusu grefti kullanılarak yapılan mukogingival cerrahi prognozu umutsuz görünen dişlerde bile yeterli estetik ve fonksiyonel sonuçlar sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: dişeti çekilmesi, rezorpsiyon, subepitelyal bağ dokusu grefti

P-186**Treatment of Gingival Recession of Tooth with Internal Root Resorption: Case Report**

Deniz Çağlar, Merve Bicer, Erhan Fıratlı

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul

Aim: The aim of this case report is to show that the abutment teeth with questionable prognosis can be held in mouth through endodontic and surgical periodontal therapy.

Case: A 51 year-old patient referred to İstanbul University, Periodontology Department with the gingival recession complaint at the tooth number 11. The patient had a prosthetic treatment at the same site 1 year ago. The radiological examination revealed an internal resorption at the cervical region, where the gingival recession occurred. The patient is referred to the Endodontics Clinic at the same university. After the endodontic treatment, the recession was treated with the subepithelial connective tissue graft and coronally advanced graft. In the same surgery, the tooth number 12 was extracted due to untreatable cervical resorption. The gingival recession was covered up to same zenith lineage of the contralateral tooth. The patient is still waited until the gingival healing is completed and gingival condition is stable.

Conclusion: The aim of the periodontal plastic surgery is to cover the denuded root surfaces. Mucogingival therapy using subepithelial connective tissue graft is able to provide satisfactory esthetic and functional outcome even at the teeth with questionable prognosis.

Keywords: gingival recession, resorption, subepithelial connective tissue graft

P-187**Travma Görmüş Santral Kesicide MTA ile Apeksifikasyon: Olgu Sunumu**

Deniz Karaosmanoğlu, Mustafa Polat, Sevgi Erkan, Cevat Emre Erik

Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Isparta

Amaç: Travma nedeniyle kronunda kırık meydana gelen ve apeksi kapanmamış üst santral dişte kalsiyum hidroksit ve MTA ile yapılan apeksifikasyonun sonuçlarının sunulması hedeflendi.

Olgu: 15 yaşında erkek hasta SDÜ Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti kliniğine başvurdu. 8 yaşındayken düşme öyküsü olan hasta bu olayda dişinin kırıldığını ancak dişe yönelik herhangi bir işlem yapılmadığını belirtti. Muayenede 21 numaralı diş meziodistal hat boyunca kırıktı. Perküsyon, palpasyon, mobilite, spontan ağrı, şişlik ve fistül negatifti. Elektrikli pulpa testine negatif yanıt alındı. Görüntülemelerde apeks oluşumunun tamamlanmadığı ve yaklaşık 4 mm genişliğinde periapikal lezyon görüldü. Kronik apikal periodontitis tanısı konuldu. Kök kanal tedavisi ve apeksifikasyon işlemlerinin uygulanmasına karar verildi. Crown-down tekniği ile rotary sistemler ve el aletleri kombine şekilde kullanılarak mekanik preparasyon gerçekleştirildi. %2,5 NaOCl, serum fizyolojik ve CHX irrigantları kullanıldı. Kalsiyum hidroksit (CaOH₂) konuldu, 2 hafta boyunca bekletildi. İkinci seansta kalsiyum hidroksit kanal sisteminden uzaklaştırıldı. Final irrigasyon protokolü uygulandı. Kökün apikal kısmı MTA kullanılarak dolduruldu. Kalan kök kanal sisteminin kondensasyonunda gutaperka ve kanal patı (Sealapex) kullanıldı. 6. ay kontrol periapikal radyografisinde periapikal lezyonda gerileme gözlemlendi, 15. ay kontrolünde ise apekte sert dokunun oluştuğu görüldü.

Sonuç: MTA ve kalsiyum hidroksit ile apeksifikasyon işlemi; travma öyküsü olan, apeks oluşumu tamamlanmamış dişte sert doku oluşumunun sağlanmasında başarılı bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: MTA, Kalsiyum Hidroksit, Apeksifikasyon

P-187**Apexification with MTA in Central Incisor with Trauma: Case Report**

Deniz Karaosmanoğlu, Mustafa Polat, Sevgi Erkan, Cevat Emre Erik

Suleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Isparta

Objective: The aim was to present the results of apexification with calcium hydroxide and MTA in the upper central tooth with open apices that had fracture in the crown due to trauma.

Case: 15-year-old male patient visited SDU Faculty of Dentistry Endodonti clinic. The patient who had a history of falling down at the age of 8, stated that his tooth was broken but no procedure was performed at that time. On examination, number 21 tooth was seen fractured. Percussion, palpation, mobility, spontaneous pain, swelling and fistula were negative. Negative response was received from electrical pulp test. It was seen on radiographs that apexification hasn't completed yet and there was a periapical lesion approximately 4 mm in width. It was diagnosed as a chronic apical periodontitis. Root canal treatment and apexification procedures were decided to be performed. Mechanical preparation was performed using rotary systems and hand tools in combination with crown-down technique. 2.5% NaOCl, SF and CHX irrigants were used. Calcium hydroxide (CaOH₂) was placed, waited for 2 weeks. In the second visit, calcium hydroxide was removed from the canal system. Final irrigation protocol was applied. The apical portion of the root was filled using MTA. In the condensation of the remaining root canal system, gutta-percha and canal sealant (Sealapex) were used. In the 6th month control periapical radiography, it has seen that there was a regression in the periapical lesion. On 15th month control visit, it has seen that there was hard tissue formation in apical area.

Conclusion: Apexification with MTA and calcium hydroxide was found successful in order to provide hard tissue formation in the tooth with incompleated apex formation and a history of trauma.

Keywords: MTA, Calcium Hydroxide, Apexification

P-188

Kırılmış Anterior Dişin Reataçman Yöntemiyle Restorasyonu:2 Olgu Sunumu*Taibe Tokqöz Kaplan*

Çorum Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Çorum

Amaç: Diş yaralanmaları, çocukluktan itibaren sıklıkla görülür. Üst santral kesici dişler travmadan en çok etkilenen dişlerdir ve sıklıkla kron kırığı ile sonuçlanırlar. Böyle hastalarda tedavi seçenekleri değerlendirilirken, diş sert dokularında meydana gelen madde kaybı, kök gelişimi, estetik ve fonksiyon göz önünde bulundurulmalıdır. Bu nedenle orijinal kırık diş parçasının yapıştırılması acil tedavi kapsamında uygulanabilecek iyi bir tedavi seçeneğidir. Bu olgu sunumlarında kron kırıklarının tek seanslı reataçman tedavisinin sunulması amaçlanmıştır.

Olgu I: Travma nedeniyle ön dişi kırılan (10, 2) hasta, travmadan 24 saat sonra kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik muayene sonucunda, 11 numaralı dişinde basit kron kırığı tespit edildi. Radyografik muayenede dişin periapikalinin sağlıklı olduğu ve kök kırığı olmadığı, vitalometrik muayenede vital olduğu belirlendi. Hastanın travmadan sonra nemli ortamda muhafaza ederek getirdiği kırık diş parçası restorasyondan önce 15 dakika düşük konsantrasyonda NaOCl içerisinde bekletildi. Kırık dişin yüzeyi NaOCl ile steril edildi. Kırık parçanın yapıştırılmasında total etch adeziv sistem ve akışkan kompozit kullanıldı. Hastanın 1,6,12 ve 24 ay sonraki kontrollerinde herhangi bir patoloji görülmedi. Hastanın estetik ve fonksiyon açısından oldukça memnun olduğu gözlemlendi. **Olgu II:** Travma nedeniyle ön iki dişi kırılan (10, 2) hasta, travmadan 1 saat sonra kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik muayene sonucunda, 11 numaralı dişinde basit kron kırığı, 21 numaralı dişinde komplike kron kırığı tespit edildi. Radyografik muayenede dişlerin periapikalinin sağlıklı olduğu, kök kırığı olmadığı ve vitalometrik muayenede dişlerin vital oldukları belirlendi. Komplike kron kırığı olan 21 numaralı dişe Ca(OH)₂ ile direkt pulpa kuafajı yapılması haricinde Olgu I ile aynı prosedürler uygulandı. Hastanın 1,6 ve 12 ay sonraki kontrollerinde herhangi bir patoloji görülmedi. Hastanın estetik ve fonksiyon açısından oldukça memnun olduğu gözlemlendi.

Sonuç: Travma sonucu kırılmış dişler kendi kırık parçaları kullanılarak başarılı şekilde restore edilebilir. Kompozit materyallerin ve adeziv tekniklerin fiziksel ve mekanik özelliklerinin geliştirilmesi ile bu tür restorasyonlar, doğal diş dokusunun devamı ve ark bütünlüğünün sağlanması açısından geleneksel metodlara alternatif olmaya devam edecektir. Bu olgular, kron kırıklarında reataçman tedavilerinin yapılması ile estetik ve fonksiyon yönünden başarılı sonuçlar elde edilebileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Dental travma, kron kırığı, reataçman

P-188

Restoration of Fractured Anterior Teeth with Reattachment: Two Case Reports*Taibe Tokqöz Kaplan*

Corum Oral and Dental Health Center, Corum

Aim: Dental trauma frequently occurs in beginning from children period. Upper central incisors are the most affected teeth. When the restorative alternatives are evaluated, loss of tooth structure, root development of the fractured tooth, aesthetic, function and patient demands should be considered. Bonding of the original broken tooth piece is a good treatment option for emergency treatment. In this case report, it is aimed to present a one-visit reattachment treatment of crown fractures.

Case I: A patient (10, 2) referred to our clinic due to traumatized permanent maxillary central incisor. Upon clinical and radiographic examination, right central incisor had uncomplicated crown fracture but had not root fracture. The fractured fragment was stored NaOCl to sterilization for 15 mn. The vital tooth and broken piece bonded with total etch adhesive system and flowable resin composite. Patient was recalled for evaluation after 1,6,12 and 24 months. The tooth remained normal in esthetics and function. **Case II:** A patient (10, 2) referred to our clinic due to traumatized permanent maxillary central incisors. Upon clinical and radiographic examination, the left central incisor had complex crown fracture, right central incisor had uncomplicated crown fracture but had not root fracture both. The fractured fragments was stored NaOCl to sterilization for 15 mn. The left central incisor teeth was treated with direct pulp capping. The other treatment procedures were same with case I. Patient was recalled for evaluation after 1,6,12 and 24 months. The tooth remained normal in esthetics and function.

Conclusion: As a result of trauma, broken teeth can be successfully restored using their fracture parts. By improving the physical and mechanical properties of composites and adhesive techniques, such restorations will continue to be an alternative to conventional methods in terms of continuity of natural tooth tissue and the maintenance of arc integrity. These cases show that reattachment treatments in crown fractures, performs successful of esthetic and function.

Keywords: Dental trauma, coronal fracture, reattachment

P-189**Maksiller Sinüs Defektli Hastanın Protetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu**

Ayşe Karabaş, Mesut Tuzlalı, Güler Yıldırım Avcu, Buse Çebi Gül

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Malatya

Amaç: Maksiller sinüs ile ağız arasında oluşan oroantral açıklık kanser cerrahisi, travma ve konjenital sebeplerle oluşabilir. Bunun sonucunda yutkunma, konuşma, beslenme problemleri oluşur ve kişinin psikososyal bütünlüğünü bozulur. Bu vaka raporunda kanser cerrahisi nedeniyle maksiller sinüs defekti bulunan bir hastanın protetik rehabilitasyonu anlatılmaktadır.

Olgu: 62 yaşında erkek hasta maksiller sinüste bulunan açıklık şikayetiyle İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na başvurdu. Klinik ve radyolojik değerlendirme sonrasında hasta yapılacak tedaviyle ilgili bilgilendirildi. İntraoral muayenede üst çene sol tarafta geniş bir oroantral defekt ve ilgili bölgede dişlerin eksikliği gözlemlendi. Hasta konforu için defekt bölgesi ölçüden önce spanç ile kapatıldı. Protezi destekleme amacıyla üst çenede 23-24-15-16 nolu dişler prepare edildi ve metal destekli kronla restore edildi. Klasik prosedürlerle obtüratör yapıldı. 6 aylık kontrolde herhangi bir problem gözlemlenmedi.

Sonuç: Yapılan protetik rehabilitasyon sonucunda, hastanın kaybedilmiş fonksiyon ve fonasyonu sağlandı. Bu eksikliklere bağlı oluşan psikososyal sorunlar giderildi.

Anahtar Kelimeler: defekt, maksiller sinüs, rehabilitasyon

P-189**Protetic Rehabilitation of Patient with Maxillary Sinus Defect: Case Report**

Ayşe Karabaş, Mesut Tuzlalı, Güler Yıldırım Avcu, Buse Çebi Gül

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry, Malatya

Aim: The oroantral opening between the maxillary sinus and the mouth can be caused by cancer surgery, trauma and congenital reasons. As a result, swallowing, speaking, feeding problems occur and the psychosocial integrity of the person deteriorates. This case report describes the prosthetic rehabilitation of a patient with a maxillary sinus defect due to cancer surgery.

Case: A 62-year-old male patient was applied the İnönü University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics for complaints of openess in the maxillary sinus. After clinical and radiological evaluation, the patient was informed about the treatment. Intraoral examination showed a large oroantral defect on the left upper jaw and lack of teeth in the related region. For the patient's comfort the defect area was closed with a gauze before the measurement. In order to support the prosthesis, teeth 23-24-15-16 were prepared in the upper jaw and restored with metal-supported crown. Obturator was performed by classical procedures. There was no problem in 6-month control.

Conclusion: As a result of the prosthetic rehabilitation, the patient's lost function and phonation was restored. The psychosocial problems related to these deficiencies were eliminated.

Keywords: defect, maxillary sinus, rehabilitation

P-190

Maksillanın Santral Dev Hücreli Granülomu: Olgu Sunumu*Taibe Tokqöz Kaplan¹, Burhan Çelik²*¹Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Konya²Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Santral dev hücreli granülom (SDHG) nadir görülen dev hücreli reparatif granülom olarak da bilinen, proliferatif kemik lezyonudur. Çoğu santral dev hücreli granülom benign olmasına rağmen bazıları agresif karakter gösterebilmektedir. Etiyolojisi belirsizdir, travma ve inflamasyon sonucu tetiklendiği düşünülmektedir. Çene kemiklerinde görülen tüm benign lezyonların %7'sini oluşturmaktadır. Çoğunlukla çocuk ve genç erişkinlerde görülmekte olup kadınlarda ve anterior mandibulada daha sık rastlanmaktadır. En önemli bulgusu ağrısız şişliktir. Santral dev hücreli granülomun SDHG'nin iki klinik formu bulunmaktadır; agresif olmayan tipi yavaş, agresif formu ise hızlı gelişmektedir ve nüks oranı fazladır. Radyografik özellikleri patognomonik değildir. Bu olgu sunumunda, 12 yaşında erkek hastada görülen SDHG'nin klinik incelemesinin, teşhis ve tedavi planlamasının sunulması amaçlanmıştır.

Olgu: Üst çenesinde ağrısız şişlik şikayeti olan hasta (10, ♀) kliniğimize başvurdu. Alınan anamnezde şişliğin 3 ay içerisinde geliştiği öğrenildi. Herhangi bir sistemik hastalığı olmayan hastanın ekstraoral muayenesinde patolojik bir bulgu gözlenmedi. Intraoral muayenesinde üst kesici dişlerin bukkal bölgesinde palpasyonda düzgün sınırlı, sert kıvamlı, yakaşık 2x2 cm boyutunda kitle palpe edildi. Kitlenin üzerini örten mukoza hiperemik idi ve merkezinde palpasyonda hafif bir ağrı mevcuttu. Ayrıca daimi santral ve lateral dişler arasında diastema olduğu görüldü. Radyografik muayenede 11 ve 12 numaralı dişler arasında uniloküler radyolüsent bir alan görüldü. Dişlere yapılan vitalite testi sonucu vital oldukları saptandı. Hasta lokal anestezi altında cerrahi olarak opere edildi. Bukkal kortikal kemiği tamamen rezorbe eden lezyon enükle edildi ve histopatolojik incelemeye gönderildi. Defekt bölgesine trombo-sitten zengin fibrin uygulanarak primer olarak kapatıldı. Klinik, radyolojik ve histopatolojik incelemeler sonucunda olguya SDHG teşhisi konuldu. Hastanın klinik ve radyolojik olarak yapılan 1,6,12 ve 24 ay kontrollerinde herhangi bir probleme rastlanmadı.

Sonuç: Bu olgu sunumunda klinik olarak birçok probleme sebep olabilen, nadiren erkeklerde ve maksillada görülebilen SDHG olgusu klinik, radyografik ve histopatolojik olarak ele alınmış, olgunun tedavi ve takibi sunulmuştur. Erken teşhis ve tedavi ile SDHG'nin sebep olabileceği destrüksiyonun önlenileceği gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Çene Tümörleri, Dev Hücreli Tümör, Granülom

P-190

Central Giant Cell Granuloma in Maxilla: A Case Report*Taibe Tokqöz Kaplan¹, Burhan Çelik²*¹Selçuk University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Konya²Selçuk University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Konya

Aim: The central giant cell granuloma, previously called giant cell reparative granuloma is an uncommon, non-neoplastic benign, proliferative, intraosseous lesion. The actual etiology of central giant cell granuloma (CGCG) is still unclear; it can be triggered by trauma or inflammation. The lesion occurs nearly 7% of all benign lesions of the jaws and is commonly seen in children and young adults and found in the anterior mandible. There is a greater tendency for females. CGCG has two clinic forms; its nonaggressive form has a slow growth potential and its aggressive form grows fast and has high rate of recurrence. Its radiographic features are not pathognomonic. The aim of this case report is; a 10-year-old male with CGCG is to present clinical examination, diagnosis and treatment.

Case: The patient (10, ♀) was referred to our clinic with the complaint of painless swelling in her upper jaw. It was learned that the swelling developed within 3 months. No pathological findings were observed in the extraoral examination of the patient without any systemic disease. In intraoral examination, there was a swelling which had consistency of the upper incisor teeth's buccal region and palpated 2x2 cm in size. The buccal mucosa was hyperemic and there was a slight pain in the palpation at the center of swelling. Radiological examination revealed a unilocular radiolucent area between the teeth 11 and 12. The patient was operated under local anesthesia. The lesion which completely resorbed the buccal cortical bone was enucleated and sent to histopathological examination. As a result of clinical, radiological and histopathological examinations, the patient was diagnosed with CGCC. The patient's clinical and radiological examination of 1,6,12 and 24. months did not detect any pathology.

Conclusion: In this case report, the case of CGCC who can cause many problems clinically, rarely seen in men and maxilla is presented clinically, radiographically and histopathologically. It has been shown that the destruction caused by CGCC can be prevented with early diagnosis and treatment.

Keywords: Giant Cell Tumor, Granuloma, Jaw Tumors

P-191**Aşırı Kron Harabiyeti Olan Dişlerin Endokronlarla Rehabilitasyonu**

Zeynep Aydın Sapmaz, Onur Şahin, Ayşegül Köroğlu

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Zonguldak

Amaç: Aşırı kron harabiyetine sahip kanal tedavili dişlerin endokron ile restorasyonu amaçlanmaktadır.

Vaka1: 26 yaşındaki kadın hasta kliniğimize 15 nolu dişindeki aşırı kron harabiyeti nedeniyle başvurmuştur. Muayenede interokluzal mesafenin kron restorasyonu için yeterli olmadığı tespit edilmiştir. Endokron ile pulpa odası duvarlarından makromekanik destek elde edilmesi planlanmış ve CAD\CAM sistemiyle tasarlanarak üretilen endokron rezin simanla dişe simante edilmiştir. 3 aylık takibinde klinik ve radyolojik olarak herhangi bir problem tespit edilmemiştir. **Vaka2:** Kliniğimize 17 nolu dişindeki aşırı kron harabiyetiyle başvuran 53 yaşındaki erkek hasta muayene edilmiş, endokron restorasyonu yapımı planlanmış ve CAD\CAM sistemiyle elde edilen endokron, rezin siman ile dişe uygulanmıştır.

Sonuç: Günümüzde CAD\CAM uygulamaları oldukça sık kullanılmaktadır. Aşırı kron harabiyeti olan dişlere, CAD\CAM ile üretilen restorasyonların klinik ve radyolojik olarak başarılı bir şekilde uyum gösterdiği gözlenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Endokron, CAD/CAM, Aşırı kron harabiyeti

P-191**Endocrown Rehabilitation of Teeth Having Severe Crown Damages**

Zeynep Aydın Sapmaz, Onur Şahin, Ayşegül Köroğlu

Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Zonguldak

Aim: Endocrown restoration of the root canal treated teeth with severe crown damage is aimed.

Case1: A 26-year-old female patient was admitted to our clinic with a severe crown damage in her tooth number 15. In the examination, it was determined that the interocclusal distance was not adequate for crown restoration. It was planned to obtain macromechanical support from the walls of the pulp chamber with endocrown. Endocrown designed with CAD \ CAM system is applied with resin cements to tooth. There were no clinical and radiological findings at 3 months follow-up. **Case2:** A 53-year-old male patient who was admitted to our clinic with severe crown damage in his tooth was examined and planned to perform endocrown restoration. The endocrown obtained by CAD \ CAM system was applied to the tooth with resin cements.

Results: Today CAD \ CAM applications are used quite often. It has been observed that the restorations produced by CAD \ CAM have been successfully adhered to the teeth with severe crown damage in clinically and radiologically.

Keywords: Endocrown, CAD/CAM, Severe crown damages

P-192**Nekrotizan Ülseratif Gingivitis Tedavisi: Vaka Sunumu***Birsen Korkmaz*

Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji ABD, Zonguldak

Amaç: Nekrotizan ülseratif gingivitis; papil tepesinde nekroz, psödomembran oluşumu, ağrı, spontan kanama ve kötü ağız kokusu ile karakterize olan periodontal hastalıklardan biridir. Etiyolojisinde yetersiz beslenme, kötü oral hijyen, psikolojik stres, sigara gibi çeşitli predispozan faktörler mevcuttur. Bu vaka raporunda nekrotizan ülseratif gingivitis teşhisi konmuş bir hastanın tedavisinin sunulması amaçlandı.

Olgu: 39 yaşında sistemik olarak sağlıklı, günde bir paketten fazla sigara içen erkek hasta dişetinde ağrı, kanama ve ağız kokusu şikayeti ile bölümümüze yönlendirildi. Hastanın yoğun stres altında olduğu öğrenildi. Yapılan radyografik muayenede kemik kaybı gözlenmedi. İlk olarak hidrojen peroksit atuşmanı ile psödomembranlar uzaklaştırıldı. Ateş ve lenfadenopati bulunmayan hastaya %0,12 klorheksidin ve seyreltilmiş %3 H₂O₂ gargara reçete edildi. 3 gün sonra diştaşı temizliği ve kök yüzeyi düzleştirilmesi yapıldı. Hastanın 2. seanstan itibaren şikayetlerinde önemli ölçüde azalma olduğu görüldü. İyileşme cerrahi operasyona ve dişeti deformitesine sebep olmadan komplikasyonsuz bir şekilde sağlandı.

Sonuç: Cerrahi olmayan periodontal tedavi, nekrotizan ülseratif gingivitisli hastalara uygulanan en etkili tedavi yöntemlerinden biridir.

Anahtar Kelimeler: Nekrotizan ülseratif gingivitis, NUG, cerrahi olmayan periodontal tedavi

P-192**Treatment of Necrotising Ulcerative Gingivitis: Case Report***Birsen Korkmaz*

Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Zonguldak

Aim: Necrotising ulcerative gingivitis (NUG) is a type of periodontal disease which is characterized by necrosis of the crest of the gingival papillae, pseudomembrane formation, spontaneous bleeding, pain and halitosis. There are various predisposing factors like malnutrition, poor oral hygiene, psychological stress and smoking. This case report was aimed to treatment of patient with necrotising ulcerative gingivitis.

Case: 39 years old, systemically healthy, more than a pack of cigarettes per day, male patient was referred to our department with severe pain, gingival bleeding and halitosis. History of the patient was learned that with intense stress. Bone loss was not observed in radiographic evaluation. First, the pseudomembrane was removed with a hydrogen peroxide application. Chlorhexidine 0,12% and diluted H₂O₂ 3 % mouthwashes were prescribed to patient who was not showing symptoms of lymphadenopathy and high fever. Patient's complaints were significantly reduced from the second session. After 3 days, scaling and root planing was performed. Healing was uneventful without the need for surgical correction of any gingival deformity.

Results: Nonsurgical periodontal treatment is one of the most effective treatment modalities for necrotising ulcerative gingivitis.

Keywords: Necrotising ulcerative gingivitis, NUG, nonsurgical periodontal treatment

P-193**Periapikal Lezyonlu Maksiller Santral Dişte İmmediat İmplantasyon Ve İmmediat Restorasyon: Vaka Raporu***Muhammet Karcı, Mustafa Serdar Evginer*

Alanya Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Antalya

Amaç: Orijinal tedavi protokolünde, implantlar osteointegrasyondan emin olmak için 3-6 aylık iyileşme periyodundan sonra yüklenmektedir. Bununla birlikte bekleme süresiyle ilgili konforsuzluk ve sıkıntılar hastaların ve klinisyenlerin bu protokole karşı çıkmasına neden olmuştur. Tedavi süresini kısaltma ve hastanın konforunu artırma eğilimiyle, implantların immediat yüklenmesi protokolü alternatif bir yaklaşım olmuştur. Periapikal lezyonu olan dişlerin çekinden sonra immediat implantasyonu bugüne kadar tartışma konusudur. Bu vaka raporu, periapikal lezyonlu maksiller santral dişin çekilip immediat olarak implantasyon ve restorasyonunu göstermektedir.

Olgu: 35 yaşındaki bayan hasta sağ üst santral dişinde mobilite şikayetiyle hastanemize başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyolojik muayene sonrası, hastanın 11 numaralı dişinde periodontal aralanma ve periapikal lezyon tespit edilip dişin çekimine karar verilmiştir. Estetik bölge olduğundan, dişin çekimini takiben immediat implant yerleştirilmesi ve yüklenmesine karar verilmiştir. Hastanın hazırlığı tamamlandıktan sonra diş çekimi travmatik bir şekilde yapılmıştır. Diş çekiminden sonra soket kürete edilerek, klorhex solüsyonu ile yıkanmıştır. Yıkama işleminden sonra sokete dirillerle implantın yuvası oluşturularak çekim boşluğuna 4.1 mm çapında 13 mm uzunluğunda implant yerleştirilerek yeterli primer stabilite sağlanmıştır. Cerrahi işlem bitirildikten sonra abutment takılıp üzerine takım dişten geçici restorasyon yapılmıştır. Restorasyonun gerekli uyumlandırımları tamamlandıktan sonra iyileşme sürecinde gerekli diş eti şekillendirmesi yapılmıştır. Hasta 3 ay sonra geldiğinde geçici restorasyon sökölüp, ölçü postu takılarak silikon ölçü maddesi ile daimi ölçüsü alınmış ve vida tutuculu metal destekli porselen kron yapılmıştır.

Sonuç: İmmediat implant uygulamaları konvansiyonel yöntemle benzer başarı oranları göstermektedir. Uygun seçilmiş vakalarda immediat yükleme tedavi süresini kısalttığı için hastaya ve hekime birçok avantaj sunmaktadır

Anahtar Kelimeler: İmmediat implant, immediat yükleme, periapikal lezyon, maksilla

P-193**Immediate Implantation and Immediate Restoration of Maxillary Central Teeth with Periapical Lesion: Case Report***Muhammet Karcı, Mustafa Serdar Evginer*

Oral and Dental Health Center, Antalya

Objective: In the original treatment protocol, the implants are loaded after 3-6 months healing period for osteointegration. However, discomfort and problems related to the waiting period caused patients and clinicians to oppose this protocol. Immediate loading of implants was an alternative approach with the tendency to shorten treatment time and increase patient comfort. The immediate implantation of the teeth with a periapical lesion after the extraction is controversial until now. This case report presents the treatment of the female patient who has extracted maxillary central tooth with periapical lesion by immediate implantation and restoration.

Case: A 35-year-old female patient was applied to our hospital with complaints of mobility in her right upper central tooth. After the clinical and radiological examination, periodontal problem and periapical lesion were found. Because of it is an aesthetic region, it was decided to place implant the immediate after the tooth extraction. The tooth extraction was performed atraumatically. After tooth extraction, the socket was curetted and washed with chlorhex solution. After the washing process, the insertion of the implant into the socket and the implantation of the implant with a diameter of 4.1 mm and a diameter of 13 mm was provided. After the surgical procedure was completed, an abutment was inserted and a temporary restoration was performed. After the necessary adaptations of the restoration were completed, the necessary gum formation was made during the healing process. When the patient has come 3 months later, the temporary restoration was displaced, the impression post was attached and impression was taken with Type A silicone impression material and screw retained metal support porcelain crown was made.

Conclusion: Immediate implant applications show similar success rates with conventional methods. In selected cases, immediate loading reduces the duration of treatment and offers many advantages to the patient and the clinician.

Keywords: Immediate implant, immediate loading, periapical lesion, maxilla

P-194**Kemikiçi Defektinin Ksenogreft Ve Trombositten Zengin Fibrin (TZF) İle Tedavisi: Olgu Sunumu**

Nazlı Gül Kınoğlu, Mustafa Yılmaz, Burcu Karaduman

Biruni Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Trombositten zengin fibrin (TZF), çeşitli büyüme faktörlerini içeren, trombositlerden oluşan ikinci nesil trombosit konsantresi olarak kabul edilir. Bu olgu sunumunda otolog TZF'nin kemikiçi defektlerin tedavisinde ksenogreft materyali ile birlikte kullanılmasının klinik ve radyolojik etkinliği sunulmuştur.

Olgu Sunumu: 54 yaşındaki kadın hasta, dişinde iltihap, ağrı ve şişlik şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Kontrol altında hipotroid olan hastanın klinik muayenesinde ilgili dişin mezialinde ve bukkalinde 10 mm, distalinde 9 mm ve palatinalinde 3 mm'lik sondlama derinliği ile yatay perküsyona duyarlılık ve sınıf 2 mobilite tespit edildi. Radyografik değerlendirmede kökün apikal üçlüsüne kadar uzanan kemikiçi defekt görüldü. Elektrikli pulpa testine pozitif yanıt alındı. Yapılan değerlendirmeler sonucu hastaya periodontal apse ile kronik periodontitis tanısı konuldu. Faz 1 tedavide, apse cep içinden drene edildi, diş yüzey temizliği ve kök yüzey düzleştirilmesi yapıldı. Hastaya oral hijyen eğitimi verildi. Faz 1 tedaviden dört hafta sonra klinik ve radyografik ölçümler değerlendirilerek cerrahi faza geçildi. Operasyonda kemikiçi defektin duvarları ve kök yüzeyi ksenogreft ile dolduruldu ve üzerine TZF kitinde membran formuna getirilen TZF uygulandı. Operasyonun bitiminde 11-21-22 numaralı dişler splintlendi. Hasta 2. hafta, 1., 3. ve 6. ayda kontrol edildi. Periapikal intraoral radyografiler başlangıçta ve ameliyattan 6 ay sonra defekt bölgesinden alındı.

Sonuç: Bu olgu sunumunda, 6 aylık takip sonunda cep derinliğinde azalma, klinik ataşman seviyesinde artış gözlemlendi. Radyografilerde, başlangıçtaki seviyesine kıyasla kemikiçi defektte dolun görüldü. Elde edilen sonuçlara göre, TZF'nin ksenogreft materyali ile birlikte uygulanmasının kemikiçi defektin tedavisinde olumlu sonuç verdiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: kemikiçi defekt, trombositten zengin fibrin, ksenogreft

P-194**Treatment of Intrabony Defect with Platelet Rich Fibrin (PRF) and Xenograf: A Case Report**

Nazlı Gül Kınoğlu, Mustafa Yılmaz, Burcu Karaduman

Biruni University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul

Aim: Platelet rich fibrin (PRF) is considered as second generation platelet concentrate, consisting of viable platelets, releasing various growth factors. In this report, we present the clinical and radiographic changes of a patient using PRF along with xenograft material in the treatment of periodontal intrabony defect.

Case Presentation: The 54-year-old female was referred to our clinic with complaints of inflammation, bleeding and edema in her tooth. In the clinical examination of the patient with hypothyroidism; mesial and buccal probing depth 10 mm, distal 9 mm and palatinal 3 mm. The tooth was sensitive to horizontal percussion and class 2 mobility was determined. The tooth responded normally to the electrical test. In radiographic evaluation, the patient presented with an intrabony defect extending up to apical third of related tooth. The patient was diagnosed chronic periodontitis with periodontal abscess. Phase 1 consisted of drainage of the abscess, scaling and root planning of the teeth was performed. Oral hygiene instructions were given. Four weeks after the Phase 1, clinical and radiographic measurements were evaluated and surgical phase was started. Xenograft was applied to the intrabony defects walls and root surfaces. Membrane form of TZF covered the xenograft material. At the end of the operation, teeth 11-21-22 were splinted. The patient was seen at 2nd week, 1st, 3rd and 6th month. Periapical intraoral radiographs were obtained from the periodontal defect site at baseline and 6 months after surgery.

Conclusion: In this case report, the reduction in pocket depth and gain in clinical attachment were found after 6 months of follow-up. Radiographs revealed significant bone fill in the intrabony defect compared to measurements at baseline. According to the results obtained in this case report, the positive clinical impact of additional application of PRF with xenograft material in the treatment of periodontal intrabony defect was observed.

Keywords: Intrabony defects, platelet-rich fibrin, xenograft

P-195**Piyojenik Granülomun Periodontal Konvansiyonel Cerrahi Tedavisi: Olgu Sunumu**

Muhammed Bahadır Olcay, Umut Ballı

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Zonguldak

Amaç: Piyojenik granülom deri ve mukozanın sık rastlanan benign vasküler bir lezyonudur. Etyolojik nedenler arasında kronik ve düşük seviyeli lokal iritasyon, travma ve hormonal etkiler bulunmaktadır. Ağız içerisinde sıklıkla dişetinde görülmekle birlikte dudak, dil, palatinal ve bukkal mukozada da görülebilir. Bu olgu sunumunda PG'nin başlangıç periodontal tedavisini takiben yapılan cerrahi tedavisinin sunumu amaçlandı.

Olgu: Dişetinde büyüme ve kanama şikayeti bulunan 50 yaşındaki bayan hastanın klinik muayenesinde #41,31,32 no'lu dişler bölgesinde 1.5x0.7x0.5 cm boyutlarında, saplı, kanamalı, ödematöz lokal dişeti büyümesi saptandı. Başlangıç periodontal tedaviyi (BPT) takiben; lezyon eksizyonel biyopsi yapılarak alındı. 6. ay kontrolde nüks bulunmaksızın dişetlerinin klinik sağlıklı olduğu gözlemlendi.

Sonuç: Piyojenik Granülom BPT ve cerrahi işlem ile başarılı bir şekilde tedavi edilebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Piyojenik Granülom, Eksizyonel Biyopsi, Travma

P-195**Surgical Periodontal Conventional Treatment of Pyogenic Granüloma: A Case Report**

Muhammed Bahadır Olcay, Umut Ballı

Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Zonguldak

Objective: Pyogenic granuloma is benign and vascular lesion of skin and mucous membranes. Chronic and low level local irritation, trauma and hormonal factors are considered in the etiology. It is observed on the gingiva, lip, tongue, palatine and buccal mucosa. The aim of this case report was to perform surgical treatment following initial periodontal treatment of Pyogenic Granüloma.

Case: Clinical examination of a 50 year-old woman with complaints of gingival overgrowth and bleeding was carried out. A pedicled haemorrhagic, edematous overgrowth with the size of 1.5x0.7x0.5 cm was detected on the gingiva between teeth #41,31,32. Following initial periodontal therapy (IPT), the lesion was removed with excisional biopsy. At 6th month recall visit, gingiva appeared to be healthy without any recurrence.

Conclusion: Pyogenic granüloma successfully treated with surgical procedure following IPT.

Keywords: Pyogenic Granüloma, Excisional Biopsy, Trauma

P-196**Sert Damakta Pleomorfik Adenom***Mehmet Melih Ömezli, Ferhat Ayrancı, Hasan Akpınar*

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ordu

Amaç: Pleomorfik Adenom (PA) epiteliyal ve mezenşimal dokulardan kaynaklanan tükürük bezlerinin en sık görülen benign mikst bir neoplazisidir. PA genellikle major tükürük bezlerinden köken alırken, vakaların yaklaşık %8'i minör tükürük bezlerinde görülür. Bu poster sunumunda total eksizyonu yapılan PA olgusu sunulmuştur.

Olgu: 73 yaşındaki kadın hasta kliniğimize ağrı ve şişlik şikayetiyle başvurmuştur. Klinik muayene sonucunda sert damakta solid kitlenin olduğu belirlenmiştir. 1.5*2 cm boyutunda olan kitlenin total eksizyonu yapılmıştır. Eksize edilen kitlenin histopatolojik incelemesinde PA tanısı konulmuştur. Postoperatif dönemde herhangi bir patolojiye rastlanılmamıştır.

Sonuç: Minör tükürük bezinden kaynaklanan PA en sık sert damakta görülmektedir. Nüks nedeniyle total olarak eksize edilmesi ve hastanın takibi gereklidir. Farklı lezyonlara benzeyebileceğinden tanı için histopatolojik inceleme yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Sert Damak, Pleomorfik adenom, minör tükürük bezi

P-196**Pleomorphic Adenoma in a Hard Palate***Mehmet Melih Ömezli, Ferhat Ayrancı, Hasan Akpınar*

Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ordu

Aim: Pleomorphic Adenoma (PA) is the most common benign mixed neoplasm of salivary glands originating from epithelial and mesenchymal tissues. PA usually originates from the major salivary glands, while about 8% of cases occur in minor salivary glands. In this poster presentation, a case of total excision of PA is presented.

Case Presentation: A 73-year-old female patient was admitted to our clinic with pain and swelling. The clinical examination revealed solid mass on the hard palate. A mass of 1.5 * 2 cm was totally excised. Histopathological examination of the excised mass revealed a PA. No pathology was found in the postoperative period.

Result: The PA originating from the minor salivary gland is most commonly seen on the hard palate. Total excision and follow-up of the patient is necessary due to recurrence. Histopathological examinations should be performed as it may be similar to different lesions.

Keywords: Hard Palate, Pleomorphic adenoma, minor salivary gland

P-197**Polidiastema Vakalarına Direkt Kompozit Rezın Uygulamaları: Olgu Sunumu***Dilara Yıldız, Ebru Uslu Cender*

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ordu

Amaç: Diastemaların direkt adeziv yöntemlerle estetik rehabilitasyonu, düşük maliyetli ve konservatif bir tedavi seçeneğidir. Günümüzde artan estetik beklentiler sonucu diastema kapama klinikte sıklıkla uygulanan bir işlem haline gelmiştir. Bu çalışmanın amacı non-invaziv yöntemlerle kompozit rezinler kullanılarak ön bölge estetiğinin tedavi edilmesidir. 1. Bu çalışmada polidiastemaya sahip hastada dişlerin kompozit rezin materyaller ile direkt restorasyonu amaçlanmıştır.

Vaka: VAKA: 25 yaşındaki erkek hasta üst santral, lateral ve kanin dişleri arasındaki aralıkların restore edilmesi isteğiyle kliniğimize başvurdu. Hasta onayı alındıktan sonra tedaviye başlandı (Resim 1, 2). Restore edilecek tüm mine yüzeyleri 30sn süreyle %37'lik fosforik asit (3M ESPE, St. Paul, MN, ABD) ile pürüzlendirildi. Bonding ajanının (Adper Single Bond, 3M ESPE) LED ışık cihazı ile polimerize edilmesinden sonra, hastanın üst ön altı dişi A2 renginde Ceram X-One Refil (Dentsply Sirona, ABD) ile tek seansa restore edildi. Bitirme ve polisaj işlemleri sof-lex diskler (Sof-Lex Contouring and Polishing Discs, 3M ESPE, St. Paul, MN, USA) ile yapıldı. (Resim 3).

Sonuç: Estetik olarak hastayı rahatsız eden polidiastemaların direkt kompozit rezin restorasyonlarla tedavisi; pratik ve ekonomik bir tedavi yaklaşımıdır. Hastanın 3 aylık kontrol muayenesinde herhangi bir renklenme veya kırık oluşmadığı gözlemlendi. (Resim 4).

Anahtar Kelimeler: Diastema, polidiastema, kompozit rezin

P-197**Application of Direct Composite Resin in Polydiastema Cases: Case Report***Dilara Yıldız, Ebru Uslu Cender*

Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Ordu

Aim: Esthetic rehabilitation of diastema with direct adhesive methods is a low-cost and conservative treatment option. Today, because of increasing aesthetic expectations diastema closure have become a frequent practice in dental clinics. The aim of this study is to rehabilitate the anterior region esthetics using non-invasive methods with composite resins¹. In this case report, we aimed to achieve direct restoration of polydiastema, using composite resin materials.

Case: Case: A 25-year-old male patient presented to our clinic for the restoration of diastema between upper central, lateral and canine teeth. Treatment was initiated following the written consent of the patient (Picture 1,2). All enamel surfaces to be restored were roughened with 37% phosphoric acid (3M ESPE, St. Paul, MN, USA) for 30 seconds. After the bonding agent (Adper Single Bond, 3M ESPE) was polymerized with led light, a total of six upper front teeth of the patient were restored in a single session with Ceram X-One Refil (Dentsply Sirona, ABD) in A2 colour. Sof-lex discs (Sof-Lex Contouring and Polishing Discs, 3M ESPE, St. Paul, MN, USA) were used for finishing and polishing procedures. (Picture 3).

Result: Restoration of diastema and polydiastema with direct composite resin is a practical and economic treatment. No discolouration or fracture was observed in the 3rd month follow-up controls of the patients. (Picture 4).

Keywords: Diastema, polydiastema, composite resin

P-198**Dudağın Yeniden Konumlandırılması Tekniği ile Aşırı Diş Eti Görünümünün Tedavisi: Bir Olgu Sunumu***Ayşe Sinem Sevinç, Gülbahar Ustaoglu, Kerem Çağlar Gümüş*

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Gülme esnasında, diş eti marjini üst dudak sınırına kadar uzanan diş etinin 3-4 mm'den fazla görülmesi gummy smile olarak adlandırılır. Diş eti büyümesi, maksillanın vertikal yönde aşırı büyümesi, anterior dentoalveolar ekstrüzyon, değişmiş pasif sürme, kısa ya da hiperaktif üst dudak gummy smile'in etiolojilerinden olabilir. Ortognatik tedavi, botox uygulaması, kuron boyu yükseltme ve dudağın yeniden konumlandırılması gibi işlemler gummy smile tedavisinde kullanılabilir.

Olgu: 38 yaşında sistemik olarak sağlıklı, kadın hasta gülümserken fazla diş eti görünmesi şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik muayene sonucunda maksillanın vertikal yönde aşırı büyümesi ve dudağın hipermobilitelerinden dolayı aşırı diş eti görüntüsü olduğu izlendi. Hastaya vertikal mesafenin azaltılması için ortognatik cerrahi prosedür önerildi. Ortognatik cerrahi; teknik zorluk, uzun iyileşme süreci ve hasta konforunun düşük olması nedeniyle hasta tarafından tercih edilmedi ve gingivektomi ve dudağın yeniden konumlandırılması işlemi ile diş eti görüntüsünün optimal hale getirilmesi planlandı. Mukogingival hattın ilk insizyon ile bu hatta paralel 10-12 mm uzaklıkta dudak mukozasında ikinci insizyon yapıldı. Sağ birinci büyük azıdan sol birinci büyük azya kadar yarım kalınlık insizyonlar eliptik olarak birleştirildi. İnsizyonlar arasında kalan bölgeden yarım kalınlık flep keskin diseksiyonla alındı. Orta hattın değişmemesi için ilk olarak orta hat belirlendi. Relapsı engellemek için kas ataşmanlarının bağlantısı kesildi ve sütür ile mukogingival hatta yaklaştırıldı.

Sonuç: Hastanın gülerken gözükten diş eti miktarı 8-9 mm'den 3-4 mm'e kadar indi. Hastanın estetik problemi çözüldü. Dudağın yeniden konumlandırılması hafif iskeletsel bozukluğa bağlı aşırı diş eti görünmesi olgularında ortognatik tedaviye alternatif, başarılı sonuçlar veren bir tedavi yöntemi olabilir.

Anahtar Kelimeler: dudak konumlandırma, diş eti gülümsemesi, gülüş estetiği

P-198**Treatment of Excessive Gingival Display Using a Lip Repositioning Technique: A Case Report***Ayşe Sinem Sevinç, Gülbahar Ustaoglu, Kerem Çağlar Gümüş*

Bolu Abant İzzet Baysal University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Bolu

Objective: Gingiva excessive exposure during smile is referred to as "gummy smile", being diagnosed in cases where, during smile, gingival display measures more than 3-4 mm from its margin up to the upper lip line. Several techniques are used to treat gummy smile such as botulinum toxin-A injections, gingivectomy, lip repositioning procedure, and orthognathic surgeries according to etiological factors (e.g. muscular hyperactivity, gingival hyperplasia, skeletal disorders, altered passive eruption, short or hyperactive upper lip).

Case: 38 years old female patient was referred to our clinic with complaint of excessive gingival display during smile. After clinical examination, hyperactive upper lip and vertical maxillary excess were observed. Orthognathic surgery were advised to reduce vertical distance. Orthognathic surgery; was not preferred by the patient because of technical difficulty, long healing period and low patient comfort and the lip repositioning and gingivectomy were planned to provide the optimum gingival appearance. The partial thickness incision was started at the mucogingival junction extending from right first molar to left first molar. A second parallel incision was done approximately 10-12 mm distance from the first incision at the labial mucosa. The two incisions were connected to create an elliptical outline. After these incisions were done, the epithelium was excised leaving the underlying connective tissue exposed. First, interrupted suture was placed at the midline to ensure proper alignment of the lip midline with the midline of the teeth. To prevent relapse, muscle attachments were also cut and approached to the mucogingival line with the suture.

Conclusion: Amount of gingival display decreased from 8-9 mm to 3-4 mm during smile. The patient's aesthetic complaint was solved. The lip reposition is a successful treatment method and it may be an alternative treatment for patients who do not prefer orthognathic surgery due to mild skeletal disorder and excessive gingival appearance.

Keywords: gummy smile, lip reposition, gingival display

P-199

İmplant Üstü Tüm Ağız Sabit Restorasyonlarda Açık Kaşık Ölçü Yöntemi: Olgu Sunumu*Kübra Nur Tad¹, Muhammed Kahkeci², Ayhan Gürbüz¹, Sema Murat¹*¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavi Anabilim Dalı, Ankara²Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Ankara

Günümüzde, diş eksikliklerinin tedavisinde dental implantlar sıklıkla kullanılmaktadır. İmplant tedavisinin başarısı, implanta bağlı faktörlerle birlikte yapılan protetik restorasyonun implantlarla uyumuna da bağlıdır. Çoklu implant varlığında, implantlar splintlenerek, ideal bir ölçü materyali kullanılarak alınan ölçüler tedavinin başarısını arttırabilir. Bu klinik çalışmanın amacı, dişsizliğe bağlı olarak fonksiyon kaybı olan hastalarda tüm ağız implant üstü sabit protez uygulaması için gerekli olan cerrahi ve protetik yaklaşımların sunulmasıdır.

Vaka sunumu: Ankara üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne başvuran 54 yaşındaki erkek hastaya klinik ve radyografik değerlendirmeler sonucunda dental implant uygulaması yapılmasına karar verildi. Alınan tomografi değerlendirilerek üst çenede 13, 14, 16, 21, 23, 24, 26 numaralı dişler bölgesine, alt çenede 33,34,36,43,44,46 numaralı dişler bölgesine olmak üzere çeşitli çap ve boyutta toplam 13 adet dental implant (Anyone, Megagen) yerleştirildi. 3 aylık iyileşme periyodunun ardından iyileşme başlıkları yerleştirilerek, bir hafta doku iyileşmesi ve şekillenmesi sağlandı. A-tipi silikon ölçü materyaliyle kapalı kaşık ölçü postu yerleştirilerek alınan ölçülere alçı dökülerek modeller elde edildi. Açık kaşık ölçü postları modellere yerleştirilip, rezin (Pattern Resin, GC) kullanılarak birbirine splintlendi. Ardından hatayı en aza indirmek için her biri separeyle ayrıldı. Sonraki seans, ayrılan parçalar pattern resin kullanılarak hasta ağızında splintlendi. Bireysel kaşık kullanılarak, A-silikon ölçü maddesiyle (Hydrorise implant, Zhermack) açık kaşık ölçü yöntemiyle ana model ölçüsü alındı. Hastanın çeneler arası ilişkisi tespit edildi. İmplant üst yapıları için gerekli freze işlemleri tamamlandıktan sonra, protetik restorasyonun metal altyapısı döküm yoluyla elde edildi. Metal altyapının pasif uyumu ağız içinde kontrol edildi. Metal altyapı üzerine seramik uygulandıktan sonra, restorasyon ağız içinde denenerok okluzyon kontrolü yapıldı ve glazürleme işlemi ile bitirildi. Son kontroller yapılarak implant üstü sabit restorasyonlar kalsiyum hidroksit esaslı geçici siman (Dycal, Dentsply) materyali kullanılarak simante edildi.

Sonuç olarak, tüm ağız dişsizlik durumunda, implant destekli sabit protez uygulaması etkili ve güvenilir tedavi yaklaşımıdır. Açık kaşık ölçü tekniğinden elde edilen ölçüler, kapalı kaşık tekniğiyle karşılaştırıldığında daha doğru sonuçlar göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Açık kaşık ölçü yöntemi, İmplant, İmplant destekli protezler

P-199

Implant Supported Full-Arch Restorations Utilizing Open Tray Impression Technique: A Case Report*Kübra Nur Tad¹, Muhammed Kahkeci², Ayhan Gürbüz¹, Sema Murat¹*¹Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara²Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Ankara

Nowadays, dental implants are frequently used to treat tooth deficiencies. The success of implant treatment is also dependent on the compatibility of prosthetic restoration with implants. In the presence of multiple implants, implants can be splinted and measurements taken using an ideal impression material can increase the success of the treatment. The aim of this clinical study was to present surgical and prosthetic management for edentulous case with implant supported fixed dentures.

Case report: 54-year old male patient was referred to University of Ankara, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics. After clinical and radiographical evaluation, it was decided to treatment option of having multiple implants to support fixed restorations. 13 dental implants (Anyone, Megagen, Gyeongsang, South Korea) of various diameters and lengths, including edentulous region of the teeth 13, 14, 16, 21, 23, 24, 26 in the upper jaw and in the lower jaw 33,34,36,43,44,46 was placed. After 3 months of healing period, healing caps were placed and tissue healing and shaping was achieved for one week. An impression was taken in the close tray with a silicone impression material. The open tray impression copings were placed in the models and splinted together using resin (Pattern Resin, GC). Then each was separated. The next appointment, these copings were splinted together intraorally to provide greater rigidity and possibly greater accuracy. An impression was taken in the open tray with A silicone impression material (Hydrorise implant, Zhermack). Cement-retained metal-fused porcelain fixed partial denture was fabricated by conventional technique. Implant-supported fixed restorations were cemented using calcium hydroxide temporary cement (Dycal, Dentsply) material.

In conclusion, in edentulous cases, implant-supported fixed prosthesis are effective and reliable treatment approach. The measurements obtained from the open tray impression technique represents more accurate results compared to the closed tray impression technique.

Keywords: Open tray impression technique, Implant, Implant supported prosthesis

P-200**Maksiller Sinüsü Tamamen Dolduran Skuamöz Hücreli Karsinoma: Olgu Sunumu**

Emine Örnek Akdoğan, Mehmet Melih Ömezli, Ferhat Ayrancı

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ordu

Amaç: Oral kanserler, ağız yapısını veya dokusunu etkileyen malign neoplazmalardır. Oral kanserlerin% 95'dan fazlasını skuamöz hücreli karsinomlar (SHK) oluşturmaktadır. Tütün, alkol kullanımı, kötü ağız hijyeni ve kronik irritasyon SHK'nin en önemli etyolojik faktörlerdendir. SHK sıklıkla dil, ağız tabanı ve orofarenskte görünür. Kemikte primer skuamöz hücreli karsinoma nadir rastlanmaktadır. SHK genellikle kalıcı ülser veya egzofitik büyüme, dişlerde mobilité, trismus gibi semptomlarla karşımıza çıkar. Bu olguda sol maksiller sinüsü tamamen dolduran SHK'in tanısı sunulmaktadır.

Olgu: Sol üst çene molar bölgeden diş çekimi sonrası ağrıyla kliniğimize başvuran 86 yaşında kadın hastanın klinik muayenesinde maxilla posteriordan başlayıp sinüsü de içine alan ve nazal bölgeye kadar ilerleyen kitle tespit edilmiştir. Santral dev hücreli granülom ön tanısı konulup ilgili bölgeden biyopsi alınmıştır. İnsizyonel biyopsi sonucu skuamöz hücreli karsinom tanısı konulmuştur.

Sonuç: Skuamöz hücreli karsinoma bazen malign olmayan lezyon izlenimi verebilir. Dolayısıyla kesin tanıya ulaşılması ancak klinik ve radyolojik muayenelerin histolojik inceleme ile doğrulanması ile mümkün olabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: oral kanser, skuamöz hücreli karsinoma, maksiller sinüs

P-200**Squamous Cell Carcinoma of the Maxillary Sinus: Case Report**

Emine Örnek Akdoğan, Mehmet Melih Ömezli, Ferhat Ayrancı

Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maksillofacial Surgery, Ordu

Objective: Oral cancers are malignant neoplasms affecting the structure or tissue of the mouth. More than 95% oral cancers constitute squamous cell carcinomas (SCC). Tobacco, alcohol use, poor oral hygiene and chronic irritation are among the most important etiological factors of SCC. SCC often appears in the tongue, mouth base and orofarensk. Primary squamous cell carcinoma is rare in the bone. SCC usually presents with persistent ulcers or exophytic growth, mobility in teeth, and trismus. In this case, the diagnosis of SCC, left which completely included the maxillary sinus, is presented.

Case: Clinical examination of a 86-year-old female patient who referred to our clinic with pain after tooth extraction from the left maxilla molar region showed a mass was detected starting from maxilla posterior and progressing into the sinus and into the nasal region. Incisional biopsy of the relevant site was performed with a preliminary diagnosis of central giant cell granuloma.

Conclusion: Squamous cell carcinoma may sometimes be seen as non-malignant lesion. Therefore, reaching the definite diagnosis can only be possible by confirming the clinical and radiological examinations with histological examination.

Keywords: oral cancer, squamous cell carcinoma, maxillary sinus

P-201**Serbest Dişeti Grefti Kullanarak Dişeti Çekilmesinin Tedavisi: Bir Olgu Sunumu***Şule Özdoğan, Burcu Akıllı, Müge Lütfoğlu*

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Samsun

Amaç: Dişeti çekilmesi, serbest dişetinin mine-sement sınırının apikaline göçüdür. Dişeti çekilmesi sonucunda hastalarda servikal kök çürükleri, hassasiyet ve estetik gibi problemler görülebilir. Dişeti çekilmesiyle meydana gelen keratinize dişeti yetersizliği tedavi edilmesi gereken bir durumdur. Serbest dişeti grefti(SDG); yapışık dişeti miktarının artırılması, kök yüzeyinin kapatılması ve hastanın oral hijyenini sağlayabileceği bir doku konturunun oluşturulması amacıyla kullanılan periodontal plastik cerrahi işlemlerden birisidir. Bu olguda dişeti çekilmesi ve keratinize doku eksikliği olan bir hastanın serbest dişeti grefti ile tedavisi sunulmaktadır.

Olgu: 40 yaşında, sistemik olarak sağlıklı, sigara kullanmayan kadın hasta 34-35 numaralı dişlerinde hassasiyet ve fırçalamada dişetinde ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik muayenede 34 ve 35 numaralı dişlerin vestibular yüzünde 2 mm dişeti çekilmesi olduğu tespit edildi. Palatinal bölgeden 15x10 mm boyutlarında SDG alınarak sol alt premolar bölgesine 5/0 rezorbe olmayan sütür kullanarak yerleştirildi. Cerrahiden sonra hastanın keratinize dişeti miktarının arttığı, kök yüzeyinin büyük ölçüde kapandığı, hassasiyet ve fırçalamada ağrının geçtiği gözlemlendi.

Sonuç: Serbest dişeti grefti,keratinize dişetini artırılması için başarı oranı yüksek bir uygulamadır. Dişeti çekilmesi bulunan bölgede kök yüzeyi örtülmesi sağlanarak hastanın hassasiyet ve estetik şikayetleri giderilebilir.

Anahtar Kelimeler: Dişeti Çekilmesi, Periodontal Plastik Cerrahi, Serbest Dişeti Grefti

P-201**Treatment of Gingival Recession Using Free Gingival Graft: A Case Report***Şule Özdoğan, Burcu Akıllı, Müge Lütfoğlu*

Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Samsun

Objective: Gingival recession is the migration of the free gingiva to a point apical to the cemento-enamel junction As a result of gingival recession, patients may have problems such as cervical root caries, hypersensitivity and aesthetics problems. Keratinized gingival deficiency caused by gingival recession is a condition to be treated. Free gingival graft (FGG); is one of the periodontal plastic surgical procedures used for increasing the amount of gingiva, root surface coverage and forming the tissue contour for providing ideal oral hygiene. In this case report, a patient with gingival recession and keratinized tissue deficiency is treated with FGG.

Case: A 40-year-old, systemically healthy, non-smoker female patient was referred to our clinic with the complaints of hypersensitivity and gum pain when brushing. In the clinical examination, it was found that gingival recession on the vestibular face of teeth 34 and 35 was 2 mm.A 15x10 mm FGG was obtained from the palatal area and placed to the mandible left premolar region with 5/0 non-resorbable suture. After surgery, the amount of keratinized gingiva increased, the root surface was covered, hypersensitivity and pain were decreased.

Conclusion: TheFGG is a plastic surgical procedure with a high rate of success for increasing the keratinized gingiva. Sensitivity and aesthetic complaints of the patient can be eliminated by covering the root surface with recession.

Keywords: Free Gingival Graft, Gingival Recession, Periodontal Plastic Surgery

P-202**i-TZF, Kemik Grefti ve A-TZF Kombinasyonu ile Peri-implanter Kemik Rekonstrüksiyonu**

Gizem Ceren Yiğit¹, Feyza Otan Özden¹, Ersin Ülker¹, Ahmed Al Rikabi²

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Samsun

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Samsun

Amaç: Trombositler, ağırlıklı olarak büyüme faktörlerini salgılayarak yaranın iyileşmesine katkıda bulunan kan hücrelerinden biridir. Günümüze kadar iyileşmede, trombosit konsantrasyonları için tek başına veya diğer biyomateriyallerle kombinasyon şeklinde birçok teknik tanıtılmış ve başarıları açıkça gösterilmiştir. Enjekte edilebilir trombositten zengin fibrin (i-TZF) ve daha fazla sayıda beyaz kan hücresi içeren TZF (A-TZF) gibi ikinci kuşak trombosit konsantrasyonlarının klinik olarak kullanımlarının ve aynı zamanda elde edilmelerinin kolay olduğu rapor edilmiştir. Son yıllarda, kemik greftlerinin i-TZF ile stabilizasyonu yeni bir yaklaşım olarak tanıtılmıştır. Bu olgu sunumunun amacı, dental implantların etrafındaki kemik yetersizliklerinin ksenograft, i-TZF kombinasyonu ve membran olarak kullanılan A-TZF ile rekonstrüksiyonunu sunmaktır.

Olgu: Sistemik olarak sağlıklı, 47 yaşında, sigara içmeyen kadın hasta, protetik rehabilitasyonundan önce üst çeneye yerleştirilen dört dental implantın kontrolü için Ondokuz Mayıs Üniversitesi Periodontoloji Bölümü'ne başvurmuştur. Klinik ve radyografik muayenede implantların çevresinde bukko-palatal kemik desteğinin yetersiz olduğu gözlenmiştir. Hastanın venöz kanı i-TZF ve A-TZF elde etmek için santrifüj edilmiştir (2700 rpm, 12 dk.). i-TZF, ksenograft (sığır kemiği) ile karıştırılarak implantların etrafına yerleştirilmiştir. A-TZF greftlenen alanların üzerinde membran olarak kullanılmıştır. Alan primer olarak kapatılarak hasta takip altına alınmıştır. Sorunsuz gerçekleşen iyileşme dönemini takiben elde edilen kemik desteğinin protetik rehabilitasyon için yeterli olduğu gözlenmiştir.

Sonuç: i-TZF, kemik greft kombinasyonu ve membran olarak kullanılan A-TZF, yetersiz kemik desteğine sahip dental implantlar ve doğal dişler için uygun bir yaklaşım olabilir.

Anahtar Kelimeler: A-TZF, dental implant, i-TZF, kemik rekonstrüksiyonu, trombosit

P-202**Peri-implant Bone Reconstruction with i-PRF, Bone Graft and A-PRF Combination**

Gizem Ceren Yiğit¹, Feyza Otan Özden¹, Ersin Ülker¹, Ahmed Al Rikabi²

¹Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Samsun

²Ondokuz Mayıs University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Samsun

Aim: Platelets are one of the main blood cells that mainly contribute to wound healing by secreting growth factors. To date, several techniques for platelet concentrates alone or in combination with other biomaterials have been introduced and their success in healing have been clearly shown. Second generation platelet concentrates; like injectable form of platelet rich fibrin (i-PRF) and advanced platelet rich fibrin (A-PRF) that is rich in white blood cells were both reported to be simple to use clinically and also easy to be obtained. Recently, stabilisation of bone grafts with i-PRF was introduced as a new approach. The purpose of this case report is to present the reconstruction of bone deficiency around dental implants with the combination of xenograft, i-PRF and A-PRF as a membrane.

Case: A systemic healthy, 47 years old, non smoker woman was referred to Ondokuz Mayıs University Periodontology Department with the control of her four dental implants placed at the maxilla prior to prosthetic rehabilitation. Clinical and radiographical examination pointed out insufficient bukko-palatal bone support around the implants. The patient's venous blood was centrifuged (2700 rpm, 12 min.) to have i-PRF and A-PRF. i-PRF was mixed with xenograft (bovine bone) and placed around the implants. A-PRF was used as membrane over the grafted areas. The area was primary sutured and the patient was followed up. Followed by the uneventfully healing period, bone support was observed to be adequate for prosthetic rehabilitation.

Result: i-PRF and bone graft combination with an overlying A-PRF as membrane may be a useful approach for insufficient bone support around dental implants and also natural teeth.

Keywords: A-PRF, bone reconstruction, dental implant, i-PRF, platelet

P-203

Maksiller Sinüse Extrüze Olmuş Endodontik Materyallerin Multidisipliner Tedavi Yaklaşımıyla Uzaklaştırılması: İki Vaka Raporu*Sena Topalan¹, Adem Ali Akdere², Hasan Oruçoğlu¹, Neşet Akay²*¹Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Bolu²Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Maksiller diş köklerinin maksiller sinüsle yakın ilişkili olması durumunda endodontik materyallerin sinüse ekstrüzyonu sonucunda ağrı ve şişliğe neden olabilmektedir. Bu iki vaka raporunda hastalara önceden yapılmış endodontik tedavilerinde sinüse ekstrüze olup ağrı ve şişliğe neden olan endodontik materyallerin çıkarılmasına yönelik multidisipliner tedavi yaklaşımlarının sunulması amaçlanmıştır.

Olgu: Sistemik olarak herhangi bir rahatsızlığı bulunmayan 19 yaşındaki erkek ve 30 yaşındaki kadın hasta 15-numaralı dişlerindeki ağrı, şişlik ve sinüzit şikayetinden yakınarak Endodonti Kliniğine başvurdu. Hastaların klinik ve radyografik muayeneleri yapıldı. Klinik muayenelerinde her iki hastanın perküsyon ve palpasyon testlerinde hassasiyet varlığı ile ilgili diş çevresindeki yumuşak dokularda şişlik tespit edildi. Radyografik muayenelerinde ise her iki hastanın da 15-numaralı dişlerine önceden yapılmış endodontik tedavilerinde sinus ile ilişkili taşkın endodontik dolgu materyallerinin varlığı gözlemlendi. Hastaların ağrı, şişlik gibi semptomları olduğundan her iki hastaya da öncelikle retreatment yapılması planlandı. Rutin endodontik tedavi prosedürüne başlanarak, kök kanal dolguları döner retreatment eğeleri ile sökülmeye çalışıldı, ancak taşkın dolgu materyali ilave yöntemler kullanılmasına rağmen ortograd olarak çıkarılamadı. Kök kanalları serum fizyolojik-NaOCI-EDTA-CHX ile yıkandı, paper-pointlerle kurulandı. Kanalı medikament olarak ara seanslarda kalsiyum-hidroksit gliserinle birlikte karıştırılarak kullanıldı. Dişlerin asemptomatik olmasının ardından kök kanalları rezin esaslı bir kanal dolgu pati ile lateral kondansasyon tekniği kullanılarak tamamlandı. Ardından flep kaldırılarak apikale ulaşıldı. Taşkın endodontik materyal ile beraber apikal 3mm rezeke edildi. Ultrasonik aletler kullanılarak retrograt kavite açılıp boşluk MTA ile kapatıldı. Sinüs içerisinde kalan yabancı maddeler ise cerrahi işlemler ile çıkarılarak temizlendi, kök uçları rezeke edildi. Son olarak ultrasonik uçlar yardımıyla retro-preparasyon yapılarak retro-kavite MTA ile kapatıldı. Dişlerin restorasyonları tamamlanarak, hastalar post-operatif işlemler için takip edilmeye başlandı.

Sonuç: Sunulan her iki vakanın yaklaşık bir yıllık post-operatif takip sonucunda dişlerin fonksiyonda, periapikal lezyonlarının ve sinüs şikayetlerinin ortadan kalkarak iyileştiği gözlemlendi. Sinüste yabancı cisimlerin bulunmasıyla enfeksiyonlar veya patolojilerin oluşmasına zemin hazırlanacağından yabancı cisimlerin multidisipliner yaklaşımla çıkarılması tedavinin başarısı, enfeksiyon ve patolojilerin önlenmesi açısından önemli olduğu sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: Yabancı cisim, maksiller sinüs, retreatment, apikal cerrahi

P-203

Removal of Endodontic Materials Extruded into the Maxillary Sinus by Multidisciplinary Treatment Approach: Two Case Reports*Sena Topalan¹, Adem Ali Akdere², Hasan Oruçoğlu¹, Neşet Akay²*¹Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Bolu²Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu

Objective: If maxillary tooth roots are closely related to the maxillary sinus, it may cause pain and swelling as a result of extrusion of endodontic materials into the sinus. In these two case reports, it was aimed to present multidisciplinary treatment approaches for the removal of endodontic materials that cause pain and swelling, which are supplemented to the sinus in patients with pre-made endodontic treatments.

Case: A 19-year-old man and a 30-year-old woman who had no systemic disease complained about pain, swelling and sinusitis in their 15 numbered teeth and applied to the Endodontic Clinic. The presence of sensitivity in percussion-palpation tests of both patients and was detected swelling in soft tissues around tooth. In radiographic examinations, presence of extruded endodontic filling materials associated with sinuses was observed in pre-made endodontic treatment of the teeth numbered 15 of both patients. Firstly, it was planned to retreatment them. Root canal fillings were removed with Rotary retreatment files, but the extruded filling material could not be removed as orthograd. Root canals were irrigated with saline-NaOCI-EDTA-CHX and dried with paper-points. Intracanal medicament in sessions as calcium hydroxide was used. After the teeth are asymptomatic, root canals were filled using resin-based paste and lateral-condensation technique. Then the flap was removed and apical 3mm resected with extruded material. Using ultrasonic instruments, retrograde cavity was opened and space was closed with MTA. The restorations of them were completed and patients were followed-up for post-operative procedures.

Conclusion: After approximately one year post-operative follow-up of both cases, it was observed that the function of teeth improved by eliminating periapical lesions and sinus complaints. It was concluded that success of treatment was important that removal of foreign objects with multidisciplinary approach will be basis for the formation of infections by presence of foreign objects in the sinuses.

Keywords: Foreign object, maxillary sinus, retreatment, apical surgery

P-204**Alternatif Tedavi Seçeneği Olarak Fiber Köprü - Olgu Sunumu***Onur Altuğ Sakallı, Selim Erkut*

Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: İmplant destekli protetik restorasyonlar günümüzde oldukça popülerdir. Ancak yetersiz kemik miktarı, zorlu augmentasyon işlemlerinin hasta tarafından kabul edilmemesi ve sistemik kontraendikasyonlar nedeni ile implant tedavisinin yapılamadığı durumlarda alternatif tedavi seçeneklerine yönelim zorunlu hale gelmiştir. Bu tedavi seçenekleri arasında minimal invaziv tedavi seçeneği fiber köprülerdir. Bu vaka raporunda hastanın yüksek periodontal harabiyet nedeni ile kaybedilen sol lateral dişi kullanılarak yapılan fiber köprü ile hastanın dişsiz alanı restore edildi.

Vaka: 33 yaşında erkek hasta üst sol lateral dişi ileri periodontal harabiyet nedeni ile çekilip daha sonra İmplant tedavisi önerilmiştir. Alınan tomografide hasatada gerekli kemik seviyesinin olmadığı kemik augmentasyon işlemlerine gerek olduğu ifade edildikten sonra hasta cerrahi tedaviyi kabul etmemiştir. Dişi çekildikten sonra epitelyal iyileşme tamamlanmasının ardından, çekilen dişi ilgili bölgeye uygun hale getirilip fiber köprü ile restore edilmiştir.

Sonuç: Bu vaka raporu İmplant cerrahisinin yapılamadığı yada hastanın tedaviyi kabul etmediği durumlarda alternatif tedavi seçeneği olarak fiber köprünün kullanımını anlatmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Fiber destekli köprü, Minimal İnvaziv, İmplant

P-204**Fiber Reinforcement Dentures as an Alternative Treatment Option - Case Report***Onur Altuğ Sakallı, Selim Erkut*

Baskent University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara

Aim: Implant-supported prosthetic restorations are popular today. However, alternative treatment options can be considered for patients who have insufficient bone content and refuse bone augmentation procedures. One of these alternative treatment options is fiber reinforced bridge. This case report presents the replacement of a single anterior tooth using her own tooth which was previously extracted due to the severe alveolar bone loss.

Case Presentation: 33 year old male patient was referred to our clinic for the prosthetic rehabilitation of anterior region after the extraction of left lateral tooth. CBCT images revealed that absence of sufficient bone to support dental implant and thus, bone augmentation procedure was need to be performed. Patient refused the treatment option that involved implant placement after bone augmentation. Crown of extracted tooth was used as pontic for fiber reinforced bridge.

Result: Fiber reinforced bridge is a feasible treatment option when implant placement and bone augmentation cannot be performed.

Keywords: Fiber Reinforcement Dentures, Minimal invasive, implant

P-205**Komplike Kron-Kök Kırığının Multidisipliner Yaklaşım İle Rehabilitasyonu: Vaka Raporu**

Osman Ataş¹, Asime Gezer Ataş², Tuba Talo Yıldırım²

¹Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Elazığ

²Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Elazığ

Amaç: Bu vakada maksillar 21 numarada alveol kemik altına uzanan komplike kron kök kırığı bulunan adolesan bir hastanın multidisipliner estetik rehabilitasyonu anlatılmaktadır.

Olgu: 13 yaşında erkek hasta Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti bölümüne geçirdiği travmadan bir hafta sonra 21 numaralı dişinde yer alan parçalı komplike kron kırığı nedeniyle başvurdu. Yapılan intraoral muayene sonucunda, 21 numaralı dişinde diş eti altına uzanan komplike kron-kök kırığı tespit edildi. Ayrıca hasta tarafından dişin kronun bir kısmı süt içerisinde getirildi. Radyolojik muayenede ise alveoler kemikte kırık tespit edilmezken, dişte alveol kemik altına uzanan bir kırık tespit edildi. Lokal anestezi altında 21 numaralı diştin tam kalınlıklı mukoperiostal flep kaldırılarak, kırık parça ve kök soketten çıkartıldı. Daha sonra 3 kırık parça ağız dışında self adeziv siman (Rely X U200, 3M ESPE, ABD) ile yapıştırıldı. Apeksin 3-4 mm' lik kısmına MTA (MTA-Angelus, Brasil) bırakıldıktan sonra fiber post (Unicore, Ultradent, ABD) yerleştirildi. Diş bütün haline getirildikten sonra % 2'lik NaF çözeltilisi içerisinde 20 dakika süre ile bekletildi. Diş sokete reimplante edildi ve 4 hafta süreyle esnek bir splint ile sabitlendi.

Sonuç: Alveol kemik altına uzanan bu tür çok parçalı kron-kök kırıklarında dişi ağızda tutabilecek alternatif tedavi seçenekleri değerlendirilmeden çekim yapılmamalı. Özellikle adolesan hastalarda dişin restore edilmesi konservatif bir yöntem olarak tedavi seçenekleri arasında değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Komplike kron-kök kırığı, Reimplantasyon, MTA

P-205**Rehabilitation of Complicated Crown-Root Fracture with Multidisciplinary Approach: Case Report**

Osman Ataş¹, Asime Gezer Ataş², Tuba Talo Yıldırım²

¹Fırat University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Elazig

²Fırat University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Elazig

Objective: In this case, multidisciplinary aesthetic rehabilitation of an adolescent patient with complicated crown fracture extending under the alveolar bone at maxillary number 21 is described.

Case: A 13-year-old male patient referred with a complicated crown fracture located in tooth number 21 one week after his trauma to the Department of Pediatric Dentistry of Fırat University. Intraoral examination revealed a fractured complicated crown fracture of tooth 21, which underwent to the gingiva. In addition, a portion of the crown of the tooth by the patient was brought in milk. In the radiological examination, no fracture was detected in the alveolar bone, but fracture of the tooth was observed under the alveolar bone. Under local anesthesia, the full thickness mucoperiostal flap was removed from tooth 21 and fracture piece and root were removed from the socket. Then, 3 broken pieces teeth were bonded with the self-adhesive cement outside the mouth (Rely X U200, 3M ESPE, USA). Fiber post (Unicore, Ultradent, USA) was placed in the 3-4 mm part of the apex after leaving MTA (MTA-Angelus, Brasil). After the tooth was integrated, it was kept in 2% NaF solution for 20 minutes. The tooth was re-implanted in the socket and fixed with a flexible splint for 4 weeks.

Conclusion: Such multi-part crowns extending under the alveolar bone should not be pull the tooth without evaluating the alternative treatment options that can retain the tooth mouth in the root fractures. In adolescent patients, restoration of the tooth should be considered as a conservative method.

Keywords: Complicated crown-root fracture, Reimplantation, MTA

P-206**Dilin Travmatik Fibromu: İki Olgu Sunumu***Ömer Ekici*

Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Afyonkarahisar

Amaç: Travmatik fibroma, lokal irritasyon veya travmaya bağlı ortaya çıkan reaktif fokal fibröz hiperplazi olarak tanımlanır. En yaygın travmatik fibroma bölgeleri dil, bukkal mukoza ve alt dudak mukozasıdır. Bu rapor, dil ucunda ortaya çıkmış iki travmatik fibroma olgusunun başarılı tedavisini anlatmaktadır.

Olgu Sunumu: 68 yaşında bir kadın hasta, üç yıldan beri dilin sol ön tarafında kademeli olarak başlayan küçük bir büyüme şikayeti ile başvurdu. Lezyon 10 x 10 mm büyüklüğünde, yuvarlak, pürüzsüz yüzeyle, yapışık ve normal mukoza renginde idi. Lokal anestezi altında eksizyonel biyopsi yapıldı. 57 yaşında erkek hasta, dilin ucunda küçük bir büyüme ile başvurdu. Lesion 0,7 cm çapında, normal renkli, fibröz, düz yüzeyle ve saplı idi. Eksizyonel biyopsi yapıldı ve histopatolojik inceleme için gönderildi. Histolojik incelemede, ince rete peglerin olduğu stratifiye skuamöz epitelyal tabaka görüldü Hastalar iyileşmeyi değerlendirmek için bir ay ve bir yıl sonra çağrıldı ve herhangi bir sorun görülmedi.

Sonuç: Travmatik fibroma tedavisi, genellikle cerrahi eksizyon ile yapılır ve nüks oranı çok düşüktür. İrritasyon kaynağı devam ederse ameliyattan sonra tekrarlayabilir. Bu nedenle cerrahi tedavi kadar irritasyon kaynağını yönetmek te önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Travmatik fibroma, irritasyon fibroma, fibröz hiperplazi, dil.

Traumatic Fibroma of the Tongue: Report of Two Cases*Ömer Ekici*

Afyonkarahisar Health Sciences University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Afyonkarahisar

Objective: Traumatic fibroma describe as a reactive focal fibrous hyperplasia due to local irritation or trauma. Most common sites of traumatic fibroma are the tongue, buccal mucosa, and lower labial mucosa. This report describes the successful treatment of two cases of traumatic fibroma in tongue tip.

Case Report: A 68-year-old female patient and presented with a small growth of gradual onset on the left anterior side of the tongue since three years. Lesion was 10x10 mm size, round in shape, smooth surfaced, sessile and normal mucosal colour. Excisional biopsies were done under local anesthesia. A 57-year old male other patient presented with a small growth on tip of tongue. Lesion was 0,7 cm in diameter, normal coloured, fibrous, smooth surfaced, pediculated. Excisional biopsies were done and was send for histopathological examination. Histological examination showed stratified squamous epithelial lining with thin rete ridges. The patients were recalled after a months and a year to evaluate healing, which were uneventful.

Conclusion: Treatment of traumatic fibroma is usually with surgical excision and recurrence rate is very low. It may recur after surgery if the source of irritation continues. Therefore it is important to manage the source of irritation as much as surgical treatment.

Keywords: Traumatic fibroma, irritation fibroma, fibrous hyperplasia, tongue.

P-207**Ips E.Max Press İle Maksiller Anterior Dört Diş Restorasyonu***Aslı Kaymaz, Asude Dilek Nalbant*

Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Lityum disilikat içerikli bir seramik olan IPS E.max Press anterior ve posterior bölgelerde estetik ve iyi fiziksel özelliklere sahip restorasyonlar yapılmasını sağlayan bir materyaldir. Kor şeklinde üretilip veneerlenmeye uygundur. Bu olgu sunumunda maxiller anterior dört kesici dişin estetik restorasyonu aşamalar halinde sunulmaktadır.

Olgu: 22 yaşında erkek hasta anterior dişlerin estetik restorasyonu talebiyle kliniğimize başvurdu. Klinik ve radyolojik muayeneler sonucu generalize gingivitis, maksiller anterior 4 dişin kompozit restorasyonlarında renklenme ve madde kaybı saptandı. PerIODONTAL tedavinin ardından, feldspatik seramik ile veneerlenen 4 adet IPS E.max Press tam seramik restorasyon yapılması planlandı. Bu amaçla, champher basamak şekli ile preparasyon tamamlandı. Papillerin şekillenmesi amacıyla 3 hafta süreyle akrilik geçici restorasyonlar kullanıldı. Diş eti şekillenmesinin ardından basamak lokasyonları kontrol edildi ve subgingival champher basamak oluşturularak preparasyon tamamlandı. Gingival retraksiyonun ardından polivinil siloksan ile ölçü alındı. Kullanılan skala (Noritake) dahilinde A2 renk seçildi. Uyumlu olduğu tespit edilen IPS e.max Press altyapı, feldspatik seramik ile veneerlenmek üzere laboratuvara gönderildi. Teslim aşamasında düzeltmeler ve uyumlamalar yapıldı. Restorasyon rezin siman (Panavia) ile simante edildi.

Sonuç: 1-3-12 aylık kontrollerde fonksiyon, fonasyon ve estetik açıdan sorun görülmedi. Feldspatik seramik ile veneerlenen IPS E.max Press, estetik restorasyonlarda klinisyen için alternatif bir tedavi prosedürüdür.

Anahtar Kelimeler: Anterior restorasyon, Estetik kron, IPS E.max Press

P-207**Restoration of Maxillary Anterior Four Teeth with Ips E.Max Press***Aslı Kaymaz, Asude Dilek Nalbant*

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic, Ankara

Aim: IPS E.max Press, which has a lithium disilicate content, provides restorations with aesthetic and good physical properties in anterior and posterior regions. It is suitable for producing as core and veneering with other ceramics. In this case report, aesthetic restorations of maxillary anterior four incisor teeth were presented in stages.

Case: A 22-year-old male patient referred to our clinic with the request of aesthetic restoration of the anterior four teeth. At the clinical and radiological examinations, generalized gingivitis, coloration and material loss at the the composite restorations of maxillary anterior four teeth were determined. After periodontal treatment, 4 IPS E.max Press restorations with feldspatic ceramic veneering were planned. For this purpose, preparations with champher ending were completed. In order to be form gingival tissue, acrylic temporary restorations were used for 3 weeks. After gingival shaping, margin locations were controlled and preparations were finished with subgingival champher ending lines. After gingival retraction, impression was made with polyvinyl siloxane. A2 color was selected within the scale (Noritake) which is used. IPS e.max Press cores, which were found compatible, were sent to the laboratory for veneering with feldspatic ceramic. Corrections and adjustments were made at the delivery stage. The restorations were cemented with resin cement (Panavia).

Result: In the 1-3-12 month follow-up controls, no problems seen in terms of function, phonation, hygiene and aesthetics. IPS E.max Press with feldspatic ceramic veneering is an alternative material for the aesthetic restorations.

Keywords: Aesthetic crown, Anterior restoration, IPS E.max Press

P-208**Plazma Hücreli Gingivitisin Cerrahisiz Periodontal Tedavisi***Turkel Hasanzade, Ezgi Akbaş*

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Plazma hücreli gingivitis, dişetinin nadir görülen, kollajen liflerin arasına kümelenmiş plazma hücrelerinin yoğun infiltratı ile karakterize benign lezyonudur. Genellikle çeşitli antijenlere, tatlandırıcılara veya baharatlara karşı oluşan aşırı duyarlılık reaksiyonudur. Bu lezyonun önemi, ciddi gingival inflamasyona, kanamaya neden olabilmesi, diskoid lupus, liken planus, sikatriyel pemfigoid, HIV- gingivitis ile karıştırılabilmesi ve malignite gibi daha ciddi durumları taklit edebilmesidir.

Yöntem: 19 yaşındaki erkek hasta dişeti kanaması, ağız kokusu ve dişetlerinde yanma hissi şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik muayenede ağız hijyeninin yetersiz olduğu, üst çenesindeki ön dişler bölgesindeki dişetinde ödem, hiperemi ve periodontal sond ile yapılan hafif bir müdahalede kanama tespit edilmiştir. Hastaya ilk seansta diş yüzeyi temizliği uygulanmış ve oral hijyeni eğitimi verilmiştir. Kontrol seanslarında ödemin azaldığı ama dişetlerinin hala eritematöz olduğu ve dişetlerindeki eritemin, plak ve diştaşı miktarından bağımsız olduğu gözlemlendi. Bu durumda hastadan biyopsi alınmasına karar verildi ve ayrıca hastadan hematolojik testler de istendi. Detaylı anamnez alındığında hastanın sık miktarda acı biber tükettiği tespit edildi. Altta yatabilecek alerjik durumu elemek için hastanın bu alışkanlığını bırakması söylendi. Histopatolojik incelemede epitelde inceleme, altta kalan bağ dokusunda eritrositlerin oluşturduğu hemorajik alan ve plazma hücrelerinin çoğununu oluşturduğu kronik inflamatuvar hücre infiltrasyonu gözlemlendi. İki hafta sonraki yeniden değerlendirmede dişetindeki eritematöz alanın iyileştiği gözlemlendi.

Sonuç: Plazma hücreli gingivitisin ön tanısında en önemli bulgu, konvansiyonel periodontal tedaviye cevap vermeyen dişeti sorunlarıdır ve bu durumda biyopsi alınması gerekmektedir. Histopatolojik incelemede epitelin altında kalan bağ dokusunda yoğun plazma hücresi infiltrasyonu görülür. Mevcut vakada faz 1 periodontal tedavi sonrası iyileşmeyen ve plaktan bağımsız lezyonların varlığı, plazma hücreli gingivitis ön tanısını düşündürmüştür. Plazma hücreli gingivitis lezyonlardaki yoğun plazma hücresi varlığını göz önünde bulundurarak kırmızı biber, tarçın, zencefil gibi baharatlar, nane, tarçın içerikli diş macunu veya sakızlar gibi allerjenlere karşı immünolojik bir reaksiyon olduğu düşünülmeli ve bu etkenler elimine edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: alerjik reaksiyon, gingivitis, plazma hücresi**P-208****Non Surgical Periodontal Treatment of Plasma Cell Gingivitis***Turkel Hasanzade, Ezgi Akbaş*

İzmir Katip Celebi University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İzmir

Aim: Plasma cell gingivitis is a rare benign lesion of the gingiva characterized by the intense infiltration of plasma cells clustered between collagen fibers. It is usually a hypersensitivity reaction to various antigens. The importance of this lesion is that it can be confused with severe gingival inflammation, bleeding, discoid lupus, lichen planus, cicatricial pemphigoid, HIV-gingivitis and mimic more serious conditions such as malignancy.

Method: A 19 - year old male patient was presented with gingival bleeding, halitosis and burning sensation in the gums. Clinical examination revealed poor oral hygiene, edema of the gingiva, hyperemia and mild bleeding with periodontal probe. The patient underwent tooth surface scaling and oral hygiene recommendation in the first session. During the control sessions, edema decreased but gums were still erythematous and the erythema was independent of the amount of plaque and calculus. It was decided to take a biopsy and hematological tests were requested. A detailed history revealed that the patient consumed large amount of hot pepper. The patient was told to give up this habit in order to eliminate the underlying allergic condition. Histopathologic examination revealed thinning of the epithelium and hemorrhagic area of erythrocytes in the underlying connective tissue and chronic inflammatory cell infiltration of the plasma cells. Two weeks later, healing of the gingival erythematous area was observed.

Result: The most important finding in the preliminary diagnosis is gingival problems which do not respond to conventional periodontal treatment and biopsy is required. Histopathological examination shows intense plasma cell infiltration in the connective tissue under the epithelium. Considering the presence of dense plasma cells in plasma cell gingivitis lesions, an immunological reaction to allergens such as spices like paprika, cinnamon, ginger, mint, cinnamon, toothpaste or gums should be considered and these factors should be eliminated.

Keywords: allergic reaction, gingivitis, plasma cell

P-209

Teleskop Tutuculu Protez Ve All On Four Tedavi Konseptinin Kullanılarak Tam Dişsiz Hastanın Protetik Rehabilitasyonu: Olgu Raporu

Meryem Önder Şahin, Merve Dede, *Simge Eyidoğan*, Fatma Ünalın

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Alt üst tam dişsiz hastanın alt çenesi için all-on-four tedavi konsepti ile üst çenesi için ise hastanın isteği üzere total protez planlaması yapıldı. Alt çeneye implantlar yerleştirildikten sonra üst çenesi için de implant yaptırmaya karar verdi. Sürecin sonunda üst çenede implant destekli teleskop tutuculu protez alt çeneye de all-on-four tedavi konseptiyle protetik rehabilitasyonu amaçlandı.

Olgu Raporu: Herhangi bir rahatsızlığı bulunmayan 63 yaşındaki erkek hastanın İÜ Diş Hekimliği Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalına başvurusu sonucu alt çene protetik rehabilitasyonu için all-on-four tedavi konsepti planlaması yapıldı. Başlangıçta üst dişsiz çenesine total protez dışında bir tedavi uygulanmasını istemedi. Hastaya öncelikle alt üst total protezi yapıldı. Hastanın protezi kullanması, herhangi bir şikayetin olmamasını takiben Ağız Diş ve Çene cerrahisi kliniğinde alt çene anterior bölgede 2 aksiyel, posterior bölgede 2 distale eğimli olmak üzere toplam 4 Direct marka implant uygulandı. Multiunitleri takılmış olarak gelen hastaya multiunitleri üzerine geçici abutmentleri takıldı. Otopolimerizan rezinle aynı gün sabitleme işlemi sırasında protez kırıldığı için yüklenme ertesi gün yapıldı. 4 ay sonra kalıcı protezleri uygulandı. Bekleme sırasında üst çeneye de implant yaptırmak isteyen hastaya distalde yeterli kemik miktarının olmaması ve yapılacak olan protezde kantiliver uzunluğu fazla olacağı için all on four tedavi konsepti planlanmadı. Teleskopik hareketli protez planlaması yapılarak Direct marka 4 implant yerleştirildi. Hastanın protetik rehabilitasyonu üst çenede implant destekli teleskop tutuculu protezlerle alt çenede all-on-four tedavi konsepti uygulanarak tamamlandı.

Sonuç: All-on-four tedavi konsepti klinik sonuçlarıyla dişsiz hastalar için başarılı bir tedavi seçeneğidir. Azaltılan implant ve komponent sayısı, geleneksel implant tedavisi ile karşılaştırıldığında maliyeti düşürmektedir. İmmediat yüklenme, kısa tedavi süresi ve artırılmış hasta memnuniyetiyle hızlı ve verimli tedavi sonuçları alınmaktadır. Hastaların dental implantlarla tedavi edilebilmelerinde çeşitli faktörler rol oynamaktadır. Anatomik faktörler posteriora implant yerleşimine engel olduğunda bu olgu raporundaki gibi implant destekli teleskopik hareketli protez ile hastaların estetik, fonksiyonel beklentileri karşılanabilir.

Anahtar Kelimeler: dental implantlar, immediate yüklenme, teleskop tutucular

P-209

Prosthetic Rehabilitation of Edentulous Patient Using Telescopic Crown Retained Overdenture and All Four Treatment Concept: A Case Report

Meryem Önder Şahin, Merve Dede, *Simge Eyidoğan*, Fatma Ünalın

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İstanbul

Purpose: All-on-four treatment concept was applied to the lower jaw of a edentulous patient, a complete denture planning was made to the upper jaw as the patient's request. After the implants were placed in the lower jaw, the patient decided to have an implant for the upper jaw. with the aim of prosthetic rehabilitation, an implant-supported telescopic crown was applied to the upper jaw and all-on-four treatment concept was applied to the lower jaw.

Case Report: On the application of a 63-year-old male patient with no discomfort, all-on-four treatment concept was planned for lower jaw prosthetic rehabilitation. Initially, he did not want to have any treatment other than a complete denture on his upper toothless jaw. The patient underwent lower-upper-complete prosthesis. Following the use of a prosthesis and no complaints, a total of 4 implants were placed to the lower jaw at the Surgery Clinic. Temporary abutments were placed on the patient's existing multiunits. The prosthesis was broken during the fixation process on the same day, so the loading procedure was performed the next day. All-on-four treatment concept was not applied for the this patient who wanted to have an implant in the upper jaw during the waiting period, because there was not enough bone in the distal and the length of the cantilever in the prosthesis would be large. Telescopic prosthesis was planned and 4 implants were placed. The prosthetic rehabilitation of the patient was completed with implant-supported-telescopic prostheses and all-on-four treatment concept.

Result: The all-on-four treatment concept is a treatment option for edentulous patients considering clinical outcomes. Fast, efficient treatment results are obtained with immediate loading, short treatment duration, high patient satisfaction. When anatomical factors hinder the implant placement in the posterior region, the aesthetic, functional expectations of the patients can be met with an implant-supported-telescopic-prosthesis.

Keywords: dental implants, immediate loading, telescopic attachments

P-210**Maksiller Anterior Bölgedeki Peri-implant Sert Ve Yumuşak Doku Artırımı**

Engin Özgür¹, Sevinç Ertuğrul², Mehmet Dikmen³

¹Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Ankara

²Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

³Özel Klinik, Ankara

Amaç: Anterior estetik bölgede implant çevresinde yumuşak doku çekilmesi hem gülüş estetiğini hem de implantın prognozunu olumsuz etkileyen bir durumdur. Estetik bölgede implant çevresinde yumuşak dokudaki kayıpların düzeltilmesi klinik olarak en zor durumlardan biridir. Bu olgu sunumunda #21 bölgesindeki implant çevresindeki sert ve yumuşak dokudaki kayıpların (Seibert Sınıf III) rehabilitasyonunu bildirilmektedir.

Olgu: Tedavi protokolü olarak öncelikle implantın bukkalinde rezorbe olmuş kemik dokusunu geri kazanmak amacıyla ksenog-reft (Geistlich, Bio-Oss®) ve kollajen membran (Geistlich, Bio-Gide®) uygulanmıştır. Bu işlemden 2 ay sonra yumuşak dokudaki horizontal ve vertikal defekt, Seibert'in tanımladığı "Tam kalınlıklı palatal onlay greft" tekniğiyle, greftli saha ekspoz edilmeden deepitelizasyon sonrası, palatal bölgeden alınan onlay greftle augmented edilmiştir. Post-operatif ikinci ayda çekilmenin %100 kapandığı, horizontal yönde doku kazancı elde edildiği ve keratinize dişeti miktarında artış olduğu gözlemlendi.

Sonuç: Maksiller anterior bölgedeki estetik sorunlar hasta ve hekim için son derece zorlayıcıdır; ancak doğru teşhis ve planlama ile öngörülebilir sonuçların elde edilmesi mümkün olabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İmplant, Otojen greft, Dişeti çekilmesi, Estetik

P-210**Peri-implant Hard and Soft Tissue Augmentation in the Anterior Maxilla**

Engin Özgür¹, Sevinç Ertuğrul², Mehmet Dikmen³

¹Baskent University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Ankara

²Baskent University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara

³Private Practice, Ankara, Turkey

Aim: Soft tissue recessions in the anterior aesthetic zone may compromise the smile aesthetics and the prognosis of dental implants. It is one of the most difficult cases to treat. We report a case of a dental implant in the #21 region, with hard and soft tissue loss (Seibert Class III) and its treatment.

Case: At the beginning of the treatment protocol; bone graft (Geistlich, Bio-Oss) and collagen membrane (Geistlich, Bio-Gide®) were used to regenerate the peri-implant buccal bone. Two months later, the horizontal and vertical components of the soft tissue defect were augmented according to Seibert's "full thickness onlay graft technique" with a graft harvested from the palate. At the post-operative second month, 100% defect coverage was achieved. Soft tissue gain was obtained in both horizontal and vertical aspects and the width of the keratinized tissue was increased.

Conclusion: Aesthetic problems in the anterior maxilla are extremely challenging for the patient and the clinician; however, it is possible to achieve predictable results with adequate diagnosis and treatment plan.

Keywords: Dental Implant, Autograft, Gingival recession, Aesthetic

P-211**Faz-1 Periodontal Tedavi Ve Takibi: Olgu Sunumu**

Ethem Buğra Sağıroğlu¹, Nazlı Gül Kınöğlu², Burcu Karaduman³

¹Biruni Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, 5. Sınıf Öğrencisi, İstanbul

²Biruni Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Doktora Öğrencisi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

³Biruni Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Periodontitis, spesifik mikroorganizmaların veya spesifik mikroorganizma gruplarının neden olduğu, dişlerin destek dokularını etkileyen, periodontal cep formasyonu ve/veya dişeti çekilmesinin yanı sıra periodontal ligament ve alveoler kemik yıkımı ile sonuçlanan yıkıcı ve enflamatuvar bir hastalıktır. Periodontitis etiolojisinde bakteriyel enfeksiyonun önemli bir rol oynadığı bilinmektedir. Faz-1 periodontal tedavinin amacı, mikrobiyal etiyojolojiyi ve hastalığa sebebiyet veren faktörleri değiştirmek veya ortadan kaldırmak, böylece hastalığın ilerlemesini durdurmak ve periodontal dokuları sağlıklı forma döndürmektir. Faz-1 periodontal tedavi, supragingival ve subgingival eklemlerin uzaklaştırılmasını içerir.

Olgu: 22 yaşında, sigara içen kadın hasta kliniğimize yoğun miktarda diştaşı, dişeti büyümesi ve dişeti kanaması şikâyeti ile başvurdu. Hastanın sistemik hastalık öyküsü yoktu. İntraoral muayenede, tüm ağızda ve özellikle alt kesiciler bölgesinde, yoğun miktarda diştaşı, dişeti çekilmesi, sondlamada kanama, dişeti büyümesi ve ataşman kaybı görüldü. Radyografik incelemede hafif kemik kaybı tespit edildi. Hastaya Evre 1, Derece B Periodontitis tanısı konuldu. Hastaya faz-1 periodontal tedavi dahilinde oral hijyen eğitimi verildi ve lokal anestezi altında diş yüzeyi temizliği ve kök yüzeyi düzleştirilmesi işlemleri uygulandı. Herhangi bir antibiyotik reçete edilmedi. Faz-1 periodontal tedaviden 4 hafta sonra hasta kontrol için çağrıldı. Olumlu klinik iyileşme elde edildi. Hasta 3 ay sonra tekrar değerlendirildi ve takip süresince hastanın periodontal sağlık durumu idame edildi.

Sonuç: Bu olgu sunumu, faz-1 periodontal tedavinin periodontal hastalıkların kontrolünde ve iyileşmesinde önemli bir rolü olduğunu ortaya koymaktadır. Ayrıca periodontal doku yıkımını önleyerek, periodontal cerrahiye gerek kalmaksızın, periodontal sağlığın idamesini de sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Faz-1 periodontal tedavi, idame, periodontitis

P-211**Phase-1 Periodontal Therapy And Follow-Up: A Case Report**

Ethem Buğra Sağıroğlu¹, Nazlı Gül Kınöğlu², Burcu Karaduman³

¹Biruni University Faculty of Dentistry, 5th Grade Student, İstanbul

²PhD Student, Biruni University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul

³Biruni University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul

Objective: Periodontitis is a destructive and inflammatory disease of supporting tissues of the teeth caused by specific microorganisms or groups of specific microorganisms, resulting in progressive destruction of the periodontal ligament and alveolar bone with periodontal pocket formation and/or gingival recession. It is known that bacterial infection plays an important role in the etiology of periodontitis. The objective of phase I therapy is to alter or eliminate the microbial etiology and factors that contribute to the disease, thereby halting the progression of disease and converting the periodontal tissues to the healthy condition. Phase-1 periodontal therapy includes removing supragingival and subgingival deposits.

Case Presentation: A 22-year-old, smoker, female patient applied to our clinic with a complaint of significant calculus deposits, gingival overgrowth and gingival bleeding. The patient had no history of systemic disease. Abundant calculus, gingival recession, bleeding on probing, gingival enlargement, gingival recession, and attachment loss were seen on the intraoral examination, particularly at the lower incision area. Radiographic examination revealed mild bone loss. The patient was diagnosed with Periodontitis; Stage 1, Grade B. Phase-1 periodontal therapy including oral hygiene instructions and scaling and root planing under the local anesthesia was performed. No antibiotics were prescribed. The patient was recalled for control 4 weeks after phase-1 periodontal treatment. Favorable clinical improvement was obtained. The patient was reevaluated after 3 months and periodontal health was maintained during the follow-up period.

Conclusion: This case report reveals that phase-1 periodontal therapy has an important role in the control and healing of periodontal diseases. It seems to prevent further periodontal tissue destruction and to maintain periodontal health without periodontal surgery.

Keywords: Periodontitis, phase-1 periodontal therapy, maintenance

P-212**Çocuk Hastada Travmaya Bağlı Diş Kaybından Sonra Estetiğin Sağlanması***Tuğçe Ceceloğlu, Yelda Kasımoğlu, Koray Gençay*

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Üst kesici dişlerinde eksiklik görülen genç hastaların tedavisi pedodontistler için zorluk teşkil etmektedir. Ortodontik tedavi öncesi yan kesici dişin formunun modifiye edilmesi, bu problemin bir çözüm yoludur. Bu raporda bir çocuk hastada yan kesici dişin kuron morfolojisinin modifiye edilerek bir orta kesici dişe dönüştürülmesi için yapılan tedavi süreci sunulacaktır.

Olgu: 11 yaşında sağlıklı kız hasta, üst çene kesici diş bölgesindeki estetik problem şikayeti ile İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvurdu. Hastanın hikayesinde iki yıl önce okul bahçesindeki bir kaza yüzünden üst sol orta kesici dişinin avulse olduğu ve üst sol yan kesici dişinin lüksasyona uğradığı, zaman içerisinde yan kesici dişin orta kesici dişin yerine doğru mesialize olduğu öğrenildi. Muayene sırasında yan kesici dişe daha önceden kök kanal tedavisi yapıldığı görüldü ve diş ile ilişkili bir fistül varlığı saptandı. Retreatment tedavisine başlandı ve 1 ay boyunca 2 haftada bir kanal içindeki kalsiyum hidroksit patı değiştirildikten sonra MTA apeksifikasyonu tamamlandı. Endodontik tedavi sonrası, yan kesici dişi orta kesici dişe benzetmek için mock-up tekniği kullanılarak kompozit rezin restorasyon yapıldı.

Sonuç: Laminate veneer veya tam kuron restorasyonları kadar uzun ömürlü olmamasına rağmen, kompozit rezinin geri dönüşümlü olması, dişin yapısını koruması, restorasyona ileride gerekli olabilecek ekleme veya çıkartma işlemlerine olanak sağlaması ve ucuz olması gibi avantajları bulunmaktadır. Üst kesici diş eksikliğinde kompozit restorasyonlar ile kamuflaj tedavisi; estetik sonuçlar veren, basit, maliyeti düşük ve pratik bir teknik olarak çocuk diş hekimliğinde tercih edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: avulsiyon, kamuflaj, diş kaybı

P-212**Restoring Esthetics After Traumatic Tooth Loss in a Child***Tuğçe Ceceloğlu, Yelda Kasımoğlu, Koray Gençay*

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, İstanbul

Aim: The treatment of young patients with missing maxillary incisors poses a challenge to pediatric dentists. Modifying the lateral incisor before the orthodontic treatment is one possible way to overcome this problem. The present report aimed to describe with a modification of crown anatomy of a lateral incisor to simulate a central incisor in a pediatric patient.

Case: A healthy 11-year-old female patient were referred to İstanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics with an esthetic complaint of her maxillary incisor region. Two years previous, as the result of an accident on a school playground, the patient's maxillary left central incisor was avulsed and the left lateral incisor luxated. The upper left central incisor was avulsed and the upper left lateral incisor was shifted towards the position of the central incisor. The lateral incisor had a root canal treatment previously with showing a fistula. Retreatment was initiated and the root canal of was filled with calcium hydroxide, which was replaced every 2 weeks for a period of 1 month, after which an MTA apexification was completed. A composite resin restoration with mock-up technique was chosen at the end of the endodontic treatment to modify the lateral incisor.

Conclusion: Although it may lack the permanency of a laminate veneer or complete-crown restoration, composite resin has the advantages of being reversible, conserving tooth structure, allowing the possibility of future incremental addition/removal of material, and costing less. Composite build-up is a simpler, less time-consuming, and consequently cheaper technique, establishing an esthetic result in missing central incisors.

Keywords: avulsion, camouflage, tooth loss

P-213**Estetik Bölgede Tek Diş İmmediat İmplant ve Peek Abutment Uygulaması: Olgu Sunumu**

İlkay Aydogdu¹, Ebru Cal², Ergun Dudak¹

¹Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir

²Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Polietereterketon (PEEK), dental implant abutment materyali olarak kullanılabilen yüksek performanslı bir termoplastik polimerdir. Kemiğe yakın elastik modülü sayesinde gelen stresi minimize eder. PEEK, peri-implant dokuların daha iyi radyografik olarak görüntülenmesine izin verebilen ve kompozit malzemelerle kaplanarak kişiye özel şekillendirilebilen radyoaktif bir maddedir. Bu olguda 44 nolu dişin çekimi ile birlikte immediat implant ve peek abutment uygulamasıyla estetik bölgede dişsiz geçirilen süreyi minimize etmek amaçlanmaktaydı.

Yöntem: Lokal anestezi altında 44 nolu diş çekilerek immediat implant yerleştirilmiş, aynı seansta yüksek performanslı bir polimer olan Polietereterketon (PEEK) abutment uygulanarak protez işlemlerine başlanmıştır.

Bulgular: Kemik elastik modülleri ve PEEK polimerinin elastik modülünün yakın eşleşmesi, stres koruyucu etki sağlar ve kemik remodasyonunu teşvik eder. Bu nedenle, PEEK implant abutmentlerinin yapımında titanyuma uygulanabilir bir alternatif olabilir. PEEK, Ti'ye kıyasla dental implant malzemesi olarak bazı klinik avantajlara sahiptir. İlk olarak, daha az aşırı duyarlılık ve alerjik reaksiyonlara neden olur. İkinci olarak, radyolüsenttir ve manyetik rezonans görüntüleme daha az sayıda esere neden olur. Üçüncüsü, metalik bir renge sahip olmadığından Ti'den daha estetik bir görünüme sahiptir.

Sonuç: PEEK, bir dizi implant, abutment, hareketli ve kron-köprü protezler için umut vaat eden polimer bir malzemedir. Bu olguda da diş çekimini takiben yapılan immediat implant uygulamasında peek abutment kullanılarak estetik bölgede metal alt yapı kullanıldığında oluşabilecek estetik olumsuzluklar önlenmiş, hastanın mümkün olan en kısa sürede implant üstü sabit protez ile estetik ve fonksiyonu sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: peek abutment, dental implant, erken yükleme

P-213**A Single Dental Implant and Peek Abutment Application in Aesthetic Region: Case Report**

İlkay Aydogdu¹, Ebru Cal², Ergun Dudak¹

¹Ege University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İzmir

²Ege University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İzmir

Purpose: Polyetheretherketone (PEEK) is a high performance thermoplastic polymer that can be used as dental implant abutment material. Thanks to its elastic modulus close to bone, it minimizes the stress. PEEK is a radioactive substance that can be tailored to the person and can be customized by using composite materials to allow better radiographic imaging of peri-implant tissues. In this case, it was aimed to minimize the toothless time in aesthetic region with the application of immediate implant and peek abutment with the extraction of tooth 44.

Method: The tooth was taken under local anesthesia and the immediate implant was placed. In the same session, a high performance polymer, Polietereterketon (PEEK) abutment was applied and prosthesis procedures were started.

Results: A close match of the elastic modulus of the bone and the elastic modulus of the PEEK polymer provides a stress protective effect and promotes bone remodulation. Therefore, PEEK can be a viable alternative to titanium in implant abutments. PEEK has some clinical advantages as dental implant material compared to Ti. First, it causes less hypersensitivity and allergic reactions. Secondly, it is radiolucent and causes fewer studies in magnetic resonance imaging. The third has a more aesthetic appearance than Ti because it does not have a metallic color.

Conclusion: PEEK is a promising polymer material for a range of implants, abutments, moving and crown-bridge prostheses. In this case, aesthetic negativity which can occur when using metal substructure in aesthetic area by using peek abutment in immediate implant application after tooth extraction is prevented and aesthetic and function of the patient with implant fixed prosthesis is provided as soon as possible.

Keywords: Peek abutment, dental implant, early loading

P-214**Generalize Kronik Periodontitis Hastasında Periodontal Tedavi ve Splint Uygulaması***Muhammed Bahadır Olcay, Murat İnanç Cengiz*

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Zonguldak

Amaç: Generalize kronik periodontitis hastalarında özellikle anterior diş kayıplarında protetik ve restoratif rehabilitasyon ve planlama oldukça güç olabilmektedir. Bu olgu sunumunda; generalize kronik periodontitisli, maksiller anterior, 24 ve 26 nolu dişlerinde mobilite olan hastanın periodontal tedavilerinin yapılmasının ardından periodontal splint uygulanmıştır.

Olgu: Hasta dişetlerinde spontan kanama, ağız kokusu, dişlerde mobilite, estetik ve fonksiyonel şikayetlerle kliniğimize başvurmuştur. Dişlerdeki mobilite, dişetlerindeki ödem ve kanamalar, yaygın derin periodontal cepler ve ataşman kayıpları göz önüne alınarak hastanın periodontal tedavileri yapıldı. Detertraj ve kök yüzey düzleştirilmesi tedavisi gören hastanın ağız kokusu, dişetlerindeki kanama giderilmiş, dişlerdeki mobiliteler azalmış, derin periodontal ceplerde ataşman kazancı gözlenmiştir. Periodontal tedavilerin ardından konservatif bir yaklaşımla daimi periodontal splint yapıldı; estetik ve fonksiyonel beklentiler karşılandı. Hastanın kontrolleri 3 ayda bir yapılmaktadır.

Sonuç: Generalize kronik periodontitisi bulunan, implant tedavisinin uygulanmadığı, hareketli protez kullanmak istemeyen hastalarda Faz-1 tedavilerinin ardından daimi periodontal splint konservatif ve hasta tarafından kabul edilebilir bir tedavi yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: Generalize Kronik Periodontitis, Mobilite, Splint

P-214**Generalized Chronic Periodontitis Patients Periodontal Treatment and Application of Anterior Tooth Splint***Muhammed Bahadır Olcay, Murat İnanç Cengiz*

Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Zonguldak

Objective: Prosthetic and restorative rehabilitation could be difficult in generalized chronic periodontitis patients, especially in anterior region. This case report describes a patient who has generalized chronic periodontitis with anterior mobility (tooth 24,26) and after treated periodontally, a periodontal splint was made successfully.

Case: The patient was attempt to our clinic with aesthetic and functional complaints due to spontaneous bleeding in gums, heavy oral malodor and generalized mobility in teeth. After scaling and root planning treatment, the patient's oral malodor and gingival bleeding had been eliminated, the mobility had been decreased, and attachment gains were observed in deep pockets. Following periodontal treatment, a permanent periodontal splint were performed for patient's aesthetic and functional expectations. The patient follow-up in every 3 months now.

Conclusion: Permanent periodontal splint can be performed as a conservative treatment method after Phase-1 treatment in patients who have generalized chronic periodontitis and who don't want a removable partial denture or implants.

Keywords: Generalized Chronic Periodontitis, Mobility, Splint

P-215**Protez İrritasyonuna Bağlı Piyojenik Granülom: Olgu Sunumu***Yusuf Ezgi, Tuba Talo Yıldırım*

Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Elazığ

Amaç: Piyojenik granülom, ağız içinde, özellikle gingivada yaygın olarak görülebilen bir lezyondur. Etiyolojisi tam olarak bilinmese de; travma, irritasyon, hormonal değişikliklerin rol oynadığına dair genel bir görüş hakimdir. Hastalık özellikle gençlerde ve gebelerde sıklıkla görülmesiyle birlikte her yaşta karşılaşılabilmektedir. Bu vakanın amacı protez irritasyonuna bağlı hastada oluşan piyojenik granülomun tanı ve tedavisinin değerlendirilmesidir.

Olgu: 60 yaşındaki kadın hasta kliniğimize üst ön gingival bölgedeki kitle ile başvurdu. Alınan anamnezde hastanın hiçbir sistemik hastalığı olmadığı, ön bölgedeki kitlenin 2 sene önce de olduğu, tedavi gördüğü, ancak tekrarladığı öğrenilmiştir. Ağız içi muayenede hastanın total protez kullandığı, üst ön gingival orta hatta, kret tepesinden labial sulkusa kadar uzanan 1,5×1,1×0,5 cm boyutlarında protez irritasyonuna bağlı kırmızı, sapı yapışık dişetinde bulunan bir kitle tespit edildi. Kitle lokal anestezi altında eksise edildi ve patoloji laboratuvarına gönderildi. Patoloji laboratuvarı irritasyona bağlı ve mikroid değişikliklerin gözlemlendiğini, piyojenik granülom ve ülseryon görüldüğünü rapor etti. Kontrole gelen hasta, protez kliniğine protezinin yenilenmesi için yönlendirildi. Dört hafta sonra tekrar kontrole gelen hastanın bölgedeki dokusunun tamamıyla iyileştiği tespit edildi.

Sonuç: Piyojenik granülom her yaş gurubunda ortaya çıkabilen tümör benzeri bir oluşumdur. Eksizyonu ile birlikte başarılı sonuçlar alınabilmektedir. Ancak etiyolojik etkenler ortadan kaldırılamazsa tekrar ortaya çıkması kaçınılmazdır.

Anahtar Kelimeler: Piyojenik granülom, protetik irritasyon, travma

P-215**Pyogenic Granuloma Related to Prosthesis Irritation: A Case Report***Yusuf Ezgi, Tuba Talo Yıldırım*

Fırat University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Elazığ

Aim: Pyogenic granuloma is a lesion that is widely visible in the mouth, especially in the gingiva. Although the etiology is not known exactly; there is a general opinion that trauma, irritation and hormonal changes play a role. The disease can be encountered in all ages, especially in young and pregnant women. The aim of this case is to evaluate the diagnosis and treatment of pyogenic granuloma caused by prosthetic irritation.

Case: A 60-year-old female patient with total prosthesis was admitted to our clinic with a mass in the anterior gingival region. In the anamnesis, it was learned that the patient had no systemic disease and the mass in the anterior region was formed 2 years ago, too. with intraoral examination, a red mass of 1,5×1,1×0,5 mm in size with stalk at the attached gingiva, due to the irritation of the prosthesis has been detected. It was extending from the top of crest to the labial sulcus in upper front gingival midline. The mass was excised under local anesthesia and sent to the pathology laboratory. The pathology laboratory reported pyogenic granuloma with myxoid changes and ulcerations due to irritation. The patient who came to the control was referred to the prosthesis clinic for renewal of the prosthesis. After 4 weeks, the tissue at the region has been completely healed.

Conclusion: Pyogenic granuloma is a tumor-like formation that may occur in all age groups. Successful results can be obtained with excision. However, if the etiological factors cannot be eliminated, it is inevitable to occur again.

Keywords: Pyogenic granuloma, prosthetic irritation, trauma

P-216**Travma Sonrası Gelişen Yumuşak Doku Lezyonu: Bir Olgu Sunumu***Sevda Kurt¹, Meltem Zihni Korkmaz¹, Dilara Nil Tomrukçu², Sema Aydınöğlü³*¹Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Rize²Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Rize³Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Rize

Amaç: Travmatik yaralanma, çocuk diş hekimliğinde çok karşılaşılan bir durumdur. Bu durum; diş, alveol kemiği, ekstraoral ve intraoral yumuşak doku hasarlarına sebebiyet verebilir. Vaka sunumumuzda vestibül dişetinde travma sonrası lezyon gözlenen çocuk hastanın tanı ve tedavi planlaması sunulmaktadır.

Olgu: Bir yıl önce travma hikayesi olan 7 yaşında erkek hasta üst çene vestibül dişeti bölgesindeki kırmızı-mor renkli ve zamanla büyüyen yumuşak doku lezyonu sebebiyle kliniğimize başvurdu. Lezyonun sebebinin anlaşılabilmesi için klinik muayene, 2 boyutlu radyografik değerlendirme ve 3 boyutlu görüntüleme yapılarak diş ve çevre dokular ayrıntılı olarak incelendi. Lezyona komşu dişler vital bulgu verdi ve radyografik değerlendirmelerde herhangi bir patoloji gözlenmedi. Hem etkenin belirlenmesi hem de lezyonun tedavisi için cerrahi operasyon planlandı. Flep operasyonu sırasında alveol kemiğinde ana etken olduğu düşünülen ince bir çatlak hattı gözlemlendi. Lezyon eksizyonel olarak uzaklaştırılarak granülasyon dokuları temizlendi. Operasyon sonrası hasta ve hasta yakını bakım ve kontroller açısından bilgilendirildi, idama fazına geçildi. 6 ay sonraki kontrolde herhangi bir nüks gözlemlenmedi.

Sonuç: Bazı durumlarda görüntüleme yöntemleri tanı ve tedavi planlaması için yetersiz kalabilmekte; böyle durumlarda klinik uygulamalar hekime yön verici olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Travma, alveol kemiği, yumuşak doku lezyonu

Soft Tissue Lesion After A Trauma: A Case Report*Sevda Kurt¹, Meltem Zihni Korkmaz¹, Dilara Nil Tomrukçu², Sema Aydınöğlü³*¹Recep Tayyip Erdoğan University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Rize²Recep Tayyip Erdoğan University Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, Rize³Recep Tayyip Erdoğan University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Rize

Purpose: Traumatic injuries are common in paediatric dentistry. This situation can cause damage to tooth, alveolar bone, extraoral and intraoral soft tissue. In our case report, the diagnosis and treatment planning of the paediatric patient with post-traumatic lesion in the vestibule gingiva is presented.

Case: A 7-year-old male patient who had a history of trauma one year ago was admitted to our clinic with a red-purple and gradually growing soft tissue lesion in the vestibular maxillary gingiva. In order to understand the cause of the lesion, clinical examination, 2-dimensional radiographic evaluation, and 3-dimensional imaging were performed. The teeth and surrounding tissues were examined in detail. The teeth adjacent to the lesion showed vital symptom and no pathology was observed in radiographic evaluations. The surgical operation was planned for both determination of the agent and treatment of the lesion. During the flap operation, a thin crack line was observed which was thought to be the main factor in the alveolar bone. The lesion was removed and the granulation tissue was cleared. After the operation, the patient and his relatives were informed in terms of care and controls. The next process was the maintenance phase. No relapse was observed after 6 months.

Conclusion: In some cases, imaging methods may be insufficient for diagnosis and treatment planning; clinical practice is guiding for the physician.

Keywords: Trauma, alveolar bone, soft tissue lesion

P-217**Multiple Myelom Hastalarında IV Bifosfonat Kullanımına Bağlı Oluşan Çene Osteonekrozlarının Tedavisi: Olgu sunumu***Ergun Dudak, İlkay Aydogdu*

Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Multiple myelom, plazma hücrelerinin kemik iliğinde anormal immunoglobulin (Ig) üretmeleri ile karakterize malign bir hastalıktır. Multiple myelom hastalarında osteoklastik aktivitenin stimule olması sonucu oluşan iskeletsel komplikasyonları önlemeye yönelik olarak ise bifosfonatlar kullanılmaktadır. Bifosfonat kullanımına bağlı çene kemiklerinde meydana gelen osteonekroz "Bifosfonatların indüklediği çene osteonekrozu" (Biphosphonates-induced jaw osteonecrosis) şeklinde adlandırılmaktadır (BİJON). Bu hastaların tedavi planlamasında amaç ağrının giderilmesi, yumuşak ve sert dokuda oluşan enfeksiyonun kontrolü ve hastalığın ilerlemesinin engellenmesidir. Konu ile ilgili olgu güncel literatür ışığında anlatılacaktır.

Yöntem: Antibakteriyel ağız gargarası (klorheksidin glukonat, hidrojen peroksit), antibiyoterapi (tercihen amoksisilin ve metronidazol),analjezikler,enfeksiyon ve ağrının giderilmesi için cerrahi debridman veya rezeksiyon.

Bulgular: Multiple myelom nedeni ile iv bifosfonat tedavisi gören hasta kliğimize maxiller posterior bölgede expoze nekrotik kemik alanı ve ilgili bölgede ağrı ve pürülan akıntı şikayeti ile başvurmuştur. Hastada nekrotik kemik expoza, ağrı, ilgili bölgede pürülan akıntı gözlenmiştir.

Sonuç: Amerikan Klinik Onkoloji Derneği IV bifosfonat tedavisinin multiple myelomaya bağlı metastatik osteolitik lezyonların tedavisinde yararlı olduğunu bildirmiştir. Amerikan Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği (AAOMS) BİJON'un kesin tanısı için üç karakteristik özellik belirlemiştir;1) Devam eden ya da geçmişte uygulanmış anti-rezorbif ajan veya bisfosfonat tedavisi 2) Baş-boyun bölgesinden daha önce radyoterapi alınmamış olması 3) Ekspoze nekrotik kemiğin veya intra-oral ya da ekstra-oral fistül yoluyla problemlenilen ekspoze kemiğin sekiz haftadan daha uzun süredir var olması.BİJON için diş çekimi, dentoalveoler cerrahi, protez travmaları, kötü ağız hijyeni ve ağız içi enfeksiyonlar gibi lokal risk faktörlerinin yanısıra; bisfosfonatların IV kullanımı, multiple myelom ve neoplazmların kemik metastazlarının varlığı gibi sistemik risk faktörleri de mevcuttur. Bu sistemik faktörlerden en etkili olanın %46.5 oranla multiple myelom olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Multipl myelom, osteonekroz, bifosfonat

P-217**Treatment of Maxillofacial Osteonecrosis Due to IV Bisphosphonate Use in Multiple Myeloma Patients: Case Report***Ergun Dudak, İlkay Aydogdu*

Ege University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İzmir

Purpose: Multiple myeloma is a malignant disease characterized by plasma cells producing abnormal immunoglobulin (Ig) in the bone marrow. Bisphosphonates are used to prevent skeletal complications caused by stimulation of osteoclastic activity in multiple myeloma patients.Osteonecrosis occurring in the jaw bones due to bisphosphonate use is termed "Bisphosphonates-induced jaw osteonecrosis" (BİJON).The aim of treatment planning of these patients is to eliminate pain, control the infection in soft and hard tissues and prevent the progression of the disease. The case will be discussed in the light of current literature.

Method: Antibacterial mouthwash (chlorhexidine gluconate, hydrogen peroxide), antibiotherapy (preferably amoxicillin and metronidazole), analgesics, surgical debridement or resection to relieve infection and pain.

Results: The patient who was treated with iv bisphosphonate for multiple myeloma admitted to our clinic with the complaint of exposable necrotic bone area and pain and purulent discharge at the maxillary posterior region. Necrotic bone expulsion, pain, and purulent discharge were observed in the patient.

Conclusion: The American Society of Clinical Oncology reported that IV bisphosphonate therapy is useful in the treatment of multiple myeloma-associated metastatic osteolytic lesions. American Society of Oral and Maxillofacial Surgery (AAOMS) has identified three characteristics for the definitive diagnosis of BİJON; 1) Continuous or past-applied anti-resorbive agent or bisphosphonate treatment 2) No radiotherapy from head and neck region 3)Exposed necrotic bone in the maxillofacial region persisting for more than 8 weeks.In addition to local risk factors such as tooth extraction, dentoalveolar surgery, prosthetic trauma, poor oral hygiene and oral infections for BİJON; There are also systemic risk factors such as the use of bisphosphonates IV, multiple myeloma and neoplasms of bone metastases. It is seen that the most effective one of these systemic factors is multiple myeloma with 46.5%.

Keywords: Multipl myeloma, osteonecrosis, bisphosphonate

P-218**Addison Hastalarının Endodontik Tedavilerinde Perioperatif Yaklaşım: Olgu Sunumu**

Naciye Atcı Hazar, Dursun Ali Şirin, Serkan Duran, Nihat Umut Gözen, Duygu Çakır

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Addison hastalığı (primer adrenokortikal yetmezlik), adrenal bezin primer hastalığıdır ve hem glukokortikoid hem de mineralokortikoid eksikliğine neden olur. Bu olgu sunumu Addison hastalığı olan bir hastanın endodontik tedavisinde uygulanan destekleyici ilaç protokolü hakkında bilgi vermeyi amaçlamaktadır.

Olgu Bildirimi: Addison hastalığı olduğunu belirten 56 yaşındaki kadın hasta üst sağ çenesindeki ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Klinik ve radyolojik değerlendirmeler sonucunda üst sağ ikinci küçükakazı dişine semptomatik irreversible pulpitis tanısı koyulmuştur. Konsültasyon sonucunda endokrin uzmanı tarafından endodontik tedavide uygulanması gereken protokol belirtilmiştir. Bu protokolde hastanın operasyon günü Genkort (hidrokortizon) almaması ve işlem sırasında steroid şemsiyesi uygulanması belirtilmiştir. Hastaya lokal anestezi 1 saat önce i.v. olarak 20 mg prednol(prednisolon sodyum süksinat) verilmiştir. İşlem sırasında da mediflexten 20 mg prednol i.v olarak verilmeye devam edilmiştir. Lokal anestezi sonrası rubber-dam izolasyonu altında giriş kavitesi açılmıştır. Kök kanallarının temizlenmesi ve şekillendirilmesinden sonra kanallar tek kon yöntemi ile rezin esaslı kanal patı ve gutta-perkayla doldurulmuştur. Daha sonra diş kompozit dolgu ile restore edilmiştir. İşlemden 8 saat sonra 20 mg. Prednol i.m enjekte edilmiş ve hasta protokolün kalanına ilerleyen 4 gün devam etmiştir.

Sonuç: Addison hastalığı olan bireyler strese fizyolojik olarak adapte olamadıklarından dolayı dental tedaviler sırasında adrenal krizi önlemek için destekleyici steroid terapisine ihtiyaç duyabilmektedirler.

Anahtar Kelimeler: Addison Hastalığı, Endodontik Tedavi, Primer Adrenokortikal Yetmezlik

P-218**Perioperative Approach for Endodontic Treatments of Addison's Patients: Case Report**

Naciye Atcı Hazar, Dursun Ali Şirin, Serkan Duran, Nihat Umut Gözen, Duygu Çakır

University of Health Sciences Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, İstanbul

Aim: Primary adrenocortical insufficiency (Addison's Disease) is the disease of adrenal glands and causes not only glucocorticoid but also mineralocorticoid deficiency. This case report aims to provide information about the supportive drug protocol used in endodontic treatment of a patient with Addison's disease.

Case: A 56-year-old female patient with Addison's disease was attended our clinic complaining of pain in her upper right jaw. As a result of clinical and radiological evaluations, symptomatic irreversible pulpitis was diagnosed in the maxillar right second premolar. As a result of the consultation, the protocol required to be applied by the endocrinologist during endodontic treatment is indicated. In this protocol it was stated that the patient did not take Genkort (hydrocortisone) on the day of operation and during the procedure steroid umbrella application was implemented. The patient was given i.v. 20 mg Prednol (methylprednisolone sodium succinate) 1 hour prior to the local anesthesia. During the procedure 20 mg prednisol i.v from mediflex was given. After the local anesthesia the entrance cavity was opened under rubber-dam isolation. After the root canals were cleaned, shaped, they were obturated with resin-based sealer and gutta-percha using the single cone technique. Then the tooth was restored with composite filling material. After 8 hours, 20 mg i.m Prednol was injected and the patient continued to apply the rest of the protocol for 4 days.

Result: Patients with Addison's disease may need supportive steroid therapy to prevent adrenal crisis during dental treatments because they can not adapt physiologically to stress.

Keywords: Addison's Disease, Endodontic Treatment, Primary Adrenocortical Insufficiency

P-219**Mandibula Posteriorında Lokalize Ameloblastik Fibro Odontoma - 1 Yıllık Takip**

Pembe Boğaç, Ferah Onay Karakaş, Mehmet Emin Toprak

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilimdalı, Ankara

Amaç: Ameloblastik fibro-odontoma (AFO) odontoma (kompleks yada kompaund) ile ameloblastik fibromanın bileşiminden oluşan benign mikst bir odontojenik tümördür. Tüm odotojenik tümörler arasında ameloblastik fibro odontomanın görülme sıklığı %1-3 arasında değişkenlik göstermektedir. Nadir görülür ancak meydana geldiğinde genellikle mandibular molar bölgede ve gömülü bir dişle birlikte görülür. Lezyonlar yavaş büyüme gösterirler ve çoğunlukla erkeklerde; 1. yada 2. dekatta görülür. Bu lezyonlar semptom göstermez ve rutin radyografik muayenede tesadüfen fark edilir ancak bazen çenelerde şişliklerle görülebilir. Radyolojik olarak sınırları belirgin, mikst, radyolüsent ve randyopak kitle görüntüsü verir. Ameloblastik fibro odontomanın tedavi yöntemi enükleasyon ve küretajdır. Nüks ve malign dönüşüm ihtimali düşüktür.

Olgu: Bu vaka sunumunda rutin kontrolleri için gittiği diş merkezden kliniğimize yönlendirilen 8 yaşındaki erkek hastadan alınan panoromik filmde radyografide sol mandibular posterior bölgede gömülü daimi 1. molar ile ilişkili radyopak lezyon görülmüştür. Alınan anamnezde hastanın sistemik bir hastalığı olmadığı ve düzenli kullandığı bir ilacın bulunmadığı öğrenilmiştir. Ekstraoral olarak şişlik, kızarıklık, asimetri yada herhangi bir bulguya rastlanmamıştır. Lezyonun ketamin sedasyonu altında enükleasyonu ve küretaj yapılmıştır. Alınan örnek değerlendirilmesi için patolojiye gönderilmiştir. Postoperatif dönemde hastaya amoksisilin+klavulanik asit ile NSAİ reçete edilmiştir.

Sonuç: 1 yıllık takip süresi sonrasında nüks yada malign dönüşüm izlenmemiş ve gömülü 1. moların önündeki lezyonun eksizyonu sonucu erüpsiyonunu sürdürdüğü görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: ameloblastik fibro-odontoma, odontojenik tümör, mandibula, posterior, gömülü molar diş

P-219**Ameloblastic Fibro Odontoma Localized at Posterior Mandible – 1 Year Follow up**

Pembe Boğaç, Ferah Onay Karakaş, Mehmet Emin Toprak

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Aim: Ameloblastic fibro-odontoma (AFO) is a benign mixed odontogenic tumor consisting of a combination of odontoma (complex or compound) and ameloblastic fibroma. The incidence of ameloblastic fibro-odontoma varies between 1-3% among all odontogenic tumors. It is rare, but usually occurs in the mandibular molar region with a buried tooth. Lesions show slow growth and mostly in males; it is seen in the 1st or 2nd decades. These lesions do not show any symptoms and can be seen accidentally on routine radiographic examination, but sometimes can be seen with swelling in the jaws. Radiologically, it gives mixed, clear, mixed, radiolucent and randyopac mass. The treatment of ameloblastic fibro odontoma is enucleation and curettage. The chance of recurrence and malignant transformation is low.

Case: In this case report, an 8-year-old male patient was referred to our clinic from the private center. Radiographic examination of the left mandibular posterior region revealed a radiopaque lesion associated with a permanent molar. In the anamnesis, it was learned that the patient had no systemic disease and no regular medication was used. There was no evidence of swelling, redness, asymmetry or any other findings. Enucleation and curettage were performed under ketamine sedation of the lesion. The sample was sent to pathology for evaluation. In the postoperative period, the patient was prescribed NSAİ with amoxicillin + clavulanic acid.

Conclusion: After a 1-year follow-up period, no recurrence or malignant transformation was observed and the eruption of the impacted 1st molar associated with lesion was occurred.

Keywords: ameloblastic fibro-odontoma, odontogenic tumor, mandibula, posterior, impacted molar tooth

P-220**Mandibula Posterior Bölgeye Vertikal Kemik Ogmentasyonu Sonrası İmplant Uygulanması: Vaka Sunumu**

Didar Torlak, Umut Öğütücü, Özge Göktürk

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Bolu

Amaç: Yetersiz alveolar hacme sahip alanlarda implant yerleştirilmeden önce uygun kemik hacmi elde edebilmek için kemik ogmentasyonu uygulamaları gerekmektedir. Horizontal veya vertikal kemik ogmentasyonu için çeşitli materyaller ve teknikler kullanılabilir. Bu vakada ileri düzeyde kemik defektinin tedavisinde blok greft ile ogmentasyon tercih edilmiştir.

Olgu: 42 yaşında sistemik olarak sağlıklı kadın hasta implant endikasyonu ile kliniğimize yönlendirildi. Bölgenin klinik ve radyolojik incelenmesi sonucu mandibula sol posterior bölgede vertikal ve horizontal kemik yetersizliği tespit edildi. Alt çene restorasyonu all-on-six olarak planlandı. Yapılan ilk operasyonda sol posterior bölgeye ramustan alınan blok greft ile sert doku ogmentasyonu yapıldı. İyileşmeyi takiben 4. ayda implant yerleştirildi ve implant yerleştirildikten 3 ay sonra implant üstü protez yapıldı. Cerrahi girişimler esnasında herhangi bir komplikasyon ile karşılaşmadı. Sert ve yumuşak dokuların şekil ve yapısının doğal dokular ile uyumlu olduğu izlendi.

Sonuç: Vertikal yetersizlik görülen posterior bölgelerde başarılı biçimde implant ile tedavi edilmesinde ramustan alınan blok greft kullanılması, sert doku ogmentasyonu gerektiren durumlarda başarılı sonuçlar vermektedir.

Anahtar Kelimeler: vertikal, ogmentasyon, implant

P-220**Implant Application after Vertical Bone Augmentation to the Posterior Region of the Mandibula: Case Report**

Didar Torlak, Umut Öğütücü, Özge Göktürk

Bolu Abant İzzet Baysal University, Bolu

Objective: Alveolar volume deficiency, bone augmentation is required to obtain appropriate bone volume before implant placement. Different materials and techniques are used for horizontal or vertical bone augmentation. In this case, block graft augmentation was preferred in the treatment of advanced bone defect.

Case: A 42-year-old systemic healthy woman was referred to our clinic with the implant treatment diagnose. After clinical and radiological examination of this region, vertical and horizontal bone deficiency was detected in the left posterior region of the mandible. Mandibula restoration was planned as all-on-six. In the first operation, hard tissue augmentation was performed with the block graft taken from the ramus to the left posterior region. Following the healing period, implant was placed in the relevant region after 4 months and implant prosthesis was made 3 months after implant placement. Postoperative healing of each surgical intervention was uneventful. It was observed that the shape and structure of hard and soft tissues were appropriate with the natural tissues.

Conclusion: Block grafts obtained from ramus provides successful results for successful implant treatment in posterior regions with vertical deficiency in cases requiring hard tissue augmentation.

Keywords: vertical, augmentation, implant

P-221**Emax Tam Seramik İle Restore Edilen 3 Olgu Sunumu***Furkan Karamustafa, Elif Aydoğan Ayaz*

Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Trabzon

Amaç: Lityum disilikat ile güçlendirilmiş emax tam seramik biyouyumluluk, estetik ve fonksiyonel olarak klinik gereksinimleri karşılamaktadır. emax materyali tam seramik anterior ve posterior tek kronlarda, premolarlar arası 3 üyeli anterior köprülerde, laminate restorasyonlarda implant üstü kronlarda, endokronlarda tercih edilmektedir. Bu bildirinin amacı emax materyalinin kullanıldığı 3 farklı vakanın sunulmasıdır.

Olgu 1: 24 yaşındaki hasta üst santral dişindeki kırık şikayeti ile kliniğimize başvurdu. 11 nolu dişe Emax tam kron restorasyon yapılması planlandı. Dişin preperasyonu yapıldıktan sonra polivinilsiloksan ölçü (Variotime, Heraeus Kulzer GmbH, Japan) materyaliyle ölçü alındı. Emax kron ısı basınç tekniikle üretildi. Klinik kontrolleri yapıldıktan sonra dual cure self adeziv rezin siman (PANAVIA V5, Kuraray, Japan) ile simante edildi. **Olgu 2:** 22 yaşındaki hasta 46 nolu dişinde yapılan kanal tedavisinden sonra kliniğimize yönlendirildi. Emax onlay restorasyon yapılması planlandı. Onlay Preperasyonu yapıldıktan sonra polivinilsiloksan ölçü (Variotime, Heraeus Kulzer GmbH, Japan) materyaliyle ölçü alındı. Onlay restorasyon cad/cam tekniikle üretildi. Klinik Uyumlamalar yapıldıktan sonra dual cure self adeziv rezin siman (PANAVIA V5, Kuraray, Japan) ile simante edildi. **Olgu 3:** 20 yaşındaki hasta 36 nolu dişinde yapılan kanal tedavisinden sonra kliniğimize yönlendirildi. Emax endokron restorasyon yapılması planlandı. Endokron kavitesi hazırlandıktan sonra polivinilsiloksan ölçü (Variotime, Heraeus Kulzer GmbH, Japan) materyaliyle ölçü alındı. Endokron altyapısı cad/cam tekniğiyle üretildi. Altyapı emax cam seramik ile veneerlendi. Uyumlamalar yapıldıktan sonra dual cure self adeziv rezin siman (PANAVIA V5, Kuraray, Japan) ile simante edildi.

Sonuç: Lityum disilikat ile güçlendirilmiş cam seramik materyalin kullanıldığı vakalarda estetik ve klinik olarak kabul edilebilir sonuçlar alınmaktadır. Daha çok in vivo çalışmalar yapılarak materyalin endikasyonlarının ve kullanılabilirliğinin çeşitlendirilmesi beklenebilir.

Anahtar Kelimeler: Cam seramik, Emax, Lityum disilikat

P-221**3 Cases Presentation of Restored with Emax Full Ceramic***Furkan Karamustafa, Elif Aydoğan Ayaz*

Karadeniz Technical University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Trabzon

Aim: lithium disilicate reinforced emax full ceramic; biocompatibility, aesthetics and functionally meets clinical requirements. Emax material is preferred for full ceramic anterior and posterior single crowns, 3 member anterior bridges between premolars, laminate restorations, implant crowns and endocrowns. The purpose of this paper is to present three different cases of using emax material.

Case 1: 24 year old patient was admitted to our clinic with the complaint of fracture in the upper central tooth. Emax full crown restoration planned for tooth 11. After preparation of the tooth, impression was made with polyvinylsiloxane impression (Variotime, Heraeus Kulzer GmbH, Japan) material. Emax crown produced by heat pressure technique. After clinical controls cemented with dual cure self adhesive resin cement (PANAVIA V5, Kuraray, japan). **Case 2:** 22 year old patient referred to our clinic after canal treatment on tooth 46. Emax onlay restoration planned. After Onlay preparation, impression was made with polyvinylsiloxane impression (Variotime, Heraeus Kulzer GmbH, Japan). Onlay restoration was produced by CAD/CAM technique. After clinical adjustments cemented with dual cure self adhesive resin cement (PANAVIA V5, Kuraray, japan). **Case 3:** 20-year-old patient was referred to our clinic after canal treatment on tooth 36. Emax endocrown restoration planned. After Endocrown cavity preparation impression was made with polyvinylsiloxane impression (Variotime, Heraeus Kulzer GmbH, Japan) material. Endocrown core was produced by cad / cam technique. Core veneered with emax glass ceramic. After adjustments cemented with dual cure self adhesive resin cement (PANAVIA V5, Kuraray, japan).

Result: In cases where lithium disilicate reinforced glass ceramic material is used, aesthetic and clinically acceptable results are obtained. More in vivo studies can be expected to diversify the indications and usability of the material.

Keywords: Emax, Glass ceramic, Lithium disilicate

P-222**Orta Hat Diastemalarının Direk Kompozit Rezinlerle Estetik Rehabilitasyonu: İki Olgu Sunumu***Gizem Ayan, Burak Dayı*

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi , Restoraif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Malatya

Amaç: Diastema, dişler arasındaki boşluklardan ya da diş boyutları arasındaki farklılıktan kaynaklanan estetik bir problemdir. Diastemaların kapatılmasında farklı tedavi alternatiflerine karşın tek seansta kompozit rezinlerle restorasyon seçeneği en konservatif yaklaşımdır. Bu iki olgu sunumunun amacı; maksiller anterior bölgedeki orta hat diastemasının direk kompozit rezin restorasyonla tedavi edilmesidir.

Olgu: 27 yaşındaki erkek hasta ve 25 yaşındaki bayan hasta maksiller anterior bölgede dişleri arasındaki boşluk şikayeti ile İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Diş Hastalıkları ve Tedavisi Anabilim Dalı Kliniği'ne başvurdu. Yapılan klinik ve radyografik muayenede dişlerde herhangi bir çürüğe rastlanmadı. Sistemik bir rahatsızlığı olmayan hastalarda izolasyon sağlandıktan sonra mine yüzeylerine 20 sn süre ile %35'lik fosforik asit (Scotchbond Universal Etchant, 3M ESPE, ABD) uygulandı. Daha sonra su spreyi ile 15 sn yıkandı ve hava ile kurutuldu. Asit uygulanmış diş yüzeylerine self-etch adeziv ajan (Clearfil SE Bond, Kuraray, Japan) uygulandı. Dişler Medium Dentin ve Light Enamel renkleri ile tabaklama tekniği kullanılarak kompozit rezin (GC Essentia, Tokyo, Japan) ile restore edildi. Bitim ve polisaj işlemleri alüminyum oksit abrazyiv disklerle (Super-Snap Rainbow Tecniqe Kit, Kyoto, Japan) tamamlandıktan sonra hastaların 1 hafta sonra kontrolleri yapıldı.

Sonuç: Sağlıklı diş yapısının korunmasını hedefleyen minimal invaziv adeziv yaklaşım ilkesi takip edilerek kompozit rezinlerle, diastemalı dişlerde hastaların beklentilerini karşılayan estetik uygulamalar yapılabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Diastema, Diş, Kompozit rezin, Minimal invaziv

P-222**Aesthetic Rehabilitation of Middle Line Diastemas by Direct Composite Resins: Two Case Reports***Gizem Ayan, Burak Dayı*

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Malatya

Objective: Diastema is an aesthetic problem resulting from the differences between the gaps between the teeth or the size of the teeth. The most conservative approach is the restoration option with composite resins in one session despite the different treatment alternatives in diastemas closure. The aim of these two case reports is; treatment of midline diastemas in the maxillary anterior region by direct composite resin restoration.

Case: A 27-year-old male patient and a 25-year-old female patient presented to İnönü University, Faculty of Dentistry, Department of Dental Diseases with complaint of gap between the teeth in the maxillary anterior region. Clinical and radiographic examination did not reveal any caries on the teeth. After isolation, patients were treated with 35% phosphoric acid (Scotchbond Universal Etchant, 3M ESPE, USA) for 20 sec. It was then washed with water spray for 15 seconds and air dried. Acid-applied tooth surfaces were applied to self-etch adhesive (Clearfil SE Bond, Kuraray, Japan). The teeth were restored with composite resin (GC Essentia, Tokyo, Japan) using the techniques of Medium Dentin and Light Enamel and the tanning technique. After the finishing and polishing processes were completed with aluminum oxide abrasive discs (Super-Snap Rainbow Tecniqe Kit, Kyoto, Japan), the patients were checked one week later.

Result: Following the principle of minimally invasive adhesive approach aiming to preserve healthy tooth structure, aesthetic applications can be performed to meet the expectations of patients with composite resins and diastolic teeth.

Keywords: Diastema, Tooth, Composite resin, Minimally invasive

P-223**Servikal Eksternal Rezorpsiyonun Güçlendirilmiş Cam İyonomer ve T- PRF ile Tedavisi**

Emine Serra Bıçakcı¹, Asiye Nur Dinçer², Zeliha Betül Özsağır¹, Meryem Hacifettahoğlu², Mustafa Tunalı¹

¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

²Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: 43-45 no'lu bölgede Miller Tip 1 dişeti çekilmesi bulunan hastaya, T-PRF + tünel operasyonu ile tam kök kapanması gerçekleştirildi. Bölgenin 6. ay kontrolünde 44 no'lu dişte eksternal kök rezorpsiyonu tespit edildi. Bu vakada eksternal kök rezorpsiyonunun endodontik tedavisi flep kaldırılarak gerçekleştirilerek, kök kapanma başarısı ve kazanılan keratinize dokunun genişlik ve kalınlığının idamesi amaçlandı.

Olgu Sunumu: 6. ay kontrollerinde hastanın ağrı şikayeti üzerine 44 no'lu dişin muayenesinde palpasyon ve perküsyonda şiddetli hassasiyet ve dişin devital olduğu tespit edildi. Klinik ve radyografik muayenede ilgili dişte çürük olmadığı ve kök ucunda kök kanalıyla ilişkili olan periapikal lezyon varlığı gözlemlendi. Endodonti kliniğinde kök kanal tedavisi sırasında, kökün bukkalinde servikal kök rezorpsiyonu olduğu saptandı. Rezorpsiyon bölgesi dişeti marjininin apikalinde yer aldığından, kök kanal dolusu ile eş zamanlı olarak defektin restorasyonunun yapılması gerektiği öngörüldü. Kanalın şekillendirilmesi sonrasında kanal içi medikaman yerleştirildi ve geçici restorasyon uygulandı. Operasyon öncesinde hastadan 40 cc venöz kanın 2800 rpm-12dakika santrifüj edilmesiyle T- PRF' ler hazırlandı. Yeterli görüş ve çalışmaya imkan verecek şekilde flep kaldırıldı. Operasyon sırasında kök kanal dolusu gerçekleştirilip, bölgenin güçlendirilmiş cam iyonomer (GC equia) ile restorasyonu sonrasında T-PRF' ler yerleştirilerek Zucchelli askı süturu ile bölge primer olarak kapatıldı.

Sonuç: Kök kapama operasyonu uygulanan dişte tespit edilen eksternal kök rezorpsiyon bölgesinin eş zamanlı endodontik ve periodontal tedavisi sonrasında 3 aylık sonuçlara göre dişetin kalınlaşarak ataşman kazancı olduğu görüldü. Bu konuda daha fazla sayıda ve uzun takipli çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: T-PRF, PRF, Eksternal Kök Rezorpsiyonu, Cam iyonomer

P-223**Treatment of Cervical External Resorption with Reinforced Glass Ionomer and T-PRF**

Emine Serra Bıçakcı¹, Asiye Nur Dinçer², Zeliha Betül Özsağır¹, Meryem Hacifettahoğlu², Mustafa Tunalı¹

¹Bezmialem Vakıf University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul

²Bezmialem Vakıf University Faculty of Dentistry, Department of Endodontic, İstanbul

Aim: The patient had a Miller Type 1 gingival recession in area of 43-45, complete root coverage was performed with T-PRF + Tunnel operation. An external root resorption at the tooth number 44 was detected on the 6th month follow-up of the operation. In this case, endodontic treatment of external root resorption was performed by removing the flap. The success of root closure and maintenance of the width and thickness of the keratinized tissue was aimed.

Case Report: On the 6th month follow-up, the patient had pain on palpation and percussion and the tooth was devital. According to clinical and radiographic examination of the relevant tooth had not carious and had periapical lesion associated with apical in the root. During root canal treatment, cervical root resorption was seen in the buccal root cavity of the endodontic clinic. Since the resorption site was located below the gingival margin, it was predicted that restoration of the defect should be performed simultaneously with the root canal filling. After the canal preparation was completed, the medicament of the canal was inserted and temporary restoration was applied. Preoperative 40 cc venous blood from the patient was prepared by centrifugation at 2800 rpm-12 minutes. The flap was removed to allow adequate visibility and operation. After root canal filling and restoration with reinforced glass ionomer (GC equia), the region was closed primarily by Zuchelli suture by placing the T-PRF.

Conclusion: After the simultaneous endodontic and periodontal treatment of the external root resorption site of the tooth to performed the root closure operation, it was seen that the gingival thickness and the attachment gain increased according to the results of 3 months. More and longer- term work is needed in this regard.

Keywords: T-PRF, PRF, External Root Resorption, Glass Ionomer

P-224**Pediatric Hastada Aşırı Kuron Harabiyetli bir Dişin Endokuron ile Restorasyonu***Berna Ertürk¹, Onur Şahin², Levent Demiriz¹*¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Zonguldak²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Zonguldak

Amaç: Aşırı madde kaybı bulunan büyük azı dişlerinin tedavisi klinik açıdan kolay olmayan uygulamalardır. Ayrıca bu dişlerin ideal şekilde restore edilebilmesi uzun dönem klinik başarı için çok önemlidir. Pediatrik diş hekimliğinde, kuronunda aşırı madde kaybı oluşmuş daimi büyük azı dişlerinin geleneksel prefabrik kuronlar kullanılarak restore edilebilmesinin zor bir uygulama olduğu kanıtlanmıştır. Endokuronlar, aşırı madde kaybına sahip endodontik tedavili dişlerin restorasyonunda, geleneksel postkor restorasyonlara alternatif olarak kullanılmaktadır. Endokuron restorasyon tekniğinin temeli, pulpa odasından retansiyon ve stabilite desteği sağlayan adeziv bağlantıya dayanmaktadır. Bu olgu raporunda, pediatrik bir hastada, kuronunda aşırı madde kaybı bulunan bir daimi birinci azı dişinin endokuron uygulaması ile restorasyonu sunulmuştur.

Olgu: Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na 46 nolu dişinde akut pulpitis ile başvuran 13 yaşındaki bayan hastaya klinik ve radyografik muayene sonucu kanal tedavisi ve endokuron ile restorasyon planlandı. Kanal tedavisi tamamlandıktan sonra pulpa odasını içeren preperasyon yapıldı. Daha sonra CAD-CAM cihazına ait intraoral tarayıcı kullanılarak dijital ölçü alındı. A3 hibrit-seramik bloktan elde edilen endokuron, dual cure rezin siman ile simante edildi. Bitim ve polisaj işlemlerinin ardından hastanın periyodik kontrolleri başlatıldı. 5 aylık takip süreci tamamlanan hastanın kontrolleri devam etmektedir.

Sonuç: Endokuron, çocuk diş hekimliğinde aşırı madde kaybı olan ve endodontik tedavi ihtiyacı duyan daimi büyük azı dişlerin restorasyonunda umut vaadeden bir tedavi alternatifi olabilir.

Anahtar Kelimeler: Endokuron, Pediatrik Hasta, Daimi Büyük Azı Dişi

P-224**Endocrown Restoration of a Tooth with Severe Crown Damage in a Pediatric Patient***Berna Ertürk¹, Onur Şahin², Levent Demiriz¹*¹Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Zonguldak²Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Zonguldak

Objective: Treatment of permanent molar teeth with severe tissue loss is not clinically easy. In addition, the ideal restoration of these teeth is very important for the long-term clinical success. In pediatric dentistry, it has been proven to be a difficult practice to restore permanent molar teeth by using traditional prefabricated crowns. The endocrown is an alternative restorative option for severely damaged endodontically treated teeth instead of traditional post-core restorations. The foundation of this technique is based on the use of surface available in the pulpal chamber to assume the stability and retention of the restoration through adhesive procedures. The aim of this case report was to present the restoration of a severely damaged permanent first molar tooth with the application of endocrown in a pediatric patient.

Case: A 13-year-old female patient who applied to the Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry Department of Pediatric Dentistry with acute pulpitis in tooth number 46 that was scheduled to undergo root canal treatment and restoration with endocrown as a result of clinical and radiographic examination. After the root canal treatment was completed, the preparation containing the pulp chamber was made. Digital measurement was obtained by using intraoral scanner of CAD-CAM device. The endocrown obtained from the A3 hybrid-ceramic block was cemented with dual cure resin cements. After the polishing procedure, periodic controls of the patient were started. 5-month follow-up is completed and the patient's controls are still in progress.

Conclusion: Endocrown may be a promising treatment alternative for the restoration of severely damaged permanent molar teeth that require endodontic treatment in pediatric dentistry.

Keywords: Endocrown, Pediatric Patient, Permanent Molar Tooth

P-225**Tekrarlayan Travma Sonucu Kırılan Anterior Dişin Konservatif Köprü İle Estetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu***Aslı Seloğlu, Firdevs Kahvecioğlu*

Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Adölesan dönemde tekrarlayan dental travmalar, en sık anterior bölgede diş kaybına neden olmaktadır. Estetik açıdan çok önemli olan bu dişlerin erken dönemde kaybedilmesi yapılabilecek tedavi seçeneklerini sınırlamaktadır. Bu olguda, implant yapılana kadar anterior diş eksikliğinin minimal invaziv bir teknik olan adeziv köprü ile geçici bir süre ortadan kaldırılmasını amaçladık.

Olgu: Kesici dişinin ikinci kez kırılması şikayeti ile kliniğimize başvuran 14 yaşındaki erkek hastanın muayenesinde 21 numaralı dişine önceden kanal tedavisi ve strip kron yapıldığı öğrenilmiştir. Dişteki kırığın kökün ortasına kadar uzanması sebebiyle çekimine karar verilmiştir. Çekim yerinin iyileşmesini takiben okluzal açıdan uygun olan destek diş yüzeyleri adezyonun sağlanacağı yüzey olarak belirlendi ve ölçü alındı. Alçı model üzerinde pontik yapıldı. Destek dişlerin lingual yüzeylerinin orta üçlüsüne 2mm'lik kaviteler açıldı. Pontığın lingualinin orta üçlüsüne meziodistal kavite açıldı. Yeterli uzunlukta ribbond materyali (Ribbond-Ultra THM) kesilerek pontik kavitesine bond (Prime&Bond universal™ Dentsply Sirona) ve akıcı kompozit (NOVA COMPO-HF IMICRYL) ile uygulandı. Üzeri rezin kompozit (ceram.x Sphere TEC™ one Dentsply Sirona A1) ile kapatıldı. Daha sonra pontik ağız içinde uygun pozisyonda yerleştirilerek ribbond ile kavitelere bond ve akıcı kompozit uygulandı. Resin kompozit ile dolgular bitirildi. Yükseklik kontrolü ile polisaj yapıldı.

Sonuç: Tek seansta uygulanabilen ve dişte minimal preperasyonun yeterli olduğu adeziv köprüler, estetik ve koruyucu bir tedavi seçeneği olarak başarılı sonuçlar vermektedir.

Anahtar Kelimeler: adeziv, köprü, ribbond, travma

P-225**Aesthetic Rehabilitation with Conservative Bridge of the Fractured Tooth as a Result of Repeated: Case Report***Aslı Seloğlu, Firdevs Kahvecioğlu*

Selcuk University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Konya

Aim: In the adolescent period, recurrent dental trauma is the most common cause of tooth loss in the anterior region. Early loss of these aesthetically important teeth limits the treatment options that can be performed. In this case, we aimed to temporarily eliminate the lack of anterior teeth until the implant was made with an adhesive bridge which is a minimally invasive technique.

Case: A 14-year-old male patient who was admitted to our clinic with the complaint of fracture of the anterior incisor was examined. He had a canal treatment and a strip crown on his teeth. We decided to pull the tooth. Considering occlusal relationships, the most appropriate adjacent teeth surfaces were selected for adhesion. Measure was taken and pontic on plaster model was made. 2 mm cavities were opened to the middle triad of lingual surfaces of the support teeth. Mesiodistal cavity was opened to the middle triad of pontic tooth's lingual surface. A sufficient length of ribbond material (Ribbond-Ultra THM) was cut and applied to the pontic cavity with bond (Prime&Bond universal™ Dentsply Sirona) and flowing composite (NOVA COMPO-HF IMICRYL), and then covered with a packable resin composite (ceram.x Sphere TEC™ one Dentsply Sirona A1). Then pontic placed in the appropriate position in the mouth. Bond and fluent composite applied. The fillings were finished with a packable resin composite. Polishing was done with height control.

Conclusion: Adhesive bridges, which can be applied in a single session and be enough minimal preparation on the tooth, give successful results as an aesthetic and protective treatment option.

Keywords: adhesive, bridge, ribbond, trauma

P-226**Teleskopik Overdenture Protezler: Oropharinks Kanseri Tedavisi Geçiren Bir Hastanın Rehabilitasyonu***Sebnem Yilmaz, Ferhan Egilmez, Nevin Tas, Isil Cekic Nagas*

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Geleneksel tam protezlerle karşılaştırıldığında ataçman tutuculu overdenture protezler uygun ve stabil bir alternatif tedavi yöntemidir. Bu protezlerde başarının anahtarı protezin retansiyonu için ağızda kalacak dişlerin uygun seçimidir. Teleskopik protezler, dişe tutunan birincil teleskopik koping ve proteze tutunan ikincil teleskopik kopingten oluşur. Birincil kopingler dayanak dişi çürük ve termal irritasyonlardan korurken ikincil kopingler birincil kopinglerle mekanik retansiyon sağlayarak protezin tutuculuğunu ve stabilizasyonu temin eder. Bu olgu sunumunda orofarinks kanseri tedavisi görmüş bir hastanın maksilla ve mandibulasında geri kalan doğal dişler korunarak teleskopik overdenture protezler ile tedavisi anlatılmaktadır.

Olgu: 57 yaşındaki erkek hastanın alınan anemnezinde 4 yıl önce orofarinks kanseri geçirdiği, kemoterapi ve radyoterapilerinin 1 yıl önce tamamlandığı öğrenilmiştir. Hastanın klinik ve radyografik muayenesi sonucu ağızda 13, 23, 24 ve 33, 34,43 no.lu dişlerin kaldığı tespit edilmiş ve kalan dişlerin korunmasına karar verilerek hastaya alt, üst çene teleskopik overdenture protez planlaması yapılmıştır. Endodontik tedavileri tamamlanan dişler birincil teleskopik kronların hazırlanması için prepare edilmiş ve ölçüler alınmıştır. Birincil kopinglerin provası yapıldıktan sonra ikincil kopingler ağızda denenmiş ve diğer klinik ve laboratuvar işlemleri tamamlandıktan sonra protezler üretilmiştir. Hastanın 24 saat, 1 hafta, 1. ay ve 6. Ay kontrolleri yapılmıştır. Hastanın fonasyonu, çiğneme etkinliği, estetik beklentileri ve protezin kullanım rahatlığı açısından başarılı sonuçlar elde edilmiştir.

Sonuç: Teleskopik overdenture protezler geleneksel tam protezlerle karşılaştırıldığında daha iyi retansiyon ve stabilizasyon sağlar. Bu protezler çiğneme etkinliğini artırır, protezin rahat kullanımını sağlar. Bu nedenlerle geleneksel tam protezlere göre iyi bir alternatif oluştururlar.

Anahtar Kelimeler: teleskopik protez, overdenture, koping

P-226**Telescopic Overdenture Prosthesis: Rehabilitation of a Patient Underwent Oropharyngeal Cancer Treatment***Sebnem Yilmaz, Ferhan Egilmez, Nevin Tas, Isil Cekic Nagas*

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara

Purpose: An attachment-retained overdenture is an appropriate and stable alternative treatment method to the conventional complete dentures. A key to success of these restorations is the suitable selection of teeth for the retention. Telescopic prostheses consist of a primary telescopic coping attached to the tooth and a secondary telescopic coping attached to the prosthesis. The primary copings protect the abutment teeth from caries and thermal irritations, while secondary copings provide mechanical retention with primary copings and provide retention and stabilization of the prosthesis.

Case: The medical history of 57 years old male patient revealed that he had undergone oropharyngeal carcinoma 4 years ago. His chemotherapy and radiotherapy had been completed 1 year ago. Clinical and radiographic examination demonstrated 13, 23, 24 and 33, 34, 43 teeth were present in the mouth. The remaining teeth were decided to be protected and telescopic overdentures were planned for the mandible and maxillae. After endodontic treatments were completed, the teeth were prepared for the primary telescopic crowns and impressions were taken. Following the primary coping try-in procedures, secondary copings were controlled in the mouth and prostheses were fabricated after the completion of other clinical and laboratory procedures. The follow-up sessions were made at 24 hours, 1 week, 1 month and 6 months. Successful results were obtained in terms of phonation, chewing efficiency, aesthetic expectations and ease of use of prosthesis.

Conclusion: Telescopic overdentures have better retention and stability as compared to conventional complete dentures. They improve the chewing efficiency, patient comfort and also decrease the alveolar bone resorption. As such they are an excellent alternative to conventional complete denture treatment.

Keywords: telescopic prosthesis, overdenture, coping

P-227**Ortodontik Tedavi Sonucu Görülen Diş Eti Çekilmesinin Bağ Dokusu Greftiyle Tedavisi:Olgu Sunumu**

Ahmet Sağlıklı, İbrahim Halil Ünlü, Fikret İpek

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Diyarbakır

Amaç: Ortodontik diş hareketi alveol kreti sınırları içerisinde kalmadığı durumlarda ortodontik kuvvetlere bağlı olarak bukkal kemik rezorpsiyonu ve diş çevreleyen yumuşak dokuların hacminde azalma görülebilir.İnce diş eti biyotipine sahip hastalarda diş eti çekilme riski daha fazladır.Bu olgu bildiriminde bağ dokusu greftiyle diş eti ogmentasyonu yapılarak hem diş eti kalınlığının artırılması hem de kök yüzeyinin kapatılması amaçlanmıştır.

Olgu: 23 ve 24 numaralı dişlerinde diş eti çekilmesi şikayeti ile Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,Periodontoloji Anabilim dalına başvuran 20 yaşındaki kadın hasta dişlerinin estetik olarak tedavi edilmesini istedi.Dişlerinin klinik ve radyografik olarak değerlendirilmeleri sonucunda palatinal mukozadan elde edilecek bağ dokusu greftiyle diş eti ogmentasyonu yapılmaya karar verildi.Hastanın periodontal başlangıç tedavisinin yapılmasını takiben damaktan elde edilen bağ dokusu grefti tünel tekniği kullanılarak bukkal yüzeyinde sırasıyla 3,5mm ve 3mm diş eti çekilmesi olan 23 ve 24 numaralı dişlere yerleştirildi.

Sonuç: Hasta 1.hafta,1.ay,3.ay ve 6.ayda kontrole geldiğinde, 23 ve 24 numaralı dişlerde kök yüzeyinde %100 kapanma ve diş eti biyotipinde yeterli kalınlık sağlandığı gözlemlendi.

Anahtar Kelimeler: Ortodontik kuvvet,Diş eti çekilmesi,Bağ dokusu grefti

P-227**Treatment of Gingival Recession Result of Orthodontic Treatment with Connective Tissue Graft: Case Report**

Ahmet Sağlıklı, İbrahim Halil Ünlü, Fikret İpek

Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Diyarbakir

Aim: In cases where orthodontic tooth movement is not within the limits of alveolar crest, buccal bone resorption and decreased volume of the surrounding soft tissues may be observed due to orthodontic forces. It is aimed to increase the gingival thickness and to close the root surface.

Case: A 20-year-old female patient, who was referred to the Dicle University, Faculty of Dentistry,Department of Periodontology with the complaint of gingival recession in her teeth with teeth #23 and #24, requested the treatment of her teeth as aesthetically. Following the periodontal initial treatment of the patient, the connective tissue graft obtained from the palate was placed on the buccal surface with teeth #23 and #24, which were 3.5 mm and 3 mm gingival recession,respectively.

Conclusion: When the patient came to the control in the first week, 1st month, 3rd month and 6th month, it was observed that the teeth on the 23 and 24 teeth had a 100% closure at the root surface and sufficient thickness at the gingiva biotype.

Keywords: Orthodontic force, Gingival recession, Connective tissue graft

P-228**Diş Renklenmesi Olan Bir Hastada Anterior Zirkonya Restorasyon Uygulaması: Olgu Sunumu**

Nevin Tas, Ferhan Egilmez, Sebnem Yılmaz, Isil Cekic Nagas

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Günümüzde hastaların estetik beklentileri nedeniyle metal destekli porselen restorasyonlar yerine zirkonyum gibi tam seramik restorasyonlar kullanılmaktadır. Zirkonya restorasyonların yüksek gerilme direnci, biyolojik uyumluluğu ve estetik avantajlarından dolayı diş hekimliğinde kullanımı giderek popüler hale gelmektedir. Özellikle anterior dişlerde metal destekli restorasyonların sebep olduğu dişeti renklenmesinin görüldüğü durumlarda zirkonyum restorasyonlar, en iyi estetiği sağlamaktadır.

Olgu: Fakültemize aşırı sigara tüketimi nedeniyle oluşan anterior dişlerdeki renklenme şikayetiyle başvuran 36 yaşındaki kadın hastaya, ilk muayene sonrası oral hijyen eğitimi verilmiştir. Takip eden seansta 13-23 arası anterior dişlere shoulder basamaklı preparasyon yapılmış, alt yapı renk seçimi ve retraksiyon işlemlerinden sonra ölçü alınmıştır. Alt yapı provası ve renk seçimi sonrası hasta bitim aşamasına çağırılmıştır. Son seansta kontak ilişkisi ve oklüzal uyumlamanın ardından, glaze yapılmış zirkonyum restorasyonumuz self adeziv rezin siman ile simante edilmiştir. Hastanın 6. ay kontrolü sonrasında estetik, fonetik ve fonksiyon beklentilerinin üstün derecede sağlandığı gözlenmiştir.

Sonuç: Zirkonya alt yapı estetik restorasyonlar ile anterior bölgede fonksiyonel ve memnun edici sonuçlar elde edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Zirkonya seramik, diş renklenmesi, anterior bölge

P-228**Fabrication of Zirconia Restorations for a Patient with Teeth Colorations: Case Report**

Nevin Tas, Ferhan Egilmez, Sebnem Yılmaz, Isil Cekic Nagas

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara

Purpose: Nowadays, due to the aesthetic expectations of patients, full ceramic restorations such as zirconium are used instead of metal-supported porcelain restorations. Zirconia restorations have increasing popularity in dentistry due to their high strength, biocompatibility and aesthetic advantages. These restorations provide the ultimate aesthetics especially in cases where gingival coloration caused by metal supported restorations in anterior teeth.

Case: A 36-year-old woman who was referred to our faculty with complaints of coloration of the anterior teeth due to excessive smoking. She was given oral hygiene training after the first examination. In the following session, shoulder preparation was made on the anterior teeth between 13-23 and impressions were taken after retraction and framework color was selected. After framework trial and color selection, the patient was called to the end stage. In the last session, after contact relationship and occlusal alignment were evaluated, glazed zirconia restoration has been cemented with self-adhesive resin cement. Patient expectations in aesthetic, phonetic and function were achieved after 6 months follow-up period.

Conclusion: Functional and satisfactory results are obtained in the anterior region with aesthetic restorations fabricated with zirconia.

Keywords: Zirconia ceramic, tooth coloration, anterior region

P-229**Premolar Dişin Kasti Reimplantasyon İle Tedavisi: Olgu Sunumu**

Gülbin Şehitoğlu, Elif Bahar Çakıcı, Emirhan Yıldız

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Ordu

Amaç: İnatçı kronik apikal periodontitise sahip alt premolar dişlerin reimplantasyonu ve takibini sunmaktır.

Vaka Raporu: Otuz beş yaşında kadın hasta kliniğimize ağrı şikâyeti ile başvurmuştur. Hastanın anamnezinde sistemik bir hastalığının olmadığı tespit edildi. Klinik muayenesinde 35 nolu dişinde peryodontal olarak sağlıklı olduğu fakat kronunda derin bir çürük varlığı tespit edildi. Alınan radyografilerde 35 nolu dişinde pulpaya uzanan çürük ve kök ucunda radyolüsenzi gözlemlendi. Tek seansta kök kanal tedavisi yapıldı. Altı ay sonraki kontrollerinde kök ucundaki radyolüsenziğin küçülmediği gözlemlendi. Daha sonra reimplantasyonu planlandı. Sol alt ikinci premolar diş cerrahi kliniğinde lokal anestezi altında kırılmadan çekildi kök apeksleri 3 mm kesildi ve retrograd dolgu yapıp sokete herhangi bir işlem yapılmadan diş yerine çekildiği doğrultuda yerleştirildi. Aynı seansta dişe fiber splint uygulanıp sabitlenmiş ve okluzal redüksiyon yapıldı. İşlemden sonra kontrol radyografileri alındı. Hastaya antibiotik ve antiinflamatuvar reçete edildi, bir hafta sonrasına randevu verildi. İşlemden bir hafta sonra dişe uygulanan fiber splint söküldü. Hastada herhangi bir semptom, perküsyon ve palpasyon ağrısı saptanmadı. Altı aylık takipte klinik ve radyografik olarak bir patolojiye rastlanmadı.

Sonuç: Foramen mentaleye yakın ve apeksteki dallanmaların fazla olduğu alt premolar dişlerde reimplantasyon apikal rezeksiyona alternatif bir tedavi seçeneği olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: reimplantasyon, apikal periodontitis, retrograd dolgu

P-229**Treatment of a Tooth by Intentional Replantation: A Case Report**

Gülbin Şehitoğlu, Elif Bahar Çakıcı, Emirhan Yıldız

Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics Ordu

Aim: This report presents the reimplantation and follow-up of lower premolar teeth with persistent chronic apical periodontitis.

Case: A 35-year-old female patient referred to our clinic with the complaint of pain. The patient's anamnesis revealed no systemic disease. In her clinical examination, tooth #35 was periodontally healthy. The tooth had a deep caries and there was radiolucency on the root apex. Root canal treatment was performed in a single visit. At 6 months follow-up, the radiolucency of the root apex could not be treated. Then reimplantation was planned. The tooth was extracted in surgery clinic for reimplantation, 3mm of root apices were removed. After retrograde root filling the tooth placed to sock correctly. At the same visit fiber splint was applied and fixed. Occlusal reduction was performed. After the procedure, control radiographs were taken. The patient was prescribed antibiotics and anti-inflammatory. The fiber splint was removed after one week. There was no symptoms, percussion or palpation pain. After 6 months in clinical and radiographic examination no pathology was observed.

Conclusion: Intentional reimplantation can be used as an alternative to apical resection in the lower premolar teeth which is close to the foramen mentale and apexed branching.

Keywords: reimplantation, apical periodontitis, retrograde filling

P-230**5 Kanallı Mandibular Birinci Moların Endodontik Tedavisi***Merve Babacan Özad, Ahter Şanal Çıkman*

Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Rize

Amaç: İlk süren daimi posterior dişler olmaları nedeniyle mandibular birinci molarlarda kanal tedavisi gerektiren derin çürük görülmesi ihtimali oldukça yüksektir. Bu dişlerde %1-%15 oranında meziobukkal ve meziolingual kanalların arasındaki gelişimsel olukta orta mezial kanal görülebilir. Bu olgu bildiriminde, orta mezial kanal bulunan 5 kanallı bir mandibular birinci molar dişin endodontik tedavisi sunulmaktadır.

Olgu Sunumu: 26 yaşındaki bir erkek hasta, sol mandibular birinci molar dişinde ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Sistemik anamnezinde herhangi bir hastalığa rastlanmadı. Klinik ve radyografik muayenede ilgili dişte perküsyon hassasiyeti, derin çürük ve periapikal radyolüseni tespit edildi. Semptomatik apikal periodontitis teşhisi ile endodontik tedavi uygulamaya karar verildi ve hastadan onam alındı. Lokal anestezi uygulandı ve diş lastik örtü ile izole edildi. Giriş kavitesi açıldığında distal kökte bukkal ve lingual olmak üzere 2 kanal, mezial kökte ise bukkal, lingual ve orta mezial kanal olmak üzere 3 kanal tespit edildi. Tüm kanallar ProTaper döner aletler (Dentsply Maillefer) yardımı ile %2,5'lik NaOCl irrigasyonu altında temizlenip şekillendirildi. Kök kanallarına kalsiyum hidroksit patı uygulandı ve 1 hafta bekletildi. İkinci seansta diş asemptomatik ve kanallar AH Plus patı (Maillefer, Dentsply, Konstanz, Almanya) ve gutta-perka (Dentsply Maillefer) kullanılarak soğuk lateral kondensasyon tekniği ile dolduruldu. Daha sonra diş post ve kuron uygulaması ile restore edildi. Bir yıllık takibinde klinik olarak dişin asemptomatik olduğu ve radyografik olarak periapikal bölgedeki radyolüsent alanın kaybolduğu görüldü.

Sonuç: Tedavi edilmemiş ekstra kanalların varlığı endodontik tedavi sonrası başarısızlık nedenlerinden biridir. Bu nedenle, ekstra kanalların gözden kaçırılmaması için kök kanal morfolojileri ve varyasyonları hakkında yeterli bilgiye sahip olmak ve tedavi öncesinde dikkatli bir radyografik değerlendirme yapmak son derece önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Kök kanal anatomisi, Mandibular molar, Orta mezial kanal

P-230**Root Canal Treatment of Mandibular First Molar with 5 Root Canals***Merve Babacan Özad, Ahter Şanal Çıkman*

Recep Tayyip Erdoğan University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Rize

Introduction: Since they are the first permanent posterior teeth, there is a high likelihood of deep caries in the mandibular first molars requiring canal treatment. In these teeth, a middle mesial canal can be seen in the developmental groove between the mesiobuccal and mesiolingual canals with the possibility of %1-%15. In this case report, endodontic treatment of a 5-canal mandibular first molar tooth with middle mesial canal is presented.

Case Report: A 26-year-old male patient came to our clinic with complaints of pain in the left mandibular first molar. There was no disease in the systemic history. Clinical and radiographic examination revealed percussion sensitivity, deep caries and periapical radiolucency of the tooth. Endodontic treatment was decided with the diagnosis of symptomatic apical periodontitis and informed consent was obtained. Local anesthesia was performed and the tooth was isolated with rubber dam. When the access cavity was opened, it was detected that there were 2 canals in the distal root as buccal and lingual and 3 canals in the mesial root as buccal, lingual and middle mesial canals. All the canals were prepared with ProTaper rotary instruments (Dentsply Maillefer) under %2,5 NaOCl irrigation. Then, Ca(OH)₂ was applied to the root canals for 1 week. In the second appointment, the tooth was asymptomatic and the root canals were obturated with gutta-percha (Dentsply Maillefer) and AH Plus (Maillefer, Dentsply, Konstanz, Germany) by using cold lateral compaction technique. Then the tooth was restored with post and crown. At one year follow-up, the tooth was asymptomatic and periapical radiolucency was lost radiographically.

Conclusion: The presence of untreated extra canal is one of the reasons for post-endodontic failure. So, not to miss extra canals, it is extremely important to have sufficient knowledge of root canal morphologies and variations and perform a careful radiographic evaluation before treatment.

Keywords: Mandibular molar, Middle mesial canal, Root canal anatomy

P-231**Kronik Böbrek Rahatsızlığı Olan Hastalarda Diş Sayısı, Protez Durumu Ve Beslenme Arasındaki İlişki***Hatice Sevmez¹, Merve Bankoğlu Güngör¹, Hasan Yeter², Yasemin Erten², Şehri Elbeg³, Handan Yılmaz¹*¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara²Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Nefroloji Anabilim Dalı, Ankara³Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyokimya Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu çalışmanın amacı kronik böbrek rahatsızlığı olan hastalarda, ağızdaki diş sayısı, protez durumu ve beslenme bozukluğu arasındaki ilişkiyi değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya hemodiyalize giren yetmiş üç katılımcı (43 erkek / 30 kadın) dahil edildi. Tüm hastalar için ağırlık ve boy, Kt/V, üre azalma oranı, hafta ortası interdialitik kilo alımı, ultra filtrasyon hacmi ve eritropoietin dozu belirlendi. Laboratuvar ölçümleri ve diyaliz öncesi kan örnekleri aylık rutin testler içinde toplandı. Hemodiyaliz seansında IL-6 ve C-reaktif protein için kan örnekleri alındı. Ağız içi muayenede, diş eksikliği ve protez varlığı tespit edildi. Mevcut protez durumu ve kalan doğal diş sayısına göre hastalar dört kategoriye ayrıldı; (1) dişsiz, 2) 1-7 diş, 3) 8-19 diş ve 4) 20 diş. Veriler istatistiksel olarak analiz edildi (a = 0,05).

Bulgular: Protez hastalarında vücut kitle indeksi değerleri arttı. Kronik böbrek rahatsızlığı olan hastalarının serum albümin seviyeleri, hem protezi olan hem de protezi olmayan gruplarda, referans değerinin (3.8 g/dl) altında belirlendi. Protezi olan grupta, 8 ve daha fazla dişi olan hastaların serum albümin düzeyleri daha yüksek saptanırken, 1-7 dişi olan hastalarda ise düşük serum albümin seviyesi tespit edildi.

Sonuç: Kronik böbrek rahatsızlığı olan hastalarda beslenme alışkanlıklarının protez mevcut olup olmamasından etkilenmediği görüldü. Protez grubunda kalan diş sayısı, kronik böbrek rahatsızlığı olan hastaların serum albümin düzeylerini etkiledi.

Anahtar Kelimeler: Diş sayısı, protez, kronik böbrek hastalığı, yetersiz beslenme

P-231**The Relationship Among Teeth Number, Denture Status, and Malnutrition in Patients with Chronic Kidney Disease***Hatice Sevmez¹, Merve Bankoğlu Güngör¹, Hasan Yeter², Yasemin Erten², Şehri Elbeg³, Handan Yılmaz¹*¹Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara²Gazi University Faculty of Medicine, Department of Internal Medicine, Division of Nephrology, Ankara³Gazi University Faculty of Medicine, Department of Biochemistry, Ankara

Purpose: The purpose of the present study was to evaluate the relationship among denture status, remaining teeth number, and malnutrition in patients with chronic kidney disease.

Materials-Methods: Seventy-three participants (43 men/30 women) who required hemodialysis were included in the study. Weight and height, Kt/V, urea reduction ratio, midweek interdialytic weight gain, ultra-filtration volume, and erythropoietin dosage were determined for all patients. Laboratory measurements and predialysis blood samples for biomarkers were collected within the monthly routine tests. Predialysis blood samples for IL-6 and C-reactive protein were drawn in hemodialysis session. Dental examination focused on the total number of remaining teeth and the presence of prosthetic restorations, based on tooth loss and denture status. Patient's dentate status was assigned to one of four categories based on the number of remaining natural teeth (1) edentulous, 2) 1-7 teeth, 3) 8-19 teeth, and 4) 20 teeth). The data were statistically analyzed (a=.05).

Results: Body mass index values were increased in the prosthesis patients. Serum albumin levels of the chronic kidney disease patients were under the reference value (3.8 g/dl) both in prosthesis and no prosthesis groups. Patients who have 8 and more teeth showed higher serum albumin levels, and patients who had 1-7 teeth showed lower serum albumin levels in prosthesis group.

Conclusion: Chronic kidney disease patients' nutritional habits were affected by having prosthesis or not. The number of the remaining teeth in prosthesis group affected the serum albumin levels of chronic kidney disease patients.

Keywords: Teeth number, denture status, chronic kidney disease, malnutrition

P-232**Ototransplantasyonda Suture Fiksasyonunun Avantaj ve Dezavantajları***Eser Çarpar¹, Başak Keskin Yalçın², Hülya Koçak Berberoğlu¹*¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul²İstanbul Cerrahpaşa Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, İstanbul

Dişin ototransplantasyonu hastanın çekimi endike olan dişin çekilmesi ve oluşan diş boşluğuna uygun kriterlerdeki sağlıklı dişin transplante edilmesidir. Bu teknik geleneksel köprü protezi ve implant tedavisi yerine kullanılabilir. Ayrıca; hızlı, ekonomik ve kabul edilebilir sonuçlara sahiptir. Ototransplantasyonun alveoler kemik ve interdental papilla hacmini korumak, erüpsiyonun devam etmesi, ortodontik veya fiziksel kuvvetlerle diş hareketine olanak vermesi gibi bazı avantajları vardır. Restore edilemeyen dişlerin çekiminden sonra sürmemiş dişlerin transplante edilmesi, sinüs perforasyonunun kapatılmasında ve ayrıca gömük dişlerin normal pozisyonuna getirilmesinde de kullanılmaktadır. Transplante edilecek dişlerde genellikle kök gelişimi tamamlanmamış olan dişler tercih edilir ancak, kök oluşumu tamamlanmış dişler de kullanılabilir. Bu avantajların yanında; enflamatuvar ve replasman kök rezorpsiyonu, pulpa nekrozu, ankiloz, periodontal ataşman kaybı gibi bazı komplikasyonları da mevcuttur. İmplantlara göre daha düşük başarı oranlarına sahip olmasına rağmen, uzun süreli başarılı takipleri ve avantajları göz önüne alındığında, ototransplantasyon denenmeye değer bir tekniktir.

Bu vaka raporunda, herhangi bir sistemik rahatsızlığı olmayan 19 ve 22 yaşlarında olan iki kadın hastanın restore edilemeyen mandibular molar dişler çekilmiş ve köklerinin oluşumu tamamlanmış üçüncü molar dişler transplante edilmiştir. Stabilizasyon için farklı teknikler mevcuttur, bu vakalarda dikiş ile fiksasyon tekniği kullanılmıştır. Bu vaka raporunun amacı, ototransplantasyonda suture fiksasyonunun avantaj ve dezavantajlarının karşılaştırılmasıdır.

Anahtar Kelimeler: dikiş, fiksasyon, ototransplantasyon**P-232****Advantages and Disadvantages of Suture Fixation of the Autotransplantation***Eser Çarpar¹, Başak Keskin Yalçın², Hülya Koçak Berberoğlu¹*¹İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul²İstanbul Cerrahpaşa University Vocational School of Health Services, İstanbul

Autotransplantation of the tooth is the procedure of replacement of the tooth that needs to be extracted with the tooth that grants the needed criteria which will be replanted to the extraction cavity. This technique can be utilized instead of conventional bridge prosthesis and implant treatment. Also, it has rapid, economical and acceptable results. Advantages of autotransplantation are preservation of alveolar bone volume and interdental papilla, continuous eruption, possibility of tooth movement by orthodontic or physical forces. There are several successful case reports that; after the extraction of unrestorable teeth, unerupted teeth were transplanted and closure of sinus perforation and also repositioning impacted teeth to normal position. The teeth which have incomplete roots generally are preferred but less likely completed roots can be used. Complications of tooth autotransplantation can be inflammatory and replacement root resorption, pulp necrosis, ankylosis, loss of periodontal attachment. Although it has lower success rates compared to dental implants, autotransplantation is worth to try when successful long term follow-ups and advantages of autotransplantation are considered.

In this case report, the unrestorable mandibular molars of two female patient who are 19 and 22 years of age without any systemic disease were extracted and the third molar teeth were transplanted. Different fixation techniques have been used for stabilization of autotransplanted teeth. Suture was preferred for fixation of it in this cases. The aim of this case report is to compare the advantages and disadvantages of suture fixation in autotransplantation.

Keywords: autotransplantation, fixation, suture

P-233**Genç Bir Hastada Lüksasyon Yaralanmaları ve Tedavi Yaklaşımı: Olgu Sunumu***Demet Ünal, Behiye Bolgöl*

Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, Hatay

Amaç: Diş travmalarının birçok tipi bulunmaktadır ve lüksasyon yaralanmaları bunlardan biridir. Lateral lüksasyon, dişin kendi ekseninden farklı bir yöne hareket etmesi sonucu diş ve destekleyici dokularda meydana gelen bir yaralanmadır. Sublüksasyon ise dişte yer değiştirme olmaksızın mobilite artışına ve perküsyon hassasiyetine neden olan bir travma tipidir. Kök gelişimini tamamlamamış dişler lüksasyon yaralanmaları gibi travmaları takiben ciddi bir iyileşme kapasitesine sahiptir. Gelişimini tamamlamamış kalıcı dişlerde pulpanın canlılığını koruyabilmesi için gerekli tüm çaba gösterilerek fizyolojik kök gelişiminin devamlılığı amaçlanmaktadır.

Olgu: 8 yaşındaki kız hasta kliniğimize travmatik yaralanma şikayeti ile başvurmuştur. Olgunun ekstraoral muayenesinde yumuşak dokularda hemoraji ve yaralanmalar gözlenmiştir. İntraoral muayene sonucu ise 21,41 ve 42 nolu dişlerde lateral lüksasyon, 31 ve 11 nolu dişlerde ise sublüksasyon varlığı ile beraber çevre yumuşak dokularda yaralanmalar saptanmıştır. Olguda travma sonucu yer değiştirmiş dişlerin orijinal pozisyonunun tekrar sağlanması, doğru splintleme prosedürlerinin uygulanması ve travmaya uğramış dişlerin canlılığının korunması amaçlı klinik ve radyolojik takibi içeren bir tedavi yaklaşımı izlenmiştir.

Sonuç: Genç daimi dişlerde rastlanılan lüksasyon yaralanmalarının erken dönem teşhisi, doğru tedavi prosedürünün uygulanması ve ortaya çıkabilecek muhtemel komplikasyonlar açısından uzun süreli klinik ve radyolojik takibi olumlu bir tedavi sonucu elde edilmesi için oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: dental travma, lateral lüksasyon, sublüksasyon

P-233**Luxation Injuries and Treatment Approach in a Young Patient: A Case Report***Demet Ünal, Behiye Bolgöl*

Hatay Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Hatay

Purpose: There are many types of dental trauma and luxation injuries are one of them. Lateral luxation is an injury to the teeth and supporting tissues as a result of the tooth moving in a direction other than its own axis. Subluxation is a type of trauma that causes mobility increase and percussion sensitivity without displacement in the teeth. The teeth that have not completed their root development have a significant healing capacity in traumas such as luxation injuries. The aim of this study is to maintain the physiological root growth by maintaining all necessary efforts to maintain the vitality of the pulp in the permanent teeth that have not completed its development.

Case: An 8-year-old girl presented to our clinic with traumatic injury. In the extraoral examination, hemorrhage and injuries were observed in soft tissues. Intraoral examination revealed that presence of lateral luxation in teeth 21,41 and 42, subluxation in teeth 31 and 11, and injuries in surrounding soft tissues. In the case, a treatment approach including clinical and radiological follow-up was performed to restore the original position of the displaced teeth as a result of trauma, to perform the correct splinting procedures and to preserve the viability of the traumatized teeth.

Result: Early diagnosis, the correct treatment procedure and long term clinical and radiological follow-up for possible complications are important to obtaining a positive treatment result for young permanent teeths luxation injures.

Keywords: dental trauma, lateral luxation, subluxation

P-234**Serbest Dişeti Grefti Uygulaması İle Keratinize Doku Kazanımı ve Kök Yüzeyi Kapatma:Olgu Serisi**

Burcu Özkan Çetinkaya, Zehra Turun, Esmâ Şahin, Ersin Ülker

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Bilim Dalı, Samsun

Amaç: Yapışık dişeti, mukogingival hat ile periodontal cebin en apikal kısmı arasındaki dokudur. Keratinize dişetinin varlığı çiğ-nemenin yarattığı fiziksel travmaya, gıdaların neden olduğu termal ve kimyasal etkilere karşı koruyucu bir bariyerdir. Bu epitelyal sızdırmazlık; bakteri ve ürünlerinin bağ dokusuna girişini önleyerek periodontal sağlığın idamesini sağlar. Dişeti çekilmesi, dişeti kenarının mine sement birleşiminin apikaline taşınarak kök yüzeyinin ağız içine açılması olarak tanımlanır. Dişeti çekilmesine neden olan en önemli faktörlerden biri; yapışık dişeti genişliğinin yetersizliğidir. Dişeti çekilmesi sonrasında; hassasiyet, estetik problemler, kök çürükleri, abrazyonlar ve diş kaybı ortaya çıkarabilir. Amacımız; Miller Sınıf 2 dişeti çekilmesi görülen mandibular keser dişlerde serbest dişeti grefti (SDG) ile keratinize dişeti genişliğinin artırılması ve dişeti çekilmesi sonucu ortaya çıkan kök yüzeyinin örtülmesidir.

Olgu: Kliniğimize mandibular keser bölgede dişeti çekilmesi ve hassasiyet şikayetiyle başvuran 3 kadın hastada (20-40 yaş arası) Miller sınıf 2 dişeti çekilmesi tespit edildi. Hastaların başlangıç periodontal tedavileri yapıp hastaların ideal ağız sağlığını idame ettirebildikleri görüldüğünde SDG cerrahisi planlandı. Operasyon bölgesi deepitelize edilip palatinal bölgeden alınan dişeti grefti kök yüzeyini örtecek şekilde adapte edildi. Alıcı bölge 5-0 polipropilen suture materyali ile sabitlendikten 10 gün sonra suturelar alındı.

Sonuç: Operasyon sonrası 1. ay ve 3.ay kontrolleri yapılan hastalarımızda çekilmenin neredeyse tamamının kapandığı, hassasiyet şikayetlerinin kaybolduğu ve vestibül derinliğinin arttığı görüldü. Ayrıca, bölgede yapışık dişeti bandı ve stabil bir yumuşak doku profili saptandı.

Anahtar Kelimeler: Dişeti çekilmesi, Miller 2, Serbest Dişeti Grefti

P-234**Keratinised Tissue Recovery and Root Surface Closure with Free Gingival Graft:Case Series**

Burcu Özkan Çetinkaya, Zehra Turun, Esmâ Şahin, Ersin Ülker

Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Samsun

Objective: Attached gingiva is the tissue between mucogingival line and most apical portion of the periodontal pocket. The presence of keratinized gingiva is a protective barrier against physical trauma caused by chewing, thermal and chemical trauma caused by food. This epithelial sealing provides maintenance of periodontal health by preventing the entry of bacteria and products into connective tissue. Gingival recession is defined as the denudation of the root surface because of the movement of the gingival edge into the apical of the cemento-enamel junction. Gingival recession can cause tooth sensitivity, aesthetic problems, root caries, abrasions, and tooth loss. One of the most important factors causing gingival recession is considered to be inadequate attached gingival width. Our aim is to increase the width of the keratinized gingiva and to cover the root exposure in mandibular incisor teeth having Miller Grade 2 gingival recession by using free gingival graft.

Case: Miller Grade 2 gingival recession was detected in 3 female patients (between 20-40 years old) who refer to our clinic with complaints of gingival recession and tenderness in the mandibular incisor side. Free gingival graft surgery was planned in these patients who were able to maintain their ideal oral health after initial periodontal treatment. The operation area was deepitelized and palatal free gingival graft was adapted to the root surface with 5-0 polypropilen suture. Sutures were removed 10 days after the operation.

Conclusion: Full coverage of the root surface, elimination of dentin hypersensitivity, and increase of the vestibular depth were observed in all patients in 1-month and 3-month evaluations after the surgery. Also, an attached gingival band and a stable soft tissue profile were created.

Keywords: Free Gingival Graft, Gingival recession, Miller 2

P-235**Aşırı Kron Harabiyeti Olan Bir Premolar Dişin Endokronla Restorasyonu***Şifa Tatlı, Burak Sağsen*

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Kayseri

Amaç: Aşırı kron harabiyetine uğrayan kanal tedavili dişlerin restorasyonunda, post-kor sistemlerine alternatif olarak endokron restorasyonları geliştirilmiştir. Endokronlar, kor yapısı ve kron restorasyonunu bünyesinde birleştiren monoblok restorasyonlardır. Endokron restorasyonları ile kök kanalı ve kron dokuları korunurken, pulpa odasından sağlanan destek ile mikromekanik adezyon olumlu etkilenir. Bilgisayar destekli tasarım/bilgisayar destekli üretim (CAD/CAM) sistemi ile daha iyi kenar uyumuna sahip hassas restorasyonların ekonomik ve hızlı bir şekilde üretimi sağlanmaktadır. Bu olgu sunumunda semptomatik mandibular birinci premolar dişin endodontik tedavisi ve aşırı kron harabiyeti nedeniyle endokron uygulanması sunulmuştur.

Olgu Sunumu: 32 yaşında bir erkek hasta, # 44 nolu dişinde ağrı ile kliniğimize başvurdu. # 44 nolu dişte önceden var olan bir kök kanal tedavisi ve metal-seramik kron mevcuttu. Kron sökümünün ardından döner aletlerle retreatment tedavisi uygulandı. İrrigasyon protokolü sırasında %2.5 NaOCl ve %17 EDTA kullanıldı. Ca(OH)₂ medikasyonu uygulandı ve endodontik tedavi 2.se-ansta tamamlandı. Diş restorasyonu için final tedavi seçeneği olarak, bir endokron planlandı. Endokron preperasyonu yapıldı, C tipi silikon ile ölçü alındı ve laboratuara transfer edildi. Endokron restorasyonu CAD/CAM kullanılarak yapıldı. Okluzal interferensler ısırtma kağıdı ile kontrol edildi ve endokron self adeziv rezin siman ile simante edildi. Uzun dönem takip randevuları planlandı.

Sonuç: Aşırı kron harabiyeti olan kanal tedavili dişlerin rehabilitasyonunda; çeşitli avantajları bulunan endokron restorasyonları, geleneksel post-kor restorasyonlara alternatif bir restoratif tedavi seçeneği olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: endokron, CAD/CAM, retreatment

P-235**Endocrown Restoration of a Premolar Tooth with Excessive Crown Destruction***Şifa Tatlı, Burak Sağsen*

Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Kayseri

Aim: Endocrown restorations were developed as an alternative to post-core systems in the restoration of teeth with excessive crown damages. Endocrowns are mono-block restorations which combine core structure with crown restoration. Pulp canals and crown tissues are protected by endocrown restorations, while micromechanical adhesion is beneficially affected due to the support provided from the pulp chamber. Precise restorations with enhanced marginal adaptation are produced economically and in reduced time, by computer aided design/computer aided manufacturing (CAD/CAM) system. In this case report, endodontic treatment of symptomatic mandibular first premolar teeth and endocrown application to the tooth due to excessive crown damage are presented.

Case Report: A 32-year-old male patient was referred to our clinic with pain of tooth # 44. There was a pre-existing root canal treatment and porcelain fused to metal crown on the # 44 tooth. After removal of crown, retreatment was performed using rotary systems. 2.5% NaOCl and 17% EDTA were used during the irrigation protocol. Ca (OH) ₂ was applied as a medicament and endodontic treatment was completed in the second visit. As the final treatment option for the tooth restoration, an endocrown was planned. Endocrown preparation was performed, an impression was taken with C type silicone and transferred to a laboratory. Endocrown restoration was performed using CAD / CAM. Occlusal interference was checked with articulating paper and endocrown was cemented with self adhesive resin cement. Long-term follow-up appointments were planned.

Conclusion: In rehabilitation of canal treated teeth with excessive crown destruction; endocrown restorations with various advantages can be used as an alternative restorative treatment option to traditional post-core restorations.

Keywords: endocrown, CAD/CAM, retreatment

P-236

Amelogenesis İmperfektalı Hastada Estetik ve Fonksiyonun Sağlanması: Bir Olgu Sunumu*Muharrem Gürler¹, Bekir Eşer¹, Esra Keklik², Bayram Çelikel³*¹Firat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Elazığ²Firat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Elazığ³Firat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Elazığ

Amaç: Amelogenesis imperfekta (AI), kalıtsal geçiş gösteren, süt ve daimi dişlerdeki minerin yapısını, miktarını ve bileşimini etkileyen genetik mine gelişim anomalisidir. Bu hastalık fenotipik olarak; hipoplastik, hipokalsifiye, hipomatür ve hipomatür-hipoplastik ile beraber gözlenen taurodontizm olmak üzere dört ana tipte sınıflanabilmektedir. Amelogenesis İmperfekta'nın süt ve daimi dişlerde estetik görünüm, fonksiyon, okluzyon, fonasyon ve dişeti sağlığı üzerindeki olumsuz etkileri, geleneksel diş tedavilerinden daha farklı yaklaşımları gündeme getirmektedir. Bu olgu sunumunda hastanın, endodontik, periodontal ve protetik tedavilerini içeren multidisipliner yaklaşım prosedürü uygulanmış ve bu hastanın tedavisinde estetik ve fonksiyonun kazandırılması ile birlikte psikolojik olarak da olumlu sonuçlarla hasta memnuniyetinin sağlanması amaçlanmaktadır.

Olgu: 36 yaşındaki kadın hasta estetik görünüm ve çiğneyememe şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Hastanın ağız içi muayenesi yapıldı, panoramik röntgeni çekildi ve alçı modelleri yapılarak incelendi. Yapılan ekstra-oral muayenesinde fasiyal asimetri ve belirgin bir TME sorunu olmadığı tespit edildi. İntraoral muayenede, alt ve üst anterior alanda azalmış overjet ve artmış deep bite izlendi. Alt ve üst çenedeki çoğu dişinde plak ve diştaşı bulunmaktaydı. Hasta, farklı protetik tedavi seçenekleri hakkında bilgilendirildi ve üst anterior bölgede zirkonyum alt yapılı sabit seramik restorasyon yapımına, posterior bölge için ise sabit metal seramik restorasyon yapımına karar verildi. Hasta; ağız hijyeni eğitimi verilip başlangıç periodontal tedavisi yapıldıktan sonra üst anterior dişlerin ve sol üst 1. molar dişin kanal tedavisi yapılması için endodonti kliniğine sevk edildi. Endodontik tedavilerin ardından ikinci aşama periodontal tedaviye geçildi ve protetik açıdan daha iyi estetik sonuç elde edebilmek için anterior dişlere gingivektomi ve gingivoplasti işlemleri uygulandı. Hastaya iyileşme sürecinin ardından diş kesimi uygulanarak sabit seramik restorasyon aşamasına geçildi. Estetik ve fonksiyonel açıdan memnun edici sonuç elde edilip hasta oral hijyen konusunda motive edilerek kontrol seansları için randevu verildi.

Sonuç: Bu olgu sunumunda uygulanan sabit protetik restorasyonların hastada hem estetik, hem psikolojik, hem de fonksiyonel açıdan oldukça düzelme sağladıkları ve başarılı oldukları sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Amelogenesis imperfekta, anterior estetik, protetik tedavi.

P-236

Aesthetic and Function of Amelogenesis Imperfecta Patients: A Case Report*Muharrem Gürler¹, Bekir Eşer¹, Esra Keklik², Bayram Çelikel³*¹Firat University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dental Treatment, Elazig²Firat University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Elazig³Firat University Faculty of Dentistry, Department of Endodontic, Elazig

Amelogenesis imperfecta (AI) is a genetic abnormality of enamel development that shows hereditary transmission and affects the structure, amount and composition of the primary and permanent teeth enamel. Phenotypically this disease can be classified into four main types; hypoplastic, hypocalcified, hipomature and taurodontism observed with hipomature-hypoplastic. In this case report, multidisciplinary approach including endodontic, periodontic and prosthetic treatments has been applied to the patient and it is aimed to provide the patient satisfaction with the psychological results with aesthetic and function in the treatment of these patients.

Case Reports: 36-year-old female patient admitted to our clinic with a complaint of aesthetic appearance and function. Extra-oral examination revealed no facial asymmetry and marked TME problem. Intraoral examination revealed decreased overjet and increased deep bite in the lower and upper anterior area. The patient was informed about the different prosthetic treatment options and decided to make a fixed ceramic restoration with zirconium substructure in the upper anterior region and to make a fixed metal ceramic restoration for the posterior region. The patient is given oral hygiene training and after the initial periodontal treatment of the upper anterior teeth and upper left 1. the molar tooth was referred to endodontic clinic for root canal treatment. After endodontic treatment, Second Stage periodontal treatment was started and gingivectomy and gingivoplasty procedures were applied to anterior teeth in order to achieve better aesthetic results from a prosthetic perspective. After the healing process, teeth preparation was applied to the patient and the fixed ceramic restoration phase was started.

Conclusion: In this case report, it was concluded that the fixed prosthetic restorations applied in the patient provide a considerable improvement in both aesthetic, psychological and functional aspects and they were successful.

Keywords: Amelogenesis imperfecta, anterior aesthetic, prosthetic rehabilitation

P-237**İskeletsel Sınıf III Anomalinin Erken Adolesan Dönemde Tedavisi: Vaka Raporu***Sabahat Yazıcıoğlu, Saadet Akman*

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Samsun

Amaç: Bu vaka raporunun amacı iskeletsel Sınıf III anomaliye sahip karışık dişlenme dönemindeki bir hastanın yüz maskesi ile ortopedik tedavisini sunmaktır.

Birey ve Yöntem: Alt çenesinin önde olması şikâyeti ile kliniğimize getirilen kız hasta 11 yaşındaydı. Hastanın klinik muayenesinde, ön çapraz kapanış ve konkav profil görülmüştür. Sefalometrik değerlendirmede hastamızda maksiller retrognati ($SNA=78^\circ$) olduğu tespit edilmiştir. Hastanın dik yön boyutları tedavi başında azalmış olup ($SN/GoGn=29^\circ$) hastada hipodiverjan büyüme modeli görülmüştür. Hastanın tedavisinde hareketli ekspansiyon apareyi ve yüz maskesi kullanılmıştır. Maksillanın sagittal ve transversal yöndeki gelişiminin stimülasyonu sağlanırken mandibulanın büyümesi sagittal olarak inhibe edilmiştir. Alın ve çene, maksiller protraksiyon için ankraj alanları olarak kullanıldı. Maksillanın anterior protraksiyonu için sağ ve solda 300 gr elastik kuvvet uygulanmıştır.

Bulgular: Hasta 8 aylık yüz maskesi kullanımı sonrasında ideal overbite (2 mm overbite) ve overjet (2 mm overjet) ilişkisine sahip olmuştur. Hastanın konkav profilinde iyileşme gözlenmiştir. Yüz maskesi ile yapılan ortopedik tedavi sonrasında hastanın iskeletsel ve yumuşak doku profil ilişkileri Sınıf III'ten Sınıf I yapıya iyileştirilmiştir.

Sonuç: Erken adolesan dönemde yüz maskesi ile yapılan Sınıf III maloklüzyon tedavisi, hastanın oklüzal ilişkisini ve profilini geliştirir.

Anahtar Kelimeler: sınıf III, üst çene geriliği, yüz maskesi

P-237**Early Adolescent Treatment of Skeletal Class III Anomaly: Case Report***Sabahat Yazıcıoğlu, Saadet Akman*

Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Samsun

Aim: The aim of this case report is to present the early orthopedic treatment with face mask of a Class III case in mixed dentition.

Case: An 11-year-old female patient referred to our clinic with the chief complaint of her lower jaw's prognathism. The clinical examination showed that the patient was in her early mixed dentition stage with anterior crossbite and concave profile. Lateral cephalometric analysis showed that she had maxillary retrognathia ($SNA=78^\circ$), skeletal Class III pattern ($ANB=-5^\circ$) and hypodivergent vertical growth pattern ($SN/GoGn=29^\circ$). In the treatment of the patient, removable expansion appliance and face mask were used. The growth of the maxilla was stimulated sagittally and transversally and growth of the mandible was inhibited sagittally. Front and chin were used as anchorage areas for maxillary protraction. For the maxillary protraction 300 gr elastics force were used on right and left side.

Results: The patient had an ideal overbite (2 mm overbite) and an overjet (2 mm overjet) after 8 months of face mask use. The patient's concave profile had also shown improvement. After orthopedic treatment with face mask, the patient's skeletal and soft tissue profile relationships were improved from Class III to Class I structure.

Conclusions: Class III malocclusion treatment with face mask at the early adolescence stage improves the patient's occlusal relationship and profile.

Keywords: class III, face mask, maxillary retrognathia

P-238**Yapışık Dişeti Miktarını Arttırmaya Yönelik İki Olgu Sunumu***Büşra Deveci, Ahmet Dağ*

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Diyarbakır

Dişeti çekilmeleri günümüzde klinik olarak sıklıkla karşılaşılan periodontal problemlerden biridir. Bu tedavinin amacı yapışık diş eti miktarını artırarak doku bütünlüğünü ve keratinize doku oluşumunu sağlamaktır.

Bu olgu raporunda, kliniğimize dişeti çekilmesi ve hassasiyet şikayetiyle başvuran 13 (Vaka 1) ve 17 (Vaka 2) yaşlarındaki 2 bayan hastanın anamnezi alındı. Yapılan ağız içi muayenede her iki hastanın da alt santral keser dişlerinin vestibülünde keratinize dişeti dikey boyutu yetersizliği ve dişeti çekilmesi saptandı. Dişeti çekilmesi dikey boyutu 1. hastanın 41 numaralı dişinde 5 mm 31 numaralı dişinde 5 mm 2. hastanın 31 numaralı dişinde 7 mm olarak ölçüldü. Hastalara ağız hijyeni eğitimi, faz 1 periodontal tedavi yapılmasını takiben dişeti çekilmesi olan dişlerde sert damaktan elde edilen serbest dişeti greftleri ile keratinize dişeti dikey boyutu arttırıldı. Dokunun alveoler mukoza ve komşu dişetinden difüzyon yoluyla beslenmesi ve damarların anastomozu ile 3 ay sonra damaktan alınan doku grefti normal dişeti rengine dönüşmüştür. Hastaların 7 ve 9 aylık takip dönemlerinde sorunsuz klinik iyileşme ve kök yüzeylerinde ortalama %90 kapanma tespit edildi.

Sonuç: Bu vaka raporu, fırçalama ve diştaşı birikimine bağlı dişeti çekilmesinin tedavisinde yeterli keratinize dişeti dikey boyutu oluşturulması ve kök yüzey kapanması sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yapışık Dişeti miktarı, Dişeti çekilmesi, Kök yüzey kapama

P-238**Two Case Reports to Increase the Amount of Gingival Gums***Büşra Deveci, Ahmet Dağ*

Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Diyarbakır

Gingival recessions are one of the clinically frequently encountered periodontal problems. The aim of this treatment is to increase the amount of conjoined gums and to provide tissue integrity and keratinized tissue formation.

In this case report, anamnesis of 2 female patients, 13 (Case 1) and 17 (Case 2), who presented to our clinic with complaints of gingival recession and tenderness, were taken. In the intraoral examination, both patients had undergone keratinized gingival vertical size defect and gingival recession in the vestibule of lower central incisor teeth. The gingival recession was measured as 5 mm in tooth number 5 of tooth 1 and 5 mm in tooth of patient 1, and 7 mm in tooth of 31 patient of 2nd patient. Oral hygiene training, phase 1 periodontal treatment followed by gingival recession in the teeth of the hard palate with free gingival grafts keratinized gingival vertical size was increased. Tissue graft taken from the palate after 3 months by diffusion of the tissue from the alveolar mucosa and the adjacent gingiva and anastomosis of the vessels has turned into normal gingival color. During the 7 and 9 month follow-up periods, the patients had a smooth clinical recovery and an average 90% closure on the root surfaces.

Conclusion: In this case report, an adequate keratinized gingival vertical dimension was created in the treatment of gingival recession due to brushing and toothstone accumulation and root surface closure was provided.

Keywords: Adherent gum amount, gingival recession, Root surface closure

P-239**Dişeti Çekilmesinin Serbest Dişeti ve Bağ Dokusu Grefti Kombinasyonu ile Tedavisi: 2.5 Yıllık Olgu Sunumu***Dicle Altındağ¹, Eylem Ayhan Alkan²*¹Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Diyarbakır²Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Periodontal plastik cerrahi, dişeti veya alveoler mukozada anatomik, gelişimsel, travmatik veya plak kaynaklı hastalığa bağlı kusurları düzeltmek veya ortadan kaldırmak için gerçekleştirilen periodontal cerrahi prosedürleri içerir. Dişeti çekilmesi, birçok hastada görülen önemli problemlerden biridir. Serbest dişeti grefti (SDG), bağ dokusu grefti (BDG) veya bu cerrahi uygulamaların kombinasyonu tedavi seçenekleri arasındadır. Bu vaka raporunda, mandibular anterior bölgesinde dişeti çekilmesi olan bir hastanın SDG ile keratinize dişeti miktarında kazanç elde edildikten sonra bağ dokusu grefti ile tedavisi sunulmaktadır.

Olgu: 20 yaşında kadın hasta, mandibular anterior bölgesinde dişeti çekilmesi nedeniyle kliniğimize sevk edildi. Klinik muayenede, 31 nolu diş bölgesinde yetersiz keratinize dişeti olduğu tespit edildi. Ayrıca hasta, 31 ve 41 nolu dişler bölgesinde ince dişeti biyotipine sahipti. Bu bölgede öncelikle SDG operasyonu gerçekleştirildi. Hasta operasyon sonrası 1., 3. ve 6. aylarda kontrol edildi. 1 yıl sonra, tam kök kapanması sağlamak amacıyla koronale pozisyone flep+bağdoku grefti (KPF+ BDG) tekniği uygulandı. İlgili bölgede dişeti kalınlığı 0,36 mm'den 1,39 mm'ye yükseldi. Keratinize dişeti miktarında 7 mm kazanç elde edildi.

Sonuç: Bu vaka sunumunda SDG ve KPF+BDG uygulamaları ile mukogingival deformitede başarılı sonuçlar elde edildi. SDG operasyonu ile yeterli miktarda keratinize doku ve dişeti kalınlığı sağlandı. İlgili bölgedeki mevcut dişeti çekilmesi KPF+BDG uygulaması ile tedavi edildi.

Anahtar Kelimeler: Serbest Dişeti Grefti, Bağ Doku Grefti, Dişeti Çekilmesi

P-239**Treatment of Gingival Recession with Combination of Free Gingival Graft and Connective Tissue Graft: 2.5-Year Case Report***Dicle Altındağ¹, Eylem Ayhan Alkan²*¹Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Diyarbakır²Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Ankara

Objective: Periodontal plastic surgery includes periodontal surgical procedures performed to correct, or eliminate anatomical, developmental, traumatic, or plaque induced disease-related defects in the gingiva or alveolar mucosa. The gingival recession is one of the problem that seen in many patients. The options of treatment are free gingival graft (FGG), connective tissue graft (CTG) or combination this surgical procedures. This report have been presented treatment with connective tissue graft after obtained gain in the amount of keratinized gingiva with FGG.

Case: A 20-year-old female patient referred to our clinic because of her gingival recession in the anterior mandibular region. In the clinical examination, insufficient keratinized gingiva were detected in the region of tooth 31. Also the patient had thin gingival biotype in the region of teeth 31 and 41. FGG operation was planned. The patient was controlled at 1st, 3rd and 6th months. After 1 year, the coronally positioned flap with connective tissue graft (CPF+CTG) technique were performed to gain complete root coverage. Gingival thickness was increased to 0,36 mm from 1,39 mm. There was 7 mm gain in the amount of keratinized gingiva.

Results: In this case presentation, FGG and CPF+CTG exhibited successful outcomes in the mucogingival deformity. Adequate amount of keratinized tissue and gingival thickness were obtained by FGG surgery. Gingival recession was treated by CPF+CTG procedure.

Keywords: Free Gingival Graft, Connective Tissue Graft, Gingival Recession

P-240**Travma Geçirmiş Anterior Dişlerde Gelişen Horizontal Kök kırığı ve Avulsiyonda Tedavi Yaklaşımı – Olgu Sunumu***Semanur Özüdoğru, Gül Tosun*

Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Dental travmalar; dişlerde kırıklara, diş kayıplarına neden olmakta, estetik ve fonksiyonel bozukluklara yol açmaktadır. Kök kırıkları; pulpa, dentin, sement ve periodontal ligamenti içeren yaralanmalardır. Avulsiyon travmatik yaralanma sırasında dişin alveoler soketten tamamen çıkmasıdır. Bu vaka raporunda travma geçirmiş anterior dişlerde gelişen horizontal kök kırığı ve avulsiyonun tedavi planının sunulması amaçlanmıştır.

Vaka: 11 yaşındaki erkek hasta geçirdiği kaza sonrası sağ üst orta kesici dişinde avulsiyon sebebiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan radyolojik muayene sonucunda sol üst orta kesici dişin orta üçlüsünde horizontal kök kırığı olduğu tespit edildi. Avulse olan sağ üst orta kesici dişin ise kayıp olduğu öğrenildi. % 0,12'lik klorheksidin ile gargaranın ardından lokal anestezi altında kökünde enfeksiyon olan fistül ağzı bulunan sol üst orta kesici dişe kanal tedavisi başlandı ve sol üst orta kesici diş komşu dişlere 4 hafta süreyle splintlendi. Fistül ağzı iyileşen sol üst orta kesici dişin MTA+gütaperka ile endodontik tedavisi tamamlandı. Avulse sağ üst dişin soketinin iyileşmesi için bir hafta beklenildikten sonra akrilik diş kullanılarak Modifiye Nance apareyi tedavi planı olarak belirlendi. Hastanın takibi kliniğimizde halen devam etmektedir.

Sonuç: Ön diş kaybı olan pediatrik hastaların estetik tedavi planı olarak Modifiye Nance apareyi implant için gerekli yerin korunması açısından uygun bir tedavi seçeneğidir.

Anahtar Kelimeler: Dental travma, Horizontal kök kırığı, Modifiye Nance apareyi

P-240**Treatment Approach to Horizontal Root Fracture and Avulsion of the Traumatized Anterior Teeth -Case Report***Semanur Özüdoğru, Gül Tosun*

Selçuk University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Konya

Aim: s common in pediatric dentistry. Dental trauma may lead to tooth fracture, loss of teeth, function and aesthetic problems. Root fracture is a injury which affects the pulp, dentin, cementum and periodontal ligament. Avulsion is the completely taking out of the tooth from the dental socket. In this case report, it is aimed to present the restorative treatment plan of horizontal root fracture and avulsion in traumatic anterior teeth.

Case: 11-year old male patient presented with a history of accident and avulsion our clinic. As a result of the radiological examination, it was found that the left upper central teeth of horizontal fracture in the middle-third of the root. Local anesthesia was performed after gargling with 0.12% chlorhexidine and The right upper central teeth was found to be missing. Following the gargle with 0.12% chlorhexidine, left upper central teeth with fistula was started root canal treatment under local anesthesia. Teeth were splinted for 4 weeks after the traumatic injury and endodontic treatment with MTA and guta perca. One week was given for the healing of the right upper teeth's socket. Modified Nance arc appliance fabricated by using acrylic teeth was determined as treatment plan. The follow up of patient is still in our clinic.

Conclusion: As an aesthetic treatment plan of pediatric patients with anterior tooth loss, the Modified Nance arch appliance is an appropriate treatment option for the implant.

Keywords: Dental trauma, Root fractures, Modified Nance arch

P-241**İltihabi Dişeti Büyümesinin Diode Lazer Gingivektomi ile Tedavisi: Olgu Sunumu***Hatice Selin Yıldırım, Ezgi Süer, Leyla Kuru*

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Dişeti boyutlarındaki artış ve konturlarındaki değişimler dişeti büyümesi olarak tanımlanmaktadır. Dişeti büyümesi genellikle periodontal dokularda meydana gelen akut veya kronik enflamatuvar değişikliklerden kaynaklansa da, etyolojisinde sistemik hastalıklar, bazı ilaçların yan etkisi veya neoplazmalar da yer almaktadır. Kronik enflamatuvar dişeti büyümeleri mikrobiyal dental plağa uzun süre maruz kalma sonucunda oluşmaktadır. Plak birikimini ve tutunmasını kolaylaştıran faktörler arasında, kötü oral hijyeni, uyumsuz restorasyonlar ve ortodontik apareyler sayılabilir. Bu vaka sunumunda, kronik iltihabi dişeti büyümesinin başlangıç periodontal tedaviyi (BPT) takiben diode lazer ile tedavisi sunulmuştur.

Olgu: Sistemik olarak sağlıklı, ortodontik tedavi gören 16 yaşındaki erkek hasta, dişetlerinde şişlik ve fırçalarken kanama şikayetiyle kliniğimize başvurdu. İntraoral muayenede, yetersiz ağız hijyenine bağlı olarak braketlerin etrafında yoğun plak ve diştaşı birikimi sonucu şiddetli dişeti enflamasyonu ve generalize dişeti büyümeleri tespit edildi. Radyografik muayenede kemik kaybı gözlenmedi. Hastaya ağız hijyen eğitimi, diş ve kök yüzey temizliği ve kök yüzey düzleştirmesini kapsayan BPT uygulandı. BPT ile dişeti enflamasyonu elimine edildikten 6 hafta sonra sırasıyla maksilla ve mandibuladaki fibrotik dişetlerine Diode lazer (810 nm, 3 W) ile gingivektomi ve gingivoplasti işlemleri uygulandı. Operasyon sonrası hastanın 3 aylık takibi sonucunda dişetlerinin sağlığını koruduğu gözlemlendi.

Sonuç: Bu vaka raporu; iltihabi dişeti büyümelerinde, optimum plak kontrolü, cerrahi olmayan periodontal tedavi ve gerekiyorsa cerrahi periodontal tedavi ile periodontal sağlığın idame edilebileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: diode lazer, dişeti büyümesi, gingivektomi

P-241**Inflammatory Gingival Enlargement Treatment by Diode Laser Gingivectomy: Case Report***Hatice Selin Yıldırım, Ezgi Süer, Leyla Kuru*

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul

Aim: Increase in gingival size and changes in contours are defined as gingival enlargement. Gingival enlargement is usually caused by acute or chronic inflammatory changes in periodontal tissues, but may also occur due to systemic diseases, drugs, or as neoplastic enlargement. Chronic inflammatory gingival enlargement is caused by prolonged exposure to microbial dental plaque. Factors that favor plaque accumulation and retention include poor oral hygiene, improperly contoured dental restorations and orthodontic appliance. In this case report, the treatment of inflammatory gingival enlargement by diode laser following initial periodontal therapy (IPT) is presented.

Case: Systemically healthy 16-year-old male patient undergoing orthodontic treatment applied to our clinic with the complaints of gingival enlargement and bleeding while brushing. Intraoral examination revealed severe gingival inflammation and generalized gingival enlargement as a result of the accumulation of intensive plaque and calculus around the brackets due to insufficient oral hygiene. Radiographic examination showed no bone loss. IPT, including oral hygiene instruction, scaling and root planing was performed. 6 weeks after gingival inflammation was eliminated by IPT, gingivectomy and gingivoplasty were performed to the fibrotic gingiva in maxilla and mandibula, respectively, by using a Diode laser (810 nm, 3 W). Gingival health was maintained during the 3-month follow-up period after the operation.

Conclusion: This case report shows that periodontal health can be maintained by optimal plaque control, non-surgical periodontal treatment and, if necessary, surgical periodontal treatment in inflammatory gingival enlargement.

Keywords: diode laser, gingival enlargement, gingivectomy

P-242**Anterior Diş Kaybı Olan Hastaların Protetik Rehabilitasyonu: İki Olgu Raporu***Gheyath Munadhil Azeez, Işıl Çekiç Nagaş, Ferhan Eğilmez*

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: İmplantlar ve konvansiyonel sabit bölümlü protez veya hareketli bölümlü protez dahil olmak üzere tek anterior diş restore etmek için birçok seçenek vardır. Bu seçeneklerin tümü, en az iki randevu gerektirirken, fiberle güçlendirilmiş rezin kompozit materyalleri kullanarak tek bir randevuda, eksik bir anterior diş restore etmek mümkündür. Fiberle güçlendirilmiş kompozit (FGK) köprüler diğer restorasyonlarla karşılaştırıldığında, konservatif ve estetik bir restoratif çözüm sunar. Bu teknik, ekonomiktir ve zamandan tasarruf sağlar. Bunun yanı sıra geleneksel köprülerle karşılaştırıldığında, uygulama kolaylığı, metal alerjisinin olmaması, temizlik kolaylığı, doğallık hissi avantajları olarak sayılabilir. Ayrıca, özellikle genç hastalarda, büyümenin tamamlanmasından önce implant tedavisi sınırlamaları olduğunda, FGK köprü uygulanabilir.

Olgu Tanımlanması: Bu olgu raporu, FGK köprülerinin ve doğal diş kronlarının gövde olarak kullanıldığı, tek randevuda maksiller anterior dişlerin restore edildiği iki olguyu tanımlamaktadır. İlk olguda, kliniğimize kazayla düşme sonucu ortaya çıkan diş mobilitesi şikayetiyle 16 yaşında bir kadın hasta başvurdu. Bu sebeple #21 numaralı dişin çekimine karar verildi ve diş çekildi. İkinci olguda, 26 yaşında kadın hasta kliniğimize sol maksiller anterior dişin eksikliği şikayetiyle başvurdu. İmmediat olarak iki hastanın kendi dişini kullanarak FGK hazırlandı ve aynı gün geçici bir restorasyon olarak simante edildi.

Sonuç: Hastanın kendi diş gövde olarak kullanılarak bir adeziv FGK yapılması, eksik ön dişlerin doğrudan estetik olarak restore edilmesi için başarılı bir tedavi seçeneğidir ve büyüme periyodunun sonunda daha daimi bir protez yapılarına kadar geleneksel tedavilere iyi bir alternatiftir.

Anahtar Kelimeler: Fiberle güçlendirilmiş kompozit, Geçici köprü, Gövde

P-242**Prosthetic Rehabilitation of Patients with Anterior Tooth Loss: Two Case Reports***Gheyath Munadhil Azeez, Işıl Çekiç Nagaş, Ferhan Eğilmez*

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara

Aim: There are many fixed options for replacing a single anterior tooth, including implants and conventional fixed partial denture or removable partial denture. All of these options require at least two visits while it is possible to replace a missing anterior tooth in a single visit by using fiber-reinforced resin composite materials. Fiber-reinforced composite (FRC) bridges offers a restorative solution that is conservative and esthetic when compared to other restorations. This technique is cost-effective and time-saving. In addition, advantages include ease of application, absence of metal allergy, ease of cleaning, naturalness of feel and conservative compared to conventional bridges. Also fiber reinforced composite bridge can be applied when there are limitations of implant treatment before the completion of the growth, particularly in young patients.

Case Description: This case report is describing two cases with an immediate replacement of the maxillary incisor teeth by a single visit using FRC bridges and natural tooth crowns as pontics. The first case, a 16-year-old woman patient, applied to our clinic complaining from mobility of her tooth occur after accidental fall. Therefore, the extraction of 21# has been indicated and the tooth has been extracted. The second case, a 26-year-old woman patient, was applied to our clinic complaining from missing of her left maxillary incisor. An immediate fiber reinforced composite bridges were prepared for both by using the patients' own tooth and cemented at the same day as a temporary restoration.

Conclusion: Rehabilitation of a patient by an adhesive FRC bridge by using patient's own natural tooth pontic, is a successful treatment option for the direct aesthetic replacement of missing anterior teeth and a good alternative to conventional treatments until a more definitive prosthesis can be provided.

Keywords: Fiber reinforced composite, Temporary bridge, Pontic

P-243**Dişeti Çekilmelerinin Kuronale Kaydırılan Flep ve Bağ Dokusu ile Tedavisi**

Onur Eroğlu, Hatice Selin Yıldırım, Leyla Kuru

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu vaka raporunda çoklu dişeti çekilmelerinin (ÇDÇ) kuronale kaydırılan flep (KKF) ve bağ dokusu grefti (BDG) operasyonu ile tedavisi sunulmaktadır.

Olgu: Sistemik sağlıklı 26 yaşındaki kadın hasta periodontoloji kliniğine çoklu dişeti çekilmesine bağlı hassasiyet ve estetik şikayetleriyle başvurdu. #23 dişte Miller sınıf II, #24-#33-#34 dişlerde Miller sınıf I dişeti çekilmesi mevcuttu. Operasyondan 1 hafta önce ve 6 ay sonra sondalama derinliği (SD), dişeti çekilmesi dikey boyutu (DÇDB), klinik ataşman seviyesi (KAS) ve keratinize dişeti dikey boyutu (KDDB) ölçüldü. Hastaya KKF ile birlikte BDG operasyonu yapıldı. Postoperatif amoksisilin-klavulanik asit (625mg, 2X1, 1 hafta), naproksen sodium (550mg, 2X1, 1 hafta), % 0.2 klorheksidin-diglukonat gargara (2X1,2 hafta) reçete edildi. İki hafta sonra dikişler alındı. Klinik parametrelerin ortalama değerlerinde başlangıca göre 6. ayda SD'de 0.75 mm azalma ve DÇDB'da 3.25 mm azalma, KAS'de 3.25 mm kazanç ve KDDB'da 0.87 mm artış tespit edildi. Tüm dişlerde %100 kök yüzeyi kapanması sağlandı.

Sonuç: Bu vaka raporunda ÇDÇ'nin tedavisinde, KKF ile birlikte BDG operasyonunun estetik ve fonksiyonel olarak başarılı sonuçlar sağladığı görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: dişeti çekilmesi, periodontal ataşman kaybı, transplantasyon

P-243**Treatment of Gingival Recessions with Coronally Advanced Flap and Connective Tissue Graft**

Onur Eroğlu, Hatice Selin Yıldırım, Leyla Kuru

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul

Aim: In this case report, treatment of multiple recessions (MGR) by coronally advanced flap (CAF) with connective tissue graft (CTG) is presented.

Case Presentation: Systemically healthy 26 year-old female patient attended to Periodontology Clinic with complaint of hypersensitivity and aesthetic problems because of gingival recessions. #23 tooth presented Miller Class II, #24,#33 and #34 has Miller Class I gingival recessions. The following clinical measurements were taken 1 week before surgery and at 6 months follow-up visit; probing depth (PD), recession depth (RD), clinical attachment level (CAL), keratinized tissue height (KTH). Amoxycilin-clavulanic acid (625 mg, 2X1, 1 week), naproxen sodium (550mg, 2X1, 1 week) and chlorhexidine-digluconate mouthwash (%0.2, 2X1, 2 weeks) were prescribed after surgery. Sutures were removed after 2 weeks. The mean values of changes in clinical parameters between baseline and 6-month follow-up were as following; 0.75 mm reduction in the PD, 3.25 mm reduction in RD, 3.25 mm gain in the CAL, and 0.87 mm gain in the KTH. Complete root coverage was maintained on related teeth at 6 months.

Conclusion: Successful aesthetic and functional results can be achieved by coronally advanced flap with combination of the connective tissue graft procedure in MGR.

Keywords: gingival recession, periodontal attachment loss, transplants

P-244**Rekürrent Periferik Ossifiye Fibrom Klinik Ayırıcı Tanısı ve Takibi: Olgu Sunumu***Seyhan Karaaslan, Ümit Özgür, Selen Adiloğlu, Alper Aktaş*

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Periferik Ossifiye Fibroma (POF), sıklıkla diş eti gibi periferik dokulardan köken alan kadınlarda ve maksilla molar bölgenin daha anteriorunda görülen fibro-osseoz bir lezyondur. Kemikğin fibröz dokuyla yer değiştirmesiyle karakterize nadir bir patolojidir. Etiyolojisi bilinmemektedir. Sıklıkla nüks eder.

Olgu: Kliniğimize maksilla palatina orta hattın, santral dişlere uzanarak lokalize olmuş POF görülen 40 yaşında, kadın hasta başvurmuştur. Klinik değerlendirmede, yaklaşık 1 cm çapında, kırmızı-pembe, interdental bölgeye uzanan, düzgün yüzeyli ve iyi sınırlı bir lezyon mevcuttur. Alınan anamneze göre, 1 yıl önce aynı bölgede lezyonun bulunduğu ve diş merkezde eksizyonu yapıldığı öğrenilmiştir. Fakat histo-patolojik değerlendirmesi yapılmayarak, hasta bilgilendirilmemiş ve takip edilmemiştir. Klinik, radyolojik ve histopatolojik bulgulara dayanarak lezyonun total eksizyonu ardından biyopsi sonucu, POF teşhisi konulmuştur.

Sonuç: Bu olgu sunumuyla, klinik ve radyografik değerlendirmeyle birlikte histolojik değerlendirmenin ayırıcı tanı, tedavi ve takip sürecindeki önemi vurgulanmaktadır. Başlangıçta klinik olarak, POF'u diğer fibro-osseoz lezyonlarda olduğu gibi benzer lezyonlardan ayırt etmek oldukça zordur. Burada görüldüğü gibi lezyonun yüksek büyüme potansiyeli sebebiyle histopatolojik olarak ayırt edip, takip sürecinde hastayı bilgilendirmek önemlidir. Tedavide nüksü önlemek için lezyonun total eksizyonu ve uzun dönem takibi önerilir. Özellikle pratisyen hekimlerin bu konuda dikkatli olup, şüpheli tanılarda biyopsiyle değerlendirmeleri ve yönlendirmeleri unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Periferik ossifiye fibroma, Reaktif gingival lezyon, Rekürrent lezyon, Fibro-osseoz lezyon

P-244**Importance of Recurrent Peripheral Ossifying Fibroma Diagnosis, Follow up: Case Report***Seyhan Karaaslan, Ümit Özgür, Selen Adiloğlu, Alper Aktaş*

Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Objective: Peripheral ossifying fibroma (POF), frequently arises from the peripheral tissues like gingiva. It is commonly found in females, mostly in the anterior of the molar region. POF are rare pathologies characterized by the replacement of bone to fibrous tissue. The origin of peripheral ossifying fibroma is unclear.

Case: In this case a recurrent peripheral ossifying fibroma located in the middle of palatina and extending upper central region is presented seen at 40-years-old female patient. On clinical examination, swelling with a diameter of 1cm was present interdentally between the centrals on the palatal side. It was reddish pink in color, with a rough surface and well-defined margins. Its consistency was firm and fibrotic on palpation. The patient gave a history of swelling last year, in the same region, and it was excised in the another medical center, but lesion wasn't evaluated by histopathologically.

Conclusion: In this case report, clinical, radiographic and histologic features as well as differential diagnosis, treatment and follow-up are highlighted for the prevention of recurrences of peripheral ossifying fibroma. In the initial stages of lesion development, it is difficult to differentiate than other lesions clinically. A regular follow-up is required after evaluated by histopathologically, due to growth potential of the lesion. Other physicians should pay attention to what is this issue and evaluated biopsy.

Keywords: Peripheral ossifying fibrom, Reactive gingival lesion, Recurrent lesion, Fibroosseous lesion

P-245**Çocukta Daimi Keser Diş Kaybında Önleyici Ortodontik Tedavi: Vaka Sunumu***Kardelen Can, Dicle Aksakal, Gamze Aren*

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Giriş: Pediatrik diş hekimliğinde daimi maksiller kesici dişlerin çekiminden kaçınmak için her türlü çaba gösterilmektedir. Estetik ve fonksiyonun kaybı, alveol kemiği rezorpsiyonu, çekim boşluğunun daralması diş kaybının kaçınılmaz sonuçlarıdır. Bu sunumda; dil disfonksiyonuna bağlı ön açık kapanış ve ortodontik yer darlığın eşlik ettiği bir vakada maksiller daimi kesici diş kaybının rehabilitasyonu bildirilmiştir.

Olgu: 8 yaşında erkek hasta İstanbul Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi Pedodonti ABD Kliniğine, sol maksiller orta kesici dişin eksikliği şikayetiyle başvurmuştur. Veli, Hastanın 1 yıl önce dental yaralanmaya sebep olan bir travma geçirdiğini, sonrasında bu bölgeden süt dişlerinin çekildiğini bildirmiştir. Bu işlem sırasında yanlış bir endikasyon ile sürmekte olan daimi keser dişin çekilmiş olması olasıdır. 21 numaralı dişin kaybıyla oluşan boşluk, 11 ve 22 nolu dişlerin mezializasyonu ile daralmıştır. Ayrıca dilin disfonksiyonu sonucu ön açık kapanış gelişmiştir. Önleyici ortodontik tedavi için alışkanlık önleyici dil paravanı olan tek yönlü vidalı üst çene genişletme apareyi uygulanmıştır. Apareye bir finger spring eklenerek mezialize olan 22 numaranın aksı düzeltilmiştir. Önleyici ortodontik tedavinin ardında, eksik 21 numaralı dişin yerinde akrilik diş bulunan bir Hawley plağı ile, hem ortodontik tedavi pekiştirilmiş hem de estetik sağlanmıştır.

Sonuç: Önleyici ortodontik tedaviler, erken dönemde maloklüzyonu durdurmayı ve düzeltmeyi amaçlayan tedavilerdir. Çocuklarda daimi keser kaybını sonucunda gelişen estetik ve fonksiyon kaybı, alveol kemiği rezorpsiyonu ve maloklüzyonlar önleyici ortodontik tedaviler ile rehabilite edilebilir.

Anahtar Kelimeler: önleyici ortodonti, avülsiyon, travma, diş kaybı

P-245**Interceptive Orthodontic Management of Loss of Permanent Incisor in a Child: A Case Report***Kardelen Can, Dicle Aksakal, Gamze Aren*

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, İstanbul

Introduction: In pediatric dentistry, every effort is made to avoid extraction of permanent maxillary incisors. Loss of aesthetics and function, alveolar bone resorption, narrowing of the edentulous gap are inevitable results of permanent tooth loss. In this presentation; rehabilitation of a missing maxillary permanent incisor accompanied by anterior open bite due to tongue dysfunction and orthodontic space discrepancy is reported.

Case: An 8-year-old male patient was admitted to İstanbul University Faculty of Dentistry Department of Pediatric Dentistry with the complaint of a lack of left maxillary central incisor. Parents reported that the patient had suffered a trauma causing dental injuries 1 year ago, and had extractions of primary teeth from this region. During that procedure, it is possible that the erupting permanent incisor has been extracted with an incorrect indication. The edentulous gap had narrowed by mesialization of the teeth 11 and 22. In addition, the dysfunction of the tongue had developed anterior open bite. For the preventive orthodontic treatment a slow maxillary expansion appliance with a habit breaker tongue crib was applied. The axis of the teeth 22 is straightened with a finger-spring. After the preventive orthodontic treatment, with a Hawley retainer with a acrylic tooth incorporated, both orthodontic treatment was retained and aesthetic was provided.

Result: Interceptive orthodontics are procedures to restore a normal occlusion once a malocclusion has started to develop. In children, loss of aesthetic and function, alveolar bone resorption and malocclusions which develops as a result of missing permanent teeth, can be rehabilitated with interceptive orthodontic therapies.

Keywords: interceptive orthodontics, avulsion, trauma, tooth loss

P-246**Tek Seansta Seramik Bireysel Dayanak İle Çıkış Profili: Olgu Raporu***Efe Aksoy, Muharrem Erhan Çömlekoğlu, Mine Dündar Çömlekoğlu*

Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Tek diş eksikliklerinde implant tedavisinde başarılı bir sonuç için dişeti ve protetik estetik birlikte ele alınmalıdır. Seramik bireysel dayanaklar bu amaçla en sık kullanılan materyallerdir. Bu olgu raporunda, titanyum tabanlı lityum disilikat esaslı cam seramik dayanakların kullanımı ile estetik tedavi yaklaşımları anlatılmaktadır.

Olgu bildirimi: Altmış bir yaşında kadın hasta üst çene ön bölge kesici dişlerinde estetik olmayan kron ve diş eksikliği nedeniyle yapılmış implantın protetik tedavisi için kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyografik değerlendirme sonrasında implant destekli sabit protez ve diğer ön bölge dişlerine de laminate veneer restorasyonlar yapılması planlandı. Daimi restorasyon öncesinde dişeti şekillendirmeleri için komşu dişteki kron çıkarıldı. İmplantın üzerindeki iyileşme başlığı çıkarıldı ve kapatma vidası yerleştirildi. Bilgisayar destekli tasarım/üretim (BDTÜ) yöntemi ile dijital olarak tarandı. Geçici restorasyonun tasarımları yapıldı (Cerec 4.0, Sirona). Uygun implant çıkış profilini sağlamak için PMMA bloktan (Telio CAD, İvoclar Vivadent AG, Lihtenştayn) geçici bir restorasyon üretildi. İki hafta sonra kalıcı restorasyon yapımına geçildi. Dijital gülüş tasarımları yapıldı ve ön bölge dişleri ve birinci küçük azı dişleri planlamaya dahil edildi. Preparasyonlar yapıldıktan sonra dijital ölçü alındı. Nano lityum disilikat blok (Amber Mill CAD block, Hass, Kore) kullanılarak restorasyonlar üretildi. Elde edilen seramik dayanağın periimplanter mukoza ile uyumu ve çıkış profili kontrol edildi ve vidalandı. Hazırlanan restorasyonlar ağız içinde denendi ve ufak düzenlemeler sonrasında glazürleme işlemi tamamlandı. Tüm seramik restorasyonlar rezin siman (Bifix QM, Voco GmbH, Almanya) ile simante edildi. Altı aylık değerlendirme sonunda herhangi bir fonksiyonel ya da estetik yakınma saptanmadı.

Sonuç: Seramik bireysel dayanaklar dişeti çıkış profili sağlanması, korunması ve uzun dönemde estetik elde edilmesinde başarılı sonuçlar sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar sözcükler: BDTÜ, Bireysel Dayanak, Nano Lityum Disilikat, Titanyum Alt Yapı

P-246**Emergence Profile with Chairside Customized Ceramic Abutment: Clinical Report***Efe Aksoy, Muharrem Erhan Çömlekoğlu, Mine Dündar Çömlekoğlu*

Ege University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İzmir

Objective: Gingival and prosthetic esthetic should be considered as a whole for a successful single tooth implant treatment. Customized ceramic abutments are frequently used materials for this purpose. This clinical report describes the esthetic treatment approach with titanium-based lithium disilicate glass-ceramic abutment use.

Clinical Report: A 61-year-old female with demand for maxillary anterior unesthetic crown replacement and implant suprastructure fabrication referred to our clinic. After clinical and radiographic evaluations, implant supported fixed crown and laminate veneer restorations for other adjacent anterior teeth were decided to be applied. Existing crown was removed before definitive prostheses fabrication for gingival contouring. The healing cap was removed and closure screw was placed. Intraoral scanning was performed by computer-aided design and manufacturing (CAD/CAM). Temporary restoration was designed (Cerec 4.0, Sirona). A temporary restotaion was fabricated from a PMMA block (Telio CAD, İvoclar Vivadent AG, Liechtenstein) for obtaining adequate emergence profile. Two weeks later, definitive prosthesis was prepared. Digital smile designing was made and anterior teeth together with the first premolars were included, also. After teeth preparation, digital impressions were made. Restorations were made from nano lithium disilicate blocks (Amber Mill CAD block, Hass, Korea). Periimplant mucosa adaptation and emergence profile of the obtained ceramic abutment was checked and screwed. The restorations were intraorally controlled and after minor adjustments, glazing was performed. All ceramic restorations were cemented with a resin cement (Bifix QM, Voco GmbH, Germany). No functional and esthetic complaints were present after a 6-month period.

Conclusion: Ceramic customized abutments present successful outcomes in terms of emergence profile, maintenance and long-term esthetics.

Keywords: CAD/CAM, customized abutment, Nano lithium disilicate, titanium base

P-247**Maksiller Daimi Lateral Kesicilerin Konjenital Eksikliğinin Restoratif Tedavisi: Olgu Sunumu**

Ceren Pamuk, Ali Rıza Alpöz

Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Maksiller daimi lateral kesicileri konjenital olarak eksik olduğundan daimi kaninleri laterallerin yerinde bulunan ve maksiller süt kaninleri persiste olan hastamızın daimi kanin dişlerinin mezyalize edilmesi sonrası kompozit rezin ile estetik olarak restorasyonu amaçlanmıştır.

Olgu: Kliniğimize estetik şikayet nedeniyle başvuran 12,5 yaşındaki kız hastamızın intraoral ve radyografik muayenesinde maksiller daimi lateral kesicilerinin konjenital olarak eksik olduğu ve maksiller süt kaninlerinin persiste olduğu gözlenmiştir. Hastanın oral hijyeninin düzeltilmesi ve daimi kaninlerinin sürmesi sonrası alginat ölçü materyali (Cavex CA 37, Hollanda) ile ölçü alınarak parmak zemberek apareyi yapılmıştır. Aparey hastaya teslim edilmiş ve hasta aylık kontrollere çağırılmıştır. 2 ay sonunda daimi kaninlerin mezyalizasyonu tamamlanmış ve restorasyon öncesinde gün ışığında renk seçimi gerçekleştirilmiştir. İzolasyon altında kaninlerin tüm mine yüzeylerine 30 saniye %35'lik ortofosforik asit (Scotchbond™ Universal Etchant Gel, 3M ESPE, St Paul MN, ABD) uygulaması sonrası asidi uzaklaştırmak için dişler yıkanıp hava ile kurutulmuştur. Ardından bonding ajanı (Adper Easy One Self-Etch Adhesive, 3M ESPE, Seefeld, Germany) aplikatör ile uygulanıp hava spreyi ile inceltilip 10 saniye polimerize edilmiştir. Restorasyon inkremental teknik kullanılarak kompozit rezin (Universal Restoratif 200 A2, 3M ESPE, St Paul MN, ABD) ile tamamlanmıştır. Her bir kompozit tabakası 20 saniye polimerize edilmiş ve aproksimal yüzeyler şekillendirilirken selüloid bantlar kullanılmıştır. Şekillendirme ve polisaj işlemleri bitirme frezleri ve polisaj diskleri (Sof-Lex; 3M ESPE, St. Paul, MN, USA) ile yapılmıştır. 2 yıllık klinik takip sonunda restorasyonlarda renklenme gözlenmemiştir. Estetik özellikler hasta tarafından memnuniyetle karşılanmıştır.

Sonuç: Çocuklarda estetiğin temini açısından kompozit rezinle restorasyonun başarılı bir yöntem olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: agenezis, estetik, kompozit restorasyon

P-247**Restorative Treatment of Congenitally Missing Maxillary Permanent Laterals: Case Report**

Ceren Pamuk, Ali Rıza Alpöz

Ege University Faculty of Dentistry, Department of Paediatric Dentistry, İzmir

Aim: The aim of this case report is to present the esthetic restoration of the permanent canines after mesialization. Patient has bilateral congenitally missing permanent maxillary lateral incisors and persistent maxillary deciduous canines. Permanent canines localized between persistent maxillary deciduous canines and maxillary central incisors.

Case: A 12.5-year-old female patient was referred to our clinic with aesthetic complaints. After intraoral and radiographic examinations, it was observed that her maxillary permanent lateral incisors were congenitally missing and maxillary deciduous canines were persistent. Good oral hygiene was supplied and after the eruption of the permanent canines, impression was taken with alginate (Cavex CA 37, The Netherlands) and mesialization springs were applied. At the end of 2 months, mesialization of permanent canines was completed and color selection was made in daylight before restoration. The permanent canines were washed and air dried to remove all acid after 35% orthophosphoric acid (Scotchbond™ Universal Etchant Gel, 3M ESPE, St Paul MN, USA) application on all enamel surfaces for 30 seconds. Bonding agent (Adper Easy One Self-Etch Adhesive, 3M ESPE, Seefeld, Germany) was applied with applicator and thinned with air spray and polymerized for 10 seconds. The restoration was performed using the composite resin (Universal Restorative 200 A2, 3M ESPE, St Paul MN, USA) and incremental technique. Each composite layer was polymerized for 20 seconds and celluloid bands were used to shape the aproximal surfaces. Forming and polishing processes were performed with finishing abrasives and polishing discs (Sof-Lex; 3M ESPE, St. Paul, MN, USA). At the end of the 2-year clinical follow-up, no discoloration was observed and aesthetic features were welcomed by the patient.

Conclusion: Composite restorations were considered to be a successful method in terms of providing aesthetics in children.

Keywords: agenesis, composite restoration, esthetic

P-248**Tam Dişsiz Yarık Dudak-Damak Hastasının İmplant Üstü Bar Tutuculu Obturatörle Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu***Özgül Gülenç, Ömer Suat Yaluğ*

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Yarık dudak damak hastalarının protetik tedavileri diş hekimleri için zorluklar içeren bir konu olmakla birlikte hassasiyet gerektirir. Defekt alanının büyüklüğü ve mevcut diş yapısına bağlı olarak retansiyonu sağlamak güçlüklerden biridir. İmplant cerrahisindeki gelişmeler sayesinde protezin tutuculuğuyla ilgili endişelerin giderilmesine olanak sağlanmıştır.

Olgu: Bu olgu sunumunda tam dişsiz sert ve yumuşak damağı içeren oroantral açıklığı olan 60 yaşındaki dudak damak yarıklı erkek hastaya uygulanan implant destekli bar tutuculu obturatör protez yapımı anlatılmaktadır. Protezlerin hastaya tesliminden sonra 1. gün, 1. hafta ve 1. ay kontrolleri yapılmış ve protezin yüksek retansiyon ve stabilizasyona sahip olup; fonksiyonel, biyolojik ve estetik açılardan memnun edici sonuçlar verdiği tespit edilmiştir.

Sonuç: Dudak-damak yarığı olan tam dişsiz hastalarda implant üstü bar tutuculu obturatörler başarılı klinik sonuçlar sergilemektedir.

Anahtar Kelimeler: Dudak-damak yarığı, obturatör, implant üstü bar tutuculu protez

Rehabilitation of an Edentulous Cleft Lip and Palate Patient with an Implant Supported Bar-Retained Obturator Prosthesis:**A Case Report***Özgül Gülenç, Ömer Suat Yaluğ*

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara

Aim: Prosthetic treatments of cleft lip and palate patients mostly have difficulties for dental practitioners and also need precision care. According to greatness of the defect area and the remaining teeth providing adequate retention is also one of the difficulties. Through the improvements of implant surgery; it becomes easier to overcome the concerns of dental prosthesis' retention.

Case: In this case report, it was presented that, a 60-year old male patient with edentulous cleft lip and palate including hard and soft palate with oroantral fistula has been treated with an implant supported bar-retained obturator prosthesis. After the delivery of the prosthesis to the patient, day 1, week 1 and 1st month follow-up was performed and it was found that the prostheses had good retention and stabilization and also gave satisfactory results in terms of function, biological and aesthetic aspects.

Conclusion: Implant supported bar-retained obturators have successful clinical results in complete edentulous patients with cleft lip and palate.

Keywords: cleft lip and palate, obturator prosthesis, implant supported bar-retained prosthesis

P-249

Füzyon Gösteren Üst Büyük Azı Dişlerin Endodontik Tedavisi: Bir Olgu Sunumu*Günay Mammadova, Mehmet Burak Güneşer*

Bezmi Alem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Endodontik tedavide kompleks kök kanal anatomileriyle karşılaşma sıklığı oldukça yüksektir. Diş hekimlerinin alışılmadık kompleks kök kanal morfolojisini tanımlayamaması başarısız endodontik tedavilere neden olabilir. Bu olgu sunumunun amacı beş kanallı füzyon gösteren bir dişin endodontik tedavisini sunmaktır.

Olgu: Sistemik olarak sağlıklı 33 yaşında erkek hasta şiddetli spontan ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Klinik muayenede sol üst ikinci molar (#27) dişte derin çürük tespit edildi. Periapikal radyografisinde ilgili dişte anomali olduğu belirlendi ve hasta bölgesel koni ışınli bilgisayarlı tomografi (CBCT) için radyoloji bölümüne yönlendirildi. CBCT görüntülerinde sol üst arka bölgede 27 numaralı dişin vertikal pozisyonda ve rotasyonda sürdüğü gözlemlendi. Palatinal kökün diverjan olarak dişin meziopalatinalinde konumlandığı ve 28 numaralı dişte mezial angulasyona ek olarak 27 numaralı dişte koronal düzeyde birleşme izlendi. 27 ve 28 numaralı dişlerde füzyon olduğu tanısına varıldı. Dişte kanal sayısı ve lokalizasyonları belirlendi. Endo Ice ile yapılan soğuk testinde dişin vital olduğu, perküsyon hassasiyeti ve mobilitesinin bulunmadığı kaydedildi. Dişe irreversible pulpitis teşhisi kondu. Açılan giriş kavitesinde normalin dışında geniş bir pulpa odası gözlemlendi. Pulpa odasında ikisi palatinalde (meziopalatinal ve distopalatinal), üçü bukkalde (meziobukkal, distobukkal 1 ve distobukkal 2) konumlanan beş adet kanal girişi tespit edildi. Kök kanalları One Shape döner eğe sistemi kullanılarak basınçsız crown down tekniğiyle şekillendirildi. Final irrigasyonda kök kanalları sırasıyla %5,25 sodyum hipoklorit (Wizardi İstanbul), %17 EDTA (Promida, İstanbul) ve %2 klorheksidin (Promida, İstanbul) solüsyonları kullanılarak irrije edildi. Kanallar gutta perka ve epoksi rezin içerikli bir pat (2Seal, VDW, Almanya) kullanılarak soğuk lateral kompaksiyon yöntemiyle dolduruldu. Koronal restorasyon kompozit ile tamamlandı. Hastanın 3 ve 6 aylık takiplerinde dişin klinik ve radyografik olarak asemptomatik olduğu belirlendi.

Sonuç: Endodontik tedavi öncesi klinik muayene ve teşhis röntgenlerinde kompleks bir kök kanal anatomisinden şüphelenildiğinde CBCT'ye başvurularak kök kanal sayısı ve lokalizasyonlarının önceden belirlenmesi endodontik tedavilerin başarısını artırabilir.

Anahtar Kelimeler: füzyon, koni ışınli bilgisayarlı tomografi, kompleks anatomi

P-249

Endodontic Treatment of Upper Molar Teeth with Fusion: A Case Report*Günay Mammadova, Mehmet Burak Güneşer*

Bezmi Alem Vakıf University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, İstanbul

Aim: In endodontic therapy, a comprehensive awareness of the root-canal anatomy is of great importance, and clinicians' failure to recognize an unusual canal morphology may lead to unsuccessful treatment. We aimed to present a case about the endodontic treatment of a tooth with fusion and five canals.

Case: A systemically healthy 33-year-old male patient was admitted to our clinic with severe spontaneous pain. A deep caries was detected in the left upper second molar (#27). Periapical radiography revealed a tooth anomaly and the CBCT images were obtained. The tooth #27 was observed in the vertical position and rotation in the upper left posterior region. Palatinal root was located in mesiopalatinal as divergent. The #27 tooth is fused with the tooth at the coronal level and the #28 teeth has a mesial angulation. Fusion was found in teeth #27 and #28). The number of canals and localizations of teeth was determined via CBCT.

The teeth were found vital with no mobility and percussion sensitivity and diagnosed with irreversible pulpitis. Two canals were located in the palatinal (mesio-palatinal and disto-palatinal), and three were in the buccal (mesiobuccal, distobuccal-1 and distobuccal-2). The root canals were instrumented using the One Shape rotary files. Root canals were irrigated with 5.25% NaOCl, 17% EDTA and 2% chlorhexidine for the final irrigation. The canals were filled with cold lateral compaction using a gutta percha and an epoxy resin-based paste. A final composite coronal restoration was performed. The tooth was asymptomatic clinically and radiographically at 3 and 6 months follow-up.

Result: When a complex root canal anatomy is suspected in clinical examination and diagnostic X-rays before endodontic treatment, pre-determination of the number of root canals and their localization by CBCT may increase the success of endodontic treatments.

Keywords: fusion, cone-beam computed tomography, complex anatomy

P-250**Kök Kanal Tedavisi Sırasında Kök Ucundan Sodyum Hipoklorit Taşması: Vaka Raporu***Esin Özlek, Hüseyin Gündüz*

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Van

Amaç: Bu vaka raporunda, kök kanal tedavisi sırasında kaza ile sodyum hipoklorit (NaOCl) solüsyonunun kök ucundan periapikal dokulara taşması sonucu oluşan komplikasyonlar ve tedavisi sunulmaktadır.

Olgu: 50 yaşında bayan hasta kliniğimize üst sol birinci büyük azı dışında şiddetli ağrı şikayeti ile başvurmuştur. Akut pulpitis tanısı konulmuş olup, kök kanal tedavisi yapılmasına karar verilmiştir. Lokal anestezi altında %5.25'lik NaOCl ile irrigasyon yapılırken hasta şiddetli yanma tarzında bir ağrısı olduğunu belirtmiştir. 20 mL steril salin solüsyonu ile irrigasyon yapıldıktan sonra geçici restorasyon ile diş kapatılmıştır. Hastaya oral yolla geniş spektrumlu antibiyotik ve analjezik reçete edilmiş ve 2 günlük aralarla kontrol randevuları verilmiştir. 7 gün sonra şişlik ve ekimoz tamamen kaybolmuş ve hastanın ağrısı geçmiştir.

Sonuç: Diş hekimleri NaOCl kullanırken komplikasyonların gelişmemesi için çok dikkatli olmalı ve gerekli önlemleri almalıdır.

Anahtar Kelimeler: Sodyum hipoklorit, apikal taşkınlık, irrigasyon solüsyonu

P-250**Sodium Hypochlorite Extrusion from the Root Apex During Root Canal Treatment:A Case Report***Esin Özlek, Hüseyin Gündüz*

Van Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Van

Aim: To present a case on the complications and treatments related to an accidental extrusion of sodium hypochlorite solution during root canal treatment.

Case: A 50 year-old female patient was admitted to our clinic with a complaint of painful over her maxillary left first molar. Acute pulpitis was diagnosed and endodontic treatment was recommended. During the irrigation with 5.25% NaOCl under local anesthesia, the patient reported that a severe acute pain and burning around the tooth. The root canals were irrigated with 20 mL sterile saline solution and the tooth was closed with temporary restoration. Broad spectrum antibiotics and analgesics were prescribed and follow up appointments were organized with 2 days interval. 7 days later swelling and ecchymosis completely resolved and the patient was pain-free.

Conclusion: The dentists should be very careful to avoid complications of NaOCl irrigation during the root canal treatment and apply the necessary precautions.

Keywords: Sodium hypochlorite, irrigation solution, apical extrusion

P-251**Servikal Bölgedeki Gingival Renklenmenin Zirkonya Restorasyonlar İle Maskelenmesi**

Şebnem Yılmaz, Ferhan Eğilmez, Nevin Taş, Işıl Çekiç Nağaç

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Zirkonya, protetik diş hekimliğinde kron, köprü ve implant materyali olarak kullanılan popüler bir materyal haline gelmiştir. Estetik, biyouyumluluk ve üstün mekanik özellikleri ile özellikle sabit protezlerde tercih edilmektedir. Bu olgu sunumunda bir kadın hastanın zirkonya bazlı tam seramik sabit protezler ile tedavisi anlatılmaktadır.

Olgu: 25 yaşındaki kadın hasta üst çene ön bölgede mevcut olan metal destekli porselen köprüsü yapıldıktan sonra gingival bölgede oluşan koyu renklenme şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Hastanın klinik ve radyolojik değerlendirmesi sonucu maksiller anterior bölgede 13-23 no.lu dişler arasına zirkonya alt yapılı tam seramik sabit protez planlandı. 13,11,21,22 ve 23 no.lu dişler chamfer basamak olacak şekilde prepare edildi. Retraksiyon, ölçü, renk seçimi, klinik ve laboratuvar işlemleri tamamlandıktan sonra restorasyonlar rezin siman ile simante edildi. Hastanın 1 ve 6. ay kontrollerinde, protezlerinin estetik, fonksiyon ve fonasyonu açısından memnun olduğu gözlemlendi.

Sonuç: Zirkonya alt yapılı tam seramik restorasyonlar özellikle ince gingival fenotipe sahip hastalarda bu bölgede metal yansımasına sebep olmadıkları için estetik beklentileri üstün şekilde karşılamaktadır.

Anahtar Kelimeler: dişeti renklenmesi, zirkonya, anterior bölge

P-251**Masking of Gingival Discoloration on Cervical Region by Zirconia Restorations**

Şebnem Yılmaz, Ferhan Eğilmez, Nevin Taş, Işıl Çekiç Nağaç

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara

Purpose: Zirconia has become a popular material used as a crown, bridge and implant material in prosthetic dentistry. It is preferred especially in fixed prostheses with its aesthetic, biocompatibility and superior mechanical properties. In this case report, treatment of a female patient with zirconia based full ceramic fixed prosthesis is explained.

Case: A 25-year-old female patient was referred to our clinic with dark coloration in the gingival region. Full ceramic fixed restorations were planned between 13-23 in the maxillary anterior region following the patient's clinical and radiological evaluation. The teeth 13,11,21,22 and 23 were prepared with chamfer margins. After the gingival retraction, impression, color selection, clinical and laboratory procedures were completed, the restorations were cemented with resin cement. The patient was satisfied in terms of aesthetics, function and phonation of the prostheses at the 1 and 6 month-follow-up periods.

Conclusion: Zirconia based full ceramic restorations meet the aesthetic expectations superiorly because they do not cause metal reflection in the gingival region especially in patients with thin gingival phenotype.

Keywords: gingival discoloration, zirconia, anterior region

P-252**Miller Sınıf I Dişeti Çekilmesinin Serbest Dişeti Grefti ile Tedavisi**

Esra Ateş Yıldırım, Ferhat Özelçi, Özkan Ariöz

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Bolu

Amaç: Dişeti çekilmeleri çeşitli faktörlere bağlı olarak tek dişte veya birden fazla dişte görülebilir. Dişin anatomisi, anormal frenulum ataçmanı, malpozisyon, travmatik kötü alışkanlıklar, okluzal travma, ortodontik diş hareketi, plak retansiyon faktörleri, periodontal hastalık ve sigara gibi etkenlere bağlı dişeti çekilmesinin oluşum nedenlerindedir. Serbest dişeti grefti, keratinize dişeti miktarının artırılması, kök yüzeyinin kapatılması ve hastanın oral hijyenini sağlayabileceği bir alan oluşturulması amacı ile kullanılan periodontal plastik cerrahi işlemlerinden birisidir. Bu olguda dişeti çekilmesi olan hastanın serbest dişeti grefti ile tedavisi gerçekleştirildi.

Olgu: 26 yaşındaki kadın hasta kliniğimize alt çenede 31 ve 41 nolu dişlerin vestibul bölgelerinde ortodontik tedavi sonrası dişeti çekilmesi şikayetiyle başvurdu. Hastada herhangi bir sistemik hastalık bulunmayıp, kliniğimize geliş nedeni estetik problemler ve aşırı hassasiyetti. Miller sınıf I dişeti çekilmesi ve keratinize diş eti eksikliği olan 41 ve 31 nolu bölgeye palatinal bölgeden alınan serbest dişeti grefti 4/0 rezorbe olmayan süturla sabitlendi. İşlem sonrası hastaya analjezik, antiinflamatuvar ve %0.12 klorheksidinli gargara verildi. İşlemden 14 gün sonra süturlar alındı.

Sonuç: Serbest dişeti grefti uygulaması ile dişeti çekilmesi bulunan bölgede kök yüzeyi örtülmesi sağlandı ve yeterli miktarda keratinize dişeti elde edildi. Hastanın estetik ve hassasiyet problemleri giderildi.

Anahtar Kelimeler: Dişeti çekilmesi, Miller sınıf I, Serbest dişeti grefti

P-252**Treatment of Miller Class I Gingival Recession with Free Gingival Graft Procedure**

Esra Ateş Yıldırım, Ferhat Özelçi, Özkan Ariöz

Bolu Abant İzzet Baysal University, Bolu

Objective: Gingival recessions could be seen on one tooth or multiple teeth depending on various factors. Anatomy of the teeth, abnormal attachment of frenulum, malposition, bad habits, occlusal trauma, orthodontic tooth movement, plaque retention factors, periodontal disease and smoking may be factors of the gingival recessions. Free gingival graft is a periodontal plastic surgery method that can be used for increasing of the keratinised gingiva, root coverage, and forming an appropriate tissue contour for ideal oral hygiene procedures. In this case, the patient with gingival recession and insufficient keratinized gingiva was treated with free gingival graft procedure.

Case: The female patient aged 26, referred to our clinic for the gingival recession in the vestibul areas of the teeth numbered 31 and 41. The patient had history of orthodontic treatment, and no systemic diseases. The primary complaint of patient was aesthetic concerns and hypersensitivity about the teeth with gingival recessions. Free gingival graft harvested from the palatal area was sutured to recipient area with a 4/0 non-resorbable suture. After the operation, the patient was given analgesic, anti-inflammatory, and 0.12% chlorhexidine mouthwash. Sutures were taken after 14 days. The healing was uneventful.

Conclusion: After surgical procedure root coverage, and adequate keratinized gingiva was obtained. The patient's aesthetic and sensitivity problems were resolved.

eywords: Gingival recession, Miller class I, Free gingival graft

P-253**Dudak Operasyonunda Unutulan Cerrahi İğne: Olgu Sunumu***Nelli Yıldırımın, Cennet Neslihan Eroğlu*

Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Antalya

Giriş: Unutulan cerrahi yabancı cisimler sorunu, ilk cerrahi işlemlerden bu yana var olmaya devam etmektedir. Hastalara olası zararlarının yanı sıra bu cisimler, tüm sağlık sistemini etkilese de, esas olarak cerrahlar için ciddi tıbbi sonuçlar doğurmaktadır. Hastaya özgü (obezite) veya vakaya özgü (acil) gibi bazı özelliklerin, cisim unutulmasında etkisi olduğunu savunanlar olsa da, ana nedenler genellikle ameliyathanenin koşulları ve hastanın ameliyat olduğu ortamla ilişkilendirilmektedir. Tespit edildiğinde bu cisimler geç kalınmadan uzaklaştırılmalıdır. Bu olguda, alt dudagında unutulan bir dikiş iğnesi olan bir hasta sunulmaktadır.

Olgu: 33 yaşında erkek hasta, baş ve boyun MR incelemesinde alt dudagında “tatsız bir his” olarak nitelendirildiği deneyimden sonra bölümümüze başvurmuştur. Hastanın ortopantomografik görüntüsünde, ön alt bölgede bir radyopak görüntü izlenmiştir. Yabancı cismin yumuşak doku içerisindeki konumu, hastanın alt dudagından alınan bir periapikal radyografi ile doğrulanmıştır. Cismin, lokal anestezi altında cerrahi olarak çıkarılması planlanmıştır. Cerrahi bölgenin hazırlanmasını takiben mukozal ve submukozal insizyonlar yapılmıştır. Cerrahi dikiş iğnesine benzeyen yabancı cisim, orbicularis oris kas lifleri içerisinde tespit edilmiştir. Primer kapama tabakalı bir şekilde yapılmış ve hasta sorunsuz bir şekilde iyileşmiştir.

Sonuç: Cerrahi iğneler ve diğer cerrahi aletlerle karşılaştırıldığında tamponlar en sık tutulan maddeler olmasına rağmen, unutulmuş tüm cerrahi yabancı cisimler hastalar için sağlık açısından ve cerrahlar için medikolegal olarak potansiyel olumsuz sonuçlar doğurmaktadır. Bu nedenle, ameliyathane personelinin dikkatli olması çok önemlidir. Cerrahi saha kapatılmadan önce yaranın iyice incelenmesi ve doğru alet sayımının yapılması bu tip tıbbi hataların tamamen giderilmesinde yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: unutan cerrahi yabancı cisim, sütür iğnesi, alt dudak

P-253**Retained Surgical Suture Needle After Lip Surgery: A Case Report***Nelli Yıldırımın, Cennet Neslihan Eroğlu*

Akdeniz University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Antalya

Introduction: The problem of retained surgical foreign bodies (RSFB) continues to exist since the first surgical procedures. Besides the potential harm to the patients, RSFBs have serious medico-legal consequences to mainly the surgeons although it affects the entire healthcare system. Although some consider either patient-specific (obesity) or case-specific (emergencies) properties with an increased risk of retention; the main causes are usually associated with the operating room culture and environment in which the patient has the operation. When detected, RSFBs should be removed from the area without delay. This case report presents a patient with a retained suture needle in the lower lip which was surgically removed under local anesthesia.

Case: A 33-year-old male patient was referred to our department after what he described as “an unpleasant feeling” at his lower lip during an MRI examination of the head and neck. The orthopantomographic image of the patient revealed a radiopaque item on the anterior lower region. The location within the lower lip was confirmed with a periapical radiograph from the lower lip. Surgical removal was planned under local anesthesia. The surgical site was prepped and mucosal and submucosal incisions were performed. The foreign object, resembling a surgical suture needle, was found entrapped within the fibers of orbicularis oris muscle. Primary closure was obtained in a layered fashion and the patient healed uneventfully.

Result: Although sponges are the most commonly retained items when compared with needles and other surgical instruments, all retained surgical foreign bodies carry potential catastrophic consequences health-wise for patients and medico-legally for surgeons. Therefore vigilance among operating theatre personnel is paramount. Examining the wound thoroughly before closure and performing accurate instrument count may aid in eliminating this medical error completely.

Keywords: retained foreign surgical body, suture needle, lower lip

P-254**Horizontal Kök Kırığının Kalsifiye Doku İle İyileşmesi***Burcu Duman, Salih Doğan, Cansu Demiroğlu*

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Kayseri

Amaç: Kök kırıkları daimi dentisyondaki yaralanmaların % 0,5-7'sini oluşturmaktadır. Travma sonrası, hasarlı dokuların iyileşme süreci ve tedavi yaklaşımı; hastaların yaşı, dişin mobilitesi, kök oluşum derecesi, kök kırığının yeri ve travma ile tedavi arasında geçen süreye bağlıdır. Koronal segmentte pulpa nekrozu vakaların yaklaşık % 25'inde görülür. Apikal segmentte ise pulpa nekrozu nadir olarak gözlenir. Apikal parçanın vital olduğu kök kırığı vakalarının çoğunda, koronal parçaya kök kanal tedavisi uygulanmaktadır. Bu vaka raporunda maksiller daimi santral keser dişin horizontal kök kırığı hattının kalsifiye doku ile iyileşmesinin sunumu amaçlanmıştır.

Olgu: 2017 yılının Aralık ayında rutin muayene için Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti kliniğine başvuran sağlıklı 12 yaşındaki kız hastada rutin radyografik muayene sırasında 21nolu dişinde horizontal kök kırığı tespit edilmiştir. Dişin klinik muayenesinde perküsyona pozitif yanıt alınmış ve dişte renk değişikliği gözlenmiştir. Kök kırığı tespit edilen 21'nolu dişte sadece soğuk hassasiyeti şikayeti olan hastanın, bu dişine uygulanan elektrikli pulpa testine yanıt alınamamıştır. Vitalitenin kesinleştirilmesi amacıyla teşhis kavitesi açılmış ve dişin aslında devital olduğu gözlenmiştir, devital koronal fragmanın kök kanal tedavisine başlanmıştır. Kemomekanik enstrümantasyondan sonra kalsiyum hidroksit pansumanı 12 ay içinde 4 kez uygulanmış, 12 ay sonra apikal bölgede kalsifik bariyer oluşumu gözlenmiş ve koronal kök kanalının daimi kanal dolgusu yapılmıştır. Apikal fragmana hastanın rezeksiyon tedavisini kabul etmemesi üzerine herhangi bir tedavi uygulanmamış takip edilmesine karar verilmiştir. 9 ay sonunda yapılan klinik ve radyografik değerlendirmede periodontal dokularda herhangi patolojik değişim gözlenmediği, vitalitesi değerlendirilemeyen apikal fragmanın ise kapalı steril bir ortamda sorunsuz bir şekilde kalabildiği gözlenmiştir.

Sonuç: Daimi dişlerde kök kırıklarının tedavi planlamasının dikkatli bir şekilde yapılması gerekmektedir. Koronal parçanın vitalitesinin belirlenmesi tedavi planlaması için çok önemlidir. Ayrıca kök kırıklarında apikal fragmanın rezeksiyonu gibi tedaviler çoğu hasta için zorlayıcı tedavilerdir. Mevcut vakamızda olduğu gibi hastanın tedaviyi reddetmesi gibi durumlarında rutin kontroller yapılması şartıyla apikal fragmanın bırakılmasının doğru bir tedavi seçeneği olabileceği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: kök kırığı, travma, kalsifik doku

P-254**Healing of Horizontal Root Fracture with Calcified Tissue***Burcu Duman, Salih Doğan, Cansu Demiroğlu*

Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Kayseri

Objective: Root fractures (RF) constitute 0.5% to 7% of permanent dentition injuries. The healing process, treatment approach of the damaged tissues after trauma; the age of the patients, the mobility of the tooth, the degree of root formation, the location of the RF and the time between the trauma and treatment. Pulp necrosis is seen in approximately 25% of cases in the coronal segment. It's rarely seen in the apical segment. In this case report, we aimed to present the healing of the horizontal RF of the maxillary permanent central incisor tooth with calcified tissue.

Case: A healthy 12-year-old girl was admitted to Erciyes University Faculty of Dentistry Department of Pediatric Dentistry for routine examination in December 2017. Horizontal RF was detected in the teeth (21) during radiographic examination. Clinical examination showed positive response to percussion and discoloration of the tooth. The patient, who had only cold sensitivity in the tooth, was unable to respond to the electrical pulp test applied to this tooth. The diagnostic cavity was opened to confirm vitality, the tooth was actually devital. RCT of the devital coronal fragment was started. After chemomechanical instrumentation, the calcium hydroxide dressing was applied 4 times within 12 months. After 12 months, calcific barrier formation was observed in the apical region, a permanent canal filling of the coronal root canal was performed. When the patient refused to accept resection treatment, it was decided to follow the apical fragment. At the end of 9 months, no pathological changes were observed in periodontal tissues. It was observed that the apical fragment, which couldn't be evaluated for its vitality, could remain in a closed sterile environment without any problems.

Conclusion: Root fractures in permanent teeth of the treatment planning must be done carefully. Determining the vitality of the coronal part is very important for treatment planning. In addition, treatments such as resection of the apical fragment in root fractures are coercive treatments for most patients. As in our current case, the discontinuation of the apical fragment may be an appropriate treatment option if routine controls are performed in cases such as refusal of the patient.

Keywords: root fracture, trauma, calcified tissue

P-255

Devital Beyazlatma Uygulanan Dentinin Optik Özelliklerinin İncelenmesi*İzgen Karakaya, Tağmaç Özberk*

Yakın Doğu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, KKTC

Amaç: Beyazlatma uygulaması sonrasında dentinin optik özelliklerindeki değişikliklerin incelenmesi.

Yöntem: Çekilmiş molar dişlerden 24 adet dentin örneği (1mm) elde edilerek iki gruba (kontrol,beyazlatma) ayrıldı. Örnekler cilalanarak 37°C sıcaklıkta 24 saat boyunca distile suda bekletildi. 24 saat sonunda, renk değerleri spektrofotometre kullanılarak CIE L*a*b* sistemine göre hem beyaz hem siyah zeminde ölçüldü. Bu değerler kullanılarak başlangıç translusensileri (TP0) ve başlangıç beyazlık değerleri (W0) hesaplandı. Kontrol grubu örnekleri çalışma boyunca distile suda bekletildi. Beyazlatma grubu örneklerinin bir yüzeyine Opalescence Endo (%35 H2O2,1mm) uygulandı. Üzerine pamuk pelet yerleştirilip, yüzey Cavit ile kapatıldı. Daha sonra üretici firma talimatları doğrultusunda, örnekler 72 saat boyunca 37°C sıcaklıkta distile suda bekletilerek beyazlatma uygulamasının 1 seanslık süresi simüle edilmeye çalışılmıştır. Süre sonunda Cavit yüzeyden uzaklaştırılıp örnekler yıkandı. Renk değerleri ölçülerek; 1. uygulama sonu translusensi (TP1) ve beyazlık (W1) değeri ile beyazlık farkı değeri ($\Delta W1-0$: başlangıç ve 1. uygulama arası) ve CIEDE 2000(1:1:1) formülüne göre renk farkı ($\Delta E001$: başlangıç ve 1. uygulama arası) hesaplandı. Renk ölçümlerini takiben beyazlatma için gerekli prosedür tekrarlandı. Bu beyazlatma süresi sonunda; 2. uygulama sonrası translusensi (TP2) ve beyazlık (W2) değeri ile beyazlık farkı değeri ($\Delta W2-0$: başlangıç ve 2. uygulama arası) ve renk farkı ($\Delta E002$: başlangıç ve 2. uygulama arası) hesaplandı.

Bulgular: İki grup arasında, başlangıç ve beyazlatma uygulamaları sonrası translusensi değerleri (TP0,TP1,TP2) ile başlangıç beyazlık değerlerinde (W0) anlamlı bir fark gözlenmedi ($p>0,05$). İncelenen diğer tüm parametrelerde (W1,W2, $\Delta W1-0$, $\Delta W2-0$, $\Delta E001$, $\Delta E002$) iki grup arasında anlamlı bir fark gözlenmiştir ($p<0,05$). Renk farkı ve negatif değerler gösteren beyazlık farkı analizleri beyazlatma uygulamasının dentinin beyazlatılmasında etkili olduğunu ve uygulamaların etkinliklerinde bir fark olmadığını göstermiştir.

Sonuç: Devital beyazlatma uygulamaları dentin dokusunun translusensisini etkilemeden saf beyaz renge yakın değerler elde edilmesini sağlamaktadır. Tekrarlayan beyazlatma uygulamalarında beyazlatma etkinliğinde azalma gözlenmemektedir.

Anahtar Kelimeler: Beyazlatma, Beyazlık İndeksi, CIEDE 2000, Dentin, Hidrojen Peroksit, Translusensi

P-255

Evaluation of the Optical Characteristics of Non-vitally Bleached Dentin*İzgen Karakaya, Tağmaç Özberk*

Near East University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, TRNC

Aim: Evaluation of the changes at the optical characteristics of dentin after bleaching applications.

Method: 24 dentin specimens(1mm) were obtained from extracted molars and divided into 2 groups(control,bleaching). The specimens were polished and immersed in distilled water at 37°C for 24 hours. After 24 hours, the color measurements were made according to CIE L*a*b system by using a spectrophotometer on both white and black surfaces. with the recorded values, baseline translucency(TP0) and whiteness(W0) values were calculated. Specimens of control group were immersed in distilled water during the study. At bleaching group, Opalescence Endo(35% H2O2,1mm) was applied to one surface of the specimens and covered by cotton and Cavit. According to the manufacturer's instructions the specimens were immersed in distilled water at 37°C for 72 hours to simulate a session period of bleaching. After this period, Cavit is removed and specimens were washed. By color measurements, translucency(TP1) and whiteness(W1) value after 1. application, difference between whiteness values($\Delta W1-0$: baseline and 1. application) and color difference($\Delta E001$: baseline-1. application) according to CIEDE 2000(1:1:1) formula, were calculated. After these color measurements, bleaching application was repeated. At the end, translucency(TP2) and whiteness(W2) value after 2. application, difference between whiteness values($\Delta W2-0$: baseline-2. application) and color difference($\Delta E002$: baseline-2. application) were calculated.

Results: There was no significant difference between two groups for translucency at baseline and after bleaching(TP0,TP1,TP2) and for baseline whiteness values(W0)($p>0,05$). For all of the other parameters(W1,W2, $\Delta W1-0$, $\Delta W2-0$, $\Delta E001$, $\Delta E002$) a significant difference was observed between two groups($p<0,05$). Whiteness difference analysis with negative values and color difference analysis showed that bleaching applications are efficient for whitening of dentin and there was no difference between the efficacy of each application period.

Conclusion: Devital bleaching applications can make color of dentin closer to pure white without affecting it's translucency. There will not be decrease at efficacy of bleaching for repeated applications.

Keywords: Bleaching, Whiteness Index, CIEDE 2000, Dentin, Hydrogen Peroxide, Translucency

P-256**Kök Kanal Tedavilerinde Alet Separasyonu: İki Olgu Sunumu***Mehmet Kutluhan Uçuk, Asiye Nur Dinçer*

Bezmialem Vakıf Üniversitesi, İstanbul

Amaç: Kanal tedavilerinde en sık karşılaşılan komplikasyonlardan biri olan alet bölünmelerinde tedavi devamının sağlanması, post-operatif ağrı kontrolü.

Olgu 1: Kırk bir yaşında erkek hasta, 37 numaralı dişinin kanal tedavisi için Bezmialem Vakıf Üniversitesi Endodonti Anabilim Dalı'na başvurdu. Spontan ağrı ve perküsyon hassasiyeti bulunan dişte derin amalgam dolgu mevcuttur. Radyografide <1mm çapında periapikal lezyon gözlemlendi. Çalışma boyu belirlendikten sonra 15 ve 20 numaralı K-tipi el eğesi ile genişletme yapıldı. One Flare eğesi (Micromega, Besancon, Fransa) meziobukkal kanal girişinden 2,5 mm derinde kırıldı. Şekillendirme esnasında %5 NaOCl ve final irrigasyonda ise %17 EDTA ve salin solüsyonları kullanıldı. Kalsiyum hidroksit yerleştirilerek geçici dolgusu yapıldı. İkinci seansta bölünmüş aletin yanından geçildi ve el eğeleri ile 30 numaraya kadar genişletildi ve ultrasonik alet (ProUltra Endo Tip 3, Dentsply Maillefer, İsviçre) ile bölünmüş alet çıkarıldı. Kanallar rezin içerikli kanal patı (2seal, VDW, Almanya) ve gutta-perka ile soğuk lateral kompaksiyon yöntemiyle dolduruldu. **Olgu 2:** Kırk bir yaşında kadın hasta 38 numaralı dişinin kanal tedavisi için Bezmialem Vakıf Üniversitesi Endodonti Anabilim Dalı'na başvurdu. Perküsyon hassasiyeti bulunmayan dişte derin çürük mevcuttur. Radyografide ciddi eğimi bulunan dişte lezyon gözlenmemektedir. İlk seansta 15 numaralı K tipi el eğesi ile ön genişletilme yapılan dişin mesial kanalında ProTaper Next X2 eğesi (Dentsply Maillefer, Ballaigues, İsviçre) apikalde kırıldı. Kırık aletin çıkarılmadığı dişte sonraki seansta şekillendirme işlemi tamamlandı ve rezin içerikli kanal patı (2seal, VDW) ve gutta-perka kullanılarak soğuk lateral kompaksiyon yöntemi ile dolduruldu. 1 ay sonraki muayenede ilgili dişte klinik ve radyografik semptom bulunmamaktadır.

Sonuç: Alet bölünmeleri sık karşılaşılan bir komplikasyondur ve prognozu etkileyebilmektedir. Preoperatif semptom varlığında dahi yeterli genişletme ve etkili irrigasyonla tedavisi mümkün olabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: kırık alet, ultrasonik cihaz, eğimli kanal

P-256**The Instrument Separation in Root Canal Treatment: Two Case Reports***Mehmet Kutluhan Uçuk, Asiye Nur Dinçer*

Bezmialem Vakıf University, İstanbul

Aim: Treatment of teeth with the separated instrument, which is one of the most common complications in root canal treatment, and management of post-operative pain control.

Case 1: 41-year-old male patient referred to Bezmialem Vakıf University, Department of Endodontics for root canal treatment of tooth number 37. The patient has deep amalgam restoration, percussion sensitivity with a history of spontaneous pain. A periapical lesion <1mm was observed radiographically. In the first appointment, working length was determined, and the initial enlargement was performed with size 15 and 20 K-file. One Flare file (Micromega, Besancon, France) was separated 2.5 mm in the coronal part of the mesiobuccal root canal. 5%NaOCl was used during preparation, and calcium hydroxide was placed. The next appointment, the separated instrument was by-passed. Root canal was instrumented up to 30 K-file, and the separated instrument was removed with the ultrasonic (ProUltra Endo Tip 3, Dentsply Maillefer, Switzerland) instrument. Root canals were filled with gutta-percha and resin-based sealer (2-seal, VDW, Germany) with cold lateral compaction method. **Case 2:** 41-year-old female patient referred to the Department of Endodontics for the root canal treatment of tooth number 38. There was deep caries in the tooth with no percussion sensitivity. Radiographically, there was no periapical lesion but a severe curvature of root canals. In the first appointment, ProTaper Next X2 file (Dentsply Maillefer) was separated in the mesial canal of the tooth that was pre-enlarged with size 15 K-file. In the next appointment, root canal instrumentation was completed. Root canals were filled with gutta-percha and resin-based sealer (VDW) with cold lateral compaction method. At the one-month follow-up, no symptoms were observed.

Conclusion: Instrument separations are a common complication and may affect the prognosis. Even in the presence of preoperative symptoms, it is possible to make treatment with adequate instrumentation and efficient irrigation.

Keywords: seperated instrument, ultrasonic instrument, curved canal

P-257

Multidisipliner Yaklaşım İle Gülüş Tasarımı: Olgu Sunumu*Lina Tuba Güllakar, Tuğçe Merve Ordueri Kılavuz, Kübra Aycan, Mehmet Muzaffer Ateş*

İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Günümüzde hastaların estetik ve biyouyumlulukla ilgili beklentilerinin artması, pembe ve beyaz estetik ile ilgili daha çok bilgi sahibi olması ile gülüş tasarımı uygulamaları multidisipliner çalışmalarla yaygınlaştırılmıştır. Bu olgu sunumunda maksilla-daki diş eti gülümsemesi ve hem maksillar hem mandibular dişlerinin estetik görünümünden rahatsız olan bir vakanın protetik rehabilitasyonu anlatılmaktadır.

Olgu: 40 yaşında bayan hasta, kliniğe dişlerinin estetik görünümünden rahatsızlığı nedeniyle başvurmuştur. Anamnezinde sistematik bir hastalığa rastlanmamıştır. Ağız içi muayenesinde ve radyografik incelemelerden sonra, teşhis modeli alınmıştır. Alınan teşhis modeli üzerinden wax up hazırlanmış ve dişler ile diş etlerinin altın oran doğrultusunda olması gereken yerler belirlenmiştir. Gingivektomi öncesi, hastaya mock up uygulanmış, onayı alınmış ve mock up üzerinden diş eti operasyonu yapılmıştır. Diş eti iyileşmesi için beklenen 4 haftalık periyot sonrası, gerekli kontroller yapılmış ve ardından; tüm dişler champher basamak formuna uygun olacak şekilde prepare edilmiştir. Retraksiyon işleminin ardından ölçüler, polivinil siloksan ölçü materyali (3M Express XT Light Body Quick, 3M Express Medium Body) kullanılarak alınmıştır. Geçici restorasyonlar wax up modeli üzerinden hazırlanmış silikon indekse yapılıp ve ojenolsüz geçici siman ile yapıştırılmıştır (Cavex Temporary Cement, Cavex). Lityum disilikat seramik materyali (IPS e.max Press; Ivoclar Vivadent AG) kullanılarak daimi restorasyonlar hazırlanmıştır. Seramik restorasyonlar gerekli uyumlamalar ve okluzyon kontrolleri sonrası hasta onayı alınarak rezin siman (Variolink II; Ivoclar Vivadent AG) ile simante edilmiştir.

Sonuç: Estetik beklentisi yüksek olan hastalarda, wax up ve mock up uygulamaları ile, dişlerin ve diş etlerinin olması gereken alanlar belirlenip, dişetleri ideal pozisyonlara getirilip, tam seramik restorasyonlarla estetik bir görünüm yakalanmıştır. Tedavi sonucunda ve yapılan kontrollerde (24 ay) herhangi bir biyolojik, fonksiyonel ve estetik komplikasyonla karşılaşmamıştır.

Anahtar Kelimeler: diş eti gülümsemesi, estetik, emax, gülüş tasarımı

P-257

Smile Design with Multidisciplinary Approach: Case Report*Lina Tuba Güllakar, Tuğçe Merve Ordueri Kılavuz, Kübra Aycan, Mehmet Muzaffer Ateş*

İstanbul Medipol University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İstanbul

Purpose: Nowadays the patients have more information about the aesthetics and biocompatibility, pink and white aesthetics and smile design applications have been popularized with multidisciplinary studies. In this case report, prosthetic rehabilitation of a maxillary gummy smile and the aesthetic appearance of both maxillar and mandibular teeth is explained.

Case: A 40-year-old female patient admitted to the clinic because of the discomfort of aesthetic appearance of her teeth. There was no systemic disease in her history. After oral examination and radiographic examinations, the diagnostic model was taken. Wax up was prepared through the diagnosis model and the places where teeth and gum should be in line with the golden ratio were determined. Before gingivectomy, mock up was applied to the patient, approval was obtained and gingival operation was performed through the mock up. After the 4-week period, controls were made and then all teeth were prepared to the champher finish line form. After retraction, the impressions were taken by using polyvinyl siloxane impression material (3M Express XT Light Body Quick, 3M Express Medium Body). Temporary restorations were made with silicone index which was made from wax up models and fixed with non-eugenol temporary cement (Cavex Temporary Cement, Cavex). Permanent restorations were prepared using lithium disilicate ceramic material (IPS e.max Press; Ivoclar Vivadent AG). Ceramic restorations are fixed with resin cement (Variolink II; Ivoclar Vivadent AG) after approval of the patient and control of the occlusion.

Results: In patients with high aesthetic expectations, with wax up and mock up applications, the areas where the teeth and gums should be determined, the gums are brought to the ideal positions and the aesthetic appearance is achieved with full ceramic restorations. There was no biological, functional or aesthetic complications in 24 months.

Keywords: gummy smile, aesthetics, emax, smile design

P-258**İlaça Bağlı Dişeti Büyümesinin Periodontal Tedavisi: Olgu Sunumu***Nimet Gül Görğülü, Hatice Selin Yıldırım, Leyla Kuru*

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: İlaça bağlı dişeti büyümeleri (İBDB), genetik faktör, dental plak ve dişeti enflamasyonunun varlığı ile ilişkilidir. Genellikle antikonvulsan, immünosupresif ve kalsiyum kanal blokörleri (KKB); İBDB'ne sebep olabilir. KKB ile immünosupresiflerin kombinasyonu sinerjistik etki gösterir ve dişeti büyümesini şiddetlendirir. Bu olgu sunumunda KKB'ne bağlı dişeti büyümesinin periodontal tedavisi gösterilmiştir.

Olgu: Böbrek transplantasyonu sonrasında 5 yıldır her gün KKB (Nifedipin 60 mg), immünosupresifler (Tacrolimus 1 mg ve Everolimus 0,25 mg), kortikosteroid (Prednizolon 5 mg), antiplatelet (Asetilsalisilik asit 100 mg) kullanan 30 yaşındaki erkek hasta dişeti büyümesi şikayetiyle kliniğimize başvurdu. İntraoral muayenede, maksilla ve mandibulanın anterior bölgesinde dişeti kenarı, papilleri ve yapışık dişetini içerecek şekilde dişlerin kronunun yarısından fazlasını kaplayan Skor 3 dişeti büyümeleri (Ellis ve Seymour) tespit edildi. Radyografik muayenede kemik kaybı olmadığı görüldü. Nefroloji bölümü ile konsültasyon sonucu, KKB yerine beta blokör (Carvedilol 12,5 mg) kullanımına ve her periodontal tedavi seansından 5 gün öncesinde antiplatelet kullanımının kesilmesine karar verildi. Hastaya antibiyotik profilaksisi (Penisilin 2 g) altında; oral hijyen eğitimi, kök yüzeyi temizliği ve düzleştirme işlemlerini içeren başlangıç periodontal tedavi uygulandı. Dört hafta sonra, antibiyotik profilaksisi altında gingivektomi ve gingivoplasti uygulanarak maksilla ve mandibuladaki dişeti büyümeleri 2 hafta arayla tedavi edildi. Operasyon sonrası iyileşme sorunsuz oldu, 2 yıllık süre boyunca rekürans tespit edilmedi.

Sonuç: Bu olgu sunumunda, hastayı estetik ve fonksiyonel olarak rahatsız eden İBDB'nin başarılı periodontal tedavisi gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: dişeti büyümesi, böbrek transplantasyonu, gingivektomi

P-258**Periodontal Treatment of Drug Induced Gingival Overgrowth: A Case Report***Nimet Gül Görğülü, Hatice Selin Yıldırım, Leyla Kuru*

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul

Aim: Drug-induced gingival overgrowth (DIGO) is associated with a patient's genetic predisposition, and the presence of existing plaque or gingival inflammation. The drugs that cause DIGO are mainly the anticonvulsants, immunosuppressants, and the calcium channel blockers (CCB). Combination of CCB and immunosuppressant could act synergistically, causing exaggerated enlargement of gingival tissue. In this case report, periodontal treatment of CCB induced gingival overgrowth is presented.

Case: A 30-year-old male patient complaining of gingival overgrowth who has been using CCB (Nifedipine 60 mg), immunosuppressants (Tacrolimus 1 mg and Everolimus 0,25 mg), corticosteroid (Prednizolon 5 mg), antiplatelet (Acetylsalicylic acid 100 mg) daily for five years after renal transplantation was applied our clinic. The intraoral examination revealed gingival inflammations with Score 3 DIGO (Ellis & Seymour 2008) on the anterior side of maxilla and mandible, covering half to two-third to of the tooth surface, involving marginal, papillary gingiva, and attached gingiva. In radiographic examination, no bone loss was detected. CCB was replaced with beta blockers (Carvedilol 12,5 mg) and antiplatelet was discontinued 5 days before each periodontal treatment session by consultation with nephrologist. The patient underwent initial periodontal treatment consisting of oral hygiene instructions, scaling and root planing under antibiotic prophylaxis (Penicillin 2 gr). After 4 weeks, gingival overgrowth in maxilla and mandible were treated with a combination of conventional gingivectomy and gingivoplasty under antibiotic prophylaxis, with 2 weeks intervals. Uneventful healing was observed after the operations. No recurrence has been detected for 2 years follow-up.

Conclusions: This case report presents that a successful periodontal treatment of DIGO which caused discomfort to patient can be achieved.

Keywords: gingival overgrowth, renal transplantation, gingivectomy

P-259**Dişeti Çekilmesinin Koronale Kaydırılan Fleptekniği İle Tedavisi: Bir Vaka Raporu***Merve Tekelioğlu, Hakan Özdemir*

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Eskişehir

Amaç: Hastalarda estetik şikayet ve hassasiyet sorunu yaratabilen dişeti çekilmesi, çeşitli mukogingival cerrahi teknikleri ile tedavi edilebilmektedir. Bu vakada gülme hattında yer alan maksiller 1. premolar dişteki sınıf 1 dişeti çekilmesinin koronale kaydırılan flep tekniği (KKF) ile tedavisi amaçlanmıştır.

Olgu: Sistemik olarak sağlıklı 39 yaşındaki kadın hasta 24 numaralı dişindeki çekilme ve hassasiyet şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Yapılan muayenede Miller sınıf I dişeti çekilmesi saptandı. Hastaya ağız hijyen eğitimi, okluzal uyumlama ve başlangıç periodontal tedavi uygulandı. Operasyon öncesi, 3, 6 ve 9. aylarda dişeti çekilmesi dikey boyutu (DÇDB), sondalama derinliği (SD), klinik ataşman seviyesi (KAS), keratinize dişeti genişliği (KDG)ve dişeti kalınlığı kaydedildi. Daha sonra lokal anestezi altında KKF ile subepitelyal bağ dokusu grefti operasyonu gerçekleştirildi. Ayrıca flep üzerine iyileşmeyi artırmak amacıyla trombositten zengin fibrin membran yerleştirildi. Operasyon sonrası hastaya NSAİ ve gargara reçete edildi. Dikişler 2 hafta sonra alındı.

Sonuç: Yapılan kontroller sonrasında 9. ayda başlangıca göre DÇDB'da 3mm ve SD'de 1 mm azalma; dişeti kalınlığında 1 mm, KAS'da 5 mm ve KDG'de 3mm kazanç görüldü. Tam kök yüzeyi kapanması sağlandı.

Anahtar Kelimeler: Dişeti çekilmesi, koronale kaydırılan flep, subepitelyal bağ dokusu grefti

P-259**Treatment of Gingival Recession with Coronally Advanced Flap Technique: A Case Report***Merve Tekelioğlu, Hakan Özdemir*

Eskişehir Osmangazi University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Eskişehir

Objective: Gingival recession which can cause both a esthetic complaints and tenderness in patients, can be treated with various mucogingival surgical techniques. In this case, it was aimed to treat the maxillary 1st premolar teeth in the laughing line with class 1 gingival recession coronally advanced flap (CAF) technique.

Case: Systemically healthy 39-year-old female patient admitted to our clinic with the complaint of gingival recession and hypersensitivity in tooth number 24. Miller class I gingival recession was detected in examination. Oral hygiene education, occlusal adjustment and initial periodontal treatment were applied. Before surgery, 3, 6 and 9 months of gingival recession vertical with (VASW), probing depth (SD), clinical attachment level (CAL), keratinized gingival width (KGW) were recorded. Subepithelial connective tissue grafting was performed with CAF under local anesthesia. In addition, a platelet-rich fibrin membrane was placed in order to improve healing on the flap. NSAID and mouthrinse were prescribed to the patient after the operation. Sutures were taken 2 weeks later.

Results: At the end of the 9th-month follow-up, there was a 3 mm reduction in the VASW and 1 mm in the SD, 1 mm gain gingival thickness, 5mm gain inCAL, and 3mm gain inKGW.

Keywords: Gingival recession, coronally advanced flap, connective tissue graft

P-260**Dişeti Çekilmesinin Serbest Dişeti Greftiyle Tedavisi: Vaka Raporu***Nadin Gemrekoğlu, Ömer Birkan Ağralı, Leyla Kuru*

Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Dişeti çekilmesi (DÇ), dişeti kenarının mine-sement bileşiminin daha apikaline konumlanmasıdır. Periodontal hastalık, travma kaynaklı veya gelişimsel olan DÇ, estetik problemlere, dentin hassasiyetine, kök çürüklerine sebep olabilir. Kök yüzeyi kapama (KYK) işlemleri DÇ'nin sebep olduğu problemleri ortadan kaldırmak veya en aza indirmek için uygulanan periodontal plastik cerrahi işlemlerdir. Serbest dişeti grefti (SDG) operasyonu, özellikle alt çenede KYK için sık kullanılan yöntemlerden biridir. Potansiyel rejeneratif materyaller olan mine matriks proteinleri (MMP) KYK işlemlerinde kullanılabilir. Bu olgu raporu ortodontik tedavi sonrası meydana gelen DÇ'nin SDG ve MMP ile tedavisi amaçlanmıştır.

Olgu: Sistemik sağlıklı 23 yaşındaki kadın hasta 31 numaralı dişte DÇ kaynaklı hassasiyet ve estetik şikayetle kliniğimize başvurdu. Klinik ve radyografik inceleme sonucunda Cairo ve ark. sınıflamasına göre tip 1 DÇ olduğu saptandı. Oral hijyen eğitimi sonrası, diş ve kök yüzeyi düzleştirmesini içeren başlangıç periodontal tedavi uygulandı. DÇ dikey boyutu (DÇDB), sondalama derinliği (SD), klinik ataşman kaybı (KAK) ve keratinize dişeti dikey boyutu (KDDB), KYK estetik puanlama (KYKEP) operasyondan önce ve 1 yıl sonra ölçüldü. Lokal anestezi altında #31 dişin kök yüzeyine Emdogain uygulandı ve ilgili alan palatinalden elde edilen SDG ile kapatıldı; operasyon sonrasında naproksen sodyum (550 mg, 2x1, 1 hafta), klorheksidin-diglukonat ağız gargarası (%0.2, 2x1, 1 hafta) ve benzidamin HCl sprey (45 mg, 6x4, 1 hafta) reçete edildi. Dikişler operasyondan 10 gün sonra alındı. Bir yıllık takip sonucunda, açıkta kalan kök yüzeyinin tamamen kapandığı, KAS'ın 2.5 mm ve DÇDB'nin 3.5 mm azaldığı, SD'nin 1 mm ve KDDB'nun 3.5 mm ve KYKEP'nin 6 puan arttığı görüldü.

Sonuç: DÇ tedavisinde uygun periodontal tedavi planlanmasıyla estetik ve fonksiyonel olarak başarılı sonuçlar elde edilebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: dişeti çekilmesi, estetik, mine-matriks proteini

P-260**Treatment of Gingival Recession with Free Gingival Graft: Case Report***Nadin Gemrekoğlu, Ömer Birkan Ağralı, Leyla Kuru*

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul

Objectives: Gingival recession (GR) is apical migration of marginal gingiva from cemento-enamel junction. GR associated with periodontal disease, developmental problems or trauma results in root caries and sensitivity and esthetic complaints. Root coverage (RC) procedures as periodontal plastic surgeries, are applied to eliminate or reduce the effect of GR. Free gingival graft operation (FGG) is one of the commonly used methods for RC especially in the mandible. Enamel-matrix derivatives (EMD), potential regenerative materials, can also be used for RC procedures. In this case report, treatment of GR with FGG+EMD is presented.

Case: Systemically healthy 23-year-old-female applied to clinic with complaints of hypersensitivity and aesthetic problems due to Cairo et. al. type I GR at tooth 31. Initial periodontal therapy including oral hygiene instructions, scaling and root planing was performed. Clinical parameters including probing depth (PD), recession depth (RD), clinical attachment loss (CAL), keratinized tissue height (KTH), root coverage aesthetic score (RCAS) were recorded at baseline and postoperative 1 year. Under local anesthesia, EMD was applied to root surface of #31 and the related region was covered with FGG obtained from palate. Postoperatively, naproxen-sodium (550 mg, 2x1, 1 week), chlorhexidine-digluconate mouthwash (0.2%, 2x1, 1 week) and benzydamine hydrochloride spray (45 mg, 6x4, 1 week) were prescribed. Sutures were removed after 10 days. At one-year follow-up, decreases in CAL and RD were 2.5 mm and 3.5 mm; gains in PD, KTH and RCAS were 1 mm, 3.5 mm and 6 point, respectively. The complete root coverage was also achieved.

Conclusion: Aesthetically and functionally successful results can be obtained with suitable periodontal treatment plan in the treatment of GR.

Keywords: aesthetic, enamel-matrix protein, gingival recession

P-261**Rehberli Cerrahi ve Peek Altyapılı Hibrit Protez ile Tedavi Protokolü: Olgu Sunumu***Kerem Kılıç¹, Ahmet Emin Demirbaş², Özden Melis Durmaz¹*¹Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Kayseri²Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Kayseri

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı, tam dişsizliği olan hastanın bilgisayar destekli cerrahi rehber ile flep kaldırılmadan dental implantlarının yerleştirilmesi ve all-on-six protokolü kullanılarak hibrit protez ile dişsizliğinin giderilmesidir.

Olgu Sunumu: 65 yaşında erkek hasta Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na dental implant tedavisi için başvurdu. Hastadan radyopak kaideli mum şablon ile tomografi (CBCT, Newtom, İtalya) alındı. Tam dişsizliği olan hastanın R2Gate yazılımı (Megagen, Güney Kore) kullanılarak flepsiz cerrahi için dental implant lokalizasyonları belirlendi, cerrahi rehberi ve hemen yükleme için geçici protezi 3-D yazıcı kullanılarak hazırlandı. Her iki taraf üst çene posteriorda yeterli kemik hacmi olmadığı için en sondaki dental implantlar (Megagen, Güney Kore) maksiller sinüsün ön duvarına 45 derecelik açıyla pozisyonlandırıldı. Diğer dental implantlar aksiyel eksenle konumlandırıldı. Dental implantlar genel anestezi altında yerleştirildi ve işlemden önce hazırlanan protezi aynı seansta vidalanarak hemen yükleme protokolü uygulandı. Operasyondan 3 ay sonra daimi hibrit protez için analog ölçü yöntemi ile abutment seviyesinde açık kaşık ölçü yöntemi ile ölçü alındı. Hibrit protezin altyapısı peek (Polietereterketon) (Juvora, Optima, İngiltere) materyalinden kazanarak hazırlandı ve üst yapı kronları nanoseramikle güçlendirilmiş kompozit bloklardan (GC Cerasmart, Japonya) hazırlandı. Optiglaze (GC, Japonya) ile boyama ve glaze işlemi tamamlanan kronlar peek altyapıya self adeziv rezin siman (Rely X Unicem, 3M Espe, Amerika) ile simante edildi. Hibrit protez, okluzal vidalar kullanılarak abutmentların üzerine yerleştirildi. Vida deliklerine teflonlar yerleştirildi ve akışkan kompozitle vida delikleri kapatıldı.

Sonuç: Günümüz teknolojisiyle, endikasyonu uygun olan hastalara cerrahi rehber kullanılarak flepsiz cerrahi yöntemi ile dental implantların yerleştirilmesi hastaların post-op dönemi daha rahat geçirmelerini sağlamaktadır. Bununla birlikte sunulan olguda, yeni jenerasyon protetik materyallerin geliştirilmesi ile birlikte all-on-six yöntemi ile hastanın kaybedilen estetik ve fonksiyonu yeniden kazandırılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Hibrit Protez, Polietereterketon, Rehberli Cerrahi

P-261**Hybrid Prosthesis Treatment Protocol with Guided Surgery and Peek Infrastructure: A Case Report***Kerem Kılıç¹, Ahmet Emin Demirbaş², Özden Melis Durmaz¹*¹Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Kayseri²Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kayseri

Aim: The aim of this report is to present the placement of the dental implants without flap removal with a computerized surgical guide and solve teeth loss with a hybrid prosthesis using the all-on-six protocol.

Case Report: A 65-year-old male patient was admitted for dental implant treatment to the Department of Prosthodontics, Faculty of Dentistry. Tomography was obtained with a radiopaque base wax template. Dental implant localizations for flapless surgery were determined by using R2Gate software. The surgical guide and the temporaries for immediate loading are prepared using a 3D printer. As both sides did not have sufficient bone volume in the posterior part of the maxilla, dental implants at distal side were positioned at a 45-degree angle to the anterior wall of the maxillary sinus. Other implants were positioned on the axial axis. Dental implants were placed under general anesthesia and the prosthesis prepared before the procedure was screwed onto the implants in the same time. Three months later, the impression was made by using the analog impression method for the permanent hybrid prosthesis with the open tray impression method at the level of abutment. The PEEK (Polyetheretherketone) substructure of the hybrid prosthesis was prepared by CAD-CAM and superstructure crowns were prepared from nanoceramic reinforced composite blocks. Crowns for which glaze process are completed with Optiglaze were cemented with self-adhesive resin cement to PEEK infrastructure. The hybrid prosthesis was placed on the abutments using occlusal screws. Teflon caps were placed in the screw holes and were closed with the fluid composite.

Conclusion: In today's technology, placement of dental implants with flapless surgery by using surgical guide to patients with appropriate indications enables a comfortable post-op period. Additionally, with the development of new generation prosthetic materials, the aesthetic and function loss of the patient was restored with the all-on-six method.

Keywords: Guided Surgery, Hybrid Prosthesis, Polyetheretherketone

P-262**Yarık Dudak Damaklı Hastanın Sabit Bölümlü Protezle Estetik Rehabilitasyonu: Vaka Raporu***Betül Cengiz, Fatih Mehmet Korkmaz*

Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Trabzon

Amaç: Dudak damak yarığı (DDY) hamilelik sırasında yüzün anormal gelişimi sonucu meydana gelen en çok karşılaşılan konjenital yüz anomalisidir. Dudak damak yarığı hastalarda estetik, fonetik, fonksiyonel ve önemli psikolojik problemlere yol açmaktadır. Bu hastaların protetik rehabilitasyonunda uzun yıllardır güçlüklerle karşılaşmaktadır. Bu klinik rapor dudak damak yarığı olan bir hastanın fiber post ile kombine edilmiş zirkonyum oksit destekli sabit protez ile estetik olarak rehabilitasyonunu açıklamaktadır.

Olgu: 33 yaşında dudak damak yarığı olan erkek hasta estetik ve fonksiyon beklentisiyle kliniğimize başvurmuştur. Klinik ve radyolojik değerlendirme sonucunda dudak dama yarığına ilaveten hastada maksiller sol lateral dişin eksik olduğu, sağ lateral dişin palatinalde konumlandığı ve premaksillanın hafif mobil olduğu tespit edilmiştir. Hastaya, estetik ve dayanıklılığı bir arada sağlayan zirkonyum oksit alt yapılı sabit bölümlü protez yapılmasına karar verildi. Fiber post yardımıyla sağ lateral dişin pozisyonu düzeltildi. Sonuçta 12, 11, 21, 23 nolu destek dişlerin üzerine fiber post ile kombine edilmiş zirkonya alt yapılı sabit bölümlü protez yapıldı.

Sonuç: Hastanın anterior maksilla için estetik ve fonksiyonel problemleri başarıyla giderilmiştir. 6 ay sonra hasta klinik ve radyografik olarak tekrar kontrol edilmiş ve herhangi bir şikayet ve probleme rastlanmamıştır. Tedavi seçeneklerinin kısıtlı olduğu dudak damak yarıklı hastalarda fiber post ile kombine edilmiş zirkonyum oksit altyapılı seramik sabit bölümlü protezler tercih edilebilir bir yaklaşımdır.

Anahtar Kelimeler: Dudak damak yarığı, zirkonyum oksit, fiber post, estetik

P-262**Esthetic Rehabilitation of a Patient with Cleft Lip and Palate Using Fixed Partial Prosthesis: A Case Report***Betül Cengiz, Fatih Mehmet Korkmaz*

Karadeniz Technical University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Trabzon

Objective: The cleft lip and palate (CLP) is the most frequent congenital facial abnormality caused by abnormal facial development during pregnancy. CLP leads to aesthetic, phonetic, functional and important psychological problems for the patient. The prosthetic rehabilitation of these patients has been a challenge for many years. This clinical report describes the esthetic rehabilitation of a patient with CLP with zirconium oxide based fixed restoration combined with fiber post.

Case: A 33-year-old male patient with CLP referred to our clinic demanding esthetic and functional results. After clinical and radiologic evaluation, it was determined that maxillary lateral tooth was missing on the left side, the right lateral tooth was located in the palate of the arch, and the premaxilla was mild mobil, addition to the cleft lip and palate. It was decided to construct a fixed partial denture with zirconium oxide substructure ceramic which provides aesthetic and durability together. Using fiber post, the position of the right lateral tooth was corrected. Finally, a zirconia-based fixed partial prosthesis with combination fiber post application was performed on the underlying teeth 12, 11, 21, 23.

Result: The aesthetic and functional problems of the patient for anterior maxilla were successfully resolved. The patient was re-checked clinically and radiographically after 6 months, and any complaints or problems were not detected. Zirconium oxide-based fixed partial prosthesis with combination fiber post application may be a preferable approach in patients with CLP where treatment options are limited.

Keywords: The cleft lip and palate, zirconium oxide, fiber post, esthetic

P-263**İnternal Rezorpsiyonlu Maksiller Kesici Dişin Endodontik Tedavisi: Olgu Bildirimi**

Demet Altunbaş, *Muhammed Ayhan*, Kerem Engin Akpınar

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Sivas

Amaç: Presementum ve predentin tabakalarının zarar görmesiyle rezorpsiyon meydana gelir. İnternal rezorpsiyon pulpadan kaynaklanır, dentin ve sementi rezorbe ederek periodontal aralığa doğru ilerler. Radyografide, kök kanalı veya pulpa odasında genişleme görülür. İnternal rezorpsiyonu tanısı konulduğu anda kök kanal tedavisine başlanmalıdır. Bu olgu raporunda, internal rezorpsiyon nedeni ile kök kanalı apikal bölgede perforasyon olan ve lezyon meydana gelen maksiller kesici dişin kök kanal tedavisi sunulmaktadır.

Olgu: 16 yaşında kadın hasta ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Radyografik muayenede maksiller sol üst santral dişin kök kanalında internal rezorpsiyon, apikal üçlü bölgesinde perforasyon ve periapikal lezyon görüldü. Klinik muayenede yumuşak dokuda lokalize şişlik olduğu, dişin elektrikli vitalite testine negatif yanıt verdiği, perküsyon ve palpasyon testine duyarlı olduğu gözlemlendi. Hasta uygulanacak tedavi hakkında bilgilendirildikten sonra kanal tedavisine başlandı. Çalışma boyu elektronik apeks bulucu yardımıyla tespit edilip, periapikal radyografi ile doğrulandı. Aynı seansta kök kanalları H-tipi el eğeleri kullanılarak şekillendirildi ve nekrotik dokular uzaklaştırıldı. Son irrigasyon aşamasında kök kanalı %17'lik EDTA, % 2,5'lik NaOCl, distile su, % 2'lik klorheksidin ile yıkandı. Sonraki seanslarda pü akışı kesilmesinin ardından kanala kalsiyum hidroksit medikamenti yerleştirildi. Hasta, apikal bölgedeki perforasyon alanının sert doku ile kapanmasının kontrolü için üç aylık periyotlarla 12 ay takibe alındı. Yeterli sert doku oluşumundan sonra rezorpsiyonun apikal bölümü MTA (Angelus, Londrina, Pr, Brezilya), koronal bölümü ise gutaperka ile dolduruldu. Diş kompozit (3M ESPE; Filtek Ultimate Seefeld, Almanya) ile restore edildi. Kök kanal dolumu yapılan maksiller sol üst santral dişin 18 aylık takibi sonrası perküsyon ve palpasyon şikayetlerinin olmadığı ve radyolojik incelemede periapikal lezyonun iyileştiği görüldü.

Sonuçlar: İnternal rezorpsiyonlu dişlerin kök kanal tedavisi komplike olmasına karşın doğru tedavi yaklaşımı ile başarılı sonuçlar elde edilebilir.

Anahtar Kelimeler: İnternal Rezorpsiyon, MTA, Periapikal Lezyon

P-263**Endodontic Treatment of Maxillary Incisor Tooth with Internal Resorption: A Case Report**

Demet Altunbaş, *Muhammed Ayhan*, Kerem Engin Akpınar

Sivas Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Sivas

Aim: Resorption occurs when the precementum and predentin are damaged. Internal resorption arises from pulp and proceeds to the periodontal space by resecting the dentin and cement. Radiographically, enlargement is seen in the root canal and pulp chamber. Root canal treatment should be initiated when internal resorption is diagnosed. In this case report, root canal treatment of the maxillary incisor with internal root resorption is presented.

Case: A 16-year-old female patient applied to our clinic with the complaint of pain. Radiographic examination revealed internal resorption, a perforation at apical third and periapical lesion in maxillary lateral tooth. In clinical examination, localized swelling was observed in soft tissue, the tooth responded negatively to the vitality tests, and there was sensitivity to palpation and percussion. After the patient was informed about the treatment, root canal treatment was initiated. Working length was determined by using electronic apex locator and its accuracy was confirmed radiographically. At the same visit the root was shaped using H-files and necrotic tissue was removed. %17 EDTA, % 2.5 NaOCl, distilled water, % 2 CHX was used for final irrigation, respectively. Calcium hydroxide was placed as root canal medicament after the flow of the pus was stopped. The patient was followed up for 12 month in period of three months to determine the hard tissue formation in perforation area. MTA (Angelus, Londrina, Pr, Brazil), was used in the apical portion of the resorption area after the enough hard tissue formation. On the other hand coronal part was obturated with gutta-percha. The tooth was restored with resin composite. After 18-month follow-up of maxillary left central tooth, there was no tenderness in percussion and palpation, periapical lesion was healed.

Result: Although the root canal treatment is complicate in teeth with internal resorption, successful results can achieve with true treatment planning.

Keywords: Internal Resorption, MTA, Periapical Lesion

P-264**Azalmış İnteroklüzal Mesafenin İmplant Destekli Protetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu***Melike Özlem Eken, Farboud Bonabian, Gülsüm Ceylan*

İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Maksilla estetik bölgede uygun olmayan implant açısı, azalmış interoklüzal mesafe, yetersiz dayanak retansiyonu ve vida deliğinin bukkal yüzeyde olması nedeniyle alternatif bir protetik tedavi seçeneği sunulmuştur.

Olgu: 45 yaşındaki kadın hasta üst çenesinde diş kaybı şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Hasta uzun süre önce üst dişlerini kaybettiği için karşıt alt çene dişleri uzamış ve protez yapımı için mevcut interoklüzal mesafe azalmıştır. Yeterli interoklüzal mesafenin sağlanması için alt çene dişlerine kuron boyu uzatma, endodontik tedavi ve sabit kuron restorasyonu; üst çene dişsiz bölgeye sinus lifting ve 2 adet implant yapılması planlanmıştır. Fakat hasta bu tedavi planlamasını kabul etmemiş, alt çene dişlerine herhangi bir işlem yaptırmadan mevcut oklüzal ilişkisi ile protetik tedavi yapılmasını istemiştir. Üst çeneye sinus lifting operasyonu sonrası 2 adet implant yapılmıştır. 3 aylık süre sonunda ölçü alma işlemi safhasına geçilmiştir. Mevcut oklüzal çene ilişkisi kayıtları alınıp artikülatöre aktarıldığında hastaya vidalı implant destekli sabit protez yapılmasına karar verilmiştir. 13 numaralı diş bölgesinde bulunan implantın pozisyonu nedeniyle vida deliğinin bukkal yüzeyde olduğu gözlenmiştir. Estetik nedenlerle 13-15 numaralı dişleri içeren vidalı sabit restorasyon 13 numaralı diş bölgesinde vida üzerine simante edilen bir kuron restorasyonu ile modifiye edilmiştir. 1 yıllık takip süresince herhangi bir komplikasyon görülmemiştir.

Sonuç: İnteroklüzal mesafesi yetersiz vakalarda desimantasyon gibi komplikasyonların engellenmesi için simante implant destekli protezlere alternatif vidalı sabit protezler tercih edilebilmektedir. Özellikle maksilla ön bölgede implantların alveol kemiği içerisindeki pozisyonuna bağlı olarak vida deliğinin estetik sorun oluşturacağı vakalarda vidalı-simante kombinasyonu protetik tedavi alternatifi ile başarılı estetik sonuçlar elde edilebilir.

Anahtar Kelimeler: İmplant, vida retansiyonu, interoklüzal mesafe

P-264**Management of Limited Interocclusal Distance with Implant Supported Prosthetic Restoration: A Case Report***Melike Özlem Eken, Farboud Bonabian, Gülsüm Ceylan*

İstanbul Medipol University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İstanbul

Purpose: An alternative prosthetic treatment approach in the maxillary esthetic zone with an improper implant angulation, limited interocclusal distance, inadequate abutment retention, and screw hole located at the buccal surface is presented in this case report.

Case: A 45-year-old female patient was referred to our clinic with the complaint of tooth loss in the maxilla. Lower teeth were elongated because of losing upper maxillary teeth a long time ago and the distance for prosthetic restoration between maxilla and mandible was decreased. To achieve adequate interocclusal distance, crown lengthening procedure, endodontic treatment and crown restorations of the mandibular teeth and two implants were planned after the sinus lifting procedure for maxilla. However, the patient did not accept this treatment option. She requested prosthetic rehabilitation of the maxilla with an available occlusion of the mandible. Dental implants were placed after the sinus lifting procedure in the maxilla. At the end of 3 months, impression process was started. When the bite record is examined in the articulator, it is decided to make a screwed fixed restoration. It is observed that the position of the implant in the region 13 causes the screw hole located at the buccal surface of the tooth. Therefore, screw fixed restoration to the 13-15 region was modified screw-cemented version for aesthetic reason. No complication is observed in the 1-year follow-up of the patient.

Conclusion: In case of inadequate interocclusal distances, fixed prosthesis with screw can be preferred as an alternative to cemented implant-supported prostheses in order to prevent complications such as decementation. Successful aesthetic results can be obtained with a screw-cemented combination prosthetic treatment alternative in cases where the screw hole will create an aesthetic problem especially in the maxillary anterior region due to the axis of the implants in the alveolar bone.

Keywords: Implant, screw retention, interocclusal distance

P-265**Periodontal Dokularda Diode Lazer İle Depigmentasyon: Bir Olgu Sunumu***Esra Keklik, Tuba Talo Yıldırım, Oğuzhan Uçar, Serkan Dündar*

Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Elazığ

Amaç: Melanin, melanositler tarafından sentezlenen ve epitelin bazal tabakasında biriken pigment maddesidir. Ultraviyole ışığın zararlı etkilerinden korunmak için gereklidir. Dişeti epitelinde bulunan melanosit hücrelerinin yoğun birikimine bağlı olarak diş etlerinde görülen koyu kahverengi siyah renklemelere ise pigmentasyon denir. Özellikle üst ve alt çenelerin anterior bölgelelerinde lokalize veya yaygın olarak görülür. Hastalık olarak tanımlanmasa da estetiği ciddi olarak bozan bir durumdur. Melanine bağlı dişeti renklemelerinde mekanik aşındırma, gingivektomi gibi işlemler uygulanabilir. Günümüzde, Nd:YAG, diode, CO2 veya Erbium lazerler buharlaştırma ile yüzeyden doku kaldırarak şekillendirme yapabilmektedir. Lazerle depigmente edilen dokularda bir miktar geriye dönüş olabilir. Nüksün önüne geçebilmek için serbest dişeti kenarı ve papildeki melanin pigmentasyonu tamamen kaldırılmalıdır. Lazerle yapılan bu işlemler sırasında dikkatli ve yavaş çalışmak gerekir. Uygun koşullar sağlanmazsa mine ve kök yüzeyine zarar verebilir.

Olgu: 22 yaşındaki kadın hasta, dişetindeki morluklardan şikayetçi olduğu için kliniğimize başvurmuştur. Alınan anamnezde hastanın hiçbir sistemik hastalığı olmadığı, sigarayı 1 ay önce bıraktığı öğrenilmiştir. Ağız içi muayenesinde hastanın maxilla ve mandibular anterior bölgeden posteriora uzanan pigmentasyonun var olduğu ve diş eti dokusunun kalın biyotipe sahip olduğu görülmüştür. İnfiltratif anestezi altında diode lazer kullanılmıştır. Hasta 3 gün sonra kontrole gelmiştir ve epitelizasyonun başladığı görülmüştür. 14. günde ise tamamen epitelizasyon tamamlanmıştır.

Sonuç: Diş etlerinde pigmentasyon estetik bir problemdir ve depigmentasyon tedavisinden sonra başarılı sonuçlar elde edilmiştir. Ancak sigara kullanımına yeniden başlanması halinde veya esmer kişilerde nüks görülme sıklığı artmıştır.

Anahtar Kelimeler: Melanosit, pigmentasyon, diode lazer, gingivektomi

P-265**Depigmentation of Periodontal Tissues with Diode Laser: A Case Report***Esra Keklik, Tuba Talo Yıldırım, Oğuzhan Uçar, Serkan Dündar*

Fırat University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Elazığ

Aim: Melanin is a pigment substance synthesized by melanocytes and deposited in the basal layer of the epithelium. It is necessary to protect against the harmful effects of ultraviolet light. Due to the intense accumulation of melanocyte cells in the gingival epithelium, dark brown black colorations are called pigmentation. It is particularly common in the anterior areas of the upper and lower jaws. Although it is not defined as a disease, it is a condition that seriously disrupts the aesthetics. In cases of melanin-related gingival coloration, mechanical etching and gingivectomy can be performed. Nowadays, Nd: YAG, diode, CO2 and erbium lasers can be shaped by removing tissue from the surface by evaporation. There may be some reversal in laser depigmented tissues. In order to prevent recurrence, the free gingival margin and the papillary melanin pigmentation should be completely removed. May damage the enamel and root surface if not operated properly.

Case: A 22-year-old female patient was admitted to our clinic with bruises on her gums. In the anamnesis obtained, she stated that the patient had no systemic disease and she quit smoking 1 month ago. Intra-oral examination showed that the maxilla and mandibula had pigmentation extending from the anterior region to the posterior and the gingival tissue had a thick biotope. Diode laser was used under infiltrating anesthesia. The patient came to control after 3 days, epithelialization was observed and 14 day epithelization was complete.

Conclusion: Pigmentation in the gums is an aesthetic problem and successful results are obtained after depigmentation treatment. However, the recurrence rate has increased in the case of smoking or the return of smoking.

Keywords: Melanocyte, pigmentation, diode laser, gingivectomy.

P-266**Ossifying Fibromanın Cerrahi Tedavisi: Bir Olgu Sunumu***Mümin Çalık, Ömer Birkan Ağralı, Leyla Kuru*

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Ossifying fibroma, periodontal membrandaki mezenkimal hücrelerden köken alan selim bir tümördür. Genellikle alt çene ortaya çıkar, yavaş ve ekspansif büyümeye bağlı olarak lezyona komşu dişlerde itilme görülür. Kalsifikasyon miktarına bağlı olarak radyografik muayenede saptanabilir. Bu olgu raporunda alt çene keser dişler bölgesinde tespit edilen ossifying fibromanın cerrahi tedavisi sunulmuştur.

Yöntem: Periodontoloji Anabilim Dalı Kliniğine yönlendirilen 32 yaşındaki sistemik olarak sağlıklı erkek hastanın ağız dışı klinik muayene bulguları normaldi; ağız içi klinik muayenesinde #31 ve #32 dişler arası bölgede ilgili dişlerin malpozisyonuna neden olan fibrotik bir kitle tespit edildi. Başlangıç periodontal tedaviyi takiben lokal anestezi altında önce lezyon bütünüyle eksize edildi. Takiben tam kalınlık flep kaldırıldı, lezyona komşu alveol kemiği düzenlendi ve kemiğin üzeri serbest dişeti grefti ile 5.0 ipek dikiş materyali kullanılarak örtüldü. Hastaya naproksen sodyum içerikli analjezik antienflamatuar (2x1, 5 gün), amoksisilin içerikli antibiyotik (2x1, 1 hafta) ve klorheksidin içerikli gargara (2x1, 1 hafta) reçete edildi. Dikişler 1 hafta sonra alındı.

Bulgular: Mikroskopik incelemede skuamöz epitelde parakeratoz, hiperplazi ve subepitelyal alanda yoğun kolajen demetleri izlendi ve eksize edilen lezyona ossifying fibroma teşhisi konuldu. Cerrahi tedaviden altı ay sonra yapılan klinik ve radyografik değerlendirilmede herhangi komplikasyon/rekürrens izlenmedi.

Sonuç: Ossifying fibromanın cerrahi tedavisinde, lezyonun bütünüyle eksize edilmesini takiben kaldırılan tam kalınlık flep ile beraber gerçekleştirilen sert ve yumuşak doku düzenlemesinin başarılı bir tedavi yaklaşımı olduğu ortaya konmuştur.

Anahtar Kelimeler: Ossifying fibroma, flep, eksize

P-266**Surgical Treatment of an Ossifying Fibroma: A Case Report***Mümin Çalık, Ömer Birkan Ağralı, Leyla Kuru*

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul

Aim: Ossifying fibroma is a benign tumor originating from mesenchymal cells in the periodontal membrane. It usually occurs in the mandible, with slow and expansive growth resulting in pushing the teeth adjacent to the lesion. Depending on the amount of calcification, it is detectable radiographically. In this case report, surgical treatment of an ossifying fibroma in the mandibular incisor region was presented.

Procedure: A 32 year-old systemically healthy male was referred to the Periodontology Clinic. A fibrotic lesion was detected in the intraoral examination between teeth #31 and #32. Following initial periodontal treatment, the lesion was completely excised under local anesthesia. Full thickness flap was elevated, the alveolar bone adjacent to the lesion recontoured and exposed bone covered by free gingival graft suture with 5.0 monofilament material. The patient was prescribed naproxen sodium (550mg, 2x1, 5 days), amoxicillin (875mg, 2x1, 1 week) and chlorhexidine containing mouthrinse (%0.02, 2x1, 1 week). Sutures were removed 1 week postoperatively.

Results: Histopathologic examination revealed parakeratosis of the squamous epithelium, hyperplasia, extensive collagen bundles in the subepithelial area and diagnosis of ossifying fibroma was made. No complications/recurrences were observed on clinical and radiographic evaluation after 6 months of surgical treatment.

Conclusion: In the surgical treatment of ossifying fibroma, recontouring the hard and soft tissues following complete excision of the lesion proved to be a successful treatment approach.

Keywords: Ossifying fibroma, flap, excision

P-267**Daimi Birinci Molar Dişte Amputasyon: Bir Olgu Sunumu**

Hatice Aydoğdu, Uğur Akdağ, Pınar Demir

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Malatya

Amaç: Amputasyon uygulaması, iltihabi ve dejeneratif değişiklikleri olan pulpa dokusunun, uzaklaştırılmasını ve geriye kalan pulpanın, iyileşmesini teşvik etmek için pulpa kaplama ajanı ile örtülenmesini içerir. Amputasyon servikal ya da total olarak yapılabilir. Amputasyon, gelişimini tamamlamamış genç daimi dişlerde, dişin ideal kök uzunluğu ve kalınlığına ulaşması için sık tercih edilen bir tedavi yöntemidir.

Olgu: 7.5 yaşındaki erkek hasta kliniğimize sağ alt birinci büyük azı dışında derin çürük ve spontan ağrı şikayetiyle başvurmuştur. Lokal anestezi altında çürük temizlenerek servikal alana kadar olan kron pulpası alındıktan sonra kanal ağızlarındaki kanamanın kendiliğinden durduğuna emin olunup sodyum hipoklorit ile ıslatılan pamuk peletle kavite silinmiştir. Daha sonra ferrik sülfat uygulanıp kavite hafifçe yıkanıp kurutulmuştur. Sırasıyla çinko oksit ojenol ve çinko fosfat siman uygulanmıştır. Daimi restorasyon olarak kompozit kullanılmıştır. Hasta 1, 6 ve 12. aylarda klinik ve radyografik kontrollere çağırılmıştır. Kontrollerdeki klinik değerlendirme kriterleri: vitalite, perküsyon-palpasyon hassasiyeti, ağrı-mobilite, fistül varlığı ve dişte renk değişimidir. Pulpa obliterasyonu, internal-eksternal kök rezorpsiyonu, apikal radyolusensi, lamina duranın genişleme/daralması, ankiloz ve kök gelişimi radyolojik olarak değerlendirilmiştir.

Sonuç: Amputasyon, kanal tedavisi veya apeksifikasyon ile karşılaştırıldığında vitalite testlerinin yapılabildiği, apeksi açık genç daimi dişlerde kök ucunun daha başarılı bir şekilde kapandığı bir tedavidir.

Anahtar Kelimeler: Amputasyon, koruyucu diş hekimliği, fizyolojik kök gelişimi, genç daimi diş.

P-267**First Permanent Molar Tooth Amputation: A Case Report**

Hatice Aydoğdu, Uğur Akdağ, Pınar Demir

İnönü University Faculty of Dentistry, Malatya

Introduction: The amputation procedure involves removing the inflammatory and degenerative pulp tissue firstly and then covering there maining tissue with a pulp capping agent which promotes healing. Amputation can be performed as partial or cervical. To reach the ideal root length and thickness, amputation is frequently preferred teratment procedure for young permanent teeth.

Case: A 7,5 year old male patient was reffered to our clinic with deep caries and spontaneous pain in the right lower first molar tooth. After removal of the whole caries and the crown pulp from the cervical area under local anesthesia, the cavity was wiped with cotton pellet wetted with sodium hypochlorite to make sure that the bleeding stopped spontaneously. Ferric sulfat was then applied and the cavity was gently washed and dried. Zinc oxide ojenol and zinc phosphate cement were applied respectively. Composite is used as permanent restoration. The patient was called for clinical and radiographical controls at 1, 6, and 12 months. The clinical evaluating criteria in the controls are: vitality, percussion-palpation sensitivity, pain-mobility-fistula presence and dental colorchange. Pulp obliteration, internal-external root resorption, apical radiolucency, lamina dura'sdilatation-narrowing, ankylosis and root development were evaluated radiologically.

Conclusion: Amputation is a treatment option where the vitality tests can be performed and the root growth of the young permanent teeth continues physiologically compared to the canal treatment or apexification.

Keywords: Amputation, preventive dentistry, physiologic root development, young permanent teeth.

P-268

Temporomandibular Eklem İnternal Düzensizliklerinde Yaş, Cinsiyet, Hastalık ve Çenenin Kilitlenme Süresinin Artrosentez'in Başarısına Etkisinin Değerlendirilmesi*Efsun Somay¹, Büşra Yılmaz²*¹Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara²Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Ankara

Temporomandibular eklem (TME) internal düzensizlikleri (ID), kondil ile artiküler eminensler arasındaki iç yapı düzensizliği olarak tanımlanır. Bu hastalığın en yaygın tipi kapalı kilitlenmedir (KK). KK'nin klinik belirtileri arasında; kas spazmı, sınırlı ağız açıklığı, ağrı ve kilittir. KK de sınırlı ağız açıklığının nedeninin; kondilin kaymasını önleyen bir tıkaç gibi hareket eden, redükte olmayan anteriora yer değiştirmiş disk olduğu kabul edilmektedir (anterior redüksiyonsuz disk deplasmanı). TME artrosentez işlemi konservatif tedavilere ve tıbbi tedaviye dirençli hastaların şikayetlerini azaltmak için sıklıkla kullanılır. Artrosentez tedavisinin başarısını etkileyen birçok faktör vardır. Artrosentez tedavisinin başarısını etkileyen birçok faktör vardır ve bu etkiler tam olarak bilinmemektedir. Bu çalışmaya, Ankara Başkent Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi Ağız, Diş, Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Anabilimdalı 'na kısıtlı ağız açıklığı ve ağrı şikayeti ile başvuran 17- 57 yaş aralığında sistemik bir hastalığı olmayan 21 kadın ve 2 erkek hasta katıldı. Tüm hastalara klinik ve radyolojik olarak anterior redüksiyonsuz disk deplasmanı tanısı konuldu. Maksimum ağız açıklığı preoperatif, postoperatif 1. hafta, postoperatif 1. ayda ölçüldü ve preauriküler ağrı aynı dönemlerde VAS (görsel analog testi) testi ile değerlendirildi. Hastalara artrosentez uygulandı ve artrosentez işleminin başarı kriterleri ağrıdaki azalma ve maksimum ağız açıklığı 38 mm'den fazla olması olarak tanımlandı. Sonuç olarak TME kapalı kilitlenmesi olan hastalarda yapılan artrosentez işleminin başarısı üzerinde yaş, cinsiyet ve hastalık süresinin anlamlı bir etkisi olmamasına karşın, çenenin kilitli kalmasının olumsuz yönde bir etkisi olduğu gözlemlendi.

Anahtar Kelimeler: Artrosentez, Temporomandibular eklem, İnternal düzensizlikler**Evaluation of the Effects of Age, Sex, Joint Disease and Jaw Locking Time on Success of Arthrocentesis in Temporomandibular Joint Internal Disorders***Efsun Somay¹, Büşra Yılmaz²*¹Başkent University Faculty of Dentistry, Department of Maxillofacial Surgery, Ankara²Başkent University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Ankara

Temporomandibular joint(TMJ) internal derangements (ID) is defined as internal structure irregularity between condyle and articular eminens. The most common form of disorder is closed locking (CL). Clinical signs of CL include; muscle spasm, limited mouth opening, pain and clicking. The reason for the limited mouth opening in CL; It is considered to be a anterior disc displacement without reduction that acts as a plug to prevent condyle sliding (anterior disc displacement without reduction). TMJ arthrocentesis procedure is frequently used to reduce the complaints of patients who are resistant to conservative treatments and medical treatments. There are many factors affecting the success of arthrocentesis treatment and these effects are not clear enough. This study was performed with 21 female and 2 male patients with a range of 17 to 57 years of age and had no systemic diseases, who were complaint about limited mouth opening and pain during jaw functions, applied to Ankara Baskent University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department. They were all diagnosed as temporomandibular joint anterior disc displacement without reduction clinically and radiologically. The maximum mouth opening was measured preoperatively, postoperative 1st week, postoperative 1st month and preauricular pain was evaluated by VAS(visual analogue scale) test during the same time periods. The patients were treated with arthrocentesis and the success criteria for arthrocentesis were defined as the decrease in pain and the maximum mouth opening being more than 38 mm. In conclusion, there was no significant positive effect of age, gender and disease duration on the success of arthrocentesis procedure in patients with TMJ closed locking, whereas the duration of locking of the jaw had a negative effect.

Keywords: Arthrocentesis, Temporomandibular joint, Internal derangements

P-269

Travma Nedeniyle İntrüze Olan Daimi Dişin Ortodontik Ekstrüzyonu*Selma Emin Oglou¹, Aslı Baysal², Fevzi Kavrak¹, Ebru Küçükıylmaz¹*¹İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, İzmir²İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: İntrüziv lüksasyon daimî dişlerde nadir görülen (%0.3-1.9) ve ağır seyreden bir dental travma türüdür. İntrüze dişin tedavisi, intrüzyonun şiddetine bağlı olarak aktif (cerrahi veya ortodontik ekstrüzyon) veya pasif (spontan erüpsiyon) olabilmektedir. Bu olgu sunumunun amacı, travma sonrası intrüze olmuş daimi santral kesici dişin ortodontik ekstrüzyon ile gerçekleştirilen tedavisinin sunulmasıdır.

Olgu: 9 yaşındaki kız hasta, okulda geçirdiği travmatik yaralanmadan yaklaşık bir gün sonra kliniğe başvurdu. Klinik muayenede sol maksiller daimi kesici dişinde komplike olmayan kron kırığı ve yaklaşık 4 mm'lik intrüziv lüksasyon tespit edildi. Radyografik muayenede kök ve alveol kırığına ait bir bulguya rastlanmadı. Travmaya uğramış dişin kök gelişiminin tamamlanmış olması göz önüne alınarak, servikal bölgeyi açığa çıkarmak ve dişeti marjini düzenlemek amacıyla sabit ortodontik apareylerle dişin sürdürülmesine karar verildi. Ortodontik tedaviden sonra endodontik ve restoratif tedaviler başarıyla tamamlandı. 2 yıl sonra gerçekleşen yeni bir dentoalveolar travma nedeniyle dişe ait restorasyon, indirekt kompozit teknik kullanılarak yenilendi.

Sonuç: Travmatik diş yaralanmalarına çocukluk döneminde sıklıkla rastlanmaktadır. Doğru tanı, kapsamlı tedavi planlaması ve takip, klinik olarak başarılı sonuçlar elde etmek için kritik öneme sahiptir. Bu olgu sunumunda, travma sonucu intrüze olmuş dişin sabit ortodontik apareylerle gerçekleştirilen tedavisi ve bu tedavinin 2 yıllık takip boyunca gözlenen sonuçları sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: İntrüzyon, Ortodontik Ekstrüzyon, Travma

P-269

Orthodontic Extrusion of a Traumatically Intruded Permanent Tooth*Selma Emin Oglou¹, Aslı Baysal², Fevzi Kavrak¹, Ebru Küçükıylmaz¹*¹İzmir Katip Celebi University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İzmir²İzmir Katip Celebi University, Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, İzmir

Aim: Intrusive luxation of a tooth is the most severe type of dental injury and rarely observed in the permanent dentition (0.3–1.9%). Depending on the through evaluation of the level of intrusion, repositioning may be achieved either with an active (surgical or orthodontic extrusion), or a passive way (spontaneous re-eruption). The aim of this case report is present the management of a traumatically intruded permanent central incisor with orthodontic extrusion.

Case: A 9 years old girl referred to the clinic approximately one day after traumatic injury at school. Clinical examination revealed uncomplicated crown fracture of permanent left maxillary incisor with an approximately 4 mm of intrusive luxation. Radiographic examination revealed no root and alveolar fractures. Considering the completion of the root development of injured tooth, eruption with fixed orthodontic appliances was decided. The tooth was extruded to expose the cervical area and align the gingival margin. After orthodontic treatment, endodontic and restorative treatments were successfully completed. Because of the recurrent dentoalveolar trauma after 2 years, restoration was replaced with indirect composite restoration.

Conclusion: Traumatic dental injuries are common among children. Proper diagnosis, comprehensive treatment planning and follow up are critical to assure a favorable outcome. In this case report, management of a traumatically intruded tooth with fixed orthodontic appliances is presented. Treatment results were maintained over 2 years follow up.

Keywords: Intrusion, Orthodontic Extrusion, Trauma

P-270**Non-iyonize Elektromanyetik Radyasyonun Oral Dokular Üzerine Etkisi**

Nevin Ceren Özdoğru¹, Sinem Dakmancı¹, Şevval Çevik¹, Mehmet Zülküf Akdağ²

¹Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Diyarbakır

²Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyofizik Anabilim Dalı, Diyarbakır

Amaç: Günümüzde özellikle cep telefonu kullanımının artması ve wireless iletişim sisteminin en önemli sağlayıcısı olan Wi-Fi ekipmanlarının kullanımının artışı insanların kablosuz iletişim sistemlerinden kaynaklanan radyofrekans (RF) radyasyonuna yoğun bir şekilde maruz kalmasına neden olmaktadır. İnsanların maruz kaldığı iyonize olmayan radyasyonun bir diğer önemli kaynağı, tüm elektrikli ve elektronik aletlerden ve iletim hatlarından yayılan oldukça düşük frekanslı (ELF) elektromanyetik alanlardır. Özellikle cep telefonundan kaynaklanan RF radyasyonuna beyin ve işitsel sistem maruz kalmakla birlikte diş dokusu, oral dokular ve stomatognatik sistemde yoğun bir şekilde bu radyasyona maruz kalmaktadır. Bununla birlikte, RF radyasyonunun ve ELF elektromanyetik alanının oral dokular üzerindeki etkileriyle ilgili çalışmalar oldukça sınırlıdır. Bu çalışmanın amacı, hem cep telefonundan yayılan RF radyasyonunun hem de ELF elektromanyetik alanının oral dokular üzerindeki etkisine yönelik çalışmaları değerlendirmeye çalışmaktır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmada cep telefonu kaynaklı RF radyasyonun ve ELF elektromanyetik alanın oral dokular üzerine etkisi ile ilgili olarak yapılan çalışmalar gözden geçirilmiştir.

Bulgular: Bu çalışmalar analiz edildiğinde, cep telefonundan kaynaklanan RF radyasyonuna ve ELF elektromanyetik alana uzun süre maruz kalmanın diş dokusu ve oral dokuları etkileyebileceğini ileri süren çalışmalar mevcuttur.

Sonuç: Mobil telefondan yayılan RF radyasyonunun ve ELF elektromanyetik alanın oral dokular üzerindeki etkisine ilişkin çalışmaların sonuçları, RF radyasyonun ve ELF elektromanyetik alanın oral dokular için potansiyel bir risk faktörü olabileceğini ve çok detaylı ileri çalışmaların gerekli olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Cep telefonu, Radyofrekans radyasyonu, ELF elektromanyetik radyasyon, Diş, Oral dokular.

P-270**The Effect of Non-Ionising Electromagnetic Radiation on Oral Tissues**

Nevin Ceren Özdoğru¹, Sinem Dakmancı¹, Şevval Çevik¹, Mehmet Zülküf Akdağ²

¹Dicle University Faculty of Dentistry, Diyarbakır

²Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Biophysics, Diyarbakır

Objective: Nowadays, the increase in the use of mobile phones and the increase in the use of Wi-Fi equipment which is the most important provider of wireless communication system cause people to be exposed to radiofrequency (RF) radiation caused by wireless communication systems. Another important source of non-ionizing radiation, which people are exposed, is the extremely low frequency (ELF) electromagnetic fields emitting from all electrical and electronic equipment and transmission lines. In particular, although the brain and auditory system are exposed to RF radiation emitting from the cell phone, tooth tissue, oral tissues and the stomatognatic systems are also exposed to this radiation intensely. However, studies in relation to the effects of RF radiation from mobile phones and ELF electromagnetic fields are quite limited. The aim of the present study was try to evaluate the studies on the effect of both RF radiation emitted from mobile phone and ELF electromagnetic field on oral tissues.

Material and methods. In this study, studies on the effect of mobile phone-induced RF radiation and ELF electromagnetic field on oral tissues were reviewed.

Results: When these studies are analyzed, there are some results suggesting that long-term exposure to RF radiation from mobile phone and ELF electromagnetic field may effect dental tissue and oral tissues.

Conclusion: The results of the studies in relation to the effect of RF radiation emitted from mobile phone and ELF electromagnetic field on oral tissues indicate that RF radiation and ELF electromagnetic field may be a potential risk factor for oral tissues and that very detailed further studies are needed.

Keywords: Mobile phone, radiofrequency radiation, ELF electromagnetic radiation, tooth and oral tissues

P-271**Kist Benzer Geniş Periapikal Lezyonun Geleneksel Kök-Kanal Tedavisi: Olgu Sunumu**

Revan Aysu Soğukpınar¹, Aslı Soğukpınar²

¹Serbest Diş Hekimi, Adana

²Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Kahramanmaraş

Amaç: Geniş periapikal lezyona sahip dişlerin tedavi seçenekleri arasında yalnızca kök kanal tedavisi veya cerrahi ile birlikte kök kanal tedavisi yer almaktadır. Bu olgu sunumunda geleneksel kök kanal tedavisi sonrasında geniş periapikal lezyonlu vakanın iyileşme süresi verilmiştir.

Olgu Sunumu: Bu vakada 14 yaşındaki erkek hastanın sağ alt santal diş kaynaklı geniş periapikal lezyonu bulunmaktadır. Kök kanallarının preparasyonu yapıldıktan sonra kanallar kalsiyum hidroksit ile dolduruldu. Takip periyotları sonunda kök kanal tedavisi AH Plus ve güta-perkayla tamamlandı. 9 ay sonunda klinik ve radyografik iyileşme tespit edildi.

Sonuç: Cerrahi müdahaleye gerek olmaksızın geleneksel kök kanal tedavisi sonrasında geniş periapikal lezyona sahip dişlerde de iyileşme gözlenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Büyük Periapikal Lezyon, Çocuk Diş Hekimliği, Kök-Kanal Tedavisi

P-271**Conventional Root- Endodontic Treatment of Large Cyst-Like Periapical Lesion: A Case Report**

Revan Aysu Soğukpınar¹, Aslı Soğukpınar²

¹Freelance Dentist, Adana

²Kahramanmaraş Sütçü İmam University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Kahramanmaraş

Aim: The treatment options of the teeth with large periapical lesions include only root canal treatment or root canal treatment with surgery. In this case report, the recovery period of the case with large periapical lesion after conventional root canal treatment is given.

Case Report: This case was origin from mandibular right teeth with periapical lesion at the patient which is 14-year-old male. After the preparation of the root canals, the canals were filled with calcium hydroxide. At the end of follow-up periods, root canal treatment was completed with AH Plus and gutta-percha. After 9 months, clinical and radiographic improvement was detected.

Conclusion: Improvement is also observed in teeth with large periapical lesions after conventional root canal treatment without the need for surgical intervention.

Keywords: Large Periapical Lesion, Pediatric Dentistry, Root-Endodontic Treatment

P-272**Diastemanın Adeziv Restorasyon ile Estetik Rehabilitasyonu: Bir Olgu Sunumu**

Emre Çelikdoğan, Esra Talay Çevlik, Musa Şamil Akyıl

Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Aydın

Amaç: Anterior bölgedeki dişler arasındaki boşluklar, estetik görünümü etkileyen fakörlerdendir. Bu boşlukların giderilmesinde konservatif tedavi yaklaşımları estetik görünümün sağlanmasında öncelikli amaç taşır. Bu vakada, mandibular anterior bölgede, diş eksikliği olmaksızın lateral ve kanin dişler arasında oluşmuş diastemanın, adeziv restorasyon ile tedavisi anlatılmaktadır.

Olgu: 25 yaşında erkek hasta, lateral ve kanin dişleri arasındaki boşluğun estetik görünümünü etkilediği şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Hastadan alınan anamnezde bu bölgede herhangi bir diş çekimi hikayesi olmadığı öğrenildi. Yapılan intraoral değerlendirilmede, 32 ve 33 nolu dişler arasında, diş kaybı olmaksızın, kendiliğinden oluşmuş kesici diş genişliğinde bir diastemanın oluştuğu görüldü. Hastaya olası tedavi alternatifleri açıklandı. Konservatif bir yaklaşım olan zirkonya destekli adeziv köprü restorasyonun yapılmasına karar verildi. 32 ve 33 nolu dişlerin lingualinde parsiyel preparasyonlar yapılarak ilave reaksiyonlu ölçü maddesi ile ölçü alındı. Zirkonya alt yapı; gövdede daha estetik bir görünüm elde edebilmek üzere fasetli olarak tasarlandı. Alt yapı provası yapılan restorasyona veneerleme yapıldı. Ağız içi kontrolleri tamamlandıktan sonra dual cure rezin siman ile simante edildi. Hastaya oral hijyen motivasyonu verilmiş, periyodik takipler önerilmiştir. Restoratif tedavi hastanın estetik beklentilerini karşılamıştır.

Sonuç: Adeziv restorasyonlar, özellikle anterior bölgedeki tek diş eksikleri ya da geniş boşluğa sahip diastemalar için konservatif bir tedavi yöntemidir. Estetik materyal kullanımı ile dişlerle uyumlu, tatmin edici estetik ve fonksiyonel sonuçlar elde edilebilir.

Anahtar Kelimeler: adeziv restorasyon, diastema, estetik restorasyon

P-272**Aesthetic Rehabilitation of Diastema with Adhesive Restoration: A Case Report**

Emre Çelikdoğan, Esra Talay Çevlik, Musa Şamil Akyıl

Aydın Adnan Menderes University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Aydın

Aim: The space between the teeth in the anterior region is one of the factors affecting the aesthetic appearance. Conservative treatment approaches in removing these gaps have a primary purpose in providing aesthetic appearance. In this case, the treatment of the diastema between the lateral and canine teeth without any deficiency in the mandibular anterior region with adhesive restoration is described.

Case: A 25-year-old male patient was admitted to our clinic with the complaint that the space between the lateral and canine teeth affected the aesthetic appearance. In the intraoral evaluation, it was seen that between 32 and 33 teeth, a diastema with a self-formed incisor width was formed without loss of teeth. Possible treatment alternatives were explained to the patient. It was decided to perform a conservative approach, zirconia supported adhesive bridge restoration. Partial preparations were made in the lingual of teeth 32, 33 and an impression was taken with additional reaction material. Body of zirconia framework was designed as faceted to more aesthetic appearance. The pontic was veneered. The restoration was tried, intraoral controls were completed, and cemented with dual cure resin cement. The patient was given oral hygiene motivation and periodic follow-up was recommended. The patient was satisfied with the treatment.

Results: Adhesive restorations are a conservative treatment modality, especially for single tooth deficiencies in the anterior region or diastemas with large space. With the use of aesthetic materials compatible with the teeth, satisfactory aesthetic and functional results can be obtained.

Keywords: adhesive restoration, diastema, aesthetic restoration

P-273**Ateşli Silah Yaralanmasıyla Oluşan Maksiller ve Mandibular Defektin Protetik Rehabilitasyonu**

Merve Aydın, Tuğrul Kaya, Onur Şahin, Ayşegül Köroğlu

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Zonguldak

Amaç: Ateşli silah yaralanmalarında defektin yeri ve genişliği, protetik tedavi seçeneğini belirler. Travma sonucunda oluşan defektler obturatörlerle tedavi edilebilir. Bu olgu sunumunda ateşli silahla vurulma sonucu oluşan maksiller ve mandibular defektin rehabilitasyonu bildirilmektedir.

Olgu: 60 yaşındaki erkek hasta, daha önceden yapılmış protezlerinin uyumunun tamamen bozulmasına bağlı olarak konuşma ve çiğneme güçlüğü şikayeti ile Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na başvurmuştur. Hastadan alınan anamnezde, 15 yıl önce silahla yaralandığı öğrenilmiştir. Yapılan klinik ve radyolojik muayene sonucu hastaya implant destekli bir protez yapımı için yeterli kemik bulunmadığı görülmüştür. Bu nedenle, hastaya üst çenede defektin bulb uzantılı maksiller protez ile obturasyonu, alt çenede ise metal destekli bölümlü protez yapımına karar verilmiştir. Hastanın ilk ölçüsü maksillada defektli bölge vazelinli spançla kapatıldıktan sonra alınmış, modeller elde edilmiştir. Hazırlanan şahsi kaşıkla ikinci ölçü alınmıştır. Yapılan daimi protezde üst çenede bulb kısmı hazırlanmıştır. Obturatörde hazırlanan bulb kısmı, hastanın fonksiyonunu geliştirmek, ağız ve burun boşluklarını birbirinden ayırmak (velofaringeal kapanmayı sağlamak), konuşmayı ve yutkunmayı düzeltmek amacıyla hazırlanmıştır. Mandibuladaki defekt küçük olduğundan bulb kısmı olmadan tasarlanmıştır. Maksiller protezin bulb kısmına, hasta konforunu ve tutuculuğu artırmak amacıyla akrilik esaslı otopolimerizan daimi yumuşak astar maddesi (Ufi Gel P, Voco, Cuxhaven, Almanya) uygulanmıştır. Hastanın fonksiyon ve yutkunmayla ilgili sorunları kontrol edilip, periyodik kontrollere çağırılmıştır.

Sonuç: Maksiller ve mandibular defektli hastalarda estetik, fonasyon, fonksiyon ve psikolojik problemlerin giderilmesinde geleneksel protetik uygulamalarla tatmin edici sonuçlar alınabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: ateşli silah yaralanması, maksiller defekt, obturatör

Prosthetic Rehabilitation of Maxillary and Mandibular Defects Caused by Gunshot Wounds

Merve Aydın, Tuğrul Kaya, Onur Şahin, Ayşegül Köroğlu

Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Zonguldak

Aim: The location and width of the defect in gunshot wounds determines the option of prosthetic treatment. Defects caused by trauma can be treated with obturators. In this case report, the rehabilitation of maxillary and mandibular defects caused by gunshot is reported.

Case: A 60-year-old male patient was admitted to Bülent Ecevit University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics with complaints of speech and chewing difficulties due to complete deterioration of the prosthesis. It was learned that the patient was wounded with a gun 15 years ago. As a result of the clinical and radiological examination, it was noticed that the patient did not have enough bone for an implant supported prosthesis. Therefore, it was decided to obturate the defect with maxillary prosthesis in the upper jaw and to make a metal supported partial prosthesis in the lower jaw. The first impression of the maxilla was taken after the closure of the region with defect with vaseline sponge and the models were obtained. The second impression was taken with the custom tray. Bulb section was prepared in the upper jaw in the permanent prosthesis. The bulb section prepared in the obturator was prepared to improve the function of the patient, to separate the mouth and nasal cavities (to provide the velofaringeal closure), to correct the speech and swallowing. Because the defect in the mandible is small, it is designed without bulb. The acrylic based autopolymerizing permanent soft lining material (Ufi Gel P, Voco, Cuxhaven, Germany) was applied to the bulb section of the maxillary prosthesis in order to increase retention and patient comfort. The patient's functional and swallowing problems were checked and the patient was called for periodic checks.

Conclusion: Esthetic, phonetic, functional and psychological problems can be satisfactorily achieved with traditional prosthetic applications in patients with maxillary and mandibular defects.

Keywords: gunshot wounds, maxillary defects, obturator

P-274**Avülse Olmuş Keser Dişin Reimplantasyonu: Bir Olgu Sunumu***Mehmet Kaval¹, Selma Emin Oglou²*¹Deva Diş Polikliniği, Balıkesir²İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Daimi dentisyonda görülen travmatik yaralanmalar çocukluk döneminde yaygın olmakla birlikte özellikle 7-10 yaş arasındaki popülasyonun %0,5-16'sında görülmektedir. Avülsiyon çoğunlukla üst kesici dişlerde görülür. Reimplante edilen dişlerin prognozu, ağız dışı ortamda kuru kalma süresi, saklama ortamı gibi çeşitli faktörlere bağlıdır. Bu olgu sunumunda, ağız dışı ortamda kuru olarak 60 dakikadan fazla kalan avülse maksiller sol kesici dişin tedavi planlaması sunulmaktadır.

Olgu: 9 yaşında erkek hasta, evde geçirdiği travmatik yaralanmadan yaklaşık 2 saat sonra kliniğe başvurdu. Hastanın sol maksiller daimi kesici dişinin avülse olduğu gözlemlendi. Ebeveynler diş peçete içine getirdi. Avülse olan dişin kök ucunun kapanmak üzere olduğu aynı zamanda dişte komplike olmayan kron kırığı varlığı tespit edildi. Kök üzerindeki ölü ve yapışık haldeki dokular gazlı bez ile dikkatlice uzaklaştırıldı. Reimplantasyondan önce kök kanal tedavisi başarılı bir şekilde tamamlandı. Rezorbsiyonu azaltmak için kök yüzeyi klorheksidin ile irrigate edildi. Diş yerine yerleştirildi ve 4 hafta süreyle esnek bir splint ile sabitlendi. 4 hafta sonunda splint söküldü ve dişin restorasyonu indirekt teknik kullanılarak kompozit rezin ile tamamlandı. Altı aylık takip sonrası kök yüzeyinde eksternal rezorbsiyon gözlemlendi.

Sonuç: Avülse olmuş dişlerin tedavi başarısı travmadan hemen sonra atılacak doğru adımlara bağlıdır. Optimal senaryoda, avülse olmuş diş hemen yerine yerleştirilmeli veya salin gibi fizyolojik bir ortamda saklanmalıdır. Bu olgu sunumunda, travma sonucu avülse olmuş dişe uygulanan tedavi prosedürü sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Avülsiyon, Reimplantasyon, Travma

P-274**Replantation of an Avulsed Incisor: A Case Report***Mehmet Kaval¹, Selma Emin Oglou²*¹Deva Dental Polyclinic, Balıkesir²İzmir Katip Celebi University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İzmir

Aim: Traumatic injuries to permanent dentition are common during childhood especially 0.5- 16 % of the 7 to 10 years age population and avulsion is mostly seen in upper central incisors. The prognosis of replanted teeth depends on several factors such as extra-oral dry time, storage media. In this case report, the treatment management of permanent left maxillary incisor with an extraoral dry time of more than 60 minutes presented.

Case: 9 years old male patient suffering from avulsion of permanent left maxillary incisor who came to the clinic 2 hours later after injury. Parents brought the tooth in napkin. The avulsed tooth had a nearly closed apex and uncomplicated crown fracture was observed. The attached non-viable soft tissue of avulsed tooth was carefully removed with gauze. Root canal treatment was successfully completed before replantation. The root of the tooth was irrigated with chlorhexidine to reduce resorption. The tooth was replanted and stabilized for 4 weeks using a flexible splint. After 4 weeks splint removed and the restoration was performed with indirect composite resin. After six month, external resorption was observed on root surface.

Conclusion: The advanced success of the avulsed teeth depends to a large extent on the correct steps to be taken immediately after trauma. In the optimal scenario, the avulsed tooth should be replanted immediately or should be stored in a physiological medium such as saline. In this case report, the treatment management of a traumatically avulsed tooth is presented.

Keywords: Avulsion, Replantation, Trauma

P-275**Lüksasyon Yaralanması Sonrası Daimi Maksiller Kesici Dişlerin Tedavisi:12 Aylık Takip***Gizem Genç¹, Merve Akçay¹, Aslı Baysal²*¹İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İzmir²İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Lüksasyon yaralanmaları, çocuklarda sıklıkla karşılaşılan travmalardır. Ekstrüzyon; travma sonrası dişin aksiyel yönde kısmi yer değiştirmesiyle oluşan bir lüksasyon yaralanması iken, lateral lüksasyon periodontal ligamentin kısmi veya tam olarak kopmasıyla karakterize, diş kronunun palatinal/lingual ya da labial yönde yer değiştirmesidir. Bu olgu bildiriminde, 9 yaşında kız hastanın daimi maksiller santral kesici dişlerinde travma sonrası oluşan lüksasyon yaralanmalarının tedavisi ve 12 aylık takip sonuçları sunulmaktadır.

Olgu: Geçirdiği travmadan 2 saat sonra kliniğimize başvuran 9 yaşındaki kız hastanın klinik ve radyografik muayenesi sonucunda 11 numaralı dişinde ekstrüzyon ve lateral lüksasyon, yaklaşık 3 mm mobilite ve mine-dentin kırığı varlığı belirlenmiş; 21 numaralı dişinde ise sublüksasyon varlığı tespit edilmiştir. Hastanın 11 numaralı dişi lokal anestezi altında parmak basıncıyla orijinal konumuna yerleştirildikten sonra 4 hafta süre ile esnek splint uygulanmıştır. Travmadan 2 hafta sonraki kontrol randevusunda 21 numaralı dişin sağlıklı olduğu gözlenirken, nekrotik hale geldiği tespit edilen 11 numaralı dişin kanal tedavisine başlanmıştır. Kök kanal tedavisinin tamamlanmasının ardından diş kompozit rezinle restore edilmiştir. Hastanın 1. ve 3. ay kontrollerinde maksiller santral kesici dişlerin klinik ve radyografik olarak sağlıklı olduğu ve 21 numaralı dişin vitalitesinin pozitif olduğu belirlenmiştir. Bununla birlikte, hastanın 6. ay kontrolünde 11 numaralı dişinde gözlenen bukkal yönde pozisyon değişikliği nedeniyle ortodonti ile yapılan konsültasyon sonucu dişlerin seviyelenmesi için sabit tedaviye başlanmasına karar verilmiştir. Ortodontik tedavisi devam etmekte olan hastanın 9. ve 12. ay kontrollerinde herhangi bir patolojik semptom olmadığı gözlenmiştir.

Sonuç: Bu sunumda, travma sonucu lüksasyon yaralanması görülen ve kök gelişimi tamamlanmış bir olgunun erken dönemde multidisipliner bir yaklaşım ile başarılı tedavisinin mümkün olduğu ve uzun dönem klinik ve radyografik takibin önemi vurgulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: ekstrüzyon, lateral lüksasyon, dental travma

P-275**Management of Permanent Maxillary Incisors with Posttraumatic Luxation Injury: 12-Month Follow-up***Gizem Genç¹, Merve Akçay¹, Aslı Baysal²*¹İzmir Katip Celebi University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İzmir²Katip Celebi University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, İzmir

Aim: Luxation injuries are frequent traumas observed in children. Extrusion is a luxation injury caused by the partial displacement of the tooth out in the axial direction. Lateral luxation is the displacement of the tooth in a palatinal/lingual or labial direction which is characterized by partial or total separation of the periodontal ligament. This case report describes management of permanent maxillary central incisors affected by luxation injury in a 9-year-old female patient and a 12-month follow-up result.

Case: A 9-year-old girl was referred to our clinic 2 hours after the traumatic injury. Clinical and radiographic examination revealed extrusion and lateral luxation, approximately 3 mm mobility and enamel-dentin fracture of right maxillary central (#11), and subluxation of left maxillary central incisor (#21). The right maxillary central was repositioned with the finger pressure under local anesthesia and a flexible splint was applied for 4 weeks. Two weeks later the #21 was observed to be healthy. However, root canal therapy was started for the right #11 which became necrotic. After completion of root canal treatment, the tooth was restored using resin composite. At 1st and 3rd months of follow-ups, no clinical or radiographic pathology was observed and #21 was vital. However, buccal displacement was observed in the #11 at the 6th month follow-up and fixed orthodontic treatment was planned to align the teeth. At the 9th and 12th months of follow-ups, the teeth were asymptomatic. The patient's orthodontic treatment is continuing.

Conclusion: In this report, it has been emphasized that the possibility of successful management of luxation injuries of mature teeth with a multidisciplinary approach in the early period and the importance of long term clinical and radiographic follow-up.

Keywords: extrusion, lateral luxation, dental trauma

P-276**Noonan Sendromu: Olgu Raporu***Ece Saçkeser, Ebru Küçükylmaz*

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Noonan Sendromu; geniş alın ile birlikte görülen “üçgen yüz”, hipertelorizm, belirgin çene ucu, aşağıya bakan palpebral fissürler, epikantal katlantılar, ptozis, düşük ve geriye doğru yerleşmiş kulaklar, kısa ve/veya yele boyun, düşük saç çizgisi gibi belirgin kraniyofasial bulgular ile karakterize, nadir görülen otozomal dominant bir hastalıktır. Sendromun dental bulguları; kubbe şeklinde damak, açık kapanış, posterior çapraz kapanış, sürmesi gecikmesi gösteren daimi dişler, gömük ve persiste süt dişleri ile süpernumere dişler olarak özetlenebilmektedir. Bu olgu sunumunda, Noonan sendromu tanısı ile gelen 7 yaşındaki erkek hastanın karakteristik yüz bulguları ile bu hastaya uygulanan tedavi prosedürlerinin sunulması amaçlanmıştır.

Olgu: Hasta, kliniğimize diş ağrısı şikâyeti ile başvurdu. Hastadan alınan tıbbi öykü ve ilgili belgelerin incelenmesi sonucunda hastanın Noonan sendromuna sahip olduğu anlaşıldı. Hastanın yapılan ağız dışı muayenesinde; üçgen yüz görünümü, aşağıya bakan palpebral fissürler, düşük ve geriye doğru yerleşmiş kulaklar, düz ve geniş nazal köprü varlığı ile yele boyun bulguları gözlemlendi. Hastanın ağız içi ve radyolojik muayenesinde ise; kubbe şeklinde damak, şiddetli maksiller retrognati ile birlikte görülen class III maloklüzyon, sürme zamanı gecikmiş daimi dişler, çok sayıda çürük diş ve bu çürükler ile ilişkili enfeksiyonların varlığı saptandı. Çürük dişler kompozit materyali ile restore edildi. Çürük ve sonuçlarından etkilenmiş #54, #64, #74 ve #75 nolu dişlerin çekiminden sonra hastaya yer tutucu aparatlar hazırlandı. Şiddetli maksiller retrognati ve sürme zamanı geciken daimi dişlerin değerlendirilmesi için hasta ortodonti kliniğine sevk edildi. Hastanın büyüme/gelişim süreci ve oral durumunun izlenmesi amacıyla üçer aylık aralıklar ile takibi devam etmektedir.

Sonuç: Bu nadir görülen sendromu klinik bulgularını fark ederek teşhis edebilmek, disiplinler arası değerlendirmeyi dikkate alarak tedavi sürecine bu açıdan yaklaşmak ve aileye zamanında ve doğru bir genetik danışmanlık sağlamak özellikle çocuk diş hekimleri için önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Noonan sendromu, genetik hastalık, dental tedavi

P-276**Noonan Syndrome: A Case Report***Ece Saçkeser, Ebru Küçükylmaz*

İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İzmir

Aim: Noonan Syndrome is a rare autosomal dominant disease characterized by distinct cranio-facial findings which “triangular-faces” with high forehead, hypertelorism, pointed chin, downslanting palpebral fissures, epicanthal folds, ptosis, low-set, posteriorly rotated ears, short and/or webbed neck, low posterior hairline. And also dental findings can be summarized as high-arched palate, open-bite, posterior cross-bite, multiple unerupted permanent teeth, multiple submerged and retained deciduous teeth, and supernumerary teeth. This case report intended to provide the facial characteristics of Noonan-syndrome and to describe the treatment procedure of 7 years-old male patient diagnosed with it.

Case: Patient referred to our clinic with complaints of dental pain. His medical history and medical documents revealed and confirmed the NS. During extra-oral examination; triangle-shaped face, downslanting palpebral fissures, low set posteriorly rotated ears, flat nasal bridge, saddle nose and webbed neck were observed. According to intraoral and radiologic examination; he had a high-arched palate, class III malocclusion with severe maxillary retrognathia, delayed permanent teeth eruption, severe tooth decays and related infections. Decayed teeth were restored with compomer material. The teeth #54, #64, #74 and #75 had severe caries and following the extraction of these teeth, space maintainers were delivered. Patient was referred to orthodontic consultation for severe maxillary retrognathia and delayed eruption of permanent teeth. His growth/development and oral status are still being monitored by 3 months intervals.

Conclusion: It is important to recognize this uncommon entity through clinical findings, highlight interdisciplinary evaluation, and provide timely genetic counseling for the family.

Keywords: Noonan syndrome, genetic disease, dental management

P-277**Ön Diş Kırıklarının Reataçman Tedavisi: 3 Olgu***Ceren Aydın, Ceren İlisulu, Yelda Kasımoğlu, Figen Seymen*

İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Ön dişlerin koronal kırığı, genellikle çocuk ve ergenleri etkileyen yaygın bir diş travması şeklindedir. Reataçman tedavisi, dişin orijinal anatomik formu, rengi ve yüzey dokusunu koruduğu için iyi ve uzun süreli estetik sağlayabilir. Bu çalışmada reataçman tedavisi ile başarı ile tedavi edilen üç koronal diş kırığı olgusunun bildirimi amaçlanmıştır.

Olgular: Yaşları 10-11 arasında değişen 3 erkek hasta ön diş kırığı sebebiyle İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalına başvurmuştur. 10 yaşında olan ilk hastanın intraoral muayenesinde 11 numaralı dişte koronal kırık tespit edilmiştir. Kuafaj tedavisinin ardından reataçman tedavisi yapılmıştır. 10 yaşında olan ikinci hastada 21 numaralı dişte koronal kırık tespit edilmiştir. Kanal tedavisinin ardından reataçman tedavisi yapılmıştır. 11 yaşındaki hastanın intraoral muayenesinde 11 ve 21 numaralı dişlerde koronal kırık tespit edilmiştir. 11 numaralı diş kompozit ile restore edilmiştir. 21 numaralı dişe ise pulpa-tomi tedavisi ardından reataçman tedavisi yapılmıştır. Tüm vakaların reataçman tedavisinde kırık diş parçası rehidratasyon için serum fizyolojik içinde bekletilmiştir. Kırık parçaya retansiyon oluşu açılmıştır. Kırık yüzeyler %37'lik fosforik asitle asitlenip yıkanıp kurutulduktan sonra bonding uygulanmış fakat ışınlanmamıştır. Retansiyon oluşuna kompozit uygulayarak diş yerine yerleştirilmiş. Taşan kompozit uzaklaştırıldıktan sonra diş 40 saniye ışınlanmıştır. Cila diskleri ve lastikleri ile restorasyon tamamlanmıştır.

Sonuç: Kırık dişlerin reataçman tekniği ile yapılan tedavisi, minimum doku kaybına neden olan konservatif bir yaklaşım olduğu için optimal estetik sağlanabilmektedir. Zamandan tasarruf sağlaması da avantaj olarak görülmektedir. Kırık diş parçasının ya-pıştırılabilir olmasının ve uygun şekilde taşınmasının toplum tarafından bilinmesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Anterior diş, Reataçman, Travma**P-277****Reattachment Treatment of Fractured Anterior Teeth: 3 Cases***Ceren Aydın, Ceren İlisulu, Yelda Kasımoğlu, Figen Seymen*

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, İstanbul

Aim: Coronal fractures of the anterior teeth are a common form of dental trauma that usually affects children and adolescents. Reattachment of fractured tooth fragments can provide good and long-lasting esthetics because the tooth's original anatomic form, color, and surface texture are maintained. The aim of this study is report the three cases with coronal tooth fracture, which were successfully treated by using tooth fragment reattachment.

Case: Three male patients 10-11 years old were referred to the İstanbul University Faculty of Dentistry Department of Pedodontics because of anterior tooth fracture. Intraoral examination of the 10 year old patient had coronal fracture in the tooth #11. After the indirect pulp capping, reattachment procedure was performed. 10 year old second patient had coronal fracture in the tooth #21. After the root canal treatment, reattachment of treatment was performed. Intraoral examination of a 11 year old patient had coronal fracture in the teeth #11 and #21. Tooth #11 restored with composite resin. For the tooth #21 after the indirect pulp capping, reattachment of broken fragment was performed. In all cases, fractured tooth fragment stored in serum physiologic for rehydration. A retention groove is formed on the broken part. The fractured surfaces were etched with 37% phosphoric acid then rinsed, dried and bonding agent was applied without light curing. Composite resin was applied to the retention groove and the fractured segments were accurately placed on the teeth. Excess resin was removed, and the area was light cured for 40sn. Restorations were completed with polish discs and tires.

Conclusions: Optimal aesthetics can be achieved because the treatment of fracture teeth with reattachment technique is a conservative approach that causes minimal tissue loss. Saving time is also an advantage. It's important for the public to know that a fractured fragment can be reattached and should transport properly.

Keywords: Anterior teeth, Reattachment, Trauma

P-278

Hypericum Perforatum Ekstresinin Oksidan / Antioksidan Sistem Üzerine Etkileri*Dilara Nur Öztürk¹, Hasan Serdar Öztürk², İnci Rana Karaca¹*¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara²Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Oral skuamöz hücreli karsinom (OSHK), agresif karakterli bir epitelyal malignite olması nedeniyle şiddetli morbidite göstermektedir. Pek çok OSHK vakası geç safhada teşhis edilmektedir. Dolayısıyla hastalığın erken safhada teşhis edilmesine ve hastaların tedavi şansını artıracak farklı tedavi stratejilerine ihtiyaç bulunmaktadır. Son yıllarda antioksidan ajanlar gibi doğal ürünler ve ilaçlar dikkat çekmektedir ve gelişmekte olan ülkelerde sağlık problemlerine alternatif çözümler bulmak amacıyla çalışmalara konu olmaktadır. *Hypericum* bitkisi türlerinin antioksidan ve kemopreventif etkinliği ile ilgili olarak da pek çok çalışma mevcuttur. Ancak, bu türlerden *Hypericum perforatum* (HP) ekstresinin in vivo şartlarda yapılmış, kanser oluşumu üzerine etkilerinin gözlemlendiği herhangi bir çalışma bulunmamaktadır. Bu çalışmanın amacı, HP ekstresinin, ağız mukozalarına bir kanserojen olarak 7,12-dimetilbenzantrazen (DMBA) uygulanan ratların dil dokusunda oksidan-antioksidan sistem üzerine etkilerinin gözlemlenmesidir.

Yöntem: 30 adet *Wistar* rat rastgele 4 gruba ayrılmıştır. Kontrol grubu olan ilk gruba hiçbir uygulama yapılmamıştır. Gruplardan ikincisine sadece DMBA, üçüncüsüne hem DMBA hem HP ekstresi, son gruba ise yalnızca HP ekstresi uygulanmıştır. 16 haftalık çalışma süresinin sonunda hayvanlar kurban edilerek dillerinden doku örnekleri alınmıştır. Alınan doku örneklerinde süperoksit dismutaz (SOD), katalaz (CAT), glutatyon peroksidaz (GSH-Px) enzim aktiviteleri ve malondialdehit (MDA) ve total antioksidan durum (TAS) seviyeleri ölçülmüştür.

Bulgular: HP+DMBA grubunda CAT ve SOD enzim aktivitelerinin diğer gruplara göre istatistiksel olarak anlamlı şekilde düşük bulunduğu, buna paralel olarak bu gruptaki TAS değerinin de diğer gruplara göre düşük olduğu gözlemlendi.

Sonuç: Bu çalışmada HP ekstresinin antioksidan etkinliğine dair herhangi bir bulgu elde edilemedi. HP ekstresinin DMBA ile birlikte uygulandığında antioksidan enzimlerin (SOD ve CAT) aktivitelerini baskıladığı gözlemlendi. Bu hususun açıklığa kavuşturulması için yeni çalışmalara ihtiyaç olduğu değerlendirildi. Bu çalışma, Gazi Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimi tarafından desteklenmiştir (03/2017-15).

Anahtar Kelimeler: antioksidan, DMBA, *Hypericum perforatum*, oksidan, oral kanser

P-278

The Effects of Hypericum Perforatum Extract on Oxidant / Antioxidant Systems*Dilara Nur Öztürk¹, Hasan Serdar Öztürk², İnci Rana Karaca¹*¹Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara²Ankara University Faculty of Medicine, Department of Medical Biochemistry, Ankara

Objective: Oral squamous cell carcinoma (OSCC) is an aggressive epithelial malignancy that presents with high morbidity rates. Many OSCC cases are diagnosed at later stages. Thus, the need for early diagnosis and different treatment modalities emerge. Recently, antioxidant agents such as natural products and medications have drawn attention and have been subject to many studies in developing countries in order to find alternative solutions to various health issues. *Hypericum* species have chemopreventive and antioxidant effects which have been described in the past years. However, *Hypericum perforatum* (HP) extract has not been the subject of any in vivo cancer study. The purpose of this study was to investigate the effects of HP extract on the oxidant-antioxidant system in 7,12-dimethylbenzantracene (DMBA), a carcinogen, applied tongue tissues of rats.

Method: 30 *Wistar* rats were randomly divided into four groups. First group (control group) received no treatment. Second group received DMBA only, third group received both DMBA and HP extract and the last group received only HP extract. At the end of the 16-week study period the animals were sacrificed and tongue samples were taken. Superoxide dismutase (SOD), catalase (CAT), glutathione peroxidase (GSH-Px) enzyme activities, and malondialdehyde (MDA) and total antioxidant status (TAS) levels were studied.

Results: HP+DMBA group revealed significant differences with regard to CAT and SOD enzymes compared to the other study groups. Also, parallel to this data TAS values in the same group was decreased with regard to other groups.

Conclusion: In this study, HP extract did not reveal any findings that indicate an antioxidant effect. Moreover, antioxidant enzymes (CAT and SOD) were found to be suppressed by HP in DMBA+HP group. Further studies on the subject are required in order to enlighten this matter. This study was funded by the Projects of Scientific Investigation Unit of Gazi University (03/2017-15).

Keywords: antioxidant, DMBA, *Hypericum perforatum*, oral cancer, oxidant

P-279

Komplike Kuron Kök Kırıklı Bir Dişin Fiber-Post ile Reataşmanı*Abdulkadir Tiftik¹, Asiye Nur Dinçer¹, Mehmet Burak Güneşer¹, Tuğçe Yuca Öztürk¹, Hande Güntan Erdemir²*¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, İstanbul²Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Üst ön dişlerin kırıkları dental travmaların sık sonuçlarından birisidir. Bu vaka raporunun amacı üst ön bölgeye gelen travma sonucu oluşan komplike kuron-kök kırıklı bir dişin reataşmanını sunmaktır.

Olgu: Sistemik olarak sağlıklı 27 yaşındaki erkek hasta 21 numaralı dişinde kırıkla kliniğimize başvurdu. Kırık hattı mine-sement birleşiminin altında tespit edildi ve kırık parçanın ileri derecede mobilite gösterdiği belirlendi. Klinik muayenesinde 11 ve 21 numaralı dişlerde perküsyon ve palpasyonda ağrı tespit edildi. Radyografik muayenede kuronda kırık hattı ve periodontal ligamentte aralanma gözlemlendi. Elektrikli pulpa canlılık testinde 11 ve 21 numaralı dişlerin vital olduğu tespit edildi. 11 numaralı dişe konküzyon, 21 numaralı dişe komplike kuron kök kırığı tanısı konuldu. Kırık parçanın çekilmesinin ardından kök kanal tedavisine başlandı. Kök kanalı şekillendirmesinin ardından kanala kalsiyum hidroksit yerleştirildi. Diş cam iyonomer siman (Riva Self-Cure, SDI Limited, Bayswater, VIC, Avustralya) kullanılarak geçici olarak restore edildi. Kırık parçaya ağız dışında post boşluğu hazırlandı ve ardından kırık parça reataşman protokolüne kadar serum fizyolojik içerisinde bekletildi. İkinci seansta kanal dolgusu gutta perka (Pearl Endo, Pear Dent Co, Kore) ve epoksi rezin içerikli bir kök kanal dolgu patı (2Seal, VDW, Almanya) kullanılarak soğuk lateral kompaksiyon tekniği ile tamamlandı ve kanalda post boşluğu hazırlandı. Tam kalınlıklı flap kaldırıldı ve kırık hattı açığa çıkarıldı. Fiber postun (CYTEC blanco, Hahnenkratt, Almanya), diş ve kırık parça ile uyumu kontrol edildi ve sonrasında dual-cure rezin siman (Multilink cement, Ivoclar Vivadent, Leichenstein, Almanya) kullanılarak kırık parça ile dişin reataşmanı sağlandı. 2 hafta sonra 11 numaralı dişte meydana gelen gri renklerden dolayı dişin vitalitesi kontrol edildi ve negatif yanıt nedeniyle kanal tedavisi yapıldı. Dişlerin travmadan 3 ay sonra asemptomatik ve fonksiyonel olduğu görüldü.

Sonuç: Reataşman, hastanın kendi dokusu kullanılarak mevcut durumun korunması, estetik ve fonksiyon ihtiyacın karşılanması açısından travma olgularında ideal bir tedavi yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: reataşman, travma, fiber-post, kuron-kök kırığı

P-279

Reattachment of Complicated Crown Root Fractured Tooth Using Fiber Post*Abdulkadir Tiftik¹, Asiye Nur Dinçer¹, Mehmet Burak Güneşer¹, Tuğçe Yuca Öztürk¹, Hande Güntan Erdemir²*¹Bezmialem Vakıf University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, İstanbul²Bezmialem Vakıf University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul

Aim: Fractures of upper anterior teeth are a common result of dental trauma. The aim of this case report is to present the reattachment of a complicated crown-root fractured tooth caused by trauma on upper anterior area.

Case: Systemically healthy 27-year-old male patient referred to our clinic due to a fracture on tooth 21. Fracture line was detected under the cement-enamel junction and excessive mobility of the fractured segment was recorded. Percussion and palpation sensitivity was revealed on #11 and #21. Crown fracture on #21 and widened periodontal ligament was observed on radiographic examination. Electrical pulp test was indicated vital pulp on #11 and #21. Therefore, #11 and #21 were diagnosed with concussion and complicated crown-root fracture, respectively. After extraction of the fractured segment, root canal treatment was initiated. After the root canal preparation, the root canal was medicated with calcium hydroxide. The tooth was temporarily restored with glass-ionomer cement. Post space of the fractured segment was prepared extraorally and placed in saline solution until reattachment protocol. At the second appointment, cold lateral compaction technique was used with gutta percha and an epoxy resin-based root canal sealer. After post space preparation of the root canal, full thickness flap was lifted and fracture line was revealed. Adaptation of the fiber post, tooth and fractured segment was checked, then tooth and the fractured segment were reattached using dual-cure resin cement. Root canal treatment was also performed to #11 due to the devitalization after 2 weeks. Both teeth are asymptomatic and functional 3 months after trauma.

Result: Reattachment therapy is an ideal option to maintain the current situation of the patient and to meet the aesthetic and functional needs by using the patient's own tissue.

Keywords: reattachment, trauma, fiber-post, crown-root fracture

P-280**Virgül-Şekilli Santral Dişlerin Direkt Tabakalı Kompozit Rezin Uygulamasıyla Estetik Rehabilitasyonu***Gizem Keskin¹, Esra Ergin¹, Melek Dilek Turgut²*¹Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara²Pedodonti Anabilim Dalı

Amaç: Günümüzde; estetik olmayan diş formlarının direkt adeziv kompozit rezinlerle rehabilitasyonu sıklıkla tercih edilen bir tedavi yöntemi haline gelmiştir. Bu olguda; henüz sürmekte olan virgül-şekilli malforme santral dişlerin direkt tabakalı kompozit rezin uygulamasıyla estetik rehabilitasyonu amaçlanmıştır.

Olgu: Virgül-şekilli daimi üst santral dişlerden estetik açıdan şikayetçi olan 10 yaşındaki hasta Hacettepe Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesine başvurmuştur. Sürmesi tamamlanmamış olan dişlere direkt yöntemle tabakalı kompozit rezin uygulaması ile estetik rehabilitasyon planlanmıştır. Diagnostik alçı model üzerinde mock-up yöntemiyle modelasyon yapıldıktan sonra, silikon anahtar elde edilmiştir. İzolasyon sağlandıktan sonra, dişlere universal bir adeziv sistem (G-aenial Bond/GC) uygulanmıştır. Silikon anahtar rehberliğinde, tabakalama yöntemiyle, bir nanohibrit kompozit rezin (G-eanial Anterior/GC) uygulanarak virgül-şekilli santral dişler yeniden şekillendirilmiştir. Bitirme ve polisaj işlemlerinin ardından dişlerin sürmelerinin izlenmesi ve restorasyonların değerlendirilmesi için kontrol seansları planlanmıştır.

Sonuç: Doğru yöntem ve malzemelerle, sürmekte olan malforme dişlerin direkt kompozit rezin uygulamalarıyla estetik rehabilitasyonu, hem hasta hem de hekim açısından oldukça başarılı sonuçlar ortaya koymaktadır. Bu tekniğin genç hastalar için en önemli avantajları; kısa sürede gerçekleştirilmesi, tatmin edici estetik, diş dokularında preparasyon gerektirmemesi, uygun maliyet ve daha sonra restorasyonda düzenleme yapılabilmesidir.

Anahtar Kelimeler: Silikon anahtar, direkt kompozit rezin, estetik rehabilitasyon, malformasyon

P-280**Aesthetic Rehabilitation of Comma-Shaped Centrals with Direct Composite Resin Applications***Gizem Keskin¹, Esra Ergin¹, Melek Dilek Turgut²*¹Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Ankara²Department of Pediatric Dentistry

Objective: Currently; rehabilitation of non-aesthetic tooth forms with direct adhesive composite resins has become a frequently preferred treatment method. In this case; aesthetic rehabilitation of erupting, comma-shaped central teeth via direct composite resin applications was aimed.

Case: 10-year-old patient who complained of her comma-shaped maxillary permanent central teeth admitted to Hacettepe University, Faculty of Dentistry. The aesthetic rehabilitation of the teeth with incomplete eruption was planned via direct composite resin application using layering technique. After modelation with mock-up method on the diagnostic gypsum model, a silicon key was obtained. Following adequate isolation, a universal adhesive system (G-aenial Bond / GC) was applied to the teeth. Comma-shaped central teeth were reshaped by applying a nanohibrit composite resin (G-eanial Anterior / GC) with silicon key guidance. After the finishing and polishing procedures, recall appointments were scheduled for evaluation of the restorations and eruption of the central teeth.

Conclusion: The aesthetic rehabilitation of the malformed erupting teeth via direct composite resin applications can provide satisfying results both for the patient and the dentist, when adequate methods and materials are used. The most important advantages of this technique for young patients are; short chair-time, satisfactory aesthetics, not requiring preparation in dental tissues, being cost-effective and being convenient for further corrections.

Keywords: Silicone key, direct composite resin, aesthetic rehabilitation, malformation

P-281**Maksillar Keser Dişin Kanal Tedavisinin Yenilenmesi ve Revaskülarizasyonu: Olgu Sunumu***Evren Sarıyılmaz, Naz Caner*

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Ordu

Amaç: Sağ üst santral dişin eski kök kanal dolgusunun uzaklaştırılması sonrası revaskülarizasyonunun sağlanması.

Olgu Bildirimi: 17 yaşındaki kadın hasta sağ maksillar santral dişinde renklenme şikayeti ile Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı kliniğine başvurmuştur. Hastanın dental anamnezi; 7 yıl önce ilgili dişe travma aldığı, bu nedenle 6 yıl önce apeksifikasyon tedavisi uygulandığını ve sonrasında kök kanal dolgusunun yapıldığını ortaya çıkarmıştır. Klinik muayenede; 11 numaralı dişte koyu gri renklenme olduğu görülmüştür. Perküsyon ve palpasyona ise duyarlılık görülmemiştir. Termal testler ve elektrikli pulpa testleri dişin devital olduğunu teyit etmiştir. Radyografik muayenede ise dişin kök gelişiminin tamamlanmamış olduğu ve apeks bölgesinde radyolusensi bulunduğu tespit edildi. İlk seansta kanal dolgusu uzaklaştırıldı. Minimal enstrümantasyon ile kök kanalları NaOCl (%1,25) irrigasyonu altında kemomekanik olarak temizlendi. Kanal içi medikaman olarak ikili antibiyotik patı (siprofloksasin, metronidazol) uygulandı. 15 gün sonraki ikinci randevuda kanal irrigasyonu yapıldı, ikili antibiyotik patı yenilendi, 21 gün sonraki üçüncü seansta, ikili antibiyotik patı kanaldan uzaklaştırıldı. Apekten 1 mm ileride 15# K-tipi kanal eğesi kullanılarak periapikal dokuların irrite edilmesi ile kanalın içine kan dolması sağlandı. Kan pıhtılaşımından sonra mineral trioksit agregat pıhtı üzerine yerleştirildi ve cam iyonomer siman ile geçici restorasyon yapıldı. Bir hafta sonrasında geçici restorasyon uzaklaştırıldı ve kompozit ile daimi restorasyon yapıldı. Hastanın takibine devam edilmektedir.

Sonuç: Apikal lezyonlu immatur dişlerde kanal dolgusu uzaklaştırılmasını takiben revaskülarizasyon tedavisi uygulanabilir.**Anahtar Kelimeler:** revaskularizasyon, travma, retreatment**P-281****Retreatment and Revascularization of Maxillary Incisor Tooth: Case Report***Evren Sarıyılmaz, Naz Caner*

Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Endodontology, Ordu

Aim: Providing revascularization of maxillary right central incisor after removal of previous root canal filling.

Case: A 17-year-old female patient was referred to the Ordu University Faculty of Dentistry Department of Endodontics clinic with complain of dental discoloration in anterior maxillar right central incisor. Dental anamnesis of patient was revealed that the tooth had trauma 7 years ago therefore apexification procedure and afterwards root canal filling was applied 6 years ago. Dark gray discoloration was seen at number 11 tooth in clinical examinations. The tooth had no tenderness to percussion or palpation. Thermal tests and electrical pulp tests were confirmed that the tooth was devital. Radiographically examination was revealed incomplete maturation of the root as well as radiolucency at apex region. At the first visit, the previous root canal filling was removed and root canals were prepared chemo-mechanically with minimal instrumentation under NaOCl (1.25%) irrigation. Double antibiotic paste (ciprofloxacin, metronidazole) was applied into the root canal as intracanal medicament. At the second appointment after 15 days, the canal was irrigated and then double antibiotic paste was re-applied. At the third appointment after 21 days, the antibiotic paste was removed from the root canal. The canal was filled with blood by irritating the periapical tissues using a #15 K-file 1 mm beyond of the apex. MTA (mineral trioxide aggregate) was placed on the clot after coagulation of the blood and temporary restoration was performed using glass ionomer cement. One week later, the temporary restoration was removed and permanent restoration was performed using composites. Follow up of the patient has still continues.

Conclusions: Revascularization procedure could be applied on immature teeth with periapical lesion following removal of previous root canal filling.**Keywords:** revascularization, trauma, retreatment

P-282**Kompozit Rezın İle Diastema Kapatılması:Vaka Raporu***Olcaı Eroğlu, Perihan Özyurt*

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakóltesi, Restoratif Diş Tedavisi Ana Blim Dalı, Ankara

Amaç: Anterior dişlerdeki diastemanın varlığı ciddi bir estetik problem olarak kabul edilmektedir.Bu olgu sunumunun amacı direkt kompozit rezin restorasyonlar kullanılarak diastemanın tedavisidir.

Olgı: 19 yaşında erkek hasta anterior dişlerindeki estetik rahatsızlığı bildirerek kliniğe başvurdu.Dişlere direkt kompozit rezin restorasyon yapılmasına karar verildi.Dişlerin tükürükten izolasyonu sağlandıktan sonra diş yüzeyleri %37 lik ortofosforik asitle pürüzlendirilip, adeziv (3M ESPE Single Bond Universal) uygulandı.Dişler A1 kompozit rezin (Clearfil Majesty Esthetic,Kuraray) ile restore edildi.Bitirme ve polisaj işlemleri Sof-lex diskler (3M ESPE,ABD) kullanılarak tamamlandı.

Sonuç: Hastanın estetik beklentisi oldukça pratik ve konservatif bir şekilde tek seansta karşılandı.

Anahtar Kelimeler: Diastema,estetik,kompozit rezin.

P-282**Diastema Closure with Direct Composite Resin: A Case Report***Olcaı Eroğlu, Perihan Özyurt*

Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Ankara

Objective: Presence of diastema the anterior teeth is considered on an important aesthetic problem.The aim of this case report was to treat diastemas using direct composite resin restorations.

Case: A 19 year old male patient presented to the clinic with an aesthetic complaint of anterior teeth.It was decided to make composite resin restorations directly to the teeth.After isolation of teeth from saliva was achieved,%37 orthophosphoric acid was applied to roughen the tooth surface.After rinse and dry the bond (3M ESPE Single Bond Universal Adhesive) was applied and polymerized by LED light.It was restored with A1 composite resin (Clearfil Majesty Esthetic,Kuraray).Finishing and polishing were completed using Sof-lex disks(3M ESPE,USA).

Result: The aesthetic expectation of the patient was eliminated in single session with very practical and conservative way.

Keywords: Diastema,aesthetic,compozite resin.

P-283**Direkt Kompozit Restorasyonlar ile Diastema Kapatılması: 2 Olgu Sunumu***Şeyma Çelen Acer, Adil Nalçacı*

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Diastema klinik olarak dişler arasındaki boşluklar şeklinde gözlenen, diş şekil ve boyutlarıyla dental arkın uyumsuzluktan kaynaklanan estetik problemdir. Bu olgu serisinde anterior diastemanın herhangi bir preparasyon gerektirmeksizin tek seansta direkt kompozit rezin restorasyonlarla estetik olarak tedavi edilmesi amaçlanmıştır.

Olgu: Kliniğimize estetik şikayetlerle başvuran her iki olguda da ön bölgede diastema mevcuttu. Her 2 olgunun direkt kompozit rezinlerle restorasyonu planlandı. Diş yüzeyleri %37'lik ortofosforik asitle pürüzlendirilip, adeziv (3M Espe Single Bond Universal adeziv) uygulanarak ışıkla polimerize edildi. Dişlerin restorasyonunda tabakalama tekniği ile Olgu 1'de A2 kompozit rezin (Clearfil Majesty Esthetic Kuraray, Okayama, Japan), Olgu 2'de A1 kompozit rezin (Clearfil Majesty ES-2 Kuraray, Japan) kullanıldı. Bitirme ve polisaj işlemleri (Zenit flex finishing and polishing) disklerle tamamlandı. Hastalara 6 ay sonra kontrole gelmeleri tavsiye edildi.

Sonuç: Direkt kompozit rezin restorasyonlar diastemaların kapatılması için konservatif, düşük maliyetli, estetik bir tedavi seçeneğidir.

Anahtar Kelimeler: Diastema, estetik, kompozit rezin

P-283**Closing of Diastema with Direct Composite Restorations: 2 Case Reports***Şeyma Çelen Acer, Adil Nalçacı*

Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Ankara

Objective: Diastema is an aesthetic problem that is observed due to discrepancies between the size, shape of teeth and dental arch. In this case series, it was aimed to aesthetically treat diastemas with direct composite resin restorations in single session without requiring any preparation.

Case: It was planned to close the diastema anterior teeth of 2 patients, who referred to our clinic with aesthetic complaints, with direct composite restorations. %37 orthophosphoric acid was applied to roughen the tooth surfaces. After rise and dry, the bond (3M Espe Single Bond Universal adhesive) was applied and polymerized by LED light. In case 1; A2 composite resin (Clearfil Majesty Esthetic Kuraray, Okayama, Japan) and in case 2; A1 composite resin (Clearfil Majesty ES-2 Kuraray, Japan) were used in the restoration of teeth by layering technique. Finishing and polishing were completed using disks (Zenit flex finishing and polishing). The patients were advised to return after 6 months.

Result: Direct composite resin restorations option a conservative, low-cost, aesthetic treatment for diastema.

Keywords: Diastema, aesthetic, composite resin

P-284**Çürük Nedeniyle Harap Olmuş Üst Ön Bölge Dişlerin Protetik Restorasyonu***Emre Zorlu, Işıl Sarıkaya*

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Tokat

Amaç: Günümüz diş hekimliğinde zirkonya alt yapılı restorasyonlar geleneksel metal alt yapılı restorasyonların yerini almaktadır. İyi bir preperasyon ve diş çevre dokularının korunması tedavi başarısı açısından oldukça önemlidir. Bu olgu sunumunda çürük nedeni ile aşırı kron harabiyetine uğrayan üst ön grup dişlerin protetik restorasyonu anlatılmaktadır.

Olgu: 16 yaşındaki bayan hasta üst ön bölge dişlerin aşırı kron harabiyeti sonucu oluşan estetik kaygı şikayeti ile Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyolojik muayene sonucunda 12, 21, 22 numaralı dişlere kanal tedavisi gerekliliği saptanmıştır. Hasta endodonti kliniğine yönlendirilmiştir. Kanal tedavisinin ardından ilgili dişlerin hepsine fiber post yerleştirilmiştir. Fiber postlar adeziv rezin simanla simante edilmiştir. Ardından ilgili dişler kompozit dolgu ile restore edilmiştir. Dolgu yapılan dişler champer basamaklı kesim uygulanarak prepare edilmiştir. Ardından retraksiyon uygulanarak C tipi silikon ölçü materyali ile ölçü alınmıştır. A2 renk seçilmiştir. Ölçüye tip 4 alçı dökülerek ana model elde edilmiştir. Hastanın periodontal sağlığı düşünülerek ve daha estetik bir restorasyon elde etmek amacıyla zirkonya alt yapılar tek tek hazırlanmıştır. Zirkonya alt yapı provasının ardından porselen prova yapılmıştır. Estetik ve oklüzal ilişkiler kontrol edildikten sonra porselen kronlar glazelenmiştir. Porselenlerin daimi simantasyonu gerçekleştirilmiştir. 6 ay sonra yapılan kontrolde restorasyonların klinik açıdan başarılı olduğu ve hastanın periodontan sağlığının iyi olduğu görülmüştür.

Sonuç: Bireylerin çürük nedeni ile aşırı kron harabiyetine uğrayan dişleri, dolgu ile restore edilemediği durumlarda zorunlu olarak kron restorasyonu ile tedavi edilmektedir. Bu kadar genç yaşta ön bölgede görülen çürükler bize ciddi bir oral hijyen eksikliğini işaret eder. Bu hastalar düzenli diş hekimi ziyaretleri ile kontrol edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: champer preperasyon, fiber post, zirkonya alt yapı

P-284**Prosthetic Restoration of Upper Anterior Teeth That are Destroyed Due to Caries***Emre Zorlu, Işıl Sarıkaya*

Tokat Gaziosmanpaşa University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Tokat

Aim: In modern dentistry, zirconia substructure restorations replace the traditional metal substructure restorations. A good preparation and protection of the surrounding tissues is very important for successful outcomes. In this case report, we aim to present prosthetic restorations of anterior maxillary teeth which have had excessive crown substance loss because of decays.

Case: A 16 y/o female patient admitted to Tokat Gaziosmanpaşa University Faculty of Dentistry with the complaint of aesthetic anxiety caused by excessive crown destruction of the upper anterior teeth. As a result of the clinical and radiological examinations, the need for root canal treatment was indicated on the teeth number 12, 21, 22. The patient was referred to the endodontic clinic. After completion of root canal treatments, fiber posts were cemented with adhesive resin cement. The related teeth were then restored with composite filling. Filled teeth were prepared using chamfer style preparation. Then, gingiva retraction was performed and impressions were obtained with C-type silicone impression material. A2 restoration shade was selected. Type 4 plaster was poured into the impressions and the main models were obtained. Considering the periodontal health of the patient and in order to obtain a more aesthetic restoration, zirconia substructures were prepared individually. After the zirconia substructure rehearsal, porcelain was rehearsed. After checking the aesthetic and occlusal relations, the porcelain crowns were glazed. Permanent cementation of restorations were carried out. After 6 months, restorations were found to be clinically successful and the patient's periodontan health status was better.

Conclusion: The teeth that are subjected to excessive crown damage due to caries are treated with crown restoration when they cannot be restored with composite fillings. The caries seen in the anterior region at such a young age indicate the serious lack of oral hygiene. These patients should be followed up with regular dental visits.

Keywords: chamfer style preparation, fiber post, zirconia substructure

P-285**Tek Diş Eksikliğinde İmplant Destekli Sabit Protez Öncesi Dişeti Şekillendirmesi***Ayşeül Atilla, Fatma Ayşe Şanal, Aylin Örenç*

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Tek diş eksikliklerinde implant yüklemesi sonrası sadece iyileşme başlığı kullanarak yeterli dişeti estetiği sağlanamayabilir. Bu olgu sunumunun amacı geçici implant üstü kompozit kron uygulaması ile daha estetik ve optimum dişeti çıkış profilinin sağlanmasıdır.

Olgu: 26 yaşında sağlıklı kadın hasta, Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji anabilim dalında implant cerrahisi gerçekleştirilerek Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalına yönlendirildi. Yapılan klinik muayenede komşu dişler ile implant çevresi dişeti seviyeleri arasında uyumsuzluk tespit edildiği için implant çevresi diş etine 1 mm kadar gingivektomi uygulandı. Estetik dişeti çıkış profilini sağlayabilmek için gingival seviyeden 1 mm daha derin basamağa sahip 20° açılı abutment üzerine kompozitten geçici kron hazırlandı. Seçilen abutment implant üzerine vidalandıktan sonra hazırlanan kompozit kron geçici olarak simante edildi. Dişeti iyileşmesi 2 hafta beklendikten sonra hastanın daimi protezi için A tipi silikon ile ölçü alındı. Alt yapı provası yapıldıktan sonra daimi zirkon kron hazırlanıp geçici olarak simante edildi.

Sonuç: İmplant üstü protezlerde dişeti estetiğinin yeterli gelmediği durumlarda gingivektomi sonrası daimi abutment üzerine kompozit kronlar hazırlanarak daha ideal dişeti çıkış profili sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: dişeti şekillendirme, geçici kron, implant destekli sabit protez

P-285**Gingival Shaping Before Implant-Supported Fixed Prosthesis in a Single Tooth Deficiency***Ayşeül Atilla, Fatma Ayşe Şanal, Aylin Örenç*

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Bolu

Aim: Adequate gingival aesthetics may not be achieved by using only the healing head after implant loading in single tooth deficiencies. The aim of this case presentation is to provide a more esthetic and optimal gingival profile with the application of temporary implant supported composite crown.

Case: A 26-year-old healthy female patient was referred to the Department of Prosthodontics after completing implant surgery in Abant İzzet Baysal University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology. In the clinical examination, 1 mm of gingivectomy was performed on the implant circumference due to incompatibility between the adjacent teeth and implant circumference gingival levels. In order to provide the esthetic gingival profile, a temporary crown was prepared from composite material on a 20° angled abutment with 1mm deeper gingival line. After the selected abutment was screwed onto the implant, the composite crown was temporarily cemented. After 2 weeks of gingival healing, the impression was taken from patient with type A silicone for permanent prosthesis. After the try of the substructure, a permanent zirconia crown was prepared and temporarily cemented.

Results: In cases where the gingival aesthetics is not enough in the implant supported fixed prostheses, composite crowns can be prepared on the permanent abutment after gingivectomy and more ideal gingival profile can be provided.

Keywords: gingival shaping, temporary crown, implant supported fixed prosthesis

P-286**Üst Ön Grup Dişlerin Zirkonya Alt Yapılı Seramik İle Restorasyonu***Süha Kuşçu, Yeliz Hayran*

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Tokat

Amaç: Günümüz diş hekimliğinde daha estetik olmaları nedeniyle zirkonyum alt yapılı restorasyonlar geleneksel metal destekli restorasyonlardan tercih edilmektedir. İyi bir diş kesimi ve diş çevre dokularının sağlığının korunması tedavi başarısı açısından oldukça önemlidir. Bu olgu sunumunda çürük nedeni ile aşırı kron harabiyetine uğrayan üst ön grup dişlerin protetik restorasyonu anlatılmaktadır.

Olgu: 14 yaşındaki erkek hasta 11, 12, 21,22 numaralı dişlerin aşırı kron harabiyeti nedeniyle Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne başvurmuştur. Kanal tedavisinin ardından ilgili dişlerin hepsine fiber post yerleştirilmiştir. Fiber postlar adeziv rezin simanla simante edilmiştir. Dolgu yapılan dişler chamfer basamaklı kesim uygulanarak hazırlanmıştır. Kesim sonrası retraksiyon uygulanmıştır. Ölçüler C tipi silikon ölçü materyali ile alınmıştır. A2 renk seçilmiştir. Ölçüye tip 4 alçı dökülerek ana model elde edilmiştir. Hasta büyüme ve gelişim döneminde olması ve daha estetik bir restorasyon elde etmek amacıyla zirkonya alt yapılar tek tek hazırlanmıştır. Zirkonya alt yapı provasının ardından porselen prova yapılmıştır. Estetik ve oklüzal ilişkiler kontrol edildikten sonra porselen kronlar glazelenmiştir. Porselenlerin daimi simantasyonu gerçekleştirilmiştir. Hastaya oral hijyen eğitimi verilmiştir. 6 ay sonra kontrolü yapılmıştır.

Sonuç: Büyüme ve gelişim döneminde olan bireylerin çürük nedeni ile aşırı kron harabiyetine uğrayan dişleri, dolgu ile restore edilemediği durumlarda zorunlu olarak kron restorasyonu ile tedavi edilmektedir. Sutura palatina media'nın gelişiminin devam etmesi nedeniyle kronların tek tek yapılması uygundur. Hastanın bilgilendirilmesi ve ciddi bir oral hijyen eğitimi verilmesi de şarttır. Bu hastalar büyüme ve gelişim aşamasında oldukları için gelişim tamamlanana kadar düzenli diş hekimi ziyaretleri ile kontrol edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: estetik, fiberle güçlendirilmiş post, zirkonya altyapılı seramik

P-286**Restoration of Maxillary Anterior Teeth with Zirconia Substructure Ceramic***Süha Kuşçu, Yeliz Hayran*

Tokat Gaziosmanpaşa University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Tokat

Aim: In modern dentistry, zirconia substructure restorations are more favoured than conventional metal backed restorations, due to superior aesthetic outcomes. Decent tooth preparation and preserving the peripheral tissues' condition are substantial, concerning optimal treatment outcomes. In this case report, we aim to present the prosthetic rehabilitation of maxillary incisor teeth, which had excessive crown damages due to caries with zirconia substructure ceramic restorations.

Case: 14 y/o male patient had admitted to our clinic complaining of excessive crown damage of anterior maxillary teeth. After completion of the root canal treatments, fiber reinforced posts were implanted in each four root canals and cemented with adhesive resin cement. Then, the teeth were prepared by chamfer design and the gingiva was retracted. Impressions were obtained by C-type silicone material. A2 shade was selected for restorations. The casts were carved out with type 4 stone. Owing to the continuation of the patient's growth and development period and achieving superior aesthetic outcomes, zirconia substructures were confected individually. Zirconia try-outs were followed by porcelain try-outs. After aesthetic and occlusal relations were checked, porcelain crowns were glazed. The crowns were cemented permanently. The patient was motivated to perform oral hygiene practices and was followed up to six months.

Conclusion: The patients that are under growth and development period are treated with crown restoration in cases where the teeth that have suffered excessive crown damage due to caries cannot be restored with fillings. Due to the continuation of the development of median palatine suture, crowns are suitable to be made individually. It is mandatory to motivate the patient on oral hygiene routines and to instruct about their oral health status. This kind of patients should be followed up until the continuation of their growth and development period with routine dental visits.

Keywords: aesthetic, fiber reinforced post, zirconia substructure ceramic

P-287**Üst Anterior Tek Diş Eksikliğinin İmplant Destekli Sabit Restorasyon İle Tedavisi***Süha Kuşçu, Yeliz Hayran*

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Tokat

Amaç: Günümüzde dişsiz boşlukların tedavisinde kabul edilen en geçerli yöntem implant uygulamalarıdır. İyi bir implant üstü restorasyon çevre dokuların sağlığı, çiğneme fonksiyonunun devamlılığı ve konforu açısından oldukça önemlidir. Bu olgu sunumunda kaybedilen üst orta keser dişin implant uygulaması sonrası protetik restorasyonu anlatılmaktadır.

Olgu: 35 yaşındaki bayan hasta 21 numaralı diş kaybından kaynaklanan estetik kaygı nedeni ile Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne başvurmuştur. Radyolojik ve klinik muayene yapıldıktan sonra implant uygulamasına karar verilmiştir. Hasta, ağız diş ve çene cerrahisi anabilim dalına yönlendirilmiştir. İmplantın yerleştirilmesinden sonra 3 ay osseointegrasyon süresi beklenmiştir. Komşu santral dişin çıkış formunu taklit etmek için diş eti şekillendirilmesi yapılmıştır. İmplant üst yapısı, implant üstü sabit restorasyon yapım protokollerine uygun olarak gerçekleştirilmiştir. Tedavi sonrası hastaya oral hijyen eğitimi verilmiştir. Yapılan 6 aylık kontrollerde herhangi bir probleme rastlanmamıştır.

Sonuç: Komşu sağlıklı dişler kesilmeden diş eksikliğinin implant destekli sabit protezlerle restore edilebilmesi büyük bir avantajdır. Bununla birlikte anterior bölgede implant üstü restorasyonlarla estetiği sağlamak oldukça güçtür. İstenilen estetiği sağlamak için diş eti formunun oluşturulması ve seçilen abutment tipi oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: diş eti şekillendirilmesi, estetik, implant destekli sabit restorasyon

P-287**Implant Supported Fixed Restoration of the Anterior Maxillary Tooth Loss***Süha Kuşçu, Yeliz Hayran*

Tokat Gaziosmanpaşa University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Tokat

Aim: Nowadays, dental implants are the most common treatment modalities to replace missing teeth. A proper implant restoration is essential in terms of the health of the surrounding tissues, the continuity and comfort of the chewing function. In this case report, we describe the prosthetic restoration of the upper central incisor tooth after implantation.

Case: 35 y/o female patient appealed to Gaziosmanpaşa University, Faculty of Dentistry because of aesthetic care caused by anterior maxillary tooth number 21. After clinical and radiological examination, the patient was referred to the Oral and Maxillo-facial Surgery department for dental implant substitution. Post-dental implant placement three months osseointegration period was anticipated. To mimic the adjacent tooth's emerging profile, gingival augmentation interventions were performed. The implant-supported fixed restoration was manufactured due to fixed restoration protocols. The patient was motivated to achieve better oral hygiene status. The patients follow up period is still going on uneventfully for six months.

Conclusion: It is an excellent advantage that dental deficiency can be restored with implant-supported fixed prostheses without preparing adjacent healthy teeth. However, it is challenging to provide aesthetics with implant-supported restorations in the anterior region of the jaws. Formation of the gum form and the type of abutment chosen are essential to achieve the desired aesthetic outcomes.

Keywords: aesthetic, gingival augmentation, implant Supported Fixed Restoration

P-288**Üst Santral Diş Eksikliğinin İmplant Uygulaması Sonrası Protetik Restorasyonu***Aliye İpek Dolar, Işıl Sarıkaya*

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Tokat

Amaç: Günümüz diş hekimliğinde daha estetik olmaları nedeniyle implant üstü restorasyonlarda zirkonyum alt yapılar geleneksel metal destekliye oranla daha çok tercih edilir. İyi bir implant üstü restorasyon çevre dokuların sağlığı, çiğneme fonksiyonunun devamlılığı ve konforu açısından oldukça önemlidir. Bu olgu sunumunda üst çene ön bölgede kaybedilen dişin implant uygulaması sonrası protetik restorasyonu anlatılmaktadır.

Olgu: 28 yaşındaki erkek hasta 11 numaralı diş kaybindan kaynaklanan estetik kaygı ile Gaziosmanpaşa Üniversitesi diş hekimliği fakültesine başvurmuştur. Radyolojik ve klinik muayene yapıldıktan sonra implant uygulamasına karar verilmiştir. Hasta ağız diş çene cerrahisi anabilim dalına yönlendirilmiştir. İmplantı yapılan hastaya; 3 ay osteointegrasyon süresi beklendikten sonra iyileşme başlıkları takılmıştır. İmplant üstü sabit restorasyon yapım protokollerine uygun olarak tedavi tamamlanmıştır. Hastaya oral hijyen eğitimi verilmiştir. Yapılan 6 aylık kontrollerde herhangi bir probleme rastlanmamıştır.

Sonuç: Ön bölge de implant üstü restorasyonlarda estetiği sağlamak oldukça güçtür. Ti base abutmentler kullanılarak metal yansımalarının önüne geçilebilmektedir. Ayrıca erken yaşta çürük harabiyeti sebebi ile dişini kaybeden bireyler yüksek çürük risklidir. Bu hastalara gerekli oral hijyen eğitimi verilmelidir. Düzenli diş hekimi ziyaretleri ile kontrol edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: implant üstü restorasyon, Ti base abutment, zirkonya

P-288**Prosthetic Restoration of the Upper Central Tooth Deficiency After Implantation***Aliye İpek Dolar, Işıl Sarıkaya*

Tokat Gaziosmanpaşa University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Tokat

Aim: Zirconium substructures are more favored than conventional metal substructures in implant based restorations due to their superior aesthetic features. Optimally designed implant supported fixed prothesis are mandatory in terms of surrounding tissue continuation, health of these tissues and achieving better chewing function. In this case report, we aim to present an implant supported fixed restoration in maxillary anterior region regarding better function and aesthetic outcome.

Case: A 28 y/o male patient admitted to our department with the esthetic concern of tooth loss on maxillary anterior region. After the radiological and clinical examination, it was decided replace the missing tooth with a dental implant. The patient was referred to the Department of Oral and Maxillofacial Surgery. After a prospering implant surgery, a three month osseointegration phase was anticipated. with completion of the osseointegration period, the healing cap was placed. The treatment was completed according to the implant-supported fixed restoration protocol. The patient was motivated to perform intensive oral hygiene practices. The patient is still on follow up period without any complication for 6 months.

Result: It is challenging to obtain natural aesthetic outcomes especially in the anterior segments of both jaws. Ti-base abutments are better options in case of avoiding metal reflections on aesthetic segments. In addition, individuals who lose their teeth due to caries at an early age are at risk of high caries. The necessary oral hygiene training should be given to these kind of patients. Regular follow up visits should be organized to handle any further complications at once.

Keywords: implant supported fixed prothesis, Ti-base abutments, zirkonia

P-289**Dudak Damak Yarığı Olan Hastanın Premaksillasının Yeniden Konumlandırılması: Vaka Raporu**

Beyza Nur İlhan, Hatice Toprak, Zeynep Çoban Büyükbayraktar

Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Sivas

Amaç: Bu vaka raporunda vaeu sınıf IV dudak damak yarığına (DDY) sahip hastanın alveoler segmentlerini sıralamak, premaksillası için yer açmak ve columellasını uzatmak amaçlanmıştır.

Olgu: Üniversitemize başvuran 14 günlük DDY hastasının üst çenesinden C tipi silikon ile ölçü alınmıştır. Elde edilen ölçü üzerinde sert akrilikten plak hazırlanmıştır. Plak hazırlanırken iki dudak segmenti arasına, yarık hattının tam ortasına gelecek şekilde re-tansiyon butonu yerleştirilmiştir. Ardından bebek klinikte muayene edilmiş ve plağın uyumu kontrol edilmiştir. Gerekli uyumlamalar yapıldıktan sonra plak ağıza yerleştirilmiştir. Plağın stabilizasyonu ve segmentlerin birbirine yakınlaştırılması için bantlar kullanılmıştır. Yanağın bantlardan kaynaklanan irritasyonunu engellemek için tegaderm ile cilt yüzeyi korunmuştur. Bu şekilde nazoalveoler şekillendirmeye başlanmıştır. Hasta 10 günlük kontrollere çağırılarak segmentlerin birbirine yaklaşması takip edilmiştir. Hasta 5ay 15 gün sonra dudak ameliyatı geçirmiştir. Ameliyattan sonra premaksilladaki değişim dikkat çekicidir. Dudak ameliyatından sonra premaksillanın pozisyonunu olması gereken konuma getirebilmek için aparey dizaynında değişiklik yapılmıştır. Plağa Fan Type vidası eklenerek ekspansiyon planlanmış, premaksillanın yeri hazırlanmaya başlanmıştır. Hastanın tedavisi devam etmektedir.

Sonuç: Nazoalveoler şekillendirme, premaksilla ve segmentler kısa sürede ideale yakın bir konuma getirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Dudak damak yarığı, Nazoalveoler Şekillendirme, Premaksilla

P-289**Repositioning of Premaxilla in a Patient with CLP: Case Report**

Beyza Nur İlhan, Hatice Toprak, Zeynep Çoban Büyükbayraktar

Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Sivas

Purpose: The aim of this case report was to aligned the alveolar segments of the patient with vaeu class IV cleft lip and palate (CLP), prepare a place for premaxilla and to elongate columella.

Case: A 14-day-old patient with CLP who applied to our university was duplicated using C type silicon impression material. Hard acrylic plaque was prepared on the obtained model. When the plate was prepared, a retention button was placed between the two lip segments, correspond in the middle of the cleft line. Then, the baby was examined in the clinic and the compliance of the plate was checked. The plate was placed in the mouth after the necessary adjustments were made. Bands were used to stabilize the plate and to bring the segments closer together. The skin surface is protected by the tegaderm to prevent irritation of the cheek from the bands. In this way, the nasopalveolar molding is started. The patient was called up for few-up every 10 days and was followed whether the segments approach each other. She had lip surgery 5 month 15 days later. The change in premaxilla after surgery is noteworthy. After the lip surgery, appliances design has been modified for to bring the position of the premaxilla to the required position. Expansion is planned by adding fan type screw to the plate and location of premaxilla was started to be prepared. The treatment of the patient is continuing.

Conclusion: with nasopalveolar molding, premaksilla and segments were brought close to ideal in a short time.

Keywords: Cleft Lip and Palate, Nasopalveolar molding, Premaksilla

P-290**İskeletsel Sınıf II Bir Hastanın Kapaklı Braketlerle Tedavisi: Vaka Raporu***Hatice Toprak, Beyza Nur İlhan, Zeynep Çoban Büyükbayraktar*

Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Sivas

Amaç: Bu vaka raporunda iskeletsel sınıf II maloklüzyona sahip, şiddetli çapraşıklık mevcut olan hastanın diş çekimi yapılmaksızın tedavisi amaçlanmıştır.

Olgu: Kliniğimize tedavi olmak amacıyla başvuran 14 yaşındaki kız hastada yapılan klinik muayenede; sınıf II molar ilişki, üst orta hatta 0,5mm sola kayma, alt orta hatta 1mm sola kayma üst çenede vestibülde konumlanmış kaninlerin ve retrokline durumda keserlerin varlığı tespit edilmiştir. Alt çenede ise kaninlerin labioversiyonda olduğu gözlenmiştir. Sefalometrik değerlendirmede; iskeletsel sınıf II ilişki (SNA:84°, SNB:78.5°, ANB:5.5°), normal değerlerde alt ve üst keser açıları (U1-SN:106°, U1-PP:109.5°, IMPA:95.5°) olarak tespit edilmiştir. Hastanın mandibulasındaki yer gereksinimi 4.7mm maksillasındaki yer gereksinimi ise 7.5mm'dir. Hastanın tedavisine maksillasında ve mandibulasında kapaklı braketler (Damon 3MX, 0.22") ve uygun boyutlarda CopperNickelTitanium (Universal) ark telleri kullanılarak başlanmıştır. 20 aylık tedavi süresi sonucunda, sınıf I molar ilişki, ideal overjet ve overbite elde edilmiştir. Sefalometrik değerlendirmede SNA:83°, SNB: 77.5°, ANB: 5°, IMPA: 99° ove U1-SN: 104.5°, U1-PP: 112.4° olarak ölçülmüştür. **Sonuç:** İskeletsel sınıf II maloklüzyona sahip bu hastanın tedavi sürecinde çapraşıkların diş çekimi gerekmeden kapaklı braketler (Damon 3MX, 0.22") ile tamamen düzeltildiği, overjet ve overbite ilişkisinin ideale yaklaştığı molar ilişkisinin sınıf I konuma geldiği gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Çapraşıklık, Self-Ligating Braket Sistemi, Sınıf II Maloklüzyon

P-290**Treatment of Class II Patient with Self-ligating Brackets: Case Report***Hatice Toprak, Beyza Nur İlhan, Zeynep Çoban Büyükbayraktar*

Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Sivas

Objective: In this case report, it was aimed to treat of patient with skeletal class II malocclusion and severe crowding without any teeth extraction.

Case: A 14 year-old girl, applied to our clinic with the complaint of tooth crowding. As a result of the clinical examination; class II molar relationship, upper middle line 0.5mm left shift, lower middle line 1mm left shift. In the upper jaw, high vestibule canine and retroclined upper incisors have been found. In the lower jaw, it was observed that canines were labio-version. On the cephalometric evaluation, skeletal class II malocclusion (SNA:84°, SNB:78.5°, ANB:5.5°), normal values of upper and lower incisors angles (U1-SN:106°, U1-PP:109.5°, IMPA:95.5°) was detected. Space requirement for the mandible of the patient is 4.7 mm and the maxillary space requirement is 7.5 mm. The treatment of the patient was started with self ligating brackets (Damon 3MX, 0.22") and appropriate copper Nickel Titanium (Universal) arc wires. As a result of the 20-month treatment period, class I molar relationship, ideal overjet and overbite were obtained. In Cephalometric evaluation SNA:83°, SNB: 77.5°, ANB: 5°, IMPA: 99° ove U1-SN: 104.5°, U1-PP: 112.4° was measured.

Conclusion: In this patient with skeletal class II malocclusion, it was observed that the use of self ligating brackets(Damon 3MX, 0.22") in the upper and lower jaws was completely corrected without requiring tooth extraction. Also it was founded that the overjet and overbite relationship approaching the ideal and the molar relation came to the class I position.

Keywords: Crowding, Self-ligating Bracket Systems, Class II Malocclusion

P-291**Direkt Kopmozit Lamina ile Polidiastema Vakasının Tedavisi***Cihan Şahin*

Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Hatay

Amaç: Bu çalışmada anterior maksilladaki diastemaların kapatılması ve hastaya estetik bir gülüşün sağlanması amaçlanmıştır.**Olgu:** Üst ön bölgedeki diastemalarından şikayetçi olan ve hastanemizin ortodonti kliniğine başvuran 18 yaşındaki kadın hasta ortodontik tedavi süreci anlatıldıktan sonra tedaviyi kabul etmemiştir. Bu durumda hasta ortodonti kliniği tarafından restoratif diş tedavisi kliniğine yönlendirilmiştir. Tek seansta hastanın kanin arası üst ön bölgedeki dişleri direkt teknikle kompozit dolgu maddesi kullanılarak restore edilmiştir. Bitirme ve cila işlemleri tamamlanıp hastaya estetik bir gülüş sağlanmıştır.**Sonuç:** Okluzyonun ideal olduğu ve diş arkında uyumsuzlukların olmadığı diastema vakalarında direkt kompozit restorasyonlar gülüş estetiğini sağlamamızda pratik ve uzun ömürlü tedavi seçenekleri arasında gelmektedir.**Anahtar Kelimeler:** Diastema, Kompozit, Diş Estetiği**P-291****Treatment of Polidiastema Case with Direct Composite Lamina***Cihan Şahin*

Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry, Department of Restorative, Hatay

Aim: In this study, it is aimed to close the diastema in the anterior maxilla in order to provide an aesthetic smile to the patient.**Case:** An 18-year-old female patient who applied to the orthodontic clinic of our hospital with complaint about diastemas in the upper anterior region, did not accept the treatment after explaining the process of orthodontic treatment. For this reason, the patient was referred to the restorative dental treatment clinic by the orthodontic clinic. In a single session, the teeth in the upper anterior region of the patient were restored using a composite filler with direct technique. Finishing and polishing processes were completed and an aesthetic smile was provided to the patient.**Conclusion:** Direct composite restorations in diastema cases where the occlusion is ideal and there is no disharmony in the dental arches are among the practical and long-lasting treatment options in providing smile aesthetics.**Keywords:** Diastema, Composite, Dental Aesthetics

P-292**İki Köklü Alt Kanin Dişin Endodontik Tedavisi: Olgu Sunumu***Sena Kaşıkçı, Fatma Zühal Yurdağül, Sevinç Aktemur Türker*

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Zonguldak

Amaç: Endodontik tedavinin amacı, enfeksiyonun kök kanal sisteminden eliminasyonu ve tekrarlanması önlenmesidir. Anatomi varyasyonlar ya da belirlenemeyen kanallar nedeniyle gerçekleşen yetersiz kök kanal dolguları endodontik başarısızlığa neden olabilir. Alt kanin dişleri genellikle tek köklüdür. Birçok çalışmaya göre, bu dişlerin %1.7-6.2 arası oranı çift köklüdür ve %10.6 'sı da iki veya daha fazla kanala sahiptir. Bu nedenle, alt kanin dişinin kök kanal tedavilerinde ikinci bir kanalın varlığı klinisyen tarafından her zaman göz önünde bulundurulmalıdır. Bu olgu sunumunun amacı, belirlenemeyen lingual kanallı alt kanin dişinin tekrarlayan kök kanal tedavisinin başarısını ve lateral lezyonun iyileşmesinin takibini göstermektir.

Olgu Sunumu: 38 yaşındaki kadın hasta, alt sağ kanin bölgesinde ağrı şikayeti ile endodonti bölümüne başvurdu. Klinik ve radyografik incelemede alt kaninle ilişkili lateral lezyon görüldü, perküsyona ve palpasyona duyarlıydı. Dental hikayede, hastanın 1 yıl önce alt sağ kanin dişine kanal tedavisi yapıldığı öğrenildi. Radyografik incelemede alt kaninin 2 köklü olduğu, ancak sadece bir kök kanalının doldurulduğu ve diğerinin boş olduğu görüldü. Giriş kavitesi açıldıktan sonra, kanal içindeki dolgu materyali ProTaper Retreatment eğeleri kullanılarak söküldü ve belirlenemeyen lingual kanal tespit edildi. Kök kanallarının çalışma uzunluğu belirlendi. Kök kanal preparasyonları ProTaper Universal eğeleri kullanılarak F2'ye kadar yapıldı. Final irrigasyonundan sonra kök kanalları ProTaper F2 tek kon gutta perka ile dolduruldu. Diş kompozit rezinle restore edildi.

Sonuç: Takiplerde (6-12 ay) diş asemptomatik ve lateral lezyonda iyileşme gözlemlendi. Alt kanin dişlerindeki ekstra kök ve kök kanallarının tespit edilmemesi, tedavide başarısızlığın temel nedenlerinden biri olabilir. Klinisyen, endodontik tedaviden önce her dişin kök kanal anatomisinin varyasyonlarını bilmelidir.

Anahtar Kelimeler: alt kanin, kök kanal morfolojisi, tekrarlayan kök kanal tedavisi

P-292**Endodontic Management of Mandibular Canine with Two Roots: A Case Report***Sena Kaşıkçı, Fatma Zühal Yurdağül, Sevinç Aktemur Türker*

Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Zonguldak

Aim: The aim of endodontic treatment is to eliminate infection of root canal system and to prevent reinfection. Inadequate root canal fillings due to anatomical variations or missing canals can lead to endodontic failure. The mandibular canine is generally a single-rooted tooth. According to many studies, 1.7 to 6.2% of these teeth are double-rooted and 10.6% have two or more canals. Therefore, the presence of a second canal must be considered by the clinician in mandibular canine. Aim of the present case report was to demonstrate the successful retreatment of a mandibular canine with a missing lingual root canal and follow up the healing of a lateral lesion.

Case Presentation: A 38 year old female patient referred to the endodontic department with the complaint of pain in mandibular right canine. Clinical and radiographic examination showed a lateral lesion associated with mandibular canine and sensitive to percussion and palpation. Dental history revealed that the patient had undergone root canal treatment of the mandibular right canine 1 year ago. Radiographic examination revealed that mandibular canine had two roots. However, only one root canal was filled and the other was empty. After preparing access cavity, root canal filling material was removed by using ProTaper Retreatment files and missing lingual canal was detected. Working length of root canals was determined. Root canal preparations were made by using ProTaper Universal files up to F2. After final irrigation, root canals were obturated with single cone ProTaper F2 gutta-percha. The tooth was restored with composite resin.

Conclusion: On follow-ups (6-12 months), tooth was asymptomatic and lateral lesion healing was observed. Extra root or root canals in mandibular canines if not detected, may become one of the main reason for failure of the treatment. Clinician should be aware of the variations of root canal anatomy of each tooth before endodontic treatment.

Keywords: mandibular canine, retreatment, root canal morphology

P-293**Dens Invaginatuslu Maksiller Lateral Dişte Tekrarlayan Kök Kanal Tedavisi***Sena Kaşıkçı, Fatma Zühal Yurdağül, Sevinç Aktemur Türker*

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Zonguldak

Amaç: Dens invaginatus, doku kalsifikasyonundan önce dental papillada mine ve dentin invazyonu ile karakterize gelişimsel bir diş anomalisidir. Bu anomali genellikle maksiller lateral kesici dişlerde görülür. Dens Invaginatus'un prevalansı % 0.04 ile % 10 arasında değişmektedir. Oehlers sınıflamasına göre Tip III, en nadir görülen tiptir. Bu olgu sunumunda, Oehler Tip III dens invaginatuslu maksiller lateral dişin retreatment tedavisinden sonra periapikal lezyonun iyileşmesinin gösterilmesi amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: 33 yaşındaki erkek hasta, sol maksiller lateral dişin bukkal mukozasındaki sinüs yolu şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Diş perküsyona normal cevap verirken palpasyona karşı duyarlıydı. Dental hikayede, hastanın maksiller sol lateral dişine 2 yıl önce kanal tedavisi yapıldığı öğrenildi. Radyografik incelemede apekte periapikal lezyon ve bununla beraber nadir görülen kök kanal anatomisi saptandı. Kök kanal morfolojisini değerlendirmek için ilgilenilen alandan konik ışınli bilgisayarlı tomografi (CBCT) alındı. CBCT incelemesinde maksiller lateral kesici dişin ana kanalı ve dens invaginatus olduğu tespit edildi. Ancak, sadece ana kanal doldurulmuştu ve diğer kanal boştu. Diş çevresinde bukkal ve palatinal kemik rezorpsiyonu görüldü. Klinik ve radyolojik muayeneye dayanılarak, diş tip-IIIb dens invaginatus olarak teşhis edildi. İlk seansta giriş kavitesi açıldı. Daha sonra kök kanal dolgu materyali ProTaper Retreatment eğeleri kullanılarak söküldü ve belirlenemeyen kanal tespit edildi. Ana kanal ve dens invaginatus, el eğesi ve rotary eğelerle prepare edildi. Kavite 2 hafta kalsiyum hidroksitli patla bekletildi. İkinci seansta hastanın herhangi bir şikayeti yoktu ve sinüs yolu kapanmıştı. Ana kanal ve invaginasyon Angelus MTA ile dolduruldu.

Sonuç: 6.ve 18. aylardaki takiplerde diş asemptomatikti. Kontrol radyografilerinde lezyonun iyileşmeye başladığı ve periapikal kemik oluşumunun devam ettiği gözlemlendi.

Anahtar Kelimeler: Dens invaginatus, kök kanal morfolojisi, tekrarlayan kök kanal tedavisi

P-293**Endodontic Retreatment of a Maxillary Lateral Incisor with Dens Invaginatus***Sena Kaşıkçı, Fatma Zühal Yurdağül, Sevinç Aktemur Türker*

Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Zonguldak

Aim: Dens invaginatus is a developmental dental anomaly characterized by invagination of enamel and dentin in the dental papilla prior to tissue calcification. This anomaly commonly occurs in the maxillary lateral incisors. The prevalence of dens invaginatus ranged from 0.04% to 10%. According to Oehlers classification, Type III is the rarest type. In this case report, it is aimed to demonstrate the improvement of periapical lesion after retreatment of maxillary lateral tooth with Oehler Type III dens invaginatus.

Case Presentation: A 33 year old male patient referred to the endodontic department with a sinus tract in the buccal mucosa of the maxillary left lateral tooth. The tooth reacted normally to percussion, however, was somewhat sensitive to palpation. Dental history revealed that the patient had undergone root canal treatment of the maxillary left lateral tooth 2 year ago. Radiographic examination revealed uncommon root canal anatomy with periapical lesion at the apex. A cone beam computed tomography (CBCT) was taken of the area of interest to evaluate root canal morphology. CBCT examination revealed that maxillary lateral incisor had a main canal and a dens invaginatus. However, only main canal was filled and the other was empty. Buccal and palatinal bone resorption around the tooth was seen. Based on the clinical and radiological examination, tooth was diagnosed as dens invaginatus type-IIIb. On the first visit access cavity was performed. Root canal filling material was removed by using ProTaper Retreatment files and missing canal was detected. Main canal and dens invaginatus were prepared with hand and rotary files. Calcium hydroxide paste was inserted for 2 weeks. On the second visit, the patient had no complaints and sinus tract was closed. Main canal and invagination were obturated with Angelus MTA.

Conclusion: On follows up (6-18 months) tooth was asymptomatic. In control radiographs, it was observed that the lesion started to heal and periapical bone formation continued.

Keywords: Dens invaginatus, retreatment, root canal morphology

P-294**Çapraşık ve Renklenmiş Üst Keser Dişlerin Estetik Rehabilitasyonu: Vaka Raporu***Berkman Albayrak¹, Hatice Sağlam², Funda Bayındır¹*¹Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Erzurum²Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Erzurum

Amaç: Üst keser dişlerin renk ve pozisyonel harmonisindeki uyum, estetik açıdan tatmin edici bir gülüşe sahip olmanın en önemli faktörleri arasındadır. Bu klinik vaka raporunda; üst anterior bölgede çapraşıklık ve renklenmiş nonvital dişlere sahip hastanın, beyazlatma tedavisi ve protetik rehabilitasyon ile estetiğinin geri kazandırılması amaçlanmıştır.

Olgu: Labialize lateral dişlerinin ve endodontik tedavi üst keser dişlerinde ciddi renklenmelerden şikayetçi olan 23 yaşındaki kadın hastanın estetik rehabilitasyonu sunulmuştur. İlk olarak sağ santral ve lateral nonvital dişlerdeki renklenmenin giderilmesi için sodyum perborat ajanı ile bu dişlere 2 seans intrakoronal beyazlatma tedavisi uygulanmıştır. Ardından büyük restorasyonlara sahip olmaları dolayısıyla sağ santral ve lateral dişlere tam kuron, sol santral ve lateral dişlere ise laminate veneer uygulanması planlanmış ve buna uygun mock-up uygulanmıştır. Diş preparasyonları uygulanan bu mock-up rehberliğinde gerçekleştirilmiş ve LT ingot e.max materyalinden üretilen restorasyonlar rezin siman ile simante edilerek tedavi tamamlanmıştır.

Sonuç: Beyazlatma ve restoratif uygulamalar sayesinde hem dişlerdeki renklenme hem de labializasyon giderilmiş; böylece genç yaştaki hastaya estetik bir gülüş kazandırılmıştır. 4 aylık takip sürecinde estetik ve fonksiyonel başarının sürdüğü gözlemlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: beyazlatma, çapraşıklık, laminate veneer, renklenme

P-294**Esthetic Rehabilitation of Crowded and Discolored Upper Incisor Teeth: A Case Report***Berkman Albayrak¹, Hatice Sağlam², Funda Bayındır¹*¹Atatürk University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Erzurum²Atatürk University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Erzurum

Purpose: The balance in the color and positional harmonies of the upper incisors is one of the most important factors for an esthetically satisfactory smile. The aim of this clinical case report is to restore the esthetics of the patient who has crowded and discolored nonvital teeth in the upper anterior region with intracoronal bleaching treatment and prosthetic rehabilitation.

Material & Method: The esthetic rehabilitation of a 23-year-old female patient suffering from her labialized lateral teeth and severe discoloration of upper incisor teeth caused by endodontic treatment was presented. In order to eliminate the discoloration in the nonvital upper right central and lateral teeth, intracoronal bleaching treatment was applied to these teeth with sodium perborate agent. Subsequently, it was planned to apply full crowns to upper right central and lateral incisors because of their big restorations and laminate veneers to upper left central and lateral incisors; and mock-up was applied accordingly. The tooth preparations were performed under the guidance of this mock-up and the restorations produced from LT ingot e.max material were cemented with resin cements and the treatment was completed.

Conclusion: Bleaching and restorative applications have eliminated both the discoloration and crowding of anterior teeth; thus an esthetic smile was provided for the young patient. It has been observed that the esthetic and functional success continues during the 4-month follow-up period.

Keywords: bleaching, crowded teeth, discoloration, laminate veneer

P-295**Kist Benzeri Geniş Periapikal Lezyonun Cerrahi Olmayan Endodontik Tedavisi: Olgu Sunumu***İrem Cansu Kara, Melis Oya Ateş, Tülin Doğan*

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı; büyük periapikal lezyonların cerrahi yaklaşım olmaksızın öncelikle ortograd yöntemle tedavi edilmesidir.

Olgu: 28 yaşındaki erkek hasta #31 ve #41 numaralı dişlerinde mevcut ileri derece mobilite ile kliniğimize başvurdu. Radyolojik muayene esnasında #31 ve #41 numaralı dişlerin apekslerinde kist görünümlü büyük bir lezyon gözlemlendi. Klinik ve radyografik muayeneden sonra #31 ve #41 numaralı dişlere kronik apikal periodontitis teşhisi konuldu. Uygun giriş kavimleri açılan dişlerin çalışma uzunluğu belirlendikten sonra kanalların temizlenmesi ve şekillendirilmesi Ni-Ti döner aletlerle yapıldı. Her eğe değişiminde %5,25 NaOCl ile irrigasyon yapıldı. Son irrigasyon ise sırasıyla; % 17 EDTA,% 5,25 NaOCl ve CHX ile gerçekleştirildi. İkinci seansta semptomsuz olan #31 numaralı diş, gutaperka ve rezin esaslı kanal patıyla soğuk lateral kondensasyon tekniği ile dolduruldu. Semptomları devam eden #41 numaralı dişe ise antibiyotikli pat yerleştirildi. Üçüncü seans randevusunda ise semptomları iyileşen #41 numaralı dişin kanal tedavisi aynı teknikle tamamlandı. Koronal restorasyon amacıyla direkt kompozit uygulandı.

Sonuç: Kök kanal tedavilerinin tamamlanmasından 6 ay sonra klinik ve radyolojik incelemede, lezyonların iyileşmekte olduğu ve dişlerin fonksiyonda olduğu, perküsyon ve palpasyona hassasiyet olmadığı görülmüştür. Hasta kontrolleri hala devam etmektedir. Büyük periapikal lezyonların tedavisi; cerrahi ile kombine endodontik tedavi seçeneklerini ve tedavi sonrası uzun süreli takipleri gerektirebilmektedir. Apikal cerrahi seçeneği böyle olgularda düşünülebilir de geleneksel kök kanal tedavisi ilk tercih olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: iyileşme, kök kanal tedavisi, periapikal lezyon

P-295**Non-Surgical Endodontic Treatment of a Large Cyst-Like Periapical Lesion: A Case Report***İrem Cansu Kara, Melis Oya Ateş, Tülin Doğan*

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Bolu

Aim: The purpose of this case report is; treatment of large periapical lesions without orthodontic approach.

Case: A 28-year-old male patient applied to our clinic for severe mobility in his teeth numbered #31 and #41. During the radiological examination, a large cyst-like lesion was observed in the apex of teeth #31 and #41. After clinical and radiographic examination, teeth #31 and #41 were diagnosed with chronic apical periodontitis. After determining the working length of the teeth, the root canals were cleaned and shaped by Ni-Ti rotary tools. Irrigation was done with 5,25% NaOCl at each file change. The last irrigation was, respectively; 17% EDTA, 5,25% NaOCl and CHX. In the second appointment, tooth #31 was filled with cold lateral condensation technique with gutaperca and resin based canal sealer. Antibiotic paste was placed in tooth #41, whose symptoms persisted. In the third appointment, the root canal treatment of the tooth #41 was completed with the same technique. Direct composite was applied for coronal restoration.

Conclusions: At 6 months after the completion of root canal treatments, clinical and radiological examinations revealed that the lesions were healing and that the teeth were in function, there were no percussion and tenderness to palpation. Patient controls are still ongoing. Treatment of large periapical lesions; it may require endodontic treatment options combined with surgery and long-term follow-up after treatment. Although the option of apical surgery may be considered in such cases, traditional root canal treatment should be the first choice.

Keywords: healing, periapical lesion, root canal treatment

P-296**Kist Rezeksiyonuna Bağlı Maksiller Defektin Protetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu***Aylin Öreñç, Fatma Ayşe Şanal, Ayşegül Atilla*

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Kist rezeksiyonu gibi çenelerde defekt oluşturan durumlar yapılabilecek protez seçeneklerini sınırlandırabilmektedir. Bu olgu sunumunda kemik grefti uygulaması istemeyen hastaya hareketli bölümlü protezle defekt bölgesinin rehabilitasyonu tartışılmaktadır.

Olgu: Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Protetik Diş Tedavisi Kliniğine 60 yaşındaki erkek hasta diş eksikliği şikayeti ile başvurdu. Hastanın maksiller anterior bölgede kist operasyonuna bağlı defekt olduğu tespit edildi. Hastaya ilk olarak kemik grefti uygulaması önerildi. İkinci bir cerrahi operasyon istemeyen hastaya hareketli bölümlü protez yapılmasına karar verildi. Hastanın üst çenesinde sadece 13, 22 ve 23 numaralı dişleri vardı. 12 ve 11 numaralı dişlerin bölgesinde defekt bulunmaktaydı. Mevcut dişler kronlandı ve defekt bölgesi hareketli bölümlü protez ile rehabilite edildi.

Sonuç: Cerrahi operasyonlara bağlı defektlerin protetik rehabilitasyonunda hasta ikinci bir operasyon istemediğinde ve yüksek estetik beklentisi olmadığında hareketli bölümlü protezler alternatif olarak tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Hareketli bölümlü protez, Kist rezeksiyonu, Maksiller anterior defekt

P-296**Prosthetic Rehabilitation of the Maxillary Defect Due to Cyst Resection: Case Report***Aylin Öreñç, Fatma Ayşe Şanal, Ayşegül Atilla*

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Bolu

Aim: Defect-forming conditions such as cyst resection can limit the prosthetic options. In the present case report, it is discussed to rehabilitate a defective area of the patient who refuses bone graft application, with removable partial denture.

Case: Patient who is a 60 years old male applied to Bolu Abant İzzet Baysal University department of the prosthodontic because of deficiency of teeth. A defect due to cyst resection in the maxillary anterior region was detected in patient. Firstly bone grafting was recommended to the patient. It was decided to rehabilitate the patient, who refused a second surgical operation, with removable partial denture. The patient had teeth that are 13, 22 and 23 numbered in the maxilla. There was a defect in region of 11 and 12 numbered teeth. Existing teeth were covered and the defect region was rehabilitated with removable partial denture.

Conclusion: Removable partial dentures could be alternative option for prosthetic rehabilitation of the defects related to surgical operation, when the patient refuses a second surgical operation and has lower aesthetic expectation.

Keywords: Removable partial denture, Cyst resection, Maxillary anterior defect

P-297**İmplant Ve Zirkonyum Destekli Tam Seramik Restorasyonlarda Estetik: Bir Olgu Sunumu***Afra Eda Karadayı, Kaan Yerliyurt*

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Tokat

Amaç: Zirkonya; mekanik, kimyasal, fiziksel, estetik ve biyouyumluluk özelliklerinden dolayı diş hekimliğinde sıklıkla tercih edilen bir biyomateryaldir. Diş hekimliğinde zirkonya; kron ve köprü restorasyonlarının alt yapısında, implant abutmanı, implant materyali, endodontik post, ortodontik braket ve teleskobik tutucularda primer kronların yapımında kullanılmaktadır. Bu olgu sunumunda; üst ön dişlerde meydana gelmiş aşırı kron harabiyeti ve diş eksikliği zirkonyum destekli tam seramiklerle, posterior bölgelerdeki diş eksiklikleri ise implant üstü sabit restorasyonlarla rehabilitasyonu sağlanması amaçlanmıştır.

Olgu: 59 yaşındaki bayan hasta üst ön bölge dişlerin aşırı kron harabiyeti sonucu oluşan estetik kaygı ve posterior bölgedeki diş eksikliklerine bağlı fonksiyon eksikliği nedeniyle Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik diş tedavisi kliniğine başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyolojik muayene sonucunda eksik doldurulan 12,22,27 numaralı dişlere kanal tedavisi yenilenmesi yapılmıştır. Kanal tedavisinin ardından ilgili dişlerin hepsine fiber post yerleştirilmiştir. Fiber postlar adeziv rezin simanla simante edilmiştir. İlgili dişler kompozit dolgu ile restore edilmiştir. Posterior bölgedeki diş eksiklikleri için üst çenede 14,15,17 numaralı diş bölgelerine, alt çenede 45,47 numaralı diş bölgelerine implantlar yerleştirildi. Osteointegrasyon için gerekli süre beklendikten sonra implant üstü sabit restorasyonlar ve tam seramik zirkonyum restorasyonlar yapım protokollerine uygun olarak tamamlanmıştır.

Sonuç: Hastanın aşırı kron harabiyetleri, diş eksiklikleri ve estetik beklentisi tam seramik restorasyonlarla ve implant üstü sabit restorasyonlarla karşılanmıştır. Hastanın 6 aylık kontrolü yapılmış ve herhangi bir probleme rastlanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: zirkonyum,sabit protetik restorasyon,implant

P-297**Aesthetics in Full Ceramic Restorations with Implant and Zirconium Support: A Case Report***Afra Eda Karadayı, Kaan Yerliyurt*

Tokat Gaziosmanpaşa University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Tokat

Purpose: Zirconia is a biomaterial that is frequently preferred in dentistry; mechanical, chemical, physical, aesthetic and biocompatibility characteristics. Zirconia in dentistry; in the infrastructure of crown and bridge restorations, implant abutment, implant material, endodontic post, orthodontic bracket and telescopic holders are used in the construction of primary crowns. In this case report; It is aimed to provide rehabilitation of dental crowns in the upper anterior teeth and dental deficiencies in the posterior regions with restored implant supported fixed prosthesis.

Case: A 59-year-old female patient was admitted to Tokat Gaziosmanpaşa University Faculty of Dentistry due to aesthetic care resulting from excessive crown destruction of the upper anterior teeth and loss of function due to tooth deficiencies in the posterior region. As a result of the clinical and radiological examination, the canal treatment of the missing 12.22,27 teeth was retreatment. After the canal treatment, all of the related teeth were placed in the fiber post. Fiber posts are cemented with adhesive resin cement and were restored with composite filling. Implants were placed in 14,15,17 region of maxilla, and 45,47 region of mandibula. After waiting for the time required for osteointegration, the implants were fixed and the full ceramic zirconium restorations were completed according to the construction protocols.

Conclusion: The patient's excessive crown damage, tooth deficiencies and aesthetic expectation were met with full ceramic restorations and implant supported fixed prosthesis. The patient was checked for 6 months and no problem was found.

Keywords: zirconia, fixed protetic restoration, implant

P-298**Mikrobiyal Dental Plağa Bağlı Gelişen Dişeti Problemlerinde Periodontal Tedavi Yaklaşımı***Özer Ülver, Umut Ballı*

Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Zonguldak

Amaç: Mikrobiyal dental plak (MDP) birikimi nedeniyle gelişen enflamatuvar doku yanıtı sonucunda periodontal dokularda yıkım ve enflamatuvar hücre infiltrasyonuna bağlı dişeti büyümesi görülebilmektedir. Bu olguda, MDP'a bağlı gelişen dişeti hiperplazilerinin periodontal tedavisi sunulmuştur.

Olgu: Sistemik olarak sağlıklı 45 yaşındaki kadın hasta, spontan dişeti kanaması, ağız kokusu ve üst çene ön bölgede dişeti büyümesi şikayetiyle başvurdu. Klinik muayenede tüm ağızda yoğun MDP birikimiyle birlikte şiddetli dişeti enflamasyonu, # 11 numarada 12 mm sondalanan cep derinliği (SCD) ve #11-12 dişler arasında 1x0,6x0,7cm boyutlarında, sapsız, kanamalı, ödematöz lokal dişeti büyümesi saptandı. Ağız hijyen eğitimi, diş yüzey temizliği ve kök yüzeyi düzleştirmesi işlemlerini içeren başlangıç periodontal tedavi (BPT) uygulandı, klorheksidin-diglukonat ağız gargarası (%0.2, 2x1, 1 hafta) reçete edildi. BPT takiben 3. Ay kontrolünde herhangi bir dişeti büyümesi olmaksızın, #11 numaralı diş bölgesinde SCD 4 mm tespit edildi.

Sonuç: Bu vaka raporunda; periodontal hastalıkların tedavisinde enflamasyonun kontrol altına alınmasında BPT'nin kilit rol oynadığı görüldü.

Anahtar Kelimeler: başlangıç periodontal tedavi, dişeti büyümsi, inflamasyon

P-298**Periodontal Treatment Approach of Microbial Dental Plaque-Induced Gingival Problems***Özer Ülver, Umut Ballı*

Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Zonguldak

Objective: Gingival overgrowth (GO) can be seen as a result of inflammatory cell infiltration and periodontal tissue destruction caused by microbial dental plaque (MDP) accumulation. In this case, periodontal treatment of gingival hyperplasia problems due to MDP is presented.

Case: Systemically healthy 45 year-old female patient was admitted with complaints of halitosis, gingival bleeding and gingival hyperplasia at maxillar anterior region. Clinical examination revealed severe gingival inflammation with heavy plaque accumulation, #11 has 12mm periodontal pocket depth (PPD) and a unpedicled haemorrhagic, edematous overgrowth with the size of 1x0,6x0,7cm was detected on the gingiva between teeth #11-12. Initial periodontal therapy (IPT) including oral hygiene instructions, scaling and root planing was performed. Chlorhexidine-digluconate mouthwash (0.2%, 2x1, 2weeks) were prescribed. On the third month control after the BPT, PPD was determined as 4mm in the area of #11 without having gingival overgrowth.

Conclusion: IPT has an important role in controlling inflammation in the treatment of inflammatory periodontal disease.

Keywords: Gingival overgrowth, inflammation, initial periodontal treatment

P-299**Generalize Enflamatuvar Dişeti Büyümelerinin Başlangıç Periodontal Tedavi İle İyileştirilmesi***Merve Can, Murat İnanç Cengiz*

Bülent Ecevit Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Zonguldak

Amaç: Generalize dişeti büyümesi mikrobiyal dental plak, diştaşı, uyumsuz restorasyonlar gibi kronik iritasyona neden olan lokal faktörlerle veya ilaç kullanımı ve hormonal durum gibi sistemik faktörlerle ilişkili olabilmektedir. Bu olgu sunumunda generalize dişeti büyümesinin değerlendirilmesi ve cerrahi olmayan periodontal tedavisi anlatılmaktadır.

Olgu Sunumu: Kliniğimize generalize dişeti büyümesi, spontan kanama, kötü ağız kokusu şikayeti ile başvuran 60 yaşındaki erkek hastanın, 10 sene önce yapılan ve dişeti uyumu bozulmuş alt -üst full sabit restorasyonlara sahip olduğu ve hipertansiyon hastası olup 15 yıldır Amlodipin/Valsartan (5/100mg) kullandığı öğrenildi.Yapılan klinik muayenede hastada özellikle üst anterior dişlerde görülmekle birlikte diğer dişleri de kapsayan enflamatuvar dişeti büyümesi olduğu ve oral hijyenin yetersiz olduğu tespit edildi. Ağız hijyen eğitimi, diş yüzey temizliği ve kök yüzeyi düzleştirilmesi işlemlerini içeren başlangıç periodontal tedavi (BPT) uygulandı, klorheksidin-digluconat ağız gargarası (%0.2, 2x1, 1 hafta) reçete edildi.

Sonuç: Enflamatuvar dişeti büyümelerinde ilaç kullanımına rağmen cerrahi olmayan periodontal tedavi ve plak kontrolü ile başarılı sonuçlar elde edilebileceği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: amilodipin, başlangıç periodontal tedavi, dişeti büyümesi

P-299**Improvement of Generalized Inflammatory Gingival Hyperplasia with Initial Periodontal Treatment***Merve Can, Murat İnanç Cengiz*

Bülent EcevitUniversity Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Zonguldak

Objective: Generalize gingival hyperplasia may be associated with local factors that cause chronic irritation, such as microbial dental plaque, calculus, incompatible restorations or systemic factors such as drug use and hormonal status.In this case, evaluation of gingival hyperplasia and non-surgical periodontal treatment are described.

Case: A 60-year-old male patient admitted to our clinic with generalized gingival hyperplasia, spontaneous bleeding and halitosis. He had 10 years of full fixed restorations in gingival incompatibility and he had hypertension and had been using Amlodipine/Valsartion (5/100mg) for 15 years. It was found that, especially in the upper anterior teeth the patient had inflammatory gingival hyperplasia and oral hygiene was inadequate, including other teeth based on the clinical examination.Initial periodontal therapy (IPT) including oral hygiene instructions, scaling and root planing was performed.Chlorhexidine-digluconate mouthwash (0.2%, 2x1, 2weeks) were prescribed.

Conclusion: Despite the use of drugs in inflammatory gingival hyperplasia, it has been observed that successful results can be obtained with non-surgical periodontal treatment and plaque control.

Keywords: amilodipin, initial periodontal therapy, gingival hyperplasia

P-300**Polidiastemanın Restoratif Tedavisi: Vaka Raporu**

Elif İlgi Sancak¹, Neslihan Tekçe², Emre Özel¹, Fatma Aytaç²

¹Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Kocaeli

²Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Diastema, dişler arası boşluk ve dişler arası bağlantı noktaları noksanlığıyla karakterize olmuş bir dental anomalidir. Diastemanın kapatılmasında gülüş tasarımıyla estetik bir görüntünün elde edilmesi için çeşitli yöntemler uygulanır. Bu raporda, kliniğimize başvuran polidiastema şikayeti olan hastanın restoratif bir tedavi olan kompozit tabakalama yöntemi ile estetik beklentilerinin karşılanması amaçlanmıştır.

Olgu: 23 yaşında bayan hasta kliniğimize alt ve üst çenede polidiastema şikayeti ile başvurdu. Kısa sürede ve restoratif bir şekilde uygulanabilecek bir tedavi olan direk kompozit restorasyon tedavisine başlandı. İlk seansta maksiller diastemalar, ikinci seansta mandibular diastemalar tedavi edildi. Dişler izole edildikten sonra aşındırma yapılmadan 20 sn'ye boyunca %37 lik fosforik asit ile asit uygulandı, yıkandı, kurutuldu. 2 aşamalı self-etch adeziv sistem (Clearfill SE Bond/Kuraray/Japonya) üretici firma talimatlarına göre uygulandı. Belirlenmiş olan uygun renk supra-nanofil kompozitler kullanılarak (OA1, A1 Tokuyama Estelite Quick/ABD) diastemalar kapatıldı. Arayüzler için şeffaf bantlar, kontakt matriks bantları ve kama kullanıldı. Restorasyon bittikten sonra elmas bitirme frezleri, bitirme lastikleri ve kompozit cila diskleri (OptiDisc, Kerr) ile bitirme ve cila işlemleri yapıldı.

Sonuç: Direkt kompozit rezin tekniği ile estetik ve dayanıklılığın tatmin edildiği, diş yapısının korunduğu restorasyonlar elde edilmiştir. Bu olguda klinik açıdan başarılı sonuç saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: diastema kapama, kompozit rezin, nanofil kompozit, dental estetik

P-300**Restorative Treatment of Polydiastema: A Case Report**

Elif İlgi Sancak¹, Neslihan Tekçe², Emre Özel¹, Fatma Aytaç²

¹Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Kocaeli

²Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Bolu

Aim: Diastema is a dental anomaly characterized by the space between teeth and lack of inter-teeth connection points. Various methods are applied in order to obtain an aesthetic view with the smile design to close the diastema. In this report, it was aimed to meet the aesthetic expectations of patient with polydiastema complaint who applied to our clinic using composite layering technique which is a restorative treatment.

Case: A 23-year-old female patient applied to our clinic with a complaint of polydiastema in the upper and lower jaw. Direct composite restorations which are a treatment that can be performed in a short time and in a restorative manner, has begun. During the first visit maxillary diastemas were treated and in the second visit mandibular diastemas were completed. After isolation of teeth, without making any abrasion from the tooth tissue, 37% phosphoric acid was applied for 20 sec, then washed and dried. The two-step self-etch adhesive system (Clearfill SE Bond/Kuraray/Japan) was applied according to the manufacturer's instructions. The diastemas were closed using the appropriate color supra-nanofill composites (OA1, A1 Tokuyama Estelite Quick/USA). For the interfaces, transparent tapes, contact matrix tapes and wedges were used. After the restorations were finished, finishing and polishing were realized using diamond finishing burrs, finishing rubbers and composite polish discs (Opti-Disc, Kerr).

Conclusion: The direct composite resin technique achieves satisfactory and aesthetics results and provide durability, and also preserve tooth structures. In this case, clinically successful results determined.

Keywords: diastema closure, composite resin, nanofill composite, dental aesthetics

P-301**Periferal Dev Hücreli Granüloma**

Hatice Yemenoğlu, Meltem Zihni Korkmaz, Sevda Kurt

Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Rize

Amaç: Periferal Dev Hücreli Granüloma (PDHG), ağız boşluğu içerisinde en sık karşılaşılan dev hücreli lezyondur. PDHG'lar kronik travma veya lokal irritasyon sonrasında meydana gelir. Klinik olarak düzgün, parlak, saplı veya sapsız, renkleri koyu kırmızıdan mor ve maviye kadar değişebilen lezyonlardır. Genellikle mandibular anterior bölgede görülür. PDHG, ilerlemiş olgularda kemik rezorbsiyonlarına yol açabilir. Tedavisi lezyonun cerrahi olarak uzaklaştırılmasıdır. Bu vaka raporunun amacı, 73 yaşındaki erkek hastanın alt ön bölgesindeki periferal dev hücreli granüloma lezyonunun tedavisini sunmaktır.

Olgu: 73 yaşındaki erkek hasta, alt santral dişler arasındaki diş etinde şişlik şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan ağız içi muayene sonucu, 1x1 cm çapında, sınırları belirgin, saplı, mor renkli lezyon tespit edildi. Radyografik muayenede ilgili bölgede herhangi bir bulgu yoktu. Başlangıç periodontal tedavi yapıldıktan sonra, 2.seansta lezyon Nd:YAG lazer ile eksize edildi.

Sonuç: Biyopsi materyalinin histopatolojik incelemesi sonucunda PDHG tanısı koyuldu. 6 aylık takip sonrası herhangi bir nüks mevcut değildi. PDHG'un nüks oranı %5-11 arasındadır. Lezyonun cerrahi olarak tamamen eksizyonu, lezyon tabanının kürete edilmesi, lokal iritan faktörlerin uzaklaştırılması ve iyi bir ağız hijyeni, tekrar riskinin azaltılması açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Eksizyonel biyopsi, lazer, periferal dev hücreli granüloma

P-301**Peripheral Giant Cell Granuloma**

Hatice Yemenoğlu, Meltem Zihni Korkmaz, Sevda Kurt

Recep Tayyip Erdogan University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Rize

Objective: Peripheral Giant Cell Granuloma (PGCG), is the most common giant cell lesion within the oral cavity. PGCG occurs after chronic trauma or local irritation. Clinically, PGCG is smooth, sessile or stalked, red or purple in color. It is usually seen in the mandibular anterior region. PGCG may lead to bone resorption. It is treated with surgical excision. The aim of this case report is to present treatment of PGCG in the mandibular anterior region of a 73-year-old male patient.

Case: A 73-year-old male patient, applied to our clinic with complaint swelling in the gingiva on between lower central teeth. In intraoral examination, the lesion was 1x1 cm in size, well-circumscribed and purple. There was no radiological finding. After initial periodontal treatment, the lesion was excised with laser.

Conclusion:Result of histopathological examination of biopsy material, PGCG was diagnosed. During a 6-month follow-up period, showed absence of recurrence. The recurrence rate of PGCG lesion is %5-11. The lesion should be totally excised, currentted of the lesion base, removed of local irritant factor, provided good oral hygiene.

Keywords: Excisional biopsy, laser, peripheral giant cell granuloma

P-302**Vertucci Tip-IV ve Tip-V Kök Kanal Morfolojisine Sahip Mandibular Premolar Dişler: Olgu Sunumu***Sıla Nur Usta, Begüm Cömert*

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Kök kanal morfolojisinin tam olarak tanımlanması endodontik tedavilerin başarısında önemli bir role sahiptir. Mandibular premolar dişler çeşitli kanal varyasyonları gösterdiğinden, kanalların etkili bir biçimde şekillendirilmesi, temizlenmesi ve doldurulması daha fazla dikkat gerektirir. Bu olgu sunumunun amacı, Vertucci Tip-IV ve Tip-V kök kanal morfolojisine sahip mandibular premolar dişlerin endodontik tedavisini sunmaktır.

Olgu: Sistemik bir rahatsızlığı bulunmayan 45 yaşındaki hasta, mandibular sol birinci ve ikinci küçük azı dişlerinde ağrı şikayetiyle kliniğe başvurdu. Klinik muayene sonucunda perküsyonda hassasiyet saptandı. Bununla birlikte radyolojik muayene sonucunda ilgili dişlerin apekslerinde radyolüsent bir alan olduğu gözlemlendi. Ayrıca mandibular sol birinci küçük azı dişinin Vertucci Tip-V, ikinci küçük azının ise Vertucci Tip-IV kök kanal morfolojisine sahip olduğu saptandı. Klinik ve radyografik muayeneler sonucu kronik apikal periodontitis tanısı konan dişlere endodontik giriş kavitesi açılarak K-tipi eğelerle çalışma uzunluğu belirlendi. Daha sonra ProTaper Universal rotary ege sistemi kullanılarak kanallar F2'ye kadar genişletildi. Her ege arasında % 2,5'lik sodyum hipoklorit ile irrigasyon yapıldı. Kanallar steril paper pointlerle kurutuldu. Kanalların doldurulması aşamasında, mandibular birinci küçük azı dişinde F2 guta perka ana kanala yerleştirildi ve uygun bir pluger ile kanalların ayrılma noktasından kesildi. Diğer kanal da F2 guta perka ile dolduruldu ve geçici dolgu maddesi konuldu. Mandibular ikinci küçük azı dişinde ise kanallar F2 guta perka ile dolduruldu ve yine geçici dolgu maddesi konularak hasta Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na daimi restorasyon için yönlendirildi. Hasta 6 ay sonra dişlerin durumunu değerlendirmek için çağırıldı.

Sonuçlar: 6 aylık takip sonucunda dişlerin asemptomatik olduğu gözlemlenmiş ve alınan radyografide dişlerin apeksleri çevresindeki radyolüsent alanın önemli derecede azaldığı saptanmıştır. Mandibular premolar dişlerde tüm kanalların belirlenmesi ve temizleme-şekillendirme prosedürlerinin uygulanması tedavinin başarısını önemli derecede etkiler. Bu nedenle klinisyen kök kanal varyasyonlarının farkında olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kök kanal morfolojisi, mandibular premolar diş, vertucci tip-IV

P-302**Mandibular Premolar Teeth with Vertucci Type-IV and Type-V Root Canal Morphology: A Case Report***Sıla Nur Usta, Begüm Cömert*

Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Ankara

Aim: Identifying of root canal morphology has a significant role in the success of root canal treatment. Due to the fact that mandibular premolar teeth show many root canal variations, it should be required more attention for cleaning, shaping and hermetically sealing effectively. The aim of this case report is to present the endodontic treatment of mandibular premolar teeth with Vertucci Type-IV and Type-V root canal morphology.

Case: 45-year old patient with no systemic disease referred to clinic complained to pain. After clinical examination, teeth were tender to percussion. Furthermore, radiolucent area was observed at mandibular first and second premolar's apex both as a result of radiographic review. It was determined that root canal morphologies of mandibular first and second premolar teeth were Vertucci Type-V and Type-IV respectively. Endodontic access cavities of teeth with chronic apical periodontitis were opened and canal lengths were measured with K-files. Subsequently, canals were preperad using ProTaper Universal rotary files up to F2. Canals were irrigated with 2,5% sodium hypochlorit and dried with paper points. For mandibular first premolar, F2 gutta-percha was placed into main canal and cut at separation point of canals. Moreover, the other canal was filled with F2 gutta-percha and restoration was done with glass ionomer. For mandibular second premolar, canals were obturated using F2 gutta-percha points and cavity restored with glass ionomer. The patient was directed to the Department of Prosthodontics for permanent restoration and recalled after 6 months in order to evaluate to teeth.

Results: After 6-month follow-up, it was observed that the teeth were asymptomatic and the radiolucent area around the apex of the teeth decreased significantly in the radiograph. Determination of all canals in mandibular premolar teeth and application of cleaning-shaping procedures affects the success of the treatment significantly. Therefore, clinician should be aware of root canal variations.

Keywords: Mandibular premolar tooth, root canal morphology, vertucci type-IV

P-303**İrritasyon Fibromu: Vaka Raporu***Duygu Taş, Canan Önder*

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Fibromlar diş eti ve oral mukozanın proliferatif fibröz lezyonlarıdır ve estetik ve fonksiyonel sorunlara neden olabilir. Ağız boşluğunda oldukça sık görülür ve iyi huylu büyüme olarak kabul edilir; yerel travma veya tahriş nedeniyle oluşur. Bu bildiri, bir dişeti fibromunun klinik sunumunu, tanısını, histolojik özelliklerini ve tedavisini ele almaktadır.

Olgu: 27 yaşında kadın hasta, mandibuler anterior dişlerin lingual dişeti büyümesinde şikayeti ile Peridontoloji AnaBilim Dalı'na sevk edildi. 3 ay boyunca, hastada mandibular sağ bölgede santral disin mezialinden mandibular sağ kaninin distaline kadar bir büyüme vardı. Büyüme ağrısız, sert, ülser ve maksimum çapı 5 x 6 mm kadar pediküllüdür. Radyografik incelemede kemik kaybı yoktu.

Bulgu: Yapılan incelemelerde histopatolojik değerlendirmelerde lokal anestezi altında eksizyon biyopsisi ile kitle alındı. Eksize edilen lezyonun histopatolojisi tabakalı skuamöz yüze epitelidir. Altta yatan bağ dokusu, dolgun proliferatif fibroblastları gösteren ve lenfositlerden ve plazma hücrelerinden oluşan kronik enflamatuar hücrelerin varlığını gösteren orta derecede kollajen idi. Bu histopatolojik ve radyolojik özelliklere dayanarak, büyümeye oral iritasyon fibroma tanısı kondu.

Sonuç: Diğer oral lezyonları ayırt etmek ve doğru tanıya ulaşmak için ayrıntılı bir öykü, klinik ve histolojik inceleme yapılmalıdır. Fibromalarda erken teşhis, iritasyonun giderilmesi ve lezyonların tedavisi belirgin bir öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler: İritasyon, travma, kist, iritasyon fibromu

P-303**Irritation Fibroma: Case Report***Duygu Taş, Canan Önder*

Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Ankara

Aim: Fibromas are proliferative fibrous lesions of the gingiva and oral mucosa and may cause esthetic and functional problems. They are considered the most common benign growth in the oral cavity; caused due to local trauma or irritation. This article addresses the clinical presentation, diagnosis, histological features and treatment of a gingival fibroma.

Case: A 27-year-old female was referred to the Department of Peridontology, with the main complain of a growth in the lingual gingiva of mandibular anterior teeth. The growth was of 3 months duration. Patient had a growth originating from the mesial of mandibular right central to distal of mandibular right canine. Growth was painless, firm, ulcerated, and pediculate about 5x6 mm in maximum diameter, and caused discomfort during the chewing. There was no bone loss in radiographic examination. Following clinical investigations, for histopathological evaluations, growth was taken with an excision biopsy under local anesthesia. Histopathology of the excised lesion showed stratified squamous surface epithelium. The underlying connective tissue was moderately collagenous, showing plump proliferating fibroblasts and sprinkling of chronic inflammatory cells composed of lymphocytes and plasma cells. Based on these histopathological and radiological features, the growth was diagnosed as an oral irritation fibroma.

Conclusion: A thorough history, clinical and histologic examination should be carried out to rule out other oral lesions and arrive at an accurate diagnosis. Early detection, elimination of the irritation and the treatment of the lesions have significant importance in fibromas.

Keywords: Irritation, traumva, cist, irritation fibroma

P-304**Direkt Kompozit Rezin Uygulaması ile Etkili Bir Gülüş Tasarımı: Olgu Sunumu***Gizem Ayan, Burak Dayı*

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoraif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Malatya

Amaç: Diastema; dar ya da konik şekilli dişlerin boyutundaki farklılıklardan ya da ark genişliği ile dişlerin boyutu arasındaki orantısızlıktan kaynaklanabilir. Bu olgu sunumunun amacı; hastada estetik problem oluşturan diastemaların konservatif, hızlı ve düşük maliyetli bir tedavi seçeneği olan direk kompozit rezin uygulaması ile kapatılmasıdır.

Olgu: 24 yaşındaki kadın hasta maksiller ve mandibuler anterior bölgedeki dişler arası boşluk şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyografik muayenede dişlerde herhangi bir çürüğe rastlanmadı. Hastanın periodontal tedavisi tamamlandıktan sonra 11, 12, 13, 21, 22, 23, 41, 42, 43, 31, 32, 33 nolu dişlerinin direk kompozit rezin ile restorasyonuna karar verildi. Dişlerin izolasyonu sağlandıktan sonra mine yüzeyleri %35'lik fosforik asitle (Scotchbond Universal Etchant, 3M ESPE) 20 sn asitlendi. Su spreyi ile 15 sn yıkanıp hava ile kurutuldu. Asit uygulanmış diş yüzeylerine adeziv ajan (Clearfil SE Bond, Kuraray, Japonya) uygulandı. Daha sonra free-hand teknik ile kompozit rezin (Voco, Arabesk, A2, Almanya) uygulandı. Aşındırıcı diskler ve polisaj lastikleri (Sof-Lex, 3M ESPE) kullanılarak bitim ve polisaj işlemleri gerçekleştirildikten sonra hastanın 1. hafta kontrolleri yapıldı.

Sonuç: Ön bölgede estetik olmayan diş problemlerinin giderilmesinde bir tedavi seçeneği olan direk kompozit rezin uygulamaları indirek restoratif uygulamalarla karşılaştırıldığında hızlı ve tek seansta sonuca ulaşılabilir olması, konservatif ve düşük maliyetli olmaları nedeniyle tercih edilebilirler.

Anahtar Kelimeler: Diastema, Polidiastema, Direkt kompozit, Kompozit rezin

P-304**An Effective Smile Design with Direct Composite Resin Application: A Case Report***Gizem Ayan, Burak Dayı*

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Malatya

Objective: Diastema; it may be caused by differences in the size of the narrow or conical shaped teeth or the disproportion between the width of the arch and the size of the teeth. The purpose of this case report is; is a conservative, fast and cost-effective treatment option for diastemas with aesthetic problems.

Case: A 24-year-old female patient was admitted to our clinic with the complaint of gap between the maxillary and the mandibular anterior teeth. Clinical and radiographic examination did not reveal any caries on the teeth. After the periodontal treatment of the patient was completed, the restoration of 11, 12, 13, 21, 22, 23, 41, 42, 43, 31, 32, 33 teeth with direct composite resin was decided. After isolation of the teeth, the enamel surfaces were acidified with 35% phosphoric acid (Scotchbond Universal Etchant, 3M ESPE) for 20 seconds. It was washed with water spray for 15 s and air dried. Adhesive agent (Clearfil SE Bond, Kuraray, Japan) was applied to acid treated tooth surfaces. Then, composite resin (Voco, Arabesque, A2, Germany) was applied with free-hand technique. After the finishing and polishing operations were performed using abrasive discs and polishing tires (Sof-Lex, 3M ESPE), the patient was checked for 1 week.

Conclusion: Direct composite resin applications, which are a treatment option in the anterior area of non-aesthetic dental problems, can be preferred because they are conservative and cost-effective and can be reached quickly and in a single session compared to the indirect restorative applications.

Keywords: Diastema, Polidiastema, Direct composite, Composite resin

P-305**Periferal Dev Hücreli Granülom: Bir Olgu Sunumu***Ezgi Doğan, Ezgi Ceylan, Hasan Hatipoğlu*

Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Kütahya

Amaç: Periferal dev hücreli granülom; etkeni tam olarak bilinmeyen fakat kronik irritasyon veya travmaya bağlı olduğu düşünülen, tümör benzeri kitle oluşturan lezyonlardır. Sıklıkla yapışık dişetinde veya dişsiz çenelerde alveoler kret üzerinde izlenir. Genellikle asemptomatiktir. Klinik olarak saplı veya geniş tabanlı, koyu kırmızı-mor renkte, ülsere yüzeyle, sıkı veya gevşek bir şişlik görüntüsü verir. Periferal dev hücreli granülomun eksizyonu sonrası yaklaşık olarak %10 ile %18 oranında rekürrens görüldüğü rapor edilmiştir. Bu olgu sunumunun amacı, anterior palatinal bölgede karşılaşılan lezyonun eksizyonu sonrasında histopatolojik incelemesi ve takibinin yapılmasıdır.

Olgu Sunumu: Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Periodontoloji Anabilim Dalı'na damağındaki şişlik şikayeti ile başvuran 39 yaşındaki sağlıklı erkek hastanın intraoral muayenesinde sol üst santral kesici dişinin palatinal bölgesinde koyu kırmızı-mor renkli dişeti büyümesi tespit edildi. Hastanın başlangıç periodontal tedavisinin yapılmasının ardından kitle eksize edildi. Eksize edilen parça histopatolojik muayeneye gönderildi ve periferal dev hücreli granülom tanısı konuldu. Yaklaşık 2 ay sonra, aynı bölgede önceki boyutundan daha küçük bir büyüme saptandı. İkinci bir cerrahi müdahale ile modifiye Widman flep cerrahisi uygulanarak işlem esnasında alınan dişeti parçası histopatolojik muayeneye gönderildi ve tekrar periferal dev hücreli granülom tanısı konuldu. Hasta idame tedavisinde olup rutin kontrolleri devam etmektedir.

Sonuç: Rekürrent periferal dev hücreli granülom lezyonlarında modifiye Widman flep cerrahisi uygulanarak flebin bölgeye büyümeyi engelleyecek şekilde adapte edilmesi, hastaya ikinci bir cerrahi tedavi seçeneği sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Eksizyonel biyopsi, modifiye Widman flep cerrahisi, oral patoloji, periferal dev hücreli granülom, rekürrens

Peripheral Giant Cell Granuloma: A Case Report*Ezgi Doğan, Ezgi Ceylan, Hasan Hatipoğlu*

Kutahya Health Sciences University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Kutahya

Aim: Peripheral giant cell granuloma is a tumor-like growth that represents a reactive process thought to be caused by chronic irritation or trauma. It is generally asymptomatic and seen on attached gingiva or edentulous alveolar ridge. Clinically, it appears as a sessile or pedunculated, bluish to purple-red, firm or fleshy swelling with an ulcerated surface. The rate of recurrence is reported as approximately 10%-18% after the excision of peripheral giant cell granuloma. The purpose of this case report is the histopathological examination and follow-up of the lesion detected on anterior palatinal region, after its excision.

Case: A 39-year-old healthy male patient consulted to Kutahya Health Sciences University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology with a complaint of swelling on his palate. During the intraoral examination of the patient, a purplish-red gingival enlargement was detected on the palatinal area of left maxillary incisor tooth. After initial periodontal treatment, the lesion was excised. Histopathological study confirmed the diagnosis of peripheral giant cell granuloma. Approximately after 2 months, the patient consulted to the department with a smaller swelling in the same location. Modified Widman flap surgery was applied. Gingival sample excised during flap surgery was diagnosed again as peripheral giant cell granuloma with histopathological examination. The patient is now in maintenance therapy with routine controls.

Conclusion: Adaptation of Modified Widman flap to the region in recurrent peripheral giant cell granuloma cases, in order to prevent the recurrence of enlargement, provides a second surgical treatment option to the patient.

Keywords: Excisional biopsy, modified Widman flap surgery, oral pathology, peripheral giant cell granuloma, recurrence

P-306**Periapikal Granülomun Apikal Rezeksiyon İle Tedavisi: Olgu Sunumu***Fatma Uçan Yarkaç, Betül Irız*

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Kök kanal sisteminin kompleks yapısı, yetersiz kök kanal preparasyonu, fiziksel engellerin mevcudiyeti gibi durumlar karşısında geleneksel endodontik tedavi yaklaşımı yetersiz kalmaktadır. Bu durumlarda cerrahi tedavi yaklaşımı alternatiflerinin başında gelmektedir. Apikal rezeksiyon enfekte veya zarar görmüş kök apeksinin kesilerek çıkartılması ve bitişik periapikal dokunun kürete edilmesini kapsayan cerrahi bir prosedürdür. Apikal rezeksiyon sonrası oluşturulan kemik kavitelelerinin iyileşmeleri sırasında her zaman istenilen sonuçlar elde edilemeyebilir. Bu olgu sunumunda, taşkın kök kanal dolumu sonrası gözlenen periapikal granülomun oluşturduğu kemik defektinin apikal rezeksiyon ile tedavisi amaçlanmıştır.

Olgu: 24 yaşındaki kadın hasta, sağ maksiller premolar bölgesinde uzun süredir devam eden şişlik nedeniyle kliniğimize başvurmuştur. Alınan periapikal radyografi ve dental volümetrik tomografi görüntülemesinde maksiller ikinci premolar dişin kök apeksinde radyolusens görüntü veren 5 mm çapında periapikal granülom varlığı ve taşkın kök kanal dolgu materyali olduğu gözlenmiştir. İlgili bölgeye lokal anestezi yapıldıktan sonra bukkal mukoperiostal flep kaldırıldı. Kök çevresindeki iltihabi granülasyon dokusu uzaklaştırılarak, 3 mm kökün apeksi rezeke edildi. Retrograd dolgu kavitesi, Mineral Trioksit Agregat (MTA) ile restore edildi. Mevcut kemik kavitesi ve bukkal deformitenin rejenerasyonunun sağlanabilmesi için defekt alanına partikül kemik grefti (sığır kaynaklı demineralize dondurulmuş kurutulmuş) ve kollajen membran yerleştirildi ve 5.0 naylon ile suture edildi. Postoperatif 6. ay değerlendirmesinde yapılan klinik ve radyografik muayeneler sonucunda premolar dişin asemptomatik olduğu ve kök apeksindeki alveoler defektin rejenerasyonu gözlenmiştir.

Sonuç: Apikal rezeksiyon, kök kanal tedavisi sonrası gözlenen iyileşmeyen periapikal granülomların veya taşkın kök kanal dolusunun neden olduğu alveoler defektlerin tedavisinde başarılı bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: apikal rezeksiyon, periapikal lezyon, periodontal rejenerasyon

P-306**Treatment of Periapical Granuloma with Apical Resection: A Case Report***Fatma Uçan Yarkaç, Betül Irız*

Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Konya

Objective: The endodontic treatment procedures may be insufficient in the case of the complex structure of the root canal system, inadequate root canal preparation, and presence of physical barriers. In these situations, surgical treatment is one of the alternative treatment modalities. Apical resection is a surgical procedure involving the elimination of the infected or damaged root apex and removed the adjacent periapical tissue. There may not sometimes achieve results during the healing of bone defects after apical resection operation. In this case report, there was aimed evaluation of apical resection treatment of the bone defect caused by periapical granuloma observed after the existing excessive root canal filler.

Case: A 24-year-old woman consulted to periodontology clinic with existing the prolonged swelling in the right maxillary premolar area. There was observed the presence of 5 mm diameter periapical granuloma around the root apex of the maxillary second premolar tooth in the periapical radiography and dental volumetric tomography images. The buccal mucoperiosteal flap was performed under local anesthesia at the right maxillary premolar site. Firstly, the inflammatory granulation tissue around the root was removed, and then the 3 mm of root apex was resected. The retrograde cavity, which was taken shaped, was restored with Mineral Trioxide Aggregate (MTA) material. Particle bone graft and collagen membrane were placed for the regeneration of the existing bone cavity and alveolar deformity in the operation area and the flap sutured with 5.0 nylon suture. As a result of the clinical and radiographic examinations observed that the premolar tooth was asymptomatic and regeneration of the alveolar defect around the root apex 6-month follow-up.

Result: Apical resection was found to be successful in the treatment of alveolar defects caused by non-healing periapical granulomas or excessive root canal filler.

Keywords: apical resection, periapical lesion, periodontal regeneration

P-307**Kelebeklerle Kanin Distalizasyonu; Vaka Raporu**

Mesude Sinem Vardar, Tuğçe Öztekin Kuruca, Zeynep Çoban Büyükbayraktar

Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Sivas

Amaç: Bu vaka raporunda iskeletsel sınıf I, dental sınıf II ilişkiye sahip olan hastanın sabit tedavisinde kelebek kullanılarak yapılan kanin distalizasyonu sunulmuştur.

Olgu: Kliniğimize tedavi olmak amacıyla başvuran 15 yaşındaki erkek hastada yapılan klinik muayenede; sınıf II molar ilişki, azalmış overjet ve overbite, üst orta hatta 1 mm sağa kayma tespit edilmiştir. Sefalometrik değerlendirmede; iskeletsel sınıf I ilişki (SNA:83,6°, SNB:82°, ANB:1,6°), normal değerlerde üst ve alt keser açıları (U1-SN:108°, U1-PP:112°, IMPA:92°) tespit edilmiştir. Yapılan Hayes Nance analizine göre maxillada 15,8 mm, mandibulada ise 6,6 mm yer gereksinimi olduğu belirlenmiş, 4 premolar çekimli sabit tedavisine karar verilmiştir. Hastanın tedavisine üst sağ ve sol 1. premolarların çekimi ile başlanmış, kaninler indifa edene kadar hastaya hawley apareyi kullanılmıştır. 5 ay sonra, Roth 018" slot braket sistemi kullanılarak alt ve üst dişler braketlenmiştir. Aynı seans alt sağ ve sol 1. premolarların çekimi yapılmış ve kaninlere kelebek uygulanmıştır. 3 aylık kullanım sonucunda kaninler devrilme olmadan uygun konumuna gelmiş ve kelebekler çıkartılmıştır. 26 aylık tedavi süresi sonucunda sınıf I kanin ve molar ilişki elde edilmiş, ideal overjet ve overbite sağlanmış ve alt orta hat kayması düzeltilmiştir. Sefalometrik değerlendirmede; iskeletsel sınıf I ilişki, (SNA: 80,5°, SNB: 79°, ANB: 1,5°) artmış üst keser açıları ve normal değerlerde alt keser açıları (U1-SN: 109°, U1-PP:116°, IMPA:94°) olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: High vestibülde sürmüş olan kaninlere kelebekler uygulanarak istenilen açı ve pozisyonda arka dahil olmaları sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kanin distalizasyonu, kelebek metodu, sınıf II molar ilişki

P-307**Canine Distalization with Application of "Butterfly"; A Case Report**

Mesude Sinem Vardar, Tuğçe Öztekin Kuruca, Zeynep Çoban Büyükbayraktar

Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Sivas

Purpose: In this case report, canine distalization using butterfly in the fixed treatment of the male patient with skeletal class I, dental class II malocclusion was presented.

Case: In the clinical examination of 15 year old male patient who applied our university for treatment; class II molar relationship, decreased overjet and overbite, 1 mm deviation of the upper midline toward the right was found. On the cephalometric evaluation, skeletal class II relationship (SNA: 83,6°, SNB: 82°, ANB: 1,6°), normal values of upper and lower incisor angles (U1-SN: 108°, U1-PP: 112°, IMPA: 92°) was detected. According to Hayes Nance analysis, space requirement for the maxilla was 15,8 mm and the mandible space requirement was 6,6 mm. Fixed treatment of patient with 4 premolar extraction was decided. The treatment of patient was started with upper right and left premolar extraction and patient used hawley appliance until canine eruption. 5 months later, bonding application was done using Roth 0.18" slot braces. In this appointment, lower right and left premolar extracted, butterfly placed on canines. As a result of using 3 months, canines erupted right places without tipping and butterfly were removed. As a result of the 26- months treatment period, class I canine and molar relationship, ideal overjet and overbite were obtained and upper midline deviation was fixed. On the cephalometric evaluation, skeletal class I relationship (SNA: 80,5°, SNB: 79°, ANB: 1,5°), increased upper incisor angles and normal values of lower incisor angles (U1-SN: 109°, U1-PP: 116°, IMPA: 94°) were detected.

Conclusion: High vestibüle canines were erupted appropriate angle and position by application of butterfly.

Keywords: Canine distalization, butterfly method, class II molar relationship

P-308**Komplike Kron Kırıklı Santral Keser Dişin Kendi Kırık Parçası İle Yapıştırılarak Tedavisi: Olgu Sunumu***Betül Tekin, Kadriye Demirkaya*

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Daimi dişlerde %5-8 oranında görülen komplike kron kırığı mine, dentin ve pulpayı içeren travmatik bir diş yaralanmasıdır. Bu olgu bildiriminde anterior bölgede görülen komplike kron kırığına karşı tedavi yaklaşımının ve sonucunun bildirilmesi amaçlanmaktadır.

Olgu Sunumu: 15 yaşındaki erkek hasta geçirmiş olduğu kaza nedeniyle kliniğimize sevk edilmiştir. Hastanın genel sağlık durumunda bir problem olmadığı, travmaya bağlı olarak 21 numaralı daimi santral dişinde kırık meydana geldiği tespit edilmiştir. Yapılan klinik ve radyografik muayenesi sonrasında hastanın 21 numaralı dişinde komplike kron kırığı olduğu görülmüştür. Kırık hattı palatinalde gingival marjininin 2mm altına kadar ilerlemektedir. Dişe anestezi yapıldıktan sonra mobil olan kırık parçalar ilgili bölgeden uzaklaştırılmıştır. Tek seanslı kök kanal tedavisi yapılmış ve fiber post yerleştirilmiştir. Yumuşak doku lazeri ile çevre gingival dokular kaldırılmış, ilgili bölge restorasyon için uygun yapı haline getirilmeye çalışılmıştır. Kırık parça yapıştırılarak, kompozit restorasyon yapılmıştır. Pulpal ve periodontal dokulardaki daha fazla yaralanmaları engellemek ve doku iyileşmesinde hızlandırmak amacıyla diş sabitlenmiştir.

Sonuç: Bu olgu sunumunda, gingival marjin altında kalan komplike kron kırık yaralanmalarında kanal tedavisi uygulanmasını takiben yapılan restorasyon ile sağlıklı bir şekilde ağızda tutulabileceği görülmektedir. 1,3,6 aylık kontrollerde klinik ve radyografik olarak herhangi bir problem görülmemekle birlikte hastanın kontrolleri devam etmektedir

Anahtar Kelimeler: Endodonti, Komplike Kron Kırığı, Travma

P-308**Treating a Central Incisor Tooth with a Complicated Crown Fracture by Reattaching Its Broken Piece: A Case Report***Betül Tekin, Kadriye Demirkaya*

Health Sciences University Gülhane Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Ankara

Objective: The complicated crown fracture seen in 5 to 8 % of permanent teeth is a traumatic tooth injury involving enamel, dentine, and pulp. In this case report, it is aimed to report the approach, procedure and the result of a reattachment treatment applied to a complicated crown fracture in the anterior region.

Case: A 15-year-old male patient was referred to our clinic due to an accident. It was determined that the patient had a good general state of health, but a fracture occurred in the 21 st permanent central tooth, due to the trauma. After the clinical and radiographic examination, the 21st tooth was diagnosed with a complicated crown fracture. The fracture line was up to 2mm below the gingival margin in the palatine. After the anesthesia, the mobile parts were removed from the relevant area. Single-session root canal treatment was performed and a fiber post was placed. with the help of soft tissue laser, surrounding gingival tissues were removed, and the region was made convenient for the restoration. A composite restoration was performed following the reattachment of the broken piece. The tooth was immobilized to prevent further injury in the pulpal and periodontal tissues and to speed up tissue healing.

Result: In this case report, it is seen that with restoration following a root canal treatment, an injured tooth with a complicated crown fracture below the gingival margin could be saved and enabled to keep functioning in the mouth. Although no symptoms or complications were observed in the 1,3,6-months follow-up clinical and radiographic examinations, the patient is still being followed

Keywords: Complete Crown Fracture, Endodontics, Trauma

P-309

Süpernumerer Diş İle İlişkili Gömülü Kalmış Bir Orta Kesici Dişin Tedavisi*Simin Kocaaydin¹, Yelda Kasımoğlu¹, Abdulkadir Burak Çankaya², Koray Gençay¹*¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Üst kesici dişlerin gömülü kalmasının en yaygın bildirilen sebebi süpernumerer diş varlığıdır. Ortaya çıkabilecek estetik sorunların önlemesi için bu dişlere erken zamanda müdahale edilmesi büyük önem taşır. Bu olgu raporunun amacı, bir süpernumerer diş nedeni ile daimi üst sol orta kesici diş gömülü kalan bir çocuk hastanın tedavisinin sunulmasıdır.

Olgu Sunumu: 10 yaşında erkek hasta, eksik maksiller sol santral kesici diş şikayeti ile İstanbul Üniversitesi Pedodonti Kliniği'ne başvurdu. Tıbbi anamnezde çocuğun fiziksel olarak sağlıklı olduğu ve travma hikayesi bulunmadığı öğrenildi. Ağız içi muayene de, daimi üst sol orta kesici diş bulunmadığı ve herhangi bir erüpsiyon bulgusunun gözlenmediği belirtildi. Panoramik radyografide, kesici dişin gömük kalmasına neden olan bir süpernumerer diş görüntüledi. Süpernumerer dişin cerrahi çekimi ve gömük santralin ortodontik sürdürülmesi üzerine interdisipliner bir tedavi yaklaşımı planlandı. Gömük dişin kuru cerrahi olarak açıldı ve vestibül yüzeyinde zincirli bir ortodontik buton takıldı. Ameliyattan sonra buton elastik chain ile aktive edildi. Gömülü dişin vestibül yüzeyine erişilene kadar sürdürülmesinin ardından, hizalamayı sürdürmek için buton bir braket değiştirildi. Sınıf I kesici ilişkisi, ideal orta hat, overjet ve overbite sağlandı. Hasta tedavinin estetik sonucundan memnun kaldı.

Sonuç: Daimi üst kesici dişlerin gömülü kalması hem estetiği hem de ağız fonksiyonlarını etkileyebilen nadir bir durumdur. Süpernumerer dişlerin erken tanı ve müdahalesi, komplikasyonları en aza indirmek için büyük önem taşır ve bu dişlerin zamanında çekimi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: gömük, santral kesici, süpernumerer diş, sürmemiş diş

P-309

Treatment of an Impacted Central Incisor Associated with a Supernumerary Tooth*Simin Kocaaydin¹, Yelda Kasımoğlu¹, Abdulkadir Burak Çankaya², Koray Gençay¹*¹İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, İstanbul²İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Aim: Presence of supernumerary teeth is the most commonly reported cause of delay in the eruption of the maxillary incisors. In order to avoid aesthetic problems, timely intervention of the supernumerary teeth is required. The purpose of this report is to discuss the case of child who presented an impacted permanent maxillary left central incisor due to a supernumerary tooth.

Case: A 10-year-old boy was referred to İstanbul University Clinics of Pedodontics with complaint of a missing maxillary left central incisor. According to the medical history, the child was physically healthy and had no history of dental trauma. The intraoral examination showed absence of the permanent maxillary left central incisor. The panoramic radiograph revealed a supernumerary tooth, which caused the impaction of the incisor. An interdisciplinary treatment approach was planned, including the surgical removal of the supernumerary tooth and the orthodontic traction of the unerupted permanent central incisor. The crown of the impacted incisor was surgically exposed and an orthodontic button with a chain was bonded to the labial surface. After the surgery, the button was activated with an elastic chain. Once the labial surface was accessible, a bracket was bonded on the labial surface to continue further alignment. Class I incisor relationship was obtained, along with coincident dental centrelines and ideal overjet and overbite. The patient was esthetically satisfied with the result.

Conclusion: Impaction of permanent maxillary central incisors is a rare condition that can affect esthetics and oral function. Early diagnosis is crucial to minimise complications and a timely intervention that aims to remove the supernumerary teeth is recommended.

Keywords: central incisor, impaction, supernumerary tooth, unerupted tooth

P-310**Pulpa Odası Genişlemiş Santral Dişte Vital Pulpa Tedavisi: Olgu Sunumu***Betül Tekin, Kadriye Demirkaya*

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Vital pulpa tedavileri, pulpası canlı olan dişlere uygulanan, dişin canlılığının korunmasına yönelik yapılan uygulamalardır. Bu olgu raporunda kök gelişimi tamamlanmış pulpa odası insizale kadar genişlemiş vital pulpalı daimi üst santral dişin direkt pulpa kaplaması ile tedavisi amaçlanmaktadır.

Olgu Sunumu: Üst sol santral dişindeki pembe yansıma ve aşırı soğuk hassasiyeti şikayeti ile kliniğimize başvuran 24 yaşındaki bayan hastanın klinik muayenesi sonucu 21 numaralı dişte daha önce uygulan bir restorasyon bulunduğu saptanmıştır. Radyografik değerlendirmede ise pulpa odasının genişlemiş olduğu ve yansıyan pembe görüntünün pulpa boynuzu olduğu tespit edilmiştir. İlk seans kötü konumlandırılmış restorasyon ilgili bölgeden uzaklaştırılmıştır. Restorasyonu kaldırılmasını müteakip kanayan pulpanın hemostazı sağlanarak, açılma bölgesini tümüyle kapatacak şekilde basınç uygulamadan kalsiyum hidroksit materyali yerleştirilmiştir. Geçici dolgu materyali olarak cam iyonomer siman uygulanıp, hasta 3 hafta sonra kontrole çağırılmıştır. Kontrol gelen hastanın ilgili dişine uygulanan termal testlerden pozitif yanıt alındıktan sonra dişe kaide materyaline uygun daimi dolgu materyali ile restorasyonu yapılmıştır.

Sonuç: 3 ve 6 aylık klinik kontrollerde dişin semptomsuz olarak fonksiyon gördüğü ve hastanın rahatsız olduğu pink spot görüntüsünün tamamen yok olduğu tespit edilmiştir. İlgili diş termal testlere pozitif yanıt vermiştir. Radyografik muayenelerde ise pulpa boynuzunun geriye çekildiği tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Endodonti, Estetik Restorasyon, Vital Pulpa Tedavisi**P-310****Vital Pulp Treatment on Central Tooth with Expanded Pulp-Chamber: A Case Report***Betül Tekin, Kadriye Demirkaya*

Health Sciences University Gülhane Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Ankara

Objective: Vital pulp treatments are applied to the teeth of which pulps are still viable and aim to protect the vitality of the teeth. In this case report, it is aimed to treat the upper central tooth of which root development completed and the pulp chamber expanded to the incisal teeth, by a direct pulp coating.

Case: A 24-year-old woman was admitted to our clinic with complaints of pink reflection and extreme cold sensitivity in the upper left central tooth. In the clinical examination, a previous restoration was determined on the 21st tooth. In the radiographic evaluation, it was observed that the pulp chamber was enlarged and the reflected pink image was pulp horn. In the first session, poorly positioned restoration was removed from the relevant area. After removal of the restoration, the hemostasis of the bleeding pulp was ensured and the calcium hydroxide was placed without applying pressure to completely cover the opening. Glass ionomer cement was applied as a temporary filling material and the patient was called for follow-up examination after 3 weeks. After taking positive responses in the thermal tests applied to the above-cited tooth of the patient, the tooth was restored with permanent filling material suitable for the base material.

Result: In the 3 and 6-months clinical examinations, it was determined that the tooth was functioning without symptoms and the pink spot disturbing the patient completely vanished. The above-mentioned tooth responded positively to thermal tests. In the radiographic examinations, the pulp horn was observed to be retracted.

Keywords: Aesthetic restoration, Endodontics, Vital pulp treatment

P-311**Maksiller Darlık Tedavisinde Modifiye Haas Apareyi: Olgu Sunumu**

Ebru Çetinkaya, Hüseyin Şimşek

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Ordu

Amaç: Karışık dişlenme döneminde çenelerde bulunan düzensizliklere erken müdahale önem taşımaktadır. Bu vakada maksiller darlığın modifiye Haas apareyi kullanılarak tedavisi amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: 8 yaşında kız hasta diş çürükleri nedeniyle Ordu Üniversitesi Pedodonti Anabilim dalına başvurmuştur. Klinik ve radyolojik incelemede maksiller darlık ve sağ posterior çapraz kapanış görülmüştür. Hastanın anamnezinde ağız solunumu yapıldığı tespit edilmiştir. Diş çürükleri tedavi edildikten sonra maksiller ekspansiyon amacıyla modifiye Haas apareyi planlanmıştır. Maksiller süt 2. molar dişlere kompozit bloklar eklenerek okluzyon dikey boyutu yükseltilmiştir. Hastaya aparey vidasını iki günde bir tur çevirmesi söylenmiştir. Yeterli genişleme sağlandıktan sonra iki ay pekiştirme yapılarak tedavi bitirilmiştir. Hasta 1,3 ve 6 aylık kontrollere çağırılmıştır.

Sonuç: Modifiye Haas apareyi; maksiller darlık vakalarında maksiller genişletme amacıyla kullanılan hareketli apareylere iyi bir alternatif olabilir.

Anahtar Kelimeler: çapraz kapanış, maksiller ekspansiyon, modifiye Haas apareyi

P-311**Modified Haas Appliance for Treatment of Maxillary Constriction: A Case Report**

Ebru Çetinkaya, Hüseyin Şimşek

Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Ordu

Aim: Early intervention is important for the irregularities in the maxilla and mandibula during mixed dentition. In this case, it was aimed to treat maxillary constriction using a modified Haas appliance.

Case: An 8-year-old girl was referred to the Department of Pediatric Dentistry, Ordu University with the complaint of dental caries. Clinical and radiographical examination showed maxillary constriction and right posterior crossbite. It was found that the patient had mouth breathing in dental anamnesis. After treatment of dental caries, modified Haas appliance was planned for maxillary expansion. Composite blocks were added to the maxillary primary second molars for occlusal vertical dimension increased. The patient was told to turn the appliance screw every two days. After adequate expansion was achieved, the treatment was completed with two months of retention. The patient was recalled at 1,3 and 6 months follow up intervals.

Conclusion: The modified Haas appliance can be a good alternative to the removable appliance used in the treatment of maxillary constriction.

Keywords: crossbite, maxillary expansion, modified Haas appliance

P-312**Anterior Dişeti Çekilmesinin Koronale Yönlendirilmiş Tünel Tekniği ile Ogmentasyonu: 6 Aylık Takip***Esra Ateş Yıldırım, Didar Torlak*

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Bağ dokusu greftleri ile koronale yönlendirilmiş flep tekniği, diş eti çekilmelerinin tedavisinde sıkça kullanılmaktadır. Bu vakanın amacı, bağ dokusu grefti ile birlikte uygulanan koronale yönlendirilmiş tünel tekniğinin, Miller Sınıf I diş eti çekilmesi tedavisindeki klinik sonuçlarını değerlendirmektir.

Olgu Sunumu: 22 yaşındaki erkek hasta Bolu Abant İzzet Baysal Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Bölümüne anterior dişinin bukkal yüzündeki diş eti çekilmesi şikayeti ile müracat etti. Oral hijyen motivasyonu sonrasında ameliyat aşamasına geçildi. Palatinalden alınan bağ dokusu ile birlikte koronale yönlendirilmiş tünel tekniği santral dişteki dişeti çekilmesi bölgesine uygulandı. Hasta işlem sonrası 2 hafta boyunca dişlerini fırçalamadan kaçındı ve bu süre boyunca%0.12 klorheksidinli gargara kullandı. İşlem sonrası 1. haftada, hasta palatinal alandaki şiddetli kanama şikayeti ile tekrar başvurdu. Kanama koterlenerek durduruldu. 2 hafta sonra cerrahi bölgenin sorunsuz bir şekilde iyileştiği gözlemlendi. Hasta ilk ay her hafta, sonrasında 2 ayda bir kontrole çağrıldı.

Sonuç: Bu vakada, bağ dokusu grefti ile birlikte koronale yönlendirilmiş tünel tekniğinin, yeterli kök kapanması, klinik ataşman ve keratinize doku artışı sağladığı gösterilmiştir. Bu teknik, Miller Sınıf I diş eti çekilmesi tedavisinde uygulanabilir. Bununla birlikte, bağ dokusu ameliyatlarında, verici bölge primer kapatılsa dahi komplikasyonların yaşanabileceği göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: bağ dokusu grefti,dişeti çekilmesi,tünel tekniği

P-312**Coronally Advanced Tunnel Technique to Augment Gingival Recession Around Anterior Teeth: 6 Months Follow-up***Esra Ateş Yıldırım, Didar Torlak*

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Bolu

Objective: Coronally advanced flap technique with connective tissue grafts is frequently used at the treatment of gingival recessions. The aim of this case was observe the clinical outcome of following treatment at Miller Class I anterior gingival recession by using the coronally advanced tunnel technique with the connective tissue graft.

Case: A 22-year-old male patient was referred to the Department of Periodontology Faculty of Dentistry Bolu Abant İzzet Baysal University with the complaint of gingival recession on the buccal surface of the anterior tooth. After phase I treatment, coronally advanced tunnel technique was applied with connective tissue graft to coverage gingival recession on buccal aspect of central incisor. The patient was avoided brushing his teeth for 2 weeks after the procedure and used 0.12% chlorhexidine mouthwash during this period. First week after the procedure, the patient was referred again with severe bleeding in the palatal area. Bleeding was stopped by cauterization. After 2 weeks, healing at the operation side was uneventful. The patient was called for follow-up visit every week, and every 2 months thereafter.

Result: In this case, the coronally advanced tunnel technique with connective tissue graft has been shown to provide adequate root coverage, clinical attachment gain and keratinized tissue increase. In addition that primary closure in palatal area is not sufficient for avoiding complications.

Keywords: connective tissue,gingival recession, graft,tunnel technique

P-313**Geniş Periapikal Lezyonu Olan Dişlerin Endodontik Tedavisi: İki Olgu Sunumu***Fatih Erol, Baran Can Sağlam*

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Zonguldak

Amaç: Bu vaka raporunun amacı geniş periapikal lezyonu olan mandibular keser dişlerde cerrahi olmayan endodontik tedavilerin sunulmasıdır.

Olgu Sunumları: Birinci olgu sunumunda 19 yaşında erkek hasta Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti kliniğine ağrı ve şişlik şikayeti ile başvurmuştur. Yapılan radyografik muayenede 41 nolu dişinde geniş radyolüsent lezyon varlığı tespit edilmiştir. İlgili diş cerrahi olmayan kök kanal tedavisi uygulanmış ve iki seansta tedavi bitirilmiştir. Bir yıl boyunca yapılan kontrol muayenesi ve alınan radyograflarda lezyonun iyileştiği ve semptomların ortadan kalktığı görülmüştür. İkinci olgu sunumunda aynı kliniğe alt çenede şişlik ve dişlerinde mobilite şikayeti ile başvuran hastanın radyografik muayenesinde 32 ve 33 nolu dişlerinde her iki dişin köklerini saran geniş radyolüsent lezyon varlığı görülmüştür. Dişlere cerrahi olmayan kök kanal tedavisi uygulanmış ve 3 yıl boyunca takip edilmiştir. Yapılan kontrol muayenesi ve alınan radyograflarda lezyonun iyileştiği ve semptomların ortadan kalktığı görülmüştür.

Sonuç: Her iki vaka raporunda da periapikal lezyonların cerrahi girişime gerek duymadan kök kanal tedavisi ile iyileşmesi sağlanmıştır. Geniş periapikal lezyonlu dişlerin tedavi planmasında hemen cerrahi işlemler düşünülmemeli, doğru teşhis ile birlikte endodontik tedavi seçeneği mutlaka değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: endodontik tedavi, periapikal iyileşme, periapikal lezyon

P-313**Endodontic Treatment of an Expansive Periapical Lesion: Two Case Reports***Fatih Erol, Baran Can Sağlam*

Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Zonguldak

Aim: The aim of this case report is to present the non surgical endodontic treatment of the mandibular incisor teeth with expansive periapical lesions.

Case reports: In the first case report, a 19 years old male patient was referred to Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics with complaints of pain and swelling. Radiographic examination revealed an expansive radiolucent lesion in tooth 41. Non-surgical root canal treatment was applied to the relevant tooth and treatment was completed in two visits. One year follow-up examination and radiographs showed us that lesion reduced and symptoms disappeared. In the second case, radiolusent expansive lesion, which covers the both roots of 32 and 33, was seen in radiographic examination of the patient who applied to the same clinic with swelling and mobility complaint in the lower jaw. The teeth were treated with non-surgical root canal treatment and followed for 3 years. The control examination and radiographs showed that the lesion healed and the symptoms disappeared.

Conclusion: In both cases, periapical lesions were healed with root canal treatment without surgical intervention. In the treatment plan of the teeth with an expansive periapical lesion, surgical procedures should not be considered immediately and endodontic treatment option should be evaluated together with the correct diagnosis.

Keywords: endodontic treatment, periapical healing, periapical lesion

P-314**Anatomik Varyasyonlar Gösteren Dişlerin Kök Kanalı Tedavileri: İki Olgu Sunumu***Fatih Erol, Baran Can Sağlam*

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Zonguldak

Amaç: Bu olgu sunumlarında; kliniğimize ağrı şikayeti ile başvuran hastalardan alınan radyografilerde, farklı kök kanal anatomilerine sahip oldukları belirlenen dişlere uygulanan kök kanalı tedavileri anlatılmıştır.

Olgu Sunumu: 17 yaşındaki bayan hasta ağrı şikayetiyle Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti kliniğine başvurmuştur. Hasta anamnezinde, daha önce sol alt birinci büyük azı dişine kanal tedavisi yaptırdığını bildirmiştir. Alınan radyografide, eski kök kanal dolgusunun başarısız olduğu ve ilgili dişte periapikal lezyon varlığı gözlenmiştir. Klinik ve radyolojik muayene bulguları doğrultusunda, kök kanal tedavisinin yenilenmesine karar verilmiştir. Kanal dolgusunun uzaklaştırılmasını takiben pulpa odası incelendiğinde ilgili dişin 3 mezial ve 2 distal olmak üzere toplam 5 ayrı kanal girişine sahip olduğu belirlenmiştir. Kök kanal tedavisi iki seansta tamamlanmıştır. İkinci olgu sunumunda aynı kliniğe 18 yaşındaki erkek hasta ağrı şikayeti ile başvurmuştur. Klinik ve radyografik muayeneleri sonucunda üst birinci küçük azı dişine geri dönüşümsüz pulpa iltihabı teşhisi konulmuş ve kök kanal tedavisine karar verilmiştir. Tedavi sürecinde farklı açılardan alınan radyografilerde bu dişin 3 kök kanalına sahip olduğu gözlenmiştir. Kök kanal tedavisi tek seansta tamamlanmıştır.

Sonuç: Kök kanal tedavisine başlanmadan önce dişlerin farklı anatomilere sahip olabileceği düşünülmeli ve hekim bu konuda dikkatli olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: anatomik varyasyon, endodontik tedavi, kök kanalı

P-314**Endodontic Treatments of Teeth with Anatomic Variations: Two Case Reports***Fatih Erol, Baran Can Sağlam*

Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Zonguldak

Aim: In these case reports; endodontic treatment of teeth with different root canal anatomies was described who referred to our clinic with the complaints of pain.

Case reports: A 17 years old female patient was referred to the Zonguldak Bülent Ecevit University, Faculty of Dentistry, Department of Endodontics. According to the dental anamnesis an old root canal treatment was reported in mandibular left first molar. In the radiography, old root canal filling failed and periapical lesion was observed in the related tooth. According to the clinical and radiographic findings, it was decided to perform root canal retreatment. After the removal of root canal filling material, examination of the pulp chamber confirmed the presence of totally 5 root canals which were 3 canals in mesial and 2 canals in distal roots. Root canal treatment was done after two visits. In the second case report, a 18 years old male patient was referred to the same clinic with complaint of pain. The clinical and radiographic findings led to a diagnosis of irreversible pulpitis with maxillary first premolar and endodontic treatment was considered. In the treatment process three different root canals were confirmed with taking radiographs from different positions. Root canal treatment was finished in single visit.

Conclusion: Before the root canal treatment, it should be considered that teeth may have different root canal anatomies and the clinicians must take care in this regard.

Keywords: anatomic variation, endodontic treatment, root canal

P-315**Endodontik Tekrarlayan Kök Kanal Tedavisinde Apikal Bariyer Olarak MTA Kullanımı***Barış Ürün, Bağdağül Helvacıoğlu Kıvanç*

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Primer kök kanal tedavisiyle karşılaştırıldığında, periapikal patolojiye sahip endodontik tedavi görmüş dişlerde daha çok zorluklarla karşılaşmaktadır. Özellikle geniş ve kompleks kanallarda geriye kalan boşluklar başarısızlığın sebebi olabilir. Bu alanlar, mükemmel biyouyumluluğu ve örtme yeteneğinden dolayı MTA ile doldurulabilirler. Bu olgu sunumu cerrahi olmayan retreatment tedavisinde apikal bariyer olarak BioMTA (Cerkamed Medical Company, Stalowa, Polonya) kullanımını göstermektedir.

Olgu Sunumu: 34 yaşındaki erkek hasta sol üst lateral kesici diş kökündeki lezyondan dolayı endodonti kliniğine yönlendirildi. Hasta asemptomatikti. Hastanın tıbbi geçmişinde 14 yıl önce başka bir hekim tarafından yapılan kök kanal tedavisi bulunmaktadır. Hastanın hekimiyle yapılan konsültasyon sonucu geçmiş bütün röntgenlere ulaşıldı. Tedavi, Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi (KIBT) yardımıyla planlandı. Krosseksiyonel görüntülerde kök kanalının palatinal duvarında boş alanlar görüldü. Tekrarlayan kök kanal tedavisi 3 seansta tamamlandı. İlk randevuda lokal anestezi ve lastik örtü izolasyonu altında giriş kavitesi açıldı. Kanal dolgusu Protaper Universal Retreatment eğeleri ile uzaklaştırıldı. Kök kanalının temizlenmesi ve şekillendirilmesinin ardından kalسيوم hidroksit patı kanala yerleştirildi. Hasta 4 hafta sonra çağırıldı. MTA karıştırıldı, kök kanalının apikal üçlüsüne yerleştirildi ve siman ile kapatıldı. Geçici dolgu kaldırıldıktan sonra apikal tıkaçın sertliği endodontik tepici ile kontrol edildi. Kanalın kalan kısmı lateral kondensasyon tekniği ile dolduruldu. Hasta bir yıl sonra kontrol için çağırıldı ve periapikal film lezyonun küçüldüğünü gösterdi.

Sonuç: Cerrahi olmayan kök kanal tedavisinde KIBT yardımı ile doğru vaka seçimi ve bariyerin apekse kontrollü yerleştirilmesi, periapikal bölgenin daha iyi iyileşmesini sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Apikal Bariyer, MTA, Tekrarlayan Kök Kanal Tedavisi

P-315**Use of MTA as an Apical Barrier in Endodontic Retreatment***Barış Ürün, Bağdağül Helvacıoğlu Kıvanç*

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Ankara

Objective: Endodontically treated tooth with periapical pathology presents much more challenges than primary root canal treatment. Especially in large and complex canals, remaining spaces may be the reason for failure. These areas can be filled with MTA because of its excellent biocompatibility and sealing ability. This case presentation shows the non-surgical retreatment with BioMTA (Cerkamed Medical Company, Stalowa, Poland) as an apical barrier.

Case Presentation: A 34 year-old male patient referred to the Department of Endodontics because of apical lesion on maxillary left lateral incisor. The patient was asymptomatic. In patient's medical history he told that primer root canal treatment was completed by another clinician 14 years ago. After the consultation with his dentist, we took all previous radiographs. The treatment was planned by using Cone Beam Computed Tomography (CBCT) imaging. Cross-sectional images showed empty fields on palatal wall of the root canal. Retreatment was completed in three appointments. In the first appointment, under local anesthesia and rubber dam isolation, access was gained in the lateral incisor. Gutta percha removal was carried out with Protaper Universal Retreatment Files. After cleaning and shaping of root canal was performed, calcium hydroxide paste was placed. Patient was recalled after 4 weeks. MTA was prepared and placed in the apical one-third of the root canal and access cavity was sealed with Cement. After removing cement, the hardness of the apical plug was checked with an endodontic plugger. The remaining portion of the canal was sealed using lateral condensation technique. The patient was recalled for control after 1 year, periapical radiography showed the periapical lesion became smaller.

Conclusions: A combination of correct case selection with CBCT imaging and controlled placement of a barrier at apex can lead to better periapical healing with nonsurgical retreatment.

Keywords: Apical Barrier, MTA, Retreatment

P-316**Açık Apeksli Dişlerde Retreatment Tedavisinde Biodentin Kullanımı: Vaka Sunumu***Büşra Keşkül, Fatih Öznurhan*

Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Sivas

Amaç: Günümüzde endodontik tedavinin başarısız olduğu durumlarda apikal cerrahi uygulamalar yerine endodontik tedavinin konservatif olarak yenilenmesi (retreatment) ön plana çıkmaktadır. Kök gelişimi tamamlanmamış dişlerde daimi kök kanal dolgusunun yapılabilmesi amacıyla apeksin mineralize bir doku ile tıkanmasının gerekmektedir. Son yıllarda kalsiyum hidroksit ile uygulanan Frank yönteminin yüksek başarı oranları sağlamasına rağmen; birçok dezavantajı da bulunmaktadır. Bu nedenle Biodentin gibi yeni geliştirilen materyaller ile tek seans apeksifikasyon yaygınlaşmıştır.

Olgu: Kliniğimize başvuran 11 yaşında erkek hastanın 3 yıl önce kanal tedavisi yapılmış olan 11 numaralı dişinde perküsyon ve palpasyonda şiddetli ağrı, radyografik muayenesinde apeksin açık olduğu, Gutta perka ile apikal tıkanmanın yetersiz olduğu ve kök ucunda lezyon olduğu görülmüştür. Retreatment tedavisi yapmasına kararı verildi. İlk olarak dişteki restorasyon uzaklaştırıldı daha sonra endodontik tedavi prensiplerine uygun şekilde kanal dolgu malzemeleri uzaklaştırıldı. Yeniden temizlenmeli ve şekillendirildi. 1 seans da kök kanallarına kanal içi medikament yerleştirildi ve geçici dolgu malzemesi ile restore edildi. 2. Seans için çağırıldığında hastanın perküsyon ve palpasyondaki ağrı şikayeti ortadan kalkmıştı. 2. Seans da kanal iç medikament uzaklaştırıldı yeniden irrigasyon yapıldı ve kurutuldu. Biodentin ile 5 mm kalınlığında apikal tıkama sağlandı. Kanalın geri kalanı Gutta perka ile dolduruldu. Ve diş restore edilerek tedavi tamamlandı.

Sonuç: Hasta 1,3,6. ay da kontrole çağırıldı. 3. aydan itibaren lezyonda küçülme gözlemlendi.

Anahtar Kelimeler: Apeksifikasyon, Retreatment, Biodentin

P-316**Use of Biodentin for Retreatment in Open Apex Teeth: A Case Report***Büşra Keşkül, Fatih Öznurhan*

Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Sivas

Objective: In recent years, when endodontic treatment is unsuccessful, conservative regeneration of endodontic treatment comes into prominence instead of apical surgical applications. In order to make permanent root canal filling in the teeth whose root development is not completed, the apex should be blocked with a mineralized tissue. Although Frank method applied with calcium hydroxide in recent years provides high success rates; There are also many disadvantages. Therefore, single session apexification has become widespread with newly developed materials such as Biodentin.

Case: An 11-year-old male patient who was admitted to our clinic had severe pain in the percussion and palpation of his teeth on his teeth which were treated with canal treatment 3 years ago. In the radiographic examination, apex was open, apical obstruction with Gutta percha was insufficient and lesion formation was seen at the root end. Retreatment treatment was decided. First, the restoration of the tooth was removed. Then, the channel filling materials were removed in accordance with the principles of endodontic treatment. In the first session, intracanal medicament was placed in the root canals and restored with temporary filling material. In the second session, the patient's pain and percussion and palpation pain disappeared. In the second session, intracanal medication was removed and irrigated again and dried. 5 mm thick apical obstruction was achieved with biodentin. The rest of the channel was filled with Gutta percha. The tooth was restored and the treatment was completed.

Result: Patient 1,3,6. The month was called for control. The lesion shrinkage was observed in the third month.

Keywords: Apexification, Retreatment, Biodentin

P-317**Yüksek Gülme Hattının Cerrahi Ve Protetik Tedavi İle Rehabilitasyonu**

Görkem Ünal, Mahmud Afandiyev, Mehmet Murat Akkaya

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bireyin gülüşü sırasında maksiller insizör dişlerin diş etlerinin yaklaşık 2 mm ve üzeri seviyede ortaya çıkması yüksek gülme hattı olarak adlandırılır. Kron boyu uzatma cerrahisi, yüksek gülme hattına sahip kişilerde estetik sorunları ortadan kaldırmakta kullanılan yöntemlerden biridir. Bu yönetime ek olarak estetik devamlılık sağlanması amacıyla protetik tedavi de uygulanabilmektedir.

Olgu sunumu: 38 yaşındaki kadın hasta Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Bölümüne estetik şikayet ile başvurmuştu. Klinik ve radyolojik inceleme sonucu hastanın maksiller dişleri bölgesinde görünen dişeti miktarının normal sınırlardan fazla olduğu görülmüştür. Uygun ağız hijyeni sağlandıktan sonra, periodontoloji bölümünde mevcut bölgeye kron boyu uzatma cerrahisi uygulanmıştır. Dört haftalık iyileşme periyodu sonrası, bölge e-max kronlar ile rehabilite edilmiştir.

Sonuç: Bu olguda, yüksek gülme hattına sahip hastanın estetik sorununun giderilmesi hedeflenmiştir. Periodontal cerrahinin protetik tedavi ile kombinasyonu sonucu yüksek gülme hattı sorunun ortadan kalktığı ve hastanın rahat gülümseyebildiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: estetik,kron boyu uzatma,yüksek gülme hattı

P-317**Treatment of a High Smile Line Case**

Görkem Ünal, Mahmud Afandiyev, Mehmet Murat Akkaya

Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Ankara

Objective: A high smile line case is defined as exposure of gums more than 2 mm in maxillary incisor region. Crown lengthening procedure is one of the methods that are used to correct this esthetic problem for patients with passive eruption of teeth. In addition to this procedure, prosthodontics treatment can apply for a better esthetic result.

Case: 38-year-old women have attended to the Department of the Prosthodontics, Ankara University for her esthetic problems. The patient was analyzed clinically and radiographic ally and it was detected that gums of maxillary central incisors were displaying more than 2mm.'s during her smiling. After giving an oral hygiene instructions and motivation of the patient, crown lengthening procedure was performed. 4 weeks after the operation, e-max crowns were applied to maxillary central teeth.

Conclusion: It was aimed to solve esthetic problems of a patient who has high smile line with the help of periodontal surgery and restorative. Treatment revealed a comfortable smile.

Keywords: crown lengthening, esthetic, high smile line

P-318**Komplike Kuron Kırığının Fiber Post Destekli Kompozit Restorasyonu: 9-aylık Takip***Selen Bozkaya, Neslihan Tekçe, Emre Özel*

Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Kocaeli

Amaç: Travma nedeniyle meydana gelen anterior diş kırıkları, hastaları hem fiziksel hem de psikolojik olarak etkiler. Bu olgu sunumunun amacı, travma sonucu gerçekleşmiş bir komplike kuron kırığı olgusunun fiber post-kor ve direk kompozit rezin uygulamalarıyla restore edilmesidir.

Olgu sunumu: 16 yaşındaki erkek hasta, sol üst santral dişindeki travma nedeniyle Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na başvurmuştur. Klinik ve radyografik muayenede kök kanal tedavisi saptandı. Hastanın dişine tek seansta işlem yapılabilmesi için cam fiber postu (Polydentia SA-İsviçre) yerleştirmek üzere, kök kanalındaki kanal dolgusunun 2/3'ü post sisteminin frezleri (Polydentia SA-İsviçre) yardımıyla boşaltıldı. Estetik problem yaşamamak için sağ üst santral dişteki restorasyon uzaklaştırıldı. Dişlerin mine dentin kısımları ve kanalın içi %37'lik fosforik asit ile asitlendikten sonra bol su ile yıkanıp kurutuldu. Adeziv rezin siman (PANAVIA SA CEMENT, Kuraray-Japonya) kök kanallarına üreticinin talimatlarına göre uygulandı. Fiber post kanala yerleştirilerek Elipar S10 (3MESPE-ABD) ışık cihazı ile her yönden 40 sn süreyle polimerize edildi. Fiber postun uzun kısmı kesilerek dişlerin kuron kısımları anterior kompozit (Clearfil Majesty Esthetic, Kuraray-Japonya) ile restore edildi. Daha sonra polisaj diskleri (Opti Disc, Kerr-İsviçre) yardımıyla restore edilen dişlerin yüzeyine polisaj yapıldı. Kontroller birinci hafta ve dokuzuncu ay sonunda gerçekleştirildi.

Sonuç: Bu vakada, kuron harabiyeti gösteren endodontik tedavi görmüş dişler fiber post ve direk kompozit rezinlerle restore edilmiştir. Bu tedavi diş dokularını koruyarak kısa sürede tamamlanabilen ve protetik işlemlere göre daha ucuz olan bir tedavi seçeneğidir. Dokuz ayın sonunda klinik açıdan başarılı sonuç saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kompozit restorasyon, Fiber post, Travma

P-318**Fiber Post Supported Composite-Restoration of Complicated Crown Fracture: 9-Month Follow-up***Selen Bozkaya, Neslihan Tekçe, Emre Özel*

Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Kocaeli

Purpose: Anterior tooth fractures due to trauma affect patients both physically and psychologically. The aim of this case report is to restore a complicated crown fracture case caused by trauma with fiber post-cor and direct composite resin applications.

Case: A 16-year-old male patient with a trauma on maxillary left central incisor, applied to the Department of Restorative Dentistry, Faculty of Dentistry, University of Kocaeli. During clinical and radiographical examination, root canal treatment was diagnosed. 2/3 of the canal filling in the root canal was discharged with the post system's drills (Polydentia SA-Switzerland) to place the glass fiber post (Polydentia SA-Switzerland) in the patient's tooth. In order not to have a problem in aesthetics, restoration on right maxillary central incisor was removed. The enamel and dentin sections of the teeth and root canal was etched with 37% phosphoric acid and washed with plenty of water and then dried. Adhesive resin cement (PANAVIA SA CEMENT, Kuraray-Japan) was applied to the root canals according to the manufacturer's instructions. Fiber post was placed in the root canal and polymerized with Elipar S10 S10 (3MESPE-USA) light device for 40 sec from all directions. The long portion of the fiber post was cut and the crowns of the teeth were restored with anterior composite (Clearfil Majesty Esthetic, Kuraray-Japan). Then polishing was performed on the restoration surface of the teeth with the help of polishing discs (Opti Disc, Kerr-Switzerland). Recalls were performed at the end of one week and nine months.

Conclusion: In this case, endodontically treated teeth with crown damage were restored with fiber post and direct composite resins. This treatment is a treatment option that can be completed in a short time by protect the dental tissues and cheaper than prosthetic procedures. At the end of nine months clinically successful results were determined.

Keywords: Composite restoration, Fiber post, Trauma

P-319**Zirkonyum Seramik Sistemi İle Estetik Anterior Kron: Klinik Vaka Raporu***Gözde Kaya, Onur Doğan Dağ*

Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Edirne

Amaç: Bu sunumun amacı yüksek kırılma dayanımları, karşıt dişte doğal diş benzeri aşınma davranışları ve estetik özellikleri ile metal destekli restorasyonlara iyi bir tedavi alternatifi olan zirkonyum destekli seramik sistemlerin klinik aşamalarının incelenmesidir.

Vaka Raporu: Trakya üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi A.B.D kliniğine başvuran 35 yaşında kadın hastanın herhangi bir sistemik rahatsızlığı bulunmadığı belirlenmiş ve daha önce uygulanmış olan kronun görünümü ve diş eti seviyesiyle ilgili şikayetleri değerlendirilmiştir. Günümüzde zirkonyum; yüksek dayanıklılık, biyouyumluluk, iyi kimyasal stabilite ve doğal görünüm özellikleri sayesinde ideal dental materyallerden biri olarak kabul edilmektedir. Hastanın estetik beklentisi ve tedavinin ekonomik özellikleri değerlendirilerek zirkonyum alt yapılı seramik restorasyon yapılmasına karar verildi. Diş eti bölgesinde pembe estetiği sağlamak için gingivoplasti uygulandı ve aynı seansta geçici kron hazırlandı. Diş etinin iyileşmesi beklendi. Diş eti son şeklini aldıktan sonra dental preparasyon ve sonrasında diştan A-tipi siklon ile ölçü elde edildi. Elde edilen ölçü laboratuvar aşamasında dijital tarayıcı ile taratıldıktan sonra zirkonyum alt yapı, CAD-CAM sistemi ile üretildi. Alt yapı provası yapılarak kronun mekanik uygunluğu kontrol edildi. Zirkonyum üzerine porselen ilave edildi. Elde edilen kron, estetik açıdan hem hasta hem de hekim tarafından değerlendirilerek son şekli belirlendi.

Sonuç: Yapılan 12 aylık takipte estetik ve fonksiyonel açıdan herhangi bir komplikasyon veya şikayetle karşılaşılmasıdır. Estetik rehabilitasyon için kullanılan zirkonyum alt yapılı seramikler, metal destekli restorasyonlarla ilişkili komplikasyonların önlenmesine yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Zirkonyum Seramik Sistemi, yüksek kırılma dayanım, estetik, CAD-CAM

P-319**Esthetics Anterior Crowns with Monoblock Zirconia Ceramic System: A Clinical Case Report***Gözde Kaya, Onur Doğan Dağ*

Trakya University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontic, Edirne

Purpose: The aim of this presentation is to examine the clinical stages of zirconia based ceramic, which a good alternative treatment modalities to metal-supported restorations, given their high fracture toughness, counter-dental natural tooth-like abrasion behavior, and esthetic properties.

Case: A 35 year old female patient, who applied to the Trakya University Faculty of Dentistry, department of Prosthodontics, wasn't found anything in sistemik history and it was determined that the patient was suitable for crown treatment. Nowadays zirconia, because of its high toughness, biocompatibility, good chemical stability and natural appearance properties zirconia ceramic is regarded as the ideal dental material. It was decided to use zirconia based ceramic due to patients high aesthetic expectancy. The complaint about the crown practised before and the level of the gum was evaluated. The healing of the gum was waited. After the gum got its last shape, dental operation was practised. After that, the measure was obtained from the tooth by using A-type cyclone. Scanning the measure pained before with a digital scanner, zirconium ground work was produced with CAD-CAM system. By doing a ground work trail, crones mechanical suppleness was evaluated both the patient and the doctor esthetically. And the end of the period, the final shape was decided.

Conclusion: No esthetic and funtional complication were reported after 12 months. Esthetic Prothetic rehabilitation using zirconia may help to prevent complications associated with metal-supported restorations.

Keywords: Zirconia Ceramic System, high fracture toughness, esthetic, CAD-CAM

P-320**Dikey Boyut Kaybı Olan Bir Hastanın Protetik Tedavisi: Olgu Sunumu***Büşra İncesu, Murat Kurt, Berfim Güner*

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Samsun

Giriş: Diş aşınmaları, diş sert dokularının patolojik yıkımı ile karakterize bir hastalıktır. Etiyolojisi, dış ve iç kaynaklı asitler, mekanik aşındırma hareketleri ve çiğneme kuvvetleri altında dişlerin esnemesi gibi pek çok faktörle ilişkilendirilebilir. Diş aşınmaları etiyojileri ve patogeneze göre; abrazyon, atrizyon, erozyon ve abfraksiyon olarak sınıflandırılmaktadır. Aşınmış dişlerin tedavisinde, hastanın beslenme alışkanlıklarının değiştirilmesi, okluzal uyumlama ve gece koruyucu plak uygulamaları, restoratif ve protetik tedavi uygulamaları gibi pek çok yöntem kullanılmaktadır. Bireylerdeki şiddetli okluzal aşınma ise dikey boyut kaybına neden olabilir. Dikey boyutu arttırmak için, okluzal splint uygulaması, geçici protez yapılması ve kompozit dolgu uygulaması gibi yöntemler bulunmaktadır.

Olgu sunumu: 69 yaşındaki erkek hasta, Ondokuz Mayıs Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalına yetersiz çiğneme fonksiyonu, dişlerindeki aşınmalar ve estetik görüntü şikayeti ile başvurmuştur. Hastanın intraoral muayenesinde brüksizme bağlı olarak üst dişlerinde aşırı madde kaybı olduğu, dişlerin insizallerinde dentinin açığa çıkmış olduğu görüldü. Hastanın üst çene anterior bölgesindeki 12,11,21,22 numaralı dişlerine şiddetli aşınmadan dolayı kanal tedavileri yapıldı. Sonrasında bu dişlere post-core restorasyonlar yapıldı. Bu olguda hastanın posterior grup dişlerinin okluzallerine kompozit dolgu yapılarak dikey boyut 2 mm arttırıldı. Hasta 4 hafta sonra kontrole geldi. Herhangi bir eklem ağrısı gelişmediği gözlenince dişler prepare edildi ve ölçüler alındı. Metal destekli seramik restorasyonlar yapıldı. Gece koruyucu plak uygulaması yapıldı.

Sonuç: Dikey boyut yükseltilmesi ve metal destekli seramik restorasyonlar ile hastanın estetik ve fonksiyonu geri kazandırıldı. 4 hafta sonraki kontrolde hastanın herhangi bir şikayetin olmadığı gözlemlendi.

Anahtar Kelimeler: dikey boyut, diş aşınması, protetik tedavi

P-320**Prosthetic Treatment of a Patient with Vertical Dimension Loss: A Case Report***Büşra İncesu, Murat Kurt, Berfim Güner*

Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Samsun

Introduction: Tooth wear is a disease characterized by the pathological destruction of the hard tissues of the teeth. The etiology can be associated with a variety of factors, including hexogen and endogen acids, mechanical abrasions, and flexion forces. According to etiology and pathogenesis of tooth wear; It is classified as abrasion, attrition, erosion and abfraction. Many methods are used in the treatment of worn teeth such as changing the patient's nutritional habits, occlusal adaptation and night protective plaque applications, restorative and prosthetic treatment applications. Severe occlusal wear in individuals may cause vertical loss of size. In order to increase the vertical dimension, there are methods such as occlusal splint application, temporary prosthesis and composite filling application.

Case: A 69-year-old male patient was admitted to department of the prostodontics at Ondokuz Mayıs University, faculty of dentistry with inadequate chewing function, erosion in his teeth and aesthetic appearance. Intraoral examination revealed excessive tooth loss in the upper teeth due to bruxism, and the dentine was revealed in the incisors of the teeth. In the upper jaw anterior region, 12,11,21,22 teeth were treated with canal treatment due to severe wear. Post-core restorations were performed on these teeth. In this case, the vertical dimension was increased by 2 mm by making composite filling to the occlusals of the posterior group teeth. The patient came to control after 4 weeks. When no joint pain was observed, the teeth were prepared and measurements were taken. Metal-supported ceramic restorations were made. Night protective plaque was applied.

Conclusion: The patient's aesthetics and function were restored with vertical dimension increase and metal-supported ceramic restorations. After 4 weeks, the patient had no complaints.

Keywords: prosthetic treatment, tooth wear, vertical dimension

P-321**Periodontal Yapının Etkilendiği Hastalarda Protetik Rehabilitasyon: İki Vaka Sunumu***Ayşe Kardelen Yılmaz, Kübra Değirmenci*

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Kronik periodontitis kemik yapısını olumsuz yönde etkileyen inflamatuvar hastalıktır. İlerleyen kemik harabiyeti kemik seviyesinde şiddetli azalmaya ve diş kaybına neden olabilir. Özellikle anterior bölgedeki vertikal kemik kayıpları implant destekli restorasyonlar ile komşu dişlerin estetik ve uyumunu sağlamayı zorlaştırmaktadır. Bu nedenle, diş destekli sabit bölümlü protez daha estetik bir çözüm olabilir. Bu vaka sunumunda, anterior diş kaybı olan ve dikey yönde azalmış kemik seviyelerine sahip iki farklı periodontitis hastasında uygulanan sabit protetik tedavi anlatılmaktadır.

Olgu: 44 yaşında erkek hasta ve 30 yaşında kadın hasta, eksik anterior dişlerin rehabilitasyonu için kliniğimize başvurdu. Periodontal tedaviden sonra klinik ve radyografik muayene yapıldı. Hastaların ağız hijyeni implant tedavisinin prognozunu desteklemek için ideal değildi. İmplant destekli sabit protetik restorasyonlar estetiği istenen şekilde rehabilite etmek için ideal olmayabilirdi. Dolayısıyla, diş destekli sabit restorasyonlar planlandı. Mevcut dişlerin preparasyon işleminden sonra metal destekli seramik restorasyonlar tamamlandı. 1 yıllık takip sonucu restorasyonlar klinik olarak başarılı bulundu ve hastalar memnundu.

Sonuç: Metal destekli seramik restorasyonlar, implant destekli sabit protetik restorasyonlar ile restore edilemeyen azalmış kemik seviyeli diş kaybı vakalarında estetik tedavi seçeneği olarak başarılı sonuçlar verir

Anahtar Kelimeler: Kronik periodontitis, Metal destekli seramik restorasyonlar, Sabit bölümlü protez

P-321**Prosthetic Rehabilitation of Periodontally Compromised Patients: Two Case Report***Ayşe Kardelen Yılmaz, Kübra Değirmenci*

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Bolu

Objective: Chronic periodontitis is the inflammatory disease with an adverse impact on bone structure. This progressive bone destruction can cause severe decreased bone level and tooth loss. Especially, vertical bone losses in the anterior region make it difficult to achieve esthetics and harmony with adjacent teeth by means of implant-retained restorations. So, teeth retained fixed partial prosthesis can be more esthetic solution. This case report describes fixed prosthetic treatment in two different chronic periodontitis patients with anterior teeth loses and vertically decreased bone levels.

Case: 44 years old male patient and 30 years old female patient applied to our clinic for the rehabilitation of missing anterior teeth. After periodontal treatment clinically and radiographically examination was done. Oral hygiene of patients was not ideal to support prognosis of implant treatment. Implant-retained fixed prosthetic restorations could not an ideal to rehabilitate esthetic demand properly. So, teeth retained fixed restorations were planned. After the preparation of the remaining teeth, metal ceramic restorations were completed. After 1 year follow up, restorations was clinically successful and patients were satisfied.

Conclusion: Metal ceramic restorations provide successful results as an aesthetic treatment option in cases where tooth loss with decreased bone levels cannot be achieved with implant-retained prostheses.

Keywords: Chronic periodontitis, Fixed partial prostheses, Metal ceramic restorations

P-322**Anterior Dişlerin Silikon İndeks Kullanılarak Estetik Tedavisi: Bir Olgu Sunumu***Hatice Tepe, Özgür Irmak*

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Eskişehir

Amaç: Genellikle maksiller daimi lateral dişler ve 3. azı dişlerde görülen kama formulu dişlerin normal fizyolojik ve estetik formlarının kazandırılması için kompozit veya porselen veneer restorasyonlar uygulanmaktadır. Bu olgu sunumunda; maksillar lateral dişlerde oluşan şekil bozukluğunun, direkt kompozit veneer ile konservatif olarak tedavisi amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: Ön dişlerindeki şekil bozukluğu şikayetiyle kliniğe başvuran 25 yaşındaki erkek hastanın intraoral muayenesinde #11, #21 numaralı dişlerinde insizal kırık ve #12, #22 numaralı dişlerinde şekil bozukluğu görüldü. Hastaya gingivektomi sonrası direk kompozit veneer uygulanmasına karar verildi. Öncelikle kron boyu yetersizliğinden dolayı anterior bölgeye gingivektomi yapıldı. Üç hafta sonra ölçüsü alınan hastaya silikon indeks hazırlandı. Buton tekniği uygulanarak renk seçiminin ardından izolasyon lastik örtü (Rubber Dam, Cercamed, Poland) ile sağlandı. Dişler asitle pürüzlendirildikten sonra iki aşamalı total etch adeziv (Clearfil SE Bond, Kuraray, Japonya) uygulandı. Kompozit rezin (Estelite Sigma Quick, Tokuyama, Japonya) silikon indeks içerisine yerleştirildi ve polimerize edildi. Daha sonra proksimal yüzeylerin oluşturulması için bölümlü matris bantları kullanılarak tabakalama yöntemiyle dişler restore edildi. Bitirme ve polisaj işlemleri polisaj diskleri (Super-Snap, Shofu, Japonya) kullanılarak gerçekleştirildi. Hastanın 6 aylık kontrolleri sonrasında herhangi bir renk değişimi ve kırılma gözlenmedi.

Sonuç: Günümüzde anterior dişlere uygulanan direkt kompozit veneer restorasyonlar hastalarda estetik, psikolojik ve fonksiyonel açıdan oldukça başarılı olmaktadır. Adeziv materyallerdeki gelişmeler ile tek seansta bitirilebilen hızlı, minimal invaziv bir tedavi seçeneği sağlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kama lateral, kompozit veneer, silikon indeks

P-322**Aesthetic Treatment of Anterior Teeth Using Silicone Index: A Case Report***Hatice Tepe, Özgür Irmak*

Eskişehir Osmangazi University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Eskişehir

Aim: Composite or porcelain veneer restorations are applied to obtain the normal physiological and aesthetic forms of the peg-shaped teeth which are generally seen in maxillary permanent lateral incisors and third molars. In this case report, conservative treatment of maxillary lateral teeth with direct composite veneer was aimed.

Case: A 25-year-old male patient consulted our clinic with a complaint of deformity of his anterior teeth. Intraoral examination revealed, incisal fracture of teeth #11, # 21, deformed teeth #12, #22. Gingivectomy followed bu direct composite veneers were planned. First, gingivectomy was performed in the anterior region due to insufficient crown length. After three weeks, silicon index was prepared for the patient. Following shade selection with composite button technique, isolation was provided with rubber-dam (Rubber Dam, Cercamed, Poland). After teeth were teeth were etched with phosphoric acid, a two-step self-etch adhesive (Clearfil SE Bond, Kuraray, Japan) was applied. Silicone index was positioned and resin composite (Estelite Sigma Quick, Tokuyama, Japan) was placed to restore palatal surfaces. Sectional matrix bands were used to form the proximal surfaces. Finishing and polishing was completed with polishing discs (Super-Snap, Shofu, Japan). After the 6-month follow-up of the patient, no discoloration or fracture was observed.

Conclusion: Direct composite veneer restorations applied to anterior teeth are substantially successful regarding esthetic, psychological and functional aspects. with improvements in adhesive materials a single session and minimally invasive treatment options are available.

Keywords: Composite veneer, peg lateral, silicon index

P-323**Okluzal Vertikal Boyut Kaybının Estetik Ve Protetik Rehabilitasyonu**

Yasemin Akbaş, Hamiyet Kılınç

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı, posterior diş kaybı ve mevcut dişlerinde aşınmalar olan bir hastanın, azalmış oklüzal dikey boyutunun (ODB) estetik ve protetik olarak rehabilite edilmesidir.

Vaka: 55 yaşında erkek hasta, çiğneme yetersizliği ve estetik problemler nedeniyle kliniğimize başvurdu. Klinik ve radyografik değerlendirmelerde maksilladaki posterior diş kayıpları, diş sert dokularında oklüzal aşınmalar ve azalmış ODB tespit edildi. Protetik tedaviden önce optimal kron uzunluğu elde edebilmek için alt ve üst anterior dişlere gingivektomi uygulaması yapıldı. 14, 16, 24 ve 26 numaralı diş bölgelerine 4 adet implant planlandı. ODB miktarının 2 mm arttırılması gerektiğine karar verildi. Geçici restorasyonlar hazırlandı ve 2 ay boyunca kullanıldı. Her 2 haftada bir hasta düzenli olarak kontrole çağrıldı. Hastanın artmış ODB ile ilgili herhangi bir problemi olmadığından emin olduğunda daimi protez yapımına başlandı. Zirkonyum altyapılı kronlar kullanılarak alt ve üst anterior dişler restore edildi. İmplant destekli metal seramik kronlar kullanılarak maksiller posterior bölge restore edildi.

Sonuç: 1 yıllık takip sonrasında, mekanik ve optik özellikler açısından başarılı ve stabil sonuçlar alındı. ODB miktarının arttırılması gereken hastalarda geçici restorasyonlar, adaptasyon süresince kullanılabilir ve bir süre sonra planlanan daimi tedavi yapılabilir. Bu uygulama herhangi bir belirti ve semptom geliştirmeden yeni oklüzyona geçişi kolaylaştırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: diş aşınması, estetik, geçici restorasyon, okluzal dikey boyut

P-323**Esthetic and Prosthetic Rehabilitation of Occlusal Vertical Dimension Loss**

Yasemin Akbaş, Hamiyet Kılınç

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Bolu

Objective: The objective of this case report was esthetic and prosthetic rehabilitation of reduced occlusal vertical dimension (OVD) in a patient with posterior tooth loss and dental wear.

Case: A 55 year-old male patient came to our clinic due to inability to chew and esthetic problems. The results of clinical and radiographic evaluations were posterior tooth loss in the maxilla, occlusal wears in the dental hard tissues and decreasing of OVD. To obtain optimal crown length before the prosthetic treatment, gingivectomy application was performed on the lower and upper anterior teeth. Four implants were planned for tooth regions 14, 16, 24, and 26. It was decided to OVD should be increased 2 mm. The temporary restorations were made and cemented for 2 months. The patient was regularly called for control every 2 weeks. Fixed prosthetic restoration was initiated since no problems were detected with the increased OVD in the patient. The lower and upper anterior teeth were restored with using zirconia-ceramic restorations. Maxillar posterior region was restored with using implant supported metal-ceramic crowns.

Conclusion: After 1 year of follow-up, successful and stable results were obtained in terms of mechanical and optical properties. In patients whose OVD should be increased, temporary restorations can be used and final dental treatment planned can be after a while. This application makes easier to adaptation the new OVD without developing any signs and symptoms.

Keywords: dental wear, esthetic, occlusal vertical dimension, temporary restoration

P-324**Dental Travma Sonrası Keser Dişlerin Multidisipliner Tedavisi: Vaka Raporu**

Emine Zeynep Bal, Betül Güneş, Kübra Yeşildal Yeter

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Eskişehir

Amaç: Bu vaka raporunun amacı travma nedeniyle başka bir merkezde yapılan acil tedavi sonrasında alt ve üst keser dişleri etkilenen hastaya uygulanan travma tedavisinin sunulmasıdır.

Olgu Sunumu: 25 yaşında erkek hasta Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine muayene olmak için başvurmuştur. Hastaya 16 gün önce iş kazası sonucu üst ve alt keser dişlerine başka bir merkezde acil tedavi yapılmıştır. Yapılan klinik muayene sonucunda hastanın alt ve üst keser dişlerinde frez ve kompozit rezin ile ilk müdahale olarak rijit splint yapıldığı görülmüştür. 12 numaralı dişinde komplike kron-kök kırığı görülmüştür. 11 ve 42 numaralı dişler vitalite testine cevap vermemiştir. Restore edilemeyecek durumda olan 12 numaralı diş için çekim, 11 ve 42 numaralı dişlere kök kanal tedavisi yapılması kararı alınmıştır. Hastanın splinti söküldükten sonra 11 ve 42 numaralı dişlerine kök kanal tedavisi başlanmıştır. Kök kanalları kalsiyum hidroksitle geçici olarak doldurulmuştur. Dişler asemptomatik hale geldiğinde gutta-perka ve AH26 kanal patı ile doldurulmuşlardır. 12 numaralı diş çekilmiştir ve bu bölge için hasta başka bir merkezde implant yaptırmıştır. 5 ay sonra 41 numaralı dişten vitalite testine yanıt alınamamış ve 41 numaralı dişe de kök kanal tedavisi yapılmıştır. Hastanın 18 aylık takibi sonucunda travmaya maruz kalan dişlerde herhangi bir rezorbsiyon gözlenmemiş ve dişlerin asemptomatik olarak fonksiyonda olduğu görülmüştür.

Sonuç: Bu vakada hastaya yapılan splint, kök kanal tedavileri, implant uygulamalarıyla hastanın travmaya maruz kalan dişlerinde estetik ve fonksiyonun yeniden sağlandığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: dental travma, komplike kök kron kırığı, sublüksasyon

P-324**Multidisciplinary Treatment of Incisor Teeth after Dental Trauma: A Case Report**

Emine Zeynep Bal, Betül Güneş, Kübra Yeşildal Yeter

Eskişehir Osmangazi University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Eskişehir

Aim: The aim of this case report is to present the multidisciplinary treatment of upper and lower anterior teeth after dental trauma.

Case Report: A 25-year-old male patient was referred to the Faculty of Dentistry, Eskişehir Osmangazi University for examination. He had a work accident 16 days ago and his upper and lower incisor teeth were splinted at dental hospital. It was observed that the patient had rigid splinting with the combination of burs and composite as a result of the clinical examination. A complicated crown-root fracture in his right maxillary lateral incisor tooth was diagnosed during radiographic examination. Right maxillary central incisor tooth and right mandibular lateral incisor tooth did not respond to vitality test. Endodontic treatment was planned of the right maxillary central incisor tooth and right mandibular lateral incisor tooth. It was decided to extract maxillary lateral incisor tooth. Patient's splint was removed and endodontic access cavities of teeth 11 and 41 were prepared. The root canals were chemomechanically prepared and calcium hydroxide dressing was performed to root canals for 2 weeks. Then, the root canals were filled with AH Plus (Dentsply Maillefer, Tulsa, OK) and gutta-percha using cold lateral condensation technique. Maxillary lateral incisor tooth was extracted and implant was replaced at dental hospital. Right mandibular central incisor tooth did not respond to vitality test after 5 months later. Root canal treatment was performed to right mandibular central incisor tooth. It was observed that there was no root resorption and the teeth were clinically asymptomatic at 18 months follow-up.

Result: In this case report splinting, root canal treatment of 11, 41, 42 teeth and implant replacement after dental trauma supplied the aesthetics and function.

Keywords: complicated crown-root fracture, dental trauma, sublaxation

P-325**İnternal Kök Rezorpsiyonunun Biodentine ile Tedavisi: Olgu Sunumu**

Hafize Kılıç, Sadullah Kaya, Merve Yeniçeri Özata

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Diyarbakır

Amaç: Bu olgu sunumunda, internal kök rezorpsiyonu bulunan alt keser dişlerin biodentine kullanılarak tedavisi sunulmaktadır.

Olgu Sunumu: 17 yaşında erkek hasta sol alt keser dişinde mobilite şikayetiyle Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Kliniği'ne başvurdu. Hastadan alınan anamnezde herhangi bir sistemik hastalığının olmadığı öğrenildi. Yapılan klinik muayenede 32 ve 42 nolu dişlerde mobilite ve pink spot lezyon gözlemlendi. Radyografik muayenede 42 41 31 32 nolu dişlerde internal rezorbsiyon tespit edildi. 32 nolu diş rezorpsiyon defekti ile perfore olduğundan dişe çekim kararı verildi. Diğer dişlere ilk seans kalsiyum hidroksit uygulandı. İkinci seansta rezorpsiyon defektinin apikalinde bulunan kök kanalı, gütta-perka kon ve AH Plus kullanılarak lateral kondensasyon tekniğiyle dolduruldu. Rezorpsiyon kavitesini içeren kök kanalı, biodentine ile dolduruldu. Diş kompozit kullanılarak restore edildi ve hasta uzun süreli takibe alındı.

Bulgular: Bir yıllık takip radyografisinde intakt lamina dura ve sağlıklı alveolar kemik yapısı gözlemlendi. Klinik değerlendirmede, üç dişin asemptomatik ve fonksiyonel olduğu izlendi.

Sonuç: İnternal rezorpsiyon, dişin nadir bir rezorpsiyonu olup, kök kanalından başlar ve çevresindeki diş yapısını tahrip eder. İnternal kök rezorpsiyonlarının tedavisi biodentin kullanılarak mümkün olabilmektedir. Düzenli takip, iyileşmenin durumunu ve dişin genel prognozunu kontrol etmek için önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Biodentin, internal rezorbsiyon, pink spot

P-325**Treatment of Internal Root Resorption with Biodentine: A Case Report**

Hafize Kılıç, Sadullah Kaya, Merve Yeniçeri Özata

Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Diyarbakır

Aim: In this case report, treatment of lower incisor teeth with internal root resorption by using biodentine is presented.

Case Report: 17-year-old male patient was admitted to Dicle University Faculty of Dentistry Endodontics Clinic with complaints of mobility in the lower left incisor. It was learned that there was no systemic disease in the patient. In the clinical examination, mobility and pink spot lesion were observed on teeth 32 and 42. Radiographic examination revealed internal resorption on the teeth 41 41 32. Due tooth 32 was perforated with resorption defect, it was decided to extraction of the tooth. Calcium hydroxide was applied to other teeth during the first visit. At second visit the root canal apical to the resorption defect was filled using gutta-percha cones and AH Plus with lateral condensation technique. The root canal including resorption area was filled with biodentine. The teeth were restored with resin filling material and the patient was followed up for a long time.

Results: In nine months follow-up radiographic examination, intact lamina dura and healthy surrounding alveolar bone were observed. The clinical evaluation revealed that three teeth were asymptomatic and functional.

Conclusion: Internal resorption is an uncommon resorption of the tooth, which starts from the root canal and destroys the surrounding tooth structure. Treatment of internal root resorption is possible using biodentine. Regular recall is important to check the process of healing and for the overall prognosis of the tooth.

Keywords: Biodentine, internal resorption, pink spot

P-326**Periapikal Lezyonlu Dişlerin Cerrahi Olmayan Endodontik Tedavisi: Olgu Sunumu**

Hafize Kılıç, Sadullah Kaya, Gizem Akın Tartuk

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Diyarbakır

Amaç: Bu vaka sunumunun amacı, periapikal lezyonlu dişlerin cerrahi olmayan endodontik tedavisini ve postoperatif takip bulgularını sunmaktır. 20 yaşındaki erkek hasta kliniğimize palatinal bölgede bulunan şişlik şikayetiyle başvurdu. Rutin radyografik teknikler ile elde edilen muayene bulgularında 21 22 23 nolu diş kökleriyle ilişkili periapikal lezyon teşhis edildi. Kök kanalları Recipro R25 (VDW GmbH, Münih, Almanya) döner eğe sistemiyle şekillendirildi. İrrigasyon için %2,5'lik NaOCl ve %17'lik EDTA uygulandı. Son yıkama, distile su ve %2'lik klorheksidin irrigasyon solüsyonu ile yapıldı. Kanal içi medikament olarak kalsiyum hidroksit kullanıldı. İkinci seansta asemptomatik olan dişlerin kök kanalları, kalsiyum hidroksit esaslı kanal dolgu patı (Sealapex, Sybron-Kerr, Romulus, MI, ABD) ve gütä perka ile dolduruldu ve kompozit rezin ile daimi restorasyonu yapıldı.

Bulgular: Bu olgunun 9 aylık takip kontrollerindeki klinik ve radyografik değerlendirmelerde herhangi bir patolojiye rastlanmadı.

Sonuç: Günümüzde ilk olarak cerrahi olmayan endodontik tedavi düşünülmemekte ve periradüküler patolojinin çözülmesinde bu tedavi başarısız olduğunda, cerrahi olmayan tekrarlayan tedavi yada periapikal cerrahi gibi ek seçenekler düşünülmelidir. Ayrıca periyodik takipler çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Cerrahi olmayan endodontik tedavi,kalsiyum hidroksit, periapikal Lezyon

P-326**Nonsurgical Endodontic Treatment of Teeth with Periapical Lesions: A Case Report**

Hafize Kılıç, Sadullah Kaya, Gizem Akın Tartuk

Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Diyarbakır

Aim: The aim of this case report is to present non-surgical endodontic treatment of periapical lesions and postoperative follow-up findings.

Case: A 20-years-old male patient was applied to our clinic with a swelling in the palatal region. Large periapical lesion related to 21-22-23 numbered teeth roots were diagnosed by routine radiographic techniques. Root canal was shaped with Recipro R25 (VDW GmbH, Munich, Germany). Irrigation with 2.5% NaOCl and 17% EDTA was performed during the mechanical preparation. Distilled water and 2% CHX solution were used for final irrigation. Calcium hydroxide (Ca(OH)₂) was used as the intracanal medicament. At secand visit the root canals of the asymptomatic teeth were filled with calcium hydroxide based canal sealant (Sealapex, Sybron-Kerr, Romulus, MI, USA) and gutta percha. Permanent restoration was performed with composite resin.

Results: Clinical and radiographic evaluations of 9 months follow-up controls of this case did not reveal any pathology.

Conclusion: The current tendency is to initially offer nonsurgical endodontic treatment, and when this treatment does not succeed in resolving the periapical pathosis, additional options must be considered, such as nonsurgical retreatment or periapical surgery. Also, periodic follow-up examinations are very important.

Keywords: Nonsurgical endodontic treatment,calcium hydroxide, periapical lesion

P-327**CAD/CAM Yöntemiyle Rezin Nano-Seramik Onley Restorasyon***Betül Arslan, Ceyda Başak İnal, Levent Nalbant*

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Dijital diş hekimliği teknolojisi bilgisayar destekli tasarım/bilgisayar destekli üretim (CAD/CAM) sistemi ile daha iyi kenar uyumuna sahip hassas restorasyonların hızlı bir şekilde üretimine olanak sağlamaktadır. Günümüzde inley, onley, endokron gibi restorasyonların tek seansta üretim ve teslim prosedürü sıklıkla uygulanmakta ve hastalar tarafından tercih edilmektedir. Aşırı madde kaybına uğramış posterior dişlerin restorasyonunda onleyler dişlerin yapısal bütünlüğünün korunması sayesinde full krona bir alternatif olmuştur. Çalışmanın amacı aşırı kron harabiyeti olan molar dişlerin protetik restorasyonunda alternatif restoratif yaklaşımları göstermektir.

Olgu Sunumu: Bu olgu sunumunda aşırı madde kaybı olan molar dişlerin CAD/CAM sistemi ile hazırlanan onley restorasyonlar ile rehabilitasyonu 2 olguda ele alındı. Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi bölümüne molar dişlerinde aşırı kron harabiyeti şikayetiyle gelen iki kadın hastada yapılan klinik ve radyolojik incelemede onley endikasyonu konuldu. Birinci olguda hasta daha önce kanal tedavisi uygulanmış 26 numaralı dişinde kompozit restorasyonunu kaybetmiştir. İkinci olguda hasta 36 numaralı vital dişte kompozit restorasyon kırığı şikayeti ile fakültemize başvurmuştur. Her iki hastada dişlerin preparasyonu onley restorasyona uygun şekilde yapıp intraoral tarayıcıda dijital olarak taranarak CAD yazılımına aktarıldı. Sanal model üzerinde restorasyonun tasarımı yapıldı. Materyal olarak Lava Ultimate restorative blok seçildikten sonra kazıma işlemine geçildi. Daha sonra elde edilen restorasyonlar ağız içinde prova edilip gerekli uyumlamalar yapıldıktan sonra dual cure rezin simanla yapıştırıldı ve ağız içinde polisaj yapıldı.

Sonuç: Hastalar üçüncü ve altıncı aylarında kontrol seanslarına çağırıldı ve klinik muayenede herhangi bir kenar uyumsuzluğuna rastlanmadı. Sonuç olarak; CAD/CAM sistemleri yapısal ve biyomekanik bütünlüğü bozulmuş posterior dişlerin restorasyonlarında başarılı bir şekilde kullanılmaktadır. Bu tekniğin en önemli avantajı ise tek seansta üretilmesi ve adaptasyonudur.

Anahtar kelimeler: CAD/CAM, onley, lava ultimate, rezin-nano seramik

P-327**Resin Nano-Ceramic Onlay Restoration with CAD/CAM System***Betül Arslan, Ceyda Başak İnal, Levent Nalbant*

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara

Purpose: Digital dentistry enables the production of precise restorations with better edge compatibility using computer-aided design/computer-aided manufacturing (CAD / CAM) technology. To restore posterior teeth which have extensive loss of tooth structure, onlays have become a treatment option versus to full crown restorations with preserving the structural integrity of the teeth. The aim of this case report is to show an alternative restorative approach in prosthetic restoration of molar teeth with excessive crown destruction.

Case: In this case report, the rehabilitation of molar teeth with extensive material loss and CAD / CAM restorations were presented. Two women were referred to Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, after the clinical and radiographic examinations, onlay restorations were decided to treat the teeth. In the first case, the patient lost the composite restoration in the tooth of 26 which had previously been treated with endodontical treatment. In the second case, the patient had a vital tooth restoration fracture. In both patients, the preparations of the teeth were performed in accordance with the onlay restoration, the prepared teeth were digitally scanned in the intraoral scanner, and transferred to the CAD software. The restoration was designed on the virtual model. Lava Ultimate (resin nano ceramic) block were selected as the restorative material, and then the milling process were completed. The fit of the restorations were checked intraorally and adjustments were made, if necessary. The restorations were cemented with a resin cement and polished in situ.

Result: The patients were followed up after the third and sixth months of the prosthesis delivery, and any gaps were not observed at the restoration margin. As a result; CAD / CAM systems are used successfully in restoration of posterior teeth with structural and biomechanical integrity.

Keywords: CAD / CAM, onlay, lava ultimate, resin-nano ceramics

P-328**Geniş Periapikal Lezyona Sahip Dişlerin Cerrahi Gerektirmeyen Endodontik Tedavisi: İki Olgu Sunumu***Melis Oya Ateş, İrem Cansu Kara, Tülin Doğan, Sevim Koşumcu*

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Bu olgu sunumunda geniş periapikal lezyona sahip mandibular premolar ve molar dişlerin cerrahi olmayan endodontik tedavisi ve iyileşmesi sunulmaktadır.**Olgu 1 ve 2:** Herhangi bir sistemik rahatsızlığı bulunmayan 36 yaşında erkek hasta #44 numaralı dişinde ve 26 yaşında kadın hasta #46 numaralı dişinde ağrı ve şişlik şikayeti ile endodonti kliniğine başvurdu. İntraoral ve radyografik muayene sonrasında #44 numaralı dişte zayıf obturasyona sahip kanal tedavisinin mevcut olduğu görüldü. Her iki dişe de kronik apikal periodontitis teşhisi konuldu. #44 numaralı dişteki bir önceki kök kanal dolgu materyali Resiproc Gold Endomotor (VDW, Munich, Germany) ve R25 Resiproc Blue döner enstrüman (VDW, Munich, Germany) kullanılarak uzaklaştırıldı. Her iki dişte de kök kanalları Protaper Next (Dentsply, Ballaigues, Switzerland) X1, X2 ve X3 eğeleri sırasıyla kullanılarak prepare edildi. Tüm preparasyon işlemleri esnasında %5,25' lik NaOCl (Promida, Eskişehir, Türkiye) kullanıldı. Kanallara medikaman olarak kalsiyum hidroksit yerleştirildi ve geçici olarak restore edildi. İkinci seansta kanal içi medikaman NaOCl ve EDTA kullanılarak uzaklaştırıldı. Son irrigasyon için sırasıyla %17' lik EDTA (Promida, Eskişehir, Türkiye) serum fizyolojik (Polifarma, Tekirdağ, Türkiye), ve %2' lik klorheksidin (Prochex, Eskişehir, Türkiye) kullanıldı ve kök kanalı paper point ile kurulandı. Kök kanalları pat (AH Plus, Konstanz, Germany) ve gutta-perka (Dia Dent, Seoul, Korea) kullanılarak soğuk lateral kondansasyon tekniğine uygun olarak dolduruldu. Daimi restorasyon (Clearfil Majesty, Okayama, Japan) sonrasında hasta 2 yıl süresince klinik ve radyografik olarak takip edildi.**Sonuç:** 12. ve 24. aydaki takiplerde hastalarda klinik bir semptomun olmadığı ve radyografilerde lezyonun tamamen iyileştiği görüldü. Günümüzde periapikal patolojilerin tedavisinde cerrahi olmayan endodontik tedavi ilk seçenek olmalıdır.**Anahtar Kelimeler:** Endodontik Başarısızlık, Kök Kanal Tedavisi, Periapikal Lezyon**P-328****Non-Surgical Endodontic Treatment of Teeth with Large Periapical Lesion: Two Case Reports***Melis Oya Ateş, İrem Cansu Kara, Tülin Doğan, Sevim Koşumcu*

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Bolu

Aim: In this case report, non-surgical endodontic treatment of mandibular premolar and molar teeth with large periapical lesion is presented.**Case Report 1 and 2:** A 36-year-old man with no systemic disease in the tooth #44 and a 26-year-old female patient in the tooth #46 came to the endodontics clinic with the complaint of pain and swelling. Intraoral and radiographic examination showed that # 44 had obstructed insufficient canal obturation. Both teeth were diagnosed with chronic apical periodontitis. Reciproc Gold Endomotor (VDW, Munich, Germany), and R25 Resiproc Blue (VDW, Munich, Germany) which is a rotating instrument were used to remove previous root canal filling material in the tooth #44. In both teeth, root canals were prepared using Protaper Next (Dentsply, Ballaigues, Switzerland) X1, X2 and X3 files respectively. %5.25 NaOCl (Promida, Eskişehir, Türkiye) was used during all preparation procedures. Calcium hydroxide was placed into the root canals and temporarily restored. In the second appointment, the intracanal medicament was removed using NaOCl and EDTA. For the last irrigation % 17 EDTA (Promena Eskişehir, Turkey) saline (Polifarma, Tekirdağ, Turkey), and % 2 chlorhexidine (Prochex, Eskişehir, Turkey) were used respectively, and dried with endodontic paper points. The root canals were filled using the sealer (AH Plus, Konstanz, Germany) and gutta-percha (Dia Dent, Seoul, Korea) according to the cold lateral condensation technique. After permanent restoration (Clearfil Majesty, Okayama, Japan), the patient was followed up clinically and radiographically for 2 years.**Conclusion:** At 12 and 24 months follow-up, patients had no clinical symptoms and radiographs showed complete improvement of the lesion. Endodontic treatment should be the first choice in the treatment of periapical pathologies.**Keywords:** Endodontic Failure, Periapical Lesion, Root Canal Treatment.

P-329**Zonguldak Kömür Ocaklarında Çalışan İşçilerin Periodontal Hastalık Farkındalığının Değerlendirilmesi***Merve Küçüköğlü, Murat İnanç Cengiz*

Zonguldak Bülent Ecevit Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Zonguldak

Amaç: Bu anket çalışmasının amacı Zonguldak kömür ocaklarında çalışan işçilerin periodontal hastalık farkındalıklarının değerlendirilmesidir.

Olgu Sunumu: Ankete 40 yaş altı 252, 40-65 yaş arası 24 erkek birey toplamda 276 erkek birey katılmıştır. Çalışanların dişeti sağlığı durum farkındalıklarını değerlendirmek için çeşitli sorular sorulmuştur. “dişleriniz kanıyor mu?” sorusuna %39,13 evet cevabı, %60,86 hayır cevabı alınmıştır. “ dişleriniz sallanıyor mu?” sorusuna ise %14,8 evet cevabı, %82,24 hayır cevabı, %2,8 bilmiyorum cevabı alınmıştır. “ Dişeti çekilmeniz var mı? Dişleriniz uzamış gibi hissediyor musunuz? ” sorusuna ise %22,10 evet, %61,95 hayır, %15,94 bilmiyorum cevabı alınmıştır. Çalışanların geçmiş dişeti sorunlarını irdelemek için “Diş eti sorununuz oldu mu veya doktorunuz dişeti hastalığınız olduğunu söyledi mi?” sorusu sorulmuştur. %17,02 evet, %72,10 hayır, %10,86 hatırlamıyorum cevabı alınmıştır. “Dişleriniz kanıyor mu?” sorusuna evet cevabı verenlerin %29,8'i, “Dişleriniz sallanıyor mu?” sorusuna evet cevabı verenlerin %27,5'i, “Dişeti çekilmeniz var mı?” sorusuna evet cevabı verenlerin %28,33'ü daha önce dişeti sorunu olduğunu ve doktorunun bu konuda bilgilendirdiği tespit edilmiştir.

Sonuç: Yaptığımız anket sonucunda kömür ocaklarında çalışanların periodontal hastalık riskinin yüksek olduğunu düşünmekteyiz. Bu nedenle maden işçileri için periodontal hastalık farkındalığının oluşturulması ve periodontal hastalığa yakalanma riski açısından koruyucu önlemler alınması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Farkındalık, İş Sağlığı, Kömür Madeni, Periodontal Hastalık

P-329**Evaluation of Periodontal Disease Awareness of Workers in Zonguldak Coal Mines***Merve Küçüköğlü, Murat İnanç Cengiz*

Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Zonguldak

Aim: The aim of this survey study is to evaluate the periodontal disease awareness of the workers in Zonguldak coal mines.

Case: The study population has 276 male employees; 252 employees are under the age of 40, 24 employees are 40-65 age. Various questions were asked to evaluate the employees' gingival health status awareness. “Are your teeth bleeding?” %39,13 answered the question as yes, % 60,86 said no. “Are your teeth swinging?” %14,8 of the answer to the question as yes, %82,24 said no, %2,8 do not know, was taken as answer. “ Do you have gingival recession? Do you feel like your teeth are prolonged?” we asked. %22,10 yes, %61,95 no, %15,94 do not know, was taken as answer. To find out past gingival problems of employees, “Have you had a gingival problem or did your doctor tell you that you have gingival disease?” we asked. %17,02 yes, %72,10 no, I do not remember %10.86, was taken as answer. Are your teeth bleeding? %29.8 of those who answer yes to the question, do your teeth shake? %27.5 of those who answered yes to the question, %28.33 of those who answered yes to the question of whether you have gingival withdrawal, it was determined that they had previously had gingival problem and informed about it by a dentist.

Result: As a result of our survey, we think that the risk of periodontal disease is high among those working in coal mines. For this reason, periodontal disease awareness should be established for mine workers and protective measures should be taken for the risk of periodontal disease.

Keywords: Awareness, Coal Mining, Occupational Health, Periodontal Diseases

P-330**Total Dişsiz Bir Hastanın All-on-4 Konsepti ile Tedavisi: Olgu Sunumu***Elif Yeğin¹, Mobin Nesiri²*¹Biruni Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul²Biruni Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: All-on-4 tedavi konsepti, posterior bölgelerde ciddi kemik rezorpsiyonu bulunan total dişsiz çenelerde, ileri cerrahi tekniklere gerek kalmaksızın uygulanan implant destekli bir tedavi yöntemidir. Anterior bölgeye 90° açı ile iki adet, posterior bölgeye 45° açı ile eğimli iki adet implant yerleştirilerek, toplam dört implant ile sabit protetik restorasyon yapımına olanak sağlamaktadır. Bu olgu sunumunda, total dişsiz bir hastanın All-on-4 konsepti ile protetik rehabilitasyonunun sunulması amaçlanmıştır.

Olgu sunumu: Herhangi bir sistemik hastalığı bulunmayan, total dişsizliğe sahip 57 yaşındaki bayan hasta implant destekli sabit protetik restorasyon yaptırmaya talebiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik muayenenin ardından, detaylı inceleme için hastadan dental volumetrik tomografi alındı. Yapılan inceleme sonucunda, her iki çene posterior bölgede kemik augmentasyonu gereksinimi olduğu tespit edildi. Tedavi süreci konusunda bilgilendirilen hasta, ileri cerrahi prosedürleri ve gerektirdiği süreci kabul etmediğinden All-on-4 konseptine yönlendirildi. İmplantların yerleşimini takiben 3 ay sonra protetik rehabilitasyona başlandı. Metal destekli porselen hibrit protez tercih edilen hastada, restorasyon uyumu alınan radyografi ile kontrol edildi. Okluzal uyumlamalar tamamlandıktan sonra cila işlemi uygulanan restorasyon, multi-unit abutmentlere vidalandı. Hasta, oral hijyen prosedürleri konusunda bilgilendirildi.

Sonuç: Posteriorda ciddi kemik rezorpsiyonu bulunan dişsiz çenelerde, anatomik sınırlamalar ve ileri cerrahi prosedürlerin neden olduğu yüksek komplikasyon riski olmaksızın All-on-4 tekniği ile sabit protetik rehabilitasyon mümkün olmaktadır. Ancak, olası biyomekanik komplikasyonlara karşı uzun dönem klinik takip gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: All-on-4, dental implant, total dişsizlik

P-330**All-on-4 Treatment of an Edentulous Patient: A Case Report***Elif Yeğin¹, Mobin Nesiri²*¹Biruni University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İstanbul²Biruni University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Objective: All-on-4 concept is a treatment method without a need for advanced surgical procedures for fixed prosthetic rehabilitation of edentulous jaws that have a significant bone loss at posterior areas. The system includes a total of four dental implants; anterior implants are placed vertically and posterior implants are tilted distally at 45 degrees. In this case report, we aimed to present the treatment of an edentulous patient with All-on-4 concept.

Case presentation: A 57 years old female patient without any systemic disease, was admitted to our clinic with a demand for fixed prosthetic restoration. Following the clinical examination, dental volumetric tomography was taken for more detailed analysis and it was stated that there was a need for bone augmentation for posterior areas of both jaws. The patient rejected the advanced surgical procedures and long time intervals when she was informed about the treatment procedures. So, she was conducted to All-on-4 concept. Prosthetic rehabilitation started 3 months after implant placement. Metal supported porcelain hybrid prostheses was preferred and the fit of the restoration was checked by a radiography. After occlusal adjustment, the restoration was polished and were screwed to the multi-unit abutments. Oral hygiene procedures were explained to the patient.

Conclusion: Fixed-prosthetic rehabilitation is possible with All-on-4 technique in edentulous jaws with severe bone resorption in the posterior region without anatomic limitations and any risk of complications due to advanced surgical procedures. However, long-term clinical follow-up is required for possible biomechanical complications.

Keywords: All-on-4, dental implant, edentulism

P-331**Lokalize Dişeti Çekilmeleri Tedavisinde Titanyum Plateletten Zengin Fibrin (T-PRF) Uygulamaları; Vaka Serisi***Bilge Cansu Uzun¹, Esra Ercan², Mustafa Tunalı³*¹Manisa Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Manisa²Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Çanakkale³Bezmialem Vakıf Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Lokalize dişeti çekilmeleri birçok faktöre bağlı olarak meydana gelmektedir. Sert travmatik fırçalama alışkanlığı, keratinize dokunun yetersiz olması, dişin pozisyonu, ortodontik tedaviler sonucu alveol kemiğin incelenmesi ve okluzal travma dişeti çekilmelerine sebep olabilir. Dişeti çekilmelerinin sonucunda çekilme bölgelerinde plak kontrolü azalabilir bu durum diş hassasiyetlerine ve kök yüzey çürüklerine neden olabilir. Dişeti çekilmelerinin oluşmasında önemli faktörler olan güçlü kas etkilerini azaltmak ve sıg vestibul derinliği arttırmak için yeni cerrahi yöntemler geliştirilmektedir.

Bu vaka serisinde 5 tane Miller I-II lokalize dişeti çekilme defektinin cerrahi tedavisi ve 6 aylık takibi anlatılmıştır. Başlangıç çekilme derinlikleri ortalama 4 mm, yapışık dişeti genişliği ortalama 3,25 mm idi. T-PRF kullanılarak, Modifiye tünel veya Çift Papil yöntemleri ile beraber frenulum kas bağlantıları uzaklaştırılarak ve vestibul derinlik artırılarak apikaldeki stres elimine edildi. 6 aylık takip sonucunda lokalize dişeti çekilmelerinde % 80 oranında tam kök kapanması ve ortalama 3,7 mm yapışık dişeti genişliğinde artış elde edildi. T-PRF, lokalize dişeti çekilmelerinin tedavisinde hücresel göçü sağlayan yapı iskelesi ve tamamen otojen biyolojik özellikleri sayesinde estetik ve fonksiyonel başarılı sonuçlar sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: Dişeti çekilmesi, T-PRF, kök kapanması, estetik

P-331**Titanium Platelet Rich Fibrin (T-PRF) Applications in the Treatment of Localized Gingival Recessions; Case Series***Bilge Cansu Uzun¹, Esra Ercan², Mustafa Tunalı³*¹Manisa Dental Hospital Clinic of Periodontology, Manisa²Çanakkale Onsekiz Mart University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Çanakkale³Bezmialem Vakıf University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul

Localized gingival recessions can occur due to many factors. Hard tooth- brush habits, less keratinized tissue, tooth position, reduced alveolar bone plate thickness after orthodontic treatment and occlusal trauma can cause gingival recessions. Plaque control can be reduced as a result of gingival recessions that can lead to tooth hypersensitivity and caries on the root surface. New surgical methods have been developed to reduce the effects of strong muscle and increase shallow vestibule depth which are important reasons for gingival recessions. In this case series, surgical treatment of 5 Miller I-II localized gingival recession defects and 6-month follow-up are described. Initial average gingival recession depth was 4 mm and average keratinized gingival width was 3.25 mm. Gingival apical stress was eliminated by removing frenulum muscle attachment and increasing the vestibul depth which was performed with modified tunnel technique or double papil flep using T-PRF.

This case series was obtained 80% completed root coverage and average 3,7mm keratinized tissue gain at follow up 6 months. T-PRF has aesthetic and functional successful results in the treatment of localized gingival recessions due to its pure autogenous biological properties and its scaffold that providing cellular migration.

Keywords: Gingival recession, T-PRF, root coverage, esthetic

P-332

Class-III ve Çapraz Kapanış İlişkisi Olan Hastada Tüm Ağız Metal Destekli Porselen Restorasyon*Alaaddin Kılıçaslan¹, Hanefi Kurt¹, Çağrı Delilbası²*¹Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Dis Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul²Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,, Agiz, Dis ve Cene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul**Amaç:** Bu çalışmanın amacı alt çene tam dişsiz ve class-III kapanışa sahip hastaya doğru fonksiyon ve estetiği geri kazandırmaktır.**Olgu:** 45 yaşında, erkek hasta. Kliniğimize diş eksiklikleri ve eski protezlerinin görünümü şikayetiyle başvurmuştur. Alınan anamnezinde herhangi bir sistemik rahatsızlığa rastlanmamıştır. Yapılan ağız içi muayenesinde üst çenede dar bir kavis, bundan kaynaklı 4. bölgede çapraz kapanış ilişkisi görülmüş, bununla beraber iskeletsel olarak class-III bir kapanışa sahip olduğu fark edilmiştir. Tam dişsiz alt çeneye uygun kemik hacminden dolayı 5 tane implant yerleştirilebilmiştir. Üst çenede var olan dişlerin periodontal durumları, kron/kök oranları ve restoratif durumları uygun olduğundan dolayı herhangi bir implant ihtiyacı yoktur. Hastaya alt çeneye 5 implant üzeri sabit bir metal destekli porselen köprü, üst çeneye de yine tek parça metal destekli köprü seçeneği sunulmuştur. Hastanın onayı alındıktan sonra eski restorasyonları sökülmüş, doğal dişlere preperasyon esnasında perforasyon öngörüldüğünden kanal tedavileri yapılmıştır. Seanslar arasında kendi eski restorasyonları hastaya geçici köprüler olarak kullanılmıştır. Yine hastanın sol alt premolar dişleri okluzyon düzlemini yükselteceği ve restorasyonlara gerekli yeri sağlamayacağından dolayı çekilmiştir. Preprotetik aşama tamamlandıktan sonra üst çenedeki dişlerin preperasyonu yapılmıştır. Preperasyonlar kapanış ilişkisini düzeltebilmek amacıyla palatinallerden mümkün olduğunca fazla, bukkalardan ise daha minimal olacak şekilde chamfer basamak tarzında yapılmıştır. Preperasyonlar tamamlandıktan sonra ölçüler adisyon silikonuyla, kapanış kaydı ise yine silikon kayıtlarla alınmıştır. İlk olarak alt yapının provasını yapabilmek için laboratuardan plastik kapşonlar istenmiştir. Yapılan plastik provada herhangi bir problem olmadığı görülünce metal altyapılar laboratuardan istenmiştir. Aynı şekilde metal provada da herhangi bir sorun görülmemiş, hastanın isteğine göre porselen rengi seçilip bitim restorasyonlar hazırlanmıştır.**Sonuç:** Bitim aşamasında gerekli statik ve dinamik okluzyon kontrolleri yapılmış, marjinal uyum, restorasyonların renk ve şekil durumuna bakılmıştır. Hastanın da onayı alındıktan sonra restorasyonlar önce geçici bir materyal ile, 2 hafta sonra da daimi olarak simante edilmiştir. Hastaya gerekli oral hijyen eğitimi verilmiş ve düzenli kontrollere çağırılmıştır.**Anahtar Kelimeler:** Çapraz Kapanış, Class-III ilişki, estetik bölge

P-332

Full Mouth Porcelain Fused to Metal Restorations with Crossbite and Class-III Relation*Alaaddin Kılıçaslan¹, Hanefi Kurt¹, Çağrı Delilbası²*¹Medipol University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontic, İstanbul²Medipol University Faculty of Dentistry, Department of Oral Maxillofacial Surgery, İstanbul**Objective:** The aim of this study is to recover the right esthetic and function in the patient with class-III and crossbite occlusion.**Case:** A 45 years old, male patient referred to our clinic with a complaint of missing teeth and situation of his old restorations. During intraoral examination it was seen that there were some missing teeth and porcelain fused to metal crowns with color incompatibility in maxilla. And there were only two premolars in third stage of the mandibula. Preprothetically we have made root canal treatments for the possible perforations in maxillary teeth. And we placed five implants due to bone situations in mandibula and because of the occlusal plane relation we have extracted the premolars. We've done the preperations to correct the relation between maxilla and mandibula with chamfer type at the gingival level. The impression was made with addition type silicone and bite registration and centric relationship was recorded with bite registration materials. During the substructive try in phase, ideal centric and excentric occlusion were checked. Any inconsistency or marginal clearance was observed in the restorations. After porcelain try in phase we checked the color and shape harmony.**Conclusion:** During the finishing phase, the static and dynamic occlusion, balance and adaptation and color matching were checked. After confirmation of the patient restoration was sent to the polishing process. Subsequently, was cemented with zinc polycarboxylate cement. Patient was called for periodic intervals.**Keywords:** Crossbite, Class-III relation, Esthetic area

P-333**Koronal Üçlü Kök Kırığı Olan Bir Ön Kesici Dişin Tedavisi**

Selma Emin Oglou¹, Funda Çağırır Dindaroğlu¹, Kemal Aksoy²

¹İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, İzmir

²İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: İmmatür dişlerin pulpal yaralanma tedavisi endodontik tedavi esnasında teknik zorluklar yaratır. Apeksifikasyon tedavisi gören dişlerin, incelmış dentin duvarları nedeniyle yüksek oranda kök kırığı riski bulunmaktadır. Bu olgu sunumunun amacı, koronal üçlü kök kırığı olan bir santral kesici dişin multidisipliner tedavi yönetiminin sunulmasıdır.

Olgu Sunumu: 11 yaşında kız hasta, sağ ön kesici dişinde ciddi mobilite ile kliniğe başvurdu. Diş öyküsünde, apeksifikasyon tedavi prosedürüne 2 yıl önce başladığı ancak hastanın randevusunu yaklaşık 12 ay ihmal ettiği öğrenildi. Klinik muayenede koronal fragmanda 3 mm horizontal mobilite, perküsyon hassasiyeti ve periapikal bölgede fistül varlığı gözlemlendi. Radyografik incelemede, maksiller sağ santral kesici dişte koronal üçlü kök kırığı ve kırık hattı çevresinde dikey kemik kaybı aynı zamanda apikal de kalsifikasyon gözlemlendi. Diş malpoze ve kırık hattı dişeti oluğunda olduğu için splint tedavisi düşünülmeydi. Kırık hattını görünür hale getirmek için flep ameliyatı yapıldı, koronal fragman yavaşça çıkartıldı; endodontik tedavi ve fiber post uygulandı daha sonra koronal fragman, kendiliğinden sertleşen bir dental adeziv ile tekrar yapııştırıldı. Giriş kavitesi kompozit rezin ile restore edildi. 12. ayın sonunda diş semptomsuz, fonksiyonel ve estetik olarak kabul edilebilir sonuçlara sahipti ve herhangi bir periapikal patoloji gözlemlenmedi.

Sonuç: Genç hastalarda kök kırığına sahip dişlerin stabilize edilmesi bu dişlerin uzun süre kullanılmasını sağlar. Bu olgu sunumunda koronal üçlü kök kırığı olan bir ön kesici dişin tedavisi ve 1 yıllık takip boyunca gözlenen sonuçları sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Kök kırığı, Travma, Apeksifikasyon

P-333**Management of Coronal One-Third Root Fracture of an Anterior Tooth**

Selma Emin Oglou¹, Funda Çağırır Dindaroğlu¹, Kemal Aksoy²

¹İzmir Katip Celebi University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İzmir

²İzmir Katip Celebi University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İzmir

Aim: The treatment of a pulpal injury of immature teeth creates technical difficulties for endodontic treatment. Teeth undergoing apexification treatment have high crown-root fracture risks because of the thin dentinal walls. The aim of this case report is to present the multidisciplinary management of a coronal one-third root fracture of a central incisor.

Case: A 11 years old girl patient referred to the clinic with a severe mobility in right central incisor. The dental history disclosed that the apexification procedure had been started two year ago but the patient neglected his appointment for about 12 months. Clinical examination revealed the presence of 3 mm horizontal mobility on the coronal fragment, percussion sensitivity and fistula formation in the periapical area. In radiographic examination, a dislocated coronal one-third root fracture of maxillary right central incisor and vertical bone loss around the fracture line and apical calcification was observed. The splint was not considered because the fracture line was in the gingival sulcus and the tooth was malposed. Flap surgery was performed to make the fracture line visible, the coronal fragment was gently extracted; endodontic treatment and fiber post was performed and the coronal fragment was reattached with a self-cure dental adhesive. The access cavity of the tooth was restored with composite resin. At the end of the 12th month, the tooth was asymptomatic, functionally, esthetically acceptable and had no periapical pathology.

Conclusion: Stabilizing teeth with root fractures may allow such teeth survive for long periods for young patients. In this case report, the treatment management of coronal one-third root fracture of an anterior tooth is presented. Treatment results were maintained over 1 year follow up.

Keywords: Root fracture, Trauma, Apexification

P-334**Mandibular Anterior Bölgede Ağız Dışı Cilt Lezyonu Olan Hastanın Cerrahi Olmayan Endodontik Tedavisi***Kübra Bozsoy, Elif Kalyoncuoğlu, Ali Keleş*

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Samsun

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalına başvuran 23 yaşındaki kadın hastanın başarısız protetik restorasyondan kaynaklanan okluzal travma sebebiyle 32 nolu dişinden kaynaklı akut apikal apse oluşmuş ve mevcut yumuşak doku invazyonu sonucu ağız dışı kütanöz lezyon meydana gelmiştir. Hastanın protetik restorasyonlarının sökülmesinin ardından klinik muayene yapıldı. İlgili diş elektrikli pulpa testine negatif cevap verirken perküsyon testine pozitif cevap verdi. Daha sonra hastanın 32 nolu dişine kök kanal tedavisi başlandı. Kanal preperasyonunun ardından medikaman olarak kalsiyum hidroksit uygulandı. Herhangi bir antibiyotik reçete edilmedi. İkinci seans kontrollerinde kütanöz lezyonun küçüldüğü, semptomların iyileştiği görüldü ve kök kanal tedavisi tamamlandı. Beşinci ay takibinde ilgili dişte herhangi bir semptom olmadığı tespit edildi. Ancak, protetik restorasyondan kaynaklı prematür temas sebebiyle 42 nolu dişte akut apikal periodontitis gelişti. İlgili dişe kök kanal tedavisi başlandı ve ara seans medikamanı olarak kalsiyum hidroksit uygulandı. Semptomlar geçtikten sonra kök kanal tedavisi tamamlandı. Hasta tekrar kontrole çağrıldı.

Anahtar Kelimeler: akut apikal abse, cerrahi olmayan endodontik tedavi, ekstraoral şişlik**P-334****Non-surgical Endodontic Treatment of an Extraoral Cutaneous Lesion in Anterior Mandibular Region***Kübra Bozsoy, Elif Kalyoncuoğlu, Ali Keleş*

Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Samsun

Acute apical abscess occurred caused by tooth numbered 32 of a 23-year-old woman having admitted to Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics due to occlusive trauma caused by failed prosthetic restoration and extraoral cutaneous lesion occurred the result of the existing soft tissue invasion. After the removal of the prosthetic restorations of the patient, clinical examination was performed. The relevant tooth responded positively to the percussion test while giving a negative response to the electrical pulp test. Then root canal treatment was initiated on the patient's tooth numbered 32. After the root canal preparation, calcium hydroxide was applied as a medicament. No antibiotics were prescribed. In the second appointment, the cutaneous lesion was reduced, the symptoms improved and root canal treatment was completed. At the fifth month follow-up, no symptoms were observed in the relevant tooth. However, acute apical periodontitis developed in the tooth numbered 42 due to premature contact caused by prosthetic restoration. Root canal treatment was initiated to the relevant tooth and calcium hydroxide was applied as a medicament. After no symptoms have remained, root canal treatment was completed. The patient was called back for follow-up.

Keywords: acute apical abscess, extraoral swelling, non-surgical endodontic treatment

P-335**Yeni Bir LED Işığının Teşhiste Kullanılması***Elif Kanberoğlu, Betül Kargül*

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Çalışmamızın amacı çocuklarda ağız içi muayenede çift dalga boyuna sahip LED ışıklarının kullanımının değerlendirilmesidir.

Yöntem: D-light Pro (LED, GC Europe) yüksek performanslı, çift dalga boyuna sahip polimerizasyon ışık kaynağıdır. Yüksek ve düşük güçlü iki farklı kürleme moduyla birlikte teşhis moduna da ayarlanabilir. Teşhis modunda, UV ışığına yakın bir ışık kullanılarak teşhiste her zaman çıplak gözle görülemeyen aktif plak, enfekte dentin, mikrosızıntı, fissur ve arayüzdeki bakteri aktivasyonunu ve çatlak gibi durumları tespit etmede yardımcı olur. LED ışığı uygulama öncesinde hasta velilerine onam formu imzalatılmıştır. Muayene öncesi dişler döner fırça ve su yardımı ile temizlenmiş ve diş ipi kullanılmıştır.

Bulgular: D-Light Pro, UV ışığına yakın mor renkli bir ışık kullanır ve çürük bölgeye uygulandığında sağlıklı diş dokusu yeşil renkli bir floresans oluştururken bakteri aktivitesinin olduğu bölgeler kırmızı renkli floresans oluşturmaktadır. Böylece çürüğün gözle seçilemeyen sınırları belirgin hale gelmektedir. Aynı şekilde enfekte dentine ve mikrosızıntının meydana geldiği eski restorasyon kenarlarına uygulandığında da bakterilerin etkin olduğu bölgeler kırmızı görüntü vermektedir.

Sonuç: LED ışık kaynakları çocuk hastalarda teşhiste kolaylık sağlamaktadır ve röntgen ihtiyacını azaltmak için görsel muayene yardımcı bir araç olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: diş çürükleri, teşhis, çift dalga boyuna sahip LED ışığı

P-335**Application of a Novel LED Curing Light for Diagnosis***Elif Kanberoğlu, Betül Kargül*

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul

Objective: The aim of our study is to evaluate the application of dual-wavelength LED curing lights in oral examination in pediatric patients.

Methods: D-light Pro (LED, GC Europe) is a high performance, dual wavelength polymerization light source. It can also be set to diagnostic mode with two different high and low power curing modes. It helps to detect situations that are not always visible to the naked eye in the diagnosis like the active plaque, bacterial activation in fissure and proximal caries, infected dentin and cracks by using a light close to UV light in diagnostic mode. The consent forms were signed by the parents before the application. Before the examination, the teeth were cleaned with the help of rotary brush and water then flossed.

Results: D-Light Pro uses a violet light, and when applied to the caries site, healthy tooth tissue creates a green fluorescent, while areas with bacterial activity produce red fluorescence. Thus, invisible limits of dental caries become apparent. Similarly, when applied to infected dentin and the old restorations margins where microleakage occur, the regions which have the active bacteria appear red.

Conclusion: LED light sources are applicable to diagnose in pediatric patients and can be used as an auxiliary method in visual inspection to reduce the need for x-rays.

Keywords: dental caries, diagnosis, dual-wavelength LED curing

P-336**Anterior Diastema Vakasının Direkt Kompozit Restorasyonla Rehabilitasyonu***Sümevra Topcu, Haluk Emre Özel, Neslihan Tekçe*

Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi\ Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Kocaeli

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı, maksiller anterior dişler arasında bulunan diastemanın direkt kompozit rezin restorasyon ile estetik rehabilitasyonunun değerlendirilmesidir.

Olgu Sunumu: Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi ABD'na başvuran 16 yaşındaki bayan hastanın muayenesi sonucu, maksiller anterior dişleri arasında diastema teşhis edildi. Dişler temizlendi, renk seçimi yapıldı ve dişlerin izolasyonu sağlandı. Dişlere %37'lik fosforik asit 20 sn uygulandı. Asit yıkanıp kurutulduktan sonra şeffaf bant dişeti oluğuna yerleştirildi. Yüzeyine adeziv rezin (Clearfil SE Bond 2, Kuraray, Japonya) uygulandı ve 20 sn LED ışık cihazıyla polimerize edildi. Dişin insizal kenarındaki opak alanlar masking liner ile maskelendi (Essentia, GC), daha sonra dişlerin palatinal kısmına mine kompoziti (Clearfil Majesty ES-2, A2 rengi, Kuraray, Japonya) uygulandı ve polimerize edildi. Uygulanan minenin üzerine body (Clearfil Majesty ES-2, A2 rengi, Kuraray, Japonya) yerleştirilip polimerize edildi. Son tabaka olarak mine kompoziti (Clearfil Majesty ES-2, A2 rengi, Kuraray, Japonya) uygulandı ve polimerize edildi. Bitirme ve polisaj işlemleri aşındırıcı diskler (Sof-Lex, 3MESPE, ABD) ve polisaj lastikleri ile yapıldı.

Sonuç: Dişlerde herhangi bir madde kaybına neden olmadan dişler arasında bulunan diastema kompozit rezin restorasyonu yapılarak başarılı şekilde kapatıldı.

Anahtar Kelimeler: Diastema, direkt kompozit rezin restorasyon, estetik

P-336**Rehabilitation of Anterior Diastema with Direct Composite Restoration***Sümevra Topcu, Haluk Emre Özel, Neslihan Tekçe*

Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontic, Kocaeli

Objective: The aim of this case report is to evaluate the esthetic rehabilitation of the diastema between the maxillary anterior teeth with the direct composite resin restoration.

Case: 16-years-old female patient applied to University of Kocaeli, Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry and diastema between maxillary anterior teeth were diagnosed. Teeth were cleaned, color was selected and teeth were isolated. 37% phosphoric acid was applied to the teeth for 20 seconds. After removing acid and drying surface, the transparent band was placed in the gingiva groove. Adhesive resin (Clearfil SE Bond 2, Kuraray, Japan) was applied to surface and polymerized with LED light for 20 second. The opaque areas on the inner side of the tooth were masked with a masking primer (Essentia light-cured composite), then the enamel composition (Clearfil Majesty ES-2, A2 shade, Kuraray, Japan) was applied to the palatinal parts of the teeth and polymerized. On top of the enamel applied to the body (Clearfil Majesty ES-2, A2 shade, Kuraray, Japan) was placed and polymerized. As a final layer, the enamel composition (Clearfil Majesty ES-2, A2 shade, Kuraray, Japan) was applied and polymerized. Finishing and polishing procedure were performed by discs (Sof-Lex, 3MESPE, USA) and polishing cups.

Conclusion: Diastema between the teeth was successfully closed with composite resin restoration without any loss of substance.

Keywords: Diastema, direct composite resin restoration, esthetic

P-337

Devitalize Dişlerde Konservatif Beyazlatma Yaklaşımında Walking Bleach Yöntemi: Olgu Sunumu*Kenan Koray Külahcı, Mehmet Nesih Bozyel*

Dr. Mehmet Bozyel Ağız ve Diş Sağlığı Polikliniği, Diyarbakır

Giriş: Dişlerde oluşan internal ve eksternal renklemeler önemli estetik problemlere yol açmaktadır.¹ Travma sonrası oluşabilecek intrapulpal hemoraji, pulpa nekrozu lokalize diş renklemelerindedir.² Devital dişlerin ağartılmasında termokatalitik yöntem, walking bleach, ev/ofis tipi ağartma ve bunların kombinasyonları kullanılmaktadır. Bu olguda travma sonrası nekroze ve gangrene farklı renklerdeki üst santral dişlerin walking bleach ile aslına uygun ve eşit olarak beyazlatılmasının sunumu amaçlanmaktadır.

Olgu Sunumu: 35 yaş erkek, 6 ay önce travma sonucu üst sağ daimi santral dişinde komplike kron kırığıyla; sağ ve sol üst keserlerde renklemeye şikayetiyle başvurdu. Yapılan klinik, radyolojik muayenelerde üst iki santralin devitalize ve apikallerinde radyölüsite olduğu belirlendi. Hastanın öncesi sonrası karşılaştırması için farklı açılardan fotoğrafları alınarak lezyon tedavisine başlandı. Kanallar steril olana kadar 2 seans Kalsiyum Hidroksit uygulandı, 3. seansta kök kanalları doldurulup geçici dolguları yapıldı. Beyazlatma seansında guttalar diş eti seviyesinin 2 mm altından kesildi. Sızdırmazlık için cis uygulandı. %35lik Hidrojen Peroksit ağartma ajanı pulpa odasına konularak üzeri sızdırmaz geçici dolguyla kapatıldı. İki gün sonra seans tekrarlandı. İstenilen sonuç elde edilince ağartma ajanı temizlenerek daimi restorasyon yapıldı. Hasta takibe alındı.

Tartışma: Beyazlatma işlemlerinde kullanılan H₂O₂ termokatalitik yöntemle birlikte kullanımıyla ortaya çıkabilecek kostik maddeler servikal rezorpsiyonlara sebep olabileceği için;³ walking bleach yöntemiyle kullanılmıştır. Tek başına kanal dolgu malzemesi kullanıldığında beyazlatma ajanlarının kök kanalına sızabileceği bilindiğinden;⁴ kanalın üzerini sızdırmazlığı iyi olan 2 mm kalınlığında cis kullanılmıştır.⁵ H₂O₂ nin dentinin gerilme ve makaslama kuvvetlerinde zararlı etkisi bulunmuş olmasına rağmen;⁶ Howell RA. nın çalışmasında belirtildiği üzere internal ağartma yapılan devital dişlerde hiçbir kırılma olgusuna rastlanmamıştır.⁷

Sonuç: Beyazlatma tedavilerinde en önemli avantaj doğal diş yapısının korunmasıdır. Metal destekli, bir zirkonyum kronların, özellikle kanal tedavisi sonrası uygulandığında kırılabilirliği artırabileceği düşünüldüğünde; konservatif bir tedavi biçimi olarak beyazlatma teknikleri doğru endikasyonlarda başarılı ve uzun ömürlü sonuçlar verebilir. Bu konuda genelleme yapabilmek için daha geniş olgu serileri veya kontrollü klinik çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Devital Beyazlatma, Renkleşme, Walking Bleach Yöntemi

P-337

Conservative Bleaching of Devitalized Teeth with Walking Bleach: Case Report*Kenan Koray Külahcı, Mehmet Nesih Bozyel*

Dr. Mehmet Bozyel Oral and Dental Health Care Polyclinic, Diyarbakır

Intro: Internal and external coloring of teeth leads to significant aesthetic problems.¹ Intrapulpal hemorrhage, which may occur after trauma, is one of the localized tooth stainings.² For teeth whitening, thermocatalytic method, walking bleach, home/office bleaching, and their combinations are widely used. The aim of this case is to present the successful use of the walking bleach technique at the different discoloration of upper central teeth with necrosis and gangrene.

Case report: A 35-year-old male presented to our clinic with complaints of discoloration of the left and right upper teeth for 6 months. In the bleaching session, gutta was cut 2 mm below the gum level. For the sealing, applied glass ionomer cement. The 35% Hydrogen Peroxide bleaching agent was placed in the pulp chamber and sealed with temporary fillings. Two days later, the session was repeated. Once the desired result was obtained, the bleaching agent was cleaned and a permanent restoration was performed.

Discussion: When Hydrogen Peroxide used in bleaching with the thermocatalytic method; caustic substances may be released and that processes may cause cervical resorption in the tooth,³ because of this, walking bleach method are used in this case. Although H₂O₂ has been found to have a detrimental effect on the tensile and shear forces of dentin;⁶ as noted in the study of Howell RA., no breakage was found for internal bleaching of the devital teeth.⁷

Result: The most important advantage of whitening treatments is the preservation of the natural tooth structure. Considering that a metal-supported, zirconium crowns can increase fragility especially when applied after the canal treatment; Whitening techniques as a conservative treatment method can give successful and long-lasting results inaccurate indications. In order to make generalizations about this subject, larger case series or controlled clinical studies are needed.

Keywords: Devitalized Tooth, Discoloration, Walking Bleach, Whitening

P-338**Yatay Kök Kırığının Yönetimi: Vaka Raporu***Sevcan Akça, Mustafa Murat Koçak*

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Zonguldak

Giriş: Dental travmatik yaralanmalarda yönetim için multidisipliner yaklaşım gerekli görülmektedir (1). Klinik araştırmalar çocukların ve ergenlik dönemindeki bireylerin %16-30' unun en az bir kez dental travma geçirdiğini göstermektedir (2). Bu olgu sunumu, yatay kök kırığının tedavisi ve iyileşmesini göstermektedir.

Vaka Raporu: 35 yaşında erkek hasta, dört gün önce meydana gelen travmatik bir yaralanmanın ardından maksiller sol ön dişinde (21) ağrı, şişlik ve hareketlilik (derece II) şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Koronal segment canlılık testine pozitif cevap verdiği için, diş 2 hafta boyunca splintlenmiştir. Splint döneminden sonra, mevcut canlılığa bağlı olarak, herhangi bir tedavi uygulanmadı ve hasta takip için çağrıldı. Bir yıllık takipte, koronal segment, koronal ve apikal fragmanlar arasındaki mesafenin artması ve koronal fragmanın canlılık testine negatif tepkisi nedeniyle kök kanalı tedavisi ile tedavi edildi. Giriş kavitesi hazırlandı ve çalışma uzunluğu belirlendi. Preparasyon sırasında irrigan olarak toplam 10 ml % 2.5'lik NaOCl kullanıldı. Hazırlık 80 K el eğesi ile tamamlandı. Son yıkama, sırasıyla 2ml % 2.5 NaOCl, 2ml % 17 EDTA ve 5ml % 2 klorheksidin ile gerçekleştirildi. Kök kanalı MTA (Cerkamed Bio MTA + Pro) ile dolduruldu. Koronal restorasyon rezin kompozit (Palfique Estelite, Tokuyama Dental) kullanılarak tamamlandı.

Bulgular: Altı aylık takipte klinik ve radyografik muayeneler sırasında koşullar olumlu olarak görüldü. Diş klinik olarak semptomsuzdu ve fizyolojik hareketlilik gösterdi.

Sonuç: Travma sonrası yatay kök kırığı çekim için bir endikasyon olarak düşünülmemelidir. Kırılma hattının yeri, pulpanın canlılığı ve kırık bölümlerin yer değiştirmesi, klinik durumlardan dolayı bazı değişiklikler gerektiren tedavi seçeneklerini etkileyebilir.

Anahtar Kelimeler: Dental travma, kök kırığı, yatay kök kırığı

P-338**Management of Horizontal Root Fracture: A Case Report***Sevcan Akça, Mustafa Murat Koçak*

Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Zonguldak

Introduction: A multidisciplinary approach is clinically considered necessary to manage dental traumatic injury (1). Clinical researches of children and adolescent periods indicate that a rate of 16-30% of individuals have experienced dental trauma at least once (2). This case report demonstrates the treatment and healing of a horizontal root fracture.

Case Report: A-35 years old male patient referred to our clinic with the complaint of pain, swelling and mobility (grade II) in maxillary left anterior tooth (21) following a traumatic injury which occurred four days ago. Since the coronal segment responded positively to the vitality test, the tooth was splinted for 2 weeks. After the splinting period, due to the existing vitality, no treatment was applied and the patient was called for follow-ups. In the one-year follow-up, the coronal segment was treated with root canal treatment because of increased distance between coronal and apical fragments and negative response of the coronal fragment to vitality test. Access cavity was prepared and working length was determined. A total of 10 ml 2.5% NaOCl was used as irrigant during the preparation. The preparation was completed with 80 K hand file. Final irrigation was performed with 2 ml of 2.5% NaOCl, 2 ml of 17% EDTA, and 5 ml of 2% chlorhexidine, respectively. The root canal was obturated with MTA (Cerkamed Bio MTA+ Pro). The coronal restoration was completed using resin composite (Palfique Estelite, Tokuyama Dental).

Results: Six months follow-up demonstrated favourable conditions during clinical and radiographic examinations. The tooth was clinically free of symptom and presented physiological mobility.

Conclusion: Horizontal root fracture following trauma should not be considered as an indication for extraction. The location of fracture line, vitality of the pulp and displacement of fractured segments may effect the treatment choices requiring some variations due to the clinical conditions.

Keywords: Dental trauma, horizontal root fracture, root fracture

P-339

Periodontal Desteği Kaybetmiş Umutsuz Dişin Kasıtlı Replantasyonu ve Takip Süresici: Olgu Bildirimi*Bilgesu Mercan¹, Meltem Özdemir¹, Gizem Özdemir², Abdullah Cevdet Akman¹*¹Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Ankara²Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Ankara**Amaç:** Bu olgu bildiriminin amacı; şiddetli periodontal desteği kaybına bağlı olarak çekilmesi planlanan umutsuz prognozlu dişin kasıtlı replantasyon uygulamasıyla tedavi edilmesinin sürecinin sunulmasıdır.**Olgu Sunumu:** 35 yaşında sistemik olarak sağlıklı kadın hasta diş eti rahatsızlığı şikayeti ile Hacettepe Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi Periodontoloji Kliniği'ne başvurdu. Hastanın oral muayenesinde 41 nolu dişinde 7 mm periodotal cep, 2 mm dişeti çekilmesi ve sınıf 3 mobilite olduğu gözlemlendi. Radyografik incelemede apikal üçlüye uzanan kemik kaybı varlığı olduğu görülen dişin çekim kararı verildi. Hastanın doğal görüntüsünü yitirmek istememesi, oral hijyenini sağlıyor olması, ekonomik bir seçenek arayışında olması ve kooperasyonunun iyi olması göz önünde bulundurularak 41 nolu dişi için replantasyon tedavisi planlandı. Replantasyon prosedürü sırasında diş atravmatik şekilde çekildi. Diş ağız dışındayken kanal tedavisi yapıldı. Soketteki granülasyon dokusu kürete edildi. Dişin kök yüzey düzeltilmesi yapıldı ve kök yüzeyi 5 dakika boyunca tetrakisiklin-HCl (100 mg/ml) çözeltisinde bekletilmiştir. Ardından kök yüzeyleri 1 dakika boyunca distile suyla durulandı. Diş sokete tekrar yerleştirildikten sonra komşu dişlere splintlendi. Hastaya yumuşak diyet önerildi ve antibiyotik, analjezik, klorheksidin gargara reçete edildi. Klinik ve radyografik olarak 3 ay takibi yapılan hastanın alt santral dişi asemptomatik olarak fonksiyonunu devam ettirmektedir.**Sonuç:** Kasıtlı replantasyon tekniği, periodontal nedenle çekimi düşünülen umutsuz dişlerin tedavisinde çekim sonrasında uygulanan implant ve protetik yaklaşımlara alternatif olabilir. Kök rezorpsiyonu gibi olası risklere rağmen, hasta bilgilendirildiğinde; doğal estetiğin korunabilmesi, ekonomik olması ve tedavi sürecinin uzun zaman gerektirmemesi önemli tercih nedenleri olarak sayılabilir.**Anahtar Kelimeler:** Kasıtlı Replantasyon, Mandibular Santral Kesici, Periodontal Destek Kaybı,

P-339

Intentional Replantation Follow-up Process of Hopeless Tooth That Has Lost Periodontal Support: Case Report*Bilgesu Mercan¹, Meltem Özdemir¹, Gizem Özdemir², Abdullah Cevdet Akman¹*¹Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Ankara²Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Ankara**Objectives:** The aim of this presentation is to report the treatment of a tooth with severe periodontal bone loss with hopeless prognosis by intentional replantation.**Case:** A 35-year-old systemically healthy female patient referred to Hacettepe University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology with gingival disorder compliant. During the clinical examination, 7 mm of periodontal pocket, 2 mm of gingival recession and grade 3 mobility observed with 41. Radiographic examination revealed the presence of bone loss extending to apical third. Replantation treatment was planned for 41, considering that the patient did not want to lose her natural appearance, was seeking an economical option, who presented adequate oral hygiene and good cooperation. The patient was scheduled to Phase I periodontal treatment. Endodontic treatment was applied on 41. During the intentional replantation procedures, the tooth was extracted atraumatically. The root surfaces were planned. The granulation tissue at the socket was curetted. Tetracycline-HCl (100 mg/ml) was applied for 5 min to the root surfaces. After conditioning, root surfaces were rinsed with distilled water for 1 min. The tooth was then replaced into the socket and splinted to the adjacent teeth. Patient was prescribed antibiotic, analgesic, chlorhexidine and advised to have a soft diet post-operative. The 3-month follow-up of mandibular central incisor by clinical and radiographic examinations revealed that tooth presented bone fill and satisfactory function.**Result:** Intentional replantation technique may be an alternative to implant and prosthetic approaches in the treatment of teeth which are thought to be extracted for periodontal reasons. Although; several complications (i.e. root resorption) may occur, when the patient is informed about the risks; natural aesthetic outcomes, economical advantage and requiring short waiting time of procedure are important advantages of this procedure.**Keywords:** Intentional Replantation, Mandibular Central Incisor, Periodontal Destruction

P-340**Erken Yaşta Food Impaction'a Bağlı Oluşan Lokal Diş Eti İltihabı: Olgu Sunumu***Alem Coşgun*

Kayseri Nimet Bayraktar Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi, Çocuk Diş Hekimliği Kliniği, Kayseri

Amaç: Periodontal aralığa gıda sıkışması (food impaction) sonucu hastalarda; yemeklerden sonra basınç, kötü bir tat ve koku, lokal diş eti iltihabı, lokal diş eti çekilmesi, pulpitis benzeri ağrı, periodontal apse, alveoler kemik kaybı, kök sement çürüğü ve perküsyonda ağrı görülmektedir. Bu olgu sunumunda çocuk hastada food impaction'a bağlı oluşan lokal diş eti iltihabının tedavisi anlatılmıştır.

Olgu Sunumu: 7 yaşındaki erkek çocuk hasta sol alt çene lingual diş eti bölgesindeki ağrı ve şişlik sebebiyle kliniğimize başvurdu. Alınan anamnezde hastada herhangi bir sistemik hastalık olmadığı öğrenildi. Yapılan klinik muayenede 74-75 numaralı dişlerin lingual dişeti papil bölgesinde şişlik gözlemlendi. Ayrıca 74 numaralı dişin mesialinde diş çürüğü tespit edildi fakat vertikal perküsyonda ağrı ve mobilite mevcut değildi. Yapılan radyografik muayenede 74 numaralı dişte dentin çürüğü tespit edildi fakat periodontal ligamentte enfeksiyon belirtisi yoktu. Yapılan periodontal muayenede 74 numaralı dişin lingualinde 3 mm dişeti cebi saptandı ve bu dişeti cebinin içerisinde yemek artıklarının biriktiği gözlemlendi. Yapılan değerlendirme sonucu diş etindeki lokal iltihabın endo-perio kaynaklı olmadığı, sadece periodontal kaynaklı olduğu sonucuna varıldı. Lokal anestezi altında 74 numaralı dişe subgingival küretaj ve amputasyon tedavisi yapıldı. Diş çinko oksit ojenol siman ile geçici olarak kapatıldı. 5 gün sonraki kontrolde iyileşme gözlemlendi ve daimi restorasyon yapıldı. 1 yıl sonraki kontrolde diş ve diş etinde herhangi bir patoloji gözlemedi.

Sonuç: Çürüğün diş eti bölgesine kadar uzandığı dişler periodontal açıdan da değerlendirilmelidir. Kaybolan kantağın veya servikal sırtın geri kazanılması için en kısa sürede tedavi yapılmalıdır. Diş etinde görülen enfeksiyonların kaynağı detaylı ve dikkatli muayene sonucunda belirlenmeli ve uygun tedaviler yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: çocuk, gıda sıkışması, lokal diş eti iltihabı

P-340**Local Gingival Inflammation Due to Food Impaction at An Early Age: A Case Report***Alem Coşgun*

Kayseri Nimet Bayraktar Oral and Dental Health Hospital, Clinic of Pediatric Dentistry, Kayseri

Aim: In patients with food impaction; pressure after meals, bad taste and odor, local gingivitis, local gum withdrawal, pulpitis-like pain, periodontal abscess, alveolar bone loss, root cementum caries and percussion pain can be seen. This case report describes the treatment of local gingival inflammation due to food impaction.

Case: A 7-year-old boy was referred to our clinic with pain and swelling in his left mandible. Anamnesis revealed no systemic disease in the patient. In the clinical examination, swelling was observed in the lingual gingival papilla region of teeth 74-75. In addition, tooth decay was detected in the mesial of tooth 74 but there was no mobility and pain in vertical percussion. In the radiographic examination, dentin decay was found on tooth 74 but there was no sign of infection in the periodontal ligament. In the periodontal examination, in the lingual region of tooth 74 was found to have 3 mm of gingival pocket and it was observed that food residues were accumulated inside the gingival pocket. As a result of the evaluation, it was concluded that local inflammation in the gingiva was not endo-perio-induced and it was only periodontal-induced. Subgingival curettage and amputation treatment were performed on tooth 74 under local anesthesia. Tooth was temporarily closed with zinc oxide eugenol cement. After 5 days of follow-up, improvement was observed and permanent restoration was performed. No pathology was observed in the tooth and gums after 1 year.

Conclusions: The teeth that the caries extend to the gingival region should also be evaluated periodontally. It should be treated as soon as possible to recover lost contact or cervical ridge. The source of the infections seen in the gingiva should be determined by a detailed and careful examination and appropriate treatment should be done.

Keywords: child, food impaction, local gingival inflammation

P-341**İnternal Kök Rezorpsiyonu Olan Alt Premolar Dişin Tedavisi: Vaka Raporu***Hatice Sağlam, Nuray Akbıyık*

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Erzurum

Amaç: İnternal rezorpsiyon pulpa odası yada kök kanallarını çevreleyen dentin tabakasının rezorpsiyonudur. Bu tip rezorpsiyonda olay pulpadan başlar, dentine doğru ilerler. İnternal rezorpsiyon kroniktir ve hasta genellikle oluşan defektten haberdardir. Termal ve elektrik pulpa testi uygulamalarında dişlerden düşük vitalite değeri alınır. Çoğu kez rutin radyografilerde tespit edilir. İnternal rezorpsiyon kendiliğinden iyileşmez, fark edildiğinde tedavisi yapılmalıdır. Bu vaka raporu internal rezorpsiyona sahip bir alt premolar dişin tedavisini sunmaktadır.

Olgu Sunumu: 35 yaşında kadın hasta rutin kontroller için geldiği hastahanemizde (Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi) alt premolar dişinde fark edilen internal rezorpsiyon için endodonti anabilim dalına yönlendirilmiştir. Hastamız bize geldiğinde ilgili dişte herhangi bir şikayeti yoktu. Ancak perforasyonu olmayan rezorpsiyon alanı vardı. Radyografik olarak herhangi bir lezyon yoktu. Dişte perküsyon yada palpasyona hassasiyet de yoktu. Hastaya tedavi protokolü anlatıldıktan sonra tedaviye başlandı. Dişe anestezi yapıldıktan sonra giriş kavitesi açıldı. Çalışma boyu belirlendikten sonra çalışma boyunda genişletilme yapılmıştır. Rezorpsiyon alanındaki granülasyon dokusu temizlendikten sonra kanama durdurulmuştur. Kanal dolumu soğuk lateral kompaksiyon yöntemi ile yapılmıştır. Diş kompozit rezin ile restore edilmiştir. Yapılan rutin kontrollerde diş klinik olarak asemptomatikti ve radyografik olarak herhangi bir lezyon gelişimi gözlenmemiştir.

Sonuç: İnternal rezorpsiyon hızlı ilerleyen bir süreçtir. Tedavi edilmediği takdirde dişin kaybına sebep olabilir. Erken farkedilen olgularda dişte perforasyonun ve diş kaybının önüne geçilebilir. Hekimler bu konuda hastalara gerekli bilgilendirmeyi yapıp, klinik ortamda gerekli farkındalığı göstermelidir.

Anahtar Kelimeler: endodonti, kök kanal tedavisi, internal rezorpsiyon, restorasyon

P-341**Treatment of Lower Premolar Tooth with İnternal Root Resorption: Case Report***Hatice Sağlam, Nuray Akbıyık*

Atatürk University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Erzurum

Aim: Internal resorption is a resorption of the dentine layer surrounding the pulp chamber or root canals. In this type of resorption, the event starts from pulp, progresses to the dentine. The internal resorption is chronic and the patient is often unaware of the defect. Low thermal value is obtained from the tooth in thermal and electrical pulp tests. It is often detected on routine radiographs. Internal resorption does not recover spontaneously, it should be treated when it is noticed. This case report presents the treatment of a lower premolar tooth with internal resorption.

Case: A 35-year-old female patient was referred to the department of endodontics for internal resorption in the lower premolar tooth in our hospital where she came for routine control (Atatürk University, Faculty of Dentistry). Our patient did not have any complaints about the tooth. However, there was a non-perforation resorption area. There are no lesions radiographically. There was no sensitivity to percussion or palpation. After the treatment protocol was explained to the patient, treatment was started. The access cavity was opened after anesthesia. Working length was determined and after that the canal preparation was made at the working length. Bleeding was stopped after the granulation tissue was cleared in the resorption area. The canal was obturated with cold lateral compaction method. The tooth was restored with composit resin. In routine controls, the tooth was clinically asymptomatic and no lesion development was observed radiographically.

Conclusion: Internal resorption is a rapid progressive process. If left untreated, it may cause tooth loss. Perforation and loss of tooth can be prevented in patients with early recognition. Clinicians should inform the patients about this issue and show the necessary awareness in the clinical situations.

Keywords: endodontics, the root canal treatment, internal resorption, restoration

P-342**Devital Beyazlatma ve Yaygın İnsizal Bölge Kırıklarının Restorasyonu: Olgu Sunumu***Yasemin Çakmakçı, Nuray Attar*

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu olgu bildiriminde devital beyazlatma uygulanarak üst anterior dişlerin renk uyumunun sağlanması ve devamında anterior dişlerin insizal bölgelerindeki yaygın kırıkların restorasyonu anlatılmaktadır.

Olgu Bildirimi: Üst anterior dişlerin kesici kenarlarındaki kırıklardan şikayetçi olan 46 yaşında kadın hasta Hacettepe Üniversitesi Restoratif Diş Tedavisi Kliniği'ne başvurdu. Klinik ve radyografik değerlendirmeler sonucu kanal tedavisi uygulanmış 22 numaralı dişte renklenme ve 12, 11, 21 ve 22 numaralı dişlerin insizal kenarlarında kırıklar tespit edildi. Öncelikle 22 numaralı dişe devital beyazlatma uygulanarak tedaviye başlandı. %37 karbamid peroksit içeren devital beyazlatma ajanı (Whiteness Super-Endo, FGM, Brezilya) 2 seans yenilendi ve 2. Seans sonunda hastanın doğal diş rengi elde edildiğinde kaviteden yıkandı ve diş RMCİS ile geçici olarak restore edildi. Kırık restorasyonlarına başlamadan önce G-ænial Anterior (GC, Tokyo, Japan) kompozit se-tinden buton tekniği yardımıyla A2 (dentin) ve AE (mine) renklerine karar verildi. Rubber dam ile izolasyon sağlandı. 12, 11, 21, 22 numaralı dişlerin insizal kenarlarında restorasyon hatlarını maskeleyecek kadar kırık hatları bizote edildi. Mine yüzeyleri 30, dentin yüzeyleri ise 15 saniye boyunca 37%'lik ortofosforik asit (Fine Etch, Spident, Kore) ile pürüzlendirildi, yıkandı ve kurutuldu. Universal adeziv ajanı (Single Bond Universal Adhesive, 3M ESPE) uygulandı ve 20 saniye süreyle ışık cihazıyla polimerize edildi. Hastadan daha önce aljinat ile alınan anatomik ölçüden elde edilen modelde hazırlanan silikon anahtar yardımıyla palatinal du-varlar oluşturuldu. Restorasyonlar tabakalama yöntemi kullanılarak tamamlandı. Tüm restorasyonlara bitim ve polisaj işlemleri uygulandı.

Sonuç: İşlem sonunda, direkt kompozit rezin restorasyonlar, minimal invaziv bir yaklaşım olmasının yanında hem hastayı hem de hekimi tatmin edici sonuçlar vermektedir. 6 aylık klinik takibinde Kabul edilebilir fiziksel ve estetik özellikler sergilemiştir.

Anahtar Kelimeler: kompozit restorasyon, anterior, devital beyazlatma

P-342**Non-vital Tooth Bleaching and Restoring Prevalent Incisor Fractures: A Case Report***Yasemin Çakmakçı, Nuray Attar*

Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Ankara

Aim: In this case report, providing even anterior teeth colours by applying non-vital bleaching and restoring prevalent incisor fractures in the anterior region due to occlusal trauma are being discussed.

Case Presentation: 46 year old female patient displeased with all of her anterior teeth because of the sharp edges of the prevalent fractured regions consulted to Hacettepe University Restorative Dentistry Clinic. After clinical and radiographic examinations, discolouration of the upper left lateral incisor due to endodontic treatment and prevalent fractures on the incisal edges of all the anterior teeth were detected. First of all, non-vital tooth bleaching was applied in the tooth chamber of upper left lateral incisor and 37% carbamide peroxide-based whitening gel (Whiteness Super-Endo, FGM, Brazil) was renewed for two sessions. After the natural shade of teeth was achieved, tooth colour was chosen among the compoite system (G-ænial Anterior, GC, Tokyo, Japan) using the button technique. AE shade was selected for replacing enamel tissue, A2 shade was selected for dentin. Maxillary central and lateral incisors were bevelled and rubber-dam isolation was obtained. 37% orthophosphoric acid gel (Fine Etch, Spident, Korea) was applied on the enamel surface for 30 seconds and 15 seconds on dentin surface. Universal bonding agent (Single Bond Universal Adhesive, 3M ESPE) was applied on all the surfaces and polymerized for 20 seconds. Palatinal shells were formed using the silicone key prepared before. Restorations were completed using the incremental technique. Restorations were concluded with the finishing and polishing procedures.

Conclusion: At the end of the procedure, direct composite resin restorations are minimally invasive and also have satisfactory results for both patient and cilinician. At 6 months of clinical follow-up, it is observed that restorations have acceptable physical and aesthetic properties.

Keywords: composite restoration, anterior, nonvital bleaching

P-343**Eski Restorasyonların Değişimi, Diş Akslarının Kompozitle Estetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu***Sinem Süslü, Cansu Atalay*

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu olgu sunumunda, santral dişlerin renk ve kenar uyumu bozulmuş olan eski restorasyonlarının yenilenmesi ve lateral dişlerin ark içindeki pozisyonlarının kompozit rezinle düzenlenmesi anlatılmaktadır.

Olgu Bildirimi: Üst santral dişlerindeki eski ve renklenmiş restorasyonlarından şikayetçi 36 yaşındaki erkek hasta Hacettepe Üniversitesi Restoratif Diş Tedavisi Kliniği'ne başvurmuştur. Klinik ve radyografik değerlendirmeler sonucu 11 ve 21 numaralı dişlerin mezial bölgelerinde kenar uyumu bozulmuş ve renklenmiş klas IV restorasyonlar olduğu ve 22 numaralı dişin arka simetriği olan 12 numaralı dişe göre daha palatinalde konumlandığı tespit edildi. İşlemlere başlamadan önce kompozit setinden (G-ænial Anterior, GC, Tokyo, Japan) buton tekniği ile A2 (dentin) ve AE (mine) renkleri seçildi. Hastanın var olan restorasyonlarından mock-up tekniği ile silikon anahtar elde edildi. Var olan tüm restorasyonlar uzaklaştırıldı ve rubber-dam kullanılarak izolasyon sağlandı. Mine yüzeyleri 30, dentin yüzeyleri ise 15 saniye boyunca 37%'lik ortofosforik asit (Fine Etch, Spident, Kore) ile pürüzlendirildi, yıkandı ve kurutuldu. Universal adeziv ajanı (Single Bond Universal Adhesive, 3M ESPE) uygulandı ve 20 saniye süreyle ışık cihazıyla polimerize edildi. Oluşturulan silikon anahtar yardımıyla palatinal duvar oluşturuldu, tabakalama yöntemiyle restorasyonlar tamamlandı. Ark içerisinde daha palatinalde yer alan 22 numaralı diş, tam bir estetik rehabilitasyon sağlanması amacıyla labial yüzeyine kompozit eklenerek daha labialde konumlandırıldı. Tüm restorasyonlara bitim ve polisaj işlemleri uygulandı.

Sonuç: İşlem sonunda, direkt kompozit rezin restorasyonlar, minimal invaziv bir yaklaşım olmasının yanında hem hastayı hem de hekimi tatmin edici sonuçlar vermektedir. 6 aylık klinik takibinde kabul edilebilir fiziksel ve estetik özellikler sergilemiştir.

Anahtar Kelimeler: kompozit rezin, restorasyon değişimi, estetik, anterior

Replacement of Old Restorations, Rehabilitation of Teeth Axes with Composite: A Case Report*Sinem Süslü, Cansu Atalay*

Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Ankara

Aim: In this case report, replacement of old and discoloured restorations on the maxillary central incisors and rearranging lateral incisors positions in the dental arch with only composite restorations are being discussed.

Case Presentation: 36 year old male patient complaining about his former restorations consulted to Hacettepe University Restorative Dentistry Clinic. After clinical and radiographic examinations, two discoloured class IV restorations with damaged marginal integrity on the mesial sections of maxillary central incisors were detected and left maxillary lateral incisor was positioned palatinally compared to its symmetrical tooth, right upper lateral incisor. Before any intervention, A2 (dentin) and AE (enamel) colors were selected from the composite set (G-ænial Anterior, GC, Tokyo, Japan) using button technique Existing old restorations were used as mock-up restorations and a silicone key was prepared. All of the old restorations were removed and rubber-dam isolation was obtained. 37% orthophosphoric acid gel (Fine Etch, Spident, Korea) was applied on the enamel surface for 30 seconds and 15 seconds on dentin surface. Universal bonding agent (Single Bond Universal Adhesive, 3M ESPE) was applied on all the surfaces and polymerized for 20 seconds. Palatinal shells were formed using the silicone key and restorations were completed using the incremental technique. Also with the help of adding composite material on the labial surface of upper left lateral incisor, it was positioned more labially. Finishing and polishing procedures were applied to all restorations.

Conclusion: At the end of the procedure, direct composite resin restorations are minimally invasive and also have satisfactory results for both patient and clinician. At 6 months of clinical follow-up, it is observed that restorations have acceptable physical and aesthetic properties.

Keywords: composite resin, replacement of old restorations, aesthetic, anterior

P-344**Endodontide Gözden Kaçan Kanallar: Alt Sol 2. Premolar Dışın Endodontik Tedavisi***Amirreza Seyedebrahimi, Meltem Öztan*

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Ankara

46 yaşında erkek hasta A.Ü Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Kliniği'ne sol alt çene bölgesinde çiğneme sırasında yaygın bir ağrı şikayetiyle başvurdu. Klinik muayenede dişetinde şişlik, kızarıklık ve sinüs yolu izlenmedi, hastada perküsyon ve palpasyon testlerinde pozitif cevap alındı. Radyografik muayenede panoramik filmde sorunlu dişte kök kanal tedavisi olduğu ve kök ucunda radyolüsent bir alan varlığı izlendi. CBCT incelemesinde 35 numaralı dişin bukkal ve lingual olarak iki köklü olduğu ve boş olan lingual kökün periapikalinde radyolüsent lezyon varlığı tespit edildi. İlgili dişe sekonder apikal periodontitis teşhisi konuldu ve kanal tedavisinin yenilenmesine karar verildi. İlk seansta giriş kavitesi açılıp, bukkal kanaldaki kanal dolgusu H tipi eğe yardımıyla uzaklaştırıldı. Kök kanallarının kemomekanik preparasyonunun tamamlanmasının ardından kanal 1ml %17'lik EDTA ve tekrardan NaOCl ile yıkandı. Kanal serum fizyolojik ile yıkayıp kurulandıktan sonra %2'lik CHX ile son yıkama yapıldı. Kanala medikaman olarak Ca(OH)2 yerleştirildi ve 1 hafta sonra hasta 2.seansa çağırıldı. Diş asemptomatik olduğundan bu seansta kök kanalları gütaperka ve rezin içerikli kanal patı ile lateral kondenzasyon yöntemi ile dolduruldu. Giriş kavitesi geçici dolgu ile kapatıldı.

Anahtar Kelimeler: İrrigasyon,Hedstrom eğe,NaOCl**P-344****Missed Canals in Endodontics: Endodontic Treatment of Mandibular Left Second Premolar Tooth***Amirreza Seyedebrahimi, Meltem Öztan*

Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Ankara

A 46-years-old male patient was referred to the Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Endodontics with a complaint of diffuse pain during chewing in the left lower area. During intraoral clinical examination; swelling, redness or sinus tract were not seen. The tooth #35 was positive to percussion and palpation tests. Radiographic examination showed that there was a radiolucent area at the root apex on panoramic radiograph. CBCT evaluation was also revealed that tooth #35 had two roots as buccal and lingual. Buccal root canal was treated however lingual root canal was empty. Diagnosis was realized as secondary apical periodontitis and it was decided to retreat the tooth. In the first appointment, the access cavity was opened and the canal filling in the buccal canal was removed with Hedstrom files. After completion of the chemomechanical preparation, canals were irrigated with 10 ml %5 NaOCl and 1ml of 17% EDTA and 1ml NaOCl. After saline irrigation root canals were dried and final irrigation was done with 2% CHX. Ca (OH) 2 was inserted into the dried canals and waited for 1 week. At the second appointment, since the tooth was asymptomatic, root canals were filled with gutta-percha cones and resin based root canal sealer with lateral condensation. The access cavity was filled with temporary filling.

Keywords: Irrigation,Hedstrom file,NaOCl

P-345**Kserostomia Hastasında Yaygın Çürüklerin Estetik Rehabilitasyonu; 3 Aylık Klinik Takip***Cansu Yıkıcı, Suat Özcan*

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu vakada disotonomi sendromu kaynaklı kserostomia ve yetersiz ağız hijyenine bağlı yaygın çürükleri bulunan hastaya; kompozit rezinlerle kısa zamanda minimal invaziv diş hekimliğini esas alarak estetik, fonetik, fonksiyon vb. kazandırılması amaçlanmaktadır.

Olgu Sunumu: 40 yaşında disotonomi sendromu teşhisli kadın hasta anterior dişlerin estetik rehabilitasyonu isteğiyle kliniğimize başvurdu. Klinik ve radyografik muayenelerin ardından, hasta bilgilendirilip onayı alınarak kompozit ve fiber post destekli kompozit restorasyonlar yapılmasına karar verildi. Öncelikle mikrobiyal florayı düzenlemek amaçlı çürük dişler universal adeziv rezin (Scotchbond Universal Etchant, 3M ESPE, ABD) ve A2 (enamel-dentin) renginde nanohibrit kompozit rezin (Filtek Ultimate, 3M ESPE, ABD) kullanılarak restore edildi. Ardından daha önceden kök kanal tedavisi tamamlanan aşırı madde kayıplı 12-22 numaralı dişlere kök kanalından destek almak amaçlı fiber postlar yerleştirildi ve aynı adeziv prosedürle kompozit restorasyonlar tamamlandı. Bitirme ve polisaj işlemleri için elmas bitirme frezleri ve alüminyum oksit kaplı polisaj diskleri (Zenit Flex, President Dental, ALMANYA) kullanılarak hasta takip sürecine alındı. Hastanın 1 hafta, 1 ve 3 aylık klinik takipleri yapıldı.

Sonuç: Direkt kompozit restorasyonlar; hızlı, fonksiyonel, tatmin edici düzeyde estetik sonuçlar için minimal invaziv diş hekimliğinin önemli bir tedavi seçeneğini oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kserostomia, direkt kompozit restorasyon, estetik

P-345**Aesthetic Rehabilitation of Common Caries in Xerostomia; 3-Month Clinical Follow-up***Cansu Yıkıcı, Suat Özcan*

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Ankara

Aim: In this case, the patient was diagnosed with xerostomia due to dysotonomic syndrome and widespread caries due to insufficient oral hygiene; aesthetic, phonetic, function, etc. based on minimally invasive dentistry in a short time with composite resins is intended to be gained.

Case: A 40-year-old female patient with dysotonomic syndrome was admitted to our clinic with the desire of aesthetic rehabilitation of the anterior teeth. After clinical and radiographic examinations, the patient was informed and approved. Treatment with composite and fiber post supported composite restoration was decided. First of all, decayed teeth were reconstructed using universal adhesive resin (Scotchbond Universal Etchant, 3M ESPE, USA) and A2 (enamel-dentin) nanohibrite composite resin (Filtek Ultimate, 3M ESPE, USA) to regulate microbial flora. Fiber post placed on the canal-treated (12-22) teeth. Composite restorations completed with the same adhesive procedure. Finishing and polishing procedures were achieved by using diamond finishing burs and aluminum oxide coated discs (Zenit Flex, President Dental, GERMANY). And then patient was taken into follow-up. Clinical follow-ups were performed for 1 week, 1 and 3 months.

Conclusion: Direct composite restorations; It is an important alternative treatment option for fast, functional and satisfactory aesthetic results

Keywords: Xerostomia, direct composite restoration, aesthetics

P-346**Erken Çocukluk Çağı Çürüğünden Etkilenmiş Süt Dişlerinin Zirkonyum Kuronlar ile Estetik Rehabilitasyonu: İki Olgu Raporu***Ebru Keleş, Gülşen Yılmaz İlgen, Pırıl Çakır, Arzu Aykut Yetkiner*

Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Erken çocukluk çağı çürüğü (EÇÇ) nedeni ile maksiller anterior dişlerinde aşırı kuron harabiyeti görülen süt dişlerinin zirkonyum kuronlar ile estetik rehabilitasyonu ve takibi sunulmaktadır.

Olguların Tanımlanması: Dört ve beş yaşlarında iki kız hasta maksiller anterior bölgedeki estetik şikayet ile Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvurmuştur. Her iki hastanın ailelerinden alınan anamnezde olguların sistematik olarak sağlıklı oldukları, ancak her iki hastanın da gündüz ve gece şeker içerikli beslendiği ve biberon kullandığı öğrenilmiştir. **Olgu 1:** Olgunun, 51-61-62 numaralı dişlerinde erken çocukluk çağı çürüğüne bağlı aşırı kuron harabiyeti, 63 numaralı dişinde kole çürüğü olduğu; radyografik değerlendirmede ise çürüklerin dentin dokusu ile sınırlı olduğu görülmüştür. Hastaya ve aileye oral hijyen eğitimi verilmesi, diyet düzenlemesi, topikal flor uygulaması tedavi planlaması olarak düşünülmüştür. Aşırı kuron harabiyeti görülen 51-61-62 numaralı dişlerdeki çürük dentinin temizlenmesini takiben preperasyon yapılarak pediatrik zirkonyum kuronlar ile (NuSmile, Kanada), 63 numaralı diş ise kompozit rezin restorasyon (3M ESPE, Almanya) ile restore edilerek estetik rehabilitasyonu sağlanmıştır. **Olgu 2:** 61-62 numaralı dişlerinde erken çocukluk çağı çürüğüne bağlı aşırı kuron harabiyeti olduğu, 53-63-54-64 numaralı dişlerinde ise dentin çürüğü ve radyografik değerlendirmede de çürüklerin dentin dokusu ile sınırlı olduğu görülmüştür. Hastaya ve aileye oral hijyen eğitimi verilmesi, diyet düzenlemesi, topikal flor uygulaması tedavi planlaması olarak düşünülmüştür. Aşırı kuron harabiyeti görülen 51-52-61-62 numaralı dişlerde çürük dentinin temizlenmesini takiben preperasyon yapılarak pediatrik zirkonyum kuronlar ile (NuSmile, Kanada) 53-63-54-64 numaralı dişlerin ise kompozit rezin restorasyon (3M ESPE, Almanya) ile estetik rehabilitasyonu sağlanmıştır.

Sonuç: Küçük yaş çocuklarda, EÇÇ tanısının erken dönemde konması ve tedavisinin yapılması çocuğun psiko sosyal gelişimini olumlu yönde etkilemektedir. EÇÇ'ye bağlı aşırı kuron harabiyeti tedavisinde estetiğin sağlanması amacı ile pediatrik zirkonyum kuronlar geleneksel restorasyon yöntemlerine alternatif olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: erken çocukluk çağı çürüğü, estetik restorasyon, zirkonyum kuronlar

P-346**Aesthetic Rehabilitation of Early Childhood Caries Affected Primary Teeth with Zirconium Chrones: Two Case Reports***Ebru Keleş, Gülşen Yılmaz İlgen, Pırıl Çakır, Arzu Aykut Yetkiner*

Ege University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İzmir

Aim: The aesthetic restoration with zirconium chrones of two patients with severe crown damage on maxillary anterior teeth due to early childhood caries are presented.

Patients Identification: Two female patients at an age of 4 and 5 years old were applied to University of Ege Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry with a complaint of aesthetics in the maxillary anterior region. The patients were medically healthy however it is reported that both patients were consuming a sugar based diet and bottle feeding during night. **Case 1:** The clinical examination revealed that teeth 51- 61 and 62 were coronally destructed and it was radiographically diagnosed that carious lesions were limited to dentin. The treatment plan included oral hygiene education, diet guidance and topical fluoride application. Teeth 51-61-62 were prepared after removing the carious tissue and pediatric zirconium crowns were adjusted (NuSmile, Canada) and the rehabilitation of tooth 63 was achieved with a resin composite (3M ESPE, Germany) restoration. **Case 2:** The clinical examination revealed that teeth 51-52- 61-62 were coronally destructed and it was radiographically diagnosed that carious lesions were limited to dentin. The treatment plan included oral hygiene education, diet guidance and topical fluoride application. Teeth 51-52-61-62 were prepared after removing the carious tissue and pediatric zirconium crowns were adjusted (NuSmile, Canada) and the rehabilitation of tooth 53-54-63-64 were achieved with resin composite (3M ESPE, Germany) restorations.

Result: The use of pediatric zirconium crowns for the rehabilitation of severe crown damage due to ECC might be an alternative material of choice compared to conventional restorative procedures.

Keywords: Aesthetic rehabilitation, early childhood caries, zirconium chrones

P-347**Olgu Sunumu: Bir “İdiopatik Çoklu Pulpa Taşı” Olgusu***Handan Vural, Emine Oruç*

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Malatya

Diş anomalileri arasında yer alan pulpa kalsifikasyonu hem süt hem de sürekli dişte oluşan pulpadaki kalsifiye küttedir. Oluşumunun kesin nedeni büyük ölçüde bilinmemektedir, ancak etyolojisinde rol oynayan faktörler arasında; yaş, çürük, restorasyon, pulpanın uzun süreli iritasyonu, pulpadaki dolaşım bozuklukları, travma, kronik enflamasyon, kardiyovasküler hastalıklar gibi sistemik problemler ve genetik yatkınlık yer almaktadır. Bazen de idiyopattır.

Olgu Sunumu: İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı’na Şubat 2019 tarihinde diş çürüğü şikayetiyle başvuran 10 yaşındaki kız çocuğunun klinik muayene sonrası istenen panoramik radyografisinde tüm daimi dişlerinde yaygın pulpa taşlarına rastlandı. Dişlerde klinik muayenede şekil veya renk bozukluğuna rastlanmadı; hastanın daimi 1.molarlarında çürükler mevcuttu. Hastanın anamnezinde herhangi bir sistemik rahatsızlığın olmadığı görüldü. Hasta; sistemik ve genetik faktörler için gerekli tıbbi birimlere konsülte edildi ve pulpa taşı oluşumuyla ilişkilendirilebilecek bir durum bulunamadı. Tüm tetkik ve muayeneler sonucunda pulpal kalsifikasyonlara “idiopatik çoklu pulpa taşı” tanısı konuldu. Diş tedavileri yapılarak, kendisi ve ailesi pulpa taşları ve olası problemler hakkında bilgilendirildi.

Sonuç: Pulpa taşları sıklıkla oral bulgu vermeyen ve radyografide tesadüfen karşılaşılan anomalilerdir. Özellikle çoklu pulpa taşlarında etyolojilerine dair detaylı anamnez yapılmalıdır. Ayrıca derin çürüklü dişlerin vital tedavilerinde pulpal dolaşımı bozarak tedavi başarısını etkileyebileceğinden, kanal tedavisini zorlaştıracığı hatta engelleyebileceğinden dolayı tedavi planlaması dikkatle yapılmalıdır. Belirtilen bu sebeplerden dolayı çürük oluşumunu önleyebilmek için mümkün olan tüm önlemler alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, İdiopatik, Pedodonti, Pulpa Taşı,

P-347**Case Report: A Case of a Idiopathic Multiple Pulp Stone***Handan Vural, Emine Oruç*

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Malatya

Dental pulp calcification, one of the tooth anomalies, is the calcified mass present on the level of the pulp of both primary and permanent teeth. The exact reason of the formation is not totally known, although some factors that play role in its etiology include; age, tooth caries, restoration, long term irritation of pulp, circulatory disturbances in pulp, trauma, chronic inflammation, systemic problems like cardiovascular diseases, and genetic predisposition. Sometimes it is idiopathic.

Case: Disseminated pulp stone on all permanent teeth of a 10 year old girl, who consulted on to Department of Pediatric Dentistry of İnönü University with caries complaint in February 2019, was observed in panoramic radiography which was requested in clinical examination. No malformation or discoloration was observed in clinical examination, only caries were detected on 1st molars teeth. No systematic disease was informed in her anamnesis. Patient have had consulted to necessary medical units for genetic and systematic factors, and no issues were informed which can be associated with pulp stone formation. As a result of all examinations and studies were diagnosed as “multiple idiopathic pulp stone”. Dental treatments were performed. She and her family were informed on pulp stones and possible problems associated with them.

Conclusion: Pulp stones are anomalies detected as incidental radiographic findings and in general do not show any oral sign. Especially in multiple pulp stones, detailed anamnesis shall be taken regarding their etiologies. In addition to this, in vital treatments of teeth with deep caries, treatment planning shall be carefully made due to the reason that by damaging the pulp circulation it may affect the success level of the treatment, it may harden the root canal treatment, and even obstruct it. Due to the mentioned reasons, in order to prevent teeth caries, all possible precautions shall be taken.

Keywords: Child, Idiopathic, Pediatric Dentistry, Pulp Stone

P-348**Palatal Ekzostos Kaynaklı Olusan İrritasyon Fibromunun Cerrahi Tedavisi***Tolga Sönmez, Levent Savran, Mehmet Sağlam*

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: İrritasyon fibromu; oral yumuşak dokunun, lokal travma veya plak, kalkulus, taşkın restorasyon marjinlerinin irritasyonuna bağlı oluşan, yaygın bir reaktif lezyondur. Genellikle kronik travmaya maruz kalan dişeti, dil, alt dudak ve yanak mukozasında görülür. Travmatik fibromların tedavisi, eksizyon ve irritasyonun kaldırılmasıdır.

Yöntem: 43 Yaşındaki kadın hasta üst sağ palatinal bölgesindeki şişlik ile İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı Kliniği'ne başvurdu. Alınan anamnezde hastanın herhangi bir sistemik rahatsızlığı bulunmadığı öğrenildi. Klinik muayenede hastanın sağ üst 5 ve 7 no'lu dişleri arasında, 1 X 2.5 cm boyutlarında, etrafını çevreleyen sağlıklı diş eti ile aynı renkte, palpasyonda ağrısız, sert kitleye rastlandı. Lezyon flep kaldırılıp, eksiyonel biyopsi ile tamamen çıkartıldı. Kesin tanısının belirlenmesi için formalin solüsyonu içerisinde patoloji laboratuvarına gönderildi. Bölgeye açık flep cerrahisi uygulanarak granülasyon dokuları uzaklaştırıldı ve kök yüzeyi düzleştirilmesi yapıldı. Kemik içi ceplerin eliminasyonu ve cep oluşumuna katkıda bulunduğu düşünülen negatif mimarinin düzenlenmesi için osteoplasti işlemi uygulandı. Flep primer olarak 4.0 polipropilen sütürler yardımı ile kapatıldı. Birinci haftasında ameliyat bölgesinde herhangi bir komplikasyon görülmeden iyileştiği görüldü ve sütürler alındı. Histopatolojik inceleme sonucu irritasyon fibromu kesin tanısı konuldu. Hasta 1. ayda ve 3. ayda yeniden çağırıldı. Bölgedeki şişlik tamamen kaybolduğu ve periodontal ceplerinin elimine olduğu gözlemlendi.

Sonuç: İrritasyon fibromunun bazı vakaları yıllarca sabit bir şekilde kalabilir. Eksizyonel biyopsi, teşhisi doğrulamak için gereklidir ve genellikle tedaviyi sağlar, fakat özellikle irritan ortadan kaldırılmazsa tekrar ihtimalleri yüksektir. Periodontal cepler ve negatif mimari fibrom için bir irritasyon kaynağı olabilir. Bu vakada olduğu gibi, rekürrensi önlemek için tedavi edilmeleri önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Damak, Ekzostos, İrritasyon Fibromu, Negatif Mimari

P-348**Surgical Treatment of an Irritation Fibroma Associated with Palatal Exostosis***Tolga Sönmez, Levent Savran, Mehmet Sağlam*

İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İzmir

Objectives: Irritational fibroma is a reactive lesion that is among the most common oral soft-tissue lesions, caused due to local trauma or irritation by plaque, calculus, overhanging restorations margins. It is obviously seen on tissues which are chronically exposed to trauma like gingiva, tongue, lower lip and cheek.

Methods: A 43-year-old woman was admitted to İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry with a swelling in her upper right palatinal region. In the medical examination, it was learned that the patient had no systemic disease. At the clinical examination, a hard mass with 1X2.5 cm dimensions was detected. The lesion was approximating teeth number 5 to 7 and displaying the same color as the surrounding healthy tissue without any pain. The flap was raised at the lesion site and excisional biopsy was collected and sent to the pathology laboratory in formalin solution to determine the definitive diagnosis. Phase II periodontal treatment was performed with open flap debridement. Osteoplasty procedure was applied to correct the negative architecture for the elimination of intrabony pockets, that was thought to be a contributing factor of periodontal pocket formation. The flap was closed primarily with 4.0 polypropylene sutures. In the first week, the surgical area was recovered without any complications and the sutures were removed. Histopathological examination revealed a definite diagnosis of irritation fibroma. The patient was recalled at 1st and 3rd months. The swelling in the region completely disappeared and periodontal pockets were eliminated.

Conclusion: Some of irritation fibroma may remain stable for years. Excisional biopsy is necessary to confirm the diagnosis and usually provides treatment, but it is more likely to occur if the irritant is not eliminated. Periodontal pockets and negative architecture can be a source of irritation for fibroma. As in this case, treatment is recommended to prevent recurrence.

Keywords: Palate, Exostosis, Irritation Fibroma, Negative Architecture

P-349

Bilaminar Teknik ile Lateral Yaklaşımlı Koronale Pozisyone Flep Operasyonu*Gözde Vanlı Temizkanlı, Duygu Kılıç*

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Kayseri

Amaç: Generalize Miller 1 dişeti çekilmelerinin tedavisi amacıyla bilaminar teknik ile koronale pozisyone flep cerrahisinin lateral yaklaşımla uygulanması.

Materyal/Metod: Cerrahi sahayı büyüterek yara iyileşmesini tehlikeye atmamak için kök yüzeyi kapatma işlemlerinin 2 seansta yapılmasına karar verildi. Dişeti çekilmesi miktarının daha fazla olduğu gözlenen 1. kadrandan işleme başlandı. Kesi hattının belirlenmesi ve cerrahi operasyon başarısının idame döneminde analiz edilebilmesi amacı ile öncelikle dişeti çekilmesi miktarları kayıt altına alındı. Çekilmenin en derin olduğu 13 no lu diş, merkez diş olarak belirlendi. Bu diş merkez kabul etmek üzere, kesiler komşu her bir dişin sahip olduğu dişeti çekilmesinden 1 mm apikal derinlikte olacak şekilde planlandı. 11,12,13,14 ve 15 no lu dişlere lokal anestezi altında planlanan kesiler 15c no lu bistüri ile uygulandı. Kesilerin yapıldığı papil bölgelerinde yarım kalınlık, papillerin apikalinde tam kalınlık olmak üzere bukkal flep, periost elevatörü ile eleve edildi. Eleve edilen flepte mukogingival hattın apikalinde bir makas ile künt diseksiyonla serbestleştirme işlemi yapıldı. Aynı makas ile papillerin deepitelizasyonu işlemi gerçekleştirildi ve serbestleştirilen flep sınırının koronal yönlendirme için uygunluğu kontrol edilerek uyumlu açıda gracey küretler ile kök yüzeyi düzleştirme işlemi yapıldı. Sonrasında 15 no lu bistüri ile damaktan işlemin uygulandığı 5 dişin örtümünü sağlayacak uzunlukta ve genişlikte, 1-1,5 mm kalınlığında serbest dişeti grefti elde edildi ve greftin deepitelizasyonunun ardından 5.0 rezorbe olabilen sutür ile vertikal matres sutür tekniği kullanılarak greftin yatağa stabilizasyonu sağlandı. Flep 5.0 rezorbe olmayan monofilaman sutür ile vertikal matres sutür tekniği kullanılarak koronal yönde primer olarak kapatıldı. Bölgenin iyileşmesini takiben 1,5 ay sonra aynı işlem 21,22,23,24 ve 25 no lu dişlerde bulunan dişeti çekilmeleri için de yapıldı.

Bulgular: 1.kadranın 7, 2. Kadranın 5 ay boyunca yapılan takiplerinde dişeti çekilmelerinin planlandığı şekilde tedavi edildiği ve relaps olmadığı gözlenmiştir.

Sonuç: Generalize Miller 1 dişeti çekilmelerinin tedavilerinde bilaminar teknik ile koronale pozisyone flep cerrahisinin lateral yaklaşımla uygulanışı tatmin edici sonuçlar vermektedir.

Anahtar Kelimeler: dişeti çekilmesi, bilaminar flep tekniği, koronale pozisyone flep, mukogingival cerrahi, yumuşak doku ogmentasyonu, Zucchelli tekniği

P-349

Laterally Approached Coronally Advanced Flap Operation with Bilaminar Technique*Gözde Vanlı Temizkanlı, Duygu Kılıç*

Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Kayseri

Aim: To rehabilitate generalized Miller 1 gingival recessions with coronally advanced flap by lateral approach using bilaminar technique.

Material/Method: Treatment was planned in two sessions to avoid risking appropriate wound closure by enlarging surgical zone. Operation of the first quadrant was preferred priorly since it contains the deepest defects. The amount of gingival recessions were recorded in order to determine the incision line and analyze overall surgical success. Tooth no:13 was established as the operation center in consequence of having the most dramatic recession. Incisions were instrumented 1 mm apically of each recession on the neighbouring papillae of teeth no:11,12,13,14,15 with no:15c scalpel under local anesthesia. Partial thickness flap in the incision zone, full thickness flap in the apical portion of papillae was elevated with periost elevator, then blunt dissection was made with scissors to release the flap for coronal advancement. Same tool was also utilized for papillae de-epitheliasation. Root planning was applied with proper gracey curettes.1-1,5 mm thickened free gingival graft from the palate harvested with no:15 scalpel subsequently. Width and height of the graft was measured coherently to the recessed gingival zone. The graft was stabilized to the receiver site with 5.0 resorbable suture with vertical mattress suturing technique following de-epitheliasation of the graft. Primer tension free flap closure was ensured coronally with 5.0 monofilament non-resorbable suture by using vertical mattress suturing technique. Same procedure was applied to number 21,22,23,24,25 teeth thereafter assuring complete health of the operation side.

Results: The maintenance of first quadrant is observed for 7 months and second quadrant for 5 months revealed the outcome that gingival recessions treated succesfully and no relapse is occured.

Conclusion: The treatment of generalized Miller 1 gingival recessions using bilaminar technique with coronally advanced flap by lateral approach has quite satisfactory conclusions.

Keywords: bilaminar flap technique, coronally advanced flap, gingival recession, mucogingival surgery, soft tissue augmentation, Zucchelli technique

P-350

Ortognatik Cerrahi Hastalarının Postoperatif Hasta Memnuniyetlerinin Değerlendirilmesi

Enes Bekman¹, Erdem Kılıç²

¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, İstanbul

²Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu araştırmanın amacı ortognatik cerrahi tedavi görmüş dentofasiyal deformiteli bireylere yönelik, iyileşme dönemi sonrasında yapılan anketlerle, hastaların cerrahi tedaviye karar vermelerindeki nedenlerin, tedaviden beklentileri ve beklentilerinin sonuçlanıp sonuçlanmadığının, ortognatik cerrahi sonrasında yaşadığı tecrübelerinin, tedavi sürecinde hastaların daha zor atlattığı işlemlerin ve tedavi sonucundan memnuniyetlerinin tespit ve değerlendirilmesidir.

Gereç-Yöntem: Ortodontik tedavi ve ortognatik cerrahi tedavi görmüş 19'u kadın, 12'si erkek olmak üzere 31 hasta, iyileşme dönemi sonrasında retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Anket formumuz, Kıyak ve arkadaşları tarafından oluşturulan Post Surgical Patient Satisfaction Questionnaire (PSPSQ), Türker ve arkadaşlarının geliştirdiği anket formu ve bunlara ek olarak çalışmamızın amacı doğrultusunda eklenen üç sorunun birleştirilmesiyle oluşturulmuştur. Oluşturulan anket katılımcılara dijital ortamda ulaştırılmış ve geri dönüşler yine aynı yolla sağlanmıştır. Tüm analizler IBM SPSS Statistics 22.0 programında $\alpha=0.05$ anlamlılık seviyesinde analiz edilip raporlanmıştır. Normal dağılım göstermeyen iki grup karşılaştırmalarında Mann Whitney U testi kullanılmıştır. Nümerik değişkenler arasındaki ilişkinin incelenmesinde Spearman korelasyon katsayısı kullanılmış, kategorik değişkenler arasındaki ilişkinin incelenmesinde Fisher's Exact Chi-Square testi kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcılar %96,8 gibi yüksek bir oranda ortognatik cerrahi tedavinin sonuçlarından memnuniyetlerini ifade etmektedir. Hastaların cerrahi tercihinde motive edici en önemli faktörün dişlerle daha rahat çiğneme isteği, en çok kaygı oluşturan faktörün ise cerrahinin yüzlerinde oluşturacağı değişim olduğu saptanmıştır. Ayrıca katılımcıların çoğunluğu (%61,2) ortodontik tedaviyi, ortognatik cerrahiden daha zorlu bir süreç olarak değerlendirmektedir.

Sonuç: Ortognatik cerrahi sonrasında, hastalarda fonksiyonel ve estetik iyileşme sağlanmış, hastalar cerrahi sonrasında psiko-sosyal anlamda fayda görmüşlerdir.

Anahtar Kelimeler: Ortognatik cerrahi, dentofasiyal deformite, hasta memnuniyeti, yaşam kalitesi

P-350

Evaluation of Postoperative Patient Satisfaction of Orthognathic Surgery Patients

Enes Bekman¹, Erdem Kılıç²

¹Bezmialem Vakıf University Faculty of Dentistry, İstanbul

²Bezmialem Vakıf University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Purpose: The aim of this study is to evaluate the results and satisfaction of the patients with dentofacial deformity, after orthognathic surgery and orthodontic treatment.

Material-Methods: Thirteen patients (12 males and 19 females) who underwent orthodontic treatment and orthognathic surgery were evaluated retrospectively after recovery period. Our questionnaire was formed by combining of Kıyak et al. and Türker et al.'s questionnaire forms. In addition, three questions were added to questionnaire form for the aim of our study. The questionnaire was delivered digitally to the participants and the answers were collected in the same way. All findings were analyzed and reported at IBM SPSS Statistics 22.0 at $\alpha = 0.05$ significance level. The Mann Whitney U test was used to compare the two groups that did not show normal distribution. Spearman correlation coefficient was used to examine the relationship between numerical variables. Fisher's Exact Chi-Square test was used to examine the relationship between categorical variables.

Results: Postoperative patient satisfaction from the results of surgical treatment is high. 96.8% of the participants expressed their satisfaction with the results of orthognathic surgery. The most important motivating factor in patients' surgery decision is the desire to chew more easily. The most anxiety-causing factor is the concern of how the change in their faces will be. In addition, the majority (61.2%) of the participants think orthodontic treatment is more challenging than orthognathic surgery.

Conclusion: Functional and aesthetic improvement was achieved after orthognathic surgery, and patients benefited psychosocially after surgery.

Keywords: Orthognathic surgery, dentofacial deformity, patient satisfaction, quality of life

P-351**Başarısız Bir Endodontik Tedavide Retreatment: Olgu Sunumu**

Merve Ece Uysal, Sadullah Kaya, Hafize Kılıç

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Diyarbakır

Endodontik tedavinin başarısı, iyi bir preparasyon, irrigasyon ve sızdırmaz bir şekilde doldurulmasına bağlıdır. Kök kanallarında alet kırılması istenmeyen bir durum olup çoğu zaman ileriki süreçlerde periapikal lezyon gelişmesine neden olabilir.

Amaç: Bu olgu sunumu, alet kırığına bağlı başarısız yapılmış endodontik tedavili bir dişin yeniden tedavi edilerek periapikal iyileşmenin sağlanmasını amaçlamaktadır.

Olgu: 11 nolu dişinde ağrı şikayeti ile kliniğimize gelen 32 yaşındaki bayan hastanın, yapılan klinik muayenesinde perküsyona duyarlılık olduğu tespit edilmiştir. Hasta anamnezinde üst sağ orta keser dişe önceden kanal tedavisi yapıldığını ancak şikayetlerinin geçmediğini bildirmiştir. Radyolojik muayenede 11 nolu dişin kanalında apikal 1/3 lük kısma kadar uzunluğu olan kırık alet olduğu ve başarısız yapılan kanal tedavisine bağlı periapikal bölgede radyölüsent alan görülmüştür.

Maksillar orta keserdeki guta-perka uzaklaştırıldıktan sonra kırık alet by-pass edildi. Irrigasyon işlemleri %2.5'lik sodyumhipoklorit, %17'lik EDTA ve klorheksidin ile yapıldı. Kırık aletin yıkama işlemleri esnasında kanaldan uzaklaştığı görüldü. İlk seans kanala kalsiyumhidroksit patı gönderildi ve hasta 15 gün sonrasına çağrıldı. Son seansta periapikal duyarlılığı olmayan dişe aynı irrigasyon protokolü uygulandı. Kök kanalından kalsiyumhidroksit uzaklaştırıldıktan sonra AH Plus kanal patı ve gutta-perka kullanılarak kanal yenileme işlemi tamamlandı. Aynı şekilde devital olduğu tespit edilen 12 nolu dişe de kanal tedavisi yapıldı.

Sonuç: 6 aylık ve 1 yıllık takip sonrası dişin klinik ve radyografik olarak asemptomatik olduğu ve periapikal bölgede iyileşmenin sağlandığı görüldü.

Anahtar Kelimeler: retreatment,periapikal lezyon,kırık enstrüman

P-351**Retreatment in a Failed Endodontic Treatment: Case Report**

Merve Ece Uysal, Sadullah Kaya, Hafize Kılıç

Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Diyarbakır

Successful endodontic therapy relies on a good combination of preparation, irrigation and obturation of the root canal. Instrument fracture in root canals is an undesirable complication and may frequently result in the development of periapical lesion at a later period of time.

Aim: This case report aims to re-treat a tooth with endodontic treatment failure due to tool fracture and to provide periapical healing.

Case: A 32-year-old female patient coming to our clinic with complaint of pain in her tooth 11 was determined to have sensitivity to percussion in her clinical examination performed. In her anamnesis, the patient reported that a canal treatment had earlier been performed on a right maxillary central incisor, but her complaints did not pass. On radiological examination, it was observed that there was a fracture with a length of 1/3 of apical part of the canal in the tooth 11, and that there was radiolucent area in periapical region due to unsuccessful canal treatment. After removal of the gutta-percha in the maxillary central incisor, the broken instrument was bypassed. Irrigation procedures were performed with 2.5% sodium hypochlorite, 17% EDTA and chlorhexidine. Broken instrument was observed to have moved away from the canal during the irrigation procedures. In the first session, calcium hydroxide paste was inserted into the canal, and the patient was called 15 days later. In the last session, the same irrigation protocol was also applied to the tooth with no periapical sensitivity. After the removal of calcium hydroxide from the root canal, canal renewal was completed by using AH Plus canal sealer and gutta-percha. In the same way, canal therapy was performed to the tooth 12, which was found to be devital.

Conclusion: After follow-ups of 6 months and 1-year, the tooth was determined to be both clinically and radiographically asymptomatic and that significant recovery was achieved in periapical region.

Keywords: retreatment,periapical lesion,broken instrument

P-352**Mine Hipoplazisi Görülen Dişin Rezin İnfiltrasyon Tekniği ile Tedavisi: Vaka Sunumu**Özlem Ünal

İstanbul

Amaç: Başlangıç mine çürüğü, florozis, gelişimsel mine hipoplazilerinden kaynaklı leke tedavilerinde kullanılan minimal invaziv teknik olan rezin infiltrasyon ile başarılı sonuçlar elde edilmektedir. Bu teknik ile rezin mineye penetre edilip ışıkla polimerize edilir ve değişim gözle görülebilmektedir. Bu olgu sunumunun amacı, mine hipoplazisine bağlı tek dişteki beyaz lekenin rezin infiltrasyon tekniği ile maskelenmesi ve küçülmesidir.

Olgu Sunumu: Kliniğe gelen 26 yaşında kadın hasta sağ üst kanin dişinin mezioinsizalindeki 3 mm çapında beyaz lekeden rahatsızdı. Alınan anamnezde sistemik rahatsızlığı olmadığı öğrenilmiştir. Klinik muayene sonucu dişe minimal invaziv teknik olan Icon infiltrantı uygulanmasına karar verildi. 13 nolu dişe minidam uygulanarak komşu dişlerden izole edildi. Beyaz lezyon çepelerini 2 mm taşacak şekilde, 2 dakika süre ile %15'lik HCL asit jel (Icon-Etch) uygulandı. Icon jeli su ile yıkanarak uzaklaştırıldı. Yüzeydeki asitin yıkanmasını takiben lezyon bölgesinin kurutulması için önce 30 saniyelik ethanol (Icon-Dry) uygulaması yapıldı ve yüzey hava spreyi ile kurutuldu. Daha sonra bir fırça ile Icon rezin uygulandı. Icon rezinin mine tabakalarına etki etmesi için 5 dakika beklenildi ve 20 saniye süre ile ışılama yapıldı. Bu prosedür 2 kez tekrarlandı.

Sonuç: Lekenin boyutunda küçülme olduğu gözlenmiş olup rezin infiltrant başlangıç mine çürüğünün dışında bu tür mine hipoplazilerinin rengini maskelemek için de kullanılabilir. Ancak büyük opak lekeleri maskelemek için yetersiz kalabilmektedir. Yapılan 8.ay kontrolünde küçülen leke boyutunda artış gözlenmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Gelişimsel Mine Hipoplazisi, Icon, Minimal İnvaziv

P-352**Treatment of Enamel Hypoplasia by Resin Infiltration Technique: Case Report**Özlem Ünal

İstanbul

Aim: Resin infiltration, which is a minimally invasive technique used in the treatment of initial enamel caries, fluorosis, and staining caused by developmental enamel hypoplasia, yields successful results. with this technique, the resin is penetrated into the enamel and cured by light and the change is visible. The aim of this case report is to mask and shrink the single-tooth white spot due to enamel hypoplasia by resin infiltration technique.

Case: A 26-year-old female patient who came to the clinic, complained of a 3 mm diameter white spot on upper right canine. She had not any systemic diseases. As a result of clinical examination, it was decided to apply which is a minimally invasive technique is called Icon apply to the tooth. Upper right canine was isolated from neighboring teeth with the minidam. 15% HCL acid gel (Icon-Etch) was applied for 2 minutes to extend the wall of the white lesion by 2 mm. The icon gel was removed by washing with water. Following washing of the acid on the surface, 30 seconds of ethanol (Icon-Dry) was applied to dry the lesion site and the surface was dried by air spray. Then Icon resin was applied with a brush. The Icon resin was allowed to act on the enamel layers for 5 minutes and was lighted for 20 seconds. This procedure was repeated by 2 times.

Conclusion: The spot has been observed to shrink in size, and the resin infiltrant can be used to mask the color of such enamel hypoplasia in addition to initial enamel caries. However, it may be insufficient to mask large opaque spots. At the 8th month, there hasn't been increased in shrinking spot size.

Keywords: Developmental Enamel Hypoplasia, Icon, Minimal Invasive

P-353

Çoklu Dişeti Çekilmesi Defektlerinin Titanyum Plateletten Zengin Fibrin (T-PRF) ve Web Koronale Kaydırılan Flep Yöntemi ile Tedavisi: Vaka Serisi*Bilge Cansu Uzun¹, Esra Ercan², Mustafa Tunalı³*¹Manisa Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Manisa²Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Çanakkale³Bezmialem Vakıf Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Çoklu dişeti çekilmelerinin oluşumunda farklı faktörlerin yanında anatomik faktörler de etkilidir. Sığ vestibul derinlik, uzun yanak kas lifleri, güçlü dudak kasları, inatçı frenulum ataçmanları dişeti çekilmeleri tedavisinin prognozunu önemli ölçüde etkilemektedir. Birçok dişeti çekilme tedavisinin uzun süreli başarısı yeniden oluşabilecek ve dokuda stres yaratabilecek kas liflerinin doğru bir şekilde uzaklaştırılmasına ve tekrar etmemesine bağlıdır.

Web koronale flep tekniği ile birden fazla dişeti çekilmelerinde bu kas lifleri ve frenulum ataçmanları kontrollü bir şekilde uzaklaştırılır. Ayrıca dokunun beslenmesi için yeterli kan akımı korunurken, erken yara iyileşmesinde maksimum doku stabilizasyonuna izin verir. Sığ vestibul derinliği ve uzun frenulum kas bağlantıları elimine edilerek pıhtı organizasyonuna katkı sağlar. Hem kök yüzeyine hem de derinleştirilen apikal bölgeye uygulanan T-PRF, keratinizasyonu ve yumuşak doku kalınlığını arttırıcı (histokondüksiyon) doğal bir faktör etkisi oluşturur.

Bu vaka serisinde, 16 adet Miller sınıf I çoklu dişeti çekilme defektinin web koronale flep cerrahi tedavisi ve 12 aylık takibi anlatılmaktadır. Başlangıç çekilme derinlikleri ortalama 2,75 mm, yapışık dişeti genişliği ortalama 3,68 mm idi. Açıkta olan kök yüzeyleri web koronale flep ve T-PRF cerrahi tedavisi ile hastaların estetik ve hassasiyet problemleri de giderilmiştir. 12 aylık takip sonucunda çoklu dişeti çekilmelerinin tedavisinde % 71,33 oranında ortalama kök kapanması ve ortalama 4,06 mm yapışık dişeti genişliği elde edildi. T-PRF elde edilmesi kolay, tamamen otojen, sıkı doğal matriks olarak; yeni bir teknik olan, web koronale pozisyone flep yöntemiyle beraber çoklu dişeti çekilmelerinin tedavisinde başarılı bir şekilde uygulanabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dişeti çekilmesi, T-PRF, kök kapatma, periodontal cerrahi, estetik

P-353

Web Coronally Advanced Flap and Titanium Platelet Rich Fibrin (T-PRF) for Management of Multiple Gingival Recession Defects: Case Series*Bilge Cansu Uzun¹, Esra Ercan², Mustafa Tunalı³*¹Manisa Dental Hospital Clinic of Periodontology, Manisa²Çanakkale Onsekiz Mart University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Çanakkale³Bezmialem Vakıf University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul

Anatomical factors as well as different factors are effective in the formation of multiple gingival recessions. Shallow vestibule depth, long buccal muscle fibers, strong lip muscles, stubborn frenulum attachments significantly affect the prognosis of gingival recessions. The long-term success of many treatment of gingival recession depends on the correct removal and non-recurrence of muscle fibers that may re-occur and create stress in the tissue.

with the web coronale flap technique, these muscle fibers and frenulum attachments can be removed in a controlled manner in case of multiple gingival recessions. It also allows for maximum tissue stabilization in early wound healing while maintaining adequate blood flow for tissue living. Shallow depth of vestibule and long frenulum muscle connections are eliminated and contribute to clot organization. T-PRF applied to both the root surface and the deepened apical region creates a natural factor effect that increases keratinization and soft tissue thickness (histoconduction).

In this case series, web coronale flap surgical treatment and 12-month follow-up of 16 Miller class I multiple gingival recession defects are presented. Initial average gingival recession depth was 2,75 mm and average keratinized gingival width was 3.68 mm. The aesthetic and sensitivity problems of the patients were eliminated by web coronale flap and T-PRF surgical treatment of exposed root surfaces. At the end of 12 months follow-up, 71.33% mean root coverage and 4.06 mm keratinized gingival width were obtained in the treatment of multiple gingival recession defects.

T-PRF is an easy-to-obtain, fully autogenous, tight natural matrix biomaterial that can be successfully applied in the treatment of multiple gingival recessions with a new technique, web coronale-positioned flap.

Keywords: Gingival recession, T-PRF, root coverage, periodontal surgery, esthetic

P-354

İndirekt Kompozit Rezın Tekniği ile Kuron Restorasyonun 36 Ay Klinik Takibi*Hanife Şeyma Akman, Neslihan Tekçe, Emre Özel*

Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Kocaeli

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı, aşırı kuron harabiyetli kanal tedavisi yapılmış olan molar dişin, indirekt kompozit rezin tekniği ile tedavisinin klinik başarısının 36 ayda incelenmesidir.

Olgu Sunumu: Kocaeli Üniversitesi Restoratif Diş Tedavisi ABD'na başvuran 21 yaşında kadın hasta bu olgu sunumuna dahil edilmiştir. Üst sol posterior bölgede kanal tedavisi yapılmış, kuron restorasyonu tamamlanmamış ikinci molar diş tespit edilmiştir. Kuron harabiyetinin fazlalığından dolayı ilgili dişe direkt kompozit rezinle restorasyonun uygun olmadığına, indirekt kompozit rezin tekniği ile restore edilmesine karar verilmiştir. İlk seansta indirekt restorasyona hazırlık işlemi olarak undercutlar düzenlenmiştir, hastadan ölçü alınmıştır ve ilgili dişe geçici restorasyon yapılmıştır. Hastadan alınan ölçü üzerinde Tescera kompozit rezin materyali (A2 shade body, Bisco, Schaumburg, IL, ABD) uygulanarak modelasyon yapılmıştır ve arkasından Tescera indirekt kompozit rezin fırınında (ATL 2, Bisco, Schaumburg, IL, ABD) önce ışıkla sonrasında basınç, ısı ve ışık ile ikinci polimerizasyon işlemi gerçekleştirilmiştir. İkinci seansta restorasyonun kaviteye uyumlanmasının ardından, Duolink dual-cure adeziv rezin siman (Bisco, Schaumburg, IL, ABD) ile yapıştırılmıştır ve cila işlemi tamamlanarak restorasyon bitirilmiştir. Restorasyonun kontrolleri başlangıçta ve 36. ayda modifiye USPHS kriterleriyle yapılmıştır.

Sonuç: Yapılan restorasyon başlangıçta ve üç yıl sonunda retansiyon, kavite kenarlarında renkleşme, anatomik form ve aşınma, kenar uyumu, çürük duyarlılık ve yüzeysel değişiklik açısından değerlendirilmiştir. Klinik olarak direkt kompozit rezin yöntemiyle ideal estetik, kontakt ve uyumun sağlamadığı diş sert doku kaybının fazla olduğu dişe, ağız dışında hazırlanarak uygulanan restorasyonun, klinik olarak ilgili parametrelerde mükemmel (alfa) sonuçlar sergilemiştir. Fazla madde kayıplı dişlerin indirekt kompozit rezin tekniği ile restore edilmesi direkt kompozit rezin ya da porselen/seramik restorasyon seçeneklerine karşılık tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Dual-cure adeziv rezin siman, indirekt kompozit rezin, kuron harabiyeti

P-354

Clinical Follow-Up of 36 Months of Crown Restoration with Indirect Composite Resin Technique*Hanife Şeyma Akman, Neslihan Tekçe, Emre Özel*

Kocaeli University, Department of Restorative Dentistry, Kocaeli

Objective: The aim of this-case-report is to investigate the clinical success of the restoration of indirect-composite-resin technique at 36 months period to the tooth that has been treated with canal-treatment and excessive crown damage.

Case: A 21-year-old-female patient admitted to the Department of Restorative Dentistry, University of Kocaeli was included in this-case-report. On the maxillary-left-posterior-region, the-second-molar-tooth was treated with canal-treatment and the crown restoration was not completed. Due to the high amount of crown damage, it was decided that the restoration with direct-composite-resin would not be suitable and would be restored with indirect-composite-resin technique. In the first session, the undercuts of the patient's tooth were arranged, the impression was taken and a temporary restoration of the tooth was performed. The impression obtained from the patient was modeled by the application of Tescera composite resin material (A2 shade body, Bisco, Schaumburg, IL, USA). The second polymerization process was completed by light and subsequent pressure, light and heat polymerization in the indirect composite resin furnace (ATL 2, Bisco, Schaumburg, IL, USA). In the second session, after the restoration was adapted to the cavity, Duolink was glued with dual-cure adhesive-resin-cement (Bisco, Schaumburg, IL, USA) and the finishing process was completed and the restoration was completed. Restoration controls were performed at baseline and at-the-end of 36 months with modified USPHS criterias.

Conclusion: The restoration was evaluated at the beginning and at-the-end of three years in terms of retention, coloration of cavity edges, anatomic form and wear, marginal adaptation, caries sensitivity and surface change. Clinically, with the direct-composite-resin method, the ideal esthetic, contact and harmony of tooth hard tissue loss, which cannot be achieved. Indirect restoration showed excellent (alpha) results in clinically mentioned parameters. The restoration of high amount of crown damage with indirect-composite-resin restoration is preferable to direct-composite-resin or porcelain/ceramic restoration.

Keywords: Dual-cure adhesive-resin-cement, indirect-composite-resin, crown damage

P-355

Kanal Tedavisi Sonucu Renklenmiş Dişin Restoratif Tedavisi, Vaka Sunumu*Esin Ülper, Cafer Türkmen, Zühre Hale Cimilli, Nevin Kartal*

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Kanal tedavisi uygulanması ile dişlerin canlılığını yitirmesi sonucu ve yanlış post uygulanması ile dişlerde gri ve mor gibi renk değişimleri olabilmektedir. Bu renklenme; devital beyazlatmayı takiben farklı renklerdeki kompozit rezinlerle tedavi edilebilmektedir. Bu vakadaki amacımız dişleri eski estetik ve fonksiyonuna kavuşturabilmektir.

Yöntem: Otuz dokuz yaşındaki kadın hasta ön dişindeki koyu renklenme nedeniyle Marmara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi'ne başvurmuştur. Hastanın ağız içi muayenesinde 11 numaralı dişinde mor-koyu gri tonlarında renklenme ve orta hat diasteması ile birlikte 12, 21, ve 22 numaralı dişlerde de eskiden yapılmış kompozit restorasyonlar olduğu gözlenmiştir. Koyu renklenme gösteren 11 numaralı dişten alınan radyografda daha önceden kanal tedavisi yapılmış olduğu ve kanala uygun olmayan konumda post yerleştirildiği tespit edilmiştir. Endodontik tedavi, klinik ve radyografik açıdan değerlendirildiğinde herhangi bir semptom olmadığı görülmüştür. İlk önce dişin içindeki post çıkarılmış ardından eski kanalüstü restorasyon uzaklaştırılmıştır. Gütta seviyesi servikalden 2mm indirilmiş ve 1mm cam iyonomer ile örtülenmiştir. Pulpa odası içine asit uygulanmış ve bol su ile yıkanmıştır. Ardından devital beyazlatma ajanı (Opalescence Endo, Ultradent Products, ABD) ve üzerine pamuk pelet yerleştirilerek 4 gün sonraya hastaya randevu verilmiştir. İşlem 3 kez tekrarlanmıştır. Komşu dişlerle uygun renge ulaştıktan sonra dişin içerisine iki hafta süreli kalsiyum hidroksit konulmuş ve estetik dolgular için randevu verilmiştir. Hastanın son randevusunda estetik dolguları tamamlanmıştır. Mine yüzeyine 15 sn %37,5 fosforik asit jel (spident Fine etch37, Kore) uygulandıktan sonra, mine ve dentin yüzeyine adeziv uygulanmıştır (Bond Force II, Tokuyama, Japonya). Kompozit rezin olarak nanofil yapıdaki (Estelite Sigma Quick, Tokuyama, Japonya) kullanılmıştır. OPA2, OA2, A1 renkleri tercih edilmiştir. Shofu (Shofu, Super Snap, Japonya) cila diskleri ve Eve twist dia disklerle (Diacomp plusTwist, Eve, ALMANYA) yüzey düzenleme ve parlatması sağlanmıştır.

Sonuç: Hastamıza uyması gerekenler anlatılarak takibe alınmıştır. 1 hafta, 1 ay, 6 aylık kontrollere çağırılmıştır. Kontrol seanslarında yüzey düzenleme ve parlatma işlemleri tekrarlanmıştır. Renkte herhangi bir geri dönüş görülmemiştir. İşlem başarılı bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: devital beyazlatma, direkt kompozit restorasyon, estetik dişhekimliği, restoratif dişhekimliği

P-355

Restorative Treatment of Colored Teeth as a Result of Endodontic Treatment, Case Report*Esin Ülper, Cafer Türkmen, Zühre Hale Cimilli, Nevin Kartal*

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İstanbul

Aim: As a result of root canal treatment and the wrong post application, there may be color changes such as gray and purple in the teeth. This coloration; can be treated with composite resins of different colors following devital bleaching. Our aim in this case is to restore the old aesthetics and function of the teeth.

Method: A 39-year-old female patient applied to department because of dark discoloration of her anterior teeth. In the radiograph taken from tooth 11 showing dark color, it was determined that the canal treatment had been done before and the post was placed in an inappropriate position in the canal. First, the post inside the tooth was removed and the old canal restoration was removed. The gutta level was lowered by 2mm from the cervix and covered with 1mm glass ionomer. Acid was applied to the pulp chamber and washed with plenty of water. Subsequently, devital bleaching agent (Opalescence Endo, Ultradent Products, USA) and cotton pellets were placed on the patient and an appointment was made for 4 days. The procedure was repeated 3 times. After calcium hydroxide was placed in the tooth for two weeks. Aesthetic fillings were completed at the last appointment. After 15 sec 37.5% phosphoric acid gel (spident Fine etch37, Korea) was applied to the enamel surface, adhesive was applied to the teeth surface (Bond Force II, Tokuyama, Japan). The composite resin was used (Estelite Sigma Quick, Tokuyama, Japan). (OPA2, OA2, A1) Shofu (Shofu, Super Snap, Japan) polishing discs and Eve twist dia discs (Diacomp plusTwist, Eve, GERMANY) provide surface finishing and polishing.

Result: The patient was called controls 1 week, 1 month, 6 months and 1 year follow-up. Surface control and polishing were repeated during the control sessions. There was no return in color. The procedure was found to be successful.

Keywords: aesthetic dentistry, devital bleaching, direct composite restoration, restorative dentistry

P-356**Malpraktise Maruz Kalan Bir Hastanın Multidisipliner Yaklaşımla Tedavisi: Olgu Sunumu**

Funda Gülay Kadioğlu¹, Mustafa Şahin¹, Mehmet Cenk Haytaç²

¹Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Adana

²Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Adana

Amaç: Günümüzde akademik formasyondan uzak ticari yapılanmalarla, pratisyen diş hekimleri ortodontik müdahaleye özendirilmekte ve bunun sonucunda hastalar hatalı ortodontik tedaviye maruz kalmaktadır. Bu olgu sunumunun amacı, hatalı ortodontik tedavi uygulanan hastanın dişlerini kaybetmemesi için yapılan multidisipliner yaklaşımları tanıtmaktır.

Olgu: 36 yaşındaki erkek hasta, kendisine diş hekimi tarafından uygulanan hatalı ortodontik tedavinin bitiminde yapılan sabit retainer'a rağmen, üst kesici dişlerindeki mobilitate şikâyeti nedeniyle ortodonti kliniğimize başvurmuştur. Klinik ve radyografik muayenede hastanın iskeletsel ve dişsel Sınıf II kapanış bozukluğuna sahip olduğu; 12, 43 ve 46 numaralı dişlerinin eksik olduğu, sağa doğru şiddetli alt orta hat sapmasının bulunduğu, overjet miktarında artış olduğu, 11 ve 13 numaralı dişlerde artmış mobilitate ve şiddetli periodontal yıkım nedeniyle çekim endikasyonunun bulunduğu saptanmıştır. Halen gereksinimi olmakla birlikte, hasta yeniden ortodontik tedavi görmek istemediğini belirtmiştir. İlgili kliniklerle konsültasyonu takiben, hastanın çekim endikasyonu konan dişleri, gerekli periodontal ve restoratif müdahalelerle kurtarılmaya çalışılmıştır.

Sonuç: Diş hekimi tarafından hatalı ortodontik tedaviye maruz kalan hastamızda, multidisipliner bir yaklaşım benimsenerek, üst kesici ve köpek dişlerinin kaybedilmesi riskinin önüne geçilmeye çalışılmıştır. Bu vaka, ortodonti uzmanlığını öğretmek iddiasında olan ticari kurslardan edinilen bilgilerle yapılan müdahalelerin, hastaya yarardan çok zarar vereceğinin açık bir göstergesidir.

Anahtar Kelimeler: Malpraktis, Multidisipliner Tedavi, Mesleki Yetki

P-356**The Multidisciplinary Treatment in a Malpractice Example: A Case Report**

Funda Gülay Kadioğlu¹, Mustafa Şahin¹, Mehmet Cenk Haytaç²

¹Cukurova University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Adana

²Cukurova University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Adana

Objective: with current developments and commercial perspective away from the academic formation, the dentists are encouraged to practice orthodontics and as a result, patients are harmed by orthodontic malpractice. The aim of this malpractice case report is to present the multidisciplinary approach to prevent the adult patient from losing his teeth.

Case Presentation: Despite having a fixed retainer applied following the wrong orthodontic treatment performed by dentist, a 36-year-old male patient admitted to our university orthodontics clinic with complaints of mobility in his upper incisors. On clinical and radiographic examination, the patient had dental and skeletal Class II malocclusion. It was found that teeth 12, 43 and 46 were missing, there was severe mandibular midline deviation to the right, there was an increase in the amount of overjet, teeth 11 and 13 had increased mobility and severe periodontal destruction. Although still needed, the patient stated that he did not want to be orthodontically treated again. Following necessary clinical consultations, the teeth indicated for extraction were tried to be recovered by the requisite periodontal and restorative interventions.

Conclusions: Adopting a multidisciplinary approach, the patient, who harmed by dentist's malpractice, was tried to avoid the risk of upper anterior and canine teeth extraction. This case is an obvious sign that the interventions with knowledge learned from the courses claiming to teach orthodontics cause medical errors.

Keywords: Malpractice, Multidisciplinary Treatment, Professional Competency

P-357

Bölümlü Protezlerde Retansiyonu Arttırıcı Kombine Hassas Tutucu ve Kroşe Uygulaması*Semih Arkoy, Muhammed Mutahhar Ulusoy*

Yakın Doğu Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Lefkoşa, KKTC

Amaç: Protez tutuculuğu, yerinden çıkarıcı kuvvetlere karşı direnci ya da çenenin açılma hareketleri ile ilişkili kuvvetlere, yapışkan gıdalara ve yer çekimi kuvvetlerine karşı koyma özelliği olarak tanımlanmaktadır. Hareketli bölümlü protezlerde retansiyon ise kroşeler veya hassas tutucularla sağlanmaktadır. Tutucuların etkinlik derecesi, protezin kaide hareketlerini önlemede önemli bir faktördür. Uzun dişsiz krete sahip bu olguda, anterior bölgeye gelen gerek ısırma gerekse çıkarıcı kuvvetlere karşı en gerideki doğal dişe yerleştirilen tutucu unsurlarla, protez stabilitesinin ve retansiyonunun arttırılması amaçlanmıştır.

Olgu: Çoklu diş kaybı ve estetik kaygı ile kliniğimize başvuran 52 yaşındaki kadın hastanın, üst çenede mevcut #17, #27 dişleri ve alt çenede mevcut #45, #42-33, #35 dişleri radyografik ve klinik açıdan değerlendirilmiş olup herhangi bir lezyona rastlanmamıştır. Kennedy Sınıf IV dişsizliğe sahip maksillada #17 ve #27 dişler kronlanarak dişe gelen kuvvetlerin daha iyi tolere edilebilmesi ve kroşeler için uygun retantif alanlar elde edilmesi sağlanmıştır. Bölümlü protezin retansiyonunu arttırmak amacıyla tutucu unsur olarak hem top başlı ataçman (vks-sg/Bredent/Senden/Almanya) hem de çevresel kroşe (Akers) uygulanarak bölümlü protez planlanması yapılmıştır. Mandibulada ise Kennedy Sınıf I Modifikasyon II bulunan ön bölgeye tek parça metal destekli seramik köprü uygulanarak diş eksikliklerinin restorasyonu sağlanmış, #45 ve #35 nolu dişler üzerine yerleştirilen top başlı ataşmanlardan (vks-sg/Bredent/Senden/Almanya) destek alınarak hareketli bölümlü protez uygulanmıştır.

Sonuç: Maksillada hassas tutucu ve çevresel kroşenin bir arada uygulandığı parsiyel protezde, tek başına kroşe uygulamasına kıyasla retansiyon ve stabilizasyonun önemli derecede arttığı gözlenmiştir. Ayrıca hassas tutucu uygulaması sayesinde destek dişlere gelen lateral kuvvetler en aza indirilmiş, vertikal kuvvetlerin ise doğal dişlerin uzun eksenine paralel olarak iletilmesi sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Bölümlü Protez, Hassas Tutucu, Kroşe, Retansiyon

P-357

Combined Precision Attachment and Clasp Application to Increase RPD Retention*Semih Arkoy, Muhammed Mutahhar Ulusoy*

Near East University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Nicosia, TRNC

Aim: Prosthetic retention is defined as the ability to resist displacement forces associated with jaw opening movements, adhesive foods and gravity. Retention in removable partial dentures (RPDs) is provided mainly by clasps or precision attachments. The retentive capabilities of these components act as an important factor in preventing the prosthetic base movements. In this case, where a long, edentulous span is present, the placement of extra retentive elements on the most posterior abutment tooth aimed at increasing denture's the retention and support against destabilizing forces.

Case: A 52-year-old female patient was admitted to our clinic with multiple tooth loss and aesthetic complaints. Clinical and radiographical examinations for teeth #17, #27, #33, #35 and #42 has indicated the absence of any kind of lesions. In the maxilla, where Kennedy class IV edentulous span was present, teeth #17 and #27 were crowned for two reasons, the first of which was providing more tolerance against stresses caused by different forces, while the second reason was providing appropriate retentive areas for clasps placement. Additionally, both ball attachment (vks-sg//Bredent/Senden/Germany) and circumferential clasp were used in the denture's design. As for the mandibula, the presence of Kennedy class I modification II has oriented the treatment plan toward a relatively different approach. The anterior edentulous span was restored using a single, metal fused to ceramic bridge, while the remaining edentulous area was restored using RPD with two ball attachments (vks-sg//Bredent/Senden/Germany) on teeth #35 and #45.

Conclusion: Compared to a single clasp, the placement of both precision attachment and circumferential clasp was found to increase the retention and stability by a significant amount. Furthermore, the use of precision attachment has reduced the lateral forces to a minimum, in addition to transferring vertical forces along the long axis of the abutment tooth.

Keywords: Clasp, Partial Denture, Precision Attachment, Retention

P-358**Sürnümerer Premolar Diş Germi Bulunan Hastanın Ortodontik Tedavisi: Olgu Sunumu**

Hande Erener¹, Mehmet Savaş Kayasan², Akif Türer³

¹Serbest Ortodontist

²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Zonguldak

³Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Zonguldak

Amaç: Bu vaka raporunun amacı, alt çenede dört sünnümerer premolar diş germi bulunan ve geçmişte meziodens öyküsüne sahip hastanın ortodontik ve cerrahi tedavisinin sunulmasıdır.

Olgu: 14 yaşında olan kadın hasta kliniğimize dişlerinin yukarıda olması şikayetiyle başvurmuştur. Hasta, anamnezinde iki yıl önce bir meziodens dişin tespit edilerek çekildiğini belirtmiştir. Klinik muayenede; sınıf II subdivizyon molar ilişki, üst çenede 13 mm, alt çenede 5.5 mm yer darlığı ve üst arkta 4 mm, alt arkta 1 mm orta hat sapması tespit edilmiştir. Radyografik muayenesinde hastanın alt çene premolar bölgesinde 4 adet sünnümerer diş germi olduğu görülmüştür. Tedavi planlamasında; alt ve üst çeneden premolar dişler ile sünnümerer dişlerin çekilmesini takiben sabit ortodontik tedavi uygulanmasına karar verilmiştir. Üst çenede ankraj amacıyla ikinci premolar ve birinci molar dişler arası bukkal alveol kemiğine mini vida yerleştirilmiştir. Alt çeneye lingual ark uygulanmıştır. Hastanın tedavisi 2 yıl 3 ayda tamamlanmıştır.

Sonuç: Ortodontik tedavi sonucu, sınıf I molar ve sınıf I kanin ilişki, ideal overjet ve overbite ile estetik ve fonksiyonel olarak sağlıklı kapanış ilişkisi elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sünnümerer diş, Ortodonti, Sünnümerer premolar

P-358**Orthodontic Treatment of a Patient with Supernumerary Premolar Teeth Germs: Case Report**

Hande Erener¹, Mehmet Savaş Kayasan², Akif Türer³

¹Free Orthodontist

²Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Zonguldak

³Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Zonguldak

Aim: The aim of this case report is to present the orthodontic and surgical treatment of a patient with four supernumerary premolar teeth germs in mandibula and history of mesiodens.

Case: A 14 year- old female patient applied to our clinic with a complaint of high vestibule positioned teeth. The patient reported that a mesiodens tooth was detected and extracted two years ago in her anamnesis. In the clinical examination; class II subdivision molar relationship, 13 mm of crowding in the maxilla and 5.5 mm of crowding in the mandibula, the midline deviation of 4 mm on the upper arch and 1 mm on the lower arch were determined. In the radiographic examination, four supernumerary teeth were observed in the premolar region of the mandible. In treatment planning; it was decided to extract upper and lower premolar teeth with supernumerary teeth and then fixed orthodontic treatment. Mini screws were inserted into the buccal alveolar bone between the second premolar and first molar as orthodontic anchorage in the maxilla. Lingual arch was placed to lower dental arch. Fixed orthodontic treatment was completed in 2 years and 3 months.

Conclusion: As a result of orthodontic treatment, class I canine and class I molar relationship, ideal overjet and overbite was achieved with aesthetically and functionally sound occlusion.

Keywords: Supernumerary tooth, Orthodontics, Supernumerary premolar

P-359**Anterior Çapraşıklığı Bulunan Hastanın Kapaklı Braket Sistemi ile Çekimsiz Sabit Ortodontik Tedavisi***Hande Erener¹, Mehmet Savaş Kayasan²*¹Serbest Ortodontist²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Zonguldak

Amaç: Bu vaka raporunda üst çene anterior bölgede şiddetli çapraşıklığı olan hastada Damon Q (Ormco Corporation, Orange, California, USA) braket sistemi kullanılarak yapılan çekimsiz sabit ortodontik tedavi sunulmaktadır.

Olgu: Kronolojik yaşı 13 yaş 10 ay olan kadın hasta, dişlerinin kötü görünmesi ve geride iki dişinin olması şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Ağız içi ve radyolojik değerlendirmede; iskeletsel olarak sınıf I ilişkiye, dişsel sınıf I molar ve sınıf II kanin ilişkiye sahip hastada yapılan model analizinde, üst çenede 7 mm ve alt çenede 2 mm yer darlığı ve üst arkta 1 mm, alt arkta 2 mm orta hat sapması tespit edilmiştir. İlk olarak üst çeneye Damon Q braketler yerleştirilmiştir ve ikinci seansta oklüzal yükseltme için alt çeneye plak uygulanmıştır. Sırasıyla 0.013, 0.014, 0.016, 0.014x0.025, 0.016x0.025 inch Damon CuNiTi ark telleri kullanılarak 0.019x0.025 inch SS ark teli ile tedavi sonlandırılmıştır. Tedavi 14 ay sürmüştür.

Sonuç: Estetik ve fonksiyonel olarak sağlıklı kapanış ilişkisi elde edilmiştir. İskeletsel sınıf I ilişki korunurken, sınıf I molar ve sınıf I kanin ilişki, ideal overjet ve overbite sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Çapraşıklık, Ortodonti, Kapaklı braketler

P-359**Nonextraction Orthodontic Treatment of Anterior Crowding in a Patient Using Self-Ligating Bracket System***Hande Erener¹, Mehmet Savaş Kayasan²*¹Free Orthodontist²Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Zonguldak

Aim: This case report presents nonextraction orthodontic treatment using a Damon Q (Ormco Corporation, Orange, California, USA) bracket system in a patient with severe crowding in the anterior maxillary region.

Case: 13 years 10 months old female patient was admitted to our clinic with complaining about poor appearance of teeth and having two teeth on the palate. In the intraoral and radiological examination; she had skeletal class I relationship, dental class I molar and class II canine relationship. Model analysis showed that, maxillary crowding was 7 mm and mandibular crowding was 2 mm. 1 mm upper midline deviation and 2 mm lower midline deviation were detected. Damon Q brackets were placed first on the upper arch and then the plaque was applied to the lower arch for an occlusal rising. 0.013, 0.014, 0.016, 0.014x0.025, 0.016x0.025 inch Damon CuNiTi arch wires were applied respectively and the treatment was terminated with 0.019x0.025 inch SS arch wire. Total treatment duration was 14 months.

Conclusion: Aesthetic and functional healthy closure relationship has been obtained. Class I molar and class I canine relationship, ideal overjet and overbite were achieved while maintaining the skeletal class I relationship.

Keywords: Crowding, Orthodontics, Self-ligating brackets

P-360**Çocukluk Çağı Travmasına Bağlı Gelişen Geniş Periapikal Lezyon Tedavisi***Arif Bolaca*

Özel Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Denizli

Amaç: Daimi dişlerin travmatik yaralanmaları, çocuk ve genç erişkinlerde sıklıkla gerçekleşmektedir. Diş yaralanmaları, basit mine çatlaklarından komplike kırıklar ve avulsiyona kadar çeşitlilik göstermektedir. Bu yaralanmalar sonucunda acil tedavi gereksinimi ortaya çıkabilmektedir. Travma görülen dişlerdeki erken müdahale ve düzeli kontroller, pulpa nekrozu, pulpa kanal obliterasyonu, kök rezorpsiyonu, periapikal lezyon vb. komplikasyonların gelişimini azaltmaktadır.

Olgu Sunumu: Ağrı ve dişeti iltihapı nedeniyle kliniğimize başvuran 14 yaşındaki erkek hastanın intraoral muayenesinde sol üst santral kesici dişinde, dişeti bölgesinde fistül varlığı tespit edilmiştir (Resim 1). Dişte çürük lezyonu ya da herhangi bir restorasyona rastlanmamıştır. Panoramik radyografide, sol üst keser dişleri içine alan geniş bir lezyon görülmüştür (Resim 2). Alınan anamnezde, 6 sene önce parkta oynarken düştüğü, dişlerinde sallanma ve kanama görüldüğü fakat herhangi bir dental tedavi gerçekleştirilmediği öğrenilmiştir. Yapılan elektrikli pulpa testinde sol üst santral ve lateral dişlerden herhangi bir cevap alınamamıştır ve perküsyonda hassasiyet tespit edilmiştir. Yapılan klinik ve radyografik muayene sonrasında ilgili dişlerde, etiyolojik olarak travmaya bağlı pulpa nekrozu geliştiği düşünülmüştür. İlgili dişlere kanal tedavisine başlanmıştır. Gerekli kök-kanal şekillendirmesinin ardından 4 hafta boyunca Ca(OH)₂ ile pansuman yapılmıştır ve Ca(OH)₂ tedavisine 3 ay boyunca devam edilmiştir. 3 ay sonunda radyografik olarak iyileşme görülmüş (Resim 3) ve semptomların ortadan kalkmasına takiben kök ucu açık olan #21 nolu dişte MTA (Retro MTA, Korea) ile apikal bariyer oluşturulup, #21 ve #22 nolu dişlere gütta-perka ve AH-Plus pat ile kanal dolgusu yapılarak tedavi tamamlanmıştır. Kanal tedavisi tamamlanan #21 ve #22 nolu dişlerin 6 aylık takip sonucu alınan radyografide apikal lezyonda iyileşme görülmüştür (Resim 4, 5).

Sonuç: Tedavi gecikmelerinde prognozun pulpa nekrozu ve diğer komplikasyonlar ile sonuçlanabilmesi nedeniyle, ebeveyn ve bireylerin travma sonrası acil tedavi konusunda bilgilendirilmesi büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: dental travma, periapikal lezyon, erken tedavi, takip

P-360**Treatment of Large Periapical Lesion due to Childhood Trauma***Arif Bolaca*

Private Dental Clinic, Denizli

Introduction: Traumatic dental injuries of permanent teeth occur frequently in children and young adults. Dental injuries can vary from enamel fractures to complicated fractures or avulsion. As a result, emergency treatment may be required. Early management, regular follow-up of traumatized teeth may reduce complications such as pulp necrosis, pulp canal obliteration, root resorption, periapical lesion etc.

Case Report: A 14 year-old boy was referred to our clinic with complaint of pain and presence of an inflammation in gingiva. In intraoral examination, although tooth decay or restoration was no observed, fistula was diagnosed in upper left central incisor (Figure 1). Panoramic radiography revealed a large radiolucent lesion in the upper left incisors region (Figure 2). According to history, his parents stated that he had fallen in park at early age, bleeding and mobility in his teeth, but no dental treatment was performed at the time of the trauma. Tooth #21 and #22 responded negatively to electric pulp test and sensitive to percussion. Following the clinical and radiographic examination of the patient it was decided that radiolucent area was related to periapical infections of the traumatized incisors. Root canal treatments were started these teeth (#21, #22). Calcium hydroxide was used as dressing material for 4 weeks and CH dressing was continued for 3 months. At the end of 3 months, radiographic healing was observed (Figure 3), no symptoms at #21 and #22, Retro MTA was used as an apical plug for #21 and root canal treatments were completed with gutha-percha and AH Plus. 6 month-follow-up showed that there were no clinical or radiographic signs of pathology in teeth #21 and #22 (Figure 4, 5).

Conclusion: Since late management of dental injuries may lead to pulp necrosis and other problems, therefore, informing parents and individuals about immediate treatment after trauma is very important.

Keywords: dental trauma, periodical lesion, early management, follow-up

P-361**Ön Bölgede Kompozit Rezin Restorasyonlarla Estetik Yaklaşımlar: 2 Olgu Sunumu***Ezgi Ölçer, Yusuf Ziya Bayındır*

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Erzurum

Amaç: Ön dişlerin renk, şekil, yapısal ve pozisyon anormallikleri hastalar için önemli estetik sorunlara yol açabilir. Direkt adeziv restorasyonlar ile estetik problemlerin önüne geçilmesi, diğer tedavi seçeneklerinden farklı olarak; uygulama kolaylığı, kolay tamir mekanizması, uygun maliyet gibi avantajları da beraberinde getirmektedir. Bu olgu sunumunun amacı direkt kompozit rezinlerle yapılan ön bölge estetik restorasyonlarının klinik sonuçlarını sunmaktır.

Olgu Sunumu:Ön bölgedeki diastemalarından ve şekil bozukluklarından şikayetçi olan ve kliniğimize başvuran 2 hastanın intraoral ve radyolojik muayeneleri yapıldıktan sonra tedavi seçenekleri değerlendirildi.Direkt kompozit rezinlerle restorasyonu ile tek seansta tedavi uygulaması yapılmasına karar verildi.Her iki olgu da dişlere preparasyon yapılmadı. Sırasıyla, mine yüzeylerine önce % 37 lik fosforik asit jel (Vococid,VOCO) uygulandıktan sonra bonding ajan (OptiBond™ All-In-One,Kerr) uygulandı.Ardından kompozit rezin ile restore edildi.(Essentia, GC Corporation(olgu 1), Estelite Asteria, Tokuyama (olgu 2)). Son olarak restorasyon yüzeylerine bitirme diskleriyle (Sof-lex,3M ESPE) cila yapıldı.

Sonuç:Kompozit rezin ile restore edilen olguların klinik takiplerinde herhangi bir estetik problem ortaya çıkmadı. Direkt kompozit rezin restorasyonlar, ön dişlerde yapılacak estetik restorasyonlarda doğru endikasyon ve iyi bir hasta motivasyonu ile uygulanıklarında,en uygun klinik seçeneklerdendir.

Anahtar Kelimeler: Direkt kompozit restorasyon,Dental estetik,Konservatif tedavi

P-361**Esthetic Approaches with Composite Resin Restorations in Anterior Region: 2 Case Report***Ezgi Ölçer, Yusuf Ziya Bayındır*

Atatürk University Faculty of Medicine, Department of Restorative Dentistry, Erzurum

Objective: The color, shape, structural and position abnormalities of the anterior teeth may cause significant esthetic problems for patients. Preventing esthetic problems with direct adhesive restorations, unlike other treatment options; ease of application, easy repair mechanism, brings with it advantages such as cost-effective. The aim of this case report is to present the clinical results of anterior esthetic restorations with direct composite resins.

Case: After intraoral and radiological examinations of 2 patients who complained of anterior diastemas and deformities and applied to our clinic, treatment options were evaluated. It was decided to perform treatment in one session with restoration of direct composite resins.In both cases, no preparation was made for the teeth.Respectively, after applying 37% phosphoric acid gel (Vococid, VOCO) to the enamel surfaces, the bonding agent (OptiBond™ All-In-One, Kerr) was applied. It was then restored with composite resin (Essentia, GC Corporation (case 1), Estelite Asteria, Tokuyama (case 2)). Finally, the restoration surfaces were finished with finishing discs (Sof-lex, 3M ESPE).

Conclusion: No esthetic problems occurred in the follow-up of patients who were restored with composite resin.Direct composite resin restorations are the most appropriate clinical options when applied with an accurate indication and good patient motivation in esthetic restorations to be performed in anterior teeth.

Keywords: Direct composite restoration,Dental esthetics,Conservative treatment

P-362**Oral Piyojenik Granülomada Periodontal ve Cerrahi Yaklaşım: Olgu Sunumu**

Turkel Hasanzade, Hasan Hasanoğlu, Abdullah Seçkin Ertuğrul

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Piyojenik granüloma travmatik yaralanma, kronik ve düşük seviyeli lokal irritasyon veya hormonal faktörlere bağlı olarak gelişebilen, deri ve muköz membranın benign bir yumuşak doku tümürüdür. Ağız içerisinde dudak, dil, palatinal ve bukkal mukozada ve en sık olarak dişetinde rastlanmaktadır. Piyojenik granüloma benign bir lezyon olduğundan tedavi seçeneği cerrahi eksizyon ile lezyonun tamamen çıkarılmasıdır. Diğer tedavi yöntemleri; elektrokoterizasyon, küretaj, krioterapi, lazer uygulaması ve lokal iritanların uzaklaştırılmasıdır.

Olgu Sunumu: Ağız içindeki dişeti büyümesi şikayetiyle kliniğimize başvuran 39 yaşındaki bayan hastada yapılan intraoral muayene sonucunda 15 ve 16 numaralı dişler bölgesinde 15 mm çapında dişeti büyümesi ve dişler arasında 12 mmlik periodontal cep olduğu gözlemlendi. Hastadan alınan anamnez sonucunda herhangi bir sistemik hastalığının olmadığı ve dişeti büyümesinin 2 aydır mevcut olduğu öğrenildi. Hastaya ilk seansta periodontal cebin tedavisi için diş yüzeyi temizliği ve kök yüzeyi düzleştirilmesi uygulandı. Bir sonraki seansta lezyonun ağızda görülebilecek diğer patolojik oluşumlardan ayırıcı tanısını yapabilmek için lokal anestezi altında lezyon bisturi yardımıyla eksizyonel biyopsi ile alındı. Bölge periodontal patla kapatıldı ve postoperatif önerilerde bulunuldu. Cerrahi sonrası hastaya %0,12 klorheksidin içeren çalkalama solüsyonu, parasetamol içeren bir analjezik reçete edildi. Eksize edilen doku histopatolojik incelemeye gönderildi. Patolojik inceleme sonucunda lezyonun "Piyojenik granüloma" olduğu rapor edildi. Hastanın sonraki yapılan kontrol muayenesinde iyileşmenin sorunsuz gerçekleştiği tespit edildi, klinik ve radyografik olarak herhangi bir patolojiye rastlanmadı.

Sonuç: Lezyonun ayırıcı teşhisinde periferik dev hücreli granülom, hemanjiyom, periferik ossifying fibrom, metastatik kanser olguları, kaposi sarkomu, hiperplastik dişeti büyümesi, anjiyosarkom dikkate alınmalıdır. Oral malignansileri piyojenik granülomadan elimine etmek amacıyla histopatolojik tetkik yapılmalıdır. Temel tedavi yaklaşımı predispozan faktörlerin uzaklaştırılması ve/veya cerrahi eksizyon olmakla beraber, olası diş kayıplarını ve lezyonun daha büyük boyutlara ulaşmasını önleyebilmek için periodontal tedavi ve oral hijyen önerileri önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: eksizyonel biyopsi, gingival büyüme, lokal iritan, piyojenik granüloma

P-362**Periodontal and Surgical Approach to Oral Pyogenic Granuloma: Case Report**

Turkel Hasanzade, Hasan Hasanoğlu, Abdullah Seçkin Ertuğrul

İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İzmir

Aim: Pyogenic granuloma is a benign soft tissue tumor of the mucous membrane and skin occurring in response to a variety of stimuli such as traumatic injury, local irritation or hormonal factors. It can occur on the lips, tongue, palatal and buccal mucosa in the oral cavity; but commonly found in gingiva. Main treatment option is complete surgical excision of the lesion. Other treatment options are: electrocautery, curettage, cryotherapy, laser application and removal of local irritants.

Case: A 39-year-old female patient presented to our clinic with the complaint of gingival enlargement in oral cavity. Intraoral examination revealed a 15 mm diameter gingival enlargement and a 12 mm periodontal pocket between the teeth. Medical history revealed that there was no systemic disease and gingival enlargement had been present for 2 months. At the first appointment, tooth surface scaling and root planning was applied for the treatment of periodontal pocket. In the next appointment, the lesion was removed by excisional biopsy with scalpel and under local anesthesia. The region was closed with a periodontal pat and postoperative recommendations were made. After surgery, the patient was prescribed an analgesic and 0.12% chlorhexidine solution. The specimen was sent for histopathological examination. The pathological examination revealed that the lesion was 'Pyogenic granuloma'. Follow-up examination revealed that the recovery was uneventful, and no pathology was found.

Result: Peripheral giant cell granuloma, hemangioma, peripheral ossifying fibroma, metastatic cancer cases, kaposi's sarcoma and angiosarcoma should be considered in the differential diagnosis of the lesion. Histopathological examination should be performed to eliminate oral malignancies from pyogenic granuloma. Although the main treatment approach is the removal of predisposing factors and surgical excision, periodontal treatment and oral hygiene recommendations are important in order to prevent possible tooth loss and further expansion of the lesion.

Keywords: excisional biopsy, gingival enlargement, local irritant, pyogenic granuloma

P-363**Alt Birinci Molar Dişin İatrojenik Furkasyon Perforasyonunun Mineral Trioksit Agregat ile Tedavisi***Sabiha Gülçin Alak, Cangül Keskin*

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: İatrojenik furkasyon perforasyonu bulunan alt birinci büyük azı dişinin MTA ile tamiri ve kök kanal tedavisinin sunulması amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: Sistemik olarak sağlıklı 46 yaşındaki erkek hasta endodonti anabilim dalına 46 numaralı dişinin tedavisi için sevk edilmiştir. İki ay kadar önce özel bir klinikte hastanın 46 numaralı dişine kanal tedavisi amacıyla giriş kavitesi hazırlandığı ancak mezial kanalların tespit edilemediği gerekçesiyle sevk edildiği öğrenilmiştir. Klinik muayenede dişin asemptomatik olduğu, perküsyon ve palpasyona duyarlı olmadığı öğrenilmiştir. Radyolojik muayenede dişin furkasyon bölgesinde geniş bir radyolüsent lezyon tespit edilmiştir. Yapılan mandibular blok anestezisini takiben dişin geçici restorasyonu uzaklaştırılmış ve mezial kanal ağızlarına yakın bölgede meydana gelmiş olan perforasyon sahası tespit edilmiştir. Perforasyon alanındaki kanama alüminyum sülfat hemostatik ajanıyla kontrol altına alındıktan sonra temizlenen perforasyon bölgesine MTA tabancası yardımıyla MTA (MTA Angelus, Londrina, Brazil) taşınmıştır. MTA tamirinin kontrolü periapikal radyografilerle kontrol edildikten sonra MTA yüzeyi cam iyonomer siman ile tamamen örtülmüştür. Daha sonra distal kanalda tespit edilen kalsiyum hidroksit 25# K-tipi eğe ve EDTA (%17'lik) irrigasyonu ile uzaklaştırılmıştır. Mezial kanal ağızlarının tespiti lup kullanılarak 2.5x büyütme altında 10# K-tipi eğelerle yapılmıştır. Çalışma boyu tespiti elektronik apeks bulucu ve periapikal radyografilerle sağlanmıştır. Kanalların kemo-mekanik preparasyonu devamlı %5.25'lik sodyum hipoklorit irrigasyonu altında ProTaper Next döner eğe sistemi ile tamamlanmıştır. Kanallar soğuk lateral kompaksiyon tekniği ile doldurulmuştur. Daimi restorasyonu aynı seans tamamlanmıştır. Hastanın birinci ay kontrolleri sonunda dişinin asemptomatik ve fonksiyonel olduğu tespit edilmiştir.

Sonuç: İatrojenik furkasyon perforasyonlarının tamiri için aynı seansta MTA ile tamir ve kanal tedavisinin tamamlanması MTA yüzeyinin cam iyonomer siman ile örtülmesi ile mümkün olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: iatrojenik furkasyon tamiri, mineral trioksit agregat, kök kanal tedavisi

P-363**Treatment of Iatrogenic Furcation Perforation in Mandibular Molar Tooth Using Mineral Trioxide Aggregate***Sabiha Gülçin Alak, Cangül Keskin*

Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, İstanbul

Aim: It is aimed to demonstrate the repair of iatrogenic furcation perforation with MTA and root canal treatment of a mandibular first molar.

Case: A systemically healthy 46-year-old male patient was referred to the department of endodontics for the treatment of tooth # 46. It was learned that the tooth had an access cavity prepared in a private clinic 2 months earlier, however the patient was referred due to inability to locate mesial canals. In the clinical examination, the tooth was asymptomatic during percussion and palpation. Radiological examination revealed a large radiolucency in the bifurcation area. After mandibular block anesthesia, the temporary restoration was removed and perforation was detected near to the mesial canal orifices. The hemorrhage in the perforation area was controlled with aluminum sulfate and perforation site was cleaned, the MTA (MTA Angelus, Londrina, Brazil) was transported to the perforation area by MTA gun. MTA repair was controlled with periapical radiographs and MTA surface was covered with glass ionomer cement. Then, the calcium hydroxide dressing in the distal canal was removed by 25# K-type file under EDTA (17%) irrigation. Detection of the mesial canal orifices was accomplished with 10 # K-files under 2.5x magnification using loupe. The working length was determined by electronic apex locator and periapical radiographs. The chemomechanical preparation of the canals was completed with a rotary file system ProTaper Next (Dentsply Sirona, Ballaigues, Switzerland) under 5.25% sodium hypochlorite irrigating. Distal and mesial canals were enlarged. The canals were obturated with cold lateral compaction technique. Permanent coronal restoration was performed at the same visit. The first month controls revealed that the tooth was asymptomatic and functional.

Conclusion: MTA repair of iatrogenic furcation perforations and subsequent root canal treatment might be completed at the same visit if MTA surface is sealed with glass ionomer cement.

Keywords: iatrogenic furcation perforation, mineral trioxide aggregate, root canal treatment

P-364**Geniş Periapikal Lezyonun Cerrahi Olmayan Endodontik Tedavisi:Vaka Raporu**

Mustafa Polat, Deniz Karasomanoğlu, Gül Çelik, Ertan Yaman, Sevgi Erkan

Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi ,Endodonti Anabilim Dalı, Isparta

Amaç: Bu raporun amacı oblitere diş içeren büyük periapikal lezyonun cerrahi olmayan kök kanal tedavisini takip etmek ve iyileşmesini bildirmektir.

Olgu raporu: 35 yaşındaki erkek hasta alt santral ve lateral dişlerinin tedavisi için Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi ne başvurmuştur.Klinik incelemede yumuşak dokularda skar ve fistül yolu bulunmadı. Hem #31,#32 hem de #41,#42 numaralı dişler perküsyon ve palpasyona hafif hassastı ancak dişlerde herhangi bir mobilite yoktu.#31,#32,#41,#42 numaralı dişler elektrikli pulpa testine cevap vermediler.Periapikal radyografide mandibular kesici dişlerin köklerinde #41 numaralı dişin apeksinde marjinleri düzgün sınırlanmış büyük radyolüsent lezyon görüldü.#32 numaralı diş kök kanalı boyunca obliterasyon gösterdi.Klinik ve radyografik incelemeler sonucu kronik apikal periodontitis tanısı konuldu.Giriş kavitesi preperasyonunun ardından çalışma uzunluğu olarak radyografik apeks kabul edildi.#32 numaralı dişin kök kanalına giriş sağlanamadı.Nekrotik pulpalı diğer 3 diş giriş sağlandı ve 15 K eğesiyle apikal foramene ulaşıldı.#41 numaralı dişin kök kanalından bol miktarda mukopürülan sıvı boşaltıldı.Drenaj durdurulduktan sonra kök kanalları Protaper Universal eğe sistemiyle step-back tekniği kullanılarak radyografik apeksten 1mm kısa olacak şekilde genişletildi. Kanallar klorheksidinle yıkandı.Kanallara kalsiyum hidroksit yerleştirildi ve 2 hafta bekletildi.Diğer seans kalsiyum hidroksit kök kanallarından temizlendi.Kök kanalları güta-perka ve AH-plus kök kanal patı kullanılarak lateral kondenzasyon yöntemiyle dolduruldu. Final restorasyon kompozit rezinle tamamlandı.

Sonuç: Klinik muayenede perküsyon ve palpasyon duyarlılığı görülmedi ve yumuşak dokular sağlıklıydı.6 ay ve 1 yıl sonraki iki radyografide de kemikte iyileşme görüldü.

Anahtar Kelimeler: lezyon,obliterasyon,periapikal

P-364**Nonsurgical Endodontic Treatment of a Large Periapical Lesion: Case Report**

Mustafa Polat, Deniz Karasomanoğlu, Gül Çelik, Ertan Yaman, Sevgi Erkan

Suleyman demirel University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Isparta

Objective: The aim to report the healing of a large periapical lesion with obliterated teeth was following non-surgical root canal treatment.

Case: A 35-year-old male patient was referred to the Department of Endodontics in the Dental Faculty of Suleyman Demirel University for treatment of mandibular left and right incisor teeth. Clinical examination of soft tissues showed no signs of scarring or a sinus tract. Both the #41,#42 and #31,#32 teeth were slightly sensitive to percussion and palpation, but there was no mobility.The teeth of #41,#42,#31 and #32 were failed to respond to electric pulp testing. Periapical radiographs demonstrated a large radiolucent lesion around the apices of the mandibular incisors with a well-defined margin around the apex of the #41.The teeth of #32 showed obliteration along the root canal.As a result of clinical and radiographic examinations,it was diagnosed as a chronic apical periodontitis. Access cavity preparation, working lengths were estimated as being of the radiographic apex.The cannot entire in root canal of the #32. The other three incisors that had necrotic pulp tissue were accessed and size 15 K-files were passed beyond the apical foramen. Mucopurulent fluid was drained through the root canal in #41. When drainage ceased, the canals were prepared 1 mm short of the radiographic apices with Protaper Universal files using a step-back technique. Canals were irrigated with chlorhexidine.The calcium hydroxide was placed into the root canals and waited for two weeks.Calcium hydroxide was removed the root canals in the other appointment. The canals were obturated by lateral condensation of gutta-percha with AH Plus as a sealer.

Result: Clinical examination showed no sensitivity to percussion or palpation and the soft tissues were healthy. The next two radiographs at 6 months and 1 year, revealed further bony healing.

Keywords: lesion,obliteration,periapical

P-365

İmmatür Nekrotik Azı Dişinin Pulpa Revaskülarizasyonu: Olgu Sunumu*Betül Şen Yavuz¹, Betül Kargül²*¹Bahçeşehir Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul²Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Vital olmayan genç daimi dişlerin tedavisi için bir seçenek olarak revaskülarizasyon yaklaşımını destekleyen kanıtlar artmaktadır. Bu olgu raporunda 8 yaşındaki bir kız çocuğunun vital olmayan genç daimi birinci azı dişinin revaskülarizasyonu sunulmaktadır.

Olgu Sunumu: 8 yaşında bir kız çocuğunun mandibular azı dişinin klinik ve radyografik değerlendirmesinde; derin çürük lezyonu, immatür kökler ve periapikal radyolüseni gözlenmiştir. İmmatür nekrotik birinci azı dişine; %5.25 sodyum hipoklorit ile irrigasyon uygulanmış, yerleştirilen metranidazol ve siprofloksasin içerikli (1:1 oranında karıştırılmış) ikili antibiyotik patı (DAP) 2 hafta takip edilmiştir. Ardından antibiyotikli pat uzaklaştırılmış, steril bir kanal eğesi kullanılarak periapikal dokunun stimülasyonu ile kanal içinde kanama sağlanmıştır. Yaklaşık olarak 15 dk, pıhtı oluşumunun mine-sement sınırına ulaşması beklendikten sonra pıhtının üzerine beyaz MTA (Angelus, Londrina, Brazil) yerleştirilmiştir. MTA'nın üzerine nemli bir pamuk yerleştirilmiş ve cam iyonomer simanla kapatılmıştır. 2 gün sonra pamuk pelet çıkartılmış ve diş cam iyonomer ve kompozit rezin ile restore edilmiştir. 3-6 ay aralarla 18 ay boyunca kontroller yapılmıştır. Klinik olarak dişin; normal perküsyon cevabı, normal periodontal sondalama derinliği ve normal mobilite ile asemptomatik olarak kaldığı gözlenmiştir. Radyografik muayenede artmış kök uzunluğu ve kök duvarlarının kalınlaşması ile birlikte normal peri-rediküler yapılar gözlenmiştir.

Sonuç: Revaskülarizasyon işlemi, sert doku oluşumu ile dentin duvarlarının kalınlaşması ve bu sayede kök kırıklarına karşı güçlenmesi, ve kök gelişiminin devam etmesine olanak sağlaması gibi avantajlara sahiptir. Revaskülarizasyonun uzun dönem klinik sonuçlarının henüz mevcut olmaması ve yeni oluşan dokunun gerçek pulpa dokusu veya yalnızca pulpa benzeri bir doku olup olmadığının belirsiz olması gibi birtakım sınırlılıkları vardır.

Anahtar Kelimeler: ikili antibiyotik patı(DAP), MTA, pulpa revaskülarizasyonu, rejenerasyon

P-365

Pulp Revascularization of an Immature Necrotic Molar: A Case Report*Betül Şen Yavuz¹, Betül Kargül²*¹Bahçeşehir University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, İstanbul²Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul

Aim: There is the growing evidence supporting the revascularization approach as an option for management of non-vital young permanent teeth. This case report presents the revascularization of a non-vital young permanent first molar in an 8-year-old girl.

Case: The clinical and radiographic examinations showed deep caries lesion, immature roots, and periapical radiolucency in mandibular first molars of an 8-year-old girl. Immature necrotic first molar was treated by a revascularization protocol that used 5.25% NaOCl irrigation, medication with 2-weeks of double antibiotic paste (DAP) that consists of only metronidazole and ciprofloxacin dressing (mixed in a ratio of 1:1). Next, the antibiotic paste was removed; bleeding was induced into the canals by stimulation of tissue beyond the apex using a sterile endodontic file. After waiting for approximately 15-minutes, to allow the blood clot to reach a level approximating the cemento-enamel junction, white mineral trioxide aggregate (Angelus, Londrina, Brazil) was placed over blood clots. A moist cotton pellet was placed over the MTA and access was sealed with glass ionomer. After 2-days the cotton pellet was removed and the tooth was restored with GIC and composite resin. The follow-up evaluations were performed at 3-6 months intervals for 18-months. Clinically the tooth remained asymptomatic, with normal response to percussion, normal periodontal probing depths, and no abnormal mobility. Radiographic examination revealed normal periradicular structures with signs of increased root length and root wall thickening.

Result: Revascularization has advantages such as of hard tissue deposition and thickening of dentinal walls, further root development, thus strengthening the root against fracture. Few limitations of revascularization are long-term clinical results are as yet not available and whether the newly regenerated tissue is truly pulp or only pulp-like is also uncertain.

Keywords: double antibiotic paste (DAP), MTA, pulp revascularization, regeneration

P-366**İnternal Rezorpsiyon Vakası Tedavisi Ve Kanal Obliterasyonu Takibi: Olgu Sunumu***Muhammed Demirbaş, Emre Erik*

Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Isparta

Amaç: Travmanın 2 farklı dişte neden olduğu internal rezorpsiyon tedavisi, takibi ve kanal obliterasyonu takibi.

Olgu Sunumu: Sistemik olarak sağlıklı olan 38 yaşındaki bayan hasta kliniğimize sol alt çenede ağrı şikayeti ile başvurdu. Klinik ve radyografik muayene sonucu 34 numaralı dişe kanal tedavisi yapılmasına karar verildi. Hastanın tüm ağız muayenesinde 11 ve 21 nolu dişlerin bukkale deplase olduğu tespit edildi. Hastanın 28 yıl önce ön dişleri üzerine travma geçirdiği öğrenildi. Her iki diş de klinik olarak asemptomatik idi. Elektrikli pulpa testine 11 nolu diş geç pozitif, 21 nolu diş negatif yanıt verdi. Radyografik muayenede periapikal radyograf ve konik ışınli bilgisayarlı tomografi (CBCT) kullanılarak 11 nolu dişte internal rezorpsiyon ve apikalde kemikte trabekül kayıpları, 21 nolu dişte ise kök kanalının sadece apikal üçte birlik kısımda izlendiği, koronal ve orta üçlüde kanal obliterasyonu olduğu ve periodontal ligament genişlemesi tespit edildi. Apikalde lezyon yoktu. 11 nolu dişe kanal tedavisi planlandı. 21 nolu dişe ise klinik olarak asemptomatik olduğu ve radyografik patoloji olmadığı için takip kararı verildi. 11 nolu diş apikal #80 olacak şekilde genişletildi ve 3 hafta kalsiyum hidroksit bekletildi. Sonrasında kalsiyum hidroksit kalandan uzaklaştırıldı ve MTA kullanılarak sızdırmaz bir şekilde kanal dolgusu yapıldı. 3 gün sonra ise kompozit rezin ile daimi restorasyon yapıldı.

Sonuç: Bu olgu sunumunda travmanın 2 farklı dişte 2 farklı sonucu olarak görülen internal rezorpsiyon tedavisi ve takibi ile kanal obliterasyonu takibi yapılmıştır. 3 ve 6 aylık klinik muayenede dişlerin asemptomatik olduğu, 6 aylık radyografik takipte 11 nolu dişin apikalinde kemik yoğunluğunda artış olduğu belirlenmiş ve 21 nolu dişin apikalinde herhangi bir patoloji saptanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: İnternal rezorpsiyon, kanal obliterasyonu, MTA**P-366****Internal Resorption Case Treatment and Canal Obliteration Follow-Up: Case Report***Muhammed Demirbaş, Emre Erik*

Suleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Isparta

Objective: Internal resorption treatment and canal obliteration follow up caused by trauma in 2 different teeth.

Case: A 38-year old female patient presented to our clinic with pain in the lower jaw. After clinical and radiographic examination it was decided to start root canal treatment for tooth number 34. During full mouth examination the teeth 11 and 21 were observed to be displaced buccally. Patient history revealed that the anterior teeth were subjected to dental trauma 28 years ago. Both teeth were clinically asymptomatic. Tooth 11 reacted positive to electrical pulp testing lately but tooth 21 gave negative response. Radiographic evaluation was done by means of periapical radiography and cone beam computed tomography. Tooth 11 turned out to be an internal resorption case with trabecular bone loss in the apical region. In tooth 21 root canal continuity was only observable in the apical third, while the middle and coronal thirds showed total obliteration. The periodontal ligament space seemed to be enlarged and there was no periapical lesion detectable. For tooth 11, root canal treatment was planned. The apical root end was enlarged up to #80 using hand files. Calcium hydroxide was applied for 3 weeks. In the second session, calcium hydroxide was removed, which got sealed with MTA later. Final composite resin restoration was performed three days thereafter. It was decided to follow-up the tooth 21 without initiation of treatment due to lack absence of periapical pathology.

Conclusion: In this case report, internal resorption caused by dental trauma was treated with root canal treatment while for the adjacent tooth presenting root canal obliteration, no treatment was planned. 3 and 6 months posttreatment, the teeth were clinically asymptomatic. 6 months posttreatment, bone density in the apical region of tooth 11 had increased. No periapical lesion was observable in tooth 21.

Keywords: Internal resorption, canal obliteration, MTA

P-367**Topikal Anestezi Kaynaklı Parestezinin Tedavisi: Vaka Raporu***Selim Han Türer, Emre Altundaşar*

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu vaka raporu sol alt dudak ve çenesinde parestezi olan hastanın tedavi sürecini anlatmaktadır.

Olgu Sunumu: 34 yaşındaki erkek hasta sol alt birinci büyük azı dişine kanal tedavisi yapılması için yönlendirilmiştir. Hastanın ağız dışı muayenesinde şişlik gözlenmiştir ve hastada ağrı ile birlikte sol alt çenesinde uyuşukluk şikayeti mevcuttur. Hastanın kanal tedavisine özel bir klinikte üç ay önce başladığı öğrenilmiştir. Çoklu seanslara rağmen ağrısının geçmediğini bildirmiştir. Hastaya seanslar arası ağrısı sebebiyle topikal anestetik reçete edilmiştir. Hastanın parestezisi başlamıştır. Son seansında da kırık alet olduğu bildirilerek üniversite hastanesine yönlendirilmiştir. Radyografik incelemede meziobukkal kök ucunda lentülo benzeri kırık alet tespit edilmiştir ve bir başka alet de distal kanal ağzı girişinde gözlenmiştir. Hastaya tedavi seçenekleri sunulmuş ve kanal tedavisinin tamamlanması uygun görülmüştür. Aynı seansta hastanın geçici dolgusu kaldırıldıktan sonra distal kanal ağzındaki kırık parça uzaklaştırılarak kanal uzunlukları tespit edilmiştir. Ancak, meziobukkal kanalda sınırlı ilerleme sağlanmıştır. Pürülan eksuda akışı sebebiyle diş 24 saat boyunca açık bırakılmıştır. İkinci seansta meziobukkaldeki kırık alet çıkarılmamış ancak yanından geçilerek çalışma boyuna ulaşım sağlanmıştır. Dişe Ca(OH)₂ yerleştirilerek 2 hafta sonraya randevu verilmiştir. Hastanın semptomları geçtikten sonra ProTaper Universal sistem(mesialler F2 distal F3)ile genişletilerek bitim eğelerine uygun tek kon ile kanal dolgusu tamamlanmıştır. Hasta 1-3-6-12. Aylarda kontrol randevuları planlanmıştır. İlk takip seansında hastanın şikayetleri ortadan kalmıştır ve hastanın parestezi hissi 6 ay sonrasında nerdeyse tamamen iyileşmiştir. Radyografik iyileşme de üç ay içinde gözlenmeye başlamıştır.

Sonuç: Kanal tedavisi sırasında aletlerin kırılması endodontinin ana problemlerinden biridir. Kırık alet çıkarma girişimleri genellikle fazla miktarda dentin kaldırılması ve dişin zayıflatılmasına yol açmaktadır. Kırık aletler uzaklaştırılmadığında kanal tedavisini tamamlayıp prognozu gözlemek akıllıca bir yaklaşım olabilir.

Anahtar Kelimeler: parestezi,kırık alet,topikal anestezi**P-367****Resolving of Paresthesia Caused by Topical Anesthetic Agent: Case Report***Selim Han Türer, Emre Altundaşar*

Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Ankara

Aim: This case report describes treatment of a patient with paresthesia.

Case Report: A 34 year-old male patient was referred for endodontic treatment of the mandibular left first molar. An extraoral swelling,pain and paresthesia was present. The treatment process was initiated in another clinic three months ago. He reported that his pain could not be relieved in multiple sessions. He was prescribed a topical anesthetic agent for relieving inter appointment pain. On his last visit, the patient was informed about the occurrence of a separated instrument. After that, the patient began to develop paresthesia. Radiographic examination revealed a large periradicular lesion with radioopaque image at mesiobuccal and distal root canals. The options were discussed with the patient and it was agreed to complete the non-surgical endodontic treatment. Temporary filling was removed and files were placed to establish working length. Access was limited in mesiobuccal canal. The tooth was left open for 24 hours because, a purulent discharge was present. In the second visit, the separated instrument could not be retrieved but bypassed and an intracanal dressing of Ca(OH)₂ was placed. Patient's pain was relieved and the root canal therapy was completed with ProTaper Universal system (F2 in mesial, F3 in distal). Canals were obturated with matching single cones. Patient was scheduled for follow-up at 1-3-6-12 months. The patient was symptom free at the first follow-up visit. His paresthesia began to fade after 6 months. Evidence of healing was visible on radiographs after 3 months.

Conclusion: Instrument separation is one of the major problems in endodontic therapy. Attempts to retrieve separated files may remove too much dentin and result in weaker tooth structure. It's a wise approach to observe prognosis after completing root canal therapy in cases where it is not possible to retrieve separated files.

Keywords: paresthesia,separated instrument,topical anesthesia

P-368**Karışık Dişlenme Döneminde Görülen Dentigeröz Kistler: İki Olgu Sunumu**

Bahar Başak Kızıltan Eliaçık¹, Hakan Karaoğlan¹, Cafer Ataş¹, Tahsin Tepecik²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Karışık dişlenme dönemindeki biri erkek biri kız iki çocuk hastada görülen mandibular posterior bölge dentigeröz kistlerinin teşhisi ve konservatif tedavileri bildirilmektedir.

Olgu: Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Kliniği'ne sol yanak bölgesinde şişlik ve ağrı nedeni ile başvuran 7 yaşında kız (1.olgu) ve 12 yaşında erkek çocuk (2.olgu) hasta çalışma kapsamına alındı. Hastaların klinik muayeneleri sonucunda alt sol süt azılarında derin dentin çürükleri tespit edildi. Panoramik radyografide, her iki hastanın da sol alt çenesinde daimi küçük azı dişlerini çevreleyen düzgün sınırlı bir radyolüsent bölgeler saptandı. 1.olgunun süt birinci ve ikinci azı dişleri, 2.olgunun ise süt ikinci azı dişi lokal anestezi altında çekildi. Çekim bölgelerine iodoformlu spanç yerleştirildi. 1. olgunun çekim bölgesindeki spanç 1 hafta sonra çıkartıldı ve epitelizasyonun gerçekleşmemesi için soketin içine girebilecek şekilde planlanan hareketli yer tutucu yapıldı. 2.olgu ise hareketli yer tutucu yapılmadan tedavi takip edildi. 1.olgunun çekim soketi haftada bir izotonik serumla yıkandı. 2.olgunun çekim soketindeki iodoformlu spanç ise 3 hafta boyunca haftada bir değiştirildi. 5 ay sonra alınan kontrol radyografilerinde lezyonların iyileştiği ve daimi küçük azı dişlerin sürdüğü saptandı.

Sonuç: Yapılan tedaviler sonunda hastaların şişlik ve ağrı şikayetlerinin geçtiği, daimi küçük azı dişlerin sürdüğü ve dişlerin etrafında yeni kemik oluştuğu gözlemlendi.

Anahtar Kelimeler: Dekompresyon, dentigeröz kist, karışık dişlenme, konservatif tedavi

P-368**Dentigerous Cysts in the Mixed Dentition: Report of Two Cases**

Bahar Başak Kızıltan Eliaçık¹, Hakan Karaoğlan¹, Cafer Ataş¹, Tahsin Tepecik²

¹University of Health Sciences Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul

²University of Health Sciences Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Aim: This case involves the conservative treatment of dentigerous cysts in the mandibular posterior region seen during mixed dentition.

Cases: A 7-year-old girl(cases 1) and a 12-year-old boy(cases 2) were admitted to the Department of Pediatric Dentistry at the University of Health Sciences with pain and swelling in the left cheek region. Clinical examination revealed deep dentine caries in the lower left deciduous molars. The panoramic radiographies showed large, well-defined radiolucent lesions associated with the deciduous teeth and displaced tooth buds in both patients. The first and second deciduous teeth of the case 1 and the second deciduous tooth of the case 2 were extracted under local anesthesia. Iodoform sponge placed in sockets. In order to prevent epithelialization in the extracted zone of the cases 1, a movable spacemaintainer was planned. Cases 2 was treated without spacemaintainer.Cases 1's socket was washed once a week with isotonic serum. Iodoform sponge on the cases 2's socket was changed once a week for 3 weeks. On the control radiography taken 5 months later, the lesions were healed and permanent premolars erupted.

Results: As a result of the treatments, cases 1 and cases 2 complaints of swelling and pain has been healed. At the end of five months controls it was seen that permanent molars began to erupt and new bone regeneration was observed.

Keywords: Conservative treatment, decompression, dentigerous cyst, mixed dentition

P-369**Amelogenesis İmperfekta'lı Pediatrik Hastanın Oral Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu***Banu Çiçek Tez, Şükriye Türkoğlu*

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Amelogenesis imperfekta (AI), hem daimi hem de süt dişleri etkileyen kalıtsal bir hastalıktır. Karakteristik dental problemlerin yanı sıra AI, estetik kaybindan dolayı duygusal depresyona da neden olabilir. Klinik tedavi ile birlikte estetik görünüm değişir. Böylelikle etkilenen dişlerin diş hassasiyeti azalır, diş dokusu korunur ve dişlerin çiğneme işlevi etkinleşir. Bu çalışmanın amacı, tedavi için diş kliniğimize başvuran hipomineralize tip AI'lı 10 yaşındaki erkek hastanın oral rehabilitasyonunu sunmaktır.

Olgu: 10 yaşında bir erkek hasta, dişlerinde hassasiyet şikayeti ile diş kliniğimize geldi. Amelogenesis imperfekta teşhisini belirlemek için önce hastanın tıbbi öykü alındı ve daha sonra hastanın klinik ve radyografik muayenesi yapıldı. İlk seansta hem aileye hem de çocuğa oral hijyen eğitimi verildi. Bir hafta sonra daimi 1. molarlar, paslanmaz çelik kronla (PÇK) tedavi edilirken, maksiller daimi kesici dişler strip kronlar kullanılarak rezin kompozit ile restore edildi. Hasta, 1., 3. ve 6. aylarda klinik olarak muayene edildi ve hastanın hassasiyet sorunu olmadığı gözlemlendi. PÇK ve rezin restorasyonların klinik ve radyografik değerlendirmeleri yapıldı.

Sonuç: Çocuk diş hekimliğinde, genetik geçişli dental problemlerin erken ve doğru teşhisi, hastaların estetik, çiğneme ve fonksiyon gibi problemlerinin üstesinden gelmeye yardımcı olabilir. Bu hastalarda düzenli takipler ve kontrol randevuları oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Amelogenesis İmperfekta, Estetik, Diş Hassasiyeti, Oral Rehabilitasyon

P-369**Oral Rehabilitation of a Pediatric Patient with Amelogenesis Imperfecta: A Case Report***Banu Çiçek Tez, Şükriye Türkoğlu*

University of Health Sciences Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul

Aim: Amelogenesis imperfecta (AI) is known as a hereditary disease, and it affects the enamel formation during both primary and permanent dentition. Besides the characteristic dental problems, AI can also cause an emotional depression due to aesthetic loss. The patient's aesthetic appearance changes by means of clinical treatment. The sensitivity of the affected teeth is hereby reduced, the tooth tissue is protected and the chewing function of the teeth is activated. The aim of this study was to present oral rehabilitation of a 10-year-old male patient diagnosed with a hypomineralised type AI, who came to our dental clinic for dental treatment.

Case: A 10-year-old male patient came to our dental clinic with the sensitivity complaint in his teeth. For diagnosis of Amelogenesis Imperfecta, firstly the patient's medical history was taken and then the patient was clinically and radiographically examined. In the first dental visit, oral hygiene education was given to both the family and the child. One week later, maxillary incisor teeth were restored with resin composite using strip crowns, whereas 1st permanent molars were treated with stainless steel crowns. The patient was clinically examined at the 1st, 3rd and 6th months and it was observed that the patient did not have any sensitivity problems. Clinical and radiographical evaluations of stainless steel crown and resin restorations were performed.

Results: In pediatric dentistry, early and correct diagnosis of hereditary-based dental problems can help to overcome the problems of patients such as aesthetics, chewing and function. In these patients, regular follow-up and control visits are very important.

Keywords: Amelogenesis Imperfecta, Aesthetic, Tooth Sensitivity, Oral Rehabilitation

P-370**Travma Geçirmiş Genç Nekrotik Sürekli Dişte MTA Apeksifikasyonu: 24-Ay Takip***Hayrunnisa Şimşek, Zafer C. Çehreli*

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu olgu bildiriminde travma geçirmiş, açık apeksli, nekrotik pulpalı bir genç sürekli dişte MTA ile yapılan apeksifikasyon tedavisi ve 2 yıllık klinik ve radyografik takibi sunulmaktadır.

Olgu Sunumu: 10 yaşında sağlıklı bir kız çocuğu, 21 numaralı dişinden kaynaklanan ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Hastanın 1,5 yıl önce düşerek sol maxiller santral dişini kırdığı ve bir diş hastanesinde kanal tedavisine başladığı, ancak kanal tedavisinin tamamlanmadığı öğrenildi. Klinik muayenede 21 nolu dişte mine-dentin kırığı ve kanal kavitesinin açık olduğu tespit edildi. Periapikal radyografıta 21 numaralı dişte tamamlanmamış kök gelişimi, açık apeks ve lamina dura kaybı izlendi. Hastanın kök kanal dezenfeksiyonu sağlandıktan sonra MTA ile apikal tıkama sağlanmış, kök kanalı ise sıcak vertikal kompaksiyon tekniği ile dolduruldu. Endodontik giriş kavitesi ve kron kırığı, kompozit rezin ile restore edildi. 2 yıl süre ile takip edilen dişte klinik ve radyografik iyileşme 6 ayda tamamlanmış olup, hasta 2 yıldır asemptomatik bir şekilde kontrollere devam etmektedir.

Sonuç: MTA ile apeksifikasyon, travma nedeniyle kök gelişimi kesintiye uğramış açık apeksli nekrotik sürekli dişte klinik ve radyografik olarak etkili bir tedavi sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: Dental travma, Apeksifikasyon, MTA,

P-370**MTA Apexification in a Traumatized Young Nectoric Incisor: 24-Month Follow-Up***Hayrunnisa Şimşek, Zafer C. Çehreli*

Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Ankara

Aim: This case report presents the MTA-apexification and 2-year clinical and radiographic follow-up of a previously-traumatized, necrotic young permanent incisor.

Case Description: A 10-year-old healthy girl admitted to the clinic with a complaint of pain arising from her maxillary central incisor. Reportedly, the patient had fractured her tooth in a fall accident 1,5 years earlier and root canal treatment was initiated in a dental hospital that was never completed. On clinical examination, an enamel-dentin fracture with an unsealed endodontic access was observed on the affected incisor. A periapical radiograph revealed incomplete root growth, an open apex, and loss of lamina dura. Following root canal disinfection and intracanal dressing with calcium hydroxide, an artificial apical barrier using MTA was placed and the remaining root space was filled with warm compaction of gutta-percha. The access cavity and fractured crown were restored with layered composite resin. Radiographic evidence of healing was observed after 6 months. The patient has been attending uneventful recall appointments for 2 years.

Conclusion: Apexification with MTA provided clinically and radiographically effective treatment the necrotic immature tooth whose root development had been interrupted by consequences of traumatic injury.

Keywords: Dental trauma, Apexification, MTA

P-371**Kuron-Kırığı Bulunan Bir Daimi Kesici Dişin Pulpotomi Ve Reataçman İle Tedavisi***Sümevra Acar Özlü, Yelda Kasımoğlu, Elif Bahar Tuna İnce*

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Çocuklarda ve ergenlerde ön dişlerde kuron kırığı ile sıklıkla karşılaşılmaktadır. Genç hastalar için pulpanın açığa çıktığı ve canlılığını koruduğu durumlarda pulpotomi en iyi tedavi seçeneğidir. Cvek tekniği olarak bilinen parsiyel pulpotomi, etkilenen pulpa dokusunun 2 mm apikalinden amputasyonu ile gerçekleştirilir. Bu olgu raporunda Cvek pulpotomi ve kırılan diş parçasının reataçmanı ile tedavisi sunulmaktadır.

Olgu Raporu: Dokuz yaşındaki bir kız çocuğu, kazadan üç saat sonra sol üst orta kesici dişinin kuron kırığı nedeniyle kliniğimize sevk edildi. Klinik muayenede ufak bir noktada pulpanın açığa çıktığı ve dişte mobilite olmadığı görüldü.

Periapikal radyografide kök gelişiminin tamamlanmadığı ve apeksin açık olduğu saptandı. Cvek pulpotomi yapıldı, 1-3 mm'lik koronal pulpa çıkarıldı, böylece radikal pulpadan daha iyi iyileşme olasılığı daha yüksek olan, hücre bakımından zengin koronal pulpa dokusunun korunmasına olanak sağlandı. Parçaların kırık yüzeyleri temizlendi, asitlendi, yıkandı ve daha sonra adeziv sistem uygulandı. Diş parçası diş yüzeyine yeniden yapıştırıldı. 1 yıllık takipte dişin vitalitesini koruduğu görüldü ve herhangi bir renk değişikliği gözlenmedi.

Sonuç: Pulpanın açığa çıktığı genç sürekli dişlerde kuron kırıklarında, pulpanın açığa çıkma derecesi ve travma ile tedavi arasındaki süreye göre müdahale yapılmaktadır. Cvek pulpotominin diğer yöntemlere göre avantajları arasında kuron renklemesine neden olmaması, dişte kırılma eğilimine yol açmaması ve açık apeksli dişlerde apeksifikasyon veya apeksogenezis gibi tedavilere ihtiyaç duyulmaması sayılabilmektedir. Kırık diş parçasının reataçmanı, diğer restorasyon seçeneklerine kıyasla doğal renk, morfoloji ve doku uyumu ile avantaj sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: kuron kırığı, cvek pulpotomi, dental travma, reataçman

P-371**A Crown-Fractured Permanent Incisor Treated with Pulpotomy and Reattachment***Sümevra Acar Özlü, Yelda Kasımoğlu, Elif Bahar Tuna İnce*

İstanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, İstanbul

Aim: Crown fractures of anterior teeth are a common problem in children and adolescents. For young patients in whom the exposed pulp maintains its vitality, pulpotomy is the best treatment option. A partial pulpotomy, known as the Cvek technique, involves amputation of the dental pulp 2 mm apical to the affected pulp tissue. We report a case which managed with Cvek pulpotomy and reattachment of its own tooth fragment.

Case: A 9-year-old girl was referred to our clinic because of a crown fracture of the left maxillary central incisor after three hours from the accident. Clinical examination revealed a small pulp exposure with no mobility. Periapical radiographic examination showed incomplete root development and an open apex. This includes removal of 1–3 ml of the coronal pulp located adjacent to the pulp exposure the Cvek pulpotomy involves preservation of cell-rich coronal pulp tissue that is more likely to facilitate healing than the radicular pulp. The fractured surfaces of the fragments were cleaned, etched, rinsed and adhesive system was then applied to the etched surfaces. The tooth fragment reattached to the tooth surface. After 1 year follow up control the tooth showed vital signs and no color change observed.

Conclusion: Treatment of crown fractures with exposed pulp in permanent young teeth depends on the degree of pulp exposure and the time between accident and examination. The benefits of performing a Cvek pulpotomy outweigh the deleterious effects of performing a cervical pulpotomy or a pulpectomy such as crown discoloration, tooth fragility, and the need for apexification or apexogenesis in teeth with open apices. The fragment reattachment offer a comparative advantage over other restoration option, this technique is able to provide a patient with the most natural looking restoration, which has exact color, morphology and texture as adjacent.

Keywords: crown fracture, cvek pulpotomy, dental trauma, reattachment

P-372**Tek Taraflı Çiğnemededen Kaynaklanan Lokalize Gingivitis Tedavisi: Olgu Sunumu***Aleyna Eray¹, Ahmet Emre İslamoğlu¹, Burcu Karaduman²*¹Biruni Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, İstanbul²Biruni Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Gingivitis, diş yüzeyinde biriken bakteri plağına karşı konağın ilk savunma mekanizması olan iltihabi yanıt sonucunda oluşur. İleri düzeyde çürük gibi birçok faktör, hastanın etkin bir şekilde plak kontrolü sağlamasını zorlaştırmaktadır. Böyle durumlarda plak birikimine bağlı sekonder enflamasyon ve çiğneme sırasında ağrı görülebilir. Şiddetli enflamasyon bölgesinde rahat bir çiğneme işlemi yapılmadığında ise sağlıklı bölgeye doğru tek taraflı çiğneme alışkanlığı ortaya çıkabilir. Bu olgu sunumunda tek taraflı çiğnemeye bağlı oluşan lokalize gingivitis tanısı ve başlangıç periodontal tedavinin sunulması amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: 16 yaşında sigara içmeyen kadın hasta, şiddetli ağrı, yoğun diştaşı ve dişeti kanaması şikâyeti ile kliniğimize başvurdu. Hastada herhangi bir sistemik hastalık öyküsü yoktu. İntraoral muayenede yoğun plak, dişetinde şişlik, kızarıklık, özellikle sol alt ve üst çenede yoğun diştaşı birikimi ve sol alt birinci molar dişte derin dentin çürüğü görüldü. Radyografik ve klinik muayene sonucunda hastaya lokalize gingivitis teşhisi konuldu. Ağrı sebebiyle öncelikli olarak kök kanal tedavisi yapıldı. İlgili diş bölgesinde yoğun diştaşı oluşumundan dolayı daimi restorasyon periodontal tedavi sonrasına ertelendi. Hastaya, başlangıç periodontal tedavi dahilinde ağız hijyeni eğitimi verildi ve diş yüzey temizliği işlemi uygulandı. Hasta başlangıç periodontal tedaviden sonra 4 hafta sonra kontrole çağırıldı.

Sonuç: Olumlu klinik iyileşme elde edildi. Başlangıç periodontal tedavi sonrası 4. haftada, tüm ağız plak skorları % 33'den % 13'e, tüm ağız sondlanabilir cep derinliği ortalaması 2.2 mm'den 2 mm'ye, ilave olarak sondlamada kanama olan bölgelerin yüzdesi % 26'dan %14'e düştü. Periodontal tedavinin en önemli adımı ağız hijyeni ve hasta kooperasyonudur. Başlangıç periodontal tedavi ve ağız hijyeninin düzeltilmesi gingival inflamasyonu belirgin düzeyde azaltır.

Anahtar Kelimeler: Başlangıç periodontal tedavi, ağız hijyeni, gingivitis.

P-372**Treatment of Localized Gingivitis Due to Unilateral Chewing: A Case Report***Aleyna Eray¹, Ahmet Emre İslamoğlu¹, Burcu Karaduman²*¹Biruni University Faculty of Dentistry, İstanbul²Biruni University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul

Objective: Gingivitis is the result of an inflammatory response which is the first defense mechanism of the host against the accumulation of bacterial plaque on the tooth surface. Due to various factors such as severe caries, bacterial plaque removal could not be managed by the patient efficiently. Secondary inflammation due to plaque deposition and pain during chewing may occur. In the absence of a comfortable chewing process in the area of severe inflammation, one-sided chewing habits may occur on the healthy side. In this case report, we aimed to present the diagnosis and initial periodontal therapy (IPT) of a localized gingivitis due to unilateral chewing.

Case Presentation: A 16 years old, non-smoker, female patient applied to our clinic with the chief complaint of significant calculus deposits and gingival bleeding. The patient had no history of systemic disease. Abundant plaque and calculus formation, especially on the left upper and lower posterior area, as well as red and swollen gingiva and deep dentine caries in the left lower first molar were seen on the intraoral examination. The patient was diagnosed with localized gingivitis. Because of pain, root canal treatment was performed immediately. Due to the abundant calculus on the left lower first molar, the final restoration was performed after the periodontal treatment. IPT including oral hygiene instructions and scaling was performed. The patient was recalled for control 4 weeks after IPT.

Results: Favorable clinical improvement was obtained. 4 weeks after IPT, full mouth plaque scores decreased from 33% at baseline to 13%, full mouth probing depth decreased from 2.2 mm at baseline to 2 mm and additionally bleeding on probing decreased from 26% at baseline to 14%. The most important steps of periodontal treatment are oral hygiene instructions and patient co-operation. IPT and reinforcement of oral hygiene significantly reduce gingival inflammation.

Keywords: Initial periodontal therapy, oral hygiene, gingivitis

P-373**TDB Sözlü Sunumlarında Gerçekler: Bibliyometrik Analiz, 2016-2018***Cansu Görürqöz*

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu kesitsel araştırmanın amacı; son 3 yılda TDB’de sunulan sözlü bildirilerin bibli-yometrik analizini yaparak TDB’deki araştırmaların seyrini ve yönelimini ortaya koymaktır.**Yöntem:** 2016-2018 yıllarında sözlü olarak sunulan 538 bildiri arasından dahil etme kriterle-rine uygun 502 araştırma analiz edildi. Araştırmalar, epidemiyolojik çalışma tasarımlarına göre sınıflandırıldı. Çalışmalardaki yazar sayıları, bildirileri sunan araş-tırmacıların çalıştığı kurumlar ve uzmanlık alanları kaydedildi. Verilerin analizinde betimsel analiz ve içerik analizi tekniklerinden yararlandı.**Bulgular:** 502 çalışmanın; 207’si (% 41) in-vitro çalışmalar, 116’sı (%23) tanımlayıcı kesitsel çalışmalar ve 40’ı (% 8) müdahale ça-lışmalarıdır. 2016 yılında üç yazarlı, 2017 ve 2018 yıllarında ise iki yazarlı bildiriler en yüksek orandaydı. Bildirileri sunan araştı-rmacıların ça-ıştığı kurumlara göre en fazla katılım 2016 yılında Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakülte-sinden, 2017 ve 2018 yıllarında ise Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinden idi. Bu araştırmacıların uzmanlık dalları incelendiğinde; 2016 yılında en çok Restoratif Diş Tedavisi bölümünden, 2017 ve 2018 yıllarında ise Protetik Diş Tedavisi bölümünden araştırmacılar katkıda bulunmuştur. Son üç yılda, sunum sayısındaki en yüksek artışın Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim dalında olduğu belirlendi.**Sonuç:** Üç yıl gibi kısa bir sürede TDB kongrelerinde sunulan çalışmaların sayısı önemli ölçüde artmıştır. Bütün uzmanlık alanları için; etiyoloji, tedavi, prognoz ve diagnostik doğru-luğu sorgulayan analitik çalışmalar gelecekteki araştırmalar için önemli he-deflerdir.**Anahtar Kelimeler:** Araştırma Teknikleri, Bibliyometrik Analiz, Epidemiyoloji, Sözlü Bildiri, TDB**P-373****Realities in TDA Oral Presentations: Bibliometric Analysis, 2016-2018***Cansu Görürqöz*

Ankara University Department of Dentomaxillofacial Radiology, Faculty of Dentistry, Ankara

Aim: The purpose of this cross-sectional study is to indicate the course and tendencies of the studies in TDA by conducting a bibliometric analysis of the oral presentations presented in the TDA in the last 3 years.**Materials-Methods:** All 538 studies which presented in TDA oral presentation sessions between 2016 and 2018 have reviewed, and according to inclusion criteria, 502 studies were analyzed. The studies were classified according to the epidemiological study designs. The number of authors, the presenter authors ’institutions and specialty areas were noted. Data were analyzed using descriptive and content analysis techniques.**Results:** of the 502 presentations; 207 (41%) were in-vitro studies, 116 (23%) were descrip-tive cross-sectional studies and 40 (8%) were intervention studies. Most of the presentations in 2016 were written by three authors and the presentations in 2017 and 2018 were written by two authors. In 2016, the highest attendance according to presenter authors was from Ege Univer-sity Faculty of Dentistry, and in 2017 and 2018 the majority of attendance were from Gazi University Faculty of Dentistry. When the specialties of the researchers were analyzed, in 2016, the most contributed researchers were from the Restorative Dentistry Department and in 2017 and 2018, the Department of Prosthodontics. In the last three years, the highest increase in the num-ber of the presentation was determined in the Dentomaxillofacial Radio-logy department.**Conclusion:** In a short period of time, the number of studies presented in TDA congresses has increased significantly. For all areas of specialties, analytical studies that question the etiology, treatment, prognosis and diagnostic accuracy are important targets for future rese-arches.**Keywords:** Bibliometric Analysis, Epidemiology, Oral Presentation, Research Design, TDA

P-374**Travmaya Uğramış Maksiller Anterior Kesici Dişlerde Multidisipliner Yaklaşım: Olgu Raporu**

Piril Çakır, Ece Şengün, Ebru Keleş, Ceren Pamuk, Arzu Aykut Yetkiner, Nazan Ersin

Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı, maksiller anterior bölgede uygulanan labial frenektomi operasyonunu ve trombosit bakımından zengin fibrin (TZF) kullanarak yapılan rejeneratif endodontik tedavi prosedürünün 9 aylık klinik ve radyografik bulgularını sunmaktır.

Olgu sunumu: 8 yaşında kız hasta travma sonrası 3. ayda Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalına başvurmuştur. Hastadan alınan anamnezde hastanın sistemik olarak sağlıklı olduğu öğrenilmiştir. Klinik muayenede 11 ve 21 numaralı dişlerde mine dentin kırığı olduğu gözlenmiş ve elektrikli pulpa testinde negatif yanıt alınmıştır. Radyografik incelemede ise 11 ve 21 numaralı dişlerin apekslerinin açık olduğu ve periapikal radyolüseni bulunduğu saptanmıştır. İlgili dişlere rejeneratif endodontik tedavi yapılmasına karar verilmiştir. Rejeneratif endodontik tedaviden önce hastaya, frenulum hipertrofisi ve orta hat diasteması nedeniyle yumuşak doku cerrahisi (frenektomi) uygulanmıştır. Frenektomi operasyonundan iki hafta sonra rejeneratif endodontik tedavi uygulamasına başlanmıştır. Kanallar 20 mL %1.5 sodyum hipoklorit ile dezenfekte edilmiş ve kanallara lentulo ile saf kalsiyum hidrokisit patı (Kalsin, Aktuğ Ticaret, Bornova, İzmir) gönderilmiştir. İki hafta sonra kalsiyum hidrokisit patı distile su ile uzaklaştırılmış ve kanallar 20 ml %17'lik EDTA solüsyonu ile irrigate edilmiştir. H tipi eğe ile apekten taşılarak kanama oluşması sağlanmış ve otolog elde edilen trombositten zengin fibrin hazırlanarak kanalların içerisine yerleştirilmiştir. Ardından mine-sement birleşiminin 3 mm altına gelecek şekilde mineral trioksit agregat MTA (Pro-Root MTA, Dentsply Maillefer, Baillagues, Switzerland) kanal ağzına yertleştirilmiştir. MTA'nın donma sürecini takiben dişler rezin kompozit ile restore edilmiştir. Hastanın 1,3,6 ve 9. aylarda klinik ve radyolojik takibi yapılmıştır. 9 aylık radyografide periapikal lezyonların iyileştiği gözlenmiştir.

Sonuç: Rejeneratif endodontik tedavi, nekrotik apeksi açık dişleri tedavi etmek için biyolojik temelli alternatif bir yaklaşımdır.

Anahtar Kelimeler: frenektomi, rejeneratif endodontik tedavi, trombositten zengin fibrin

P-374**Multidisciplinary Treatment Approach of Traumatically Injured Maxillary Anterior Teeth: A Case Report**

Piril Çakır, Ece Şengün, Ebru Keleş, Ceren Pamuk, Arzu Aykut Yetkiner, Nazan Ersin

Ege University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, İzmir

Aim: The purpose of this case report is to present the clinical and radiographic findings of a regenerative procedure using platelet-rich fibrin (PRF) 9-month after the procedure followed by labial frenectomy.

Case: An 8-year-old female patient visited Department of Pediatric Dentistry at the School of Dentistry at University of Ege 3 months after dental traumatic injury. There was no significant medical history. After clinical and radiographic examinations, it is revealed that teeth 11 and 21 had enamel-dentin fracture with a large periapical radiolucency and negative responses to electric pulp test. Prior to regenerative endodontic treatment, the patient underwent soft tissue surgery (frenectomy) due to frenulum hypertrophy and midline diastema. After the procedure, regenerative endodontic treatment was started. The first session of regenerative treatment protocol was started by root canal irrigation with 20 ml %1.5 sodium hypochlorite and calcium hydroxide paste was then placed into the root canal. After two weeks, the canals were irrigated with distilled water and 20ml %17 EDTA. A H-file was used to provoke bleeding from the periapical tissue into the canal by over instrumenting. Autologous PRF was applied into the canals. A paste of mineral trioxide aggregate (MTA) was condensed to a depth of approximately 3mm up to the cementum-enamel junction. After setting procedure permanent resin composite restorations were performed. The patient was recalled at 1, 3, 6, and 9 months clinical/radiographic follow-up. A 9-month follow-ups. 9 month follow up radiograph revealed resolution of the periapical lesion.

Result: Regenerative endodontic treatment is a biologically based alternative approach to treat necrotic, immature teeth.

Keywords: frenectomy, regenerative endodontic treatment, platelet rich fibrin

P-375

Enfekte Florid Osseöz Displazi: Vaka Raporu*Mesude Çitir¹, Hazal Karslıoğlu², Kaan Gündüz³*¹Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Tokat²Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Ankara³Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Samsun

Amaç: Sementoosseöz displazi normal kemiğin anormal kemik veya sement benzeri doku ile yer değiştirdiği benign fibroosseöz bir lezyondur. Florid osseöz displazi (FOD) ise çenelerde bilateral ve yaygın tutulumların görüldüğü bir formudur. FOD orta yaşlı siyah kadınlarda ve mandibulada daha sık görülür. Genellikle asemptomatiktir ve başka nedenlerle alınan radyografilerde tespit edilir. FOD'de radyolojik olarak üç evre görülür. İlk evre radyölüsent, ikinci evre radyoopak-radyölüsent miks ve son evre belirgin radyopak görülmektedir. FOD lezyonuna bağlı başlıca komplikasyon enfeksiyondur. Buna bölgedeki düşük vaskülarizasyon ve kemik yoğunluğundaki artış neden olur. Bu çalışmada 60 yaşında kadın hastada görülen enfekte FOD'nin klinik ve radyolojik özellikleri ile tedavisi sunulmuştur.

Olgu Sunumu: 60 yaşında kadın hasta Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Radyolojisi kliniğine sağ alt posteriorda 2 aydır var olan hafif ağrı şikayeti ile başvurdu. Anamnezde 4 yıl önce alt çenede yapılan biyopsi sonrası FOD tanısı olduğu öğrenildi. İntraoral muayenede sağ alt molar bölgede sarımsı ekspoze kemik ve etrafındaki mukozada hafif inflamasyon görüldü. Radyolojik incelemelerde mandibulada multiple diffüz radyopak lezyonlar izlendi. Hastaya 2 hafta süreyle klindamisin tedavisi uygulandıktan sonra sekestrektomi yapıldı.

Sonuç: FOD'nin lokalize olduğu kemik bölgesinde vaskülarizasyon genellikle bozulmuştur. Buna bağlı olarak biyopsi sonrasında, enfeksiyon, sekestr ve osteomyelit gelişebilir. Radyolojik ve klinik bulgular tanı için yeterliyse enfeksiyon gelişimini önlemek amacıyla biyopsi önerilmemektedir. Bu vaka raporunda 60 yaşında kadın hastada görülen enfekte FOD'nin klinik ve radyolojik özellikleri ile tedavisi sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Enfeksiyon, Florid osseöz displazi, Radyografi

P-375

Infected Florid Osseous Dysplasia: A Case Report*Mesude Çitir¹, Hazal Karslıoğlu², Kaan Gündüz³*¹Gaziosmanpasa University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Tokat²Baskent University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Ankara³Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Samsun

Aim: Cementoosseous dysplasia is a benign fibroosseous lesion in which normal bone is replaced by abnormal bone or cement-like tissue. Fluoride osseous dysplasia (FOD) is the type of bilateral and diffuse involvement of the jaws. FOD is more common in middle-aged black women and in the mandible. It is usually asymptomatic and is detected on radiographs taken for other reasons. In FOD, three stages are seen radiologically. The first stage is radiolucent, the second stage is radiopaque radiolucent mix and the final stage is seen radiopaque. The main complication of FOD lesion is infection. This is caused by low vascularization in the region and an increase in bone density. In this study, clinical and radiological features and treatment of infected FOD in a 60-year-old female patient were presented.

Case: A 60-year-old female patient was admitted to the Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Radiology clinic with a complaint of mild pain at right lower posterior region for 2 months. Anamnesis revealed a diagnosis of FOD after biopsy performed in the lower jaw 4 years ago. Intraoral examination revealed exposed yellowish bone masses and a mild inflammation of the surrounding mucosa in the right lower molar region. Radiographs showed multiple diffuse radiopaque lesions in the mandible. After 2 weeks of clindamycin treatment, the patient underwent sequestectomy.

Conclusion: In the bone area affected by FOD, vascularization is often impaired. Depending on this, after biopsy, infection, sequestration and osteomyelitis may develop. If the radiological and clinical findings are sufficient for the diagnosis, biopsy is not recommended to prevent infection. In this case report, clinical and radiological features and treatment of infected FOD in a 60-year-old female patient were presented.

Keywords: Infection, Florid osseous dysplasia, Radiography

P-376**Serbest Dişeti Grefti ve Koronale Pozisyone Flep ile Dişeti Çekilmesinin Tedavisi: Bir Olgu Sunumu***Damla Akbal*

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Van

Amaç: Yetersiz keratinize dişeti, travma, enflamasyon, hatalı diş fırçalama, malpoze dişlerin varlığı dişeti çekilmesi ve ataçman kaybına sebep olabilmektedir. Bu vaka raporunda, keratinize dişeti yetersizliğiyle beraber dişeti çekilmesi bulunan hastanın, serbest dişeti grefti uygulamasını takiben koronale pozisyone flep uygulaması ile tedavisi ve 1 yıllık takip sonuçları sunulmaktadır.

Olgu Sunumu: 30 yaşındaki sistemik olarak sağlıklı bayan hasta, 31 ve 41 nolu diş bölgelerinde dişeti çekilmesi şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Klinik değerlendirmede, ilgili bölgede keratinize dişeti yetersizliği ve dişeti çekilmesi tespit edilmiştir. Öncelikle, ilgili bölgede keratinize dişeti elde etmek amacıyla serbest dişeti grefti uygulanması planlanmıştır. Lokal anesteziyi takiben yarım kalınlık flep kaldırılmış, palatinal bölgeden uygun büyüklükte alınan serbest dişeti grefti alıcı yatağa yerleştirilmiş ve suture edilmiştir. 10. günde suturlar alınmıştır. İyileşmenin tamamlanmasından sonra, yeterli miktarda keratinize dişeti elde edildiği ve bir miktar kök yüzeyi kapamasının sağlandığı gözlenmiştir. Daha sonra, ilgili bölgede yarım kalınlık flep kaldırılarak koronale pozisyone flep uygulanmış ve tam bir kök yüzeyi kapaması sağlanmıştır. Hastanın 1.ay, 3.ay, 6. ay ve 1.yıl kontrolleri yapılmıştır.

Sonuç: Yetersiz keratinize dişeti mevcudiyetinde, önce serbest dişeti grefti ile yeterli keratinize dişeti elde edilmesi ve daha sonra koronale pozisyone flep uygulanması ile dişeti çekilmesi tedavisinde başarılı sonuçlar elde edilebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: dişeti çekilmesi, serbest dişeti grefti, koronale pozisyone flep

P-376**Rehabilitation of Gingival Recession with Free Gingival Graft and Coronally Repositioned Flap: A Case Report***Damla Akbal*

Van Yuzuncu Yil University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Van

Aim: Insufficient keratinized gingiva, trauma, inflammation, traumatic toothbrushing, malpositioned teeth may lead to gingival recession and loss of attachment. In this case report, treatment of patient with gingival recession and insufficient keratinized gingiva and 1-year follow-up was presented.

Case: A systemically healthy, 30-year-old female patient referred to our department with complaint of gingival recession at the region of teeth 31 and 41. In clinical examination, insufficient keratinized gingiva and gingival recession was detected. First, free gingival graft operation was planned to obtain adequate keratinized gingiva. Following local anesthesia, partial-thickness flap was elevated and free gingival graft obtaining from palatal area was placed into receiver area and sutured. Sutures were removed in the 10th day. After completion of healing, it was observed that a sufficient amount of keratinized gingiva was obtained and partial root coverage was achieved. Then, partial-thickness flap removed and coronally repositioned flap was performed. Complete root coverage was obtained. Patient was controlled in 1st, 3rd, 6th months and 1st year.

Results: In the treatment of gingival recession with inadequate keratinized gingiva, successful results can be achieved by performing free gingival graft operation for obtaining adequate keratinized gingiva before coronally repositioned flap operation.

Keywords: gingival recession, free gingival graft, coronally repositioned flap

P-377**Üç Kanallı Alt Çene İkinci Küçük Azı Dişin Endodontik Tedavisi: Olgu Sunumu***Ayşegül Çimen, Ömer Bilgin, Demet Altunbaş*

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Sivas

Amaç: Endodontik tedavinin başarısı, kök kanal sisteminin etkin bir biçimde temizlenmesi, şekillendirilmesi ve sızdırmaz bir şekilde doldurulmasına bağlıdır. Bu nedenle kök kanal anatomisi ve morfolojisi hakkında yeterli bilgiye sahip olunması tedavinin başarısı için önemlidir. Bu olgu bildiriminin amacı farklı kök kanal morfolojisine sahip mandibular premolar dişin kök kanal tedavisini sunmaktır.

Olgu Sunumu: Herhangi bir sistemik hastalığı bulunmayan 30 yaşındaki erkek hasta sağ alt çene bölgesindeki ağrı şikayeti nedeniyle kliniğimize başvurmuştur. Klinik muayenede, alt sağ ikinci premolar dişte derin bir çürük kavitesi görüldü. Diş perküsyona duyarlı değildi ve elektrikli pulpa testine pozitif yanıt verdi. Radyografik incelemede periapikal bölgede radyolusensi görülmedi. Lokal anestezi uygulandıktan ve lastik örtü ile izolasyon sağlandıktan sonra giriş kavitesi hazırlandı. Pulpa odası tabanı incelendiğinde ikinci kanal ve üçüncü kanal ağzı tespit edildi. Elektronik apeks bulucu yardımı ile çalışma uzunluğu belirlendikten sonra, ProTaper Next (Dentsply, Maillefer, Baillaigues, Switzerland) döner alet sistemi ile kök kanalları şekillendirildi. Kök kanal irrigasyonunda %2.5 sodyum hipoklorit (NaOCl) ve %17 etilendiamintetraasetik asit (EDTA) solüsyonları kullanıldı. Kök kanalları AH Plus kanal patı ve gutta-perka kullanılarak lateral kompaksiyon tekniği ile dolduruldu. Diş kompozit rezin ile restore edildi.

Sonuç: Gözden kaçırılmış kök kanalları endodontik tedavinin prognozunu olumsuz yönde etkileyebilmektedir. Dişlerde olabilecek potansiyel anatomik varyasyonların tespiti için, işlem öncesi radyografilerin ve işlem sırasında pulpa odası tabanının dikkatli bir şekilde incelenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Premolar, Kök kanal anatomisi, Kök kanal tedavisi, Üç kanal

P-377**Endodontic Treatment of a Mandibular Second Premolar Tooth with Three Root Canals: A Case Report***Ayşegül Çimen, Ömer Bilgin, Demet Altunbaş*

Sivas Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Sivas

Aim: The success of endodontic treatment depends on the effective cleaning, shaping and hermetically sealing of the root canal system. Therefore, it is important to have sufficient knowledge about the root canal anatomy and morphology for the success of treatment. The aim of this case report is to present the root canal treatment of mandibular premolar tooth with different root canal morphology.

Case: A 30-year-old male patient with noncontributory medical history was referred to our clinic with pain in the right mandibular region. On clinical examination, a deep caries cavity was seen in the lower right second premolar. The tooth did not sensitive to percussion and responded positively to dental electrical pulp test. Radiographic examination revealed no radiolucency at the apex of the tooth. The access cavity was prepared under local anesthesia and rubber-dam isolation. When the pulp chamber floor was examined, the second and third canal orifices were detected. The working length of each root canal was determined using an electronic apex locator and the canals were then prepared with ProTaper Next (Dentsply, Maillefer, Baillaigues, Switzerland) rotary instruments. 2.5% sodium hypochlorite (NaOCl) and 17% ethylenediaminetetraacetic acid (EDTA) solutions were used for irrigation of root canals. Root canals were obturated with AH Plus root canal sealer and gutta-percha using cold lateral compaction technique. The tooth was restored with composite resin.

Conclusion: Missed root canals can negatively affect the prognosis of the endodontic treatment. In order to determine potential anatomical variations in the teeth, the preoperative radiographs and the pulp chamber floor should be examined carefully.

Keywords: Premolar, Root canal anatomy, Root canal treatment, Three root canal

P-378

Sagittal Split Ramus Osteotomisi İle Mandibular Geriletme Sonrası Alt Çeneye Ait Sert ve Yumuşak Doku Değişikliklerinin Değerlendirilmesi*Ege Dogan¹, Enver Yetkiner²*¹Serbest Orthodontist (Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı), İzmir²Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Ortognatik cerrahi iskeletsel anomaliye sahip, gelişim dönemini tamamlamış hastalarda cerrahi ve ortodonti işbirliğiyle birlikte uygulanır. Çalışmanın amacı sagittal split ramus osteotomisi ile mandibular geriletme sonrası alt çeneye ait sert ve yumuşak doku değişikliklerinin değerlendirilmesidir.

Yöntem: Çalışma yaşları 22-25 arasında değişen mandibular aşırı gelişime bağlı iskeletsel ve dişsel Sınıf III anomaliye sahip, toplam 15 bireyden (7 kız, 8 erkek) tedavi öncesi ve tedavi sonrası alınan sefalometrik röntgen filmleri üzerinde yapılmıştır. Sert ve yumuşak dokulara ait 12 açısal ve 25 boyutsal olmak üzere toplam 37 adet sefalometrik ölçüm Dolphin Imaging Software Version 11.7 (Dolphin Imaging, California, ABD) yazılımı üzerinde gerçekleştirilmiştir. Tedavi öncesi ve sonrası elde edilen veriler Student t test kullanılarak karşılaştırılmıştır. İstatistiksel anlamlılık sınırı $p \leq 0,05$ olarak alınmış ve verilerin analizleri STATISTICA 13.3 paket programı kullanılarak yapılmıştır.

Bulgular: Tedavi öncesi ve sonrası elde edilen veriler değerlendirildiğinde cerrahi tedavi sonrası SNB ($^{\circ}$), Co-Gn (mm), B-PTV (mm), B-FHD (mm), Pg-PTV (mm), Pg-FHD (mm), GI-Sn-Pg' ($^{\circ}$), (A/G)-B ve (A/G)-Pog Pog-Pog' (mm), Me-Me' (mm), Alt dudak kalınlığı (mm), Boğaz uzunluğu (mm) istatistiksel olarak önemli derecede azalmıştır ($p < 0.001$) ($p < 0.01$).

Sonuç: Ortognatik cerrahi tedavinin amacı fonksiyonel ve estetik problemleri düzeltmek, sağlıklı ve uyumlu bir dental oklüzyon sağlamaktır. Mandibular aşırı gelişim olan iskeletsel sınıf III düzensizliklerde sadece ortodontik tedavi yetersizdir. Bu hastalarda sagittal split ramus osteotomisi ile mandibular geriletme operasyonu oldukça sık kullanılan tekniklerinden biridir. Ancak cerrahi sonrası (A/G)-B and (A/G)-Pog mesafelerinde olan daralma ($p < 0.01$) mandibulanın aşırı gelişime gösterdiği olgularda, maksiller gelişim normal veya sınırda olsa dahi çift çene cerrahisi uygulaması ile hava yolunun daralmasını engelleyerek olası apne gelişimini engellemesi açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: sagittal split osteotomi, mandibular geriletme, yumuşak ve sert doku değişimleri

Evaluation of Hard and Soft Tissue Changes of Mandibule After Mandibular Recession with Sagittal Split Ramus Osteotomy*Ege Dogan¹, Enver Yetkiner²*¹Private Orthodontist (Ege University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics), İzmir²Ege University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, İzmir

Objective: Orthognatic surgery is performed in cooperation with surgery and orthodontics in patients with skeletal anomaly who have completed the developmental period. The aim of this study was to evaluate the changes in the hard and soft tissues of the mandible after mandibular recession with sagittal split ramus osteotomy.

Methods: The study was performed on cephalometric x-ray films taken before and after treatment from 15 individuals (7 girls, 8 boys) with skeletal and dental Class III anomalies due to mandibular overdevelopment between the ages of 22-25. A total of 37 cephalometric measurements, 12 angular and 25 dimensional, of hard and soft tissues were performed on Dolphin Imaging Software Version 11.7 (Dolphin Imaging, California, USA). The data obtained before and after treatment were compared using Student's t test. Statistical significance was taken as $p \leq 0.05$ and data were analyzed using STATISTICA 13.3 package program.

Results: When the data obtained before and after treatment were evaluated, SNB ($^{\circ}$), Co-Gn (mm), B-PTV (mm), B-FHD (mm), Pg-PTV (mm), Pg-FHD (mm), GI-Sn-Pg' ($^{\circ}$), (A / G) -B and (A / G) -Pog Pog-Pog' (mm), Me-Me' (mm), Lower lip thickness (mm), Throat length (mm) decreased significantly ($p < 0.001$) ($p < 0.01$).

Conclusion: The aim of orthognatic surgical treatment is to correct functional and aesthetic problems and to provide a healthy and compatible dental occlusion. Only orthodontic treatment is insufficient for skeletal class III disorders with mandibular overgrowth. In these patients, sagittal split ramus osteotomy and mandibular recession is one of the most commonly used techniques. However, after surgery (A / G) -B and (A / G) -Pog distance narrowing ($p < 0.01$) in cases of excessive development of mandible, even if the maxillary development is normal or limiting the narrowing of the airway with the application of the bi-maxillary surgery possible apnea development is important to prevent.

Keywords: sagittal split osteotomy, mandibular recession, changes in soft and hard tissues

P-379**Çocuklar Gülsün Diye***Beril Demircan, Pınar Demir*

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Malatya

Giriş: Erken çocukluk çağı çürükleri; 71 aylık veya daha küçük çocukta birden fazla kaviteli veya kavitesiz çürük lezyonu, çürüğe bağlı diş kaybı veya herhangi bir süt dişinde dolgulu diş yüzeyinin bulunması şeklinde tanımlanır. Erken çocukluk çağı çürüğü ebeveynlerin yetersiz ağız hijyeni bilgisi, çocuğun zararlı ve kariyojenik beslenme alışkanlığı nedeniyle oluşmaktadır. Erken çocukluk çağı çürüğünün tedavisinde amaç çocuk hastanın psikolojisini de göz önünde bulundurarak estetik açıdan ağızda kalmasını sağlamak, fonasyonu ve çocuğun çiğneme fonksiyonunu koruyarak büyüme ve gelişimine katkıda bulunmaktır.

Olgu: 4 yaşındaki erkek hasta anterior ve posterior dişlerinde ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Ağızdaki tüm dişlerde yaygın derin dentin çürükleri tespit edilmiştir. 51, 52,61 numaralı dişlere kök kanal tedavisi; 54,64,75 numaralı dişlere amputasyon tedavisi; 53,63,74,84,85 numaralı dişlere dolgu; 62 numaralı dişe çekim yapılmıştır. Yara bölgesi iyileştikten sonra dişli nance apereyi yapılmıştır. Tedavi bitiminde hastanın velisine oral hijyen eğitimi verilmiştir. Hasta 3 ayda bir rutin kontrollere çağırılmıştır.

Sonuç: Erken çocukluk çağı çürüklerinin tedavisi ile çocuğun ağız ve diş sağlığı, beslenmesi dengeye girer. Çocuğun kaybedilen çiğneme fonksiyonu ve fonasyonu geri kazanılır. Çocuk estetik açıdan tatmin olduğu için özgüveni artar. Sosyalleşmeye başladığı 4-6 yaş aralığında çocuğun toplumda birey olarak gelişimine de pozitif yönde katkı sağlanmış olur.

Anahtar Kelimeler: Erken Çocukluk Çağı Çürüğü, Estetik, Çocuk Psikolojisi, Çocuk Diş Hekimliği

P-379**Make Children Smile***Beril Demircan, Pınar Demir*

İnönü University Faculty of Dentistry, Malatya

Introduction: Early childhood caries defined as multiple cavities or lesions without cavity, tooth loss due to caries or presence at a filled tooth surface in any primary teeth in 71 months or younger children. Early childhood caries occurs due to inadequate oral hygiene knowledge of parents, harmful and cariogenic eating habit of the child. The aim of treatment of early childhood caries, is keep to the teeth in the mouth by considering the psychology of the patient, contribute the growth and development of the child by preserve the phonation and function.

Case: A 4-year-old male patient was referred to our clinic with pain in his anterior and posterior teeth. Deep dentine caries had been detected in all teeth in his mouth. Root canal treatment was performed on 51,52,61. Ferric sulfate amputation was performed on teeth 54,64,75. Compomer restoration was done 53,63,74,84,85 and 62 numbered tooth was extracted. After the wound area was healed, the nance appliance was made with a tooth. Oral hygiene training was given to the patient's family at the end of the treatment the patient was called for routine follow up every 3 months.

Results: with treatment of early childhood caries, the child's mouth / teeth health and body nutrition have balanced. The child's lost function and fonation is recovered. The child's self confidence increases after such comprehensive treatments.

Keywords: Early Childhood Caries, aesthetic, Child Psychology, Pediatric dentistry

P-380**Estetik Gereksinime İhtiyaç Duyulan Antibiyotik Kaynaklı Renklenmiş Dişlerin Protetik Restorasyonu***Suzan Uğur, Burcu Günel Abduljalil*

Yakın Doğu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi, Lefkoşa, KKTC

Amaç: Günümüzde hastaların artan estetik beklentilerini karşılayabilmek için sıklıkla tercih edilen tam seramik restorasyonlar; biyoyumlulukları, düşük ısı iletkenlikleri, uygun mekanik ve üstün estetik özellikleri gibi nedenlerle geniş kullanım alanı bulmaktadır. Diş ya da kor altyapının ciddi derecede renklendiği durumlarda altyapının maskelenememesi ve estetiğin sağlanabilmesi önemlidir. Ciddi antibiyotik renklenmesine sahip bu olguda monolitik zirkonya materyali kullanılarak estetiğin sağlanması amaçlanmıştır.

Olgu: 55 yaşındaki bayan hasta dişlerinin renklerinden memnun olmadığı için kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyolojik incelemede; hastanın çocukluk çağında yüksek dozda antibiyotik kullanımına maruz kaldığı öğrenilmiştir. Gri ve siyah renklerin yoğunlukta olduğu dişlerde diş beyazlatma işlemi ile başarılı sonuç elde edilemeyeceği için uygulanamamış ve #15-27# nolu dişler bölgesinin monolitik zirkonya materyali (VITA YZ T white, Vita Zahnfabrik, Almanya) ile restorasyonu planlanmıştır. Hastadan alınan ölçü CAD/CAM'de taranıp restorasyon tasarlandıktan sonra polimetilmetakrilat (PMMA) materyali ile yapılacak restorasyonların örneği hazırlanarak ağız içerisinde denenmiştir. Hastanın isteği doğrultusunda dişlerin şekil ve boyutlarındaki değişiklikler PMMA üzerinde yapıp birkaç prova sonrasında final restorasyonun son görüntüsüne karar verilmiştir. Düzenlenen PMMA restorasyon, model üzerine yerleştirilerek CAD/CAM ile taranıp monolitik zirkonya materyali kazanmıştır. Hastanın kendi tercihi doğrultusunda dişlerinin rengini opak beyaz şekilde istemesi nedeniyle zirkonya restorasyon boyama işlemi yapılmadan, sekiz saat boyunca 1540°C'de sinterlenmiştir. Daha sonra restorasyonun ağız içerisindeki gerekli minimal düzeltmeleri yapılarak mekanik parlatmanın gerçekleştirilmesinin ardından 3 kat rensiz glaze işlemi uygulanıp final restorasyon tamamlanmıştır.

Sonuç: Yapılan kontrollerde hasta psikolojik açıdan çok rahatladığını, yıllarca rahatça konuşup gülemeyen şu an yeni dişleriyle özgüvenin yerine geldiğini ve artık çok mutlu olduğunu belirtmiştir. Antibiyotik gibi etkenlere bağlı olarak oluşan diş renklemeleri monolitik zirkonya materyali ile başarılı sonuç vermiştir.

Anahtar Kelimeler: Antibiyotik renklenmesi, Monolitik Zirkonya, CAD/CAM, Tam Seramik, Estetik

P-380**Prosthetic Restoration of Antibiotic-Stained Colored Teeth For Aesthetic Requirements***Suzan Uğur, Burcu Günel Abduljalil*

Near East University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontic, Lefkoşa, TRNC

Aim: In order to keep up with the increasing aesthetic expectations of patients nowadays, all ceramic restorations are widely used; due to their biocompatibility, low thermal conductivity, superior mechanical and aesthetic properties. In cases where the abutments are severely coloured, it is important to mask the underlying structure in order to provide appropriate aesthetics. The aim of this case is to provide aesthetics by using monolithic zirconia.

Case: A 55-year-old female patient was presented to our as she was not esthetically pleased from her teeth. Clinical and radiological examination showed exposition to high doses of antibiotics during childhood. Teeth bleaching was not applicable due to availability of gray and black teeth and this region #15-27# with monolithic zirconia material (VITA YZ T white, Vita Zahnfabrik, Germany) was planned. The impression of the patient was scanned in CAD/CAM then temporary restoration with polymethylmethacrylate (PMMA) material was prepared on these milled blocks. The patient was called for tryin. Changes in the shape and size of the teeth were made on the temporary material as a patient's request and the final restorations was approved. A scan was obtained from the modified PMMA model using CAD/CAM. After that it was milled using monolithic zirconia materyali. Opaque white colour shade choosen without applying any staining material as patient's request. The restoration was sintered for 8 hours at 1540°C. In mouth minimal adjustments were done to the final restoration and 3 layers of colorless glaze were applied.

Results: In the follow up sessions, the patient stated that she was very comfortable with her new teeth and how she could not comfortably talk or smile for many years with her old teeth. In case report monolithic zirconia has been successful in treating during related teeth discoloration tooth.

Keywords: Antibiotic Colouring, Monolithic Zirconia, CAD/CAM, All Ceramic, Aesthetic

P-381**Bağ Dokusu Grefti İle Diş Eti Çekilmesinin Tedavisi: Olgu Serisi**

Meryem Hüsna Akkaya, Emre Yaprak, Gizem Kömürlü

Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Kocaeli

Amaç: Diş eti çekilmesi; estetik sorunlar, dentin hipersensitivitesi ve bireysel ağız hijyenini sağlamada zorluk gibi çeşitli olumsuz durumlara neden olabilir. Periodontal plastik cerrahi işlemleri uygulanarak, diş eti çekilmesine bağlı gelişen komplikasyonların önüne geçilebilmektedir. Bu olgu sunumunda, diş eti çekilmesi bulunan üç vakanın bağ dokusu grefti ile beraber koronale pozisyone flep ile başarılı bir şekilde tedavi edilmesi rapor edilmektedir.

Olgu Sunumu: Diş eti çekilmesi ve buna bağlı hipersensitivite öyküsü olan sistemik olarak sağlıklı üç hasta Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne başvurdu. Faz I periodontal tedaviyi takiben, Miller sınıf I ve II diş eti çekilmesi bulunan 3 adet dişe bağ dokusu grefti ile koronale pozisyone flep işlemi uygulandı. Periodontal parametreler; çekilmenin miktarı/genişliği, keratinize doku genişliği ve sondlama derinliği kaydedildi. Postoperatif dönemde, tüm olgularda iyileşme sorunsuz gerçekleşti. Yapılan 6 aylık takip sonucunda tüm olgularda tam kök kapaması elde edildi. Periodontal parametre skorları sağlıklı seviyelerdeydi.

Sonuç: Bağ dokusu grefti ile koronale pozisyone flep, Miller sınıf I ve II diş eti çekilmelerinde altın standarttır. Bu yaklaşım ile tam kök kapamanın elde edilmesi ve dentin hipersensitivitesinin ortadan kalkması ve oral hijyenin iyileşmesi söz konusu olabilmektedir. Bu olgu sunumunda, Miller sınıf 1 ve 2 diş eti çekilmeleri bağ dokusu grefti ile uygulanan koronale pozisyone flep ile başarılı bir şekilde tedavi edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: bağ dokusu grefti, diş eti çekilmesi, koronale pozisyone flep

P-381**Treatment of Gingival Recession with Connective Tissue Graft: A Case Series**

Meryem Hüsna Akkaya, Emre Yaprak, Gizem Kömürlü

Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Kocaeli

Objective: Gingival recession can lead to esthetic problems, dentin hypersensitivity and difficulties in maintaining oral hygiene. Periodontal plastic surgical modalities may be required to achieve root coverage to prevent these conditions. The aim of this report is to present successful treatment of Miller class I and II gingival recessions by coronally advanced flap with connective tissue graft.

Case: Systemically healthy three patients complaining about gingival recession and related hypersensitivity history were referred to Kocaeli University Faculty of Dentistry. Following the phase I periodontal therapy, three Miller class I and II gingival recessions were treated with connective tissue graft placed under a coronally advanced flap. Periodontal parameter scores including recession depth/width, keratinized tissue width and probing depth were recorded. Post-operative period were uneventful in all cases. During 6 months follow-up, complete root coverages were obtained in all teeth. Periodontal parameter scores were compatible with healthy individual.

Conclusion: Coronally advanced flap with connective tissue graft is accepted as the golden standard for Miller class I and II gingival recessions. Also achieving complete root coverage relieves dentin hypersensitivity and improves oral hygiene. In this case report, Miller class 1 and 2 gingival recessions were successfully treated by coronally advanced flap with connective tissue graft.

Keywords: connective tissue graft, coronally advanced flap, gingival recession

P-382**Travmaya Bağlı Oluşan Kırığın Restorasyonu: Olgu Sunumu**

Nuray Attar, Yasemin Çakmakçı

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu olgu bildiriminde travmaya maruz kalmış üst anterior dişin ideal şartlar altında restorasyonu anlatılmaktadır.

Olgu Bildirimi: 23 yaşında kadın hasta üst dişinde uzun süredir mevcut olan kırığın restorasyonu için Hacettepe Üniversitesi Restoratif Diş Tedavisi Kliniği'ne başvurdu. Klinik ve radyografik değerlendirmeler sonucu travma nedeniyle 11 numaralı dişin insizal kenarında kırık tespit edildi. Tedaviye başlamadan önce hastadan aljinat ölçü materyali ile ölçü alındı ve bir anatomik model elde edildi. Elde edilen model üzerinde mum modelaj yapılarak wax-up işlemi tamamlandı ve model üzerinden bir silikon anahtar yapıldı. İşleme başlamadan önce G-ænial Anterior (GC, Tokyo, Japan) kompozit setinden buton tekniği yardımıyla uygun renklere karar verildi. A2 (dentin) ve AE (mine) tonlarının kullanılması uygun bulundu. Rubber dam ile izolasyon sağlandı. Kırık hattı, kalın grenli disk ile labialde 75° açıyla, palatinalde 50° açıyla bizote edildi. Mine yüzeyleri 30, dentin yüzeyleri ise 15 saniye boyunca 37%'lik fosforik asit (Fine Etch, Spident, Kore) ile pürüzlendirildi, yıkandı ve kurutuldu. Universal adeziv ajanı (Single Bond Universal Adhesive, 3M ESPE) uygulandı, hava spreyiyle inceltildi ve 20 saniye süreyle ışık cihazıyla polimerize edildi. Önceden elde edilen silikon anahtar hasta ağzına uyumlandı, AE mine kompozitiyle palatinal duvar oluşturuldu. A2 kompozitiyle dentin dokusu tabakalama yöntemi uygulanarak replase edildi. Son olarak restorasyonun labial duvarı da mine kompozitiyle tamamlandı. Tüm restorasyonlara bitim ve polisaj işlemleri uygulandı.

Sonuç: İşlem sonunda, direkt kompozit rezin restorasyonlar, minimal invaziv bir yaklaşım olmasının yanında hem hastayı hem de hekimi tatmin edici sonuçlar vermektedir. 6 aylık klinik takibinde Kabul edilebilir fiziksel ve estetik özellikler sergilemiştir.

Anahtar Kelimeler: kırık restorasyonu, estetik, anterior

P-382**Restoration of a Trauma Related Fracture: A Case Report**

Nuray Attar, Yasemin Çakmakçı

Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Ankara

Aim: In this case report, restoration of an upper central incisor fractured due to trauma is being discussed.

Case Presentation: 23 year old female patient consulted to Hacettepe University Restorative Dentistry Clinic wishing her fractured anterior tooth to be restored. After clinical and radiographic examinations, fracture on the maxillary right central incisor due to trauma was detected. First of all, alginate impression was made and anatomic model of the mouth was made. On the model, wax-up of the restoration was finished and a silicone key was made with silicone impression material. Before any intervention, natural tooth colour was chosen among the composite system (G-ænial Anterior, GC, Tokyo, Japan) using the buton technique. AE shade was selected for replacing enamel tissue, A2 shade was selected for dentin. Maxillary right central was bevelled and rubber-dam isolation was obtained. 37% orto-phosphoric acid gel (Fine Etch, Spident, Korea) was applied on the enamel surface for 30 seconds and 15 seconds on dentin surface. Universal bonding agent (Single Bond Universal Adhesive, 3M ESPE) was applied on all the surfaces and polymerized for 20 seconds. Palatinal shells were formed using the silicone key prepared before. Restorations were completed using the incremental technique. Restorations were concluded with the finishing and polishing procedures.

Conclusion: At the end of the procedure, direct composite resin restorations are minimally invasive and also have satisfactory results for both patient and clinician. At 6 months of clinical follow-up, it is observed that restorations have acceptable physical and aesthetic properties.

Keywords: fracture restoration, aesthetic, anterior

P-383**Serbest Diş Eti Grefti İle Yapışık Diş Eti Genişliğinin Artırılması:Olgu Serisi**

Vecihe Merve Balta, Esra Güzeldemir Akçakanat

Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Kocaeli

Amaç: Siğ vestibül sulkus ve yetersiz yapışık diş eti, dental plağın uzaklaştırılmasını zorlaştırır ve gingival inflamasyona neden olur. Bu olgu sunumunda, fırçalamayı kolaylaştırmak ve mukogingival stresi önlemek için serbest diş eti greftiyle yapışık diş eti genişliğinin artırılması anlatılmıştır.

Olgu Sunumu: Sistemik olarak sağlıklı üç hasta, diş eti çekilmesi şikayeti ile Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne başvurdu. Yapılan intraoral muayenede hastaların Miller sınıf III ya da sınıf IV diş eti çekilmesine sahip olduğu gözlemlendi. Tüm hastalara Faz I periodontal tedavi uygulandıktan sonra, serbest diş eti grefti operasyonu yapıldı. Greft sert damaktan alındı ve alıcı sahaya basit suturlar ile sabitlendi. Hem donör saha hem de alıcı saha gelişmiş trombositten zengin fibrin (A-PRF) membran ile örtüldü. Suturlar 7. gün alındı. Tüm hastalarda iyileşme sorunsuz gerçekleşti. Yapılan üç aylık takip sonucunda yapışık diş eti genişliğinin arttığı gözlemlendi. Hastaların takibine devam edilmektedir.

Sonuç: Yapışık diş eti, diş eti sağlığının korunması için önemli bir anatomik yapıdır. Serbest diş eti grefti, yapışık diş eti miktarının artırılması için uygulanan en iyi tedavi seçeneğidir.

Anahtar Kelimeler: yapışık diş eti, serbest diş eti grefti, mukogingival stres

P-383**Increasing Width of Attached Gingiva with Free Gingival Graft: A Case Series**

Vecihe Merve Balta, Esra Güzeldemir Akçakanat

Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Kocaeli

Objective: Shallow vestibule dept and inadequate dimensions of attached gingiva make difficult to remove dental plaque and cause gingival inflammation. This case report presents increase width of attached gingiva and vestibul dept to facilitate oral hygiene and prevent mucogingival stress with free gingival graft.

Case: Systemically healthy three patients complaining about gingival recession were referred to Kocaeli University Faculty of Dentistry. Intraoral examination reveal that patients had Miller III and Miller IV gingival recession and gingival inflammation. After phase I periodontal therapy, free gingival graft was performed in all patients. Free gingival graft was harvested from palate and was secured in the recipient site with interrupted sutures. Both recipient and donor site was covered advanced platelet rich fibrin (A-PRF) membrane. At post op 7th day, the sutures were removed. Post operative healing of the patients were uneventful. Increase the amount of attached gingival tissue and vestibule dept were observed in 3 month follow-up. Patients are still at follow-up period.

Conclusion: The attached gingiva is a desirable anatomical element for the maintenance of gingival health. Free gingival graft may still be the best treatment option for increase dimensions of attached gingiva.

Keywords: attached gingiva, free gingival graft, mucogingival stress

P-384**2. Premolar Agenesisinde Hemiseksiyon Tedavisi: Olgu Serisi***Akif Demirel, Tuğba Bezzin, Şaziye Sarı*

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Daimi 2. premolar dişlerin konjenital eksikliklerinde, erken dönem tedavi alternatiflerinden biri hemiseksiyonla persiste süt dişlerinin çekimi şeklindedir. Bu işlem, süt dişine mölleme ve hemiseksiyon uygulanarak, dişin distal yarısının çekim boşluğuna daimi 1. molar dişin paralel mesial hareketi sağlanıp, ardından mesial parçaya çekim yapılması işlemidir. Bu uygulama ile daimi 1. molar diş ile daimi 1. premolar dişin kontak ilişkisi kazanarak ideal oklüzyon sağlanabilmektedir. Bu olgu serisinin amacı, daimi 2. premolar diş eksikliği bulunan 5 olguda yapılan hemiseksiyon tedavisi ve sonuçlarını özetlemektir.

Olgu Sunumu: Kliniğimize başvuran 7-8 yaş aralığında ve panoramik radyografisinde tek taraflı mandibular 2. premolar diş eksikliği bulunan 5 hastanın (3 erkek, 2 kız) süt 2. molar dişine MTA ampütasyonu yapıldıktan sonra distal yarısı hemiseksiyon yapılarak çekilmiştir. 3 aylık takip süresinin sonunda çekim boşluğunun daimi 1. molar dişin mesiale sürüklenmesi ile kapandığı gözlenmiş ve süt dişinin mesial yarısı da çekilmiştir. 3. ayın sonunda, 3 olguda boşluğun tamamen kapanarak 1. premolar ile daimi 1. molar dişin sağlıklı bir kontak ilişkisi kazandığı, 6. ayın sonunda da diğer 2 olguda boşluğun tamamen kapandığı bulunmuştur.

Sonuç: Daimi 2. premolar dişlerin konjenital eksikliklerinde, ileri dönemde olası protetik restorasyonlar, implant tedavileri ve yer tutucu uygulamalarına ihtiyaç kalmaksızın, ideal oklüzyonu hastanın kendi dişleriyle sağlayabilen ve non-invaziv bir tedavi seçeneği olan hemiseksiyon yönteminin, bu hastalar için erken dönemde uygun bir alternatif olabileceği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Hemiseksiyon, Konjenital Diş Eksikliği, Süt Dişi

P-384**Hemisection Treatment in Premolar Agenesis: Case Series***Akif Demirel, Tuğba Bezzin, Şaziye Sarı*

Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Ankara

Purpose: In the congenital absence of permanent second premolar teeth, the extraction of persistent primary teeth by hemisection is one of the alternatives of early treatment methods. This method is performed by grinding and hemisecting the primary tooth to secure the parallel mesial movement of the permanent first molar tooth to the cavity of the distal half of the tooth and then by the extraction of the mesial half. The procedure helps achieve ideal occlusal contacts between the permanent first molar and the permanent first premolar tooth. The purpose of this case series is to summarize the hemisection treatment and its results in five cases with second premolar teeth agenesis.

Case reports: After performing MTA amputation, the distal half of the primary second molar teeth have been extracted by hemisection in five patients (3 boys, 2 girls) aged between 7 and 8 years whose panoramic radiograph showed single-sided mandibular second premolar absence. A three-month follow-up study showed that the extraction cavity was filled after the successful movement of the permanent first molar tooth. The mesial half of the primary tooth was then extracted. At the end of the third month, three cases showed full closure of the cavity and successful occlusal contacts between the first premolar and permanent molar teeth and at the end of the sixth month, 2 remaining cases showed full closure of the cavity.

Conclusion: The case series showed that hemisection, as a non-invasive treatment option in the congenital absence of permanent second premolar teeth, constitutes a viable method that can achieve ideal occlusion by using the patient's own teeth without the need for possible future prosthetic restoration, implant treatment, and space maintainer.

Keywords: Hemisection, Congenital Tooth Agenesis, Primary Tooth

P-385**Unilateral Sürme Problemi Olan Bireylerde Temporomandibular Eklem Değerlendirmesi***Ahmet Ertan Soğancı¹, Ayşe Selenge Akbulut²*¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Konya²Özel Sektör

Amaç: Bu çalışmanın amacı daimî ikinci molar dişlerinde tek taraflı sürme problemi olan bireylerin temporomandibular eklem (TME) sağlığının ve kondil rehberliğinin değerlendirilmesidir.

Yöntem: Tek taraflı, gecikmiş sürme veya gömülü kalma gibi sürme problemi gösteren daimî ikinci molar dişe sahip 52 birey çalışmaya dahil edildi. Panoramik radyograflar üzerinde bireylerin her iki taraftaki artiküler eminens inklinasyonları ölçüldü. TME'nin sağlık durumu; düzleşme mevcut, osteofit mevcut, deformasyon mevcut veya normal olarak sınıflandırıldı. Veriler paired t-testi ile analiz edildi. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $P<0,05$ olarak belirlendi.

Bulgular: Artiküler eminens inklinasyon ortalama ve standart sapması sağlıklı sürmüş tarafta $32,73^{\circ}\pm 7,90^{\circ}$ iken sürme problemi olan tarafta $26,83^{\circ}\pm 8,23^{\circ}$ 'dir ($P<0,05$). Bireylerin %38,5'inin sağlıklı sürmüş tarafta; %13,5'inin sürme problemi olan tarafta eklem yapıları normaldi. Sağlıklı sürmüş tarafta eklem sağlığı normal olan bireylerin; karşıt taraf eklemlerinde %10 oranında normallik, %20 oranında deformasyon, %50 oranında düzleşme ve %20 oranında osteofit mevcudiyeti tespit edildi. Sürme problemi olan tarafta eklem sağlığı normal olan bireylerin; karşıt taraf eklemlerinde %10 oranında normallik, %22,2 oranında deformasyon, %7,1 oranında düzleşme ve %22,2 oranında osteofit mevcudiyeti tespit edildi.

Sonuç: Bu retrospektif çalışmanın sınırlamaları dahilinde daimî ikinci molarlarda gözlemlenen tek taraflı sürme problemleri her iki taraftaki kondil rehberlik açıları arasındaki uyumsuzluklarla ve TME'deki problemlere ilişkili olabilir.

Anahtar Kelimeler: İkinci Molar, Kondil Rehberliği, Sürme Problemi, TME

P-385**Temporomandibular Joint Evaluation of Patients with Unilateral Eruption Disturbances***Ahmet Ertan Soğancı¹, Ayşe Selenge Akbulut²*¹Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Konya²Private Practice

Objective: The aim of this study was to evaluate temporomandibular joint (TMJ) and condylar guidance in patients with unilateral eruption disturbances of permanent second molar teeth.

Methods: Fifty-two patients showing eruption disturbances such as unilateral delayed eruption or impaction of second molar teeth were included in this study. Articular eminence inclination was measured on orthopantomograms for both sides. The health state of TMJ was categorized as flatness, osteophyte, deformity or normal. Data was statistically analyzed using paired t-test. P value was set at 0.05 for statistical significance.

Results: Mean and standard deviation of articular eminence inclination was $32.73^{\circ}\pm 7.90^{\circ}$ on normally erupted side whereas $26.83^{\circ}\pm 8.23^{\circ}$ for eruption disturbance side ($P<0.05$). On normally erupted side 38.5% of all patients and on eruption disturbance side 13.5% of them had normal TMJ. Among patients with normal TMJ health on normally erupted side; 10% normal, 20% deformity, 50% flattening and 20% osteophyte was observed on contralateral side. Among patients with normal TMJ on eruption disturbance side; 10% normal, 22.2% deformity, 7.1% flattening and 22.2% osteophyte was observed on contralateral side.

Conclusion: within the limitations of this retrospective study, unilateral eruption disturbances of second molars could be associated with TMJ problems and disharmony of condylar guidance for both sides.

Keywords: Condylar Guidance, Eruption Disturbance, Second Molar, TMJ

P-386**Eksternal Servikal Kök Rezorpsiyonu: Vaka Raporu**

Nuray Akbıyık, Ertuğrul Karataş, Hatice Sağlam

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Erzurum

Giriş: Eksternal servikal kök rezorpsiyonu (ECR), eksternal kök yüzeyinin herhangi bir yerinde lokalize olabilen progresif ve agresif bir kök rezorpsiyonudur.

Vaka Raporu: 24 yaşındaki erkek hasta kliniğimize (Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı) sol maksiller santral kesici dişin dişetinde çiğneme sırasında oluşan hafif ağrı şikayeti ile başvurdu. Hastada 8 yaşındayken maksiller santral dişleri etkileyen travma hikayesi mevcuttu. Preoperatif radyografik muayenede, dişin distal kısmında dış kök yüzeyinin servikal üçlünün supra-osseoz seviyesinde düzensiz, büyük bir radyolüsent alan saptandı. Klinik muayene, perküsyon testinin pozitif olduğunu ve pembe nokta lezyonu gözlenmediğini gösterdi. Cerrahi tedavi planlandı ve hastaya tedavinin komplikasyonları hakkında bilgi verildi. Hasta onayı alındıktan sonra kök kanal preparasyonu yapıldı ve kalsiyum hidroksit yerleştirildi. 2 hafta sonra; insizyon sonrası tam kalınlıkta flep kaldırıldı ve hemostaz sağlandı. Kökün servikal üçlüsündeki granülatöz doku, duvarda sertlik hissedilene kadar kürete edildi. Sahanın kurutulmasından sonra kök kanalına uygun Gutta-perka (GP) yerleştirilerek rezorbe alan Biodentin (Septodont, Saint Maur des Fossés, Fransa) ile dolduruldu ve dış kök anatomisine göre şekillendirildi. Son olarak, flep orijinal pozisyonda konumlandırıldı ve suturlandı. 2 hafta sonra; kök kanalı guta perka ve sealer kullanılarak dolduruldu.

Sonuç: Biodentin eksternal kök rezorpsiyonunun tedavisi için kullanışlı bir materyeldir. Eksternal kök rezorpsiyonunun başarılı tedavisi için genellikle cerrahi müdahale gerekir.

Anahtar Kelimeler: Biodentin, Cerrahi Yaklaşım, Eksternal Kök Rezorpsiyonu

P-386**External Cervical Root Resorption: A Case Report**

Nuray Akbıyık, Ertuğrul Karataş, Hatice Sağlam

Atatürk University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Erzurum

Introduction: External cervical root resorption (ECR) is a form of progressive and aggressive root resorption that originates on localized anywhere in the external root surface.

Case: A 24 years old male patient referred to our clinic (Atatürk University Faculty of Dentistry Endodontic Department) with a chief complaint of slight pain in the gingiva of the left maxillary central incisor tooth during chewing. The patient had a history of trauma to the maxillary central teeth when he was 8 years old. The preoperative radiographic examination revealed an irregular, large radiolucent area in the cervical third of the external root surface at distal aspect of the tooth at supra-osseous level. Clinical examination showed that percussion test was positive and no pink spot lesion was observed. A surgical treatment was planned and the patient was informed about the complications of the treatment. After patient's consent, the root canal was prepared and filled with calcium hydroxide. After 2 weeks; a surgical intervention was performed. After giving incision, a full thickness flap was reflected and hemostasis was achieved. The granulomatous tissue in the cervical third of the root was removed until it felt hard on the walls of the resorptive process. After drying the site, the root canal of 21 was secured by inserting a suitable Gutta-percha (GP) point and the resorptive area was filled with Biodentine (Septodont, Saint Maur des Fossés, France) and contoured as external root anatomy. Finally, the flap was kept at its original position and sutured. After 2 weeks; following sealer application, the root canal was properly obturated with GP point.

Conclusion: Biodentine is a useful material for the treatment of external root resorption. A surgical intervention is generally required for succesful treatment of external root resorption.

Keywords: Biodentine, External Root Resorption, Surgical management

P-387**Konsantre Büyüme Faktörü'nün Çene Kistlerinin Tedavisinde Kullanımı: İki Olgu Sunumu**

Selman Arslan, Banu Özveri Koyuncu, Mehmet Cemal Akay, Mert Zeytinoğlu

Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Konsantre büyüme faktörü, venöz kanın farklı devirlerde santrifüj edilmesiyle elde edilen bir trombosit konsantrasyonu ürünüdür. Son yıllarda KBF içerdiği yoğun immün sistem elemanları ve salgıladığı büyüme faktörleri sayesinde oral ve maksillo-fasiyal cerrahide, diş çekiminde, kist enükleasyonu sonrasında, doku iyileşmesini artırmak amacıyla greft materyali ya da membran olarak kullanılmaktadır. Bu vakalarda, çenelerin kistlerinin eksiz edilmelerinin ardından hastalardan kan alınarak konsantre büyüme faktörü elde edilmiş ve KBF'ler operasyon bölgelerine uygulanmıştır. Hastalar Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilimdalın'da opere edilerek post-operatif takipleri yapılmıştır.

Olgu Sunumu 1: 16 yaşında kadın hastanın radyografik muayenesinde mandibula anterior bölgede radyolüsent lezyon tespit edilmiştir. Yapılan intraoral muayenede ekspansiyon benzeri herhangi bir semptom görülmemiştir. Lokal anestezi altında tam kalınlıklı trapez flap tekniği yardımıyla lambo kaldırılmıştır. Bukkal osteotomi sonrası kavitenin boş olduğu görüldü ve vakaya "travmatik kemik kisti" tanısı konuldu. Hasta 2 sene radyolojik ve klinik olarak takip edilmiştir. **Olgu Sunumu 2:** 31 yaşında erkek hastanın radyografik muayenesinde mandibula anterior bölgede radyolüsent lezyon ile ilişki içerisinde gömük kanin diş tespit edilmiştir. Yapılan intraoral muayenede ekspansiyon benzeri herhangi bir semptom görülmemiştir. Lokal anestezi altında tam kalınlıklı trapez flap tekniği yardımıyla lambo kaldırılmıştır. Bukkal osteotomi sonrası litik lezyon ve diş dikkatli bir şekilde çıkarılmıştır. Numune "dentijeröz kist" olarak tanımlanmıştır. Hasta 1,5 sene radyolojik ve klinik olarak takip edilmiştir.

Sonuç: Çene kistlerinin enükleasyonu sonrası oluşan kavitelerin doldurulmasında KBF kullanımının kist kavitelerinin iyileşme sürecini hızlandırdığı klinik ve radyolojik olarak tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Dentijeröz Kist, Konsantre Büyüme Faktörü, Travmatik Kemik Kisti

P-387**Use of Concentrated Growth Factor in the Treatment of Jaw Cysts: Report of Two Cases**

Selman Arslan, Banu Özveri Koyuncu, Mehmet Cemal Akay, Mert Zeytinoğlu

Ege University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İzmir

Objective: Concentrated growth factor is a platelet concentration product obtained by centrifugation of venous blood at different speeds. In recent years, CGF has been used in oral and maxillofacial surgery as bone grafting and membrane after tooth extraction and cyst enucleation for increasing tissue healing. due to the including intensive immune system elements and growth factors. In these cases after jaw cysts removal, blood was taken from the patients and concentrated growth factor was obtained and then applied to the operation areas and operation areas sutured primarily. Patients are operated in Oral and Maxillofacial Surgery Department of Ege University Faculty of Dentistry then post operatively followed up.

Case Report 1: Radiolucent lesion in the mandible anterior region were examined on panoramic radiography of an 16-year-old female patient. Intraoral examination did not show any symptoms such as expansion. Under local anesthesia a trapezium-shaped buccal full thickness flap was first carried out to allow surgical access. Following buccal osteotomy the cavity was empty and the patient was diagnosed as "traumatic bone cyst". The patient was followed up radiologically and clinically for 2 years.

Case Report 2: Impacted canine tooth associated with radiolucent lesion in the anterior region of the mandible were examined on panoramic radiography of an 31-year-old male patient. Intraoral examination did not show any symptoms such as expansion. Under local anesthesia a trapezium-shaped buccal full thickness flap was first carried out to allow surgical access. Following buccal osteotomy the lytic lesion and tooth removed carefully. The specimen was defined as "dentigerous cyst". The patient was followed up radiologically and clinically for 1,5 years.

Conclusion: It was determined clinically and radiologically that the use of CGF in filling cavities after enucleation of jaw cysts, accelerated the healing process of cyst cavities.

Keywords: Concentrated Growth Factor, Dentigerous Cyst, Traumatic Bone Cyst

P-388**Temporomandibular Eklemde Travma Sonrası Gelişen Fibröz Ankilozun Kondilektomiyle Tedavisi: Bir Olgu Sunumu**

Emre Balaban, Erdiç Sulukan, Elif Haşimoğlu, Mert Karabağ, Zeynep Gümrükçü

Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Rize

Giriş: Temporomandibular eklem ankilozu (TMEa) eklem hareketliliğinin olduğu bir durumdur; kafatasının tabanına kaynaşmış osseöz, fibröz ve fibroosseöz kitlelerle karakterizedir. Bu kitle ankilozdan sorumlu patolojidir, ancak sürekli büyümeye eğilimli bir neoplastik süreç değildir. TMEa birincil olarak yaşamın ilk ve ikinci dekadında (%35–92) görülür ve genellikle travma (% 13-100), lokal veya sistemik enfeksiyon (% 0-53), ankilozan spondilit, romatoid artrit (% 28) gibi sistemik hastalıklar ile ilişkilidir. TMEa tedavisi, eklem fonksiyonunu restore etmeyi, hastanın estetik görünümünü ve yaşam kalitesini iyileştirmeyi ve yeniden ankilozu önlemeyi amaçlar. Kondilektomi genellikle sadece fibroz yapışıklığın bulunduğu, erken olgularda uygundur.

Vaka Raporu: Travma öyküsü olan 63 yaşında bayan hasta kliniğimize ağız açmada zorluk ve eklem ağrısı şikâyeti ile başvurdu. Fizik muayenede maksimum ağız açıklığı 17 mm olarak kaydedildi. Koronal BT’de tip 1 fibröz ankilozun varlığı nedeniyle hastaya operasyon planlandı. Genel anestezi altında, piezocerrahi ile kondili çıkarmak için preauriküler insizyon ve subperiostal diseksiyon uygulandı. Kondilektomi, kondil boynu seviyesinde gerçekleştirildi. Abdominal dermis yağ grefti elde edildi ve bölgeye yerleştirildi. Postoperatif olarak komplikasyon gözlenmedi. Postoperatif 1. günde hastaya yoğun bir fizik tedavi programına başlandı. Hasta ayda bir kez kontrole çağırıldı; takip periyodu sonunda hastanın ağız açıklığı 36 mm olarak kaydedildi, klinik ve radyolojik değerlendirmesinde herhangi bir re-ankiloz bulgusuna rastlanmadı.

Sonuç: Sonuç olarak, “kondilektomi”, tek taraflı travmatik TME fibröz ankilozu tedavisinde uygulanabilir ve etkili bir cerrahi yöntemdir, ve yağ greftleri heterotopik kemik oluşumunu engelleyici olabilir.

Anahtar Kelimeler: kondilektomi, temporomandibular eklem, fibröz ankiloz, travma

P-388**Posttraumatic Fibrous Ankylosis of Temporomandibular Joint, Treatment with Condylectomy: A Case Report**

Emre Balaban, Erdiç Sulukan, Elif Haşimoğlu, Mert Karabağ, Zeynep Gümrükçü

Recep Tayyip Erdoğan University Faculty of Dentistry, Department of Oral Maxillofacial Surgery, Rize

Introduction: Temporomandibular joint ankylosis (TMJa) is a condition in which there is immobility of the joint; it is characterized by formation of an osseous, fibrous or fibro-osseous mass fused to the base of the skull. This mass is the pathology responsible for the ankylosis, but it is not a neoplastic process capable of continued growth. TMJa occurs primarily in the first and second decades of life (35–92%) and is commonly associated with trauma (13–100%), local or systemic infection (0–53%), systemic diseases such as ankylosing spondylitis, rheumatoid arthritis (28%). Treatment for TMJa aims at restoring joint function, improving the patient’s aesthetic appearance and quality of life and preventing re-ankylosis. Condylectomy is only suitable treatment for early cases which fibrous ankylosis usually.

Case: A 63-year-old female patient with a history of trauma was admitted to our clinic with the complaint of difficulty in opening mouth and joint pain. In physical examination, maximum mouth opening values was recorded as 17 mm. The operation was planned for the patient due to the presence of type 1 fibrous ankylosis on the coronal CT. Under general anesthesia, the preauricular incision designed and after subperiostal dissection accessed to condyle. Piezosurgery used to remove the condyle from condylar neck level. Abdominal dermis fat graft was harvested and placed in TMJ region. No complication was observed postoperatively. On the first postoperative day, an intensive physical therapy program was started. The patient was called to check once a month; at the end of the follow-up period, the patient had a mouth opening of 36 mm and no clinical and radiological findings showed any reankylosis.

Conclusion: In conclusion, the “condylectomy” is a feasible and effective surgical method for the treatment of unilateral traumatic TMJ fibrous ankylosis and the fat grafts may be inhibitory to heterotopic bone formation.

Keywords: condylectomy, temporomandibular joint, fibrous ankylosis, trauma

P-389

Karışık Dişlenme Dönemindeki Farklı Derecelerdeki Anterior Çapraz Kapanışın Tedavisi: 3 Olgu Sunumu*Ülkü Şermet Elbay, Mesut Elbay, Gül Uçar, Berkehan Aykanat*

Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Kocaeli

Amaç: Anterior çapraz kapanış, üst anterior dişlerin bir veya daha fazlasının, alt anterior dişlerin lingual yüzeyi ile okluzyonda olduğunda meydana gelen durumdur. Estetik, fizyolojik ve periodontal açıdan problem oluşturan bu durum, erken dönem ortodontik tedaviler ile çözülebilmektedir. Erken dönem ortodontik tedaviler, karışık dişlenme döneminde, dental ve iskeletsel bozuklukları tedavi etmek amacıyla uygulanan tedavilerdir. Hastaların büyüme gelişim süreci içerisinde uygulanan bu tedavilerin başarı şansının yüksek olduğu ve diş kaybı gibi daimi dentisyonda oluşabilecek ciddi problemlerin bu tedavi ile önlenilebileceği bildirilmiştir. Bu nedenle erken müdahale önem taşımaktadır. Bu olgu sunumunda karışık dişlenme döneminde; bir veya daha fazla keser dişi içeren anterior çapraz kapanışa sahip 3 hastanın hareketli apareyler kullanılarak başarılı şekilde tedavisi anlatılmaktadır.

Olgu Sunumu: Alt anterior dişlerinde meydana gelen mobilite şikayeti ile 9 yaşındaki kız ve 8 ve 7 yaşlarındaki erkek hastalar Pedodonti kliniğine başvurdu. Yapılan klinik muayene sonucunda dişlerde mobiliteye anterior bölgedeki çaprazıklığın neden olduğu görüldü. Radyografik muayene sonucunda anteriordaki çapraz kapanışın diş dizisindeki yer darlığı sebebi ile olduğu ve iskeletsel olarak herhangi bir anomali olmadığı belirlendi. Posterior bölgede çaprazıklık bulunmayan hastalara büyüme gelişim süreci devam ettiği için hareketli aparey planlandı. Hastalardan aljinat ölçü materyali kullanılarak ölçü alındı ve elde edilen model üzerinde apareyler oluşturuldu. Apereyin hastaya uygulanması aşamasında, doku uyumu ve aparey kullanımına uyum sağlanması amacıyla herhangi bir kuvvet uygulanımı yapılmaksızın bir hafta süre ile kullanması sağlandı. Bu süreden sonra çapraz kapanıştaki dişlerin palatinalinde bulunan labiolingual springler aktiveştirildi. Hastalara apareyin gün içerisinde maksimum süre ile kullanılması gerektiği bildirildi. Hastalar 15 günlük aralıklarla kontrol seanslarında değerlendirildi.

Sonuç: Dört ay sonunda her üç hastada da anterior çapraz kapanışın tamamıyla düzeldiği, hastaların estetik ve fonksiyon bakımından memnun olduğu gözlemlendi. Altı aylık aralıklarla takipleri yapılan hastalarda anteriordaki çapraz kapanışın tekrar oluşmadığı belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Cross-bite, Erken Ortodontik Tedavi, Karışık Dişlenme

Treatment of the Anterior Crossbite with Variable Severity During the Mixed Dentition Period: Three Case Reports*Ülkü Şermet Elbay, Mesut Elbay, Gül Uçar, Berkehan Aykanat*

Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Kocaeli

Purpose: Anterior crossbite occurs when one or more of maxillary anterior teeth occlude the lingual surface of the mandibular anterior teeth. This creates aesthetic, physiological and periodontal problems. However, early orthodontic-treatments can solve these problems. Early-orthodontic- treatments are applied to correct dental and skeletal deformities during the mixed dentition. These treatments have a high chance of success and serious problems such as tooth loss can be prevented. Therefore, early intervention is important. Anterior crossbite can be successfully treated during the mixed dentition period with the usage of removable appliances. In this case report, successful treatments of 3 patients with anterior crossbite using removable appliances are described.

Case Reports: A 9-year-old female, 7 and 8-year-old male patients are applied with a complaint of mobility in mandibular anterior teeth to pediatric-dentistry-clinic. Clinical examination showed that the mobility was caused by the crowding in the anterior region. Radiographic examination revealed that the anterior-crossbite was due to crowding and there were no skeletal anomalies. Removable appliance was planned for the patients because the growth and development process was continued. Alginate impression was used and removable-appliance was formed on the obtained model. During the application of the apparatus, it was provided to use it for one-week without any force application in order to adapt the tissue and the use of the apparatus. After this period, labiolingual springs on the palatinal surfaces of the crossbite teeth are activated. Patients are informed to wear the appliances as long as possible. Patients were followed-up with an interval of 15 days.

Conclusion: After 4 months, anterior crossbite was completely resolved in all three patients. The patients were satisfied with their aesthetics and function. Patients were followed up at six-month intervals.

Keywords: Cross-bite, Early Orthodontic Treatment, Mixed Dentition

P-390**Wharton Kanalında İzlenen Tükürük Bezi Taşı: Bir Olgu Sunumu**

Merve Turan, Faruk Akgünlü

Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Sialolitiazis, tükürük bezlerinin en sık görülen hastalığıdır. Erkekler kadınlardan iki kat daha fazla etkilenir. Sialolit, tükürük bezi kanalında kalsifiye bir obstrüksiyon oluşumudur. Tükürük bezi veya duktal sisteminde kalsiyum tuzlarının birikmesiyle oluşur. Tükürük bezi taşları kalsiyum fosfat, magnezyum, amonyak, karbonhidratlar ve amino asitlerden oluşur. Bu bildirinin amacı, submandibular tükürük bezi taşı olan hastanın klinik ve radyografik bulgularını sunmaktır.

Olgu Sunumu: 50 yaşında erkek hasta, dişeti çekilmesi şikayeti ile Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Bölümüne başvurdu. Sistemik anamnezinde, astım hastası olduğu öğrenildi. Genel diş muayenesi için hastanın panoramik radyografisi alındı. Panoramik Radyografide sağ mandibular molar bölgede radyopak bir görüntü izlendi. Yapılan klinik muayenede Wharton kanalının ağız tabanına açıldığı bölgede, bimanual palpasyonunda sert, hareketsiz lezyon palpe edildi. Ekstraoral muayenede şişlik yoktu. Alınan anamnezde, çocukluğu itibari ile ağız tabanında şişlik olduğu, bir süre pü akışının gerçekleştiği ve yemek yerken ağrının var olduğu hasta tarafından bildirildi. Konik ışınli bilgisayarlı tomografi(KIBT) görüntüleri incelendiğinde lezyonun ağız tabanında 9,59mmx4.51mmx5,14mm boyutlarında olduğu izlendi. Klinik ve radyolojik bulgulara göre, izlenen kitleye submandibular bez sialolit tanısı konuldu.

Sonuç: Sialolitler, submandibuler bez ve Wharton kanalında dikkatlice değerlendirilmelidir. Tükürük bezi taşlarının ayırıcı tanısını diğer kalsifikasyonlardan ayırmak önemlidir. Yapılan doğru klinik ve radyolojik değerlendirme, olası semptom ve komplikasyonları önlemek için tedavinin hedefleri ve sınırlarının belirlenmesinde önemli bir rol oynar. Bu amaçla panoramik radyografi, klinik incelemeden sonra KIBT ile desteklenebilir.

Anahtar Kelimeler: konik ışınli bilgisayarlı tomografi, panoramik, radyografi, tükürük bezi taşı

P-390**Sialolith of Wharton Duct: A Case Report**

Merve Turan, Faruk Akgünlü

Selçuk University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Konya

Aim: Sialolithiasis is the most common disease of the salivary glands. Men are twice as much affected as women. Sialolith is a calcified obstruction in the salivary gland. It is formed by the accumulation of calcium salts in the salivary gland or ductal system. Sialolithiasis are composed of calcium phosphate, magnesium, ammonia, carbohydrates and amino acids. The aim of this report is to present the clinical and radiographic findings of the patient with submandibular gland sialolithiasis.

Case: A 50-year-old male patient referred to the Department of Oral and Maxillofacial Radiology with the complaint of gingival recession. In his systemic history, it was learned that he had asthma. Panoramic radiography of the patient was obtained for general dental examination. A radiopaque image was observed in the right mandibular molar region. In the clinical examination, a rigid, immobile lesion was palpated at the bimanual palpation of the Wharton duct at the base of the mouth. Extraoral examination was no show swelling. Anamnesis was reported by the patient who had swelling on the base of his mouth as a child and there was a flow of pus for some time and pain was present while eating. When the Cone Beam Computed Tomography(CBCT) images were examined, it was observed that the lesion was 9.59mmx4.51mmx5.14mm in the base of the mouth. According to the clinical and radiological findings, the observed mass was diagnosed as submandibular gland sialolith.

Conclusion: Sialoliths should be carefully evaluated in the submandibular gland and the Wharton duct. The correct clinical and radiological evaluation plays an important role in determining the goals and limits of treatment to prevent possible symptoms and complications. It is important to make a differential diagnosis of salivary gland calculi sialoliths from other calcifications. For this purpose, panoramic radiography can be supported by CBCT after clinical examination.

Keywords: cone beam computed tomography, panoramic, radiography, salivary gland calculi.

P-391**Komplike Kron-Kök Kırığına Tedavi Yaklaşımı: 3 Yıl Takipli Olgu Sunumu**

Başak Bölükbaşı¹, Bilal Yaşa², Ebru Küçükylmaz¹

¹İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İzmir

²İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Komplike kron-kök kırıkları, kırık hattı dişeti veya alveolar kemik kret seviyesi altında yer alıyorsa genellikle kötü bir prognoza sahip olmakta ve estetik ve fonksiyonel problemlere yol açabilmektedir. Dolayısıyla, bu tip travmatik yaralanmalarda uzun dönem başarının sağlanabilmesi için doğru ve kapsamlı bir tedavi planlamasının yapılması büyük önem taşımaktadır. Bu vaka raporunun amacı, mandibular sağ lateral kesici dişin komplike kron-kök kırığında uygulanan tedavi yaklaşımının sunulmasıdır.

Olgu Sunumu: Mandibular sağ lateral kesici dişinde (#42) kırık olan 11 yaşındaki erkek hasta travmatik yaralanmadan 8 saat sonra İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Kliniği'ne başvurdu. Yapılan klinik ve radyografik muayene sonucu apeksi kapalı olan 42 numaralı dişte komplike kron-kök kırığının varlığı tespit edildi. Tedavi planlanması, fiber post için kök kanal boşluğundan yararlanmak amacıyla kök kanal tedavisi ve dişe estetik ve fonksiyonel bir restorasyon hazırlanması şeklinde oluşturuldu. Kök kanalı lateral kondensasyon tekniği uygulanarak gutaperka ve kanal dolum patı ile dolduruldu. Endodontik tedavi gerçekleştirildikten sonra 42 numaralı diş, fiber post sistemi ve cut-back tekniği kullanılarak CAD/CAM sistemi ile hazırlanan rezin nano seramik kron ile restore edildi.

Sonuç: 3 yıllık takip süresince dişin sağlıklı bir periodonsiyumla fonksiyonda olduğu ve olumlu estetik sonuçların elde edildiği gözlemlendi. Komplike kron-kök kırıklarında diş kayıplarını önlemek ve uzun dönemde estetik ve fonksiyonel iyileşmeyi sağlayabilmek için tedavi yaklaşımı büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Komplike kron kök kırığı, Fiber post, Resin nano seramik

P-391**Treatment Approach to a Complicated Crown-Root Fracture: A Case Report with 3-Year Follow-Up**

Başak Bölükbaşı¹, Bilal Yaşa², Ebru Küçükylmaz¹

¹İzmir Katip Celebi University, Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İzmir

²İzmir Katip Celebi University, Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İzmir

Aim: When the fracture line is located below the gingival or alveolar bone crest level, complicated crown-root fractures usually have a poor prognosis and cause functional and esthetic problems. So, accurate and comprehensive treatment plan is important for long term success in these traumatic injuries. The aim of this report is to present the treatment approach to complicated crown-root fracture in mandibular right lateral incisor.

Case: A 11-year-old boy with tooth fracture in mandibular right lateral incisor (#42), was referred to the İzmir Katip Celebi University Department of Pediatric Dentistry 8 hours after the traumatic injury. Clinical and radiographic examinations revealed presence of a complicated crown-root fracture of tooth #42 with closed apex. The treatment plan was application of root canal treatment to use root canal space for fiber post and performing an esthetic and functional restoration. The root canal was obturated using by lateral condensation technique with gutta-percha and root canal sealer. After endodontic treatment was performed simultaneously, the tooth #42 was restored with a fiber post system and a CAD/CAM fabricated resin nano-ceramic crown restoration using cut-back technique.

Conclusion: During the 3 years follow-up period the tooth remained in function with healthy periodontium and favorable esthetic results were observed. Treatment approach is very important to prevent tooth loss and obtain long term esthetic and functional rehabilitation of the complicated crown-root fractured teeth.

Keywords: Complicated crown-root fracture, Fiber post, Resin nano ceramic

P-392**Depigmentasyon Tekniği ve Tam Seramik Restorasyonlar Kullanılarak Estetik Rehabilitasyonun Sağlanması***Burcu Günel Abduljalil¹, Hasan Güney Yılmaz²*¹Yakın Doğu Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Lefkoşa, KKTC²Yakın Doğu Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Lefkoşa, KKTC

Amaç: Bu olgu sunumunda hiperpigmente alanların lazer kullanılarak depigmentasyonunun gerçekleştirilmesi ve lösit cam seramik materyali kullanılarak anterior dişlerin restore edilmesi sonucu estetik görünümün geliştirilmesi amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: 58 yaşındaki bayan hasta maksiller anterior bölgedeki dişlerinin görüntüsünden rahatsız olma şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Yapılan intraoral muayene sonucu; hastanın #13- #23 dişler bölgesinde renklenmiş oldukça kalın kompozit laminate restorasyonlara sahip olduğu ve hem maksiller hem de mandibular bölgede yaygın melanin pigmentasyonu olduğu saptanmıştır. Klinik ve radyolojik değerlendirmeler sonucunda; hiperpigmente alanların Er,Cr:YSGG lazer kullanılarak depigmentasyonuna ve #13- #23 dişler bölgesinde lösit cam seramik tam seramik kronlar ile restorasyonuna karar verilmiştir. Depigmentasyon işleminin gerçekleştirilmesinin ardından lösit cam seramik içeren IPS Empress Esthetic ingotu, ısı ve basınç altında preslenerek altyapılar üretilmiş ve tabakalama porseleni ile veneerlenmiştir. Final restorasyonlar dual cure rezin siman (Variolink II, Ivoclar Vivadent, Liechtenstein) ile simante edilmiştir.

Sonuç: Estetik beklentilerle birlikte restoratif ihtiyaçlar doğrultusunda gerçekleştirilen depigmentasyon işlemi ve protetik restorasyonlar sonucu hastanın estetik ve fonksiyon açısından memnun olduğu gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: estetik, lösit cam seramik, protetik rehabilitasyon, depigmentasyon, Er:Cr,YSGG lazer

P-392**Providing Aesthetic Rehabilitation Using Depigmentation Technique and All Ceramic Restorations***Burcu Günel Abduljalil¹, Hasan Güney Yılmaz²*¹Near East University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Nicosia, TRNC²Near East University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Nicosia, TRNC

Aim: In this case report, it was aimed to perform depigmentation of hyperpigmented areas by using laser and to improve aesthetic appearance by restoring the anterior teeth using leucite glass ceramic material.

Case: A 58-year-old female patient was admitted to our clinic with the complaint of an undesirable appearance of the teeth in the maxillary anterior region. As a result of intraoral examination; the patient had discolored thick composite laminate restorations in the # 13- # 23 teeth and extensive melanin pigmentation in both maxillary and mandibular regions. As clinical and radiological evaluations results; it was decided to depigment the hyperpigmented regions using Er, Cr: YSGG laser and restoration the # 13- # 23 teeth with leucite glass ceramic all ceramic crowns. After the depigmentation treatment, IPS Empress Esthetic ingot containing leucite glass ceramic was pressed under heat and pressure and the substructures were produced and veneered with layering porcelain. Final restorations were cemented with dual cure resin cement (Variolink II, Ivoclar Vivadent, Liechtenstein).

Result: After the depigmentation treatment and prosthetic restorations, the patient was satisfied with the aesthetics and functional results.

Keywords: aesthetic, leucite glass ceramic, prosthetic rehabilitation, depigmentation, Er:Cr,YSGG laser

P-393**Mandibulada Gömülü 3. Molar Dişle İlişkili Odontojenik Keratokist***Sadef Gençer, Melda Mısırlıoğlu, Merve Aydoğdu, Zahide Meşhur, Gülşah Ertaş*

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Kırıkkale

Amaç: Odontojenik Keratokistler (OKC), lokal olarak agresif seyir gösteren, genellikle rekürrens gösteren (%10 ila %50 arasında), daha çok ikinci ve üçüncü dekatta görülen, anatomik olarak yaklaşık 2:1 oranında mandibulayı tutan odontojenik kisttir. Radyografik olarak OKC ler uniloküler, iyi sınırlı, düz, ince, opak kenarlı olarak görülürler. Çenedeki gömülü dişle ilişkili kist varlığında en yaygın ön tanı dentigeröz kisttir, bu arada çenelerle ilgili diğer kistlerin farklı tanısı açısından unistik ameloblastoma(UA) (dentigeröz çeşidi) da düşünülmelidir. Bu vaka raporunda gömülü 3. molarla ilişkili geniş boyutlara ulaşan OKC in radyolojik görünümü ve ayırıcı tanıda dikkat edilmesi gereken lezyonlar tartışılacaktır.

Olgu Sunumu: Kliniğimize sevkli gelen 40 yaşındaki erkek hastanın anamnezinde sistemik hastalığı olmadığı, 1 ay önce ağrı şikayeti olduğu ve 1 hafta süre ile antibiyotik kullandığı öğrenildi. Hastanın ekstraoral ve intraoral muayeneleri normaldi. Alınan panoramik radyografide sağ mandibular 2. Molar diş hizasından başlayarak gömülü 3. Molar diş içine alan ve ramusa uzanan uniloküler iyi sınırlı geniş radyolusensi izlendi. Alınan CBCT görüntüsünde lezyon boyutları 58x35x10 (SI-MD-BL) olarak ölçüldü. Hasta biyopsi yapılması için OKC ön tanısı ile cerrahi kliniğine sevk edildi.

Sonuç: Bazı vakaların klinik ve radyografik özellikleri birbirlerini taklit edebilir ve kesin bir tanıya ulaşmada tanısız ikilemlere neden olabilir. Histopatolojik inceleme, kesin tanı konmasında altın bir standarttır.

Anahtar Kelimeler: dentigeröz kist, gömülü diş, odontojenik keratokist**P-393****Odontogenic Keratocyst with Impacted Third Molar in Mandibula***Sadef Gençer, Melda Mısırlıoğlu, Merve Aydoğdu, Zahide Meşhur, Gülşah Ertaş*

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Maxillofacial Radiology, Kırıkkale

Objective: The Odontogenic Keratocysts (OKC) is a locally aggressive, commonly recurring (10% to 50%) odontogenic cyst, most common in the second and third decades, with an anatomic predilection for the mandible in an approximate 2:1 ratio. Radiographically, OKCs usually present as unilocular, well-circumscribed radiolucent lesions with smooth, thin, opaque margins. When a cyst of the jaw is associated with impacted tooth the most common provisional diagnosis is dentigerous cyst, at the same time unicystic ameloblastoma (UA) (dentigerous variant) need to be considered as one of the differential diagnosis along with other cysts of the jaws. In this case report, the radiological appearance of the OKC, which reaches a large size associated with the impacted third molar, and the lesions to be considered in the differential diagnosis will be discussed.

Case: 40-year-old male patient referred to our clinic with no history of systemic disease, complaints of pain 1 month ago and taking antibiotics for 1 week. Extraoral and intraoral examinations were normal. Panoramic radiography of the patient showed unilocular well-defined wide radiolucency extending from the right mandibular 2nd molar to the ramus. The lesion is measured as 58x35x10 (SI-MD-BL) from the CBCT images. The patient was referred to the surgical clinic with a preliminary diagnosis of OCC for biopsy.

Conclusion: Clinical and radiographic features of some cases can imitator each other and cause diagnostic dilemmas in arriving at a final diagnosis. Histopathological examination is a gold standard fort he final diagnoses.

Keywords: dentigerous cyst, impacted tooth, odontogenic keratocyst

P-394**Maksiller Anterior Kron Kırığının Silikon Anahtar Yöntemi ile Restoratif Tedavisi: Bir Olgu Raporu**

Merve Öztürk, Gülen Sü Türkyılmaz, Fatma Aytaç Bal

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Maksiller anterior dişler daimi dentisyonda travmadan en çok etkilenen dişlerdir. Ön bölge dişlerdeki kırıklar hastalarda ciddi estetik ve fonksiyonel problemlere yol açmaktadır. Bu olgu raporunda maksiller anterior dişlerdeki kron kırıklarının silikon anahtar yöntemi kullanılarak restore edilme aşamaları anlatılmaktadır.

Olgu: 17 yaşında bayan hasta 11 ve 21 numaralı dişlerindeki kırıklardan kaynaklanan estetik şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyolojik muayene sonucu dişlerde komplike olmayan kron kırığı olduğu ve dişlerin vital olduğu tespit edildi. Hastadan ölçü alınıp elde edilen modelde mock-up işlemi yapıldıktan sonra silikon anahtar elde edildi. Dişlerin yüzeylerine %37'lik ortofosforik asit uygulanarak sağlam mine yüzeyi pürüzlendirildi. Sonrasında bağlayıcı ajan (Single Bond Universal, 3M-ESPE, ABD) uygulandı ve polimerize edildi. Palatal rehber oluşturmak için silikon anahtar dişin palatal yüzeyine yerleştirildi ve silikon anahtar üzerinde palatal yüzeye ince bir tabaka kompozit uygulandı ve ışıkla polimerize edildi. Silikon anahtar uzaklaştırıldı. Elde edilen palatal duvar üzerine kompozit tabakalama (Filtek Ultimate, 3M ESPE, ABD) yapıldı. Bitim ve polisaj işlemleri OptiDisc, Kerr disklerle tamamlandı.

Sonuç: Silikon anahtar yardımıyla yapılmış olan restorasyon hastamızın estetik beklentilerini karşılamıştır. Hastamızın kontrollerinde restorasyonlarda renklenme veya kırık gözlenmemiştir.

Anahtar Kelimeler: estetik, kırık, mock-up, silikon anahtar

P-394**Restorative Treatment of Maxillary Anterior Crown Fracture Using The Silicone Key Technique: A Case Report**

Merve Öztürk, Gülen Sü Türkyılmaz, Fatma Aytaç Bal

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Bolu

Objective: Maxillary anterior teeth are the most affected by trauma in permanent dentition. Anterior teeth fractures cause serious aesthetic and functional problems in patients. This case report describes the restoration of crown fractures in the maxillary anterior teeth using the silicone key method.

Case: A 17-year-old female patient was admitted to our clinic with aesthetic complaints due to fractures in her teeth numbered 11 and 21. As a result of clinical and radiological examination, uncomplicated crown fractures and vitality of the teeth were determined. Hastadan alınan modelde mock-up yapıldıktan sonra silikon anahtar elde edildi. %37 fosforik asit uygulandı. İzole edilmiş emaye yüzeyine tek ajan (Single Bond Universal, 3M-ESPE, USA) uygulandı ve polimerize edildi. Silikon anahtar dişin palatal yüzeyine yerleştirildi ve silikon anahtar üzerinde palatal yüzeye ince bir tabaka kompozit uygulandı ve ışıkla polimerize edildi. Silikon anahtar uzaklaştırıldı. Kompozit tabakalama (Filtek Ultimate, 3M ESPE, USA) yapıldı. Bitim ve polisaj işlemleri OptiDisc, Kerr disklerle tamamlandı.

Conclusion: The restoration with the help of silicone key met the aesthetic expectations of our patient. No coloration or fracture was observed in the restorations of our patient.

Keywords: aesthetics, fractures, mock-up, silicone key

P-395**Oral Verrüköz Lökoplaki ve Oral Verrüköz Karsinom: Bir Olgu Sunumu***Ceren Çiftçi, Emre Aytuğar*

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Oral Verrüköz Lökoplaki (OVL), Oral Verrüköz Karsinomun(OVK) öncüsü olarak kabul edilen bir tipidir. Değişik oranlarda displazi de eşlik eder. Proliferatif Verrüköz Lökoplaki(PVL) terimi ise klinik-patolojik bir antitedir. İleri yaşlı hastalarda multifokal lezyonlar şeklinde gözlenir. Bu hastaların %70'inde OKV gelişimi bildirilmektedir. Amacımız; OVL 'nin OKV' ya dönüşümüne dikkat çekmektir.

Olgu: 67 yaşında erkek hasta İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı kliniğine ağız içinde yaklaşık 1,5 yıldır geçmeyen, giderek büyüyen beyaz renkte oluşumun şikayetiyle başvurmuş hastanın sol yanak içinde comissura labiorum'a uzanan egzofitik, hafif eritemli zemin üzerinde keratinize, papiller görünümde beyaz lezyon tespit edilmiştir. Hastadan alınan anamnezde yoğun tütün kullanımı olduğu anlaşılmıştır. Hastaya ilk etapta insizyonel biyopsi yapılmış olup yapılan histopatolojik inceleme sonucu PVL teşhis edilmiştir. Bir ay sonra eksizyonel biyopsi gerçekleştirilmiş, yapılan histopatolojik inceleme sonucu OKV tanısı konulmuştur.

Sonuç: OKV, oral mukozada en sık rastlanan malign tümörlerindedir. Yüzeysel biyopsilerde OVL ile OKV ayrılamayabilir. Hastaların uzun süreli takipleri önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Oral Karsinom, Oral Verrüköz Lökoplaki, Prekanseroz Lezyon, Tütün

Oral Verrucous Leukoplakia and Oral Verrucous Carcinoma: A Case Report*Ceren Çiftçi, Emre Aytuğar*

İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, İzmir

Aim: Oral Verrucous Leukoplakia (OVL) is a type of Oral Verrucous Carcinoma (OVC) that is recognized as a precursor. Dysplasia is also accompanied by different rates. The term proliferative verrucous leukoplakia (PVL) is a clinical-pathological term. It is observed as multifocal lesions in elderly patients. The development of OVC is reported in 70% of these patients. Our aim; to draw attention to the transformation of OVL into OVC.

Case: A 67-year-old male patient admitted to the Department of Oral and Maxillofacial Radiology of İzmir Katip Çelebi University, Faculty of Dentistry with complaints of progressive white color formation in the mouth for approximately 1.5 years. Keratinized, the papillary white lesion was detected on the erythematous background. In the patient's anamnesis, it was found that the patient had far too much tobacco use. Incisional biopsy was performed in the first stage and PVL was diagnosed by histopathological examination. One month later, excisional biopsy was performed and histopathological examination revealed a diagnosis of OVC.

Conclusion: OVC is one of the most common malignant tumors in the oral mucosa. In superficial biopsies, OVL and OVC may not be differentiated. Long-term follow-up of patients is important.

Keywords: Oral Carcinoma, Oral Verrucous Leukoplakia, Precancerous Lesion, Tobacco

P-396**Kırık Alet Çıkarılması ve Retreatment Tedavisi: Bir Olgu Sunumu***Ayşeğül Arkan, Elif Kalyoncuoğlu*

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Samsun

Amaç: İatrojenik hata sonucu kırılan aletin çıkarılması ve kök kanal tedavisinin yeniden yapılmasıdır.

Olgu sunumu: Sistemik olarak sağlıklı 30 yaşındaki kadın hasta üst sağ keser dişinin tedavisi için kliniğimize başvurmuştur. Hastadan alınan anamnezde 2 yıl önce üst sağ keser dişine kanal tedavisi yaptırdığı öğrenilmiştir. İlgili dişin yapılan klinik muayenesinde dişin perküsyona ve palpasyona duyarlı olduğu tespit edilmiştir. Alınan periapikal radyografide üst sağ keser dişte kırık alet ile birlikte geniş periapikal lezyon varlığı gözlenmiştir. İlgili diş için Ultracain DS forte ile infiltrasyon anesteziyi takiben giriş kavitesi açılmıştır. Koronal bölgedeki gutta perka endodontik motorla (VDW Gold Reciproc, Germany, Munich) birlikte kök kanal söküm eğeleri (R-ENDO, Micro-Mega, Besançon, Fransa) kullanılarak uzaklaştırılmıştır. Kırık kök kanal eğesi ultrasonik uçlar (NEWT-RON P5 XS, ACTEON, Fransa) yardımıyla uzaklaştırılmıştır. Sonrasında kök kanalının şekillendirmesi döner sistem eğeleri (Protaper Next system, Dentsply Sirona, İsviçre) kullanılarak X5 boyutuna kadar tamamlanmıştır. Şekillendirme boyunca kök kanal irrigasyonu için her eğe sonrasında 2mL %2,5'lük NaOCl kullanılmıştır. Seanslar arası medikaman olarak kalsiyum hidroksit uygulanmıştır. Semptomlar tamamen ortadan kalktıktan sonra kök kanalı gutta perka ve resin esaslı kök kanal dolgu patı (Adseal, MetaBiomed, Güney Kore) kullanılarak lateral kompaksiyon yöntemiyle doldurulmuştur. Dişin daimi restorasyonu kompozit resin kullanılarak tamamlandıktan sonra hasta protetik tedavisi için yönlendirilmiştir. 6 ay sonra takip randevusunda alınan periapikal radyografide periapikal lezyonun küçüldüğü belirlenmiştir.

Sonuç: Kök kanal tedavisi sırasında kanal aletinin kırılması hekimin karşılaşılabileceği komplikasyonlardandır. Kırık alet kök kanalından uzaklaştırılmadığında periapikal bölgeden kök kanalına bakteri sızıntısı oluşur. Kırık alet uzaklaştırıldıktan sonra yapılan retreatment tedavisi ile dişin sağlıklı bir şekilde ağızda kalması mümkündür.

Anahtar Kelimeler: Alet, Kırık, Retreatment**P-396****Removal of the Broken Instrument and Retreatment Treatment: A Case Report***Ayşeğül Arkan, Elif Kalyoncuoğlu*

Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Endodonti, Samsun

Objective: To remove the broken instrument as a result of iatrogenic fault and rebuild the root canal treatment.

Case: A systemically healthy 30-year-old female patient was referred to our clinic for the treatment of the upper right incisor. In the anamnesis obtained from the patient, it was learned that she had a root canal treatment 2 years ago. It was found that the tooth was sensitive to percussion and palpation. The periapical radiography revealed a large periapical lesion with a broken instrument on the upper right incisal tooth. An infiltration anesthesia was performed with Ultracain DS forte for the relevant tooth. Gutta-percha in the coronal region was removed using root canal removal (R-ENDO, Micro-Mega, Besançon, France) together with endodontic motor (VRW Reciproc, Germany, Munich). The broken instrument was removed with the help of ultrasonic tips (NEWT-RON P5 XS, ACTEON, France). The root canal is then completed up to the size of X5 using the rotating system files (Protaper Next system, Dentsply Sirona, Switzerland). For the root canal irrigation throughout the root canal preparation, 2 ml of 2.5% NaOCl was used after each file. Calcium hydroxide was used as the medians between sessions. After the symptoms were completely eliminated, the root canal was filled with gutta-percha and resin-based root canal filler (Adseal, MetaBiomed, South Korea) using lateral compaction. After the permanent restoration of the tooth was completed using composite resin, the patient was directed for prosthetic treatment. It was observed that periapical lesion was smaller in periapical radiography after 6 months.

Conclusion: Breaking of the canal during root canal treatment is one of the complications that the physician may experience. When the broken instrument is not removed from the root canal, a leakage of bacteria from the periapical region to the root canal occurs. It is possible to keep the teeth in the mouth with retreatment treatment after the removal of the broken instrument.

Keywords: The, Broken, Instrument, Retreatment

P-397**Kleidokranial Displazili Hastaya Multidisipliner Yaklaşım:Olgu Sunumu***Neşet Akay, Büşra Meşeci*

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi,Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Kleidokranial displazi, kranial süturların açık kalması, fontanelerin geç kapanması, klavikulada aplazi veya hipoplazi, kısa boy, çok sayıda gömülü süpernumere diş,maksiller hipoplaziye bağlı olarak iskeletsel sınıf 3 malokluzyona eğilim ve diğer bir çok iskeletsel değişikliklerle karakterize, nadir görülen otozomal dominant bir sendromdur. Bu vaka raporunda kleidokranial displazili hastada, çok sayıda gömülü süpernumere dişin ve persiste süt dişlerinin genel anestezi altında çekimini ve gömülü dişlerin sürdürülmesini içeren multidisipliner tedavi yaklaşımı sunulmaktadır.

Olgu Sunumu: 17 yaşında kadın hasta rutin kontrol muayenesi için Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne başvurdu. Hastanın klinik ve radyografik muayenesi yapıldı. Klinik olarak gelişim geriliği, kısa boy, kısa parmak, normale göre daha kısa midpupil aralık,maksilla ve mandibula gelişim geriliğine ek olarak sınıf 1 tek taraflı çapraz kapanış, hipoplazik diş mine yapısı ayrıca 4 kadranda çok sayıda gömülü süpernumere diş ve persiste süt dişlerinin bulunduğu belirlendi. Alınan anamnezde hastanın kleidokranial displazi sendromlu olduğu öğrenildi. Klinik bulgularımız kleidokranial displazinin tipik bulgularına eşlik etmekteydi.Ancak atipik olarak iskeletsel sınıf 1 kapanış görüldü. Cerrahi planlaması ortodonti ile konsültasyon yapılarak belirlendi. Ektopik dişler genel anestezi altında ilgili dişlerin daimi diş germleri ve ilişkili anatomik oluşumlara dikkat edilerek minimal invaziv yöntemlerle alındı. Ardından bırakılan gömülü daimi dişlerin sürdürülmesi amacıyla ortodontik tedaviye başlandı. Hastanın postoperatif 6 aylık takibinde asemptomatik olduğu görüldü.

Sonuç: Kleidokranial Displazi, ağız ve yüz bulguları nedeniyle dişhekimlerini yakından ilgilendiren iskeletsel bir anomalidir. Süpernumere dişler dental arkta malokluzyona sebep olabilmektedir. Sendromlu hastalarda multidisipliner yaklaşımın önemi vurgulanmalıdır.Sendromlu hastaların erken teşhisi ve buna bağlı erken dental tedavi planlaması, geciken tedaviler sonucu oluşan kompleks sorunlara neden olmaması açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: gömülü süpernumere diş,kleidokranial displazi,malokluzyon

P-397**Multidisciplinary Approach to Patients with Cleidocranial Dysplasia: Case Report***Neşet Akay, Büşra Meşeci*

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu

Objective: Cleidocranial dysplasia is a rare autosomal dominant syndrome characterized by the cranial sutures remain open, late closure of the fontanels, aplasia of the clavicle or hypoplasia, short stature, multiple impacted supernumerary teeth, skeletal Class 3 malocclusion tendency due to maxillary hypoplasia, and many other skeletal changes. In this case report, multidisciplinary treatment approach involving extracted of multiple impacted supernumerary teeth and persistent deciduous teeth under general anesthesia and orthodontic eruption of impacted teeth in the cleidocranial dysplasia patient is presented.

Case: A 17-year-old female patient was admitted to Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry for routine control.Clinical and radiographic examination of the patient was performed. Clinically developmental delay, short stature, shorter finger, shorter midpupil range than normal, maxilla and mandibular growth retardation, as well as Class 1 unilateral cross-closure, hypoplastic tooth enamel structure, and 4 quadrant multiple impacted supernumerary teeth and persistent deciduous teeth were found. It was learned that the patient had cleidocranial dysplasia syndrome in the anamnesis. Our clinical findings were accompanied by typical findings of cleidocranial dysplasia. But atypical skeletal class 1 cross-closing was seen. Surgical planning was determined by consultation with orthodontics. Ectopic teeth were taken under general anesthesia by minimally invasive methods by paying attention to permanent teeth germs and related anatomic structures. Afterwards, orthodontic treatment was started in order to eruption of impacted permanent teeth. The patient was asymptomatic at 6 months follow-up.

Conclusion: Cleidocranial Dysplasia is a skeletal anomaly which is closely related to dentists due to mouth and facial findings. Supernumerary teeth can cause malocclusion in dental arch. The importance of multidisciplinary approach in patients with syndrome should be emphasized. Early diagnosis and early dental treatment planning of syndrome patients are important in terms of avoiding complex problems caused by delayed treatments.

Keywords: cleidocranial dysplasia, impacted supernumerary tooth, malocclusion

P-398

Oral Bifosfanata Bağlı Osteonekroz: Olgu Sunumu*Hazal Karslıoğlu¹, Mesude Çitir², Kaan Gündüz³*¹Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Ankara²Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Tokat³Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Samsun

Amaç: Osteoporoz (OP), kemik kütlelerinde azalma ve kemik kırılabilirliğinde artış ile seyreden metabolik bir kemik hastalığıdır. OP'ün tedavisinde osteoklastların apoptozisini teşvik ederek kemik rezorpsiyonunu önleyen bisfosfonatlar yaygın olarak kullanılmaktadır. Bisfosfonatlar, tedavi edilen hastaların maksillofasial bölgelerinde osteonekroza sebep olabilirler. Bisfosfonata bağlı osteonekroz için dento-alveolar cerrahi işlemler, periodontal hastalıklar ve uyumsuz protez gibi travmatik faktörler lokal; 65 yaşından büyük olma, cinsiyet, kemoterapi, diyabet ve anemi ise sistemik risk faktörleri olarak bildirilmiştir. Bu çalışmada 88 yaşında osteoporöz tanılı kadın hastada, mandibulada görülen oral bifosfonatla ilişkili osteonekroz olgusu sunulmuştur.

Olgu Sunumu: 88 yaşında kadın hasta Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Radyolojisi kliniğine sol alt premolar bölgede kalmış kök ve ağız kokusu şikayeti ile geldi. Hastanın anamnezinde hipertansiyon, anemi ve osteoporöz olduğu ve 2 yıldır oral bifosfonat kullandığı öğrenildi. Klinik muayenede sol alt premolar bölgede ekspoze kemik görüldü. Radyolojik incelemelerde sol alt premolar bölgeden orta hatta uzanan düzgün sınırlı radyolüsent alan izlendi. Hasta nekrotik kemiğin debridmanı için Ağız Diş ve Çene Cerrahisi bölümüne yönlendirildi. Ağır anemi tablosu düzeldikten sonra antibiyotik tedavisi uygulandı ve cerrahi debridman yapıldı.

Sonuç: Alveoler kemikte remodeling hızı iskeletin diğer kemiklerinden fazla olduğu için bifosfonat tutulumu da fazladır. Bu durum çenelerde osteonekrozun daha sık görülmesinin nedenlerinden biridir. Ayrıca oral bifosfonat kullanımına bağlı osteonekroz gelişme riski intravenöz bifosfonat kullanımına göre oldukça düşüktür fakat 3 yıldan uzun süre oral kullanım sonrası osteonekroz riskinin arttığı dental işlemler öncesi mutlaka göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: bifosfanat, çene, osteonekroz

P-398

Oral Bisphosphonates-Related Osteonecrosis: A Case Report*Hazal Karslıoğlu¹, Mesude Çitir², Kaan Gündüz³*¹Başkent University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Ankara²Gaziosmanpaşa University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Tokat³Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Samsun

Aim: Osteoporosis (OP) is a metabolic bone disease with decreased bone mass and increased bone fragility. Bisphosphonates, which inhibit bone resorption by promoting apoptosis of osteoclasts, are widely used in the treatment of OP. In patients treated with bisphosphonates, in the maxillofacial region osteonecrosis may occur. Localized traumatic factors such as dento-alveolar surgical procedures, periodontal diseases and incompatible prostheses for osteonecrosis due to bisphosphonates, being over 65 years of age, gender, chemotherapy, diabetes and anemia have been reported as systemic risk factors. We report a case of osteonecrosis associated with oral bisphosphonate in the mandible in a 88-year-old female with osteoporosis.

Case: A 88-year-old female patient was admitted to Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Radiology clinic with halitosis and retained root in left lower premolar region. The patient's history revealed that she had hypertension, anemia, osteoporosis and had been using oral bisphosphonate for 2 years. The clinical examination revealed an exposed bone in the lower left premolar region. Radiological examinations revealed a well-defined border radiolucent area extending from the left lower premolar to the midline. The patient was referred to the Department of Oral and Maxillofacial Surgery for the debridement of the necrotic bone. After the recovery of severe anemia, antibiotic treatment was applied and surgical debridement was performed.

Conclusion: Since the remodeling rate in the alveolar bone is higher than the other bones of the skeleton, bisphosphonate involvement is also high. This is one of the reasons why osteonecrosis is more common in the jaws. In addition, the risk of developing osteonecrosis due to oral bisphosphonate use is considerably lower than for the use of intravenous bisphosphonates, but should be considered before dental procedures that increase the risk of osteonecrosis after oral use for more than 3 years.

Keywords: bisphosphonates, jaw, osteonecrosis

P-399

Hemiseksiyon Uygulanan Mandibular Molar Dişe Multidisipliner Yaklaşım: Olgu Sunumu*Büşra Meşeci¹, Neşet Akay¹, Yasemin Akbaş²*¹Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu²Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Bolu**Amaç:** Bu olgu sunumunda meziobukkal kanalında kırık alet ve perforasyon bulunan mandibular sağ birinci molar dişe endodontik tedaviyi takiben hemiseksiyon uygulanması ve protetik rehabilitasyonu sunulmaktadır.**Olgu Sunumu:** Sistemik bir rahatsızlığı olmayan 16 yaşında kadın hasta mandibular sağ birinci molar dişinde ağrı şikayeti ile Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı'na başvurdu. Klinik muayenede dişte palpasyon ve perküsyonda ağrı, fistül oluşumu gözlemlendi. Radyolojik muayenede dişin kanal tedavili olduğu ve meziobukkal kanalında kırık alet bulunduğu belirlendi. Rubberdam ile izolasyonun ardından dişe retreatment uygulandı. Dişin meziobukkal kanalındaki kırık aletin ultrasonik ve masseran kiti yardımı ile uzaklaştırılması sırasında meziobukkal kanalda perforasyon meydana geldi. Dişin hemiseksiyon yöntemiyle ağızda tutulmasına karar verildi. Distal kökün kanal tedavisinin tamamlanmasından 2 hafta sonra distal köke fiber post yerleştirildi ve kompozit rezin ile kor tabakası oluşturuldu. Sonraki seansta Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda dişin mezial kökü alınarak hemiseksiyon işlemi gerçekleştirildi. Lokal anestezi altında, ikinci premolardan ikinci molara kadar sulkuler insizyon yapıldıktan sonra tam kalınlık flep kaldırıldı. Tungsten karbid fissür frez ile serum fizyolojik soğutması altında bifurkasyon bölgesi boyunca bukkolingual yönde kesi yapılarak mezial ve distal kök ayrıldı. Mezial kök ve kronun çekimi atravmatik olarak gerçekleştirildi. Bölgedeki granülasyon dokuları kürete edildi. Çekim soketi steril serum fizyolojik ile irrigate edildi. Yara kenarları 3/0 ipek suture ile dikildi. Mezial köke ait çekim kavitesinin iyileşmesinin ardından diş zirkonyum altyapılı kron ile protetik olarak tedavi edildi.**Sonuç:** Hastanın 6 aylık takibinde klinik ve radyografik açıdan dişin asemptomatik ve fonksiyonda olduğu görüldü. Hasta memnuniyeti üst seviyedeydi. Hemiseksiyon yapılan dişlerin tedavisinde multidisipliner tedavi yaklaşımı önemlidir.**Anahtar Kelimeler:** endodontik perforasyon, hemiseksiyon, zirkonyum

P-399

Multidisciplinary Approach To Hemisection Applied Mandibular Molar Tooth: Case Report*Büşra Meşeci¹, Neşet Akay¹, Yasemin Akbaş²*¹Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu²Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Bolu**Objective:** ection after endodontic treatment and prosthetic rehabilitation of the mandibular right first molar tooth which broken instrument and perforation in mesiobuccal canal are presented.**Case:** A 16-year-old female patient with no systemic disease applied to the Department of Endodontics of Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry with the complaint of pain in the mandibular right first molar tooth. In clinical examination, palpation and percussion pain, fistula formation were observed. Radiological examination revealed that tooth had canal treatment and a broken instrument was found in mesiobuccal canal. After isolation with rubberdam, retreatment was applied to the tooth. The perforation of mesiobuccal canal was occurred during removal of broken instrument in mesiobuccal canal with help of ultrasonic and masseran kit. It was decided to keep the tooth in mouth by a hemisection method as a result of conservative approach. Two weeks after completion of canal treatment of distal root, fiber post was placed in distal root and core layer were formed with composite resin. In next appointment, mesial root of tooth was taken and hemisection was performed in Department of Oral and Maxillofacial Surgery. Under local anesthesia, the full thickness flap was removed after sulcular incisions made from second premolar to the second molar. Mesial and distal root was divided into buccolingual direction along the bifurcation area under saline cooling with tungsten carbide fissure bur. The mesial root and crown were extracted atraumatically. Granulation tissues were curetted. The socket was irrigated with sterile saline. The wound edges were sutured with 3/0 silk suture. After cavity of mesial root was healed, tooth was treated prosthetically with zirconium based crown.**Conclusion:** The patient was asymptomatic and functionally at 6 months of follow-up. Patient satisfaction was high. Multidisciplinary treatment approach is important in the treatment of hemisection teeth.**Keywords:** endodontic perforation, hemisection, zirconium

P-400**Olgu Raporu Serisi: 3 Cvek Amputasyonu Ve 1 Yıllık Takip***Merve Alkış, Sibel Ezberci*

Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Uşak

Amaç: Dentoalveoler travmalar genellikle çocukluk döneminde meydana gelir ve en çok etkilenen dişler maksiler kesici dişlerdir. Bu vaka raporu serisinde travma sonucu maksiller kesici dişinde komplike kron kırığı meydana gelen 3 hasta sunulmaktadır.

Olgu Sunumu: 8,8,9 yaşlarında 3 hasta, maksiller santral dişlerinde oluşan kırık sonucu ortalama 2 saat sonra kliniğimize başvurmuştur. Klinik ve radyografik muayenede her 3 vakada da dişin orta üçlünden pulpayı ekspoz edecek şekilde kırıldığı belirlenmiştir. Krondaki ekspoz alan 0.5 mm'den büyük olduğu için Cvek amputasyonu tercih edilmiştir. Lokal anestezi altında elmas rond frez kullanılarak pulpa parsiyel olarak ampute edilmiştir. Kanama kontrolü sağlandıktan sonra kalsiyum hidroksit tozu distile su ile karıştırılarak ekspoz alana yerleştirilmiş, cam iyonomer simanla örtülenmiş ve kompozit ile restorasyonlar tamamlanmıştır. 1.hafta, 2.hafta, 1.ay, 2.ay, 3.ay, 6.aylık ve 1 yıllık takipte dişlerde herhangi bir patolojiye rastlanmamıştır.

Sonuç: Cvek amputasyonu hücreden zengin koronal pulpanın korunması ve immatür dişlerde kök gelişiminin devam etmesi açısından pulpektomiye göre daha avantajlı bir tedavi seçeneğidir.

Anahtar Kelimeler: cvek amputasyonu, dentoalveoler travma, kompozit restorasyon

P-400**Case Report Series: 3 Cvek Amputations And 1 Year Follow Up***Merve Alkış, Sibel Ezberci*

Uşak University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Uşak

Aim: Dentoalveolar trauma usually occurs in childhood. Maxiller incisor teeth are the most affected teeth by trauma. In this case report series, 3 patients with complicated crown fracture of the maxiller central incisor teeth as a result of trauma are presented.

Case Report: 8,8 and 9 year-old 3 patients referred to our clinic with the complaint of fractured upper central incisor teeth after approximately 2 hours from accident. Clinical and radiological examination revealed complicated crown fracture in the middle third of the crown in all 3 cases. Cvek amputation was preferred because of the width of the exposed part of pulp was larger than 0,5 mm. Partial pulp amputation was achieved with round diamond bur under local anesthesia. Calcium hydroxide powder mixed with distilled water and placed on the exposed area after controlling of bleeding. Permanent restoration was completed with composite restoration after covering with glass ionomer cement. There were no complications on 1st week, 2nd week, 1st month, 2nd month, 3rd month, 6th month and 1 year follow up.

Conclusion: Cvek amputation has more advantages comparing with pulpectomy to protect coronal pulp and let the root development continue in immature teeth.

Keywords: cvek amputation, composite restoration, dentoalveolar trauma

P-401**Santral Dişlerdeki Eski Pin-Retansiyonlu Kompozit Restorasyonların Yenilenmesiyle Yapılan Gülüş Tasarımı***Bilal Yaşa, Hale Başgül*

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Günümüzde, pin destekli kompozit restorasyonlar kalan diş dokusundan destek alınarak retansiyonu arttırmak için halen uygulanabilmektedir. Ancak adeziv tekniklerin geliştirilmesi sayesinde mine ve dentine adezyonun artması ile uzun ömürlü ve daha estetik restorasyonlar sağlanabilmektedir. Bu çalışmanın amacı ise hijyenik olmayan pin destekli kompozit restorasyonların, adeziv ve tabakalama teknikleriyle uygulanan direkt kompozit restorasyonlar ile yenilenmesinin sunulmasıdır.

Olgu Sunumu: 32 yaşındaki bayan hasta üst santral dişlerindeki estetik olmayan restorasyonlarından şikayetçi olarak kliniğimize başvurdu. Hastanın ağız içi muayenesi yapıldıktan sonra, doğal bir gülüş kazandırmak amacı ile diş eti seviyeleme işlemini takiben santral dişlerdeki restorasyonların direkt kompozit restorasyonlar ile yenilenmesine karar verildi. Diş eti seviyeleme operasyonu ve iyileşmesini takiben, eski kompozit restorasyonlar kaldırıldı ve dental pinler açığa çıkarıldı. Ultrasonik başlıkların yardımı ile pinler dentinden söküldü. Santral dişlerin mine yüzeyine long bevel preparasyon yapıldı ve kalın cila diskleri ile kenar açılı yumuşatıldı. Diş yüzeyine asit ve bond uygulanmasını takiben, OcE mine kompoziti (Estelite Asteria, Tokuyama) ile palatinal duvar oluşturuldu. OPA2 Estelite Universal Flow Medium kompozit, kırık hattı maskelemek için palatinal duvarın yarısına kadar uygulandı. A2B orta üçlüye, A1B kompoziti insizal üçlüye inkremental olarak yerleştirildi (Estelite Asteria, Tokuyama). Restorasyonlar, mine katmanı olarak ince bir tabaka OcE uygulanarak bitirildi. Karbid frezler ile yüzey morfolojisi oluşturulduktan sonra spiral parlatma lastikleriyle cila işleminden sonra restorasyonlar tamamlandı.

Sonuç: Gerçekleştirilen kontrollerde, restorasyonların marjinal adaptasyonu, renk uyumu ve klinik performansı mükemmeldi. Hasta restorasyonların fonksiyon ve estetik görünümünden oldukça memnundu. Dişleri kompozit materyal ile restore ederken, retansiyonu arttırmak için dentin pini yerine, adeziv sistemler güvenle kullanılabilir. Böylelikle daha hızlı, kolay ve fonksiyonel olacak şekilde daha estetik restorasyonlar yapabilmek mümkündür.

Anahtar Kelimeler: dentin pin, tabakalama tekniği, kompozit restorasyon

P-401**Smile Enhancement with Renewal of Old Pin-Retained Composite Restorations on Centrals***Bilal Yaşa, Hale Başgül*

İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İzmir

Aim: Nowadays, it is still apply pin-retained composite restoration getting support from the remaining tooth structure to increase the retention. However, long-lasting and more aesthetic restorations can be provided by increasing the adhesion of enamel and dentin thanks to advances in the adhesive technology. The aim of this report is to describe renewal of non-hygienic pin-supported composite restorations by using adhesive and incremental techniques of direct composites.

Case: 32-year-old female patient referred to our clinic for complaints about unesthetic appearance on upper central teeth. After oral examination, direct composite restorations to the centrals following gingival leveling were concluded for a natural smile. Following of gingival leveling and healing, the old restorations were removed and dental pins were exposed. Dental pins were loosened by the help of ultrasonic handpiece. The long bevel preparations were applied to the enamel surfaces of centrals and smoothed with coarse polishing disks. After etching and bonding of teeth surfaces, palatinal shells were formed using OcE enamel shade (Estelite Asteria, Tokuyama). OPA2 shade of Estelite Universal Flow Medium was slightly applied over the half of palatinal shells for masking crack lines. A2B for middle-third and A1B for incisal-third were applied incrementally (Estelite Asteria, Tokuyama). The restorations were finished applying a thin OcE shade increment as an enamel layer. After creating of surface textures with carbide burs, the restorations were polished with spiral polishing disks.

Conclusion: At the follow-ups, marginal adaptation, color match and clinical performance of the restorations were perfect. The patient was very satisfied from functionality and aesthetic of the restorations. While restoring the teeth with composites, adhesive systems can be used safely instead of dentinal pins to increase retention. Hence, it is possible to make more esthetic anterior restorations faster, easier and functional.

Keywords: dentine pin, layering technique, composite restoration

P-402**Abraze Ve Eroze Anterior Dişlerin Direkt Kompozit Laminalarla Estetik Tedavisi***Bilal Yaşa, Özge Ezgi Kaya*

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi AD. İzmir

Amaç: Aşınma, çeşitli mekanik nedenlerden dolayı diş dokusunun kaybıdır. Erozyon ise asit atağından kaynaklanan diş minesinin kaybıdır. Aşınma ve erozyon diş yapısını birlikte etkilediğinde, meydana gelen şiddetli aşınma hassasiyete ve estetik olmayan görünüme neden olabilir. Bu raporun amacı, abraze ve erozyona uğramış ön dişlerin direkt kompozit veneerlerle estetik tedavisinin anlatılmasıdır.

Olgu Sunumu: 55 yaşındaki bayan hasta, üst anterior dişlerde estetik olmayan görünüm ve hassasiyet şikayetleri nedeniyle kliniğimize başvurdu. Yapılan ağız içi muayeneden sonra, hem abraze olmuş ve erozyona uğramış mine yüzeylerin tedavisi ve hemde doğal bir gülümsemenin oluşturulması için dört kesici diş direkt kompozit veneer restorasyonu yapılmasına karar verildi. Santal dişlerdeki eski kompozit restorasyonların kaldırılmasından sonra, mine yüzeyleri hafifçe pürüzlendirildi ve kalın parlatma diskleri ile düzeltildi. Mine yüzeylerinin asitlenmesi ve adeziv uygulamasının ardından OPA2 renk tonu (Estelite Sigma Quick, Tokuyama), serbest teknik kullanılarak santrallerin insizal hatlarını maskeleme amacıyla uygulandı. Dört kesici dişin yüzeyleri daha sonra sadece OA3 renk tonu ile kaplandı. (Estelite Sigma Quick, Tokuyama). Karbit frezlerle yüzey şekilleri oluşturulduktan sonra restorasyonlar spiral parlatma lastikleriyle parlatıldı.

Sonuç: Yapılan kontrolde marjinal adaptasyon, renk uyumu ve veneer restorasyonlarının klinik performansı mükemmeldi. Hasta restorasyonların işlevselliği ve estetiğinden oldukça memnundu. Erozyon, aşınma veya her ikisinin neden olduğu diş aşınması, mine yapısı tamamen aşınmadığında direkt kompozit veneerlerle güvenli, kolay ve estetik bir şekilde tedavi edilebilir.

Anahtar Kelimeler: abrazyon,erozyon,kırık,kompozit veneer

P-402**Aesthetic Treatment of Abraded And Eroded Anterior Teeth with Direct Composite Veneers***Bilal Yaşa, Özge Ezgi Kaya*

İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İzmir

Objective: Abrasion is a loss of tooth tissue due to various mechanical causes. Erosion is the loss of tooth enamel caused by acid attack. When abrasion and erosion affect the tooth structure together, severe wear can lead to sensitivity and unaesthetic appearance. The aim of this report is to describe esthetic treatment of abraded and eroded anterior teeth with direct composite veneers.

Case: 55-year-old female patient referred to our clinic for complaints about unesthetic appearance and sensitivity on upper anterior teeth. After oral examination, four direct composite veneer restorations to the incisors were concluded for both treating eroded and abraded enamel surfaces and creating a natural smile. After removing old composite restorations on centrals, the enamel surfaces were slightly prepared and smoothed with coarse polishing disks. Following etching and bonding of enamel surfaces, OPA2 shade (Estelite Sigma Quick, Tokuyama) was applied using freehand technique to the centrals for masking incisal lines. The surfaces of four incisors were then veneered with only OA3 shade (Estelite Sigma Quick, Tokuyama). After creating of surface textures with carbide burs, the restorations were polished with spiral polishing rubbers.

Conclusion: At the follow-up, marginal adaptation, color match and clinical performance of the veneer restorations were perfect. The patient was very satisfied from functionality and aesthetic of the restorations. Tooth wear caused by erosion, abrasion or both can be treated by direct composite veneers safely, easily and esthetically when the enamel structure does not wear away totally.

Keywords: abrasion,composit veneer,erosion,fracture

P-403**Total Dişsiz Hastanın İmplant Üstü Sabit Protez İle Rehabilitasyonu***Berat Doğukan Ekici, Selin Abay, Erkan Sancaklı*

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Tam dişsizlik olgularında sabit veya hareketli implant üstü protez uygulamaları uygun tedavi alternatifi olarak kabul edilmektedir. Psikolojik olarak hastalara destek sağlamanın yanı sıra, hasta açısından kullanım kolaylıkları getirmesi nedeniyle de sabit uygulamalar öncelikli olarak düşünülmelidir. Uygulanan implant sayısı protez tipinin saptanmasında belirleyici unsurlardanır. Alt ve üst çenede total dişsizlik durumunda, implant destekli sabit restorasyon planlanırken, dental arkların büyüklüğüne bağlı olarak 6 yada 8 adet implant kullanılır. Tüm dişlerini kaybetmiş hastalarda implant üstü overdenture uygulamalarına nazaran sabit restorasyonların yapılması hem psikolojik hem fonksiyonel olarak bir çok avantaj sunmaktadır. Bu olgu sunumunda, tam dişsiz maksilla ve mandibulaya yerleştirilmiş altı implantın sabit restorasyonla rehabilitasyon aşamaları sunulmaktadır.

Olgu Sunumu: 57 yaşında erkek hasta implant operasyonu sonrasında dişlerinin yapılabilmesi amacıyla kliniğimize başvurdu. Ağız içi muayenesi sonucu hem üst hem alt çenesinde altı implantı olduğu görüldü. Hastaya tüm ark sabit restorasyon planlaması yapılmış olup önce dikey boyut tespiti yapıldı sonrasında da açık ölçü tekniğiyle ölçü alındı. Tüm prova aşamaları sonrasında gerekli okluzal düzeltmelerin ardından sabit restorasyonları simante edildi ve 6 aylık kontrolleri oluşturuldu.

Sonuç: Bütün karmaşıklığına karşın tüm doğal dişlerini kaybeden vakalarda, doğru planlama ile implant destekli tüm ağız sabit rehabilitasyon yapmak hastalara, fonksiyonel, estetik ve sosyal yaşamında rahatlık gibi birçok avantajın yanında, kemik rezorpsiyonunu azaltarak da büyük yararlar sağlamaktadır. Hastamıza implant üstü sabit protezler sayesinde estetik, fonksiyon ve fonetik açıdan gereksinimleri yeniden kazandırılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Total dişsizlik, dental implant, sabit protetik rehabilitasyon

P-403**Full Mouth Rehabilitation of Edentulous Patient with Implant Supported Fixed Prosthesis***Berat Doğukan Ekici, Selin Abay, Erkan Sancaklı*

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İstanbul

Aim: In complete edentulous cases, fixed or removable implant prosthesis are considered as appropriate treatment alternatives. In addition to providing psychological support to patients, fixed practices should be considered as a priority since it provides ease of use for the patient. The number of implants applied is one of the determining factors in determining the type of prosthesis. In the case of complete edentulous of mandible and maxilla, 6 or 8 implants are used depending on the size of the dental arches, while the implant-supported fixed restoration is planned. Fixed restorations have more psychologic and functional advantages than implant retained overdenture prosthesis for patients who have lost all their teeth. In this case report, the rehabilitation stages of six implants implanted in the maxillary and mandibular teeth with fixed restorations are presented.

Case: A 57 year-old male patient was admitted to our clinic for treatment of the teeth after implant surgery. 6 implants in the part of both maxilla and mandible was observed as a result of intra-oral examination. Full arch fixed restoration were planned. First vertical dimension determined after that open tray impression technique was used. Necessary occlusal corrections were made after all rehearsal stages. The prosthesis was cemented. Then 6-month follow ups were established.

Conclusion: Despite of all the complication implant supported full mouth fixed prosthesis rehabilitation of edentulous patients provides great benefits such as functional, aesthetic and social life. And it also reduce bone resorption. Our patient's aesthetic, functional and phonetic requirements have been regained through fixed prosthesis.

Keywords: Edentulous mouth, dental implant, fixed prosthetic restorations.

P-404**Modifiye İki Aşamalı Mukogingival Cerrahi ile Dişeti Çekilmesinin Tedavisi***Mahmud Afandiyev, Emrah Bilen, Murat Akkaya*

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Dişeti çekilmesi, dişeti marjininin apikal yer değiştirmesine bağlı olarak kök yüzeyinin açığa çıkmasıyla ortaya çıkan klinik tablodur Dişeti çekilmelerini tedavi etmek için çeşitli cerrahi prosedürler literatürde bildirilmiştir. Bu olgu sunumunun amacı, mandibular kesici dişlerin Miller II dişeti çekilmesinin tedavisi için modifiye edilmiş iki aşamalı mukogingival cerrahiye değerlendirmektir.

Olgu Sunumu: Alt anterior bölgede aşırı duyarlılığı olan 24 yaşında, sistemik olarak sağlıklı kadın hasta kliniğimize başvurdu. Hastanın klinik ve radyografik değerlendirilmesi sonucu mandibular sağ santral dişinde dişeti çekilmesi olduğu görüldü. Ameliyattan önce ve ameliyattan 6, 9, 12 ay sonra çekilme derinliği, cep derinliği, klinik ataşman seviyesi ve keratinize dişeti genişliği genişliği ölçüldü. Lokal anestezi yapıldıktan sonra ilk olarak alıcı bölge hazırlandı. El aletleri ile kök düzlemesi yapıldı. Damaktan serbest diş eti grefti alındı ve keratinize dişeti genişliğini arttırmak için 4.0 sütür kullanılarak alıcı bölgeye sabitlendi. Ameliyatın ikinci aşaması, ilk ameliyattan 4 ay sonra koronale kaydırma flep uygulanarak tamamlandı.

Sonuç: Modifiye edilmiş iki aşamalı cerrahi teknikle postoperatif 3. 6. 9. ve 12. aylarda yapılan kontrol randevuları, komplikasyon olmadığını, keratinize dokuda kazanç sağladığını, açık kök yüzeylerinin kapanmasının ve reng uyumunun daha tatmin edici olduğunu gösterdi.

Anahtar Kelimeler: dişeti çekilmesi, serbest dişeti grefti, mukogingival cerrahi

P-404**Modified Two-Stage Mucogingival Surgery for the Treatment of Gingival Recession***Mahmud Afandiyev, Emrah Bilen, Murat Akkaya*

Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Ankara

Background and Aim: Gingival recession is defined as the apical displacement of the gingival margin. It has been established that several surgical techniques are equally effective in reconstructing the lost gingival tissue. The aim of this case report was evaluate modified two-stage mucogingival surgery for the treatment of Class II Millers recession at mandibular incisor.

Case: A 24-year-old female patient was referred to our clinic with hypersensitivity in lower anterior region. Patient had a recession defect at mandibular right incisor tooth Miller Class II. The following clinical measurements were taken before surgery and at the 6, 9, 12 months after surgery at treated tooth: recession depth (RD); probing pocket depth (PPD); clinical attachment level (CAL); and keratinized tissue height (KTH). After local anesthesia at first the recipient site was prepared. The root surfaces were treated mechanically with the use of curettes. Free gingival graft was harvested from the palate and was sutured to the recipient site using 4.0 sutures for increase the keratinized tissue height. The second stage of the surgery was performed 4 months after the first surgery. The grafted tissue was elevated and advanced coronally and sutured.

Conclusion: The results of the modified two-stage surgical procedure showed that the significant improvement in root coverage and the esthetic outcome, an increase in CAL and KTH were observed 12 months after the surgery.

Keywords: gingival recession, free gingival graft, mucogingival surgery

P-405**Daimi Diş Germi Konjenital Olarak Eksik İkinci Süt Molar Dişlerinde Mineral Trioksit Agregat (MTA) ile Kanal Tedavisi: Olgu Sunumu***Olgu Demirci, Esin Ünal, Akif Demirel*

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bir veya birkaç dişin eksikliği dental gelişimin en sık rastlanılan bulgularından biridir. Ağızda kalmış, kök ve kron yapısı sağlam durumda olan süt dişlerinin olabildiğince ağızda tutulması önem arz etmektedir. Bu sayede, ark boyunda kaymanın önüne geçilip, boşluğun ortodontik veya protetik tedavilere ihtiyaç duyulmadan korunması sağlanır. Molar süt dişlerinde endodontik tedavi sırasında tercih edilecek dolum materyali biyouyumlu ve rezorbe olmamalıdır. Daimi premolar eksiklerinde molar süt dişleri için tercih edilecek kanal dolum materyali Gutaperka, Mineral Trioxide Aggregate (MTA) ve Biodentine™ olarak tercih edilmelidir. Bu materyal biyo-uyumlu ve rezorbe olamayan materyaller olarak kabul edilmektedir. Bu olgu sunumundaki amaç, daimi germi eksik periapikal lezyonlu 2. Molar süt dişlerinde Mineral Trioxide Aggregate (MTA) ile kanal tedavisinin başarısı değerlendirilip, gelecekteki vakalar için ön görüşü oluşturmaktır.

Olgu Sunumu: 6 ve 15 yaş aralığındaki 5 hasta Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim dalına muayene için başvurmuşlardır. Muayene sonucunda maksiler ve mandibuler daimi 2. Premolar germlerinin eksikliğiyle beraber ilgili persiste süt 2. molar dişlerde periapikal enfeksiyon tanıları konulmuştur. Her hastanın lezyonlu dişine pulpektomi yapılmıştır. Kanal preperasyonu sırasında kanallar %3'lük Sodyum Hipoklorit çözeltisiyle irrig edilmiştir ve son irrigasyon saline çözeltisiyle yapılmıştır. Kanallar çalışma boyundan 1mm kısa kalacak şekilde daha önceden boyu ölçülmüş endodontik tepici yardımıyla kanal apeksinden kanal ağzına doğru MTA (Mineral Trioxide Aggregate) ile doldurulmuştur. Hastalardan birinde kanal ilk seans CaOH₂ ile doldurulmuş, takip eden 2. Haftada MTA ile değiştirilmiştir. Hastalar tedavileri tamamlandıktan sonra 2 ile 5 yıl arasında değişen sürelerde takip edilmiştir. Bütün hastalarda, minimal kök rezorpsiyonu gözlenmiş ve klinik bir semptom kalmayacak şekilde periapikal lezyonlar iyileşmiştir.

Sonuç: Daimi premolar diş germinin eksik olup beraberinde persiste görülen 2. Süt molar dişlerinde periapikal bir enfeksiyon meydana geldiğinde bu vakaların uzun dönem iyi prognoza sahip olucakları şekilde tedavisi mümkündür. Bu sayede, çekim sonrası uygulanmakta olan ortodontik ve protetik tedavilere bir konservatif bir tedavi alternatifi oluşturulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: MTA, Süt Molar, Süt Molar Dişlerde Kanal Tedavisi, Daimi Premolar Eksikliği

P-405**Root Canal Filling with Mineral Trioxide Aggregate (MTA) in Primary Second Molars without Successors: Case Report***Olgu Demirci, Esin Ünal, Akif Demirel*

Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Ankara

Aim: Agnesis of one or more teeth is most common anomaly of dental development. Retained primary teeth having intact crown and root structure with missing successor should be preserved. This would prevent arch length discrepancy and maintain the space without requirement for orthodontic or prosthetic treatment. Obturating material for retained primary teeth with missing permanent teeth should be biocompatible and non-absorbable. Guttapercha, Mineral Trioxide Aggregate and Biodentine™ should be considered as a root canal filling material for retained primary teeth with missing successor. The aim of this case report is to present the cases of primary second molars with periapical lesions obturated with mineral trioxide aggregate (MTA) and their clinical follow up in order to create a predictability for future cases.

Case Report: 5 patients age between 6 and 15 referred to the pediatric dental clinic of Ankara University Faculty of Dentistry for examination. Upon examination, absence of secondary maxillary and mandibular premolars and periapical lesions in related primary molars are detected in each patient. Each patient undergone pulpectomy. During instrumentation the canals were irrigated using 3% sodium hypochlorite solution and the final irrigation was done with saline. Canals then obturated using a pre-measured endodontic plugger, the material was vertically condensed from the apex to the canal orifice with Mineral Trioxide Aggregate (MTA) 1mm shorter than working length. In one patient, obturation is done with CaOH₂ paste, after the following 2 weeks CaOH₂ has been replaced with MTA. Post-treatments, patients were followed up 2 to 5 years. In each patients, periapical lesion was healed with no clinical symptoms and with minimal root resorption.

Conclusion: It is possible to increase the longevity and prognosis of persistent primary second molars with periapical lesion in the absence of premolars. Therefore creating an alternative approach to orthodontic and prosthetic rehabilitation.

Keywords: MTA, Primary Molar, Root Canal Filling in Primary Molars, Agnesis of Premolars, Apical Lesion

P-406**İdiyopatik Gingival Fibromatozis: Olgu Sunumu**

Betül İrız¹, Elif Öncü¹, Mustafa Cihat Avunduk², Nazlı Türk²

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Konya

²Necmettin Erbakan Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı, Konya

Amaç:İdiyopatik gingival fibromatozis, nedeni tam olarak belli olmaksızın alt ve üst çenelerde yapışık ve serbest dişetin anormal bir şekilde büyümesiyle karakterize nadir görülen bir durumdur. Gingival fibromatozis vakalarında, sert ve fibröz yapıda olan dişeti, dişlerin kronlarını değişik ölçüde örter. Bu olgu sunumunda, idiyopatik gingival fibromatozis teşhisi konulan vakanın, konvansiyonel gingivektomi yöntemi ile tedavisi, histopatolojik incelenmesi ve takip edilmesi amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: 40 yaşında, herhangi sistemik hastalığı bulunmayan, düzenli ilaç kullanmayan, günde 1 paket sigara tüketimi olan erkek hasta kliniğimize dişeti büyümesi şikayetiyle başvurmuştur. Yapılan klinik muayene neticesinde dişlerin kronlarını örtecek boyutta fibröz özellik gösteren yaygın dişeti büyümesi olduğu tespit edilmiştir. Hastadan alınan anamnez sonucunda büyüme-lerin 5 yıldır mevcut olduğu ve giderek arttığı öğrenilmiştir. Hastanın başlangıç periodontal tedavisinden sonra, dişeti büyüme-leri konvansiyonel gingivektomi operasyonu ile cerrahi olarak uzaklaştırıldı. Alınan doku örneklerinin, masson trikrom ile boyanarak histopatolojik incelemesi yapılmış olup gingival fibromatozu destekleyer sonuca ulaşılmıştır. Destekleyici periodontal tedavilerle 12 aylık takibi olan hastanın dişetlerinde tekrar büyümelere rastlanmadı.

Sonuç: İdiyopatik gingival fibromatozis, belirli bir neden olmadan ortaya çıkan bir gingival fibromatoz olmakla birlikte estetik sorunlara, ağrıya, çiğneme ve konuşma bozukluklarına neden olduğunda dişeti büyümelerinin eksizyonları gereklidir. Destekleyici periodontal tedaviler sayesinde nüks engellenebilir. Hasta özellikle oral hijyen açısından eğitilmelidir.

Anahtar Kelimeler:gingival fibromatoz, gingivektomi, oral hijyen

P-406**Idiopathic Gingival Fibromatosis: Case Report**

Betül İrız¹, Elif Öncü¹, Mustafa Cihat Avunduk², Nazlı Türk²

¹Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Konya

²Necmettin Erbakan University Faculty of Medicine, Department of Pathology, Konya

Aim: Idiopathic gingival fibromatosis is a rare condition characterized by an abnormal growth of adherent and free gingiva in the lower and upper jaws without a clear cause. In cases of gingival fibromatosis, the gingiva, which is hard and fibrous, covers the crowns of the teeth to different extent. In this case report, we aimed to evaluate the case of idiopathic gingival fibromatosis by conventional gingivectomy, histopathological examination and follow-up.

Case: A 40-year-old male patient who had no systemic disease, did not use regular medication, and consumed 1 pack of cigarettes per day was admitted to our clinic with the complaint of gingival enlargement. As a result of the clinical examination, it was found that there was extensive gingival enlargement with fibrous features covering the crowns of the teeth. As a result of the anamnesis taken from the patient, it was learned that the growths have been present for 5 years and gradually increased. After the initial periodontal treatment, gingival enlargements were surgically removed by conventional gingivectomy. Tissue samples were stained with masson trichrome and histopathological examination was performed and the results supporting gingival fibromatosis were reached. The patient had a 12-month follow-up with supportive periodontal treatments.

Result: Idiopathic gingival fibromatosis is a gingival fibromatosis that occurs without a specific cause, while aesthetic problems, pain, chewing, and speech disorders cause excisions of gingival enlargements. Recurrence can be prevented by supporting periodontal treatments. The patient should be trained especially in terms of oral hygiene.

Keywords: gingival fibromatosis, gingivectomy, oral hygiene

P-407**Palatogingival Olukla İlişkili Periodontal Cebin Tedavisi***Resül Çolak¹, Fatih Ero², Murat İnanç Cengiz¹*¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Zonguldak²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Zonguldak

Amaç: Servikal mine uzantıları, mine incileri ve palatogingival oluk gibi diş ile ilişkili faktörler periodontal hastalık oluşumuna neden olabilirler. Palatogingival oluk, genellikle maksiller kesici dişlerde görülen anatomik bir varyasyondur. Mine, dentin veya sement tabakasının ince olmasına bağlı olarak pulpa dokusu iritanlardan etkilenerek nekroze olabilir. Bu olgu sunumun amacı bakteri ve plak tutulumunu kolaylaştırdığından periodontal ataçman kaybına neden olan palatogingival oluk ile ilişkili periodontal cebin rejeneratif olarak tedavi edilmesidir.

Olgu: 30 yaşında erkek hasta kliniğimize 12 nolu dişinin palatinal yüzeyindeki dişetinde kanama ve abse şikayetiyle geldi. Yapılan klinik ve radyolojik muayene sonucunda 12 nolu dişin periapikal patoloji ile ilişkili olduğu ve distopalatinal yüzeyinde 10 sondalama derinliği tespit edildi. Başlangıç periodontal ve endodontik tedavi sonrası ilgili bölgeye rejeneratif tedavi planlandı. Tam kalınlıklı flep kaldırıldıktan sonra palatogingival oluk ile ilişkili 3 duvarlı kemik içi defekt tespit edildi. Palatogingival olukla ilişkili diş yüzeyine odontoplasti yapıldı ve %24 lük EDTA (Etilendiamin tetraasetik asit) ile kök yüzeyi modifikasyonu yapıldı. Defektin rejenerasyonu için ksenogreft kullanıldı. 6. kontrolünde klinik ataçman seviyesinde kazanç, cep derinliğinde azalma ve radyografik olarak kemik kazancı gözlemlendi.

Sonuç: Palatogingival oluk, endodontal problemlerin yanı sıra periodontal dokular için de bir tehlikedir. Çoğu zaman teşhis edilmez ancak dikkatlice bakılırsa ve uygun şekilde tedavi edilirse hem periodontal hem de endodontal problemleri çözebilir.

Anahtar Kelimeler: Endo-Perio lezyonu, Odontoplasti, Palatogingival oluk, Periodontal cep

P-407**Treatment of the Periodontal Pocket Associated with Palatogingival Groove***Resül Çolak¹, Fatih Ero², Murat İnanç Cengiz¹*¹Zonguldak Bulent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Zonguldak²Zonguldak Bulent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Zonguldak

Objective: Dental-related factors such as cervical enamel projections, enamel pearls and palatal root groove can cause periodontal disease. Palatogingival groove is an anatomical variation that is usually seen in maxillary incisors. Depending on the thin layer of enamel, dentin or cement, pulp tissue may be necrosis by being affected by irritants. The aim of this case is to regenerate the periodontal pocket associated with palatogingival groove, which causes periodontal attachment loss, as it facilitates bacterial and plaque involvement.

Case: A 30-year-old male patient came to our clinic with the complaint of bleeding and abscess on the gingiva on the palatal surface of tooth 12. As a result of clinical and radiological examination, tooth 12 was associated with periapical pathology and 10 probing depths were detected on the distopalatinal surface. After the initial periodontal and endodontic treatment regenerative treatment was planned to the related region. After removal of the full-thickness flap, three-wall intrabony defect associated with the palatogingival groove was detected. Odontoplasty was performed on the tooth surface associated with palatogingival groove and root surface modification was performed with 24% EDTA (Ethylenediamine tetraacetic acid). Xenograft was used for the regeneration of the defect. At the 6th control, clinical attachment level gain, decrease in pocket depth and bone gain were observed radiographically.

Conclusion: A palatogingival groove is a hazard for periodontal tissues as well as endodontal problems. Most of the time goes undiagnosed but if looked out carefully and treated in a proper way may solve out both periodontal and endodontal problems.

Keywords: Endo-Perio lesion, Odontoplasty, Palatogingival groove, Periodontal pocket

P-408**Daimi Üst Lateral Dişin Yatay Servikal Kök Kırığı ve Klinik Yönetimi***Rezan Sungur Güzel*

Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Edirne

Amaç: Yatay kök kırıkları, daimi dişlerde meydana gelen travmaların % 0,5 ila 7'sini oluşturan nadir lezyonlardır. Daha çok, erkek hasta grubunun yaşamının ikinci dekatında, maksiller anterior bölgede görülmektedir. En sık kökün orta, ardından apikal ve koronal parçasında görülür. Prognoz ise kırık hattı koronale yaklaştıkça azalır. Bu olgu sunumunda, muhtemel kötü prognozlu servikal yatay kök kırığının yeterli klinik yönetim ve 12 aylık takip sonunda klinik başarısı bildirildi.

Olgu Sunumu: Bir futbol maçı sırasında alt yüz bölgesine travma alan 36 yaşındaki erkek hasta, acil tedavisi tamamlandıktan sonra, Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine sevk edildi. Travmadan 1 gün sonra gelen hastanın, ağız içi muayenesinde kalın bir tel ile birbirine splintlenen 21 ve 22 nolu dişler perküsyona hassastı. Alınan radyografide 22 nolu dişin servikalinde horizontal kök kırığı tespit edildi. 22 nolu dişte Miller Sınıf 2 mobilite gözlemlendi. 21 ve 22 nolu dişler elektrikli pulpa ve soğuk testine pozitif cevap verdi. Acil tedavide yapılmış olan splint çıkarılarak yerine esnek bir splint yapıldı. 1 hafta sonra dikişler alındı. Düzenli takibleri yapılan hastanın 4 aya kadar uzatılan splinti çıkarıldı. 22 nolu diş vitalite testine pozitif yanıt vermekte olup mobilitesi Miller Sınıf 1 idi. Kırığın pozisyonunun prognozu kötüleştirilebileceğinden dolayı hasta onayı alınarak splint daimi ortodontik retainer telleri ile palatinal olarak tasarlandı. Ağız içi ölçüleri alınan hastanın, alçı model üzerinde retaineri tamamlanarak ilgili dişlere uygulandı.

Sonuç: 12 ay sonunda, dişte radyografik ya da klinik herhangi bir semptom, renk değişikliği veya periodontal cep gözlenmedi. Retainer sabitti ve takiplere devam edildi.

Anahtar Kelimeler: travma, splint, horizontal kök kırığı, servikal kırık

P-408**Clinical Management of Horizontal Cervical Root Fracture of Permanent Upper Lateral Tooth***Rezan Sungur Güzel*

Trakya University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Edirne

Aim: Horizontal root fractures are uncommon lesions accounting for 0.5–7% of traumas that occur in the permanent dentition. It has been more frequently detected in the maxillary anterior region, affecting mainly the second life decade of the male patient group. They frequently seen in the middle third of the root followed by apical and coronal third fractures. Prognosis decreases as the fracture line approaches the coronal third of the root. In this case report, cervical horizontal root fracture with probable poor prognosis is reported with adequate clinical management and clinical success after 12 months of follow-up.

Case: A 36-year-old male patient who was traumatized to his lower face during a football match was referred to the Faculty of Dentistry of Trakya University after his emergency treatment was completed. One day after the trauma, the patient's oral examination revealed that the teeth 21 and 22 were splinted with a thick wire and were sensitive to percussion. Horizontal root fracture of the cervical of tooth 22 was detected on radiography. Miller Class 2 mobility was observed in tooth 22. Teeth 21 and 22 responded positively to the electrical pulp and cold test. The emergency splint was removed and replaced with a flexible splint. Sutures were removed 1 week later. The patient was followed up regularly and the splint extended to 4 months was removed. Vitality test 22 was positive and Miller Class 1 mobility. Since the position of the fracture may worsen the prognosis, splint was designed palatinal with permanent orthodontic retainer wires after patient approval. Intraoral impressions were taken and the splint was completed on the model and applied to the related teeth.

Conclusion: After 12 months, no radiographic or clinical symptoms, discoloration or periodontal pockets were observed in the tooth. The retainer was stable and the follow-up was continued.

Keywords: trauma, splint, horizontal root fracture, cervical fracture

P-409**Maksiller Antrolit; Bir Olgu Sunumu**

Melda Mısırlıoğlu, Merve Aydoğdu, Zahide Meşhur, Gülşah Ertaş, Sedef Gencer, Mehmet Zahit Adışen

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Kırıkkale

Amaç: Antrolitler; maksiller sinüs içinde bir nidusun etrafına mineral tuz birikmesi sonucu oluşan kalsifiye yapılardır. Küçük olmaları halinde semptom vermeden yıllarca sinüs içerisinde kalabilirler. Bu vaka sunumunda rutin radyografik muayenede tesadüfen saptanan asemptomatik bir antrolit vakası radyografik görünümü ve ayırıcı tanıları açısından ele alınacaktır.

Olgu Sunumu: Kırıkkale Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı'na rutin muayeneye gelen 33 yaşında erkek hastanın anamnezinde sistemik hastalığı olmadığı öğrenildi. Alınan panoramik radyografide hastanın 16 numaralı dişinin kök ucunda radyopak lezyon izlendi. Periapikal radyografide lezyon kök ucuyla ilişkili olup maksiller sinüsün içine doğru genişleme gösteriyordu. Patolojiyi daha iyi anlamak ve boyutunu teşhis edebilmek için KIBT görüntüleri alındı. Görüntülerde sağ maksiller sinüsün posterior duvarına yakın konumlanmış, yaklaşık 1 cm çapında, irregüler yapıda, unilateral, kemik dansitesinde kitle tespit edildi. Herhangi bir şikayet oluşturmayan kitleye antrolit tanısı konularak, hasta klinik ve radyografik takibe alındı.

Sonuç: Maksiller sinüs içerisinde kök-kemik parçası, yabancı cisim, mukus veya kan birikimi çevresinde mineralize tuzların birikimi sonucu oluşan antrolitler rutin radyografik muayene sırasında tesadüfen tespit edilebilir. Genellikle klinik belirti vermemekle birlikte semptomatik hastalarda fasiyal ağrı, nazal dolgunluk, burun tıkanıklığı, kanlı veya pürülan akıntı, post-nazal akıntı, burun kanaması, baş ağrısı ve tutulan sinüs üzerinde hassasiyet bulunabilir. Panoramik radyografide farkedilen maksiller sinüste densite artışında ön tanıda antrolit de düşünülmelidir. Ayrıca radyolojik tanıda KIBT inceleme lezyonun büyüklük ve lokalizasyonunun tam olarak belirlenmesinde detaylı bilgi vermektedir.

Anahtar Kelimeler: Antrolit, Kalsifikasyon, KIBT

P-409**Maxillary Antroliths; A Case Report**

Melda Mısırlıoğlu, Merve Aydoğdu, Zahide Meşhur, Gülşah Ertaş, Sedef Gencer, Mehmet Zahit Adışen

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Kırıkkale

Aim: Antroliths are calcified structures formed as a result of mineral salt accumulation around a nidus in the maxillary sinus. If they are small, they can stay in sinus for years without symptoms. In this case report, an asymptomatic antrolith, which was detected by chance in routine radiographic examination, will be discussed in terms of radiographic appearance and differential diagnosis.

Case: A 33-year-old male patient who came to the Department of Oral and Maxillofacial Radiology at the Faculty of Dentistry, University of Kırıkkale, was found to have no systemic disease in his anamnesis. Panoramic radiography of the patient revealed a radiopaque lesion at the root of tooth numbered 16. On periapical radiography, the lesion was associated with the root apex and expanded into the maxillary sinus. KIBT images were taken in order to better understand the pathology and to diagnose its size. An irregular, unilateral, bone-density mass approximately 1 cm in diameter was detected near the posterior wall of the right maxillary sinus. Antrolith was diagnosed in to the mass that did not cause any complaints and the patient was followed up clinically and radiographically.

Conclusion: Anthroliths formed by the accumulation of mineralized salts around the root-bone fragment, foreign body, mucus or blood accumulation within the maxillary sinus can be detected incidentally during routine radiographic examination. Although there is usually no clinical symptom, symptomatic patients may have facial pain, nasal fullness, nasal congestion, bloody or purulent discharge, post-nasal discharge, nose-bleeding, headache and tenderness on the held sinus. An antrolith should also be considered in the pre-diagnosis in the increase of the maxillary sinus densite which is noticed on the panoramic radiography. In addition, in radiological diagnosis, CBCT scan gives detailed information about the size and localization of the lesion.

Keywords: Antrolith, Calsification, CBCT

P-410**Submandibular Sialolit: Bir Olgu Sunumu***Nihal Ersu, Gamze Şirin, Mehmet Amuk*

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Kayseri

Amaç: Tükürük bezi taşı olarak da bilinen sialolitler, tükürük bezlerinde kalsifiye olmuş odaklardır. Tükürük bezlerinin en sık karşılaşılan rahatsızlıkları içinde yer alan sialolitlerin büyük bir kısmı (~%85'i) submandibular bezlerde görülür. Sialolitler bazı durumlarda ağrı ve şişlik gibi semptomlar gösterebilirler. Bu poster sunumu, submandibular bölgedeki bir sialolit vakasının ileri görüntüleme yöntemleri kullanılarak incelenmesini amaçlamaktadır.

Olgu Sunumu: Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı'na sağ mandibular posterior bölgesindeki dolgusunun düşmesi sebebiyle başvuran 74 yaşındaki erkek hastadan alınan anamnezde hastanın prostat kanseri olduğu öğrenildi. Hastadan dental sebeplerle istenilen panoramik radyografıta, sol mandibular korpusunun hemen altında, düzensiz şekilli, iyi sınırlı radyopak oluşum izlendi. Lezyonun lokalizasyonunun ve sınırlarının belirlenebilmesi için hastadan Konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) istendi. Alınan KIBT görüntüsünde sol mandibular fossa içerisinde lokalize; sınırları belirgin, homojen radyopak, eliptik lezyon gözlemlendi. Antero-posterior yönde 12.8 mm, labio-lingual yönde 10.5 mm, supero-inferior yönde 16.00 mm boyutlarında ve 1021.5 mm³ hacmindeydi. Lezyonun mandibular fossa içerisindeki yumuşak doku içerisinde yer aldığı gözlemlendi. Hastanın ekstraoral muayenesinde herhangi bir patolojik bulguya rastlanılmadı. İlgili alanda kızarıklık, ödem ve travma hikayesi yoktu. Alınan ultrasonografide ilgili lezyonun submandibular bez içerisinde lokalize, hiperekoik görünümde ve akustik gölgelenmeye sebebiyet verdiği gözlemlendi. Ayrıca doppler ultrasonografide herhangi bir kanlanmasının olmaması lezyonun sialolit olarak tanımlanmasında yardımcı oldu. Herhangi bir semptomu bulunmayan hasta periyodik takibe alındı.

Sonuç: Sonuç olarak, sialolitlerin teşhisinde doğru görüntüleme yönteminin seçimi önemlidir. Hastanın anamnez bilgileri, klinik ve radyografik bulguları birlikte değerlendirilerek lezyonun kalsifiye lenf nodları, yumuşak doku kalsifikasyonları gibi lezyonlardan ayrımı sağlanabilir. Sialolitlerin tanı ve tedavisi multidisipliner bir yaklaşım gerektirir.

Anahtar Kelimeler: konik ışınli bilgisayarlı tomografi, sialolit, submandibular tükürük bezi, ultrasonografi

P-410**Submandibular Sialolith: A Case Report***Nihal Ersu, Gamze Şirin, Mehmet Amuk*

Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Kayseri

Aim: Sialoliths, also known as salivary gland stones, are calcified foci in the salivary glands. Most of the sialolith cases (~ 85%) in the most common disorders of the salivary glands are seen in submandibular glands. Sialoliths may, in some cases, show symptoms such as pain and swelling. This poster presentation aims to examine a case of sialolith in the submandibular region using advanced imaging modalities.

Case Description: A 74 year-old male patient who had a prostate cancer, was admitted to Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology with desire to have restorative operation. A radiopaque formation was observed just below the left mandibular corpus on the panoramic radiograph taken for dental reasons. Cone beam computed tomography revealed a well-defined, homogenous radiopaque, elliptical lesion, which was localized in the left mandibular fossa. Lesion was 12.8 mm in the antero-posterior direction, 10.5 mm in the labio-lingual direction, and 16.0 mm in the supero-inferior direction and 1021.5 mm³ in size. It was observed that the lesion was located within the soft tissue inside the mandibular fossa. The patient's extraoral examination revealed no pathological findings. There was no history of erythema/rush, edema or trauma in the area. In the ultrasonography, the lesion was localized in the submandibular gland, causing hyperechoic appearance and acoustic shadowing. Moreover, the lack of any blood supply on doppler ultrasonography helped to identify the lesion as a sialolith. The patient was without any symptoms and followed periodically.

Conclusion: As a result, it is important to choose the correct imaging method in the diagnosis of sialoliths. The patient's anamnesis, clinical and radiographic findings can be evaluated together to differentiate the lesion from calcified lymph nodes and soft tissue calcifications. The diagnosis and treatment of the sialoliths requires a multidisciplinary approach.

Keywords: cone beam computed tomography, sialolith, submandibular gland stone, ultrasonography

P-411**Geniş Periapikal Lezyonlu Dişlerin Endodontik Tedavisi: Olgu Sunumu**

Ayşegül Çimen, Tuğçenur Yıldız, Demet Altunbaş, Kerem Engin Akpınar

Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Sivas

Amaç: Bu olgu bildirisinde; endodontik kaynaklı geniş periapikal lezyonlu dişlerdeki periapikal iyileşme sunulmaktadır.

Olgu Sunumu: 17 yaşındaki erkek hasta maksiller anterior bölgedeki ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Sistemik hastalığı bulunmayan hastanın maksiller sağ ve sol santral ve lateral dişlerde vitalite testine negatif cevap alınmıştır. Perküsyonda düşük düzeyde duyarlılık belirlenmiştir. Radyografik değerlendirmede ilgili dişlerle ilişkili periapikal radyolusensi tespit edilmiştir. Lokal anestezi ve rubber-dam izolasyonunu takiben dişlere endodontik giriş kavitesi açılmıştır. Çalışma boyu belirlendikten sonra kök kanalları döner NiTi eğeler kullanılarak şekillendirilmiştir. Kök kanallarına kalsiyum hidroksit medikamenti yerleştirilerek giriş kaviteleri geçici dolgu maddesiyle kapatılmıştır. Hastaya bir hafta sonrasına randevu verilmiştir. Asemptomatik olduğu gözlenen dişin kök kanalları güta-perka ve AH Plus kanal patı kullanılarak lateral kondensasyon tekniği ile doldurulmuştur. Dişlerin koronal restorasyonları yapılarak hasta klinik ve radyografik takibe alınmıştır. 6. ve 9. ay radyografik değerlendirmelerde periapikal iyileşme gözlenmiştir ve dişlerin klinik olarak asemptomatik olduğu görülmüştür.

Sonuç: Kök kanallarının yeterli preparasyon ve dezenfeksiyon sonrasında hermetik bir şekilde doldurulması, endodontik kaynaklı periapikal lezyonların cerrahi tedavi gerekmeden iyileşmesi için uygun ortamı hazırlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: endodontik tedavi, periapikal iyileşme, periapikal lesion

P-411**Endodontic Treatment of Teeth with Large Periapical Lesions: Case Report**

Ayşegül Çimen, Tuğçenur Yıldız, Demet Altunbaş, Kerem Engin Akpınar

Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Sivas

Aim: In this case report; the periapical healing of large periapical lesion of endodontic origin is presented.

Case: A 17-year-old male patient was admitted to our clinic with the complaint of pain in the maxillary anterior region. Negative response to vitality test was recorded in maxillary right and left central and lateral teeth of the patient without systemic disease. A low level of sensitivity was detected in the percussion. In the radiographic evaluation, periapical radiolucency associated with the related teeth was determined. After local anesthesia and rubber-dam isolation, endodontic access cavities were prepared. After the working lengths were determined, the root canals were shaped using rotary NiTi files. Calcium hydroxide medicament was placed in the root canals and the access cavities were closed with temporary filling material. Patient was called up after one week. Once the tooth was asymptomatic, root canals were obturated with lateral condensation technique using AH Plus sealer and gutta-percha. Coronal restorations of the teeth were performed and the patient was followed up clinically and radiographically. At the 6- and 9-month radiographic evaluations, periapical healing was observed and the teeth were clinically asymptomatic.

Conclusion: Hermetically sealing the root canals after adequate preparation and disinfection provides the appropriate environment for the healing of endodontically induced periapical lesions without surgical treatment.

Keywords: endodontic treatment, periapical healing, periapical lesion

P-412**Nifedipine Bağlı Gingival Hiperplazinin Diod Lazer ile Cerrahi Tedavisi: Vaka Raporu**

Deniz Akın¹, Fatih Mehmet Coşkunes¹, Enver Alper Sinanoğlu²

¹Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi AD, Kocaeli

²Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Radyolojisi AD, Kocaeli

Amaç: Antihipertansif ilaç türlerinden biri olan kalsiyum kanal blokerlerinin yan etkilerinden biri gingival hiperplazidir. İlaç kullanımına başlandıktan sonra ortalama 1-3 ay sonra ortaya çıkar. Bu olgu sunumunda kalsiyum kanal blokerlerinden olan nifedipinin kullanımına bağlı gingival hiperplazinin diod lazer ile cerrahi tedavisi sunulacaktır.

Vaka: 52 yaşındaki erkek hasta dişetlerinde şişlik ve kanama şikayeti ile kliniğe başvurmuştur. Anamnezinde hipertansiyon nedeniyle son iki senedir nifedipin kullandığı öğrenilmiştir. İntraoral muayenede ağız içinde kalan tüm dişlerin etrafında ve edante sahalarda gingival hiperplazi izlenmiştir. Diş çekimleri ve 2 seans lazer ile cerrahi eksizyon gerçekleştirilmiştir. Takibinde nüks izlenmemiştir.

Sonuç: Gingival hiperplaziye cerrahi müdahalede bistüri ile eksizyon, elektrocerrahi, kemocerrahi, lazer gibi seçenekler mevcuttur. Lazerin avantajı ise işlem sırasında hemostazı sağlayarak net görüş alanı sağlaması, yumuşak doku iyileşmesini hızlandırması ve postoperatif süreçte daha az kanama ve ödeme sebep olmasıdır.

Anahtar Kelimeler: diod lazer, ilaca bağlı gingival hiperplazi, nifedipin

P-412**Diode Laser-Assisted Surgical Treatment of Nifedipine Induced Gingival Hyperplasia: A Case Report**

Deniz Akın¹, Fatih Mehmet Coşkunes¹, Enver Alper Sinanoğlu²

¹Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kocaeli

²Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Kocaeli

Objective: One of the side effects of calcium channel blockers which is type of the antihypertensive drugs is gingival hyperplasia. It occurs approximately 1-3 months after the medication start. In this case report, surgical treatment of nifedipine - type of the calcium channel blockers - induced gingival hyperplasia with diode laser will be presented.

Case: A 52 years old man referred to the clinic with complaint of swollen and bleeding gums. According to his anamnesis he has been medicating nifedipine because of his hypertension for two years. Intraoral examination revealed gingival hyperplasia around all teeth in the mouth and in edentulous area. Teeth extractions and two sessions of surgical excision with diode laser were performed. Recurrence has not been encountered in follow-up.

Conclusion: Excision with scalpel, electrosurgery, chemosurgery and laser are the treatment modalities for surgical approach to gingival hyperplasia. Advantages of the laser are: clear visualization of the operative field during the procedures provided with hemostasis, accelerating the soft tissue healing and less hemorrhage and edema after the procedure

Keywords: diode laser, drug induced gingival hyperplasia, nifedipine

P-413**Atrofik Çenelerin Malo Bridge Destekli All-on-Four konsepti ile Tedavisi***Hamiyet Günqör, Elif Yiğit*

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Kırıkkale

Amaç: Günümüzde tam dişsiz hastaların osteointegre implantlarla desteklenmiş protezlerle rehabilitasyonu hem estetik hem de fonksiyonu restore etmek amacıyla kullanılır.Malo'nun implant köprüsü konsepti 2003 yılında Malo ve arkadaşları tarafından geliştirilmiştir. Malo implant köprüsü konseptinde premaxilla ya da anterior mandibulada ön bölgede iki düz implant ve posterior bölgede iki eğimli implant mevcuttur.Eğimli implantlar ile kemik ogmentasyon prosedürlerinden kaçınılması, anatomik yapıların korunması, kantilever uzunluğunun kılması ve daha iyi bir stres dağılımı sağlanmaktadır.Malo'nun klinik seramik köprüsü tam dişsiz hastaların rehabilitasyonunda estetik olarak en gelişmiş sabit protez formudur.Köprü ilk olarak all-on-4 konseptine göre yerleştirilmiş dört titanyum implant üzerine çıkarılabilir okluzal vida ile retansiyonu sağlanan üstyapı olarak inşa edilmiştir. Bu olgu sunumunun amacı all-o-four konsepti ile tedavi edilen hastaya uygulanan 'malo bridge' ile estetik ve fonksiyonun iadesinin gösterilmesidir.

Olgu Sunumu: 62 yaşında erkek hasta tam dişsizlik şikayetiyle Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız,Diş ve Çene Cerrahisi bölümüne başvurmuştur.Klinik ve radyografik muayeneden sonra hastanın beklentileri doğrultusunda hem maxilla hem de mandibulaya all-on-4 konseptiyle desteklenmiş Malo köprüsü rehabilitasyonuna karar verilmiştir. Hastaya lokal anestezi altında işlem yapılmıştır. Maksilla posterior bölgeye 30-45°lik açıyla iki distal implant, maksilla anterior bölgeye iki düz implant yerleştirildi. Mandibulada iki distal implant mental foramenin önüne 30-45°lik açı ile yerleştirildi.Multiunit abutment implantlara yerleştirilmiştir. İyileşme sürecinden sonra (3 ay sonra),önce kapalı kaşık daha sonra da açık kaşık ölçü tekniği ile ölçü alınmıştır. Belirlenen dikey boyuta göre Malo köprüsü altyapısı dizayn edilip üretildikten sonra, pasif oturuş Sheffield testi ile kontrol edilmiştir. Altyapıya uygun metal destekli pordelen kronlar üretilmiştir.Düz multiunit abutmentlar 35 N/cm, açılı multiunit abutmentlar 15 N/cm kuvvetle torklandı.Sabit restorasyonun okluzyon kontrolü yapıldıktan sonra kronlar simante edilmiş ve hasta kontrol seansına çağırılmıştır.

Sonuç: Bu tedavi ile hastanın estetik ve fonksiyonu yerine konulmuştur.1. 3. ve 6. ayda yapılan kontrol randevusunda klinik ve radyolojik muayenede herhangi bir problemle karşılaşılmasıdır.

Anahtar Kelimeler: all-on-four, dental implant, estetik

P-413**Treatment of Atrophic Jaws with All-on-4 Concept Supported Malo's Bridge***Hamiyet Günqör, Elif Yiğit*

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry, Kırıkkale

Aim: Rehabilitation of protheses supported by osteointegrated implants is to restore both aesthetics and function.Malo's implant bridge concept developed by Malo et al in 2003.In the concept of Malo's implant bridge, there are two straight implants and two inclined implants in the premaxilla or anterior mandible.with tilted implants avoiding bone augmentation procedures, protection of anatomic structures, reducing cantilever length and better stress distribution are provided.The Malo's clinical ceramic bridge is the most aesthetically advanced form of fixed prosthodontic rehabilitation for fully edentulous patients.The bridge is initially constructed as a removable occlusal screw retained superstructure on four titanium implant placed according to the all-on-4 concept.The implant acts as a foundation for Malo's bridge which allows for the placement for a fixed set of teeth, in all similar to natural teeth.

Case Report: A 62 year old male patient applied the Department of the Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Kırıkkale University with complain of fully edentulouism.After clinical an radiographic examination,all-on-4 concept supported Malo's bridge rehabilitation was decided as a ideal treatment choice according to the patient's expectations.The patient was treated under local anesthesia.In the maxilla two distal implants were placed in the posterior region at an angle of 30-45° and two straight implants were placed in the anterior region.In the mandible,two distal implants were positioned at the anterior to mental foramina at an angle of 30-45°.Multiunit abutments were placed into implants.After healing period, closed tray impression and the open tray impression were taken.According to determined vertical dimension,malo's bridge frameworks were designed and controlled for passive fit.Metal supported porcelain crowns were produced.straight multiunit abutments were torqued to 35 N/cm, the angled multiunit abutments were torqued 15 N/cm.The occlusion was checked.He was recalled for control appointment.

Conclusion: The patient's aesthetics and function were achieved.At the control appointment, any problem weren't observed clinically and radiographicly.

Keywords: all-on-four, dental implant, esthetic

P-414**Polimorfik Düşük Dereceli Adenokarsinoma: Bir Olgu Sunumu***Nihal Ersu, Emin Murat Canger, Gamze Şirin*

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Kayseri

Amaç: Polimorfik düşük dereceli adenokarsinoma (PLGA); ağrısız ve yavaş gelişen nadir bir tükürük bezi neoplazmıdır. Özellikle minör tükürük bezlerinde görülür, ancak major tükürük bezlerinde de nadiren ortaya çıkabilir. Genellikle kadınlarda ve 5-7 de-katlar arasında görülür. Amacımız, oral kavitede nadir görülen (bir) polimorfik düşük dereceli adenokarsinoma olgusunun klini-kopatolojik ve radyolojik özelliklerinin sunulmasıdır.

Olgu Sunumu: 70 yaşındaki kadın hasta protezini kullanamama şikayeti ile Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı'na başvurdu. Hastada herhangi bir sistemik hastalık yoktu. Hasta, 3 ay önce damak ön bölge-sinde mevcut şişliği fark ettiğini, son 1 ayda da kanama olduğunu ve iltihap aktığını belirtti. Yapılan intraoral muayenede pala-tinum durumun orta bölgesinde ve premolar-molar dişler arasında lokalize olan ve bölgeyi dolduran, düzgün sınırlı, yer yer kırmızı-mor renkte olan, posteiorunda travmatik ülsere bir alanın izlendiği ağrısız kitle tespit edildi. Ekstraoral muayenede her-hangi bir bulgu saptanmadı. Alınan panoramik radyografda, sol maksiller 1. molar diş bölgesinden başlayıp, tüber maksillaya kadar uzanan ve tüber maksillayı içine alan, düzensiz sınırlı kemik yıkım alanı izlendi. Alınan konik ışınli bilgisayarlı tomografide, birinci molar dişin distalinden başlayıp, tüber maksillayı içine alacak şekilde posteriora uzanan, nazala kavite tabanı ile maksil-ler sinüs lateral duvarı ile tabanını perfore ederek, nazal kavite ve maksiller sinüs içerisine invaze olmuş, kemik yıkım alanı izlendi. Hastadan alınan insizyonel biyopsi örneğinin histopatolojik değerlendirilme sonucu, lezyona epitelyal neoplazm, low grade ade-noid karsinoma teşhisi kondu.

Sonuç: Polimorfik düşük dereceli adenokarsinoma (PLGA) saptanması, oral kavitede nadiren görülmesi ve morfolojik çeşitliliği nedeniyle zordur. Özellikle maksillofasiyal bölgenin tükürük bezi neoplazmlarından adenokistik karsinoma, bazal hücreli adenoma ve pleomorfik adenoma ile karışabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: adenokarsinom, konik ışınli bilgisayarlı tomografi, minör tükürük bezi karsinomlar

P-414**Polymorphous Low Grade Adenocarcinoma: A Case Report***Nihal Ersu, Emin Murat Canger, Gamze Şirin*

Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Kayseri

Aim: Polymorphous low grade adenocarcinoma (PLGA) is a rare salivary gland neoplasm with an indolent course. It occurs pri-marily in the minor salivary glands but can rarely occur in the major salivary glands. It usually occurs in the fifth to seventh de-cades of life with female preponderance. The aim of this study, to present the clinicopathological and radiological features of a rare polymorphous low-grade adenocarcinoma in the oral cavity.

Case Description: A 70-year-old female patient who had no systemical disease was admitted to Erciyes University School of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology with the complaint of inability to use her prosthesis. In the anamne-sis, she had noticed the swelling in the anterior palatal region 3 months ago also bleeding and pus drainage in the last month. Intraoral examination revealed a painless mass localized in the middle of the palatum durum, between the premolar-molar teeth. The mass was well defined, red pigmented, with traumatic ulcers in the posterior region. Extraoral examination revea-led there is no symptoms. Panoramic radiographs showed irregular limited bone resorption area, beginning from the left ma-xillary 1st molar tooth region, extending to the tuber maxilla and involving the tuber maxilla. In the cone beam computed tomography, the lesion started from the distal end of the first molar tooth and to cover the tuber maxilla, perforating the base of the nasal cavity, the base and the lateral wall of the maxillary sinus. The histopathological result of the incisional biopsy spe-cimen obtained from the lesion was diagnosed as epithelial neoplasm and low grade adenoid carcinoma.

Conclusion: The diagnosis of polymorphous low grade adenocarcinoma (PLGA) is challenging due to morphological diversity. It can be confused with several differential diagnosis which especially in salivary gland neoplasms of maxillofacial region such as adenocystic carcinoma, basal cell adenoma and pleomorphic adenoma.

Keywords: adenocarcinoma, cone beam computed tomography, minor salivary gland carcinoma

P-415**Anterior Kırık Olgularının Estetik Rehabilitasyonu***Gül Yılmaz, Alper Kapdan*

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Sivas

Amaç: Bu vaka sunumunun amacı; estetik ve fonksiyonel açıdan rahatsızlığı olan hastalarımızda kırık restorasyonu sonucu fonksiyonun ve estetiğin geri kazandırılmasıdır.

Olgu: 35 yaşındaki erkek hasta sol üst santral dişindeki kırık nedeniyle kliniğimize başvurdu. Hastanın klinik ve radyografik muayenesinde kırığın mine, dentin ve pulpayı içerdiği ve kanal tedavisinin tamamlanmış olduğu görüldü. Adeziv işlemler öncesinde komşu dişler teflon bant ile korundu ve dişe %37'lik ortofosforik asit jel (Etching gel, President Dental) ardından bonding ajan 3M ESPE Single Bond (Universal Adhesive)) uygulandı. Kron kısmı direkt kompozit rezin (3M ESPE Filtek Ultimate) ile restore edildi. Bitirme işlemleri için ince grenli elmas frezler ve kompozit polisaj diskleri (3M Sof-Lex, 3M ESPE St.Paul) kullanıldı.

Sonuç: Anterior dişlerde görülen her türlü estetik bozukluk, yeterli tutuculuğu sağlayacak diş dokusu varlığında kompozit rezinlerle restore edilebilir. Kompozit rezinlerle yapılan tedavi düşük maliyetli ve güvenilir olmasının yanı sıra estetik beklentiyi de en iyi şekilde karşılar.

Anahtar Kelimeler: Estetik, Direkt Kompozit Restorasyon, Kırık

P-415**Aesthetic Rehabilitation of Anterior Fracture Cases***Gül Yılmaz, Alper Kapdan*

Sivas Cumhuriyet University Faculty of Dentistry Department of Restorative Dentistry, Sivas

Objective: The purpose of this case report is; aesthetic and functional aspects of our patients with fracture restoration as a result of the restoration of the function and aesthetics.

Case: A 35-year-old male patient was admitted to our clinic with a fracture in the upper left central tooth. The patient's clinical and radiographic examination revealed that the fracture contained enamel, dentin and pulp and the canal treatment was completed. Adhesive procedures were performed prior to adhesive procedures with teflon tape and a 37% orthophosphoric acid gel (Etching gel, President Dental) followed by bonding agent 3M ESPE Single Bond (Universal Adhesive). The crown was restored by direct composite resin (3M ESPE Filtek Ultimate). Fine grain diamond drills and composite polishing discs (3M Sof-Lex, 3M ESPE St.Paul) were used for finishing.

Conclusion: In the anterior teeth all types of aesthetic disorders, there is enough conservation here, tooth tissue can be restored there with composite resins. Treatment with composite resins as well as low cost and reliable treatment as well as aesthetic expectation in the best way

Keywords: Aesthetic, Direct Composite Restoration, Fracture

P-416**Enfekte Bir Florid Semento Osseo Displazinin Tedavisi:Olgu Sunumu***Eren Özil¹, Gözde Özköylü², Ahmed Alrikabi¹, Malik Shrinov¹, Burcu Baş¹*¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Samsun²Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Samsun

Amaç: FCOD çenelerde görülen benign bir lezyondur. Genellikle asemptomatiktir. Fakat oral kaviteye açıldığında enfekte olup ciddi kemik yıkımlarına sebebiyet verebilir. Bu olgu sunumun amacı enfekte FCOD lezyonunun tedavisinde L-PRF in yara iyileşmesi üzerinde olumlu etkisinin cerrahi olarak sunulmasıdır.

Vaka Sunumu: 50 yaşındaki kadın hasta, 3 ay boyunca mandibula sağ posterior bölgede hafif ağrı şikayeti ile kliniğimize sevk edildi. Tıbbi öyküsü normaldi. Antiresorptif veya immünsüpresif ilaç kullanımı öyküsü yoktu. Hasta yaklaşık 9 yıldır aynı parsiyel protezi kullandığından bahsetti. Yaklaşık 3 aydır yemek yerken ağrısı olduğunu bildirdi. Intraoral muayenede, mandibular alveoler kretekinin sağ posterior bölgesinde açık bir kemik ve süpürasyonlu ülseratif lezyon saptandı. Sağ taraftan farklı olarak sol tarafta karışık bir radyopak/radyolüsent görünümü vardı. Klinik muayene ve radyografik değerlendirmeye dayanarak ilk tanı enfekte FSOD olarak konuldu. Antibiyotik tedavisi başlandı ve hastaya günde iki kez steril salin solüsyonuyla lezyonun yıkanması konusunda bilgi verdi. Bir ay boyunca günde 4 kez 150 mg oral klindamisin tercih ettik. Klinikte yapılan takip ziyaretlerinde yarım bardak tuzlu su ile karıştırılmış batticon gargarası ile irrigasyon yapıldı. 2 ay sonra sekestr radyolojik olarak ayırt edildi. Lokal anestezi altında alveol kemikten kolayca ayrılan nekrotik kemik çıkarıldı. Doku iyileşmesini kolaylaştırmak için defekt bölgesine PRF (L-PRF) uygulandı. Doku defekti nedeniyle yara primer kapatılamadı. Hastaya anti-enflamatuar ilaç ve klorheksidin ağız gargarası reçete edildi. Operasyondan 15 gün sonra yara tamamen iyileşti. 6 aylık bir takip süresinden sonra, OPG görüntüsü defekt bölgesinde iyi bir kemik remodelasyonu olduğunu ortaya çıkardı.

Sonuç: Her ne kadar FSOD vakalarının çoğu asemptomatik olsa da, enfekte olursa belirtilere neden olabilirler. Semptomatik vakalarda, sekestr gözlendikten sonra cerrahi müdahale yapılması gereklidir. Bu vakada medikal tedavi ve cerrahi girişimle beraber iyileşmenin sorunsuzca gerçekleştiği rapor edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Florid Sementoosseöz Displazi, Osteomyelit, L-prf

P-416**Management of an infected Florid Cementoosseous Dysplasia: A Case Report***Eren Özil¹, Gözde Özköylü², Ahmed Alrikabi¹, Malik Shrinov¹, Burcu Baş¹*¹Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Samsun²Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Samsun

Purpose: FCOD is a benign lesion in the jaws. It is usually asymptomatic. However, when opened into the oral cavity, it may become infected and cause serious bone destruction. The aim of this case report is to present a surgical effect of L-PRF on wound healing in the treatment of infected FCOD lesion.

Case: 50-year-old female patient was referred to our department with a complaint of mild pain in the right posterior region of mandible for 3 months. Her medical history was unremarkable. There has been no history of antiresorptive or immunosuppressive drug usage. The patient was using the same partial denture for about 9 years. She was complained about pain while eating for about 3 months. Intraoral examination revealed an ulcerative lesion at the right posterior region of mandibular alveolar crest with an exposed bone. Panoramic radiograph showed bilateral multiple radiopaque masses in the posterior region of the mandible. Based on the clinical examination and radiographic evaluation the initial diagnosis was made as infected FSOD. Medical treatment with antibiotics was started and the patient informed about irrigation of lesion. We preferred 150mg clindamycin tablets 4 times daily for one month. Local irrigation with batticon gargle mixed with half a glass of saline was done during the follow-up visits. 2 months after sequestrum was radiologically distinguished. Under local anesthesia, the necrotic bone was removed. PRF (L-PRF) were applied to the defect site in order to facilitate tissue healing. Due to the tissue defect, the wound could not be closed primarily. The patient was prescribed anti-inflammatory drug and chlorhexidine mouth rinse. The wound was healed completely 15 days after the operation. After 6 months OPG image revealed a good bone remodeling in the defect region.

Conclusion: Although the majority of cases of FSOD are asymptomatic, they could cause symptoms if they infected. In symptomatic cases, it was necessary to perform surgical intervention after bone sequestrum was observed. In this case, report healing was occurred uneventfully with medical treatment combined with surgical intervention.

Keywords: Florid Cementoosseous Dysplasia, Osteomyelitis, L-prf

P-417**Diş Hekimlerinin Enfeksiyon Ve Korunmaya Yönelik Algıları***Burak Buldur, Aylin Güner, Fatih Oznurhan*

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Sivas

Amaç: Diş hekimliği enfeksiyona maruz kalma yönünden riskli bulunan bir meslektir. Bu çalışmanın amacı diş hekimlerinin enfeksiyona maruz kalma ve korunma yöntemleri konusundaki algı ve tutumlarını saptamaktır.

Yöntem: Kolay ulaşılabilir ornekleme ile kesitsel tarzda hazırlanan bu çalışmada, çalışma grubu Sivas ilinde çalışan 149 diş hekiminden oluştu. Veri toplama aracı olarak, geçerliği sınanmış bir anket formu kullanıldı. Veriler tanımlayıcı istatistik, varyans analizi ve ki-kare testleri ile istatistiksel olarak incelendi.

Bulgular: Katılımcıların en sık karşılaştığı bulaşıcı hastalıklar Hepatit B ve üst solunum yolu enfeksiyonları olarak bulundu. Katılımcıların en sık maruz kaldığı bulaş yolu kan ve tükürük sıçraması ile kesici alet yaralanması olarak görüldü. Enfeksiyon korunmak için en çok tercih edilen ekipmanlar ise maske, eldiven ve siper olarak görüldü. Katılımcıların %40.6' sının Hepatit b aşısı yaptırmadığı saptandı.

Sonuç: Diş hekimlerinin enfeksiyona maruz kalma ve korunma yöntemleri ile ilgili sınırlı bilgi sahibi oldukları sonucuna varıldı. Diş hekimlerinin enfeksiyona maruz kalma ve korunma yöntemleri konuları hakkındaki sürekli eğitime ihtiyaçları gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: diş hekimi, enfeksiyon, korunma

P-417**Perceptions of Dentists About Infection and Prevention***Burak Buldur, Aylin Güner, Fatih Oznurhan*

Sivas Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Sivas

Aim: Dentistry is a profession that is found to be risky for infection. The aim of this study was to determine the perception and attitudes of dentists about infection exposure and prevention methods.

Methods: In this cross-sectional study, the sample consisted of 149 dentists working in Sivas. A validated questionnaire was used as data collection tool. Data were analyzed statistically by descriptive statistics, analysis of variance and chi-square tests.

Results: The most common infectious diseases were hepatitis B and upper respiratory tract infections. The most common route of transmission was blood and salivary splashes and cutting tool injuries. The most preferred equipment to protect the infection was mask, glove and shield. 40.6% of the participants did not receive hepatitis b vaccine.

Conclusion: It was concluded that dentists have limited knowledge about infection exposure and prevention methods. Dentists need ongoing training in infection exposure and prevention methods.

Keywords: dentist, infection, prevention

P-418**Gingivektomi ve Kemik Rezeksiyonu ile Klinik Kron Boyunun Uzatılması***Elif Selin Üçer, Mahmud Afandiyev, Murat Akkaya*

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Klinik kron boyunun yapılacak restorasyon için yetersiz olduğu durumlarda, bu bölgede yapılacak restorasyonların estetiğini, dayanıklılığını arttırmak ve restorasyonların periodontal dokularla sağlıklı ilişkisinin sağlanabilmesi amacıyla klinik kron boyu uzatma yöntemleri sıklıkla kullanılmaktadır. Bu olgu raporunda periodontal cerrahi yöntemleriyle yetersiz olan klinik kron boyları uzatılan ve sonrasında protetik tedavisi tamamlanan hastanın tedavi yaklaşımının sunulması amaçlanmaktadır.

Olgu: 40 yaşındaki sistemik olarak sağlıklı kadın hasta üst çene anterior bölge diş eksiklikleri nedeniyle daha önce kullanmakta olduğu sabit protezini yenilemek isteğiyle fakültemizin protez bölümüne başvurmuştur. Klinik kron boyunun yetersizliği nedeniyle multidisipliner yaklaşım önerilmiş ve periodontal cerrahi ile tedavisi planlanmıştır. Radyografik ve klinik muayene yapıldıktan sonra ameliyat öncesi klinik parametreler (cep derinliği, biyolojik genişlik, kemik seviyesi) ölçülmüştür. Gerekli olan kron boyu belirlenmiştir. Lokal anestezi altında ilk önce gingivektomi yapılmış, daha sonra klinik olarak yeterli kron boyunu sağlayabilmek amacıyla mukoperiostal flep kaldırılarak, rond frezle osteotomi ve osteoplasti uygulanmıştır ve el aletleri kullanılarak kök düzlemesi yapılmıştır. Flep 3-0 ipek suturele sabitlenmiştir. Hastanın birinci ve ikinci haftada diyeti iyileşmesi kontrol edilmiştir. İyileşme tamamlandıktan sonra (6 hafta sonra) hastanın protetik tedavisi devam etmiştir.

Sonuç: Multidisipliner yaklaşımlar ile mevcut dişler ağızda tutularak hastanın tedavisi, estetik ve fonksiyonel olarak tamamlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: gingivektomi, kron boyu uzatma, osteotomi, osteoplasti

P-418**Clinical Crown Lengthening with Gingivectomy and Bone Resection***Elif Selin Üçer, Mahmud Afandiyev, Murat Akkaya*

Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Ankara

Aim: Clinical crown lengthening methods are frequently used to increase aesthetics, durability and to provide the healthy relationship of restorations with periodontal tissues in the case of clinical crown length is inadequate for restoration. Orthodontical, surgical eruption and periodontal surgery are main crown lengthening procedures. In this case report it was aimed to present multidisciplinary approach for lengthening procedure.

Case: 40-year-old systemically healthy female patient attended to department of prosthodontics for renewal of her fixed prosthesis. A multidisciplinary approach was planned including periodontal surgery and prosthetic restoration. After radiographic and clinical examinations, preoperative clinical parameters (pocket depth, biologic width, bone level) were measured. The required crown length was determined. First gingivectomy procedure was performed under local anesthesia, then mucoperiostal flap raised in order to provide clinically adequate crown length, osteotomy and osteoplasty were applied with rond drill and root planning was made by using hand tools. The flap was sutured with 3-0 silk suture. The gingival healing was controlled first and second weeks. After the soft tissue healing was completed, the patient's fixed prosthesis were renewed.

Conclusion: The treatment of the patient with multidisciplinary approaches has been completed aesthetically and functionally.

Keywords: gingivectomy, crown lengthening, osteotomy, osteoplasty

P-419**Maksillada Oral Fibroepitelyal Polip***Sefa Çolak, Mustafa Sami Demirsoy, Serkan Yıldız, Mehmet Kemal Tümer*

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Tokat

Objective: Fibroepitelyal polip, epidermin ve dermal fibrovasküler dokunun polipoid büyümesidir. Fibroepitelyal polipler genellikle yaşamın dördüncü on yılında ortaya çıkan benign, mezenkimal lezyonlardır. Bu polipler en yaygın ağız boşluğu ve genitouriner bölgede bulunmaktadır ve genellikle 5 cm'den küçüktür.

Case: Herhangi bir sistemik hastalık öyküsü bulunmayan 51 yaşındaki erkek hasta oral mukozada dental ark üzerinde yumuşak doku büyümesi ile kliniğe başvurdu. Yapılan klinik muayenede, premolar diş bölgesinde, sert kıvamda ve yüzeyi parlak saplı lezyon gözlemlendi. İnsizyonel biyopsi sonucunun fibroepitelyal polip gelmesi üzerine lezyon lokal anestezi altında total eksizyon gerçekleştirildi ve lezyon komşuluğundaki diş kökü çıkarıldı. Hastanın takipleri devam etmektedir ve postoperatif herhangi bir komplikasyon gözlenmemiştir. Takiplerinde nüks bulguları gözlenmemiştir.

Conclusion: Fibroepitelyal polip benign bir yumuşak doku lezyonudur. Büyük boyutlara ulaştığı durumlarda malign lezyonlarla karıştırılabilir veya yanlış tanı alabilir. Özellikle büyük boyuttaki lezyonlarda insizyonel biyopsi yapılması tanı ve tedavi protokolünün belirlenmesinde önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Fibroepitelyal polip, oral mukoza, maksilla

Oral Fibroepithelial Polyps in Maxilla*Sefa Çolak, Mustafa Sami Demirsoy, Serkan Yıldız, Mehmet Kemal Tümer*

Tokat Gaziosmanpaşa University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Tokat

Objective: Fibroepithelial polyp is the polypoid growth of the epidermis and dermal fibrovascular tissue. Fibroepithelial polyps are benign lesions of mesenchymal origin, generally occurring in the fourth decade of life. These polyps are most common in the oral cavity and in the genitourinary region and are usually less than 5 cm.

Case: A 51 years old male patient without any history of systemic disease presented to the clinic with soft tissue growth on the dental arch in oral mucosa. In the clinical examination, the lesion with a stiff consistency and shiny handle was observed in the premolar tooth area. Incisional biopsy showed that the lesion fibroepithelial polyps. The lesion was excised under local anesthesia and lesion-associated tooth root was extracted. The patient's follow-up continues and no postoperative complications were observed. There were no signs of recurrence at follow-up.

Conclusion: Fibroepithelial polyp is a benign soft tissue lesion. When it reaches large sizes, it can be confused with malignant lesions or misdiagnosed. Especially, incisional biopsy in large lesions is important in determining the diagnosis and treatment protocol.

Keywords: Fibroepithelial polyp, oral mucosa, maxilla

P-420**İmmatür Bir Dişin Trombositten Zengin Fibrin ile Tedavisi: Olgu Raporu**

Neda Mojarrab, Handan Çelik, Ceren Pamuk, Nazan Ersin

Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı, trombositten zengin fibrin (PRF) kullanarak açık apeksli bir premolara uygulanan rejeneratif endodontik tedavinin 6 aylık klinik ve radyolojik sonuçlarını değerlendirmektir.

Olgu Sunumu: Kliniğimize başvuran 11 yaşındaki sağlıklı erkek çocuk hastanın, klinik ve radyografik bulgularına dayanarak, mandibular ikinci premolarına (45) aşırı kron harabiyeti ile pulpa nekrozu tanısı konuldu. Geniş açık apeks dikkate alındığında, PRF ile rejeneratif endodontik tedavi uygulaması tercih edildi. Endodontik giriş kavitesi hazırlandıktan sonra nekrotik pulpa uzaklaştırıldı. Kanal 20 ml %1'lik sodyum hipoklorit ve 20 ml distile su ile irrigate edildi. Ardından kök kanalına kalsiyum hidroksit yerleştirildi. Sonraki seansta ilaveten 20 ml %17'lik EDTA (Etilendiamin Tetraasetik Asit) kullanıldı ve kağıt konlarla kurutuldu. Apekten 15'lik K tipi eğe ile 2 mm taşarak, kökün koronal üçlüsüne kadar kanama sağlandı. Hastanın önceden santrifüjlenmiş kanından fibrin dokusu elde edildi ve plugger ile kanala yerleştirildi. Mineral Trioksit Agregat (MTA Angelus, Hollanda) doğrudan PRF üzerine yerleştirildi ve kanal ağzı 2 mm cam iyonomer siman (Ketac Cem, 3M ESPE,Almanya) ile kapatıldı ve sonunda kompozit onley (GC Gradia Plus, Tokyo, Japonya) ile restore edildi. Hasta 1,3 ve 6. aylarda kontrollere çağrıldı.

Sonuç: Altıncı ayda yapılan klinik ve radyografik muayene sonucunda perküsyona duyarlılık bulunmadı ve kök gelişimi ve apikal kapanmanın devam ettiği gözlemlendi. Rejeneratif endodontik tedavi çocuklarda nekrotik immatür dişler için umut verici bir alternatif olarak önerilebilir. Ancak, uzun dönem takipli çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: İmmatür Diş, MTA, Rejeneratif Endodontik Tedavi

P-420**The Use of Platelet-Rich Fibrin in the Treatment of an Immature Tooth: A Case Report**

Neda Mojarrab, Handan Çelik, Ceren Pamuk, Nazan Ersin

Ege University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İzmir

Aim: The aim of this case report was to asses the 6 months clinical and radiological outcome of a regenerative endodontic treatment in a premolar with an open apex using Platelet Rich Fibrin(PRF).

Case - Report: An 11 year old healthy boy reffered to our clinic and based on his clinical and radiographical findings, a diagnosis of pulp necrosis with a severe crown damage to his second premolar (45) was established. Taking into consideration the wide-open apex, regenerative endodontic treatment with PRF was preferred. After preparing an endodontic access cavity, the necrotic pulp was removed. The canal was irrigated with 20 ml of 1% sodium hypochlorite and 20 ml of distilled water. Calcium hydroxide was then placed in the root canal. At the following session 20 ml of 17% Ethylene Diamine Acetic Acid (EDTA) was used additionally and dried with paper points. The bleeding was provided up to the coronal triad of the canal by 2mm over-instrumentation of the apex with a 15 K type file. From the patient's pre-centrifuged blood, fibrin tissue was obtained and placed in the canal by plugger. Mineral Trioxide Aggregate (MTA Angelus, The Netherlands) was placed directly on PRF. The root canal entrance was sealed with a 2mm glass ionomer cement (KETAC CEM, 3M ESPE, Germany) and finally restored with a composite onlay (GC GRADIA PLUS, Tokyo, Japan). The patient was recalled at 1, 3 and 6 months.

Conclusion: Clinical and radiographical examinations of 6 months revealed no sensitivity to percussion and further root development and continued apical closure were observed. Regenerative endodontic treatment could be suggested as a promising alternative for necrotic immature tooth in children. However, long-term follow-up studies are needed.

Keywords: Immature Tooth, MTA, Regenerative Endodontic Treatment

P-421**Asimetrik Diastemaların Kompozit Rezine İle Estetik Rehabilitasyonu***Tuğba Nur Kalender, Ecem Doğan, Begüm Büşra Cevval Özkoçak*

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Özellikle anterior bölgede, farklı sebeplerden dolayı oluşmuş dişler arasındaki boşluklara sıklıkla rastlanmaktadır. Bu olgu sunumunda maksilla ve mandibuladaki asimetrik diastemalara sahip 27 yaşındaki bayan hastanın direk kompozit rezin ile restorasyonu anlatılmaktadır.

Materyal-Metod: 27 yaşındaki bayan hasta maksiller ve mandibular anterior dişlerindeki diastemalardan kaynaklanan estetik şikayeti nedeniyle kliniğimize başvurmuştur. Sistemik bir hastalığı bulunmayan hastamızın radyolojik ve klinik muayenesi yapıldı. Hastaya uygulanabilecek tedavi seçenekleri hakkında bilgi verildi ve hasta; hızlı ve düşük maliyetli olması sebebiyle kompozit rezin ile direk restorasyonu tercih etti. Dişler üzerinde herhangi bir preparasyon yapılmadı. Restorasyon bağlantısında total etch adeziv sistem (3M Espe Single Bond 2) kullanıldı. Tek seansta direk kompozit (Tokuyama Estelite Sigma Quick, Japan) ile restorasyonlar tamamlandı. Hasta 2 hafta sonra kontrol için çağrıldı.

Bulgular: Hastaya oral hijyen motivasyonu verildi. 6 aylık takip randevusu oluşturuldu.

Sonuçlar: Direkt kompozit rezin restorasyonlar, özellikle anterior bölgede yapılacak estetik uygulamalarda, klinik olarak en konservatif seçeneklerden biridir. Diş yüzeyinde herhangi bir preparasyon gerektirmeyen direkt kompozit rezin uygulamalar, tek seansta estetik sonuç elde edilmesi ve restorasyonun tekrarlanabilir olması nedeniyle tercih edilmektedirler.

Anahtar Kelimeler: Diastema, Direk Kompozit Restorasyon, Estetik

P-421**Aesthetic Rehabilitation of Asymmetric Diastemas with Composite Resin***Tuğba Nur Kalender, Ecem Doğan, Begüm Büşra Cevval Özkoçak*

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Bolu

Aim: Diastemas between the teeth formed for different reasons, especially in the anterior region, are frequently encountered. In this case report, we describe the restoration of diastemas in a 27-year-old female patient by direct composite resin.

Materials-Methods: A 27-year-old female patient referred to our clinic due to esthetic complaints caused by diastemas of the maxillary and mandibular anterior teeth. Radiological and clinical examination was performed in our patient who had no systemic disease. Information about the treatment options available to the patient and the patient preferred direct restoration with a composite resin because of its fast and low cost. No preparation was performed on the teeth. Total etch adhesive system (3M Espe Single Bond 2) was used for restoration adhesion. Restoration completed with direct composite (Tokuyama, Estelite Sigma Quick, Japan) resin at single visit. The patient was called for control 2 weeks later.

Results: Oral hygiene motivation was given the patient. A 6-month follow-up appointment was made.

Conclusions: Direct composite resin restorations are one of the most conservative options in aesthetic applications especially in the anterior region. Direct composite resin applications, which do not require any preparation on the tooth surface, are preferred because of the aesthetic result in one session and the reproducibility of the restoration.

Keywords: Aesthetic, Diastema, Direct Composite Restoration

P-422**Periodontal Açıdan Umutsuz Dişlerin Replantasyon İle Tedavisi: Olgu Sunumu***Nisa Nur Dinçer, Fatma Uçan Yarkaç*

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Diş reimplantasyonu, periodontal cerrahi ve/ya endodontik tedavilerin mümkün olmadığı durumlarda, umutsuz prognozlu dişler için tercih edilen bir tedavi seçeneğidir. Bu prosedür protez/implant tedavisi veya diş çekimi yerine tercih edilerek diş çekimi sonrası oluşabilecek estetik sorunların düzeltimine yardımcı olabilir. Bu olgu sunumunun amacı, ileri periodontal yıkım görülen maksiller anterior dişin, çekim seçeneğine alternatif olarak uygulanan reimplantasyon işleminin klinik sonuçlarını değerlendirmektir.

Olgu Sunumu: 56 yaşında erkek hasta sağ maksiller santral dişindeki mobilite şikayetiyle periodontoloji kliniğine başvurdu. Klinik periodontal ve radyografik muayenede sağ maksiller santral dişinde Miller sınıf II mobilite, 10 mm periodontal cep varlığı ve kök apeksine kadar ulaşan ileri periodontal yıkım varlığı gözlemlendi. Endodontik tedavisi yapılmış olan dişin, lokal anestezi altında kaldırılan mukoperiosteal flep ile atravmatik çekimi yapıldı. Çekilen diş üzerindeki nekrotik cement ve periodontal ligament Gracey küretleri ile uzaklaştırıldı ve 5 dakika boyunca tetrasiklin (20 ml salin içinde çözölmüş 500 mg tetrasiklin) çözeltisine yerleştirildi. Daha sonra diş, oluşturan soket içine yerleştirilerek komşu dişlere splintlendi. Postoperatif olarak hastaya anti-inflamatuvar, analjezik ve klorheksidin gargara reçete edildi. Postoperatif dönemde asemptomatik iyileşme gösteren dişin 6. aydaki değerlendirmesinde, yeni kemik formasyonu, sondalama cep derinliğinin azaldığı ve dişin etrafında sağlıklı bir gingiva formu gözlemlendi.

Sonuç: Bu olgu sunumundan elde edilen sonuçlar doğrultusunda reimplantasyon prosedürünün, prognozu ümit vadetmeyen vakalarda diş çekimine alternatif bir tedavi yöntemi olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: periodontal yıkım, replantasyon, umutsuz

Replantation of Periodontally Hopeless Prognosis Teeth as a Treatment Option: Case Report*Nisa Nur Dinçer, Fatma Uçan Yarkaç*

Departman of Periodontology, Necmettin Erbakan University, Konya

Aim: Intentional replantation is a treatment method for patients with periodontally hopeless teeth prognosis when periodontal surgery and/or endodontic treatments are impossible. This procedure may be a treatment option for denture/implant treatment or tooth extraction and may help to prevent aesthetic problems that may occur after the tooth extraction. The aim of this case report is to evaluate the clinical results of the replantation treatment of the maxillary anterior tooth which was observed severe periodontal destruction.

Case: A 60-year-old male patient with complaints of right maxillary central tooth mobility was consulted to periodontology department. Clinical periodontal and radiographic examination revealed the tooth which had Miller's class II mobility, presence of a 10 mm periodontal pocket depth and severe periodontal destruction extending root apex. The tooth, which had endodontic treatment, removed with a mucoperiosteal flap was atraumatic extraction under local anesthesia. The necrotic cement and periodontal ligament on the extracted tooth were removed with Gracey's curettes and placed in a tetracycline solution (500 mg tetracycline dissolved in 20 ml saline) for 5 min. The tooth was placed in the extraction socket and splinted to the adjacent teeth. Postoperatively, the patient prescribed anti-inflammatory, analgesic and chlorhexidine mouthwashes. The 6-month follow up, the tooth was asymptomatic and has decreased the periodontal pocket depth and revealed the new bone formation and a healthy gingiva form was observed around the tooth.

Conclusion: According to the results from this case report, replantation procedure may be an alternative treatment method in order to prevent of periodontally hopeless tooth loss.

Keywords: hopeless, periodontally compromised, replantation

P-423**Ön Bölge Diş Eksikliğinin Adeziv Köprü ile Restorasyonu: Olgu Sunumu***Mine Başan Tosun, Batu Can Yaman, Hatice Tepe*

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Eskişehir

Amaç: Eksik diş varlığında, dişsiz boşluğun giderilmesi için, implant, sabit protez ve hareketli parsiyel protez gibi farklı tedavi seçenekleri uygulanabilir. Fiber ile güçlendirilmiş kompozit köprüler, bu seçeneklere karşı iyi bir alternatif haline gelmiştir. Ön bölgedeki diş eksikliklerinin cam fiberle güçlendirilmiş adeziv köprü uygulamaları ile tedavisi daha ucuz, daha az zaman alan ve konservatif yaklaşımlardır. Bu çalışmanın amacı periodantal problemler nedeniyle kaybedilen alt ön tek diş eksikliklerinin fiber adeziv köprüyle restore edilmesidir.

Yöntem: 36 yaşında kadın hasta 41 numaralı dişinin çekimini takiben estetik ve fonksiyon kaybı şikayeti sebebiyle kliniğe başvurdu. Hastanın radyolojik muayenesinde ilgili bölgede herhangi bir patolojik bir durum izlenmedi. Yapılan değerlendirmede diğer dişlerinde preparasyon istemeyen hastamıza cam fiberle güçlendirilmiş kompozit adeziv köprü yapılmaya karar verildi. Alınan ölçü üzerinde tabakalama yöntemi ile kompozit gövde yapıldı. Dişeti çekilmesi sonucu oluşan estetik kayıp, pembe kompozit (GC, GRADIA PLUS) kullanılarak giderildi. Gövde olarak kullanılacak kompozit diş hastadan elde edilen alçı model üzerinde komşu dişler referans alınarak uyumlandırıldı. #42, #31, #32 numaralı destek dişlerin ve #41 numaralı gövdenin palatinaline rensansiyon olukları açıldı. Gövde ve destek dişler asitle pürüzlendirildikten sonra iki aşamalı self-etch adeziv (Clearfil SE Bond, Kuraray) uygulanıp polimerize edildi. Palatinaldeki oluklara supra-nano dolduruculu kompozit (Estelite Sigma Quick, Tokuyama) yerleştirilip, polimerize edilmeden üzerine uygun uzunlukta kesilmiş olan cam fiber (Interlig, Angelus) yerleştirildi. Polimerizasyon sonrası fiber liflerin üzerini tamamen örtmek için yine supra-nano dolduruculu kompozit (Estelite Sigma Quick, Tokuyama) kullanıldı. Okluzyon kontrolü ve gerekli düzeltmeler yapıldıktan sonra restorasyonun cilası tamamlandı.

Sonuçlar : Cam Fiber ile güçlendirilmiş adeziv köprü uygulaması ile tek diş eksikliğine sahip hastalarda, minimum madde kaybı, tek seansta uygulanabilmesi, ekonomik ve oldukça estetik sonuçlar ile hastaları memnun eden ve klinik açıdan oldukça başarılı bir alternatif tedavi seçeneği olduğu gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Fiber destekli köprü, tek diş eksikliği, estetik

P-423**Restoration of Anterior Missing Tooth with Adesive Bridge: A Case Report***Mine Başan Tosun, Batu Can Yaman, Hatice Tepe*

Eskişehir Osmangazi University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Eskişehir

Aim: Different options such as implant, fixed prosthesis and removable partial prosthesis can be applied to remove toothless cavity in the presence of missing teeth. Fiber reinforced composite bridges can be a conservative treatment option as alternative to these options. Treatment of tooth deficiencies in the anterior region with glass fiber reinforced adhesive bridges is cheaper, less time consuming and conservative approaches. The purpose of study is to restore the lower anterior tooth missing due to periodantal problems with fiber adhesive bridge.

Materials&Methods: 36 years-old female patient was applied to the clinic with complaint of aesthetics and function missing following the tooth #41 extraction. No pathological condition was observed in the radiographic examination. In the evaluation, it was decided to construct a glass fiber reinforced composite adhesive bridge to our patient who didn't want any other teeth preparation. Composite body was constructed by stratification method on the measurement. The aesthetic loss caused by gingival recession was removed using pink composite (GC, GRADIA PLUS). On the gypsum model obtained, composite tooth to be used as a pontic was trimmed and adjusted with respect to the neighboring teeth. Palatal retention grooves were prepared on the palatal surfaces of the abutment teeth #42, #31, #32 and pontic #41. After the pontic and abutment teeth were etched with phosphoric acid, two-step self-etch adhesive (Clearfil SE Bond, Kuraray) was applied and polymerized. The supra-nano-filled composite was then placed on the palatal grooves. Before the polymerization of the composite an appropriate length of glass fiber (Interlig, Angelus) was cut and placed on the initially placed composite. After the polymerization, the supranano-filler composite was used to completely seal the exposed fibers and the grooves. Once the occlusion has been checked and necessary adjustments have been made, the polishing of the restoration was completed.

Conclusion: Treating single-tooth missing patients, it has been observed that glass fiber-reinforced composite adhesive bridge application, which can be applied in a single session and provides economical and quite aesthetic results, is a highly successful alternative treatment option.

Keywords: Fiber reinforced bridge, missing tooth, aesthetics

P-424**Keratinize Doku Ogmentasyonu Ve Olası Dişeti Çekilmelerinin Önlenmesinde Submarjinal Serbest Dişeti Grefti: Olgu Sunumu***Nisa Nur Dinçer, Fatma Uçan Yarkaç*

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Yetersiz keratinize dişeti varlığına bağlı oluşan dişeti çekilmelerinin tedavisinde dişeti ogmentasyon prosedürleri uygulanır. Dişeti ogmentasyon prosedürleri arasında en çok tercih edilen yöntem serbest dişeti greftidir. Bu olgu sunumunun amacı, keratinize diş eti miktarını ve vestibül derinliği arttırmak, mukogingival stresi elimine etmek ve dokuların ideal fonksiyonunu sağlamak amacıyla öngörülebilir sonuçları olan serbest diş eti grefti prosedürüyle yapılan tedavinin klinik sonuçlarını değerlendirmektir.

Olgu Sunumu: 50 yaşında, kadın hasta rutin periodontal tedavisi gereksinimi nedeniyle kliniğimize başvurdu. Faz I periodontal tedavisinin tamamlanan hastanın mandibular anterior bölgesinde keratinize diş eti yetersizliği ve sığ vestibül sulkus varlığı tespit edildi. Hastaya lokal anestezi altında önce vestibül derinleştirme yapıldı, daha sonra alıcı yatak hazırlanarak palatal bölgeden elde edilen (27*5mm) serbest diş eti grefti 5.0 poliprolen suture ile alıcı bölgeye submarjinal olarak sütüre edildi ve stabilizasyonu sağlandı. Hastaya postoperatif klorheksidin gargara ve analjezik reçete edildi. Operasyon sonrası verici ve alıcı bölgelerde komplikasyonsuz bir iyileşme süreci gerçekleşti. Hasta 2 hafta, 1 ay ve 6 ay sonra değerlendirildi. Mukogingival stresin elimine edildiği, keratinize diş eti genişliğinin, vestibül sulkus derinliğinin ve hastanın fırçalama etkinliğinin arttığı gözlemlendi.

Sonuç: Keratinize doku miktarının ve vestibül derinliğinin artırılmasında, mukogingival stresin elimine edilmesinde ve olası dişeti çekilmelerinin önlenmesinde submarjinal serbest dişeti grefti prosedürünün başarılı bir tedavi yaklaşımı olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: keratinize doku, serbest diş eti grefti, vestibuler sulkus derinliği

P-424**Submarginal Free Gingival Graft for Augmentation of Keratinized Tissue and Prevention of Possible Gingival Recession: Case Report***Nisa Nur Dinçer, Fatma Uçan Yarkaç*

Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Konya

Aim: Gingival augmentation procedures are applied in the treatment of gingival recessions which the lack of keratinized gingival width. The most common technique for gingival augmentation procedure is the free gingival graft. The aim of this case report was to assess the clinical results of submarginal free gingival graft procedure which has predictable results for increasing the amount of keratinized gingival width and vestibular sulcus depth, to eliminate mucogingival stress and provide the ideal function of tissues.

Case: A 50-year-old female patient presented to the periodontology clinic because of the need for periodontal treatment. Inadequate keratinized gingival width and shallow vestibular sulcus were detected in the mandibular anterior region of the patient which was performed phase I periodontal treatment. Firstly, under local anesthesia, vestibular deepening operation was made and then a recipient bed was prepared on the experimental site, and a free graft was harvested from the palate (27 * 5 mm) was sutured with 5.0 polypropylene suture material to the experimental site as submarginal and immobilized. The patient was prescribed chlorhexidine mouthwash and analgesic, postoperatively. There was no complication in the donor and recipient regions after the operation and observed acceptable improvement. The patient was evaluated after 2 weeks, 1 month and 6 months. There was observed that There was observed that eliminated of mucogingival stress, increased keratinized gingival width, and vestibular sulcus depth, also improved of brushing efficacy.

Conclusion: Submarginal free gingival graft procedure is considered to be a successful treatment approach to increase the amount of keratinized tissue width and vestibular sulcus depth, eliminate of mucogingival stress and prevention of possible gingival recession.

Keywords: free gingival graft, keratinized tissue, vestibular sulcus depth

P-425**Maksiller Sinüste Radiküler Kist Olgusu**

Sefa Çolak, Ahmet Altan, Mustafa Sami Demirsoy, Serkan Yıldız

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Tokat

Giriş: Odontojenik kistler etiyolojilerine göre genel olarak gelişimsel ve inflamatuvar olmak üzere iki sınıfa ayrılmaktadır. Enflamatuvar odontojenik kistler arasında gözlenen radiküler kistler, çenelerin en yaygın gözlenen odontojenik kistleridir. Diş pulpasının nekrozu ve enfeksiyonundan kaynaklanır. Klinik olarak lezyon genellikle asemptomattır. Genel şikâyet yavaş gelişen ağrısız şişlik şeklindedir. Radyografik olarak iyi sınırlı, uniloküler ya da multiloküler, radyolusens bir görüntü vermektedir. Radiküler kistlerin posterior maksillada gözlenme insidansı çenelerin diğer bölgelerine göre daha düşüktür.

Olgu Sunumu: Herhangi bir sistemik hastalık öyküsü bulunmayan 32 yaşındaki erkek hasta sol maksilla posterior bölgede ağrı şikâyeti ile kliniğe başvurdu. Radyografik muayene sonucunda, sol maksiller birinci molar diş köküyle ilişkili uniloküler radyolusens lezyon gözlemlendi. Radiküler kist ön tanısı ile hasta genel anestezi altında opere edildi. İlişkili dişin çekimi gerçekleştirildi, çekim soketi genişletildi ve kistik lezyon çekim boşluğundan enükle edildi. Histopatolojik inceleme sonucu lezyonun radiküler kist olduğu doğrulandı. Postoperatif dönemde herhangi bir komplikasyon gözlenmedi. Hastanın takipleri devam etmektedir.

Tartışma: Yavaş ve ağrısız büyüme ile karakterize radiküler kistler kemikte ekspansiyon, kök rezorbsiyonu, dişlerde mobilite ve yer değiştirme gibi semptomlara neden olabilir. Radiküler kistlerde tedavi seçenekleri dekompresyon, enükleasyon ya da kombine tedavi şeklindedir. Mevcut vakada enükleasyonun uygulanmasına karar verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Çene Kemigi Kistleri, Maksiller Sinüs, Radiküler Kist

P-425**Radicular Cyst Case in Maxillary Sinus**

Sefa Çolak, Ahmet Altan, Mustafa Sami Demirsoy, Serkan Yıldız

Tokat Gaziosmanpaşa University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Tokat

Objective: Radiology. Radicular cysts observed among inflammatory odontogenic cysts are the most common odontogenic cysts of the jaws. It is caused by necrosis and infection of the dental pulp. Clinically, the lesion is usually asymptomatic. The general complaint is a slowly developing painless swelling. Radiographically, it presents a well-circumscribed, unilocular or multilocular radiolucent image. The incidence of radicular cysts in the posterior maxilla is lower than in other regions of the jaws.

Case: A 32 year old male patient with no history of systemic disease was referred to the clinic with pain in the left maxillary posterior region. Radiographic examination showed unilocular radiolucent lesion associated with the left maxillary first molar tooth root. The patient was operated under general anesthesia. The extraction of the associated tooth was performed, the extraction socket was enlarged and the cystic lesion was enucleated from the extraction cavity. Histopathological examination confirmed that the lesion was a radicular cyst. No complications were observed in the postoperative period. The follow-up of the patient is still ongoing.

Conclusion: Radicular cysts characterized by slow and painless growth can cause symptoms such as bone expansion, root resorption and mobility. Treatment options for radicular cysts include decompression, enucleation or combined therapy. In the present case it was decided to apply enucleation.

Keywords: Jaw Cysts, Maxillary Sinus, Radicular Cyst

P-426**Üst Keser Dişler Arasındaki Diastemanın Kompozit Rezin ile Restorasyonu***Musa Acartürk, Suzan Cangül*

Dicle Üniversitesi Faculty of Dentistry, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Diyarbakır

Amaç: Dişlerin proksimal yüzeylerinin birbirleriyle temas etmemesi durumu diastema olarak adlandırılır. Bu durum özellikle anterior bölgede hastanın estetik kaygılar duymasına neden olmaktadır. Aralarında diastema bulunan dişlerin proksimal yüzeylerine direkt kompozit rezin uygulanmasıyla bu bölgedeki diastema mesafeye bağlı olarak daraltılabilir hatta kapatılabilir. Bu olgu sunumunda üst anterior dişler arasındaki polidiastemanın direkt kompozit rezin uygulaması ile kapatılması planlanmıştır.

Olgu Sunumu: 30 yaşındaki kadın hasta üst anterior dişlerinin arasında bulunan polidiastemanın kapatılması için kliniğimize başvurdu. Alınan anamnezde herhangi bir sistemik rahatsızlığının olmadığı öğrenildi. Çekilen radyografiler sonucunda herhangi bir çürük lezyonu ve patolojik bulgu saptanmadı. Hastaya tedavi seçenekleri konusunda bilgi verildi. Hastanın beklentileri ve ekonomik koşulları da göz önünde bulundurularak direkt kompozit rezin ile tedavi edilmeye karar verildi. İlk olarak diş yüzeylerindeki dental plak elimine edildi. Ardından mine pürüzlülüğünü artırmak için K-ETCHANT Syringe (Kuraray, JAPONYA) ile asitleme işlemi yapıldı. 7. nesil bonding ajan (Tokuyama Bond Force 2, JAPONYA) uygulamasının ardından A1 kompozit rezin (Clearfil Majesty Esthetic, Kuraray) kullanılarak restorasyon işlemi bitirildi. Polijaj işlemlerinin (Sof-lexdisc, 3M-ESPE, ABD) yapılmasının ardından restorasyon tamamlandı.

Sonuç: Çeşitli sebeplerle meydana gelen diastemaların kapatılmasında; tek seansta tamamlanabilir olması, yüz güldürücü sonuçlar vermesi, estetik beklentileri karşılması ve ekonomik olarak uygun olması nedeniyle kompozit rezinler kullanılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Diastema, Kompozit, Restorasyon

P-426**Restoration of Diastema Between Upper Incisive Tooth with Composite Resin***Musa Acartürk, Suzan Cangül*

Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Diyarbakır

Objective: Diastema is the condition where the proximal surfaces of the teeth do not come into contact with each other. This causes the patient to have aesthetic concerns especially in the anterior region. The diastema in this region can be narrowed or even closed depending on the distance by applying direct composite resin to the proximal surfaces of the teeth with diastema between them. In this case report, it is planned to close the polidiastema between the upper anterior teeth by direct composite resin application.

Case Presentation: A 30-year-old female patient was admitted to our clinic for closure of polidiastema between her upper anterior teeth. In the anamnesis, it was learned that there was no systemic disorder. Radiological findings showed no caries lesions and pathological findings. The patient was informed about the treatment options. It was decided to be treated with composite resin directly considering the expectations and economic conditions of the patient. First, dental plaque on the tooth surfaces was eliminated. Subsequently, acidification was carried out with K-ETCHANT Syringe (Kuraray, JAPAN) to increase enamel roughness. After the application of 7th generation bonding agent (Tokuyama Bond Force 2, JAPAN), the restoration process was completed using A1 composite resin (Clearfil Majesty Esthetic, Kuraray). After the polishing process (Sof-lexdisc, 3M-ESPE, USA), the restoration was completed.

Conclusions: For the closure of diastemias due to various reasons; composite resins are used since they can be completed in a single session, give satisfactory results, meet aesthetic expectations and are economically suitable.

Keywords: Diastema, Composite, Restoration

P-427**Diş Hekimlerinin Sistemik Acil Durumlar Konusundaki Algı Ve Tutumları**

Burak Buldur, Sümeyye Erdem, Esra Oğuz, Arife Kaptan

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Sivas

Amaç: Bu çalışmanın amacı diş hekimlerinin sistemik acil durumlar (SAD) konusundaki algı ve tutumlarını ölçmektir.

Yöntem: Kesitsel tarzdaki bu çalışma, kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemi ile seçilen Sivas ilinde çalışan pratisyen diş hekimleri ve farklı branşlardaki uzman diş hekimlerinden oluşan 159 diş hekimi ile yapıldı. Veri toplama aracı olarak benzer anketlerin ve çalışmaların incelenmesi ve revize edilmesiyle oluşturulan bir anket formu geliştirildi. Anket formu toplam 10 sorudan oluşmaktadır Veriler tanımlayıcı istatistik, ki-kare testi ile istatistiksel olarak incelendi.

Bulgular: Diş hekimlerini SAD'a yönelik özyeterliklerinin düşük olduğu görüldü. Katılımcıların %82,6' sı yeterli eğitim almadığını düşünmektedir. Katılımcıların %85,7'si SAD konusunda sürekli eğitimin gerektiğini düşündüklerini belirtmiştir. Katılımcıların %46,4'ü SAD arasında en çok senkop ile karşılaştıklarını belirtirken, en yeterli oldukları durumlar olarak senkop ve epileptik nöbet olduğunu belirtmişlerdir.

Sonuç: Sivas ilindeki diş hekimleri SAD konusunda düşük özyeterlik göstermelerine rağmen, SAD'a yönelik algı ve tutumları, diş hekimlerinin SAD konusunda daha fazla eğitim alması gerektiği yönünde oluşmuştur.

Anahtar Kelimeler: acil, diş hekimliği, sistemik acil durumlar

P-427**Perceptions and Attitudes of Dentists About Systemic Emergencies**

Burak Buldur, Sümeyye Erdem, Esra Oğuz, Arife Kaptan

Sivas Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Sivas

Aim: The aim of this study was to measure the perceptions and attitudes of dentists about systemic emergencies (SE).

Method: This cross-sectional study was conducted with 159 dentists from different dentists and general practitioners working in Sivas province. As a data collection tool, a questionnaire was developed by examining and revising similar surveys and studies. The questionnaire consisted of 10 questions. Descriptive statistics and chi-square test were used for statistical analysis.

Results: Dentists' self-efficacy towards SAD was found to be low. 82.6% of the participants think that they did not receive enough education. 85.7% of the participants stated that they think that continuous training on SE is required. 46.4% of the participants reported that syncope and epileptic seizures were the most common conditions among SE.

Conclusion: Although the dentists in Sivas show low self-efficacy in SE, their perception and attitudes towards SAD have occurred that dentists should receive more training in SE.

Keywords: emergency, dentistry, systemic emergencies

P-428**Diş Hekimlerinin İlaç Reçeteleme Konusundaki Bilgi, Algı Ve Tutumları***Burak Buldur, İnci Süleymanoğlu, Büşra Aygül*

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Sivas

Amaç: Bu çalışmanın amacı diş hekimlerinin reçeteleme konusundaki bilgi, algı ve tutumlarını ölçmektir.**Yöntem:** Kesitsel tarzdaki bu çalışma, kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemi ile seçilen Sivas ilinde çalışan pratisyen diş hekimleri ve farklı branşlardaki uzman diş hekimlerinden oluşan 158 diş hekimi ile yapıldı. Veri toplama aracı olarak benzer anketlerin ve çalışmaların incelenmesi ve revize edilmesiyle oluşturulan bir anket formu geliştirildi. Anket formu toplam 6 sorudan oluşmaktadır. Veriler tanımlayıcı istatistik, ki-kare testi ile istatistiksel olarak incelendi. **Bulgular:** Diş hekimlerinin dental ağrı ve enfeksiyon durumlarından en çok antibiyotik ve analjezik ilaçları birlikte reçete ettiği görüldü. Katılımcılar analjezik olarak en çok naproksen sodyum reçete ederken, antibiyotik olarak penisilin türevlerini tercih ettikleri bulundu. Katılımcıların %72,4'ü post-op ağrıyı engellemek için analjezik reçete ettiği görüldü.**Sonuç:** Sivas ilindeki diş hekimlerinin ilaç reçeteleme oranlarının yüksek olduğu görülmektedir. Diş hekimlerinin ilaç reçeteleme konusunda daha fazla eğitim alması gerekmektedir.**Anahtar Kelimeler:** antibiyotik, ilaç, reçete**P-428****Knowledge, Perception and Attitudes of Dentists About Prescribing***Burak Buldur, İnci Süleymanoğlu, Büşra Aygül*

Sivas Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Sivas

Aim: The aim of this study was to measure the knowledge, perception and attitudes of dentists about prescribing.**Methods:** This cross-sectional study was conducted with 158 dentists from different dentists and general practitioners working in Sivas. As a data collection tool, a questionnaire was developed by examining and revising similar surveys and studies. The questionnaire consisted of a total of 6 questions. Data were analyzed by descriptive statistics and chi-square test.**Results:** It was observed that dentists prescribed antibiotic and analgesic drugs together mostly for dental pain and infection conditions. The participants were mostly prescribed naproxen sodium as analgesic and penicillin derivatives as antibiotics. 72.4% of the participants were prescribed analgesics to prevent post-op pain.**Conclusion:** It is seen that the rate of prescribing of dentists in Sivas is high. Dentists need more training in prescribing drugs.**Keywords:** antibiotic, drug, prescription

P-429**Yüksek Gülme Hattı Tedavisi Ve 1 Yıllık Takibi: Olgu Sunumu***Dilek Özkan, Elif Öncü*

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Gummy smile; gülme çizgisinin dişeti üzerinde yer alması ve dişeti görünürlüğünün 3mm den fazla olması durumudur. Günümüzde estetik standart olarak, maksiller dişeti görünürlüğünün 1-2mm arasında değiştiği söylenmektedir. Üst dudak normal konumundayken ön dişlerin 2/3 ünü örtmektedir. Gingivektomi, reverse vestibuloplasti, botulinum toksini enjeksiyonları, miyotomi, ortognatik cerrahi, gummy smile tedavisinde kullanılan yöntemlerdendir. Bu olgu sunumunda dişeti görünürlüğünün normal sınırlarda olması için gingivektomi ile kombine reverse vestibuloplasti işlemi uygulanmıştır.

Olgu Sunumu: 43 yaşında, sağlıklı, yüksek gülme hattı şikayeti olan kadın hastaya, lokal anestezi altında kron boyu uzatmak için gingivektomi işlemi uygulandı ve sonrasında reverse vestibuloplasti işlemi uygulandı. Lokal anestezi sonrası gingivektomiden sonra sağ üst molardan başlayarak mukogingival hat hizasında sol üst molara kadar yatay bir insizyon yapıldı. İnsizyona paralel olarak koronalde 5 mm insizyon yapıldı ve her iki paralel insizyon birleştirilecek şekilde 2 vertikal insizyon yapılarak 5mm'lik yarım kalınlık mukozal doku eksize edildi. İki horizontal insizyon kenarları yaklaştırılarak suture edildi. Suturlar 10 gün sonra alındı. Hastadan 7. gün, 14.gün, 1.ay, 3.ay,6. ay, 1.yıl kontrollerde klinik kayıtlar ve fotoğraflar alındı.

Sonuç: Reverse vestibuloplasti işlemi sonucunda vestibüler sulkus derinliğinde azalma olduğu ve kasların çekme kuvveti azalmasına bağlı olarak dudak örtücülüğünün arttığı belirlendi. Gingivektomi ile kombine reverse vestibüloplastisi uygulaması sonucunda gummy smile görüntüsünü elimine edildi ve tedavi sonucunda yüksek hasta tatmini olduğu görüldü. 1 yıl sonunda herhangi bir nüks olmadığı belirlendi.

Anahtar Kelimeler: dişeti, gingivektomi, vestibuloplasti

P-429**High Smile Line Treatment and 1 Year Follow-Up: Case Report***Dilek Özkan, Elif Öncü*

Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Konya

Purpose: Gummy smile; laughing line is located on the gingiva and gingival visibility is more than 3mm. Today, as the aesthetic standard, maxillary gingival visibility is said to vary between 1-2mm. The upper lip covers 2/3 of the anterior teeth in the normal position. Gingivectomy, reverse vestibuloplasty, botulinum toxin injections, myotomy, orthognathic surgery, gummy smile treatment methods are used. In this case report, reverse vestibuloplasty combined with gingivectomy was performed in order to maintain normal gingival visibility.

A Case: A 43-year-old, healthy, female patient complained of a high laughing line, gingivectomy was performed under local anesthesia to extend the crown length and then reverse vestibuloplasty was performed. After local anesthesia, a horizontal incision was made starting from the right upper molar to the upper left molar at the level of the mucogingival line after gingivectomy. A 5 mm incision was made in the coronal parallel to the incision, and two vertical incisions were made so that both parallel incisions were combined, and a 5 mm half thickness mucosal tissue was excised. Two horizontal incisions were sutured with the edges approached. Sutures were removed after 10 days. On the 7th day, 14th day, 1st month, 3rd month, 6th month. Clinical records and photographs were taken in the first month, first year.

Conclusion: As a result of reverse vestibuloplasty, it was determined that the depth of vestibular sulcus decreased and lip coverage increased due to the decrease in the tensile strength of the muscles. In combination with gingivectomy, reverse vestibuloplasty was performed and gummy smile was eliminated and high patient satisfaction was observed. At the end of 1 year there was no recurrence.

Keywords: gingiva, gingivectomy, vestibuloplasty

P-430**Geniş Periapikal Lezyonlu Alt Molar Dişin Yeniden Kanal Tedavisi Ve Takibi***Selin Erinal, Hicran Dönmez Özkan*

Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Aydın

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı, geniş periapikal lezyonlu alt mandibular molar dişin cerrahi olmayan yeniden kanal tedavisini ve bir yıllık vaka takibini sunmaktır.

Yöntem: Sistemik olarak sağlıklı 14 yaşında erkek hasta, şiddetli ağrı ile kliniğimize başvurdu. İntraoral ve radyolojik muayenelerde, sol birinci mandibular molar dişte (#36) yetersiz kanal dolgusu ve geniş periapikal lezyon varlığı saptandı. İlk seansta; eski restorasyon ve kanal dolgu materyalleri uzaklaştırıldı. Elektronik apeks bulucu PropexII (Dentsply Maillefer, Tulsa, OK, Amerika) ile kök kanal uzunlukları belirlendi. Kök kanalları, Protaper Next döner eğe sisteminin (Dentsply, Mailefer) X3 eğesine kadar şekillendirildi. Her eğe arasında 2ml %5,25 lik NaOCl ile irrigasyonu yapıldı. Kanal içi medikament olarak Ca(OH)2 (Calasept, Nordiska Dental, Angelholm, İsveç) uygulandı. Bir hafta sonra yapılan klinik incelemede dişin asemptomatik olduğu gözlemlendi. İkinci seansta; Ca(OH)2 kanaldan uzaklaştırıldıktan sonra, sırasıyla 2 ml %17'lik EDTA, 2ml %5,25'lik NaOCl, 2ml distile su ve 2ml %2'lik klorheksidin uygulanarak son irrigasyon prosedürleri tamamlandı. Kök kanalları, steril kağıt konlar ile kurulandı. Kanalın apikal üçte bir bölgesi MTA (Ortho MTA, Seul, Güney Kore) kanal dolgu maddesiyle; geriye kalan kısmı ise güta-perka ve epoksi rezin esaslı kanal dolgu patı (AH Plus, Dentsply, Almanya) ile dolduruldu.

Bulgular: 1 yıl sonra yapılan klinik muayenede, dişin asemptomatik ve fonksiyonel olduğu gözlemlendi. Radyolojik muayenede ise periapikal lezyonun sınırlarının küçüldüğü ve sert doku oluştuğu gözlemlendi.

Sonuç: MTA'nın sahip olduğu osteoindüktif etki, geniş periapikal lezyonların iyileşmesinde olumlu bir rol oynar.

Anahtar Kelimeler: geniş apikal lezyon, MTA, yeniden kanal tedavisi

P-430**The Non-Surgical Retreatment of a Mandibular Molar with a Large Periapical Lesion***Selin Erinal, Hicran Dönmez Özkan*

Adnan Menderes University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Aydın

Aim: The aim of this case report is to present the non-surgical retreatment of a mandibular molar teeth with a large periapical lesion and 1 year follow-up of this case.

Method: A 14-year-old systemically healthy male patient was referred to our clinic with severe pain. In his intraoral and radiological examinations, insufficient root canal filling and large periapical lesion was detected in the first mandibular left molar (#36). At the first appointment; old restoration and gutta percha remnants were removed. Root canal lengths were determined by PropexII (Dentsply Maillefer, Tulsa, OK, USA) apex locator. Root canals were instrumented with the Protaper Next rotary system (Dentsply, Mailefer) up to X3. During the preparation, the root canals were irrigated with 2 mL of 5.25 % NaOCl between each file. After preparation, calcium hydroxide (Ca(OH)2) was applied as an intracanal medicament. At the second appointment; clinical examination revealed that the tooth was asymptomatic. Ca(OH)2 was removed and the final flush was performed with a sequence of 17% EDTA, 5.25 % NaOCl, distilled water and 2% CHX. Finally, root canals were dried with paper points and the apical third of the root canal obturated with MTA (Ortho MTA, Seoul, Republic of Korea) and the remaining parts of the root canals was obturated with gutta-percha and epoxy resin-based root canal sealer (AH Plus, Dentsply, Germany).

Results: The tooth was asymptomatic and functional at the 1 year follow-up. Periapical radiographs revealed the resolution of periapical lesion and hard tissue formation.

Conclusions: The use of MTA in large periapical lesions has a positive role for healing of the periapical lesions by its osteoinductive potential.

Keywords: large periapical lesion, MTA, retreatment

P-431**Kombine Endodontik-Periodontal Lezyonlu Dişin Kök Kanal Tedavisi***Hülya Karoğlu, Yasemin Haksever*

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Periodonsiyum ve pulpa embriyonik, anatomik ve fonksiyonel ilişkilere sahiptir. Bir dokudaki patolojik değişim diğerini de etkileyebilmektedir. Endodontik ve periodontal hastalıklar birbirinden bağımsız ya da birlikte tek bir dişte tutulum gösterebilirler. Bu olgu sunumunun amacı kombine endodontik-periodontal lezyonlu bir dişin endodontik tedavisinin tamamlanarak prognozunun sunulmasıdır.

Olgu Sunumu: 22 yaşındaki kadın hasta sağ alt arka bölgede dişeti seviyesinde şişlik şikayetiyle kliniğe başvurdu. 46 nolu dişin bukkal dişeti yüzeyinde furkasyon seviyesinde lokalize bir şişlik izlendi. Dişte dikey ve yatay perküsyon duyarlılığına rastlanmadı. Vitalite testlerine negatif cevap alındı. Radyografide iki kökün apikalinde ve furkasyon bölgesinde geniş radyölüsenzi görüldü. Aynı zamanda dişte horizontal kemik kaybı vardı. Kök kanallarının mekanik preparasyonu ve irrigasyonunun ardından Kalsiyum Hidroksit medikamanı yerleştirilerek iki kez birer hafta beklendi. Hasta ara seansta Periodontoloji Kliniğine yönlendirilerek küretaj tedavisi yapıldı. Semptomların geçmiş olduğu son seansta kanallar güta perka ve rezin bazlı kanal patıyla dolduruldu. Hasta 3 ve 6 aylık takibe alındı.

Sonuç: 3 ve 6 aylık takip sonrası hastada klinik olarak herhangi bir semptom olmadığı, cep derinliğinin azaldığı ve radyografik olarak da radyölüsenzinin iyileşmiş olduğu görüldü.

Anahtar Kelimeler: Endodontik tedavi, Kombine lezyon, Periodontal tedavi

P-431**Root Canal Treatment of the Tooth with Combined Endodontic-Periodontal Lesion***Hülya Karoğlu, Yasemin Haksever*

Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Ankara

Aim: Periodontium and pulp have embryonic, anatomical and functional relationships. Pathological changes in one tissue may affect the other. Endodontic and periodontal diseases may be involved in a single tooth independently or together. The aim of this case report is to complete the endodontic treatment of a tooth with combined endodontic-periodontal lesion and to present the prognosis.

Case: A 22-year-old female patient presented to the clinic with swelling at the gum level in the right lower posterior region. A localized swelling was observed on the buccal gingival surface of tooth 46 at the level of furcation. Vertical and horizontal percussion sensitivity was not found. Vitality tests were negative. Radiography showed wide radiolucency at the apical of two roots and furcation area. There was also horizontal bone loss in the tooth. Mechanical preparation of root canals, irrigation and Calcium Hydroxide were placed two weeks after irrigation. The patient was referred to the Periodontology Clinic in the intermediate session and curettage treatment was performed. In the last session, the symptoms were filled with gutta-percha and resin-based canal sealer. The patient was followed up at 3 and 6 months.

Results: After 3 and 6 months of follow-up, the patient had no clinical symptoms, decreased pocket depth and improved radiolucency radiographically.

Keywords: Combined lesion, Endodontic treatment, Periodontal treatment

P-432**Yetersiz Vestibül Derinliği Olan Hastaların Serbest Dişeti Grefti İle Tedavisi: İki Olgu Sunumu***Dilek Özkan, Fatma Uçan Yarkaç*

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Dişlerin etrafındaki keratinize dişeti, periodontal sağlığın sürdürülebilmesi için önemlidir. Keratinize dişeti miktarının yetersiz olması durumunda, ilgili bölgede mukogingival stres ortaya çıkar ve plak kontrolü tam sağlayamayabilir. Periodontal dokularda enflamasyon, diş hassasiyeti ve dişeti çekilmeleri oluşabilir. Bu vaka serisinde keratinize dişeti yetersizliğine bağlı oluşan alt anterior bölgedeki dişeti çekilmelerinin serbest dişeti grefti ile tedavisi amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: Sistemik olarak sağlıklı sigara kullanmayan 38 yaşında Miller Sınıf III dişeti çekilmesi ve 47 yaşında Miller Sınıf I dişeti çekilmesi olan iki bayan hasta estetik şikayetlerle kliniğimize başvurmuştur. Periodontal klinik değerlendirmenin ardından lokal anestezi altında maksiller premolar -molar dişlerin palatinalinden alınan serbest dişeti grefti (12-7 mm) alıcı sahaya yerleştirildi. Greft 5-0 rezorbe olmayan sutur (poliamid) kullanılarak stabilize edildi. Hastalardan başlangıç ve postoperatif 3, 7, 14.gün ve 1, 3, ve 6. ay kontrollerde klinik kayıtlar ve fotoğraflar alındı.

Sonuç: Sunulan bu iki vakada serbest dişeti grefti uygulaması sonrası başarılı bir iyileşme gözlenmiştir. Miller Sınıf I dişeti çekilmesi olan hastada keratinize doku artışı ve tam kök kapaması görüldükçe, Miller Sınıf III dişeti çekilmesi olan hastada keratinize doku miktarı artmış ancak tam kök kapanması sağlanamamıştır.

Anahtar Kelimeler: dişeti çekilmesi, keratinize dişeti, serbest dişeti grefti,

P-432**Treatment of Patients with Inadequate Vestibular Depth with Free Gingival Graft: Report of Two Cases***Dilek Özkan, Fatma Uçan Yarkaç*

Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Konya

Purpose: Keratinized gums around the teeth are important for maintaining periodontal health. If the amount of keratinized gingiva is insufficient, mucogingival stress occurs in the area concerned and may not provide complete plaque control. Inflammation, tooth sensitivity and gingival recessions may occur in periodontal tissues. In this case series, the treatment of gingival recessions in the lower anterior region due to keratinized gingival insufficiency was aimed with free gingival graft.

Two Case: Two 38-year-old female patients with Miller Class III gingival and 47-year-old Miller Class I gingival recession who had no systemically healthy smoking applied to our clinic with aesthetic complaints. After periodontal clinical evaluation, free gingival graft (12-7 mm) from the palatinal maxillary premolar teeth under local anesthesia was placed in the recipient site. The graft was stabilized using 5-0 non-resorbable suture (polyamide). Clinical records and photographs were taken from the patients at the beginning and postoperative 3rd, 7th, 14th and 1, 3 and 6 months follow-up.

Conclusion: In these two cases, a successful recovery was observed after free gingival grafting. While in patients with Miller Class I gingival recession, keratinized tissue increase and complete root closure were observed, the amount of keratinized tissue increased in Miller Class III gingival recession but complete root closure could not be achieved.

Keywords: free gingival graft,gingival recession,keratinized gums

P-433

Soğuk Akışkan Güta-Perka Tekniği İle İnternal Rezorpsiyonlu Dişin Tedavi Yaklaşımı; Bir Olgu Sunumu*Adile Esen Angın, Hicran Dönmez Özkan*

Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Aydın

Amaç: Bu vaka raporunun amacı, internal kök rezorpsiyonu olan santral kesici dişe uygulanan tedavi protokolünü ve olgunun iki yıllık takibini sunmaktır.

Olgu Sunumu: 50 yaşındaki erkek hasta sağ üst santral kesici dişinden kaynaklı şiddetli ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. İntraoral muayenede, ilgili dişin elektriksel ve termal vitalite testine negatif yanıt verdiği, perküsyon ve palpasyon testine duyarlı olduğu gözlemlendi. Yapılan radyografik muayenede kök kanalının orta üçte birinde lokalize internal kök rezorpsiyonu olduğu belirlendi. İlk seansta; ilk olarak eski restorasyon ve çürük dokular uzaklaştırıldı ve giriş kavitesi hazırlandı. Rubber-dam uygulamasını takiben çalışma boyu elektronik apeks bulucu ile belirlendi ve periapikal film ile doğrulandı. Kök kanalı, Protaper Next Döner eğe sistemin (Dentsply, Mailefer, İsviçre) X4 eğesine kadar şekillendirildi. Her eğe arasında 2 ml % 5,25 'lik NaOCl ile irigasyon yapıldı. Kök kanalının şekillendirilmesi tamamlandıktan sonra kanal içi medikament olarak kalsiyum hidroksit uygulandı. 1 hafta sonraki ikinci seansta hastanın ağrısının ve herhangi bir klinik şikayetinin olmadığı gözlemlendi. Kalsiyum hidroksit kök kanalından kemo-mekanik olarak uzaklaştırıldı ve sırasıyla 2 ml %17 EDTA, 2 ml %5,25 NaOCl, distile su ve 2 ml % 2 CHX kullanılarak son irigasyon protokolü tamamlandı. Kök kanalı steril kağıt konlar ile kurutuldu. Sonrasında, soğuk serbest akışlı güta- perka tekniği (GuttaFlow 2 ve master kon) ile kök kanalı dolduruldu. Gutta-flow 2 üretici firmanın tavsiyeleri doğrultusunda karıştırıldı ve uygulandı. Ana kon Guttaflow 2 karışımına bulandı ve ileri geri hareketlerle belirlenmiş çalışma uzunluğunda kök kanalına yerleştirildi ve kök kanalının dolumu tamamlandı. Dişin üst restorasyonu için ise kompozit rezin siman tercih edildi.

Bulgu: Hastanın 6.ay ve 2.yıl kontrollerinde, dişin klinik olarak asemptomatik ve fonksiyonel olduğu gözlemlendi. Radyografik muayenelerde ise periapikal ve periodontal dokuların sağlıklı olduğu görüldü.

Sonuç: İnternal kök rezorpsiyonları, soğuk serbest akışlı güta perka tekniği ile başarılı bir şekilde tedavi edilebilir. Bu teknik, internal kök rezorpsiyonlarında sıklıkla kullanılması önerilen sıcak kompaksiyon tekniklerine alternatif olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: GuttaFlow 2, internal root resorption, cold free flow compaction technique

Treatment Approach of Internal Root Resorptions with Cold Free Compactions Technique; A Case Report*Adile Esen Angın, Hicran Dönmez Özkan*

Aydın Adnan Menderes University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Aydın

Aim: The aim of this case report was to present the treatment protocol of a central incisor with internal root resorption and two-years follow-up of this case.

Method: A 50-year-old male patient was admitted to our clinic with severe pain from the right upper central incisor. It was observed that the related tooth was sensitive to percussion and palpation and had no response to electrical and the termal sensibility tests. In the radiological examination, internal resorption was detected in the middle third of the root canal. At the first appointment; access cavity was prepared. Following the rubber-dam application, root canal lengths were determined by electronic apex locator and confirmed radiologically. Root canals were instrumented with the Protaper Next rotary system (Dentsply, Maillefer) up to X4. During the preparation, the root canals were irrigated with 2 mL of 5.25 % NaOCl between each file. Calcium hydroxide (Ca(OH)₂) was applied as an intracanal medicament. After 1 week there was no clinical symptom so that calcium hydroxide was removed and the final flush was performed. Finally, root canals were dried with paper points and the root canals obturated with cold free flow compaction technique. Guttaflow 2 was mixed and used following the manufacturer's recommendations. The master cone was immersed in Guttaflow 2 mixture and placed into the root canal at the designated working length with back and forth movements. Composite resin cement was preferred for the upper restoration of the tooth.

Result: The tooth was asymptomatic and functional at the 6th month and 1,2 years follow-up. Radiological examinations also showed healthy periapical and periodontal tissues.

Conclusion: Internal root resorptions can be successfully treated with cold free flow compaction technique. This technique can be an alternative to the warm compaction techniques that are often recommended to be used in internal root resorptions.

Keywords: GuttaFlow 2, internal kök rezorpsiyonu, soğuk serbest akışlı güta perka tekniği

P-434**Bernard Soulier Sendromlu Periodontitis Hastada Cerrahisiz Periodontal Tedavi***Fatma Köksel Babun, Nezahat Arzu Kayar*

Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Antalya

Amaç: Bernard Soulier Sendromu (BSS) nadir görülen bir konjenital kanama bozukluğudur. Otozomal resesif olarak aktarılır. Trombosit yüzeyinde GPIb/IX kompleksinin olmamasına veya anormalliğine bağlı trombosit adezyon bozukluğudur. Bu sendroma sahip hastalarda trombositler damar duvarına yapışmadığından pıhtılaşma oluşamaz ve kanamalar gözlenebilir. Bernard Soulier Sendromlu hastaların hematoloji uzmanı konsültasyonuna ihtiyacı vardır, çünkü küçük invaziv işlemler bile uzun süreli kanama ataklarına neden olabilir. Bu olguda bu sendroma sahip periodontitis hastasının Faz-1 periodontal terapi ile tedavisini içerir.

Olgu Sunumu: Spontan diş eti kanamaları ve ağız kokusu şikayetiyle kliniğimize başvuran 19 yaşındaki kadın hastanın anamnezinde Bernard Soulier sendromu olduğu öğrenildi. İlk seansta hastaya oral hijyen eğitimi verilip hematoloji konsültasyonu istendi. Hastaya Hematoloji bölümünün uygun gördüğü şekilde işlem gününde günde 3 tane treneksamik asit kullanıldı. Hastaya ikinci seansta diş taşı temizliği işlemi uygulandı. Hastaya ertesi gün de treneksamik asit kullanması söylendi. İşlem sırasında ve sonrasında kanamayla ilgili problem yaşanmadığı için hastaya anestezi altında kök yüzeyi düzleştirilmesi yapıldı. Hastada sekonder kanama görülmedi ve iyileşme komplikasyonsuz bir şekilde tamamlandı. Tedavi sonrasında hastanın dişetlerinde kanama ve ağız kokusu gibi şikayetlerinin kaybolduğu ve klinik periodontal iyileşmenin belirgin olduğu görüldü. Hasta 10. gün, 1. ay, 3. ay, 6. ay ve 12. ayda kontrolleri yapıldı. Hastanın takip süresi boyunca periodontal sağlık durumunun idame edildiği saptandı.

Sonuç: Trombosit fonksiyon bozukluğu olan hastalarda hematoloji bölümü kontrolü altında sistemik ve lokal önlemler alınarak başarılı periodontal tedavi yapılabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bernard Soulier Sendromu, Periodontal Tedavi, Periodontitis

P-434**Non-surgical Treatment of Periodontitis Patient with Bernard Soulier's Syndrome***Fatma Köksel Babun, Nezahat Arzu Kayar*

Akdeniz University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Antalya

Aim: Bernard Soulier Syndrome (BSS) is a rare congenital bleeding disorder. It is transmitted as an autosomal recessive. Platelet adhesion disorder due to the absence or abnormality of the GPIb / IX complex on the platelet surface. In patients with this syndrome, thrombocytes cannot adhere to the vessel wall, so coagulation may not occur and bleeding may be observed. Patients with Bernard Soulier Syndrome need a consultation with a hematologist, because even small invasive procedures can cause long-term bleeding. In this case, the treatment of periodontitis patient with this syndrome is treated with Phase-1 periodontal therapy.

Case: A 19-year-old female patient who admitted to our clinic with complaints of spontaneous gingival bleeding and bad breath was informed about Bernard Soulier syndrome. At the first visit, oral hygiene training was given to the patient and hematology consultation was requested. The patient was discharged 3 times a day on the day of the procedure, as deemed appropriate by the Department of Hematology. At the second visit, the patient was treated by scaling for supra gingival dental plaque and a calculus. She was instructed to take tranexamic acid the next day. Since there was no problem related to bleeding during and after the treatment, the root planning was performed under anesthesia. The patient did not have any secondary bleeding and the recovery was completed without complications. After the treatment, the patient's complaints such as bleeding and bad breath in the gums disappeared and significant clinical periodontal improvement was observed. The controls were performed on the 10th day, 1 month, 3 months, 6 months and 12 months. It was determined that periodontal health status was maintained during the follow-up period.

Conclusion: Successful periodontal treatment can be performed by taking systemic and local precautions under the control of hematology department in patients with platelet dysfunction.

Keywords: Bernard Soulier Syndrome, Periodontal Treatment, Periodontitis

P-435**Periodontal Nedenlerle Çekilen Maksiller Santral Dişin Gövde Olarak Kullanılarak Fiber Destekli Adeziv Köprü Restorasyonu***Gamze Karaman*

Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Dis Tedavisi Anabilim Dalı, Elazığ

Amaç: Fakültemize 11 numaralı dişinin sallanması problemiyle başvuran 51 yaşındaki erkek hastanın dişinin çekilmesinin ardından daimi restorasyonu yapılana kadar ki sürede estetik sorunlar yaşamaması için çekilen dişin fiber destekli splint kullanılarak restore edilmesi.

Olgu Sunumu: 51 yaşındaki erkek hasta dişlerinin sallanması problemi ile kliniğimize başvurmuştur. Hastanın diş eti tedavisi yapılmış ve 11 numaralı dişin çekimine karar verilmiştir. Hastaya daimi restorasyon için implant planlaması yapılmıştır. Bu süre içerisinde hastanın estetik problem yaşamaması için çekilen diş ile fiber destekli adeziv köprü yapımına karar verilmiştir. Öncelikle çekilen dişin kök yüzeyinde gerekli aşındırmalar yapılmıştır sonra 12-13 ve 21 numaralı diş yüzeylerinde yaklaşık 1mm lik oluklar oluşturulmuştur. Fiber şerit oklüzyona engel olmayacak şekilde yerleştirilerek daimi diş eski yerine sabitlenmiştir. Gerekli kontroller sağlandıktan işlem bitirilmiştir.

Sonuç: Çekilen dişin gövde olarak kullanılmasıyla adeziv köprü yapımı; estetik görünüm sağlayacak konservatif yöntemlerden biridir. Hasta implant cerrahisine kadar bir problem yaşamamıştır.

Anahtar Kelimeler: adeziv, fiber, splint, estetik

P-435**Restoration of Fiber-Supported Adhesive Bridge Using Maxillary Central Tooth Extracted for Periodontal Causes***Gamze Karaman*

Fırat University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Elazığ

Objective: To restore the extracted tooth using fiber-supported splint to prevent aesthetic problems until the permanent restoration of a 51-year-old male patient, who was admitted to our faculty with the problem of shaking his tooth.

Case: A 51-year-old male patient was admitted to our clinic with the problem of shaking his teeth. The patient's gum treatment was performed and the extraction of tooth number 11 was decided. The patient underwent implant planning for permanent restoration. During this period, it was decided to construct a fiber-supported adhesive bridge with the extracted tooth in order to avoid the aesthetic problems of the patient. The tooth is fixed in place. After the necessary controls are provided, the process is completed.

Conclusion: Adhesive bridge construction using the extracted tooth as a body; aesthetic appearance is one of the conservative methods. The patient had no problems until implant surgery.

Keywords: adhesive, fiber, splint, aesthetic

P-436**Anatomik Varyasyon Gösteren Üst Birinci Büyük Azı Dişin Endodontik Tedavisi***Somayeh Faraji Saregheein, Berna Aslan*

Ankara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı, altı kanal varlığı tespit edilen üst sağ birinci büyük azı dişinin dental operasyon mikroskobu kullanılarak yapılan endodontik tedavisini sunmaktır.

Olgu Sunumu: 39 yaşındaki erkek hasta, sağ üst bölgede ağrı şikayeti nedeniyle kliniğe başvurdu. Yapılan klinik muayenede 16 nolu dişte derin bir kompozit dolgunun varlığı tespit edildi. İlgili dişte perküsyonda ve palpasyonda ağrı yoktu, elektrikli pulpa testine, simetrik dişe göre daha erken cevap verdiği saptandı. Yumuşak dokularda herhangi bir fistül ağzına ve şişliğe rastlanmadı. Dişin köklerinde herhangi bir radyölüsent lezyon bulunmadığı, lamina dura ve periodontal aralığının normal olduğu tespit edildi. İlgili dişte ekstra kanal varlığından şüphelenilerek dental operasyon mikroskobu (Leica M320 dental microscope) ile çalışmaya karar verildi. Operasyon mikroskobu yardımıyla mezio-bukkal kanal (MB-I)ve (MB-II), disto- bukkal kanal (DBI) ve (DBII), palatinal kanal (PI) ve(PII) tespit edildi. Bütün kök kanallarının biyomekanik preparasyonundan sonra, kanallar güta perka ve kanal patı ile dolduruldu ve diş kompozit ile restore edildi.

Sonuç: Klinisyenlerin kök kanal anatomisi ve varyasyonları hakkında yeterli bir bilgiye sahip olmaları özellikle müdahale edilmeyen kanallar nedeniyle oluşabilecek tedavi başarısızlıklarının önüne geçilmesini sağlar. Operasyon mikroskobunun ve büyüteçlerin endodontide kullanılmaya başlanması, profesyonelleşme yolunda atılan önemli bir adımdır.

Anahtar Kelimeler: Anatomik varyasyon, Dental mikroskop, Endodontik tedavi

P-436**Endodontic Treatment of the Upper First Molar Tooth with Anatomic Variation***Somayeh Faraji Saregheein, Berna Aslan*

Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Ankara

Aim: The aim of this case report is to present the endodontic treatment of the first right molar tooth with six canals.

Case: A 39-year-old male patient was admitted to the clinic with the complaint of pain in the right upper region. Clinical examination revealed a deep composite filling in tooth # 16. There was no pain in percussion and palpation in the related tooth, and it was found to respond to the electrical pulp test earlier than the symmetrical tooth. There was no fistula and swelling in the soft tissues. There was no radiolucent lesion on the roots of the tooth, and the lamina dura and periodontal interval were normal. It was decided to work with dental microscope (Leica M320 dental microscope) because of the suspicion of extra canal in the related tooth. Mesio-buccal canal (MB-I) and (MB-II), dystococcal canal (DBI) and (DBII), palatinal canal (PI) and (PII) were detected with the help of an operating microscope. After biomechanical preparation of all root canals, the canals were filled with gutta-percha and canal sealer and restored with dental composite.

Results: Clinicians should have sufficient knowledge about the root canal anatomy and variations, especially to prevent treatment failures that may occur due to non-interfered canals. The introduction of operation microscopy and magnifiers in endodontics is an important step towards professionalization.

Keywords: Anatomic variation, Dental microscope, Endodontic treatment

P-437**Tip III Dens İnvajinatusa Sahip Keser Dişlerin Endodontik Tedavisinde Farklı Obtürasyon Tekniklerinin Kullanımı: İki Vaka Raporu***Merve Ölmez, Sena Topalan, Zeliha Uğur Aydın*

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Bu vaka raporunda tip III dens invajinatusa sahip keser dişlerin farklı dolum teknikleri kullanılarak gerçekleştirilen endodontik tedavisi sunulmuştur.

Olgu Sunumu 1: Sistemik herhangi bir rahatsızlığı bulunmayan 13 yaşındaki kadın hasta endodontik tedavi görmüş 12 nolu dişinde ağrı ve şişlik şikâyeti ile endodonti kliniğine başvurdu. Ağız içi muayenede bukkal dişetinde fluktuan şişlik, palpasyonda ve perküsyonda hassasiyet gözlemlendi. Radyografik muayenede dişin Tip III dens invajinatusa sahip olduğu ve bir kök kanalına herhangi bir preparasyon ve dolum işleminin gerçekleştirilmediği görüldü. Dişe kronik apikal periodontitis teşhisi konuldu. Bir önceki kök kanal dolgu materyali ProTaper Universal Retreatment (Dentsply Sirona, Baillagues, İsviçre) eğe sistemi ile uzaklaştırıldı. Kök kanalları ProTaper Next (Dentsply Sirona) döner eğe sistemi kullanılarak prepare edildi. Kök kanal duvarlarında düzensizlik bulunan kanal Elements Free (SybronEndo) cihazı kullanılarak devamlı ısı ile obtürasyon yöntemi ile, diğer kanal ise lateral kondensasyon yöntemi ile dolduruldu.

Olgu Sunumu 2: Hepatit B dışında sistemik bir rahatsızlığı bulunmayan 62 yaşındaki kadın hasta 31 nolu dişinde ağrı şikâyeti endodonti kliniğine başvurdu. Ağız içi muayenede dişte perküsyon hassasiyeti mevcuttu. Radyografik muayenede ilgili dişte Tip III dens invajinatus, geniş periapikal radyolusensi ve apikal rezorbsiyon tespit edildi. Dişe kronik apikal periodontitis teşhisi konuldu. Kısa olan kanal el eğeleri ile #80 no eğeye kadar prepare edildi ve mineral trioksit agregat ile dolduruldu. Diğer kök kanalı ProTaper Next (Dentsply Sirona) eğeleri ile prepare edildi. Guta perka ve kök kanal patı ile soğuk lateral kondensasyon tekniğine uygun olarak dolduruldu.

Sonuç: 6 ay ve 1 yıllık takiplerin ardından hastaların herhangi bir klinik semptomu sahip olmadığı ve radyografide iyileşmenin olduğu görüldü. Anatomik varyasyonlara sahip dişlerde uygun obtürasyon tekniklerinin kullanımı endodontik tedavinin başarısı için temeldir.

Anahtar Kelimeler: Dens invajinatus, Endodontik tedavi, Obtürasyon

P-437**The Use of Different Obturation Techniques in the Endodontic Treatment of Incisors Teeth with Type III Dens Invaginatus: Two Case Reports***Merve Ölmez, Sena Topalan, Zeliha Uğur Aydın*

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Endodontic, Bolu

Aim: Endodontic treatment of incisor teeth with type III dens invaginatus using different filling techniques is presented in this case report.

Case Report 1: A 13-year-old woman who had no systemic disease admitted to the endodontic clinic with pain and swelling in her 12 number tooth. Intraoral examination revealed fluctuant swelling, palpation and sensitivity to percussion in buccal gingiva. After the radiographic examination, it was found that, the tooth had type III dens invaginatus and no preparation and filling was done to the one root canal. The tooth was diagnosed with chronic apical periodontitis. The previous root canal filling material was removed with the ProTaper Universal Retreatment (Dentsply Sirona, Bailagues, Switzerland) file system. Root canals were preprepared using the ProTaper Next (Dentsply Sirona) file system. The canal which has irregularity of root canal walls filled by using of Elements Free device with continuous heat obturation method and the other canal was filled with lateral condensation method.

Case Report 2: A 62-year-old woman who had no systemic disease other than hepatitis B applied to the endodontic clinic complaining of pain in her 31 number tooth. Intraoral examination revealed percussion sensitivity of the tooth. Radiographic examination revealed Type III dens invaginatus, wide periapical radiolucency and apical resorption on the tooth. The tooth was diagnosed with chronic apical periodontitis. The short canal was prepared using hand files up to # 80 no file and filled with mineral trioxide aggregate. The other root canal was prepared with ProTaper Next (Dentsply Sirona) files and was filled using gutta percha and sealer with cold lateral condensation technique.

Conclusion: After 6 months and 1 year follow-up, patients did not have any clinical symptoms and radiographic improvement was observed. The use of appropriate obturation techniques in teeth with anatomical variations is essential for the success of endodontic treatment.

Keywords: Dens invaginatus, Endodontic Treatment, Obturation

P-438**Taşkın Kanal Dolgusu Yapılmış Dişin Periapikal Cerrahisi***Yasemin Haksever, Hülya Karoğlu, Fatma Gül Zıraman*

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu vaka raporunda endodontik tedavi sırasında yapılmış sol üst premolar dişin taşkın kök kanal tedavisi tekrarı (retreatment) ve periapikal cerrahi işlemleri sunulmaktadır.

Olgu Sunumu: 22 yaşında herhangi bir sistemik hastalığı olmayan kadın hasta sol üst arka bölgede ağrı şikayetiyle kliniğe başvurdu. Yapılan klinik ve radyografik incelemeler sonucunda hastaya irreversibl pulpitis tanısı kondu ve sol üst birinci küçük azı dişine kök kanal tedavisi yapılmasına karar verildi. Kanal tedavi sırasında apikal tıkaç oluşturulmadığından yaklaşık 9mm güta perkanın taşıdığı radyografik olarak gözlemlendi. Güta perkanın tümü kanal içinden sökülemeyecek boyutta olduğu için kanal içindeki güta perka retreatment eğeleriyle sökülüp kanal içine Kalsiyum Hidroksit yerleştirildi. Bir hafta sonra kanal dolgusu tamamlandı ve Ağız Diş ve Çene Cerrahi bölümüne yönlendirildi. Apikal cerrahi ile taşan güta perka uzaklaştırılıp hasta takibe alındı.

Sonuç: Başarısızlık nedeniyle yenilenen kanal dolgu vakalarında başarı, eski kanal dolgusunun uzaklaştırılması ve yeni yapılan kök kanal preperasyonuna uygun şekilde kök kanalının doldurulmasıyla mümkün olmaktadır. Hasta 6., 12. Ve 18. Aylarda kontrole çağırılmış; ilgili dişte herhangi bir klinik semptom gözlenmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Endodontik tedavi, Periapikal cerrahi, Taşkın dolgu

Periapical Surgical Treatment of Premolar Tooth with Gutta-Percha Overfilling*Yasemin Haksever, Hülya Karoğlu, Fatma Gül Zıraman*

Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Ankara

Aim: This case report presents the retreatment and periapical surgical procedures of the left upper premolar tooth during endodontic treatment.

Case: A 22-year-old female patient with no systemic disease was admitted to the clinic with the complaint of pain in the left upper posterior region. As a result of clinical and radiographic examinations, the patient was diagnosed as irreversible pulpitis and it was decided to treat the root canal of the left upper first molars. Since the apical plug was not formed during the canal treatment, out of the canal radiographic examination of approximately 9mm gutta percha was observed. Since all of the gutta percha was in a size that could not be removed from the canal, the gutta percha in the root canal was removed with retreatment files and Calcium Hydroxide was inserted into the canal. One week later, the canal filling was completed and referred to Oral and Maxillofacial Surgery department. The gutta percha was removed by apical surgery and the patient was followed up.

Results: In cases of renewed canal filling due to failure, success is possible by removing the old canal filling and filling the root canal in accordance with the new root canal preparation. The patient was called for a follow-up visit at 6th, 12th and 18th months and no clinical symptoms were observed in the related tooth.

Keywords: Endodontic treatment, Periapical surgery, Overfilling

P-439

İntrüze Olmuş Daimi Santral Dişin Ortodontik Tedavi İle Ekstrüzyonu*Hazal Erdinç¹, Gülçin Doğusal², Alev Yılmaz¹*¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Aydın²Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Giriş: İntrüziv lüksasyon, dişlerin alveoler kemik içine gömülmesi olarak tanımlanmakta, daimi dişlerde süt dişlerinden daha sık görülmektedir. Lüksasyon yaralanmalarının en ağırı olan İntrüzyon yaralanmalarında yumuşak ve sert dokuda hasar görülebilir. Tedavi protokolleri dişin alveol kemiği içindeki gömülme miktarına ve pozisyonuna göre değişiklik göstermektedir. Bu olgu sunumunda travma sonucunda intrüze olmuş immatür daimi sağ üst santral dişin ortodontik tedavi ile ekstrüzyonu anlatılmaktadır.

Olgu: 7 yıl 10 aylık erkek hasta Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Pedodonti kliniğine başvurmuştur. Hastanın yere düşmesi sonucu 11 ve 52 numaralı dişlerde intrüzyon, bu dişleri çevreleyen alveol kemiğinde yeşil ağaç kırığı tespit edilmiştir. Radyografide 11 numaralı dişin kök gelişiminin 1/3'ünün tamamlandığı, okluzal seviyeye göre 6mm gömüldüğü görülmüştür. Ailenin cerrahi ekstrüzyon tedavisini istememesi, hastanın zayıf kooperasyonu sebepleriyle hastaya ilk aşamada cerrahi müdahale yapılmamıştır. Alveol kemiği manuel olarak repoze edilmiş, intrüze olan süt lateral dişi takibe alınmıştır. 11 nolu dişin gömülme miktarı fazla olsa da öncelikle dişin kendiliğinden sürmesi beklenmiştir. 1 ay takip süresi sonrası, dişin sürmemesi üzerine ortodontik tedavi ile ekstrüzyonuna karar verilmiştir. Erken karışık dişlenme olan hastanın üst çenede mevcut dişleri braketlenip, 0,016* 0,022 inç paslanmaz çelik ark teli dişlere kuvvet iletmeyecek şekilde uygulandı. Aynı seans cerrahi olarak diş eti açılıp santral krona buton yapıstırıldı ark teli desteği ile diş sürdürülmeye başlandı

Bulgular: 13 ay sonunda sağ üst santal dişin ekstrüzyonu tamamlanmıştır. Klinik olarak patolojik mobilite saptanmamış ve dişin vital olduğu görülmüştür. Radyografilerde herhangi bir rezorpsiyon oluşmadığı, periodontal aralığın devamlılığının sağlandığı, dişin kök gelişiminin gerçekleştiği görülmüştür.

Sonuç: Travmaya uğramış santral dişin ekstrüzyonu başarılı şekilde gerçekleşmiş, bu sırada vitalitenin ve kök gelişiminin devam ettiği görülmüştür. Sürmekte olan daimi dişlerde görülen intrüziv lüksasyonların tedavisinde ortodontik ekstrüzyon başarılı bir tedavi seçeneğidir.

Anahtar Kelimeler: dental travma, intrüziv lüksasyon, ortodontik ekstrüzyon

P-439

An Unexpected Root Development After Orthodontic Exstrusion Severely Intruded Permanent Teeth*Hazal Erdinç¹, Gülçin Doğusal², Alev Yılmaz¹*¹Aydın Adnan Menderes University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Aydın²Bezmialem Vakıf University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, İstanbul

Introduction: Intrusive luxation is defined as intrusion of the teeth in the alveolar bone and more common in permanent teeth than in primary teeth. Intrusion injuries may cause damage to soft and hard tissues. Treatment protocols vary according to the amount and position of the tooth in alveolar bone. In this case report, we describe the extrusion of immature, intruded, permanent central incisor by orthodontic treatment.

Case: 7 years and 10 months old male patient was admitted to Adnan Menderes University, Department of Dentistry Pedodontics. Due to patient falling, the teeth 11 and 52 were intruded, green tree fracture was detected in alveolar bone. According to radiography, the tooth 11 had 1/3 of the root development. 6mm intruded according to occlusal level. The alveolar bone was manually repositioned and the intruded primary lateral was followed. Although the intrusion severity of tooth 11 was high, it was expected to eruption spontaneously. After a follow-up period of 1 month, it was decided to extrude with orthodontic treatment because tooth didn't erupt. Brackets were bonded on teeth of the upper jaw, 0.016 * 0.022 inch stainless steel passive arch wire was applied to the teeth. In the same session, the gingiva was opened surgically, a button was attached to the tooth 11. Extrusion was started with elastic thread by the support of the arc wire.

Results: Extrusion of the right upper central tooth was completed after 13 months. No pathological mobility was detected clinically. The tooth was vital. Radiographs showed continuity of periodontal interval and root development. No resorption of the root was observed.

Conclusion: The extrusion of the traumatized central tooth was achieved successfully, while vitality and root development continued. Orthodontic extrusion is a successful treatment option in the treatment of intrusive luxations in permanent teeth.

Keywords: dental trauma, intrusive luxation, orthodontic extrusion

P-440**10 Yaşındaki Çocuk Hastada Tek Taraflı Dentigeröz Kistin Tedavisi: Olgu Sunumu**

Mouge Ali Metiner, Dilara Dinç, Gökçen Erdem, Yeliz Güven, Oya Aktören

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Dentigeröz kistler sürmemiş daimi dişlerin kronları ile ilişkili iyi huylu ve genellikle sınırları belirli uniloküler radyolüsent lezyonlardır. Bu çalışmanın amacı dentigeröz kisti olan çocuk hastadaki tedavi yaklaşımının tanımlanmasıdır.

Olgu Sunumu: 10 yaşındaki çocuk hasta rutin diş muayenesi için İstanbul Üniversitesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı'na başvurdu. Hastada ağrı veya şişlik şikayetine rastlanmadı. Ekstraoral muayenede mandibulanın sol angulus bölgesinde hafif şişlik görüldü. Radyografik muayenede daimi sol alt kanin ve çevresindeki dişlerin kökleri ile ilişkili sınırları belirgin radyolüsent lezyon görüldü. Klinik ve radyografik bulgular sonrasında dentigeröz kist tanısı konuldu. Lokal anestezi altında yapılan marsüpyalizasyon işlemiyle gömülü kanin dişinin sürdürülmesi ve kist boşluğunun küçültülmesi amaçlandı. 1 aylık takip süresi sonrasında daimi mandibular kanin dişini cerrahi olarak alınarak kistin enükleasyonu tamamlandı. 24 aylık takip süresi sonucunda kemikte normal trabeküler yapı gözlenirken daimi mandibular premolarların köklerinde dilasasyonlar görüldü.

Sonuç: Büyük odontojenik lezyonlarda, marsüpyalizasyon işleminin kistin enükleasyonu ve ilişkili dişin cerrahi olarak çıkarılmasından önce yapılmasının prognozu olumlu etkilediği sonucuna varıldı. Marsüpyalizasyon işlemi ile kistik boşluk azaltılmadan direkt olarak yapılan enükleasyon sonrasında kemik içi defektlerin oluşma riskinin artacağı görüldü.

Anahtar Kelimeler: Dentigeröz kist, marsüpyalizasyon, enükleasyon, iyi huylu odontojenik lezyon

P-440**A Unilateral Dentigerous Cyst in a 10-Year-Old Child: A Case Report**

Mouge Ali Metiner, Dilara Dinç, Gökçen Erdem, Yeliz Güven, Oya Aktören

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul

Aim: Dentigerous cysts (DC), benign odontogenic lesions associated with the crowns of unerupted/impacted permanent teeth, are usually characterized as well-defined unilocular radiolucent lesions. The purpose of this case report is to describe the management of a large DC in a child.

Case: A 10-year-old child was referred to the clinics of Department of Pediatric Dentistry, İstanbul University, for routine dental examination. The patient had no complaints of pain or swelling. Extraoral examination showed slight swelling on the left side of face. Radiographic examination displayed a large and well-defined radiolucent lesion associated with impacted mandibular permanent canine and inclination of the adjacent permanent tooth roots. Clinical/radiographic findings suggested DC in the patient. Marsupialization of the cyst was performed under local anesthesia to enable the eruption of the displaced canine and to reduce the size of cystic cavity; and followed up by periodic recalls. After 1 month of follow-up, the permanent mandibular canine was surgically extracted and cyst was enucleated. Follow-up examination in 24 months showed complete healing of the bone and dilacerated roots of mandibular first and second premolars.

Conclusion: In large odontogenic lesions, enucleation of the cyst and surgical removal of the associated tooth have to be performed after marsupialization. Decreasing the size of the cystic cavity by marsupialization reduces the risk of intra-bony defects, which could be induced by primary enucleation.

Keywords: Dentigerous cysts, marsupialization, enucleation, benign odontogenic lesion

P-441**Hipoplazili Anterior Dişlerin Kompozit Lamine Veneer İle Restorasyonu: Bir Olgu Sunumu***Ayşegül Karaarslan, Serra Kutlu, Özden Özel Bektaş*

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Sivas

Amaç: Çeşitli sebeplere bağlı olarak dişlerde gelişimsel bozukluklar meydana gelmektedir. Hipoplazi; bu bozukluklar sonucunda dişlerin mineralizasyonunun normal olması durumudur. Hipoplaziye sahip alanlar estetik sorunlar oluşturmanın yanı sıra gıda retansiyonuna da neden olmaktadır. Hipoplazili dişlerin tedavi seçenekleri arasında direkt ve indirekt restorasyonlar mevcuttur. İndirekt restorasyon olarak porselen lamine veneerler ve full seramik kronlar uygulanabilir. Direkt restorasyon olarak minimal invaziv uygulamalar tercih edilebilir. Bu olgu sunumunda tedavi seçeneği olarak kompozit rezin ile lamine veneer tercih edilmiştir.

Olgu sunumu: 23 yaşındaki erkek hasta alt ve üst çenesindeki dişlerinde bulunan defektlerden dolayı kliniğimize başvurdu. Hastadan alınan anamnezde herhangi bir sistemik rahatsızlığı olmadığı öğrenildi. Ayrıca hastadan alınan radyografilerde de herhangi bir patoloji gözlenmedi. Ağız içi muayenede 13, 12, 11, 21, 22, 23 ve 43, 33 numaralı (FDI sınıflamasına göre) dişlerde hipoplazik çukurcuklar gözlemlendi. Tedavi seçenekleri konusunda hastaya gerekli bilgilendirmeler yapıldı. Hastanın beklentileri değerlendirildikten sonra dişlerin tedavisinin direkt kompozit rezin restorasyon ile yapılmasına karar verildi. Dişlerdeki defektleri kaldıracak kadar preparasyon yapıldı. Ardından üreticilerin talimatları doğrultusunda sırasıyla asit uygulama (Etching Gel, Kerr, USA) bağlayıcı ajan (Single Bond Universal, 3M ESPE, ABD) uygulandı. Dişler A2 renginde kompozit rezin (Filtek Ultimate, 3M ESPE, ABD) ile restore edildi. Bitirme ve polisaj işlemleri ince grenli elmas frezler ve Sof-lex diskler (3M-ESPE, ABD) kullanılarak gerçekleştirildi.

Sonuç: Estetik olarak hastayı rahatsız eden defektlerin tedavisinde direkt kompozit rezin restorasyonlar tek seansta uygulanabilen bir tedavi seçeneğidir.

Anahtar Kelimeler: estetik, hipoplazi, kompozit veneer

P-441**Restoration of Anterior Teeth with Hypoplasia with Composite Lamine Veneer: A Case Report***Ayşegül Karaarslan, Serra Kutlu, Özden Özel Bektaş*

Sivas Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Sivas

Aim: Developmental disorders of the teeth occur due to various reasons. Hypoplasia; the result of these disorders is the normalization of the mineralization of the teeth. Areas with hypoplasia cause aesthetic problems as well as food retention. Direct and indirect restorations are among the treatment options of teeth with hypoplasia. For indirect restoration, porcelain lamine veneers and full ceramic crowns can be applied. Minimally invasive procedures may be preferred for direct restoration. In this case report, composite resin and lamine veneer were preferred as treatment options.

Case: A 23-year-old male patient was admitted to our clinic because of defects in his upper and lower jaw teeth. In addition, no pathology was observed in the radiographs taken from the patient. In the oral examination, hypoplastic pits were observed in teeth 13, 12, 11, 21, 22, 23 and 43, 33 (according to FDI classification). The patient was informed about the treatment options. After evaluating the patient's expectations, it was decided to treat the teeth by direct composite resin restoration. Preparations were made to remove defects in the teeth. The acid binding agent (Single Bond Universal, 3M ESPE, USA) was then applied (Etching Gel, Kerr, USA), respectively, according to the manufacturers instructions. The teeth were restored with A2 resin composite (Filtek Ultimate, 3M ESPE, USA). Finishing and polishing were performed using fine grain diamond burs and Sof-lex discs (3M-ESPE, USA).

Results: In the treatment of defects that aesthetically disturb the patient, direct composite resin restorations are a treatment option that can be applied in one session.

Keywords: aesthetic, composite veneer, hypoplasia

P-442**Tip-1 Endo-Perio Lezyonun Cerrahi Olmayan Tedavisi:Vaka Raporu**

Mustafa Polat, Deniz Karasomanoğlu, Gül Çelik, Ertan Yaman, Sevgi Erkan

Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Isparta

Amaç: endodontik kaynaklı endo-perio lezyonun cerrahi olmayan endodontik tedavi ile kısa sürede iyileşebileceğini göstermek.

Vaka Tanımı: herhangi bir kısıtlayıcı tıbbi anamneze sahip olmayan 21 yaşındaki bayan hasta sağ mandibular 1.molar dişindeki kırık kompozit restorasyonun yeniden yapılması için sevk edildi. Klinik ve radyografik incelemelerinde 46 numaralı dişte kırık restorasyon, periapikal ve furkal lezyonlar görüldü. Konik ışınli bilgisayarlı tomografi incelemeleri dişin buccal kök yüzünde sırasıyla distalde 9mm, furka da 4mm ve mesialde 7mm kemik kaybı görülmüştür. gingival sulkusta şişlik görülmedi. elektrikli pulpa testlerine negatif cevap verdi. endodontik tedavi iki randevuda tamamlandı randevular arası kalsiyum hidroksit uygulandı. Kök kanal tedavisi 2 hafta sonra tamamlandı. Periodontal tedavi uygulanmadı. Altı aylık takip radyografilerinde 46 numaralı dişin periyapikal ve furkal bölgelerinde tamamen yumuşak ve sert doku oluşumu izlendi.

Sonuç: CBCT ve radyografik incelemelerde 6 ayda belirgin iyileşme gözlemlendi. 1yıllık takipte periyapikal lezyonun tamamen düzeldiği dişin etrafındaki sondalama derinliğinin normal limitlerde olduğu ve epitel ataçmanın yenilendiği gözlemlendi.

Anahtar Kelimeler: Endo-Perio, Lezyon, CBCT

P-442**Nonsurgical Management of Type-1 Endo-Perio-Lesion: A Case Report**

Mustafa Polat, Deniz Karasomanoğlu, Gül Çelik, Ertan Yaman, Sevgi Erkan

Suleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Isparta

Aim: To demonstrate that type 1 perio-endo primary endodontic disease can heal with nonsurgical endodontic treatment in a short time.

Case Description: A 21-year-old female patient, with a noncontributory medical history was referred for rebuilt of fractured permanent composite restoration in the right mandibular first molar. Clinical and radiographic examinations revealed fractured restoration and periapical and furcal lesions related to tooth #46. The cone beam computer tomography (CBCT) examination showed that there was bone loss of 9mm, 4mm and 7mm distally, furcally and mesial respectively on the buccal root face of tooth #46. No swelling on the gingival sulcus was observed. An electric pulp test displayed negative response. Endodontic treatment was administered in two visits, with an interappointment calcium hydroxide medication. The root canal treatment was completed two week later. No periodontal treatment was rendered. A six-month follow-up radiograph showed complete soft and hard tissue repairs in the periapical and furcal area of tooth #36.

Result: CBCT and clinic examination significant healing was observed in 6 months. 1-year follow-up showing almost complete resolution of the periapical lesion (PAI 2) and probing depths around the tooth were within normal limits (3-4 mm) and the epithelium attachment was regained.

Keywords: endo-perio, lesion, CBCT

P-443**Lateral Diş Eksikliği Vakasında Estetik Diş Hekimliği ve Ortodontik Tedavi***Esra Mutluoğlu¹, Furkan Mutluoğlu², Zehra İleri¹*¹Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Konya²Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Geleneksel olarak, yan keser diş eksikliği olan hastalarda tedavi boşluk kapatma ya da boşluk açma şeklinde yapılmaktadır. Bu olgu sunumunda amaç, ortodontik mekanikler ve estetik diş hekimliğindeki teknikleri birleştirerek üst çenede çift taraflı yan keser diş eksikliği olan hastaya uygulanan tedaviyi göstermektir.

Olgu Sunumu: 14 yıl, 4 aylık erkek hasta Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı'na estetik şikayetler nedeni ile başvurmuştur. Hastanın klinik ve radyolojik muayenesinde, iskeletsel Sınıf I ve dişsel Sınıf II ilişki, üst çenede çift taraflı yan keser diş eksikliği ve tek taraflı kanin birinci premolar transpozisyonu saptanmıştır. Tedavi planı kanin dişlerinin yan keser diş alanına taşınması ve boşlukların kapatılmasıdır. Daha sonrasında köpek dişleri yan keser dişlere benzetilecek şekilde aşındırılıp restoratif tedavi yapılmıştır. Tedavi 2 yılda tamamlanmıştır.

Sonuç: Üst çenede yan keser diş eksikliği olan hastaların tedavisinde sorun sadece boşlukların ne zaman kapatılacağı veya açılacağı değil, aynı zamanda en iyi estetik ve fonksiyonel sonuçların elde edilmesidir. Yer kapatmanın temel yararlarından biri, uzun süreli sürekli bakım gerekmesine rağmen, tedavi sonucunun kalıcı olmasıdır. Bu olgu sunumu ile, ortodontik tedavi ve estetik diş hekimliği uygulamaları ile dişlerde doğal şekillerin elde edilebileceği ve optimal fonksiyonel oklüzyonun sağlanabileceği gösterilmiştir. Ortodontistler ve diğer diş profesyonelleri arasındaki disiplinlerarası işbirliği, yüksek kaliteli tedavi sonuçlarına ulaşmak için önemlidir.

Anahtar Kelimeler: boşluk kapatma, ortodontik tedavi, yan keser diş eksikliği

P-443**Esthetic Dentistry and Orthodontic Treatment in Patients with Lateral Agenesis***Esra Mutluoğlu¹, Furkan Mutluoğlu², Zehra İleri¹*¹Selçuk University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Konya²Selçuk University Faculty of Dentistry Department of Operative Dentistry, Konya

Aim: Traditionally, treatment for patients with maxillary lateral incisors agenesis is performed either by space closure or space reopening. The aim of this case report is to show the treatment of a patient with bilateral missing maxillary lateral incisors by combining techniques from orthodontic mechanics and esthetic dentistry.

Case: 14- year, 4-months old male patient referred to Selçuk University Department of Orthodontics with the complaint of aesthetic problems. In the clinical and radiological examination of the patient, Skeletal Class I and Dental Class II relationship, maxillary lateral incisor agenesis and unilateral maxillary canine-first premolar transposition were observed. Treatment plan involved orthodontic movement of canine teeth into lateral incisor sides and orthodontic space closure. Then, the canine tooth were stripped in order to mimic a lateral incisor. The treatment was completed in 2 years.

Conclusion: The problem is treating the patients with maxillary lateral incisor agenesis is not only when to close or open the spaces, but also how to obtain the best aesthetic and functional consequence. A basic benefit of space closure is that though long-term continuous care is needed, the treatment result is stable. with this case report, orthodontic progress and esthetic dentistry, can restore natural tooth shapes and provide an optimally functional occlusion. Interdisciplinary collaboration between orthodontists and other dental professionals is important for achieving high quality treatment results.

Keywords: Lateral Agenesis, orthodontic treatment, space closure

P-444**Yüz Maskesi ve Hızlı Üst Çene Genişletmesi ile Tedavi Edilen Sınıf III Hasta***Sümeyye Aşık¹, Hatice Kök²*¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Konya²Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Maksiller retrüzyona bağlı olarak Sınıf III malokluzyon tedavisinde yüz maskesi etkili bir şekilde kullanılabilir. Bu olgu sunumunun amacı, Hızlı üst çene genişletmesi ve yüz maskesi ile tedavi edilen sınıf III bir hastanın sonuçlarını göstermektir.

Olgu: Olgu raporunda kliniğimize fonksiyonel ve estetik nedenlerle başvuran bir bayan hasta sunuldu. Hastada dental ark üzerinde anterior ve posterior bölgede çapraz kapanış mevcuttu ve sefalometrik analizler, hastanın maksiller retrüzyona bağlı olarak iskeletsel ve dental Sınıf III malokluzyona sahip olduğunu gösterdi (SNA < 80 ve ANB < 0). Hasta 10 yaşındaki bir kız çocuğu. Klinik muayene, hastada 2 mm underjet ve 3 mm underbite olduğunu gösterdi. Karışık dişlenme dönemindeki hastada maksiller ve mandibular ark çapraşıklık sırasıyla 8,3 mm ve 1,1 mm idi. Hastanın el bilek filmine bakıldığında MP3 = aşamasında olduğu saptandı. Hastaya hızlı üst çene genişletmesi yapıldı ve yüz maskesi kullanıldı. Ortodontik tedaviden sonra arktaki çapraşıklık çözüldü. İskeletsel ve dental olarak Sınıf I ilişki sağlandı (SNA >80 ve ANB =1,5). İdeal overjet ve overbite elde edildi.

Sonuç: Yüz maskesi apareyi, maksiller retrüzyona bağlı iskeletsel sınıf III malokluzyonun düzeltilmesinde etkilidir. Hızlı üst çene genişletmesi, maksiller suturlardaki direnci azaltması nedeniyle bu apareyin etkinliğinin artırılmasında faydalıdır.

Anahtar Kelimeler: Yüz Maskesi, Sınıf III, Hızlı Üst Çene Genişletmesi

P-444**Class III Patient Treated with Face Mask and Rapid Maxillary Expansion***Sümeyye Aşık¹, Hatice Kök²*¹Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Konya²Selçuk University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Konya

Objective: Face mask can be used effectively in the treatment of Class III malocclusion due to maxillary retrusion. The aim of this case report is to show the results of a class III patient treated with Rapid maxillary expansion and Face mask.

Case: In this case report, a female patient who applied to our clinic with functional and aesthetic reasons was presented. The patient had anterior and posterior cross bite. Cephalometric analyzes showed that the patient had skeletal and dental Class III malocclusion due to maxillary retrusion (SNA <80 and ANB <0). The patient was a 10-year-old girl. Clinical examination showed that the patient had 2 mm underjet and 3 mm underbite. Maxillary and mandibular dental arch crowding were 8.3 mm and 1.1 mm respectively. Patient was in mixed dentition. When the hand film of the patient was examined, it was found that she was in MP3 = stage. The patient underwent rapid maxillary expansion and face mask was used. After orthodontic treatment, dental arch crowding was resolved. Skeletal and dental Class I relationship were achieved (SNA > 80 and ANB = 1.5). Ideal overjet and overbite were obtained.

Conclusion: The face mask appliance is effective in correcting skeletal class III malocclusion due to maxillary retrusion. Rapid maxillary expansion is useful in increasing the efficiency of this apparatus because it reduces the resistance in the maxillary sutures.

Keywords: Face mask, Class III, Rapid Maxillary Expansion

P-445**Çocuklarda Görülen Bilateral Mandibular Kistlerde Tedavi Yaklaşımı: Olgu Bildirisi***Elif Yazan, Elif Bahar Tuna İnce*

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Radiküler kistler, çürük kavitesinin pulpaya ulaşmasını takiben periapikal dokularda kronik inflamatuvar granülasyon dokusunun ortaya çıktığı durumlarda gözlenen kistik lezyonlardır. Bu olgu sunumunun amacı, çocuk hastalarda görülen süt dişi derin dentin çürüğü kaynaklı oluşan radiküler kistik lezyonun tedavi planlaması ve prognozunun değerlendirilerek lezyon bölgesindeki sürekli dişlerin sürme takibinin yapılmasıdır.

Olgu Sunumu: 10 yaşında kız çocuk hasta kliniğimize diş çürüğü şikayetiyle başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyografik değerlendirme sonucunda 75 ve 85 no'lu diş bölgelerinde derin dentin çürüğüne bağlı radiküler kist oluşumu gözlenmiştir. Hastanın ilgili dişleri çekilmiş olup, 75 no'lu diş çekimi sonrası dren yerleştirilmiştir. Diş çekimini takiben lingual ark tipli yer tutucu yapılarak çekim boşluğunun korunması amaçlanmıştır. Hastanın 1, 3, 6 ve 12 aylık klinik ve radyografik kontrolleri yapılmış ve her iki bölgede de ikinci küçük azı dişlerinin sürmesi takip edilmiştir.

Sonuç: Radiküler lezyonlar sürekli diş germelerinin sürme yolunun değişimine sebep olabilmektedir. Lezyonun tedavisini takiben dişlerin yerlerinin korunması sürekli diş germelerinin düzgün bir şekilde sürebilmelerine olanak sağlayabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: mandibular, radiküler, kist, bilateral

P-445**Management of Bilateral Radicular Mandibular Cyst in Children: A Case Report***Elif Yazan, Elif Bahar Tuna İnce*

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul

Objective: Untreated dentine caries with pulp exposure leads to chronic inflammatory granulation in periapical tissue; this granulation tissue turns into radicular cysts. The purpose of this case report is to evaluate the treatment plan and prognosis of the lesion that occurs in children. Exhibition the significance of maintaining the space of permanent teeth is also the aim of this case report.

Case: 10 year-old girl visited our clinic for complaints of dental caries. After clinical and radiographic examinations, deep decays are located in lower left and right second primary molars. Apical parts of these teeth have radiolusent region. Decision of teeth extraction and drain placement was made for lower left second primary molar. For lower right second primary molar, only extraction was suitable. Lingual arch space maintainer simulation was done after teeth extraction in order to maintain the permanent second premolars' space. After treatment, clinical and radiographical observation of permanent second molars' eruption was done in 1,3, 6 and 12 month intervals.

Conclusion: Radicular cysts can lead to miseruption of permanent teeth. Appropriate treatment plan and maintaining space can provide the properly eruption of permanent teeth.

Keywords: mandibular, radicular, cyst, bilateral

P-446**İskeletsel Sınıf III Maloklüzyon ve Lateral Diş Eksikliğinin Multidisipliner Tedavisi**

Esra Ulusoy Mutluoğlu¹, Furkan Mutluoğlu², Zeliha Müge Baka¹

¹Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Konya

²Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı iskeletsel Sınıf III maloklüzyon ve yan kesici diş eksikliğine sahip bir hastanın yüz maskesi, sabit ortodontik mekanikler ve estetik diş restorasyonlarıyla (rezin bağlı köprülerle) tedavisini sunmaktır.

Olgu Sunumu: 10 yıl, 3 aylık hasta Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı'na alt çenesinin önde olması ve estetik şikayetler nedeni ile başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyolojik incelemede, hastada Sınıf III maloklüzyon, transversal maksiller darlık ve lateral diş eksikliği saptanmıştır. İlk olarak üst çene genişletilmiş ve öne alınmıştır. Elastikler oklüzal düzlemle 15° açı yapacak şekilde 1000 gr kuvvetle uygulanmıştır. Hasta lastiklerini günde 16-18 saat kullanması gerektiği hakkında bilgilendirilmiştir. Ön çapraz kapanış 11 aylık yüz maskesi tedavisi sonrası düzeltilmiştir. Sabit ortodontik tedavide 0,22 " MBT braket sistem kullanılmıştır ve eksik yan keser dişler için boşluk açılmıştır. Ortodontik tedavi 2 yıl 10 ay sürmüştür. Hastanın yaşının küçük olması nedeni ile yan kesici dişlerin yerine konması rezin bağlı köprülerle gerçekleştirilmiştir.

Sonuç: Tedavi sonunda yeterli overjet ve overbite ilişkisi, kanin koruyuculuğunda oklüzyon sağlanmış ve profil iyileştirilmiştir. Sınıf III maloklüzyon ve lateral diş eksikliğinde kombine üst çene genişletmesi, yüz maskesi uygulaması ve estetik restorasyonlar, iyi bir oklüzyon ve dengeli bir profilin sağlanması için etkili bir tedavi seçeneğidir.

Anahtar Kelimeler: ortodontik tedavi, rezin bağlı köprü, yan keser diş eksikliği, yüz maskesi

P-446**Multidisciplinary Treatment of Skeletal Class III Malocclusion and Lateral Agenesis**

Esra Ulusoy Mutluoğlu¹, Furkan Mutluoğlu², Zeliha Müge Baka¹

¹Selçuk University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Konya

²Selçuk University Faculty of Dentistry, Department of Operative Dentistry, Konya

Aim: This case report presents the treatment of a patient with skeletal Class III malocclusion and lateral incisor agenesis with face mask, fixed orthodontic mechanics and esthetic tooth restorations (resin-bonded bridges).

Case: 10- year, 3-months old female patient referred to Selçuk University Department of Orthodontics with the complaint of mandibular prognathism and aesthetic problems. In the clinical and radiological examination of the patient, Class III malocclusion, transversal maxillary collapse, concave facial profile and lateral incisor agenesis were observed. Firstly, maxillary protraction was combined with rapid palatal expansion. The elastics with 15° to the occlusal plane with 1000 gr force were adjusted. The patient was informed that the elastics should be used for 16-18 hours. Anterior cross-bite was corrected after the face mask therapy for 11 months. Secondly, 0.22 " MBT bracket systems were used and space for missing lateral incisors were created by fixed treatment. Orthodontic treatment lasted in 2 years and 10 months. Finally, because of the age of the patient, lateral incisor replacement was performed with resin-bonded bridges.

Conclusion: At the end of the treatment, normal overjet and overbite, canine protected occlusion and well-balanced profile was established. A combination of maxillary protraction with rapid maxillary expansion and esthetic tooth restorations is an efficient treatment in skeletal Class III malocclusion and lateral incisor agenesis for in order to obtain good occlusal relationships and well-balanced profile.

Keywords: lateral agenesis, orthodontic treatment, resin-bonded bridges, reverse headgear

P-447**Serbest Dişeti Grefti Yöntemiyle İmplant Çevresi Yapışık Dişeti Yetersizliğinin Tedavisi***Vesile Elif Toy*

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Malatya

Amaç: Yeterli yapışık dişeti miktarı doğal dişlerde olduğu gibi implant çevresi periodontal sağlığın sürdürülmesi ve plak kontrolünün sağlanabilmesi için de gereklidir. Serbest dişeti grefti yapışık dişeti miktarını artırmada yaygın olarak kullanılmaktadır. Bu olgu raporunda implant çevresi yapışık dişeti yetersizliği olan bir hastanın serbest dişeti grefti tekniği ile tedavisi sunulmuştur.

Olgu Sunumu: 52 yaşında sistemik olarak sağlıklı bayan hasta diş eksikliği şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Klinik muayenede sağ alt birinci molar dişin eksik olduğu ve yetersiz yapışık dişeti miktarı olduğu görüldü. İmplant cerrahisinden 3 ay sonra implant çevresi bölgede yapışık dişeti miktarını artırmak amacıyla serbest dişeti grefti operasyonu uygulandı. Operasyon sonrası 1. ayda iyileşme başlığı takılıp protetik üst yapı için protez kliniğine yönlendirildi. Protetik rehabilitasyon sonrası yapılan kontrollerde yeterli yapışık dişeti genişliğinin elde edildiği ve periodontal sağlığın sürdürüldüğü gözlemlendi.

Sonuç: Bu olgu raporunda, serbest dişeti grefti tekniğinin dental implant çevresi yapışık dişeti miktarının artırılmasında başarılı bir yöntem olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Dental İmplant, Serbest Dişeti Grefti, Yapışık Dişeti

P-447**Treatment of Insufficient Attached Gingiva Around Implant Using Free Gingival Graft***Vesile Elif Toy*

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Malatya

Aim: Sufficient amount of attached gingiva is also essential for maintaining periodontal health and providing plaque control around implants as natural teeth. Free gingival grafts are commonly used in increasing the amount of attached gingiva. In this case report the treatment of a patient with insufficient amount of attached gingiva around an implant using free gingival graft technique is presented.

Case Presentation: A 52 year-old, systemically healthy, female patient referred to our clinic with complaint of missing tooth. During clinical examination, it was determined that right mandibular first molar was lost and the amount of attached gingiva was insufficient. 3 months after implant surgery free gingival graft technique was applied in order to increase the amount of attached gingiva around the implant site. One month after operation, healing caps were placed and the patient was referred to the department of prosthodontics for prosthetic structure. During clinical examinations after prosthetic rehabilitation it was observed that sufficient amount of attached gingiva was obtained and periodontal health was maintained.

Conclusion: In this case report, it was detected that free gingival graft technique is a successful method in increasing the amount of attached gingiva around dental implants.

Keywords: Attached Gingiva, Dental Implant, Free Gingival Graft

P-448***Enterococcus faecalis*'in Kök Kanallarından Uzaklaştırılmasında Üç Farklı İrrigan Aktivasyon Yönteminin Etkinliği***Ali Erdemir, Özgür Genç Şen*

Yüzüncü Yıl Üniversitesi Faculty of Dentistry, Endodonti Anabilim Dalı, Van

Amaç: Bu çalışmanın amacı, kanal içi *Enterococcus faecalis*'in (E faecalis) azaltılmasında, geleneksel iğne irrigasyonu ve üç farklı irrigan aktivasyon yöntemiyle yapılan final irrigasyonların karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: Çekilmiş küçük azı dişlerinin kök kanalları döner enstrümanlar kullanılarak hazırlandı. Biyomekanik şekillendirme esnasında, her ege değişiminden sonra sodyum hipoklorit (NaOCl) ile irrigasyon yapıldı. Etilendiamintetraasetik asit (EDTA) ve NaOCl'nin ardışık kullanımıyla smear tabakanın uzaklaştırıldı. Kök kanal preparasyonunun tamamlanmasını takiben, kök kanalları E faecalis ile kontamine edildi ve üç hafta süreyle inkübasyona bırakıldı. Örnekler, uygulanacak son yıkama işlemine göre, herbirinde 15'er diş olacak şekilde rastgele 4 deney grubuna ayrıldı: 1. grup, iğne ile geleneksel irrigasyon; 2. grup, pasif ultrasonik irrigasyon (PUI); 3. grup, Xp-endo Finisher ile aktivasyon; 4. grup, lazerle aktive irrigasyon (LAI). Total irrigasyon süresi ve kullanılan irrigan hacmi tüm gruplarda sabit tutuldu. Final irrigasyon işlemlerinden önce ve sonra alınan bakteri örnekleri kültüre edildi, koloni sayımı yapıldı ve azalma yüzdeleri hesaplandı. İstatistiksel değerlendirmeler için Kruskal-Wallis ve Dunnet testleri kullanıldı.

Bulgular: Bulgular, tüm gruplarda bakteri oranlarında istatistiksel olarak oldukça önemli bir azalma olduğunu gösterdi. Tüm aktivasyon yöntemleri geleneksel iğne irrigasyonuna göre istatistiksel olarak daha etkili bulundu. LAI, daha çok negatif örneklerle sonuçlanmasına rağmen PUI ile arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmadı. LAI, XP-Endofinisher'a göre de istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha etkili bulunurken, PUI ve XP- Endofinisher arasında istatistiksel olarak önemli bir fark bulunamadı.

Sonuç: Bu çalışma koşullarında, E. faecalis kolonileri üzerinde en yüksek azaltma etkisini LAI ve PUI grupları gösterdi. LAI 'nin daha çok sayıda negatif örneklerle sonuçlanmış olması göz önüne alındığında, bu yöntem kök kanal dezenfeksiyonunun geliştirilmesinde bir alternatif olarak görülebilir.

Anahtar Kelimeler: E. faecalis, LAI, NaOCl, PUI, Xp-endo Finisher

P-448**The Effectiveness of Three Different Irrigan Activation Methods in Removal of *Enterococcus faecalis* from Root Canals***Ali Erdemir, Özgür Genç Şen*

Yuzuncu Yil University Faculty of Dentistry, Department of Endodontology, Van

Objective: This study aimed to compare the intracanal *Enterococcus faecalis* (E. Faecalis) reduction promoted by final irrigation using conventional needle irrigation and three different irrigant activation method.

Methods: Root canals of extracted premolar teeth were instrumented with rotary instruments in a crown-down manner. Sodium hypochlorite (NaOCl) was used for irrigation at each file change during the biomechanical shaping procedures. The smear layer was removed by consecutive use of ethylenediaminetetraacetic acid (EDTA) and NaOCl. Following the completion of root canal preparation, root canals were contaminated with E. faecalis and incubated for three weeks. Specimens were randomly allocated to 4 experimental groups of 15 teeth each, according to the final irrigation method to be used: group 1, conventional irrigation with needle; group 2, passive ultrasonic irrigation (PUI); group 3, activation with XP-Endofinisher; and group 4, laser activated irrigation (LAI). The overall irrigation time and total irrigant volume used were kept constant for the groups. Bacterial samples were taken before and after final irrigation procedures were cultured, the colony-forming units were counted, and reduction percentages were calculated. Kruskal-Wallis and Dunnet tests were used for statistical analysis.

Results: Results showed that the reduction in the rate of the bacterial count was highly significant for all groups. All irrigant activation methods were significantly more effective than the conventional needle irrigation group. Although LAI group generated more negative samples, there was no statistically significant difference between LAI and PUI. LAI was significantly more effective than XP-Endofinisher, whereas PUI and XP-Endofinisher was statistically similar.

Conclusions: Under the conditions of this study, final irrigation with LAI and PUI showed the best reductive effect on E. faecalis colonies. Considering that LAI group had more negative samples in the count, it may be an alternative to enhance root canal disinfection.

Keywords: E. faecalis, LAI, NaOCl, PUI, Xp-endo Finisher

P-449**Eozinofilik Granüloma Tanılı Genç Erkek Hastanın Protetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu***Buse Çebi Gül, Numan Tatar*

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Malatya

Amaç: Eozinofilik granüloma (EG) histiositosis X hastalık grubunun lokalize ve en iyi huylu olan formudur. Tüm EG olgularının %10 ile %20 sine çenelerde rastlanır. En sık rastlanan oral bulgular palpe edilebilen kitle ve şişliktir. Hastalığın tedavisinde cerrahi küretaj, radyasyon terapisi, sistemik kemoterapi ile steroid uygulamalarını içeren yöntemler kullanılmaktadır. Bu olgu sunumu, 17 yaşında anterior diş eksikliği mevcut sınıf III maloklüzyona sahip eozinofilik granüloma erkek hastanın protetik rehabilitasyonunun sonuçlarının bildirilmesidir.

Olgu Sunumu: 17 yaşındaki erkek hasta İnönü Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Kliniği'ne maksiller anterior bölgesindeki ağrı, şişlik ve rahatsızlık hissi nedeniyle başvurmuştur. Sistemik herhangi bir problemi olmayan hastanın hikayesinde şikayetin 8 aydan beri varolduğu saptanmıştır. İntraoral muayenede maksiller anterior bölgede 11- 12 nolu dişlerde aşırı periodontal harabiyet, yumuşak dokuda destrüksiyon varlığı belirlenmiştir. Biyopsi sonucu histopatolojik tanısı konulup gerekli tedavisi yapılmıştır. Estetik şikayet ve fonksiyonel yetersizlik sebebiyle Protetik diş tedavisi kliniğine yönlendirilen 17 yaşındaki erkek hastanın radyografik ve klinik muayenesi yapılmıştır. Hastanın estetik beklentisinin karşılanabilmesi, fonksiyon ve fonasyon problemlerinin giderilmesi amacıyla sabit metal destekli porselen protez yapımına karar verilmiştir.

Sonuç: Bu olgu sunumunda anterior dişlere uygulanan sabit protetik restorasyonun; hastada hem estetik, hem psikolojik, hem de fonksiyonel açıdan düzleme sağladıkları ve başarılı oldukları sonucuna varılmıştır. Fonksiyonel açıdan tatmin edici sonuçlara ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: anterior diş eksikliği, eozinofilik granüloma, protetik rehabilitasyon

P-449**Prosthetic Rehabilitation of a Young Male Patient with Eosinophilic Granuloma: Case Report***Buse Çebi Gül, Numan Tatar*

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Malatya

Introduction: Eosinophilic granuloma is the local and the mildest form of histiocytosis X. Nearly %10 to %20 of all cases of eosinophilic granuloma occur in the jaws. The most common oral symptoms of the disease are a palpable mass and swelling. The methods of the treatment include surgical curettage, radiation therapy, systemic chemotherapy and corticosteroid therapy. This case report the results of prosthetic rehabilitation of a 17-year-old male patient with eosinophilic granuloma with class III malocclusion with anterior tooth deficiency.

Case: A 17-year-old male patient was admitted to İnönü University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery for pain, swelling and discomfort in the maxillary anterior region. The patient who had no systemic problem had a history of complaints for 8 months. Intraoral examination revealed excessive periodontal destruction and soft tissue destruction in teeth 11-12 in maxillary anterior region. Histopathological diagnosis was made after biopsy and necessary treatment was performed. A 17-year-old male patient was referred to the Prosthodontics Clinic for aesthetic complaints and functional impairment. It was decided to produce fixed metal supported porcelain prosthesis in order to meet the aesthetic expectations of the patient and to eliminate the problems of function and phonation.

Summary: In this case report, fixed prosthetic restorations applied to anterior teeth; It was concluded that the patient achieved a significant improvement in both aesthetic, psychological and functional aspects and they were successful. Functionally satisfactory results were achieved.

Keywords: anterior tooth deficiency, eosinophilic granuloma, prosthetic rehabilitation

P-450**Sınıf 4 Frenulum Varlığında Klasik Teknik ile Frenektomi Vaka Sunumu***İlayda İlday, Onur Öz, Gülden Işık, Ali Çekici*

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Dudak ve yanağı alveolar mukozaya, diş etine ve periosta bağlayan mukozal membran katlantı olarak tanımlanan frenulum diş eti kenarına olması gerektiğinden yakın veya güçlü bağlantılarla bağlandığında hem plak kontrolünü zorlaştırır hem de periodontal ataşman bölgesinde çekme kuvvetinin oluşmasına neden olur(1). Orta hatta diastema olan vakalarda özellikle maksiller frenulumun yüksek ve güçlü bağlantısı estetiği olumsuz etkileyebilmektedir. Üst ve alt çenede ataşmanın bulunduğu yere göre labial frenulum 4 sınıfta incelenmektedir (2). Bu vakada sınıf 4 frenulum varlığına bağlı olarak median diastema görülen ve dudak hareketleri ile diş eti kenarında hareketliliğe sebep olan güçlü frenulumu uzaklaştırmak amaçlanmıştır.

Yöntem: Bölgenin anestezisi 1 ml artikain hidroklorür içeren anestetik madde (ULTRACAIN® D-S Ampul) ile sağlanmıştır. Ardından klasik frenektomi yöntemi ile güçlü kas bağlantısı cerrahi olarak uzaklaştırılmıştır. Cerrahi 15 no bisturi ile yapılmıştır ve 5/0, sentetik, Poli(glikolid-ko-laktid), emilebilir, örgülü steril cerrahi iplik ile dikişler atılarak primer kapanma sağlanmıştır. 10 gün sonra sonra dikişler alınmıştır.

Bulgular: Operasyon sonrasında hastanın ağrı, kanama, hassasiyet şikayetleri olmamıştır. Güçlü kas bağlantısı eksize edilmiştir.

Sonuç: Operasyon ve iyileşme başarıyla gerçekleşmiştir. Frenulum bağlantısı uzaklaştırılarak daha iyi estetik görünüm sağlanmış ve dudak hareketlerinin, diş eti kenarı sınırında sebep olduğu hareket ortadan kalkmıştır.

1. Carranza twelfth edition, Chapter 63, Periodontal plastic and esthetic surgery, 628.e15
2. Significance of the labial frenum attachment in periodontal disease in man. Part I. Classification

Anahtar Kelimeler: frenulum, çekilme, plak

P-450**Frenektomi with Classical Technique in the Presence of Class 4 Frenulum Case Report***İlayda İlday, Onur Öz, Gülden Işık, Ali Çekici*

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul

Aim: The frenulum, which is defined as the mucosal membrane that connects the lip and cheek to the alveolar mucosa, gingiva and periosteum, makes it difficult to control the plaque when it is connected to the gingival margin and causes the pulling force in the periodontal attachment area (1). In cases with diastema in the midline, the high and strong connection of the maxillary frenulum can adversely affect aesthetics. Labial frenulum is classified in 4 classes according to the location of the upper and lower jaw attachment (2). In this case, it was aimed to remove the strong frenulum which caused the the gingival margin due to lip movement and the presence of class 4 frenulum.

Material Method: The anesthesia of the region was provided with an anesthetic containing 1 ml articaine hydrochloride (ULTRACAIN® D-S Ampoule). After, strong muscle connection was surgically removed by conventional frenektomy. Surgery was performed with a blade no 15 and 5/0, synthetic, poly (glycolide-co-lactide), absorbable, braided sterile surgical suture with primary sutures. After 10 days, the sutures were removed.

Results: The patient did not complain of pain, bleeding or tenderness postoperatively. Strong muscle connection has been excised.

Conclusion: Operation and healing were successful completed. A better aesthetic appearance is achieved and the movement caused by lip movements at the marginal gingiva is eliminated by removing the abberent frenulum.

1. Carranza twelfth edition, Chapter 63, Periodontal plastic and esthetic surgery, 628.e15
2. Significance of the labial frenum attachment in periodontal disease in man. Part I. Classification

Keywords: frenulum, recession, plaque

P-451

Dişeti Hiperpigmentasyonu ve Interdental Diastemaların Minimal Invaziv Estetik Rehabilitasyonu*Sabina Jalilli¹, Esra Ergin^{1,2}, A. Rüya Yazıcı^{1,2}*¹Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara²Hacettepe Üniversitesi Diş hekimliği Lazer Uygulamaları Uygulama ve Araştırma Merkezi, Ankara

Amaç: Gülüş estetiğinde, beyaz ve düzgün dizimli dişlerle, sağlıklı periodontal dokular arasındaki uyum önemli rol oynar. Günümüzde, yenilikçi teknikler ve restoratif materyaller, sert ve yumuşak diş dokularının korunmasında son derece önemli olan minimal invaziv uygulamalara izin vermektedir. Bu olgu sunumunda, interdental diastemalarından, dişeti pigmentasyonlarından ve diş etinin şekliinden memnun olmayan bir kadın hastada minimal invaziv yöntemlerle estetik gülüş rehabilitasyonunu sunmak amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: 25 yaşında bir kadın hasta, yoğun dişeti pigmentasyonu, dişeti gülümsemesi ve anterior dişlerindeki diastama şikayeti ile Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine başvurmuştur. İlk seansta, bir Diyet lazer cihazı, EpicX (Biolase, St. Clemente, USA) kullanılarak topikal anestezi altında gingival depigmentasyon tedavisi uygulanmıştır. İkinci seansta yine topikal anestezi altında renklemelerin geçmediği lokal alanlara Diyet lazerle derin depigmentasyon uygulanmış, aynı seansta gingivektomi ile kron boyu uzatma ve gingivoplasti tedavileri de diyet lazerle yapılmıştır. İki hafta sonra, 3. seansta yumuşak dokuların iyileşme durumu değerlendirilmiş, tam iyileşme gözlenmiştir. Hastada herhangi bir postoperatif ağrı ve hassasiyet şikayeti olmamıştır. Aynı seansta hastadan aljinat ile ölçü alınmış, elde edilen diagnostik alçı model üzerinde mock-up yöntemiyle modelasyon yapıldıktan sonra, silikon anahtar elde edilmiştir. 4. Seansta, silikon anahtar rehberliğinde, tabakalama yöntemiyle, bir nanohibrit kompozit rezin (G-eanial Anterior/GC) ve universal bir adeziv sistem (G-aenial Bond/GC) kullanılarak dişler yeniden şekillendirilmiştir. Bitirme ve polisaj işlemlerinin ardından restore edilmiş santral dişlerin ve diş etlerinin değerlendirilmesi için kontrol seansları planlanmıştır.

Sonuç: Bu olguda; interdental diastema, dişeti hiperpigmentasyonu ve diş eti gülüşü, minimal invaziv yaklaşım sayesinde, doğru yöntem ve malzemelerle, başarılı bir şekilde rehabilite edilmiştir. Diyet lazerlerin, dişeti depigmentasyonu ve gingivoplasti gibi estetik periodontal doku rehabilitasyonunda kullanımı güvenli, ağrısız ve konforlu bir yöntemdir. Direk tabakalı kompozit uygulama tekniği ile; diastemaların diş dokularında preparasyon gerektirmeden, uygun maliyetle, kısa sürede giderilmesi, tatmin edici estetiğin sağlanması mümkündür.

Anahtar Kelimeler: Gingivoplasti, depigmentasyon, diyet lazer, direkt rezin kompozit, estetik rehabilitasyon, gülüş tasarımı

P-451

Minimally Invasive Aesthetic Rehabilitation of Gingival Hyperpigmentation and Interdental Diastemas*Sabina Jalilli¹, Esra Ergin^{1,2}, A. Rüya Yazıcı^{1,2}*¹Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Ankara²Hacettepe University Dentistry Laser Applications Research and Application Center, Ankara

Objective: The harmony between white and intact teeth and healthy periodontal tissues plays an important role in aesthetics smile. Nowadays, innovative techniques and restorative materials allow minimally invasive applications which are one of the most important factors in protecting hard and soft tooth tissues. In this case report, we aimed to present the aesthetic rehabilitation of a female patient complaining of multiple interdental diastemas, gingival pigmentation and gummy smile, with minimally invasive methods.

Case: A 25-year-old female patient with intense gingival pigmentation, gummy smile and diastema on her anterior teeth, was admitted to Hacettepe University Faculty of Dentistry. In the first session, gum depigmentation procedure was done with a Diode laser device, EpicX (biolase, St. Clemente, USA) under topical anesthesia. In the second session, local areas with deep depigmentation was further treated with diode laser. Crown lengthening with gingivectomy and gingivoplasty treatments were also accomplished in the same session with diode laser. After 2 weeks, a full recovery was observed at 3rd sessions.. Then smile design was done with the mock-up method and a silicone index was obtained. In the 4th session, the teeth were reshaped using a nanohybrid resin composite (G-eanial Anterior/GC) and a universal adhesive system (G-aenial Bond/GC) under the silicon key guidance method. After the finishing and polishing procedures, control sessions was scheduled.

Conclusion: In this case report; interdental diastemas, pigmented gums and gingival smile have been successfully rehabilitated with the right methods and materials with the minimally invasive approach. The use of diode laser for esthetic periodontal soft-tissue rehabilitation is safe, painless and comfortable. with the direct resin composite layering technique; diastema closure is possible without any preparation in the sound tooth tissues, in a short time, to provide satisfactory aesthetics.

Keywords: Gingivoplasty, depigmentation, laser, direct resin composite, aesthetic rehabilitation, smile design

P-452**Yumuşak Doku Agumentasyonunda Bağ Dokusu Platform Tekniğinin Kullanılması***İlker Keskiner¹, Ahmet Aydoğdu²*¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji AD, Samsun²Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji AD, İstanbul

Amaç: Maksiller anterior bölgedeki lokalize alveolar defektler yapılan tedavilerde estetik sorunlara neden olabilmektedir. Bu vaka raporunda bağ dokusu platform tekniği kullanılarak yumuşak doku agumentasyonu ile tedavi edilen bir vaka sunuldu.

Olgu: Kırkdört yaşındaki erkek hasta üst çenede tek taraflı daha önce yapılmış olan sabit protetik restorasyonunda santral ve lateral dişlerinin uzun olması şikayeti ile başvurdu. Klinik muayenede bu bölgede vertikal ve horizontal sert ve yumuşak doku defekti izlendi. Restorasyonun çıkarılması sonrasında Zucchelli tarafından önerilen yöntemle kret tepesinde bant şeklinde bir yumuşak doku bırakılarak yarım kalınlık flep kaldırıldı. Elde edilen subepitelyal bağ doku grefti defektin vestibulüne stabilize edilerek flep bağ doku ve kret tepesindeki yumuşak dokuyu da örtecek şekilde primer kapatıldı. Suturlar 12 gün sonra alındı, iyileşme sorunsuzdu. Yapılan kontrollerde yumuşak doku defektinin vertikal ve horizontal yönde agumente edildiği ve takip seanslarında stabil kaldığı izlendi.

Sonuç: Bağ dokusu platform tekniği ile tek seansta vertikal ve horizontal yumuşak doku agumentasyonu başarılı bir şekilde yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: Bağ dokusu, Platform tekniği, Yumuşak doku defekti

P-452**The Use of Connective Tissue Platform Technique in Soft Tissue Augmentation***İlker Keskiner¹, Ahmet Aydoğdu²*¹Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Samsun²Bezmialem University Faculty of Dentistry Department of Periodontology, İstanbul

Aim: Localized alveolar defects in maxillary anterior region may lead to esthetic problems in the treatments. A case treated with connective tissue platform technique in soft tissue augmentation was presented in this case report.

Case: Forty four-year-old male applied with the complaint of long central and lateral teeth in his previously made fixed prosthetic restoration. Clinical examination showed vertical and horizontal soft tissue defect. After the removal of restoration using the method described by Zucchelli, a band of soft tissue was left intact and a split thickness flap was raised. The harvested connective tissue was stabilized in the vestibule and the flap was primarily covered the connective tissue and the band on the alveolar crest. The sutures were removed at 12 days and the healing was uneventful. The control sessions showed the augmentation of soft tissue defect both horizontally and vertically and its stabilization on follow-ups.

Conclusion: Vertical and horizontal soft tissue augmentation can be accomplished in a single step with connective tissue platform technique.

Keywords: Connective tissue, Platform technique, Soft tissue defect

P-453**Applegate Ölçü Tekniği İle Üretilmiş Hareketli Bölümlü Protez Tasarımı: Vaka Sunumu***Hanife Kurt, Baris Kara, Derya Saqiroglu*

İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Kısmi dişsizlik olgularında doku resiliens farkını karşılayabilmek için Applegate ölçü tekniği ile üretilen hareketli bölümlü protez tasarımı.**Vaka:** 56 yaşında erkek hasta kliniğe eski hareketli bölümlü protezinin uyumsuzluğu şikayetiyle başvurmuştur. Radyografik ve klinik değerlendirmesi sonucu üst çenede tam dişsizlik alt çenede ise posterior kısmi dişsizlik mevcuttur. Alt çenedeki mevcut dişler karşı ark adaptasyonunun olmayışı ile birlikte uzamış ve yeni planlamaya göre dişlere kanal tedavisi yapıldıktan sonra anterior bölgeye metal destekli porselen köprü ve hareketli bölümlü protez, üst çene için ise metal kaideli akrilik total protez tasarlanılarak protez planlaması yapılmıştır. Özellikle Kennedy I ve II vakalarında oluşan dişin ve mukozanın reziliens farklılığını doğru aktarabilmek için mukozadan mümkün olduğunca fazla destek almak gerekir. Bu da hastada spesifik çiğneme basıncını azaltma, daha tutucu ve uzun süreli protez kullanımı ayrıca hekim için daha az vuruksansı gibi avantajlar sağlamaktadır. Bu sebepten değiştirilmiş model tekniği olan Applegate tekniği hastamızın tedavisinde ölçü alma yöntemi olarak kullanılması planlanmıştır. İlk olarak hastadan konvansiyonel teknik ile ölçü alınarak elde edilen model üzerine iskelet üretilmiş sonrasında hastaya özgü kaide ve kaşık yapılmıştır. Stenç (Kerr) ve çinko oksit eugenol (SS White) ile fonksiyonel ölçü alınmasını takiben konvansiyonel ölçü ile alınmış olan model ile fonksiyonel yöntemle alınmış ölçü modelleri birleştirilerek değiştirilmiş yeni model üzerinden protez bitirilmiştir.**Sonuç:** Fonksiyonel ölçü sayesinde doku rezilyensi daha doğru kaydedilmiş bu sayede daha uyumlu bir kaide üretilmiş ve tedavi sonrası vuruksıkayeti daha az gözlemlenmiştir.**Anahtar Kelimeler:** applegate, hareketli bölümlü protez, ölçü alma teknikleri**P-453****Design of Removable Partial Dentures Produced by Applegate Impression Technique: Case Study***Hanife Kurt, Baris Kara, Derya Saqiroglu*

İstanbul Medipol University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İstanbul

Purpose: Design of removable partial dentures produced by Applegate impression technique to meet the difference in tissue resilience in partial edentulous cases.**Case:** A 56-year-old male patient was admitted to the clinic complaining of incompatibility of his old removable partial denture. As a result of radiographic and clinical evaluation, there is edentulous in the upper jaw and posterior partial edentulous in the lower jaw. The existing teeth in the lower jaw were erupted with the absence of opposing arch adaptation. According to the new plan, after the root canal treatment of the teeth, a metal supported porcelain bridge and removable partial dentures were designed for the anterior region, and a metal base acrylic total denture was designed for the upper jaw and prosthesis planning was performed. Especially in Kennedy I and II cases, it is necessary to get as much support from the mucosa as possible in order to accurately transfer the resilience difference of the tooth and mucosa. This provides advantages such as reducing the specific masticatory pressure in the patient, the use of more conservative and long-term prostheses, as well as fewer post-op problems for the dentist. For this reason, the modified model technique Applegate technique is planned to be used as a measurement method in the treatment of our patient. First, skeleton was produced on the model obtained by measuring with conventional technique from the patient, specific tray to the patient were made.**Results:** Tissue resilience was recorded more accurately because of the functional impression, thus producing a more compliant acrylic base and less postoperative complaints.**Keywords:** applegate, removable partial dentures, impression technique

P-454**Maksiller Molar Bölgede İmplant Öncesi Sert ve Yumuşak Doku Hazırlığı ile İmplant Cerrahisi Vaka Sunumu***Onur Öz, İlayda İlday, Ülkü Başer, Gülden Işık*

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: İmplant uygulaması; hastaların hayat kalitesini ve çiğneme fonksiyonunu arttıran etkili bir tedavidir. Diş çekimi sonrası implant uygulanacak bölgelerde implant çevresindeki yumuşak dokuların sağlığının sağlanması ve sürdürülmesi için yeterli kemik ve yapışık diş eti miktarının sağlanması önemlidir. Bu vakada çekim socketinin greft materyali ve absorbe olmayan membran kullanılarak yönlendirilmiş kemik rejenerasyonunun ardından bölgeye implant uygulanması amaçlanmıştır.

Yöntem: 48 yaşında, sistemik olarak sağlıklı, sigara kullanmayan kadın hasta İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Bölümüne diş etlerinde aşırı kanama ve büyüme, mobil, ağrıyan dişler ve ağız kokusu şikayetiyle başvurmuştur. Klinik ve radyografik incelemeler sonucunda hastaya periodontal başlangıç tedavisi uygulanmıştır. Periodontal başlangıç tedavisi ve dokuların iyileşmesi tamamlandıktan sonra 16 numaralı diş atravmativ olarak çekilmiş ve aynı seansta xenogreft ve titanyum destekli membran uygulanmış, süturlarla primer kapanma sağlanmıştır. Ardından ilgili bölgede yeterli yapışık diş eti elde etmek amacıyla serbest diş eti grefti uygulanmıştır. Sert ve yumuşak dokuların maturasyonu tamamlandıktan sonra implant cerrahisi uygulanmıştır. Osseointegrasyon sürecinin ardından hasta üst yapının tamamlanması için fakültemizin Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na yönlendirilmiş ve protetik rehabilitasyonu sağlanmıştır.

Bulgular: Periodontal başlangıç tedavisi sonunda cep derinliğinde, diş mobilitelerinde azalma ve diş eti kanamasında azalma gözlenmiştir. Ağız kokusu şikayeti ortadan kalkmıştır. Osseointegrasyon süreci sırasında ve sonraki 3 yıllık takip boyunca implant çevresi dokularda iltihabi bulguya rastlanmamıştır. Yeterli keratinize mukoza genişliği gözlenmiş; sert ve yumuşak doku stabilizasyonu başarıyla sağlanmıştır.

Sonuç: Diş çekimi sonrası implant uygulanacak bölgelerde yeterli kemik ve yapışık diş eti miktarının sağlanması; estetiğin sağlanmasında, uzun dönem implant çevresi yumuşak dokuların sağlığının sağlanması ve sürdürülmesinde önemli bir yere sahiptir.

Anahtar Kelimeler: rejenerasyon, diş eti, implant

P-454**Hard and Soft Tissue Preparation Before Implant Surgery and Implant Surgery In First Maxillary Molar Case Report***Onur Öz, İlayda İlday, Ülkü Başer, Gülden Işık*

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul

Aim: Implant application; is an effective treatment that improves the quality of life and chewing function of patients. It is important to provide sufficient amount of bone and adherent gums to maintain the health of the soft tissues around the implant areas. In this case intended directed bone regeneration using nonabsorbable membranes and graft materials.

Material-Method: 48 years old, systemically healthy, non-smoker female patient presented to İstanbul University Dentistry Faculty Periodontology Department with complaints of bleeding of gums, mobile teeth, and halitosis. As a result of clinical and radiographic examinations periodontal initial treatment performed. After initial periodontal treatment and tissue healing was completed, tooth number 16 was extracted atraumatically and xenograft and titanium supported membranes were applied in the same area and primary closure was achieved with sutures. After that, a free gingival graft was applied to obtain sufficient adherent gingiva. After the completed the maturation of the hard and soft tissues, implant surgery was performed. After the osseointegration process, the patient was directed to the Prosthodontics Department and prosthetic rehabilitation was provided to complete the superstructure.

Results: At the end of the periodontal initial treatment, pocket depth, gingival bleeding and dental mobility decreased. The complaint of halitosis has disappeared. During the osseointegration process and during the 3-year follow-up period, no inflammatory findings were found in the surrounding tissues. Sufficient keratinised mucosal width was observed; hard and soft tissue stabilization was achieved successfully.

Conclusion: Sufficient amount of bone and keratinized gingiva in the areas to be implanted after tooth extraction is important in maintaining the, long-term implant environment health of soft tissues and achieved the aesthetics.

Keywords: regeneration, gums, implant

P-455**Travma Sonucu Kaybedilen Maksiller Santral Dişin İmmediat İmplantasyon Sonrası Geçici Ve Daimi Restorasyonu***Aslıhan Sever, Ender Akan*

Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı; travma sebebiyle sağ üst santral dişinin çekimi düşünülen hastamıza, implant üstü sabit protetik rehabilitasyon ile kaybettiği estetik ve fonksiyonunun geri kazandırılmasıdır.**Olgu Sunumu:** 36 yaşındaki bayan hastanın geçmişte post ve kron uygulanmış sağ üst santral dişinde travma sonrası kron desimantasyonu ve destek diş dokusunun kaybı gözlenmiştir. Dişin çekimi uygun bulunmuş ve immediat implantasyon planlanmıştır. İmplant uygulamasının ardından immediat yükleme yapılamamış, geç dönemde hastaya geçici bir kron yapılması uygun görülmüştür. 2 aylık iyileşme sürecinin ardından vidalı kompozit geçici kron yüklenmiştir. Hastanın geçirdiği trafik kazası sonucu daimi restorasyonu 8 ay sonra tamamlanabilmiştir. Daimi ölçüler alınmış, hastaya titanyum altyapılı zirkonyum hibrit abutment üretilmiş olup, üstyapısı için e-max kron hazırlanmıştır.**Sonuç:** İmmediat implantasyon ve geçici restorasyon uygulanması ile birlikte anterior bölge tek diş eksikliği bulunan hastada uygun çıkış profili elde edilerek yumuşak doku estetiği sağlanmıştır. Hastanın kontrollerinde herhangi bir klinik bulguya rastlanmamıştır.**Anahtar Kelimeler:** geçici kron, hibrit abutment, immediat implant, yumuşak doku estetiği**After Immediate Implantation Provisional and Permanent Restoration of Maxillar Central Loss Caused by Trauma***Aslıhan Sever, Ender Akan*

Katip Celebi University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry, Izmir

Objective: The aim of this case report is, restore patient's esthetical and functional loss caused by missing right maxillar central with implant-fixed prosthetic rehabilitation.**Case:** A 36-years-old female patient was referred our department with desimantation and loss of supporting tooth structure in maxillary right central caused by trauma. Tooth extraction was approved and immediate implantation was planned. After immediate implantation immediat loading was not applied. A temporary crown was appropriate fort he patient in the late period. After 2 months, the screw retained temporary composite crown was loaded. P;ermanent restoration of the patient as a result of her traffic accident was completed after 8 months. For permanent restoration titanium based zirconium hybrid abutment was produced. For ultra-structure e-max crown was produced.**Conclusion:** with immediate implantation and temporary crown applications; natural soft tissue esthetic was elevated by the appropriate emergence profile. Follow-up of this patient, no clinical complications were observed.**Keywords:** hybrid abutment, immediate implant, soft tissue esthetic, temporary crown

P-456**Anterior Estetik Bölgenin Otojen Blok Greft İle Ogmentasyonu**

Ferhat Ozelci, Kerem Caglar Gumus, Umut Ogutucu, Mehmet Cihan Sengun

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Estetik bölgede horizontal ve vertikal kemik kaybı olan bir vakanın dental implant ile tedavi edilebilmesi için yapılan girişimlerin klinik, radyografik ve tomografik olarak gösterilmesi amaçlanmıştır.

Olgu: Sol üst 21 nolu bölgede konjenital diş eksikliği şikayetiyle klinğe başvuran 20 yaşındaki sistemik olarak sağlıklı kadın hastanın, vertikal ve horizontal kemik yetersizliği bulunan defekt alanına ramus bölgesinden alınan blok greft, defektin bukkal ve palatinaline transplante edilerek implant yerleştirilmesi öncesi bölge ogmente edildi. Ksenojenik greft, kollajen membran, trombosit zengin plazma kullanılarak vertikal ve horizontal ogmentasyon tamamlandı. Cerrahi girişim sonrasında herhangi bir komplikasyon yaşanmadı. Fakat 1 ay sonra palatinaldeki blok greft mobilite bulgusu sebebiyle alındı. 6 ay sonra alveolar kemik boyutunun arttığı ve yumuşak dokuların şekil ve yapısının doğal dokular ile uyumlu olduğu izlendi. Radyografik, klinik ve tomografik değerlendirmede defekt bölgesinde yeni kemik oluşumu izlendi. Ogmente edilen alana implant yerleşimi yapılarak primer stabilite sağlandı.

Sonuç: Estetik bölgenin ideal biçimde implant ile tedavi edilmesinde; otojen blok greftin, kollajen membran, trombosit zengin plazma ve kemik grefti ile kombine kullanılması, vertikal ve horizontal ogmentasyon gerektiren durumlarda hem klinik hem radyografik hem de tomografik olarak başarılı sonuçlar vermektedir.

Anahtar Kelimeler: blok greft, implant, estetik bölge

P-456**Autogenous Block Graft in Anterior Esthetic Zone**

Ferhat Ozelci, Kerem Caglar Gumus, Umut Ogutucu, Mehmet Cihan Sengun

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Bolu

Objective: The aim of the present report was to demonstrate the clinical and radiological outcomes of a case with both vertical and horizontal hard tissue deficiency in aesthetic area for implant therapy.

Materials-Methods: A 20-year-old systemically healthy female patient was referred to our clinic with congenital tooth deficiency in #21. The block graft was harvested from the ramus region for defect area. Both vertical and horizontal bone insufficiency was observed. Bone block was fixed to the buccal and palatal region of the defect. Augmentation procedure was completed using xenogenic graft, collagen membrane, platelet rich plasma. There was no complication after surgery. However, one month later, the block graft at the palatal side was removed because of the signs of mobility. After 6 months, the size of alveolar bone was increased and structure of the soft tissues were similar with the natural tissues. Radiographical and clinical evaluation was revealed new bone formation at the defect site. In implantation operation primary stability was achieved in the augmented area.

Results: The use of autogenous block graft in combination with collagen membrane, platelet - rich plasma and bone graft yields successful clinical and radiographic results in cases requiring vertical and horizontal augmentation.

Keywords: block graft, implant, esthetic zone

P-457**Dişeti Çekilmesinin Koronale Kaydırılan Flep ile Bağ Dokusu Grefti ile Kapatılması***Ozge Gokturk, Ferhat Ozelci*

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Hasta sol üst çene kanin bölgesinde olan dişeti çekilmesinden hassaslık ve estetik nedenden dolayı şikayet etmektedir. Hastanın dişeti çekilmesinin tedavisi hedeflenmiştir.

Olgu: 40 yaşında kadın hasta kliniğimize başvurdu. Yapılan muayene sırasında hastanın 13 nolu dişinde 3 mm derinliğinde 4.2 mm genişliğinde dişeti çekilmesi saptandı. Hastaya koronale kaydırılan flep ve bağ dokusu grefti uygulanması planlandı. Hastanın faz 1 tedavisi yapıldı. Lokal anestezi yapıldıktan sonra vertikal ve sulkuler insizyonlar yapıldı. Yarım kalınlık flep kaldırıldı. Kök yüzeyi kürete edildi. Papiller deepitelize edildi. Hastanın üst sol palatinal bölgesinde bağ dokusu grefti elde edildi. Greft alıcı bölgeye 4.0 propilen suture ile sabitlendi. Daha sonra flep koronale pozisyonlandırılıp suture edildi. Hastaya post op bilgi verildi ve gereken medikasyon yapıldı. 1 hafta sonra kontrol yapıldı, dikişler ise 2 hafta sonra alındı. Hasta düzenli takip ve oral hijyen için motive edildi.

Sonuç: Ameliyat sonucunda tam kapanma elde edildi. Hastanın şikayetleri giderildi. 3. ve 6. ay takiplerinde nüks saptanmadı.

Anahtar Kelimeler: dişeti çekilmesi, bağ doku, flep

P-457**Gingival Recession Coverage with Coronale Advanced Flap and Connective Tissue Graft***Ozge Gokturk, Ferhat Ozelci*

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Bolu

Objective: The patient was had a complains about sensitivity and aesthetic reasons because of gingival recession in maxiller canin region. Target of this case was get full coverage of the patient's gingival recession.

Materials-Methods: A 40 - year - old female patient was applied to our clinic. During the examination, gingival recession with 4.2 mm wide and 3 mm depth in the patient's #23 was observed. Coronally advanced flap and connective tissue graft was planned to treatment. Phase 1 therapy was performed. After local anesthesia vertical and sulcular incisions were made. The half-thickness flap was reflected. The surface of the root was prepared with EDTA. Papilles were deepitelized. A connective tissue graft was obtained from the upper left palatinal region of the patient. The graft was fixed to receiving site with 4.0 propylene suture. The flap was positioned and sutured to the coronaly with 4.0 propylene suture. The patient was informed about post op and medication. Sutures were taken after 2 weeks. The patient was motivated for regular follow-up and oral hygiene.

Result: Complete closure was obtained with coronally positioned flap with connective tissue graft. The patient's complaints were resolved. No recurrence was detected in follow-ups at 3 and 6 months.

Keywords: gingival recession, connective tissue graft, flap

P-458**Dişeti Gülümsemesi Olan Hastada Tedavi Yaklaşımı: Olgu Sunumu***Tülin Çakır, Ali Çekici*

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Gülümsediğinde dişlerinin az, dişetinin fazla gözükmemesinden şikayeti olan ve ortognatik cerrahi düşünmeyen hastada azami estetik ile sonuç elde etmek.

Olgu Sunumu: 32 yaşında, sigara kullanmayan ve sistemik hastalığı olmayan kadın hasta. İleri cerrahi düşünmediğinden Gingivektomi, gingivoplasti ile dişeti seviyelemesi sonrası 21 numaralı dişteki eski protetik restorasyon öncelikle geçici protetik restorasyon ile, iyileşme tamamlandıktan sonra ise daimi protetik restorasyon ile tamamlanmıştır. Hastanın gülümserken dudaklarında kas çekim dengesizliği olduğu için ise botoks uygulaması yapılmıştır.

Sonuç: Hastadaki fazla dişeti görünümü ve asimetrik gülüş minimum müdahale ile ve ileri cerrahi gerekmez; fonksiyonel, estetik ve fonetik olarak rehabilite edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Dişeti gülümsemesi, Gingivektomi, Gingivoplasti

P-458**Treatment Approach in a Patient with Gummy Smile: A Case Report***Tülin Çakır, Ali Çekici*

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul

Objective: To achieve results with maximum aesthetics in a patient who complains of having less teeth and more gingiva visually when she smiles and who does not consider orthognathic surgery.

Case: 32-year-old non smoker female patient, no systemic disease. First gingivectomy and gingivoplasty surgeries were applied. Tooth number 21 was restored with temporary prosthetic restoration and permanent prosthetic restoration after the completion of the healing process. Botox was applied to the patient because of muscle imbalance in her lips while she was smiling.

Conclusion: The functional, aesthetic and phonetic rehabilitation of the asymmetric gummy smile of the patient was done with minimum intervention and without advanced surgery.

Keywords: Gingivectomy, Gingivoplasty, Gummy smile

P-459**İleri Kemik Kaybı Olan Hastada Estetik Bölgede Rehabilitasyon: Olgu Sunumu***Tülin Çakır¹, Emrah Baca², Ali Çekici¹*¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul**Amaç:** İleri kemik kaybı olan hastada periodontal ve protetik rehabilitasyon sağlamak.**Olgu Sunumu:** 29 yaşında, günde 3 paket sigara, pipo ve tütün ürünü kullanan, sistemik hastalığı olmayan erkek hasta. Anterior bölgede estetik şikayet ile fakültemize başvuran hasta, cerrahi olmayan periodontal tedavi sonrası sigara kullanımını bırakmıştır. Protetik rehabilitasyon öncesi, 21 numaralı diş çekim bölgesindeki çöküntüyü gidererek hem estetik hem de fonksiyonel sonucu artırmak amacıyla bağ doku operasyonu ile yumuşak doku artırılmıştır. Frenulum bağlantısı cerrahi ve iyileşmeyi olumsuz etkileyeceğinden aynı seansta frenektomi ile uzaklaştırılmıştır. Dokunun iyileşmesini takiben protetik restorasyon ile rahabilitasyon tamamlanmıştır.**Sonuç:** İleri kemik kaybı olan hastada öncelikle periodontitis tedavisi tamamlanıp sonrasında estetik, fonksiyonel ve fonetik rehabilitasyon tamamlanmıştır.**Anahtar Kelimeler:** Anterior, Bağ Doku, Periodontitis**P-459****Rehabilitation of Aesthetic Region in a Patient with Advanced Bone Loss: Case Report***Tülin Çakır¹, Emrah Baca², Ali Çekici¹*¹İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul²İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İstanbul**Objective:** To provide periodontal and prosthetic rehabilitation in a patient with advanced bone loss.**Case:** 29-year-old male patient with no systemic disease using 3 packs of cigarettes, pipe and tobacco products per day. The patient, who applied to our faculty with an aesthetic complaint in the anterior region, stopped smoking after non-surgical periodontal treatment. Prior to prosthetic rehabilitation, soft tissue was increased by connective tissue operation in order to improve the aesthetic and functional result by reducing the groove in the extraction area of tooth 21. The frenulum pull was removed by phrenectomy in the same session as it would adversely affect both the operation and the healing. Following tissue healing, prosthetic restorations and rehabilitation were completed.**Conclusion:** In the patient with advanced bone loss, periodontitis treatment was completed first and then aesthetic, functional and phonetic rehabilitation was achieved.**Keywords:** Anterior, Connective Tissue, Periodontitis

P-460**Uygun Pozisyonda Yerleştirilmemiş Dental İmplantların Protetik Tedavisi: Vaka Raporu***Emine Gürsoy¹, Nihal Tokar², Emre Tokar¹*¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara²Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tepebaşı Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi, Ankara

Amaç: Tam protez kullanan dişsiz hastalar retansiyon ve stabilite kaybı, vuruk ve çiğneme kuvvetlerinde azalma gibi problemlerle karşılaşmaktadırlar. Tam dişsiz arkların rehabilitasyonunda, daha iyi bir yaşam kalitesi için dental implant destekli protezler tercih edilmektedir. Bu olgu sunumu dişsiz maksillada uygun yerleştirilmemiş dental implantlar varlığında yapılan tedavi protokolünü açıklamaktadır.

Olgu Sunumu: 71 yaşındaki kadın hasta parsiyel dişsiz maksilla için protetik rehabilitasyon amacıyla başvurmuştur. Klinik ve radyografik muayene sonucunda aşırı periodontal harabiyetli maksiller dişlerin hepsi çekilmiştir. Maksiller sağ santral diş yerine yerleştirilen doku seviyesi dental implantın peri-implanter dokuları temizlenmiştir. Dört adet kemik seviyesi dental implant 26, 23, 13 ve 14 numaralı diş bölgelerine yerleştirilmiştir. Yetersiz kemik kalınlığı ve yüksekliği sebebiyle maksiller sağ molar bölgeye dental implant yerleştirilememiştir. Uygunsuz implant açılanmalarının üstesinden gelmek ve üstün estetik görüntü sağlamak için Toronto Köprü biçiminde sabit hibrit protez hazırlandı. Hasta altı ay süreyle takip edildi ve herhangi bir komplikasyon ve şikayet rapor edilmedi.

Sonuç: İmplant destekli protezler aşırı rezorbsiyonlu çeneler için ideal çözüm sağlar. İdealden uzak implant planlamalarında sabit hibrit protezler hasta konforunu artırır ve estetik sonuçları geliştirir. Ayrıca, bu olgu sunumu daha iyi protetik rehabilitasyonların hasta ve hekim işbirliği ve dayanışmasıyla elde edilebileceğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Dental implant, implant destekli protez, sabit hibrit protez

P-460**Prosthetic Management of Unfavorably Placed Dental Implants: Case Report***Emine Gürsoy¹, Nihal Tokar², Emre Tokar¹*¹Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara²Yıldırım Beyazıt University Tepebaşı Oral and Dental Health Hospital, Ankara

Objective: Edentulous patients have everlasting troubles wearing complete dentures, such as lack of retention and stability, gum soreness and diminished chewing forces. Dental implant supported dentures are recommended to rehabilitate edentulous arches for better quality of life. This case presentation describes treatment procedure of edentulous maxilla presence unfavorably embedded dental implants.

Case Presentation: A 71 year old female patient presented with prosthetic rehabilitation demand for partially edentulous maxilla. Clinical and radiographic examinations were performed, and all of the teeth were extracted in the maxilla due to severe periodontal impairment. Peri-implant tissue of previously placed tissue level dental implant in the maxillary right central incisor was scaled. Four bone level dental implants were placed in the teeth regions #26, #23, #13 and #14. Any dental implant was embedded in the maxillary right molar region, because of insufficient bone thickness and height. Toronto Bridge style fixed hybrid prosthesis was manufactured to overcome inadequate inclinations of dental implants and obtain superior esthetics. The patient has been followed up for six months and any complication and complain have been reported.

Conclusions: Implant-supported prostheses are optimal solutions for severely resorbed edentulous jaws. Fixed hybrid prostheses provide increased patient comfort and improved esthetic results in case of unfavorable dental implant planning. Also, this case presentation showed that better prosthetic rehabilitations can be ensured cooperation and collaboration between clinician and patient.

Keywords: Dental implant, implant-supported denture, fixed hybrid prosthesis

P-461**İlaca Bağlı Dişeti Büyümesinde Başlangıç Periodontal Tedavinin Rolü: Vaka Raporu**Yaprak Kalkan

Özel Ağız ve Diş Sağlığı Polikliniği

Amaç: Kalsiyum kanal blokerleri, dişeti büyümesine yol açan ana ilaç gruplarından biridir. Klinik olarak, ilaca bağlı dişeti büyü-meleri, hastaların oral fonksiyonlarını engelleyebilir, periodontal yıkımın önünü açabilir, plak birikimini artırabilir, ağız kokusuna ve estetik sorunlara neden olabilir. İlacın neden olduğu dişeti büyümesi vakalarında, yalancı cep oluşturulabilir ve plak birikimini kolaylaştıran bu durum, periodontitis oluşma olasılığını artırır.

Yöntem: Bu olgu raporunda dişeti büyümesi şikayetiyle kliniğimize başvuran, alınan anamnez, klinik ve radyografik muayene-ler sonucunda nifedipine bağlı dişeti büyümesi teşhisi konan 48 yaşındaki erkek hastanın başlangıç periodontal tedavisi sunuldu. Ağız içi muayenede özellikle 13 ve 15 no'lu dişler bölgesinde olmakla birlikte yaygın ilaca bağlı dişeti büyümesi görüldü. İlk ola-rak, ilacı daha az dişeti büyümesine sebep olabilecek bir ilaçla değiştirmek konusunda konsültasyonda bulunuldu. İlacın de ğiştirilmesinden sonra ağız hijyen eğitimi, diş ve kök yüzeyi düzleştirmesini içeren başlangıç periodontal tedavi (BPT) 2 seansta uygulandı. Plak indeks, gingival indeks, sondalama derinliği, klinik ataşman seviyesi ve sondalamada kanama başlangıçta ve BPT'yi takiben 3.ayda kaydedildi.

Bulgular: Tedavi sonucunda herhangi bir komplikasyon gelişmeksizin tüm klinik parametrelerde azalma tespit edildi. İleri pe-riodontal tedaviye gereksinim duyulmadı.

Sonuç: İlacın neden olduğu dişeti büyümesinin tedavisi dikkatli bir şekilde planlanmalıdır. Mümkünse ilacı başka bir ilaçla de ğiştirmek için hastanın doktoruna danışmak tedavinin ilk adımı olmalıdır. Gerektiğinde BPT'yi takiben cerrahi tedavi yapılmalıdır. İdame periodontal tedavi de nüksü en aza indirmek için çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: İlaca bağlı dişeti büyümeleri, kalsiyum kanal blokeri, periodontal debridman

P-461**Role of Initial Periodontal Therapy in Drug Induced Gingival Overgrowth: Case Report**Yaprak Kalkan

Private Oral and Dental Health Polyclinic

Aim: Calcium channel blockers are one of the main drug groups that lead to gingival overgrowth. Clinically, drug-induced gin-gival overgrowths can impede the oral functions of the patients, pave the way for periodontal destruction, increase plaque ac-cumulation, lead to halitosis and cause esthetic problems. In drug-induced gingival overgrowth cases, pseudo pocket can be formed and this situation, that facilitates the accumulation of plaque, raises the probability of occurrence of periodontitis.

Material-methods: In this case report, we presented initial periodontal treatment of a 48-year-old male patient who was ad-mitted to our clinic with the complaint of gingival overgrowth, who was diagnosed with nifedipine induced gingival overgrowth due to anamnesis, clinical and radiographic examinations. Intraoral examination revealed widespread drug-induced gingival overgrowth, especially in the region of number of teeth 13 and 15. First of all, we consulted about replacing the drug with anot-her one which can cause gingival overgrowth less often. After change of drug, initial periodontal treatment (IPT) was applied in 2 sessions including oral hygiene instructions and full mouth scaling and root planing. Plaque index, gingival index, probing depth, clinical attachment level and bleeding of probing were recorded at baseline and 3 months after IPT.

Results: All clinical parameters decreased without any complication. Advanced periodontal treatment was not required.

Conclusion: The treatment of drug-induced gingival overgrowth should be planned carefully. Consultation with patient's physi-cian to replace the drug with another one if possible, should be the first step of treatment. Following IPT when necessary, sur-gical treatment should be performed. Maintenance periodontal therapy is also crucial to eliminate the recurrency.

Keywords: drug-induced gingival overgrowth, calcium channel blocker, periodontal debirdement

P-462**Mandibulada Bilateral Gözlenen Dişeti Çekilmesinin Bağ Dokusu Grefti İle Tedavisi***Ebru Özkan Bütün, Şevki Güler*

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Diş eti çekilmeleri dentin hassasiyeti, kök çürükleri ve estetik kaygılar gibi problemlere yol açan periodontal hastalıklardır. Tedavi amacıyla bir çok yumuşak doku cerrahi yöntemi uygulanmaktadır. Bu vaka sunumunda; alt çenede iki taraflı gözlenen diş eti çekilmesinin, damakta tek bir verici bölgeden alınan subepitelial bağ dokusu greftiyle kapatılması amaçlanmıştır.

Yöntem: 42 yaşındaki kadın hasta estetik kaygı ve dişlerinde hassasiyet problemleriyle kliniğimize başvurdu. Yapılan muayenede 32, 33 ve 44 numaralı dişlerinde Miller Sınıf I çekilmeye rastlanmıştır. Hastanın başlangıç periodontal tedavisi tamamlandıktan sonra tünel tekniği ile birlikte bağ dokusu grefti uygulanması planlandı. Damakta sol bölgeden iki parça halinde alınan subepitelial bağ dokusu grefti sırasıyla 32, 33 numaralı ve 44 numaralı bölgelerde oluşturulan tünel içerisine yerleştirildi ve kompozit askı sütür ile koronale sabitlendi.

Bulgular: 6 aylık gözlem sonucu tedavi edilen bölgelerde keratinize dokuda artış, hassasiyetin çözülmesi ve estetik memnuniyetin yüksek olmasına sebep olan tam kök kapanması elde edildi.

Sonuç: Birden fazla bölgede görülen tekli diş eti çekilmeleri, damakta tek bir verici bölgeden yeterli bağ dokusu grefti elde edilebildiği takdirde aynı seansta güvenle tedavi edilebilir.

Anahtar Kelimeler: bağ doku, diş eti çekilmesi, tünel tekniği

P-462**Treatment of Gingival Recession of the Mandible with Connective Tissue Graft***Ebru Özkan Bütün, Şevki Güler*

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Bolu

Aim: Gingival recessions are periodontal diseases that cause problems such as dentin sensitivity, root rot and aesthetic concerns. For the purpose of treatment various soft tissue surgical procedures are applied. In this case report, it was aimed to close the gingival recession of the mandible with a subepithelial connective tissue graft taken from a single donor site on the palate.

Method: A 42-year-old female patient referred to our clinic with aesthetic concerns and sensitivity problems in her teeth. On the examination revealed Miller class I recession on teeth 32, 33 and 44. After the initial periodontal treatment of the patient was completed, connective tissue grafting was planned with the tunnel technique. The subepithelial connective tissue graft, which was taken in two parts from the left side of the palate, was inserted into the tunnel formed in the regions 32, 33 and 44 respectively and fixed suture with composite coronally.

Results: 6 months of observation showed increased keratinized tissue, resolution of sensitivity, and complete root closure resulting in high aesthetic satisfaction.

Conclusion: Single gingival recessions seen in more than one region can be safely treated in the same session if sufficient connective tissue graft can be obtained from a single donor site.

Keywords: connective tissue, gingival recession, tunnel technique

P-463**Gingival Depigmentasyonun Elektrocerrahi İle Tedavisi – Vaka Raporu***Çağrı Akçay, Sertaç Kızılkaya*

Korudent Ağız Diş Sağlığı Polikliniği

Amaç: Depigmentasyon, ekzojen ve endojen faktörler ile ilişkilendirebilecek, oral mukozanın ve çevre dişetinin renklemesidir. Oral pigmente lezyonların etyolojisinde; ilaçlar, ağır metaller, genetik, enflamasyon, endokrin bozukluklar gibi faktörler rol oynayabilir. Ayrıca sigara içiciliği melanin pigmentini arttırarak pigmentasyona neden olabilir. Pigmente bölgenin tedavisi için literatürde çeşitli yöntemler belirtilmiştir. Bunlardan bazıları; elektrocerrahi, serbest dişeti grefti, gingivektomi, kriyocerrahi, lazer gibi seçeneklerdir. Bu vakamızda gingival depigmentasyonun elektrocerrahi ile tedavisini sunmak amaçlanmıştır.

Vaka Raporu: 45 yaşında kadın hasta, anterior labial bölgede depigmentasyon şikayeti ile özel kliniğimize yönlendirildi. Hastanın esas şikayetini estetik problemler oluşturuyordu. Tedavi seçeneklerinin tartışılmasının ardından hasta ile birlikte elektrocerrahi tedavi yöntemine karar verildi. Tedavi lokal anestezi altında iki ayrı seans şeklinde yapıldı.

Sonuç: Kontrol takiplerinde, tedavi edilmemiş alanlara göre pembe normal görümlü diş eti belirlendi. Enfeksiyon, ağrı, kanama gibi post operatif herhangi bir komplikasyona rastlanmadı. Hastanın estetik beklentileri tümüyle karşılandı.

Anahtar Kelimeler: depigmentasyon, elektrocerrahi, renkleşme

P-463**Electrosurgery Assisted Gingival Depigmentation Treatment – A Case Report***Çağrı Akçay, Sertaç Kızılkaya*

Korudent Dental Clinic

Introduction: Oral pigmentation is a discoloration of the oral mucosa or gingiva associated with several exogenous and endogenous factors. Oral pigmented lesions can have various etiologies, including drugs, heavy metals, genetics, endocrine disturbance, and inflammation. Also, smoking may stimulate melanin production and cause melanin pigmentation. Various treatment modalities have been made for cosmetic removal of pigmented area. These procedures are electrosurgery, free gingival graft, gingivectomy, cryosurgery, acellular dermal matrix allograft, and laser surgery. This paper describe a case of depigmentation technique using electrosurgery.

Case Report: The 45 years old female patient referred to special clinic with the complaint of pigmentation located in the anterior labial gingiva. The patient's complaints are about esthetical. After a discussion of the treatment options, electrosurgical therapy was recommended and accepted by the patient. The treatment was performed in 2 separated visits under topical anesthesia.

Result: Wound healing was good in follow up controls with pink color comparable to nearby non-treated area, resulting in a significant improvement in esthetic appearance. No infection or significant post operative complications such as pain or bleeding were seen. The final esthetic outcome was satisfactory for the patient.

Keywords: depigmentation, electrosurgery, gingiva

P-464**Lokale Dişeti Çekilmesinin Tedavisinde Bağ Doku Grefti: Vaka Raporu**Yaprak Kalkan

Özel Ağız ve Diş Sağlığı Polikliniği

Amaç: Koronale kaydırılan flep operasyonu ile birlikte uygulanan bağ dokusu greftleri dişeti çekilmelerinin tedavisinde kullanılan yöntemlerden biridir. Bu vaka raporunun amacı, Miller Sınıf-I dişeti çekilmesine sahip bir hastada uygulanan koronale kaydırılan flep operasyonu ile kombine bağ dokusu greftinin sonuçlarını klinik olarak değerlendirmektir.

Yöntem: Sistemik olarak sağlıklı 42 yaşındaki kadın hasta, estetik ve diş hassasiyeti şikayeti ile kliniğimize geldi. 35 no'lu dişinde Miller Sınıf-I dişeti çekilmesi mevcuttu. Tam kalınlıkta mukoperiostal flep kaldırıp mukogingival sınırdan itibaren yarım kalınlık flep kaldırıldı. Kök yüzey debridmanından sonra papil bölgesi deepitelize edildi ve palatinalden alınan bağ dokusu grefti interdental papile dikildi. Mukoperiostal flep koronale kaydırılarak kök yüzeyi kapatıldı. Postoperatif antienflamatuvar ve klorheksidin glukonat gargara reçete edildi. Dikişler ameliyattan 10 gün sonra alındı.

Bulgular: Postoperatif iyileşmenin erken evresinde herhangi bir komplikasyon görülmedi. Kök yüzeyinde %100 kapanma sağlandı.

Sonuç: Lokale Miller Sınıf-I dişeti çekilmelerinin koronale kaydırılan flep operasyonu ile birlikte uygulanan bağ dokusu grefti tedavisinde başarılı klinik sonuçlar elde edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bağ doku, dişeti çekilmesi, cerrahi flep

P-464**Connective Tissue Grafts in Treatment of Localized Gingival Recessions: Case Report**Yaprak Kalkan

Private Oral and Dental Health Polyclinic

Aim: Coronally advanced flap operation with connective tissue grafts are one of the procedures used in the treatment of gingival recessions. The aim of this case report is to make a clinical evaluation of coronally advanced flap operation with connective tissue graft performed in patient with Miller Class-I gingival recession.

Material-Methods: Systemically healthy 42 year-old female patient was visited to our clinic with a complaint of aesthetic and teeth hypersensitivity. Miller Class-I gingival recession was present in number of teeth 35. Full thickness mucoperiosteal flap was reflected followed by a partial thickness flap beyond the mucogingival junction. The papilla area was deepitelized after root surface debridement and palatal connective tissue graft was sutured to the interdental papilla. Root surface was closed by sliding the mucoperiosteal flap coronally. Postoperatively anti-inflammatory and chlorhexidine gluconate mouthwash was prescribed. Sutures were removed 10 days after the operation.

Results: There were no complications in the early stage of postoperative healing. 100% root coverage was maintained.

Conclusion: There are successful clinical results in the treatment of localized Miller Class-I gingival recessions with coronally advanced flap operation with connective tissue graft.

Keywords: Connective tissue, gingival recession, surgical flap

P-465**Nd:YAG Lazerle Yapılan Frenektomi: Olgu Sunumu**

Resul Çolak, Merve Küçükoğlu, Murat İnanç Cengiz

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Zonguldak

Amaç: Labial frenulum, dudaklardan alveoler veya gingival mukozaya uzanan periost yerleşimli, oral mukoza kıvrımlarıdır. Ancak bazı durumlarda frenulumlar normal sınırlarının ötesinde dişetine çok yakın yerleşimde bulunabilir. Bu çalışmanın amacı Nd:YAG lazerin frenektomi operasyonunda kullanılmasının değerlendirilmesidir.

Olgu Sunumu:24 yaşında sistemik olarak sağlıklı erkek hastada üst anterior bölgede yüksek frenulum ataçmanı teşhisiyle frenektomi işlemi planlandı. İlgili bölgede lokal anestezi altında Nd:YAG lazer ile kontakt modda 3 w güç 40 Hz frekansta kemik yüzeyine paralel olacak şekilde kas ataçmanları disekt edildi. Postoperatif dönemde 7.gün,1. ay ve 1.yıl kontrolleri yapıldı. İşlem sonrası iyileşme sorunsuz gerçekleşti ve herhangi bir postoperatif komplikasyona rastlanmadı.1. yıllık kontrolde nüks görülmedi.

Sonuç: Diş hekimliğinde konvansiyonel cerrahi işlemlere iyi bir alternatif olan Nd:YAG lazer frenektomi operasyonlarında da başarılı bir şekilde kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: iyileşme, frenektomi, Nd:YAG lazer

P-465**Frenektomy with Nd:YAG Laser: Case Report**

Resul Çolak, Merve Küçükoğlu, Murat İnanç Cengiz

Zonguldak Bulent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Zonguldak

Aim: A labial frenulum is a periosteal oral mucosal folding extending from the lips to the alveolar or gingival mucosa. On the other hand in some case frenulum may be located very close to the gingiva beyond its normal limits. The aim of this study was to evaluate the use of Nd: YAG laser in frenektomy.

Case: A 24-year-old systemically healthy male patient with a diagnosis of high frenulum attachment in the upper anterior region was planned for frenektomy. Muscle attachments were dissected in parallel to the bone surface at 40 Hz frequency with 3 w power in contact mode with **Nd:** YAG laser under local anesthesia in the related region. The controls were made one week, one month, year later in the postoperative term. Postoperative healing was succesfull and no postoperative complications were observed. No recurrence was observed at the first year follow-up.

Result: As a good alternative to conventional surgical procedures in dentistry, Nd: YAG laser can be used successfully in frenektomy operations.

Keywords: healing, frenektomy, Nd:YAG laser

P-466**Renk ve Şekil Anomalisi Olan Anterior Dişlerin Estetik Rehabilitasyonu***Beğüm Ünlü Kurşun, Ender Akan*

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Anterior dişlerin şekil, büyüklük ve pozisyonlarındaki düzensizlikler, renklenmeler ve diastema gibi durumlar estetik sorunlar arasında yer almaktadır. Diş hekimliğinde son yıllarda artan estetik beklentileri karşılayabilmek için tam seramik materyaller ve teknikler geliştirilmiştir. Bu olgu sunumunun amacı anterior dişlerinde renk ve şekil anomalisine sahip hastaya uygulanmış olan estetik rehabilitasyonu anlatmaktır.

Olgu Sunumu: Ortodontik tedavi geçirmiş, anterior estetiğinden memnun olmayan 21 yaşındaki erkek hasta daha estetik bir gülümseme isteğiyle İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyolojik muayenesinde 11 numaralı dişinde geçici kron, maksiller kesici dişler arası diastema ve şekil bozuklukları olduğu tespit edilmiştir. Bu nedenle 11 numaralı dişine tam seramik kron, 21,22,12 numaralı dişlerine ise laminate veneer yapılmasına karar verilmiştir. Mock-up tekniği ile hazırlanan silikon indeksle diş kesimi yapılmıştır. Hazırlanan restorasyonlar prova edildikten sonra ışıkla polimerize olan adeziv rezin siman kullanılarak simante edilmiştir.

Sonuç: Protetik tedavi sonrasında, hastanın anterior estetik şikayetinin giderildiği ve tedaviden memnun olduğu görülmüştür. Yapılan kontrollerde restorasyonlarda herhangi bir kırılma, desimantasyon meydana gelmemiştir ve marjinal kenarlarda herhangi bir açıklık görülmemiştir

Anahtar Kelimeler: estetik, laminate, tam seramik**P-466****Aesthetic Rehabilitation of Anterior Teeth with Color and Shape Anomaly***Beğüm Ünlü Kurşun, Ender Akan*

Izmir Katip Celebi University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry, Izmir

Objective: Irregularities in the shape, size and position of the anterior teeth, discoloration, and diastema include aesthetics problems. All-ceramic materials and techniques to provide increasing aesthetic expectations in dentistry recently. The aim of this case report is to describe the aesthetic rehabilitation applied to the patient with color and shape anomalies in the anterior teeth.

Case: A 21-year-old male patient, who had undergone orthodontic treatment and was not satisfied with his anterior aesthetics, applied to İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry with the desire of a more aesthetic smile. In the clinical and radiological examination, it was found that the tooth 11 had temporary crowns, diastema between the maxillary incisors and deformities. For this reason, it was decided to make full ceramic crowns for teeth 11 and laminate veneers for teeth 21,22,12. Mock-up technique was used to cut teeth with silicone index. The prepared restorations were cemented using adhesive resin cement which was light cured after try-in stage.

Conclusion: After the prosthetic treatment, the patient's anterior aesthetic complaint was resolved and he was satisfied with the treatment. No breakage or desimantation occurred in the restorations and no marginal opening was observed in the controls.

Keywords: aesthetic, full ceramic, laminate

P-467**Rehabilitation of Functional Class III Patients with Fixed Prosthesis***Mehmet Uğur¹, Tuğba Aycan Eryurt¹, İdris Kavut¹, Hasan Camcı²*¹Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Van²Afyon Kocatepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Afyonkarahisar

Objective: In functional class III anomalies (pseudo-prognathy), lower and upper jaw structures are normal and the lower jaw is positioned at the forefront at the time of closure due to local and environmental reasons such as early contact, tonsilla hypertrophy and mimicry. In this case, we aimed to rehabilitate a patient with functional class III anomaly with full mouth fixed prosthetic restoration.

Case: A 25-year-old man was admitted to our clinic for prosthetic treatment. Intraoral examination of the patient revealed crossbite in the anterior region. The mandibula was pushed back to posterior region according to centric relation by De Neveze maneuver and the incisors were come to tete a tete. Silicone indexes were prepared before and during preparation to ensure accurate incisal-occlusal and angular guidance of the teeth. Permanent impression was obtained using elastomeric impression material. A jig was prepared with silicon index and correct occlusion was recorded after preparation. Full mouth fixed restoration was completed.

Conclusion: In functional class III pseudo-prognathic anomalies, malocclusion of the patient can be rehabilitated by correct diagnosis and treatment, and also ideal esthetic image can be obtained by correcting the crossbite.

Keywords: functional class III, prosthetic rehabilitation, malocclusion

P-468**Botryoid Odontojenik Kist: Üçüncü Rekürrens Olgu Raporu***Nazlı Altın¹, Fatma Nihan Aksakallı²*¹İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul²İstanbul Üniversitesi Onkoloji Enstitüsü, Tümör Patolojisi Bilim Dalı, İstanbul

Giriş: Botryoid odontojenik (BO) kist; hızlı kemik ekspansiyonu gösteren ve yüksek nüks oranına sahip, radyolojik olarak üzüm salkımı görünümünde, lateral periodontal kistin morfolojik bir varyantı olduğu düşünülen multiloküler kemik içi kisttir. BO kist sıklıkla mandibula anterior bölgede lokalize olmaktadır. Klinik muayenede asemptomatik izlenebilmekle birlikte şişlik, parestezi ve ağrı şikayetleri görülebilir. Radyolojik olarak uniloküler vakalar bildirilse de çoğunlukla multiloküler radyolosensile karakterizedir. BO kistin nüks oranı %15 ile %33 arasında değişmektedir. Bu olgu raporda 3.kez nüks eden mandibula anterior bölgede lokalize olmuş BO kist sunulmuştur.

Olgu Sunumu: 47 yaşındaki kadın hasta, alt çene ön bölgesinde lokalize olan radyolusent lezyon şikayetiyle İstanbul Aydın Üniversitesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi kliniğine başvurdu. Alınan anamnezde hastanın 2002 yılında alt çene ön bölgede lokalize olan BO kist nedeni ile tedavi edildiği ancak 4 yıl sonra semptomların tekrarladığı ve aynı bölgeden tekrar operasyon geçirdiği öğrenildi. Alınan konik ışıklı bilgisayarlı tomografide mandibula ön bölgede multi ve uniloküler radyolusent lezyonlar ile birlikte bukkal ve lingual kemikte perforasyonlar tespit edildi. Ayrıca tanı için yapılan insizyonel biyopside nonkeratinize skuamöz epitel hücrelerin BO kist ile uyumlu olduğu rapor edildi. Genel anestezi altında lezyon enükle edilerek çevredeki kemik dokusunda rezeksiyon yapıldı ve ortaya çıkan kemik kavileri titanyum mesh ile rekonstrükte edildi.

Sonuç: BO kistin yüksek rekürrens oranına sahip olması nedeni ile BO kist tanısı bildirilen hastalarda konservatif olmayan cerrahi yaklaşım uygulanmalı ve postoperatif uzun dönem takipleri yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Botryoid odontojenik kist, rekürrens, olgu raporu

P-468**Botryoid Odontogenic Cyst: A Case Report of Third Recurrence***Nazlı Altın¹, Fatma Nihan Aksakallı²*¹İstanbul Aydın University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul²İstanbul University Institute of Oncology, Department of Tumor Pathology, İstanbul

Background: Botryoid odontogenic cyst (BOC) is a multilocular intraosseous cystic lesion resembling bunch of grapes and considered to be a morphologic variant of lateral periodontal cyst with rapid expansion and higher risk of recurrence. BOC most commonly present in the anterior mandible. Clinically it can be asymptomatic or symptomatic with complain of swelling, paresthesia, and pain. Radiographically, most are characterized by multilocular radiolucencies however unilocular cases have been reported. The recurrence rate of BOC may range between 15 and 33 %. The aim of this case report is to present third recurrence of BOC localized on the anterior region of the mandible.

Case Report: A 47 year-old female patient referred to our clinic, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, University of İstanbul Aydın, with complaint of radiolucent lesion localized in anterior mandible. Her history revealed that she had undergone treatment for BOC localized in anterior mandible in 2002. After 4 years later the patient had operated again because of recurrent symptoms. Cone-beam computed tomography revealed multi and unilocular radiolucent lesions in the anterior region of mandible with the buccal and lingual cortical plates perforation. Incisional biopsy was performed for the differential diagnosis. Histopathological examination revealed nonkeratinized stratified squamous epithelium was resembling BOC. Under general anaesthesia surgical removal with resection of surrounding bone was performed and titanium mesh was applied for reconstruction of bony defects.

Conclusion: A non-conservative surgical removal and long-term follow-up is necessary for a patient with diagnosis of BOC because of high recurrence rate of the lesion.

Keywords: Botryoid Odontogenic Cyst, recurrence, case report

P-469

Titanyumla Hazırlanmış Trombositten-Zengin-Fibrin İle İmmatür Dişlerin Revitalizasyonu: 5 Yıllık Takip*Melek Akman¹, Hale Arı Aydınbelge²*¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Konya²Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Bu vaka raporunun amacı açık apeksli ve nekrotik pulpalı immatür dişlerin tedavisinde titanyumla hazırlanmış trombositten zengin fibrinin tanıtılmasıdır. Titanyumla hazırlanmış, trombositten zengin fibrin (T-PRF) yeni bir trombosit konsantrattır ve hazırlanma yöntemi titanyum tüplerinin trombositleri cam tüplerinden daha etkili bir şekilde aktive edebileceği hipotezine dayanmaktadır.

Olgu Sunumu: Kaza ile üst çene santral dişini kıran 16 yaşında bir kızın o dişinde pulpal nekroz gelişti. Giriş kavitesi açıldıktan sonra nekrotik pulpa çıkarıldı. Kanal %5.25 NaOCl çözeltisi, %0.2 klorheksidin solüsyonu ile irrigate edildi ve kağıt kon ile kurutuldu. Üçlü antibiyotik patı kanala yerleştirildi ve 21 gün sonra çıkarıldı. Hastalardan 20 ml tam kan alındı ve T-PRF'yi elde etmek için 12 dakika santrifüj edildi. Üçlü antibiyotik patının çıkarılmasından sonra, T-PRF mine sement seviyesine kadar kanala yerleştirildi ve 3 mm gri MTA doğrudan TPRF pıhtısının üzerine yerleştirildi. Diş kompozit restorasyonla ile kapatıldı.

Bulgular: Beş yıl sonra yapılan klinik muayenede perküsyon ve palpasyon testlerine olumsuz cevaplar verdi. Dişte vitalite görülmemesine rağmen radyolojik incelemede dentin duvarlarının kalınlaştığı, periapikal lezyon ve apikal açıklığın gerilediği görüldü.

Sonuçlar: Vaka raporumuzdan elde edilen sonuçlara dayanarak, T-PRF'nin pulpa-dentin kompleks rejenerasyonu için potansiyel olarak kullanılabilen bir biyomalzemedir.

Anahtar Kelimeler: Rejenerasyon, T-PRF, immatür

P-469

Revitalization of an İmmature Teeth with Titanium-Prepared Platelet-Rich Fibrin: Five Year Follow Up*Melek Akman¹, Hale Arı Aydınbelge²*¹Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Konya²Selcuk University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Konya

Aim: The purpose of this case reports is to introducing titanium-prepared platelet-rich fibrin (T-PRF) in treatment of immature teeth with necrotic pulp and open apex. Titanium prepared, platelet-rich fibrin (T-PRF) is a new platelet concentrate, the method of preparation of which is based on the hypothesis that titanium tubes may be more effective at activating platelets than the glass tubes.

Case Reports: A 16 years old girl who accidentally broke his immature maxillary central incisor tooth, developed pulpal necrosis. After preparing an access cavity, its necrotic pulp was removed. The canal was irrigated with 5.25% NaOCl solution, 0.2% chlorhexidine solution and dried with paper points. A triple antibiotic paste was placed inside the canal and left for 21 days. 20 ml of whole blood was drawn from the patient's and centrifuged for 12 minutes to obtain the T-PRF. After the removal of the triple antibiotic paste, the T-PRF was placed into the canal till the level of cementoenamel junction and 3mm of grey MTA was placed directly over the T-PRF clot. The tooth was sealed with Composite restoration.

Results: After five years the clinical examination revealed negative responses to percussion and palpation tests. Although the teeth is not vital radiographic examination revealed continued thickening of the dentinal walls, regression of the periapical lesion and apical closure.

Conclusions: On the basis of the results obtained in our case report we conclude that T-PRF is potentially an biomaterial for pulp-dentin complex regeneration.

Keywords:Regeneration, T-PRF, immatur

P-470**Tek Taraflı Serbest Sonlu Diş Eksikliğinde Kısa Dental İmplant Uygulaması***Yakup Boz, Sadullah Üçtaşlı*

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Arka grup dişlerin erken çekimine bağlı aşırı kemik kaybı gözlenir. Bu durumda, kısa dental implant uygulamaları, standart implant uygulamaları için gerekli olan ilave cerrahi işlemlerin elimine edilmesi için tercih edilir. Kısa implant tanımı uzunluk söz konusu olduğunda tartışmalıdır. Almanya’da 2016 yılında düzenlenen Avrupa Birliği Konferansında, kısa implant tanımı, 8 mm \geq uzunluk, 3.75 mm \leq çap olarak kabul edildi. (Mokchek A, Jegham H, Turki S. Short implant as an alternative to sinus lift for the rehabilitation of posterior maxillary atrophies: Systemic review and meta-analysis. J Stomatol Oral Maxillofac Surg 120:28-37; 2019). Bu sunumun amacı, mandibular posterior bölgede aşırı kemik kaybı bulunan hastaya uygulanan kısa implant tedavisinin cerrahi ve protez aşamalarının sunulmasıdır.

Olgu: 35 yaşında kadın hasta, Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalına, alt çene tek taraflı posterior diş eksikliği şikayetiyle başvurdu. Klinik ve radyografik değerlendirme sonucunda, aşırı kemik kaybı gözlenen posterior dişsiz boşluğa, ilave cerrahi işlemlerin elimine edilmesi, kısa implant uygulamasına karar verildi. İki aşamalı planlanan cerrahi işlem için dişsiz boşluğa, kemik seviyesinde implant (8 mm uzunluk ve 4.8 mm çap, Straumann SLActive) uygulandı. 3 ay sonunda, osseointegrasyon başarısı Ostell ile değerlendirildi. İyileşme başlıklarının yerleştirilmesinden 1 hafta sonra ölçü, kapalı kaşık ölçü tekniği ile polivinilsiloksan ölçü materyali kullanımı ile elde edildi. Siman-tutucu metal-destekli porselen kron restorasyon hazırlandı. Metal üst yapı üzerine, metal-destekli porselen restorasyon, çinkofosfat daimi yapıştırma simanı ve geleneksel simantasyon tekniği ile uygulandı.

Sonuç: Kısa dental implant uygulamaları, ilave cerrahi işlemleri elimine eden başarılı alternatif tedavi uygulamasıdır.

Anahtar Kelimeler: Kısa implant, tek kron, metal destekli porselen

P-470**Placement of Short Dental Implant for Unilateral Edentulous Mandible***Yakup Boz, Sadullah Üçtaşlı*

Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara

Introduction: Extensive bone loss occurs because of early extraction of posterior teeth. In this situation, placement of short implant eliminates additional surgical procedures which is necessary for placement of standart implant. There is controversy over the exact definition of a short-length implant. In the European Consensus Conference 2016 in Germany: Implants are considered short if their length 8 mm \geq length, 3.75 mm \leq diameters (Mokchek A, Jegham H, Turki S. Short implant as an alternative to sinus lift for the rehabilitation of posterior maxillary atrophies: Systemic review and meta-analysis. J Stomatol Oral Maxillofac Surg 120:28-37; 2019). The aim of this presentation is surgical and prosthodontic procedures short implant placement. Short implant was placed and metal fused ceramic singlecrown was supplied for the patient who had extensive bone loss on mandibular posterior region.

Case: 35-year old female patient was referred to University of Ankara, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics with the functional complain depending on unilateral edentulous mandibular posterior region. Afterclinical and radiographical evaluation, it was decided to place short implant (8 mm length, 4.8 mm diameter, Straumann SLActive) with two step procedure on mandibular edentulous posterior area with extensive bone loss for avoid additional surgical procedures. After 3-month healing period, osseointegration success was evaluated by Ostell. After placement of healing caps for 1 week, impression was taken by close-tray technique with utilising polyvinilsiloxane impression material. Cement-retained metal fused porcelain single crown was fabricated and were cemented using zincphosphate luting cement by conventional cementation technique.

Conclusion: Placement of short implant which eliminates additional surgical procedures is a successful treatment modality

Keywords: Short implant,, single crown, metal fused porcelain

P-471**Spectroshade Micro İle Farklı Renkteki Dislerin Protetik Rehabilitasyonu***Büşra Tekin*

Genel Dis Hekimi

Protetik restorasyonlarda hekim ile teknisyen ilerisinde teknoloji büyük önem arz etmektedir. Bu vakadaki birbirinden farklı renkteki dislerin laminate veneer restorasyonları planlanırken preparasyonu yapılan dislerin spectroshade micro ile fotografi çekilerek renkleri analiz edildi. Tüm dokümanlar teknisyene gönderildikten sonra 2R1.5 lityumdisilikat emax press laminate veneerlerin üzerinde cutback ve makyaj çalışıldı.

Anahtar Kelimeler: Spectroshade micro, renk analizi, lityum disilikat laminate veneer**P-471****Prosthetic Rehabilitation of Different Colored Teeth with Spectroshade Micro***Büşra Tekin*

Med. Dt.

In the prosthetic restorations there is great importance supply of technology to the advancement of dentists and technicians. In this case, laminate veneer restorations of different colored teeth were planned and the spectroshade micro structures of the prepared teeth were examined byz photographing. After all the documents were sent to the technician, cutback and make-up were studied on 2R1.5 lithiumdisilicate emax press laminate veneers.

Keywords: Spectroshade micro,color selection, lithium disilicate laminate veneer

P-472**Radyolojik Bulgularla Submandibular Bezde Dev Sialolit: Olgu Sunumu***Ahmet Faruk Ertürk, İlknur Özcan, Sedef Ayşe Taşyapan*

İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Sialolit, büyük veya küçük bir tükürük bezi kanalı içerisinde bir veya daha fazla oval veya yuvarlak kalsifiye yapı (tükürük taşı veya taş olarak adlandırılır) varlığı olarak tanımlanır. Sialolit, kabakulak sonrası tükürük bezlerinin en sık görülen ikinci hastalığıdır Bu çalışmanın amacı radyolojik olarak büyük sialolit vakasını sunmak ve literatüre katkı sağlamaktır.

Olgu: 46 yaşında erkek hasta dental tedavileri için İstanbul Üniversitesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Kliniği'ne başvurmuştur. Radyografik muayene sonucu hastada periodontitise bağlı ileri derecede kemik kayıpları, 46 nolu diş bölgesinde rezidüel kök, diş çürükleri ve sağ mandibula angulus bölgesinde radyopak bir oluşum görülmüştür. Hastadan alınan konik ışınli bilgisayarlı tomografi incelemesinde sağ angulus bölgesinde, lingual alanda, yumuşak doku içerisinde submandibular tükürük bezi bölgesinde, iç yapısı hipodens-hiperdenes 9.7x11.3x12.5 mm boyutlarında hiperdens odak izlenmiştir.

Sonuç: Submandibular taşların çoğu düz grafilere radyopak oluşumlar olarak tespit edilir. Klinik, radyografik bulgular, hasta için doğru tedaviyi belirtmek amacıyla tam yer ve büyüklüğün belirlenmesinde önemlidir. Bizim vakamızda konik ışınli bilgisayarlı tomografi ve Ultrasonografi kullanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sialolitler, Tükürük bezi kanal taşı, Tükürük bezi taşı

P-472**Giant Sialolith in Submandibular Gland with Radiological Findings: A Case Report***Ahmet Faruk Ertürk, İlknur Özcan, Sedef Ayşe Taşyapan*

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, İstanbul

Aim: Sialolith is defined as the presence of one or more oval or round calcified structures (called saliva stones or stones) within the canal of a large or small salivary gland. Sialolith is the second most common disease of the salivary glands after mumps. The aim of this study is to present a case of large sialoliths radiologically and to contribute to the literature.

Case: A 46-year-old male patient was admitted to the Department of Oral and Maxillofacial Radiology in İstanbul University for his dental treatment. As a result of radiographic examination, the patient had severe bone loss due to periodontitis, residual root in tooth 46, dental caries and a radiopaque formation in the right mandibular angulus region. In the cone-beam computed tomography examination of the patient, hyperdense focus was observed in the right angulus region, lingual area, submandibular salivary gland region in soft tissue, and hypodense-hyperdenes 9.7x11.3x12.5 mm in size.

Result: Most submandibular stones are identified as radiopaque formations on radiographs. Clinical and radiographic findings are important in determining the exact location and size in order to determine the correct treatment for the patient. In our case, con-beam computed tomography and Ultrasonography were used.

Keywords: Salivary Duct Calculi, Salivary Gland Calculi, Sialoliths

P-473**Dev Submandibuler Tükürük Bezi Taşı: Bir Vaka Raporu**Derya İçöz

Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Sialolitiazis, tükürük bezi veya duktal sisteminde kalsiyum tuzlarının birikmesiyle oluşur. Tükürük bezi taşları kalsiyum fosfat, magnezyum, amonyak, karbonhidratlar ve amino asitlerden oluşur. Sialolitiazis en sık görülen tükürük bezi hastalığıdır ve submandibular bezin sialolitleri tüm tükürük bezi taşlarının yaklaşık %85'ini oluşturur. 15 mm'den büyük tükürük bezi taşları dev silolitler olarak sınıflandırılır ve dev sialolitler nadir görülen bir hastalıktır. Bu bildirinin amacı, nadir görülen bir büyük submandibular tükürük bezi taşı olgusunu sunmaktır.

Olgu: 60 yaşında erkek hasta, mandibular ön dişlerinde diş ağrısı şikayeti ile Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Bölümüne başvurdu. Hastanın tıbbi öyküsü, diabetes mellitus olduğunu ve düzenli olarak antidiyabetik ilaçlar aldığını gösterdi. Genel diş muayenesi için hastanın panoramik radyografisi çekildi ve görüntüde bir radyopak kitle tespit edildi. Hasta, kitlenin farkında değildi ve yemek zamanlarında hiçbir belirti yoktu. Ekstraoral muayenede şişlik veya elle hissedilen kitle yoktu. İntraoral muayenede renk farkı görülmedi ancak ağız tabanının bimanual palpasyonunda sert bir kitle tespit edildi. Tükürük akışı normaldi ve pü drenajı yoktu. Mandibular bölgenin BT taraması, sol submandibular bezde boyutları 23 x 9 x 9 mm olan kitle varlığını gösterdi. Klinik, radyolojik ve histopatolojik bulgulara göre, kitleye submandibular bez sialoliti tanısı kondu.

Sonuç: Semptomatik veya asemptomatik sialolitler, submandibuler bez ve Wharton kanalında dikkatlice değerlendirilmelidir. Olası semptom ve komplikasyonları önlemek için taşın boyutuna ve konumuna göre uygun tedavi alternatifleri seçilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Sialolit, Submandibuler bez, Tükürük bezi

P-473**Giant Calculi of Submandibular Salivary Gland: A Case Report**Derya İçöz

Selçuk University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Konya

Aim: Sialolithiasis is formed by the accumulation of calcium salts within the salivary gland or its ductal system. The salivary stones consist of calcium phosphate, magnesium, ammonia, carbohydrates and amino acids. Sialolithiasis is the most common salivary gland disease and sialoliths of the submandibular gland constitute approximately 85% of all salivary gland stones. Salivary stones larger than 15 mm are classified as giant siloliths and giant sialolith is a rare disorder. The aim of the present case report is to describe an unusual large submandibular salivary gland stone.

Case: A 60 year-old male patient referred to Oral and Maxillofacial Radiology Department with the complaint of dental pain on his mandibular anterior teeth. Medical history of the patient showed that he has diabetes mellitus and he takes antidiabetic drugs regularly. For general dental examination a panoramic radiograph of the patient obtained and a radiopaque mass was detected on the image. He was not aware of the mass and there was no symptoms during mealtimes. There was no swelling or palpable mass during extraoral examination. Intraoral examination revealed no colour difference but bimanual palpation of the mouth floor showed a palpable mass. The salivary flow was normal and there was no pus flow. CT scan of mandibular region showed the presence of a mass within the left submandibular gland. The size of the mass was 23 x 9 x 9 mm. According to clinical, radiological and histopathological findings, the mass was diagnosed as submandibular gland sialolith.

Conclusion: The symptomatic or asymptomatic sialoliths should be evaluated carefully in submandibular gland and Wharton's duct. Appropriate treatment alternatives should be chosen according to dimension and location of the stone, to prevent possible symptoms and complications.

Keywords: Salivary gland, Sialolith, Submandibular gland

P-474**Bilateral Eagle Sendromu ile İlişkili Uzun Süreli Devam Eden Ağrı***Büşra Yılmaz¹, Efsun Somay²*¹Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Ankara²Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

57 yaşında erkek hasta kliniğimize sağ TME ve preauriküler bölgede uzun süreli ciddi ağrı ve brusizm şikayeti ile başvurdu. Hastanın tıbbi öyküsünde baş boyun travması veya cerrahi öyküsü yoktu. Klinik muayenede parotis bezi iltihabından şüphelenildi, ancak radyolojik inceleme için boyun BT taraması yapıldı. Bilgisayarlı tomografi taraması, her iki styloid prosesin uzunluğunda, sağ tarafında 4 cm, sol tarafında 6 cm olduğunu gösterdi (normal uzunluk 2-2,5 cm). Klinik ve radyolojik bulgular Eagle sendromu ile uyumlu idi. Eagle sendromu nadir görülen bir sekeldir ve vakaların sadece % 4'ü semptomatik olabilir. Hastaların sıklıkla boyun travması, boğazda yabancı cisim hissi, baş ve ağrının esnemesi veya şişmesi vardır. Genellikle kulağa yayılan bir yüz ağrısı mevcuttur. Tedavide stiloidektomi yapılır. Kliniğimizde Eagle Sendromu tedavisinde styloidektomi, hastanın TME şikayetleri için de gece plağı ve artrosentez önerildi.

Anahtar Kelimeler: Eagle Sendromu, yüz ağrısı, Bilgisayarlı Tomografi, Temporomandibular eklem

P-474**Long-standing Pain Associated with Bilateral Eagle Syndrome***Büşra Yılmaz¹, Efsun Somay²*¹Başkent University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Ankara²Başkent University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

A 57-year-old male patient presented to our clinic with long-standing severe pain and bruxism on the right TMJ and preauricular region. The patient's medical history had no history of head-neck trauma or surgery. Parotid gland inflammation was suspected in the clinical examination, but a neck CT scan was performed for radiological examination. Computed tomography scan revealed that both styloid processes were significantly longer in length, 4 cm in the right side and 6 cm in the left side (normal length was 2-2.5 cm). Clinical and radiological findings were consistent with Eagle's syndrome. Eagle syndrome is rare sequela and only 4% of cases can be symptomatic. Patients often have a history of neck trauma, a foreign body sensation in the throat, a yawning or swelling of the head and pain. There is usually a facial pain radiating to the ear. Styloidectomy is performed in the treatment. In our clinic, styloidectomy was recommended for the treatment of Eagle Syndrome and night-guard and arthrosynthesis were recommended for his TMJ complaints.

Keywords: Eagle Syndrome, facial pain, Computerized Tomography, Temporomandibular joint

P-475**Oral Skuamöz Hücreli Karsinoma - Bir Olgu Sunumu**

Zahide Meşhur, Melda Mısırlıoğlu, Sedef Gencer, Gülşah Ertaş, Mehmet Zahit Adışen, Merve Aydoğdu

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Kırıkkale

Amaç: Oral skuamöz hücreli karsinom oral mukozanın sıklıkla rastlanan malign neoplazmaları olup, tüm malign lezyonların % 3-5'ini oluşturmaktadır. Sıklıkla mukozada gelişen oral skuamöz hücreli karsinom derin dokulara, komşu yumuşak dokulara, lenf bezlerine, sinirlere, kan damarlarına ve kemiğe invaze olarak lokal destrüktif büyüme ve metastaz yapar. Bu olgu sunumunda klinik olarak verrüköz görünümde, sert damağa yayılan ve sinüs tabanını perforate eden skuamöz hücreli karsinom tartışıldı.

Olgu Sunumu: 80 yaşındaki kadın hasta ağzındaki yaralar şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Alınan anamnezde sigara ve alkol kullanmayan hastanın diyabeti ve hipertansiyonu olduğu öğrenildi. Üst damakta kirli beyaz renkte, sert damağın 3/4'ünü işgal eden eritamatöz, ülser, granüller yapıda kanamaya meyilli, kenarları mukozadan yüksek ve etrafında inflamasyonlu doku görüldü. Alınan BT görüntüsünde sağ üst damakta 40x33x18 mm boyutlu, sağ maksiller sinüs inferior duvarda ve sağ maksiller kemikte destrüksiyona neden olan hafif heterojen iç yapıda sınırları düzensiz kitle belirlendi. Baş-boyun usg görüntülerinde aktif lenfadenopati görülmedi ve alınan toraks BT sinde metastaza rastlanmadı. Yapılan sağ sert damak parsiyel maksillektomi sonucunda iyi diferansiye olmuş, palatal kemiği invaze etmeyen ve anjiolenfatik invazyon görülmeyen skuamöz hücreli karsinoma tanısı konmuştur. Üst ve alt dudaktaki lezyonların verrüköz hiperplazik yapıda, yüzeysel invaziv skuamöz hücreli karsinom olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Skuamöz hücreli karsinom oral kaviteyi döşeyen çok katlı yassı epitelde displazi ile başlayan ve neoplazik hücrelerin bazal membranı aşarak supepitelyal alana invaze olması ile gelişen malign bir tümördür. Etiyolojisinde tütün alışkanlıkları, demir eksiliği anemisi, A vitamini eksiliği, oral kandidiyazis, HPV, immün yetmezliğe neden olan hastalıklar yer almaktadır. Ülkemizde oral kanser etiolojisinde çok önemli bir etken de, kötü oral hijyen ile yanlış ve hekim dışı protetik uygulamaların oluşturduğu kronik mekanik irritasyonlardır. Premalign lezyonların belirlenmesi adına diş hekimi kontrollerinin düzenli olarak yapılması risk faktörlerinin erken saptanması ve tedavi edilmesi açısından son derece önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Ağız kanserleri, KIBT, Skuamöz Hücreli Karsinom

Oral Squamous Cell Carcinoma - A Case Report

Zahide Meşhur, Melda Mısırlıoğlu, Sedef Gencer, Gülşah Ertaş, Mehmet Zahit Adışen, Merve Aydoğdu

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Kırıkkale

Aim: Oral squamous cell carcinoma is a common malignant neoplasm of the oral mucosa, accounting for 3-5% of all malignant lesions. In this case report we discussed squamous cell carcinoma, perforated sinus base, spreading to hard palate with clinically verrukoid appearance.

Case: 80-year-old female patient was applied to our clinic with complaints of white lesions in her mouth. On the upper palate, progressive swellings were seen toward the soft palate covered with dirty white color. In the buccal mucosa, white, papillomatous lesions were observed on the tongue, upper and lower lip. CT image, in the right upper palate, causing right maxillary sinus inferior wall and right maxillary jaw destruction, an irregular mass lesion of 40x33x18 mm with a slight heterogeneous internal structure was determined. Active lymphadenopathy was not seen in head and neck images and there was no metastasis in thorax CT. The diagnosis of squamous cell carcinoma which is well differentiated and did not invade the palatal bone and angiolymphatic tissues, was made as a result of the right hard palate partial maxillectomy. Verrucous hyperplastic and superficial invasive squamous cell carcinoma of the upper and lower lip lesions were determined. Material from the maxillary sinus was diagnosed as signs of chronic inflammation.

Result: Squamous cell carcinoma is a malignant tumor that begins with dysplasia in a multilayer squamous epithelium laying the oral cavity and invades the basal membrane of the neoplastic cells by infiltration into the supepithelial area. The osteolytic image of the bone under an ulcer in the mucosa may be sufficient to suggest carcinoma. Etiology was contain tobacco habits, iron deficiency anemia, vitamin A deficiency, oral candidiasis, HPV, and immunodeficiency disorders. In our country, a very important factor in the etiology of oral cancer, bad oral hygiene and false, non-physician prosthetic applications are caused by chronic mechanical irritations.

Keywords: Oral Cancers, CBCT, Squamous Cell Carcinoma

P-476**Periferal Ossifiye Fibroma: Maksiller Bölgeyi Etkileyen Nadir Bir Olgu**

Aslıhan Aslan, Hilal Peker Öztürk, Hatice Seda Özgedik, Savaş Özarslantürk, Neşe Oral, İsmail Hakan Avsever, Buğra Şenel

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Periferal Ossifiye Fibroma (POF), diş etinde ortaya çıkan fokal büyümedir. Bu lezyon genellikle interdental papilladan gelişir ve radyolojik bir bulguya rastlanmaz. Üst sol posterior bölgede 2.premolar dişin çekim soketinin vestibülünde ağrısız şişlik yapan, belirgin radyografik görüntü vermeyen proliferatif büyümenin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Olgu: 50 yaşında kadın hasta kliniğimize üst posterior bölgede ağrısız şişlik şikayetiyle başvurmuştur. Alınan anamnezde sistemik hastalığının olmadığı öğrenilmiştir. Lenf nodu muayenesi ve ağız açıklığı normal sınırlardadır. Klinik muayenede sol üst posterior bölgenin vestibülünde lokalize şişlik görülmüştür. Lezyon sert ve kırmızı görünümündedir. İlgili bölgedeki dişlerde ağrı ve perküsyon hassasiyeti yoktur. Alınan panoramik radyografrafta lezyon bölgesinde kemikte vertikal yüksekliğin azaldığı görülmüştür. Bu özellikler ön tanı olarak irritasyona bağlı periferal dev hücreli granülom düşündürmüştür. Hasta ağız, diş ve çene cerrahi bölümüne yönlendirilmiştir. Yapılan patolojik inceleme sonucunda Periferal Ossifiye Fibroma tanısı konmuştur.

Sonuç: Lezyonun klinik ve radyolojik olarak spesifik özelliği olmadığı için, kesin tanının histopatolojik incelemeyle konulması gerekmektedir. Rekürrens oranının yüksek olması nedeniyle, postoperatif takip önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Asemptomatik, Benign, Periferal ossifiye fibroma, Proliferatif büyüme

P-476**Peripheral Ossifying Fibroma: A Rare Case Affecting Maxillary Region**

Aslıhan Aslan, Hilal Peker Öztürk, Hatice Seda Özgedik, Savaş Özarslantürk, Neşe Oral, İsmail Hakan Avsever, Buğra Şenel

Health Sciences University Faculty of Gulhane Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, Ankara

Aim: Peripheral Ossifying Fibroma (POF) is a focal growth, occurring in the gingiva. The lesion usually originates from interdental papilla and radiological findings are not found. The aim of this case report was to evaluate the proliferative growth which doesn't show distinctive radiographic finding in the vestibule of the 2nd premolar tooth in the upper left posterior region.

Case: 50 year-old female patient with painless swelling in the upper posterior region referred to our clinic. It was learned that there was no systemic disease in the anamnesis. Lymph node examination and mouth opening were within normal limits. In the clinical examination, a localized swelling was seen in the vestibule of the left upper posterior region. Appearance of the lesion was solid and red. There was no pain and percussion sensitivity in the teeth in the region related to the lesion. Panoramic radiography showed a decrease in the vertical height of the bone in the lesion area. According to these findings, peripheral giant cell granuloma was our preliminary diagnosis. The patient was referred to the Department of Dentomaxillofacial Surgery. As a result of the pathological examination, of Peripheral Ossified Fibroma was diagnosed.

Conclusion: Because of the lesion has no specific clinical and radiological features, definitive diagnosis should be made by histopathological examination. Due to of its high recurrence rate, postoperative follow-up is recommended to patient

Keywords: Asemptomatic, Benign, Peripheral ossifying fibroma, Proliferative growth

P-477

Tesadüfen Radyografik Olarak Rastlanılan Ateşli Silah Yaralanması: Olgu Sunumu*Sedef Gencer, Melda Mısırlıoğlu, Zahide Meşhur, Gülşah Ertaş, Mehmet Zahit Adışen, Merve Aydoğdu*

Kırıkkale Üniversitesi Faculty of Dentistry, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Kırıkkale

Amaç: Tüm ateşli silah yaralanmalarının yüzde 30' unda baş boyun bölgesi etkilenebilmektedir. Bu durumda oluşan yaralanma ciddiyeti kurşunun balistik özelliklerine, travma oluşma mesafesine, çarpma açısına bağlıdır. Maksillofasiyal bölge ateşli silah yaralanmaları kanama, kozmetik deformite, infraorbital sinir yaralanması ve hava yolu güvenliği problemleri yaratabilmektedir. Bu olgu sunumunda maksillofasiyal bölgeyi hedef alan ateşli silah yaralanma vakası sunulmuştur.

Olgu: 29 yaşında erkek hasta dişindeki kırık şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Hastadan alınan anamnezde sistemik bir hastalığının olmadığı, 2 yıl önce tüfek yaralanması nedeniyle hastanede yattığı ve baş ve boyun bölgesinde yaygın olarak çok sayıda tüfek saçmasına bağlı saçma giriş yaraları saptandı. Alınan panoramik görüntülerinde yaygın ve çok sayıda metalik yabancı cisim görüntüledi. KIBT görüntülerinde metalik cisimlerin yumuşak dokuya penetre olduğu saptandı. Giriş yaraları çevresinde yanık, is ve kontüzyona rastlanmadı. Hasta bu cisimlerin bilgisi dahilinde olduğunu ve şikayeti olmadığını söyledi ve takip altına alındı.

Sonuç: Ateşli silah yaralanmalarında kurşun ya da saçmanın etki mesafesi, balistik özellikleri, yaralanma bölgesi önem kazanmaktadır. Balistik yahut atış bilimi ateşli silahlarda, merminin barut gazının basıncıyla fırlayıp hedefe ulaşınca kadar olan devinimini inceleyen bilim dalı olarak ifade edilmektedir. Yara balistiği kurşunun canlı dokuya çarptıktan sonraki etkisini inceler[1] Çok önemli anatomik vital yapılar içeren baş boyun bölgesinde ateşli silah yaralanması ve bunu çıkarmaya çalışırken yapılan manipülasyonlar bu yapılara zarar verebilir. Saçmalar havada yol aldıkça birbirlerinden ayrılırlar ve dağılma mesafesi namlunun uzunluğuyla doğru orantılıdır. Bizim vakamızda hasta uzak mesafeden ateş edilen silahla yaralandığını beyan etmiştir. Yabancı cismin boyutu, bölgeye erişimin zorluğu ve yabancı cismin önemli anatomik yapılara olan yakınlığı tanı koymada engel teşkil edebilir. Herhangi bir sebeple maksillofasiyal bölgeye penetre olmuş yabancı cisimlerin çıkartılması için başlıca endikasyonlar; nörovasküler tehlike, enfeksiyon bulgusu, kozmetik deformite, fonksiyon kaybı, kronik ağrı ve hasta isteği şeklinde sıralanabilir.

Anahtar Kelimeler: Ateşli silah, Maksillofasiyal travma, Yumuşak doku yaralanması, Yabancı cisim

P-477

Incidental Radiographs of Gunshot Injury: Case Report*Sedef Gencer, Melda Mısırlıoğlu, Zahide Meşhur, Gülşah Ertaş, Mehmet Zahit Adışen, Merve Aydoğdu*

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Kırıkkale

Aim: Head and neck region can be affected in 30% of all gunshot injuries. In this case, the severity of the injury depends on the ballistic properties of the lead, the distance to the trauma, the angle of impact. In this case report, a case of gunshot injury targeting the maxillofacial region is presented.

Case: 34-year-old male patient was admitted to our clinic with a fracture in his tooth. In the anamnesis of the patient, there was no systemic disease, he was hospitalized because of a rifle injury 2 years ago and nonspecific entry wounds due to a large number of rifle scabs in the head and neck region were detected. Panoramic images were taken and widespread and many metallic foreign bodies were visualized. CBCT images showed that metallic objects penetrated into soft tissue. The patient said that he was aware of these objects and that he had no complaints and was followed up.

Results: In gunshot injuries, the distance, ballistic properties, and the site of injury of lead or scattering gain importance. Gunshot injury to the head and neck region, which contains vital anatomical vital structures, and manipulations attempting to remove it can damage these structures. The absurdities are separated from each other as they travel through the air and the dispersion distance is proportional to the length of the barrel. In our case, the patient stated that he had been injured by a gun fired from a distance. The size of the foreign body, the difficulty of accessing the region, and the proximity of the foreign body to the important anatomical structures may be an obstacle for diagnosis. The main indications for the removal of foreign bodies penetrated into the maxillofacial region for any reason are; neurovascular hazard, signs of infection, cosmetic deformity, loss of function, chronic pain and patient desire.

Keywords: Gunshot, Maxillofacial trauma, Soft tissue injury, Foreign bodies

P-478

Oral Skuamöz Hücreli Kanser Hastasının Tanısı Ve Dental İmplant Tedavisi*Neslihan Şenel¹, Kıvanç Bektaş Kayhan², Beliz Güray¹, İlknur Özcan¹*¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Oral kavite kanserleri dünya genelinde tüm kanserlerin %2-5'ini oluşturur. Tütün, alkol kullanımı, kötü ağız hijyeni, kronik iritasyon ve özellikle Asya ülkelerinde betel nut çiğneme alışkanlığı en önemli etyolojik faktörlerdendir. Skuamöz hücreli karsinom oral kavitede görülen malign tümörlerin % 90'ından fazlasını oluşturmaktadır. En sık tutulum bölgeleri; dil, ağız tabanı, alveolar ark ve sert damaktır. Retromolar trigon bölgesinde ise görülme sıklığı nadirdir. Mukoza ile mandibular ramus arasındaki bağlantıdan dolayı bu bölge karsinomları sıklıkla periosta invaze olur. Bu olgu sunumunun amacı kliniğimize başvurmuş olan retromolar trigon bölgesinde skuamöz hücreli kanser bulunan hastanın tanısı ile dental implant tedavisi ve 4 yıllık takibinin sunulmasıdır.

Olgu Sunumu: 61 yaşında erkek hasta, ağzın sağ alt arka bölgesinde yaklaşık dört aydır devam eden ağrısız lezyon şikayeti ile İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne başvurmuştur. İntraoral muayenede sağ tarafta yüzeysel soluk renkli ve papiller görünümüne lezyon izlenmiştir. Hastadan anamnez alınması esnasında yaklaşık 30 yıldır sigara kullandığını belirtmiştir. Hastanın Panoramik grafisinde sağ alt çenede posteriorda düzensiz sınırlı hipodens lezyon izlenmiştir. Hastadan alınan biyopsinin ardından yapılan histopatolojik inceleme sonucunda skuamöz hücreli karsinom tanısı koyulmuştur. Sağ retromolar trigon bölgesindeki tümör ve etrafındaki alveol kemiği rezeksiyon ile alındıktan sonra hasta kemoterapi ve radyoterapi uygulanması amacıyla İstanbul Üniversitesi Onkoloji Enstitüsü'ne yönlendirilmiştir. Hastanın tedavisi tamamlandıktan 12 ay sonra alt çeneye 4 adet dental implant yerleştirilmiş ve 3 ay sonra bir implant kaybedilmiştir. 6 ay sonra implantların üzerine bar ataşmanlı hareketli protez yapılmıştır. Hasta 4 yıldır periyodik olarak takip edilmektedir.

Sonuç: Radyoterapi gören dişsiz hastalarda ağız kuruluğu ve atrofik mukoza nedeni ile hareketli protez kullanımı pek çok zorluğa yol açmaktadır. Dental implantların kullanımı baş-boyun boyun kanseri hastalarında yeterli çiğnemenin elde edilmesi ve hayat kalitesinin yükselmesinde fayda sağlamaktadır. Son yıllarda yapılan çalışmalar, 50 Gy'in altında ışın dozu verilmesinin ve radyoterapiden sonra implant yerleştirilmeden önce uzun süre beklemenin implant başarısını arttırdığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Squamöz hücreli, oral kavite kanseri, radiotherapy, dental implant.

P-478

The Diagnosis and Implant Treatment of a Patient with Oral Squamous Cell Carcinoma*Neslihan Şenel¹, Kıvanç Bektaş Kayhan², Beliz Güray¹, İlknur Özcan¹*¹İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, İstanbul²İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Aim: Worldwide, oral cancer accounts for 2%–5% of all cancer cases. Smoking, alcohol consumption, chronic irritation, poor oral hygiene and betel nut chewing in Asian countries are identified as the most common etiological factors. In this case report; clinical and radiological findings and implant treatment with 4 years periodical follow up are presented of a 61-year-old male patient that is diagnosed with squamous cell carcinoma in the retromolar trigone.

Case Report: A 61-year-old male patient referred to İstanbul University Faculty of Dentistry with a painless lesion at the right posterior mandible, that which has existed for 4 months. Intraoral examination revealed a light colored papillary surface lesion at the right retromolar trigone region. The panoramic radiography of the patient showed an irregular bordered hypodense lesion at the right posterior mandible. Histopathological examination after the biopsy revealed oral squamous cell carcinoma. The malignant tumor at the right retromolar trigone region was removed with the surrounding alveolar bone by resection, then the patient was referred to the İstanbul University Institute of Oncology with the aim of chemotherapy and radiotherapy application. After 12 months of the oncological treatment, 4 dental implants were placed at the mandible and after 3 months one implant failed. After 6 months, a bar retained implant overdenture was placed at the mandible. The patient was followed up periodically for 4 years.

Conclusion: The use of removable prosthesis have many difficulties for edentulous radiotherapy patients because of xerostomia and atrophic mucosa. The use of dental implants for rehabilitation offered many benefits to restore satisfactory mastication and to enhance the quality of life of head and neck cancer patients. Recent studies showed that using radiation doses under 50 Gy and delaying placement time of dental implants after radiotherapy increase the success of the implants.

Keywords: Squamous cell, oral cavity cancer, radiotherapy, dental implant

P-479**Vaka raporu: İntraosseöz Hemangioma**

Merve Yelken Kendirci¹, İlknur Özcan¹, Merva Soluk Tekkeşin²

¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi Onkoloji Enstitüsü, Tümör Patolojisi Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Hemangiomalar vasküler endotelial dokudan köken alan benign bir neoplazm olarak tanımlanmıştır. İntraosseöz hemangiomalar ise oldukça nadir görülür ve kemik tümörlerinin %1'inden azını oluşturur. Çoğunlukla vertebralarda, maksillofasiyal kemiklerde ve uzun kemiklerde görülür. Çene kemikleri içerisinde de mandibulada görülme olasılığı maksillaya oranla 1,5 kat daha fazladır. Herhangi bir yaşta ortaya çıkabilir ancak vakaların çoğu 5. dekatta tanı almıştır. Erkeklerde ortaya çıkmaya olasılığı kadınlara oranla 2/3'tür. İntraosseöz hemangiomalar genellikle asemptomatiktir ve yavaş büyür. Büyük boyutlara ulaştığında asimetri gibi estetik sebeplerle şikayet oluşturabilir. Bu vaka sunumunda mandibulada asemptomatik intraosseöz hemangiomu bulunan hasta klinik, radyolojik ve histopatolojik olarak değerlendirilmiştir.

Olgu: İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı'na restoratif ve protetik şikayetleriyle başvuran 69 yaşındaki erkek hasta klinik ve radyolojik muayenesi sonucunda şüpheli lezyon tespit edilmiş olup ileri tetkik için konik ışınli bilgisayarlı tomografi(KİBT) ve manyetik rezonans görüntüleme (MRG) ile değerlendirilmiştir. Histopatolojik tetkik ile mandibula anterior bölgesindeki lezyona intraosseöz hemangioma tanısı konmuştur.

Sonuç: Nadir rastlanan bir olgu olan mandibular intraosseöz hemangioma tanılı hastadan lezyon eksize edilmiştir ve diğer dental tedavileri için takip edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: intraosseöz hemangioma, manyetik rezonans görüntüleme, konik ışınli bilgisayarlı tomografi

P-479**Case Report: Intraosseous Hemangioma**

Merve Yelken Kendirci¹, İlknur Özcan¹, Merva Soluk Tekkeşin²

¹İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, İstanbul

²İstanbul University Institute of Oncology, Department of Tumour Pathology, İstanbul

Aim: Hemangiomas are defined as a benign neoplasm originating from vascular endothelial tissue. Intraosseous hemangiomas are very rare and constituting less than 1% of bone tumors. It is mostly seen in vertebrae, maxillofacial bones and long bones. As for the jaws, its probability of occurrence in the mandibula is 1,5 times higher compared to maxilla. Hemangiomas occur at any age, but particularly are diagnosed around the fifth decade. The male/female ratio is about 2/3. Intraosseous hemangiomas are typically asymptomatic and grow slowly. When it reaches large dimensions, it may cause complaints such as asymmetry for aesthetic reasons. In this case report, asymptomatic intraosseous hemangioma was found in the mandible and the patient was evaluated clinically, radiologically and histopathologically.

Case Descriptions: A suspicious lesion was detected due to clinical and radiological examination of a 69-year-old male patient with restorative and prosthetic complaints admitted to the Department of Oral and Maxillofacial Radiology of İstanbul University Faculty of Dentistry. Cone beam computed tomography(CBCT) and magnetic resonance imaging (MRI) were evaluated for further examination. Histopathological examination revealed intraosseous hemangioma in the anterior region of the mandible.

Results: The lesion was excised from the patient with mandibular intraosseous hemangioma and he is followed for other dental treatments.

Keywords: intraosseous hemangioma, magnetic resonance imaging, cone beam computed tomography

P-480**Natal Diş Kaynaklı Riga-Fede Hastalığı: Vaka Raporu**

Ayşe Gül Öner Talmaç, Alaettin Koç

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Van

Amaç: 2 aylık bir bebekte Riga-Fede vakasının sunumu amaçlanmıştır.

Olgu: Erkek bebek hastada mandibula ön bölgedeki natal dişten kaynaklı oluşan, dil altında ülserasyon tespit edilmiştir. Dil altı ülserasyon boyutlarının yaklaşık 0.6 × 0.6 cm boyutlarında olduğu görüldü. Hastanın Riga-Fede hastalığından dolayı yeterli ve sağlıklı bir şekilde beslenemediği anlaşıldı.

Sonuç: Riga-Fede hastalığından sorumlu olan natal dişin çekilmesi için, hasta Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalına yönlendirildi.

Anahtar Kelimeler: Oral mukoza hastalıkları, Riga-Fede hastalığı, Ülserasyon

P-480**Riga-Fede Disease Due to Natal Tooth: A Case Report**

Ayşe Gül Öner Talmaç, Alaettin Koç

Van Yuzuncu Yil University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radyology, Van

Aim: The aim of this study is to present a case of Riga-Fede in a 2-month-old infant.

Case: In the mouth of infant, ulceration was observed in the tongue sublingually, caused by natal tooth in the anterior region of the mandible. The dimensions of sublingual ulceration were approximately 0.6 × 0.6 cm. It was understood that the patient could not be fed sufficiently and healthy due to Riga-Fede status.

Conclusion: The patient was referred to the Department of Oral and Maxillofacial Surgery for the extraction of the natal tooth responsible for Riga-Fede disease.

Keywords: Oral mucosal lesions, Riga-Fede disease, Ulceration

P-481**Temporomandibular Eklemden Sinovyal Kondromatozis***Dilek Yılmaz¹, Kıvanç Kamburoğlu²*¹Pursaklar Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Ankara²Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Ankara

Sinovyal kondromatozis (SC) kronik, iyi huylu, diz, kalça, dirsek, el bileği ve omuz gibi büyük eklemleri etkileyen monoartiküler hastalıktır. Temporomandibular eklemden (TME) görülme oranı oldukça nadirdir. SC eklemden buluna sinovyal dokunun mezenkimal artıklarından oluşan kıkırdak metaplaszisinin sinovyum ve eklem boşluğunda metaplastik nodüller şeklindedir.

Başlıca semptomları yavaş ilerleyen preauriküler bölgede şişlik, TME bölgesinde ağrı, krepitasyon ve çene hareketlerinde kısıtlılık. Teşhis için yaygın olarak panoramik radyografiler, KIBT, MRG ve TME artroskopisi kullanılır. Başlıca tedavi seçeneği olarak cerrahi müdahale kabul edilir.

51 yaşında kadın hasta 2017 yılında TME inde ağrı, ağız açmada kısıtlılık ve ses varlığı şikayetleri ile Ankara Diş Hekimliği Fakültesi Radyoloji kliniğimize başvurdu. Hastaya yapılan TME ultrasonu incelenmesinde sol TME bölgesinde hiperekoik alanlar izlendi. Bunun sonucunda KIBT ve MRG alındı ve teşhis Sinovyal Kondromatozis olarak konuldu. Tedavi olarak cerrahi operasyona karar verildi.

Anahtar Kelimeler: Sinovyal kondromatozis, MRG, USG, KIBT, TME

P-481**Synovial Chondromatosis in Temporomandibular Joint***Dilek Yılmaz¹, Kıvanç Kamburoğlu²*¹Pursaklar Oral and Dental Health Central, Ankara²Ankara University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Ankara

Synovial chondromatosis (SC) is a chronic, benign, usually monoarticular condition mainly affecting large joints such as the knee, hip, elbow, wrist and shoulder. Involvement of the temporomandibular joint (TMJ) is very rare. SC is a cartilaginous metaplasia of the mesenchymal remnants of the synovial tissue of the joints and is characterized by the formation of metaplastic nodules in the synovium and joint space. The main symptoms are slowly progressive preauricular swelling, pain in the TMJ area, limitation of the movements of the jaw and crepitation. Panoramic radiographs, CBCT, MRI and arthroscopy of the TMJ have been used for diagnosis. Surgical intervention is considered to be the main treatment of choice.

A 51-year-old female patient was admitted to the Department of Radiology of Ankara University Faculty of Dentistry in 2017 with complaining of pain and sound in her left TMJ, and difficulty of mouth opening.

Hyperechoic areas were observed in the left TMJ region during TME ultrasound examination. As a result CIBT and MRI were taken and diagnosis was made as synovial chondromatosis. Surgical operation was decided.

Keywords: Synovial chondromatosis, MRI, CBCT, US, TMJ

P-482**Maksilladaki Unikistik Ameloblastomanın Olgu Sunumu:***İlknur Eninanç¹, Defne Yeler¹, Halit Şengele², Ömer Fahrettin Göze³, Kübra Nur Çakan¹*¹Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Sivas²Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Sivas³Cumhuriyet Üniversitesi, Patoloji Anabilim Dalı, Sivas

Radyolojik olarak uniloküler radyolüsen nedeniyle odontojenik çene kistlerine çok benzer. Daha çok gençlerde görülür. Bazen gömülü dişle birlikte görülebilir ve radyolojisi dentigeröz kiste benzeyebilir. Diş köklerinde rezorbsiyon yapabilir. Daha çok mandibulada rastlanır. Unikistik ameloblastomalar çeşitli çalışmalarda tüm intraosseöz ameloblastomaların %10 ila % 46 sını oluşturur. Bu sunumda maksillada uniloküler radyolüsent görüntü veren ve dentigeröz kiste benzeyen unikistik ameloblastomanın klinik, radyolojik, cerrahi bulguları ve histopatolojik görüntüleri anlatılmıştır.

22 yaşında sistemik bir rahatsızlığı olmayan hasta, yüzündeki şişlik ve ağrı nedeniyle kliniğimize başvurdu. Hastanın panoramik film ve CBCT incelemesinde gömülü 3. molarla birlikte sağ üst maksillar sinüs içinde, 40 x 31x 38 mm boyutlarında radyolüsent, uniloküler lezyon bulundu. Ayrıca sağ üst birinci ve ikinci molar dişlerde kök rezorbsiyonu vardı. Bölgeden sarı renkli sıvı aspire edilmesi lezyonda kist şüphesi uyandırdı. Lezyon tüm maksiller sinüsü kapladığı için, marsüpyalizasyon tercih edildi. Bölgedeki dişler çekildi ve diren yerleştirildi. Histopatolojik inceleme sonrası, dentigeröz kist zemininde unikistik ameloblastoma tanısı konuldu. Marsüpyalizasyondan 3 ay sonra, lezyon burun yan duvarı ve orbita tabanından uzaklaşması üzerine, tamamen çıkarıldı. Enükleasyondan 2 ay sonra CBCT incelemesinde iyileşme gözlemlendi. Hasta halen takip edilmektedir.

Unikistik ameloblastoma gömülü dişle ilişkilendirildiğinde dentigeröz kisten ayırımını radyografik olarak zordur. Erken teşhis ve tedavisi daha fazla kemik dokusunu korumak adına önemlidir. Geniş rezeksiyonla tedavi edilmeli ve hasta uzun süreli takip altında tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: ameloblastoma, dentigeröz kist, gömülü diş

P-482**Case Report of Unicystic Ameloblastoma in Maxilla***İlknur Eninanç¹, Defne Yeler¹, Halit Şengele², Ömer Fahrettin Göze³, Kübra Nur Çakan¹*¹Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Sivas²Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Sivas³Cumhuriyet University, Department of Pathology, Sivas

Radiologically, it is very similar to odontogenic jaw cysts due to unilocular radiolucency. It is mostly seen in young people. Sometimes, it can be seen with the impacted tooth and its radiology may resemble dentigerous cyst. It can resorb in tooth roots. It is mostly found in the mandible. Unicystic ameloblastomas constitute 10% to 46% of all intraosseous ameloblastomas in various studies. In this presentation, clinical, radiological, surgical findings and histopathological images of unicystic ameloblastoma, which have unilateral radiolucent appearance and resembles dentigerous cysts, are described.

A 22-year-old patient with no systemic disease was admitted to our clinic with swelling and pain on her face. Panoramic film and CBCT examination of the patient revealed a radiolucent, unilocular lesion of the size 40 x 31x 38 mm with a impacted third molar in the right upper maxillar sinus. There was also root resorption in the right upper first molar and second molar teeth. Yellow colored fluid in the aspiration from the region caused suspicion that the lesion was cyst. As the lesion covered the entire maxillary sinus, marsupialization was preferred. The teeth in the region were removed and drain was placed on the region. After histopathological examination, it was diagnosed as unicystic ameloblastoma on the basis of dentigerous cyst. 3 months after marsupialization, the lesion moved away from the nasal side wall and orbital floor and it was completely removed. 2 months after the enucleation, improvement was observed in CBCT examination. The patient is still being followed.

When unicystic ameloblastoma is associated with a impacted tooth, its distinction from dentigerous cyst is radiographically difficult. Early diagnosis and treatment is important to preserve more bone tissue. It should be treated with wide resection and the patient should be kept under long-term follow-up.

Keywords: ameloblastoma, dentigerous cyst, impacted tooth

P-483**McCune-Albright Sendromu: Olgu Sunumu***Gürkan Ünsal¹, İlnur Özcan¹, Kıvanç Bektaş Kayhan²*¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu poster sunumunun amacı McCune-Albright Sendromlu (MAS) bir hastanın klinik bulguları ve CBCT görüntüleri ile değerlendirilmesidir.

Olgu: 54 yaşında kadın hasta, İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı'na dental ağrılar nedeniyle başvurdu. Alınan tıbbi anamnezde hipertansiyon ve MAS tanıları olduğu öğrenildi. Hastanın MAS öntanısı ile değerlendirilmesinde henüz 20 aylıkken yaklaşık 1 metre boy uzunluğuna sahip olmasının birincil rol oynadığı öğrenildi. Ortopantomografik görüntüde; mandibula anterior, mandibula sağ posterior ve ramus bölgesinde, maksilla sağ yarımında ekspanzif radyopak lezyonlar izlendi. CBCT kesitlerinde panoramik görüntüye ek olarak ethmoid kemiğin sağ yarımında, sfenoid kemiğin tamamında, frontal kemikte ve parietal kemikte fizyolojik kemik dokusundan daha hiperdens, bukkal ve palatinal bölgede ekspansiyona neden olmuş düzensiz sınırlı, heterojen lezyonlar izlendi. Sağ kol ve önkolda café-au-lait lekeleri izlenen hastamızın endokrinoloji ve dermatoloji takipleri halen devam etmektedir.

Sonuç: MAS, nadir görülen sporadik bir durum olup "erken puberte" görülen hastalarda café-au-lait lekelerinin yokluğunda dahi öntanıda değerlendirilmesi gereken bir sendromdur. Diş hekimleri MAS'ın klinik ve radyolojik bulgularını iyi tanıyıp çocuk hastalarda gerekli genetik, endokrinoloji ve dermatoloji konsültasyonlarını yapabilmelidir.

Anahtar Kelimeler: McCune Albright Sendromu, Poliostotik Fibröz Displazi, Café-au-lait Lekeleri, Endokrinopati

P-483**McCune-Albright Syndrome: A Case Report***Gürkan Ünsal¹, İlnur Özcan¹, Kıvanç Bektaş Kayhan²*¹İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, İstanbul²İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Aim: The aim of this poster presentation is to evaluate the clinical findings and CBCT images of a patient with McCune-Albright Syndrome (MAS).

Case: 54-year-old female patient was referred to the Department of Oral and Maxillofacial Radiology of İstanbul University Faculty of Dentistry for dental pain. Medical anamnesis revealed that the patient has hypertension and MAS. It was learnt that the primary reason for MAS pre-diagnosis was the patient had a length of about 1 meter when she was just 20 months old. Orthopantomographic radiograph showed expansive radiopaque lesions in mandibular anterior, mandibular right posterior, mandibular right ramus, maxillary right anterior and posterior sites. In addition to the orthopantomographic radiograph, CBCT images showed ill-defined, heterogeneous, hyperdense lesions which caused expansions in the right half of the ethmoid bone, in the sphenoid bone, in the frontal bone and in the parietal bone. The patient has café-au-lait macules on the right arm and forearm and her follow-ups at endocrinology and dermatology are still ongoing.

Conclusion: MAS is a rare sporadic condition and should be evaluated in the early stages even in the absence of café-au-lait spots in patients with "early puberty". Dentists should be familiar with the clinical and radiological findings of MAS and should be able to make the necessary genetics, endocrinology and dermatology consultations in pediatric patients.

Keywords: McCune-Albright Syndrome, Polyostotic Fibrous Dysplasia, Café-au-lait Macules, Endocrinopathies

P-484**Fibröz Displazi: Olgu Sunumu**

Esra Yavuz¹, Sevcihan Günen Yılmaz¹, Selmi Yılmaz¹, Nelli Yıldırım²

¹Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Antalya

²Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Antalya

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı kliniğimize farklı şikayetlerle başvuran bir fibröz displazi (FD) vakasının klinik, radyolojik ve patolojik bulgularını sunmaktır.

Olgu: 54 yaşındaki kadın hasta Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim dalına sağ mandibula posterior bölgede ağrı ve hareketli protez uyumsuzluğu şikayetiyle başvurdu. Klinik muayenesinde sağ ve sol mandibula posterior bölgede lingual tarafta ekspansiyon tespit edildi. Sağ posterior dişsiz bölgede ağrısı bulunmaktaydı. İlgili bölgede dişler vitalite testine pozitif cevap verdi. Radyolojik muayenesinde ise alt ve üst çene posterior bölgede bilateral iyi sınırlı, merkezde diffüz radyopak, periferde radyolüsent oval şekilli lezyonlar tespit edildi. Hastanın şikayeti olan sağ mandibula posterior bölgedeki lezyon total olarak eksize edildi. Patoloji raporu lezyonun FD ile uyumlu olduğunu gösterdi. Diğer bölgelerdeki lezyonlar bırakılmış olup düzenli aralıklarla hasta kontrol edilmektedir.

Sonuç: Çene ve yüz bölgesinde görülebilen, çeşitli tipleri bulunan FD'de hastalığın seyri genellikle iyidir. Nüks ve malign transformasyon riskine karşı hasta kontrolleri ihmal edilmemelidir.

Anahtar Kelimeler: fibröz displazi, mandibula, panoramik radyografi

P-484**Fibrous Dysplasia: A Case Report**

Esra Yavuz¹, Sevcihan Günen Yılmaz¹, Selmi Yılmaz¹, Nelli Yıldırım²

¹Akdeniz University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Antalya

²Akdeniz University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Antalya

Aim: The aim of this case report is to present the clinical, radiological and pathological findings of a case of fibrous dysplasia (FD), who applied to our clinic with different complaints.

Case Presentation: A 54-year-old female patient applied to the Department of Dentomaxillofacial Radiology, Faculty of Dentistry, Akdeniz University with a complaint of pain in the right mandibular posterior and incompatibility of movable denture. Clinical examination revealed expansion of the lingual side in the posterior region of the right and left mandible. Patient had pain in the right posterior toothless region. The teeth in the relevant region responded positively to the vitality test. Radiological examination revealed well-defined, bilateral, oval-shaped, diffuse radiopaque in the center, radiolucent in the periphery lesions in the posterior region of the upper and lower jaws. The lesion which is patient's complaint in the posterior region of the right mandible was totally excised. The pathology report showed that the lesion was compatible with FD. Lesions in other regions were not operated. The patient is checked at regular intervals.

Conclusion: The course of the disease is usually good in FD, which is seen in the jaw and face region. Patient controls should not be neglected for the risk of relapse and malign transformation.

Keywords: fibrous dysplasia, mandible, panoramic radiography

P-485**Dikkat Edilmesi Gereken En Önemli Oral Pigmentasyon: Malign Melanom**

Hülya Çakır Karabaş, İlknur Özcan, Sedef Ayşe Taşyapan

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Oral malign melanom (OMM), tüm oral malignitelerin % 0,5'ini oluşturan nadir bir neoplazmdir. Oral melanomların en sık yerleşim yeri diş eti, sert damak ve alveoler krettir. Lezyon sıklıkla belirgin şişlik, dişlerde yer değişikliği, ülserasyon ve kanama şikayetleri ile tespit edilir. Agresif bir davranış olduğu için 5 yıllık hayatta kalma oranının % 25'ten az olduğu tahmin edilmektedir. Bu nedenle, bu olgu sunumunun amacı erken tanının önemini vurgulamak, sert damak ve gingiva gibi yüksek riskli bölgelerde karşılaşılan pigment lezyonlara daha fazla şüphe ile yaklaşılmasını tavsiye etmektir.

Olgu: 69 yaşında bir kadın hasta şişlik ve ağrı şikayetleriyle kliniğimize başvurdu. Alınan anamnezde hastanın hipertansiyon ve diabetes hastası olduğu ve şişliğin son 1-2 aydır fark edildiği öğrenildi. İntraoral muayenede maksiller alveoler krette ve retromolar alanda pigment ve ülsere lezyonlar tespit edildi. Konik ışınli bilgisayarlı tomografi ve manyetik rezonans görüntülemesi ile yapılan radyografik muayene, hastadaki lezyonların sadece yumuşak dokuda lokalize olduğunu ortaya koydu. Hasta kulak burun boğaz kliniğine sevk edildi. Biyopsi sonucunda lezyona "malign melanom" tanısı konuldu.

Sonuç: OMM nadir görülen agresif bir tümör olup hayatta kalma oranı çok düşüktür. Klinisyenler oral kavitede sıklıkla karşılaştıkları intraoral pigment lezyonlara OMM ihtimaline binaen daha çok şüphe ile yaklaşılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Malign melanom, pigment lezyon, intraoral muayene

P-485**The Most Important Pigmentation to Consider: Malign Melanoma**

Hülya Çakır Karabaş, İlknur Özcan, Sedef Ayşe Taşyapan

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, İstanbul

Aim: Oral malignant melanoma (OMM) is a rare neoplasm, accounting for 0.5% of all oral malignancies. The most common locations of oral melanomas are gingiva, hard palate and alveolar ridge. The lesion is often revealed with the complaints of significant swelling, tooth mobility, ulceration and hemorrhage. Due to its aggressive behavior, it is estimated that a 5 year survival rate is less than 25%. Thus, the aim of this case report is to highlight the importance of early diagnosis and to urge for being more suspicious with regard to pigmented lesions encountered in the high risk sites like hard palate and gingiva.

Case: A 69 years-old female patient consulted to our clinic with the complaints of swelling and pain. The anamnesis revealed that the patient had hypertension and diabetes, and the swelling had been noticed for 1-2 months. In intraoral examination, pigmented and ulcerated lesions were detected in maxillary alveolar ridge and retromolar area. Radiographic examination by Cone Beam Computed Tomography and Magnetic Resonance Imaging revealed that the lesions of the patient were only located in the soft tissue. The patient was referred to the ear nose and throat clinic. As a result of the biopsy, the lesion was diagnosed as "malignant melanoma".

Results: OMMs are rare aggressive tumors with very low survival rate. Clinicians frequently encounter intraoral pigmented lesions, and they should be more suspicious about the pigmented lesions in the oral cavity with the possibility of OMM.

Keywords: Malign Melanoma, pigmented lesion, intraoral examination

P-486**Anterior Stafne Kemik Kavitesi: Bir Olgu Sunumu**

Beliz Güray, İlknur Özcan, Hülya Çakır Karabaş, Sedef Ayşe Taşyapan

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Stafne kemik kavitesi (SKK) ilk olarak 1942 yılında Stafne tarafından tanımlanmıştır. SKK genellikle iyi sınırlı, uniloküler, yuvarlak veya ovoid formda, mandibular kanalın inferiorunda ve mandibula posterior bölgede yerleşim gösteren radyolüsent lezyonlardır. Genellikle asemptomatiktir. 50-70 yaş aralığında genellikle erkek hastalarda rastlanır. Anteriyorda izlenen vakalar nadir olup ilk olarak 1957 yılında Richard ve Ziskind tarafından tanımlanmıştır. Bu vaka sunumunda mandibula anterior bölgede bilateral anterior stafne kemik kavitesi olgusunun radyolojik özellikleri değerlendirilmiştir.

Olgu: İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı'na protetik şikayetleriyle başvuran 55 yaşındaki erkek hastanın panoramik radyografisinde mandibula ön bölgede geniş radyolüseni tespit edilmiştir. İleri tetkik için konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) ile değerlendirilmiştir. KIBT görüntülerinde lingual alanda bilateral depresyon alanı izlenmekte olup kortikal kemik devamlılığı görülmektedir.

Sonuç: Nadir rastlanan anterior SKK olgusunun radyografik değerlendirilmesi ayrıntılı bir şekilde yapılmalı ve ayırıcı tanıları göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: anterior stafne kemik kavitesi, konik ışınli bilgisayarlı tomografi, panoramik radyografi

P-486**Anterior Stafne Bone Cavity: A Case Report**

Beliz Güray, İlknur Özcan, Hülya Çakır Karabaş, Sedef Ayşe Taşyapan

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, İstanbul

Aim: The Stafne bone cavity (SBC) was first described by Stafne in 1942. SBC is generally well-defined, unilocular, round or ovoid form, radiolucent lesions located in the inferior of the mandibular canal and mandible posterior region. It is usually asymptomatic. It is usually seen in male patients between the ages of 50-70. Anterior cases were rare and first described by Richard and Ziskind in 1957. In this case report, radiological features of bilateral anterior stafne bone cavity in the anterior region of the mandible were evaluated.

Case Description: Wide radiolucency was detected in the mandible anterior region of the panoramic radiography of a 55-year-old male patient with prosthetic complaints admitted to the Department of Oral and Maxillofacial Radiology of İstanbul University Faculty of Dentistry. Cone beam computed tomography (CBCT) was evaluated for further examination. Bilateral depression area was observed in lingual area and cortical bone continuity was observed in CBCT images.

Conclusion: Radiographic evaluation of a rare case of anterior SBC should be done in detail and its differential diagnosis should be considered.

Keywords: anterior stafne bone cavity, cone beam computed tomography, panoramic radiography

P-487**Palatal Pleomorfik Adenoma: Klinik Ve Radyografik Özellikleri: Bir Olgu Raporu***Aslıhan Aslan, Neşe Oral, Savaş Özarslantürk, Hatice Seda Özgedik, Hilal Peker Öztürk, Buğra Şenel, İsmail Hakan Avsever*

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Pleomorfik Adenoma (PA) tükürük bezlerinin en sık görülen iyi huylu tümörüdür. Çoğunlukla parotis bezinde oluşur. Nadiren minör tükürük bezinde görülür. Tümör yavaş büyüyen, ağrısız şişlikler olarak karşımıza çıkar. Ayırıcı tanıda palatal apse, odontojenik/non-odontojenik kistler ve yumuşak doku tümörleri yer alır. Bu vaka takdiminde, bir tıp doktoru tarafından teşhisi konulan diş apsesini tedavi ettirmek için kliniğimize başvuran pleomorfik adenom hastasının klinik ve radyografik özelliklerini tartıştık.

Olgu: 60 yaşında kadın hasta kliniğimize sağ palatal bölgede gelişen şişlik şikayetiyle başvurdu. Alınan anamnezde sistemik hastalığının olmadığı öğrenildi. Hastanın intraoral muayenesinde sağ palatal bölgede yüzey mukozası düzgün, sert bir şişlik mevcuttu. Ekstraoral muayenede herhangi bir lenfadenopati saptanmadı. İntraoral periapikal, ortopantomograf ve konik ışınli bilgisayarlı tomografide kemikte herhangi bir değişiklik görülmedi. Pleomorfik adenom ön tanısı ile hasta KBB kliniğine konsülte edildi. Alınan ince iğne aspirasyon biyopsisi PA ile uyumluuydu. Tümör cerrahi olarak eksize edildi. Hasta bir yıldır kliniğimizde takip edilmektedir.

Sonuç: Histopatolojik olarak PA hem epitelyal hem de mezenşimal dokuları içeren miiks bir tümördür. İyi huylu olmasına rağmen rekürrens ve malign değişim rapor edilmiştir. Bundan dolayı tedavisinde erken teşhis ve doğru tanı önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Benign, Minör tükürük bezi, Palatal, Pleomorfik adenom, Tümör

P-487**Palatal Pleomorphic Adenoma: Clinical and Radiographical Features: A Case Report***Aslıhan Aslan, Neşe Oral, Savaş Özarslantürk, Hatice Seda Özgedik, Hilal Peker Öztürk, Buğra Şenel, İsmail Hakan Avsever*

Health Sciences University Faculty of Gulhane Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, Ankara

Aim: Pleomorphic adenoma (PA) is the most common seen benign tumor of the salivary glands. It occurs mainly in the parotid gland. Rarerly, it arises in the minor salivary glands. Tumor appears as painless swelling with a slow growing. Dental abcess, odontogenic and non-odontogenic cysts, tumor of the soft tissues to be included in the differential diagnosis. In this case report, we discussed clinical and radiographical features of a patient of the PA who was referred our clinical for dental abcess which was diagnosed by a medical doctor.

Case: 60 year-old female patient with swelling in right palatal region referred to our clinic. It was learned that there was no systemic disease in the anemnesis. On intraoral examination a well-defined swelling was present on right palate. On extraoral examination there was no any lymphadenopathy. Intraoral periapical radiography, the orthopantomography and volumetric dental tomography revealed no bony changes. The patient was referred to the Department of Otolaryngology with our preliminary diagnosis of the PA. Fine needle aspiration cytology was performed. It was compatible with PA. Tumor was totally removed. Our patient has been followed up for 1 year.

Conclusion: Histopathologically, PA is mixed tumor which certains of both epithelial and mesenchymal tissues. Although a benign tumor, it was reported recurrence and malign transformation. Therefore early and accuarate diagnosis are important for treatment.

Keywords: Benign, Minor salivary gland, Palatal, Pleomorphic adenoma, Tumor

P-488**Bir İntraosseöz Lipom Olgusu**

Murat Mert Atapek¹, İlknur Özcan¹, Hülya Çakır Karabaş¹, Fatma Nihan Aksakallı²

¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi Onkoloji Enstitüsü, Tümör Patolojisi Bilim Dalı, İstanbul

Giriş: Lipomlar yağın iyi huylu tümörleridir. İnsan vücudunun en sık görülen iyi huylu tümörü olup uzun kemik ve kalkaneusun metafizlerinde yaygın olarak bulunmakla beraber oral ve çene-yüz bölgesinde daha az sık görülür (% 1 -% 4). İntraosseöz lipom formu primer kemik tümörleri arasında çok nadirdir (% 0.1) ve baş ve boyun kemiklerinde çok nadir bulunur. Etiyolojisi bilinmemektedir. Klinik olarak genellikle asemptomatiktir ve tesadüfen radyografilerde tespit edilir. Radyolojik olarak intraosseöz lipomlar, nadiren bazı radyoopasiteler gösteren, sklerotik marjinli litik lezyonlar olarak görülür. Teşhis için bir biyopsi gereklidir. Tedavi lezyonun rezeksiyonu ve küretajını gerektirir.

Vaka Raporu: İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı'na başvuran 53 yaşında erkek hastada klinik muayenede herhangi bir semptom izlenmemiştir. Panoramik radyografisinde mandibula anterior bölgedeki radyolusensi tespit edildikten sonra, lezyonun büyüklüğü, kortikal sınırları ve iç yapısı hakkında daha ayrıntılı bilgi konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KİBT) ile toplandı. Ön tanı basit kemik kisti veya anevrizmal kemik kisti olarak düşünülmüşse de ameliyat sonrası yapılan biyopsi son tanıyı intraosseöz lipom olarak ortaya koydu.

Sonuç: Çok nadir olarak rastlanan intraosseöz lipom vakalarının radyografik bulgularının bilinmesi ve ayırıcı tanıların yapılması önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: lipom, intraosseöz, mandibula

P-488**A Case of Intraosseous Lipoma**

Murat Mert Atapek¹, İlknur Özcan¹, Hülya Çakır Karabaş¹, Fatma Nihan Aksakallı²

¹İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, İstanbul

²İstanbul University Institute of Oncology, Department of Tumour Pathology, İstanbul

Introduction: Lipomas are the benign tumors of the fat. Despite being the most common benign tumour of the human body and commonly found in the metaphyses of the long bones and calcaneus, they are seen less frequent (1% - 4%) in the oral and maxillofacial region. Intraosseous form of lipoma is very rare (0.1%) among primary bone tumors and are very rarely located in head and neck bones. Etiology is unknown. Clinically, they are usually asymptomatic and are found incidentally on radiographs. Radiologically, intraosseous lipomas appear as lytic lesions with sclerotic margins, rarely including some radio-opacities. A biopsy is essential for diagnosis. The treatment requires the resection and curettage of the lesion.

Case: A 53-year-old male patient admitted to the Department of Oral and Maxillofacial Radiology of İstanbul University Faculty of Dentistry did not have any symptoms in the clinical examination. After radiolucency in the mandibular anterior region was detected by panoramic radiography, more detailed information on the size, cortical boundaries and internal structure of the lesion were gathered by CBCT. Although diagnosis was taught as simple bone cyst or aneurysmal bone cyst, the biopsy made after the surgery revealed the final diagnoses as intraosseous lipoma.

Conclusions: It is important to know the radiographic findings of rare intraosseous lipoma cases and to make differential diagnosis.

Keywords: lipoma, intraosseous, mandible

P-489**Kalsifiye Odontojenik Kist: Olgu Sunumu***Serkan Yılmaz, Neşe İspekter, Mehmet Amuk*

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Kayseri

Amaç: Kalsifiye odontojenik kistler (KOK), tüm odontojenik kistlerin % 0.3-0.8'ini oluşturmaktadır. KOK, hayalet hücre kitleleri içeren ameloblastik epitel kökenli nadir bir odontojenik kisttir. Bu olgu sunumunun amacı, genç erişkin erkek hastada, sol mandibular posterior bölgede meydana gelen bir KOK vakasının klinik, radyolojik ve histolojik bulgularını tanımlamaktır.

Olgu Sunumu: 22 yaşında erkek hasta sol mandibular üçüncü molar dişinde kist olduğu ve çekilmesi gerektiği bilgisi ile özel bir klinikten Erciyes Üniversite Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı kliniğine başvurdu. Yapılan intraoral muayenede sol mandibular üçüncü molar diş bölgesinde palpasyonda ağrı bulgusu saptanmadı. Şikayet bölgesinde mukozada hiperemik alanlar gözlemlendi. Hastadan alınan panoramik radyografıta 38 numaralı dişin gömülü olduğu ve bu diş çevresinde fibromiksoid içerikte yapıların olduğu gözlemlendi. Daha detaylı bir radyolojik tespit için Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi (KİBT) alınan hastada aksiyel kesitte kortikal kemikte lingual yönde ekspansiyon olduğu gözlemlendi. Sagittal ve koronal kesitlerde ise alveolar kret tepesinde perforasyon izlendi. İlgili lezyonun histopatolojik incelemesi sonucunda "Kalsifiye Odontojenik Kist" teşhisi konuldu. Hastanın cerrahi tedavisi için düşünülen post-operatif komplikasyonlar inferior alveolar damar sinir paketinin harabiyeti ve mandibulada fraktür riski olduğu için parsiyel enükleasyon yapılarak hasta takibe alındı.

Sonuç: Sonuç olarak, genç erişkin bir hastada diğer odontojenik lezyonlara benzer klinik-radyolojik özelliklere sahip KOK vakasını inceleyip kesin tanıyı koymak için histopatolojik incelemenin önemi anlaşılmıştır. Olgumuz tümör yerleşimi, trans-cerrahi yönleri ve yaşı nedeniyle güvenli sınırlar olmadan enükleasyon ile tedavi edilmiştir. Buna ek olarak, bu kistin biyolojik davranışındaki köken ve varyasyonları daha iyi anlamak için vaka serisi çalışmalarına ihtiyaç olduğu anlaşılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Enükleasyon, Kalsifiye Odontojenik Kist, Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi

P-489**Calcifying Odontogenic Cyst: A Case Report***Serkan Yılmaz, Neşe İspekter, Mehmet Amuk*

Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Kayseri

Aim: Calcifying odontogenic cysts (COC) constitute 0.3-0.8% of all odontogenic cysts. COC is a rare odontogenic cyst with ameloblastic epithelial lining having masses of ghost cells. The aim of this case report is to describe the clinical, radiological and histological findings of a COC case that occurred in the left posterior region of the mandibula in a young adult male.

Case Description: A 22-year-old male patient was admitted to the Department of Oral and Maxillofacial Radiology from a private clinic with the patient history that there is a cyst in his left mandibular third molar tooth and had to be extraction. Intraoral examination revealed no palpation pain in the left mandibular third molar. Hyperemic areas in the mucosa are observed in the complaint area. According to the panoramic radiography of the patient, it has been pre-diagnosed that tooth number 38 is impacted and there is a fibromyxoid tumor around this tooth. A more detailed radiological diagnosis was made by taking cone-beam computed tomography. The expansion of the lingual region was observed in cbct axial section images. Sagittal and coronal sections were also observed at the crest top perforation. Histopathological examination of the lesion revealed "Calcified Odontogenic Cyst". Partial enucleation has been performed due to the risk of damage of the inferior alveolar nerve and fracture in the mandibula in surgery clinic and the patient is routinely followed.

Conclusion: In summary, we present a case of COC in a young adult patient with clinical-radiological characteristics similar to other odontogenic lesions, and histopathological examination was essential to establish the final diagnosis. Our case was treated with partial enucleation without safety margins due to the location of the cyst, trans-surgical aspects and age of the patient. In addition, case series studies are needed to better understand the origin and variations in the biological behavior of this cyst.

Keywords: Calcifying Odontogenic Cyst, Cone Beam Computed Tomography, Enucleation

P-490**Servikal Bölgede Lokalize Multiple Kalsifiye Lipom: Olağan Dışı Bir Olgu Sunumu***Güldane Mağat, Fatma Yüce, Sevgi Özcan*

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyoloji Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Lipom, vücudun herhangi bir yerinde oluşabilen, mezenkimal kökenli iyi huylu bir tümördür. Hem servikofasiyal bölgede görülmesi hem de kalsifikasyonların bulunması lipomda çok nadir görülen bir durumdur. Genellikle orta yaşlı bireyleri etkiler. İnvaziv olmayan davranışı ve düşük nüks oranı göz önüne alındığında, cerrahi konservatif tedavi en iyi tedavi seçeneği olarak kabul edilmelidir. Bu vakanın amacı servikofasiyal bölgede asemptomatik nadir görülen bir multiple kalsifiye lipom vakasını sunmaktır.

Olgu Tanımlanması: 46 yaşında erkek hasta diş ağrısı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Panoramik radyograf incelendiğinde sol servikal C2- C4 omurları arasında en büyüğü yaklaşık 1.46x1.53 cm çapında multiple kalsifikasyonlar tespit edildi. Hasta karotid arter kalsifikasyonu ön tanısıyla ultrasonografik muayene için Kulak, Burun Boğaz Uzmanı'na konsülte edildi. Yapılan radyografik muayenesinde, panoramik ve konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) görüntülerinde, değişik büyüklükte üç ayrı bölgede multiple kalsifikasyonlar izlenmiştir. KIBT görüntüsünde, nazofaringeal boşluğun lateralinde unilateral tonsilolit kalsifikasyonu tespit edildi. Boyun bölgesi palpasyonunda lezyonların yumuşak, hareketli ve asemptomatik olduğu görülmüştür. Konsültasyon sonucunda servikal C2-C4 seviyesindeki kalsifikasyonlar lipom olarak tanımlanmıştır ve lezyonun takibi önerilmiştir.

Sonuç: Lipom olgularında en iyi tedavi seçeneği cerrahi olarak total eksizyon yapılmasıdır. Bununla birlikte lipomların yerleşimi, büyüklüğü, klinik özellikleri ve hastanın şikâyeti göz önünde bulundurularak tedavi planlanmalıdır. Ayırıcı tanısında karotid arter kalsifikasyonu göz önünde bulundurulmalıdır. Hastaların sistemik olarak endokrin ve kardiyovasküler hastalıklar açısından değerlendirilmesi önerilir. KIBT kullanarak üç boyutlu görüntüleme, servikal bölgedeki kalsifiye lipomun teşhisinde ve cerrahi prosedürün planlanmasında yararlıdır.

Anahtar Kelimeler: Karotid Arter Kalsifikasyonu, Konik Işınli Bilgisayarlı Tomografi, Lipom, Yumuşak Doku

P-490**Localized Multiple Calcified Lipoma in the Cervical Region: An Unusual Case Report***Güldane Mağat, Fatma Yüce, Sevgi Özcan*

Necmettin Erbakan University Dentistry Faculty, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Konya

Aim: Lipoma is a benign tumor of mesenchymal origin that can occur any part in the body. It is very rare that both lipoma is seen in the cervicofacial region and the lipoma has calcifications. It usually affects middle-aged individuals. Given its noninvasive behavior and low recurrence rate, surgical conservative management should be regarded as the best therapeutic option. The aim of this case is to present a case of multiple calcified lipoma which is rarely asymptomatic in the cervicofacial region.

Case Description: A 46-year-old male patient was admitted to our clinic with the complaint of toothache. When the panoramic radiograph was examined, multiple calcifications were detected between the left cervical C2-C4 vertebrae with a diameter of approximately 1.46x1.53 cm. The patient was consulted to the Ear, Nose and Throat Specialist for ultrasonographic examination with the pre-diagnosis of carotid artery calcification. In the radiographic examination, panoramic and cone beam computed tomography (CBCT) images showed multiple calcifications in three different regions of different sizes. Unilateral tonsillolith calcification was detected on the lateral side of the nasopharyngeal cavity in CBCT images. The lesions were soft, mobile and asymptomatic in the palpation of the neck. As a result of the consultation, the calcifications around cervical C2-C4 were defined as lipoma and follow-up of the lesion was proposed.

Conclusion: The best treatment option patient with lipoma is surgical excision. However, the location of the lipomas should be planned by considering the size, clinical features and the patient's complaint. Carotid artery calcification should be considered in differential diagnosis. It is recommended that patients should be evaluated systemically for endocrine and cardiovascular diseases. Three-dimensional imaging using CBCT is useful in the diagnosis of calcified lipoma in the cervical region and in planning the surgical procedure.

Keywords: Carotid Artery Calcification, Cone Beam Computed Tomography, Lipoma, Soft Tissue

P-491**Sol Mandibulada Nekrotik Kemik Adacığı: Vaka Raporu**

Melike Güleç, Melek Taşsöker, Güldane Mağat, Sevgi Özcan

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Osteoporozda tedavi amacıyla ve bazı kanser vakalarında kemik metastazlarını önlemek için kullanılan bifosfonat, anti-angiyojenik ilaçlar ve bazı antikarsinojenik ilaçlara bir yan etki olarak çenelerde ilaç kullanımına bağlı gelişen osteonekroz (MRONJ) maksilla ve mandibulada ilerleyici kemik yıkımlarıyla karakterizedir. Bu çalışmanın amacı nekrotik kemik bulgusu gösteren bir MRONJ vakasını sunmaktır.

Olgu Sunumu: 69 yaşında erkek hasta, diş çekimine bağlı oluşan yara yerinde iyileşme olmaması şikayetiyle Mayıs 2019 tarihinde kliniğimize başvurdu. Hipertansiyon, tip 2 diabetes mellitus, hipotiroidisi olan hastamızın 4 yıl önce prostat kanseri nedeniyle kemoterapi, radyoterapi aldığı ve bifosfonat (zoledronik asit) kullandığı öğrenildi. Ekstraoral ve intraroral muayenesi yapılan hastanın 33-37 nolu dişler bölgesinde ekspozite kemik alanları gözlemlendi. 10 ay önce 33 nolu dişini çektiren hasta ilgili bölgeden pü drenajı olduğunu belirtti. Konik ışınli bilgisayarlı tomografi incelemesinde sol mandibulada 28×38×10 mm boyutlarında, bukkal ve lingual kortekste yer yer perforasyonlara neden olan radyolüsent lezyon gözlemlendi. Sistemik enfeksiyon bulguları olmayan hasta tedavi planlaması için Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi kliniğine yönlendirildi.

Sonuç: MRONJ'a bağlı olarak gelişen destrüktif kemik lezyonları çenelerde geri dönüşümsüz hasarlara neden olabilmektedir. Bu yüzden kanser hastalarının medikal tedavi planlaması yapılmadan önce tüm dental tedavilerinin bitirilmesi için diş hekimine yönlendirilmeleri gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: MRONJ, Mandibula, Bifosfonat.

P-491**Necrotic Bone Island in the Left Mandible: A Case Report**

Melike Güleç, Melek Taşsöker, Güldane Mağat, Sevgi Özcan

Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Konya

Aim: Medication-related osteonecrosis of the jaw (MRONJ) is characterized by progressive bone destruction in maxilla and mandible which developed as a side effect of biphosphonate, antiangiogenic drugs and some anticarcinogenic drugs used for treatment of osteoporosis and in some cancer cases to prevent bone metastases. The aim of this study was to present a case of MRONJ showing necrotic bone.

Case Report: A 69-year-old male patient was admitted to our clinic in May 2019 with the complaint that of no wound healing after tooth extraction. It was learned that our patient had hypertension, type 2 diabetes mellitus and hypothyroidism. He treated with chemotherapy, radiotherapy and biphosphonate (zoledronic acid) due to prostate cancer 4 years ago. Extraoral and intraoral examination revealed exposed bone areas in the teeth region 33-37. The patient stated that the tooth number 33 was extracted 10 months ago and there was a pus drainage from that area. Cone-beam computed tomography examination revealed a radiolucent lesion in size of 28×38×10 mm in the left mandible, causing perforations in the buccal and lingual cortex. The patient, who had no systemic infection findings, was referred to the Department of Oral and Maxillofacial Surgery for treatment planning.

Conclusion: Destructive bone lesions due to MRONJ may cause irreversible damage to the jaws. Therefore, cancer patients should be referred to the dentist to complete all dental treatments before medical treatment planning.

Keywords: MRONJ, Mandible, Bisphosphonate.

P-492**Semento-Ossifiye Fibroma: Klinik, Radyolojik ve Histopatolojik Bulgular**

Melda Pelin Akkitap¹, Birsay Gümrü¹, Ender İdman¹, Necip Fazıl Erdem², Zeynep Gümüşer², Fatma Nihan Aksakallı³

¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

²Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

³İstanbul Üniversitesi Onkoloji Enstitüsü, Tümör Patolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Semento-ossifiye fibroma (SOF) çenenin iyi huylu, nonodontojenik bir tümörü olup fibröz doku, kemik, sement veya bunların kombinasyonunun proliferasyonu ve yavaş büyüme ile karakterize bir fibro-osseoz lezyondur. Daha çok 2. ile 4. de- katlarda, kadınlarda ve mandibular premolar-molar bölgede görülür. Klinik olarak; ağrısız, yavaş büyüyen kitle olarak gözlenir. Radyolojik olarak ise tamamen radyolüsent veya mikst radyolüsent-radyopak bir görüntü sergiler. Çoğu, konservatif cerrahi eksizyon ile tedavi edilebilir ve prognozu iyidir. Bu çalışmada; klinik, radyolojik ve histopatolojik bulgular ve cerrahi tedavi ile birlikte mandibulada bir SOF vakası sunulmaktadır.

Olgu: 37 yaşındaki kadın hasta sağ mandibular premolar bölgede giderek artan ağrısız şişlik şikayeti ile kliniğimize başvurmuş- tur. İntra-oral muayenede, 44 ve 45 no'lu dişlerin bukkal ve lingualinde kemik sertliğinde, palpasyonda ağrısız ve üzeri sağlıklı mukoza ile örtülü kitle gözlenmiştir. Periapikal, panoramik ve konik ışınli bilgisayarlı tomografi görüntülemeye, ilgili bölgede bikortikal destrüksiyon ve ekspansiyon ile birlikte multiloküler hipodens lezyon izlenmiştir. Tipik klinik ve radyografik özellik- lere dayanarak, benign fibro-osseoz lezyon ön tanısı düşünülmüştür. Lezyonun eksizyonel biyopsisi gerçekleştirilmiş ve histo- patolojik inceleme ile SOF kesin tanısına ulaşılmıştır.

Sonuç: SOF'un tanı ve tedavi planlamasında klinik ve radyolojik bulgularla birlikte histopatolojik değerlendirme bir bütün ola- rak değerlendirilmeli ve göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Semento-ossifiye fibroma, fibro-osseoz lezyon, konik ışınli bilgisayarlı tomografi, histopatoloji

P-492**Cemento-Ossifying Fibroma: Clinical, Radiological and Histopathological Findings**

Melda Pelin Akkitap¹, Birsay Gümrü¹, Ender İdman¹, Necip Fazıl Erdem², Zeynep Gümüşer², Fatma Nihan Aksakallı³

¹Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, İstanbul

²Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

³İstanbul University Oncology Institute, Department of Tumor Pathology, İstanbul

Aim: Cemento-ossifying fibroma (COF), which is considered as a benign non-odontogenic tumor of the jaws, is a type of fibro- osseous lesion characterized by slow growth and proliferation of fibrous cellular tissue, bone, cement, or a combination. It tends to occur in the second to fourth decades of life with a predilection for women and mandibular premolar-molar area. Cli- nically, COF presents as a painless slow-growing mass. COF demonstrates either radiolucent or a mixed radiolucent-radiopaque radiological appearance. Most can be treated by conservative surgical excision, and have a good prognosis. The aim of this pre- sentation is to report a case of COF in the mandible along with clinical, radiological, and histopathological findings and surgical treatment.

Case: A 37-year-old female patient was admitted to our clinic with the complaint of gradually growing painless swelling in the right mandibular premolar area. In intra-oral examination, a bony hard and non-tender mass with intact overlying mucosa on buccal and lingual aspect of teeth number 44 and 45 was observed. Periapical, panoramic, and cone beam computed tomog- raphy revealed the presence of a multilocular, hypodense lesion with bicortical destruction and expansion in the relevant area. Based on typical clinical and radiographic features, provisional diagnosis of benign fibro-osseous lesion was established. Exci- sional biopsy of the lesion was performed and the definite diagnosis of COF was reached by histopathological examination.

Conclusion: Clinical, radiological, and histopathological examination should be kept in perspective in the diagnosis and treat- ment planning of COF.

Keywords: Cemento-ossifying fibroma, fibro-osseous lesion, cone-beam computed tomography, histopathology

P-493**Panoramik Radyografide Rastlantısal Olarak Görülen Gömülü Süpernumerer Dişler***Rıdvan Karakurt, Füsün Yaşar, Faruk Akgünlü*

Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş Ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Süpernumerer dişler, diş arkında fazladan yer alan dişlerdir. Bu dişler genel olarak semptom vermezler rutin klinik ve radyolojik muayene sırasında fark edilirler. Hem süt dişi hem de daimi dişlerde görülen süpernumerer dişler, üst çene anterior bölgede mesiodens, molar dişler bölgesinde paramolar ve üçüncü molar dişlerin distalinde ise distomolar olarak isimlendirilirler. Bu dişlerin çoğu maksiller anterior bölgede lokalize olmaktadır. Tek veya çok sayıda, unilateral veya bilateral olarak, sürmüş veya gömülü, bir veya her iki çenede birden oluşabilirler. Hastalardan alınan panoramik radyograflarla tespiti yapılabilir. Bu olgu sunumunun amacı kliniğimize başvuran hastalardan alınan panoramik radyografide rastlantısal olarak tespit edilen gömülü, nadir görülen süpernumerer dişleri sunmaktır.

Olgu 1: Kliniğimize kanal tedavili 36 numaralı dişindeki ağrı şikayetiyle başvuran 20 yaşındaki bayan hastadan alınan panoramik radyografide, 21 numaralı dişin apikal 1/3'ünden 11 numaralı dişe doğru uzanan radyopak görüntünün, süpernumerer bir diş olduğu tespit edildi. **Olgu 2:** Kliniğimize rutin muayene ve periodontal tedavi için başvuran 19 yaşındaki bayan hastadan alınan panoramik radyografide, gömülü 18 ve 28 numaralı dişlerin tüberküllerine denk gelen alanda gömülü süpernumerer dişler tespit edildi. **Olgu 3:** Kliniğimize gömülü 38 ve 48 nolu dişlerinin ağrısı şikayetiyle başvuran 21 yaşındaki erkek hastadan alınan panoramik radyografide, 11 ve 12 numaralı diş bölgesinde, burun tabanına yakın, şekli premolar dişe benzeyen radyopak görüntü izlendi. Hastadan alınan oklüzal radyografi ile tekrardan değerlendirilip süpernumerer bir diş olduğu tespit edildi.

Sonuçlar: Sonuç olarak klinikte rutin muayene sırasında alınan radyograflardan, hastalarda herhangi bir bulgu vermeden gömülü kalmış süpernumerer dişlerin tespit edilmesinde panoramik radyografların yararlı olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gömülü diş, panoramik radyografi, süpernumerer diş

P-493**İncidental Finding of Impacted Supernumerary Teeth on Panoramic Radiography***Rıdvan Karakurt, Füsün Yaşar, Faruk Akgünlü*

Selçuk University Faculty of Dentistry, Department of Oral And Maxillofacial Radiology, Konya

Aim: Supernumerary teeth are teeth that are extra in the tooth arch. These teeth do not give symptoms in general, they are noticed during routine clinical and radiologic examinations. Supernumerary teeth that were seen both the deciduous teeth and permanent teeth are named as mesiodens in the upper jaw anterior region, paramolar in molar region, distomolar behind the molar teeth. Most of these teeth are localized in the anterior area of the maxillary. They can consist of single or multiple, unilateral or bilateral, either in one or both jaws. It can be determined by the panoramic radiographs taken from the patients. The aim of this case report is to present the, rarely seen impacted supernumerary teeth which were detected incidentally on the panoramic radiography of patients who presented to our clinic.

Case 1: In the panoramic radiography taken from the 20-years-old female patient who admitted to our clinic with pain complaints of (36) canal-treated tooth. The radioopaque image extending from the apical 1/3 of tooth (21) to tooth (11) was found to be a supernumerary tooth. **Case 2:** In the panoramic radiography taken from the 19-year-old female patient who admitted to our clinic for routine examination and periodontal treatment. Impacted supernumerary teeth were detected in the area that coincided with the tubercles of the teeth numbered 18 and 28. **Case 3:** In the panoramic radiography taken from the 21-year-old male patient who admitted to our clinic with pain complaints of (38) and (48) teeth. In dental area (11) and (12), near the base of the nose, the shape of the premolar tooth was viewed as radioopacities. With taken occlusal radiography from patient was evaluated again and was determined that is supernumerary tooth.

Results: As a result, it is thought that panoramic radiographs are useful in detecting supernumerary teeth that have been impacted without any findings in the patients.

Keywords: Impacted teeth, panoramic radiography, supernumerary teeth

P-494**Kompaund Odontoma - Tanı ve Tedavi: Bir Olgu Sunumu**

Sevilay Deveci¹, Birsay Gümrü¹, Ender İdman¹, Necip Fazıl Erdem², Zeynep Gümüşer²

¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

²Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Odontomalar; normal histodiferansiyasyona rağmen, anormal morfodiferansiyasyon gösteren, mine-dentin-sement ve pulpa dokusundan oluşan benign mikst odontojenik tümörlerdir. Büyümelerinin yavaş ve sınırlı, farklılaşmalarının iyi olmasından dolayı hamartoma olarak kabul edilirler. Genellikle asemptomatik olan ve 2. ve 3. dekatta ortaya çıkan odontomalar sıklıkla süt dişi retansiyonuna veya daimi diş sürmesinde gecikmeye neden olurlar. Bu çalışmada; klinik, radyolojik ve histopatolojik bulgular ve cerrahi tedavi ile birlikte bir kompaund odontoma vakası sunulmaktadır.

Olgu: 28 yaşındaki erkek hasta, eksik dişlerinin protetik tedavisi talebiyle kliniğimize başvurmuştur. İntra-oral muayenede, 12 ve 13 numaralı dişlerin eksik olduğu gözlenmiştir. Panoramik radyografide, enklüz 12 ve 13 no'lu dişler bölgesinde radyo-opak bir kitle izlenmiştir. Koronal, sagittal ve aksiyal kesitlerde konik ışınli bilgisayarlı tomografi görüntülerinde, enklüz 12 ve 13 no'lu dişlerin kuronları ile ilişkide olan, yaklaşık 11x17x12 mm boyutlarında, bukkal kemik korteksinde perforasyona, palatinal kemik korteksinde ise ekspansiyona neden olan hiperdens lezyon izlenmiştir. Klinik ve radyolojik bulgular eşliğinde lezyonun kompaund odontoma ile uyumlu olduğu düşünülmüştür. Lezyonun eksizyonel biyopsisi gerçekleştirilmiş ve histopatolojik inceleme kompaund odontoma tanısını doğrulamıştır.

Sonuç: Odontomalar, tipik olarak rutin radyografik işlemler sırasında rastlantısal olarak saptanan benign odontojenik patolojilerdir. Büyük boyutlara ulaştıklarında dişlerin yer değiştirmesine ve gömük kalmasına neden olabilirler. Bu tür komplikasyonların önlenmesi açısından bu lezyonların erken teşhisi için radyografik muayene ile birlikte rutin periyodik kontrollerin yapılması yararlıdır.

Anahtar Kelimeler: kompaund odontoma, odontojenik tümör, konik ışınli bilgisayarlı tomografi, histopatoloji

P-494**Compound Odontoma - Diagnosis and Treatment: A Case Report**

Sevilay Deveci¹, Birsay Gümrü¹, Ender İdman¹, Necip Fazıl Erdem², Zeynep Gümüşer²

¹Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, İstanbul

²Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Aim: Odontomas are benign, mixed odontogenic tumors composed of enamel, dentin, cementum, and pulp tissue exhibiting abnormal morphodifferentiation, despite normal histodifferentiation. Due to their slow and limited growth and well-differentiation, odontomas are typically considered to be hamartomas. Odontomas, which are usually asymptomatic, are often discovered incidentally in the second or third decade during investigation of retention of a primary tooth or delayed eruption of a permanent tooth. In this study, a case of compound odontoma along with clinical, radiological, histopathological findings, and surgical treatment is presented.

Case: A 28-year-old male patient referred to our clinic with the demand of replacement of his missing teeth. In intra-oral examination, teeth no 12 and 13 were observed to be missing. Panoramic radiograph indicated a radiopaque mass occupying the alveolar crest of the impacted teeth no 12 and 13. Cone-beam computed tomography images of the coronal, sagittal, and axial planes demonstrated a hyperdense mass of approximately 11x17x12 mm associated with impacted teeth, perforation of the buccal cortex, and expansion of the palatinal cortex. Based on the clinical and radiological findings, the provisional diagnosis of compound odontoma was established. Excisional biopsy of the lesion was performed and the definite diagnosis of compound odontoma was confirmed by histopathological examination.

Conclusion: Odontomas, when asymptomatic, are common benign odontogenic pathologies that are typically discovered by coincidence during routine radiography. They can be a cause of concern when they grow to attain unusual dimensions, displacing and preventing the eruption of teeth. A routine periodic check-up along with radiographs should be mandatory to ensure the early detection of these lesions to avoid any future complications.

Keywords: compound odontoma, odontogenic tumor, cone-beam computed tomography, histopathology

P-495

Kraniofasiyal Bölgede Yaygın Venolenfatik Malformasyon:Olgu Sunumu*Hümeýra Tahtalı¹, Tuğba Ünver¹, Fatma Betül Haidari¹, Ayşe Aralaşmak²*¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul²Bezmialem Vakıf Üniversitesi Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Vasküler anomaliler, Mulliken ve Glowacki tarafından yapılan sınıflamada vasküler tümörler ve vasküler malformasyonlar olarak iki ana başlık altında toplanmıştır. Vasküler malformasyonlar, embriyolojik ve fetal gelişim sırasında vasküler sistem oluşumunda meydana gelen bir hatadan kaynaklanır. Venolenfatik malformasyonlar (VLM) lenfatik ve venöz komponentlerden oluşan kombine, yavaş akımlı vasküler malformasyonlardır. Nadir görülürler, en sık mediastende, alt ekstremitede, ince ve kalın barsaklarla beraber kraniofasiyal bölgede görülürler. Bu patolojiler doğumda görülür, yaşla beraber büyür ve kendiliğinden küçülmezler. Aksine büyüme eğilimindedir ve çoğunlukla tedavi gerektirirler. Hemanjioma gibi vasküler tümörlerde ise tam tersi bir durum söz konusudur. Genelde doğumda görülmezler, sonraki birkaç ayda gözlenirler ve özellikle proliferasyon fazında büyüme gösterirler. Daha sonra bir süre değişiklik gözlenmez ve ardından involüsyon evresine girerek küçülme gösterirler, bazı vakalarda ise tamamen yok olurlar. Bu olgu sunumundaki amacımız sıklıkla hemanjiomalar ile karıştırılabilen vasküler anomalilerin doğru teşhisinin yapılmasında radyolojik görüntüleme yöntemlerinin önemini vurgulamaktır.

Olgu Sunumu: Bu vakada 40 yaşında kadın hasta kliniğimize periodontal ve protetik şikayetlerle başvurdu. Hastanın klinik muayenesinde ve anamnezinde sistemik bir hastalığın olmadığı, yüz ve ağız içindeki lezyonların doğuştan olduğu, konuşma güçlüğünden dolayı daha önce dudaktaki lezyonlara iğne ile ablasyon tedavisi yapıldığı öğrenilmiştir. Hasta protetik tedavisi için daha önce farklı merkezlere başvurduğunu, bazı dişlerine çekim endikasyonu konduğunu ancak kanama açısından riskli bulunduğu için üniversite hastanesine yönlendirildiğini belirtti. Hastanın panoramik ve dental volumetrik tomografi (DVT) görüntülerinde yaygın flebolitler gözlemlendi. MR incelemesinde ise maksillofasiyal alanda ve boyun bölgesinde yaygın venolenfatik malformasyonları olduğu tespit edildi.

Sonuç: Vasküler tümörler ve vasküler malformasyonlar sıklıkla birbirleriyle karıştırılabilen lezyonlardır. Tedavi yöntemlerinin farklı olmasından dolayı, bu lezyonların doğru sınıflandırılması ve teşhisin doğru bir şekilde konması hasta açısından büyük önem taşımaktadır. En doğru tedavi yaklaşımı için teşhiste, radyolojik görüntüleme yöntemlerinin ve özellikle MRG'nin önemi büyüktür.

Anahtar Kelimeler: Flebolit, vasküler anomaliler, venolenfatik malformasyon

P-495

Lymphaticovenous Malformations in the Craniofacial Region: Case Report*Hümeýra Tahtalı¹, Tuğba Ünver¹, Fatma Betül Haidari¹, Ayşe Aralaşmak²*¹Bezmialem University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, İstanbul²Bezmialem University Faculty of Medicine, Department of Radiology, İstanbul

Aim: Vascular anomalies are classified into two main categories as vascular tumors and vascular malformations. Vascular malformations are caused by an error in the formation of vascular system during embryological and fetal development. Lymphaticovenous malformations (LVM), combined with lymphatic and venous components slow-flow and rare. These pathologies occur at birth, grow with age and do not shrink by themselves. On the contrary, they tend to grow and often require treatment. In vascular tumors such as hemangioma, the opposite is the case. They are not usually seen at birth, they are observed in the next few months and they show growth especially in the proliferation phase. Then there is no change for a while and then they enter the involution phase and they shrink, in some cases they disappear completely. The aim of this case report is to emphasize the importance of radiological imaging methods in the diagnosis of vascular anomalies which can be confused with hemangiomas.

Case: A 40-year-old female patient applied to our clinic with periodontal and prosthetic complaints. It was learned that there was no systemic disease in the patient's clinical history and anamnesis, and the lesions in the face and mouth were congenital. The patient referred that she had previously applied to different dental clinics for prosthetic treatment and that some of her teeth were indicated for extraction, but she was referred to the university hospital because she has at risk for bleeding. The panoramic and dental volumetric tomography (DVT) images showed diffuse phlebolitis. The MRI revealed diffuse lymphaticovenous malformations in the maxillofacial area and neck region.

Results: Vascular tumors and vascular malformations are often lesions that can be confused with each other. Because of the different treatment approach, the correct classification of these lesions and the correct diagnosis of these lesions are of great importance for the patient. For the most accurate treatment approach, radiological imaging methods and especially MRI are of great importance in diagnosis.

Keywords: Lymphaticovenous malformations, phlebolitis, vascular anomalies

P-496

Maksiller Sinüsü İçine Alan Sarkomatoid Karsinoma: Nadir Görülen Bir Vaka Raporu*Firdevs Aşantoğrol, Aykağan Coşgunarslan*

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız-Diş-Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Kayseri

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı; maksiller tutulum gösteren bir sarkomatoid karsinom (SK) vakasını klinik ve radyolojik özellikleri ile beraber sunmaktır.

Olgu: 66 yaşında erkek hasta protezinin uyumsuz olması şikayeti ile klğimize başvurdu. Hastadan alınan anamnezde herhangi bir sistemik rahatsızlığının olmadığı öğrenildi. Yapılan intraoral muayenede; sol maksillada sol kanin dişin distalinden başlayıp tüber maksillaya kadar uzanan, bukkalde ekspansiyona sebebiyet vermiş, kırmızı- beyaz renkte ülsere yaygın mukoza lezyonları gözlemlendi. Tüber maksilla bölgesinde oro-antral açıklık tespit edildi.. Hastanın ağrı, ateş ve lenfadenopati gibi sistemik bulguları yoktu. Radyografik muayenesinde, panoramik radyografide sol alveoler krette yıkım gözlemlendi. Ayrıntılı inceleme için alınan konik ışınli bilgisayarlı tomografide (KIBT), sol maksiller dişsiz alveoler krette şiddetli rezorbsiyon ve maksiller sinüste mukozal kalınlaşma ile birlikte diffüz bir tutulum mevcuttu. Maksiller sinüsün anterior ve inferior duvarında destrüksiyon, sol üst maksiller alveolaer krette kortikal ekspansiyon ve hem bukkal hem de palatinal kortikal kemikte perforasyon tespit edildi. Ayrıca lezyonun nazal kavitenin inferolateraline kadar uzanarak burada kortikal sınırlarda silikleşmeye yol açtığı saptandı. KBB kliniğine malignite şüphesi ve vücutta diğer alanların da tutulumunun araştırılması için yönlendirilen hastadan alınan biyopsi ile *Sarkomatoid Karsinom* tanısı kondu.

Sonuç: SK, karsinomatöz ve sarkomatöz komponentlere sahip bifazik malign bir neoplazidir. Sarkomatoid karsinom oral kavitede, nadiren görülür ve kolayca nüks edebilen ve uzak metastaz riski yüksek agresif bir karaktere sahiptir. Bu nedenle, bu lezyonların tanısının konması büyük önem taşır. SK'nın başlıca radyografik ve KIBT görüntüsü, genellikle kemik sklerozu veya genişlemesi olmadan yumuşak doku kitlesi ile yaygın, düzensiz osteolitik kemik yıkımıdır. Ancak bu bulgu SK için patognomonik olmayıp ayırıcı tanı, histopatolojik incelemelerle yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: sarkomatoid karsinom, malignite, konik ışınli bilgisayarlı tomografi

P-496

Sarcomatoid Carcinoma of the Maxillary Sinus: A Rare Case Report*Firdevs Aşantoğrol, Aykağan Coşgunarslan*

Erciyes University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Radiology Department, Kayseri

Objective: The aim of this case report is to present a case of sarcomatoid carcinoma (SC) of the maxillary sinus with its clinical and radiological features.

Case: 66-year-old male patient was admitted to our clinic with complaints of non-fixed dentures. Patient's medical record was insignificant. In the intraoral examination, red-white ulcerated mucosal lesions were observed in the left maxilla, expanding from the distal side of the canine to the tuber maxilla and causing buccal expansion. Oroantral fistula was present in the tuber maxilla region. There were no systemic symptoms such as pain, fever and lymphadenopathy. Panoramic radiography of the patient revealed the destruction of the left maxillary alveolar bone. For further examination, cone beam computed tomography (CBCT) was obtained and it revealed severe resorption in the left maxillary alveolar bone and diffuse involvement with mucosal thickening in the maxillary sinus. Destruction of the anterior and inferior wall of the maxillary sinus, cortical expansion of the left maxillary alveolar bone and perforation of both buccal and palatal cortical bone of the left maxillary alveolar bone were detected. In addition, the lesion was extended to the inferolateral aspect of the nasal cavity, causing the thinning of the cortical boundaries. Patient was referred to the otolaryngology department with a preliminary diagnosis of malignancy. The patient was then diagnosed as sarcomatoid carcinoma by conducted biopsy.

Conclusion: SC is a biphasic malignant neoplasm with carcinomatous and sarcomatous components. SC is rarely seen in the oral cavity, and can easily relapse and has an aggressive character with a high risk of distant metastasis. Therefore, diagnosis of the lesions is quite important. The characteristic radiologic image of SC is usually uneven, osteolytic bone destruction with soft tissue mass. However, this finding is not pathognomonic for SC and differential diagnosis should be made with histopathological examinations.

Keywords: sarcomatoid carcinoma, malignancy, cone-beam computed tomography

P-497**Fokal Epitelyal Hiperplazi Olgu Sunumu (Heck Hastalığı)**

Kübra Nur Çakan¹, Defne Yalçın Yeler¹, Ömer Fahrettin Göze², İlknur Eninanç¹

¹Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Sivas

²Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı, Sivas

Fokal Epitelyal Hiperplazi veya Heck Hastalığı, ağız mukozasını etkileyen, ağrısız, nadir görülen bir hastalıktır. Lezyonlar sıklıkla alt dudak mukozası, üst dudak mukozası, yanak mukozası, komissura, dil ve damakta görülür. Lezyonlar yumuşak, sapsız, yaklaşık 0.2-1.5 cm çapında, klinik olarak mukoza ile aynı renkte papüller ve nodüller şeklinde ve asemptomatiktir. FEH' nin sebebi bilinmemesine rağmen etyolojisine ilişkin birçok teori ortaya atılmıştır. Bunlar; alerjik reaksiyonlar, beslenme bozuklukları, etnik ve genetik faktörler ve lezyonlarda HPV varlığı şeklindedir. Bu sunumun amacı Heck Hastalığının klinik ve histopatolojik durumu hakkında bilgi vermektir.

16 yaşında kadın hasta kliniğimize rutin muayene için başvurdu. Hastanın klinik muayenesinde sağ/sol yanak mukozasında, alt/üst dudak içi mukozasında papüller saptandı ve hastanın herhangi bir semptomu yoktu. Papüller normal mukoza renginde, yüzeyden kabarık, yumuşak kıvamlı, farklı büyüklükte ve genellikle birbirinden ayrıydı. Hastanın dudak mukozasına insizyonel biyopsi yapıldı ve 'Heck Hastalığı' klinik ön tanısı ile patoloji bölümüne gönderildi. Patolojik inceleme sonucu lezyonun "Fokal Epitelyal Hiperplazi" olduğu rapor edildi.

FEH hastalığının klinik ve histopatolojik olarak tanısı konulduktan sonra lezyonların gerileyebileceği veya ilerleyebileceği göz önünde bulundurulmalı ve hasta kontrol seanslarına çağırılmalıdır. Hastanın estetik kaygıları ve ısırma travmasına bağlı ağrı gibi şikayetleri olması durumunda konservatif cerrahi eksizyon, kriyoterapi veya karbondioksit lazer ablasyonu uygulanabilir. Tedaviden sonra nüks riski minimumdur ve malign transformasyon potansiyeli yoktur. Bu tip yumuşak doku büyümelerine rastlandığında Heck Hastalığı akıldan çıkarılmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Heck Hastalığı, Papül, Fokal Epitelyal Hiperplazi

P-497**Case Report of Focal Epithelial Hyperplasi (Heck Disease)**

Kübra Nur Çakan¹, Defne Yalçın Yeler¹, Ömer Fahrettin Göze², İlknur Eninanç¹

¹Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Sivas

²Cumhuriyet University, Department of Pathology, Sivas

Focal Epithelial Hyperplasia or Heck Disease is a painless, rare seen disease that affects the oral mucosa. Lesions are frequently seen on the lower lip mucosa, upper lip mucosa, buccal mucosa, commissura, tongue and palate. The lesions are soft, stemless, approximately 0.2-1.5 cm in diameter, in the form of papules and nodules with the same color as the mucosa and asymptomatic. Although the reason of FEH is unknown, many theories have been proposed about its etiology. These are allergic reactions, nutritional disorders, ethnic and genetic factors, and presence of HPV in lesions. The aim of this presentation is to give information about the clinical and histopathological status of Heck disease.

A 16-year-old female patient attended to our clinic for routine examination. Papules were found on the right / left buccal mucosa and lower/ upper lip mucosa in clinical examination and the patient had no symptoms. Papules were in normal mucosa color, swollen from the surface, soft consistency, different size and generally separate from each other. Incisional biopsy was performed to lip mucosa of patient and biopsy material was sent to the pathology department with clinical preliminary diagnosis of heck disease. Focal epithelial hyperplasia was reported as a result of pathological examination.

After the diagnosis of FEH is made clinically and histopathologically, it should be considered that the lesions may regress or progress and the patient should be called for periodic control. Conservative surgical excision, cryotherapy or carbon dioxide laser ablation may be performed if the patient has complaints such as aesthetic concerns and pain due to bite trauma. The risk of relapse after treatment is minimal and there is no potential for malignant transformation. When this type of soft tissue growths are found, Heck's Disease should not be excluded.

Keywords: Heck Disease, Papül, Focal Epithelial Hyperplasi

P-498**Palatal Ve Nazofarengeal Bölgede Non-Hodgkin Lenfoma***Hatice Biltekin, Çiğdem Şeker, Gediz Geduk, Murat İçen*

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş Ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Zonguldak

Lenfomalar lenfatik sistemin malign solid tümörleri olup baş boyun bölgesinde en sık görülen neoplaziler arasında üçüncü sıradadır. Lenfomaların %90'ını Non-Hodgkin lenfoma oluştururken %10'unu ise Hodgkin lenfoma oluşturmaktadır. Non-Hodgkin lenfomalar genellikle B lenfositlerden kaynaklanan neoplazilerdir ve çok sayıda alt türü bulunmakla beraber T-lenfosit türevi ile gerçek histiyosit kaynaklı lenfomalar oldukça nadirdir. Sıklıkla lenf nodlarında ortaya çıkmakla beraber ektranodal olarak kemik, deri, GİS ve Waldeyer halkası tutulumu da yapabilirler. Maksiller sinüs, posterior palatal bölge ve alveolar kemikler baş boyun bölgesinde Non-Hodgkin lenfoma'nın primer ve sekonder tutulum yerleridir.

Klinik olarak ağrısız şişlik, lenfadenopati, travmaya bağlı kolayca ülsere olmuş alanlara ateş, kilo kaybı, gece terlemesi gibi sistemik bulgular eşlik edebilir.

66 yaşındaki erkek hasta maksilla posterior bölgedeki şişlik sebebiyle uyumu bozulan protezi için serbest diş hekimine gidip oradan kliniğimize yönlendirilmiştir. Yapılan klinik ve radyografik incelemeler neticesinde sert damak posterior bölge ve yumuşak damakta belirgin şişlik ve renk değişimi görülüp ileri tetkik için manyetik rezonans görüntüleme istenmiştir. MRG' de submandibular ve parotis bölgesinde lenfadenopatiler tespit edilip KBB uzmanı tarafından biyopsi yapılmıştır. Biyopsi sonucunda hastaya Non-Hodgkin lenfoma tanısı konulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Lenfoma, Lenfadenopati, Non-Hodgkin Lenfoma**P-498****Non-Hodgkin's Lymphoma in the Palatal and Nasopharyngeal Region***Hatice Biltekin, Çiğdem Şeker, Gediz Geduk, Murat İçen*

Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Diagnosis of Oral and Maxillofacial Radiology, Zonguldak

Lymphomas are malignant solid tumors of the lymphatic system and are the third most common neoplasms in the head and neck region. %90 of the lymphoma is non-Hodgkin's lymphoma and %10 is Hodgkin's lymphoma. Non-Hodgkin's lymphomas are usually neoplasms caused by B lymphocytes, and although there are many subspecies, T-lymphocyte-derived lymphomas from the true histiocytes are very rare. Although it usually occurs in the lymph nodes, they can also involve bone, skin, GIS and Waldeyer ring involvement. The maxillary sinus, posterior palatal region and alveolar bones are secondary sites of non-Hodgkin's lymphoma in the head and neck region.

Clinically painless swelling, lymphadenopathy, easily ulcerated areas due to trauma may be accompanied by systemic findings such as fever, weight loss, night sweats.

A 66-year-old male patient was referred to our clinic for a denture whose maxilla was incompatible due to swelling in the posterior region. As a result of clinical and radiographic examinations, prominent swelling and color changes were observed in the hard palate posterior region and soft palate. Magnetic resonance imaging was requested for further examination. On MRI, since lymphadenopathies were detected in the submandibular and parotid regions, a biopsy was performed by an ENT surgeon. As a result of the biopsy, the patient was diagnosed as Non-Hodgkin lymphoma.

Keywords: Lymphoma, Lymphadenopathy, Non-Hodgkin Lymphoma

P-499

Fokal Semento-Ossöz Displazi: Bir Olgu Sunumu*Büşra Dilara Karaca¹, Asel Üsdar¹, Siavash Abbasgholizadeh², Merva Soluk Tekkeşin³, Şebnem Erçalık Yalçinkaya¹*¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul²Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul³İstanbul Üniversitesi, Onkoloji Enstitüsü, Tümör Patolojisi Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Fokal semento-ossöz displazi (FCOD), çenelerde gelişen iyi huylu bir fibrosöz lezyondur. Klinik olarak, lezyonlar odontojen kaynaklı periapikal patolojiye benzeyebilir; ancak genel olarak asemptomatiktir ve ilişkili dişler vitaldir. Radyolojik olarak FCOD lezyonları olgunlaşma aşamasına göre üç farklı görüntü verir: radyolüsent, radyopak /radyolüsent miks ve radyopak. Bu olgu sunumunda klinik, radyolojik ve histopatolojik bulgularla geç dönem FCOD olgusunun sunumu amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: 59 yaşında erkek hasta, Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Radyolojisi İlk Muayene Kliniğine başvurdu. Anamnezinde tip II diyabet ve hipertansiyon bulunan hastanın intraoral muayenesinde mandibula sol dişsiz bölgede küçük bir şişlik görüldü. Panoramik radyografisinde radyolüsent bantla çevrili radyopak bir kitle izlendi. Asemptomatik olan lezyon, konik ışıklı bilgisayarlı tomografi ile görüntülediğinde mandibulanın lingual ve bukkal kortikal sınırında ekspansiyona neden olduğu görüldü. Klinik ve radyolojik ön tanıları FCOD veya sementoblastom olan lezyonun histopatolojik incelemesi FCOD yönündeki ön tanıyı doğruladı.

Sonuç: FCOD benign ve genellikle asemptomatik; çenelerin sık görülen fibroosseöz bir lezyonudur. Bazen büyük boyutlara ulaşabilir ve alveol kemiğin genişlemesine neden olabilir. CBCT ile geleneksel yöntemlere kıyasla daha etkili görüntüler elde edilir. Asemptomatik lezyonlar için uzun süreli takip gerekir. Ancak, etkilenen dişsiz bölge için implant veya protetik bir tedavi planlarsa cerrahi eksizyon gerekebilir.

Anahtar Kelimeler: Fokal sementoossöz displazi, fibroosseöz lezyonlar, radyopak-radyolüsent miks lezyon

P-499

Focal Cemento-Osseous Dysplasia: A Case Report*Büşra Dilara Karaca¹, Asel Üsdar¹, Siavash Abbasgholizadeh², Merva Soluk Tekkeşin³, Şebnem Erçalık Yalçinkaya¹*¹Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Maxillofacial Radiology, İstanbul²Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Maxillofacial Surgery, İstanbul³Department of Tumour Pathology, Institute of Oncology University of İstanbul

Background and Aim: Focal cemento-osseous dysplasia (FCOD) is a benign fibro-osseous lesion which is developed in jaws and changes cancellous bone tissue with each fibrous tissue and cementum-like material, or both together. Clinically, the lesions resemble periapical pathosis of odontogenic origin; but is generally asymptomatic and related teeth are vital. Radiologically, FCOD lesions have three stages of maturation: radiolucent, radiopaque/mixed radiolucent, and radiopaque appearance. In this case report, it was aimed to present a late period of FCOD lesion with clinical, radiological and histopathological findings.

Case: A 59-year-old male admitted to the Outpatient Clinic of Dentomaxillofacial Radiology, Faculty of Dentistry, Marmara University for dental care. The patient has diabetes mellitus type II and hypertension. Clinical examination revealed a small swelling on left edentulous region of the mandible. Panoramic radiograph showed an asymptomatic unilocular lesion with central radiopaque mass that surrounded by a radiolucent band. CBCT revealed the expansion of lingual and buccal cortical plate. The clinical and radiological preliminary diagnosis was FCOD or cementoblastoma; and histopathological examination confirmed FCOD.

Conclusion: FCOD is a common fibroosseous lesion of the jaws that generally asymptomatic and non-neoplastic, sometimes it can reach large sizes. it may cause expansion of the alveolar bone. CBCT images more effective when compared to conventional methods. Long term follow-up is recommended for asymptomatic lesions. But surgical excision may be required if a dental implant or prosthodontic rehabilitation is planned for the affected partial edentulous region of jaw.

Keywords: Focal cementoosseous dysplasia, fibroosseous lesions, radioopaque-radiolucent mixed lesion

P-500**Ekzofitik Bir Lezyondan Gelişen Oral Yassı Epitel Hücreli Karsinom: Olgu Sunumu***Sinem Sırlı Yılmaztürk, Esin Bozdemir*

Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Isparta

Amaç: Oral yassı epitel hücreli karsinom, oral kavitede en sık görülen malign neoplazmdır ve sıklıkla orta yaşlı bireylerde görülmekle birlikte, insidansı yaşla birlikte artmaktadır. Etiyolojik faktörler arasında sigara ve/veya alkol kullanımı, kötü oral hijyen ve kronik irritasyon önemli rol oynar. Bu olgu raporunun amacı ağız tabanında yerleşimli oral yassı epitel hücreli karsinom vakasının klinik bulgularını sunmaktır.

Olgu Sunumu: 53 yaşında erkek hasta ağız tabanında yaklaşık 5 yıldır mevcut olduğunu belirttiği kitle şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Herhangi bir sistemik hastalığı olmadığı öğrenilen hasta 37 yıldır günde üç paket sigara içtiğini bildirdi. Ekstraoral muayenede lenfadenopati ya da herhangi başka bir patolojik bulgu saptanmadı. İntraoral muayenede ağız tabanının sağ tarafında ve orta hatta, dilin ventral yüzeyinin sağ yarısına doğru uzanan yüzeyi düzensiz, yer yer hiperkeratinize alanlar içeren ekzofitik kitle izlendi. Radyografik inceleme amacıyla hastadan alınan panoramik radyografıta herhangi bir patolojik bulgu izlenmedi. Hastadan alınan biyopsi sonrası yapılan histopatolojik incelemede invaziv davranış gösteren oral yassı hücreli karsinoma tanısı konuldu. Cerrahi tedavi uygulanan hastaya radyoterapi uygulanmaya başlandı.

Sonuç: Oral kanserlerde erken teşhis, hastalığın prognozu, sağ kalım süresi ve yaşam kalitesi açısından önemlidir. Oral yassı hücreli karsinomanın iyi bir anamnez ve dikkatli bir şekilde yapılan klinik ve radyolojik muayene ile erken evrede teşhis edilmesinde en büyük görev diş hekimlerine düşmektedir. Diş hekimlerinin rutin muayenelerinde özellikle risk grubundaki hastalarda mutlaka oral kansere ilişkin bulguları kontrol etmesi, ülsere/ eroziv lezyonlara daha fazla dikkat göstermesi, şüpheli durumlarda hastayı bilgilendirmesi ve takip etmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Erken teşhis, oral kanser, yassı epitel hücreli karsinom

P-500**Oral Squamous Cell Carcinoma Developing from an Exophytic Lesion: A Case Report***Sinem Sırlı Yılmaztürk, Esin Bozdemir*

Suleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, Isparta

Aim: Oral squamous cell carcinoma is the most common malignant neoplasm in the oral cavity. Although oral squamous cell carcinoma is frequently seen in middle-aged people, its incidence increases with age. Etiological factors include smoking and / or alcohol use, poor oral hygiene and chronic irritation. The aim of this case report is to present the clinical findings of oral squamous cell carcinoma located at the base of the mouth.

Case Presentation: A 53-year-old male patient was admitted to our clinic with a complaint of a mass in his mouth that had been present for about 5 years. It was learned that he did not have any systemic disease and reported that he had smoked three packs of cigarettes in a day for 37 years. Extraoral examination revealed no lymphadenopathy or any other pathological findings. Intraoral examination revealed an exophytic mass with irregular surface and hyperkeratinised areas on midline and the right side of the base of mouth and towards the right half of the ventral surface of the tongue. Panoramic radiography of the patient did not show any pathological findings. Histopathologic examination of the patient after biopsy revealed oral squamous cell carcinoma with invasive behavior. The patient was treated surgically and radiotherapy was started.

Results: Early diagnosis of oral cancer is important in prognosis, survival and quality of life. The most important task falls to dentists in the diagnosis of early stage of oral squamous cell carcinoma with a good history and careful clinical and radiological examination. In the routine examination of dentists, it is important, especially in the patients in the risk group, to check the findings of oral cancer, to pay more attention to ulcerated / erosive lesions, to inform the patient in suspicious cases and to follow up.

Keywords: Early diagnosis, oral cancer, squamous cell carcinoma

P-501**Kronik Böbrek Yetmezliği Olan Hastada Radyografik Bulgular- Bir Vaka Raporu***Elif Çelebi, Özlem Yarbaşı, Özlem Görmez*

Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Isparta

Amaç: Kronik böbrek yetmezliği (KBY), böbrek hastalığının son aşamasında, böbrek glomerüller, tübüler ve endokrin fonksiyonlarında ilerleyici ve geri dönüşümsüz bir kayıp sonucunda oluşur. Böbrek fonksiyonlarında yetersizlik nedeniyle fosfat atılımında azalma, D vitamini metabolizmasında bozukluk ve sonucunda kalsiyum emiliminde azalma meydana gelmektedir. Kanda kalsiyum seviyelerini dengelemek için artan paratiroid hormonu seviyesi sekonder hiperparatiroidizm tablosunu ortaya çıkarmaktadır. Hiperparatiroidi, tedavi edilmezse, renal osteodistrofi olarak bilinen karakteristik kemik lezyonları oluşturabilmektedir. Bu bildiride KBY olan bir hastada hiperparatiroidizme bağlı olarak görülen radyografik bulguların sunulması amaçlandı.

Olgu Sunumu: KBY nedeniyle renal transplantasyon planlanan 32 yaşındaki erkek hasta operasyon öncesi dental muayene için kliniğimize yönlendirildi. Sistemik anamnezde, hastanın 12 yıldır KBY nedeniyle hemodiyalize girdiği, hipertansiyon hastası olduğu öğrenildi. Hastanın üç yıl önce yapılan kan tetkikinde, parathormonun yüksek (1502 pg/ml) ve kalsiyumun düşük (8,5 mg/dL) düzeyde olduğu tespit edildi. Ayrıca sintigrafi değerlendirmesi ile hiperparatiroidi teşhisi aldığı belirlendi. İntraoral muayene ve panoramik radyografi ile üst ve alt çene anterior bölgede daha fazla olmak üzere generalize periodontitis ve alveolar kemik kaybı belirlendi. Maksilla ve mandibulada yaygın buzlu cam görünümü, lamina dura kaybı ve mandibular inferior korteks, mandibular kanal ve maksiller sinüslerin kortikal sınırlarının belirginliğinde azalma tespit edildi.

Sonuç: KBY olan hastaların çoğunda kemik anomalileri rapor edilmiştir. Çenelerde sıklıkla izlenen değişiklikler, lamina duranın kısmi veya tam kaybı, pulpa kalsifikasyonları, anatomik landmarkların net olarak izlenememesi ve daha az sıklıkla çenelerde genişleme, Brown tümörleri, çekim sonrası anormal kemik remodelingidir. Diş hekimleri sistemik hastalıklar ve ağız bulguları hakkında bilgi sahibi olmalı ve lezyonları teşhis etmeden önce detaylı bir sistemik değerlendirme yapmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kronik Böbrek Yetmezliği, Hiperparatiroidizm, Dental Radyografi

P-501**Radiographic Findings of a Patient with Chronic Renal Failure- A Case Report***Elif Çelebi, Özlem Yarbaşı, Özlem Görmez*

Suleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, Isparta

Aim: Chronic renal failure (CRF) is a result of progressive and irreversible loss in renal glomerular, tubular and endocrine functions in the final stage of kidney disease. Due to insufficiency in renal function, decrease in phosphate excretion, deficiency of vitamin D metabolism and consequent decrease in calcium absorption occur. Increasing levels of parathyroid hormone to compensate for calcium levels in the blood, reveal secondary hyperparathyroidism. Hyperparathyroidism, if untreated, can occur characteristic bone lesions known as renal osteodystrophy. In this report, it was aimed to present radiographic findings due to hyperparathyroidism in a patient with CRF.

Case: A 32-year-old male patient who was planned for renal transplantation due to CRF was referred to our clinic for preoperative dental examination. In the systemic history, it was learned that the patient had hemodialysis for 12 years due to CRF and had hypertension. It was determined in the blood examination that parathormone at high levels (1502 pg/ml) and calcium at low levels (8.5 mg/dL) three years ago. In addition, he was diagnosed as hyperparathyroidism with scintigraphy evaluation. Intraoral examination and panoramic radiography revealed generalized periodontitis and alveolar bone loss especially in the anterior region of the upper and lower jaw. In the maxilla and mandible, there was a widespread ground glass appearance, loss of lamina dura and blurring in the cortical margins of the mandibular inferior cortex, mandibular canal and maxillary sinuses.

Conclusion: Bone anomalies have been reported in most patients with CRF. The commonly discovered alterations in jaws are the partial or complete loss of lamina dura, pulp calcifications and blurring of anatomical landmarks, and less often are enlargement of the jaws, Brown tumors, and abnormal bone remodeling after tooth extraction. Dentists should be familiar with systemic diseases and oral findings, and a detailed systemic assessment should be made before diagnose of lesions.

Keywords: Chronic Kidney Failure, Hyperparathyroidism, Dental Radiography

P-502**Bukkal Mukozada Dev Hemanjioma: Olgu Sunumu***Ezgi Türk, Esin Bozdemir*

Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Isparta

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı 46 yaşında kadın hastada sağ bukkal mukozayı, üst dudak derisi ile yüzün sağ tarafını tutan geniş subkutanöz yayımlı hemanjioma olgusunun klinik ve radyolojik bulgularını sunmaktır.

Olgu Tanımlaması: Kliniğimize dişlerindeki mevcut çürüklerin tedavisini yaptırmak için gelen kadın hasta anamnezinde hipotiroidisi olduğunu ve ilaç kullandığını ifade etti. Bununla birlikte hastada çocukluk çağından beri mevcut olan ve yüzünün sağ yarısını kaplayan hemanjiomun olduğu ve bu lezyonla ilişkili estetik problemler nedeniyle çok sayıda operasyon geçirdiği öğrenildi. Ekstraoral muayenede sağ dudak kommissurası hizasında skar dokusuyla birlikte sağ dudak köşesinde sağa doğru kayma ve fa-siyal asimetri mevcuttu. İntraoral muayenede sağ dudak kommissurası hizasından başlayıp sağ bukkal mukozaya uzanan kır-mızı-morumsu renkte, yer yer yüzeyden kabarık alanların olduğu, palpasyonda yumuşak kıvamlı, diaskopide beyazlaşan vasküler lezyon görüldü. Hastanın ağız açıklığında kısıtlılık, konuşma bozukluğunun olduğu ve çok sayıda çürük, eksik dişlerinin olduğu belirlendi. Hastanın alınan manyetik rezonans görüntüleme lezyonun vasküler kaynaklı bir yapı içerdiğini ve lezyonun sağ mandibula korpusunda anteriorda, sağ maksiller sinüs anterior duvarında kortikal kemikte düzensizlik oluşturduğunu açığa çıkardı. Hasta ağız açıklığında kısıtlılığın giderilmesi amacıyla Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi bölümüne yönlendirildi.

Sonuç: Diş hekimlerinin muayeneleri sırasında baş-boyun bölgesinde sıklıkla görülen hemanjiomaların farkında olmaları ve her-hangi bir dental tedavi sırasında kanama gibi bir komplikasyonla karşılaşmamaları için özellikle büyük alanları kapsayan he-manjiomalarda lezyonun komşu dokularla ilişkisini belirlemek için manyetik rezonans görüntüleme gibi görüntüleme yöntemini kullanmaları önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Baş ve Boyun, Hemanjioma, Manyetik Rezonans Görüntüleme

P-502**Giant Hemangioma in Buccal Mucosa: Case Report***Ezgi Türk, Esin Bozdemir*

Suleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, Isparta

Aim: The aim of this case report is to present the clinical and radiological findings of a hemangioma involving right buccal mu-cosa, skin of the upper lip, the right side of face with wide subcutaneous spread in 46 years old female.

Case Description: The female patient came to our clinic for treatment of tooth decay stated that had hypothyroidism and using drugs in the anamnesis. However, it was learned that hemangioma has been present since childhood covering the right half of the face and has undergone many operations due to aesthetic problems associated with this lesion. In extraoral examination, there were lip corner shifting to the right side at the level lip commissure in right side of face and facial asymmetry. In intrao-ral examination showed vascular lesion with that had red-purple color, soft consistency in palpation, multilobulated surface and bleaching in the diascopy extended to the right buccal mucosa beginning from the commissure level. It was determined that the patient have limited mouth opening, speech disorder, and multiple caries, missing teeth. The magnetic resonance imaging obtained from the patient revealed that the lesion contains a vascular structure, and that the lesion had irregularities in the cor-tical bone on the anterior of the right mandibula, on the anterior wall of the right maxillary sinus. The patient was directed to the Department of Oral and Maxillofacial Surgery in order to eliminate the limited in the mouth opening.

Conclusion: To be aware of hemangiomas frequently seen in the head and neck region during the examination of dentists is im-portant to avoid any complications such as bleeding during dental treatment, especially in large hemangiomas, to use imaging methods such as magnetic resonance imaging to determine the relationship of the lesion with adjacent tissues.

Keywords: Head and Neck, Hemangioma, Magnetic Resonance Imaging

P-503**Dental Kaynaklı Ekstraoral Kutanöz Sinüs Traktusu Olan Hastaya Yaklaşım***Merve Aydoğdu, Melda Mısırlıoğlu, Mehmet Zahit Adışen, Zahide Meşhur, Gülşah Ertaş, Sedef Gencer*

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Kırıkkale

Amaç: Yüz ve boyun bölgesinde yer alan kutanöz sinüs traktuslarının birçoğu dental orijinlidir. Ancak ekstraoral olarak gözlenildiğinde, deri lezyonları ile karıştırılabildiğinden yanlış tanı konulabilir. Bu olgu sunumunda ekstraoral sinüs traktusu olan hastaya dental yaklaşım sunulacaktır.

Olgu Sunumu: 39 yaşında kadın hasta Deri ve Zührevi Hastalıklar Anabilim Dalı tarafından yüzünün sol alt tarafında oluşan kutanöz fistül yolunun konsülte edilmesi için Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı'na yönlendirildi. Hasta iki aydır yüzünün sol tarafında gelişen, belli aralıklarla iltihabi sıvının aktığı ve bölgede şişlik şikayetiyle başvurduğunu ve herhangi bir ağrısının olmadığını ifade etti. Ekstraoral muayenede sol mandibular angulus bölgesinde ortasında sarı renkte krut bulunan yaklaşık 1,5 cm çapında, subkutan mammiform papül izlendi. İntraoral muayenede klinik bulgu saptanmadı. Hastadan alınan radyografide kanal tedavili 36 numaralı dişte asemptomatik apikal periodontitis tespit edildi. Hastaya parenteral antibiyotik reçete edilerek bölgeye sıcak masaj uygulaması önerildi. Bir hafta sonra alınan radyografide 36 numaralı dişin distal kök ucunda lokalize, düzgün sınırlı radyolüseni izlendi ve dişin ekstraksiyonuna karar verildi. Diş çekimi yapıldıktan sonra hasta gün aşırı pansumana çağırıldı ve iyileşme kontrol edildi.

Sonuç: Yüz ve boyun bölgesinde görülen deri lezyonlarının dişlerden kaynaklanabileceği mutlaka göz önünde bulundurularak dikkatle yapılan klinik-radyografik muayene sonrasında lezyon-diş ilişkisi tespit edilebilir. Başarılı bir tedavi için pratisyen hekim, dermatolog, cerrah ve diş hekimlerinin multidisipliner yaklaşım içinde olmaları gereklidir. Böylelikle uygun tedavi gerçekleştirilirken gereksiz ilaç kullanımı ve cerrahi müdahalelerden kaçınılmış olur.

Anahtar Kelimeler: Ekstraoral fistül, kök kanal tedavisi, subkutan apse

P-503**Approach to the Patient with Extraoral Cutaneous Sinus Tract of Dental Origin***Merve Aydoğdu, Melda Mısırlıoğlu, Mehmet Zahit Adışen, Zahide Meşhur, Gülşah Ertaş, Sedef Gencer*

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Kırıkkale

Aim: Most of the cutaneous sinus tracts in the face and neck region are odontogenic origin. However, when it is observed extraorally, they may be misdiagnosed as they are often confused for a skin lesions. In this case report, an approach will be presented to the patient with an extraoral sinus tract.

Case: A 39-year-old female patient was referred to Kırıkkale University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology by the Department of Skin and Venereal Diseases for consultation of the cutaneous fistula pathway located on the lower left side of her face. The patient had been complaining of pus flow and swelling on the left side of her face for two months as she has not experienced any pain. Extraoral examination revealed a 1.5 cm diameter subcutaneous mammiform papule with a yellow crust in the left mandibular angulus region. In intraoral examination there was no clinical finding. In the radiography of the patient, asymptomatic apical periodontitis was found in the teeth 36 with endodontic treatment. Parenteral antibiotic were prescribed and the patient was offered a hot massage. After a week, patient's radiograph showed localized, limited radiolucency at the distal root of the tooth numbered 36 and it was decided to extract the tooth. After the tooth extraction, the patient was called to the dressing periodically and healing was controlled.

Conclusion: Considering that the skin lesions seen in the face and neck region may be caused by teeth, the lesion-tooth relationship can be detected after careful clinical-radiographic examination. For a successful treatment, general practitioners, dermatologists, surgeons and dentists should perform in a multidisciplinary approach. Thus, unnecessary drug use and surgical interventions are avoided while performing the appropriate treatment.

Keywords: Extraoral fistula, root canal treatment, subcutaneous abscess

P-504**Florid Osseöz Displazi: Bir Vaka Sunumu***Erkan Taner Çelikel, Füsun Yaşar*

Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Florid osseöz displazi (FOD) periapikal semental displazinin (PSD) geniş alana yayılmış bir formudur. PSD bölgesinin ne zaman FOD olarak isimlendirilmesi gerektiğini gösteren net bir tanımlama yoktur. Bununla birlikte üç ya da dört yarım çenede PSD saptanmışsa ya da bir çene boyunca yaygınsa genellikle FOD olarak kabul edilir. FOD genellikle asemptomatiktir ve genellikle radyografik muayene sırasında rastlantısal olarak tespit edilir. Semptomatik veya kozmetik olarak ilgili olmadığı sürece tedavi gerektirmez. Bu sunumun amacı FOD görülen 52 yaşındaki kadın hastanın klinik ve radyografik bulgularını değerlendirmektir.

Olgu Sunumu: 52 yaşındaki kadın hasta kliniğimize periodontal tedavi için başvurdu. Alınan anamnezde hastanın herhangi bir sistemik hastalığı yoktu ve ekstraoral görünümü normaldi. Alınan panoramik radyografi sonrası 4 kadranda da radyolüsent bir sınır ile çevrili yaygın lobüler, düzensiz şekilli radyopasiteler saptandı. İlgili dişlerin hepsinde vitalite testinden pozitif cevap alındı. Daha ayrıntılı tanımlamak için alınan konik ışınli bilgisayarlı tomografi(KİBT) görüntülerinde mandibular sağ ve sol bölgede yaygın radyopak lezyon saptandı. Mandibula ve maksilla orta hatta ise çevresi kalın radyolüsent sınırla çevrili radyopak lezyon görüldü.KİBT görüntülerinde kortikal kemiklerde genişleme görülmedi.

Sonuç: FOD genellikle yavaş büyüyen asemptomatik neoplastik olmayan fibro-osseöz bir lezyondur.Ciddi vakalarda enfeksiyon nedeniyle ağrı ve bölgesel genişleme görülebilir ve yüzün asimetrisine neden olabilir. Bu nedenle rutin radyografik inceleme asemptomatik bir FOD vakasının teşhisi için önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Florid osseöz displazi, Kıbt, Periapical semental displazi

P-504**Florid Osseous Dysplasia: A Case Report***Erkan Taner Çelikel, Füsun Yaşar*

Selcuk University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Konya

Aim: Florid osseous dysplasia (FOD) is a widespread form of periapical cemental dysplasia (PCD). There is no clear definition defining when multiple regions of PCD should be termed FOD. However, if PCD is identified in three or four quadrants or is extensive throughout one jaw, it is usually considered to be FOD. FOD is generally asymptomatic and usually detected incidentally during radiographic examination and requires no treatment unless symptomatic or cosmetically concerning. The purpose of this case report is to evaluate the clinical and radiographic findings of a 52 years old female patient with FOD.

Case Report: A 52-year-old female patient referred to our clinic for periodontal treatment. The patient had no systemic disease and her extra-oral appearance was normal. Panoramic Radiographic examination revealed common lobular, irregularly formed radiopacities surrounded by a radiolucent border in all jaw regions. Vitality tests on the teeth involved were positive. To further delineate, Cone Beam Computed Tomography (CBCT) was performed which showed a radiopaque lesion mandibular right region and left region. In the middle of mandible and maxilla radiopacities surrounded by a radiolucent bold border. In CBCT images there was not expansion of cortical bones.

Conclusion: FOD is a non-neoplastic fibro-osseous lesion which often has an asymptomatic slow growth. In severe cases, pain and regional swelling due to an infection can cause asymmetry of the face. Therefore, the routine radiographic examination is important for detection of asymptomatic FOD.

Keywords: Cbct, Florid osseous dysplasia, Periapical cemental dysplasia

P-505**Maksilla Anterior Bölgede Sünnümerer Diş Kaynaklı Tip III Dens Invajinatus; Olgu Sunumu**

Sema Kaya, Alaettin Koç

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Van

Giriş: Dens invajinatus; diş gelişimi sırasında mine organının dental papillaya doğru kıvrılmasıyla oluşan, nadir görülen bir gelişimsel diş anomalisidir. Oehlers sınıflamasına göre dens invajinatus penetrasyon derinliği ve periapikal doku ya da periodontal ligament ile ilişkilerine bağlı olarak üç gruba ayrılmıştır. Tip III (dilate odontom) ise; invajinasyonun kökte ilerleyerek ikinci bir apikal ya da lateral foramen oluşturduğu biçimdir.

Olgu: 18 yaşında erkek hasta maksiller anterior bölge 21 ve 22 numaralı diş bölgesinde sünnümerer dişin Tip III invajinasyonu (dilate odontomu) kaynaklı şişlik ve ağrı şikâyeti ile kliniğimize başvurmuştur.

Sonuç: Dens invajinatusun üçüncü tipi olan dilate odontomlar; hastada şişlik, ağrı ve çevre dişlerde yer değişikliği gibi problemlere yol açabilmektedir. Dilate odontomların klinik muayene esnasında fark edilmesi zor olduğundan; bu hastaların tanısında rutin radyolojik tetkikler oldukça önemli rol oynamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dens Invajinatus, Dens in Dente, Dilate Odontom,Sünnümerer Diş

P-505**Type III Dens Invaginatus of Supernumerary Tooth on Maxillary Anterior Area; Case Report**

Sema Kaya, Alaettin Koç

Van Yüzüncü Yıl University Dentistry Faculty, Department of Oral and Maksillofasiyal Radiology, Van

Introduction: Dens invaginatus is a rare developmental malformation of teeth resulting from the invagination of enamel organ into the dental papilla. Dens invaginatus classified by Oehlers into three categories according to the depth of penetration and communication with periapical tissues or periodontal ligament. Type III is a form of invagination which progresses to the root and forms a second apical or lateral foramen.

Case: An 18 year old male patient had admitted to our clinic with swelling and pain complaints due to dilated odontoma of the supernumerary teeth of number 21 and 22 tooth region of the maxillary anterior region.

Result: Dilated odontomas, the third type of dens invajinatus; may cause problems such as swelling pain and displacement of the surrounding teeth. Because dilated odontomas are hard to recognize during clinical examination, routine radiologic examinations play an important role in diagnosis of these patients.

Keywords: Dens Invaginatus, Dens in Dente, Dilated Odontoma,Supernumerary Tooth

P-506

Klinik ve Radyolojik Bulgular Eşliğinde Dentijerous Kist: Bir Olgu Sunumu*Nuran Bayramov¹, Nina Farshidian², Asel Usdat¹, Sebnem Ercalick Yalcinkaya¹*¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul²Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, İstanbul

Giriş: Benign gelişimsel bir kist olan dentijeröz kist, sürmemiş dişin kuronu etrafında şekillenen bir odontojenik kisttir. Dentijeröz kistler tüm çene kistlerinin %14-20'sini oluşturup radiküler kistlerden sonra en sık görülen kistlerdir. Erkeklerde görülme oranı kadınlara göre 2 kat fazla olup en sık 20-50 yaşlarında görülürler. Dentijeröz kistlerin görülme sıklığı sırasıyla, mandibular 3. molar dişler, maksillar kanin dişler, maksillar 3. molar ve mandibular premolar dişlerdir. Genellikle tamamen asemptomatik olup, radyolojik rastlantı bulgusu olarak görünürler ancak enfekte olduklarında, ağrı ve şişliğe neden olurlar. Bu sunumda bir dentijeröz kist olgusunun klinik ve radyolojik bulgular ile anlatılması amaçlanmaktadır.

Olgu Sunumu: Sistemik olarak sağlıklı, 14 yaşında erkek hasta, sol mandibular bölgede ağrı ve şişlik nedeniyle polikliniğimize başvurdu. OPTG'de (ortopantomografi), sürmemiş üçüncü molar dişin etrafını çevreleyen, birinci ve ikinci molar dişlerde kök rezorpsiyonuna neden olan uniloküler, radyolüsent lezyon görüldü. KIBT (Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi) incelemesinde 15x45x55mm boyutlarındaki lezyonun mandibular korpus bölgesinden mandibular angulus ve ramus'a uzandığı, lingual ve bukkal kemik korteksinde destrüksiyona neden olduğu görüldü. Lezyonun radyolojik olarak dentijeröz kist ile uyumlu olduğu düşünüldü. Lezyonun büyüklüğü nedeniyle marsupializasyon tercih edildi. Histopatolojik inceleme amacıyla insizyonel biyopsi yapıldı. Histopatolojik inceleme, dentijeröz kist radyolojik tanısını doğruladı. Marsupyalizasyon işleminden sonra pansuman materyali haftalık olarak cerrah tarafından değiştirildi. OPTG tetkikleri üçüncü, altıncı ve on ikinci ayda tekrarlandı ve radyolüsende azalma olduğu görüldü.

Sonuç: Radyolojik inceleme, dentijeröz kistlerin tanı ve tedavi planlamasında çok önemlidir. Ayrıca kesin tanı için histopatolojik inceleme gereklidir. Bu vakada olduğu gibi, bazı durumlarda radyolojik takip gereklidir.

Anahtar Kelimeler:KIBT, Dentijeröz Kist, Radyoloji

P-506

Clinical and Radiological Findings of Dentigerous Cyst: A Case Report*Nuran Bayramov¹, Nina Farshidian², Asel Usdat¹, Sebnem Ercalick Yalcinkaya¹*¹Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Maxillofacial Radiology, İstanbul²Marmara University Faculty of Dentistry, İstanbul

Introduction: Dentigerous cysts are considered to be a benign and developmental odontogenic cyst that shaped around the crown of the unerupted tooth. They constitute 14-20% of all jaw cysts and are the most common cysts after radicular cysts. Men's incidence is two times more than women. It is most common seen in the age of 20-50. The prevalence of dentigerous cysts is mandibular third molar teeth, maxillary canine teeth, maxillary third molar and mandibular premolar teeth respectively. They are usually wholly asymptomatic and appear as incidental radiological findings. They may cause pain and swelling when they become infected. In this report, it was aimed to present the clinical and radiological features of a dentigerous cyst case.

Case: 14-years-old male with no systemic diseases, admitted to our outpatient clinic due to pain and swelling in the left side of the mandible. A unilocular, radiolucent lesion surrounding an unerupted third molar and, root resorption of first and second molar was seen on the OPTG (orthopantomography). CBCT (Cone Beam Computed Tomography) examination showed that the lesion reached from mandibular corpus to mandibular angulus and ramus and it was measured by 15x45x55 mm size. CBCT examination also revealed the destruction in the lingual and buccal bone cortex. Preliminary radiological diagnosis was dentigerous cyst. Because of the large size of the lesion, marsupialization was the method of choice. Incisional biopsy was done, and histopathological examination confirmed the radiological diagnosis dentigerous cyst. After marsupialization, the dressing material has been weekly changed by the surgeon. OPTG examinations were repeated at the third, sixth, and twelfth months showing the reduction in the radiolucency.

Conclusion: Although Radiological examination is of great importance in the diagnosis and treatment planning of odontogenic cysts. Histopathological examination is needed for the definite diagnosis. Also, radiologically follow-up is necessary in some cases like this.

Keywords: CBCT, Odontogenic Cyst, Radiology

P-507**Retromolar Üçgen Bölgesinde Skuamöz Hücreli Karsinom: Bir Olgu Sunumu***Özlem Yarbaşı, Özlem Görmez*

Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Isparta

Amaç: Skuamöz hücreli karsinom (SHK), oral kavitede en sık görülen malignite olup etyolojisinde uzun süre sigara ve alkol kullanımı en önemli risk faktörlerindedir. Ayrıca erken ağız içi bulguları eritroplaki ve lökoplaki gibi premalign bir lezyon olabilir. SHK'nın intraoral olarak en sık görüldüğü bölgeler dil ve ağız tabanıdır. Bu olgu sunumunun amacı nadir görüldüğü bir yer olan retromolar üçgen bölgesindeki SHK'nın klinik özelliklerinin sunulmasıdır.

Olgu Sunumu: Sol alt çenede ağrı şikayetiyle kliniğimize başvuran 42 yaşında erkek hastadan alınan anamnezde 15 yıldır günde bir paket sigara, haftada 3 kez alkol kullandığı öğrenildi. Ekstraoral muayenede ağız açmada kısıtlılık vardı ve intraoral muayenede retromolar üçgen bölgesinde ve üçüncü molar diş hizasında bukkal mukozaya uzanan, soyulamayan beyaz plakların bulunduğu, sınırları düzensiz, kenarları kalkık ve yüzeyi psödomembranlı ülsere bir lezyon gözlemlendi. Ayrıca sağ bukkal mukozada ve bukkal yapışık dişetinde lökoplakiyi düşündüren yama şeklinde, soyulamayan beyaz plaklar tespit edildi. Hasta, lezyonlar açısından tekrar sorgulandığında aynı şekilde sol taraftaki ülser gelişmeden önce ilgili bölgede beyaz alanların olduğunu belirtti. Sol retromolar üçgen bölgesindeki lezyona histopatolojik olarak SHK tanısı konuldu ve tedavisine başlandı.

Sonuç: SHK'nın prognozunun kötü olması nedeniyle, erken teşhis hastanın tedavisi ve yaşam kalitesi açısından büyük önem taşımaktadır. SHK, klinik olarak çeşitli formlarda ve bölgelerde görülebilir ve oluşumunu önlemek amacıyla sigara ve/veya alkol kullanımı olan, premalign lezyonlara sahip 40 yaş üstü hastalar; sigara ve alkölü bırakmaları, düzenli olarak diş hekimine gitmeleri konusunda bilinçlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Oral kanser, Premalign lezyon, Skuamöz hücreli karsinom

P-507**Squamous Cell Carcinoma in Retromolar Triangle Region: A Case Report***Özlem Yarbaşı, Özlem Görmez*

Suleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, Isparta

Aim: Squamous cell carcinoma (SCC) is the most common malignancy in oral cavity, long-term smoking and alcohol use are the most important risk factors in etiology. In addition, early intraoral findings may be a premalignant lesion such as erythroplakia and leukoplakia. The regions where SCC is most commonly seen intraorally are tongue and floor of the mouth. The aim of this case report is to present the clinical features of SCC in the retromolar triangle region, where it is seen rarely.

Case: A 42-year-old male patient was admitted to our clinic with complaint of pain at left lower jaw. According to the anamnesis, the patient used a pack of cigarettes per day for 15 years and alcohol three times a week. There was a limitation in mouth opening at extraoral examination, and intraoral examination revealed that a ulcerated lesion with irregular borders, raised edges, nonscrapable white plaques, and pseudomembranous surface in the retromolar triangle region and extending to the buccal mucosa in the third molar tooth level. In addition, white nonscrapable plaques were observed at the right buccal mucosa and buccal attached gingiva in the form of a patch, suggesting leukoplakia. When the patient was questioned again in terms of lesions, he also stated that there were white areas in the affected area before the ulceration on the left side. Histopathological diagnosis of lesion at left retromolar triangle region was SCC and treatment was started.

Conclusion: Because of the poor prognosis of SCC, early diagnosis is important for the treatment and life quality of the patient. SCC may be seen in various forms and regions. Patients over 40 years of age with premalignant lesions with smoking and/or alcohol use; should be informed about going to the dentist regularly, leave smoking and alcohol, to prevent the occurrence of SCC.

Keywords: Oral cancer, Premalignant lesion, Squamous cell carcinoma

P-508**Odontojenik Kistlerin Radyolojik, Klinik ve Cerrahi Değerlendirilmesi**

Gülşah Ertaş, Merve Aydoğdu, Melda Mısırlıoğlu, Mehmet Zahit Adışen, Zahide Meşhur, Sedef Gencer

Kırıkkale Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Kırıkkale

Amaç: Bu olgu sunumunda mandibular lingual bölgeden başlayarak ramusa kadar uzanan keratokist vakasında radyolojik bulgular ve cerrahi yaklaşım tartışılacaktır.

Olgu Sunumu: 27 yaşında erkek hasta çenesinin sağ tarafında ağrı şikâyeti ile kliniğimize başvurdu. Hasta ilgili bölgeden yaklaşık 7 sene önce diş çektirdiğini ve iki haftadır çenesine yayılan künt bir ağrı olduğunu ifade etti. Ekstraoral ve intraoral muayene her hangi bir klinik bulgu tespit edilmedi. Panoramik radyografide sağ mandibular ikinci molar dişin distalinden başlayan ve ramusa kadar uzanan multiloküler radyolusenst lezyon saptandı. Patolojiyi daha iyi yorumlamak ve lezyonun büyüklüğünü, derinliğini, kortikal kemikte incelmeye ve/veya perforasyon yapıp yapmadığını, ilgili alandaki dişlerde kök rezorpsiyonu veya ekspansiyon olup olmadığı ileri görüntüleme yöntemi olan KIBT (DVT) kullanılarak değerlendirildi. Bu radyolojik ve klinik bulgular ışığında hasta odontojenik keratokist ön tanısı ile Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'na tedavi edilmek üzere yönlendirildi.

Sonuç: Keratokistler genellikle ramus bölgesinde yerleşir, ağrı ve şişlik yapabilir. Sekonder enfeksiyon veya fistül oluşana kadar hasta tarafından fark edilemezler. Belirli büyüklüğe ulaştığında çene bölgesinde ağrı, yumuşak dokuda ödem, kemikte ekspansiyon ve parestezi oluşturur. OK'nın tedavisinde fikir birliği yoktur; marsupyalizasyon, enükleasyon veya kemik rezeksiyonu yapılabilir. Keratokistler farklı büyüme mekanizması, agresif yapısı, yüksek nüks potansiyeli ve nevoid bazal hücreli karsinoma ile ilişkisi nedeniyle diş hekimleri tarafından dikkatle değerlendirilmelidir

Anahtar Kelimeler: Keratokist, mandibular, odontojenik keratokist

P-508**Evaluation of Radiological, Clinical and Surgical Features of Odontogenic Cysts**

Gülşah Ertaş, Merve Aydoğdu, Melda Mısırlıoğlu, Mehmet Zahit Adışen, Zahide Meşhur, Sedef Gencer

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Kırıkkale

Objective: In this case report the odontogenic keratocyst spreads from mandible to ramus. The cysts will be discussed in terms of and radiological and surgical approach.

Case: A case of a 27 year old male patient visited our clinic with pain in the right part of his jaw. The patient mentioned a tooth had been extracted from relevant area about 7 years ago. He had had a obtuse pain spreading to his jaw for two weeks. There had not been any clinical findings revealed during extraoral and intraoral examination. Multilocular radiolusent lesion detected while the observation of well defined panoramic radiography which extends from the distal of right mandible tooth till to ramus. KIBT which is advanced imaging method had been used to better analyse of the pathology; determination of the size and depth of the lesion, to detect any thinnig and/or perforation in the cortical bone and observetion of teeth resorption presence or any expansion of the jaw in the related zone. In the light of these radiological and clinical findings, the patient referred to the Oral and Maxillofacial Surgery departmen with a odontogenic keratocyst pre-diagnosis.

Conclusion: Keratocysts locates in the ramus area, may cause pain and swelling. Keratocysts may not be noticed by patient until presence of secondary infection, pain, swelling and fistula occur. It may cause a pain in jaw area, edema in soft tissue, expansion in the bone and paresthesia when it reaches bigger size. There is no consensus in the OC treatment; marsupialization, enucleation or bone resection could be performed. Keratocysts should be well defined and carefully evaluated by dentists, because of its different growth mechanism, aggressive nature, high recurrence potential and its association with nevoid basal cell carcinoma.

Keywords: Keratocyst, mandible, odontogenic cysts

P-509**Sert Damakta Oral Skuamöz Hücreli Papillom: Olgu Sunumu***Sinem Sırlı Yılmaztürk, Derya Yıldırım*

Süleyman Demirel Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Isparta

Amaç: Oral skuamöz hücreli papillom, oral kavitede çok katlı yassı epitelin benign proliferasyonu sonucu meydana gelen, asemptomatik, papiller veya verrüköz ekzofitik lezyonlardır. Oral skuamöz hücreli papillom, ağız boşluğunda herhangi bir alanı etkileyebilmesine rağmen, en yaygın olarak sert ve yumuşak damak, dil ve dudakta görülür. Etiyolojisinde genellikle human papilloma virus tip 6 ve 11 rol oynar. Bu olgu raporu, sert damakta görülen oral skuamöz hücreli papillom vakasının klinik bulgularını sunmayı amaçlamaktadır.

Olgu Sunumu: 40 yaşında erkek hasta, damağında yaklaşık 5 yıldır mevcut olduğunu belirttiği ağrısız şişlik şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Hastanın herhangi bir sistemik hastalığı olmadığı öğrenildi. Ekstraoral muayenede lenfadenopati ya da herhangi başka bir patolojik bulguya saptanmadı. İntraoral muayenede, sert damağın sol tarafında birinci molar bölgesinde soliter, pembe-beyaz renkte, karnabahar görünümlü, ekzofitik lezyon tespit edildi. Radyografik inceleme amacıyla elde edilen panoramik, periapikal radyografi ve konik ışınli bilgisayarlı tomografi görüntülerinde palatal alanda kemik değişikliklerine rastlanmadı. Lezyonun eksizyonu sonrası yapılan histopatolojik incelemede oral skuamöz hücreli papillom tanısı koyuldu.

Sonuç: Oral skuamöz hücreli papillom benign proliferatif doku büyümesidir. Erken tanı, komplikasyonları önlemek için önemlidir. Tedavide cerrahi eksizyon ilk seçenektir, bununla birlikte elektrokoter eksizyonu, kriyocerrahi, intralezyonel interferon enjeksiyonu veya lazer ablasyonu yapılabilir. Cerrahi olarak çıkarıldığında, oral skuamöz hücreli papillom genellikle tekrarlamamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Human papilloma virüs, oral lezyon, oral skuamöz hücreli papillom

P-509**Oral Squamous Cell Papilloma on Hard Palate: A Case Report***Sinem Sırlı Yılmaztürk, Derya Yıldırım*

Suleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, Isparta

Aim: Oral squamous cell papilloma is an asymptomatic, papillary or verrucous exophytic lesion caused by benign proliferation of stratified squamous epithelium in the oral cavity. Oral squamous cell papilloma can affect any area of the oral cavity; however, it is most commonly seen on the hard and soft palate, tongue and lip. Its etiology is usually related to human papilloma virus types 6 and 11. The aim of this case report is to present the clinical findings of oral squamous cell papilloma located on the hard plate of the mouth.

Case Presentation: A 40-year-old male patient was admitted to our clinic with a complaint of a mass in his mouth that had been present for about 5 years. It was learned that he did not have any systemic disease. Intraoral examination revealed the presence of a solitary, pink-white in color, appeared as cauliflower, exophytic lesion on the left side of the hard palate in the first molar region. Panoramic, periapical radiography and cone beam computed tomography images obtained for radiographic examination did not show any bony changes in the palatal area. After excision of the lesion, histopathological examination of the lesion revealed an oral squamous cell papilloma.

Conclusion: Oral squamous cell papilloma is a benign proliferating mass. Early diagnosis is important to avoid further complications. Surgical excision is the treatment of choice, either electrocautery excision, cryosurgery, intralesional injections of interferon or laser ablation. Once surgically removed, oral squamous cell papilloma usually do not recur.

Keywords: Human papilloma virus, oral lesion, oral squamous cell papilloma

P-510

Mandibulada Görülen Folliküler Adenomatoid Odontojenik Tümör*Nejlan Eratam¹, Esra Ece Çakmak¹, Ramazan Arslan², Reha Şükrü Kışnişçi², Kıvanç Kamburoğlu¹*¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Ankara²Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Adenomatoid odontojenik tümör (AOT) nispeten nadir görülen, invaziv olmayan benign bir tümördür. AOT ilk olarak 1905 yılında ‘epitelioma adamantium’ olarak Steensland tarafından rapor edilmiştir. Philipsen ve Birn tarafından lezyon için tanımlanan “adenomatoid odontojenik tümör” terimi 1971 yılında Dünya Sağlık Örgütü tarafından kabul edilmiş ve odontojenik tümörler sınıflandırmasında yer almıştır. AOT’nin tüm odontojenik tümörler içinde görülme sıklığı göreceli olarak %2.2’den %7.1’e kadar değişmektedir. Bu vaka sunumunun amacı nadir olarak görülen lokasyonda mandibular, folliküler AOT olgusunun klinik ve radyografik özelliklerini incelemektir.

Olgu Sunumu: 14 yaşındaki kadın hasta mandibula premolar bölgede ağrısız, gittikçe büyüyen şişlik nedeniyle kliniğimize başvurdu. Hastadan alınan detaylı medikal anamnezde herhangi bir sistemik hastalığı olmadığı öğrenildi. Ağız içi muayenede sol kanin-premolar bölgede şişlik ve bu şişliğe bağlı vestibül derinlikte şişleşme izlendi. Sol alt birinci premolar diş klinik olarak ağızda görülmemekteydi. Panoramik radyografda sol gömülü birinci premolar dişi çevreleyen, posteriora birinci molar dişe kadar uzanan, iyi sınırlı, unioküler miks görünümlü yaklaşık 2.3 cm çapında lezyon izlenmekteydi ve ilgili bölgedeki dişlerde yer değiştirme mevcuttu. Klinik ve radyografik inceleme sonucunda kalsifiye epitelyal odontojenik tümör ön tanısı konuldu. İlgili bölgede etkilenen ikinci premolar ve birinci molar diş çekilerek lezyon enükleasyon ile çıkarıldı. Olgunun histopatolojik incelemesinde ortası kistik yapıda, çevresinde fibröz kapsül bulunan, ortasında yoğun kalsifikasyon içeren tümöral lezyon izlendi. Tümör bazal tabakası ters polarizasyon gösteren kolumnar ameloblast benzeri yapılar ve solid adalardan oluşmaktaydı. Tümörde kalsifiye dentinoid görünümde matriks üretimi mevcuttu. Lezyona AOT tanısı konuldu.

Sonuç: AOT klinik ve patolojik olarak bir çok varyanta sahiptir. Dentijeröz kist, kalsifiye odontojenik kist ve tümör, odontojenik keratokist, ameloblastoma gibi birçok odontojenik lezyona benzer radyografik görüntü verir. Kistik yapısı ve değişken histomorfolojisi nedeniyle kesin tanı için multidisipliner yaklaşım ve histopatolojik inceleme önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Adenomatoid Odontojenik Tümör, Folliküler, Benign

P-510

Follicular Adenomatoid Odontogenic Tumor in Mandible*Nejlan Eratam¹, Esra Ece Çakmak¹, Ramazan Arslan², Reha Şükrü Kışnişçi², Kıvanç Kamburoğlu¹*¹Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Ankara²Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Aim: Adenomatoid odontogenic tumor (AOT) is a relatively rare, non-invasive benign tumor. AOT was first reported by Steensland in 1905 as ‘epithelioma adamantium’. The term “adenomatoid odontogenic tumor” proposed by Philipsen and Birn for the lesion, was adopted by the World Health Organization in 1971 and was included in the odontogenic tumors classification. The incidence of AOT in all odontogenic tumors varies from 2.2% to 7.1%. The aim of this case report is to investigate the clinical and radiographic features of a mandibular follicular AOT at a rare location.

Case: A 14-year-old female patient presented to our clinic with a painless, progressive swelling in the premolar region of the mandible. A medical history revealed no local or systemic findings. Intraoral examination revealed a swelling in the left canine-premolar region and shallow depth of the vestibule. The left mandibular first premolar was clinically absent. The panoramic radiograph revealed a well-circumscribed, unilocular mix lesion of approximately 2.3 cm in diameter, extending to the first mandibular molar, surrounding the impacted left mandibular first premolar tooth and the displacement of adjacent teeth was observed. As a result of clinical and radiographic examination calcified epithelial odontogenic tumor was diagnosed. The affected teeth were extracted and the lesion was enucleated. On microscopic examination, a cystic formation was observed. The tumoral lesion was including dense calcification in the centre and was surrounding by a fibrous capsule. Tumor basal layer consisted of columnar ameloblast-like structures and solid islands showing reverse polarization. There was calcified dentinoid matrix production in the tumor. The lesion was diagnosed as AOT.

Results: AOT has many clinical and pathological variants. It has radiographic appearance similar to many odontogenic lesions such as dentigerous cyst, calcified odontogenic cyst/tumor, odontogenic keratocyst, ameloblastoma. Because of its cystic structure and variable histomorphology, multidisciplinary approach and histopathological examination are important for definitive diagnosis.

Keywords: Adenomatoid Odontogenic Tumor, Follicular, Benign

P-511**Maksiller Sinüste Mukoseli Taklit Eden Odontojenik Keratokist: Olgu Sunumu***Özlem Yarbaşı¹, Esin Bozdemir¹, Kürşat Seçme²*¹Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi, Isparta²Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi, Isparta

Amaç: Odontojenik keratokist maksillofasial bölgede meydana gelen tüm kistlerin yaklaşık %12'sini oluşturan, yüksek rekürrens oranına ve hızlı büyüme potansiyeline sahip gelişimsel epitelyal bir kisttir. Sıklıkla yaşamın ikinci ve üçüncü on yılında ve erkeklerde kadınlara oranla daha fazla görülür. OK'nin maksiller sinüste görülme sıklığı % 1 den azdır. Bu olgu sunumunun amacı; maksiller sinüste radyografik bulgularıyla mukoseli taklit eden odontojenik keratokist vakasının klinik ve radyografik özelliklerini sunmaktır.

Olgu Sunumu: 30 yaşında erkek hasta sol üst çene premolar ve molar diş bölgesinde bir yıldır mevcut olan ağrısız şişlik şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Hastadan alınan anamnezde sistemik olarak sağlıklı olduğu ve iki yıldır burun tıkanıklığı şikayeti olduğu öğrenildi. Yapılan ekstraoral muayenede hastada fasiyal asimetri belirlenmedi. Hasta sinüs muayenesinde sol maksiller sinüs bölgesine yapılan palpasyonda ağrı olduğunu ifade etti. İntraoral muayenede ilgili bölgede perküsyon ve palpasyonda ağrısı yoktu. 23,24,25,26,27 numaralı dişler bölgesinde dişlerin apeksleri hizasında vestibul sulkus derinliğinde palpasyonda sert ağrısız şişlik belirlendi. İlgili dişlere yapılan vitalite testi sonucu pozitif. Maksiller sinüs patolojisinden şüphe edilip konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) alındı. KIBT incelemesinde sol tarafta nazal kavite ve maksiller sinüs lateral duvarında destrüksiyona neden olan ve sol maksiller sinüsün tamamını yumuşak doku densitesinde dolduran lezyon belirlendi. Hasta Kulak Burun Boğaz kliniğine yönlendirildi ve biyopsi alındı. Histopatolojik olarak keratokist tanısı koyuldu.

Sonuç: Odontojenik keratokist, maksiller sinüslerde nadir görülsede tanısı koyulması halinde kullanılan tedavinin şeklini etkileyebileceğinden ve lezyonun nüks olasılığı nedeniyle maksiller sinüs lezyonlarının ayırıcı tanısında göz önünde bulundurulması gereken bir lezyondur.

Anahtar Kelimeler: Maksiller sinüs, Odontojenik keratokist, Tanı

P-511**Odontogenic Keratocyst Mimicking the Mucocele in Maxillary Sinus: A Case Report***Özlem Yarbaşı¹, Esin Bozdemir¹, Kürşat Seçme²*¹Suleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, Isparta²Suleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Oral And Maxillofacial Surgery, Isparta

Aim: Odontogenic keratocyst (OC) is a developmental epithelial cyst that had a high recurrence rate and rapid growth potential, approximately 12% of all cysts occurring in the maxillofacial region. It is common in second and third decade of life and in males. The incidence of OC in the maxillary sinus is less than 1%. The purpose of this case report is to present the clinical and radiographic features of the odontogenic keratocyst case mimicking the mucocele with radiographic findings in the maxillary sinus.

Case: A 30-year-old male patient was admitted to our clinic with the complaint of painless swelling in his left maxilla premolar and molar tooth for one year. In the his anamnesis, it was learned that he was systemically healthy and had complaint of nasal congestion for two years. In the extraoral examination, facial asymmetry was not detected. The patient expressed pain in the left maxillary sinus area during sinus examination. Intraoral examination revealed no percussion and palpation pain at the relevant site. In left maxilla premolar and molar teeth area was detected hard painless swelling in the palpation at the depth of vestibul sulcus at the apex level of the teeth. All teeth in this region were vital. Cone-beam computed tomography (CBCT) was obtained for suspected maxillary sinus pathology. CBCT revealed a lesion caused destruction of the lateral wall of the nasal cavity and maxillary sinus and filling the entire left maxillary sinus with soft tissue density. The patient was referred to the Otorhinolaryngology Clinic and biopsy was performed. It was diagnosed as keratocyst histopathologically.

Conclusion: Although odontogenic keratocyst is rarely seen in the maxillary sinuses, it should be considered in the differential diagnosis of maxillary sinus lesions because of the possibility of the recurrence of the lesion and different treatment approach.

Keywords: Diagnosis, Odontogenic Keratocyst, Maxillary Sinus

P-512**Alt Dudakta Mukosel: 2 Olgu Sunumu**

Sinem Sırlı Yılmaztürk, Özlem Yarbaşı, Esin Bozdemir

Süleyman Demirel Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Isparta

Amaç: Mukosel, genellikle minör tükürük bezi hasarının sonucu oluşan içi mukus dolu, kistik kitlelerdir. Lezyonların büyük çoğunluğu alt dudakta lokalizasyon gösterir. Bu olgu raporunun amacı alt dudakta yerleşim gösteren iki mukosel vakasının klinik özelliklerini sunmaktır.

Olgu Sunumu: Alt dudakta zamanla büyüyen şişlik şikayetiyle kliniğimize başvuran 35 yaşında erkek ve 20 yaşında kadın hastadan alınan anamnezde şişliğin erkek hastada 3 ay, kadın hastada 8 aydır mevcut olduğu öğrenildi. Hastalar sistemik hastalık açısından sorgulandığında erkek hasta astım tanısı koyulduğunu fakat ilaç kullanmadığını ifade ederken, kadın hasta sağlıklı olduğunu bildirdi. Erkek hasta parafonksiyonel herhangi bir alışkanlığı olmadığını, kadın hasta ise dudak ısırma alışkanlığı olduğunu ifade etti. Ekstraoral muayenede erkek hastada sağ submandibuler bölgede kronik lenfadenopati belirlenirken kadın hastada lenfadenopati belirlenmedi. İntraoral muayenede her iki hastada da alt dudakta, sağ komissura labiorum komşuluğunda palpasyonda yumuşak, ağrısız, translüsent, fluktuan nodül izlendi. Her iki kitlesel lezyon cerrahi olarak çıkarıldı ve histopatolojik olarak mukosel tanısı koyuldu.

Sonuç: Mukoseller oral ve perioral bölgede sıklıkla karşılaşılan tükürük bezi patolojileridir. Etiyolojisinde lokal travma ve dudak ısırma alışkanlığı gibi faktörler yer almaktadır. Tanısında lezyonun klinik görünümünün yanında etiyojile ilgili hasta sorgulanmalı ve dudak ısırma gibi parafonksiyonel alışkanlığı mevcutsa hasta bu alışkanlığından vazgeçmesi için uyarılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Lokal travma, minör tükürük bezi, mukosel

P-512**Mucoceles on the Lower Lip: 2 Case Reports**

Sinem Sırlı Yılmaztürk, Özlem Yarbaşı, Esin Bozdemir

Suleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, Isparta

Aim: Mucocele is cystic mass, which are usually filled with mucus, resulting from minor salivary gland damage. The majority of lesions show localization on the lower lip. The aim of this case report is to present the clinical features of two mucocele cases located on the lower lip.

Case Presentation: Anamnesis taken from a 35-year-old male and a 20-year-old female applied to our clinic with a complaint of swelling over the lower lip revealed that there is this swelling for 3-month in male patient and 8-month in female patient. When the patients were questioned for systemic disease, a male patient stated that he had asthma but he was not taking any medication, female patient reported being healthy. The male patient has not a parafunctional habit and female patient had lip-biting habit. In the extraoral examination, chronic lymphadenopathy was detected in the right submandibular region in the male patient and no lymphadenopathy was detected in the female patient. Intraoral examination revealed soft, translucent, fluctuated, painless nodule on palpation the adjacent to the right lower lip commissura labiorum in both patients. Both masses were surgically removed and diagnosed histopathologically as mucocele.

Results: Mucoceles are common salivary gland pathologies in the oral and perioral region. There are factors such as local trauma and lip biting habit in their etiology. In addition to the clinical appearance of the lesion, the patient should be questioned for etiology and the patient should be warned to give up this habit if he / she has a parafunctional habit such as lip biting.

Keywords: Local trauma, minor salivary gland, mucocele

P-513**Maksiller Kondrosarkom: Bir Olgu Sunumu***Elif Meltem Aslan, Aslıhan Artaş, Eda Didem Yalçın*

Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Gaziantep

Kondrosarkom baş boyun bölgesinde nadiren ortaya çıkan, kırıkta dokudan köken alan kemiğin en yaygın ikinci malign tümörüdür. Tümör hücrelerinin kırıkta doku ürettiği ve yavaş büyüyen bir neoplazmdir. Kondrosarkomlar, genellikle yavaş seyirli büyüme gösterir ve geç metastaz yapar. Kesin tanı histopatolojik olarak konur. Genellikle erişkin ve yaşlılarda görülür. Mandibula ve maksillada görülen kondrosarkomlar bütün vücuttakilerin yaklaşık %1'ini oluştururlar. Çenelerde daha sık maksillofasiyal bölgede %60 oranında görülürken mandibulada da %40 oranındadırlar. Lezyon maksillada ise genellikle anterior bölgede ve palatinal kemiktedir. Mandibular lezyonlar ise daha sıklıkla premolar molar bölgede, simfiz, koronoid proses ve genellikle kondiller bölgededir. Klinik incelemede, şişlik ve buna bağlı olarak ağrı ve his kaybı oluşabilir. Lezyon dişlerin bulunduğu bölgede olursa, simetrik periodontal ligament genişlemesi, kök rezorpsiyonu, dişlerin yer değiştirmesi ve dişlerin kaybı görülebilir. Maksiller anterior bölgede oluşan kondrosarkomların burun boşluğuna, paranasal sinüslere ve orbitaya invazyonu görülebilir. Bu olgu sunumunda, kliniğimize maksiller anterior ve palatal bölgede şişlik nedeniyle başvuran 45 yaşındaki erkek hastadan alınan panoramik radyografide herhangi bir patolojiye rastlanılmamıştır. Lezyonu üç boyutlu olarak ve multiplanar düzlemlerde incelemek amacıyla konik ışınli bilgisayarlı tomografi alınmıştır. Tomografide, maksiller palatinal bölgede yaklaşık 19x23x13mm boyutlarında, palatoglossal hava yolunu tıkayan, yumuşak doku dansitesinde bir lezyon tespit edilmiştir. Lezyonun biyopsi örneği patolojik olarak incelenmiş ve kondrosarkom tanısı konulmuştur. Bu vaka raporunda; patolojik veriler ile desteklenmiş maksillada yerleşim gösteren bir kondrosarkom olgusunun klinik ve radyolojik bulguları sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Kondrosarkom, konik ışınli bilgisayarlı tomografi, maksilla**P-513****Maxillary Chondrosarcoma: A Case Report***Elif Meltem Aslan, Aslıhan Artaş, Eda Didem Yalçın*

Gaziantep University Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, Gaziantep

Chondrosarcoma is the second most common malignant tumor of the bone originating from the cartilage tissue rarely seen in the head and neck region. It is a slow-growing neoplasm where the tumor cells produce cartilage tissue. Chondrosarcomas usually show slow-progressive growth and makes late metastasis. The definitive diagnosis is made histopathologically. It is usually seen in adults and elderly. The chondrosarcomas in the mandible and maxilla are approximately 1% of the whole body. They are seen in the maxillofacial region at a rate of 60% and 40% in the mandible. If the lesion is in the maxilla, it is usually found in the anterior region and the palatal bone. Mandibular lesions are more frequently in the premolar-molar region, symphysis, coronoid process and usually in condyle region. In the clinical examination, swelling and pain and loss of sensation may be observed. If the lesion occurs in the area of the teeth, symmetric periodontal ligament enlargement, root resorption, displacement of teeth and loss of teeth may occur. Invasion of chondrosarcomas which arise at maxillary anterior region, may seen to nasal cavity, paranasal sinuses and orbita. In this case presentation, a 45-year-old male patient who has swelling in anterior and palatal region applied to our clinic. No pathology was found on the patient's panoramic radiograph. Cone-beam computed tomography was performed to investigate the lesion in three dimensions and in multiplanar planes. Tomography showed a soft tissue density lesion obstructing the palatoglossal airway in the maxillary palatinal region of approximately 19x23x13 mm. Biopsy specimen of the lesion was examined pathologically and diagnosed as chondrosarcoma. In this case report; clinical and radiological findings of a case of chondrosarcoma located in maxilla supported by pathological data are presented.

Keywords: Chondrosarcoma, cone-beam computed tomography, maxilla

P-514**Dişetinde Piyojenik Granülom: Vaka Raporu**

Mesude Çitir¹, Hazal Karslıoğlu², Ayşe Pınar Sumer³, Fuat Altuncu⁴, Bilge Can Meydan⁵

¹Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Tokat

²Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Ankara

³Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Samsun

⁴Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Samsun

⁵Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı, Samsun

Amaç: Piyojenik granülom (PG) hızlı büyümeyle karakterize, iyi huylu proliferatif vasküler bir tümördür. PG'un nedeni bilinmemekle birlikte, kronik düşük dereceli lokal irritasyon, travmatik hasar, hormonal faktörler veya bazı ilaçlar gibi anjiyogenik uyarılara karşı hiperplastik ve neovasküler bir cevap olduğu düşünülmektedir. 2. ve 5. dekatta ve kadınlarda daha sık görülür. İntraoral olarak en sık dişetinde oluşur. PG kolayca kanayan düz veya loblu bir yüzeye sahip, saplı veya sapsız, yumuşak, eritemli, ekzofitik ve ağrılı bir papül veya nodül şeklinde görülür. Bu çalışmada 13 yaşında kadın hastada, dişetinde meydana gelen piyojenik granülom olgusu sunulmuştur.

Olgu Raporu: 13 yaşında kadın hasta Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Radyolojisi kliniğine, ağız kokusu ve dişetinde meydana gelen şişlik şikayeti ile başvurdu. Hastanın anamnezinde herhangi bir sistemik hastalığı olmadığı belirlendi. Lezyonun yaklaşık 8 ay önce eksize edildiği fakat nüks ettiği öğrenildi. Klinik muayenede alt anteriorda kesici dişlerin labial ve lingual dişetinde lokalize, yüzeyden kabarık, saplı, kısmen ülserle, hiperemik lezyon görüldü. Periapikal radyografide ise 31,41 nolu dişler arasında diastema ve interproksimal alanda kemik kaybı izlendi. Lezyon lokal anestezi altında eksize edildi. Biyopsi materyalinin histopatolojik incelemesi sonucu piyojenik granülom tanısı doğrulandı.

Sonuç: PG genellikle radyolojik bulgu vermez ve klinik görüntüsü diğer yumuşak doku lezyonlarına benzerlik gösterir. Kesin tanı histopatolojik olarak yapılır. Eksizyon sonrası % 16 oranında nüks bildirilmiştir. Nüksün önlenmesi için yeterli cerrahi eksizyon yapılmalı ve etiyolojik faktörler ortadan kaldırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Dişeti, Nüks, Piyojenik granülom

P-514**Pyogenic Granuloma in Gingiva: A Case Report**

Mesude Çitir¹, Hazal Karslıoğlu², Ayşe Pınar Sumer³, Fuat Altuncu⁴, Bilge Can Meydan⁵

¹Gaziosmanpaşa University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Tokat

²Baskent University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Ankara

³Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Samsun

⁴Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Samsun

⁵Ondokuz Mayıs University Faculty of Medicine, Department of Pathology, Samsun

Aim: Pyogenic granuloma is a benign proliferative vascular tumor characterized by rapid growth. Although the cause of PG is unknown, it is thought to be a hyperplastic and neovascular response to angiogenic stimuli, such as chronic low-grade local irritation, traumatic injury, hormonal factors, or certain drugs. It occurs more frequently in the 2nd and 5th decades and in female. It occurs most frequently in the gingiva when it is intraoral. PG is manifested as a sessile or pedunculated, resilient, erythematous, exophytic and painful papule or nodule with a smooth or lobulated surface that bleeds easily. In this study, a case of pyogenic granuloma of the gingiva was presented in a 13-year-old female patient.

Case: A 13-year-old female patient was admitted to Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology clinic with a complaint of halitosis and gingival swelling. The patient's history revealed no systemic disease. It was learned that the lesion was excised about 8 months ago but relapsed. Clinical examination revealed a bulging, pedunculated, partially ulcerated, hyperemic lesion localized in the labial and lingual gingiva of the lower anterior teeth. Periapical radiography showed diastema between teeth 31,41 and interproximal bone loss. The lesion was excised under local anesthesia. Histopathological examination of the biopsy material confirmed the diagnosis of pyogenic granuloma.

Conclusion: PG usually does not show any radiological findings and its clinical appearance is similar to other soft tissue lesions. The definitive diagnosis is made histopathologically. Recurrence rate was 16% after excision. Adequate surgical excision should be performed to prevent recurrence and etiologic factors should be eliminated.

Keywords: Gingiva, Pyogenic granuloma, Recurrence

P-515**Dildeki Vasküler Malformasyonun Klinik Görünümü Ve Diş Hekimi Yaklaşımı***Melda Mısırlıoğlu, Sadef Gençer, Zahide Meşhur, Merve Aydoğdu, Gülşah Ertaş, Mehmet Zahit Adışen*

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi ,Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Kırıkkale

Amaç: Vasküler malformasyonlar veya hemanjiyomlar, baş ve boyun bölgesinde sıklıkla karşılaşılan benign vasküler tümörlerdir. Genellikle çocuklarda görülen hemanjiomun yetişkinlerde görülme sıklığı azdır. Bu vaka raporunda oldukça büyük lingual hemanjiomun klinik görünümü ve diş hekimi yaklaşımı tartışılacaktır.

Olgu Sunumu: 51 yaşında kadın hasta protez yaptırmak amacıyla kliniğimize başvurdu. Hastadan alınan anamnezde hipertansiyon ve kalp hastalığı olduğu öğrenildi. Yapılan intraoral muayenede hastanın üst total ve alt parsiyel protez kullandığı tespit edildi. Ağız içi muayene esnasında hastanın dilinin 1/3 anterior bölgesinde yüzeysel 3 mm kabarık, sınırları belirgin, orta hattı geçmeyen, üzerinde mavi-mor görünümde odaklar olan, yaklaşık 2,5x2 cm çapında kitle izlendi. Hasta kitlenin çocukluk çağından beri var olduğunu ve büyüme göstermediğini ve herhangi bir rahatsızlık yaratmadığını ifade etti. Alınan panoramik ve periapikal radyografilerde dil üzerinde kalsifiye alanlar görüntülendi. Hastaya hemanjiom ön tanısı konularak ağız, diş çene cerrahisi anabilim dalına yönlendirildi. Yapılan konsültasyon sonucunda tedavinin ardından nüks edebileceği düşünülerek hasta düzenli aralıklarla kontrol altına alındı.

Sonuç: Hemanjiomlar endotelial hücrelerin benign bir proliferasyonu olarak kabul edilir. Baş ve boyun bölgesinde sık görülmesine rağmen oral kavitede nadir görülür. Büyük boyutlara ulaşan ve ülserasyon gösteren yüzeysel lezyonlar, kanama ve estetik problemlere neden olarak hastaya rahatsızlık veriyorsa eksize edilmelidir. Hemanjiomlar; skuamöz hücreli karsinoma, kaposi sarkoma, epulis, telenjektazi, baziller anjiomatosis ve pyojenik granüloma ile klinik benzerlik gösterirler. Doğru tanı ve tedavi yaklaşımı için diş hekimleri bu tümörün klinik davranışı ve oluşturabileceği komplikasyonlar hakkında bilgi sahibi olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Dil, rekürrens, vasküler malformasyon**P-515****Clinical Appearance of Vascular Malformation on the Tongue and Dental Approach***Melda Mısırlıoğlu, Sadef Gençer, Zahide Meşhur, Merve Aydoğdu, Gülşah Ertaş, Mehmet Zahit Adışen*

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Maxillofacial Radiology, Kırıkkale

Purpose: Vascular malformations or hemangiomas are common benign vascular tumors of the head and neck. Hemangiomas usually seen in children is less common in adults. In this case report, the clinical presentation of such a large lingual hemangioma as a dentistry approach will be discussed.

Case: A 51-year-old female patient was admitted to our clinic for prosthesis. The patient's history revealed hypertension and heart disease. Intraoral examination determined that the patient use upper total and lower partial prosthesis. During intraoral examination a mass that is approximately 2.5x2 cm in diameter was observed in the 1/3 anterior region of the tongue with a 3 mm raised surface, prominent borders, not exceeding the midline, with blue-purple foci on it. The patient stated that the mass has been present since childhood and does not show any growth and does not cause any discomfort. Panoramic and periapical radiographs showed calcified areas on the tongue. The patient was diagnosed as hemangioma and referred to the department of oral and maxillofacial surgery. As a result of the consultation, the patient was taken under control at regular intervals considering that it may recur after treatment.

Conclusion: Hemangiomas are considered as benign proliferation of endothelial cells. Although they are common in the head and neck, they are rarely seen in the oral cavity. Superficial lesions that reach large dimensions and ulcers should be excised if they cause discomfort to the patient by causing bleeding and aesthetic problems. Hemangiomas; squamous cell carcinoma, kaposi sarcoma, epulis, telangiectasia, basilar angiomatosis and pyogenic granuloma. For the correct diagnosis and treatment approach, dentists should be aware of the clinical behavior and complications of this tumor.

Keywords: Recurrence, tongue, vascular malformation

P-516**Mandibulada Benign Osteoblastoma: Bir Olgu Sunumu***Alev Uri, Burcu Evlice, İmran Güner Akgül*

Çukurova Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Adana

Amaç: Tüm kemik tümörlerinin % 1'den azını oluşturan, en sık vertebra ve sakrumda görülen osteoblastoma, osteoblastlardan köken alan nadir benign bir tümördür. Osteoblastomalar % 5'den daha az oranda mandibulada lokalize olur. Bu raporda mandibulada osteoblastoma tanısı konulan bir olgu sunulmuştur.

Olgu Sunumu: Kliniğimize 16 yaşında olan kadın hasta mandibulada ağrı, fasiyal asimetri, dudakta uyuşukluk şikayetleri ile başvurmuştur. Muayenesinde sol mandibular kaninden mandibular korpusun posterioruna uzanan şişlik gözlemlendi. Radyografide sol korpusa 4x2x2 cm boyutlarında, kalsifiye odaklar içeren radyolüsent alan izlendi. İnsizyonel biyopsi sonrası histopatolojik incelemede benign osteoblastoma tanısı konuldu. Genel anestezi altında intraoral yaklaşımla sol mandibular kaninden sol mandibular 1.molar diş bölgesine uzanan marjinal kemik rezeksiyonu yapıldı. Oluşan defekt, iliak krestten alınan trikortikal otolog kemik grefti ile onarıldı.

Sonuç: Ağrı ve ekspansiyona neden olan, radyografide içerisinde mineralizasyon bulunan ve mikst radyoopak/radyolüsent görüntü veren lezyonların teşhisinde osteoblastoma akılda tutulmalıdır. Osteoblastomanın ayırıcı tanısının yapılabilmesi ve kesin teşhisi için histopatolojik değerlendirme büyük önem taşır.

Anahtar Kelimeler: Benign, Mandibula, osteoblastoma

P-516**Benign Osteoblastoma in the Mandible: A Case Report***Alev Uri, Burcu Evlice, İmran Güner Akgül*

Çukurova University Faculty of Dentistry, Division of Oral and Maxillofacial Radiology, Adana

Objective: Osteoblastoma, which occurs less than 1% of all bone tumors, most commonly seen in vertebrae and sacrum, is a rare benign tumor originating from osteoblasts. Osteoblastomas are localized in mandible less than 5%. In this report, a case with osteoblastoma in mandible is presented.

Case description: A 16-year-old female patient was admitted to our clinic with complaints of mandibular pain, facial asymmetry, lips paresthesia. Radiological examination revealed a swelling extending from left mandibular canine to posterior of mandibular corpus. Radiography showed a 4x2x2 cm radiolucent area with calcified foci on left corpus. Benign osteoblastoma was diagnosed by incisional biopsy. During general anesthesia, marginal bone resection was performed from left mandibular canine to left mandibular molar region. Defect was repaired with tricortical autologous bone graft taken from iliac crest.

Conclusion: Osteoblastoma should be kept in mind for diagnosis of lesions that cause pain and expansion, mixed radiopaque/radiolucent imaging and mineralization in radiography. Histopathological evaluation is important for differential and definitive diagnosis of osteoblastomas.

Keywords: Benign, Mandible, osteoblastoma

P-517**Posterior Mandibulada Dişeti-Kemik Yerleşimli Skuamöz Hücreli Karsinoma: Olgu Sunumu***Nilüfer Karaçay¹, Tuğba Ünver¹, İrfan Sarıca¹, Alper Alkan², Tuğçe Kıran³, Bora Başaran⁴*¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul²Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul³Bezmialem Vakıf Üniversitesi Tıp Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı, İstanbul⁴İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Skuamöz hücreli karsinoma oral kavitenin en sık görülen malign tümürüdür. Kaynağını derinin, dudakların ve oral kavitenin müköz membranının primer yüzeyini oluşturan skuamöz epitelden almaktadır. Çoğunlukla 40 yaş üstü erkeklerde görülmektedir. Bu olgu sunumunun amacı; bu lezyonların erken teşhisinin önemini vurgulamak, diş hekimlerinin farkındalığını arttırmak ve multidisipliner tedavi yaklaşımını sunmaktır.

Olgu Sunumu: 50 yaşındaki erkek hasta, ağız içerisinde yaklaşık 7 aydır devam eden ağrısız şişlik ve kötü tat şikayetiyle diş merkeze başvurmuş ve diş hekimi tarafından kliniğimize yönlendirilmiştir. Sistemik hastalığı bulunmayan ve sigara kullanmayan hastanın klinik muayenesinde ağız hijyeninin yetersiz olduğu görülmüştür. Mandibula posteriorda nekroze kemik alanı ve eritemli dişeti gözlenmiştir. Radyolojik incelemede sağ mandibula angulus ramus bölgesinde, superiorda sigmoid çentiğe doğru uzanan, sınırı belirgin, multiloküler görüntüde, lateralde ve korpus--ramus birleşiminde medialde kortikal kemik perforasyonuna neden olmuş, mandibular kanal ile ilişkili litik lezyon alanı izlenmiştir. Hasta malignite ön tanısı ile cerrahi bölümüne yönlendirilmiştir. Yapılan biyopsi sonucunda patoloji raporunun skuamöz hücreli karsinoma gelmesi üzerine hasta Kulak Burun Boğaz polikliniğine sevk edilmiştir.

Sonuç: Oral skuamöz hücreli karsinomalarda tedavi şekli ve yaşam süresi tümörün boyutları ile ilişkili olduğundan erken tanı çok önemlidir. Hastaların genellikle ilk olarak diş hekimlerine başvurduğu düşünüldüğünde ağız içi muayenelerin önemi artmaktadır. Özellikle orta yaş üzeri hastalarda ülsere-eroziv lezyonlara dikkat edilerek skuamöz hücreli karsinomanın erken evrede tanı alması sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: ağız kanserleri, skuamöz hücreli karsinoma, ülsere-eroziv lezyonlar

P-517**Squamous Cell Carcinoma of the Gingiva-Bone in the Posterior Mandible: A Case Report***Nilüfer Karaçay¹, Tuğba Ünver¹, İrfan Sarıca¹, Alper Alkan², Tuğçe Kıran³, Bora Başaran⁴*¹Bezmialem Vakıf University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, İstanbul²Bezmialem Vakıf University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul³Bezmialem Vakıf University Faculty of Medicine, Department of Pathology, İstanbul⁴İstanbul University Faculty of Medicine, Department of Otorhinolaryngology, İstanbul

Objective: Squamous cell carcinoma is most frequently seen maling tumor in oral cavity. It stems from squamous epithelium which forms the primary surface of skin, lips and mucous membrane of oral cavity. It is mostly seen in males over 40. This case report aims to highlight the importance of early diagnosis in Squamous Cell Carcinoma lesion, to underline multi diciplinary treatment approaches and to increase the awareness level of the dentist.

Case: The 50 year old male patient went to an external clinic with the complaint of painless swelling which lasts for 7 months and bad taste within the mouth and he was directed to our clinic by practitioner dentist. Poor oral hygiene conditon was observed in the patient who has no chronical disease and no smoking habit. Necrosed bone area and erythematous gingiva was seen in posterior of mandible. Radiological examination revealed a lytic lesion area associated with mandibular canal in the right mandible of the angular ramus, extending to the sigmoid notch at the superior, with a clearly defined border, multilocular image, causing cortical bone perforation at the lateral and medial regions. Patient has been directed to surgery department with the pre diagnosis of malignancy. The patient was directed to the Otorhinolaryngology Policlinic as the pathology report of the biopsy revealed squamous cell carcinoma.

Conclusion: In oral squamous cell carcinomas, early diagnosis is of critical importance as treatment modality and survival are related to tumor size. As patients are generally considered to first refer to dentists, the importance of accurate oral examinations increases considerably. It is possible to diagnose squamous cell carcinoma at an early stage by paying specific attention to ulcerated erosive lesions, especially in patients over the middle age.

Keywords: oral cancers, squamous cell carcinoma, ulcerated-erosive lesions

P-518**Periferik Dev Hücreli Granüloma: Bir Olgu Sunumu ve Literatür Derlemesi**

Melis Güldalı¹, Birsay Gümrü¹, Ender İdman¹, Uğur Alp Dinç², Asel Üsdar¹, Merva Soluk Tekkeşin³

¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

²Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

³İstanbul Üniversitesi Onkoloji Enstitüsü, Tümör Patolojisi ve Onkoloji Sitolojisi Bölümü, İstanbul

Amaç: Periferik dev hücreli granüloma (PDHG), çenelerin en sık rastlanan dev hücreli lezyonudur. Lokal irritasyon veya kronik travma sonucu ortaya çıkan, periost veya periodontal membrandan kaynaklanan benign bir reaktif lezyondur. Daha çok beşinci ve altıncı dekatlarda, kadınlarda ve mandibulada görülür. Klinik olarak; dişetinde veya dişsiz alveol kretinde, kırmızı veya kırmızımsı mavi, nodüler kitle şeklinde ortaya çıkar. Lezyonun orijininin belirlenmesinde radyolojik değerlendirme önemlidir. Bu çalışmada; klinik, radyolojik ve histopatolojik bulgular ve cerrahi tedavi ile birlikte mandibulada bir PDHG olgusu sunulmaktadır.

Olgu Sunumu: 36 yaşındaki kadın hasta, sol mandibulada son üç aydır hızla büyüyen şişlik şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Ağız hijyeni son derece kötü olan hastanın intraoral muayenesinde, mandibular sağ kanin ve sol birinci premolar dişler arasında uzanan parlak kırmızı renkli kitle tespit edilmiştir. Bahsedilen bölgedeki dişlerin şiddetli alveol kemiği kaybı nedeniyle mobil olduğu gözlenmiştir. OPTG ve KIBT radyolojik incelemelerinde; alveol kemiği kaybı dışında spesifik bir radyolojik bulgu saptanmamıştır. Klinik ve radyografik özelliklere dayanarak PDHG ön tanısı düşünülen lezyonun lokal anestezi altında eksizyonel biyopsisi gerçekleştirilmiş ve histopatolojik inceleme PDHG tanısını doğrulamıştır. Postoperatif herhangi bir komplikasyon ortaya çıkmamış olup 3 aylık takipte klinik ve radyolojik nüks belirtileri izlenmemiştir.

Sonuç: PDHG'nin tanı ve tedavi planlamasında klinik, radyolojik ve histopatolojik inceleme önemlidir. Komşu yapıların bütünlüğünün korunması ve etiyolojik faktörlerin ortadan kaldırılması ile konservatif cerrahi eksizyon tercih edilen tedavi yöntemi olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: periferik dev hücreli granüloma, benign reaktif lezyon, konik ışınli bilgisayarlı tomografi, histopatoloji

P-518**Peripheral Giant Cell Granuloma: A Case Report and a Literature Review**

Melis Güldalı¹, Birsay Gümrü¹, Ender İdman¹, Uğur Alp Dinç², Asel Üsdar¹, Merva Soluk Tekkeşin³

¹Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, İstanbul

²Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

³İstanbul University Institute of Oncology, Department of Tumor Pathology and Oncological Cytology, İstanbul

Aim: Peripheral giant cell granuloma (PGCG) is the most common oral giant cell lesion of the jaws. It is a benign reactive lesion of the oral cavity which arises from the periosteum or periodontal membrane as a result of local irritation or chronic trauma. It tends to occur between the fifth and sixth decades of life with a predilection for women and mandibula. Clinically, PGCG presents as a red or reddish blue, nodular mass on the gingiva or edentulous ridge. Radiographic evaluation is prudent in order to determine the extent and origin of the lesion. The aim of this presentation is to report a case of PGCG in the mandible along with clinical, radiological, and histopathological findings, and surgical treatment.

Case Report: A 36-year-old female patient was admitted to our clinic complaining of a rapidly growing swelling in the left mandibular that had persisted for the last three months. Intraoral examination of the patient revealed a firm mass with a bright red appearance extending between the mandibular right canine and left first premolar. The patient had an extensive build-up of plaque and calculus. Teeth in the mentioned area were mobile due to severe alveolar bone loss. No specific radiological finding except alveolar bone loss was detected in OPTG and CBCT examinations. with respect to the provisional diagnosis of PGCG, excisional biopsy of the lesion was performed under local anaesthesia. The definite diagnosis of PGCG was reached by histopathological examination. Postoperatively, the area recovered uneventfully and no clinical and radiological signs of recurrence were noted at the 3-month follow-up.

Conclusion: Clinical, radiological, and histopathological examinations are important in the diagnosis and treatment planning of PGCG. Conservative surgical excision with preservation of the integrity of the adjacent structures and removal of the aetiological factors should be the treatment of choice.

Keywords: peripheral giant cell granuloma, benign reactive lesion, cone-beam computed tomography, histopathology

P-519**Yassı Epitel Hücreli Karsinom: Klinik Ve Sitopatolojik Bulguları Olan Bir Olgu Sunumu**

Nuran Bayramov, Ender İdman, Şebnem Erçalık Yalçınkaya

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Ağızda görülen malignitelerin yaklaşık % 90-94'ünü oluşturan yassı epitel hücreli karsinoma (squamous cell carcinoma, SCC) oral kavitede rastlanan oldukça agresif, dünya çapında yüksek morbidite ve mortalite nedeni olan bir neoplazmadır. Gelişmekte olan pek çok tanı ve tedavi yöntemlerine rağmen, SCC'si olan hastaların mortalite ve 5 yıllık sağkalım oranları belirgin olarak artmamıştır. Bu vaka raporunda bir yassı epitel hücreli karsinoma vakasının klinik ve sitopatolojik özellikleriyle sunulması amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: 69 yaşında kadın hastadan alınan anamnezinde aritmi, tip 2 diabetes mellitus, hipertansiyon, nodüler guatr ve hiperlipidemi olduğu öğrenilmiştir. Hasta yaklaşık 1 ay önce sağ yanağında ağrı şikayeti başladığı ve giderek büyüyen lezyon nedeniyle kliniğimize gönderilmiştir. Sürekli devam eden şiddetli ağrıların kulak, boğaz ve göz gibi bölgelere yansıdığı kaydedildi. Klinik muayenede sağ submandibular bölgede lenfadenopati ve parafonksiyona bağlı dudak yanak ısırması gözlemlendi. İntra-oral değerlendirmede sağ komissurayıda içerisine alarak sağ bukkal mukozaya doğru uzanan ekzofilik lezyon izlendi. Sitolojik inceleme sonucu, lezyondan alınan sürüntü örneğinde, çok sayıda, iri çekirdekli, granüler kromatinli, geniş eozinofil sitoplazmalı epitel hücreleri ile arada iri, hiperkromatik çekirdekli, dar eozinofil veya bazofil sitoplazmalı, oval, fusiform veya düzensiz biçimli atipik hücreler görülmektedir. Sonuç olarak sitoloji için alınan sürüntü örnekleri klinik inceleme ile uyumlu bulunmuştur.

Sonuç: Yassı epitel hücreli karsinomanın erken döneminde oluşabilen hafif ağrı hastaların bir uzmana başvurmada gecikmesinin nedeni olabilmektedir. Erken teşhisin kritik önem taşıdığı bu hasta gruplarında genellikle ilk gözlemi yapan diş hekimine tanı, tedavi ve yönlendirme açısından büyük rol düşmektedir, böylelikle hastaların sağ kalım oranları artırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ağız Kanseri, Erken Teşhis, Yassı Epitel Hücreli Karsinom

P-519**Squamous Cell Carcinoma: A Case Report with Clinical and Cytopathological Findings**

Nuran Bayramov, Ender İdman, Şebnem Erçalık Yalçınkaya

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, İstanbul

Aim: Squamous cell carcinoma (SCC), which constitutes approximately 90-94% of malignancies seen in the mouth, is a highly aggressive neoplasm that causes high morbidity and mortality worldwide. Despite many developing diagnostic and therapeutic methods, mortality and 5-year survival rates of patients with SCC have not significantly increased. In this case report, we aimed to present a case of squamous cell carcinoma with clinical and cytopathological features.

Case: Anemnesis of a 69-year-old female patient revealed arrhythmia, type 2 diabetes mellitus, hypertension, nodular goiter and hyperlipidemia. The patient was referred to our clinic about 1 month ago because of a complaint of pain in his right cheek and a growing lesion. Continuous severe pain in the ears, throat and eye was reflected in areas such as were recorded. Clinical examination revealed lymphadenopathy in the right submandibular region and lip-cheek bite due to parafunction. Intra-oral evaluation revealed an exophilic lesion extending into the right buccal mucosa by invading the right commissura. As a result of the cytological examination: swab sample taken from the lesion shows a large number of epithelial cells with large nuclei, granular chromatin, large eosinophil cytoplasm and large, hyperchromatic nuclei, narrow eosinophil or basophil cytoplasm, oval, fusiform or irregular atypical cells. As a result, swab samples obtained for histopathological evaluation were consistent with clinical examination.

Conclusion: Mild pain, which may occur in the early stage of squamous cell carcinoma, may be the cause of delay in referral to a specialist. In these patient groups where early diagnosis is critical, the dentist who makes the first observation usually has a big role in diagnosis, treatment and referral, thus increasing the survival rates of the patients.

Keywords: Early diagnosis, Oral Cancers, Squamous Cell Carcinoma

P-520**Bir All On Four Vakası**

Serkan Yıldız, Mehmet Kemal Tümer, Mustafa Sami Demirsoy, Sefa Çolak

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Tokat

Giriş: Tam dişsiz maksilla ve mandibulanın dental implant üzeri protezlerle fonksiyonel ve estetik olarak rehabilitasyonu günümüzde güvenle kullanılmaktadır. Protez desteği için yerleştirilecek implant sayısı 4 ile 6 arasında değişebilmektedir. Dişsiz çenelerde üst çenede yetersiz vertikal kemik yüksekliğinde sinüs liftinge alternatif olarak distal implantların eğimlendirilmesi önerilmiştir. All-on-4 ismi verilen bu teknikle implantlar uzun dönemde başarı şansı azalmadan kullanılabilir.

Vaka: 63 yaşındaki erkek hasta total dişsizlik sebebiyle kliniğimize başvurdu. Üst çenede sinüs bölgesinde vertikal kemik yüksekliği 1mm idi. Alt çenede vertikal kemik yüksekliği yeterliydi. Üst çeneye çift taraflı açık sinüs lifting işlemi gerekmeden all on four sistemi, alt çeneye ise 6 adet implant uygulandı.

Sonuç: All-on-4 sistemi, maksilla ve mandibulada uzun dönem implant ve protetik başarıları kanıtlanmış bir tedavi protokolüdür. Bu sistem, anteriorda 2 düz, posteriorda 2 eğimli olmak üzere 4 implanttan oluşur. Posterior kemik yetersizliği durumlarında tam dişsizliğin tedavisinde kullanılmak üzere tasarlanmıştır. All-on-4 tekniğinde kullanılan eğimlendirilmiş distal implantlar yük dağılımına negatif olarak yansımamaktadır. Eğimlendirilmiş distal implant posteriordaki kantilaver uzunluğunu azaltarak daha tatminkar bir yük dağılımı elde edilmesini sağlamaktadır. All-on-4 uygulanabilirliği ve güvenilirliği kabul edilmiş bir tedavi şeklidir. Hastalara daha ileri cerrahi işlemler uygulanmadan 2'si eğimli 2'si düz 4 implant ile hem immediate hem de geç dönemde kolaylıkla protetik rehabilitasyon uygulanabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: All on Four, Cerrahi, Dental İmplant

P-520**A All On Four Case**

Serkan Yıldız, Mehmet Kemal Tümer, Mustafa Sami Demirsoy, Sefa Çolak

Gaziosmanpaşa University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Tokat

Objective: The functional and aesthetic rehabilitation of full toothless maxilla and mandible with dental implants is used safely today. The number of implants for prosthetic support can vary from 4 to 6. The inclination of the distal implants as an alternative to sinus lifting in the upper maxillary bone height in the upper jaw is recommended. With this technique called All-on-4, implants can be used in long term without any chance of success.

Case: A 63-year-old male patient was admitted to our clinic due to total toothlessness. The height of the vertical bone in the right and left sinus was 1 mm in the upper jaw. The height of the vertical bone was sufficient in the lower jaw. 4 implants were applied to the upper jaw without open sinus lifting procedure and 6 implants were applied to the lower jaw.

Conclusion: The all-on-4 system is a proven treatment protocol with long-term implant and prosthetic success in maxilla and mandible. This system consists of 4 implants, 2 of which are straight in the anterior and 2 are inclined in the posterior. Designed for use in the treatment of complete toothlessness in cases of posterior bone insufficiency. The inclined distal implants used in the All-on-4 technique do not reflect negatively on the load distribution. The sloped distal implant reduces the length of the cantilever in the posterus to provide a more satisfactory load distribution. All-on-4 is an accepted treatment modality and reliability. Prosthetic rehabilitation can be performed easily in both immediate and late period with 4 implants without further surgical procedures.

Keywords: All on Four, Surgery, Dental İmplant

P-521**Zoledronik Asit İle Tedavi Edilen Bir Multipl Miyelom Hastasında Tekrarlayan İlaça Bağlı Çene Osteonekrozu***Efsun Somay¹, Büşra Yılmaz²*¹Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara²Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Ankara

İlaça bağlı çene osteonekrozu (MRONJ), alendronat ve zoledronik asit gibi bifosfonatlarla sıkça ilişkilendirilen iyi bilinen, nadir fakat ciddi bir komplikasyondur. Bu ilaçlar günümüzde rutin olarak; kemik tutulumu olan metastatik kanserde, multipl miyelom, osteoporoz, hiperkalsemi ve Paget hastalığında kullanılmaktadır.

Multipl miyelom (MM), genellikle kemikte çok merkezli bir kökene sahip olan plazma hücresi kökenli nispeten nadir bir malignitedir. Ayrıca, zoledronik asit ve alendronat gibi bifosfonatlar, multipl miyelomun (MM) tedavisinde yaygın olarak kullanılmaktadır. MM hastalarındaki MRONJ, çene kemiğinin, hastaların yaşam kalitesini olumsuz yönde etkileyen ve kesin bir tedavisi olmayan önemli lezyonlardır. Bu hastalar, genellikle etkilenen çene bölgesinde ani ve ağrılı şişlik, diş veya diş hareketliliği ve ağız kokusu şikayetiyle diş hekimine başvurur. Kanser tedavisi veya osteoporoz nedeniyle bifosfonat kullanan asemptomatik hastalar ve mevcut MRONJ hastaları için bazı prensipler ve tedavi stratejileri vardır.

Erken tanı, hastanın yaşam kalitesi ve hastalığın ilerlemesi için önemlidir. Ayrıntılı anamnez, iyi klinik ve radyografik muayene tanıyı kolaylaştırır ve hastanın tedaviye daha kısa sürede ulaşmasını sağlar. Bu nedenle, diş hekimlerinin MRONJ hakkında bilgi sahibi olmaları ve hastalarını bilgilendirmeleri önemlidir. Osteonekroz oluşmadan önce gerekli tüm önlemler alınmalıdır. Aynı zamanda, bifosfonat reçete yazan hekimler ilacın çene kemiği üzerindeki etkileri hakkında bilgi sahibi olmalı ve mümkünse tedaviye başlamadan önce hastalarını bilgilendirmelidir.

Bu sunumda, multipl miyelom tanısı konulmuş ve bifosfonat kullanan 71 yaşında bir kadın hastada diş çekimi sonrası oluşan 8 yıllık tekrarlayan bir MRONJ olgusu anlatılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: multipl miyelom, bifosfonatlar, osteonekroz**P-521****Recurrent Medication-Related Osteonecrosis of Jaw in a Multiple Myeloma Patient Treated with Zoledronic Acid***Efsun Somay¹, Büşra Yılmaz²*¹Başkent University Faculty of Dentistry, Department of Maxillofacial Surgery, Ankara²Başkent University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Ankara

Medication-related osteonecrosis of jaw (MRONJ) is a well-known, rare but serious complication commonly associated with bisphosphonates such as alendronate and zoledronic acid. Routine use of these drugs is now well established in metastatic cancer with bone involvement predominantly multiple myeloma, osteoporosis, hypercalcemia and Paget's disease.

Multiple myeloma (MM) is a relatively rare malignancy of plasma cell origin, which usually has a multicenter origin in the bone. Also bisphosphonates like zoledronic acid and alendronate are commonly used in the treatment of multiple myeloma (MM). MRONJ in MM patients are important lesions of the jaw bone, which adversely affect the quality of life of patients and have no definitive treatment. These patients generally consult a dentist with instantaneous painful jaw swelling, tooth or teeth mobility, exposed jaw bone and halitosis. There are some principles and treatment strategies for asymptomatic patients with bisphosphonate use due to cancer management or osteoporosis and for existent MRONJ patients.

Early diagnosis is important for patients' quality of life and progression of disease. Detailed anamnesis, good clinical and radiographic examination facilitates the diagnosis and enables the patient to reach the treatment in a shorter time. Therefore, it is important for dentists to have information about MRONJ and to inform their patients. All necessary precautions should be taken before osteonecrosis occurs. At the same time, physicians who prescribe bisphosphonates should have information about the effects of the drug on the jawbone and inform their patients before the beginning of the treatment if possible.

In this case, a 71-year-old woman diagnosed with multiple myeloma and using a bisphosphonate had an 8-year follow-up MRONJ following the tooth extraction.

Keywords: multiple myeloma, bisphosphonates, osteonecrosis

P-522**Gingivitis Olan Bireylerde Sigaranın Periodontal Duruma Etkisinin Klinik Olarak İncelenmesi**

Nihal Özel¹, Melike Serbest¹, Zeki Kaçar¹, Rümeyza Cihangir², Ülkü Başer², Funda Yalçın²

¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Çalışmanın amacı sigaranın periodontal duruma etkisinin klinik bulgularını gözlemek ve günlük sigara kullanım miktarının periodontal dokularda oluşturduğu etkileri incelemektir.

Gereç-Yöntem: İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı'na başvuran gingivitis tanısı konulmuş hastalarda anamnez alındıktan sonra, klinik indeks ve ölçümleri takiben demografik bilgiler ve sigara kullanım miktarı sorulmuştur. Plak varlığı (PI), ve sondalamada kanama varlığı (SK) her dişin 6 bölgesinde "var" veya "yok" şeklinde değerlendirilmiş ve sondalanabilir cep derinliği (SD) ölçülmüştür. Verilerin istatistik analizinde Student's T-Testi kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmamız sigara içen ve içmeyen 40'ar hasta üzerinden yürütülmüştür. Sigara içmeyen hastalarda PI %15,93±5,13 iken sigara içen hastalarda %26,34±6,58 bulunmuş olup aradaki fark anlamlıdır (p<0,001). Sigara içmeyen hastalarda SK değeri %9,42±5,66 iken sigara içen hastalarda %6,94±4,30 bulunmuş olup aradaki fark anlamlıdır (p<0,05). Sigara içen ve içmeyen hastalarda SD ve yaş arasındaki fark anlamlı değildir (p>0,05).

Sonuç: Plak tutulumunun sigara içenlerde daha fazla olmasına karşın içmeyenlerde dişeti iltihabının arttığı gözlenmiştir. Sonuç olarak; sigara kullanımının oral hijyen alışkanlıklarını olumsuz yönde etkileyebildiği ve periodontal hastalığın başlangıç evresi kabul edilen gingivitiste sigaranın klinik bulguları maskeleyebildiği sonucuna ulaşılabilir.

Anahtar Kelimeler: Gingivitis, inflamasyon, plak, sigara

P-522**Effects of Smoking on Gingivitis Patients: Clinical Evaluation**

Nihal Özel¹, Melike Serbest¹, Zeki Kaçar¹, Rümeyza Cihangir², Ülkü Başer², Funda Yalçın²

¹İstanbul University Faculty of Dentistry, İstanbul

²İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul

Objection: The aim of this study is to observe clinical effects of smoking on periodontal tissues and to examine the effects of different amounts of cigarette consumption on periodontal tissues.

Materials-Methods: After clinical examination and taking anamnesis of patients diagnosed with gingivitis who were admitted to İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, they were questioned about demographic information and daily cigarette consumption. Plaque presence (PI) and bleeding on probing (BoP) were evaluated by 6 surfaces of each tooth as "+" or "-" and probing depths (PD) were measured. Data were statistically analyzed with Student's T-Test.

Results: Our study was performed on 40 smokers and 40 non-smokers. When PI values of non-smokers were found to be 15.93±5.13%, PI values of smokers were found to be 26.34±6.58% and the difference between two groups was significant (p<0,001). While BoP values of non-smokers were found to be 9.42±5.66%, BoP values of smokers were found to be 6.94±4.30% and the difference between two groups was significant (p<0,05). There was no significant difference in PD and age between two groups (p>0,05).

Conclusion: While plaque accumulation of smokers was more than non-smokers, gingival inflammation of non-smokers was higher than smokers. Smoking can effect oral hygiene habits negatively and can mask clinical signs of gingivitis as the initial lesion of periodontal disease.

Keywords: Gingivitis, inflammation, plaque, smoking

P-523**Travma Geçirmiş Genç Daimi Dişte Rejeneratif Endodontik Tedavi***Esra Özgöçmen, Tuğba Yiğit*

Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Uşak

Amaç: Kök gelişiminin tamamlanması ve apikal kapanma diş sürdükten yaklaşık üç yıl sonra tamamlanır ancak çürük ve travma nedeniyle immature daimi dişlerde pulpa iltihabı gelişebilir. Kök gelişimi tamamlanmamış nekrotik pulpalı dişlerde rejeneratif endodontik tedaviler konvansiyonel endodontik tedavi sırasında karşılaşılan problemlerin kolayca aşılmasını sağladığı için günümüzde oldukça popüler hale gelmiştir. Bu olguda; kliniğimize başvurmadan 3 yıl önce geçirdiği travmaya bağlı nekroz gelişen immature 21 no'lu dişin rejeneratif endodontik tedavi uygulanarak rejenerasyonu amaçlanmaktadır.

Olgu: Uşak Üniversitesi diş hekimliği fakültesi pedodonti kliniğine başvuran 9 yaşındaki çocuk hastanın 21 no'lu dişinde rutin muayene sırasında grimsi renk değişikliği görülmüş ve vitalite testi yapılarak negatif yanıt alınmıştır. İlk seans dişin pulpa odası uzaklaştırıp enstrümantasyon yapılmadan 10 ml EDTA ardından 10 ml distile su son olarak da 20 ml NaOCl ile irrig edilmiştir. Lentülo ile kalsiyumhidroksit kök kanalına yerleştirilmiş gecici olarak cam ionomer siman ile restore edilmiştir. İkinci seansta 20 ml EDTA ile irrigasyon yapılarak 15 nolu K file ile apekten 2mm taşarak kök kanalında kanama sağlanmıştır. 15 dakika pıhtı oluşumu için beklenmiş ve MTA mine sement sınırının altında kalacak şekilde 3-4 mm kalınlığında uygulanmıştır. Daimi restorasyon 1 hafta sonra kompozit kullanılarak yapılmıştır. Hastanın klinik kontrolleri devam etmektedir.

Sonuç: Immature daimi dişlerin irreversible pulpa patolojilerinde konvansiyonel endodontik tedavilerin çeşitli zorlukları bulunmaktadır ancak rejeneratif endodontik tedavilerde apikal bölgede tıkaçlama sağlamanın yanında kök gelişiminin devam etmesi, dentin duvarlarının kalınlaşması ve apikal kapanma sağlanabilmektedir. Bu tedavi yaklaşımıyla ilgili daha fazla çalışma yapılması ve uzun dönem sonuçların ortaya konulmasına ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: mineral trioksit agregat, nekrotik immature daimi diş, rejeneratif endodonti

P-523**Regenerative Endodontic Treatment of a Traumatized Immature Permanent Tooth***Esra Özgöçmen, Tuğba Yiğit*

Uşak University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Uşak

Purpose: The root development and apical closure is completed approximately three years after the tooth eruption, but pulpitis may occur in immature permanent teeth due to caries and trauma. Regenerative endodontic treatments applied for teeth having incomplete root development and necrotic pulp have become very popular as they make it easier to understand the problems encountered during conventional endodontic treatment. In this case, by using regenerative endodontic treatment, the aim is to regenerate the immature tooth No.21 with pulpal necrosis which was developed due to a trauma occurred 3 years ago.

Case: A 9-year-old pediatric patient who was admitted to the Department of Pedodontics in Faculty of Dentistry, Uşak University was examined. During the routine examination, greyish color change was observed in the tooth no.21. Vitality test was performed, the result was negative. In the first session, pulp chamber of the tooth was removed and 10 ml of EDTA, then 10 ml of distilled water and finally 20 ml of NaOCl were irrigated without instrumentation. Lentulo and calcium hydroxide were placed in the root canal and it was temporarily restored with glass-ionomer cement. In the second session, 20 ml EDTA was irrigated, and the root canal was bled by using K-file No.15 by 2 mm over the apex. It was waited for 15 minutes ending coagulation, and 3-4 mm thick MTA was inserted up to the enamel cement level. Permanent dental restoration was performed 1 week later by using composite. Clinical controls of the patient continue.

Result: Conventional endodontic treatments have various difficulties in irreversible pulp pathologies of permanent teeth. However, regenerative endodontic treatments ensure continuing of root development, thickening of dentin walls and apical closure and the blocking in the apical region. Further studies on this treatment approach should be made and long-term results should be observed.

Keywords: mineral trioxide aggregate, necrotic immature permanent teeth, regenerative endodontics

P-524**Mandibulada Travmatik Kemik Kisti: Bir Olgu Raporu**

Rıdvan Güler¹, Bekir İlyas¹, Kamil Serkan Ağaçayak¹, Belgiza Aslanova²

¹Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağzı Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Diyarbakır

²Serbest Diş Hekimi, Diyarbakır

Giriş: Travmatik kemik kisti, literatürde iyi huylu, epitelial sınırlanmayan ve çeşitli terimler adı altında tanımlanan bir terimdir. Lezyon vücudun uzun kemiklerinde görülür. Travmatik kemik kisti, nadir görülen bir lezyon olup, kistik epitelleri olmamasından dolayı "psudokist" kategorisine girerler. Çoğunlukla mandibula korpusunda, kanin-molar dişler arası bölgede lokalizedir. Etiyolojisi tam olarak bilinmeyen, benign karakterli bir lezyondur. Klinik olarak lezyonlar asemptomatik olup, sıklıkla radyolojik incelemelerde tesadüfen rastlanan, yuvarlak, uniloküler, radyolüsent alanlardır. Bu olgu sunumunda; alt çenede, rutin panoramik radyografi ile tespit edilmiş bir travmatik kemik kisti ve tedavisi rapor edilmiştir.

Olgu: 17 yaşında erkek hasta rutin dental tedavileri için fakültemize başvurdu. Hasta sistemik olarak sağlıklı görüldü. Yapılan radyolojik muayenede sol mandibula premolar- molar bölgede sınırları belirgin olmayan uniloküler radyolüsent alan izlenmiştir. Hastanın intraoral muayenesinde herhangi bir ekspansiyon izlenmedi. Lezyon asemptomatiktir. Hastadan alınan anamnezde geçmişte bu bölgeye travma aldığı öğrenildi. Dental muayenede 35 nolu dişe daha önce kanal tedavisi yapıldığı 34 ve 36 nolu dişlerin ise devital olduğu görüldü. Hastaya ilk olarak 34 ve 36 nolu dişlerine kanal tedavisi yapıldı. Lokal anestezi altında opere edildi. Cerrahi işlem sırasında sadece kistik sıvı gelmiş olup edings yoktu. Kavite kürete edilip yara bölgesi primer kapatıldı.

Sonuç: Travmatik kemik kisti etiyolojisi net olarak bilinmemekte ve her zaman travma kaynaklı olmayabilirler. Travmatik kemik kistinin ayırıcı tanısı, cerrahi işlemler ve doğru tedavi için önemlidir. Ayrıca, bu lezyonların tedavisi diğer kistlere göre daha basittir.

Anahtar Kelimeler: Travmatik kemik kisti, Mandibula, Psudokist

P-524**Traumatic Bone Cyst of Mandible: A Case Report**

Rıdvan Güler¹, Bekir İlyas¹, Kamil Serkan Ağaçayak¹, Belgiza Aslanova²

¹Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Diyarbakır

²Clinicians, Diyarbakır

Objective: The traumatic bone cyst is a benign nonepithelial lined lesion has been described in the maxillo facial under various terms. The traumatic bone cyst is most frequently seen in the long bones. The traumatic bone cyst, an uncommon lesion of the jaws, belongs to the category of 'pseudocyst' owing to its lack of a lining epithelial membrane. Majority of them are located in the mandibular body between the canine and third molar. Clinically, the lesion is asymptomatic and is often accidentally discovered on routine radiological examination usually as an unilocular radiolucent area with a "scalloping effect". In this paper, we discuss a mandibular TBC that was diagnosed during routine panoramic examination and we present its treatment.

Case: A 17-year-old male patient was referred to our faculty for routine dental treatment. Radiographic examination revealed a lined, unilocular radiolucent area between the canine and the first molar region on the left side of the mandible. The molar and the first and second premolar teeth were devital and painless. Intraoral examination of the patient was not observed. The lesion was asymptomatic. History was learned that trauma. The patient was first treated for root teeth 34 and 36. He was operated under local anesthesia. The walls were curetted to induce. Incision sites were closed primary.

Conclusion: As the etiology of traumatic bone cyst is unknown and it is not always trauma. The differential diagnosis of traumatic bone cyst is important to provide surgical procedures and definitive treatment. Moreover, the treatment of these lesions are simple compared to other cyst.

Keywords: Traumatic bone cyst, Mandible, Pseudocyst

P-525**Multiple Gömülü Daimi Kesici Diş: 2 Olgu Sunumu***Gözde Cumhuri, Barış Karabulut*

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Birden fazla daimi dişin gömük kaldığı vakalar genellikle sendrom, metabolik ve hormonal bozukluklarla ilişkilidir. Buna rağmen bazı vakalarda gömülü dişler herhangi bir sendromla ilişkili olmayabilir. Erüpsiyon sırasında daimi dişler sorunsuz şekilde sürece ve süt dişlerinin yerlerini alacaktır. Ancak bazı durumlarda çeşitli nedenlerle dişlerin gömülü kaldığı vakalar bildirilmiştir. Bu dişlerin çoğu sürme yolundan sapmış veya açılı şekilde konularak potansiyel sürme yollarını kaybederler. Böyle dişler gömük diş olarak adlandırılır. Dişlerin retansiyonu veya gömülü kalması sürme bozukluklarında en yaygın görülen gelişimsel hastalıktır. Tek dişin gömülü kaldığı durumlar sıklıkla gözlenen bir bulgudur. Bununla birlikte, bazı sendromlar veya sistemik bozukluklarla ilişkili olmadığı halde, birden fazla dişin gömülü kalması nadir görülen bir bulgudur. Bu çalışmada amacımız birden fazla dişin gömülü kalan 2 vakanın teşhis ve tedavi seçeneklerini ortaya koymaktır.

Olgu 1: 11 yaşında erkek hasta üst sağ anterior dişlerinin sürmesindeki bozukluk nedeniyle kliniğimize başvurdu. Ağız içi muayenesinde edings sağ 11, 12, 13 numaralı dişlerin eksikliği nedeniyle alınan radyografide bu dişlerin gömülü kaldığı tespit edilmiştir. Kemik trabekülleri ve densitenin normal olduğu izlenmiştir ve kistik değişimler bulunmamıştır. **Olgu 2:** 8 yaşında erkek hasta üst sağ anterior dişlerindeki sürme bozukluğu sebebiyle kliniğimize başvurdu. Radyografide çoklu daimi gömülü diş bulundu, alınan medikal ve ailesel geçmişinde herhangi bir sendrom bulunamadı. Yapılan ağız içi muayenesinde edings sağ üst kesici dişlerin gömülü olduğu tespit edildi. Her iki vakada da cerrahi ve ortodonti konsültasyonları sonrasında dişlerin sürdürülmesine karar verildi. Hastaların klinik ve radyografik takipleri devam etmektedir.

Sonuç: Birden fazla gömülü dişin görüldüğü vakaların tedavisi multidisipliner bir yaklaşım gerektirir. Bu tür vakalarda erken teşhis prognoz açısından son derece önemlidir. Tedavi kararı verilirken hastaların yaşı, dişlerin gelişim zamanı ve pozisyonları dikate alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: gömülü diş, sendrom, sürme**P-525****Multiple Impacted Permanent Teeth: 2 Case Report***Gözde Cumhuri, Barış Karabulut*

University of Health Sciences Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, İstanbul

Aim: Multiple impacted permanent teeth are usually related to syndromes, metabolic and hormonal disorders. However, in some cases, impaction of multiple teeth is not associated with any syndrome. Unerupted teeth are deviated or angulated aberrantly and eventually lose their potential to erupt eding referred to as impacted teeth. Retention of teeth or impaction is one of the most common developmental dental defects seen among the eruption disorders. Impaction involving a single tooth is a commonly observable finding. However, impaction of multiple teeth is an uncommon finding unless associated with some syndromes or systemic disorders. In this presentaion our goal is to reveal diagnosis and treatment options of multiple impacted teeth in 2 cases.

Case 1: 11 year old male patient referred to our clinic with respect to the failure of eruption of the upper right anterior teeth. Intraoral examination revealed 51, 52, 53 were edi present. Based on panoramic radiographic examinations, multiple impacted permanent teeth were found. There were no cystic changes and the jaw bones showed normal trabecular pattern and density. **Case 2:** 8 year old male patient referred to our clinic with respect to the failure of eruption of the upper right anterior teeth. Radiographs revealed multiple impacted permanent teeth, though medical and family history along with physical examination was not suggestive of any syndromes. Intraoral examination showed maxillary right incisor teeth were unerupted. In both cases after consultation it was decided to erupt impacted teeth with surgery and orthodontics. The periodic follow-up continues.

Results: Multiple impacted teeth cases require multidisciplinary approach. Early diagnosis becomes very important for good prognosis. Patient's age, position and development of teeth are important factors during treatment planning.

Keywords: impacted teeth, syndrome, eruption

P-526

Yüksek Çürük Aktivitesine Sahip Hastalarda Dental Yaklaşım: Bir Olgu Sunumu*Betül Kübra Kurucu, Eda Güler*

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Samsun

Amaç: Diş çürüğü kontrol edilebilir bir hastalıktır ve bunun için ilk basamak “ çürük risk faktörlerinin “ saptanmasıdır. Hastalığın klinik belirtisinden önce risk faktörlerinin saptanması ile hastalığın tekrarlama riski önlenecek ve yüksek çürük riskli bireylerde uygulanacak koruyucu uygulamalarla ağız diş sağlığı korunacaktır. Bu olgu sunumunun amacı kliniğimize başvuran çürük aktivitesi yüksek hastada diş çürüğü risk faktörlerini belirlemek ve tedavi yaklaşımını anlatmaktır.

Yöntem: 17 yaşındaki kadın hasta çok sayıda çürük dişleri olması şikayeti ile Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalına başvurdu. Hastadan alınan tıbbi anamnez sonucunda herhangi bir sistemik hastalığı olmadığı ve hastanın düzenli olarak ilaç kullanmadığı öğrenildi. Hastanın klinik ve radyolojik muayenesi yapıldı. Hastanın iki ay önce ortodontik braketlerinin söküldüğü öğrenildi. Hastanın mevcut çürük, dolgulu ve çekilmiş dişlerinin sayısı toplanarak DMFT indeksi değerlendirildi. Hastanın oral hijyeni ve dişler üzerindeki plak mevcudiyeti Silness Løe plak indeksine göre incelendi. Hastanın beslenme alışkanlıkları (şekerli çay, kahve dahil günlük şekerli gıda, asitli, karbonatlı gazlı içecek tüketim sıklığı, zamanı vb.) değerlendirildi. Ağız florasında yoğunluğun saptanması amacıyla Streptococcus mutans ve Lakto basil sayısı (CRT Bacteria, Ivoclar, Vivadent) belirlendi. Uyarılmış tükürük akış miktarını belirlemek için tükürük toplandı. Hastaya ilk seansta ağız hijyen eğitimi verildi. Dişlerini florür içeren diş macunu ile fırçalaması ve ksilitol içeren sakız çiğnemesi önerildi. Diyet önerilerinde bulunuldu. Hastanın faz 1 periodontal tedavisi yapıldıktan sonra çürük dişlerin restorasyonu tamamlandı. Hasta kontrol randevularına çağrıldı.

Bulgular: Hastanın yapılan değerlendirmeler sonunda yüksek çürük risk grubunda olduğu, S. mutans ve laktobasil sayılarının yüksek olduğu (>105cfu), uyarılmış tükürük miktarının az olduğu görüldü. (0,46ml/dk).

Sonuç: Çürük risk gruplarında, tedavi uygulamalarının yanı sıra hastalığın kontrol altına alınması hedeflenmelidir. Çürük sayısı artışının önlenmesi için, yüksek risk grubundaki çürük geliştiren hastaların belirlenmesi, neden olan risk faktörlerinin elimine edilmesi ve kişiye özgü koruyucu uygulama programlarına yönlendirilmesi hedeflenmelidir. Tekrarlayan restorasyon döngüsüne girmek için restorasyon kararı koruyucu uygulamalarla birlikte verilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Çürük, çürük riski, DMFT

P-526

Dental Approach in Patients with High Caries Activity: A Case Report*Betül Kübra Kurucu, Eda Güler*

Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Samsun

Aim: Tooth decay is a disease that can be controlled and the first step edings is to determine “decay risk factors”. By determining the risk factors before the clinical symptoms of the disease, the risk of recurrence of the disease will be prevented and oral and dental health will be maintained with the protective applications to be applied in the patients with high decay risk. The aim of this case report is to determine the tooth decay risk factors in the patient who applied to our clinic and to explain the treatment approach.

Maternal-Method: A 17-year-old female patient was admitted to the Department of Restorative Dentistry of the Faculty of Ondokuz Mayıs University with the complaint of having many decayed teeth. It was learned that the patient did’nt have any systemic disease and the patient did’nt use medication regularly as a result of medical anamnesis taken from the patient. The number of decayed, filled and missing teeth was collected and thus DMFT index was evaluated. Oral hygiene of the patient and plaque presence on the teeth were examined according to Silness-Løe plaque index. The eding habits of the patient were evaluated. Streptococcus mutans and lactose bacilli number for determining oral flora was determined through (CRT Bacteria, Ivoclar, Vivadent). Oral hygiene training was given to the patient in the first session. After the phase 1 periodontal treatment of the patient was carried out, the restoration of the decayed teeth was completed.

Conclusion: It should be aimed to control the disease as well as treatment applications in decay risk groups. In order to prevent the increase in the number of decay, it should be aimed to identify the patients who develop decay in the high risk group, eliminate the risk factors that cause them and direct them to specific protective application programs.

Keywords: Caries, DMFT, risk of caries

P-527

Dört Farklı Vakada Kemik İçi Defektlerin Tedavisi: Olgu Sunumu*Tuğba Kavalcı, Başak Şeker, Melike Demirayak Akdemir*

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Eskişehir

Giriş: Periodontitis kemik kaybı ile karakterize periodonsiyumun iltihabi hastalığıdır. Bazı periodontitis vakalarında kemik yıkımı vertikal olarak seyretmektedir. Bu yıkımlar kemik içi defekt olarak adlandırılmaktadır. Bu vaka serisinde kemik içi defekti bulunan dört farklı hastanın tedavileri ve altı aylık takip sonuçlarını sunmayı amaçladık.

Materyal ve Method: Çalışmaya dahil ettiğimiz tüm hastalarımızın klinik kanama indeksi ve plak indeksleri alınmış ve radyografik ölçümleri yapılmıştır. 45 yaşındaki erkek hastanın 22 numaralı çevresel defekti bulunan dişinde üç bölgede 13 mm vertikal kemik kaybı ve vertikal mobilitesi saptanmıştır. 39 yaşındaki erkek hastanın tek duvarlı defekti bulunan 21 numaralı dişinin üç bölgesinde 11 mm kemik kaybı saptanmıştır. 52 yaşındaki kadın hastada ise mesiopalatinalinde 9.5 mm kemik kaybı bulunan 11 numaralı dişinde derece 2 mobilite olduğu ve iki duvarlı defektinin olduğu belirlenmiştir. 46 numaralı dişinde üç duvarlı defekti bulunan 53 yaşındaki erkek hastanın dişinin distalinde 7.5 mm kemik kaybı ölçülmüştür. Faz 1 tedavilerinin ardından ilk üç hastamıza 1cc allograft (Bego Germany©) ve trombositten zengin fibrin (TZF) (2700rpm, 12dk, camtüp) kombinasyonu kullanılarak flep operasyonu yapılmıştır. Son hastada ise sadece TZF uygulayarak flep operasyonu tamamlanmıştır.

Sonuç: Altıncı aydaki konik ışınli bilgisayarlı tomografi ölçümlerinde allograft uygulanan hastalarda sırasıyla ilk vakamızda mezialde 9 mm, distalde 6 mm, ikinci vakada her bölgede 8 mm, üçüncü vakada ise mesiopalatinalde 7.5 mm kemik kazancı saptanmıştır. Sadece TZF uygulanan hastada ise 3 mm kemik kazancı ölçülmüştür. Tüm hastalarımızda 6. ay kontrollerinde kanama ve plak indeks skorlarının düştüğü gözlemlenmiştir.

Tartışma: Kemik içi defektlerin tedavilerinde flep cerrahisine ek olarak farklı materyaller uygulanabilmektedir. Çalışmamızda materyal seçimini yaparken dişin lokalizasyonu, defektin derinliği, bulunduğu bölge ve sayısını göz önünde bulundurduk. TZF ve allograft kombinasyonunun tek başına TZF ye göre daha üstün olduğunu gözlemledik. Ancak sonuçların defektin koşullarına bağlı olabileceği de göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: allograft, defekt, kemik

P-527

Therapy of Intrabony Defects of Four Different Cases: Case Report*Tuğba Kavalcı, Başak Şeker, Melike Demirayak Akdemir*

Osmangazi University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Eskişehir

Background: Periodontitis is an inflammatory disease of the periodontium characterized by bone loss. In some periodontitis cases, bone destruction progresses vertically. These demolitions are called as intrabony defects. In this case series, we aimed to present the treatment and six-month follow-up results of four different patients with intrabony defect.

Materials-Methods: Radiographic measurements were assigned for each patient. A 45-year-old male patient's upper lateral tooth had vertical mobility and 13mm vertical bone loss in three regions. A 39-year-old male patient's single-wall defected upper central tooth had 11mm bone loss in three regions. A 52-year-old female patient's upper central tooth had grade 2 mobility and two-walled defect with 9.5mm bone loss on mesiopalatinal side. A 53-year-old male patient with three-walled defected mandibular molar tooth was measured to have 7.5mm bone loss in distal side. Following phase-1 treatments, flap operations were performed in the first three patients applying a combination of 1cc allograft (Bego-Germany©) and platelet-rich-fibrin (PRF) (2700rpm, 12min, glass-tube). In the last patient, flap operation was completed by applying only PRF.

Results: In the sixth month conical beam computed tomography measurements of the bone gain were 9mm in the mesial, 6mm in the distal region in the first case, 8mm in all regions in the second case and 7.5mm in the mesopalatinal region in the third case, respectively. 3mm bone gain was measured in the fourth patient.

Conclusion: In addition to flap surgery, different materials can be applied in the treatment of intrabony defects. In our study, we have considered the localization of the tooth, the depth, the region and the number of the defect, while choosing the material. We observed that the combination of PRF and allograft was superior to PRF alone. However, it should be taken into consideration that the results may depend on the conditions of the defect.

Keywords: allograft, bone, defect

P-528**Messerann Kiti Kullanılarak Kırık Kök Kanal Aletinin Çıkarılması: Olgu Sunumu**

Hüseyin Gündüz, Esin Özlek

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Van

Amaç: Bu vaka raporunun amacı kök kanal tedavisinin komplikasyonlarından olan ve başarısını olumsuz etkileyen, kök kanalında kırılan eğenin Messerann kiti kullanılarak çıkartılmasını değerlendirmektir.

Olgu: 37 yaşında bir kadın hasta sağ üst birinci molar dişinde ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Alınan anamnezde hastanın 2 ay önce çiğneme sırasında ağrı nedeniyle diş hekimine başvurduğu ve kök kanal tedavisine başlanıldığı daha sonra kliniğimize sevk edildiği öğrenilmiştir. Hastanın klinik muayenesinde, dişte geçici restorasyon olduğu ve dişin palpasyon ve perküsyonunda pozitif cevap gözlenmiştir. Radyografik muayenede ise meziobukkal kanalın servikal üçlüsünden orta üçlüsüne uzanan radyopak bir cisim olduğu izlenmiştir. Geçici dolgu kaldırılmış meziobukkal kökte kırık eğe tespit edilmiştir. Kırık eğe Messerann Kitinin (Micromega, Besancon, Fransa) trepan frezi ve ekstraktörü kullanılarak çıkarılmıştır. Kök kanalları crown down tekniği ile temizleme ve şekillendirmesi tamamlandıktan sonra, tek kon yöntemiyle gütta perka ile doldurulmuştur.

Sonuç: Kırık aletin kök kanal içerisindeki pozisyonunun uygun olması, çıkartılmasında doğru ekipman seçimi ve hekim tecrübesi ile bu tür komplikasyonların üstesinden gelinerek başarılı kanal tedavileri yapılabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Alet çıkartılması, kırık kanal aleti, Messerann kit

P-528**Removal of the Fractured Root Canal Instrument Using Messerann Kit: Case Report**

Hüseyin Gündüz, Esin Özlek

Van Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Van

Objective: The aim of this case report is to evaluate the removal of the file using the Messerann Kit, which is one of the complications of root canal treatment and which adversely affects its success.

Case: A 37-year-old female patient was admitted to our clinic with the complaint of pain in the right upper first molar tooth. In the anamnesis, it was learned that the patient applied to the dentist because of the pain during chewing and the root canal treatment was started 2 months ago and then she was referred to our clinic. Clinical examination revealed temporary restoration of the tooth and a positive response in the palpation and percussion of the tooth. Radiographic examination revealed a radiopaque body extending from the cervical triad of the mesiobuccal canal to the middle triple. Temporary filling removed broken files in the mesiobukkal root was detected. The fracture file was removed using the trepan drill and extractor of the Messerann Kit (Micromega, Besancon, France). The root canals were filled with gutta-percha a single cone method after cleaning and shaping with the crown down technique.

Conclusion: Successful canal treatments can be made by eliminating such complications with the appropriate position of the broken instrument in the root canal, selection of the right equipment in the removal and the experience of the physician.

Keywords: Fractured instrument, instrument retrieval, Messerann kit

P-529**Karışık Dişlenme Döneminde Hareketli Apareylerin Kullanımı***Sevda Yetkin, Ecem İpek, Ali Menteş*

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi , Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Hareketli yer tutucular, süt dişlerinin erken kaybından hemen sonra ortaya çıkan çekim boşluğunu, ilerde sürecektir olan daimi diş için korumak amacıyla yapılan, akril ve kroşe sisteminden oluşan, çok diş eksikliğinde uygulanan pasif apareylerdir. Ağız içi hareketli apareyler, sabit apareylerden farklı olarak istenildiği zaman takılıp çıkarılan ve özellikle karışık dişlenme dönemi tedavilerinde kullanılan apareyler arasındadır. Çocuğun iyi koopere olması durumunda alttaki diş germi stimule etmesi, kolay ve ucuz olması gibi avantajları vardır. Hareketli apareyler yer tutucu olarak kullanılmalarının dışında açık kapanışların ve çapraz kapanışların düzeltilmesi, üst çene genişletmesi gibi interseptif ortodontide minör diş hareketleri için de kullanılmaktadır. Bu çalışmada kliniğimize başvuran karışık dişlenme dönemindeki çocuk hastalarda minör diş hareketlerinin uygulandığı vakalar sunulmuştur.

Metod: Bu çalışmaya Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti kliniğine başvuran, yaşları 8 ile 12 arasında olan, 7 kız, 6 erkek toplam 13 çocuk hasta dahil edildi. Bu hastalardan 5 tanesinde ön çapraz kapanış ilişkisi tespit edildi. 4 hastada arka çapraz kapanış ilişkisi, 1 hastada parmak emme, 1 hastada dil itimi, 2 hastada 1.büyük azı ektopik sürmesi, 1 hastada konjenital lateral eksikliği, 3 hastada daimi santral diş sürememesi tespit edilmiştir. Bazı hastalarda birden fazla ortodontik bozukluk görülmüştür.

Bulgular: 5 adet C zemberekli, 4 adet Z zemberekli, 1 adet T zemberekli, 4 adet vidalı ve 2 adet paravanalı hareketli apareyler kullanılmıştır. Bütün hastalar ayda bir kontrole çağırılmıştır. Tüm tedaviler 6 ay içinde sonlandırılmıştır. Daha sonra çocuklar yer tutucu maksadıyla pasif olarak apareyleri kullanmaya devam etmişlerdir.

Sonuç: Hareketli apareyler üst çenedeki hafif ve orta dereceli çok sayıda malokluzyonu özellikle büyüyen hastaların alt dental arklarında minimal malokluzyon problemi olduğu durumlarda, tedavi etmek için kullanılabilir. Ayrıca, derin kapanışın azaltılması, ektopik sürmenin önlenmesi ve ek ankraj sağlanması için de oldukça kullanışlıdır. Daha sonra, aktif diş hareketi tamamlandığında, sabit ortodontik tedaviye geçmeden önce yer tutucu görevi görebilirler.

Anahtar Kelimeler: Hareketli Apareyler, Malokluzyon, Karma Dişlenme

P-529**The Use of Removable Appliances During Mixed Dentition***Sevda Yetkin, Ecem İpek, Ali Menteş*

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul

Aim: Removable appliances are passive appliances applied in case of early multiple primary teeth loss, and consist of acryl and clamp system designed to protect space for the erupting permanent tooth. These appliances is used in mixed dentition prior primarily to fixed appliances. If the child is cooperative, it has the advantage of being easy to use, inexpensive and stimulating the eruption of the germ underneath. Removable appliances are also used for minor tooth movements in interceptive orthodontics, such as correction of openbite, crossbite and expansion of the upper jaw. In this study, we present the usage of such appliances in cases of minor tooth movements in the mixed dentition.

Method: Thirteen children, 7 girls and 6 boys, aged between 8 and 12 years, who were admitted to Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, were included in the study. Five of these patients had an anterior crossbite. Posterior crossbite was found in 4, finger sucking in 1, tongue thrusting in 1, ectopic eruption in 2, missing congenital lateral in 1 and unerupted permanent central incisor in 3 patients. Some patients had more than one malocclusion problems.

Results: Five appliances had C-springs, four had Z-springs, one had T-spring, four had screws. All patients were called for a monthly recall. All treatments were terminated within 6 months. Later, the children used same appliances as space maintainers.

Conclusion: Removable appliances can be used to treat a large number of mild and moderate malocclusions in the upper jaw, especially in cases of minimal malocclusion problems in the lower dental arches of growing patients. They are also useful for reduction of overbite, preventing ectopic eruption and the provision of additional anchorage. Then, when the active tooth movement is completed, they can act as space-retainers.

Keywords: Removable Appliance, Malocclusion, Mixed Dentition

P-530**Farklı Dental Porselen Sistemlerinin Renk Değişimlerinin Araştırılması***Mehmet Çagatay Ulucan, Giray Bolayır, Melek Kılıç*

Cumhuriyet Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı , Sivas

Bu çalışmada, günümüzde kullanılan dört farklı porselen sisteminin (düşük ısı feldspatik, monolitik zirkonya, lityum disilikat cam seramik ve lösit cam seramik), farklı yüzey işlemleri (overglaze ve mekanik cila) uygulanması sonucu doğal mine karşısındaki renk değişimlerinin incelenmesi amaçlandı. Tüm porselen grupları, overglaze işlemi uygulanan ve mekanik cila uygulanan iki alt gruba ayrıldı. Bu alt gruplar 8'er porselen örneği içermektedir. Örnekler, 9 mm çapında ve 3 mm yüksekliğinde daire tabanlı silindirik olarak hazırlandı. Toplam 64 adet porselen örneğinin karşıtı olarak kullanılmak üzere ortodontik veya periodontal endikasyonlar sebebiyle çekilmiş, doku kaybına uğramamış, çürük ve dolgu bulunmayan 64 adet premolar ve kanin diş hazırlandı. Örnekler, çiğneme simülöründe (SD Mechatronik Chewing Simulator CS-4.8), 50 N çiğneme kuvveti altında, 1 Hz frekansta, 600.000 çiğneme siklusu ve 10.000 adet 5-55 °C arasında termal siklus uygulandı. Renk değerleri için spektrofotometre (Vita Easyshade Advance / Almanya) kullanıldı. Tüm porselenlerin ΔE değerleri istatistiksel olarak anlamlı farklılığa sahip olup ($p < 0,05$), glazeli grupların renk değişim (ΔE) değerleri mekanik gruplara göre fazla olduğu görüldü. Sonuç; Tüm glazeli grupların, mekanik cilalı gruplara göre daha fazla renk değişimine sahip olduğu gözlemlendi

Anahtar Kelimeler: Glaze, Lityum disilikat, Lösit, Renk Stabilitesi, Optik Profilometre, Zirkonya**P-530****Investigation of the Color Changes of Different Dental Porcelain***Mehmet Çagatay Ulucan, Giray Bolayır, Melek Kılıç*

Cumhuriyet University Faculty of Dentistry Department of Prosthodontics, Sivas

The aim of this study was to compare the color changes of four type of ceramics (low-fusing feldspathic, monolithic zirconia, lithium disilicate glass and leucite glass ceramic) with different surface treatments (glazed and polished) against enamel. All dental porcelain group included 8 sample of glazed and 8 sample of polished porcelain. This specimens shape was 9 mm diameter circle based cylindrical with 3 mm height. 64 cavity and filling free premolars and canine teeth, which were removed due to orthodontic or periodontal indications, were prepared to use as antagonist. Specimens were mechanically loaded in dual-axis chewing Simulator and subjected to 600.000 cycles of 50N masticating force each at a frequency of 1 Hz and 10.000 thermal cycles of 5-55 °C. spectrophotometer (Vita Easyshade Advance / Germany) was used for color measurements of porcelain samples ΔE changes of all ceramic groups were found statistically significant. ($p < 0,05$) Between glazed and polished group; glazed groups showed the more color change. Conclusion: At the end of the study, the color shift in glazed groups was more than polished groups.

Keywords: Glazed, Color Stability, Lithium disilicate, Leucite, Optical Profilometer, Zirconia

P-531**Aşırı Kron Harabiyeti Olan 43 Numaralı Dişin Ekstrüze Edilmesi Ve Kron İle Restorasyonu***Mehmet Emekli, Tahir Karaman*

Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Elazığ

Aşırı kron harabiyetine uğramış dişlerin protetik tedaviye hazır hale getirilip restore edilebilmesi için çeşitli yöntemler bulunmaktadır. Periodontal cerrahi işlemlerle (gingivektomi vs.) kron boyu uzatılarak ferrule etkisi elde edilebilir ve protetik restorasyon yapılabilir. Estetik, hastanın genel sağlık durumu ve diş sert doku kayıp miktarı periodontal cerrahiye izin vermediği durumlarda ferrule etkisi elde edebilmek için dişin ekstrüzyonu diğer bir tedavi seçeneğidir.

42 yaşındaki erkek hasta kliniğimize iş kazası nedeniyle kırılan 43 numaralı dişinin restorasyonu için başvurdu. Dişteki kırık hatının periodontal cerrahi ile açığa çıkarılmayacak seviyede olduğu tespit edilmiştir. Dişe kanal tedavisi uygulanmış ve prefabrik post yerleştirilmiştir. Dişin bukkal ve lingual yüzeyine kompozit kullanılarak ortodontik braket yerleştirilmiştir. 44-42-41-31 numaralı dişlerin bukkal ve lingual yüzeylerine adeziv fiber şerit yerleştirilmiştir. Bukkal ve lingualdeki braketlere geçirilen elastik, adeziv fiber şeritin üstünden geçirilerek diş ekstrüzyon kuvveti verilmiştir. Haftada bir elastik yenilenmiştir ve 4 hafta sonrasında 2-3 mm lik ferrule etkisi elde edilmiştir. Protetik restorasyonu metal altyapılı porselen ile sağlanmıştır. Ayrıca hastanın hasar görmüş 11-12-13-14-15-16 numaralı dişleri de metal alt yapı porselen ile restore edilmiştir. Okluzyon düzenlemesinde 43 numarada lateral hareketlerdeki temans kesilmiştir. Oral hijyen eğitimi verilmiştir ve 3 ay sonrasında kontrolleri yapılmıştır.

Kron harabiyeti olan dişlerin restore edilebilmesi için ekstrüzyon işlemi, kron restorasyonlarının tutuculuğu için uygun ferrule etkisi sağlamamıza yardımcı olmaktadır. Ayrıca periodontal cerrahi işlemlere göre komplikasyonunun daha düşük olması, hasta konforunun daha iyi olması ve daha estetik sonuç elde etmemiz avantajlarıdır. Dezavantajı ise 3-4 haftalık bekleme süresidir. Hastanın 3 aylık kontrolünde herhangi bir sıkıntıya rastlanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: ekstrüzyon, adeziv fiber şerit, ferrule, prefabrik post**P-531****Damage of the Tooth's Number 43, Treatment of Extrusion and Crown Restoration***Mehmet Emekli, Tahir Karaman*

Fırat University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry, Elazığ

There are several methods aksile restoration of extreme crowns of teeth, which are ready for prosthetic treatment. Periodontal surgical procedures can be used to extend the crown length and to obtain a ferrule effect. Aesthetic, the patient's general health status and the amount of tooth hard tissue loss periodontal surgery in order to obtain a ferrule effect in cases where the extrusion of the tooth is another treatment option.

A 42-year-old male patient was admitted to our clinic aksile restoration of tooth number 43, which was broken due to a work accident. It was determined that the fracture line of the tooth was not exposed by periodontal surgery. Endodontic treatment was applied and prefabricated post was placed. The orthodontic bracket was placed on the buccal and lingual surface of the tooth using a composite. Adhesive fiber ribbon was placed on the buccal and lingual surfaces of teeth 44-42-41-31. The elastic passed to the brackets in buccal and lingual is passed over the adhesive fiber ribbon and extruded to the tooth. The elastic was renewed once a week and after 4 weeks a 2-3 mm ferrule effect was obtained. Prosthetic restoration is provided by porcelain with metal infrastructure. In addition, the patient's damaged teeth 11-12-13-14-15-16 have been restored with porcelain with a metal base. In the occlusion arrangement, the contact in the lateral movements was cut at number 43. Oral hygiene training was given and controls were made 3 months later.

In order to restore crown damage, the extrusion process helps us to provide a suitable ferrule effect aksile retention of crown restorations. In addition, the complication rate is lower compared to periodontal surgical procedures, patient comfort is aksile and more aesthetic results are our advantages. The disadvantage is the waiting period of 3-4 weeks.

Keywords: extrusion, adhesive fiber ribbon, ferrule, prefabricated post

P-532

Dilin Lateralinde Likenoid Reaksiyona Sekonder Gelişen Kandida Enfeksiyonu*Esra Ece Çakmak¹, Seray Öztürk², Nejlan Eratam¹, M. Eray Kolsuz¹, Erdal Erdem², Kıvanç Kamburoğlu¹*¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Ankara²Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Amalgam restorasyonlar, posterior dişlerde en yaygın kullanılan restoratif materyallerden biridir. Ancak, içeriğinde bulunan civa ve metal tozları, aksile veya toksik reaksiyonlara neden olabilmektedir. Ağız içinde bulunan amalgam restorasyonların temas ettiği bölgelerde lezyonlara rastlanabilmektedir. Bu tip aksile reaksiyonlardan en sık görüleni oral likenoid reaksiyondur. Oral likenoid reaksiyon, oral liken planusa benzer özelliklere sahip bir lezyondur. Aynı zamanda Tip IV gecikmiş tip aşırı duyarlılık reaksiyonudur.

Olgu Sunumu: 54 yaşında, 20 senedir aksil tedavisi görmekte olan kadın hasta kliniğimize sol aksiler molar bölgede ağrı nedeniyle başvurmuştur. İntraoral muayenesinde dilin lateralinde hiperkeratotik alanlar tespit edilmiştir. Dilin lateralinden eksizyonel biyopsi alınmıştır. Alınan biyopside yüzeyde belirgin hiperkeratoz bulunan rete proliferasyonu ve yer yer retelerde incelmeler gösteren bazal tabaka hücrelerinde belirgin bir atipi izlenmemiştir. Bazal tabaka hücrelerinde yer yer hidrofik dejenerasyon dikkati çekmiştir. Epitel içerisinde lenfositik girişlerin olduğu incelenmiştir. Subepitelyal alanda belirgin lenfositik inflammatuar hücre infiltrasyonu dikkati çekmiştir. Yapılan pas boyamasında belirgin kandida hiflerinin varlığı izlenmiştir.

Sonuç: Bu vaka sunumunda, oral likenoid reaksiyona sekonder olarak gelişen candida enfeksiyonuna sahip olgu teşhis edilip tedavisi yapılmıştır. Ağız içerisinde oral likenoid reaksiyona neden olabilen amalgam restorasyonlar sökülerek yerine kompozit restorasyonlar yapılmıştır. Ayrıca oral nistatin kullanılarak sekonder geliştiği düşünülen kandida enfeksiyonu tedavi edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Likenoid Reaksiyon, Kandida Enfeksiyonu, Behçet

P-532

Candida Infection Secondary to Lichenoid Reaction in the Lateral Side of Tongue*Esra Ece Çakmak¹, Seray Öztürk², Nejlan Eratam¹, M. Eray Kolsuz¹, Erdal Erdem², Kıvanç Kamburoğlu¹*¹Ankara University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Radiology, Ankara²Ankara University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Aim: Amalgam restorations are one of the most widely used restorative materials in posterior teeth. However, mercury and metal powders in amalgam may cause allergic or toxic reactions. Lesions can be seen in the areas of contact with amalgam restorations in the mouth. The most common type of allergic reaction is oral lichenoid reaction. Oral lichenoid reaction is a lesion which has similar features to oral lichen planus. It is also type IV delayed type of hypersensitivity reaction.

Case: A 54-year-old woman who had been treated for 20 years with a diagnosis of Behcet admitted to our clinic with pain in the left maxillary molar region. Intraoral examination revealed hyperkeratotic areas on the lateral side of the tongue. Excisional biopsy was performed on the lateral side of the tongue. In the biopsy, there was no significant atypia in the basal layer cells showing thinning of the rete and rete proliferation with prominent hyperkeratosis on the surface. In the basal layer cells, hydropilic degeneration was observed in places. Lymphocytic infiltration in the epithelium was investigated. A prominent lymphohistiocytic inflammatory cell infiltration was noted in the subepithelial area. The presence of significant candida hyphae was observed in rust staining.

Results: In this case report, a case of candida infection secondary to oral lichenoid reaction was diagnosed and treated. Amalgam restorations which may cause oral lichenoid reaction in the mouth were changed with composite restoration. Candida infection which is thought to have developed secondary to oral lichenoid reaction was treated with oral nystatin.

Keywords: Lichenoid Reaction, Candida Infection, Behcet

P-533**Tıbbi Olarak Sorunlu ve Engelli Hastada Travmatik Diş Yaralanmalarının Tedavisi: Bir Olgu Sunumu***Fatma Dilara Baysan, Cansu Özşin Özler, Hamdi Cem Güngör*

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi , Pedodonti Anabilim Dalı, Ankara

Giriş/Amaç: Görme engeli, mental retardasyon ve epilepsi tanısı olan bir hastada görülen travmatik diş yaralanması sonrasında uygulanan tedavi yaklaşımı sunulmaktadır.

Olgu: Geçirdiği yaralanma sonrası 9,5 yaşında erkek hasta çocuk diş hekimliği kliniğine başvurdu. Yapılan klinik ve radyografik muayeneler sonucunda üst dudak ve üst çene ön bölge diş etinde gözlenen laserasyonlara ek olarak 11 ve 22 numaralı dişlerde sublüksasyon, 21 numaralı dişte 7 mm'den fazla intrüzyon ve mine-dentin kırığı olduğu belirlendi. 21 numaralı dişin cerrahi ekstrüzyon ile repozisyonu planlandı. Hastanın engelli olması ve yapılacak işlemlere uyum gösteremeyecek olması nedeniyle tedavisinin genel anestezi altında yapılmasına karar verildi. Preoperatif tetkiklerin tamamlanmasını takiben hasta 3 gün sonra genel anesteziye alındı. 21 numaralı dişin elevasyonu sırasında, kırılmış interdental kemik nedeniyle, 22 numaralı diş de ekstrüze oldu. 21 ve 22 numaralı dişler birlikte yarı-rijit olarak splintlendi. Ekstirpe edilen 21 ve 22 numaralı dişlere kanal içi medikament olarak kalsiyum hidroksit patı yerleştirildi. Mine-dentin kırığı olan 21 numaralı diş kompozit-rezin ile restore edildi ve yumuşak doku yaralanmaları suture edildi. Yapılan splint 4 hafta sonra söküldü. Alınan radyografda kök rezorpsiyonu görülen 21 numaralı dişin kök kanalına mineral trioksit agregata (MTA) bulanmış gutta perka kök ucunda sıkışma sağlanacak şekilde yerleştirildi. MTA ile apikal tıkaç tedavisinin ardından, 22 numaralı dişin kanal dolgusu sıcak gutta tekniği ile tamamlandı. Hasta, 21'inin yerinden olma ve şiddetli hareketliliği ile sonuçlanan başka bir yaralanma nedeniyle kliniğe tekrar başvurdu. Hastanın tıbbi durumu göz önüne alındığında, diş çekildi ve yara iyileşmesinden sonra 21 numaralı kuronunu içeren modifiye bir Nance apareyi yapıldı. Bir yıl sonra, 22 numaralı dişte kök rezorpsiyonu ve çevresindeki kemik dokusunda patolojik koşullar gözlenmedi. Hasta düzenli aralıklarla takip edilmektedir.

Sonuç: Tıbbi durum, kooperasyon düzeyi ve tekrarlayan yaralanmalar diş yaralanması olan çocuk hastalarda tedavi planı için belirleyicidir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk hasta, dental travma, epilepsi, görme engelli hasta, intrüzyon, mental retardasyon

P-533**Management of Traumatic Dental Injuries In Medically Compromised and Disabled Patient: A Case Report***Fatma Dilara Baysan, Cansu Özşin Özler, Hamdi Cem Güngör*

Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Ankara

Introduction/Aim: This case report presents the treatment approach following a traumatic dental injury in a patient with epilepsy, mental retardation and visual impairment.

Case Description: The patient was 9-year old boy who presented to the pediatric dentistry clinic after a dental injury. Clinical and radiographic examinations revealed subluxation of #11 and #22, intrusion and enamel-dentin fracture of #21 along with lacerations on upper lip and maxillary vestibular gingivae. Since the intrusion of the tooth was more than 7 mm, surgical extrusion was planned. Due to the patient's medical condition, a general anesthesia (GA) session was arranged, during which #21 was surgically extruded. Owing to the fractured interdental bone, #22 was also extruded as a complication. A semi-rigid splint was applied after repositioning. #21 and #22 were extirpated and calcium hydroxide dressings were placed into the root canals. Enamel-dentin fracture of #21 was restored with composite resin and soft tissue lacerations were sutured. The splint was removed 4 weeks later. Since the onset of root resorption on #21 was detected, a gutta-percha, covered with mineral-trioxide-aggregate (MTA) paste was placed into root canal to ensure tightness at the apex. Following the apical plug treatment with MTA, the canal filling of tooth # 22 was completed with the hot gutta technique. The patient re-admitted to the clinic due to another injury which resulted in displacement and severe mobility of #21. Considering the patient's medical condition, the tooth was extracted and a modified Nance appliance that incorporated the crown of #21 was fabricated after wound healing. After 1 year, no root resorption of #22 and pathological conditions in the surrounding bone tissue were observed. The patient continues to attend the clinic at regular intervals.

Conclusion: Medical status, cooperation level and recurrent injuries are the determinants of treatment plan in pediatric patients with dental injuries.

Keywords: Child patient, epilepsy, intrusion, mental retardation, traumatic dental injuries, visual impairment

P-534**İskeletsel Sınıf III İlişkiye Sahip Hastaya Hibrid Protez Yapılması: Olgu Sunumu***Ümmü Habibe Erdağ, Onur Şahin, Ayşegül Köroğlu, Kübra Güneş Arkaç*

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Zonguldak

Kliniğimize 3 yıl önce alt çene 4 implant üstü barlı protezinin retansiyon eksikliği şikayetiyle başvuran erkek hastada yapılan klinik ve radyolojik muayenede tam dişli maxilla karşısında alt çene 4 implant üstü HP-5 barlı protezinin mevcut olduğu görülmüştür. Hastanın ağız içi muayenesinde hastada balanslı okluzyon sağlanamayıp sadece 1. molarlarda okluzal temas olduğu görülmüştür. Sentrik okluzyon durumunda molar temasları sebebiyle sagittal eksen üzerinde frontal düzlemde rotasyon hareketinin olduğu ve buna bağlı olarak barın anterior kısmındaki hassas tutucunun sık sık deforme olduğu ve birkaç kez değiştirildiği hasta tarafından belirtilmiştir. Ayrıca yapılan radyolojik ve diagnostik muayenede anterior bölgedeki implantlarda rezorbsiyonların görülmesinden dolayı okluzal kuvvetlerin dengeli dağıtılabilmesi için yeni bir protez yapılmasına karar verilmiştir. Hastadan alınan ölçüler, vertikal ve horizontal çene ilişkilerinin kayıtlarıyla maksimum diş temasını sağlayabilecek toronto hibrit protez yapılmıştır. Hastamızın rutin 3.yıl kontrolü yapılmıştır ve radyografik ve klinik muayenede herhangi bir beklenmeyen semptom bulunamamıştır.

Anahtar Kelimeler: Hibrid Protez, Class III iskeletsel ilişki, İmplant Destekli Protez**P-534****Hybrid Prosthesis of a Skeletal Class III Relationship: Case Report***Ümmü Habibe Erdağ, Onur Şahin, Ayşegül Köroğlu, Kübra Güneş Arkaç*

Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry, Zonguldak

The clinical and radiological examination of a male patient who was admitted to our clinic with the complaint of retention of the mandibular 4 implant-supported bar prosthesis 3 years ago was observed to have prosthesis with 4 implants above the maxillary maxilla. In the patient's intraoral examination, the patient could not be balanced with occlusion and only occlusal contact was found in the 1st molars. In the case of centric occlusion, the patient noted that there was a rotational movement in the frontal plane on the sagittal axis due to molar contacts, and that the sensitive holder in the anterior part of the bar was frequently deformed and replaced several times. In addition, due to the presence of resorptions in the anterior region of the implants in the radiological and diagnostic examination, it was decided to make a new prosthesis in order to distribute the occlusal forces in a balanced manner. The patient's measurements, vertical and horizontal jaw relations with the records of the maximum tooth contact toronto hybrid prosthesis can be made. Routine 3.rd year follow-up was performed and no unexpected symptoms were found on radiographic and clinical examination.

Keywords: Hybrid Prosthesis, Skeletal Class III Relationship, Implant Supported Prosthesis

P-535**İlerlemiş Enflamatuar Kök Rezorpsiyonunun Mineral Trioksit Agregat İle Tedavisi: Bir Olgu Sunumu***Şeyma Öztürk, Beste Özgür*

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Ankara

Giris: Avülsiyon birçok oral dokuyu etkileyen karmaşık ve yaygın görülen bir yaralanmadır. Dişin replantasyonundan sonra karşılaşılan en ciddi komplikasyonlardan biri, eksternal enflamatuar kök rezorpsiyonudur (IERR) ve diş kaybına neden olabilecek şekilde kökte geri dönüşümsüz hasar oluşturabilen ilerleyici bir durum olarak tanımlanır. IERR, travmatik yaralanma sonrası oluşan pulpa nekrozu ve kök kanalının enfeksiyonu ile tetiklenebilir. Bu vaka raporunda, endodontik tedavi için geç başvurunun bir sonucu olarak IERR'den etkilenen replante edilmiş bir santral kesici dişin tedavi ile yönetimi açıklanmaktadır.

Vaka raporu: Sekiz yaşında bir erkek hasta, avülsiyon yaralanmasından 5 saat sonra çocuk diş hekimliği bölümüne başvurmuştur. Hasta başlangıçta başka bir diş hekimi tarafından görülmüş ve avülse olan maksiller sağ santral kesici diş replante edilerek rijit splint uygulanmıştır. Mevcut rijit splintin çıkarılarak, yarı-esnek bir splint uygulanmıştır. Hasta için 2 hafta sonra takip randevusu planlanmış, ancak randevuya gelinmemiştir. 5 ay sonra, tekrar bölümümüze sevk edilen hastanın radyografik bulguları, 11 numaralı dişin kökünde şiddetli eksternal enflamatuar kök rezorpsiyonu olduğunu göstermiştir. Rezorpsiyon sürecini durdurmak amacıyla, kemo-mekanik temizlemeden sonra kök kanalına kalsiyum hidroksit patı yerleştirilmiştir. 4 hafta sonra, mineral trioksit agregat (MTA) ile kök kanal sistemi doldurulmuştur. 3 ay sonra, periapikal radyografide periradiküler radyolüsenzinin küçüldüğü ve kök rezorpsiyonunun durduğu gözlenmiştir. 9 ay sonunda, dişte replasman rezorpsiyonu bulguları olmaksızın hastanın kontrol randevularına sorunsuz olarak devam edilmektedir.

Yorumlar: IERR'nin agresif doğasından dolayı, rezorptif sürecin sonuçlarından kaçınmak için düzenli kontroller oldukça önemlidir. Mevcut vakada, büyüme atılımı tamamlanana kadar travmaya uğramış dişlerin şiddetli kök rezorpsiyonundan korunması amacıyla, MTA'nın uygulanabilir bir tedavi seçeneği olduğu sonucuna varılabilir.

Anahtar Kelimeler: Avülsiyon, enflamatuar kök rezorpsiyonu, mineral trioksit agregat

P-535**Management of Progressive Inflammatory Root Resorption with Mineral Trioxide Aggregate: A Case Report***Şeyma Öztürk, Beste Özgür*

Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Paediatric Dentistry, Ankara

Introduction: Avulsion is a common and complex injury, affects multiple oral tissues. One of the most serious complications after tooth replantation is inflammatory external root resorption (IERR) and can be defined as a progressive condition that may irreversibly damage to the root structure leading to loss of the tooth. IERR can be triggered by pulp necrosis and infection of the root canal following a traumatic injury. This case report describes the management of a replanted central incisor affected by IERR as a result of late-referral for endodontic treatment.

Case Reports: An 8-year-old male patient was admitted to the Pediatric Dentistry Department 5 hours after an avulsion injury. The patient was initially seen by another dentist and replantation of the avulsed maxillary right central incisor was followed by rigid splint placement. Treatment consisted of removal of the existing splint and applying a semi-rigid splint. The patient was scheduled for a follow-up visit 2 weeks later but did not attend the appointment. 5 months later, the patient was referred to the department again and the radiographic findings revealed severe inflammatory external root resorption of tooth 11. In an attempt to arrest the resorption process, calcium hydroxide paste was placed into the root canal after chemo-mechanical cleaning. 4 weeks later, root canal system was obturated with mineral trioxide aggregate (MTA). At 3 months, periapical radiograph demonstrated narrowing of periradicular radiolucency and arresting of the root resorption. At 9 months, the patient was still attending uneventful recalls with no signs of replacement root resorption.

Comments: Due to the aggressive nature of IERR, regular follow-ups are essential to avoid consequences of the resorptive process. In the present case, it can be concluded that MTA is a viable treatment option in order to preserve traumatized teeth with severe root resorption until bone growth has been completed.

Keywords: Avulsion, inflammatory root resorption, mineral trioxide aggregate

P-536**Üst Anterior Daimi Dişlerde Travma Olgusu***Emine Akyıldız, Elif Şenay, Nurhan Özalp*

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Ankara

Giriş: Travmatik dental yaralanmalar çocukluk döneminin en yaygın problemlerinden biridir. Daimi dentisyonda özellikle üst anterior dişler en fazla travmaya uğramaktadır. Travma sonrası mobilite varlığında splintleme önerilmektedir ancak çapraşıklık olan olgularda splintlemede zorluklar yaşanabilmektedir. Bu olgu raporunda üst anterior bölgede trafik kazası sonucu oluşan travmatik dental yaralanmada tedavi yaklaşımının sunulması amaçlanmıştır.

Olgu: 11 yaşındaki kız hasta trafik kazası sonucu üst anterior bölgede travma şikayeti ile 1 saat içinde kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik muayenede 11 ve 21 nolu dişlerde hafif mobilite gözlemlendi. Yumuşak dokuda laserasyon mevcuttu. Radyografik muayenede herhangi bir bulgu veya kırık gözlemlenmedi. Yapılan vitalite testinde 11, 12, 21, 22 nolu dişler vital olarak kayıt edildi. Dişlerdeki mobilite sebebiyle misina ile splint uygulaması yapıldı. Anterior bölgedeki çapraşıklık sebebiyle 12, 22 nolu dişler splinte dahil edilememiş olup daimi kanin dişlere kadar uzatıldı. 15 gün sonra 1. kontrolde splint söküldü, laserasyonlar iyileşti. 11, 12, 22 nolu dişlerin vitalitesini koruduğu, 21 nolu dişte vitalite testine cevabın uzadığı tespit edildi. 1. ay kontrolünde 21 nolu dişin devital olduğu tespit edildi, kanal tedavisine başlandı. 2. ay kontrolünde 11 nolu dişin vitalitesini koruduğu, 12 ve 22 nolu dişlerin vitalite testine cevabının uzadığı tespit edildi. Hastanın klinik ve radyografik takibi ayda 1 olmak üzere devam etmektedir.

Sonuç: Daimi dişlerde travma sonrası erken dönemde vitalite testi damar sinir paketinin harabiyeti sonucu yanlış sonuçlar verebilmektedir. Travmaya uğramış dişlerin erken dönemde teşhisinde klinik, radyografik değerlendirmeler ve vitalite test sonuçları en önemli yaklaşımlardır.

Anahtar Kelimeler: Travma, Vitalite Testi, Splint**P-536****Traumatic Dental Injury of Permanent Maxillary Anterior Teeth: A Case Report***Emine Akyıldız, Elif Şenay, Nurhan Özalp*

Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Ankara

Aim: Traumatic dental injury is one of the most common problems during childhood. Especially maxillary anterior teeth are mostly traumatized in permanent dentition. Splinting is recommended in the existence of post-traumatic mobility. In this case report, it is aimed to present the treatment approach of traumatic dental injury caused by traffic accidents in the maxillary anterior teeth.

Case: 11 year-old female patient was referred to department of pediatric dentistry 1 hour after trauma in the maxillary anterior region. Clinical examination revealed soft tissue laceration and mobility in #11, #21. Radiographic examination showed no symptoms or fractures. #11, #12, #21, #22 were recorded as positive in vitality test. Splint made with nylon wire was extended to permanent canines due to malocclusion in maxillary anterior region. Splint was removed 15 days later. It was determined that #11, #12, #22 was recorded as positive in vitality test and reaction of #21 had delayed response to vitality test. At the 1st month follow-up, due to negative response in vitality test of #21, root canal treatment was performed. At the 2nd month follow-up, it was determined that #11 recorded as positive in vitality test and vitality for #12, #22 was delayed. The patient was followed up by clinically and radiographically for 1-month intervals.

Conclusion: In the early period of trauma, the vitality test may reveal doubtful results due to the destruction of the nerve-vessel tissue in permanent teeth. The clinical, radiographical and vitality test evaluations are the most important approaches for the early diagnose of traumatized teeth.

Keywords: Trauma, Vitality Test, Splint

P-537**Komplike Kuron Kırığı Gözlenen Bir Genç Sürekli Maksiller Kesici Dişin Tedavisi***Tuğçe Ceceloğlu¹, Elis Mutlu¹, Nilüfer Üstün², Oya Aktören¹, Koray Gençay¹*¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul²Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Genç sürekli dişlerde pulpanın açıldığı, mine ve dentini kapsayan komplike kuron kırıkları klinisyenler için sıklıkla zorlayıcı nitelikteki olgulardır. Komplike kuron kırığı görülen açık apeksli dişlerde dişin vitalitesinin korunması devam eden kök gelişimi için son derece önemlidir; ayrıca dişin kırık parçasının mevcut olduğu olgularda kırık parçanın dişe tekrar bağlanması estetik ve fonksiyonun sağlanmasında konservatif bir seçenek olarak değerlendirilmektedir. Bu olgu sunumu, komplike kuron kırığı görülen bir maksiller kesici dişin tedavisininin belirtilmesi amacı ile gerçekleştirilmiştir.

Olgu Sunumu: 9 yaşında sağlıklı erkek çocuk hasta, bisiklet kazası sonrası İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvurmuştur. İntraoral klinik muayenede, sağ maksiller santral kesici dişte pulpanın açığa çıktığı bir komplike kuron kırığı gözlenmiş; radyografik incelemede dişin geniş bir kanal ve açık apekse sahip olduğu, klinik ve radyografik patolojik bir bulgunun ise dişte bulunmadığı görülmüştür. Ekspoz olmuş pulpa parsiyel pulpotomi ile MTA kullanılarak tedavi edilmiş; pulpa tedavisi sonrasında ise diş kırık parçasının kompozit rezin ile dişe tekrar yapıştırılması ile restore edilmiştir. 2 yıllık takip süresinde dişin vital ve semptomsuz olduğu, radyografik muayenede ise apeksogenezisin devam ettiği belirlenmiştir.

Sonuç: Bu olguda gözlenen klinik ve radyografik takip bulguları, parsiyel pulpotomi prosedürünün ve dişin kendi kırık parçası ile restore edilmesinin komplike kuron kırığı görülen genç sürekli dişler için etkili konservatif tedavi yaklaşımları olduğunu göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Komplike kuron kırığı, parsiyel pulpotomi, mineral trioksit agregat, kırık diş parçası restorasyonu

P-537**Management of an Immature Maxillary Incisor with Complicated Crown Fracture***Tuğçe Ceceloğlu¹, Elis Mutlu¹, Nilüfer Üstün², Oya Aktören¹, Koray Gençay¹*¹İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, İstanbul²Medipol University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, İstanbul

Aim: Complicated crown fractures of immature teeth, the fractures involving enamel and dentin with pulp exposure, are mostly challenging cases for clinicians. In cases of complicated crown fractures with open apices, preservation of pulp vitality is extremely necessary for maintaining the continued root development; and reattachment of fractured tooth structures, if the original tooth fragment is retained, allows a better conservative possibility for maintaining aesthetics and function. The aim of this case report is to describe the management of a maxillary immature incisor with a complicated crown fracture.

Case: A healthy 9-year-old boy was referred to İstanbul University, Faculty of Dentistry, Dept. of Pedodontics after a cycling accident. Intraoral clinical examination revealed that maxillary right central incisor had a complicated crown fracture with an exposed pulp; radiographic examination showed a large canal space with an immature apex; and no clinical and radiographic pathologic findings were observed. The exposed pulp was treated with partial pulpotomy using MTA; and after the pulp treatment the tooth was restored permanently by reattaching the fractured tooth fragment to the remaining teeth with the use of composite resin. During 2 year follow up period, the tooth was vital and symptom-free and radiographic examination exhibited continued apexogenesis.

Conclusion: The follow-up clinical and radiographic findings of this case have demonstrated that the partial pulpotomy procedure and the restoration of tooth by reattachment of the fractured segments are effective conservative treatment approaches for immature teeth with complicated crown fractures.

Keywords: Complicated crown fracture, partial pulpotomy, mineral trioxide aggregate, reattachment of fractured segments

P-538**Travmaya Bağlı Komplike Kron Kırığı Oluşan Açık Apexli Bir Dişin Mineral Trioksit Agregatı (Mta) ile Apexifikasyonu: Vaka Raporu***Pınar Kınay Taran, Ayşegül Verim Çiçekci*

Bezmi Alem Vakıf Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Bu olgu sunumunda; kliniğimize sol üst maxiller kesici dişindeki kırıkla başvuran 12 yaşındaki kız hasta. Klinik ve radyolojik muayene sonucunda dişin apexinin açık, kronun servikal 1/3 hizasından komplike kırık olduğu görüldü. Bu olgu sunumunun amacı, açık apeksli maksiller kesici dişlere uygulanan Mineral Trioksit Agregat (MTA) ile apeksifikasyon tedavisinin sonuçlarını bildirmektir.

Giriş kavitesi açıldıktan sonra çalışma boyu belirlendi. Kalan diş dokusunu zayıflatmamak için, minimal enstrümantasyon yapıldı. Kök kanalı yıkanarak paper point ile kurutuldu. Kök kanal dezenfeksiyonu için üçlü antibiyotik patı (1:1:1 oranında siprofloksasin/ metronidazol/ minosiklin karışımı) yerleştirildikten sonra diş geçici olarak restore edildi. 2 hafta sonra diş yıkanarak antibiyotik patı uzaklaştırıldı. Kök kanalının apikal üçlüsüne apikal bariyer olarak MTA yerleştirildi. Diğer seans, fiber post uygulamasından sonra, diş strip kron ile restore edildi ve tedavi tamamlandı.

Elde edilen sonuçlar doğrultusunda, geleneksel apexifikasyon yapılamayacak bir hastada MTA ile apexifikasyonla başarılı bir tedavi yapılmıştır. Hastaya kaybettiği gülümsemesi geri kazandırıldı. Hastanın kliniğimize takibi devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: MTA Apexifikasyon, Travma, Açık apexli diş**P-538****Apexification with Mineral Trioxide Aggregate (Mta) of an Open Apex Tooth with Complicated Crown Fracture Associated with Trauma: Case Report***Pınar Kınay Taran, Ayşegül Verim Çiçekci*

Bezmi Alem Vakıf University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, İstanbul

In this case report, 12-year-old girl patient who was admitted to our clinic with a fracture in the Left Maxillary Central Incisor. In the clinical and radiological examination, it was observed that the tooth was open apex, and the complicated crown was fractured from the cervical 1/3 line. Aim of this report was to present successful treatment of apexification maxillary incisors with open apices with Mineral Trioxide Aggregate (MTA)..

After preparing the access cavity, the working length was determined. In order not to weaken the remaining tooth tissue, minimal instrumentation was performed. Root canal was irrigated and dried with paper point. The tooth was temporarily restored after the triple antibiotic paste (1: 1: 1 ratio of ciprofloxacin / metronidazole / minocycline mixture) was placed for root canal disinfection. After 2 weeks, the tooth canal was irrigated and the antibiotic paste was removed.. MTA was placed into the apical portion of the root canal to act as an apical barrier. Other sessions, after the application of fiber post, the tooth was restored with the strip crown and the treatment was completed.

According to the results, a successful treatment with MTA apexification was performed in a patient who could not be performed conventional apexification. The patient lost her smile, was restored. Follow-up of the patient in our clinic continues.

Keywords: MTA Apexification, Trauma, Open Apex Tooth

P-539

Komplike Kron Kök Kırığı Varlığında Estetik Ve Fonksiyonun Sağlanması: Bir Olgu Sunumu*Muharrem Gürler¹, Bekir Eşer¹, Esra Keklik², Bayram Çelikel³*¹Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Elazığ²Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı, Elazığ³Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı, Elazığ

Travmatik anterior diş kırıkları dental yaralanmaların yaygın bir şeklidir ve tedavileri diş hekimliğinde önemli bir yer tutar. Travma nedeniyle hastalar, hem fiziksel hem de psikolojik olarak etkilenirler. Travma nedeniyle etkilenen daimi diş, hasta açısından neden olabileceği fonksiyonel bozukluklarla birlikte özellikle genç hastalarda estetik açıdan da büyük bir problem olarak nitelendirilmektedir. Bu olgu sunumunda hastanın, endodontik, periodontal ve protetik tedavilerini içeren multidisipliner yaklaşım prosedürü uygulanmış ve bu hastanın tedavisinde estetik ve fonksiyonun kazandırılması ile birlikte psikolojik olarak da olumlu sonuçlarla hasta memnuniyetinin sağlanması amaçlanmaktadır.

Olgu Sunumu: 19 yaşındaki erkek hasta estetik görünüm ve ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Hastanın ağız içi muayenesi yapıldı, panoramik röntgeni çekildi. Yapılan ekstra-oral muayenesinde fasiyal asimetri ve belirgin bir TME sorunu olmadığı tespit edildi. İntraoral muayenede, üst orta kesici dişin dişeti seviyesinden kırılmış olduğu görüldü. Alt ve üst çenedeki çoğu dişinde plak ve diştaşı bulunmaktaydı. Hasta, farklı protetik tedavi seçenekleri hakkında bilgilendirildi. Hastanın ilk önce kırık kron kısmı anestezi altında alındı ve serum fizyolojik içinde endodontik tedavisi bitene kadar bekletildi. Sol üst 1. kesici dişin kanal tedavisi yapılması için endodonti kliniğine sevk edildi. Endodontik tedavinin ardından kanama kontrolü ve diş eti fazlalıkları için koter kullanılarak uygun ortam hazırlandı. Kanala fiber post yapıldıktan sonra hastanın kendi diş kronu rezin bazlı simanla yerine yerleştirildi ve komşuluğundaki dişlere splintlendi. Estetik ve fonksiyonel açıdan memnun edici sonuç elde edilip hasta oral hijyen konusunda motive edilerek kontrol seansları için randevu verildi.

Sonuç: Bu olgu bildiriminde uygulanan tedavinin hastada hem estetik, hem psikolojik, hem de fonksiyonel açıdan oldukça düzelme sağladığı ve başarılı olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: dental travma, anterior estetik, protetik tedavi.

P-539

Providing Aesthetic and Function in the Presence of a Complicated Cron Root Fracture: A Case Report*Muharrem Gürler¹, Bekir Eşer¹, Esra Keklik², Bayram Çelikel³*¹Fırat University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry, Elazığ²Fırat University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Elazığ³Fırat University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Elazığ

Traumatic anterior tooth fracture is a common type of dental injury, and its treatment is an important issue in dentistry. The patients, who are exposed to trauma, are not only physically, but also psychologically affected. A fractured permanent tooth may induce some functional disturbances and in patients especially in younger persons, it seems to be a major problem comprising esthetic appearance. Each including endodontic, periodontic and prosthetic treatments has been applied to the patient and it is aimed to provide the patient satisfaction with the psychological results with aesthetic and function in the treatment of these patients.

Case Reports: 19-year-old male patient admitted to our clinic with aesthetic appearance and pain complaint. Intraoral examination of our patient was performed, panoramic X-ray was taken. Extra-oral examination revealed no facial asymmetry and marked TME problem. Intraoral examination revealed that the upper middle incisor tooth was broken from the gum level. The patient was informed about the different prosthetic treatment options.

The first part of the patient was taken under anesthesia, and the endodontic treatment was maintained in saline solution. Upper left 1. the endodonti clinic was referred to to the endodonti clinic for the treatment of the tooth. After endodontic treatment, suitable environment was prepared using a cotter for Bleeding Control and excess gums. After fiber postage to the canal, the patient's own tooth Crone was replaced with resin-based cemented and splinted into adjacent teeth. From the standpoint of a satisfactory aesthetic and functional result is obtained the patient was given an appointment for a session and motivated about oral hygiene control.

Conclusion: In this case report, it was concluded that the treatment applied in this patient has improved significantly both aesthetically and psychologically and that it is successful.

Keywords: dental trauma, anterior aesthetic, prosthetic rehabilitation

P-540**Komplike Olmayan Kuron Kırığı Sonrası Gelişen Eksternal Kök Rezorpsiyonunun Tedavisi: *Olgu Sunumu***

Aydan Bozkurt, Müesser Ahu Durhan, Serap Akyüz

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Giriş: Komplike olmayan kuron kırıkları, çocuklarda görünen dental yaralanmaların önemli bir bölümünü oluşturan en basit travmatik yaralanmalardır. Mine ve dentini içeren bir kuron kırığı olması durumunda, dişin derhal tedavisinin yapılması, diş canlılığının korunması için önemlidir.

Olgu Sunumu: On iki yaşında erkek hasta, maksiller anterior bölgede ağrı ve şişlik şikayeti ile Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvurmuştur. İki yıl önce geçirilen travma hikayesi olan hastanın yapılan klinik muayenesinde 11, 21, 41 ve 42 numaralı dişlerde komplike olmayan kron kırığı, 11 ve 21 numaralı dişlerde perküsyon ve palpasyonda pozitif yanıt ile birlikte anterior bölgede intraoral ve ekstraoral apse bulgularına rastlanmıştır. Radyografik muayene sırasında 11 numaralı diş kökünün apikal bölgesi ve 21 numaralı diş kökünün servikal bölgesinde eksternal kök rezorpsiyonu saptanmıştır. Hastanın kliniğimize başvurduğu seans 11 ve 21 numaralı dişlerde kanal tedavisine başlanmıştır. 11 numaralı diş kökünün apikal bölgesi ve 21 numaralı diş kökünün servikal 1/3 bölgesine MTA kullanımı ile kanal tedavisi tamamlanmıştır. Travma gören tüm dişlerde kuron kırıkları restoratif tedavi ile tamamlanmıştır. 1,3,6 ve 12 aylık kontrollerde klinik herhangi bir semptomu sahip olmadığı ve radyografik incelemelerde eksternal kök rezorpsiyonunun durduğu tespit edilmiş olup hasta takibimiz altında olmaya devam etmektedir.

Sonuç: Travma olgularında özellikle çocuk hastalarda erken müdahale daha komplike bir tedavi protokolü gereksiniminin engellenmesi ve tedavinin prognozu açısından büyük önem taşımaktadır. Erişkin hastaların aksine çocuk hastalarda hücresel aktivite fazlalığı sebebiyle eksternal kök rezorpsiyonuna daha sık rastlanabilmektedir. Eksternal kök rezorpsiyonu ve travma olguları hakkında yapılan güncel çalışmalar hala altın standart olarak MTA kullanımını önermektedir.

Anahtar Kelimeler: Eksternal kök rezorpsiyonu, Travma, MTA

P-540**The Treatment of External Root Resorption After a Non Complicated Crown Fracture: *Case Report***

Aydan Bozkurt, Müesser Ahu Durhan, Serap Akyüz

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, İstanbul

Background: Non-complicated crown fractures are the most simple traumatic crown lesions constitute an important part of traumatic dental injuries. In case of an uncomplicated fracture involving enamel and dentine immediate protection of the dental wound is important for the preservation of tooth vitality.

Case: Intraoral examination revealed that the max left-right central incisors and mand right central and lateral incisors had sustained a crown-root fracture without pulp exposure. All traumatized teeth showed positive percussion and palpation sign with intraoral and extraoral swelling in maxiller anterior region. During the radiographic examination, external root resorption was observed in the cervical and apical root region of the max right and left central insicors respectively. When the patient was admitted to our clinic root canal treatments were started on teeth number 11 and 21. The canal treatments were completed with the use of MTA in the cervical 1/3 region of tooth number 21 and in the apical region of the tooth number 11. The crown fractures in the traumatized teeth were underwent restorative treatment. It was found that there were no clinical symptoms during the first third sixth, and twelfth month controls and the external root resorption had stopped in the radiographic examination. The patient is still under follow up.

Conclusion: In dental trauma cases, early intervention is importance in terms of prevention of the need for a more complicated treatment protocol and prognosis of treatment. In contrast to adult patients, external root resorption is more common in pediatric patients. Recent studies on external root resorption and trauma cases still suggest the use of MTA as the gold standard.

Keywords: External root resorption, Trauma, MTA

P-541**Diş Eti Porseleni Kullanılarak Hazırlanan Sabit Parsiyel Protezler***Gülden Sınmazışık*

Marmara Üniversitesi.S.H.M.Y.O Dişçilik Hiz.Bölümü/Diş Protez Programı, İstanbul

Amaç: Özellikle ön bölgede periodontal hastalıklar veya travma sonucunda oluşan diş kayıpları, alveolar kret ve interdental papilla kaybına neden olmaktadır. Bu tip vakalarda. protez öncesi cerrahi düzeltmeler yapılabildiği gibi diğer bir seçenek de hiçbir cerrahi müdahale yapılmadan sabit veya hareketli protezlerin hazırlanmasıdır. Sabit protezler tercih edildiğinde, yumuşak ve sert doku kaybını telafi edebilmek için bu bölgelerin diş eti porseleni ile doldurulması yaygın olarak kullanılan tedavi yöntemlerinden biridir. Çalışmada farklı iki olgu ile diş eti porseleni uygulaması anlatılmıştır.

Olgu 1: Hasta üst çene ön bölgede kanin dişlerin dayanak olarak alındığı 6 üyeli metal-porselen bir köprüye sahipti. Yapılan muayenede köprü protezinin uyumunu yitirdiği, diş eti porseleni uygulanmasına rağmen estetik anlamda başarılı olmadığı, kretteki mevcut rezorbsiyonu telafi etmediği ve dişlerin üst dudak kurvatürünü takip etmediği görüldü. Mevcut köprü restorasyonunun yerine küçük azı dişlerini de içine alan 8 üyeli bir metal-porselen köprü protezi yapılmasına karar verildi. Dişsiz bölgedeki kret rezorbsiyonunu telafi etmek için gövde altı bölgeye pembe diş eti porseleni uygulandı. **Olgu 2:** Alt çene ön bölgede bulunan periodontal problemler ve kemik yıkımı neticesinde hastanın mevcut köprü protezi sökülerek alt santral dişlerin çekilmesine karar verildi. İyileşme süreci tamamlandıktan sonra kanin dişlerini de içine alan zirkonya destekli porselen köprü protezi yapılmasına karar verildi. Ön bölgedeki aşırı kret kaybını telafi etmek için gövde alt yüzeyinde pembe diş eti porseleni uygulandı.

Sonuç: Bu çalışmada, iki farklı olguda diş eti porseleni uygulaması anlatılmış ve bu tür restorasyonlar ile fonetik ve estetik gereksinimlerin karşılanabildiği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Diş eti porseleni, sabit parsiyel protez, kret rezorbsiyonu

P-541**Fixed Partial Prosthesis Produced Using Gingiva-Colored Porcelain***Gülden Sınmazışık*

Marmara University Faculty of Dentistry, Vocational School of Health Related Professions, İstanbul

Aim: Tooth loss resulting from periodontal diseases or trauma especially in the anterior region causes alveolar ridge defect and loss of interdental papilla. In such cases, a surgical correction prior to prosthesis can be made. Another option is to prepare a fixed or removable prosthesis without any surgical procedure. However, when a fixed prosthesis is preferred, filling of these regions with gingiva-colored porcelain is one of the commonly used treatment methods to compensate for soft and hard tissue loss. In this study, the applications of two different cases and gingival porcelains were presented.

Case 1: The patient had a six unit metal-porcelain bridge restoration which served a support for the canine teeth in the maxillary anterior region. During the examination, it was seen that the existing bridge prosthesis lost its compatibility, was unaesthetic, did not compensate for the crest resorption even with the gingival porcelain application and did not follow the upper lip curvature. Instead of the existing bridge restoration, it was decided to construct an eight unit metal-porcelain bridge restoration which included the first premolar teeth. A pink gingival porcelain was applied to the pontic area to compensate for crest resorption. **Case 2:** As a result of periodontal problems and intense bone destruction in the mandibular anterior region, it was decided to remove the existing bridge prosthesis and to extract the lower central incisors of the patient. After the healing process, it was decided to construct a zirconia based porcelain bridge prosthesis comprising even the canine teeth. Pink gingival porcelain was applied to the pontics to compensate for excessive crest loss in the anterior region.

Result: In this study, the application of gingiva-colored porcelain in two different cases was explained. It was concluded that phonetic and aesthetic requirements can be met with these types of restorations.

Keywords: Gingival porcelain, fixed partial prosthesis, crest resorption

P-542**Maksiller Ön Bölge İmplant Üstü Restorasyonda Diş Eti Şekillendirilmesi***Işıl Turp, Aslı Sıncı*

Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Günümüzde özellikle ön bölge diş eksikliklerinin tedavisinde estetik beklenti giderek artmaktadır. Papil varlığı, yumuşak doku konturu ve diş eti çıkış profili gibi faktörler anterior bölge tek diş eksikliklerinin restore edilmesinde doğal bir görünüm sağlamak için büyük önem taşımaktadır. Bu vakada, maksiller kanin dişi eksikliği bulunan bir hastada, kemik seviyesi implant yerleştirilmesini takiben geçici kuron protezi ile yumuşak dokunun düzenlenmesi anlatılmaktadır.

Tedavi sürecinde, geçici abutment ile yapılan vidalı geçici kompozit restorasyon, hastanın bu süreçte dişsiz kalmamasını ve dişetinin yönlendirilmesini sağlamıştır. Sonuç olarak geçici kompozit restorasyon ile diş eti yüksekliğinin artırılması, papil oluşumu ile doğal görünüm sağlandıktan sonra sabit implant üstü kişisel seramik abutment üzerine tam seramik kuron restorasyonu yapılmıştır, böylece hastanın estetik ve fonksiyonel beklentileri karşılanmıştır.

Anahtar Kelimeler: diş eti şekillendirilmesi, geçici abutment, implant üstü protez, kişisel abutment**P-542****Gingival Forming of Implant Restoration in the Anterior Maxilla***Işıl Turp, Aslı Sıncı*

Bezmialem Vakıf University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İstanbul

Nowadays, aesthetic expectation is increasing especially in the treatment of anterior region tooth deficiencies. Factors such as papilla presence, soft tissue contour and gingival emergence profile are great importance for providing a natural appearance in restoring single tooth deficiencies in the anterior region. In this case, recontouring of soft tissue with temporary crown prosthesis is described after bone-level implant placement on a patient with maxillary canine tooth deficiency.

During the treatment process, screw-retained temporary composite restoration on temporary abutment provided that the patient did not become toothless during this process and that the gingiva was directed. As a result, after increasing the gingival height with temporary composite restoration and providing natural appearance with papilla formation; full ceramic crown restoration was performed on the custom abutment, thus the aesthetic and functional expectations of the patient were achieved.

Keywords: custom abutment, gingival forming, implant prosthesis, temporary abutment

P-543

Oral Kavitede Nadir Görülen Lezyon: Lipom –Vaka Sunumu*Muhammed Feyzi Küçükkalem¹, Hakan Eren¹, Ayşegül Mine Tüzüner², Mehmet Emre Yurttutan², İbrahim Yanık²*¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Ankara²Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş Çene ve Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Mezenşimal kökenli iyi huylu bir tümör olan oral lipom olgun adipositlerden oluşur. Çoğu oral lipom vakası yumuşak doku lezyonlarıdır. Yumuşak doku lipomlarının yaklaşık % 15 ila % 20'si baş ve boyun bölgesinde meydana gelir, bunun sadece % 1 ila % 4'ü intraoral olarak görülür. Lipom bukkal mukozada daha sık bulunur, yaygın olduğu diğer yerler dudak, dil, ağız tabanı, damak, vestibül, mandibuladır. Oral lipomun etiyolojisi belirsizdir. Bazı çalışmalar, mekanik faktörlerin, endokrin sistem, inflamasyon, obezite, kromozomal anomaliler, radyasyon, travma, mukozal enfeksiyonlar ve kronik irritasyonun oral lipom gelişimine katkıda bulunabileceğini kabul etmiştir. Bu olgu sunumunda mandibula vestibüler bölgede gelişim göstermiş oral lipom vakası sunulmuştur.

Olgu Sunumu: 86 yaşında kadın hasta kliniğimize sol alt vestibuler sulkusta şişlik ve ağrı nedeniyle başvurdu. Alınan sistemik anamnezde hastanın herhangi bir hastalığı olmadığı öğrenildi. Hastanın alt-üst total protezlerini 15 yıldır kullandığı öğrenildi. Yapılan klinik muayenede ilgili bölgede şişlik mevcuttu. Palpasyonda kaygan, sınırları belli, yumuşak kitle tespit edildi. Panoramik radyografide sert dokulara ait patoloji izlenmedi. Ultrasonografide eliptik heterojen izoekoik lezyon izlendi. Doppler ultrasonografide periferik vasküler akım zayıf olarak izlendi. Lipom ön tanısı ile eksizyonel biyopsi alınıp histopatolojik incelemeye gönderildi. Histopatolojik inceleme sonucu lipom tanısı doğrulandı.

Sonuç: Oral lipomun etiyolojisi belirsiz olmakla birlikte kabul edilen etyolojilerden biri kronik irritasyondur. Bu vakada da uzun süreli uyumsuz protez kullanımına bağlı olarak lipom geliştiği düşünülmüştür. Ultrasonografi noniyonize, anında görüntü elde edilebilen, diş hekimliğinde de son yıllarda kullanımı artan özellikle yumuşak doku kitlelerinin görüntülenmesinde faydalı olan görüntüleme yöntemlerinden birisidir.

Anahtar Kelimeler: lipom, ultrasonografi, yumuşak doku tümörü

P-543

Rare Lesion in Oral Cavity: Lipoma-Case Report*Muhammed Feyzi Küçükkalem¹, Hakan Eren¹, Ayşegül Mine Tüzüner², Mehmet Emre Yurttutan², İbrahim Yanık²*¹Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Ankara²Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Aim: Oral lipoma, a benign tumor of mesenchymal origin, consists of mature adipocytes. Most cases of oral lipoma are soft tissue lesions. About 15% to 20% of soft tissue lipomas occur in the head and neck region, of which only 1% to 4% occur intraorally. Lipoma is more commonly found in the buccal mucosa, and is common in the lip, tongue, mouth base, palate, vestibule, mandible. The etiology of oral lipoma is unclear. Some studies have acknowledged that mechanical factors, endocrine system, inflammation, obesity, chromosomal abnormalities, radiation, trauma, mucosal infections, and chronic irritation can contribute to the development of oral lipoma. In this case report, a case of lipoma developed in the vestibular region of the mandible is presented.

Case Report: 86 years old female patient admitted to our clinic because of swelling and pain in the left lower vestibular sulcus. Systemic anamnesis revealed that the patient didn't have any disease. It was learned that the patient had used his upper and lower prostheses for 15 years. There was swelling in the related region during the clinical examination. Palpation revealed a slippery, delimited soft mass. Panoramic radiography showed no pathology of the hard tissues. Ultrasonography revealed an elliptic heterogeneous isoechoic lesion. Doppler ultrasonography showed poor peripheral vascular flow. An excisional biopsy was taken with the preliminary diagnosis of lipoma and sent for histopathological examination. Histopathological examination confirmed the diagnosis of lipoma.

Results: Although the etiology of oral lipoma is unclear, one of the accepted etiology is chronic irritation. In this case, I think that lipoma developed due to the use of long-term incompatible prosthesis. Ultrasonography is one of the imaging methods that can be used for imaging soft tissue masses, which are nonionized, which can be obtained instantly image and which has been used in dentistry in recent years.

Keywords: lipoma, ultrasonography, soft tissue tumor

P-544**Alt Dudakta Orta Hattın Lateralinde Mukus Ekstravazasyon Fenomeni**

Esra Ece Çakmak¹, Seray Öztürk², Nejlan Eratam¹, Hakan Eren¹, Erdal Erdem², Kıvanç Kamburoğlu¹

¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Radyolojisi, Ankara

²Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi, Ankara

Amaç: Mukoseller, oral kavitenin sık görülen yumuşak doku lezyonlarıdır. Mukus, majör ve minör tükürük bezlerinin salgısal ürünüdür. İçerik mucus dolu bir kaviteye gelmesi patolojik olup, iki durumda ortaya çıkmaktadır: Ekstravazasyon fenomeni ve retansiyon kisti. Mukosellerin en sık görülen etyolojik faktörü ekstravazasyon fenomeni olup, duktus veya asinuslarda lokalize mucusun çevre dokulara yayılması ile meydana gelir ve “mucus ekstravazasyon kisti” adını alır. Bu durum sıklıkla lokal travma ve irritasyon ile oluşmaktadır. Klinik olarak büyüklükleri birkaç mm ile birkaç cm arasında değişen, mavi-transparan veya normal mukozal renkte, sıklıkla alt dudakta orta hattın lateralinde, nadiren dil alt, bukkal veya palatinal mukozada lokalizasyon gösteren asemptomatik lezyonlardır.

Olgu Sunumu: 19 yaşında kadın hasta dudagındaki küçük şişlik şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Hastanın herhangi bir sistemik hastalığı bulunmamaktadır. Alınan anamneze göre hastanın alt dudagının iç yüzünde orta hattın lateralinde bulunan lezyon yaklaşık bir senedir mevcuttu ve etyolojisinde kronik ısırma mevcuttu. Lezyona USG ile bakıldı. Ön tanı olarak mukosel olduğu düşünüldü. Alt dudakta lokalize lezyonun ilgili minör tükürük bezi dahil olmak üzere cerrahi olarak total eksizyonu yapıldı. Total olarak eksize edilen lezyon histopatolojik olarak mucus ekstravazasyon kisti olarak tehis edildi.

Sonuç: Mukoseller oral ve perioral bölgenin sık karşılaşılan lezyonlarıdır. Tedavileri sıklıkla cerrahi olup, tedavi alternatifleri lokalizasyonlar, büyüklükleri ve anatomik yapılarla olan komşulukları ile yakın ilişkilidir.

Anahtar Kelimeler: Mukosel, Mukus Ekstravazasyon Fenomeni, Mukus Ekstravazasyon Kisti

P-544**Mucus Extravasation Phenomenon in the Lateral of the Middle Line in the Lower Lip**

Esra Ece Çakmak¹, Seray Öztürk², Nejlan Eratam¹, Hakan Eren¹, Erdal Erdem², Kıvanç Kamburoğlu¹

¹Ankara University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Radiology, Ankara

²Ankara University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Aim: Mucoceles are common soft tissue lesions of the oral cavity. Mucus is the secretory product of major and minor salivary glands. The occurrence of a full cavitation is pathological and occurs in two cases: extravasation phenomenon and retention cyst. The most common etiological factor of mucoceles is the extravasation phenomenon and occurs by spreading the mucus localized in the ductus or asinus to the surrounding tissues and is called the mucus extravasation phenomenon. This condition is often caused by local trauma and irritation. Clinically, they are asymptomatic lesions that vary in size from a few mm to a few cm, blue-transparent or normal mucosal, often located laterally in the lower lip, midline, rarely in the lower, buccal, or palatal mucosa.

Case: A 19-year-old female patient admitted to our clinic with the complaint of small swelling on her lip. The patient has no systemic disease. According to the anamnesis, the lesion on the inner side of the lower lip which was located on the lateral side of the midline had been present for about a year and chronic biting was present in the etiology. The lesion was examined with ultrasound. A preliminary diagnosis was thought to be a mucocele. A total excision of the localized lesion including the minor salivary gland was performed on the lower lip. Totally excised lesion was histopathologically diagnosed as mucus extravasation cyst.

Results: Mucoceles are common lesions of the oral and perioral region. Their treatment is frequently surgical, and the treatment alternatives are closely related to their localization, size and their proximity to anatomical structures.

Keywords: Mucoceles, Mucus Extravasation Phenomenon, Mucus Extravasation Cyst

P-545**Endodontik Tedavi Uygulanmış Dişin Minimal İnvaziv Endokron İle Restorasyonu***Seda Yıldırım, Onur Altuğ Sakallı*

Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç; Adeziv yöntemlerin gelişmesiyle, hasar görmüş posterior dişlerin endokron ile tedavisi, alternatif bir tedavi yaklaşımı olarak göz önünde bulundurulabilir. Endokronlar, bir kron ve pulpa odası içindeki santral tutucudan oluşmaktadır. Bu vaka raporu, endodontik olarak tedavi görmüş mandibular molar dişin endokron ile minimal invaziv restorasyonunun sunumunu amaçlamaktadır.

Vaka: 27 yaşındaki erkek hasta kliniğimize mandibular sağ 1. molar dişindeki ağrı şikayetiyle başvurmuştur. Klinik muayenesinde, ilgili diş perküsyon veya palpasyona duyarlı değildi. Dişte, soğuk testine uzayan şiddetli pozitif cevap alındı. Radyografik muayenesinde normal periapikal alan olduğu gözlemlendi. Dişe semptomatik irreversibl pulpitis tanısı kondu. Giriş kavitesi hazırlandıktan sonra, kök kanalları döner eğe sistemi kullanılarak genişletildi. Gutta-perka ve kök kanal patı ile lateral kompaksiyon tekniği kullanılarak kök kanalları dolduruldu. Pulpa odası ve kalan sağlam diş dokusu black prensiplerine uygun olacak şekilde endokron restorasyonu için hazırlandı, undercut alanları elimine edildi ve polivinilsiloksan ölçü materyali ile ölçüsü alındı. Endokron ağız içinde uyumlandı ve dual polimerize olan rezin siman ile yapıştirıldı. 6 ay sonraki kontrol randevusunda, ilgili dişin asemptomatik olduğu gözlemlendi.

Sonuç: Bu vakada, endodontik tedavi sonrası, kalan diş dokusu endokron ile restore edilmiştir. Minimal invaziv tekniklerin faydaları göz önünde bulundurulduğunda, endokronlar, endodontik tedavi görmüşlerin dişlerin restorasyonu için alternatif bir tedavi yaklaşımı olarak göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Endokron, Endodontik Tedavi, Minimal İnvaziv Diş Hekimliği

P-545**Restoration of an Endodontically Treated Tooth with an Minimal Invasive Endocrown***Seda Yıldırım, Onur Altuğ Sakallı*

Başkent University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry, Ankara

Aim: with the development of adhesive methods, reconstruction of damaged posterior teeth with endocrowns can be considered as a feasible treatment approach. Endocrowns comprise of a crown and a central retainer in the pulp chamber. This case report aimed to present the minimally invasive restoration of an endodontically treated mandibular molar tooth with an endocrown.

Case Presentation: A 27 year old male patient was referred to our clinic with complaint of pain from the mandibular right first molar tooth. On clinical examination, tooth was not tender to percussion or palpation. Tooth had a positive prolonged exaggerated response to cold test. Radiographic examination revealed normal periapical area. Tooth was diagnosed with symptomatic irreversible pulpitis. Following the access cavity preparation, root canals were instrumented using rotary system. Obturation was performed with gutta-percha and root canal sealer using lateral compaction technique. Pulp chamber and tooth was prepared for endocrown by using black principles, undercuts were eliminated and impression was made with polyvinilsiloxane impression material. The endocrown was adjusted intraorally and cemented with a dual-polymerizing resin cement. At 6 months follow up, the tooth was asymptomatic.

Result: In this case, after endodontic treatment, remaining tooth structure was restored with an endocrown. Considering the benefits of minimal invasive techniques, endocrown should be considered as an alternative treatment approach for restoration of endodontically treated teeth.

Keywords: Endocrown, Endodontic Treatment, Minimally Invasive Dentistry

P-546**Amelogenesis İmperfektalı Çocuk Hastanın Rehabilitasyonu: Bir Olgu Sunumu***Cansu Çalışkan, Ecem İpek, Başak Durmuş*

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Amelogenesis imperfekta (AI) herhangi bir sistemik hastalık olmaksızın süt ve sürekli dişlerde mine yapısında belirgin bozuklukla karakterize nadir görülen kalıtsal bir anomalidir. Hipoplastik, hipokalsifiye, hipomature ve hipomature-hipoplastik ile beraber gözlenen taurodontizm olmak üzere dört ana tipte sınıflanabilmektedir. Tipi ne olursa olsun AI'lı hastalarda benzer klinik komplikasyonlar izlenmektedir. Bunlar; minenin anormal renk ve yapısı, çürüğe yatkınlık, şiddetli diş hassasiyeti, azalmış okluzal dikey boyut ve anormal estetik görünümüdür. Sunulan bu vakada, fonksiyonun kazandırılması ile birlikte sosyo-psikolojik olarak da olumlu sonuçlarla hasta memnuniyetinin sağlanması amaçlanmıştır.

Vaka: Dişlerindeki kahverengi lekelerden ve posterior dişlerindeki hassasiyetten şikayetçi olan 7 yaşındaki kız hasta ve ailesi Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Kliniğine başvurdu. Yapılan klinik muayene sonucunda hastaya hipomature tip AI tanısı konuldu. Hastamızın süt azı dişlerine kompozit rezinle; daimi birinci büyük azı dişlerine paslanmaz çelik kron ile restore edildi. Oral hijyen eğitimi verildi ve flor tedavisi uygulandı.

Sonuç: Amelogenesis imperfekta tedavisi sadece estetik ve fonksiyon sıkıntılarının giderilmesi bakımından değil, özellikle büyüme çağındaki hastanın sosyo psikolojik durumunun pozitif açıdan etkilenmesi bakımından da önemlidir.

Anahtar Kelimeler: amelogenesis imperfekta, paslanmaz çelik kron, tedavi

P-546**Rehabilitation of a Child with Amelogenesis Imperfecta: A Case Report***Cansu Çalışkan, Ecem İpek, Başak Durmuş*

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul

Aim: Amelogenesis imperfecta (AI) is a rare hereditary abnormality characterized by significant impairment of enamel structure in primary and permanent teeth without any systemic disease. It can be classified into four main types as hypoplastic, hypocalcified, hypomature and taurodontism observed with hypomature-hypoplastic. Similar clinical complications are observed in patients with AI, regardless of type. These; the abnormal color and structure of enamel, caries predisposition, severe tooth sensitivity, decreased occlusal vertical dimension and abnormal aesthetic appearance. In these case presented, it was aimed to provide patient satisfaction with aesthetic and function, as well as socio-psychological positive results.

Case: A 7-year-old girl who complained of brown discoloration on her teeth and hypersensitivity in her posterior teeth and her family were admitted to Department of Pediatric Dentistry, Dental School, Marmara University. As a result of clinical examination, our patient was diagnosed with hypomature type amelogenesis imperfecta. The primary molars of our patient were restored composite resin and the permanent molars were restored with stainless steel crowns. Fluoride therapy was administered, and oral hygiene instructions were given.

Conclusion: Amelogenesis imperfecta treatment is very important not only in terms of aesthetic and functional problems, but also in terms of the positive impact of socio-psychological status of the patient especially in the age of growth.

Keywords: amelogenesis imperfecta, stainless steel crowns, treatment

P-547**Klorheksidin Glukonatın Farklı Adeziv Sistemlerin Dentine Makaslama Bağlanma Dayanımı Üzerine Etkisi**

Gözde Öztürk, Esra Uzer Çelik

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Bu çalışmanın amacı %2' lik klorheksidin glukonatın (KHG) farklı adeziv sistemlerin dentine olan makaslama bağlanma dayanımı üzerine etkisinin değerlendirilmesidir.

Yöntem-Gereçler: Çalışmaya 200 adet çekilmiş çürüksüz insan üçüncü molar dişi dahil edildi. Oklüzal mine yüzeyi elmas kesme diski ile su altında uzaklaştırılarak, kron orta üçlüsünün dentin yüzeyi açığa çıkarıldı. Örnekler test edilecek adeziv sisteme göre 5 gruba ayrıldı (Grup 1-5) (N=20); 1. asitle ve yıka adeziv (Single Bond 2, 3M)(SB), 2. iki aşamalı kendinden asitli adeziv (Clearfil SE Bond 2, Kuraray)(CSE) 3. tek aşamalı kendinden asitli adeziv (Clearfil S3 Bond Plus, Kuraray)(CS3) 4. üniversal adeziv (Clearfil Universal Bond Quick, Kuraray) asitle ve yıka teknik (CUQasitli), 5. üniversal adeziv kendinden asitli teknik (CUQasitsiz). Her grup dezenfektan uygulamasına göre 2 alt gruba ayrıldı (n=20); a. Kontrol, b. KHG. Dentin yüzeylerine 3 mm çapında ve 4 mm yüksekliğinde kompozit bloklar (Solitaire 2, Kulzer, A2) hazırlandı. Örnekler 37°C'de distile suda 24 saat bekletildi ve 5 °C ile 55 °C'de 500 kez ısıl döngü işlemi uygulandı. Örnekler makaslama testine tabi tutuldu, kırılma tipleri x2,5 büyütmede stereomikroskopta incelenerek belirlendi. Veriler, iki yönlü ANOVA, tek yönlü ANOVA, post hoc ve bağımsız t testleri ile analiz edildi.

Bulgular: SB, CSE, CUQasitli ve CUQasitsiz adezivlerin KHG uygulanan ve uygulanmayan alt grupları arasında fark gözlenmedi. Buna karşın, CS3 adeziv sistemin KHG uygulanan alt grubunun bağlanma değeri kontrol grubunun bağlanma değerinden daha düşüktü. (p< 0,05)

Sonuçlar: %2 KHG adezivin tipine bağlı olarak makaslama bağlanma dayanımını etkilemiştir.

Anahtar Kelimeler: Makaslama bağlanma dayanımı, klorheksidin, üniversal adeziv

P-547**The Effect of Chlorhexidine Gluconate on the Shear Bond Strength of Various Adhesive Systems to Dentin**

Gözde Öztürk, Esra Uzer Çelik

İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İzmir

Aim: The aim of this study is to evaluate the effect of chlorhexidine gluconate (CHX) on the shear bond strength of various adhesive systems to dentin.

Materials-Methods: Two hundred non-carious extracted human third molars included to the study. Mid-coronal dentin surface was exposed by removing occlusal enamel surface with water cooling diamond saw. The specimens were divided into 5 groups according to adhesive system to be tested (Group 1-5) (N=20); 1. etch and rinse adhesive (Single Bond 2, 3M)(SB), 2. two-step self-etch adhesive (Clearfil SE Bond 2, Kuraray)(CSE) 3. one step self-etch adhesive (Clearfil S3 Bond Plus, Kuraray)(CS3) 4. universal adhesive (Clearfil Universal Bond Quick, Kuraray) etch and rinse mode (CUQer), 5. universal adhesive self-etch mode (CUQse). All groups were divided into 2 subgroups according to disinfectant pretreatment (n=20); a. Control, b. CHX. The composite blocs (Solitaire 2, Kulzer, A2) in 4 mm length and 3 mm diameter were prepared on the dentinal surfaces. The specimens were stored in distilled water at 37°C for 24 h and thermocycled at 5 °C and 55 °C for 500 cycle. The specimens were subjected to the shear test, the failure mode was determined by examining under stereomicroscopy at 2.5X magnification. Data were statistically analyzed with two-way ANOVA, one way ANOVA, post hoc and independent samples t tests.

Results: No significant differences were observed between the subgroups of the SB, CSE, CUQer and CUQse groups. On the other hand, the CHX subgroup of CS3 adhesive had lower bond strength value than the control subgroup of CS3 (p< 0.05).

Conclusions: %2 CHX affected the shear bond strength depending on the adhesive system used.

Keywords: Shear bond strength, chlorhexidine, universal adhesive

P-548**Üç-İmplant-Tutuculu Maksiler Overdenture Uygulamasının Üç Yıllık Klinik Değerlendirilmesi***Zeynep İlayda Konukçu¹, Halis Kurnaz², Sadullah Üçtaşlı¹*¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara²Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji, Ankara

Titanyum implant uygulamaları 1970'li yıllarda tanıtıldı ve 1980'li yıllarda tamamen dişsiz maksilla ve mandibulaya sahip hastalarda implant destekli overdenture uygulanmaya başladı. Bu sunumun amacı, mandibuler Kennedy Sınıf I karşısında maksiller tam dişsiz vakada uygulanabilen protetik tedavinin sunulmasıdır. Haziran 2016 tarihinde, mandibuler Kennedy Sınıf I karşısında maksiller tam dişsiz vakaya sahip, 63 yaşında kadın hasta tedavi amacı ile Ankara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalına başvurdu. Alt çenede, sağ ve sol dişsiz boşlukların tedavisi için, iki aşamalı cerrahi işlem ile sağ ve sol dişsiz boşluğa iki adet implant yerleştirilmesinden sonra, implant dayanaklı, siman-tutuculu, sabit bölümlü protez yapımına karar verildi. Üst çenede, posterior bölgede aşırı miktarda sert doku kaybına bağlı ve hasta tarafından ilave cerrahi işlemler istenmediği için, üst çene implant tutuculu overdenture uygulamasına karar verildi. Bu amaçla, sırasıyla, sağ maksiller ve sol maksiller serbest sonlu dişsiz boşluğa, biri kısa implant diğeri standart implant ve bir adet kısa implant yerleştirildi. Protetik işlemin uygulanmasından sonra hasta her yıl periyodik kontrole alındı. 3. yılın sonunda, sol maksiler bölgeye uygulanan bir adet kısa implant, yerinden uzaklaştırılmak üzere, başarısızlığa uğradı. Başarısızlık durumunun telafi edilmesi için, sinus yükseltme işlemi takiben, sol maksiller serbest sonlu dişsiz boşluğa, biri kısa implant diğeri standart implant olmak üzere iki adet implant uygulanmasına karar verildi. Protetik tasarım, 4-implant-tutuculu maksiler overdenture şekline dönüştürüldü. Herhangi bir dental tedavi planlamasına karar verildiğinde, hastanın onamı alınmalı ve kanıta dayalı tedavi şekli uygulanmalıdır. Üst çenede dental implant uygulamalarındaki düşük başarı oranı oklüzal kuvvetlerin dağılımından kaynaklanmaktadır ve bu durumda önerilen planlama dört implant tutuculu maksiler overdenture uygulamasıdır.

Anahtar Kelimeler: Maksiller overdenture, implant tutuculu overdenture, implant sayısı**P-548****Three-Year Clinical Evaluation of Three-Implant-Retained Maxillary Overdenture***Zeynep İlayda Konukçu¹, Halis Kurnaz², Sadullah Üçtaşlı¹*¹Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara²Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Ankara

In the 1970's titanium implants were introduced and in the 1980's implant-retained overdentures started to use both maxillary and mandibular edentulous patients. The aim of this presentation was to present prosthetic rehabilitation of mandibular Kennedy Class I opposed to edentulous maxilla. 63 years old female patient who had mandibular Kennedy Class 1 opposed to edentulous maxilla was referred University of Ankara, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics for the need of denture placement in June 2016. For mandible it was decided to construct implant supported cement-retained fixed partial denture and two implants were placed both left and right posterior edentulous area with 2-step surgical procedure. For maxilla, because of extensive hard tissue lost both left and right posterior edentulous area it was decided to construct implant retained overdenture. For this purpose, at maxillary right edentulous area and maxillary left edentulous area, one short and one standard implant and one short implant were placed, respectively. Patient was recalled periodically for each year. At the end of 3rd year one implant placed at the maxillary left edentulous area were removed and it was planned to place one short and one standard implant maxillary left edentulous area, after sinus lifting procedure. Then prosthetic design converted into 4-implant-retained maxillary overdenture. Decision making in any dental treatment planning should always be undertaken in agreement with the patient, and based on the available evidence. Because of the lower success rate of dental implants and the type of distribution of occlusal forces in the maxilla, it has been recommended that at least four-implant-retained maxillary overdenture, independent of the type of retainers should be planned.

Keywords: Maxillary overdenture, implant retained overdenture, number of implant

P-550**Dudak Pozisyonlandırma İle GummySmile Tedavisi: Olgu Sunumu***Melike Demirayak Akdemir, Başak Şeker, Tuğba Kavalcı*

Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Eskişehir

Giriş: Gülümseme estetiğinde diş eti görünürlüğü'nün normal sınırı 1-2 mm'dir. Bu sınırı aşan olgular "Aşırı Dişeti Görünürlüğü" ya da "GummySmile" olarak adlandırılmaktadır. Çeşitli etyolojik faktörler GummySmile durumuna sebep olabilmektedir. GummySmile hastalarında estetiği sağlamak için etyolojik faktörlere yönelik çeşitli cerrahi tedaviler uygulanmaktadır. Klinik kron boyu ve gingival konturu normal fakat artmış üst dudak hareketliliğine bağlı olan GummySmile olgularında dudak pozisyonlandırma ve ortognatik cerrahi tedavi endikasyonu bulunmaktadır. Dudak pozisyonlandırma tedavisi bazı durumlarda ortognatik cerrahi uygulamalarına göre daha kolay ve daha az karmaşık bir alternatif olarak görülebilir. Bu sunumda dudak pozisyonlandırma cerrahisi uyguladığımız 2 hastamızın operasyon öncesi ve operasyondan sonraki 3 ve 6 aylık kontrollerini paylaşmayı amaçladık.

Materyal ve Method: 21 ve 20 yaşlarında 2 kadın hasta, dişeti görünürlüğü'nün fazla olması şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. 7 mm den fazla dişeti görünürlüğü ölçülen ve asimetrisi bulunan iki hastamıza da dudak pozisyonlandırma tedavisi planlanmıştır. Mukogingival sınırın 2 mm apikalinden 12mm genişliğinde 14-24 numaralı dişler arası hizasından 1 mm kalınlığında mukoza epiteli disseke edilmiştir. İnsizyonun apikal sınırı koronal sınırına suture edilerek işlem tamamlanmıştır. Hastalarımız 3. ve 6. ay kontrollerine çağırılmıştır.

Sonuç: Her iki hastamızda da 3. ve 6. ayda asimetrilerinin düzeldiği, diş eti görünürlüğü'nün normal sınırlara indiği ve estetiğin sağlandığı gözlemlenmiştir. Dudak hareketlerinde istenilen kısıtlama sağlanmıştır.

Tartışma: Dudak pozisyonlandırma tedavisinin ortognatik cerrahiye kıyasla post operatif morbidite ve komplikasyon riskinin az olması ayrıca iyileşme hızının ve hasta konforunun cerrahiye göre daha üstün olması sebebiyle tercih edilen tedavi seçeneğidir. Dudak pozisyonlandırma, estetiğin ön planda olduğu günümüzde sıkça uygulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: dudak,gummySmile, pozisyonlandırma

P-550**GummySmile Therapy with Lip Repositioning: Case Report***Melike Demirayak Akdemir, Başak Şeker, Tuğba Kavalcı*

Osmangazi University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Eskişehir

Background: The normal limit of gingival visibility in smile aesthetics is 1-2 mm. Cases exceeding this limit are called "Excessive Gingival Display" or "GummySmile ". Various etiological factors may cause GummySmile. In order to provide esthetics in GummySmile patients, various surgical treatments are applied for etiological factors. Lip repositioning and orthognathic surgery are indicated for GummySmile cases with normal clinical crown length and gingival contour, but due to increased upper lip mobility. In some cases, lip repositioning treatment may be an easier and less complex alternative to orthognathic surgery. In this presentation, we aimed to share the controls of the 2 patients who underwent lip repositioning surgery before and third and sixth month after the operation.

Material-Methods: Two female patients, 21 and 20 years of age, applied to our clinic with complaints of high gingival visibility. Lip repositioning treatment was planned in two patients with more than 7 mm gingival visibility and asymmetry. One mm thickness of mucosal epithelium was dissected 12 mm width from 2 mm apical to mucogingival junction, between teeth 14-24. The apical border of the incision was sutured to the coronal border and the procedure was completed. Our patients were recalled to the 3rd and 6th month controls.

Results: In both of our patients, it was observed that asymmetries were improved at 3 and 6 months, gingival visibility decreased to normal limits and aesthetics were achieved. The desired restriction is provided in lip movements.

Conclusion: Compared to orthognathic surgery, lip repositioning treatment is more preferred because of the low postoperative morbidity and complication rate, as well as better healing rate and patient comfort after the surgery. Lip repositioning is frequently applied in the esthetic period recently.

Keywords: gummySmile, lip, repositioning

P-551**Medial Kanallı Mandibular Birinci Molar: Vaka Raporu***Duygu Kayhan, Sis Darendeliler Yaman*

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu vaka raporunun amacı, orta mezial kanala sahip alt birinci büyük azı dişinin teşhis ve tedavi uygulamasını göstermektir.

Olgu: 41 yaşında medikal hikayesi olmayan kadın hasta, mandibular sağ 1.molar dişinde 2 haftadır devam eden ağrı ile endodonti bölümüne başvurdu. Dişte perküsyon hassasiyeti ve mobilite artışı yoktu. Radyografik muayene 46 numaralı dişte daha önce yapılan kök kanal tedavisinin kabul edilebilir olduğunu gösterdi. Herhangi bir apikal patoloji yoktu. Ayrıca radyografıta görülmemiş bir kanal anatomisi yoktu. Hasta, 46 numaralı dişinde 1 yıl önce kök kanal tedavisi gördükten sonra ağrı duymadığını belirtti. Anesteziyi takiben diş rubber-dam ile izole edildi. Dikkatli bir muayene sayesinde mezial kökte daha önceden tedavi edilmiş meziobukkal ve meziolingual kanalın arasında yer alan mid-mezial kanal tespit edildi. Kanalın tespiti ve boyunun belirlenmesinin ardından mid-mezial kanal One-Shape rotasyon eğeleri kullanılarak enstrümante edildi. 5.25 % Sodyum Hipoklorit ve 17 % EDTA ile irrigasyon yapıldı. Gutta perka ve AH Plus kullanılarak lateral kondenzasyon tekniği ile obture edildi. Kavite cam iyonomer siman kullanılarak restore edildi.

Sonuç: Mandibular birinci molarların kök kanal morfolojisi çeşitli ve komplekstir. Düşük insidansa rağmen, bu kanalı bulmak yüksek bir klinik öneme sahiptir. Aksesuar kanal ve zor alanları belirleyip temizlemek başarısızlığı ve retreatment ihtiyacını önlemekte çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: mid-mezial kanal, mandibular birinci molar, kök kanal tedavisi

P-551**Mandibular First Molar with Medial Canal: A Case Report***Duygu Kayhan, Sis Darendeliler Yaman*

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Ankara

Aim: The purpose of this study is the detection of the presence of a middle mesial canal in a mandibular first molar and describe the diagnostic procedure and the treatment.

Case: A 41-year-old female patient, whose medical history was noncontributory, was referred to the endodontic department with a complaint of throbbing pain in the mandibular right first molar for two weeks. The tooth was not tender to percussion and there was no increased mobility. Radiographic examination showed acceptable root canal therapy of tooth 46. There was no sign of apical pathology. In addition, it did not reveal any unusual anatomy in the radiograph. The tooth was not tender to percussion and there was no increased mobility. She noted that after she underwent a root canal therapy one year ago on tooth 46, and that since then, she had been completely pain-free. Following anaesthesia, the tooth was isolated with a rubber-dam. After a careful examination of the pulp chamber floor middle mesial canal was detected in the mesial root, located between formerly treated mesiobuccal and mesiolingual. Following the negotiation and root canal length measurement, the middle mesial canal was regularly instrumented using rotary files One-Shape and 5.25% sodium hypochlorite and 17% ethylene-diamine tetraacetic acid (EDTA) irrigation. Subsequently, obturated with gutta-percha and AH Plus using the lateral compaction technique. The cavity was restored with using glass-ionomer filling.

Conclusion: The root canal morphology in mandibular first molars is variable and complex. Even though its incidence is low, the importance of looking for this canal has a high clinical relevance. Identifying and cleaning difficult access areas and accessory canals is very important to prevent failure and the need for future retreatment.

Keywords: middle mesial canal, mandibular first molar, root canal treatment

P-552**Ön Çapraz Kapanışın Müteharrik Aparey ile Tedavisi***Bahar Aksan, Eda Haznedaroğlu, Ali Mentuş*

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Ön çapraz kapanış, bir veya daha fazla maksiller ve mandibular kesici dişler arasındaki anormal labio-lingual ilişkiyi tanımlamak için kullanılan bir terimdir. Çapraz kapanış dişsel, iskeletsel veya hem dişsel hem iskeletsel kaynaklı olabilir. Ön çapraz kapanışın etiolojisi çeşitlilik göstermektedir. Maksiller anterior kesici dişlerin lingualden sürme yolu, süt kesici dişlere gelen travma sonucu daimi diş germinin palatinala yer değiştirmesi, supernumerer dişler, uzun süre retantif kalmış nekrotik süt dişi veya kökü, anterior bölgedeki çapraşıklık, odontomalar, yetersiz ark genişliği, üst dudağı ısırma alışkanlığı bu nedenlerden bazılarıdır. Ön çapraz kapanış erken karma dişlenme döneminde belirgin bir görünüm kazanmakta ve bu durum hem aileyi hem çocuğı estetik ve fonksiyonel açıdan olumsuz etkilemektedir. Ön çapraz kapanış tedavisinin ideal yaşı kökün oluştuğı ve diş sürmesinin aktif sürme aşamasında olduğı 8 - 11 yaş arasında olan zamandır. Tedavisinde farklı teknikler uygulanabilmektedir. Ön çapraz kapanış doğru zamanda teşhis edildiğinde müteharrik apareyle de tedavi edilebilmektedir. Müteharrik apareyin aktif bileşeni Z zembereğidir. Genellikle hastada oklüzyonu yükseltmek için apareye bir ısırma plağı eklenir. Bu vaka sunumunda Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvuran, iskeletsel olarak Sınıf 1 oklüzyona sahip, ön bölgede çapraz kapanışı olan 5 hastanın müteharrik aparey ile tedavisi ve sonuçlarından bahsedilecektir.

Anahtar Kelimeler: ön çapraz kapanış, müteharrik aparey,z zemberek**P-552****Treatment of Anterior Dental Crossbite Using Removable Appliance***Bahar Aksan, Eda Haznedaroğlu, Ali Mentuş*

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Paediatric Dentistry, İstanbul

Anterior cross-bite is a term used to describe an abnormal labio-lingual relationship between one or more maxillary and mandibular incisor. The cause of anterior cross bite may be skeletal, dentoalveolar or skeletal and dentoalveolar. The etiology of the anterior cross-bite is variable such as a lingual eruption path of the maxillary anterior incisors; trauma to the primary incisor resulting in lingual displacement of the permanent tooth germ; supernumerary anterior teeth; an over-retained necrotic deciduous tooth or root; odontomas; crowding in the incisor region; inadequate arch length; and a habit of biting the upper lip. The anterior cross-bite has a prominent appearance in the early mixed dentition and this situation affects negatively both the family and the child aesthetically and functionally. The ideal age to treat anterior cross-bite is between 8 years and 11 years, the period when the root is being formed and the tooth is in the active stage of eruption. Different techniques have been used to correct anterior crossbite. When the anterior cross-bite is diagnosed at the right time, it can also be treated with removable appliances. The active component of the removable appliance is the Z-spring. Generally, a bite plain is added to the appliance to elevate the occlusion. In this case report, in 5 patients with skeletal Class 1 occlusion and have cross-bite at the anterior region who applied to Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry planned removable appliances treatments and their results will be discussed.

Keywords: anterior crossbite, removable appliance,Z spring

P-553**Tam Dişsiz Atrofik Maksillada All-On-Four Konsepti Ve Zigoma İmplantları ile Alternatif Tedavi Yaklaşımları: İki Olgu Raporu***Pelin Atalay, Tansel Hamza Pars*

Cebeci Dent Ağız ve Diş Sağlığı Polikliniği, Ankara

Tam dişsiz hastalarda, çoğunlukla kendini ileri derecelerde gösteren alveolar atrofi ve bazı anatomik oluşumlar, sabit bir restorasyon planlanması için gerekli bölgelere implant yerleştirilmesini sınırlandırabilir. Hareketli protezler ile yeterli retansiyon ve stabilitenin sağlanamadığı ve sonuç olarak hastanın fonksiyon, fonasyon ve estetik gerekliliklerinin elde edilemediği bu gibi durumlarda, sabit restorasyon seçeneği ancak yeterli kemik hacmini elde edebilmek için implant yerleştirilmesinden önce farklı tekniklerin (sinüs kaldırma, intraoral ve ekstraoral greftler, Le Fort I, titanyum ağlar) uygulanması ile mümkündür. Tedavi masraflarını artıran bu prosedürler, tedavi sürecini uzatır, fazla sayıda cerrahi bölge ve müdahale gerektirir, ciddi komplikasyon ve yüksek morbidite ihtimali ile hasta kabulünü azaltır. Atrofik çenelerde, hareketli protezlere veya implant destekli sabit protez öncesi uygulanan rejeneratif prosedürlere alternatif olarak “all-on-four” tedavi konsepti, atrofik çenelerde mevcut kalan kemiği en iyi ve uygun şekilde kullanmak ve hemen fonksiyon görebilmesini sağlamak için geliştirilmiştir. Zigomatik implantlar da, atrofik maksillanın sabit rehabilitasyonu için rejeneratif prosedürlere alternatif olarak, yüksek başarı ve sağkalım oranları ile kendini kanıtlamıştır. Bu iki olgu sunumunda, atrofik maksillaya sahip iki tam dişsiz hastaya uygulanan all-on-four konseptinin ve konvansiyonel implantlar ile beraber yerleştirilen zigoma implantlarının, cerrahi prosedürü ve sonrasında uygulanan tam ark sabit restorasyonları anlatılmıştır.

Anahtar Kelimeler: all-on-four, zigoma implant, atrofik maksilla, sabit protez, hibrit protez, immedat yükleme**P-553****Alternative Treatment Approachs with All-On-Four Concept and Zygomia Implants for Edentulous Atrophic Maxilla:****Two Case Reports***Pelin Atalay, Tansel Hamza Pars*

Cebeci Dent Oral and Dental Health Polyclinic, Ankara

In edentulous patients, alveolar atrophy which often indicates itself with high degrees and some anatomical formations, may limit the placement of implants in the regions required for a fixed restoration planning. In such cases where adequate retention and stability cannot be obtained with removable prostheses and consequently the function, phonation and aesthetic requirements of the patient cannot be achieved, the fixed restoration option is only possible by applying different techniques (sinus lifting, intraoral and extraoral grafts, Le Fort I, titanium mesh) before implant placement in order to obtain adequate bone volume. These procedures that increase the treatment costs, require long-term treatment, sometimes with multiple surgical sites and operations, cause possible severe complications and high morbidity, thus reducing patient acceptance. As an alternative to removable prostheses or regenerative procedures applied before implant-supported fixed prosthesis in atrophic jaws, the “all-on-four” treatment concept was developed to maximize the use of available remnant bone in atrophic jaws and allowing immediate function. Zygomatic implants also have been well documented with high success rates and longevity as an alternative to regenerative procedures for fixed rehabilitation of atrophic maxilla. In this two case reports, surgery of all-on-four concept and zygomia implants with conventional implants applied to two edentulous patients with atrophic maxilla, and then full-mouth fixed restorations are described.

Keywords: all-on-four, zygomia implant, atrophic maxilla, fixed prosthesis, hybrid prosthesis, immedate loading

P-554

İmplant Destekli Sabit Parsiyel Protez Abutment Kırığı Tedavisi: Vaka Raporu*Hüseyin Ozan Temizkanlı, Samir Fetullayev, Hasan Önder Gümüş*

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Hekimliği Tedavisi Anabilim Dalı, Kayseri

İmplant dayanak kırığı implantüstü protezlerde nadir görülen bir komplikasyon olmakla beraber kırık parçanın uzaklaştırılması bazen oldukça zor olabilmektedir. Jung ve arkadaşları (2008), yaptıkları çalışmada implant-abutment kompleksine ait komplikasyonlar içerisinde protez dayanak kırığının% 3.9 oranında bir orana sahip olduğunu bildirmiştir. Bu gibi durumlarda kırılan vida parçasını çıkarabiliyorsa yeni bir abutment yerleştirilerek sorun çözülebilirken; kırık vida parçasının çıkartılamaması durumunda implantın çıkarılıp yenilenmesi ve yeni bir tedavi planı oluşturulması gerekliliği ortaya çıkmaktadır. Okluzal kuvvetler molar bölgede en büyüktür ve implant bileşenleri ve çevresindeki kemikte stres artışına yol açar. Bu konuda önceden yapılmış vaka sunumlarında bir molar restorasyonu desteklemek için iki implant kullanmanın klinik fizibilitesi rapor edilmiştir. 74 yaşındaki bir erkek hastada brüksizm hikayesi yoktur ve yaklaşık 4 yıldır implant üstü sabit protez kullanmaktadır. Kliniğimize sol mandibular posterior bölgedeki implant üzeri köprüsünde desimantasyon şikayetiyle başvurmuş ve klinik muayene sonucu hastanın desimante olan 25° açıyla yerleştirilmiş 47 nolu implant dayanak vidasında geç dönem fraktürü meydana geldiği tespit edilmiştir. Kırık abutment sökümü için literatürde kullanılan çeşitli yöntemler denenmiş ve en sonunda hastanın implant-abutment soğuk kaynak bağlantısı bukkal ve lingualde oluşturulan çentikler üzerinden bir pens yardımı ile esnetilerek bozulabilmiştir. İşlem sonrası zarar gören parçanın yerine prefabrike bir abutment restorasyona uyumlanarak aynı seansta hastanın protetik restorasyonu yeniden simante edilmiş ve hastanın protez kullanımına devam etmesi sağlanmıştır. Klinik açıdan bu tip bir komplikasyon sonrası implantın zarar görmemesi ve hastanın mevcut restorasyonu yeniden kullanılarak aynı seans içerisinde tedavisi sağlanmıştır. Bu nedenle bu tedavi yöntemi başarılı ve hasta memnuniyetini arttıran bir yöntem olarak kabul edilebilir. Hastanın eski restorasyonuna ait abutment bilgilerinin kaydedilmesi bu vakada hekimin işini kolaylaştırmış ve düzenli hasta kaydı tutulmasının ne denli önemli olduğunu bir kez daha ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: abutment, fracture, implant

P-554

Treatment of Implant Supported Fixed Partial Denture Abutment Fracture: Case Report*Hüseyin Ozan Temizkanlı, Samir Fetullayev, Hasan Önder Gümüş*

Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Kayseri

Implant abutment fracture is a rare complication of implant supported fixed partial dentures, however removal of broken component sometimes becomes quite formidable. Jung et al. reported among all the complications regarding implant-abutment complex, that the abutment fracture rate is %3.9 in their studies (2008). In these kind of situations if the removal of broken component is possible, inserting a new abutment may solve the problem; if not removing the implant and renewing the restoration with a new treatment plan should be needed. Occlusal forces are greatest at the molar region and create a stress zone around implant components together with its surrounding bone. Earlier studies reported that replacing a molar with two implants as clinically feasible. 74 years old male patient with no history of bruxism has been using implant supported fixed partial dentures for 4 years. The patient applied to our clinic with a desimantation of his 3 unit bridge abutment in the left mandibular posterior zone and clinical observation showed a late failure of 25° angled abutment fracture was detected. To detach the abutment, several methods mentioned in the literature were tried but eventually cold weld connection of implant abutment components was broken by creating notches in the buccal and lingual zones and stretching it with a forceps. After the procedure damaged abutment replaced with a new one and adjusted to the restoration margins. In this way at the same session bridge was cemented again and patient regained his dentures. In a clinical aspect after this type of a complication reusing of patient's existing dentures at the same session without damaging the implant has been provided. Therefore this treatment procedure can be accepted as an accomplish and improving patient's satisfaction. Also recording abutment informations of each patient simplified dentist's job and showed the importance of keeping patient records.

Keywords: dayanak,fraktür,implant

P-555**Şiddetli Erken Çocukluk Çağı Çürüğünün Protetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu***Melike Kiraz Canpolat, Esra Karakaya, Levent Özer*

Ankara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Ankara

Bu olgu sunumunun amacı 3.5 yaşında şiddetli erken çocukluk çağı çürüğü (EÇÇ) olan bir olgunun oral rehabilitasyonu hakkında bilgi vermektir. Erken çocukluk çağı çürükleri; 71 aylık ve daha küçük çocukta birden fazla kaviteli veya kavitesiz çürük lezyonu, çürüğe bağlı diş kaybı veya herhangi bir süt dışında dolgulu diş yüzeyinin varlığı olarak tanımlanır iken, şiddetli erken çocukluk çağı çürüğü ise 3 yaşında 4'ten fazla, 4 yaşında 5'ten fazla veya 5 yaşında 6'dan fazla çürük, eksik veya dolgulu diş yüzeyinin varlığı olarak adlandırılmaktadır. Kliniğimize diş ağrısı ve apse şikayeti ile başvuran hastanın yapılan klinik ve radyografik muayenesinde çok sayıda yaygın kron harabiyetli, derin dentin çürüklü ve pulpitisli süt dişi varlığı tespit edildi. Sedasyon altında maksiller süt ikinci azı dişleri kompozit ile restore edildi ve kalan dişlerin çekimi yapıldı. 15 gün sonra protetik tedavi amacıyla her dental arkın ölçüsü alındı. Alt çene total üst çene ise kısmi dişli protez ile rehabilite edildi. Şiddetli EÇÇ olgularında tekrarlayan apikal apseler ve paslanmaz çelik kronlarla restore edilemeyecek düzeyde yaygın harabiyet varlığında dişlerin zorunlu olarak çekilmesi gerekebilir. Çoklu süt dişi çekimlerinde konuşma problemlerinin önüne geçmek, fonksiyonu korumak, estetiği iade etmek, çene kemiklerinin büyümesini devam ettirmek, çocuğun psikolojik ve sosyal gelişimini desteklemek için protetik rehabilitasyon düşük maliyetli, yapımı kolay ve yeterli bir seçenektir.

Anahtar Kelimeler: çürük, erken çocukluk çağı çürüğü, protetik rehabilitasyon**P-555****Prosthetic Rehabilitation of Severe Early Childhood Caries: Case Report***Melike Kiraz Canpolat, Esra Karakaya, Levent Özer*

Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Ankara

The aim of this case report is to give information about the oral rehabilitation of a patient with severe early childhood caries at 3.5 years of age. ECC is defined as the presence of one or more decayed, missing, or filled tooth surfaces in any primary tooth in a child under the month of 71. The definition of severe early childhood caries is, one or more cavitated, missing or filled surfaces in primary teeth of greater than or equal to four (age 3), greater than or equal to five (age 4), or greater than or equal to six (age 5). In the clinical and radiographic examination of the patient who was admitted to our clinic with toothache and abscess, a large number of common crown destruction, deep dentin caries and pulpitis milk teeth were found. Under sedation, the maxillary second primary molars were restored with a compomer and the remaining teeth were extracted. After 15 days, impression of each dental arch was taken for prosthetic treatment. The lower jaw and total, upper jaw were partially rehabilitated with a tooth prosthesis. In severe ECC cases, extraction of the teeth may be necessary in cases of recurrent apical abscesses and stainless steel crowns that cannot be restored. Prosthetic rehabilitation is a low-cost, easy-to-build and adequate option to prevent speech problems in multiple-primary tooth extraction, to protect function, to restore esthetics, to maintain the growth of jaw bones, to support the psychological and social development of the child.

Keywords: caries, early childhood caries, prosthetic rehabilitation

P-556**Maksiller Defekt Bulunan Hastanın Protetik Rehabilitasyonu: Bir Olgu Sunumu***Ümmü Habibe Erdağ, Onur Şahin, Ayşegül Köroğlu, Kübra Güneş Arkaç*

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Zonguldak

Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Cerrahi kliniğine başvuran (27) yaşındaki erkek hastada anterior bölgede perforasyon alanı görülmüştür. Perforasyon alanı ileri periodontal cerrahi işlemlerle rehabilte edilemeyeceğinden hastanın estetik, fonksiyon, fonasyon eksikliğinin giderilmesi amacıyla kliniğimize yönlendirilmiştir. Yapılan muayene sonucu hasta önce KBB kliniğine yönlendirilmiş ve var olan sekonder mantar enfeksiyonu tedavi edilmiştir. Hastanın iyileşme süreci aylık periyodik muayenelerle kontrol edilmiştir. İntraoral muayenede 23,24,25 nolu dişlerinde bulunan fenestrasyonlardan ve periodontal desteği yetersizliğinden dolayı 23,24,25 nolu çekiminden sonra hastaya çift taraflı molar dişlerin desteğiyle Kennedy Sınıf IV hassas bağlantı protez yapımı uygun görülmüştür. Chamfer bitim şekliyle hazırlanan preparasyonlardan sonra RHEIN 83 OT CAP hassas bağlantı tutucu seçilmiştir. Protetik tedavi tamamlandıktan sonra hastanın 1. Ve 6. Ay rutin kontrolü yapılmıştır ve beklenmedik bir semptom gözlenmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Maksiller Defekt, Hassas Bağlantı, Obturatör**P-556****Prosthetic Rehabilitation of Maxiller Defect: A Case Report***Ümmü Habibe Erdağ, Onur Şahin, Ayşegül Köroğlu, Kübra Güneş Arkaç*

Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry, Zonguldak

A (27) -year-old male patient presented to Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry Surgery Clinic with perforation area in the anterior region. Since the perforation area could not be rehabilitated by advanced periodontal surgical procedures, it was directed to our clinic in order to eliminate the esthetic, function and phonation deficiencies of the patient. As a result of the examination, the patient was first directed to the ENT clinic and the existing secondary fungal infection was treated. The patient's healing process was checked with monthly periodic examinations. Intraoral examination of mouth the lack of periodontal support due to the lack of periodontal tissue after the extraction 23,24,25 with the support of the double-sided molar teeth precise attachment-retained Kennedy Class IV removable partial dentures was deemed appropriate. After the preparations prepared by Chamfer, RHEIN 83 OT CAP precision holder was selected. After the prosthetic treatment was completed, the patient's 1st and 6th month routine control was performed and no unexpected symptoms were found on radiographic and clinical examination.

Keywords: Maxiller Defect, Precision Attachments, Obturator

P-557**Oral Sağlığın Okul Başarısına Etkisinin Değerlendirilmesi***Ceren Solak, Müge Erbay, Dilşah Çoğulu*

Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Ağız problemlerinin okul başarısındaki değişikliklerin yanı sıra çocukların fonksiyonel, duygusal ve sosyal yönleri üzerinde önemli bir etkisi bulunmaktadır. Bu çalışmanın amacı çocuklarda okul başarısı ile diş çürüğü ve oral alışkanlıklar arasındaki ilişkiyi değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya 7-12 yaş arası 101 çocuk dahil edildi. Çalışma öncesinde etik kurul onayı alındı. Diş çürüğü skorları WHO kriterlerine göre değerlendirildi ve plak indekslerinin belirlenmesinde Silness ve Løe plak indeksi kullanıldı. Anket formlarına çocukların ağız sağlığı davranışları, kötü ağız alışkanlıkları, diş çürüğü, plak skorları ve okul başarısı kaydedildi. Okul başarısı 2018 yıl sonu başarı durumuna göre değerlendirildi. Verilerin istatistiksel analizi ki kare testi, Mann-Whitney U testi ve Kruskal-Wallis testi ile yapıldı.

Bulgular: 37 kız (%36,6) ve 64 erkek (%63,4) toplam 101 çocuk hastanın yaş ortalaması $9,19 \pm 1,59$ yıl olarak saptandı. Diş tedavisi nedeniyle yapılan okul devamsızlığı ile DMFT ve dft skorları arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulundu ($p<0,05$). Okul performansı ile okul devamsızlığı arasında negatif bir korelasyon saptandı ($p=0,034$). Tırnak yeme ve sert cisim ısırma ile okul performansı arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulundu ($p<0,05$).

Sonuç: Ağız sağlığı kötü olan ve kötü ağız alışkanlıkları bulunan çocuklarda okul başarısının düşük olduğu gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ağız sağlığı, dental problemler, okul başarısı

P-557**Assessment of the Impact of School Performance on Oral Health***Ceren Solak, Müge Erbay, Dilşah Çoğulu*

Ege University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Izmir

Aim: Oral problems can cause strong impact on functional, emotional and social aspects of children and adolescents as well as changes in school performance. The aim of this study was to assess the relationship between school performance, dental caries and oral habits in children.

Materials-Methods: A total of 101 children aged 7-12 years were enrolled the study. Ethical approval was obtained. Dental caries scores were assessed according to the WHO criteria and to determine the plaque indices the Silness and Løe plaque index was used. Oral health behaviors, bad oral habits, dental caries, plaque scores and school performance of each children were recorded. School performance was evaluated by the final scores of the 2018 school year. The data were statistically analyzed using Pearson's Chi-Square test, Mann-Whitney U test and Kruskal-Wallis test.

Results: 37 girls (36.6%) and 64 boys (63.4%), a total of 101 children with a mean age of $9,19 \pm 1.59$ years were included in the study. The relation between school absence because of dental treatment and mean DMFT and dft scores was found to be statistically significant ($p<0.05$). A negative correlation was found between school performance and school absence ($p=0.034$). The relation between nail biting and chewing on hard objects and school performance was found statistically significant ($p<0.05$).

Conclusion: Children who have poor oral health and have bad oral habits are more likely to have poor school performance.

Keywords: dental problems, oral health, school performance

P-558

Başlangıç Periodontal Tedavinin Kısa Dönem Klinik Takibi (3 Vaka)*Gurbet Alev Öztaş, Recep Orbak*

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Bölümü, Erzurum

Dişeti hastalıklarının primer nedeni sıklıkla yetersiz oral hijyene bağlı biriken mikrobiyal dental plaktır. Plağa bağlı gingivitis, diş yüzeyinde biriken bakteri plağına karşı konağın ilk savunma mekanizması sonucunda oluşan iltihabi cevaptır. Dişeti ile sınırlı klinik enflamasyon belirtileri ve ataşman kaybı olmaması ile karakterize klinik-patolojik bir tablo izlenir. Faz I (başlangıç) periodontal tedavi, hastalığın gelişimine neden olan etiolojik faktörlerin tedavi edildiği adımdır. Kötü oral hijyene bağlı oluşan birçok plağa bağlı gingivitis vakası başlangıç periodontal tedavi ve oral hijyen alışkanlıklarının düzeltilmesi ile hızla sağlıklı hale kavuşturulabilir.

15 ve 17 yaşında iki kız hasta ve 20 yaşında erkek hasta dişeti rahatsızlıklarından dolayı kliniğimize başvurdu. Yapılan intraoral muayenede hastaların oral hijyen alışkanlıklarının yetersiz olduğu, bunun sonucunda biriken plağa bağlı gingivitis tablosu geliştiği, dişetlerinin kızarıklık, ödemli ve sondalamada kanamalı olduğu tespit edildi. Radyolojik incelemede sert doku kaybı görülmeydi. Birinci seansta hastalara ultrasonik cihaz ile supragingival debridman yapıldı. Hastalara oral hijyen eğitimi verildi. Hastalar bir hafta sonra geldiğinde, gingivitis tablolarının hızlı bir şekilde gerilediği, başlangıç tedavisinden memnun kaldığı ve oral hijyenlerine dikkat ettikleri görüldü. Hastalara tekrar ultrasonik cihaz ile supragingival debridman yapıldı ve Kloroben Fort® gargara (3 mg/ml benzidamin hidroklorür + 2mg/ml klorheksidin diglukonat 200 ml 2x1) reçete edildi. Hastalar iki hafta sonraya kontrole kliniğimize davet edildi. Üçüncü seansta hastaların motivasyonunun ve memnuniyetinin yüksek olduğu, gingivitis tablosunun da etkili bir şekilde iyileştiği görüldü.

Mikrobiyal dental plağa bağlı gingivitis vakaları, profesyonel yardım ve kişinin etkili plak kontrolü yapması ile birlikte üç hafta gibi kısa bir süre içerisinde tatmin edici iyileşme sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: başlangıç periodontal tedavi, gingivitis, mikrobiyal dental plak, oral hijyen alışkanlıkları

P-558

Short-Term Clinical Impression of Initial Periodontal Treatment (Three Cases)*Gurbet Alev Öztaş, Recep Orbak*

Ataturk University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Erzurum

The primary cause of gum disease is a microbial dental plaque, which is often due to inadequate oral hygiene. The plaque-induced gingivitis is the inflammatory response that occurs as a result of the first defense mechanism of the host against the plaque accumulating on the tooth surface. Clinical-pathological symptoms characterized by gingival-limited signs of clinical inflammation and no loss of attachment level. Phase I (initial) periodontal treatment is the first step in which the etiological factors that cause the development of the disease are treated. Many plaque-induced gingivitis cases due to poor oral hygiene can be made healthier by initial periodontal treatment and development of oral hygiene habits.

15 and 17-year-old female patients and 20-year-old male patient were referred to our clinic for gingival disorders. In the intraoral examination, it was determined that oral hygiene habits of the patients were inadequate, as a result of the accumulation of plaque-induced gingivitis, gums with redness, edema, and bleeding in the probing. The radiological examination did not show any hard tissue loss. In the first session, supragingival debridement was performed with an ultrasonic device. Oral hygiene training was given to the patients. When the patients came one week later, it was observed that gingivitis tables were rapidly regressed, they were satisfied with the initial treatment and they paid attention to their oral hygiene. Patients underwent supragingival debridement by ultrasonic device and prescribed Kloroben Fort® gargle (3 mg/ml benzydamine hydrochloride + 2mg /ml chlorhexidine digluconate 200 ml 2 x 1). The patients were invited to our clinic after two weeks. In the third session, the patients' motivation and satisfaction were high, and the gingivitis table improved effectively.

The cases of gingivitis due to microbial dental plaque provide satisfactory improvement within a short period of three weeks along with professional help and effective plaque control.

Keywords: initial periodontal treatment, gingivitis, microbial dental plaque, oral hygiene habits

P-559**Ön Çapraz Kapanışın Hareketli Aparey ile Tedavisi: Olgu Raporu***Gizem Bulut¹, Hüseyin Şimşek¹, Nihal Beldüz Kara¹, Serkan Özkan²*¹Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Ordu²Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Ordu**Amaç:** Bu olgu raporunda ön çapraz kapanışı olan bir hastanın hareketli aparey ile yapılan tedavisi sunulmuştur.**Olgu Sunumu:** 9 yaşında kız hasta, sağ maksiller santral kesici dişindeki çaprazlık şikayeti ile Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı Kliniği'ne başvurdu. Klinik ve radyolojik incelemede sağ maksiller santral kesici dişin çapraz kapanışta olduğu ve problemin iskeletsel olmadığı tespit edildi. Hareketli aparey hazırlandı ve sağ maksiller santral dişteki zemberek aktive edildi. Hasta 2 hafta sonra kontrole çağrıldı. 7 hafta sonra hastanın tedavisi tamamlandı.**Sonuç:** Erken önleyici apareyler karışık dişlenme döneminde fonksiyon ve estetiğin tekrar kazandırılması için dişsel ön çapraz kapanışın tedavisinde tercih edilebilecek basit, ekonomik ve zaman kazandırıcı etkili bir yöntemdir.**Anahtar Kelimeler:** ön çapraz kapanış, hareketli aparey, karışık dişlenme dönemi**P-559****Treatment of Anterior Crossbite Using Removable Appliance: Case Report***Gizem Bulut¹, Hüseyin Şimşek¹, Nihal Beldüz Kara¹, Serkan Özkan²*¹Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontic, Ordu²Ordu University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Ordu**Objective:** In this case report, the treatment of a patient with anterior crossbite using a removable appliance was presented.**Case:** An 9-year-old girl was admitted to Ordu University, Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry with the complaint of crowding on the right maxillary central incisor. In the clinical and radiographical examination, it was found that right maxillary central incisor was in crossbite and the problem was not skeletal. The removable apparatus was prepared and the spring was activated on the right maxillary central tooth. The patient was follow-up 2-weeks later. The treatment was completed within 7 weeks.**Conclusion:** Early preventive appliance here offers a simple, cost and time effective method for the management of anterior dental crossbite in the mixed dentition that re-establishes function and esthetics.**Keywords:** anterior crossbite, removable appliance, mixed dentition

P-560**Diş Eti Gülümsemesi Olan Bir Hastada Yanlış Hizalanmış Üst Ön Dişlerin Ve Estetik Olmayan Dişeti Görünümünün Tedavisinde Multidisipliner Bir Yaklaşım: Bir Olgu Sunumu**

Omar Faez Abdulateef, Nevin Çobanoğlu

Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Bu vaka, diş eti gülümsemesi olan bir hastada yanlış hizalanmış anterior dişlerin ve estetik olmayan diş eti görünümünün direkt kompozit veneer, gingivektomi ve pembe kompozit rezin ile tedavisini tarif etmektedir.

Olgu: 35 yaşında kadın hasta, üst anterior dişlerinin dizilimi ve estetik olmayan dişeti görünümü şikayeti ile restoratif diş tedavisi bölümüne başvurdu ve hasta ortodontik tedavi ya da birkaç krandan ziyade uzun süreli olmayan, minimal invaziv bir tedavi istiyordu. İntraoral muayenede, 11 no'lu dişte orta derecede rotasyon, 21 no'lu dişin endodontik tedaviye bağlı olarak renklenmiş ve hafif palatal konumda olduğu ve yaygın gingivitis mevcuttu. Radyografik incelemede, 11 ve 12 nolu dişlerdeki eski restorasyonların altında sekonder çürükler vardı. Tedavi üç adımda yapıldı, 1. adımda, 11 no'lu diş hariç, gülümseme bölgesindeki dişlere (kanin – kanin arası) gingivektomi yapıldı. Ancak gingivektomi yapılmasına rağmen 11 no'lu dişin dişeti seviyesi hala daha servikalde idi. 2. Adım, 21 numaralı dişin endodontik beyazlatılması (walking bleaching) idi, ve son adım direkt veneer restorasyonu için önceden hazırlanmış mum model kullanılarak yapılan silikon indeksiyle yanlış hizalanmış 11 no'lu dişin minimal invaziv preparasyonuydu. Bu vakada kullanılan kompozit, Mikro hibrid kompozittir (GC Corporation, Tokyo, Japonya). Ayrıca pembe kompozit Aramis Gingiva (VOCO America, Inc., Indian Land, Sc, ABD), 11 no'lu dişin diş eti seviyesini düzeltmek için kullanıldı.

Sonuç: Yanlış hizalanmış ve yanlış yer değiştirmiş dişler, invaziv tedaviler yerine direkt kompozit rezin ile konservatif olarak tedavi edilebilir. Hasta 2 ay sonra estetik, fonksiyonel ve psikososyal görünüm kazandı.

Anahtar Kelimeler: Direkt Kompozit veneer, gingivektomi, pembe Kompozit, Walking Bleaching tekniği

P-560**A Multidisciplinary Approach For the Treatment of Misaligned Upper Anterior Teeth and of Non-aesthetic Gingival Appearance in a Patient with a Gummy Smile: A Case Report**

Omar Faez Abdulateef, Nevin Çobanoğlu

Selçuk University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Konya

Objective: The case describes the treatment of misaligned anterior teeth and of the non-aesthetic gingival appearance with direct composite veneer, gingivectomy and pink composite resin in a patient with a gummy smile.

Case: A 35 years - old female patient referred to restorative dentistry department with a complaint of misalignment in her upper anterior teeth and non-aesthetic gingival appearance and the patient was seeking minimal invasive treatment and non-prolonged treatment rather than orthodontic treatment or several crowns. On intraoral examination, there was moderate rotation in tooth no. 11, a mild palatally displaced discolored endodontically treated no. 21, and generalized gingivitis. On radiographic examination, there was secondary caries under old restorations of 11 and 12. The treatment done in three steps, the 1st step was gingivectomy of teeth in the smile zone (from canine to canine) except tooth no. 11, but in spite of the gingivectomy the level of gingiva at tooth no. 11 was still cervically. The 2nd step was walking bleaching to 21 and the last step was minimal invasive preparation of misaligned 11 by silicon index made using pre-prepared wax-up for direct veneer restoration. The composite used for this case was Micro hybrid composite (GC Corporation, Tokyo, Japan). In additionally pink composite Aramis Gingiva (VOCO America, Inc., Indian land, Sc, USA) was used for correction the level of gingiva of tooth no. 11.

Conclusion: Misaligned and mis-displaced teeth can be treated conservatively by direct composite resin rather than invasive treatments. The patient gained aesthetic, functional and psychosocial appearance after 2 months follow up.

Keywords: Direct composite veneer,gingivectomy,Pink composite, walking bleaching technique

P-561**Panoramik Radyografide Rastlantısal Olarak Görülen Nadir Gömülü Daimi Dişler***Rıdvan Karakurt, Füsün Yaşar, Faruk Akgünlü*

Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Çeşitli nedenlerden dolayı, okluzyona gelmesi engellenmiş, zamanında tam olarak sürmemiş dişlere gömülü dişler denir. Daimi mandibular ve maksiller üçüncü molar dişler gömülü kalma oranı en yüksek olan dişlerdir. Ancak bu dişlerin invert pozisyonda kalma oranları oldukça düşüktür. Bu dişleri daimi maksiller kanin ve mandibular premolar dişler izler. Maksiller keser dişlerin gömülülüğü nadir görülür. Süpernumerer dişler, yer kaybı, kemik yapı, yumuşak doku yoğunluğu, persiste süt dişleri, süt dişlerinin erken kaybı, travma, kök dilasasyonları, odontoma gibi çeşitli lokal faktörler bu duruma neden olabilir. Ayrıca kalıtım, anemi, konjenital sifiliz, raşitizm, endokrin bozukluklar, sendromlar da daimi dişlerin gömülü kalmasında rol oynar. Genellikle herhangi bir semptom vermezler. Hastalardan alınan panoramik radyograflarla tespiti yapılabilir. Bu olgu sunumunun amacı kliniğimize başvuran, herhangi bir anomalisi olmayan hastalardan alınan panoramik radyografide rastlantısal olarak tespit edilen nadir görülen gömülü daimi dişleri sunmaktır.

Olgu 1: Kliniğimize kanal tedavili 46 numaralı dişin ağrısı ve diş çürükleri için başvuran 31 yaşındaki kadın hastadan alınan panoramik radyografide, 21 numaralı dişin invert pozisyonda gömülü diş olduğu tespit edildi. **Olgu 2:** Kliniğimize 35,23 numaralı ve kanal tedavili 36,24 numaralı dişlerindeki ağrı şikayetiyle başvuran 33 yaşındaki erkek hastadan alınan panoramik radyografide, 21 numaralı dişin, kronu bukkal kökü palatinal pozisyonda gömülü kaldığı tespit edildi. **Olgu 3:** Kliniğimize sabit protezlerinin değerlendirilmesi için başvuran 48 yaşındaki kadın hastadan alınan panoramik radyografide, yapısal anomali gösteren sağ maksiller 3. Molar dişin invert pozisyonda gömülü kaldığı tespit edilmiştir.

Sonuçlar: Sonuç olarak klinikte rutin muayene sırasında alınan radyograflardan, hastalarda herhangi bir bulgu vermeden gömülü kalmış daimi dişlerin tespit edilmesinde panoramik radyografların yararlı olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Invert pozisyon, gömülü diş, panoramik radyografi

P-561**Rarely Seen Impacted Permanent Teeth Incidentally on Panoramic Radiography***Rıdvan Karakurt, Füsün Yaşar, Faruk Akgünlü*

Selçuk University Faculty of Dentistry, Department of Oral And Maxillofacial Radiology, Konya

Aim: For various reasons, it is called impacted teeth in the teeth that have not been fully erupted in the time, which is prevented from coming into occlusion. Then permanent maxillary canine and mandibular premolar teeth can remain impacted. However, the ratio of these teeth to invert position is very low. The impaction of maxillary incisors is rarely seen. Various local factors such as supernumerary teeth, loss of space, bone structure, soft tissue density, persistent temporary teeth, premature loss of temporary teeth, trauma, root dilations, odontoma can cause this condition. In addition, inheritance, anemia, congenital syphilis, rickets, endocrine disorders, syndrome also play a role in the stay impacted in permanent teeth. These teeth do not give symptoms in general. It can be determined by panoramic radiographs taken from patients. The aim of this case report is present the rarely seen permanent teeth on panoramic radiography in patients without any anomalies.

Case 1: In the panoramic radiography taken from the 31-year-old female patient who admitted to our clinic for tooth pain 36 number and teeth caries. The number 21 tooth was found to have invert impacted tooth. **Case 2:** In the panoramic radiography taken from the 33-year-old male patient who admitted to our clinic with pain complaints of 35,23 numbered teeth and canal-treated 36,24 numbered teeth. The crown of tooth 21 number were found to remain impacted in the palatal position of the buccal root. **Case 3:** In the panoramic radiography taken from the 48-year-old female patient admitted to our clinic for the evaluation of fixed partial dentures. The right maxillary 3th molar with structural anomaly was found to be impacted in the invert position.

Results: As a result, it is thought that panoramic radiographs are useful in detecting permanent teeth that have been impacted without any findings in the patients.

Keywords: Impacted teeth, invert position, panoramic radiography

P-562**Anterior Bölgede Kombine Klas III Kavitasyon ve Diastemanın Estetik Rehabilitasyonu***Oyun Erdene Batgerel, Musa Kazım Üçüncü, Oktay Yazıcıoğlu*

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Estetiğin insan hayatında önem kazanmasıyla birlikte estetik şikayetlerle tedaviye başvuran hastaların sayısında önemli bir artış yaşanmaktadır. Minimal invaziv tedavi yöntemlerinin ortaya çıkması ile en az doku kaybı ve maksimum yarar sağlanarak restorasyonlar gerçekleştirilebilmektedir. Bu olgu sunumunda tek seansta tek renk kompozit materyali kullanılarak anterior bölgedeki diastema ve klas III tipte çürük lezyonların tedavisinin gerçekleştirilmesi amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: 37 yaşındaki erkek hasta kliniğimize ön dişlerindeki estetik problemler üzerine başvurdu. Alınan anamneze göre herhangi bir sistemik rahatsızlığı bulunmayan hastanın klinik muayenesinde anterior bölgede hem diastema hem de klas III tipte çürük lezyonlarına rastlandı. Uygun tedavi seçenekleri anlatılan hastaya daha konservatif, hızlı ve ekonomik olması sebebiyle tek seansta ve tek renkte direkt kompozit reçine restorasyonların uygulanmasına karar verildi. Rubber-Dam uygulaması öncesi doğal diş rengine en uygun olan kompozit materyalinin rengi (3M ESPE FiltekTM Ultimate A2 Body, ABD) belirlendi. Çürüklerin ve diastema alanlarının preparasyonu ve bizotaj işlemleri sonrası tüm yüzeyler %37'lik fosforik asitle dağlandı. İki aşamalı self-etch adeziv (Clearfil SE Bond, Kuraray), üretici firma talimatları gereğince uygulandı. Şeffaf bant yardımıyla kompozit materyalin uygulanması sonrası bitirme ve cila işlemleri (3M ESPE Sof-LexTM, ABD) gerçekleştirilerek restorasyonlara son hali verildi.

Sonuç: Tek seansta ve tek renkte uygulanan direkt kompozit restorasyonların yapımında başarılı sonuç elde edebilmek: Uygulama prosedürlerine uymaya, doğru renk seçimine, doğru tekniğin uygulanmasına ve aynı zamanda tanının doğru konmasına bağlıdır.

Anahtar Kelimeler: Diastema, Direkt kompozit, Estetik, Klas III**P-562****The Aesthetic Rehabilitation of the Combined Class III and Diastema***Oyun Erdene Batgerel, Musa Kazım Üçüncü, Oktay Yazıcıoğlu*

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İstanbul

Aim: with the increasing importance of aesthetics in human life, there is a significant increase in the number of patients who apply for treatment with aesthetic complaints. with the development of minimally invasive treatment methods, restorations can be performed by providing minimal tissue loss and maximum benefit. In this case report, it was aimed to perform treatment of diastema and class III caries lesions in the anterior region by using one shade composite material in one visit.

Case Presentation: A 37-year-old male patient presented to our clinic with aesthetic problems in the anterior teeth. According to the anamnesis, she had no systemic disease. Clinical examination revealed both diastema and class III caries lesions in the anterior region. Because of the more conservative, rapid and economical treatment options, it was decided to apply single composite resin restorations in one color. Before the Rubber-Dam application, the color of the composite material most suitable for the natural tooth color (3M ESPE FiltekTM Ultimate A2 Body, USA) was determined. After the preparation and beveling of caries and diastema areas, all surfaces were etched with 37% phosphoric acid. Two-step self-etch adhesive (Clearfil SE Bond, Kuraray) was applied according to the manufacturer's instructions. After the application of the composite material with the help of transparent matrix, finishing and polishing operations (3M ESPE Sof-LexTM, USA) were carried out and the restorations were finalized.

Conclusion: To be able to achieve successful results in the construction of one-visit and one-shade direct composite restorations: Depend on the application procedures, the right color selection, the correct technique and the correct diagnosis.

Keywords: Diastema, Direct Composite Restoration, Aesthetic, Class III

P-563**Direkt Kompozit Restorasyonlar İle Maksiller Anterior Bölgedeki Kırıkların Estetik Tedavisi: Olgu Sunumu***Çağatay Çakar, Yıldırım Hakan Bağış*

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Günümüzde, Restoratif Diş Hekimliği uygulamalarında fonksiyon ve fonasyonun hastaya yeniden kazandırılmasının yanında doğal diş görünümünün elde edilmesi giderek önem kazanmaktadır. Gelişen adeziv sistemlerle beraber, seramik restorasyonlara göre daha konservatif bir tedavi seçeneği olan direkt kompozit restorasyonlar, estetik restoratif tedavilerde sıklıkla tercih edilmektedir. Bu sunumda maksiller anterior bölgede kırıkların restorasyonu ve estetiğin sağlanması amacıyla uygulanan tedavi yaklaşımı bildirilmektedir.

Olgu: 22 yaşındaki kadın hasta, üst ön bölge dişlerindeki görünüşün düzeltilmesi isteğiyle Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Kliniğine başvurdu. Klinik muayenede maksiller anterior 12,11 numaralı dişlerde kırık tespit edildi. Hastaya tedavi seçenekleri anlatıldı. Hastanın 12,11 numaralı dişlerine direkt kompozit restorasyon planlandı. Dişlere uygun renk seçiminin kompozit buton tekniğiyle yapılmasının ardından, izolasyon sağlanan diş mine yüzeyleri su soğutması altında elmas uçlu frezle hafifçe prepare edildi. Sonrasında %37'lik orto-fosforik asit jel ile mine yüzeyleri 20 sn pürüzlendirildi. Pürüzlendirmenin ardından universal adeziv sistem (Clearfil SE Bond, Kuraray, Japonya) uygulandı. Dişeti sulkusuna şeffaf bant yerleştirildi ve direkt kompozit rezin (Clearfil Majesty Esthetic, Kuraray, Tokyo, Japonya) tabakalama tekniği uygulanarak kırıklar restore edildi. Son olarak restorasyonda kompozit polisaj diskleri (Soflex, 3M ESPE, ABD) ile bitim ve polisaj yapılarak düzgün ve parlak yüzeyler oluşturuldu.

Sonuç: Estetik olarak hastayı rahatsız eden kırık dişlerin direkt kompozit rezin restorasyonlar ile tedavisi; pratik, ekonomik ve memnun edici bir tedavi yaklaşım seçeneğidir. Hastanın 1 aylık kontrolünde restorasyonlarda herhangi bir renk değişimi, yüzey defekti ya da kırılma tespit edilmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Kompozit, Estetik, Restoratif, Universal Adeziv

P-563**Aesthetic Treatment of Maxillary Anterior Fractures with Direct Composite Restorations: Case Report***Çağatay Çakar, Yıldırım Hakan Bağış*

Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Ankara

Objective: Nowadays, restorative dentistry applications are becoming more and more important in terms of restoring the function and phonation to the natural tooth appearance. With the developing adhesive systems, direct composite restorations, which are a more conservative treatment option than ceramic restorations, are frequently preferred for aesthetic restorative treatments. In this report, the treatment approach for restoration of fractures and aesthetics of maxillary anterior region is reported.

Case: The 22-year-old female patient was admitted to the Restorative Dentistry Department of the Faculty of Dentistry of Ankara University with the intention of correcting the appearance of the upper anterior teeth. Clinical examination revealed fracture of the maxillary anterior teeth 12,11. Treatment options were explained to the patient. Direct composite restoration was planned to the patient's teeth 12,11. After the appropriate color selection was made with composite button technique, the enamel surfaces which were insulated were lightly prepared with diamond-tipped bur under water cooling. Then, enamel surfaces were roughened for 20 sec with 37% ortho-phosphoric acid gel. Following roughening, the universal adhesive system (Clearfil SE Bond, Kuraray, Japan) was applied. Transparent tape was placed on the gingival sulcus and the fractures were restored by direct layering of composite resin (Clearfil Majesty Esthetic, Kuraray, Tokyo, Japan). Finally, the restoration was completed and polished with composite polishing discs (Soflex, 3M ESPE, USA) for smooth and shiny surfaces.

Conclusion: Aesthetic treatment of fractured teeth with direct composite resin restorations; is a practical, economical and satisfactory treatment approach. No discoloration, surface defect or fracture was detected during the 1-month follow-up.

Keywords: Composite, Aesthetic, Restorative, Universal Adhesive

P-564**Ortodontik Tedavi Sonrası Miller II Çekilmenin Serbest Dişeti Greftiyle Tedavisi***Hilal Korkmaz, Kemal Üstün, Mükerrerem Hatipoğlu*

Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Antalya

Amaç: Serbest diş eti grefti, mandibuladaki diş eti çekilmelerinin tedavisi için sıklıkla seçilmektedir. Mandibular ön dişler en çok etkilenen dişlerdir ve çekilmenin ana nedenleri arasında keratinize doku eksikliği, yüksek frenulum ataçmanı ve sığ vestibüler derinlik yer alır. Sabit ortodontik tedaviden sonra diş etinin ve muhtemelen alveoler kemiğin ince biyotipi nedeniyle de diş eti çekilmeleri görülebilmektedir. Serbest diş eti grefti, literatürde belirttiği gibi yapışık diş eti miktarını artırmak için ideal bir yöntemdir ve Miller II çekilme tipi defektlerinin kapatılması son derece öngörülebilirdir.

Olgu: 17 yaşında erkek hasta ortodontik tedaviyi takiben diş eti çekilmesi ve dentin hassasiyeti nedeniyle kliniğimize başvurdu. İntraoral muayenede Miller II diş eti çekilmesi ve yetersiz keratinize diş eti saptandı. Periodontal kayıtlar alındı, başlangıç periodontal tedavi yapıldı, hastaya uygun oral hijyen talimatları açıklandı ve 2 hafta sonra kontrol seansında serbest diş eti grefti planlandı. Hastanın 10. gün, 6. Hafta, 6. Ay ve 12. Ay kontrolleri yapıldı.

Sonuç: Ameliyat sonrası 12 ay boyunca, diş etinde yeterli miktarda yapışık diş eti genişliği gözlemlendi. Tedaviden sonra hastanın hassasiyet şikayeti giderildi 6 mm yapışık diş eti genişliği elde edildi ve kök yüzeyinde 4 mm kapanma sağlandı.

Anahtar Kelimeler: çekilmesi,dişeti,greft,serbest

P-564**Treatment with Free Gingival Graft of Miller II Recession After Orthodontic Treatment***Hilal Korkmaz, Kemal Üstün, Mükerrerem Hatipoğlu*

Akdeniz University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Antalya

Aim: Free gingival graft is frequently chosen for the treatment of recessions in mandible. Mandibular anterior teeth are the most affected teeth and major causes of the recession are lack of keratinized tissue, high frenulum attachments and shallow vestibular depth. After fixed orthodontic treatment a thin biotype of the gingiva and probably alveolar bone plate may contributed to the loss of the attached gingiva on teeth and to the emergence of the gingival recession. Free gingival graft is the ideal method for increasing the amount of attached gingiva as stated in the literature, and closure of Miller II recession defects is highly predictable.

Material-Methods: A 17-year-old male patient was admitted to our clinic due to gingival recession and dentin sensitivity following orthodontic treatment. Intraoral examination revealed Miller II gingival recession and inadequate keratinized gingiva. Periodontal recordings were taken, initial periodontal treatment was performed, proper oral hygiene instructions were explained to the patient and free gingival graft was planned in the control session after 2 weeks. The patient was checked on the 10th day, in the 6th week, the 6th month and the 12th month.

Result: During the postoperative 12 months, a sufficient amount of attached gingival width was observed. After the treatment, the patient's sensitivity complaint was removed, the attached gingival width was 6 mm, and the gingival recession was 4 mm closed.

Keywords: gingival,graft,free,recession

P-565**Komplike Kuron Kök Kırığının Protetik Rehabilitasyonu: Bir Olgu Raporu**

Canan Sabak¹, Kübra Değirmenci¹, Seda Tan İpek²

¹Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Bolu

²Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Travma nedeniyle oluşan kök kırıkları, dişin fonksiyonel ve estetik bütünlüğüne zarar verir. Kök kırıkları pulpayı içerip içermemesine göre komplike ya da komplike olmayan kron-kök kırığı olarak sınıflandırılabilir. Tedavi planlaması, kırık hattının seviyesine, kırılan diş yapısının kalan diş yapısı ile olan uyumuna, kalan diş dokusu miktarına, pulpanın durumuna, dişin sürme miktarına, kökün uzunluğu ve morfolojisine, estetik bölgedeki duruma ve hastanın estetik beklentisine göre yapılmaktadır. Bu olgu raporunda amaç, daimi dişte meydana gelen komplike kuron kök kırığının protetik tedavi planlamasının anlatılmasıdır.

Olgu: 17 yaşında erkek hasta kliniğimize travma sonrası görülen diş ağrısı ve estetik şikayetler nedeniyle başvurdu. Ağız içi ve radyolojik muayenesi yapıldı. 22 nolu dişin pulpa odasının açıkta olduğu ve dişin palatinalindeki kırık hattının mine sement sınırının altına uzandığı görüldü. 22 nolu dişe kanal tedavisi yapıldı. Ferrule etkisi oluşturabilmek için ve tedavi prosedürleri sırasında izolasyonu sağlamak için gingivektomi ile kuron boyu uzatma işlemi yapıldı. Dişe fiber post uygulaması yapıldıktan sonra kor yapısı kompozit rezinle oluşturuldu. Geçici kron yapıldı ve dişetin iyileşmesi için 3 hafta beklenildi. Diş eti şekillendikten sonra diş zirkonyum destekli porselen veneer kuron ile restore edildi.

Sonuçlar: Hastanın 3,6,9 aylık kontrollerinde dişte herhangi bir semptom görülmedi. Komplike kuron kök kırıklarında multidisipliner yaklaşım hastanın kaybettiği estetik ve fonksiyonu geri kazandırmasında önemli rol oynar.

Anahtar Kelimeler: komplike kuron kök kırığı, fiber post, gingivektomi

P-565**Prosthetic Rehabilitation of Complicated Crown Root Fracture: A Case Report**

Canan Sabak¹, Kübra Değirmenci¹, Seda Tan İpek²

¹Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Bolu

²Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Departments of Endodontics, Bolu

Aim: Root fractures caused by trauma damage the functional and aesthetic integrity of the tooth. Root fractures can be classified as complicated or uncomplicated crown-root fractures depending on whether they contain pulp or not. Treatment planning is based on the level of the fracture line, the harmony of the broken tooth structure with the remaining tooth structure, the amount of remaining tooth tissue, the condition of the pulp, the amount of tooth spread, the length and morphology of the root, the aesthetic situation of the patient and the aesthetic expectation of the patient. The aim of this case report is to describe the planning of prosthetic treatment of complicated crown root fracture in permanent tooth.

Case: A 17-year-old male patient presented to our clinic with dental pain and aesthetic complaints after trauma. Intraoral and radiological examination was done. Pulp chamber of tooth 22 was exposed and the fracture line in the palatinal of the tooth was extended under the enamel cement boundary. Root canal treatment was performed on tooth 22. In order to create a ferrule effect and isolation during treatment procedures, crown lengthening was performed by gingivectomy. The core structure was formed with composite resin after the fiber post application was done. Temporary crown was done and the gingival healing was waited for 3 weeks. After the gingiva was shaped, the tooth was restored with zirconia fused to porcelain restorations.

Results: No symptoms were observed in the tooth during the follow-up visits of 3,6,9 months. Multidisciplinary approach in complicated crown root fractures plays an important role in restoring the aesthetic and function lost by the patient.

Keywords: complicated crown root fracture, fiber post, gingivectomy

P-566**Parsiyel Protez Kullanan Bruksist Hastaya Gece Protezi Uygulanması: Olgu Sunumu**

Onur Çınar Kaya, Süleyman Ağuloğlu

Izmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İzmir

Diş sıkma problemiyle çene cerrahisi bölümünden kliniğimize yönlendirilen 62 yaş kadın hastanın yapılan klinik muayenesi sonucu hareketli bölümlü protezinde akrilik dişlerde aşınma, sabit protezlerinde porselenlerde atma ve aşınma, mental kas ve masseter kasında hipertrofi, çene açmada kısıtlılık ve eklem sesi bulgularına rastlanılmıştır. Bruksizm bulguları görülen hastaya, plak materyali ve akrilik kullanılarak gece kullanacağı bir hareketli bölümlü protez yapılmıştır.

Amaç: Dişleri ve periodontal yapıları uyku sırasında oluşacak kontrolsüz kuvvetlerden korumak, mevcut okluzyonu yükselterek eklemün üstüne binen yükü hafifletmek ve bulguların artmasını önlemektir.

Olgu Sunumu: Hastadan ölçü alınarak üst ve alt çene modelleri ile silikon kullanılarak kapanış ölçüsü elde edilmiştir. Hastanın alt hareketli bölümlü protezi ve kapanış ölçüsü kullanılarak modeller artikülatöre bağlanmıştır. Alt model üzerine gece plağı materyali uygulanarak, mevcut dişler ve krem üstüne vakumlu presle plak basılmıştır. Plak kalınlığının yeterli olup olmadığı artikülatörde kontrol edilmiş ve ağız açıklığını 2 mm artıracak şekilde dişli bölgeye akrilik ilavesi yapılmıştır. Plağın dişsiz kremler üstüne gelen kısmına hasta ağızda, karşıt arktaki sabit protezlerle temas gelene kadar akrilik ilavesi yapılmıştır. Fazla akrilik keskin kenar kalmayacak ve okluzal temas bozulmayacak şekilde aşındırılmıştır. Akrilik yüzeyler mümkün olduğunca parlak bir yüzey elde etmek için polisajlanmıştır.

Sonuç: Gece protezi ile eklem aralığı arttırılmış, diş sıkmasına bağlı oluşan kuvvetler ark boyunca homojen bir şekilde dağıtılarak dişler üzerine gelen yıkıcı kuvvetler azaltılmış ve mevcut sabit protezler porselen atmasına karşı korunaklı hale getirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Bruksizm, Gece Protezi, Parsiyel Bölümlü Protez

P-566**Night Denture in a Bruksist Patient Using Partial Prosthesis: Case Report**

Onur Çınar Kaya, Süleyman Ağuloğlu

Izmir Katip Celebi University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Izmir

As a result of clinical examination of a 62-year-old female patient with bruxism referred from oral surgery department, abrasion of acrylic teeth in removable partial dentures, chipping and wear in porcelains in fixed dentures, hypertrophy of mental muscle and masseter muscle, and limitation of joint opening were found. The patient diagnosed with bruxism. A removable partial denture was planned using plaque material and acrylic.

Aim: To protect the teeth and periodontal tissues from uncontrolled forces during sleep, to reduce the stress on the joint by increasing the current occlusion and to prevent the increase of findings.

Case Report: Upper and lower jaw models were obtained from the patient and closure measure was prepared using silicone. The models were attached to the articulator using the patient's lower removable prosthesis and closure measure. Plaque material was applied on the lower jaw model and a vacuum press was applied on the existing teeth and crest. The thickness of the plaque was checked in the articulator and acrylic was added to the dentulous area to increase the mouth opening by 2 mm. Acrylic was added to the plaque over the edentulous area until it came into contact with fixed prostheses of the opposite arch in the patient's mouth. Residual acrylic was abraded so that no sharp edges remain and the occlusal contact does not deteriorate. Acrylic surfaces are polished to obtain as bright a surface as possible.

Conclusion: The joint gap was increased with the night denture, the forces caused by the bruxism were distributed homogeneously throughout the arc to reduce the destructive forces on the teeth and the existing fixed prostheses were protected against porcelain chipping.

Keywords: Bruxism, Night Denture, Removable Partial Prosthesis

P-567**Ortodontik Tedavi Sonrası Meydana Gelen Diastemaların Kompozit Rezinle Estetik Rehabilitasyonu***Elif Soslu Bulut, Fatma Aytaç Bal*

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Dişler arasındaki diastemalar ve çapraşıklıklar ortodontik tedavi ile düzeltilmektedir. Ancak bazı durumlarda ortodontik tedavi sonrası istenilen estetik sağlanamayabilir. Bu tarz durumlarda kompozit rezinler kullanılarak istenilen estetik sağlanabilir. Bu olgu sunumunda ortodontik tedavi sonrası santral ve lateral dişlerdeki diastemaların direkt kompozit rezinle restorasyonu amaçlanmıştır.

Yöntem: Ortodontik tedavisi tamamlanan 17 yaşındaki bayan hastamız anterior dişlerindeki diastema şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Hasta tedavi seçenekleri konusunda bilgilendirildikten sonra düşük maliyetli ve tek seansta uygulanabilen direkt kompozit restorasyon uygulamasına karar verilmiştir. Öncelikle renk seçimi yapıldıktan sonra dişlerin izolasyonu sağlandı. Dişler üzerinde herhangi bir preparasyon yapılmadan 11 12 21 22 nolu dişler sadece asit (3M ESPE %37 fosforik asit kullanılarak pürüzlendirildi. adeziv (3M ESPE single bond) uygulamasından sonra şeffaf band kullanılarak kompozit rezin (Estelite Sigma, Quick, Tokuyama) uygulanmıştır. polisaj ve cila için polisaj diskleri ve lastikleri (Kerr Optidisc) kullanılmıştır.

Sonuç: Günümüz diş hekimliğinde direkt kompozit restorasyonlar anterior bölgede estetik amaçla uygulanabilecek konservatif tedavi seçeneklerinden biridir. Bu olguda da ortodontik tedavi sonrası kapanmamış diastemalar kompozit rezin kullanılarak tedavi edilmiş ve hasta memnuniyeti sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Diastema, estetik, kompozit rezin

P-567**Aesthetic Rehabilitation of Diastemas Occurred After Orthodontic Treatment Using Composite Resin***Elif Soslu Bulut, Fatma Aytaç Bal*

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Bolu

Objective: Diastemas and ruptures between teeth are corrected by orthodontic treatment, but in some cases the desired aesthetic may not be achieved after orthodontic treatment. In such cases, the desired aesthetics can be achieved by using composite resins. In this case report, we aimed to restore the diastemas in the central and lateral teeth with direct composite resin.

Method: A 17-year-old female patient who had orthodontic treatment was admitted to our clinic with the complaint of diastema in her anterior teeth. After the patient was informed about the treatment options, it was decided to apply low-cost composite restoration in a single session. First, color selection was made and then the teeth were isolated. The teeth 11 12 21 22 were roughened using only acid (3M ESPE 7 phosphoric acid) without any preparation on the teeth. After adhesive (3M ESPE single bond) application, composite resin (Estelite Sigma, Quick, Tokuyama) was applied using transparent tape. Polishing discs and tires (Kerr Optidisc) were used for polishing.

Conclusion: In today's dentistry, direct composite restorations are one of the conservative treatment options for aesthetic purposes in the anterior region. In this case, diastemas that did not close despite orthodontic treatment were treated with composite resin and patient satisfaction was achieved.

Keywords: Diastema, aesthetic, composite resin

P-568**Bruksizmde Metal Destekli Porselenle Full Mouth Restorasyonu ve Dikey Boyut Rekonstrüksiyonu***Seda Pektaş, Yasemin Keskin*

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Anabilim Dalı, Ankara

Giriş: Bruksizm; güçlü çene hareketlerinin neden olduğu, anormal kas aktivitesi olarak tanımlanan oral motor bir bozukluktur. Multifaktöriyel etyolojiye sahip bruksizm fenomeninde görülen parafonksiyonel çiğneme kas aktivitesi; farmakolojik, nörolojik, psikiyatrik ve diş hekimliği gibi birçok disiplinin bir araya geldiği tedavi sürecini kapsar. Bruksizmin nedeni tam olarak belirlenememektedir. Bu yüzden efektif bir tedavi uygulamak çoğu zaman zor olmaktadır. Bu durumda diş hekimliğinin temel görevi dental yönden hastanın şikayetlerini azaltmak, dental rehabilitasyonu sağlamak ve çene-yüz bölgesine gelecek zararlardan hastayı korumaktır.

Amaç: Bu olgu sunumunda amacımız, kliniğimize ağrı şikayetiyle başvuran bir hastada tespit ettiğimiz bruksizme bağlı oluşan dikey boyut kaybını ve şiddetli atrizyonu yapılan restorasyonlarla dişlerde devam eden atrizyonların önüne geçmek ve dikey boyut kaybını hastaya yeniden kazandırmaktır. Bu olgunun tedavisinde metal destekli restorasyon tercih edilmiştir. Bu restorasyonlar diş sıkan hastalar veya splintleme ihtiyacı olan sallanan dişlerin olduğu vakalarda yıllardır başarıyla kullanılmaktadır.(1)

Olgu: 48 yaşında erkek hasta Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalına santral dişlerdeki kronların kırılması sonucu oluşan ağrı şikâyetiyle başvurdu. Klinik muayene sonucu bruksizm kaynaklı dikey boyut kaybı ve dişlerde yaygın şiddetli atrizyon tespit edildi. Kırılan iki dişin kanal tedavisinin yapılmasının ardından fiber post uygulandı. Atrize olan tüm dişler kompozit materyaliyle okluzogingival boyutları artırıldı ve sonrasında kron preperasyonunu takiben metal destekli porselen kronlarla restore edildi.

Sonuç: Bu olgu sunumunda, bruksizme bağlı olarak çok sayıda diş atrizyonu sonucunda temporomandibular eklem problemlerine neden olabilecek dikey boyut kaybı düzeltildi. Dişlerde oluşabilecek yeni doku kayıplarını önlemek için dişler restore edildi. Böylece fonksiyonel çiğneme için gerekli ağız ortamı sağlanmış oldu. (1. Culp L, Mc Laren EA, Ritter RG, Cumhuriyet Dent J 2012;15(4):348-356 doi:10.7126/cdj.2012.986 354 Özkan ve ark. Roberts M, Trinkner T. Selection of ceramic materials aesthetics and function. J Pract Hygiene 2002;15:13-18.)

Anahtar Kelimeler: Full mouth restorasyon, dikey boyut rekonstrüksiyonu, bruksizm

P-568**Full Mouth Restoration and Vertical Dimension Reconstruction with Metal Supported Porcelain in Bruxism***Seda Pektaş, Yasemin Keskin*

Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara

Introduction: Bruxism; is a motor disorder that is defined as abnormal muscle activity caused by strong jaw movements. Parafunctional chewing muscle activity in a phenomenon of bruxism with multifactorial etiology; It covers the treatment process in which many disciplines such as pharmacological, neurological, psychiatric and dentistry come together. The cause of bruxism cannot be determined exactly. Therefore, effective treatment is often difficult. In this case, the main task of dentistry is to reduce the patient's dental complaints, provide dental rehabilitation and protect the patient from damages to the jaw-face area.

Aim: In this case report, our aim was to determine the loss of vertical dimension and severe the attrition due to bruxism in a patient who presented to our clinic with pain and restoration to prevent the persisting atrism in the teeth and to reconstruction the vertical dimension loss to the patient. Metal-supported restoration was preferred in the treatment of this case. These restorations have been used successfully for many years in patients who have clenching and who needs splinting of mobile teeth.(1)

Case: 48-year-old man was admitted to the Department of Prosthodontics at Ankara University Faculty of Dentistry with the complaint of fracture of crowns on central teeth. Fiber post was applied after root canal treatment of two broken teeth. All teeth were increased with occlusogingival dimensions with composite material and then restored with metal-ceramic crowns following crown preparation.

Results: In this case report, a vertical loss of dimension which could cause temporomandibular joint problems as a result of multiple dental attrition due to bruxism was corrected. The teeth were restored in order to prevent new tissue losses in the teeth. Thus, the necessary oral environment was provided for functional chewing.

Keywords: full mouth restoration, vertical dimension reconstruction, bruxism

P-569**Maksiller Dişlerin Tam Seramik Restorasyonlar İle Estetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu***Suzan Uğur, Burcu Günel Abduljalil*

Yakın Doğu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi, Lefkoşa, KKTC

Amaç: Günümüz diş hekimliğinde hastaların estetik beklentilerinin artması nedeniyle çeşitli restoratif materyaller geliştirilmekte ve dental pratikte kullanılmaktadır. Tam seramik restorasyonlar sahip oldukları optik özellikler nedeniyle özellikle anterior bölgede gerekli bir tedavi seçeneği haline gelmiştir. Bu olgu sunumunda tam seramik restoratif materyaller kullanılarak eksik dişlerin restore edilmesi ve estetik görünümün geliştirilmesi amaçlanmıştır.

Vaka: 38 yaşındaki bayan hasta maksiller sol posterior bölgedeki diş eksiklikleri ve maksiller anterior bölgedeki dişlerinin görüntüsünden rahatsız olma şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Yapılan intraoral muayene sonucu hastanın #24 ve #26 nolu dişlerinin eksik olduğu, #11 nolu dişinde metal destekli seramik krona sahip olduğu ve maksiller anterior bölgedeki dişleri seviyelerinde farklılıklar olduğu saptanmıştır. Klinik ve radyolojik değerlendirmeler sonucunda; #11 nolu dişin lityum disilikat cam seramik kron ile restorasyonuna, #11 nolu diş dışındaki #15 - #22 nolu bölge arasındaki dişlerin lityum disilikat cam seramik materyali kullanılarak laminate veneer restorasyonuna ve hastanın talebi doğrultusunda #23 - #27 nolu bölgenin zirkonya altyapılı tam seramik köprü ile restorasyonuna karar verilmiştir. Gingivektomi işleminin gerçekleştirilmesinin ardından geçici akrilik restorasyonlar uygulanmış ve yumuşak dokunun şekillenmesinden sonra final restorasyon tamamlanmıştır.

Sonuç: Estetik beklentiler ve protetik gereksinimler doğrultusunda yapılan tam seramik restorasyonlar ile fonksiyon ve estetik sağlanarak yüksek hasta memnuniyeti sağlanmıştır. Farklı alanlardaki restorasyon gereksinimleri, farklı tam seramik materyallerinden uygun seçenekler ile karşılanabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Estetik, Tam seramik, Laminate Veneer**P-569****Esthetic Rehabilitation of Maxillary Teeth with All Ceramic Restorations: A Case Report***Suzan Uğur, Burcu Günel Abduljalil*

Near East University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontic, Lefkoşa, TRNC

Aim: As a consequence of increasing esthetic demands, several esthetic restorative materials have been developed in dentistry. all ceramic restorations are used especially on the anterior teeth due to their optical properties. The aim of this case report is restoring the absent teeth and improving the esthetics of existing teeth by using all ceramic materials.

Case: A 38-year-old female patient consulted to our clinic with complaint of missing teeth in the left posterior upper region and displeasure in the appearance of anterior maxillary teeth. The intraoral examinations revealed that # 24 and # 26 teeth were missed, # 11 tooth had a metal-supported ceramic crown, and differences in gingival levels in the anterior maxillary region. As a result of clinical and radiological evaluations; the restoration by lithium disilicate glass ceramic crown for #11 tooth, application of laminate veneer using lithium disilicate glass ceramic material for # 15 - # 22 teeth region expect # 11 were decided. Due to patients demand, restoration by zirconia-framework all ceramics bridge for # 23 - # 27 teeth region was decided. After gingivectomy procedure was performed, temporary acrylic restorations were applied and the final restorations were completed after the soft tissues were constructed.

Results: with respect to the aesthetic demand of patient and prosthetic requirements, aesthetically and functionally successful restorations were done and patient satisfaction was ensured. Restoration requirements in different areas can be provided by using variety all ceramic materials.

Keywords: Esthetic, All Ceramic, Laminate Veneer

P-570**Semptomatik İmmatür Daimi Molar Dişte Amputasyon Tedavisi: 6 Aylık Klinik Ve Radyografik Takip: İki Vaka Raporu***İpek Altıntaş, Şükriye Türkoğlu*

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Son yıllarda semptomatik ve çürükle ekspoz olan immatür daimi dişlerin tedavisinde apeksifikasyon yerine fizyolojik kök gelişiminin devamlılığını sağlayan amputasyon tedavisi önerilmiştir. Bu vaka raporu MTA amputasyonunun klinik ve radyografik başarısını içeren, iki hastanın 6 aylık takibini sunmaktadır.

Vaka Raporu: İlk vakamız sol alt birinci molar dişinde derin çürük ve spontan ağrı ile ortaya çıkan ağrı şikayetiyle kliniğimize başvuran 7 yaşında bayan hasta, ikinci vaka, kliniğimize sol alt birinci molarlarda spontan ağrı şikayeti ile başvuran 9 yaşında erkek hastadır. Aşırı madde kaybı olan ve kök gelişimi henüz tamamlanmamış olan her iki hastanın dişlerine MTA amputasyonu uygulandı. Her iki hastada amputasyon tedavisinden sonra birinci ay, üçüncü ay ve altıncı ay kontrolleri yapıldı. Kontrollerde klinik değerlendirme kriterleri şunlardır: vitalite, perküsyon-palpasyon hassasiyeti, ağrı, mobilite, fistül varlığı ve renk değişimi. Pulpa obliterasyonu, internal-eksternal kök rezorpsiyonu, apikal radyolusensi, lamina dura'nın genişleyip daralması ve kök gelişimi radyolojik olarak değerlendirildi. Her iki dişin de 6. ay takiplerinde vital, asemptomatik ve fonksiyonel olduğu tespit edildi buna ek olarak radyografik kök boyunda uzama ve kalınlaşma görüldü.

Sonuçlar: Kök gelişimini tamamlamamış daimi dişlerde amputasyon tedavisi fizyolojik olarak kök gelişiminin devam etmesini sağlar. Doğru diaznoz ve tedavi prosedürü ile amputasyon uygulanmış genç daimi dişler vital ve asemptomatik olarak dental arkın bütünlüğünü sağlamaya devam eder.

Anahtar Kelimeler: Amputasyon, Apeksogenezis, MTA**Clinical And Radiological 6-Months Follow-up of Symptomatic Immature Permanent Molar Teeth Amputation:****Two Case Reports***İpek Altıntaş, Şükriye Türkoğlu*

University of Health Sciences Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul

Aim: In recent years, for the treatment of carious exposed and symptomatic immature permanent teeth, amputation therapy is recommended rather than apexification because of its physiological development of roots. This case reports presents the clinical and radiological success of MTA amputation in 2 patients with 6 months follow-up.

Case Reports: Our first case is 7 years old female patient who was referred to our clinic with deep carious and pain which occurs spontaneously in the left lower first molar. Second case is a 9 years old male patient who admitted to our clinic with a complaint of spontaneous pain in the left lower first molar. MTA amputation was applied to the teeth of both patients whose root development had not yet been completed.

Both patients were invited to the controls after treatment end of the first, second and third month. The clinical evaluating criteria in the controls are: vitality, percussion-palpation sensitivity, pain, mobility, fistula presence and dental colour change. Pulp obliteration, internal-external root resorption, apical radiolucency, Lamina dura's dilatation-narrowing and root development were evaluated radiologically. It was found that the both amputated teeth were vital, asymptomatic and functional in the mouth during 6th. month follow ups of the patients. In addition, the radiograph showed that the root length elongation and thickening.

Results: The young permanent teeth amputated with with the correct diagnosis and treatment procedure, will continue to function vitally and asymptotically in the mouth.

Keywords: Amputation, Apexogenesis, MTA

P-571**Tek Diş Eksikliğinin Minimal İnvaziv Yaklaşım İle Fonksiyonel ve Estetik Rehabilitasyonu***Ezgi Ok, Hande Şar Sancaklı*

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Kompozit ve fiber ile güçlendirilmiş köprüler ile alt çene kesicileri eksik olan iki olgu için olası minimal invaziv tedavi planlamaları yapmaktır.

Yöntem: Periodontal problemler sebebiyle alt çene kesici diş kaybı yaşayan 54 yaşındaki erkek hastaya ve 48 yaşındaki kadın hastaya minimal invaziv adeziv köprü planlanmaktadır. Diş çekimlerini takiben optimum dişeti iyileşmesi için 8 hafta beklemeden sonra adeziv köprü için değerlendirmeler yapıldı. Eksik diş boşluklarının uzunluğu hesaplanmasından sonra mine ile sınırlı konservatif kutu preparasyonları hazırlanmıştır. Fiber bantlar, (İnterlig, Angelus, Brazilya), pürüzlü lingual mine yüzeyine universal bir dentin bonding ajanı (3M ESPE, St. Paul, MN, USA) ve kompozit ile birlikte yerleştirilip polimerize edildi. Fiber bantların yerleştirilmesinden sonra keser diş gövdesi olarak fiber ile güçlendirilmiş kompozit (EverX, GC, Avrupa, Leuven, Belçika) ile birlikte geleneksel bir kompozit (Essentia, GC, Avrupa, Leuven, Belçika) mine tabakası olarak kullanıldı. Bitirme ve cila işlemleri SOF-Lex sistemi (3M ESPE, St. Paul, MN, ABD) ile yapılmıştır

Bulgular: Konjenital, travmatik veya periodontal problemlere bağlı anterior diş kayıplarının telafisi için çeşitli tedavi seçenekleri kullanılır. Ancak özellikle alt anterior bölge göz önüne alındığında, kemik kalitesi veya estetik hususları ile ilgili bazı sınırlamalar vardır.

Sonuç: Minimal invaziv yöntem ile hazırlanan fiber ile güçlendirilmiş köprüler, gelişmiş retansiyon ve mekanik performansı ile konservatif ve estetik rehabilitasyona olanak sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: fiber ile güçlendirilmiş adeziv köprü, minimal invaziv, ön diş kaybı

P-571**Functional and Esthetic Rehabilitation of Tooth with a Minimal Invasive Approach***Ezgi Ok, Hande Şar Sancaklı*

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İstanbul

Aim: To draw the possible minimal invasive treatment plannings for two cases missing lower incisors with adhesive bridges reinforced with fiber tapes and composite.

Material Method: A 54-year-old male patient and 48-year old female patient with loss of lower incisor due to periodontal disorders are presented for a minimal invasive adhesive bridge planning. Following extractions after 8 weeks with an optimum gingival healing, impressions were evaluated for the design of the bridges. The length of the missing gaps were calculated and conservative box preparations are prepared (limited to enamel).The fiber tapes (İnterlig, ANGELUS, Brazil) were adhesively bonded on the roughened lingual enamel surface with an universal dentin bonding agent (3M ESPE, St. Paul, MN, USA). After adhesively attached fibers the fiber reinforced composite indicated for dentin replacement (EverX, GC, Europe, Leuven, Belgium) as a composite build-up has used together with a conventional composite as a enamel layer (Essentia, GC, Europe, Leuven, Belgium) The finishing and polishing steps were performed by Sof-Lex system (3M ESPE, St.Paul, MN, USA).

Discussion: Several treatment options are considered for the replacement of anterior teeth due to loss of congenital,traumatic or periodontal disorders. However especially considering lower anterior region, there are some limitations regarding the bone quality or esthetic considerations.

Results: Minimal invasive fiber reinforced adhesive bridges enabled an ultraconservative and esthetic rehabilitation with an improved retention and mechanical performance.

Keywords: anterior tooth loss, fiber reinforced adhesive bridges, minimal invasive

P-572

CAD/CAM İle Üretilen Zirkonyum Altyapılı Hibrit Protez Uygulaması: Olgu Sunumu*Sümeyye Koç¹, Serkan Sarıdağ¹, Eser Tutuş², Bahadır Kan²*¹Kocaeli Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Kocaeli²Kocaeli Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Kocaeli

Amaç: Total dişsiz hastalarda tedavi planlaması yapılırken interoklüzal boşluğun ve alveolar kemik rezorbsiyon miktarının çok iyi değerlendirilmesi gerekmektedir. Bu iki etken, hastaya uygulanacak olan protetik tedavi seçeneğinin belirlenmesi ve prognozunun idame ettirilmesinde önemli rol oynar. İnteroklüzal boşluğun fazla olduğu durumlarda implant destekli sabit bir protetik restorasyon yerine dental hibrit protez yapımı tercih edilmelidir. Hibrit protez üretiminde CAD/CAM teknolojisi kullanılarak hassas ve başarılı restorasyonlar üretilebilmektedir. Bu vakada CAD/CAM teknolojisi kullanılarak zirkonyum altyapılı hibrit protez üretilmiş ve yüksek estetik amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: 70 yaşındaki bayan hasta maksiller total dişsizlik, mandibular parsiyel dişsizlik şikayeti ile fakültemiz Protetik Diş Tedavisi Kliniği'ne başvurmuştur. Alınan anamnez ve klinik değerlendirmeler sonucunda alt ve üst çeneye implant destekli sabit protez uygulamasına karar verilmiştir. Hastadan alınan anatomik ölçülerden sonra, dikey boyut ve sentrik ilişki tespit edilmiştir. Diş dizimi yapılarak hazırlanan cerrahi plaklar ile implantların yerleştirileceği bölgeler belirlenmiştir. Fakültemiz Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Kliniği'nde implant cerrahisi yapılmış, 6 implant maksillaya, 2 implant mandibulaya yerleştirilmiştir. İnterark mesafesi 15 mm den fazla ve gülme hattının yüksek olduğu gözlenen hastada hibrit protez planlanmıştır. Protetik işlemlerin başlangıcında açık kaşık ölçü yöntemi ile ölçü alınmıştır. Elde edilen modellere implant üst yapıları yerleştirilmiştir. Dikey boyut, sentrik ilişki kaydı, cerrahi plak hazırlığında kullanılan diş dizimi ve modeller teknisyene gönderilmiştir. Model ve diş dizimi üzerinden tarama yapılmış ve zirkonyum altyapı CAD/CAM sisteminde tasarlanmıştır. Yazılım programında tasarımı tamamlanan altyapı kazıma ünitesinde üretilmiştir. Altyapı provasında pasif uyum kontrol edilmiştir. Dentin prova aşamasında kenar uyumu, protrüviz, laterotrüviz hareketlerin kontrolü ve karşılıklı korunan oklüzyon amaçlanarak gerekli oklüzal düzenlemeler yapılmıştır.

Sonuç: 1 yıllık takip sonucunda; fonksiyon, fonasyon, estetik ve hasta memnuniyetinin yüksek olduğu gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Cad/Cam, dental implant, zirkonya.

P-572

Processing of Hybrid Denture Fabricated with CAD/CAM Zirconium Framework: Case Report*Sümeyye Koç¹, Serkan Sarıdağ¹, Eser Tutuş², Bahadır Kan²*¹Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Kocaeli²Kocaeli University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Kocaeli

Objective: The total amount of interocclusal space and alveolar bone resorption should be very good when planning total toothless treatment. These two factors play an important role in the preparation of the prosthetic treatment and maintenance of the prognosis. Dental hybrid prosthesis was preferred instead of a fixed prosthetic restoration supported by implant implant where the interocclusal cavity was over. Hybrid prosthesis design CAD / CAM technology enables precise and successful restorations. In this case, hybrid hybrid prosthesis with CAD/CAM technology zirconium substructure was produced and high aesthetics were aimed.

Case: A 70-year-old female patient was admitted to the Prosthodontics Department of our faculty with the complaint of maxillary total edentulousness and mandibular partial edentulousness. The anamnesis and clinical evaluation options were decided for implant supported fixed prosthesis to the lower and upper jaw. After the anatomical measurements, vertical dimension and centric relationship were determined. Surgical plaques and implants will be placed here. Six implants were placed in the maxilla and two implants were placed in the mandible. Hybrid prosthesis plan was made in the room where the interark distance was more than 15 mm and the laughing line was high. At the beginning of the prosthetic procedures, the open spoon can be measured by the measurement method. Implant superstructures were placed in the obtained models. Vertical dimension, centric relationship record, functional plate ready. The model has been scanned through the tooth array and the zirconium is in the regional CAD/CAM center. The software has been designed and produced in the infrastructure scraping unit. Passive compliance check on infrastructure proofing. The necessary occlusal arrangements for the purpose of edge alignment, control of protrusive, laterotrusive movements and protected occlusion in the dentin proofing stage are given here.

Conclusion: 1 year follow-up; Function, phonation, aesthetics and patient satisfaction were high.

Keywords: Cad/Cam, dental implant, zirconia.

P-573**Anterior Polidiastema Olgusunun Tek Seansta Tek Tabaka Kompozit Restorasyonlar İle Rehabilitasyonu***Bilal Yaşa, Zeliha Karaman*

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Anterior bölgede görülen diastema olgularının tedavisi adeziv diş hekimliği yöntemleri ile basitçe çözülebilmektedir. Bu yöntemlerden biri olan çoklu tabakalama tekniğinin vakit alması ve teknik hassasiyet gerektirmesi gibi dezavantajları mevcuttur. Bu olgu sunumunun amacı çoklu anterior diastema olgularında mevcut dişlerin opasitesinin elverdiği vakalarda tek tabaka kompozit uygulaması ile restore edilebilirliğinin gösterilmesidir.

Olgu Sunumu: Üst anterior bölgede kama lateralleri ve çoklu diastema şikayeti bulunan 26 yaşında bayan hasta kliniğimize başvurdu. Yapılan ağız içi muayene ve renk ölçümü sonrasında hastanın tek renk ve tek tabaka kompozitle tedavi edilmesine karar verildi. Dişler, renk ve kompozit seçimi A2 (CeramX One, Dentsply Sirona) olarak belirlendikten sonra rubber dam ile izole edildi. Mine yüzeyleri hafifçe frezle pürüzlendirilerek, kalın cila diskleriyle pürüzsüz hale getirildi. Asit ve adeziv uygulaması sonrasında diastemalar seçilen kompozitle tek tabaka uygulanarak kapatıldı. Restorasyonların karbid frezlerle yüzey karakteristiği oluşturduktan sonra spiral parlatma lastikleriyle cilalandı.

Sonuç: Yapılan kontrollerde renk uyumu, estetik ve fonksiyon değerlendirmesi hem hasta hem hekim açısından son derece memnun ediciydi. Adeziv diş hekimliğinde meydana gelen gelişmeler klinik başarı açısından yüz güldürücü neticeler almamızı sağlamıştır; ancak hastaların koltukta geçirdiği uzun süre ve hekimin teknik olarak hassas çalışmasının gerekliliği yorucu olabilmekte ve renk ve materyal seçimini zorlaştırabilmektedir. Bu olumsuzlukların elimine edilerek uygun vakalarda tek tabaka ve tek renk kompozit ile kısa sürede hasta memnuniyeti ve mükemmel restorasyon uyumu sağlamak mümkündür.

Anahtar Kelimeler: Diastema, kama lateral, tek tabaka kompozit, tek seans, adeziv sistem

P-573**Rehabilitation of Anterior Polydiastema Case with Single Layer Composite Restorations in Single Visit***Bilal Yaşa, Zeliha Karaman*

İzmir Katip Celebi University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İzmir

Aim: The treatment of diastema cases in the anterior region can be solved by adhesive dentistry simply. One of these methods, multiple layering technique has disadvantages that is time-consuming and requires technical sensitivity. The aim of this case report is to demonstrate the restorability of the existing teeth have favorable opacity by monolayer composite application in multiple anterior diastema cases.

Case: 26-year-old female patient referred to our clinic for complaints about peg shaped laterals and diastemas on upper anterior teeth. After oral examination and color measurement, one shade direct composite restorations to the teeth were concluded for the therapy. Teeth were isolated with rubber dam after the choice of A2 shade (CeramX One, Dentsply Sirona) The slight preparations were applied to the enamel surfaces and smoothed with coarse polishing disks. After etching and bonding of teeth surfaces, diastemas were closed with selected monolayer composite. After creating of surface textures with carbide burs, the restorations were polished with spiral polishing rubbers.

Conclusion: The shade matching, aesthetic and functional evaluation were very satisfactory for both the patient and the dentist. Advances in adhesive dentistry have led to satisfactory results in terms of clinical success; however, the long treatment time of the patients in the chair and the necessity of technical sensitivity work of the dentist can be exhausting and make the choice of color and material difficult. By eliminating these disadvantages, it is possible to achieve patient satisfaction and perfect restoration harmony in a short time with single layer and single shade composite in favorable cases.

Keywords: Diastema, peg shaped lateral, single layer composite, single visit, adhesive dentistry

P-574**Şiddetli İnfraoklüzyonda Olan Ankilozlu Bir Süt Azı Dişin Paslanmaz Çelik Kron ile Tedavisi: 12 Aylık Takip***Şeyma Öztürk, Elif Ballıkaya, Melek Dilek Turgut*

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Ankara

Giriş: Diş ankilozu, sementin kökü çevreleyen alveoler kemik ile birleşmesidir. En sık olarak alt süt azı dişlerde görülür. Ankiloz; süt azı dişlerinin geç düşmesine veya düşmemesine, alttaki daimi dişlerin sürmelerinin gecikmesine, komşu ve/veya karşıt dişlerin uzamasına ve devrilmesine veya ark uzunluğunun kısalmasına neden olabilir. Bu vaka raporunda şiddetli infraoklüzyonda olan ankilozlu bir süt azı dişin tedavisi ve 12 aylık takibi sunulmaktadır.

Vaka: Dört yaşında bir erkek hasta çürük şikayeti ile Çocuk Diş Hekimliği Bölümüne başvurmuştur. Klinik muayenede, oklüzyon altında konumlanmış sol süt ikinci süt azı dişi ve ilgili dişin perküsyon testinde karakteristik metalik ses fark edilmiştir. Radyografik muayenede, periodontal ligamentin yokluğuyla beraber süt azı dişin köklerinin alveoler kemikle birleştiği ve alttaki daimi diş germinin olmadığı gözlenmiştir. Komşuluğundaki dişin devrilmesini ve karşısındaki dişin uzamasını önlemek için ve sürmemiş daimi birinci azı dişin sürme rehberliği açısından ankilozlu süt azı dişin dental arkta bırakılması planlanmıştır. İlk aşamada, ankilozlu dişin kron boyu, çığneyici yüzeye hibrid bulk fill cam iyonomer restoratif materyal (Equia forte, GC, Tokyo, Japonya) eklenerek uzatılmıştır. Yeterli yüzey elde edildikten sonra, diş paslanmaz çelik kron ile restore edilmiştir. On iki ay sonrasında dişin oklüzyonda olduğu klinik olarak tespit edilmiştir. Ankilozlu dişi ve komşuluğundaki birinci daimi azı dişin sürmesini takip etmek amacıyla hastaya daha ileri kontrol randevuları verilmiştir.

Sonuçlar: Ankilozlu süt azı dişlerin erken teşhisi, komşuluğundaki ve karşısındaki dişlerin devrilmesi ve uzaması gibi komplikasyonları engelleyebilmek açısından çok önemlidir. Ankilozlu süt ikinci azı dişlerin paslanmaz çelik kronlarla tedavisi, bu komplikasyonların önlenmesine ve komşu daimi birinci azı dişlerin sürme rehberliğine yardımcı olabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dental Ankiloz, Geçmiş Diş Sürmesi, Paslanmaz Çelik Kron

P-574**Management of a Severely Infrapositioned Primary Molar with Stainless-Steel Crown: 12-Month Follow-Up***Şeyma Öztürk, Elif Ballıkaya, Melek Dilek Turgut*

Management of a Severely Infrapositioned Primary Molar with Stainless-Steel Crown: 12-Month Follow-Up

Introduction: Dentoalveolar ankylosis is the fusion of the root cementum with the surrounding alveolar bone. Mandibular primary molars are the teeth most frequently affected by ankylosis. The condition may result in delayed exfoliation or impaction of the primary molars as well as delayed eruption of the permanent successors, tipping of the adjacent and/or opposing teeth and loss of the arch length. This report describes the treatment and 12-month follow up of a severely infrapositioned ankylosed primary molar.

Case description: A 4-year-old male patient was referred to the Pediatric Dentistry Department with complaint of caries. Clinical examination revealed infraocclusion of the left primary second molar with characteristic metallic sound during percussion testing. Absence of the periodontal ligament and fusion of the roots of the primary molar with the alveolar bone as well as absence of the permanent successor was noted radiographically. In order to prevent tipping of the opposing tooth and to guide the eruption of the adjacent unerupted permanent first molar, it was planned to maintain the ankylosed primary molar in the dental arch. In the first step, the crown of the ankylosed tooth was lengthened by adding bulk fill glass hybrid restorative (Equia forte, GC, Tokyo, Japan) to the occlusal surface. After providing enough surface, the tooth was restored with a stainless-steel crown. At 12-month follow-up, the tooth was in occlusion clinically. The patient was recalled for further appointments for monitoring the ankylosed tooth and eruption of the adjacent permanent first molar.

Conclusions: Early diagnosis of the ankylosed primary molars is important to avoid the complications including tipping of the neighboring and opposing teeth. The management of ankylosed primary second molars with stainless steel crowns can help in preventing the complications and guiding the eruption of the adjacent permanent first molars.

Keywords: Delayed Exfoliation, Dentoalveolar Ankylosis, Stainless-Steel Crown

P-575

Diş Renginin Yaşa Ve Cinsiyete Göre Değişiminin Saptanması*Betül Esmâ Özer¹, Görkem Sengez², Can Dörter²*¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Lisans Öğrencisi, İstanbul²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul**Amaç:** Maksiller santral, lateral, kanin dişlerinin renk değerlerinin birbirlerine göre karşılaştırılması ve santral diş rengi değerlerinin yaşa, cinsiyete ve eğitim seviyesine göre değişiminin incelenmesi.**Materyal-Metod:** Çalışmamız İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na başvuran 18 yaş ve üzeri 80 kadın 80 erkek hasta olmak üzere toplam 160 hasta üzerinde gerçekleştirilmiştir. Hastalar yaşa göre 18-24, 25-34, 35-44, 45-54 ve 55 yaş ve üzeri olmak üzere 5 gruba ayrılmıştır. Eğitim seviyelerine göre de okur yazar, ilkokul, ortaokul, lise, üniversite olmak üzere gruplandırılmışlardır. Hastaların sağ veya sol maksiller santral, lateral, kanin dişlerinin bukkal yüzeylerinde renk ölçümü gerçekleştirilmiştir. Çalışmamızda VITA Easyshade Compact spektrofotometre cihazı kullanılmıştır. Ölçümler CIE L*a*b renk sistemine göre yapılmıştır.**Bulgular:** Maksiller santral, lateral ve kanin dişlerinin birbirlerine göre L, a, b değerleri incelendiğinde en yüksek L değeri(83,28) santral dişinde elde edilirken, en düşük L değeri(79,70) kanin dişinde elde edilmiştir. En yüksek a değeri(0,53) kanin dişinde elde edilirken, en düşük a değeri(-1,20) santral dişinde elde edilmiştir. b değeri ise santral(18,45) ve lateral(19,53) dişlerinde benzer elde edilirken, kanin dişi daha yüksek(26,42) b değerine sahip bulunmuştur. Santral diş rengi değerlerinin yaşa, cinsiyete ve eğitim seviyesine göre değişimi incelendiğinde, yaş gruplarına göre L ve a değeri farklılık göstermektedir(p<0,001). b değeri ise yaş gruplarına göre farklılık göstermemektedir(p=0,050). Eğitim seviyesi ile diş rengi arasındaki ilişki incelendiğinde L değeri eğitim durumuna göre farklılık göstermektedir(p=0,003). a ve b değerleri ise eğitim durumuna göre farklılık göstermemektedir. Cinsiyetin diş rengi üzerine etkisine baktığımızda ise L, a, b değerleri ile cinsiyete göre farklılık göstermemektedir.**Sonuç:** Maksiller santral, lateral, kanin dişlerinin L ve a değeri farklılık göstermektedir(p<0,001). b değeri santral ve lateral dişlerinde benzer elde edilirken, kanin dişi daha yüksek b değerine sahiptir(p<0,001). Santral dişinin L ve a değerleri yaş gruplarına göre farklılık göstermektedir(p<0,001). b değeri farklılık göstermemektedir(p=0,050). Eğitim seviyesine göre sadece L değeri farklılık göstermektedir(p=0,003). Cinsiyete göre L, a, b değerleri farklılık göstermemektedir.**Anahtar Kelimeler:** Cinsiyet, diş rengi, yaş

P-575

Influence of Age and Gender on Tooth Color*Betül Esmâ Özer¹, Görkem Sengez², Can Dörter²*¹İstanbul University Faculty of Dentistry, Undergraduate Student, İstanbul²İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İstanbul**Purpose:** Comparison of color values of maxillary central, lateral and canine teeth and examining changes in central tooth color values by age, gender, and educational level.**Methods:** Our study was performed on 160 patients in the Restorative Dentistry Department of İstanbul University Faculty of Dentistry. The patients were 18-24, 25-34, 35-44, 45-54 and 55 years and older by age. They were grouped as literate, primary, secondary, high school and university. Color measurement was performed on the buccal surfaces of the right or left maxillary central, lateral and canine teeth. In our study, VITA Easyshade Compact spectrophotometer was used. Measurements were made according to CIE L * a * b color system**Results:** When L, a, b values of maxillary central, lateral and canine teeth were examined, the highest L value (83,28) was obtained in the central tooth and the lowest L value (79,70) was obtained in the canine tooth. The highest a value (0.53) was obtained in the canine tooth and the lowest a value (-1.20) was obtained in the central tooth. b value was similar in central (18,45) and lateral (19,53) teeth, while canine teeth had higher (26,42) b values. When the changes of central tooth color values according to age, gender and education level were examined, only L and a values were different according to age groups (p < 0.001). According to education level only L value is different (p = 0.003). According to gender, L, a, b values aren't different.**Conclusions:** L and a values of maxillary central, lateral, canine teeth are different from each other. b value is similar in central and lateral teeth, while canine tooth has higher b value. Only L and a values were different according to age groups. According to education level only L value is different. L, a, b values aren't different according to gender.**Keywords:** Age, gender, tooth color

P-576

Lamineyt Vener'in Dijital Üretimi ve Tasarımı: Olgu Sunumu*Egemen Sezen, Hüseyin Kurtulmuş, Merve Üstek Koçer, Ebrahim Paknahad*

İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Estetik kaygı, şikayetleri nedeniyle kliniğimize başvuran hastamıza, CAD/CAM teknolojisini kullanarak lityumdisilikat(LDS) bloklardan camseramik(CS) lamineytvener(LV) dizaynı-üretimini için dijital protokolü tarif etmektir. Estetik düzenleme, gülüş dizaynının temel prensiplerini, tasarım parametrelerimizi, mine-dentin restorasyon yüzeylerindeki adezyon kurallarını klinik pratik uygulama ile gözden geçirme, adeziv simanlar, dentin bonding ajanlardan oluşan başarılı adeziv bağlantının aşamalarını(simantasyon) göstermektir.

Olgu Sunumu: 32 yaşındaki bayan hasta üst çene santral dişlerinin estetik sebeplerden ötürü protetik restorasyonu için İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na başvurmuştur. Yapılan radyografik, klinik muayene sonucunda hastanın üst çene santral dişlerinde mine-dentini kapsayan lezyonlarla birlikte hem intrinsek renklenme hem de renklenmiş kompozit restorasyonlar tespit edilmiştir. Anamnez sonrasında intrinsek renklenme sebebinin kortikosteroid kullanımına bağlı olduğu, hatta intrinsek olarak renklenmiş mine- dentinin hipoplazik ve yüzeyden derine doğru defektli olduğu tespit edilmiştir. LDS,CS, LV restorasyonların yapılabilmesi için dişte gerekli kesim derinliği (prep.li)-prep.siz uygulamasına geleneksel yöntemlerle(wax-up/mock-up) değil, dijital tasarım prototipinin(altınoran) ardından karar verilmiştir. Dişlerden maksimum 0.5 mm kadar preparasyon,chamfer bitiş çizgisi(marjin sonlanması) yapılmıştır. Diş dokusu üzerinde geriye kalan eski kompozit dolgu malzemeleri kaldırılmadan CAI(dijital ölçü, Omnicam,Dentsply,Sirona,Germany) alınmış, ardından CAD(Sirona,Dentsply,Germany)yapılmış,CAM(CerecMCXL,Germany) ile LDS kristal ilaveli güçlendirilmiş camseramik(CS) blokların(Emax,Ivoclar Vivadent,Germany) kazanılmasıyla üretilen LV imal edilmiştir. Ve bu üretim sürecinin ardından dişler restore edilmiştir. Blok rengi alttaki renklenmiş mine-dentin dokusu,eski kompozit dolgular nedeniyle MT blok olarak seçilmiştir. Estetik parametrelerin(rengin 3 parametresi ve naturel yüzey özellikleri) çok daha ön plana çıkması için bu vakada LDS restorasyon üzerine cut-back tekniği uygulaması için ve hatta vestibül yüzeyin de tamamına uygulanan hafif tabakalama tekniği ve boyama için feldspatik porselen kullanılmıştır. Adeziv simantasyonun adezyon kurallarına göre(ids) restorasyonlar simante edilmiştir. Bitirme ve cila işlemleri uygulanmıştır.

Sonuç: LDS restorasyonlar estetik diş hekimliğinin en önemli silahlarından. Estetik problemlerin yönetiminde yardımcı olurlar. LVuygulamaları diş dokusunun azalmasını en aza indirerek tedavi eder. Bununla birlikte, diş hekiminin estetik başarılı sonuca ulaşmasında tüm klinik prosedürlere, detaylara yakından dikkat etmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Cad/Cam,Estetik,Lityum Disilikat,Lamineyt Vener, Adeziv Simantasyon

P-576

Digital Protokol for Design-Fabrication of Monolithic Laminate Veneer: Case Report*Egemen Sezen, Hüseyin Kurtulmuş, Merve Üstek Koçer, Ebrahim Paknahad*

İstanbul Aydın University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İstanbul

Background: Porcelain laminateveneers(LV) provide an esthetic and conservative option in the anterior region for dentists and patients. The selection of indication and material affects the success directly. Porcelain LV planned and fabricated digitally, provide satisfactory esthetic results. This case report evaluates the clinical performance of LV and composite resin cement for 6 months, and describes a full digital protocol and adhesion rules.

Technique/Case: A 32-year-old female patient was referred to İstanbul Aydın University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics for the restoration of the maxillary incisor teeth for aesthetic reasons. As a result of radiographic, clinical examination, both intrinsic coloration and colored composite restorations were determined together with the enamel and dentine lesions in the upper jaw central teeth of the patient. It has been determined that intrinsic coloration after anamnesis is due to corticosyteroid use and even intrinsically colored enamel and dentin are hypoplastic and surface-deep defect. Acoording to digital technology, it was decided that the teeth were prepared (max.0.5 mm) for LDS, glassceramic(GC), laminate veneer(LV) restorations. CAI (digital measurement, Omnicam, Dentsply Sirona,Germany) was obtained. CAD-CAM (Cerec MC XL,Sirona,Germany) were applied with digital dentistry. LV were produced from GC blocks(Emax, Ivoclar Vivadent,Germany.). The blocks were chosen as MT block due to the underlying colored enamel-dentin texture and old composite fillings. For the aesthetic parameters(such as texture,technic details), the cut-back technique and layering technique used on restorations with felspatik porcelain. The restorations are cemented according to the adhesion rules of adhesive cementation, acoording to the adhesive dentistry.

Conclusion: LDS restorations are the most important in aesthetic dentistry. LV application minimizes reduction of tooth tissue. The dentist has to pay attention technically to all clinical procedures and details in aesthetic and success.

Keywords: Cad/Cam, Aesthetic, Lithium Dysilicate, Laminate Veener, Adhesive Cement

P-577**Periimplanter Yapışık Dişeti Yetersizliğinin Rehabilitasyonu: Bir Vaka Sunumu***Damla Akbal*

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Van

Amaç: İmplant çevresindeki yumuşak ve sert dokuların sağlığının korunmasında ilgili bölgede yeterli miktarda yapışık dişeti bulunması önemli rol oynamaktadır. Bu vaka sunumunda; üst çene anterior bölgesinde yapışık dişeti yetersizliği bulunan hastanın, serbest dişeti grefti uygulaması ile tedavisinin sonuçlarının paylaşılması amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: Sert doku augmentasyonu yapılan ve 4 adet implant yerleştirilen 60 yaşında, sistemik olarak sağlıklı erkek hastanın klinik muayenesinde, üst çene anterior sağ ve sol bölgede, sığ vestibul derinliği, yetersiz yapışık dişeti ve hareketli periimplanter mukoza tespit edilmiştir. İlgili bölgelere sağ ve sol olarak iki ayrı seansta serbest dişeti grefti operasyonu uygulanması planlanmıştır. Her iki bölgede de, lokal anestezi sonrasında yarım kalınlık flep kaldırılarak alıcı saha hazırlanmış, uygun büyüklükteki serbest dişeti greftleri suturlarla alıcı sahaya stabilize edilmiştir. Suturlar 10. günde alınmıştır. İyileşme sorunsuz gerçekleşmiş, 1.ay ve 6. aylarda hastanın takibi yapılmıştır. Üst çene sağ ve sol bölgede yeterli miktarda yapışık dişeti ve sulkus derinliği elde edilmiştir.

Sonuç: Serbest dişeti grefti uygulamaları ile implant çevresindeki yapışık dişeti yetersizlikleri tedavi edilebilmekte ve vestibul derinlikleri artırılabilir.

Anahtar Kelimeler: İmplant çevresi, Serbest Dişeti Grefti, Yapışık Dişeti

P-577**Rehabilitation of Periimplanter Insufficient Attached Gingiva: A Case Report***Damla Akbal*

Van Yuzuncu Yıl University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Van

Aim: Adequate amount of attached gingiva plays an important role in maintaining periimplanter soft and hard tissue health. The purpose of this case report is to share clinical outcomes of free gingival graft operation in the maxillary anterior region of patient with insufficient attached gingiva.

Case: In the clinical examination of a 60-year-old, systemically healthy male patient who underwent hard tissue augmentation and implant operation, shallow vestibular depth, inadequate attached gingiva and mobile periimplanter mukoza was detected in the maxillary anterior right and left regions. Free gingival grafting is planned in two separate sessions for the right and left areas. In both regions, following local anesthesia, a half-thickness flap was elevated. Free gingival grafts were stabilized to receiver areas by suturing. Sutures were removed on 10th day. Healing was completed without any problem. The patient was controlled in 1st and 6th months. Adequate attached gingiva and vestibular depth were obtained in the maxillary anterior right and left regions.

Results: Free gingival graft operations can be used to treat periimplanter insufficient attached gingiva and increase vestibular depth.

Keywords: Periimplanter, Free Gingival Graft, Attached Gingiva

P-578**Ön Bölge Diş Kuron Kırığına Direkt Kompozit Rezin Restorasyon İle Estetik Yaklaşım: Olgu Sunumu***Hande Selenga Osmanağaoğlu, Funda Yanıkoğlu, Dilek Taçtekin*

Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Anabilim Dalı, İstanbul

Diş hekimleri sıklıkla dentoalveoler travmalarla karşılaşır. Çalışmalar, bazı çocuk ve ergenlerin diş travmasından yalnızca bir kez etkilendiklerini, bazılarının kaza geçirme eğiliminde olduğunu ve çoklu diş travması ataklarından muzdarip olduğunu göstermiştir. Bu kırıkların tedavisi direkt kompozit rezin restorasyonlar ile tabakalama tekniği uygulanarak yapılmaktadır. 17 yaşındaki erkek hasta 11 numaralı dişinde kırık şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyografik muayenede distal köşede kırık gözlenen dişin vital olduğu saptanmıştır. Buton tekniği ile renk seçimini takiben hastadan başlangıç fotoğrafları alınmıştır. İzolasyon rubberdam ile sağlanmıştır. Kırık hattında bulunan mine kenarlarına sarı bantlı elmas frez ile bizotaj yapılmıştır. Sonrasında universal bir bonding ajan ile total etch tekniği uygulanmıştır. Palatinal duvar silikon anahtar tekniği ile oluşturulmuştur. Aproksimal duvar konturlu matriks bandı ile şekillendirilmiştir. Kompozit, tabakalama tekniği ile uygulanmıştır. Sarı bantlı bitim frezleri ile yüzey şekillendirilmesinden sonra bitim ve cila işlemleri, cila diskleri ile yapılmıştır. Yüzey cilası spiral diskler ile, arayüz cilası interdental bantlar yardımı ile yapılmıştır. Hasta, restorasyon yapımını takiben 1 hafta, 3 ay ve 6 aylık kontrol randevularına gelmiştir. 6 aylık takip sonucunda herhangi bir kırık ve renklenme gözlenmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Estetik restorasyonlar, Travma, diş kırıkları**P-578****Aesthetic Approach to Direct Composite Resin Restoration in the Front Region Dental Current Break: A Case Report***Hande Selenga Osmanağaoğlu, Funda Yanıkoğlu, Dilek Taçtekin*

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İstanbul

Dentists frequently encounter dentoalveolar traumas. Studies have shown that some children and adolescents are affected only once with dental trauma, while others seem to be accident-prone and suffer from multiple dental trauma episodes. Treatment of these fractures is usually done by direct composite resin restorations. In this case, we presented treatment of oblique crown fracture of a maxillary central tooth from disto-incisal one third by the layering technique. A 17 year old male patient was referred to the department of restorative dentistry, faculty of dentistry, university of Marmara with the complaint of a fractured right maxillary incisor tooth because of a trauma. Following the color selection with the button technique, the patient's initial photographs were taken. Isolation is provided by rubber-dam. The fracture line were decorated with yellow banded diamond burs. Then, a universal bonding agent and total etch technique were applied. Palatinal wall was created with silicon key technique. The aproximal wall is shaped by KONTURLU matrix band. Nano-hybrid composite was applied by layering technique. Finishing and polishing processes are done with polishing discs after surface shaping with yellow tape burs. Surface polish was made by spiral discs, interface polish was made by interdental bands. The patient came to 1 week, 3 months and 6 month follow-up appointments following the restoration. After 6 months of follow-up, no fracture or discoloration was observed.

Keywords: Aesthetic restorations, Trauma, tooth fractures.

P-579

Ortodontik Tedavi Sonrası Oluşmuş Yaygın Çürüklerin Kompozit Rezin İle Estetik Rehabilitasyonu*Tuğba Nur Kalender, Alper Cumhuri, Begüm Büşra Cevval Özkoçak*

Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Ortodontik tedavi sırasında hastaların oral hijyen alışkanlıklarına dikkat etmeleri çok önemlidir. Aksi halde çürük veya periodontal problemler oluşabilmektedir. Bu olgu sunumunda ortodontik tedavi sırasında ve sonrasında oral hijyen alışkanlıklarına yeterince dikkat etmeyen hastada gözlenen yaygın bukkal çürüklerin kompozit rezin ile restorasyonu anlatılmaktadır.

Materyal-Metod: 16 yaşındaki erkek hasta maksiller ve mandibular dişlerin bukkal yüzeylerindeki çürük lezyonlarından kaynaklanan estetik şikayeti nedeniyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan radyolojik ve klinik muayene sonucu dişlerin bukkal yüzeylerinde başlangıç çürükleri ve kavitasyonlar gözlemlendi. Alınan anamnez sonucu bu lezyonların ortodontik tedavi sırasında oluştuğu tespit edildi. Öncelikle hastamızın periodontolojik tedavisi yapıldı v hastamıza oral hijyen motivasyonu verildi. Bir hafta sonra konservatif bir yaklaşımla çürük lezyonları temizlendi. Restorasyon bağlantısında total etch adeziv sistem (3M Espe Single Bond 2) kullanıldı. Kompozit rezin (Tokuyama, Estelite Sigma Quick, Japan) ile restorasyonlar tamamlandı. 2 hafta sonra hasta kontrol randevusuna çağrıldı.

Bulgular: Hastaya oral hijyen motivasyonu verildi. 3 aylık takip randevusu oluşturuldu.

Sonuçlar: Ortodontik tedavi bireysel çürük riskini artırmaktadır. Yapılan tedavi sonucu hastamızın estetik beklentisi karşılanmıştır. Hastamızın oral hijyeni iyileştirilmiş ve çürük riskini artıracak davranışları düzenlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Çürük, kompozit rezin, ortodontik tedavi

P-579

Aesthetic Rehabilitation of Common Caries After Orthodontic Treatment with Composite Resin*Tuğba Nur Kalender, Alper Cumhuri, Begüm Büşra Cevval Özkoçak*

Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Bolu

Aim: It is very important that patients pay attention to oral hygiene habits during orthodontic treatment. Otherwise, caries or periodontal problems may occur. This case report describes the restoration of common buccal caries with composite resin in a patient who did not pay enough attention to oral hygiene habits during orthodontic treatment.

Materials-Methods: A 16-year-old male patient was referred to our clinic because of the aesthetic complaint of caries lesions on the buccal surfaces of maxillary and mandibular teeth. Radiological and clinical examination revealed initial caries and cavitations on the buccal surfaces of the teeth. Anamnesis revealed that these lesions occurred during orthodontic treatment. Firstly, periodontological treatment was performed and oral hygiene motivation was given to our patient. One week later, the caries lesions were removed with a conservative approach. Total etch adhesive system (3M Espe Single Bond 2) was used for the restoration connection. The restorations were completed with composite resin (Tokuyama, Estelite Sigma Quick, Japan). Two weeks later, the patient was called for a control appointment.

Results: Oral hygiene motivation was given the patient. A 3-month follow-up appointment was made.

Conclusions: Orthodontic treatment increases the risk of individual caries. The esthetic expectation of the patient was met after the treatment. Oral hygiene of our patient was improved and behaviors that would increase the risk of caries were regulated.

Keywords: Caries, Composite resin, orthodontic treatment

P-580**Anterior Bölgede Tam Seramik Kron Ve Porselen Laminate Veneer Uygulaması***Fidan Hasanzade, Merve Çakırbay Tanış, Kürşat Eser*

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu vaka raporunun amacı, renk değişikliği ve restorasyon uyumsuzluğuna bağlı estetik problemin tam seramik kron ve porselen laminate veneer ile rehabilitasyon aşamalarının detaylı olarak anlatılmasıdır.

Vaka: 22 yaşında kadın hasta üst ön dişinde renk değişikliği şikayeti ile Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Kliniği'ne başvurdu. Hastadan alınan anamnez ve yapılan klinik ve radyografik muayeneler sonucunda; sol üst santral kesici dişte travma hikayesi, aşırı renklenme ve uyumsuz kompozit dolgu olduğu tespit edildi. Sağ üst santral kesici dişin distalinin estetiği etkileyecek şekilde bukkalde konumlandığı gözlemlendi. Hastanın sol üst santral kesici dişine fiber post ve kompozit dolgu uygulamasını takiben tam seramik kron yapıldı. Hastanın beklentileri de göz önünde bulundurularak; uygun estetik ve simetriyi sağlayabilmek amacı ile bukkalde konumlanan sağ üst santral kesici diş porselen laminate veneer ile restore edildi.

Sonuç: Anterior bölgede tek diş restorasyonu ile arzu edilen estetiği sağlamak zordur. Aşırı madde kaybı durumunda tam seramik kronlar, yeterli diş dokusu ve uygun okluzal ilişkiler varlığında ise laminate veneer restorasyonlar tercih edilebilir. Bu vakada olduğu gibi farklı restorasyon seçeneklerinin birlikte kullanımı başarılı estetik ve fonksiyonel sonuçların elde edilmesini sağlar.

Anahtar Kelimeler: tam seramik kron, laminate veneer, fiber post, anterior estetik

P-580**Full Ceramic Crown and Porcelain Laminate Veneer Application in Anterior Area***Fidan Hasanzade, Merve Çakırbay Tanış, Kürşat Eser*

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara

Objective: The aim of this case report is to describe the rehabilitation stages of the aesthetic problem due to discoloration and restoration mismatch with full ceramic crown and porcelain laminate veneer in detail.

Case: A 22 years old female patient was referred to Gazi University Faculty of Dentistry Department of Prosthodontics with complaint of discoloration of her upper anterior teeth. As a result of the anamnesis and clinical and radiographic examinations; it was detected that left maxillary central incisor had trauma history, excessive discoloration and incompatible composite filling. Distal of right maxillary central incisor was observed to be located buccally affecting aesthetics. Following the application of fiber post and composite filling to the left upper central incisor, full ceramic crown was applied. Considering the expectations of the patient; In order to ensure proper aesthetics and symmetry, right maxillary central incisor which located buccally was restored with porcelain laminate veneer.

Conclusion: It is difficult to achieve the desired aesthetics with a single tooth restoration in anterior region. In case of excessive loss of tooth structure, full ceramic crowns, adequate dental tissue, and in the presence of appropriate occlusal relationships laminate veneer restorations may be preferred. As in this case, the combination of different restoration options ensures successful aesthetic and functional results.

Keywords: full ceramic crown, laminate veneer, fiber post, anterior aesthetic

P-581**Sendroma Bağlı Olmayan Diş Eksikliğinin Fonksiyonel Tedavisi**

Cansu Akay, Fatma Zeynep Aytepe

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Giriş: Oligodonti, üçüncü azı dişleri hariç, altı veya daha fazla dişin doğuştan yokluğudur. İzole bir özellik veya bir sendromun parçası olarak oluşabilir. Tedavi planlaması için; hastanın yaşı, varolan süt dişlerinin durumu, eksik diş sayısı dikkate alınmalıdır.

Geçmiş: Sekiz yaşında erkek hasta, sürmemiş diş şikayeti ile İstanbul Üniversitesi Pedodonti Kliniğine başvurdu.

Olgu sunumu: Hastanın tıbbi geçmişi ve aile geçmişinde herhangi bir hastalık yoktur. Radyografik muayenesinde çoklu diş eksikliği görülmektedir. Maxilla ve mandibulanın gelişiminde bozulma, yüz yüksekliğinde azalma ve konuşmada bozulma gözlenmektedir. Azı dişlerin tedavileri tamamlandıktan sonra alt çeneye akrilik dişlerle çıkarılabilir protez uygulandı. Hasta kraniyofasiyal büyümenin sonuna kadar muayene edilecek ve daha sonra son oral rehabilitasyon için tekrar değerlendirilecektir.

Takip: Çoklu diş eksikliğinin birey üzerinde fizyolojik ve psikolojik sonuçları vardır. Olumsuz etkileri en aza indirmek ve çocuğun kraniyofasiyal gelişimine müdahale etmemek için tanı ve tedavi mümkün olduğunca erken yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: agenezi, protez, yüz gelişimi

P-581**Functional Rehabilitation of a Patient with Non-Syndromic Oligodontia**

Cansu Akay, Fatma Zeynep Aytepe

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul

Introduction: Oligodontia is the congenitally absence of six teeth or more, excluding third molars. It can occur as an isolated trait or as a part of a syndrome. For the treatment planning; patient's age, the condition of retained primary teeth, the number of missing teeth should be taken into account.

Background: An 8-year-old boy was referred to İstanbul University, Clinics of Pedodontics with a complaint of unerupted teeth.

Case: There is no disease in the medical history of the patient and his family history. His radiographic examination revealed agenesis of multiple teeth. Impaired growth of alveolar process, reduced facial height and speech impairment was observed. Restorative treatment of molar teeth were completed. The removable prosthesis with acrylic teeth was applied in the lower jaw. The patients will be examined until the end of the craniofacial growth and then he will be reevaluated and forwarded for the final oral rehabilitation.

Follow up: Oligodontia has physiological and psychological consequences on the individual. Diagnosis and management should be performed as early as possible in order to minimize the unfavorable impacts and not to interfere with the craniofacial development of the child.

Keywords: agenesis, face development, prosthesis

P-582

Servikale Yakın Bölgede Horizontal Kök Kırığı Bir Olgu Nedeniyle*Kadriye Temiz, Özge Erken Güngör, Hüseyin Karayılmaz*

Akdeniz Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Antalya

Okul çağı çocuklarının % 30'u süt dişlenme döneminde, % 22'si ise daimi dişlenme döneminde travmatik dental yaralanmaya maruz kalmaktadır. Diş kökü kırıkları, bu yaralanma türleri içerisinde yer alan ve sement, dentin ve pulpayı etkileyen önemli bir yaralanma türüdür. Kök kırıkları, alveol kemiğinin esnek olmasından dolayı süt dişlenme döneminde oldukça nadir görülürken (%2-4), daimi dişlenmede görülme sıklığı % 0.5-7 arasındadır. Kırık hattı genellikle orta üçlüde, nadiren apikal ve servikal üçlüde görülmektedir. Bu olgu raporunda travmatik dental yaralanma nedeniyle üst orta keser dişte orta-servikal üçlü arasında meydana gelen kök kırığının, tedavisi ve prognozunun sunulması amaçlanmıştır.

Olgu Raporu: Sistemik olarak sağlıklı 14 yaşında erkek hasta, travmadan 4 gün sonra Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvurmuştur. Alınan anamnezde, hastanın arkadaşıyla çarpıştığı öğrenilmiştir. Klinik ve radyografik muayene sonucunda, hastanın 11 numaralı dişinde kök kırığı tespit edilmiştir. İntraoral muayenede, koronal fragmanın yer değiştirmedeği ve ilgili dişte mobilite-nin minimal olduğu görülmüştür. Ortodontik tel ve kompozit rezin ile semi-rigid splint yapılmıştır. Dördüncü hafta kontrolünde pulpa nek-rozu belirtileri gösteren 11 numaralı dişe kök kanal tedavisi başlanmıştır. Hastanın 14. ay kontrolünde 11 numaralı dişte enflamatuvar kök rezorpsiyonu olduğu tespit edilmiş olup, ilgili dişte rezorpsiyon alanının sınırlandırılması için ileri tedavi seçenekleri planlanmıştır.

Tartışma: Kök kırıklarında; kök gelişimi, dislokasyon varlığı, fraktürün yeri ve şekli gibi prognozu etkileyen faktörler bulunmaktadır. Fraktür hattının servikale yakın olduğu durumlarda, krona dislokasyon görülebilmektedir. Dislokasyon varlığı ve derecesi tedavinin başarısını etkilemektedir. Olgumuzda kırık hattının servikale yakın olmasına rağmen, koronal parçada dislokasyon olmaması ve mobilitesinin minimal olması tedavi prognozunu olumlu etkilediğini ve buna bağlı olarak bağ dokusu ile iyileşmenin meydana geldiğini düşündürmüştür. Ancak sonrasında mezial kısımda enflamatuvar kök rezorpsiyonu başladığı tespit edilmiştir. Kök kırığı olgularında başarılı bir tedavi sonrasında dahi, hastanın klinik ve radyografik olarak düzenli takibinin yapılması, travmaya uğrayan dişin fonksiyonel bir biçimde ağız içinde kalma süresini doğrudan etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: Dental travma, kök kırığı, rezorpsiyon

P-582

Horizontal Root Fracture in the Near Cervikal Area: Case Report*Kadriye Temiz, Özge Erken Güngör, Hüseyin Karayılmaz*

Akdeniz University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Antalya

30% school-age children are exposed traumatic dental injuries during primary dentition, 22% during permanent dentition. Dental root fractures are important type injury within types injuries affect cement, dentin and pulp. Root fractures are rare (2-4%) in the period primary dentition due to elasticity of alveolar bone, incidence permanent dentition is between 0.5-7%. Fracture line is usually seen middle triad, rarely apical and cervical triad. This case report, it was aimed present treatment and prognosis root fracture occurring between mid-cervical triad upper middle incisor teeth due to traumatic dental injury.

Case Report: Systemically healthy 14-year-old male patient referred Akdeniz University, Faculty Dentistry, Department Pediatric Dentistry 4 days after trauma. It was learned patient collided with his friend. As result clinical, radiographic examination, patient had a root fracture number 11 tooth. Intraoral examination revealed coronal fragment was not displaced associated tooth mobility was minimal. Semi-rigid splint was made with orthodontic wire, composite resin. Fourth week, root canal treatment was started tooth 11 showing signs pulp necrosis. Inflammatory root resorption was detected tooth 11, 14th month and advanced treatment options were planned for limiting the resorption area in relevant tooth.

Discussion: There are some factors affecting prognosis root fractures such as root development, presence dislocation, location and shape fracture. In cases where the fracture line is close to cervical area, dislocation may be observed in the crown. The presence and degree of dislocation affects success of treatment. In our case, although the fracture line was close to the cervical area, the lack of dislocation and minimal mobility coronal piece positively affected the prognosis of the treatment and suggested that healing with connective tissue occurred. However, it was determined that inflammatory root resorption started in the mesial part. The clinical, radiographic follow-up patient, even after a successful treatment in patients with root fractures, directly affects duration the traumatic tooth in the mouth a functional manner.

Keywords: Dental trauma Root Fracture, Rezorption

P-583

Pediyatrik Hastada Odontom Bulgusu*Çağla Şimşek¹, Yelda Kasımoğlu¹, Taylan Çelebi², Vakur Olgaç³, Koray Gençay¹*¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız ve Diş Hastalıkları Bilim Dalı, İstanbul³İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Onkoloji Enstitüsü, İstanbul

Amaç: Odontomalara, fonksiyonel ameloblast ve odontoblastlara yol açan tamamen farklılaşmış epitelyal ve mezenkimal hücrelerin büyümesinden kaynaklanan gelişimsel anomalilerdir. Bu hücreler sırayla odontomanın değişken miktarlarda mine, dentin ve pulpal dokusunu oluşturur. Geleneksel olarak, odontomalara iyi huylu odontojenik tümörler olarak sınıflandırılmıştır ve morfolojik olarak kompleks veya bileşik odontomalara bölünmüştür. Klinik olarak, asemptomatik izler gösterir; nadiren, varlıklarına bağlı belirti ve bulgular ortaya çıkabilir. Bu olguda, pediyatrik bir hastada odontomanın tedavisini ve gelecekteki sonuçlarını sunmak amaçlanmıştır.

Rapor: 11 yaşında kadın hasta İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti kliniğine sevk edildi. Hasta önceden sağ posterior maksillada bulunan bir kist hakkında bilgilendirilmişti. Klinik ve radyografik değerlendirmelere dayalı tanı odontoma olarak belirlendi. Lokal anestezi altında kitlelerin cerrahi olarak çıkarılması sağlandı. Odontomaya bitişik süt molarlar ekstrakte edildi. Operasyondan bir ay sonra sabit yer tutucu uygulaması yapıldı. Gönderilen materyal makroskopik olarak incelendiğinde 1cm - 0,4 cm uzunluklarında malforme görümlü çok sayıda diş benzeri sert dokudan oluşmaktaydı. Mikroskopik incelemede tüm bu yapıların düzenli kanallar içeren dentin bir bölümü hiperemik damarlar içeren doğal yapıda pulpa içerdikleri, köklerin çevresinde ise yine doğal yapıda sement dokusu bulunduğu izlenmekteydi. Birkaç alanda dekalsifikasyon sonu ortadan kalkan mineden kalan prizmatik yapısı seçilebilen mine matriksi artıkları vardı. Morfodiferansiyasyonu bozuk olan bu dişlerin histodiferansiyasyonlarının normal olduğu görüldü. Postoperatif dönem sorunsuz geçti. Hasta düzenli aralıklarla izlenmektedir.

Sonuç: Odontoma sınırlı bir büyüme potansiyeline sahip olmasına rağmen çıkartılması gereken bir patolojidir; çünkü kist oluşturabilen, kalıcı dişlerin sürmesine müdahale edebilen ve kemiğin ciddi şekilde tahrip olmasına neden olabilecek çeşitli diş formülasyonları içerir. Mekanik obstrüksiyonun cerrahi olarak maruz kalması ve ortadan kaldırılması sıklıkla tercih edilen tedavidir ve spontan erüpsiyon beklenebilir.

Anahtar Kelimeler: Odontoma, pedodonti, yer tutucu, cerrahi

P-583

A Case of an Odontoma in a Child*Çağla Şimşek¹, Yelda Kasımoğlu¹, Taylan Çelebi², Vakur Olgaç³, Koray Gençay¹*¹ İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, İstanbul² İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul³ İstanbul University Faculty of Dentistry Institute of Oncology, İstanbul

Aim: Odontomas are developmental anomalies resulting from the growth of completely differentiated epithelial and mesenchymal cells that give rise to functional ameloblasts and odontoblasts. These cells in turn form variable amounts of enamel, dentine and pulpal tissue of the odontoma. Traditionally, odontomas have been classified as benign odontogenic tumours and are subdivided into complex or compound odontomas morphologically. Clinically, they show asymptomatic marks; signs and symptoms relating to their presence might occur. In this report, it is aimed to present the treatment and the upcoming results of odontoma in pediatric patients.

Case: An 11-year-old female patient was referred to İstanbul University Faculty of Dentistry Clinics of Pedodontics. The patient was previously informed about a cyst, located in the right posterior maxilla. The initial diagnosis based on the clinical and radiographic evaluations was an odontoma. Surgical removal of the masses were accomplished under local anesthesia. Maxillary primary molars (adjacent to the odontoma) were extracted. One month after the operation, a fixed space maintainer was applied. Pathological examinations showed us that; macroscopically, the material consisted a large number of teeth-like hard tissues with a length of 1 cm - 0.4 cm. According to the microscopic examination, it was observed that all of these structures consisted a healthy pulp, dentin, hyperemic veins, and the surrounding tissue was found in the natural structure. In a few areas, there were enamel matrix residues which could be chosen as a prismatic structure remaining in the enamel which was eliminated after decalcification.

Conclusion: Odontoma has a limited growth potential, but it should be removed because it contains various tooth formulations that can form into cyst, interfere with eruption of permanent teeth and cause considerable destruction of bone. Surgical exposure and elimination of mechanical obstruction is frequently the treatment of choice and spontaneous eruption can then be expected.

Keywords: odontoma, pedodontics, surgery, space maintainer

P-584**Kök Kırığı Tedavisinde Mineral Trioksit Agregat: 6 Yıllık Takip***Elif Ballıkaya, Hamdi Cem Güngör*

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Ankara

Giriş : Kök kırığı, daimi dişlenme dönemindeki travmatik diş yaralanmalarının nadir görülen bir tipidir. Diğer travmatik yaralanmalarda olduğu gibi sıklıkla maksiller santral kesici dişler etkilenmektedir. Bu vaka raporunda, horizontal kök kırığı ve komplike olmayan kron kırığı olan maksiller santral kesici dişlerin tedavisi ve 6 yıllık takibi sunulmaktadır.

Vaka Sunumu : 13 yaşındaki erkek çocuk, okulda düştükten bir gün sonra çocuk diş hekimliği kliniğine başvurmuştur. Intraoral muayenede sol maksiller santral kesici dişin yer değiştirdiği ve uzadığı; palpasyon ve perküsyonda hassasiyet olduğu gözlenmiştir. Maksiller sağ santral kesici dişte ise komplike olmayan kron kırığı fark edilmiştir. Radyografik muayenede, kırık parçalar arasında 3 mm'den fazla mesafesi olan 21 numaralı dişin kök orta üçlüsünde horizontal kök kırığı olduğu gözlenmiştir. 21 numaranın koronal fragmanı hafif parmak manuplasyonu ile yerine yerleştirilmiştir. 0.9 mm monofilament splint ve kompozit ile yarı rijit bir splint yapılmıştır. 11 numara cam iyonomer ile geçici olarak kapatılmıştır. Bir hafta sonra, 21 numarada sürekli ağrı şikâyeti ile gelen hastaya, apikal fragmandaki pulpa dokusuna zarar vermeksizin, ege koronal fragman içinde tutularak, koronal fragmanın endodontik tedavisine başlanmış ve kalsiyum hidroksit kanal patı yerleştirilmiştir. 4 hafta sonra, 21 numaralı dişe kalsiyum hidroksit pansumanı tekrarlanmış ve splint uzaklaştırılmıştır. 3.ay kontrolünde, asemptomatik olan dişin koronal fragmanına MTA apikal tıkaç yapılmıştır. Kırık hattını çevreleyen radyölüensi, zamanla azalmaya başlamıştır. 6.yıl kontrol radyografında, peri-radiküler kırık hattında sert doku iyileşmesi gözlenmiştir. Klinik olarak; mobilitesi fizyolojik sınırlar içinde olan dişte, herhangi bir semptom olmaksızın optimal diş eti sağlığı sağlanmıştır.

Sonuçlar: 6.yıl radyolojik takibinde, dişin kırık hattında yeni sert doku oluşumu, periodontal iyileşme ve fragmanları çevreleyen lamina dura gözlenmiştir. Klinik olarak optimal diş eti sağlığı ve fizyolojik mobilite mevcuttur.

Anahtar Kelimeler: Kök kırığı, dental travma, mineral trioksit agregat

P-584**Mineral Trioxide Aggregate in the Treatment of Intra-Alveolar Root Fracture: 6-Year Follow Up***Elif Ballıkaya, Hamdi Cem Gungor*

Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Ankara

Aim : Root fracture is a rare type of dental traumatic injury in permanent dentition. Maxillary central incisors are frequently affected, as in other dental trauma cases. This case presentation aims to report the treatment and 6-year follow-up of maxillary central incisors one with horizontal root fracture and the other with uncomplicated crown fracture.

Case Description : A 13-year-old boy was referred to the Pediatric Dentistry Department one day after a fall accident at school. Intraoral examination revealed extruded and palatally displaced maxillary left central incisor. An uncomplicated crown fracture of maxillary right central incisor was also noted. Radiographic examination showed a horizontal root fracture in the middle third of tooth #21 with a diastasis greater than 3 mm. The coronal fragment of #21 was repositioned by using gentle digital manipulation. A semi-rigid splint was applied to teeth (from #21 to #23). Crown fractured #11 was temporarily restored with glass ionomer cement filling. A week later, the patient returned with constant pain on tooth #21. Endodontic treatment of the coronal fragment was initiated keeping the file tip within the coronal fragment to. Calcium hydroxide root canal dressing was performed. Four weeks later, calcium hydroxide paste was reapplied to #21, while the splint was removed. At three months postoperatively, the tooth was asymptomatic. An apical plug was placed to the coronal fragment. Periapical radiolucency surrounding the fracture line decreased over time. Radiographic evidence of peri-radicular healing with interposition of hard tissue was evident on the control radiograph taken at 6th year. Clinically, the tooth was free of symptoms with optimal gingival health.

Conclusions: In this case, the new hard tissue formation in the fracture line, periodontal healing and lamina dura surrounding the fragments could be observed at the sixth-year follow-up radiograph. Clinically, the tooth had optimal gingival condition and physiologic mobility.

Keywords: Root fracture, dental trauma, mineral trioxide aggregate

P-585**Kama Şekilli Maksiller Lateral Dişlerin, Direkt Kompozit Restorasyonlar İle Estetik Rehabilitasyonu: Bir Vaka Sunumu***Ayşe Merve Türker*

Serbest Diş Hekimi, İstanbul

Kama şekilli diş anomalisi bulunan kesici dişlerin çapı, servikal bölgeden insizal kenara doğru belirgin şekilde azalır. Bu anomalinin, yaygın olarak maksiller lateral kesici dişleri etkiledikleri görülür. Kamalateral dişlerin tedavisinde, dişlerin normal fizyolojik ve estetik formlarının kazandırılması için kompozit veya porselen veneer restorasyonlar uygulanmaktadır.

Vaka: Bu olgu sunumu üst ikinci keser dişlerinde bilateral konik diş anomalisi bulunan bir bireyin, ön dişlerinin direkt kompozit restorasyonlarla estetik rehabilitasyonunu içermektedir. Tedaviye başlamadan önce üst anterior dişler rubber-dam ile izole edildi. Dişlere orto-fosforik asit (Etching Gel, Kerr, USA) ve universal bir adeziv (G-premio BOND, GC, Japan) uygulandı. İnterdental yüzey şekillendirmesi için şeffaf bantlar (Hawe Stopstrip, Kerr Dental, U.K.) ve kontürlü matrisler (polydentia contoured sectional matrices, Polydentia, İsviçre) kullanılarak kompozit rezin (Gradia Direct Anterior, GC, Japan) tabakalandı. Polisaj diskleri (Sof-Lex, 3M ESPE, USA) ve lastikleriyle bitirme ve polisaj işlemleri tamamlandı. Altı aylık kontrol seansında; restorasyonlarda kırık veya renklenme tespit edilmedi.

Sonuç: Kamalateral diş anomalisi olgularının estetik tedavisinde, doğru uygulanmış direkt adeziv restorasyonlar estetik, fonksiyonel ve biyolojik olarak kabul edilebilirdir.

Anahtar Kelimeler: Kamalateral, diş anomalisi, direkt rezin kompozit restorasyonlar

P-585**Aesthetic Rehabilitation of Peg-Shaped Maxillary Lateral Incisors with Direct Resin Composite Restorations: A Case Report***Ayşe Merve Türker*

Private Clinician, İstanbul

A peg-shaped incisor has a marked reduction in diameter, extending from the cervical region to the incisal edge. Peg shaped incisors are commonly seen affecting the maxillary lateral incisors. In the treatment of peg-shaped incisors, composite or porcelain veneer restorations are applied in order to gain the normal physiological and aesthetic forms of the teeth.

Case: This case report includes the treatment of peg-shaped incisors, composite veneer restorations are applied in order to gain the normal aesthetic forms of the teeth. The upper anterior incisor were isolated with rubber-dam before the treatment. 37% ortho-phosphoric acid (Etching Gel, Kerr, USA) and bonding agent (G-premio BOND, GC, Japan) were applied. Composite resin was layered with contoured sectional matrices (Polydentia, Switzerland). Finishing and polishing with polishing discs (Sof-Lex, 3M ESPE, USA) were completed. In the six-months control appointment; no fracture or discoloration was detected in the restorations.

Conclusion: Properly applied direct adhesive restorations are aesthetic and functional in the treatment of peg-shaped lateral incisors.

Keywords: Peg-shaped lateral incisors, dental anomalies, direct composite resin restorations

P-586**Kalıcı Orta Keselerde Lüksasyon İle Birlikte Görülen Kuron Kırığı: Olgu Bildirisi***Elif Yazan, Elif Bahar, Tuna İnce*

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Kalıcı keser dişler çocukluk çağında en sık travmaya uğrayan dişlerdir. Bu dişlerin lüksasyonu da sık görülen olgular arasındadır. Bazı olgularda lüksasyona kuron kırıkları da eşlik eder. Travma görmüş dişlere uygun tedavi planının uygulanması fonksiyonun, fonetiğin, estetiğin sağlamanın yanında psikolojik nedenlerden dolayı da önemlidir.

Olgu Sunumu: 9 yaşında kız çocuk hasta kliniğimize travmadan 1 gün sonra başvurmuştur. Hastanın şikayeti travmaya maruz kalan üst kalıcı orta keser dişleridir. Klinik incelemede her iki dişte komplike olmayan kuron kırığı ile lüksasyon gözlenmiştir. Radyografik incelemede herhangi bir kök kırığı ya da apikal radyolüseni gözlenmemiştir. Esnek splint ile dişler 2 hafta boyunca stabilize edilmiştir. 2 hafta sonunda splint sökülümüş, kalıcı kuron restorasyonları yapılmıştır. Hasta 1-3-6-12 aylık periyotlarda takip edilmiştir. 12 ay sonunda yapılan radyografik incelemede herhangi bir apikal radyolüseni gözlenmemiştir. Klinik incelemede sonucunda da renkleşme, sallantı ve abse varlığı görülmemiştir

Sonuç: Lüksasyonun eşlik ettiği kuron kırıklarında travmaya uğrayan kalıcı dişlerin kök gelişim aşaması, pulpanın korunabilirliği açısından önem taşımaktadır. Genç hastalarda travma sonrası erken müdahale ile dişlerin biyolojik gelişimi korunabilmekte, hastanın fonksiyonel ve estetik beklentileri sağlanabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: kuron, kırık, lüksasyon, travma

P-586**Management of Crown Fracture with Luxation in Permanent Central Incisors: A Case Report***Elif Yazan, Elif Bahar, Tuna İnce*

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul

Objective: Permanent central incisors are most traumatized teeth in childhood. Luxation of these teeth is also seen often. Sometimes crown fractures can accompany the luxation. Proper treatment should be managed not only improve function, phonetic and esthetic properties but also for psychological reasons.

Case: 9-year-old girl patient was brought to the our clinic 1 day after suffering dental trauma. Her chief complaint were traumatized upper central permanent incisors. In clinical evaluation, luxation and non-complicated crown fracture were observed in both teeth. Radiographic examination revealed that there is no sign of root fracture or apical radiolucency. Flexible splint was applied for stabilize teeth for 2 weeks. After 2 weeks, splint was removed and then temporary crown restorations were done. After treatment, clinical and radiographical examinations of central incisors was done 1-3-6 and 12 month intervals. After 12 months, there is no apical radiolucency in radiographical evaluation. In clinical exhibition, we observno coloring, mobility and abcess.

Conclusion: The root development stage at the time of injury appeared be related to pulp survival in the case of crown-related fractures accompanied by luxation injuries. In young patients, early treatment meets the patients' expectations while respecting the biological, functional, and esthetic aspects.

Keywords: crown, fracture, luxation, trauma

P-587**Peri-implant Mukozada Keratinize Dokunun Değerlendirilmesi Ve Serbest Dişeti Grefti Uygulaması: Vaka Raporu***Nilüfer Altunbaş, Emine Pirim Görgün, Mustafa Kemal Erenler*

Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Sivas

Amaç: Keratinize doku sağlıklı peri-implant mukozanın idamesi için önemlidir. Bu vaka raporunda yeterli keratinize dokunun mevcut olmadığı mandibula anterior bölgeye yerleştirilen iki dental implant çevresinin peri-implant plastik cerrahi prosedürü olan serbest dişeti grefti uygulanarak protetik restorasyona uygun stabil hale getirilmesi amaçlanmıştır.

Olgu: 35 yaşındaki kadın hastanın 31,41 no'lu diş eksikleri için dental implant tedavisi cerrahi polikliniğinde yapılmış ve protektik restorasyon öncesi kontrol için periodontoloji polikliniğine yönlendirilmiştir. Hasta alt çene ön bölgede lokalize, dudak hareketleriyle artan gerginlik ve ağrı şikayetlerinde bulunmuştur. Yapılan intraoral ve radyografik muayene sonucu mandibula anteriorda sığ vestibül derinliği, yüksek frenilum ataşmanı, implantlar çevresinde yetersiz keratinize doku kalınlığı ve 41 no'lu diş bölgesine yerleştirilen implant çevresinde yaklaşık 2mm dişeti çekilmesi varlığı tespit edilmiştir. Hastaya lokal anestezi altında palatal donor bölgeden elde edilen serbest dişeti grefti peri-implant bölgeye uygulanıp stabil hale getirilmiştir.

Sonuç: Peri-implant mukozaya uygulanan serbest dişeti grefti ile hastanın şikayetleri giderilmiş, protetik restorasyon öncesi yeterli keratinize doku ve vestibüler derinlik sağlanarak implantın uzun dönem başarısı için riskin azaltıldığı bir ortam sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: peri-implant mukoza, serbest dişeti grefti, keratinize doku

P-587**Evaluation of Keratinized Tissue at Peri-Implant Mucosa and Free Gingival Graft Application: A Case Report***Nilüfer Altunbaş, Emine Pirim Görgün, Mustafa Kemal Erenler*

Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Sivas

Aim: Keratinized mucosa is important for the maintenance of healthy peri-implant mucosa. In this case report is aimed to stabilize for prosthetic restoration with free gingival graft that is procedure of peri-implant plastic surgery two dental implant surround placed in the mandibula anterior region where there is not sufficient keratinized tissue.

Case: Dental implant treatment was performed in the surgical policlinic for a 35 year old female patient with tooth loss 31 and 41 and was directed to the periodontology policlinic before prosthetic restoration. The patient complained of increased tension and pain with localized lip movements in the lower jaw. Intraoral and radiographic examination revealed a shallow vestibule depth in the anterior mandibula, high frenilum attachment, inadequate keratinized tissue thickness around the implants and approximately 2mm gingival recession around the implant placed in the tooth region no 41. Free gingival graft obtained from palatal donor region under local anesthesia was applied to the peri-implant region and stabilized.

Conclusion: with the free gingival graft applied to the peri-implant mucosa, the patient's complaints were resolved and environment of reduced risk was provided for the long-term success as providing an adequate keratinized tissue and vestibuler depth before prosthesis restoration.

Keywords: peri-implant mucosa, free gingival graft, keratinized tissue

P-588**Tam Dişsiz Mandibulanın İmplant Destekli Sabit Protezlerle Rehabilitasyonu***Hülya Çetin¹, Kerem Çağlar Gümüş², Gökçe Eröz¹*¹Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Bolu²Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Bolu

Hibrit protezler implant destekli hareketli protezlerin üstün özelliklerini taşıyan, rijit yapıya sahip en az 4 adet implant üzerine vidalanan bir altyapı üzerine dizilen yapay dişler ve akrilik rezin içeren protez türüdür.

Olgu: 68 yaşındaki erkek hasta Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine mandibulada kısmi dişsizlik şikayetiyle başvurdu ve sabit bir protez talep ettiğini bildirdi. Yapılan ağız içi ve ağız dışı muayeneler sonucunda hastanın ağızda aşırı destek kaybı olan bir kaç diş olduğu ve aynı zamanda uzun süre önce dişlerin kayb edilmesine bağlı oluşan kemik kaybından dolayı arklar arası mesafesinin artmış olduğu ve destek yumuşak dokularının yetersiz olduğu görüldü. Ardından yapılan klinik ve CBCT kullanılan radyografik muayeneler sonucunda hastanın maksilla ve mandibulasında 8 adet dental implant yerleştirilmesine karar verildi. Ameliyat sonrası aynı gün implantlar immedat olarak yüklendi. Osseointegrasyon için 12 hafta beklendikten sonra, vida tutuculu sabit hibrit protez hastaya başarıyla uygulandı. Üretici firmanın önerisi doğrultusunda, implantlar üzerine vidalanan hibrit protezin pasif uyum, okluzyon ve estetik değerlendirmesi tamamlandıktan sonra vida boşlukları kompozit rezin ile kapatıldı.

Sonuç: Yapılan tedavi sonucunda hastanın estetik ve fonksiyonel şikayetleri karşılandı. 3 ve 6 aylık klinik ne radyoloji muayine sonucunda her hangi bir olumsuzluk izlenmedi

Anahtar Kelimeler: All on four, Dental Hibrit Protezler, Erken Yükleme Konsepti

P-588**Rehabilitation of Edentulous Mandible Implant Supported Fixed Prosthesis***Hülya Çetin¹, Kerem Çağlar Gümüş², Gökçe Eröz¹*¹Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Bolu²Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Bolu

Hybrid prosthesis are the type of prosthetic treatment with the superior treatment with the superior properties of implant supported removable dentures with acrylic resin flanges and artificial teeth, consisting a rigid framework fix on at least 4 implants.

Case: A 68-year-old man patient was admitted to Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry with mandible partial edentulism complaints and demanded a fixed prosthesis. As a result of the intraoral and extraoral examinations performed, it was seen that there were a few teeth with excessive support loss in the mouth of the patient and at the same time, the distance between arcs was increased due to bone loss due to the loss of teeth long ago and the supporting soft tissues were found to be inadequate. Following the clinical and CBCT radiographic examinations, it was decided to place 8 dental implants in the maxilla and mandible of the patient. On the same day after the operation, the implants were loaded immediately. After 12 weeks for the osseointegration, the fixed hybrid prosthesis with screw retainer was successfully applied to the patient. In accordance with the manufacturer's recommendation, the screw cavities were closed with composite resin after passive compliance, occlusion and aesthetic evaluation of the hybrid prosthesis screwed onto the implants was completed.

Conclusion: As a result of the treatment, the patient were meet expectationsof the aesthetic and functional complaints. 3 and 6 months wasn't observed clinical or radiological complication

Keywords: All on four, Dental Hybrid Prosthesis, Early Loading Concept

P-589

Miller Sınıf 2 Dişeti Çekilmesinin Laterale Pozisyone Flep Tekniğiyle Eş Zamanlı Serbest Dişeti Grefti ve Bağ Doku Grefti Kullanılarak Tedavisi: Vaka Raporu*Mustafa Kemal Erenler, Emine Pirim Görgün, Nilüfer Altunbaş*

Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Sivas

Amaç: Miller Sınıf 2 dişeti çekilmelerinin tedavisinde açıkta kalan kök yüzeyinin kapatılmasıyla birlikte uzun dönem stabilite için yapışık dişeti kazancı da amaçlanmaktadır. Tedavide sıklıkla tercih edilen serbest dişeti grefti sonrası koronale pozisyone flep yaklaşımı hasta ve hekim için ek cerrahi operasyon anlamına gelmektedir. Bu vaka raporunda tek bir cerrahi operasyonla dişeti çekilmesinin tedavisinde kombine dişeti grefti uygulanarak kök kapamaya ek yapışık dişeti kazancının tarifi amaçlanmıştır.

Olgu: 25 yaşında kadın hasta kliniğimize dişeti kanaması şikayetiyle başvurdu. Yapılan intraoral muayenede 41 numaralı dişte yoğun diş taşı birikimi, sondlamada kanama ve kök yüzeyinde 3mm derinliğinde 2 mm genişliğinde mukogingival sınırı aşan Miller Sınıf 2 dişeti çekilmesi saptandı. Alıcı bölgede flep 41 numaralı dişin distalinden laterale konumlandırılacak şekilde hazırlandı. Palatinal donör bölgede distal yüzeyi serbest dişeti grefti, mesial yüzeyi ise bağ dokusu grefti içerecek şekilde modifiye edilen greft tek ünite halinde elde edildi. Alıcı bölgeye elde edilen greftin serbest dişeti grefti bölümü 42 numaralı diş kök yüzeyine, bağ dokusu grefti bölümü ise 41 numaralı diş kök yüzeyine gelecek şekilde sabitlendi. Laterale pozisyonlandırılan flep bağ dokusunun üzerini örtecek şekilde gerilimsiz olarak kapatılıp suture edildi. Operasyon bölgesi periodontal pat ile kapatıldı.

Sonuç: Operasyon sonrası 1. Ayda 41 numaralı dişin kök yüzeyinde tam kök kapaması ile yapışık dişeti kazancı sağlanmıştır. Hastaya uygulanan modifiye greft tekniği ve laterale pozisyone flep ile uygun estetik ve fonksiyonel sonuç elde edilmiş ve ikinci cerrahi işlem ihtiyacı elimine edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: laterale pozisyone flep, serbest dişeti grefti, bağ doku grefti, dişeti çekilmesi

Treatment of Miller Class 2 Gingival Recession with Using of Free Gingival Graft and Connective Tissue Graft and Laterale Positioned Flap Technique: A Case Report*Mustafa Kemal Erenler, Emine Pirim Görgün, Nilüfer Altunbaş*

Cumhuriyet University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Sivas

Aim: In the treatment of Miller Class 2 gingival recessions, it is also aimed to achieve attached gingival gain for long term stability with the closure of the exposed root surface. After free gingival graft, coronale positioned flap approach, which is frequently preferred in treatment, means additional surgical operation for patient and dentist. In this case report is aimed a combined gingival graft was applied to treat gingival recession with a single surgical operation closure the exposed root surface with additional attached gingiva gain.

Case: 25 years old female patient presented to our clinic with gingival bleeding. Intraoral examination showed that calculus at the tooth 41, bleeding on probing, and Miller class 2 gingival recession at the root surface exceeding the mucogingival limit of 2 mm wide at 3mm depth. In the receiving region, the flap was prepared such that it was positioned laterally from the distal side of tooth 41. The graft is harvested a single unit from palatal donor region was modified to contain the distal surface of the free gingival graft and the mesial surface to of the connective tissue graft. The recipient site was fixed the free gingival graft section to the tooth root surface 42 and the connective tissue graft section to the tooth root surface 41. Laterally positioned flap was sutured covering the connective tissue without tension. The operation area was closed with periodontal pat.

Conclusion: Attached gingival gain was achieved with full root closure on the root surface of tooth 41 at 1 month after the operation. Aesthetic and functional results were obtained with modified graft technique and lateral position flap and the second surgical procedure was eliminated.

Keywords: laterale positioned flap, free gingival graft, connective tissue graft, gingival recession

P-590**Travmaya Uğramış İmmatür Üst Daimi Kesici Dişlerin Tedavisi ve Üç Yıllık Takibi: Olgu Sunumu***Zekiye Efe*

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Kayseri

Dental travma çocuklarda sık karşılaşılan bir durum olmakla birlikte üst kesici dişler travmaya en çok maruz kalan dişlerdir. Travma sonrası ilgili dişlerde oluşabilecek fonksiyonel, fonetik ve estetik sorunların çözümü çocukta meydana gelişebilecek psikolojik problemleri önlemektedir. Bu nedenle travma vakalarının erken tedavisi önemli arz etmektedir. Bu olgu sunumunda, travmaya bağlı immatür 11 nolu dişte ekstruziv lüksasyon ve 21 nolu dişte sublüksasyon meydana gelen hastaya uygulanan tedavi ve 3 yıllık takibi anlatılmaktadır. 9 yaşındaki bir erkek çocuk bisiklet kazası sonucu üst keser dişlerine gelen travma nedeniyle başvurdu. Yapılan klinik muayenede 11 nolu dişin hafif mobil olduğu, 21 nolu dişin uzun aksı boyunca yer değiştirdiği gözlemlendi. Dişlerin radyografik incelemesinde kök uçlarının kapanmadığı ve 21 nolu dişin PDL aralığında genişleme olduğu tespit edildi. Dişlere iki hafta süre ile yarı esnek bir splint uygulandı. Hastanın iki hafta sonra splint söküldü ve herhangi bir dişlerde patolojik duruma rastlanılmadı. 2 ay sonraki randevusunda üst keser dişlerin tekrar travmaya maruz kaldığı ve hastanın kliniğimize gelmediği tespit edildi. Dişlerin klinik muayenesinde mobilite artışı ve perküsyonda hassasiyet, radyografik muayenesinde ise 11 nolu dişin apikal bölgesinde patolojik radyolüseni olduğu görüldü. 11 nolu dişe kalsiyum hidroksit ile apeksifikasyon tedavisi başlandı. 1 ay sonra tekrar kontrole çağrılan hastada 21 nolu dişte klinik muayenede apikal bölgede oral mukozada ağrılı – kırmızı şişlik varlığı, perküsyon hassasiyeti ve mobilite artışı tespit edilmesi nedeniyle kalsiyum hidroksit ile apeksifikasyon tedavisi başlandı. 6 ay sonra randevusunda apikal bölgede tıkanmanın elde edilmesiyle ilgili dişlerin kök kanal tedavileri tamamlanıp tedavi bitimini takiben hasta 1, 6, 12, 24. aylarda düzenli kontrollere çağrıldı. Hastanın 36. aydaki klinik ve radyolojik muayenesinde herhangi patolojik bir durum gözlenmedi. Özellik çocuk hastaların tedavi seanslarında gösterdikleri uyum düzeyi ve kontrol randevularına gelme oranı tedavinin başarısında önemli basamaklardandır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk hasta, İmmatür kesici daimi diş, Travma.**P-590****Treatment and Three-Year Follow-up of Traumatic Immature Upper Permanent Incisors: Case Report***Zekiye Efe*

Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Kayseri

Although dental trauma is a common condition in children, upper incisors are the most exposed teeth. The solution of functional, phonetic and aesthetic problems that may occur in the related teeth after trauma prevents psychological problems for child. In this case report, the treatment and 3-year follow-up of the patient who developed extrusive luxation of immature tooth 11 and subluxation of tooth 21 were described. 9-year-old boy presented with trauma to upper incisors after a bicycle accident. In clinical examination, tooth 11 was slightly mobile and tooth 21 was displaced along its long axis. Radiographic examination of the teeth revealed that root ends didn't close and there was widening in PDL interval of tooth 21. Semi-flexible splint was applied to teeth for two weeks. Splint was removed and no pathology was found in any teeth. In 2-month appointment, it was found upper incisors were again traumatized and patient didn't come to our clinic. Increased mobility and percussion sensitivity were found in the clinical examination of teeth, and pathological radiolucency was found in apical region of tooth 11 on radiographic examination. Tooth 11 was started on apexification with calcium hydroxide. One month later, patient was called for reexamination. In clinical examination 21, apexification was started with calcium hydroxide due to the presence of painful - red swelling in the oral mucosa, percussion sensitivity and increased mobility. After 6 months, root canal treatment of teeth related to obstruction of apical region was completed and patient was called to regular controls at 1, 6, 12, 24. months after end of treatment. No pathological condition was observed in the clinical and radiological examination of patient at 36 months. Specially, level of compliance and control appointments of pediatric patients during treatment sessions is an important step in the success of treatment.

Keywords: Pediatric patients, Immature permanent incisors, Trauma

P-591**Surgical Management of Odontogenic Myxoma Associated with Impacted Teeth***Esra Tunalı¹, İbrahim Mutlu², Ersin Yıldırım¹, Şeniz Karaçay¹*¹University of Health Sciences Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, İstanbul²University of Health Sciences Faculty of Dentistry, Department of Oral Surgery, İstanbul

In this case report central odontogenic myxoma in a 13-year-old male patient is presented. The patient was referred to department of orthodontics for treatment. During routine panoramic X-ray evaluation, a multilocular radiolucency with two impacted permanent teeth between the left maxillar first incisor and the left maxillar first premolar was detected. There was no clinical symptoms. Dental tomography was taken to examine the borders of the lesion and enucleation of the lesion was decided. After pathological evaluation, it was diagnosed that the lesion was odontogenic myxoma. Odontogenic myxoma is a rare benign neoplasia. It is locally aggressive, inducing important facial deformation and tooth displacement. The lesion often grows without symptoms and presents as a painless swelling. Because of the space deficiency in the maxillary arch, impacted canine was also extracted, and the impacted lateral central was decided to be erupted orthodontically.

Keywords: enucleation, odontogenic myxoma, orthodontic

P-592**Spinal Müsküler Atrofi Tip I Olan Bir Hastada Komplike Mine Kırığı Tedavisi: 2 Yıllık Takip***Ece Yılmazkasapoğlu, Betül Kargül*

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Giriş: Werdnig-Hoffman hastalığı olarak da bilinen Spinal Müsküler Atrofi (SMA) tip I, hastalığın en şiddetli ve yaygın şeklidir. Spinal müsküler atrofi tip I'li çocukların çoğu, belirgin baş güçsüzlüğü ile baş kontrolünün eksikliği, hipotoni, yardımsız oturamama ve uzun süre fonksiyonel fiziki kısıtlamalar göstermektedir. Kas tonusunun yetersizliği nedeniyle diş travması riski en fazladır.

Vaka Raporu: 11 yaşında bir erkek hasta, travmadan 2 saat sonra üst sol santral kesici dişinin komplike mine kırığı ile bölümümüze geldi. Ekstra oral olarak, yumuşak dokulara belirgin bir travma gözlemlenmedi. İntra oral olarak klinik muayenede, maksiller sol santral kesici dişin, pulpa açığa çıkması ile gözle görülebilir geniş bir komplike mine kırığı olduğu tespit edildi. Periapikal radyografik incelemede tamamlanmamış kök gelişimi, açık apeks, periapikal yaralanma ve alveoler kemik kırığı görülmedi. Hasta uyarılar sonucu ağrı yaşadı. Açığa çıkan pulpa dokusu, renk olarak parlak kırmızıydı; bu, pulpanın sağlam olduğunun göstergesi idi. Diş elektrikli pulpa testine(EPT) normal olarak yanıt verdi, ancak hastaya rahatsızlık vermedi. Bu nedenle, açıkta olan pulpa dokusuna MTA konarak kalan diş dokusu kompozit restorasyon ile tamamlanarak kısmi pulpotomi (Cvek tekniği) prosedürü uygulanan diş tedavi edildi. Takipler 7, 30 gün, 3 ay ve her 6 ayda bir yapıldı. Post-op takip süresi boyunca dişte belirgin klinik değişiklikler gözlemlenmedi.

Sonuç: Parsiyel pulpotomi ile tedavi edilen komplike mine kırık dişlerinin uzun süreli gözlemleri, bu tekniğin SMA hastalığında bile başarılı bir kalıcı tedavi olabileceğini göstermektedir. Muhtemel pulpal obliterasyon göz önüne alındığında, bu tip dental travma vakalarında uygun uzun süreli takip süresi kullanılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Dental Travma, Spinal Müsküler Atrofi (SMA) Tip 1, MTA, Cvek Tekniği

P-592**Complicated Crown Fracture in a Patient with Spinal Muscular Atrophy Type I: 2 Year Follow Up***Ece Yılmazkasapoğlu, Betül Kargül*

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, İstanbul

Objective: Spinal muscular atrophy (SMA) type I, also known as Werdnig-Hoffman disease, is the most severe and common form of the disorder. Most children with spinal muscular atrophy type I present with significant weakness with longstanding functional physical limitations including lack of head control, hypotonia. They are at greatest risk of dental trauma due to muscle tone insufficiency.

Case: An 11-year-old male patient was referred to our department after two hours. Extra orally, there was no apparent trauma to the soft tissues. Intraoral a complicated crown fracture of the maxillary left central incisor of teeth 21; extensive crown fracture with exposed pulp. Periapical radiographic examination showed uncompleted root development, but no periapical injury, and no alveolar bone fractures. The patient experienced pain on stimulus that showed to recoil. The tooth responded normally to the electric pulp testing but wasn't performed cause of disorder. Hence, a partial pulpotomy (Cvek technique) procedure with MTA and composite restoration was applied. Follow-ups were carried out at 7, 30 days, 3 months, and every 6 months. During 2 years follow-up period the tooth remained symptom free and no inflammation or resorption was observed.

Conclusion: The long-term observations of the complicated crown fractured teeth treated by partial pulpotomy show that this technique can be a successful permanent treatment even this disorder. Considering the possible pulpal obliteration, appropriate long term follows up period should be utilized for these kind of dental trauma cases.

Keywords: Dental Trauma, Spinal muscular atrophy (SMA) Type 1, MTA, Cvek Technique

P-593**Şiddetli Çapraşıklığın Damon Braketler Kullanılarak Tedavisi: Olgu Sunumu***Merve Bayel Akgül*

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Malatya

Amaç: Damon Q self-ligating sisteminin çok çapraşıklık durumlarında çekimli tedaviye alternatif olduğu göstermeye çalışmaktadır.**Gereç-Yöntem:** 16 yaşında 8 aylık bir kız hasta. Her iki çenede Damon sistemi ile tedavi edildi. Tedavi çalışmasından önce model analizi yapıldı ve panoramik film, lateral sefalogram ve ağız içi ve dışı fotoğraflar çekildi. Üstte 7.4 mm, alt çenede 4.8 mm yer darlığı tespit edildi. Overjet 3.9 mm, overbite 3.6 mm ve hastada Class II oklüzyon vardı. ANB açısı 0.6 derece, açı U1-SN 108.3 derece ve IMPA 86.8 derece idi. Tedavi sonrası çalışma sonuçları, ağız içi ve ağız dışı fotoğraflar ve lateral sefalogramlar ve periapikal filmler elde edildi.**Bulgular:** Toplam tedavi 21 aydı. Tedavinin sonunda mandibular dişler normal pozisyonlarında dizildi. Angle Class I ilişkisi ile normal overjet ve overbite elde edildi.**Sonuçlar:** Tedavi stabil bir Class I oklüzyon ile sonuçlandı. Hasta halen takip edilmektedir. Herhangi bir nüks bulunmamaktadır.**Anahtar Kelimeler:** Damon braketler, şiddetli çapraşıklık, çekimsiz tedavi**P-593****Treatment of Crowding Using Self-Ligating Damon Brackets: A Case Report***Merve Bayel Akgül*

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Malatya

Aim: To show the effects of the Damon Q self-ligating system in a patient with crowding in the mixed dentition.**Subject And Method:** A 16 year 8 month old female treated with the Damon system in both jaws. Before treatment study cast analysis was undertaken and a dental pantomograph, lateral cephalogram and intra- and extra-oral photographs were obtained. There was a lack of space of 7.4 mm in the upper and 4.8 mm in the lower jaw. The overjet was 3.9 mm, the overbite 3.6 mm and the patient had Class II occlusion. ANB angle was 0.6 degrees, angle U1-SN 108.3 degrees and IMPA 86.8 degrees. Post-treatment study casts, intra and extra-oral photographs and a lateral cephalogram were obtained.**Results:** The total treatment was 21 months. At the end of treatment, the mandibular teeth were aligned in their normal positions. An Angle Class I relationship and normal overjet and overbite were achieved.**Conclusions:** Treatment resulted in a stable Class I occlusion. The patient is presently in retention without signs of relapse.**Keywords:** Damon brackets, severe crowding, non extraction therapy

P-594**Bimaksiller Protrüzyonlu Hastanın Dört Premolar Çekimli Ortodontik Tedavisi: Olgu Sunumu***Ruşen Yetqin Cihanqiroğlu, Merve Bayel Akgül, Ayşegül Evren*

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Malatya

Amaç: Hastamızda mevcut olan bimaksiller protrüzyonun elimine edilmesi ve ideal bir profile, fonksiyona ve gülüşe sahip olması için tedaviye başlanmıştır.**Olgu:** 17 yıl 2 ay kronolojik yaşa sahip bayan hasta dişlerinin önde olması şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan incelemede hastanın iskeletsel Sınıf III (SNA=81.8° /SNB=84.5° /ANB= -2,8°) malokluzyona, 2.5 mm overjet ve 0.5 mm overbite a sahip olduğu, üst ve alt dental orta hattın normal yerinde olduğu tespit edilmiştir. Tedavisine 14,24,34,44 nolu dişlerin çekimi yapılarak başlanmış, sonrasında maksimum ankrajla çalışılarak sabit mekanikler ile tedavisi bitirilmiştir. Tedavi öncesi ve sonrası alınan lateral sefalometrik ve panoramik film kayıtları incelenmiştir.Tedavi sonrası ANB açısı 4.8° artarak 2.0°'ye yükselmiştir (SNA=85.1° ve SNB=83.2°).Hastada sağ ve sol bölgede sınıf I kanin ve molar ilişki elde edilmiştir.**Sonuç:** Bimaksiller protrüzyonu olan büyüme ve gelişimini tamamlamış hastalarda ortognatik cerrahi ile ameliyata gerek kalmadan dört premolar çekimli ortodontik tedavi ile profil düzelebilmektedir. Ortodontik tedavi sonucunda iyi bir fonksiyon, iyi bir profil ve estetik bir gülüş sağlanmıştır.**Anahtar Kelimeler:** bimaksiller protrüzyon,maksimum ankraj,dört premolar çekim**P-594****Orthodontic Treatment of Four Premolar Extraction Patients with Bimaxillary Protrusion: Case Report***Ruşen Yetqin Cihanqiroğlu, Merve Bayel Akgül, Ayşegül Evren*

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Malatya

Objective: Treatment was initiated to eliminate the bimaxillary protrusion present in our patient and to have an ideal profile, function and smile.**Case:** A female patient with chronological age of 17 years and 2 months was admitted to our clinic with the complaint of having her teeth in front. In the examination, the patient had skeletal Class III (SNA=81.8°/SNB=84.5° / ANB = -2.8°) malocclusion, 2.5 mm overjet and 0.5 mm overbite, and the upper and lower dental midline were found to be normal. The treatment was started with the extraction of the teeth 14,24,34,44 and then the treatment with fixed mechanics was completed with maximum anchorage.Before and after treatment, lateral cephalometric and panoramic film recordings were examined. Angle of ANB increased by 4.8° to 2.0° (SNA = 85.1 and SNB = 83.2). Class I canine and molar relationship in the right and left region were obtained.**Conclusion:** In patients with bimaxillary protrusion and completed growth and development, can be performed profile with four premolar extraction orthodontic treatment without orthognatic surgery. As a result of orthodontic treatment, a good function, a good profile and an aesthetic smile were provided.**Keywords:** bimaxillary protrusion,maximum anchorage,four premolar extraction

P-595

Üç Hastada Rastlantısal Radyolojik Bulgu; Ely's Kisti Olgu Serisi*Asel Usdat, Ender İdman, Şebnem Erçalık Yalçinkaya*

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

Giriş: Vücuttaki en önemli ve benzersiz eklemlerden biri Temporomandibular Eklem'dir (TME). TME mandibular kondil ve kafatası tabanındaki temporal kemik arasında serbestçe hareket edebilen bir eklemdir. Kondil mandibular büyüme açısından da çok özeldir, çünkü mandibulanın büyümesi kondil tarafından stimüle edilir. Ely's kistleri (subkondral kistler), kondil başında, sınırları belirgin, etrafı radyoopak çerçeve ile kaplı radyolüsent lezyonlardır. Ely's kistleri çok nadir değildir, ancak kesin nedeni net olarak bilinmemektedir. Ely's kistlerinin, TME'deki aşırı basınç ve artiküler kemiğin altındaki vasküler bileşenlerin parçalanmasının bir sonucu olduğu düşünülmektedir. Ely's kistin düşük inflamatuvar osteoartritte de görülme ihtimali vardır. Osteoartritli hastaların %14 ila %44'ü semptomsuzdur ve Ely's kistleri rastlantısal radyografik bulgu olarak görünebilir. Bununla birlikte, popülasyonun sadece %8 ila %16'sında hastalığın klinik olarak kanıtı konulur. Bu sunumda Ely's kisti olan 3 hastanın sunulması amaçlanmaktadır.

Olgu Sunumu: Farklı şikayetler nedeniyle ağız, diş ve çene radyolojisi anabilim dalı polikliniğine başvuran üç hastanın klinik ve radyolojik muayeneleri yapıldı. Muayenenin rutin bir parçası olarak panoramik radyograflar alındı ve TMD ile ilgili herhangi bir klinik veya radyolojik bulguya rastlanmadı. Farklı nedenler ile Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi (KIBT) istenen hastaların görüntüleri incelendiğinde, TME kondil başlarında, radyolojik rastlantı bulgusu olarak, sınırları belirgin, hipodens kistik lezyonlar izlendi.

Sonuç: TME ile ilişkili kemik değişikliklerinin doğru teşhisi çok önemlidir. Tedavinin ilk basamağının doğru tanı olduğu açıkça bilinmektedir. TME'de rastlantısal radyolojik bulguları olan hastalarda anamnezi derinleştirmek gerekir. Anamnez doğrultusunda, rastlantısal patolojinin temel nedenini araştırmak ve ileri tetkikler için bir rehber oluşturması mümkün olacaktır.

Anahtar Kelimeler: TME, Rastlantı Bulgusu, KIBT, Ely's Kist

P-595

Incidental Radiological Finding of Ely's Cyst; Report of Three Cases*Asel Usdat, Ender İdman, Şebnem Erçalık Yalçinkaya*

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, İstanbul

Introduction: One of the most important and unique joints in the body is the Temporomandibular Joint (TMJ). TMJ is a freely movable articulation between the condyle of the mandible and the temporal bone at the base of the skull. The condyle is very special because the expression of the mandibular growth is provided by mandibular condyle. Ely's cysts (subchondral cysts) are shown as well defined radiolucency with a corticated circle border in TMJ. Although Ely's cysts are not extremely rare, the exact cause is not known clearly. It is believed, Ely's cysts are the result of excessive pressure in TMJ and breakdown of the vascular components underlying the articular bone. Ely's cyst may also be seen with low-inflammatory osteoarthritis. 14% to 44% of patients with osteoarthritis are symptom-free, and Ely's cysts are incidental radiographic finding. However, clinical evidence of the disease occurs in only 8% to 16% of the population. In this presentation, it was aimed to present, three cases of Ely's cyst.

Case: Three patient who admitted to the outpatient clinic of the department of oral, dental, and maxillofacial radiology due to different reasons were examined clinically and radiologically. Panoramic radiographs as a rutin part of diagnosis were obtained, and there were not any clinical or radiological TMD symptoms. Cone Beam Computed Tomography (CBCT) was taken due to another indication. CBCT images showed small, well-defined hypodense cysts on the TMJ condyles as incidental findings.

Conclusion: The correct diagnosis of bone changes related to TMJ is critical. It is clearly known the first step of the treatment is the true diagnosis. In the patients with incidental radiological findings in TMJ need to inquire more about anamnesis. It will be helpful to investigate the main reason of the incidental pathology and will be a guide for more tests.

Keywords: TMJ, Incidental Finding, CBCT, Ely's Cyst

P-596**Myotonik Distrofiye Sahip Bir Hastada Openbite Tedavisi: Olgu Sunumu***Perihan Dalgalı Evli, Berat Serdar Akdeniz*

Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Kırıkkale

Amaç: Myotonik distrofi, baskın belirtilerin kaslarda meydana geldiği genetik bir hastalıktır. Miyotonik distrofisi olan hastalar karakteristik yüz görünümüne sahiptir: üst göz kapakları sarkar ve temporal kasların belirgin atrofisi vardır. Dudak yetersizliği ve erkeklerde kellik sık görülür. Myotonik distrofiye sahip hastalarda kas fonksiyonundaki azalmayla birlikte vertikal dentofasiyal sapmalar görülebilmektedir. Benzer şekilde, Myotonik Distrofi hastalarında, orofasiyal kasların hastalığa katılımı ile güçlü şekilde ilişkili görünen anterior openbite ve posterior crossbite gibi yüksek bir maloklüzyon prevalansı olduğu kaydedilmiştir.

Olgu Sunumu: Myotonik distrofiye sahip kronolojik yaşı 17 yıl 6 ay olan hastamız ağzını kapatamama ve ısırılmama şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik incelemede hastanın ön açık kapanışa sahip olduğu saptanmıştır. Ağız içi muayenede sağda ve solda Angle sınıf I molar, sınıf II kanin ilişki, 6mm openbite ve dil itimi tespit edilmiştir.

Sonuç: İskeletsel olarak sınıf 2 ilişkiye sahip olan hasta molar intrüzyonu ve kesici ekstrüzyonu kombine edilerek tedavi edilmiştir. Tedavi sonunda sınıf I molar ve sınıf I kanin ilişki elde edilmiş ve openbite düzeltilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Açık kapanış, Myotonik Distrofi, Molar intrüzyonu

P-596**Openbite Treatment in a Patient with Myotonic Dystrophy: A Case Report***Perihan Dalgalı Evli, Berat Serdar Akdeniz*

Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Kırıkkale

Aim: Myotonic dystrophy is a genetic disease in which the predominant manifestations occur in muscles. Patients with myotonic dystrophy have a characteristic facial appearance: the upper eyelids droop and there is obvious atrophy of the temporal muscles. Lip incompetence and, in males, frontal baldness are frequently found. In humans, vertical dentofacial aberrations have been observed in patients with reduced muscle function, as can be found in myotonic dystrophy. Similarly, a high prevalence of malocclusions has been noted in DMD patients, such as anterior open bites and posterior crossbites, which appear to be strongly related to the involvement of the orofacial muscles in the disease.

Case: Our patients with myotonic dystrophy have a chronological age of 17 years and 6 months was admitted to our clinic with the inability to close his mouth and not to bite. Clinical examination revealed that the patient had an openbite. In the examination, Angle class I molar, class II canine relationship on the right and left side., 6 mm openbite and tongue thrust were determined.

Result: The patient, who had a skeletal class 2 relation, was treated by combination the molar intrusion and incisor extrusion. At the end of the treatment, class I molar and class I canine relationships were obtained and openbite was corrected.

Keywords: molar intrusion, myotonic dystrophy, openbite

P-597

Odontojenik Keratokistlerin Tedavisinde Marsupyalizasyon - Bir Olgu Sunumu*Şant Altunkara, Barış Demirtaş, Tuğçe Berre Karöz*

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Zonguldak

Amaç: Odontojenik keratokistler sıklıkla mandibula angulus ve ramus yerleşimli, düzgün veya skallop sınırlı ünilocüler veya multilocüler radyolusensilerle karakterize lezyonlardır. Genelde anteroposterior yönde büyüme eğilimi gösterirler ancak büyük boylara ulaştıklarında ekspansiyona sebep olabilirler. Makroskopik olarak ince duvarlı ve kistik, mikroskopik olarak parakeratinize epitel ve belirgin bazal hücre tabakası ile çevrili lezyonlardır. Bağ doku duvarında satellit kistler bulundurulabilirler. Tedavi seçenekleri yalnızca enukleasyon, enukleasyon ve ek tedavi (Carnoy solüsyonu, periferik osteotomi, kriyoterapi), sekonder cerrahi olmadan marsupyalizasyon, sekonder cerrahi ile marsupyalizasyon ve radikal rezeksiyondur. Odontojenik keratokistlerin tedavisinde marsupyalizasyon veya dekompresyonun avantajları lokal anestezi altında minimum cerrahi işlem gereksinimi, ilgili dişlerin kurtarılabilmesi ve rezeksiyon sonrası oluşabilecek deformite ve nörolojik defektlerin elimine edilmesidir. Bazı çalışmacılar marsupyalizasyon sonrası tüm epitel kaldırmayacağı için rekürrensin fazla olabileceğini belirtmişlerdir. Ancak yapılan çalışmalarda marsupyalizasyonun, enukleasyon ve rezeksiyona oranla rekürrensi anlamlı şekilde azalttığı belirtilmiştir.

Olgu: 41 yaşında erkek hasta alt çene anterior bölgede gömülü diş şikayetiyle Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim dalı kliniğine başvurmuştur. Klinik muayenede oral mukozaya sağlıklı ve palpasyonda ağrı olmadığı görülmüştür. Radyolojik muayenede ilgili bölgede gömülü kanin dişi ve dişle ilişkili sağ alt kanin bölgesinden sol alt premolar bölgeye kadar düzgün sınırlı ünilocüler radyolusent kistik lezyon tespit edilmiş, ön tanı olarak dentijeröz kist düşünülmüştür. Hastanın ilgili gömülü kanin dişinin lokal anestezi altında cerrahi olarak alınması ve kistik lezyonun marsupyalizasyonu ve aynı seans insizyonel biyopsi alınması planlanmıştır. Biyopsi sonucu odontojenik keratokist gelen hastanın tedavisinde marsupyalizasyona devam edilip 2. ay kontrolünde lezyon çapında gerileme görülmüştür. Hastanın tedavisi kliniğimizde devam etmektedir.

Sonuç: Odontojenik keratokist tedavisinde marsupyalizasyonun enukleasyon ve rezeksiyona göre daha az invaziv ve etkili bir tedavi seçeneği olduğu çalışmalarda gösterilmiştir. Bu nedenle geniş lezyonlarda birinci tedavi seçeneği olarak marsupyalizasyon düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: keratokist, marsupyalizasyon, gömülü diş

P-597

Marsupialization in the Treatment of Odontogenic Keratocysts - A Case Report*Şant Altunkara, Barış Demirtaş, Tuğçe Berre Karöz*

Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Zonguldak

Objective: Odontogenic keratocysts are mostly seen in angulus and ramus of mandible as smooth bordered unilocular, unilocular with a scalloped border, or multilocular radiolucencies. Lesions may buccolingually expanse the cortices. These lesions are macroscopically thin walled and cystic, microscopically lined by a parakeratinized squamous epithelium with a prominent basal cell layer. Satellite cysts can be found in the connective tissue wall. The treatment modalities of odontogenic keratocysts includes enucleation alone, enucleation with various adjunctive therapies, marsupialization with or without secondary surgery and surgical resection. The advantages of marsupialization are that minimal surgery is required under local anaesthesia, the involved teeth can be saved and the possible deformities and neurological defects after surgical resection are evaded. Some investigators concluded that recurrence is facilitated by marsupialization because complete removal of the entire epithelium could not be done. Nevertheless, the studies show that recurrence with marsupialization is significantly lower compared to others in the treatment of odontogenic keratocyst.

Case: 41 years old male patient was referred to our clinic with the complaint of impacted tooth in anterior mandible. In clinical examination, oral mucosa was healthy with no pain in palpation. In radiological examination, impacted canine tooth in relation with unilocular radiolucent cystic lesion extending from right canine to left premolar area was detected, dentigerous cyst was thought as initial diagnosis. Removal of impacted tooth and marsupialization of the cystic lesion with incisional biopsy was planned for treatment. The biopsy result came as odontogenic keratocyst and the marsupialization was continued. Regression of the lesion diameter was seen in post-op 2 months and treatment of the patient is still continuing in our clinic.

Conclusion: The studies show that marsupialization is more effective and less invasive procedure treating odontogenic keratocysts comparing other two treatment modalities. Therefore marsupialization might be the treatment of choice in large lesions.

Keywords: keratocyst, marsupialization, impacted tooth

P-598**Mental Retarde Olan Hastanın Üst Çenesinde Yer Alan Dev Radiküler Kistler***Büşra Yılmaz¹, Efsun Somay²*¹Başkent Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Ankara²Başkent Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Radiküler kist, çenelerde en sık görülen kist çeşididir. Geniş çürük lezyonları, pulpa nekrozu ve kök kanal enfeksiyonu ile ilişkilidir. Asemptomatiktir ve sıklıkla rutin radyografik muayene sırasında farkedilmektedir. Kist ile ilişkili radyolüseni genellikle uniloküler, yuvarlak veya armut biçimli olarak gözlenir ve çapları 5 mm ile 2 cm arasında değişmektedir. Benzer klinik özelliklere bağlı olarak radiküler kistin ayırıcı tanısı; dentigeröz kist, odontojenik keratokist, ameloblastoma, periapikal semental displazi ve Pindborg tümörü ile yapılır.

Bu Vaka Sunumunda 20 yaşındaki kadın, mental retardasyon tanılı hastada sağ ve sol maksiller anterior bölgede yer alan dev radiküler kistler rapor edilmektedir. Lezyonlara klinik, radyografik ve histopatolojik bulgulara dayanarak radiküler kist tanısı konulmuştur. Dev doğası nedeniyle kistlerin bu özellikleri, ilginç ve sıradışı olarak düşünülebilir. Ayrıca mental retardasyon nedeniyle cerrahi operasyon intravenöz sedasyon altında gerçekleştirilmiştir.

Panoramik film ve Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi kullanılarak yapılan radyolojik incelemede sağ maksiller anteriorda yer alan lezyon boyutu 15×12×14 mm ve sol maksiller anteriorda yer alan lezyon boyutu 27×20×25 mm olarak belirlenmiştir. Lezyon, intravenöz sedasyon altında, ilgili dişlerin çekilmesiyle birlikte cerrahi olarak enükle edildi; ameliyat sonrası herhangi bir komplikasyon gözlenmedi ve iyileşme sağlandı.

Anahtar Kelimeler: Radiküler kist, Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi, maksilla, Mental retardasyon

P-598**Giant Radicular Cysts in the Maxilla of Patient with Mental Retardation***Büşra Yılmaz¹, Efsun Somay²*¹Başkent University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Ankara²Başkent University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Radicular cyst is the most common type of cyst in the jaws. It is associated with large cavity lesions, pulp necrosis and root canal infection. It is asymptomatic and is frequently noticed during routine radiographic examination. The cyst-associated radiolucency is generally observed as unilocular, round or pear shaped and the diameters vary from 5 mm to 2 cm. Differential diagnosis of radicular cyst due to similar clinical features; dentigerous cyst, odontogenic keratocyst, ameloblastoma, periapical cemental dysplasia and Pindborg tumor.

In this case, a 20-year-old female patient with mental retardation is reported to have giant radicular cysts located in the right and left maxillary anterior region. The lesions were diagnosed as radicular cyst based on clinical, radiographic and histopathological findings. These characteristics of the cysts can be considered as unusual and extraordinary because of their nature. In addition, the surgical operation was performed under intravenous sedation due to mental retardation. In the radiological examination performed by using panoramic film and Cone Beam Computed Tomography, the lesion size in the right maxillary anterior was 15×12×14 mm and the lesion size in the left maxillary anterior was 27×20×25 mm.

The cysts was surgically enucleated with extraction of related teeth under intravenous sedation; no complications were observed and healing was achieved.

Keywords: Radicular cyst, Cone Beam Computed Tomography, maxilla, Mental retardation

P-599

Büyük Kistlerin Tedavisinde Marsüpyalizasyon: Vaka Raporu*Ahmet Aktı¹, Abdullah Kalaycı¹, Elif Aktı²*¹Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Konya²Konya Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Radiküler kistler, çenelerin en sık görülen inflamatuvar kistleridir. Bu kistler pulpa nekrozu veya travmaya bağlı inflamasyonun sonucu olarak periodontal ligament içindeki malassez epitelyal hücre boşluklarından kaynaklanır. Çenedeki odontojenik kistik lezyonlar genellikle kemiği rezorbe ederek ve çevre dokularda genişleyerek ağrısız büyürler. Marsupializasyon tedavisi de oral cerrahide kistik lezyonların tedavisinde sıklıkla kullanılan yöntemlerden biridir. Bu olgu sunumunun amacı radiküler kisti sunmak ve marsupyalizasyon tekniğinin önemini yapılan radyografik takiple vurgulamaktır.

Vaka: 27 yaşında erkek hasta, mandibula sol tarafta üçüncü molar diş bölgesinde radyografide geniş radyolüsent lezyonla tarafımıza başvurdu. Panoramik radyografik bulgular, mandibular sol üçüncü molar dişin kökü ile ilişkili olarak pürüzsüz, iyi tanımlanmış sınırları olan geniş radyolüsent lezyon gösterdi. Üçüncü molar dişin ekstraksiyonu planlandı. Bununla birlikte, radyolüsent lezyonun sınırları, inferior alveoler siniri içermekteydi. Anatomik yapıların zarar görmemesi için marsupyalizasyona karar verildi.

Sonuç: Marsüpyalizasyon büyük boyutlara ulaşan ve anatomik yapılara komşuluğu olan kistlerin tedavilerinde başarılı sonuç veren bir tedavi metodudur. Bu vakada, radiküler kistin marsüpyalizasyon ve enükleasyon tedavisiyle başarılı sonuçları elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: marsupyalizasyon, kist tedavisi, radiküler kist

P-599

Marsupialization in the Treatment of Large Cyst: A Case Report*Ahmet Aktı¹, Abdullah Kalaycı¹, Elif Aktı²*¹Selçuk University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Konya²Konya Oral and Dental Health Hospital, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Konya

Objective: Radicular cysts are the most common inflammatory cysts of the jaws. This cysts,originate from epithelial celi rests of malassez in periodontal ligament as a result of inflammation due to pulp necrosis or trauma. Odontogenic cystic lesions in the jaw usually grow large without pain by resorbing the bone and expanding into surrounding tissues. Marsupialization is one of the most frequently used options for treatment of cystic lesions.The aim of this case report is to present the radicular cyst and emphasize the importance of marsupialization technique with radiographic follow up.

Case: 27-year-old male patient, on the left side of the mandibula, applied to us with a large radiolucent lesion radiographer in the third molar tooth region. The panoramic radiographic findings showed a smooth, well-defined large radiolüsent lesion with borders associated with the root of the third molar tooth to the left of the mandibular. The third molar was planned for extraction. However, the boundaries of the radiolucent lesion included the inferior alveolar nerve. Marsupialization was decided not to damage anatomical structures.

Conclusion: Marsupialisation is a successful treatment method for cysts that have large dimensions and are adjacent to anatomical structures. In this case, the radicular cyst were achieved well results with marsupialization and enucleation treatment.

Keywords: marsupialization, cyst treatment, radicular cyst

P-600**Tek Taraflı Deplase Kondil Kırığının Kapalı Redüksiyon İle Tedavisi: Olgu Sunumu***Zeynep Gümrükçü, Erdiñ Sulukan, Emre Balaban*

Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Rize

Amaç: Mandibulada görülen kırıklar içerisinde kondil bölgesinde kırığa daha çok rastlanır. Açık redüksiyon/internal fiksasyon ve kapalı redüksiyon mandibula kondil kırıkları için tedavi seçeneklerini oluşturmaktadır. Bu vaka raporunda kliniğimize başvuran bir hastanın kapalı redüksiyon ile yapılan tedavisi ve bir yıllık takibi sunulmuştur.

Olgu Sunumu: Sistemik olarak sağlıklı 13 yaşında kadın hasta düşme hikayesi ile kliniğimize başvurdu. Hastanın yapılan klinik muayenesinde sağ TME bölgesinde şişlik, kızarıklık, ağız açıklığında kısıtlılık ve etkilenen tarafa ağız açma sırasında deviasyon mevcuttu. Fonksiyonel hareketler sırasında ilgili eklem bölgesinde ağrı olduğu tespit edildi. Hastadan radyolojik inceleme için ortopantomografi (OPG) film ve bilgisayarlı tomografi (BT) çekildi. Radyolojik incelemede sağ temporomandibular eklemden (TME) kondil boynunda mediale deplase olmuş kırık görüldü. Hastanın kapalı redüksiyon ile tedavi edilmesine karar verildi. Hastaya intermaksiller fiksasyon ve kapalı redüksiyon uygulandı, antiinflamatuvar ilaç tedavisi ile birlikte fiziksel öneriler ve egzersiz önerildi. 6 hafta boyunca tedaviye devam edildi. Bir yıllık kontrolde hastada herhangi bir deviasyon ve oklüzyon bozukluğu görülmedi. Kondil kırıklarında en iyi tedavi seçeneği tartışmalı olup kapalı redüksiyon daha çok tercih edilmektedir. Kırık sonrasında eklem ankilozu oluşumunun önüne geçilmesinde fiziksel öneriler ve egzersizler çok önemlidir ve genç hastalarda sıklıkla önerilir. Hastada postoperatif olarak alınan 1.yıl tomografik görüntülemelerde kırık hattında rezorbsiyon ve yeni kemik oluşumu gözlenmiştir.

Sonuç: Açık redüksiyon/internal fiksasyon ile yapılan tedavilerde oluşabilecek komplikasyonlar göz önüne alındığında kondil kırıklarında kapalı redüksiyon ilk olarak akla gelen tedavi seçeneği olmalıdır. Hasta yapılan tedavi sonrasında normal fonksiyonel hareketlerine devam etmektedir. Yapılan bu vaka raporuna göre kapalı redüksiyon ile deplase kondil kırıkları da başarılı bir şekilde tedavi edilebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: tek taraflı deplase kondil fraktürü, kondil fraktürü, kapalı redüksiyon

P-600**Treatment of Unilateral Displaced Condyle Fracture with Closed Reduction: A Case Report***Zeynep Gümrükçü, Erdiñ Sulukan, Emre Balaban*

Recep Tayyip Erdoğan University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Rize

Aim: The mandibular condyle is the most often fractured region of the mandible. Treatment options for condyle fractures include either closed or open reduction with internal fixation. In this case report, treatment with closed reduction of patient who applied our clinic and one year follow up records were presented.

Case: Systemically healthy, thirteen years-old female patient referred Recep Tayyip Erdoğan University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery with a history of trauma. Swelling and erythema was detected in the right temporomandibular joint (TMJ) area and mouth opening was limited with deviation to the affected side in clinical examination. Pain was detected on functional movements. Orthopantomography (OPG) film and computed tomography (CT) were taken for radiological examination that disclosed right medially displaced mandibular condyle neck fracture. We decided to treat the patient with closed reduction. Closed reduction and intermaxillary fixation performed for six weeks in combination with exercises and physical recommendations. Antiinflammatory drug was prescribed. Interocclusal distance was increased gradually and at the latest follow up visit any deviation and occlusion problem was not detected at one year follow up. According to meta-analysis the best treatment strategy remains controversial between closed or open reduction, but closed reduction is more preferred. Physical recommendations and exercises are the cornerstones of the treatment of condyle fractures with closed reduction and are recommended immensely in young patients to prevent TMJ ankylosis. In present case 1-year of tomographic scan follow up was excellent. It was ascertained that the new bone regeneration was occurred.

Conclusion: Considering it can be possible complications in open reduction/internal fixation, closed reduction in condyle fractures should be the first treatment option. The patient continues normal functional movements after the treatment. According to this case report, in addition medially displaced condyle fracture can be treat successfully with closed reduction.

Keywords: unilaterally displaced condyle fracture, condyle fracture, closed reduction

P-601**Unipolar Koter Kullanımı Sonrası Gelişen Kemik Ekpozunun Tedavisi**

Hüseyin Yalçınkaya, Javid Ikhtiyarov, Yavuz Tolga Korkmaz

Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Trabzon

Amaç: Koterizasyon elektrik akımları aracılığıyla yapılan cerrahi uygulamadır. Monopolar(unipolar) koter diş hekimliğinde en yaygın olarak kullanılan koter çeşidi olup, dokuyu kesme ve biçimlendirme işlemlerinde kullanılabilir en pratik ve en ekonomik cihazdır. Koterizasyon klinik kron boyu uzatma, gingivektomi, frenektomi, operkülektomi, hemostaz sağlanması, biyopsi vs gibi işlemlerde kullanılmaktadır. Sunulan bu çalışmanın amacı unipolar koter kullanımı sonrası meydana gelen kemik ekpozunun kombine tedavisini sunmaktır.

Olgu Sunumu: 38 yaşında kadın hasta 15 numaralı dişine kanal tedavisi yapılması öncesinde kaviteye uzanan gingival dokunun eksizyonu amacıyla kliniğimize başvurdu. Koterizasyon öncesi bölgeye lokal anestezi uygulandı. Daha sonra monopolar koter kullanılarak kavitedeki diş eti koterize edildi. Gerekli öneriler anlatılarak hasta 1 hafta sonra kontrole çağırıldı. Hasta kontrol randevusuna geldiğinde klinik muayenede 15,16 numaralı dişlerin aproksimalinin bukkal ve palatinalinde kemik ekpozu saptandı. Hastaya aynı günden başlanarak gün aşırı düşük dereceli lazer ile biostimülasyon ve deepitelizasyon işlemine 1 ay boyunca devam edildi. Daha sonra bölgede dekortikasyon yapıldı. Bölgenin dekortikasyon sonrası 2 hafta içinde tamamen epitelize olarak sorunsuz iyileştiği ve dişin canlılığını koruduğu belirlendi.

Sonuç: Diş hekimliğinde yaygın olarak kullanılan kotere bağlı termal yaralanma meydana gelebilmektedir. Termal yaralanma sonucu kemik ekpozu meydana geldiğinde, düşük dereceli lazer ile biostimülasyon-deepitelizasyon ve sonrasında uygulanan dekortikasyon ile başarılı şekilde tedavi edilebileceği görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Biostimülasyon, Deepitelizasyon, Dekortikasyon, Düşük dozlu lazer terapi, Unipolar elektrokoter

P-601**Treatment of Bone Exposure After Unipolar Cautery Use**

Hüseyin Yalçınkaya, Javid Ikhtiyarov, Yavuz Tolga Korkmaz

Karadeniz Technical University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Trabzon

Objective: Cautery is the surgical procedure performed by electric currents. Monopolar(unipolar) cautery is the most common type of cautery used in dentistry and it is the most practical and economical device for cutting and shaping tissue. Cauterization is used for clinical crown length extension, gingivectomy, frenectomy, operculectomy, hemostasis, biopsy and so on. The aim of the present study is to present the combined treatment of bone exposure after unipolar cautery use.

Case: A 38-year-old female patient visited to our clinic with the aim of the excision of the gingival tissue extending to the cavity prior to root canal treatment. Local anesthesia was applied to the region before cauterization. Then, using monopolar cautery, the gum in the cavity was cauterized. After the necessary suggestions were explained, the patient was called for control after 1 week. When the patient came to check-up, clinical examination revealed bone exposures in the buccal and palatine of the approximal teeth 15,16. The patient was treated with a low-level laser biostimulation and deepitelization for 1 month starting from the same day. Then decortication was performed in the region. The region was completely epithelized within 2 weeks after decortication and it was determined that the tooth preserved its vitality.

Conclusion: Thermal injury due to the cautery commonly used in dentistry can occur. When bone injury occurs as a result of thermal injury, biostimulation-deepitelization with low-level laser and subsequent decortication can be successfully treated.

Keywords: Biostimulation, Decortication, Deepitelization, Low level laser therapy, Unipolar electrocautery

P-602**Klinik ve Radyolojik Bulgular Eşliğinde İki Radiküler Kist; Olgu Sunumu***Asel Usdat¹, Nina Farshidian², Emrah Canbazoglu³, Sebnem Ercalik Yalcinkaya¹*¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul²Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, İstanbul³Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş Ve Çene Cerrahi, İstanbul

Giriş: Radiküler kistler, odontojenik kistlerin en sık görülen türüdürler. Genellikle tedavi edilmemiş çürük dişlerle ilişkilidirler ve enfeksiyonun bir sonucu olarak periodontal ligamentte bulunan malassez epitel artıklarından kaynaklanırlar. Radiküler kistler genelde semptomsuz olup, rutin radyolojik muayene esnasında teşhis edilirler, ancak sekonder enfeksiyonlar ağrıya neden olabilir. Radiküler kist her zaman en az bir devital diş ile ilişkilidir. Bu kistler genellikle 1-1,5 cm çapındadırlar ancak ekspansif büyüme göstererek kemikte rezorpsiyona neden olabilirler ve böylece daha büyük boyutlara ulaşabilirler. Granülasyon dokusunun parçalanması ile salınan toksinler kemik rezorpsiyonunun nedenlerinden biridir. Bu olgu sunumunda, iki Radiküler kist vakasının klinik ve radyolojik özellikleriyle sunulması amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: Dental tedavilerinin yapılması amacıyla kliniğimize başvuran, 61 yaşında erkek hastanın klinik muayenesinde herhangi bir semptoma rastlanmadı ancak Ortopantomografi görüntüleme (OPTG) ve sonrasında Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi görüntüleri (KIBT) incelendiğinde 21, 22 ve 23 nolu dişlerin apikallerine uzanan 14x18x23mm boyutlarında, hipodens lezyon izlendi. Lezyonun bukkal ve palatinal kemik korteksinde ve ayrıca nazal kavite tabanında destrüksiyon ve perforasyona neden olduğu görüldü. İkinci olgu, 54 yaşında erkek hasta, anterior mandibular simfiz bölgesinde şişlik ve spontan ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. OPTG ve KIBT görüntüleri incelendiğinde 25x32x18mm boyutlarında hipodens lezyon saptandı. Lezyonun bukkal kemik korteksinde ekspansiyon, destrüksiyon ve perforasyona ve lingual kemik korteksinde destrüksiyona neden olduğu izlendi. Lezyonlar lokal anestezi altında enükle edildi ve histopatolojik incelemeleri yapıldı. Histopatolojik inceleme, klinik ve radyolojik radiküler kist tanısını doğruladı.

Sonuç: Lezyonun rekürrensini önlemek amacıyla, radiküler kistin enfekte olmuş dokusu, kist duvarının epiteli de dahil olmak üzere tamamen uzaklaştırılmalıdır. Lezyonun anatomik yapılara yakınlığını incelemek ve cerrahi planlama nedeniyle büyük lezyonlarda KIBT incelemesi gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Radiküler Kist, KIBT, Radyolojik Bulgular

P-602**Two Cases of Radicular Cyst with Clinical and Radiological Findings***Asel Usdat¹, Nina Farshidian², Emrah Canbazoglu³, Sebnem Ercalik Yalcinkaya¹*¹Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Maxillofacial Radiology, İstanbul²Marmara University Faculty of Dentistry, İstanbul³Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Maxillofacial Surgery, İstanbul

Introduction: Radicular cyst (RC) is the most common type of odontogenic cysts. They are generally related with an untreated decayed tooth and defined as a cyst arising from malassez epithelial residues in the periodontal ligament as a consequence of inflammation. They are usually symptomless and diagnosed during a routine radiologic checkup, but the onset of secondary infection can lead to pain. RC's are always associated with at least one non-vital tooth. They are commonly 1-1.5 cm in diameter, and also they able to grow large because they apply pressure over the bone, causing resorption. The toxins released by the breakdown of granulation tissue are one of the causes of bone resorption. In this case report, it was aimed to present two RC cases with the clinical and radiological aspects.

CaseReport: A 61-year-old male patient seeking dental treatment was clinically examined in the outpatient clinic of the department of oral and maxillofacial radiology. There were not any clinical symptoms. In Orthopantomography (OPTG) and then Cone-Beam-Computed-Tomography (CBCT) examination; 14x18x23mm hypodense lesion was observed that reach to apicals of the 21-23 teeth. The lesion caused destruction and perforation in the buccal and palatal bone-cortex and also nasal cavity inferior wall. The second case was a 54-year-old male patient with swelling in mandibular symphysis and complaining of spontaneous pain. OPTG and CBCT examination showed a hypodense lesion in 25x32x18mm size. The lesion caused expansion, destruction, and perforation in the buccal bone-cortex and destruction in lingual bone-cortex. Both lesions were enucleated under local anesthesia. Histopathological examination was done, and confirmed the preliminary diagnosis of RC.

Conclusion: The infected tissue of the RC must be entirely removed, including the epithelium of the cyst wall to prevent the recurrence. CBCT examination is necessary for large lesions, because of the proximity of the lesion to anatomical structures and planning the surgical-approach.

Keywords: Radicular Cyst, CBCT, Radiological Findings

P-603

Mandibulada Görülen Metastatik Prostat Karsinomu: Bir Olgu Sunumu*Rüya Sessiz, Özge Dönmez Tarakçı, Gökhan Özkan*

Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Aydın

Amaç: Maksillofasial bölgeye metastaz yapan malign tümörler çenenin tüm malignitelerinin sadece % 1'ini oluşturur. Genellikle mandibula tutulumu görülür ve sıklıkla molar bölgede ortaya çıkar. Bu lezyonlar genellikle kadınlarda memelerin primer adenokarsinomundan ve erkeklerde akciğerlerden kaynaklanır. Diğer köken alınan bölgeler böbrekler, kolon, rektum, prostat ve tiroittir. Prostat kanserine bağlı kemik metastatik lezyonları, genellikle sklerotik veya osteoblastik olduklarından çoğu kanser metastazlarından farklılık göstermektedir. Bu kanser türünün metastaz vakalarında, hem metastaz alanında hem de bu alana komşu ve uzak olan sağlıklı kemiklerin hacminde, mineralizasyonunda, osteoblast sayısında ve aktivitesinde bir artış olmaktadır. Bu olgu sunumunun amacı, görüntüsü primer çene tümörleri ile karıştırılabilecek prostat kanserine bağlı kemik metastazının mandibuladaki görüntüsünü tanımlamaktır.

Olgu Sunumu: 84 yaşında prostat kanseri teşhisi konan erkek hasta kliniğimize dişlerinin çiğneme yüzeylerindeki aşınmalar ve bunlara bağlı olduğunu düşündüğü yaygın ağrıları için başvurdu. Panoramik radyografında sağ mandibular premolar bölgeden başlayarak angulusa kadar uzanan yoğun opasite artışı, bölgedeki dişlerin periodontal aralıklarında genişleme görüldü. Hastanın bir yıl önce alınan panoramik radyografında ilgili bölgenin trabekülasyonu ve kortikal sınırı normal izlenmekteydi. Metastatik lezyonun onkolojik tedavi sonrasında takibi uygun görüldü. Hastanın anamnezi ve klinik muayenesinde diş sıkma alışkanlığı belirlendi. Tedavi planlamasında periodontal tedavi ve gece plağı önerilen hasta ilgili bölümlere yönlendirildi.

Sonuç: Çenelere metastaz yapan tümörler çoğunlukla osteolitik lezyonlar üretir. Bununla birlikte, metastatik prostat karsinomları, yüksek miktarda nükleer faktör kapp-B ligand (RANKL) inhibitörü osteoprotegerin reseptör aktivatörü salgılayabilir ve böylece metastaz sırasında osteoklastik reaksiyonları zayıflatabilir. Bu özelliklere dayanarak, metastatik prostat neoplazmalarının osteoblastik veya sklerotik olduğu öne sürülür ve diğer metastatik karsinomlardan ayrımı kolaylıkla yapılabilir. Ancak bu lezyonlar primer çene tümörleri ile karıştırılabilir. Hastaya ait radyograflar değerlendirilirken, çenelere metastaz yapan tümörler de göz önünde tutulmalı ve bu lezyonların klinik ve radyolojik özellikleri de detaylı bir şekilde değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: metastaz, osteoblastik aktivite, prostat kanseri

P-603

Metastatic Prostate Carcinoma of the Mandible: A Case Report*Rüya Sessiz, Özge Dönmez Tarakçı, Gökhan Özkan*

Adnan Menderes University Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, Aydın

Aim: Malignant tumors that metastasize to the maxillofacial region constitute only 1% of all malignancies of the jaw. Generally, mandibular involvement is seen and often occurs in the molar region. These lesions are usually caused by primary adenocarcinoma of the breasts in women and lungs in men. Other regions of origin are kidneys, colon, rectum, prostate and thyroid. Prostate cancer-related bone metastatic lesions are usually sclerotic or osteoblastic and differ from most cancer metastases. In cases of metastasis of prostate cancer, there is an increase in the volume, mineralization, osteoblast number and activity of the metastasis area. The aim of this case report is to describe the appearance of the prostate cancer-related bone metastasis in the mandible, which can be confused with primary jaw tumors.

Case: 84-year-old male patient with diagnosis of prostate cancer referred to our clinic for the erosion of chewing surfaces and pain of his teeth. Panoramic radiograph showed increased opacity from right mandibular premolar to angulus and increased in periodontal ligament space. The panoramic radiography of the patient, which was taken over year ago, the trabeculation and cortical margins of the region were normal. Follow-up of the metastatic lesion after oncological treatment was considered appropriate. In the patient's history and clinical examination, bruxism was determined. So periodontal treatment and occlusal splint was recommended.

Results: Tumors that metastasize to jaws often produce osteolytic lesions. However, metastatic prostate carcinomas can secrete nuclear factor kapp-B ligand, thus weaken osteoclastic reactions during metastasis. Based on these features, metastatic prostate neoplasms are suggested to be osteoblastic, sclerotic and can be easily distinguished from other metastatic carcinomas. However, these lesions may be confused with primary jaw tumors. When evaluating radiographs, tumors that metastasize to jaws should be considered and the clinical and radiological features of these lesions should be evaluated in detail.

Keywords: metastasis, osteoblastic activity, prostate cancer

P-604**Gömülü Mandibular İkinci Molar Çekimi: Olgu Sunumu**

Mehmet Gagari Caymaz, Ceren Melahat Dönmezer

Yakın Doğu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, KKTC

Amaç: Bu vaka sunumunda mandibular gömülü ikinci molar dişi olan hastaya uygulanan cerrahi tekniğin ve bölgeye yerleştirilen İleri Trombositten Zengin Fibrin'in (A-PRF) yararlarının anlatılması amaçlanmıştır.

Olgu: 40 yaşındaki kadın hasta Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'mıza sağ alt çenesinde posterior bölgede baskı hissettiği şikayeti ile başvurmuştur. Hastanın yapılan radyolojik ve klinik muayenesinde mandibular 47 numaralı dişinin gömülü olduğu görülmüştür. Hastanın alınan anamnezinde herhangi bir medikal sorunu olmadığı öğrenilmiştir ve dişin çekimine karar verilmiştir. 46 ve 48 numaralı dişlere zarar vermemek için bu dişlerin bukkalinde tam kalınlıkta trapezoidal flep kaldırılmış ve ront frez kullanılarak dişe ulaşılmıştır. Diş tek parça halinde 48 numaralı diş çekilmeden alınamayacağı için dişin kronunu köklerinden ayırıp önce kronu alınmış sonrasında ise kökler 12 numaralı fissur frezle ikiye ayrılarak tek tek çıkarılmıştır. Bu teknikle 46 ve 48 numaralı dişlerle ilgili herhangi bir problem yaşanmamıştır. Diş soketindeki rejenerasyon hızlandırmak ve hastanın post-operatif ağrısının daha az olması için diş soketinin içerisine hastanın kendi kanından elde ettiğimiz "İleri Trombositten Zengin Fibrin (A-PRF)" yerleştirilmiştir. Sonrasında yara primer olarak 3/0 ipek suture ile kapatılmıştır. Süturlar bir hafta sonra alınmıştır ve hasta herhangi bir şikayeti olmadığını, rahat olduğunu belirtmiştir.

Sonuç: Bu tip gömülü dişler sağlıklı komşu dişlere zarar verilmeden uyguladığımız teknikle çıkarılabilir ve İleri Trombositten Zengin Fibrin'den de (A-PRF) yararlanılarak post-operatif şikayetler minimuma indirgenmeye çalışılabilir.

Anahtar Kelimeler: A-PRF, Frez, Gömülü, Kron

P-604**Extraction of Impacted Mandibular Second Molar: A Case Report**

Mehmet Gagari Caymaz, Ceren Melahat Dönmezer

Near East University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, TRNC

ObjectiveS: In this case report, the aim is to explain the surgical technique applied to the patient with mandibular impacted second molar tooth in detail and the benefits of Advanced Thrombocyte Rich Fibrin (A-PRF) implanted in the region.

Case: A 40-year-old female patient was admitted to the Department of Oral and Maxillofacial Surgery with the complaint of feeling pressure in the region of mandibular right molar. Radiological and clinical examination of the patient showed that mandibular tooth 47 was impacted. In medical history of the patient revealed that she did not have any medical problems and the extraction of the tooth was decided. To avoid damaging teeth 46 and 48, a full thickness trapezoidal flap was applied at the buccal side of these teeth and the tooth was reached using ront drill. The tooth cannot be removed in one piece without extracting 48, the crown was removed from the roots and then the roots were separated into two by fissure drill number 12 and removed one by one. In this technique, there was no problem with teeth 46 and 48. To accelerate the regeneration and reduce the patient's post-operative pain, Advanced Thrombocyte Rich Fibrin (A-PRF) which was obtained from the patient's own blood was placed in the dental socket. The wound was then primarily covered with 3/0 silk suture. The sutures were removed a week later and the patient stated that she had no complaints and she was comfortable during this healing time.

Conclusion: That technique can be applied to impacted teeth extraction without damaging the healthy neighboring teeth and post-operative complaints can be minimized by using Advanced Platelet Rich Fibrin (A-PRF).

Keywords: A-PRF, Crown, Drill, Impacted

P-605**Maksilla Anteriyorda Kompaund Odontoma: Vaka Raporu**

Ece Ünlüenç¹, Uğur Can Ünlüenç², Suphi Çağlar², Mert Bülte²

¹Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Hatay

²Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Hatay

Amaç: Odontomalar yavaş gelişim göstermeleriyle karakterize, benign odontojenik tümörlerdir. Odontomalar, odontojenik tümörlerin en yaygın görülen tipidir. Genellikle semptomsuzdurlar, fakat bazen diş sürme bozukluklarıyla ilişkilendirilirler. Bizim vaka raporumuzda; daimi dişin gömülü kalmasına sebebiyet vermiş odontomanın cerrahi enükleasyon ile tedavisi amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: Kliniğimize daimi dişin sürmemesi şikayetiyle başvuran 8 yaşındaki erkek hastanın 21 numaralı dişin gömülü kalmasına sebep olduğu düşünülen asemptomatik odontomanın cerrahi tedavi protokolü sunulmuştur. Hasta uyumsuz olması nedeniyle genel anestezi ile opere edildi. Sol maksiller anterior süt keser dişleri çekildi. Maxilla anterior bölgede zarf flap insizyonu yapıldı. Daimi diş korunarak odontomanın enükleasyonu yapıldı ve bölge suture edilerek kapatıldı. Çıkarılan parçalar patolojik incelemeye gönderildi.

Sonuç: Kompleks odontomalar, kompaund odontomalara göre daha az sıklıkla görülmektedir. En çok görülen klinik belirtisi gömülü bir dişin var olması ve ekstraoral veya intraoral şişliktir. Bu vaka raporunda daimi dişin gömülü kalmasına sebep olmuş odontoma; klinik, radyografik ve histopatolojik olarak ele alınmıştır. Ön tanımız olan odontoma biyopsi sonucu patoloji tarafından doğrulanmıştır. Alınan post-operatif radyografilerde daimi santral dişin sürme yolunda ilerlemeye başladığı izlendi. Hasta aylık rutin kontrolleri devam etmektedir. Herhangi bir postoperatif komplikasyonla karşılaşılmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Kompaund odontoma, odontoma, gömülü diş

P-605**Compound Odontoma in Anterior Maxilla: A Case Report**

Ece Ünlüenç¹, Uğur Can Ünlüenç², Suphi Çağlar², Mert Bülte²

¹Hatay Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Hatay

²Hatay Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Hatay

Purpose: Odontomas are benign odontogenic tumors characterized by slow growth. Odontomas are the most common type of odontogenic tumors. They are usually asymptomatic, but sometimes they can be associated with tooth riding impairment. In this case report; we aimed to treat with surgical enucleation of odontoma which caused to impacted teeth.

Case: An 8 year old male patient with the permanent teeth deficiency at the number 21 tooth was admitted to our clinic for the surgical treatment of asymptomatic odontoma. The patient was operated with general anesthesia because of the young age of the patient and incompatibility. Left maxiller anterior incisor primary teeth was pulled out. Envelope flap incision was performed in maxilla anterior region. Odontoma enucleation was performed by maintaining permanent teeth and the area was closed by suture. The removed pieces were sent to pathological examination.

Result: Complex odontomas are less commonly seen than compound odontomas. The most common clinical symptom is the presence of a impacted tooth and extraoral or intraoral swelling. In this case report; we presented to treat with surgical enucleation of odontoma which caused to impacted teeth and it was evaluated with clinical, radiographic and histopathologic findings. Our preliminary diagnosis of odontoma biopsy was confirmed by pathology. In postoperative radiographs, it was observed that the permanent central tooth started to move in the eruption path. Patient monthly routine checks are ongoing. No postoperative complications were encountered.

Keywords: Compound odontoma, odontoma, impacted tooth

P-606**Tükürük Bezi Taşı: Vaka Raporu***Suphi Çağlar, Uğur Can Ünlügenç, Mert Bülte*

Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Hatay

Siyalolitiaz, tükürük bezinin veya boşaltıcı kanalının taş ile tıkanmasıdır. Enfeksiyon, bezde inflamasyon, bezin kanalına ya da ağızına fiziksel travma predispozan faktörler olabilmektedir. Submandibular bezde diğer majör tükürük bezlerinden daha fazla sıklıkta taş görülmesinin nedenleri; üretilen tükürük içeriğinin daha alkali yapısı, müsinini daha fazla içermesi, bez kanalının daha uzun olması ve kalsiyum, fosfat içeriği bakımından daha zengin olmasından dolayıdır. Patogenezinde; dökülen epitelyum hücreleri, bakteriler ve tükürük müsinlerinden oluşan çekirdek etrafında kalsiyum tuzlarının birikimi neticesinde taşın oluştuğu kabul edilmektedir. Semptomatik olgularda antibiyoterapi ve antiinflamatuvar tedavi uygulanarak taşın spontan pasajı beklenebilmektedir. Tedaviye yanıtız ya da tekrarlayan olgularda cerrahi tedavi uygulanmaktadır.

Ağız tabanında şişlik, yemek yeme sırasında ağrı şikayetiyle kliniğimize başvuran hastanın yapılan değerlendirmede sağ submandibular bezin kanalında tükürük bezi taşı görülmüştür. submandibular tükürük bezi taşı cerrahi olarak çıkarılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Siyalolitiaz, tükürük bezi taşı, submandibular bez**P-606****Salivary Gland Stone: A Case Report***Suphi Çağlar, Uğur Can Ünlügenç, Mert Bülte*

Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Hatay

Sialolithiasis is a blockage of the salivary gland or drainage canal. Infection, inflammation of the gland, physical trauma to the duct or mouth of the gland may be predisposing factors. The causes of the occurrence of stones in the submandibular gland more frequently than other major salivary glands; the saliva content produced is more alkaline, mucin contains more, the gland channel is longer and calcium, phosphate content is richer. Its pathogenesis; It is accepted that the stone is formed as a result of the accumulation of calcium salts around the nucleus consisting of spilled epithelial cells, bacteria and saliva mucins. In symptomatic cases, spontaneous passage of the stone can be expected by applying antibiotherapy and antiinflammatory treatment. Surgical treatment is applied in cases that are unresponsive or recurrent.

The patient was admitted to our clinic with swelling of the floor of the mouth and pain during eating. Salivary gland stone was seen in the canal of the right submandibular gland. The submandibular salivary gland stone was surgically removed.

Keywords: Sialolithiasis, salivary gland stone, submandibular gland

P-607**Osteoid Osteoma**Ertürk Genç

Serbest Dişhekimi

Bu poster sunumunda, daha çok gece ağrıları ile kendini gösteren, salisilatlarla ağrısı kesilen, osteoid osteomalar hakkında bir olgu nedeniyle bilgi verilecektir.

Z.Ö isimli 65 yaşındaki bayan hasta, alt parsiyel protezinin kullanımı sırasında, 46-47 numaralı dişler bölgesinde duyduğu şiddetli ağrılar nedeniyle kliniğime geldi. Daha önceden bu bölgeden 2 kez ameliyat edilmiş. Spontan gece ağrıları ve parsiyel protezinin kullanımı sırasında o bölgeye gelen çiğneme basıncıyla başlayan proveke ağrılarında şikayetçiydi.

Klinik muayenede, söz konusu bölgenin palpasyonu ağrılıydı. Panoramik radyografide, merkezi radiopak, etrafında radiolusens bölge ve bunun da dışını çevreleyen radyoopak bir halka vardı. Lezyonun çapı yaklaşık 1 cm. civarındaydı.

Klinik ve radyolojik bulgular doğrultusunda, osteoid osteoma ön tanısıyla kitleyi excise ettim. Kitle, makroskopik incelemede, merkezde 1 cm. çapa yakın sert bir doku ve onu çevreleyen granülasyon dokusu kıvamında bir dokudan ibaretti. Patolojik tanı da, osteoid osteoma olarak geldi.

Osteoid osteoma daha çok alt ekstremitelerde görülmekle birlikte, nadiren çenelerde de görülebilmektedir. Spontan gece ağrıları, çiğneme basıncıyla oluşan provoke ağrılar ve bu ağrıların salisilatlarla kesilmesi veya azalması, bizlere osteoid osteomayı düşündürmelidir. Patolojik ve radyolojik olarak aynı gözükken osteoblastoma ile aralarındaki fark, osteoid osteomanın 1 cm. çapından daha küçük olması, osteoblastomanın ise 1 cm. den daha büyük çaplı olmasıdır. Osteoblastomalarda salisilatların etkisizliği de önemli bir bulgudur.

Anahtar Kelimeler: Osteoid, Osteoma, radyoopak

P-607**Osteoid Osteoma**Ertürk Genç

Dental Clinic Owner

In this poster presentation, information about osteoid osteoma is going to be given which manifests itself mostly by night pain that responds well to salicylates.

65 years old female patient, Z.O., admitted to my clinic with intense pain in the region of 46 - 47 molar teeth during her usage of lower partial denture. She was operated in this region for 2 times. Her complaints were spontaneous night pain and pain which was provoked by masticatory pressures.

Clinically, there was pain in palpation in the relevant region. There was a lesion with radioopaque center surrounded by radiolucent zone and the lesion was bordered with radioopaque layer in OPG. The lesions diameter was approximately 1cm.

According to the clinical and radiological findings, I excised the mass. In macroscopic examination, the mass was composed of a solid tissue in the center which was surrounded by granulation like tissue. The pathological diagnosis was osteoid osteoma.

Osteoid osteoma is mostly seen in the lower extremity and rarely in the jaws. Spontaneous night pain, provoked pain with masticatory pressure and the well response of the pain to salicylates should remind us of osteoid osteoma. The difference between Osteoblastoma and Osteoid Osteoma which are pathologically and radiographically seen similar is that the diameter of osteoid osteoma is under 1 cm when the diameter of osteoblastoma is greater than 1 cm. One another important finding with osteoblastoma is that it does not respond to salicylates.

Keywords: Osteoid, osteoma, radiopaque

P-608**Apert Sendromu Otozomal Dominant Geçişli Nadir Bir Hastalık Olup Yarık Damak, Şiddetli Sindaktili, Koronal Sinostozis, Yüzün Alt 1/3 Kısımının Hipoplazisi, Hipertelorizm, Santral Sinir Sistemi, Kalp Ve Böbrek Anomalileri İle Karakterizedir**

Lokman Cin, İlknur Özcan, Gürkan Ünsal, Ekin Başak Yılmaz, Murat Mert Atapek, Sedef Ayşe Taşyapan, Ahmet Faruk Ertürk, Merve Yelken Kendirci, Beliz Güray

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Radyolojisi, İstanbul

Amaç: Apert sendromu; Sınıf III maloklüzyon, koronal sinostoz, yüzün 1/3 alt hipoplazisi, santral sinir sistemi, kardiyak ve böbrek anomalisi, sindaktil, ekoftalmi, oküler hipertelorizm ve hipoplastik orta yüz ile karakterize otozomal dominant nadir görülen bir hastalıktır.

Olgu sunum: Alt-Üst çene 11.04.2014 tarihinde bölgesel olarak 3 boyutlu dental volumetrik tomografi cihazı kullanılarak görüntülenmiştir.Görüntüleme alanının yüksekliği 24 cm olarak belirlenmiş olup ve hazırlanan görüntüler 1 mm-lik kesit aralıkları ile incelenerek raporlanmıştır. Nazal septum sağa deviye olup spur formasyonu izlenmektedir.Sağ orta nazal konkada konkabülloza formasyonu izlenmiştir. Her iki sfenoit fontanel ve anterior fontanel açık olarak izlenmiştir.Sağ koronal suture kapalı olarak izlenmiştir(Tek Taraflı Craniosyntosis).Hastanın kafatası yüksekliği fizyolojik sınırlardan daha yüksek izlenmiştir (Tower Head Bulgusu).3 boyutlu yumuşak doku rekonstrüksiyon görüntüsünde sol gözün sağ gözden daha süperiora olduğu ve gözleri arasındaki mesafenin fizyolojik sınırlardan daha uzun olduğu görülmüştür(Hipertelorizm).Aynı rekonstrüksiyon görüntüsünde orbitalarında eksolftalmik görüntü izlenmiştir.Glabella hizasında suture görünümü ile uyumlu radyopak yabancı cisim izlenmiştir. Maksiller alveolar ark fizyolojik sınırlarından daha dar olarak izlenmiştir.

Sonuç;Tüm bu bulgular doğrultusunda hastanın Apert Sendromu açısından değerlendirilmesi önerildi.

Anahtar Kelimeler: apert sendromu,kranial sinostozis,sindaktili

P-608**Apert Syndrome is an Autosomal Dominant Rare Disease Characterized by Severe Syndactyly, Exophthalmia Coronal Synostosis, Hypoplasia of 1/3 Lower of the Face, Hipertelorizm, Anomalies of Central Nervous System, Cardia and Kidneys**

Lokman Cin, İlknur Özcan, Gürkan Ünsal, Ekin Başak Yılmaz, Murat Mert Atapek, Sedef Ayşe Taşyapan, Ahmet Faruk Ertürk, Merve Yelken Kendirci, Beliz Güray

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, İstanbul

Aim: Apert syndrome is an autosomal dominant rare disease characterized by syndactyly, exophthalmia, ocular hypertelorism and hypoplastic midface with Class III malocclusion, coronal synostosis, hypoplasia of 1/3 lower of the face, hypertelorism, anomalies of central nervous system, cardia and kidneys

Case reports: Mandible and maxillary jaw was imaged locally on 11.04.2014 using 3D dental volumetric tomography. The height of the imaging area was determined as 24 cm and the prepared images were examined and reported with 1 mm cross-sectional intervals. The nasal septum is deviated to the right and spur formation is observed.Concha bullosa formation was observed in the right middle nasal concha.. Both sphenoid fontanel and anterior fontanel were clearly observed.right coronal suture was closed.(Unilateral Craniosyntosis)The patient's skull height was higher than the physiological limits.(Tower Head Finding). In 3D soft tissue reconstruction, the left eye was superior to the right eye and the distance between the eyes was longer than the physiological limits (Hypertelorism).Exolftalmic image in orbital at the same reconstruction view.radiopaque foreign body consistent with glabella suture appearance. Maxillary alveolar arch was observed narrower than the physiological limits.

Results: In view of this information, it is recommended that the patient be evaluated for Apert Syndrome.

Keywords: Apert syndrome,cranial sinostosis, syndactily

P-609**Smfizis Mandibulada İatrojenik Kist**Ertürk Genç

Serbest Diş Hekimi

Bu poster sunumunda, otolarenolojstler tarafından yapılan horlama tedavisinde, simfizis mandibulaya uygulanan küçük bir implantın neden olduğu santral lezyon ve tedavisi anlatılacaktır.

C.Ö. adlı 50 yaşındaki erkek hasta, simfizis mandibulasındaki ağrı ve şişlik nedeniyle kliniğime geldi. Palpasyonda şişlik fark ediliyordu ve ağrılıydı. Radyolojik muayenede, 31 – 34 numaralı dişlerin apeksinden birkaç mm. aşağısında seyreden ve yaklaşık 1.5 cm. çaplı sınırları keskin bir radiolusenslik vardı. Radiolusens bölgenin distal alt tabanına yakın bölgede, küçük bir bi-kortikal implant bulunuyordu. 34 numara çekilmiş, 33-43 arasındaki dişler kronla kaplıydı. 48 numaralı diş, horizontal konumda gömüktü. Üst çenede hiç diş yoktu. Hasta kendisine böyle bir implant uygulandığını anımsamıyordu. Horlamaları devam ediyordu. Lezyonu eksize etmek ve boşta kalan implantı çıkarmak üzere hastayla anlaştım. Kronlarını çıkarttırmak istemedi. Santral lezyona, bir Novak insizyonu ile ulaştım. Kavitenin inspeksiyonunda implantın boşta olduğunu gördüm. Kavite içinde, dil tabanını implanta asmaya yarayan naylon ipliklerin ucu bulunuyordu. Lezyonu eksize ettim. İmplantı ve naylon iplikleri çıkarttım. Daha sonra insizyon hatlarını suture ederek operasyonu sonlandırdım. Öyküsünde cerrahi horlama tedavisi olan kişilerde, smphysis mandibula bölgesinde ağrı, ekspansiyon, püy akışı gibi bulgular olduğunda, bölgesel dişlerde devitalizasyona bağlı renk değişikliği olmasa, hatta dişler vital olsa bile, klinik muayenenin yanı sıra radyolojik muayene de yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: İyatrojenik, kist, implant**P-609****Iatrogenic Cyst in the Region of Symphysis Mandible**Ertürk Genç

Dental Clinic Owner

In this poster presentation, the centrel lesion caused by a small implant in the region of symphysis mandible which was applied by otolaryngologist for the treatment of snoring and its teratment is going to be represented.

50 years old male patient, C.O, admitted to my clinic with pain and swelling in the region of symphysis mandible. The swelling was noticeable with palpation and was dolorific. In radiological examination, there was a sharply circumscribed radiolucency, which was localized one or two milimetres under the apexes of 31-34 numbered teeth. There was a small bicortical implant near to the distal lower border of the radiolucency. 34 was extracted and there was a bridge between 33-43. The right lower third molar was impacted horizontally and the patient had no teeth in the upper jaw. The patient could not remembered an implant operation in this region and his snore was continuing. I compromised with the patient about excising the lesion and removing the unattached implant. The patient did not want his bridge to be removed. I reached to the centrel lesion with Novak incision. I noticed the free implant in the inspection of the cavity. In the cavity, there was the end of the artificial cord used for hanging the basis of the tongue to the implant. I excised the lesion and took the nylon cords and the implant out of the cavity. I sutured the incision borders. In patients with surgical treatment for snoring, if there is pain and swelling and pus flow in the region of symphysis mandible, even if there is no change in color with the teeth in the area and the teeth are not devitalised, both clinical and radiological examination must be performed.

Keywords: Iatrogenic, cyst, implant

P-610**Management of a Severely Infrapositioned Primary Molar with Stainless-Steel Crown: 12-Month Follow-Up***Şeyma Öztürk, Elif Ballıkaya, Melek Dilek Turgut*

Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Ankara

Introduction: Dentoalveolar ankylosis is the fusion of the root cementum with the surrounding alveolar bone. Mandibular primary molars are the teeth most frequently affected by ankylosis. The condition may result in delayed exfoliation or impaction of the primary molars as well as delayed eruption of the permanent successors, tipping of the adjacent and/or opposing teeth and loss of the arch length. This report describes the treatment and 12-month follow up of a severely infrapositioned ankylosed primary molar.

Case Description: A 4-year-old male patient was referred to the Pediatric Dentistry Department with complaint of caries. Clinical examination revealed infraocclusion of the left primary second molar with characteristic metallic sound during percussion testing. Absence of the periodontal ligament and fusion of the roots of the primary molar with the alveolar bone as well as absence of the permanent successor was noted radiographically. In order to prevent tipping of the opposing tooth and to guide the eruption of the adjacent unerupted permanent first molar, it was planned to maintain the ankylosed primary molar in the dental arch. In the first step, the crown of the ankylosed tooth was lengthened by adding bulk fill glass hybrid restorative (Equia forte, GC, Tokyo, Japan) to the occlusal surface. After providing enough surface, the tooth was restored with a stainless-steel crown. At 12-month follow-up, the tooth was in occlusion clinically. The patient was recalled for further appointments for monitoring the ankylosed tooth and eruption of the adjacent permanent first molar.

Conclusions: Early diagnosis of the ankylosed primary molars is important to avoid the complications including tipping of the neighboring and opposing teeth. The management of ankylosed primary second molars with stainless steel crowns can help in preventing the complications and guiding the eruption of the adjacent permanent first molars.

Keywords: Stainless-Steel Crown, Dentoalveolar ankylosis, delayed exfoliation or impaction

P-611**Psammomatoid Juvenil Ossifiye Fibrom: Bir Olgu Sunumu**

Fatma Yüce, Melek Taşsöker, Mine Çetin, Sevgi Özcan

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Ossifiye fibroma (OF), aşırı büyüme, kemik yıkımı ve nüks potansiyeli olan, iyi huylu bir kemik neoplazmidir. Juvenil ossifiye fibrom (JOF) terimi OF'un iki farklı histopatolojik varyantı olan psammomatoid juvenil ossifiye fibrom (PsJOF) ve trabeküler juvenil ossifiye fibromun (PsJOF) tanımlanması için kullanılmaktadır. PsJOF, histopatolojik olarak psammoma cisimciklerine benzeyen, küçük, uniform, küresel kemikçiklerin varlığı ile karakterizedir. PsJOF sıklıkla göz, paranazal sinüsler, ve kalvaryada gelişir. Diğer fibro-osseöz lezyonlardan başlangıç yaşı, klinik ve agresif davranış özellikleri ile ayırt edilir. Bu vakanın amacı odontojenik kist gibi davranan bir PsJOF vakasını sunmaktır.

Olgu Tanımlanması: 21 yaşında erkek hasta sol maksilla posteriorundaki şişlik ve yüzündeki asimetri şikâyetiyle kliniğimize başvurdu. İntraoral muayenede lezyonun ağrısız ve sert olup maksillayı bukkal ve palatinal yönden ekspansiyon ettiği gözlemlendi. Hastadan alınan panoramik ve konik ışıklı tomografik görüntülerde sol maksiller posterior bölgede, sol orbitanın inferior sınırına kadar ulaşan, sol maksiller molar dişlerin köklerini rezorbe etmiş, düzgün radyopak sınırlı radyolüsent bir lezyon izlenmiştir. Lezyon gömülü 3. molar diş ile ilişkili olduğu için hasta dentigeröz kist ön tanısıyla Kulak Burun Boğaz Polikliniği'ne yönlendirilmiştir. Histopatolojik tanı PsJOF olarak tanımlanmıştır.

Sonuç: PsJOF yüksek nüks oranına ve agresif bir yapıya sahiptir. Bu nedenle PsJOF için tercih edilen tedavi tam cerrahi eksizyondur ve parsiyel veya eksik rezeksiyon nükslere yol açabilir.

Anahtar Kelimeler: Juvenil Ossifiye Fibrom, Fibroosseöz Lezyon, Psammoma

P-611**Psammomatoid Juvenil Ossifying Fibroma: A Case Report**

Fatma Yüce, Melek Taşsöker, Mine Çetin, Sevgi Özcan

Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Konya

Aim: Ossified fibroma (OF) is a benign bone neoplasm with potential for overgrowth, bone destruction, and recurrence. The term juvenile ossifying fibroma (JOF) is used to describe two different histopathological variants of OF, psammomatoid juvenile ossifying fibroma (PsJOF) and trabecular juvenile ossifying fibroma (PsJOF). PsJOF is characterized by the presence of small, uniform, spherical ossicles that histopathologically resemble psammoma bodies. PsJOF often develops in the eye, paranasal sinuses, and calvaria. It is distinguished from other fibro-osseous lesions by age of onset, clinical and aggressive behavior. The aim of this case is to present a case of PsJOF that acts as an odontogenic cyst.

Case Description: A 21-year-old male patient was admitted to our clinic with swelling of the posterior left maxilla and asymmetry on his face. On intraoral examination, it was observed that a painless and firm lesion with buccal and palatinal expansions. Panoramic and cone beam tomographic images of the patient revealed a radiolucent lesion with well defined radioopaque border reaching the inferior border of the left orbit and resorbed the roots of the left maxillary molar teeth in the left maxillary posterior region. The patient was referred to the Otorhinolaryngology Clinic with a pre-diagnosis of dentigerous cyst because the lesion was associated with an impacted third molar tooth. Histopathological diagnosis was defined as PsJOF.

Result: PsJOF has a high recurrence rate and an aggressive structure. Therefore, the preferred treatment for PsJOF is complete surgical excision and partial or incomplete resection can lead to recurrence.

Keywords: Juvenil Ossifying Fibroma, Fibro-Osseous Lesion, Psammoma

P-612**Meziyodens: Bir Olgu Sunumu**

Gamze Şirin, Nihal Ersu, Mehmet Amuk

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Kayseri

Amaç: Meziyodens, maksillar orta hatta genellikle iki santral diş arasında lokalize olan süpernumerer diş türüne verilen isimdir. Meziyodensler, en yaygın süpernumerer diş türüdür. Süpernumerer dişlerin etiyojisine dair çeşitli teoriler olmasına rağmen, henüz netleştirilememiştir. Meziyodens; özellikle Dudak Damak Yarığı, Gardner Sendromu, Cleidocranial Displazi, Down Sendromu gibi çeşitli sendromlarla ilişkili olabilir. Bu poster sunumu, maksiller orta hat bölgesinde bulunan, sendromik olmayan, normal sürme yönüne ters bir meziyodensin konvansiyonel ve ileri görüntüleme yöntemlerini kullanarak sunulmasını amaçlamaktadır.

Vaka Tanımı: Sistemik olarak sağlıklı 24 yaşındaki kadın hasta, rutin dental muayene amacıyla Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı'na başvurdu. Yapılan intraoral ve ekstraoral muayenede herhangi bir patolojiye rastlanılmadı. Alınan panoramik radyografide hasta şikayetlerinden bağımsız maksiller orta hatta radyopak bir lezyon tespit edildi. Lezyonun tespiti için hastadan konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) alındı. Alınan konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) görüntüsünde; maksillar orta hatta iki santral diş arasında lokalize süpernumerer diş tespit edildi ve meziyodens teşhisi kondu. İlgili süpernumerer dişin nazal fossa tabanında ve alveoler kretin bukkal duvarında perforasyon oluşturduğu, ayrıca maksiller sağ santral kesici dişin kökünde rezorbsiyona neden olduğu gözlemlendi.

Sonuç: Sonuç olarak, meziyodenslerin tanısında doğru görüntüleme yönteminin seçilmesi, hem ayırıcı tanılarının yapılabilmesi hem de tedavi gerekliliğinin öngörülebilmesi için önemlidir. Odontoma, rinolit ve yabancı cisimler gibi birçok antiteyle ayırıcı tanısı yapılabilir. Meziyodensler ayrıca; daimi santral kesici dişlerin sürmesini geciktirme veya engelleme, ektopik erüpsiyon, dişte yer değiştirme, santral kesici diş rotasyonu, kök rezorpsiyonu ve vitalite kaybı, dental kist oluşumu ve foliküler kistler gibi çeşitli klinik sorunlara yol açabilirler. Bu nedenle, ileri görüntüleme yöntemlerinden biri olan KIBT; teşhis, tedavi planlaması ve cerrahi müdahalenin gerekliliğinin belirlenmesi için önemlidir.

Anahtar Kelimeler: konik ışınli bilgisayarlı tomografi, meziyodens, süpernumerer diş

P-612**Mesiodens: A Case Report**

Gamze Şirin, Nihal Ersu, Mehmet Amuk

Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Kayseri

Aim: A mesiodens is a type of supernumerary tooth which localized midline maxillary anterior between two central incisors. A mesiodens is most common type of supernumerary teeth. There are various theories the presence of supernumerary teeth but the etiology of mesiodens remains unclear. Mesiodens may occur with several syndroms such as Gardner's syndrome, Cleidocranial dysostosis, Down's syndrome especially cleft lip and palate. This poster presentation aims to, non-syndromic impacted and inverted mesiodens in the maxillary midline region using conventional and advanced imaging modalities.

Case Description: A 24-years-old female patient who had no systemic problems, was admitted to Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, for routine dental examination. Intraoral and extraoral examination revealed there is no symptoms. Panoramic radiography revealed a radiopaque lesion in the maxillary midline without a patient complaints. Cone beam computed tomography (CBCT) was performed to detect the lesion. In cone beam computed tomography (CBCT) scan; The localized supernumerary teeth between the two central incisors on maxillary midline was diagnosed and identified as mesiodens. CBCT with a three dimensional (3D) reconstruction image, confirmed that one mesiodens had perforated the nasal fossa floor, buccal floor the alveolar crest and resorbsion on her maxillary right central incisors.

Conclusion: As a result, it is important to choose the correct imaging method in the diagnosis of mesiodens. There are several differential diagnosis about mesiodens such as odontoma, rinolith and foreign bodies. Their presence may increase the number of clinical problems, including; retention of the primary tooth, delay or prevent of eruption of central incisors and can lead to ectopic eruption, central incisor rotation, root resorption and dentigerous cyst formation and follicular cysts. Therefore; CBCT, one of the advanced imaging methods, is important to diagnosis, treatment planning, and to determine the necessity of surgical intervention.

Keywords: cone beam computed tomography, mesiodens, supernumerary tooth

P-613**Oral Mukozada Nadir Rastlanan Pigmente Liken Planus: Olgu Sunumu**

Elif Polat¹, Hatice Ahsen Deniz¹, Mehmet Eray Kolsuz¹, Candan Semra Paksoy¹, Murat Kaan Erdem²

¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Ankara

²Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Liken Planus, ağzın sıklıkla etkilendiği mukokütanöz, otoimmün bir hastalıktır. Bu olgu sunumunda, oral mukozada tesadüfen farkedilen ve yaygın izlenen pigmente liken planus sunulmuştur.

Olgu Tanımlaması: 30 yaşında kadın hasta 15 gün önce fark ettiği koyu pigmente alanlar için kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik muayene sonucu alt labial mukoza, sağ ve sol bukkal mukozada maküler, yaygın, koyu pigmente alanlar izlenmiştir. Sağ bukkal mukozadan yapılan insizyonel biyopsi sonucu lezyona histopatolojik olarak liken planus tanısı konulmuştur.

Sonuç: Oral mukozada izlenen pigmente lezyonlarda ayırıcı tanı olarak post-inflamatuar oral liken planus lezyonları da dikkate alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: pigmentasyon, liken planus, oral mukoza

P-613**Pigmented Lichen Planus Rarely Seen in Oral Mucosa: A Case Report**

Elif Polat¹, Hatice Ahsen Deniz¹, Mehmet Eray Kolsuz¹, Candan Semra Paksoy¹, Murat Kaan Erdem²

¹Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Ankara

²Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Objective: Lichen planus is a mucocutaneous, autoimmune disease in which the mouth is frequently affected. In this case report, we present a pigmented lichen planus which is detected incidentally in the oral mucosa.

Case Presentation: A 30-year-old female patient was admitted to our clinic 15 days before she noticed dark pigmented areas. Macular and diffuse dark pigmented areas were observed in the lower labial mucosa, right and left buccal mucosa. The incisional biopsy of the right buccal mucosa revealed diagnosis of pigmented lichen planus histopathologically.

Conclusion: Post-inflammatory oral lichen planus lesions should be considered as a differential diagnosis in pigmented lesions observed in the oral mucosa.

Keywords: pigmentation, lichen planus, oral mucosa

P-614**Sıradışı Yerleşim Gösteren Keratokistik Odontojenik Tümör Olgusu***Cengiz Evli, Murat Kaan Erdem, Mehmet Eray Kolsuz, Erdal Erdem*

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Odontojenik Keratokist (OKK) rekürrens potansiyeli yüksek, agresif davranış gösteren, odontojenik epitel kaynaklı bir tümördür. OKK, 2005 yılında Dünya Sağlık Örgütü tarafından Keratokistik Odontojenik Tümör (KOT) olarak adlandırılmıştır. Mandibula ramus bölgesinde sıklıkla görülen lezyon, gömülü diş ile ilişkili, iyi sınırlı, uniloküler / multiloküler radyolusensiler şeklinde izlenir. KOT agresif yayılım çevre dokularda yıkıma sebebiyet vermesinin yanında, malign transformasyon gösterme potansiyeli olan lezyonlardır.

Olgu Sunumu: 15 yaşında kadın hasta kliniğimize sol üst dudak bölgesinde şişlik şikayetiyle başvurdu. Yapılan intraoral muayene sonrası maksilla kanin bölgesinde palpasyonda sert ve ağrısız, sağlıklı mukozal renge sahip ekspansif şişlik izlendi. Alınan panoramik radyografide ilgili bölgede premolar ve anterior dişlerin köklerini de içerisine alan gömülü diş ile ilişkili radyolusent lezyon görüldü. Sonrasında ileri görüntüleme yöntemleri (konik ışıklı bilgisayarlı tomografi) kullanılarak lezyon sınırları tespit edildi. Cerrahi öncesi yapılan aspirasyon biyopsisi sonucunda KOT tanısı konuldu. Cerrahi operasyon genel anestezi altında yapıldı.

Sonuç: KOT sıklıkla mandibula ramus bölgesinde görülmesine rağmen anterior bölgede nadir olarak görülmektedir. Rutin muayene pratiğinde dentigeröz kist ve radiküler kist ile karışabilen lezyonun biyopsi sonrasında cerrahisi yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Keratokistik Odontojenik Tümör, Odontojenik Tümörler, Olağandışı

P-614**Keratocystic Odontogenic Tumor Case with Unusal Location***Cengiz Evli, Murat Kaan Erdem, Mehmet Eray Kolsuz, Erdal Erdem*

Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, Ankara

Aim: Odontogenic Keratocyst (OKC) is an odontogenic epithelial tumor with high recurrence potential and aggressive behavior. OKC was named Keratocystic Odontogenic Tumor (KKOT) in 2005 by World Health Organization (WHO). They are frequently seen in the region of the mandible ramus. They are often seen as unilocular / multilocular radiolucency associated with impacted tooth on radiographs. KOT is a lesion that has the potential to show malignant transformation as well as causing destruction in surrounding tissues.

Case Report: A 15-year-old female patient was admitted to our clinic with the complaint of swelling in the left upper lip region. Intraoral examination showed a hard and painless, expansive swelling with a healthy mucosal color in region of maxillary canine. Panoramic radiographs revealed a radiolucent lesion associated with an impacted tooth, including the roots of premolar and anterior teeth. Then, advanced imaging methods (Cone beam computed tomography) were used to determine the lesion boundaries. As a result of aspiration biopsy performed before surgery, KOT was diagnosed. Surgery was performed under general anesthesia.

Results: KOT is frequently seen in the mandible ramus region, although it is rarely seen in the anterior region. It is recommended to perform surgery after biopsy of the lesion that can be showed similarity with dentigerous cyst and radicular cyst in routine clinical practice.

Keywords: Keratocystic Odontogenic Tumor, Odontogenic Tumors, Unusal

P-615

Parakeratotik Tip Odontojenik Keratokist: İki Farklı Olgu Sunumu*Nuran Bayramov, Şebnem Erçalık Yalçınkaya*

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Odontojenik keratokistler çenelerde oluşan gelişimsel epitelyal bir kisttir. Çenelerde oluşan tüm kistlerin %11'ni oluşturmaktadır. Genellikle 2. ve 3. dekatta daha sık görülen odontojenik keratokistler, kadınlara oranda erkeklerde daha sık izlenir. Sıklıkla mandibular angulus ve ramusda görülür. Bu sunumda; iki farklı olguda ayrı bölgelerde bulunan kistik lezyonların klinik, radyolojik değerlendirme ve histopatolojik incelemede parakeratotik tip odontojenik keratokist tanısı konulmuştur.

Vaka: Anamnezlerinde her hangi sistemik rahatsızlığı olmayan 15 yaşında erkek (birinci olgu) ve 42 yaşında kadın (ikinci olgu) hasta Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi A.D.'na farklı şikayetlerden başvurmuştur. Birinci olguda(15/E) hastanın sol mandibular ramus bölgesinde şişlik ve ağrı şikayetleri gözlenmiş, hastanın panoramik görüntüsünde 37 no'lu gömük dişle birlikte sol mandibular posterior bölgede sınırları düzenli hipodens kistik lezyon izlenmiştir. Konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) ile yapılan incelemede ekspansiyona neden olan, uniokuler, homojen içeriğe sahip lezyonun ayırıcı radyolojik tanısında dentigeröz kist ve odontojenik keratokist düşünülmüştür. İkinci olguda(42/K) hastanın panoramik görüntüsünde tesadüf bulgusu olarak 45-46 no'lu dişlerin kökleri arasında konumlanan sınırları düzenli, hipodens kistik lezyon izlenmiştir. İlgili dişlere vitalite testi yapılmış, her ikisinden pozitif(+) yanıt alınmıştır. Konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) ile yapılan incelemede, uniokuler, bukal ve lingual kemik korteksinde destrüksiyona sahip lezyonun ayırıcı radyolojik tanısında lateral periodontal kist ve odontojenik keratokist düşünülmüştür. Histopatolojik incelemede her iki olguda biyopsi materyallerinde bağ dokusunun iç yüzünü birkaç sıradan oluşan parakeratotik çok katlı yassı epitel içerdiği görülmüştür.

Sonuç: Küçük boyutlarda semptomsuz faka daha büyük boyutlara ulaştığında ağrı veya parestezi yapabilen odontojenik keratokist tanısında, klinik ve radyolojik inceleme çok önemlidir. Parakeratotik tip odontojenik keratokist tedavisinde yüksek residiv olasılığı nedeniyle dikkatli enüklasyon ve küretaj yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Lateral Periodontal Kist, Odontojenik Keratokist, Parakeratotik Tip

P-615

Parakeratinized Type Odontogenic Keratocyst: Report of Two Different Cases*Nuran Bayramov, Şebnem Erçalık Yalçınkaya*

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, İstanbul

Aim: Odontogenic keratocysts are developmental epithelial cysts that occur in the jaws. 11% of all cysts formed in jaws. Odontogenic keratocysts, which are more common in second and third decades, are more common in males than females. It is frequently seen in mandibular angulus and ramus. In this presentation; The clinical, radiological evaluation and histopathological examination of cystic lesions in two different cases revealed parakeratotik type odontogenic keratocyst.

Case: A 15-year-old man(first case) and a 42-year-old woman(second case) who did not have any systemic disorder in their anamnesis attended to dental appointment Department of Oral and Maxillofacial Radiology. In the first case(15/M), swelling and pain were observed in left mandibular ramus. In panoramic radiograph, a hypodense cystic lesion in left mandibular posterior region was observed with impacted tooth-37. Cone beam computed tomography(CBCT) examination showed that the lesion causing expansion was uniocular and homogeneous. Dentigerous cyst and odontogenic keratocyst were considered in the differential radiological diagnosis of the lesion. In the second case(42/F), a hypodense cystic lesion with regular borders located between the roots of teeth 45-46 was observed as incidence finding on the panoramic radiograph of the patient. Vitality test was performed on related teeth and positive(+) response was obtained from both. Lateral-periodontal-cyst and odontogenic-keratocyst were considered in differential radiological diagnosis of the lesion with destruction of buccal and lingual bone cortex in cone beam computed tomography(CBCT) examination. Histopathological examination revealed that biopsy specimens contained parakeratotik multilayered squamous epithelium consisting of several rows of inner surface of connective tissue.

Conclusion: Clinical and radiological examination is very important in diagnosis of odontogenic keratocyst that can cause pain or paresthesia when asymptomatic faction in small sizes reaches larger dimensions. Enucleation and curettage should be carefully performed in the treatment of parakeratotik type odontogenic keratocyst due to the possibility of high residuals.

Keywords: Lateral Periodontal Cyst, Odontogenic Keratocyst, Parakeratotik Type

P-616**Diş Hekimliğinde Konservatif Tedavinin Önemi***Gülşah Kara¹, Erkan Kara²*¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Ankara²Malatya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Malatya

Amaç: Son yıllarda diş hekimliği alanında gelişen yöntemlerle birlikte hastaların da beklentileri artmaktadır. Umutsuz olarak değerlendirilen dişleri çekmek yerine alternatif yöntemleri dikkate alarak daha konservatif ve estetik çözümler bulmak hem maddi kazanç hem de zaman kazancı bakımından hasta ve hekim için avantaj olarak değerlendirilebilir. Bu vakadaki amaç; genç yaş-taki hastamızın çekilmesi gereken bir anterior dişine uygulanan konservatif tedavi yaklaşımının aşamalarını içermektedir.

Olgu Sunumu: Hastamız 2019 yılı şubat ayında Malatya eğitim ve araştırma Hastanesi diş kliniğine diş kırığı şikayetiyle başvurmuştur. Hastamızın yapılan radyografik ve ağız içi muayenesi sonucu diş kırığının nedeninin derin çürük olduğu saptanmıştır. 1980 doğumlu olan hastamızın yoğun estetik kaygıları mevcut olup dişini çekirtmek istemediğini belirtmesi üzerine konservatif yaklaşımı hedef alınarak hastanın 22 nolu dişe palpasyon ve perküsyona negatif yanıt verdiği ve vitalite testine negatif yanıt verdiği saptanmıştır. 22 nolu dişin çürük kısmı tamamen temizlendiğinde kronun dişeti seviyesine kadar geldiği görülmüştür. 22 numaralı dişe kök kanal tedavisi yapıldıktan sonra metal post uygulaması yapılarak hastanın dolgusu tamamlanmıştır. 22 nolu dişin protezi için diş kesimi yapıp geçici kron için ölçü alındı. Provalardan sonra 22 nolu dişin zirkonyum kronu takıldı. Hasta memnuniyetini estetik ve konservatif olarak değerlendirdiğimizde hastanın sonuçtan memnun kaldığı öğrenildi. Hastanın diş kökünü enfekte olmaması ve dişin mobil olmaması estetik yaklaşımı mümkün kılmıştır.

Sonuç: Diş kayıplarının nedenleri çok faktörlü ve çeşitli olmasıyla birlikte günümüzde estetik ve fonksiyonel amaçlı dişi kaybetmemeyi amaçlayan konservatif yaklaşımlar mevcuttur.

Anahtar Kelimeler: Konservatif tedavi, Estetik, Anterior bölge

P-616**Importance of Conservative Treatment in Dentistry***Gülşah Kara¹, Erkan Kara²*¹Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Ankara²Malatya Training and Research Hospital, Malatya

Objective: In recent years, the expectations of the patients are increasing with the methods developed in the field of dentistry. Finding more conservative and aesthetic solutions by considering alternative methods rather than pulling the teeth considered desperate can be considered as an advantage for both the patient and the physician in terms of financial gain and time gain. The aim of this case; This includes the stages of the conservative treatment approach applied to an anterior tooth of our young patient.

Case: In February 2019, the patient applied to Malatya Training and Research Hospital. The radiographic and intraoral examination of our patient revealed that the cause of tooth fracture was deep caries. The patient who was born in 1980 had intense aesthetic concerns and stated that she did not want to have her teeth removed, and the patient's negative response to palpation and percussion 22 was determined by targeting conservative approach and negative response to vitality test. When the caries part of tooth 22 is completely cleaned, it is seen that the crown reaches the gingival level. After the root canal treatment was applied to tooth number 22, the patient's filling was completed by applying metal post. The tooth 22 was cut for the prosthesis and the measurement was taken for the temporary crown. zirconium crown of tooth 22 after the rehearsals were inserted. When we evaluated the patient satisfaction as aesthetic and conservative, it was learned that the patient was satisfied with the result. The aesthetic approach was made possible because the patient's tooth root was not infected and the tooth was not mobile.

Conclusion: Although the causes of tooth loss are multifactorial and diverse, there are conservative approaches aimed at not losing the tooth for aesthetic and functional purposes.

Keywords: Conservative treatment, Aesthetic, Anterior region

P-617**Anterior İmplant Destekli Sabit Restorasyonda Protetik Olarak Yönlendirilmiş Yumuşak Doku İyileşmesi: Olgu Sunumu***Nilgün Alper Kaygusuz¹, Alper Gültekin², Elif Pak Tunç¹*¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Oral İmplantoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Anterior sabit protetik tedavilerde doğal görünüm sağlayabilmek için protezin çıkış profilinin doğru şekilde oluşturulabilmesi çok önemlidir. İmplant destekli sabit protetik restorasyonlarda, estetik sonuçları iyileştirmek amacıyla uygulanan, protetik olarak yönlendirilmiş yumuşak doku iyileşmesi ile dişeti seviyesinde planlanan estetik görüntünün oluşturulması hedeflenir. Bu olgu sunumunda, üst anterior bölgeye uygulanacak implant üstü sabit protetik restorasyon öncesinde, yumuşak dokuların şekillendirilmesine yönelik yapılan çalışmalar anlatılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Anterior, Doku, İmplant, Protez, Sabit, Yumuşak**P-617****Prosthetic-Guided Soft Tissue Healing in Anterior Implant-Supported Fixed Restorations: Case Report***Nilgün Alper Kaygusuz¹, Alper Gültekin², Elif Pak Tunç¹*¹Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İstanbul²Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral Implantology, İstanbul

It is important to form a proper emergence profile to achieve vital appearance in anterior fixed prosthetic rehabilitations. The use of prosthetic-guided soft tissue healing to enhance esthetic outcomes in implant-supported fixed restorations aims to restore the planned esthetic appearance at soft tissue level. In this case report, applied soft tissue development procedures before the construction of the implant-supported fixed restoration are described.

Keywords: Anterior, Implant, Prosthetic, Soft, Tissue

P-618**Kemiğin Paget Hastalığı: Bir Olgu Sunumu***Hazal Duyan, Burcu Evlice*

Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Adana

Amaç: Paget hastalığı (osteitis deformans) ilk olarak 1877 yılında Paget tarafından tanımlanmıştır. Genellikle kemiklerin kronik ve bölgesel bir hastalığıdır ancak iskelet sistemini yaygın tutan formları da mevcuttur. Dünya çapında değişken bir coğrafi dağılıma sahiptir ve görülme sıklığı yaş ile artmaktadır. İskelette her bölgede tutulum olabilir fakat pelvis, aksiyel iskelet, kafatası ve ağırlık taşıyan uzun kemikler daha sık etkilenir. Bu vaka raporunda sol mandibula anterior, korpus ve ramusta radyopak görünüm veren bir paget olgusunun klinik ve radyolojik bulguları sunulmaktadır.

Olgu Tanımlanması: Ç.Ü. Diş Hekimliği Fakültesi'ne 48 nolu dişini çektirmek için gelen, paget hastalığı tanısı konmuş 41 yaşındaki erkek hastanın anamnezinde ağrı şikayeti dışında herhangi bir semptom yer almıyordu. Ekstraoral muayenede sol mandibula korpusunda hafif ekspansiyon ve sol tarafa deviasyon gösteren asimetri gözlemlendi. İntraoral muayenede sol mandibula lingual bölgede ekspansiyon, dişlerin tamamında periodontal problemler ve gingival çekilmeler belirlendi. Hastanın konik ışıklı bilgisayarlı tomografi (KİBT) incelemesinde sol mandibula anterior, korpus ve ramusa kadar uzanan ve atılmış pamuk görünümü veren difüz radyopak alanlar izlendi. Hastanın mandibula simfisiz bölgesinde horizontal konumda bir adet premolar diş ve sol mandibula korpusun basis bölgesinde vertikal konumda bir adet molar diş gömülü olarak tespit edildi. Gömülü molar dişin mandibular siniri inferior yönde ittiği belirlendi. Dişlerin gömülü kalmasının, etrafındaki dens kemik mevcudiyetinden kaynaklanabileceği düşünülmüştür.

Sonuç: Kemiğin paget hastalığı ileri yaş grubunda osteoporozun ardından en sık görülen kemik hastalığıdır. En sık görülen komplikasyonlar; patolojik kırık, kemik deformiteleri, dejeneratif artrit, işitme kaybı, baziller invajinasyon, sinir kökü basıları, kord kompresyonu, ciddi kemik tutulumu olan olgularda kalp yetmezliği ve osteosarkomdur. Kraniyal sinir basısı, işitme kaybı, iskelet deformiteleri ve kronik ağrıya yol açabileceği için erken tanı ve tedavi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: gömülü diş, KİBT, paget hastalığı**P-618****Paget's Disease of the Bone: A Case Report***Hazal Duyan, Burcu Evlice*

Cukurova University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Adana

Background: Paget's disease (osteitis deformans) was first described by Paget in 1877. It is usually a chronic and regional disease of bones, but there are also forms that involve skeletal system. It has a variable geographical distribution worldwide and its incidence increases with age. Visible in every area of skeleton but pelvis, axial skeleton, skull and weight-bearing long bones are more frequently affected. In this case report, we present clinical and radiological findings of a patient with radiopaque appearance in the left mandible anterior, corpus and ramus.

Case: 41 year old paget patient, who applied to the Cukurova University Faculty of Dentistry to have his wisdom tooth extraction, had no symptoms other than pain. Extraoral examination revealed mild expansion of left mandible corpus and deviation of left side asymmetry. Intraoral examination revealed left mandibular lingual expansion, periodontal problems in all teeth and gingival recessions. Cone-beam computed tomography (CBCT) examination of patient revealed diffuse radiopaque areas extending to anterior, corpus and ramus of left mandible and giving the appearance of cotton wool. An impacted premolar tooth was observed horizontally in the mandibular symphysis region and an impacted molar tooth was observed vertically at the base of left mandible corpus of patient. It was found that the impacted molar tooth pushed down mandibular nerve. It is contemplated that the be 'impacted teeth' may be due to the presence of dense bone around it.

Result: Paget's disease of bone is most common bone disease after osteoporosis in the elderly. The most common complications are; pathologic fractures, bone deformities, degenerative arthritis, hearing loss, basilar invagination, nerve compression, cord compression, osteosarcoma and heart failure in patients with severe bone involvement. Paget's disease can cause cranial nerve entrapment, hearing loss, skeletal deformities and chronic pain. Therefore, early diagnosis and treatment are important.

Keywords: CBCT, impacted tooth, Paget's

P-619**Alt Tam Protez Ve Hareketli Protezlerde Yaşanan Sorunlara Fonksiyonel Çözümler;Vaka Sunumu***Mehtap Üngör*

Biruni Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Total protezler diş hekimliğinde hasta ve hekim açısından en çok zorlukla karşılaşılan tedavilerindendir. Hasta kooperasyonu, hekimin tecrübesi başarıda önemli olmakla birlikte bazen tedavi de başarısızlık can sıkıcı olabilmektedir. Hareketli protezler hasta memnuniyetinin ve adaptasyonunun en güç olduğu tedavilerinden olup başarısızlık durumunda hekimleri çeşitli çözüm yolu araştırmalarına yöneltmektedir. Bu poster sunumunda yeni yapılan alt total protezini kullanamayan hastamıza rahat olduğu eski protezinin kadesinin dublikatının üzerine yeni protezinin dişlerini yerleştirerek bir çözüm sunduk.

Anahtar Kelimeler: Total Protezler, Fonksiyonel çözümler, Re modelling**P-619****Functional Solutions to the Problems in Lower Total Dentures and Removable Dentures; Case Report***Mehtap Üngör*

Biruni University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İstanbul

Total prosthesis is one of the most difficult treatments in terms of patient and physician in dentistry. Patient cooperation is important in success although the experience of the physician is important in success. In this poster presentation, we presented a solution to our patient who could not use the new total prosthesis by placing the teeth of the new prosthesis on the base of the base of the old prosthesis.

Keywords: Total prosthesis, Functional solutions, Re modelling

P-620**Ön Bölgenin Estetik Rehabilitasyonunda Tedavi Öncesi Planlama: Olgu Sunumları**

Elham Mazlouminia, Nilgün Kaygusuz, Elif Pak Tunç

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Anterior bölgede estetik beklentiler son yıllarda giderek artmaktadır. Gelişen dental teknolojinin de desteği ile, anterior bölgede sıklıkla karşılaşılan yer darlığı, dayanakların paralel olmaması, çapraz kapanış ya da diastema gibi sorunlar, protetik prosedürler ile başarıyla tedavi edilmektedir. Bununla birlikte tatmin edici estetik sonuçlar için planlama yapılmalı ve tedavi başlamadan önce hastaya tedavi sonucunda ulaşılacak görüntü sunulmalıdır. Olgu sunumlarında örnek model oluşturma prosedürleri tartışılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Diastema, Estetik, Lamine,

P-620**Pretreatment Planning for Optimizing Anterior Esthetics: Case Reports**

Elham Mazlouminia, Nilgün Kaygusuz, Elif Pak Tunç

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İstanbul

Expectations for esthetic anterior dentition has increased over years. Common problems such as anterior crowding, insufficient pontic space, lack of abutment parallelism, crossbites and diastemas can be treated successfully with prosthetic procedures by the support of the developing dental technology. However for satisfactory esthetic outcome, the prosthodontist should make the preliminary case planning and the patient needs to be offered the final appearance before the onset of the treatment. In these case reports, mock-up procedures are discussed.

Keywords: Diastema, Esthetics, Lamine Veneer

P-621**Kondil Hacmi ve Şeklinin Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi Kullanılarak Değerlendirilmesi**

Mehmet Ozgur Özemre¹, Cansu Koseoglu Secgin¹, Kaan Orhan¹, Kıvanc Kamburoglu²

¹Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Ankara

²Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi (KIBT) görüntüleri kullanılarak mandibular kondil hacminin ve yüzey alanının hesaplanması, kondil şekillerinin belirlenmesi ve bu parametrelerin yaş ve cinsiyete göre karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: İmplant uygulaması, gömülü diş varlığı, ortodontik tedavi gibi nedenlerle alınmış KIBT görüntüleri olan hastalar belirlenerek toplam 50 hasta (100 kondil) çalışmaya dahil edilmiştir. KIBT görüntülerinin tümü ILUMA (OrthoCATTM, IMTEC Imaging IMTEC Plaza 2401, North Commerce Ardmore, Oklahoma, ABD) cihazı ile alınmıştır. Bu çalışmada mandibular kondilin hacmi ve yüzey alanı, kondil başı ve boyun da dahil olmak üzere üç boyutlu volümetrik yapısı seçilerek özel bir yazılım kullanılarak hesaplandı.

Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 34.54±11.89 (17-64) idi. Cinsiyetler arasında ölçümü alınan parametreler arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunamadı (p=0.547, 0.446, 0.534, 0.318, 0.855, 0.400, 0.587, 0.511, 0.129,sırasıyla). Cinsiyete göre kondil tipleri kadın ve erkeklerde benzer bulundu (p=0.708;). Sağ ve sol kondil hacimleri ile yüzey alanları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu. (p<0.001; p<0.001,).

Sonuç: Mandibular kondilin üç boyutlu volümetrik yapısının bilinmesi ortodontik tedavi planlamalarında ve ortognatik cerrahi işlemlerinde önemli bilgiler sağlar.

Anahtar Kelimeler: mandibular kondil, kondil hacmi, konik ışınlı bilgisayarlı tomografi

P-621**Evaluation of Mandibular Condyle Volume and Shape Using Cone Beam Computed Tomography**

Mehmet Ozgur Özemre¹, Cansu Koseoglu Secgin¹, Kaan Orhan¹, Kıvanc Kamburoglu²

¹ Baskent University Faculty of Dentistry ,Department of Dentomaxillofacial Radiology, Ankara

² Ankara University Faculty of Dentistry Department of Dentomaxillofacial Radiology, Ankara

Aim: The aim of this study is to calculate mandibular condyle volume and surface area using cone beam computed tomography (CBCT) images, to determine condyle shapes and to compare these parameters according to age and gender.

Method: A total of 50 patients (100 condyles) were included in the study by identifying patients with CBCT images taken for reasons such as implant application, orthodontic treatment and presence of impacted teeth. All CBCT images were taken with ILUMA (OrthoCATTM, IMTEC Imaging IMTEC Plaza 2401, North Commerce Ardmore, Oklahoma, ABD). In this study, the volume and surface area of the mandibular condyle was calculated using a special software by selecting the three-dimensional volumetric structure including the condyle head and neck.

Results: The mean age of the patients was 34.54 ± 11.89 (17-64) years. There was no statistically significant difference between the genders of the measured parameters (p = 0.547, 0.446, 0.534, 0.318, 0.855, 0.400, 0.587, 0.511, 0.129, respectively). Condyle types were similar in both men and women (p = 0.708;). A statistically significant difference was found between right and left condyle volumes and surface areas. (p <0.001; p <0.001).

Conclusion: Knowledge of the three-dimensional volumetric structure of the mandibular condyle provides important information in orthodontic treatment planning and orthognathic surgical procedures

Keywords: mandibular condyle, condyle volume, cone beam computed tomography

P-622**Aşırı Kron Harabiyeti Olan 12 Numaralı Dişin, Pattern Rezin Kullanılarak Direkt Yöntemle Döküm Post-kor Üretilmesi ve Kron Restorasyonu***Mehmet Emekli, Tahir Karaman*

Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Elazığ

Aşırı kron harabiyetine uğramış dişlerin protetik tedaviye hazır hale getirilip restore edilebilmesi için çeşitli yöntemler bulunmaktadır. Aşırı kron harabiyeti olmuş dişlerde, dişin kalan kısmını restore edebilmek için kanal içinden destek almamız gerekmektedir ve bu tedavi post-kor ismini almaktadır. Post-kor tedavisinde; prefabrik post, fiber post ve döküm post yöntemleri uygulanmaktadır.

51 yaşındaki bayan hasta kliniğimize önceden kanal tedavisi ve kron restorasyonu olan 12 numaralı dişinin kırılması şikayetiyle ve üst restorasyonunun tedavisi için başvurdu. Dişin kanal tedavisi kontrol edilip herhangi bir sıkıntı olmadığı için yenilmesine gerek görülmemiştir. Dişin kron ile restorasyonuna karar verildi fakat kalan diş sert dokusu kron restorasyonu için yeterli görülmedi. Bu durumda kanal içi post tedavisi yapılması planlanmıştır. Dişin kanal boyu 14.8 mm. olarak ölçüldü. Apikalde 7 mm. gütta bırakılacak şekilde, reamerlar yardımıyla 7,8mm gütta boşaltılmıştır. Kanal içi serumla yıkanıp kurulandı. Pattern rezinin kanal duvarlarına yapışmaması için kanal içine vazelin uygulandı. Bu vakamızda ışıkla sertleşen pattern rezin kullanıldı. Ölçü işlemleri olmadan, ışıkla sertleşen pattern rezin ağız içinde dişin kanal(post) ve üst kısmında(kor) şekillendirildi ve elde edilen analog laboratuvara iletilerek döküm post-kor üretildi. Döküm post-kor, cam iyonomer kullanılarak kanal içine simante edildi. Üst yapı restorasyonu metal alt yapı kron ile yapıldı ve cam iyonomer ile simante edildi. Sentrik okluzyonda ve lateral hareketlerde dişin temansı kesildi ve hastaya kullanımla ilgili dikkat edilmesi gereken bilgiler verildi. İlk 3 aylık kontrolleri yapıldı ve herhangi bir sorun görülmedi. Post-kor yöntemlerinden döküm post yöntemi kanala üç boyutlu olarak daha iyi uyum sağlamaktadır. Ayrıca siman aralığı daha homojen ayarlanabilmektedir ve sonuç olarak dişin kök kanalından daha stabil ve retantif bir destek sağlamaktadır. Bu avantajlarının yanında hasta ağızında uygulanması ve laboratuvarında üretiminin hassas ve zor olması dezavantajdır.

Anahtar Kelimeler: post-kor, prefabrik post, fiber post, döküm post, pattern rezin**P-622****The Tooth Number 12 with a Crown Damage, Direct Casting Method to Produce and Post-core Crown Restoration Using the Resin Pattern***Mehmet Emekli, Tahir Karaman*

Fırat University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontic Clinic, Elazığ

There are various methods for the restoration of the teeth that have been damaged by excessive crowns and are ready for prosthetic treatment. For teeth with excessive crown damage, we need to receive support through the canal to restore the rest of the tooth, and this treatment is called post-core. In post-core treatment; prefabricated post, fiber post and casting post methods are applied.

A 51-year-old female patient was admitted to our clinic with the complaint of fracture of tooth number 12, which had previously had root canal treatment and crown restoration, and was treated for upper restoration. The canal treatment of the tooth was controlled and it was not deemed necessary to be eaten because there was no problem. It was decided to restore the tooth with crown, but the remaining tooth hard tissue was not considered sufficient for crown restoration. In this case, intracanal post treatment is planned. Thread length 14.8 mm. as measured. Apical 7 mm. 7.8 mm gutta was emptied with the help of reamers. The canal was washed with serum and dried. Vaseline was applied into the canal to prevent the resin from sticking to the canal walls. In this case, light curing pattern resin was used. without the measurement process, the light-cured pattern was formed in the canal and upper part of the tooth in the resin mouth and transmitted to the resulting analog laboratory to produce cast post. The casting post was cemented into the channel using glass ionomer. The restoration of the superstructure was made with a metal substructure crown and cemented with glass ionomer. In centric occlusion and lateral movements, tooth contact was discontinued and the patient was informed about the use. The first 3-month follow-up was performed and no problem was observed.

Keywords: Post-core, Prefabricated Post, Fiber Post, Casting Post, Pattern Resin

P-623**Yumuşak Doku Kalsifikasyonlarının Panoramik Radyografide Değerlendirilmesi**

Gizem Çolakoğlu, Esra Somtürk, Mehmet Ali Elçin, Aydan Açıkgöz

İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, İstanbul

Amaç: Bu çalışmanın amacı, panoramik radyografi üzerinde saptanan Türk toplumundaki yaygınlığını incelemektir.

Yöntem: Temmuz 2017 ve aralık 2018 arasında Ağız,diş ve çene radyografisi bölümünün arşivinde yer alan geriye dönük olarak değerlendirilmiştir. Bu çalışma, toplam olarak 15.000 panoramik radyografiyi içermektedir. Yumuşak doku kalsifikasyonları; yaş, cinsiyet, yumuşak doku kalsifikasyonunun olup olmaması ve kalsifikasyonun tipine göre kaydedilmiştir.Şayet yumuşak doku kalsifikasyonu olan hasta, CBCT de çektiirmişse, hastanın CBCT sonuçları da değerlendirildi. Veriler istatistiksel olarak değerlendirildi.

Bulgular: Panoramik radyografide 832 kişide (%52.5 kadın, %45.19 erkek), toplamda 1227 (%8.18) kalsifikasyon saptandı. En yaygın kalsifikasyon (styloid kalsifikasyon (%63.73), sonrakiler arteriyel kalsifikasyon (%12.87), tonsilloit kalsifikasyon (%10.83), tricus kıkırdak/tiroid kıkırdak kalsifikasyonu (%4.31), antrolit kalsifikasyonu (%3.7), kalsifiye lenf nodları (%2.11), subkütanöz doku kalsifikasyonu (% 1.87), sialolit kalsifikasyonu (%0.73) ve rinolit kalsifikasyonu (%0.32) olarak saptandı.

Sonuç: Yumuşak doku kalsifikasyonları, genellikle rutin radyografik incelemelerde tesadüfi olarak saptanır. Bununla beraber, bazı kalsifikasyonlar hayatı tehdit edebilir ve altında yatan neden tedaviyi veya takibi gerektirebilir. Diş hekimleri, kalsifikasyonları fark etmeli ve hastayı doğru bir yorumlama yapılması için medikal hekimlere başvurması konusunda uyarmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Yumuşak Doku Kalsifikasyonu, Panoramik Radyografi, CBCT

P-623**Evaluation of Soft Tissue Calcifications on Panoramic Radiographs**

Gizem Çolakoğlu, Esra Somtürk, Mehmet Ali Elçin, Aydan Açıkgöz

İstanbul Aydın University Faculty of Dentistry, İstanbul

Aim: The aim of this study was to investigate the calcifications of soft tissue detectable on panoramic radiographs and to determine the prevalence in Turkish population.

Materials-Methods: The Archive of Oral and Dentomaxillofacial Radiology Department between July 2017 and December 2018 were evaluated retrospectively and a total of 15.000 panoramic radiographs were included in the study. Soft tissue calcifications were recorded regarding the age, gender, presence or absence of calcifications and type of calcifications. If the patients with soft tissue calcifications had also undergone cone-beam computed tomographic imaging, CBCT records of patients were evaluated either. Data were analyzed statistically.

Results: A total of 1227 (8.18%) calcifications in 832 individuals (52.5% female, 45.19% male) were detected on panoramic radiographs. The most common calcification was stylohyoid calcification (63.73%), followed by arterial calcification (12.87%), tonsillolith (10.83%), calcification of triticeous cartilage /thyroid cartilage (4.31%), anthrolith (3.7%), calcified lymph nodes (2.11%), subcutaneous tissue calcification (1.87%), sialoliths (0.73%) and rhinoliths (0.32%) respectively.

Conclusion: Soft tissue calcifications are most often detected as incidental finding on routine radiographic examination. However some of the calcifications may be life-threatening and the underlying cause requires treatment or follow-up. The dentists should be aware of the calcifications and refer the patients to medical physicians by making the correct interpretation.

Keywords: Soft Tissue Calcification, Panoramic Radiography,CBCT

P-624**Anterior Defektli Hastanın İmplant Destekli Sabit Protezlerle Rehabilitasyonu***Dilara Şehrize Uğuz, Aslıhan Kutluk, Berk Arınkan, Firdevs Betül Tuncelli*

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Ön bölgedeki diş eksiklikleri estetik, fonksiyonel ve fonetik açıdan kişiyi zorlayabilmektedir. Günümüzde dental implantlar, diş eksikliklerinde sıklıkla kullanılan bir tedavi seçeneğidir.

Sağ santral diş eksikliği bulunan 18 yaşında kadın hasta İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi kliniğine ön keser dişlerindeki mobilite şikayetiyle başvurdu. Hastanın ön keser dişleri, periodontal yıkım sebebiyle çekildi. Yumuşak doku kaybı da mevcut olan hastaya implant destekli köprü protezi planlandı. Lateral dişler bölgesine 2 adet implant yerleştirildi. İyileşme periyodunun ardından protetik aşamaya geçildi. Hastanın yumuşak dokularının geçici protetik restorasyon ile şekillenmesinin ardından daimi restorasyonun yapılması planlandı. Ölçü postları ile hastadan ölçü alındı. Ölçü postları laboratuvarında abutment olarak freze edildi. Hastaya üç hafta boyunca geçici köprü protezi kullanıldı. Bu süre boyunca hasta haftalık periyotlar halinde kontrole çağırılarak geçici protetik restorasyona gerekli ilaveler yapıldı. Üç haftanın sonunda ölçü postlarıyla kapalı kaşık yöntemi ile ölçü alındı. Laboratuvarında titanyum (ti-base) üzerine kişisel zirkonya abutmentler hazırlandı. Zirkonya abutmentler laboratuvarında titanyum üzerine simante edildi. Köprü protezi için alt yapı materyali monolitik bloktan kazındı. Üst yapı porseleni olarak feldspatik porselen kullanıldı. Yumuşak dokudaki kayıplar pembe porselen ile tamamlandı. Final restorasyon abutmentlere simante edildi. Bu tedavi ile hastanın hem estetik açıdan hem de fonksiyon açısından beklentileri karşılanmış oldu.

Anahtar Kelimeler: İmplant, Zirkonya, Tibase**P-624****Rehabilitation of the Patient with Anterior Defect with Fixed Prosthesis with Implant Support***Dilara Şehrize Uğuz, Aslıhan Kutluk, Berk Arınkan, Firdevs Betül Tuncelli*

İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İstanbul

The deficiencies of the teeth in the anterior region can challenge the person in terms of aesthetics, function and phonetics. Today, dental implants are a frequent treatment option for tooth deficiencies.

An 18-year-old female patient with right central tooth deficiency was applied to İstanbul University Faculty of Dentistry, Prosthodontics Clinic with the complaint of mobility in the anterior incisor teeth. The patient's anterior incisor teeth were extracted due to periodontal destruction. An implant-supported bridge prosthesis was planned for the patient who had soft tissue loss. Two implants were placed in the lateral teeth region. After the osseointegration period, the prosthetic treatment was started. It was planned to perform a permanent restoration of the soft tissues of the patient after temporary prosthetic restoration. Impressions were taken from the patient. The impression copings were milled as abutments in the laboratory. Temporary bridge prosthesis was used for three weeks. During this period, the patient was called to the control for weekly periods and adjustments were made to the temporary prosthetic restoration. At the end of three weeks, the impressions were made by closed tray technique. Custom zirconia abutments were prepared on titanium (ti-base) in the laboratory. Zirconia abutments were cemented on titanium in the laboratory. The infrastructure material for the bridge prosthesis was milled from the monolithic block. Feldspatic porcelain was used as superstructure porcelain. The losses in soft tissue were completed with pink porcelain. Final restoration was cemented to abutments. with this treatment, the patient's expectations in terms of both aesthetic and functional aspects were met.

Keywords: Implant, Zirconia, Tibase

P-625**Mandibular Gingivada Amelanotik Malign Melanom: Çok Ender Bir Olgu Sunumu***Revan Birke Koca¹, Gürkan Ünsal², Gökhan Kasnak¹, Merva Soluk Tekkeşin³, İlknur Özcan², Erhan Fıratlı¹, Revan Birke Koca⁴*¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul³İstanbul Üniversitesi Onkoloji Enstitüsü, Tümör Patolojisi Bilim Dalı, İstanbul⁴Girne Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, KKTC

Amaç: Malign melanomalar, oral malignitelerin %0.5'ini ve tüm melanomların % 0.2-0.8'ini oluşturur. Ağız boşluğunda en sık görülen bölgeler sert damak ve maksiller gingiva olup bunu bukkal mukoza, dil ve ağız tabanı izler. Malign melanoma sahip bireyler için 5 yıllık sağkalım oranı yaklaşık %15'tir. Melanin pigmentli tümör hücreleri ile karakteristik olan malign melanomların % 2'sinde pigmentasyon mevcut değildir ve bu lezyonlar "Amelanotik Malign Melanoma (AMM)" adını alırlar. Bu bildirinin amacı, mandibular gingivada çok nadir görülen bir lezyon olan amelanotik malign melanomun klinik, radyolojik ve histopatolojik özelliklerini değerlendirmek ve klinikte tanı konulmasına yardımcı olmaktır. **Yöntem**52 yaşında, sistemik bir hastalığı bulunmayan erkek hasta kliniğimize, mandibular sağ premolar dişinin lingual tarafında lokalize, 6 haftadır var olan hafif eritemli, asemptomatik bir dişeti büyümesi ile başvurdu. Alınan anamnezde hastanın annesinin alt sınıflaması yapılmamış bir oral malignitenin çoklu uzak metastazı sonrası hayatını kaybettiğini ifade etti. Ultrasonografi (USG) muayenesinde Doppler görüntüleme ile yüksek vaskülarite gösteren, mikst internal yapıya sahip, solid yumuşak doku büyümesi görüldü. USG ile yapılan baş-boyun muayenesinde aktif (malign) karakterde herhangi bir lenf noduna rastlanılmadı. Lezyon lokal anestezi altında eksize edildi.

Bulgular: Lezyonun histopatolojik tanısı Tümör Patolojisi Bilim Dalı tarafından "Amelanotik Malign Melanoma" olarak belirlendi. Alınan PET-CT görüntülerinde USG değerlendirmesi ile uyumlu olacak şekilde herhangi bir metastaz izlenmedi. Tüm tetkikler sonucunda marjinal rezeksiyon uygulanan hastaya kemoterapi başlandı. Post-op 6. ayında olan hastamızın takipleri devam etmektedir.

Sonuç: Klinik, radyolojik ve histopatolojik incelemeler, oral bölgede kolayca gözden kaçabilen AMM lezyonlarının tanısında çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Amelanotik, Dişeti Büyümesi, Malign Melanom, Ultrasonografi

P-625**Amelanotic Malignant Melanoma at Mandibular Gingiva: A Very Rare Case Report***Revan Birke Koca¹, Gürkan Ünsal², Gökhan Kasnak¹, Merva Soluk Tekkeşin³, İlknur Özcan², Erhan Fıratlı¹, Revan Birke Koca⁴*¹İstanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul²İstanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, İstanbul³İstanbul University, Institute of Oncology, Department of Tumor Pathology, İstanbul⁴University of Kyrenia, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, TRNC

Aim: Malignant melanomas represent 0.5% of oral malignancies and 0.2-0.8% of all melanomas. The palate and maxillary gingiva account for the most frequent sites in oral cavity, followed by buccal mucosa, tongue and the floor of the mouth. The 5-year survival rates are around 15% for MMs. Although melanomas are characteristic with their melanin pigmented tumor cells, pigmentation is not present in 2% of malignant melanomas and these tumors are called as Amelanotic Malignant Melanomas (AMMs). The aim of this report is to evaluate the clinical, radiological and histopathological features of amelanotic malignant melanoma and to help the diagnosis in clinic.

Method: A 52-year-old male with no systemic disease was referred to our clinic with a mild erythematous, asymptomatic gingival enlargement that was localized on the lingual side of the mandibular right premolar gingiva for 6 weeks. He stated that her mother lost her life due to multiple distant metastases of an oral malignancy without any subclassifications. Ultrasonography (US) Doppler imaging showed highly vasculated soft tissue growth with mixed internal structure. No active (malignant) lymph node was present at the head and neck region. The lesion was excised under local anesthesia.

Result: The histopathological diagnosis of the lesion was determined as Amelanotic Malignant Melanoma by Department of Tumor Pathology. In the PET-CT images, no metastasis was observed in accordance with US examination. As a result of all examinations, marginal resection was applied and chemotherapy was started. Chemotherapy is over and the patient is in post-op 6th month.

Conclusion: Clinical, radiological and histopathological examinations are crucial in the diagnosis of AMM lesion that can easily be missed in the oral region.

Keywords: Amelanotic, Gingival Overgrowth, Malignant Melanoma, Ultrasonography

P-626**Eozinofilik Granülom: Vaka Raporu**

Nazlı Zeynep Alpaslan Yaylı, Yasemin Beliz Önder, Cem Taşkın

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Van

Amaç: Eozinofilik Granülom (EG), Langerhans Hücreli Histiyoizitozis, hastalık grubunun lokalize ve iyi huylu formudur. Oral lezyonlar hastalığın en erken bulgusu olabileceğinden, teşhiste önem taşır. Hastalığın tedavisinde lezyonun şiddetine ve tutulum yaptığı alana göre cerrahi olarak eksizyon, steroid tedavisi, radyoterapi ve kemoterapi gibi yöntemler kullanılmaktadır. Bu raporda, sağ maksiller molar bölgede bulunan EG olgusunun tanısı ve cerrahi tedavisi sunulmuştur.

Olgu: 63 yaşında kadın hasta, sağ üst çene bölgesinde 2 aydır mevcut olan ağrı, şişlik ve dişeti kanaması şikâyetleriyle periodontoloji kliniğine başvurmuştur. Hipertansiyon hastası olduğu öğrenilen hasta, anti-hipertansif ilaç kullanmaktadır. Yapılan klinik ve radyografik muayene sonucu, sağ maxillar bukkal bölgede sapsı dişeti büyümesi, 16 ve 17 nolu dişlerde ileri derecede kemik kaybı ve şiddetli lokalize periodontitis bulguları gözlenmiştir. Hastaya ilk aşamada başlangıç periodontal tedavi uygulanmış ve gerekli oral hijyen talimatları verilmiştir. Fibrotik duruma gelmesi beklenen yumuşak doku büyümesi eksizyonel biyopsi ile uzaklaştırılmış ve kesin teşhis için Patoloji Bölümüne gönderilmiştir. Hastaya post-op kontrolü için 1 hafta sonrasına randevu verilmiştir.

Sonuç: Histopatolojik inceleme için gönderilen yumuşak doku örneğine EG tanısı konulmuş olup, hasta maksilla dışında herhangi bir tutulum olup olmadığının tespiti ve ileri medikal tedavi gereksinimleri için Tıp Fakültesine konsülte edilmiştir. Konsültasyon raporunda, başka bir tutulum olmadığı belirtilmiştir. Post-operatif 1. ay kontrolü yapılan vakada herhangi bir nüks gözlenmemiştir. Periodontal sağlık kabul edilebilir seviyeye gelmiş olup, semptomlar azalmıştır. Hastanın uzun dönem kontrolleri yapılmaya devam edecektir. EG lezyonlarında nüks potansiyeli bulunması nedeniyle kontroller aksatılmamalı ve multidisipliner yaklaşılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Eozinofilik Granülom, Periodontal Cerrahi, Eksizyonel Biyopsi

P-626**Eosinophilic Granuloma: Case Report**

Nazlı Zeynep Alpaslan Yaylı, Yasemin Beliz Önder, Cem Taşkın

Van Yuzuncu Yil University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Van

Aim: Eosinophilic Granuloma (EG) is the localized and benign form of the Langerhans Cell Histiocytosis disease group. The oral lesions are important in diagnosis, because they may be the first clinical signs of the disease. The methods of the treatment include surgical excision, steroid therapy, radiotherapy and chemotherapy according to the severity of the lesion and the area of involvement. In this report, diagnosis and surgical treatment of EG in the right maxillar molar region on a patient is presented.

Case: 63 year old female patient admitted to the department of periodontology with complaints of pain, swelling and gingival bleeding that were present in the right side of maxilla for 2 months. It is been known that she has hypertension and she is on antihypertensive medicine. Gingival enlargement at the buccal region of the right maxilla, advanced bone loss in teeth 16 and 17 and findings of severe localized periodontitis were observed in clinical and radiographic examination. Initial periodontal treatment was performed and necessary oral hygiene instructions were given to the patient. Soft tissue enlargement was removed by excisional biopsy after the fibrotic state and sent to the Department of Pathology for definitive diagnosis. She was called to the clinic 7 days after the operation for post-operative follow-up.

Conclusion: The soft tissue sample sent for histopathological examination was diagnosed as EG and the patient was consulted to the Faculty of Medicine for the determination of any involvement other than the maxilla and for the advanced medical treatment requirements. The consultation report indicated no other involvement. At the post-operative 1-month follow-up no recurrence was observed. Periodontal health is acceptable, and symptoms decrease. Long-term controls of the patient will be performed. Because of the potential for recurrence in EG lesions, follow-ups should not be avoided and multidisciplinary approach is required.

Keywords: Eosinophilic Granuloma, Periodontal Surgery, Excisional Biopsy

P-627**Anterior Dişlerdeki Miller 3 Dişeti Çekilmesinin Minimal İnvaziv Modifiye Tünel Tekniği ile Ogmentasyonu: 6 Aylık Takip***Mehmet Cihan Şengün, Ferhat Özelçi*

Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Çeşitli modifiye tünel teknikleri ile birlikte uygulanan palatinal bağ dokusu greftleri çoklu diş eti çekilmelerinin tedavisinde kullanılmaktadır. Bu vakanın amacı, bağ dokusu grefti ile birlikte uygulanan modifiye tünel tekniğinin Miller Sınıf III, çoklu diş eti çekilmesi olan hastanın tedavisindeki klinik sonuçlarını değerlendirmektir.

Yöntem: 41 yaşındaki kadın hasta Abant İzzet Baysal Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Bölümüne anterior dişlerinin bukkal yüzündeki diş eti çekilmesi ve diş hassasiyeti şikayeti ile müracaat etti. Oral hijyen motivasyonu sonrası ameliyat aşamasına geçildi. Bağ dokusu ile birlikte minimal invaziv modifiye tünel tekniği anterior dişlerdeki çekilme bölgesine uygulandı. Hasta işlem sonrası 2 hafta boyunca dişlerini fırçalamadan kaçındı ve bu süre boyunca klorheksidinli gargara kullandı. Hasta ilk ay her hafta, sonrasında 6.ayda kontrole çağrıldı.

Bulgular: İşlem sonrası hastada herhangi bir rahatsızlık ve komplikasyon olmadığı, cerrahi bölgesinin sorunsuz bir şekilde iyileştiği ve diş hassasiyetinin tamamen ortadan kalktığı gözlemlendi.

Sonuç: Bu vakada, bağ dokusu grefti ile birlikte minimal invaziv modifiye tünel tekniğinin, yeterli kök kapanması, klinik ataşman ve doku kalınlığı kazancı sağladığı gösterilmiştir. Dokuya az zarar veren yaklaşımlar ameliyat getirilerini artırabilmektedir. Bu teknik, Miller Sınıf III çoklu diş eti çekilmesi tedavisinde uygulanabilir.

Anahtar Kelimeler: Bağ Dokusu, Dişeti Çekilmesi, Modifiye Tünel Tekniği

P-627**Minimal Invasive Modified Tunnel Technique to Augment Miller 3 Gingival Recession Around Anterior Teeth: Six Months Follow-Up***Mehmet Cihan Şengün, Ferhat Özelçi*

Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Bolu

Objective: Palatal connective tissue grafts for the treatment of multiple adjacent gingival recessions when used in conjunction with minimal invasive modified tunnel technique. The aim of this case was the clinical outcomes following treatment of Miller Class III multiple adjacent gingival recessions using the modified tunnel technique in conjunction with connective tissue graft.

Methods: 41 years-old woman was referred with gingival recession at buccal aspect of anterior teeth. Aesthetic problem and sensitivity of teeth was observed in the clinical assessment. After oral hygiene motivation, connective tissue graft was applied with minimal invasive modified tunnel technique to coverage gingiva recession on buccal aspect of teeth. The patient didn't brush her teeth for two weeks and chlorhexidine mouthwash was used during this healing period. Patient was seen every week for one month then at 6 month after surgery.

Result: Instead of post operative pain, no other discomfort or complication were seen after treatment. Healing was uneventful.

Conclusion: The results of this case show that minimal invasive modified tunnel technique in conjunction with connective tissue graft provided adequate root coverage, clinical attachment and tissue thickness gain. This technique is applicable in the treatment of Miller Class III multiple adjacent gingival recessions.

Keywords: cConnective Tissue Graft, Gingival Recessions, Modified Tunnel Technique

P-628

Polidiastema Vakalarının Direkt Kompozit Rezinle Estetik Rehabilitasyonu: Üç Olgu Sunumu*Muhammet Fidan, Nurcihan Yeşilirmak, Meltem Battal*

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Dişlerindeki polidiastemaya bağlı estetik şikayet ile başvuran üç hastanın tek seansta direkt kompozit rezinle yapılan restoratif tedavi işlemlerinin anlatılması amaçlanmıştır.

Olgu 1: Kliniğimize başvuran ve genel sağlık durumu iyi olan 22 yaşındaki bayan hasta, yapılan klinik muayene sonrasında ortodonti bölümüne yönlendirildi. Ancak hasta kısa süreli ve ekonomik tedavi seçenekleri ile tekrar kliniğimize başvurmuştur. Dişlerin proksimal mine yüzeyleri 30 sn süreyle %37'lik ortofosforik asit(Universal Etchant,3M-ESPE,ABD) pürüzlendirilmiş ve (Clearfil Se Bond, Japonya) adeziv sistemi üretici firmanın talimatları doğrultusunda uygulanmıştır. Dişler arasındaki diastemalar şeffaf band yardımıyla kompozit rezin(A1) enamel ve body(Filtek Ultimate, 3M-ESPE,ABD) kullanılarak kapatılmıştır. Diskler(Optidisc,Kerr,ABD) ve spiral disk (Sof-lex,3M-ESPE,ABD) kullanılarak bitirme ve polisaj işlemleri gerçekleştirilmiştir. **Olgu 2:** Kliniğimize diastema şikayeti ile başvuran 23 yaşındaki bayan hastanın genel sağlık durumunun iyi olduğu tespit edilmiştir. Hasta dişlerinin arasındaki boşlukların kısa süreli bir tedaviyle kapatılması isteğiyle başvurmuştur. Maksiller santral ve laterallerin mezyal ve distal mine yüzeyleri kırmızı kuşak alev uçlu frezele pürüzlendirilmiştir. Mine yüzeylerinde 30 sn süreyle %37'lik ortofosforik asit(Universal Etchant,3M-ESPE,ABD) ve (Clearfil Se Bond,Japonya) adeziv uygulamalarından sonra şeffaf band yardımıyla kompozit rezin(A2) enamel ve body(Filtek Ultimate,3M-ESPE,ABD) kullanılarak diastema kapatılmıştır. Bitirme diskleri(Optidisc,Kerr,ABD) ve spiral disk (Sof-lex,3M-ESPE,ABD) kullanılarak bitirme ve polisaj işlemleri gerçekleştirilmiştir. **Olgu 3:** Kliniğimize üst anterior bölgedeki diastema şikayeti ile başvuran 21 yaşındaki bayan hastanın genel sağlık durumunun iyi olduğu tespit edilmiştir. Dişlerin proksimal mine yüzeylerine 15 sn %35'lik fosforik asit(Scotchbond Universal Etching,3M-ESPE,ABD) uygulaması yapılmıştır. Adeziv(Prime-Bond One Select, Dentsply,ABD) uygulaması yapıldıktan sonra şeffaf band yardımıyla (CeramX Sphere TecOne, Dentsply, Caulk-Milford,ABD) kompozit rezin(A2) kullanılarak restorasyonlar tamamlanmıştır. Kırmızı kuşaklı bitim frezi ve diskler (Optidisc,Kerr,ABD) kullanılarak bitirme işlemleri yapılmış ve lastiklerle (Kuraray,Clearfil-TwistDia,Almanya) polisaj tamamlanmıştır.

Sonuç: Günümüzde anterior bölgede yapılacak estetik uygulamalarda doğru bir endikasyon ve iyi bir hasta motivasyonu ile birlikte klinik olarak en konservatif seçenek direkt kompozit rezin restorasyonlarıdır. Diş yüzeyinde herhangi bir preparasyon gerektirmeyen direkt kompozit rezin uygulamaları tek seansta estetik sonuçlar elde edilmesi ve yapılan restorasyonların tekrarlanabilir olması nedeniyle tercih edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Direkt Kompozit Restorasyon, Estetik, Polidiastema

P-628

Aesthetic Rehabilitation of Direct Composite Resin in Polydiastema Cases: Three Case Reports*Muhammet Fidan, Nurcihan Yeşilirmak, Meltem Battal*

Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Konya

Aim: The aim of three cases report to describe the restorative treatment of with direct composite resine a single session.

Case 1: A 22-year-old female patient admitted to our clinic and referred to an orthodontic clinic following a clinical examination was performed. However, the patient was admitted to our clinic with the wish of short term and economic options. Enamel surfaces were roughened for 30seconds with %37orto-phosphoric acid(Universal Etchant,3M-ESPE,USA), then adhesive sytem(Clearfil Se Bond, Japan) was applied in accordance with the manufacturer's instructions. Composite resin(A1) enamel-body(Filtek Ultimate,3M-ESPE,USA) restorations have been made with help of myler strip after the application of acid and adhesive to the proximal areas of the teeth. Finishing and polishing processes were completed by using abrasive discs (Optidisc,Kerr,USA) and polishing. **Case 2:** A 23-year-old female patient presented to our clinic with diastema complaint. She presented with desire to close the spaces between her teeth with a short-term treatment. Mezial-distal enamel surfaces were roughened with yellow diamond bur and for 30seconds with %37orto-phosphoric acid(Universal Etchant,3M-ESPE,USA), then adhesive sytem(Clearfil Se Bond,Japan) was applied. Diastema was closed with help of a myler strip band using composite resin(A2) enamel-body(3M-ESPE,Filtek Ultimate,USA). Finishing and polishing were performed using discs (Optidisc,Kerr,USA) and spiral disc(Sof-lex,3M-ESPE,USA). **Case 3:** A 21-year-old female patient presented to clinic with a complaint of diastema in the upper anterior teeth. She was in good general health. Proximal enamel surfaces were roughened with 37% phosphoric-acid(Scotchbond Universal Etching,3M-ESPE,USA). After the application of adhesive(Dentsply,Prime-Bond One Select,USA) the restorations were completed by using resin(CeramX-SphereTecOne,Dentsply,USA) with the myler-strip band. Forming with red diamond bur and finishing discs(Optidisc,Kerr,USA) has been shaped and finished with spiral discs(Kuraray-Clearfil-TwistDia,Germany).

Conclusion: Present day, the most conservative option is the direct composite resin restorations with accurate indication and good patient motivation in aesthetic applications anterior teeth. Direct composite resin applications, which do not require any preparation on tooth surface, are preferred because of the aesthetic results in one session and reproducibility of the restoration.

Keywords: Direct Composite Restoration, Esthetics, Polydiastema

P-629**A Review on Implant Load Cantilever***Soheila Etemadi*

Western Australia, Perth

There are several reasons for use of implant-supported cantilever fixed dental prosthesis (ICFDPs). They include increased number of patients asking for implant FDPs, cost, and difficult clinical situations such as bone deficiencies and anatomical structures (Sinus, Mental Foramen, Inferior alveolar Nerve). Management of deficiencies such as complex and costly surgical procedures, guided bone regeneration (GBR), and sinus lifting is also part of intendency to this approach. Therefore, the use of implant FPD with cantilever might allow a more straightforward rehabilitation of edentulous areas. There are several complications with this approach which need to be considered. Non-uniform distribution of occlusal forces at implant-bone interface, biological problems such as peri-implantitis, and technical failures such as veneer fractures, are part of the complications.

The determinant factors to choose ICFDP are mechanical advantage of the fixed bridge (length of cantilever to distance between implants ratio), more importantly amount of applied forces and the position of the implant within the arch. It has to be noted that there are many conflicting publications and reports for the advantages and disadvantages of ICFDP vs IFDP that require a close review of the reported cases. This review of the literature would focus on justification of use of ICFDPs and their limitations.

General conclusions from the publication present that short-span FDPs with cantilever extensions represented a predictable treatment modality; ICFDPs are comparable with IFDP; lower complication rates for ICFDPs than tooth cantilever FPD; justified by one implant and cantilever instead of 2 implants jeopardising periodontal (distance from the adjacent tooth) and aesthetic; better survival rate of prostheses on 2 to 3 implants than those on 1 to 2 implants; narrow diameter implants should be avoided to support cantilever.

Keywords: implant, cantilever, fixed dental prosthesis

P-630**Rezin Kompozit Kullanılarak Mine Hipoplazisinin Estetik Rehabilitasyonu**

Amira M Aisa, Mohamed Amar Hwidi, Oya Bala

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Kliniğimize başvuran 37 yaşındaki erkek hasta, üst ve alt ön grup dişlerinde renklenme mevcudiyetinden şikayeti olduğunu bildirmiştir. Medikal hikaye ve klinik muayene sonrasında renklenmelerin hipoplaziden kaynaklandığı teşhis edilmiştir.

Tedavi planlamasında, dişlerin rezin kompozit ile restore edilmesine karar verilmiş, bu amaçla mine yüzeyi ilk önce düşük hızda karpid frezle, daha sonra % 37'lik fosforik asidin 30 saniye uygulanması ile pürüzlendirilmiştir. Takiben diş yüzeyi yıkanmış, adeziv sistem uygulanmış ve üzerine rezin kompozit tabakalar halinde yerleştirilmiştir. Restorasyonun bitim ve polisajında aliminyum oksit kaplı diskler kullanılmıştır. Hasta 6 ay sonra kontrol için kliniğimize çağırılmıştır. Bu sürenin sonunda hastanın estetik ile ilgili herhangi bir probleminin olmadığı gözlenmiştir.

Renklenme vakalarında rezin kompozit ile estetik rehabilitasyon daha komplike protetik restorasyonlara alternatif olabilir.

Anahtar Kelimeler: Renklenme, Hipoplazi, Estetik, Resin Kompozit

P-630**Esthetic Rehabilitation of Enamel Hypoplasia Using Resin Composite**

Amira M Aisa, Mohamed Amar Hwidi, Oya Bala

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Ankara

A 37-year-old male patient presented to our clinic, who reported complaints of the presence of stains in the upper and lower anterior teeth. After medical history and clinical examination, the stains were diagnosed as enamel hypoplasia.

In the treatment planning, it was decided to restore the teeth with resin composite. For this purpose, the enamel surface was first roughened with a low speed carbide bur, followed by the application of 37 % phosphoric acid (PANORA 200) for 30 seconds. The tooth surface was then washed and the adhesive system (Tetric N-Bond, Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) was applied and the composite resin (Tetric N-Ceram Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) layers were placed on top. Aluminum oxide coated discs (Sof-Lex, 3M - ESPE, St. Paul, MN, USA) were used in the finishing and polishing of the restoration. The patient was called to our clinic for control after 3 months. At the end of this period, the patient did not have any problem related to aesthetics.

In coloration cases, aesthetic rehabilitation with resin composite may be an alternative to more complicated prosthetic restorations.

Keywords: coloration, enamel hypoplasia, aesthetic, resin composite

P-631**Effect of Smear Layer Deproteinization with Enzyme Solutions on Bonding Efficacy of One-Step Self-Etch Adhesives**

Rima Zakzuk Alshahni¹, Kento Sato¹, Richard M Foxton², Junji Tagami¹, Yasunori Sumi³, Yasushi Shimada⁴, Masatoshi Nakajima¹

¹Department of Cariology and Operative Dentistry, Tokyo Medical and Dental University, Tokyo, Japan.

²Restorative Dentistry Faculty of Dentistry, Oral & Craniofacial Sciences, King's College London, London, UK.

³National Center for Geriatrics and Gerontology, Department for Advanced Dental Research, Center of Advanced Medicine for Dental and Oral Diseases, Aichi, Japan.

⁴Department of Operative Dentistry, Okayama University, Okayama, Japan

Objective: The aim of this study was to evaluate the deproteinizing effect of enzyme solutions on cavity adaptation and bond strengths to enamel and dentin.

Materials-Methods: Class V cavities were prepared using bovine incisors. After one of the following pre treatments: with a 50 ppm hypochlorous acid (HOCl) solution for 15 s, treated with 10% bromelain enzyme solution for 15 min, treated with 10% Papain enzyme solution for 15 min, or no pretreatment (control group), the samples rinsed off with distilled water. Then, Scotch-bond Universal (SU) or Clearfil Universal Bond Quick (UQ) was applied to the cavities, followed by filling flowable resin composite (Filtek™ Supreme Ultra, 3M). After water storage for 24 h, the interfacial gap lengths were calculated using swept-source optical coherence tomography (SS-OCT). In addition, the micro-shear bond strength (μ SBS) test to enamel and dentin treated as mentioned above was performed. Furthermore, the enamel and dentin surfaces after the pretreatments were morphologically investigated using a scanning electronic microscopy (SEM). Statistical analysis was performed using the statistical software SPSS at significance level of $\alpha=0.05$.

Results: The pretreatment of bromelain and HOCl-solutions significantly increased μ SBS of SU to enamel (HOCl: 16.4 MPa, bromelain: 15.2 MPa) and dentin (HOCl: 18.3 MPa, bromelain: 17.3 MPa), and improved enamel-marginal adaptations in the cavity. However for UQ, they could not significantly improve the enamel- and dentin-marginal adaptations, although they significantly increased μ SBS to dentin (HOCl: 23.21 MPa, bromelain: 21.5 MPa, papain: 20.3 MPa). On the other hand, pretreatment with papain did not result in any improvements. SEM observations revealed that treatments of bromelain and HOCl-solutions partially removed the dentin smear layer, while papain slightly thinned it.

Conclusion: Pretreatment with bromelain could increase μ SBS to enamel and dentin, and improve the cavity adaptation due to partial dissolution of the organic phase in the smear layer.

Keywords: Bromelain, Papain, Gap formation, Bond strength

P-632**Geniş Periapikal Lezyona Sahip Dişlerin Cerrahi Olmayan Endodontik Tedavisi: Olgu Sunumu***Seda Elmas, Mesut Enes Odabaş*

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu olgu sunumunda, alt kesici dişleri kapsayan geniş kist benzeri periapikal lezyonun cerrahi olmayan endodontik tedavisi anlatılmaktadır.

Olgu Sunumu: 12 yaşındaki kız hasta kliniğimize alt ön bölgede ağrı ve şişlik şikayetiyle başvurdu. Yapılan intraoral muayenede 41, 31 ve 32 nolu dişlerde iltihaba bağlı mobilitate mevcuttu ve çürük veya okluzal travma bulunmamaktaydı. Geçirilmiş bir travma olup olmadığını sorguladığımızda, kardeşinin çenesine çarpmış olabileceğini söyledi. Yapılan radyolojik ve tomografik incelemede lezyonun 41, 31 ve 32 nolu dişlerle ilişkili olduğu görüldü. Bu dişlere uygulanan elektrikli pulpa testinde 31 nolu dişte negatif, 41 ve 32 no'lu dişlerde ise uzamış pulpa cevabı olduğu gözlemlendi. Aynı seansta üç dişe de rubber-dam izolasyonu altında kanal tedavisi başlandı. Ekstraoral şişlik için oral antibiyotik reçete edildi. Giriş kavitesi açıldığında 31 nolu dişte şiddetli püy akışı olduğu gözlemlendi. Kanal boyları radyografik olarak belirlenerek, elektronik apeks bulucu ile doğrulandı. İrrigasyonda sodyum hipoklorit ve salin solüsyonları kullanılarak biyomekanik preperasyon yapıldı. 31 nolu diş hariç tüm kanallara kalsiyum hidroksit yerleştirilerek, dişler geçici dolgu maddesiyle kapatıldı. Sonraki seansta rubber-dam izolasyonu ile kanallar döner eğe sistemi kullanılarak şekillendirilip sodyum hipokloritle irrigate edildi ve tüm kanallara kalsiyum hidroksit yerleştirildi. Yaklaşık iki hafta sonra dişler asemptomatik hale gelince üç dişin de kanal tedavisi, gutta perka ve rezin içerikli kanal patı kullanılarak tamamlandı. Giriş kaviteleri kompozit rezin ile restore edildi. Bir yıl boyunca yapılan üç aylık klinik ve radyografik kontrollerde lezyonun iyileştiği görüldü. Tomografik incelemede ise lezyonun kemik benzeri dokuyla dolduğu gözlemlendi.

Sonuç: İdeal koşullarda yapılan uygun tedavi planlaması ile lezyon ne kadar büyük olursa olsun, cerrahi müdahaleye gerek olmadan iyileşme sağlanabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Alt kesici dişler, cerrahi olmayan endodontik tedavi, geniş periapikal lezyon

P-632**Non-Surgical Endodontic Treatment of Teeth Associated with a Large Periapical Lesion:Case Report***Seda Elmas, Mesut Enes Odabaş*

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Ankara

Aim: This case report describes a nonsurgical management of a large mandibular cyst-like periapical lesion involving incisors.

Case: A 12-year-old girl was referred to our clinic with pain and swelling in the anterior mandibular region. Intraoral examination showed that 41,31 and 32 teeth had mobility due to inflammation and there was no decay or occlusal trauma. Therefore, we questioned whether there was a history of trauma. She said that her brother might have a collision. Radiological and cone-beam computed tomography(CBCT) examination revealed that the lesion was associated with teeth 41,31 and 32. Cold and electric pulp test confirmed the tooth 31 to be nonvital whereas teeth 41and 32 responded within prolonged limits. In the same appointment, the rubber-dam was applied and endodontic treatment was initiated. Oral antibiotics were prescribed for extraoral swelling. A purulent fluid drained through the canal on access opening of tooth 31. Biomechanical preparation was done using sodium hypochlorite and saline as the irrigating solutions. Calcium hydroxide dressing was then placed into the canals, except tooth 31 because of severe pus drainage, and a temporary restoration was given. The following appointment, the root canals were shaped using the rotary file system, irrigated with sodium hypochlorite solution and calcium hydroxide was placed in all canals. After two weeks, when the teeth became asymptomatic, the canal treatment of teeth was completed by using gutta percha and resin based root canal sealer. Access cavities were restored with composite resin. The patient returned for clinical and radiographic controls every 3-months during the first year, radiographic evidence of lesion healing was observed at the 12-months follow-up. CBCT showed that the lesion was filled with bone like tissue.

Conclusion: with appropriate treatment planning under ideal conditions, no matter how large the lesion is, improvement can be achieved without the need of surgical intervention.

Keywords: Large periapical lesion, mandibular incisors, nonsurgical endodontic treatment

P-633**Kanal Tedavisi Sonrası Renklenmiş Dişte Devital Beyazlatma ve Kırık Tamiri***Hazal Kısa*

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Anabilim Dalı, Diyarbakır

Endodontik tedavide kullanılan restoratif materyaller dişlerde renklenmeye sebep olabilir. Bu olgu sunumunda 17 yaşındaki erkek hastada kron içi beyazlatma işlemi uygulanıp sonrasında kırık alanı restore edilmiştir.

17 yaşındaki erkek hasta kliniğimize 11 numaralı dişindeki mevcut kırığın restorasyonu için başvurdu. Alınan anamnez sonucu iç kaynaklı renklenmenin görüldüğü diş fakültemizde 18 ay önce kök kanal tedavisi yapılmış olduğu görüldü. Yapılan muayene sonucu intrakronel beyazlatma tedavisine karar verildi. Beyazlatma ajanı olarak % 35 hidrojen peroksit içeren jel (Opalescence Endo, Ultradent, USA) kullanıldı. 3 gün sonunda istenilen renge ulaşıldı ve nötralizasyon için 15 günlük Kalsiyum hidroksit patı kaviteye yerleştirildi. Yeşil kuşak fissür frezle kırık hattını maskelemek için bizotaj yapıldı. %35 ortofosforik asit (Scotchbond asit, 3M ESPE, ABD) 30 saniye uygulanıp yıkandı. Adeziv olarak 7. jenerasyon bir ajan (Singlebond, 3M ESPE, ABD) kullanıldı. Kompozit rezin materyal (3M Filtek Ultimate A2, St. Paul, USA) polisaj diskleri ile (Zenit Flex Pop On Set, President, Germany) parlatıldı.

3 aylık takip sonucu ilgili dişte kırılma, kopma, renklenme görülmemiştir. Vital olmayan dişlerin ağartılması, doğru yapıldığında sadece hafif riskler taşıyan, minimal derecede invaziv bir tedavidir. Dişlerde madde kaybının telafisi direkt kompozit rezin restorasyonlar ile tek seansta yapılıp hasta ve hekime kolaylık sağlar.

Anahtar Kelimeler: beyazlatma, kırık, restorasyon**P-633****Devital Bleaching and Fracture Restoration in Discolored Tooth After Root Canal Treatment***Hazal Kısa*

Diyarbakir University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Diyarbakir

Restorative materials used in endodontic treatment may cause tooth discoloration. In this case report, a 17-year-old male patient underwent intra-crown bleaching and the fracture area was restored.

A 17-year-old male patient was admitted to our clinic for the restoration of the fracture in his tooth number 11. Anamnesis revealed internal root discoloration and root canal treatment 18 months ago. As a result of the examination, intracranial bleaching treatment was decided. Gel (Opalescence Endo, Ultradent, USA) containing 35% hydrogen peroxide was used as bleaching agent. After 3 days, the desired color was achieved and a 15-day calcium hydroxide paste was placed in the cavity for neutralization. The green belt fissure bur was used to mask the fracture line. 35% orthophosphoric acid (Scotchbond acid, 3M ESPE, USA) was applied and washed for 30 seconds. A 7th generation agent (Singlebond, 3M ESPE, USA) was used as the adhesive. The composite resin material (3M Filtek Ultimate A2, St. Paul, USA) was polished with polishing discs (Zenit Flex Pop On Set, President, Germany).

After 3 months of follow-up, no fracture, rupture or discoloration was observed. The bleaching of nonvital teeth is a minimally invasive which, if performed correctly, bears only slight risks. Compensation of material loss in the teeth is done in a single session with direct composite resin restorations and provides convenience to the patient and the dentist.

Keywords: bleaching, fracture, restoration

P-634**Anterior Polidiastema Olgularının Estetik Rehabilitasyonu***Gül Yılmaz, Alper Kapdan*

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Sivas

Amaç: Bu vaka sunumunun amacı; estetik ve fonksiyonel açıdan rahatsızlığı olan hastalarımızda diastemaların kapatılması sonucu fonksiyonun ve estetiğin geri kazandırılmasıdır.

Olgu: 22 yaşında bayan hasta anterior bölgede 11-21,11-12,21-22 nolu dişlerde polidiastema şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Öncelikle 11-21 nolu dişlerden başlanarak invaziv olmayan bir yaklaşımla 30 saniye boyunca %37 ortofosforik asit uygulandıktan sonra yıkandı. Diş yüzeyi izole edildikten sonra 3M ESPE Single Bond (Universal Adhesive) üretici talimatlarına uygun bir şekilde kullanıldı. Ardından kompozit rezin (Shade A2, 3M ESPE FİLTEK ULTIMATE) tabakalar halinde uygulanarak restore edildi. Bitirme işlemleri için ince grenli elmas frezler ve kompozit polisaj diskleri (3M Sof-Lex, 3M ESPE St.Paul) kullanıldı.Bu işlem daha sonra sırayla 11-12,21-22 nolu dişlere uygulanmıştır.

Sonuç: Anterior dişlerde görülen her türlü estetik bozukluk, yeterli tutuculuğu sağlayacak diş dokusu varlığında kompozit rezinlerle restore edilebilir. Kompozit rezinlerle yapılan tedavi düşük maliyetli ve güvenilir olmasının yanı sıra estetik beklentiyi de en iyi şekilde karşılar

Anahtar Kelimeler: Diastema,Estetik,Direkt Kompozit Restorasyon

P-634**Aesthetic Rehabilitation of Anterior Polydiastema Cases***Gül Yılmaz, Alper Kapdan*

Sivas Cumhuriyet University Faculty of Dentistry Department of Restorative Dentistry, Sivas

Objective: The purpose of this case report is; aesthetics and functional aspects of our patients with the closure of diastemas as a result of the recovery of function and aesthetics.

Case: The 22-year-old female patient presented to our clinic with the complaint of polidiastema in the teeth with anterior connections 11-21,11-12,21-22. Firstly, starting from teeth 11-21, 37% orthophosphoric acid was applied for 30 seconds with a non-invasive approach. 3M ESPE Single Bond (Universal Adhesive) was used appropriately in accordance with the manufacturer. The composite resin (Shadow A2, 3M ESPE FILTEK ULTIMATE) was then applied in layers and restored. Fine green diamond burs and composite polishing discs (3M Sof-Lex, 3M ESPE St.Paul) were used for the finishing recipe. This procedure was then applied to teeth 11-12,21-22, respectively.

Conclusion: Any aesthetic disorder of the anterior teeth can be restored with composite resins, where there is sufficient retention of dental tissue. Treatment with composite resins is cost effective and reliable, as well as satisfying aesthetic expectations

Keywords: Aesthetic,Diastema,Direct Composite Restoration

P-635

Yumuşak Doku Şekillendirmesi Yapılan Hastada Estetik Köprü Restorasyonu: Olgu Sunumu*Melek Sultan Kiraz, Pınar Çevik*

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu olgu sunumunda, anterior diş (#21) kaybına bağlı olarak diş eti konturunun ve morfolojisinin bozulduğu hastada, yumuşak doku şekillendirilmesini takiben yapılan zirkonya alt yapılı estetik köprü restorasyonu anlatılmıştır.

Olgu Sunumu: 48 yaşında kadın hasta eksik olan sol santral dişinin restorasyonu için Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na başvurdu. Ekonomik ve cerrahi işlem kaygılarından dolayı implant cerrahisi öngörülemeden hastada, en uygun tedavi seçeneği köprü restorasyonu olarak belirlendi. Biyolojik faktörlerin estetik kaygı oluşturması nedeniyle, hastanın çekilmiş olan gövde altının estetik ve hijyenik faktörler dikkate alınarak modifiye ovoid olarak şekillendirilmesine karar verildi. Daimi restorasyon öncesi geçici köprüler yapılarak aşamalı olarak gövde altının ve papil bölgesinin şekillendirilmesi amaçlandı. Preparasyon sonrası ölçü alınarak alçı model elde edildi. Alçı modelde gövde altında gerekli kazımlar yapılarak hastaya akrilik geçici bir köprü restorasyonu yapıldı. Birinci geçicinin bir hafta süre ile staz yaparak gövde altını şekillendirirdirmesi sağlanmış, ikinci haftada akrilik gövdeye üç boyutta ilaveler yapılarak gövde altının ve papil bölgesinin final şeklini alması sağlanmıştır. Geçici köprü ile tedaviden sonra doğru renk seçimi için mevcut dişlerde detartaj ve polisaj yapıldı. Yumuşak doku şekillendirilmesi tamamlanan hastada, daimi ölçü ilave tipli silikon ölçü maddesi ile alındı. Hastanın parafonksiyonel alışkanlıkları dikkate alınarak, zirkonya alt yapılı tam seramik sistem kullanılmasına karar verildi. Altyapı provası ve bitim provası yapılarak restorasyonda gerekli düzeltmeler yapıldı. Komşu dişlerde hafif müllemeler yapılarak estetik bir görünüm sağlandı. Bitmiş restorasyon, konvansiyonel olarak simante edilerek hasta protezin kullanımı ve düzenli kontroller konusunda bilgilendirildi.

Sonuç: Hastanın çekilmiş olan 21 no bölgesinde direkt tedavi yerine aşamalı tedavi seçilmiş, önce yumuşak doku şekillendirilmesi yapılarak üstün estetik sonuç alınması hedeflenmiştir. Aşamalı tedavi, hasta ve hekimlerde tatminkar sonuçlar yaratmıştır.

Anahtar Kelimeler: estetik, tam seramik, yumuşak doku şekillendirmesi

P-635

Prosthetic Rehabilitation of Anterior Esthetic Area after Soft Tissue Remodeling: Case Report*Melek Sultan Kiraz, Pınar Çevik*

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Prostodontics, Ankara

Aim: The aim of this case report was to present the restoration of missing tooth #21 with zirconia based fixed partial denture after soft tissue remodeling.

Case Report: A 48-years-old woman was referred to Gazi University Department of Prostodontics for replacement of her missing tooth number #21. Because of economic concerns, appropriate treatment option for the patient was determined as bridge restoration. Because of the biological factors that create aesthetic concern, it was decided to shape body as a modified ovoid to consider aesthetic and hygienic factors. Before permanent restoration, temporary bridges were made and gradually remodelling of the soft tissue an papillae which under body was aimed. After the preparation a plaster model was obtained. Preparations were done under the body area of bridge in plaster model then temporary bridge was manufactured. First temporary bridge shaped the soft tissue area which was recesses by stasis for a week, and in the second week, three-dimensional additions were made to the acrylic body and the bottom of body to form final papillae shape. After treatment with temporary, teeth were cleaned and polished for color selection. Permanent impression was taken with additional type silicone impression material after modelling of soft tissues. It was decided to use full ceramic system with zirconia substructure considering the para-functional habits of patient. Infrastructure rehearsal and finishing rehearsal were done and adjustments were made in the restoration. Some preparations were done in other teeth to have final esthetic result. The finished restoration was cemented conventionally and the patient was informed about use of the prosthesis.

Conclusion: Stepwise treatment was chosen instead of direct treatment for patient whose 21 no was extracted, and firstly soft tissue shaping was aimed to achieve superior aesthetic results. Staged treatment resulted satisfactory results for the patient and the dentists.

Keywords: esthetic, full ceramic, soft tissue remodeling

P-636**Çay ve Beyazlatıcı Diş Macununun Estetik Kompozit Restoratif Materyallerin Renk Değişimi Üzerine Etkisi: in-vitro bir çalışma***Omar Faez Abdulateef, Nevin Çobanoğlu*

Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Konya

Amaç: Bu in vitro çalışmanın amacı, estetik restoratif materyallerin (bir nano hibrid kompozit, bir nano seramik kompozit ve bir mikrohibrid kompozit), çay içerisine daldırıldıktan sonra ve 1-7 kez beyazlatma diş macunu ile elle fırçalandıktan sonra renk değişimlerini değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmada üç farklı restoratif materyal kullanıldı: ceram.x® SphereTEC™ bir universal (nano seramik kompozit), G-aenial anterior (mikro hibrid kompozit) ve Filtek Z550 Nanohybrid universal (nano hibrid kompozit). Tüm malzemeler, her bir kompozit tipinden aynı boyutta 10 örnek elde etmek için silikon kauçuk halkalara (2 mm x 6 mm x 8 mm) polimerize edildi. Renk ölçümleri, çayın içine daldırılmasından önce, 7 gün çayın içine daldırılmasından sonra, beyazlatma diş macunu(Signal white now CC) ile ilk fırçalamadan sonra ve 7. fırçalamadan sonra CIE L * a * b * renk skalasına dayalı bir spektrofotometre ile yapılmıştır.

Bulgular: Tüm örnekler, çayın içine daldırıldıktan sonra çok hafif bir renk değişikliği gösterdi. Veriler tek yönlü varyans analizi testi (One Way ANOVA) ile analiz edildi; gruplar arası farklılıklar Tukey HSD testi ($\alpha = 0.05$) ile karşılaştırıldı. GC-Aenial ($\Delta E = 1.40$) diğer test edilen kompozit rezinler Filtek Z 550 ($\Delta E = 2.09$) ve Ceram X Sphertec ($\Delta E = 2.06$) 'dan daha iyi bir stabilite göstermiştir. İlk ve 7 fırçalama arasındaki ΔE değerleri GC-Aenial ($\Delta E = 2.93$), Filtek Z 550 ($\Delta E = 2.46$) ve Ceram X Sphertec ($\Delta E = 2.82$) idi. Tüm gruplarda boyama sonrası en büyük değişiklik b değerindeki artış idi. GC'deki artış diğerlerinden daha azdır. Düzenli fırçalama ile tüm gruplarda L değeri arttı. En yüksek artış Filtek Z550 grubunda gerçekleşmiştir. Tüm gruplarda B değeri ilk değerden düştü. A değeri hem renklenme hem de fırçalamada nispeten sabit kaldı.

Sonuç: Test edilen tüm gruplarda, klinik olarak kabul edilebilir ΔE değerleri ($\Delta E < 3,3$) elde edildi. Kompozitlerin boyanması fırçalama ile giderilebilir.

Anahtar Kelimeler: Beyazlatıcı Diş Macunu, Nanoseramik Kompozit rezin, Renk Değişimi, Spektrofotometre

P-636**The Effect of Tea and Whitening Toothpaste on the Color Change of Aesthetic Composite Restorative Materials: An in-vitro Study***Omar Faez Abdulateef, Nevin Çobanoğlu*

Selçuk University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Konya

Objective: the aim of this invitro study was to evaluate the color changes of esthetic restorative materials (one nanohybrid composite, one nanoceramic composite and one microhybrid composite) after immersed in tea and after manual brushing with whitening toothpaste(Signal white now CC) for 1-7 times.

Materials-Methods: In this study, three different restorative materials were used: ceram.x® SphereTEC™ one universal (nanoceramic composite), G-aenial anterior (microhybrid composite) and Filtek Z550 Nanohybrid (nanohybrid composite). All materials were polymerized into silicone rubber rings (2 mm x 6 mm x 8 mm) to obtain 10 specimens identical in size from each type of composite. Colour measurements were made with a spectrophotometer based on the CIE L*a*b* color scale before immersion in tea, after 7 days immersion in tea, after the first brushing and after 7th brushing with whitening toothpaste.

Results: All the specimens showed very slight discoloration after immersed in tea. Data were analyzed by one-way analysis of variance (One Way ANOVA); Differences between groups were compared with the Tukey HSD test ($\alpha = 0.05$). GC-Aenial ($\Delta E = 1.40$) exhibited more favorable stability than the other tested composite resins, Filtek Z 550 ($\Delta E = 2.09$) and Ceram X Sphertec ($\Delta E = 2.06$). The ΔE values between initial and 8 brushing were GC-Aenial ($\Delta E = 2.93$), Filtek Z 350 X ($\Delta E = 2.46$) and Ceram.x® SphereTEC ($\Delta E = 2.82$). The most change after staining in all groups was the increase in b value. The increase in GC is less than the others. with regular brushing, the L value increased in all groups. The highest increase was in the Filtek 550 group. In all groups, the B value was lower than the initial value. The A value remained relatively constant in both staining and brushing.

Conclusion: In all tested groups, clinically acceptable ΔE values ($\Delta E < 3,3$) were obtained. Staining of composites can be removed by brushing.

Keywords: Color changes, Nanoceramic composite resin, Spectrophotometer, Whitening Toothpaste

P-637

Sabit Ortodontik Tedavi Sonrası Estetik Restoratif Rehabilitasyon: Vaka Sunumu*Sabiha Zeynep Yurdağül, Hacer Deniz Arısu*

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Sabit ortodontik tedavi sırasında, oral hijyenin zayıf olmasına bağlı olarak diş yüzeylerinde demineralizasyon alanları ve kavitasyonlar meydana gelebilmektedir. Sabit ortodontik apareylerin oluşturduğu retantif alanlarda biriken bakterilerin ürettiği asit, minere yüzey altı demineralizasyon, beyaz nokta lezyonlarının ve kavitasyon alanlarının oluşmasına sebep olabilir. Bu lezyonlar ortodontik tedavi sonrasında estetiğin bozulması ve hasta memnuniyetsizliğine neden olabilir. Bireyin çürük riski ve oral hijyenine bağlı olarak, bu lezyonlar ilerlemeden kalabilir, gerileme gösterebilir ya da ilerleyerek kavitasyon oluşturabilir. Bu olgu sunumunda, ortodontik tedavi sırasında ve sonrasında oluşan demineralizasyon lezyonlarının topikal florid ile tedavisi ve kavitasyon oluşmuş bölgelerin direkt kompozit rezin (Clearfil Majesty ES-2) ile estetik rehabilitasyonu amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: 17 yaşında erkek hasta kliniğimize üst ve alt çenesinde tüm dişlerini kapsayan sabit ortodontik tedavi sonrasında oluşmuş demineralizasyon alanları ve kavitasyon lezyonlarının neden olduğu estetik problemler nedeniyle başvurdu. Ağız içi ve radyografik muayene sonrasında, hastaya faz1 periodontal tedavi uygulandı. Ardından demineralizasyon alanlarına topikal flor uygulaması yapıldı, kavitasyon alanları ise direkt kompozit rezin (Clearfil Majesty ES-2) ile restore edildi. Tedavisi tamamlanan hastanın 1 aylık takibinde demineralize alanlara flor uygulaması yapıldı ve restorasyonlar USPHS kriterlerine göre değerlendirildi.

Sonuç: Sabit ortodontik tedavi sonrasında meydana gelen demineralizasyon alanları remineralizasyon ajanları ile tedavi edilmeli ve kavitasyon lezyonları direkt kompozit restorasyonlar ile onarılmalıdır. Mevcut olgu sunumunda demineralizasyon alanları topikal flor kullanılarak tedavi edilmiş, kavitasyon lezyonları ise kompozit rezin ile onarılmış ve estetik olarak rehabilite edilmiştir. Hastanın uzun dönem takibi USPHS kriterleri doğrultusunda yapılacaktır. Doğru endikasyon, doğru materyal seçimi, doğru uygulama ve periodontal bakım açısından yüksek hasta motivasyonu ile bu tür vakalarda başarılı sonuçlar elde edilebilir.

Anahtar Kelimeler: demineralizasyon, ortodontik tedavi, kompozit

P-637

Esthetic Restorative Rehabilitation After Fixed Orthodontic Treatment: Case Report*Sabiha Zeynep Yurdağül, Hacer Deniz Arısu*

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Ankara

Background: During fixed orthodontic treatment, demineralization areas and cavitations may occur on tooth surfaces due to poor oral hygiene. The acid produced by bacteria accumulated in retentive areas formed by fixed orthodontic appliances may cause sub-surface demineralization, white spot lesions and cavitation areas in enamel. These lesions may cause esthetic failures and patient dissatisfaction after orthodontic treatment. Depending on the patient's caries risk and oral hygiene, these lesions may persist, regress, or form cavitation by progression. In this case report, we aimed to treat and aesthetic rehabilitation of either demineralization lesions or cavitation areas occurred during and after orthodontic treatment with topical fluoride and direct composite resin (Clearfil Majesty ES-2).

Case Summary: A 17-year-old male patient was admitted to our clinic with complaints of esthetic problems caused by cavitation lesions and demineralization areas on the upper and lower anterior teeth occurred during fixed orthodontic treatment. After oral and radiographic examination, the patient underwent phase 1 periodontal treatment. Topical fluoride was applied to the demineralization sites and the cavitation areas were restored with direct composite resin (Clearfil Majesty ES-2). After 1 month follow-up fluoride treatment was applied to demineralized areas and the restorations were evaluated according to USPHS criteria.

Conclusion: After fixed orthodontic treatment, demineralization areas should be treated with remineralization agents and cavitation lesions should be repaired by direct composite restorations. In the present case, the areas of demineralization were treated using topical fluoride, and cavitation lesions were restored with composite resin and aesthetically rehabilitated. Long-term follow-up of the patient will be performed according to USPHS criteria. Successful results can be achieved in such cases with the correct indication, material selection and application and high patient motivation in terms of periodontal care.

Keywords: composite resin, demineralization, orthodontic treatment

P-638**Uzun Süreli İlaç Uygulamasına Bağlı Oral Mukozada Meydana Gelen Kimyasal Yanık: Olgu Sunumu***Hatice Ahsen Deniz, Elif Polat, Hakan Eren, Rana Nalçacı*

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Ağız dokuları çok değişik kimyasal maddeler ile karşılaşabilmektedir. Tedavi amacıyla kullanılan belli başlı kimyasal maddeler ve ilaçlar oral mukoza için kostik olup beyaz lezyonlar olarak görülen kimyasal yanıkları meydana getirebilirler. Bu olgu sunumunda uzun süreli ilaç kullanımı sonucu gingival bölgede meydana gelen kimyasal yanık vakası sunulmuştur.

Olgu Sunumu: 48 yaşında erkek hasta sağ maksiller posterior bölgedeki ağrı ve fırçalama ile oluşan kanama şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik muayenede; ilgili bölgenin gingivasında, diş kolelerine komşu, eritematöz sınırlı beyaz plaklarla karakterize alanlar izlendi. Alınan anamnezden hastanın daha önce başvurduğu hekimin, dişetinin ağrılı iltihaplarında endike olan Piraldyne oral solüsyonu hastaya reçete ettiği ancak hastanın ilacı 1 aya yakın bir süre kullandığı öğrenildi. Hastaya solüsyon kullanımını bırakması ve 1 hafta sonra kontrole gelmesi önerildi. Yapılan kontrolde lezyonun iyileştiği görüldü.

Sonuç: Kimyasal yanık, tedavi amacıyla kullanılan kimyasalların uzun süreli kullanımı sonucu meydana gelebilir. Bu nedenle hastaya ilacı nasıl ve ne süreyle kullanacağını açıklanması büyük önem taşımaktadır. İlgili lezyon ayırıcı tanıda Lökoplaki, Liken Planus, Hiperkeratosis ile karışabilir. Oral mukozada akut bir travmadan şüphelenilen vakalarda anamnezin derinleştirilmesi gerektiği unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kimyasal yanık, oral mukoza, oral solüsyon

P-638**Chemical Burn in Oral Mucosa Caused by Long-Termed Drug Application: A Case Report***Hatice Ahsen Deniz, Elif Polat, Hakan Eren, Rana Nalçacı*

Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Ankara

Objective: Oral tissues can be encountered with a variety of chemicals. The main chemicals and drugs used for treatment are caustic for oral mucosa and can cause chemical burns, which are seen as white lesions. A case of chemical burn in the gingival region as a result of prolonged drug use is presented in this case presentation.

Case Presentation: A 48-year-old male patient admitted to our clinic complaining of pain and bleeding caused by brushing in his right maxillary posterior region. Areas characterized by erythematous limited white plaques on the adjacent gingiva to the collum of teeth were observed in the clinical examination. It was learned from the patient that the patient's previously referred doctor had prescribed Piraldyne oral solution which was indicated for painful inflammation of the gums, but that the patient had used the drug for a period of almost 1 month. The patient was advised to discontinue the use of the solution and to come to control after 1 week. It was observed that the lesion was healed.

Conclusions: Chemical burns can occur as a result of long-term use of chemicals used for treatment purposes. Therefore, it is important to explain to the patient how and how long the drug will be used. The related lesion may be confused with Leukoplakia, Lichen Planus, Hyperkeratosis in differential diagnosis. It should be kept in mind that anamnesis should be deepened in cases with suspected of acute trauma in the oral mucosa.

Keywords: Chemical burn, oral mucosa, oral solution

P-639**Şiddetli Çapraşıklık Ve Travmatik Derin Kapanışı Bulunan Bir Hastanın Self Ligating Damon Braketler İle Ortodontik Tedavisi***Samet Özden, Merve Bayel Akgül*

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Malatya

Amaç: Diş çekimi dişsel çapraşıklığı çözmek ve ideal dişsel ilişkinin temin edilmesinde ortodontik tedavide kullanılan yaygın bir yaklaşımdır. Fakat; derin kapanış, retrüsv yumuşak doku profili ve azalmış keser açıları çekimli tedavinin limitasyonlarıdır. Bu posterin amacı, şiddetli çapraşıklığı ve travmatik derecede derin kapanışı bulunan bir hastada çekimsiz sabit tedavinin dental ve fasyal yapılarla etkisini incelemektir.

Materyal-Metod: 19 yaşındaki erkek hasta, şiddetli üst ve alt ark çapraşıklığı ve travmatik derecede artmış derin kapanış şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Yapılan Hays Nance analizine göre üst dental arkta 6,1 mm, alt dental arkta 9,8 mm yer darlığı tespit edildi. Overjet 4,5 mm ve overbite 6,8 mm idi ve hastada her iki tarafta Sınıf I molar ve kanin ilişkisi vardı. Sefalometrik analize göre hastanın ANB değeri 1,4°, U1-SN değeri 95,7° ve IMPA değeri 81,1° tespit edildi. Şiddetli çapraşıklık ve derin kapanış göz önünde bulundurularak, hastada çekimsiz sabit tedavi planlandı ve high torque damon self ligating braketler kullanıldı.

Bulgular: Hastanın aktif tedavisi 2 sene sürdü. Sabit tedavinin sonunda çapraşıklık çözüldü ve ideal bite ilişkisi elde edildi. Sınıf I kanin ve molar ilişkisi başarılı bir şekilde kuruldu. Tedavi sonu kayıtlarına göre overjet 2 mm ve overbite 2,5 mm tespit edildi. Tedavi sonu sefalometrik analize göre üst keser açısı U1-SN 105°, alt keser açısı IMPA 95° olarak tespit edildi.

Sonuç: Bu tip keser açılarının azalmış olduğu, şiddetli çapraşıklığı ve derin kapanışı bulunan hastalarda çekimsiz damon self ligating sistemi ile başarılı bir şekilde estetik ve fonksiyonel okluzyon elde edilebilir.

Anahtar Kelimeler: kapaklı braketler, çekimsiz ortodontik tedavi, şiddetli derin kapanış

P-639**Fixed Orthodontic Treatment of Severe Crowding and Excessive Deep Bite with Damon Self Ligating System: A Case Report***Samet Özden, Merve Bayel Akgül*

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Malatya

Aim: Tooth extraction is a common approach in orthodontic treatment to resolve dental crowding and achieve ideal dental relationship. Deepbite cases, retrusive soft tissue profiles and decreased incisor angles are limitation for extraction treatment. This poster aims to show the results, resolving of severe crowding with excessive deep bite without extraction and using Damon self ligation braces and the effect on the dental and facial profile.

Material-Method: 19-year-old male presented with severe upper and lower crowding and excessive deep bite. Hays Nance analysis was performed and it was found out that there was 6,1 mm lack of space in the upper dental arch and 9,8 mm space deficiency in the lower arch. The overjet was 4,5 mm, the overbite was 6,8 mm and the patient had Class I canine and Class I molar relationship in both right and left side. ANB angle was 1.4 degrees, angle U1-SN 95,7 degrees and IMPA 81,1 degrees. Taking into account the severe crowding with deepbite, suggested non extraction treatment and used high torque damon self ligating braces.

Results: Active orthodontic treatment lasted for 2 years. As a result of the nonextraction treatment, crowding and deepbite was resolved and Class I canine and molar relationship was successfully established. According to the records kept after treatment, overjet was 2 mm and overbite was 2,5 mm. According to the cephalometric analyses after treatment; upper incisor angle was (U1-SN:105°) and lower incisor angle was within normal values (IMPA:95°).

Conclusions: In this case report, it has been shown that damon self ligating system such as these cases can provide an aesthetic and functional occlusion, without affecting the profile of the patient.

Keywords: self ligating braces, non-extraction orthodontic treatment, excessive deep bite